REDAKTÖR: FLOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnu[illegible] 25 ör
PRENUMERATIONSPRIS
Helår . . Kr [illegible]
Halvår . Kr [illegible]
Kvartal Kr 2.[illegible]

N:r 6. Fredagen den 5 Februari 1926. Årg. 2.

"Försvarsreformen" — ett dråpslag även mot flottan.

Också vid sjöförsvaret har attentatet riktats mot den sårbaraste punkten: sjökrigsmaterielen. Flottan har gjorts oduglig för sin uppgift, de krigsdugliga fartygens förnyelse förhindrats och kustbefästningarnas värde förintats.

Den nationella raseringens verkställare i svenska riksdagen ha bemödat sig att genomföra nedskrotningen av vårt nationalförsvar ej mindre raffinerat och grundligt i fråga om marinen än lantförsvaret. Detta har dock ej hindrat dem att med stor iver framhålla, att de ansett sig böra ägna en särskild omsorg om sjöförsvarets tillgodoseende såsom en kompensation för det raserade lantförsvaret. Gärningarna tala här emellertid för mera än ord och visa tydligt falskheten i det tal, varmed de sökt föra den offentliga meningen bakom ljuset. Ty även sjöstridskrafterna komma enligt den nya försvarsordningen att högst väsentligt reduceras.

De beslutade inskränkningarna i fråga om personalorganisationen göra sig visserligen för flottans vidkommande ej så starkt gällande men så mycket mera vid kustartilleriet, som fått vidkännes en personalreduktion, uppgående till omkring 50 proc.. För flottan såväl som kustartilleriet är givetvis materielen det viktigaste — och det dyrbaraste. Försvaret till sjöss kan icke föras utan örlogsskepp liksom kustartilleriet icke utan befästningar kan fylla sin uppgift att trygga flottans baser och bereda skydd åt våra viktigaste städer m. m. Av den nuvarande kustflottan skär den nya marinordningen emellertid bort mer än 75 proc. — antalet fartyg minskas från 102 till 79. Härmed har uppnåtts, att flottans effektivitet begränsats i sådan grad, att endast en ytterst ringa del av vår långa kust kan tryggas gentemot fientliga företag.

Men icke nog med denna amputation av fartygsbeståndet, man berövar också den kvarvarande delen alla möjligheter att kunna hållas vid liv. Fartygen kräva ju ständig förnyelse och ständigt underhåll och härför behöves pengar. Försvarsministern har räknat ut, att en flotta av den storlek, som 1925 års riksdag beslutat, kräver ett årligt nybyggnadsanslag av 13 milj. kronor för att kunna vidmakthållas, men trots detta har han föreslagit och riksdagen beviljat endast 7 milj. kronor pr år för ifrågavarande ändamål. Följden blir naturligen, att de fartyg, som på grund av ålder eller andra orsaker måste utrangeras, icke kunna i full utsträckning ersättas genom nybyggnad. Sålunda kommer den redan decimerade flottan att automatiskt reduceras ytterligare för varje år som går. Denna reducering gar främst ut över de värdefullaste krigsfartygen, nämligen pansarskeppen, för vilka intet byggnadsanslag avses. Då flertalet pansarskepp redan nu befinna sig vid kassationsgränsen och samtliga snart äro föråldrade, men inga nya skola byggas, inses med all önskvärd klarhet, vad den socialdemokratiska regeringens omsorg om den svenska flottan i verkligheteh är värd.

Icke mindre orimliga te sig förhållandena i fråga om det fasta kustförsvaret. Av de nuvarande kustfästningarna har man icke ansett sig kunna helt slopa mera än Luleå kustposition och Hörningsholms fästning. För Älvsborgs och Hemsö fästningar avses dock ingen bemanning, vadan dessa praktiskt taget berövats allt värde. Återstå så Vaxholms och Karlskrona fästningar, som visserligen skola erhålla bemanning ehuru till den grad rudcerad, att de bli urståndsatta att fylla sin uppgift. Resultatet av allt detta måste bliva: ett otillfredsställande skydd för rikets huvudstad och flottans huvudstation samt intet skydd alls för vår förnämsta sjöstad och för hela den viktiga Norrlandskusten.

Det förhåller sig visserligen

Forts. å sid. 4.

Opinionsmöte mot Spritmonopolet.

A K. F. U. M:s hörsal om fredag.

Talare: Generalkonsul Folke Cronholm och Direktör Adolf Anderson.

Kravet på en till grunden gående, opartisk utredning av Spritmonopolets affärer växer sig för varje dag allt starkare. Dagligen till vår tidning inströmmande meddelanden från alla delar av landet ge tydligt vid handen, att det finnes en allmän och medveten opinion ute hos folket, som den korrumperade dagspressen i längden ej lär kunna tillbakahålla, en opinion av den stora övervägande, repektabla delen av vårt folk, som kräver klarhet i förhållandena.

För dagen äro vi i tillfälle meddela, att som ett uttryck för denna spontant framvällande opinionsrörelse ett stort offentligt möte kommer att hållas á K. F. U. M:s hörsal nästkommande fredag den 12 februari kl. 8 em. Vid detta möte kommer ett inledningtal att hållas av generalkonsuln Folke Crönholm varefter den för Nationens läsare välkände direktör Adolf Anderson å Ekebo håller ett föredrag om förhållandena inom Spritmonopolet.

En offentlig inbjudan till mötet kommer inom de närmaste dagarna att utfärdas. Beställning av reserverade platser kan redan från och med nu verkställas å Nationens expedition, Södra Kungstornet, tel. Norr 5898 o. Norr 5899.

—

Behovet av en invandringslag.

Herr Redaktör!

Den nyligen av Internationella kvinnoförbundet anordnade "upplysningsveckan" torde i flera hänseenden vara förtjänt av uppmärksamhet såsom utgörande ett led i de här allt intensivare bedrivna antinationella strävandena. Den har också enligt undertecknads åsikt aktualiserat det gamla kravet på en invandringslag såsom oundgängligen nödvändig.

Redan den omständigheten att mötets karaktär var "internationell" gav ju anledning till ett givakt att närmare syna dess göranden och låtanden i sömmarna. Någon tvekan rörande syftet och tendensen visade sig heller icke förhanden. De debatterade frågorna gingo i den rena internationalismens tecken. Det var inte för inte som herrar sådana såsom "nationalekonomen" professor Wiksell o. den hebreiske professorn Heckscher figurerade i talarestolen, den förre pläderande för stagnation i folkökningen den senare som alltid förande Alljudas talan. Hr Heckscher framhöll, "att man i Sverige vidtagit en rad åtgärder för att förhindra kapitalimport" — ja gunås, men vilka åtgärder har man vidtagit för att förhindra kapitalexport? Se bara, huru vår inhemska säd ratas och kastas för svinen, oaktat den är fullt likvärdig med den amerikanska, som med allt gevalt anbefalles och påtvingas våra husmödrar icke minst genom den judiska kooperationen. Belysande är även det sätt, varpå man söker omkullstörta vår inhemska sockerbetodling för att på den vägen göra oss ekonomiskt svaga och beroende av utlandet genom import av råsocker. Men man får hoppas, att befolkningen skall resa sig till motvärn mot de förrädiska planerna på denna viktiga odlings förstörande.

Forts. å sid. 3.

Brattsystemets stora folkskadlighet.

Ett märkligt inlägg av Socialekonom.

Av en för redaktionen välkänd person, som icke endast är en framstående socialekonom utan även väl invigd i monopolsystemets mysterier, ha vi emottagit nedanstående inlägg.

För varje människa med sunt förnuft står det klart, att denna genom ingbrott tillkomna, av kosmopoliter skapade och ledda institution har gjort vårt folk en outsäglig moralisk, fysisk och ekonomisk skada. Spritmonopolet tillkom ju på sin tid på grund av de av dr Bratt givna utfästelserna, att de inom sprithanteringen förefintliga missförhållandena skulle avskaffas och svenska folket genom lämpliga och humana åtgärder ledas in på den sanna nykterhetens väg.

Huru har då dr Bratt hållit dessa löften? Jo, den första åtgärden efter hans förvärv av makten var att genom användande av spioneri, provokation och hot om indragande av spriträttigheterna tvinga för honom och den höga står han representerade begärliga företag att för en spottstyver till monopolet överlåta sina rörelser. Gingo dessa icke frivilligt in på vederbörandes önskningar, tillgrepos de mest hänsynslösa strypningsmetoder med resultat att Spritmonopolet med lätthet kunnat tillroffa sig alla de spriförsäljningsaffärer, som man önskade komma över. Att därigenom en mängd företags ägare halvt eller helt ruinerades och hundratals anställda i de ifrågavarande affärerna förlorade sitt levebröd — sådana bagateller generade icke det minsta en så idellt anlagd man som dr Bratt.

För att till det yttersta kunna suga musten ur konsumenterna nöjde sig emellertid icke dr Bratt med sina autokratiska rättigheter att efter behag prissätta monopolets varor. Det för den mänskliga hälsan vådliga sulfitbrännvinet fick sätta kronan på verket. Således tvingade och tvingar han i kraft av sin oinskränkta makt Sveriges befolkning, obehindrad av kungl. maj:t, riksdagen och medicinalstyrelsen, att förtära sina med sulfitfabrikat mer eller mindre förskurna spritvaror, därigenom på folkhälsans bekostnad tillförande Spritmonopolet, resp. sin egen portmonnä, fabulösa vinster. Det har av framstående vetenskapsmän konstaterats, att sulfitbrännvinet innehåller 1,75 proc. methylalkohol, ett av de farligaste gifter som finnas; men även om den smidige och älhale dr Bratt kunde göra det underverket att konstant åstadkomma ett methylalkoholfrit sulfitfabrikat, så kvarstår likväl, trots detta underverk sulfitspritens farlighet för den mänskliga organismen, då denna produkt icke är tillverkad av smältbar råmateriel, såsom säd, potatis och rovor, utan av trä. Att lära den mänskliga organismen att utan att taga skada smälta träprodukter, det har endast kunnat förbehållas en så framstående läkare som doktorn Ivan Bratt.

Till bevisande av träspritens farlighet behöver endast erinras, att en mängd stockholmska snickare, vilka vid polering använt polersprit, fått ett elakartat vått exem på händerna. Härav framgår med all tydlighet, att den ömtåliga mänskliga organismen, och framförallt magen, måste angripas av dessa farliga spritvaror, som, må de innehålla en än så liten procentsats sulfitsprit, ofta få ligga i timtal i magen och fräta på dess slemhinnor. Och denna giftiga produkt finna vi icke endast i systemets dåligt smakande brännvin, eau de vie etc. Även från utlandet importerade originaltappade varor bli av vårt illustra system så förskurna, att icke mycket blir kvar av deras egentliga härkomst. Endast ett okritiskt spritbegär hos den stimulanssökande befolkningen kan förklara, huru människorna under dessa förhållanden över huvud taget vilja förtära monopolets "fabrikat". Men då man vet huru spritbegäret kan driva individerna att konsumera Salubrin och Lazarol, kan man ock förstå, att de icke rygga tillbaka för dr Bratts blandningar.

Huru skadlig den Brattska regimen i och för sig är för folkhälsan och hur ansvarslöst och despotiskt monopolet än skötes, skulle man dock möjligen kunnat skymta en tillstymmelse till mildrande omständighet i detta rovsystem, därest monopolets vinster verkligen enligt föreskrift flöto io till statskassan och således kommo allmänheten tillgodo i form av skatteminskning såsom en kompensation för påtvingad skada. Men så är ingalunda fallet. Allmänheten har knappast någon nytta alls därav, ty den största delen av monopolets enorma vinster flyter i privatfickor. Då dessa vinstavledningsmetoder icke kunna ske på direkt väg, har dr Bratt tillskapat ett med största raffinemang uttänkt dräneringssystem, genom vilket vinsterna försvinna liksom vårvatten från åkrarna. Ett av de mest omhuldade och effektiva sätten är att göra "olyckliga" affärer. Så fort större vinster föreligga, som skola avlevereras till staten, inköper dr Bratt hotell, bryg-

Forts. å sid. 4.

HR LITHANDERS INTERPELLATION OM REVISION AV MONOPOLEN.

Grossh. Edw. Lithander.

Ett undantag och ett lysande sådant från den allmänna regeln, som gäller om vår nuvarande korrumperade riksdag utgör förvisso göteborgsrepresentanten grosshandlaren hr Edv. Lithander vars bild vi härovan återgiva.

Hr Lithander har under de gångna riksdagarna varit den som främst fört svenska folkets talan gentemot de av kungl. m:t och riksdagen omhuldade svindlerierna inom Spritmonopolet. Riksdag efter riksdag har han med oförtröttad iver, vid remissdebatterna och andra tillfällen, då monopolets verksamhet varit på tal, och bl. a. vid senaste oktrojens beviljande med energi hävdat det allmänna kravet på en utredning av monopolets verksamhet samt kravet på att statsrevisorerna skola äga rätt att granska monopolets affärer. Vid förra riksdagen framställde han såsom tidigare omnämnt i enskild motion det samma krav på statlig inlösen av de 400 st. stamaktierna i A.-B. Vin- och Spritcentralen, vilket han i år framfört. Men han har intills nu icke haft den förmånen åtnjuta parlamentets s. k. öra.

Hr Lithander hör dock icke till dem, som överge en rättvis sak därför att den råkat komma i motvind. Den, som för sanningens och rättens talan, viker ej för den vind, som alstras av lögnen och orätten. Trogen sitt föregående står han också i år som den frejdige förgrundskämpen inom riksdagen i striden mot monopolsvindlerierna och har i denna sin egenskap nu heltvisst den allmänna uppmärksamheten riktad på sig i kanske högre grad än någon annan inom riksförsamlingen. Hans avgivna motioner hava här redan omnämnts. Denna gången är det emellertid tydligen hans avsikt att föra framstöten än mera energisk och kraftig än tidigare, något som synes framgå av den interpellation han förra fredagen framställde till finansministern, vari med anledning av ett offentligt uttalande av denne begärdes besked, huruvida innevarande års riksdag hade att motse någon proposition med anledning av 1922 års riksdagsskrivelse om önskvärdheten av en statlig re-

Forts. å sid. 4.

Den judiska imperialismen.

Ett genmäle till lektor Hugo Valentin av hr Gunnar Fjord.

Herr Redaktör!

Då lektor Hugo Valentin varit nog vänlig uppmärksamma Redaktionens och min anmodan om fortsatt deltagande i diskussionen om den judiska imperialismen, och då lektor Valentins senaste svar uteslutande riktade sig mot mina uttalanden i nr 3 av "Nationen", beder jag få taga tidningens utrymme i anspråk ännu en gång.

Herr Valentin förnekar fortfarande att han har någon som helst kännedom om en judisk imperialism. Ja, i sak är ju detta förnekande ganska likgiltigt: Ty därför att herr V. icke känner till en dylik, så är det ju intet som hindrar att den kan finnas ändå. Men då herr V. nu trätt fram i första linjen som en judarnes kämpe och försvarare, måste han ju även hava satt sig in i frågan. Och därför är det av stort intresse att få höra herr V:s synpunkter.

Äro herr V:s motbevis emellertid icke starkare än dem han presterade i sin artikel i förra numret av "Nationen", då torde han icke kunna påräkna någon "omvändelse" till pro-semitismen. Att denna diskussion föres i "Nationen" är, åtminstone har jag funnit det så, beroende på, att de flesta läsarne av tidningen icke alls äro några antisemiter och därför kunna vara intresserade av att bliva informerade i denna allvarliga fråga. Om "Nationen" varit något antisemitiskt medlemsblad, då vore ju ett återupprepande av vad alla antisemiter veta fullständigt meningslöst. Därför behöver herr V. icke känna sig, som någon slags "medarbetare" i

Forts. å sid. 4.

Den 5 Febr.

I storfinansens tvångströja.

De olyckliga följderna av den gällande vallag, som påtvingats vårt folk, bliva för varje dag allt mera uppenbara. Det har utvecklat sig till ett kaos av till synes ogenomträngligt slag. Valjarna äga ej längre möjlighet att till sina representanter i riksdagen utse de personer, som bäst äro skickade att föra deras intressen utan nominerandet av riksdagsmän har i största utsträckning övergått till de politiska partiernas ledare. Dessa låta återigen icke välja de för representationsuppgiften värdigaste utan sådana personer, som bäst länpa sig för främjandet av deras egna privata syften. På så sätt ha vi fått en riksdag, som på intet vis kan anses utgöra ett representantskap för Sveriges folk utan endast företräder de olika partiernas d. v. s. deras ledares intressen. Härav kommer det sig också, att en stor del av våra nutiriksdagsmän äro personer utan mål och syften, utan djupare kunskaper och vyer eller vilja att arbeta för landets och folkets bästa. Den mest utpräglade egenskap de förfoga över är som regel en sig sällan förnekande självbevarelseinstinkt och en lika sällan svikande vilja att växla kappan efter vindens-kastningar, oförtröttligt tjänande partiets och därmed sina egna intressen. Främsta sporren är härvid i allmänhet att komma i åtnjutande av det fortfarande på kristidsnivå stående riksdagsarvodet, därnäst att komma in i någon av de otaliga intet görande och allting förhalande kommittéer, som i de flesta fall tillskapas i syfte att bereda ledamöterna extra inkomster till belöning för gjorda partipolitiska och andra tjänster, samt slutligen att, om lyckan står bi och smidigheten räcker till, arbeta sig upp till posten av minister, vilken ställning numera som bekant ej fordrar några egentliga moraliska eller andra kvalifikationer.

Då riksdagsmännen numera sålunda icke kunna betraktas som representerande folkviljan utan endast de olika partiernas intressen, följer av sig själv, att den ur en dylik riksdag utgångna ministären måste bliva av samma valör. När så till råga på allt vår konungamakt sjunkit ned till en namnstämpels roll, inses lätt, hurusom land o. folk i verkligheten kommit att regeras av en handfull partipolitiska ledare. Av dessa kan heller icke mycket av gott vara att förvänta, då de allesammans i sin tur regeras av eller rättare sagt äro marionetter i händerna på den visserligen i dunklet men därför så mycket hänsynslösare regerande kosmopolitiska storfinansen, i spetsen för vilka stå namnen: Wallenberg, Bonnier, Bratt, Rydbeck, Nachmansson, Philipsson etc.

Liksom vår nuvarande "självhärskande" riksdag direkt eller indirekt står i den kosmopolitiska storfinansens tjänst och i sina gärningar går dennas ärenden, har också storfinansen lyckats att för sin räkning säkerställa medarbetarskapet av en betydande del av de högsta dignitärerna vid hovet, ledarna av statens betydelsefullaste affärsdrivande verk, de inflytelserikaste tjänstmännen inom statsförvaltningen, ledarna av statens viktigaste kontrollerande institutioner, höga ämbetsmän inom Riksgäldskontoret, Riksbanken m. fl. med ett ord alla sådana personer, som för dess intressen kunna vara av betydelse och nytta. Det är under dessa förhållanden förklarligt, hurusom samma storfinans kommit därhän att skrupellöst kunna nyttja sin makt till att suga musten ur land och folk och så småningom överföra landets och folkets tillgångar i sina egna kassavalv. Enskilda ansvarskännande medborgares rop efter behövliga skyddsåtgärder förklinga ohörda, som ett rop i öknen. Kritikens röster tystas obönhörligt. En betydande del av befolkningen, företrädesvis den kroppsarbetande klassen, vilken instruerats i antikapitalismens läror, duperas genom jämförelsevis höga löneinkomster, 8-timmarsarbetsdagen och andra tillfälliga förmåner av mera skenbar natur. Det bländverk, som bjudes arbetarna, godtages utan att dessa förstå att genom landets utarmande av ett litet fåtal svensk-judiska Rockfellertyper den stunden måste nalkas, då all den drömda härligheten försvinner som illusioner lämnande plats åt fattigdom, arbetslöshet och ekonomiskt slaveri. Av den svenska nationalförmögenhet, som evakueras av den lilla kretsen storfinansiärer och som redan börjat överföras till Amerika, England och andra länder, kommer vår kristliga befolkning sannolikt aldrig att få se en skymt.

Den bedrivna utplundringsprocessen börjar på sätt och vis vid bankernas in- och utlåningsrörelse. Genom riksbankens medverkan hålles bankernas inlåningsränta på en onaturligt låg nivå och utlåningsräntan på en lika onaturligt hög nivå, med resultat, att våra till tänderna förtrustade privatbanker såsom mellanhänder på de av dem inlånade kapitalen förtjäna dubbelt eller cirka 5 proc. mot vad insättarna på deposition-, sparkasse- och gioräkning i genomsnitt erhålla å sina placerade medel eller cirka 2 1/2 proc. Paralellt härmed går privatbankernas metoder att utplundra sådana industriella och andra företag, som ha en sund ställning och goda framtidsutsikter. Genom inköp av aktiemajoriteter, lämnade av lån, som indrivas vid den för företagen mest olägliga tidpunkten liksom på tusen andra sätt stryper man dessa o. låter överföra deras ägodelar i bankernas kassafack, varpå de utplundrade objektens skelett överlämnas åt de ruinerade små aktieägarnas omsorger. När så de enskilda privatbankerna samlat kassavalven fulla med guld, blir det deras tur att strypas av de allra största finanshajarna, som i sina väldiga gap uppsluka mängden av ekonomiska företag och banker, därmed läggande under sig en allt större del av den svenska nationalförmögenheten.

För att ingen skall störa storfinansiärernas "lovliga", av statsmakten och pressen skyddade och omhuldade verksamhet ha de såsom förut påpekats insnärjt vårt land och vårt folk i ett fulländat system av korruption och vilseledning samt alla tänkbara tricks, försåt och bedrägerier, vartill motsvarighet knappast torde förefinnas i något annat land och som endast här kan försiggå på grund av svenskarnas godtrogna sinnelag och brist på psykologisk blick. Enligt sina kända metoder ha de överallt velat att förskaffa sig trogna hjälpare, som till förfång för land och folk gå sina uppdragsgivares ljusskygga ärenden. Det var på dessa finansmstadorers tillskyndan som såväl de "statliga" monopolen som på sin tid kristidskommissionerna skapades, vilka de helt inpregnerade med sin kosmopolitiska moral och där deras ekonomiska bolsjevism firade o. ännu alltjämt firar orgier. De dystra spåren av deras gärningar äro i legio, de avskräcka och varna för framtiden.

För vårt folk är det nu en tvingande nödvändighet att ägna de här berörda förhållandena en allvarlig uppmärksamhet, på det spelets fortsättning äntligen må kunna förhindras. Vi skola även i det syftet i ett antal artiklar närmare belysa desamma samt jämväl söka framkomma med positiva förslag i förhoppning att i vår mån kunna bidraga till åstadkommande av ett sundare tillstånd på det ifrågavarande området.

PRESSKONSERTEN

Kravet på kristen anda avhånas.

Det från kyrkligt håll framställda kravet på kristen anda i det offentliga och nöjeslivet har åtskilligt irriterat de på den kristna moralens upplösning inställda organen i vårt land; bland dem självfallet också det hebreiska Dagens Nyheter (l.), som på känt manér avhånar det kristliga kravet såsom banalt och otidsenligt. Tidningen avtrycker med tillfredsställelse ett yttrande av det liberala dekadansorganet Göteborgs-Tidningen till försvar för jazzen, vari det bl. a. heter:

En kyrka som predikar livsfientlig asketism och kulturfientligt läseri den kyrka som anser allting roligt vara synd, den lyckas aldrig att få ett nytt grepp om nutidens ungdom.

Härtill fogar D. N.:

Det finns en historia från schartauanismens storbygder. Det var konfirmationsundervisning med traktens ungdom. Prästen frågade en av pojkarna: Vad är synd? Svaret blev: Allt som är roligt.

Ovanstående utdrag ur de båda liberala "kulturorganen" äro särdeles belysande för vederbörande kretsars argumenteringsmetoder i deras kamp mot den kristna andan.

GYNNA
NATIONENS
ANNONSÖRER!

Ett "de arbetslösas tåg"?

De kosmopolitiska herrarna begagnade sig vid den tid, då de ännu kämpade för den politiska maktens erövring i vårt land, som bekant med förkärlek av s. k. utomparlamentariska medel som påtryckning på genstraviga riksdagsmajoriteter. Man lät härvid uppagitera de godtrogna massorna och hetsa dem mot dem, som representerade makten samt lyckades också på den vägen genom skrämsel tilltvinga sig position efter position. För att ge eftertryck åt den sittande regeringens krav i arbetslöshetsfrågan har nu åter tanken väckts på utomparlamentarisk påtryckning genom att låta de arbetslösa i Göteborg med instämmanden av arbetslösa i andra delar av landet framföra uppslaget till ett "de arbetslösas tåg" till Stockholm.

Man frågar sig, vad egentligen en dylik aktion skall tjäna till, då herrar kosmopoliter såsom riksdagens handlingar från senare åren tydligt visa, redan i denna stund praktiskt taget inneha den suveräna makten över representationen. Enda förklaringen skulle vara, att man önskar framtvinga en radikalisering av den socialistiska politiken, som tydligen icke tillräckligt tillfredsställer den kosmopolitiska finansens längtan mot Moskva.

Utförselbevis för spannmål?

Det från lantmannahåll under en följd av riksdagar hävdade kravet på skydd för spannmålsodlingen genom införande av utförselbevis synes vid denna riksdag hava större utsikter för sig än tillförene. I år sluta nämligen de av princip frihandelsvänliga frisinnade jordbrukarna under trycket av "den starka opinionen bland lantmännen ute i landet" upp kring detta krav.

Greve Raoul Hamilton har i ett uttalande framhållit, att det visserligen icke alls rör sig om någon strid mellan tullvänlighet och frihandelsvänlighet, men att det gäller att på något sätt bistå lantmännen, så att de bättre kunna hävda sin ställning gentemot storkvarnarna. Det är ju så, framhöll greve H., att den svenska spannmålen för närvarande betalas med priser, som ligga 6—7 kr. under de amerikanska. T. o. m. den tyska spannmålen står högre i pris, fastän den är av sämre kvalitet än den svenska. Tullarna ha visat sig ineffektiva, och det är då förståeligt, att lantmännen sätta sitt hopp till utförselbevisen. Riksdagsman Björnberg har likaså uttalat sig för utförselbevisen såsom "en nödfallsutväg" att under nuvarande exceptionella förhållanden i viss mån komma ifrån "det hårda trycket under köparna".

"De sakkunniga" tillstyrka lagförslaget om arbetslöshetsförsäkring.

De inom socialdepartementet tillkallade 15 sakkunniga för frågan om arbetslöshetsförsäkring ha nu avgivit utlåtande över inom departementet av revisionssekreterare R. Eklund o. verställande ledamoten i arbetslöshetskommissionen hr Hagman utarbetade förslag till lag om offentlig arbetsförmedling, till lag om arbetslöshetskassor till förordning angående statsbidrag till arbetslöshetskassor och till förordning angående anordnande av reservarbeten till motverkande av arbetslöshet. De sakkunnigas majoritet har i princip anslutit sig till de granskade förslagen. Särskilda yttranden samt reservationer ha bifogats utlåtandet.

Utredning angående kvarntrusten.

Regeringen har uppdragit åt prof. N. R. Wohlin att i egenskap av undersökningsmyndighet verkställa undersökning enligt lagen om undersökning angående monopolistiska företag och sammanslutningar rörande svenska kvarnföreningen, svenska kvarnföreningens försäljningsaktiebolag o. mellansvenska kvarnarnas importförenings u. p. a. inverkan här i riket å pris- och omsättningsförhållandena i fråga om brödspannmål och produkter därav samt att så snart ske kan till k. m:t inkomma med redogörelse över undersökningens resultat.

Bröderna Waller,
MEK. REPARATIONSVERKSTAD
Regeringsgat. 55 ö. g. Tel. Norr 21 592.
Utför alla slag av
mek. reparationer samt lås o. nycklar.
Omsorgsfullt, förstklassigt arbete till humana priser.

Bakom världspolitikens kulisser.

Utrikespolitisk revy.

Tvenne viktiga händelser i det nuvarande Europas historia hava under den förflutna veckan inträffat. Den ena var Chamberlains sammanträffande med Briand, den andra tyska riksdagens förtroendevotum till Luther, låt vara vara med endast 10 rösters majoritet.

Under sitt samtal med Briand har Chamberlain, enligt den franska pressens rapport, yttrat att "det viktigaste problemet för närvarande är att rekonstruera Europas familj, och att England med Frankrike, förenade i ömsesidigt förtroende, äro i stånd att göra eftergifter, som de ej voro benägna att göra om de vore skilda". Med dessa gåtfulla ord menades naturligtvis Kölns utrymmande samt den bebådade reduceringen av ockupationsstyrkan i Rhenlandet till 60,000. "Journal des Débats" anmärker till detta att det ännu så länge icke finnes någon europeisk familj och att denna först måste konstitueras. "Times" framhåller i sin ledare, att Europa på något sätt måste förenas, om det över huvud taget skall kunna leva. Tidningen påpekar att den uppfattningen på vissa håll förefinnes, att den tid kan komma, då de europeiska folken skola ställas inför problemet: att ställa upp en enad front mot Amerika. "Times" förlöjligar denna idé. Men att tidningen påpekat idéns förefintlighet i samband med Chamberlains möte med Briand måste anses som mycket betydelsefullt.

Som man vet står avrustningskonferensen för dörren. Icke en verklig avrustningskonferens, utan endast en förberedande konferens, som skall utröna möjligheterna för avrustning. Chamberlain yttrade till pressrepresentanterna efter sitt möte med Briand, att konferensen möjligen kan bli uppskjuten men att varken England eller Frankrike komma att taga initiativt därtill. Tidningarna ha redan berättat, att Amerika är obenäget att diskutera avväpningen till sjöss. Från andra håll komma meddelanden om under senaste tiden rådande livaktighet på Berlins fondbörs. Korrespondenterna till de utländska tidningarna sticka ej under stol med att det är följden av de utländska (läs amerikanska) kapitalens inflytande i landet. Vid den för Luthers kabinett viktiga omröstningen, om förtroendevotum, när det var fråga om regeringens vara eller icke vara, röstade socialisterna blankt, sannolikt under påverkan av de amerikanska kosmopoliternas klingande guld. Men varför skulle dessa komma just i detta ögonblick som en räddande ängel? Jo, de hade tvenne saker att vinna: de nästla sig in i den tyska industrien och få den för billigt pris under sin kontroll, och vidare tvinga de socialisterna att upprätthålla Luthers annars mycket svåra regering. Socialisterna veta väl, att, om Luther skulle göra allvar av sitt hot och upplösa riksdagen, det för kosmopoliterna skulle bli en lätt sak att utdraga sina kapital och beskylla socialisterna för att de genom att skapa ostabila förhållanden i landet göra det omöjligt för de utländska kapitalisterna att få avkastning för sina kapital, och att det är socialisterna, som på detta sätt äro vållande till arbetslösheten. Att socialisterna under sådana förhållanden icke skulle skörda många röster vid valen är ju klart.

Alltså bemöda sig de kosmopolitiska kapitalisterna genom att uppskjuta avrustningskonferensen att sätta hinder i vägen för samförstånd mellan Europas folk, som tvingas att alltfortfarande gå omkring med revolvrar, riktade mot varandra, trots att de intet högre önska än att få leva i inbördes endräkt och sämja. Samtidigt försöka de genom uppköp av aktier att vinna ännu större inflytande på Europas politiska liv samt sist men icke minst hjälpa de sina bundsförvanter i Ryssland att fortsätta sina osminkade rustningar.

Chamberlains möte med Briand var, med de ovan skildrade händelserna som bakgrund, en demonstration — mot Amerika och det var därför, som "Times" slutade sin ledande artikel med påpekandet av en enad front mot Amerika. Detta skedde även därför att ambassadörkonferensen ännu så länge var obenägen anbefalla ett fullständigt utrymmande av Rhenlandet.

Så mycket om händelserna i Europa.

I Asien synes det icke vilja gå just bra för kosmopoliterna. Bolsjevikerna blevo tvungna att återupptaga de kinesiska truppernas kostnadsfria transport på den rysk-mandsjuriska järnvägen. Den sista konflikten öppnade ögonen också i Kina för bolsjevikernas, d.v.s. kosmopoliternas verkliga syften. Man fäster intet som helst avseende vid Karachans protester och framställningar. Tjang-tso-lin och hans motståndare Vu-pei-fu sluta ett förbund och försöka att draga in i detsamma t. o. m. den "bolsjevistiska" generalen Feng. Det säger sig självt, att detta förbund, om det blir verklighet, kommer att bliva ett allvarligt streck i räkningen för Kinas judaisering.

Kosmopoliternas hantlangare i Kreml ha också tappat huvudet, och deras representant i Tokio, Vigdor Kopp, har, fullkomligt glömmande Adolf Joffes och Karachans tal om Kinas suveränitet och att bolsjevikerna kommit för att befria Kina från det utländska oket, föreslagit den japanska regeringen att uppdela Kina i de ryska och japanska intresse-sfärerna, vilka skulle stå endast under ryskt eller japanskt inflytande. Men Japan har avböjt med hänvisning till sina utfästelser enligt Washington-avtalet. Omedelbart efter det detta förslag blev känt i Kina, blandade sig "Gomindan" i spelet.

"Gomindans" parti har hela tiden varit en bundsförvant till bolsjevikerna. Att varken dess grundare, Sun-yat-sen, eller hans efterträdare varit kommunister och spekulerat på världsrevolution visste herrarna i Kreml väl. Men de låto påskina att "Gomindan" är ett kinesiskt kommunistiskt parti. Nu har Gomindan, som i verkligheten är ett parti av demokrater och republikaner rensat sina led från alla kommunist- och kosmopolitagenter, som t. ex. general Borodin, som konsekvent sålde sina tjänster till alla ryska regeringar. Tidningen "Politique de Pekin" meddelar, att i Peking stora anti-bolsjevistiska demonstrationer ägt rum. I provinsen Chanan ha Vu-pei-fus anhängare, huvudsakligen bönder, massakrerat en hel del ryska bolsjeviker och kinesiska kommunister. De som kunde rädda sig flydde. I Mukden underkastas de häktade bolsjevikerna av de kinesiska myndigheterna tortyr för att utröna Kremls planer, och man ler åt alla officiella protester.

Kremls saga i Kina kan betraktas som all.

NATIONEN
Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.

Växel med ankn. till
Redaktionen
Huvudredaktören
(mottagningstid 3—4 em.)
Kassan och Exp.
Annonsavdelningen.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
St. Tidn. Tr. 1926.

Sällskapssäsongens evenemang

följa snart slag i slag. — Många damer ha ännu ej funnit den rätta klänningen, men vi tro, att valet underlättas avsevärt genom ett besök just nu i vår h tydligt utvidgade klänningsavdelning, som kan visa ett helt enkelt briljant urval av säsongens vackraste creationer i

BALKLÄNNINGAR

Paul U. Bergströms A/B
Hötorget 13. Drottninggatan 74-78. Hornsgatan 54.

PÅ UTKIK

Dr Hedin som Sovjets lovsångare.

Doktor Sven Hedin, f. d. kejsare- och vilsarbeundraren framför alla andra, viken som man erfare sig Gudvarelov fåfängt sökte störta vårt land i världskriget, är nu i färd med att sjunga de nya härskarnas i Ryssland, de judiska banditernas i Moskva lov. Vilket väl närmast har sin förklaring i det kända förhållandet, att hr H. själv räknar rasfrändskap med dessa d. v. s. härstammar från Palestina. I ett härom dagen hållet föredrag inom Svensk-ryska sällskapet i Stockholm om "Rysk geografisk-vetenskaplig forskning i Asien åren närmast före samt efter revolutionen" prisade dr Hedin sovjetherrarnas varma intresse för vetenskapen samt rekommenderade den svenska vetenskapliga forskningen att "till egen fromma anknyta så intima förbindelser som möjligt med den ryska vetenskapen". Bland storheterna som förtjust applåderade hr Hedins utgjutelser märktes ryske ministern Dovgolevskij samt statsrådet Levinson jämte statsrådinna m. fl. orientaliska och demokratiska notabiliteter.

Härnäst blir det kanske hr Hedins uppgift att föra den svenska nationalismens högstämda talan på något negativt inriktat möte för godtrogna högermän.

Kontrollstyrelsens budskap om "billig punsch".

Kontrollstyrelsen har funnit tidpunkten läglig för att med några ören pr flaska sänka restaurangpriserna å de minst dyra sorterna av den svenska "nationaldrycken". Att sänkningen, som trädde i kraft den 1 febr. i någon nämnvärd grad skall påverka nationens känslor för kontrollstyrelsen och det Brattska monopolet är dock knappast troligt. Som en ytterligare överraskning har samtidigt introducerats "åttingar" d. v. s. 1/8 liter att serveras i flaskor på restaurangerna.

Professor Östbergs stadshusvykort.

Den tydligen i högsta grad närigè professorn Östbergs förbud mot försäljning av vykort, varå hans dyrbara och konstifika skapelse Stockholms stadshus avbildats samt hans krav på skatt å dylika kort, har självfallet icke kunnat undgå att väcka en uppmärksamhet av det sannt muntrande slaget. Hr professorn åberopade sig på lagen om rätt till verk av bildande konst den 30 maj 1919, som skulle förhindra dylik försäljning utan hans nådiga medgivande. Från juridiskt håll förnekas bestämt professorns påstådda monopolrätt på försäljning av stadshusvykort. Beträffande stadshusets värde som "bildande konst" torde förresten delade meningar icke utan fog kunna hävdas.

Spritkonrollen utsträckes till hemmen.

Kontrollstyrelsens spritspioner nöje sig icke längre med sin föraktliga spionageutövning på restauranterna. På sina håll, särskilt i Göteborg ha de nu också gjort sitt intåg i hemmen. Göteborgarna höra emelertid liksom malmöborna icke till det fullt så toleranta slaget som stockholmarna, vilka ju tåla vad som helst, utan hava på det kraftigaste opponerat mot det otillständiga ingripandet.

Enligt G. T. skulle i ett flertal fall ha inträffat, att oförvitliga och skötsamma medborgare fått besök i sina hem av personer, som uppgivit sig vara kontrollörer från Göteborgssystemet och som anställt inkvisitoriska förhör med motboksägaren om mängden av uttagen sprit, om överlåtelse förekommit och dylikt. En undersökning som företagits, har gett vid handen, att förhör verkligen anordnats från systemets sida eller rättare från kontrollstyrelsens sida. T. f. chefen för kontrollstyrelsen, överdirektör Thulin, har med anledning av det passerade karaktäriserat vederbörande spioners oföresynta uppträdande som "klumpit och dumt".

Högste vederbörandes inom kontrollstyrelsen avsikt med det allra senaste spionaget, i hemmen, är tydligtvis att pröva huru pass långt svenska folket numera tål kallt stål.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr.
Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Den judiska jazzen utmanar fransmännens nationalkänsla.

Vid en dansafton i Paris' musikhall uppträdde nyligen en känd danskonstnär och dansade bland annat en jazz efter Marseljäsen. Publiken protesterade genast högljutt och hotade slutligen att storma scenen. Musiken tystnade förskräckt, först sedan direktören bett publiken om ursäkt för episoden kunde föreställningen fortsättas.

Sofiahovet mot dekadans-dansen.

Under ledning av konungen och prinsessan Eudoxia har i Bulgarien öppnats ett fälttåg emot den moderna dansen. På hovbalerna skall i framtiden endast dansas vals och bulgariska nationaldanser.

Katolsk protest mot den sedesupplösande judiska filmen.

Från franska kvinnornas patriotiska förbund har enligt meddelande från Paris tillställts polisprefekten en protest mot filmen "Häxan", som f. n. visas i Paris. Filmen förklaras vara sårande för anständigheten, den historiska sanningen och den katolska religionen. Municipalrådet de Launay begär, att prefekten skall förbjuda filmen.

Svenska Dagbladet (vars rätta namn ju borde vara "Hebreiska Dagbladet") karaktäriserer i sin överrubrik meddelandet på typiskt judisk sätt "Häxan råkar katolikerna på det ömma". Med Med minst lika stor sanning kan sägas, att icke blott den katolska protesten utan över huvud varje som helst uttryck för en moraliserande kristen anda "råkar" den demoraliserande israelitiska pressen i vårt land, synnerligast den Bonnierska koncernens begge huvudorgan, Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter "på det ömma".

Offer för den religiösa urartningen

Den s. k. pingströrelsen, som senaste tiden raskt brett ut sig i Smålandsbygden, har krävt sitt första offer, i det en 40-årig lantbrukare från Kävsjö drabbats av akut sinnesförvirring, som fordrar anstaltsvård. Mannen har flitigt besökt pingströrelsens varje kväll hållna sammankomster. Läkaren på orten håller icke för otroligt att flera dylika fall komma att inträffa.

Mosaiska församlingens yttre renoveras.

Mosaiska församlingen i Stockholm har i dagarna av tvenne donatorer fått mottaga ett belopp på tillsammans kr. 350,000. Den ena donationen är på 200,000 kr. och avser att bestrida kostnaderna för ombyggnad av gravkapellet på församlingens kyrkogård. Den andra donationen, på 150,000 kr. avser att möjliggöra ombyggnad av det gamla församlingshuset vid Berzelii park bakom synagogan.

Tyske exkronprinsen hos exkejsaren.

Exkronprinsen av Tyskland har avlagt ett besök hos exkejsaren på Doorn. Detta är exkronprinsens första besök i Holland efter hans avresa från Wieringen.

Ford lämnar sovjet krediter?

Enligt meddelande från Moskva har bolaget Amtorg, som representerar sovjetregeringen, avslutat ett kontrakt med Ford om leverans av 12,000 traktorer. Ford lämnar sovjetregeringen en kredit på 10 månader. Moskvapressen hälsar detta avtal som den ekonomiska sovjetpolitikens största seger hittills. Ford skulle aldrig förut ha lämnat krediter av något slag.

Lettland "lånar".

Förhandlingarna om ett nytt lettiskt statslån ha enligt vad meddelas av en representant förNewyorkbanken Guarantee Trust Compy avancerat så långt, att undertecknandet torde komma att ske i slutet av februari, sedan den definitiva texten till avtalet ingått till Riga. Man har för avsikt att till att börja med upplåna 10 miljoner dollars, varvid räntesatsen skulle bli 7 1/2 procent. Lånet skulle kunna återbetalas om 25 år. Ytterligare 20 miljoner dollars skulle upplånas inom de närmaste åren. Lettland önskar f. n. inskränka sig till det nödvändigaste lånebeloppet, emedan man väntar gynnsammare lånevillkor senare(?).

Allmän kommunistkonferens i Danzig.

En icke-officiell konferens mellan representanter för kommunistpartierna i Tyskland, Österrike, Polen och Tjeckoslovakiet började på torsdagen i Danzig. Vid konferensen skulle den kommunistiska internationelens generalsekreterare avlägga rapport om det aktuella läget i Moskva.

Du Svensk!

Det växer en gryning i öster
Till en fasans och ångestens dag
Med mummel av främmande röster
Och hvin från nagajkornas slag.
Med hångrin kring krumnästa drag
"Vi skola väl se vem som störst är!"

Har, Svea, din kraft ren förrunnit?
Din dådkraft från forntida da'r!
Och har allt Ditt hopp ren försvunnit
Säg, har ingen stolthet Du kvar?
Si! Snart genom riket Ditt dra'r
Skaror, bland städer som brunnit!

Si! Den gryning som gror att Öster,
Den är färgad av gult och av rött.
Hvi höja vi ej våra röster
Emot dem som vår kömpakraft ött
Vi! Ett folk som har kämpat och blött
Genom seklernas lopp där i öster.

Men — Du höjer Din stämma förgäves
Da kan icke göra Dig hörd.
Ty vart svenskhetens ord det förkväves
Utav packet av främmande börd.
Snart är fädernas byggnad förstörd
Och Din frihets bårtäcke väves!

Om Du vill, kan Du samla det sista
Du har kvar av Din urgamla kraft
Och kämpa, — om ej Du vill mista
Allt det som Du en gång har haft.
Snart knyts näven om knutpiskans skaft
Att piska Dig ned i Dinkista!

VOP AISO.

Behovet av en invandringslag.

Forts. fr. sid 1.

Samtidigt man får bevittna företeelser av detta slag uppträder prof. Brisman på det internationella mötet och predikar vitt och brett om att vi icke kunna föda oss i större antal med vad vårt land förmår frambringa, och förkunnar, att den kritiska folkmängdsgränsen är uppnådd. Lägg så därtill, att stockholmsläkaren dr Ada Nilsson reser land och rike omkring och håller föredrag "endast för damer" i ungefärligen samma anda, då må man verkligen fråga sig, huruvida icke detta sällskaps förträffliga medlemmar snart äro mogna för en allvarlig rekommendation att söka sig en annan och för vederbörande mera passlig marknad t. ex. Sydamerika. Utan allt tvivel skulle en dylik export av våra dekadanter var i högsta grad nyttig ur folkhälsans synpunkt.

Men vad som är ovillkorligen nödvändigt det är att med snaraste en effektiv invandringslag kommer till stånd, som hindrar mindre önskvärda främmande element att rycka in i landet och intaga de genom den minskade nativiteten hos vårt folk ledigblivna platserna i samhället, element av den typ, som "den store internationalisten" Hjalmar Branting importerade hit i tusental.

Det kan i sammanhanget förtjäna att återgivas nedanstående utdrag ur "Dansk nationell tidskrift", som visar att det här vidrörda fenomenet har sin motsvarighet i vårt grannland i söder, där man dock synbarligen börjat vakna till insikt om nödvändigheten att träffa anstalter mot den alltmera hotande faran:

Vi ha tidigare berört spörsmålet om medborgarrätt för utlänningar, varvid dessa göras till danska undersåtar, och vi skola ånyo draga fram detsamma för att med några namn visa, vilka det är som runt omkring oss göras till danska medborgare. Det finnes, som skall påvisas, stark grund för vad man från vissa håll beklagar sig över, att befolkningens siffertal växer för starkt och att man till följd därav måste organisera en statligt understödd utvandring.

Det är i synnerhet juden, folketingsmannen Fraenkel, som är verksam här och betraktar man listan över dem, som fått medborgarrätt under det gångna året skall man bliva häpen över den frisinnighet — för att bruka ett milt uttryck — varmed statsmakten förökar befolkningen med tvivelaktiga främlingar genom att giva dem statsborgarrätt. Vi skola i hast nämna några namn från sista året:

Josef Kastrelevitsch, Abramuvitsch, Chacim Leiser Joselevitsch Altermann, Wulf Amrach, Jacob Hirsch Becker, Josef Bernard, Miksa Bernal, Aron Besjakov, David, Sonja Bresky, Baruch Hirsch, kallad Bernhard, Hermann Cohn, Josef Cohn, Jevel Cohn, Kakel Danziger f. Morgalinsky, Jakob Dyjamont, Wolf Gelevnter, Eva Gelfer, Gerschon Gelfer, kallad Glüch, Alrik Abramovitsch, Isak Abraham, Abraham Girsch Grossmann, Gütensohn, Sally Heimann med två barn, Tilki Coron, Wasil Jenjatovic, Josefhus Jaszczak, Leo Jaworski, Zundel Joffe, Jakob Moses Kahn och två Kahner till, Kazimiersko, Kintzel, Kolman, Kreve, Kuhn, Kuniss, Nahim Motre Strolevetvy kallad Marcus Kventy, Kristovsky + två med samma namn, Levig, Levin, Levis, Lipshitz, Josef Litew Schewsky, Lunkevitz, Novak, Pinchos Navorsky, Pawel Astrovmoff, Anton Persson Levin, Leiser Litmen Halmanow Petchatnikoff, Petcbura, Eva Prisskin, Rubinowitsch, Rubinstein, Schur, Schwartzmann, Schelinsky, Sekunda, Silberman, Simon, Skorochad, Saloveis, Wolf, Wypychowski, Alesch, Berenbaum, Burstein, Böhm, Choleva kallad Rothstein, Gelfer kallad Grünemann, Cromada, Crzbewski kallad Corwitz, Zgelevsky, Kirschchenboum, Kaplevitz, Kunze kallad Leichten m. fl.

Jag har med dessa rader velat fästa uppmärksamheten på de berörda förhållandena, vilka såsom förut framhållet äro av den viktiga art, att de enligt mitt förmenande framtvinga en lagstiftning även hos oss till förhindrande av att den nobla svenska folkrasen förstöras genom uppblandning med mindre önskvärda utifrån kommande element, som utom all annan skada de göra även inympa okulturens, fosterlandslöshetens och demoralisationens gift hos vårt folk.

Patriot

Kommunistkomplotten i Saloniki.

Polisen i Saloniki har häktat 24 kommunister, som äro inblandade i en komplott mot statens säkerhet. De komma att ställas inför krigsrådet.

Sovjet rustar.

Vid revolutionära krigsrådets senaste sammanträde i Moskva beslöts att påskynda byggandet av 10 u-båtar och 15 motorkryssare samt 1 u-båtsförstörare.

U-båtarnas tonnage är fastställt till 130 ton. De byggas av tyska mariningenjörer efter tysk modell på Nevskiskeppsvarvet i Leningrad. Motorkryssarna komma att utveckla en fart av 40 knop.

Tycker Ni om NATIONEN

I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

Undersökning av arbetsfreden.

K. m:t har beslutat att en undersökning angående arbetsfreden skall tillsättas en delegation av nio personer samt bemyndigat socialministern dels att till ledamöter av nämnda delegation utse tre personer och uppdraga åt en av dem att vara delegationens ordf., dels anmoda Landsorgansatonen i Sverige och Svenska arbetsgivareföreningen att vardera utse tre ledamöter av samma delegation. Socialministern har till ledamöter i delegationen utsett advokaten Eliel Löfgren, generaldir. Gunnar Huss och förlikningsmannen för arbetstvister i södra distriktet prof. Sigfrid Wallengren samt tillika uppdragit åt advokaten Löfgren att vara delegationens ordförande.

STORA BUFFÈN

Götgatan 41, Tel. Sö. 13912, rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina väl tempererade maltdrycker; allt i förening med humana priser och gott bemötande. Alla äro välkomna.

Vördsamt
G. H. NORIN.

Spritmonopolet

"Sådant det är".

VI.

A.-B. Uppsala Stadshotell och Buteljglasbrukens Försäljnings A.-B.

Av dotterbolagen i första ledåterstå nu endast två, nämligen A.-B. Uppsala Stadshotell ochButelglasbrukens Försäljnings-A.-B.

A.-B. UPPSALA STADSHOTELL.

Styrelsen i A.-B. Uppsala Stadshotell utgöres av hrr A. Hemming-Sjöberg, H. Sjöberg, And. Grape, A. V. Starup och Hampus Palm. Revisorer ärohrr F. Hellsten och P. G. Wahlberg.

Balans-räkning den 31 dec. 1924.

Tillgångar:		
Kontant i kassan		2,957:54
Växelkassor och diverse fordringar		18,464:92
130 st. stamaktier i A.-B. Uppsala Folkrestauranger		13,000:—
Lager av matvaror, viner, spritdrycker, tobaksvaror etc.		63,224:44
Inventarier		342,175:—
Ombyggnaden		180,000:—
		Kr. 619,821:90
Skulder:		
Lån	100,000:—	
Egna accepter	74,000:—	
Skulder för varor m. m.	92,905:43	266,905:43
Skuld å löpande räkning		5,962:06
Stamaktiekapitalet	150,000:—	
Preferensaktiekapitalet	150,000:—	300,000:—
Reservfonden		2,000:—
Vinstregleringsfonden		10,500:—
Från 1923 balanserad vinst	248:97	
Årets nettovinst	34,205:44	34,454:41
		Kr. 619,821:90

Vinst- & Förlusträkning den 31 dec. 1924.

Inkomster:		
Bruttovinst av hotell- och restaurangrörelsen		420,767:91
Utdelning å aktier		2,600:—
		Kr. 423,367:91
Utgifter:		
Omkostnader å rörelsen	378,232:72	
Räntor	10,929:75	389,162:47
Årets nettovinst		34,205:44
		Kr. 423,367:91

BUTELJGLASBRUKENS FÖRSÄLJNINGS A.-B.

Styrelsen i ButeljglasbrukensFörsäljnings A.-B. utgöres av hrr Ragnar Söderhjelm, B. Almgren, K. E. Ringholm, Axel Hagberg, I. Strandh, G. Jonson, Hjalmar Åberg, N. M. Simonsson, Einar Weinberg och HaraldEngström. Revisorer äro hrr S. R. Wikland och Sven Nissvandt.

Balans-räkning den 31 dec. 1924.

Debet:		
a) Varufordringar		618,618:16
b) Disponibla medel:		
Löp. räkning	2,372:89	
Upps. räkning	462,784:35	
Innel. växlar	14,739:09	
Kassabehållning	1,850:70	481,747:03
c) Diverse:		
Lager av but.	16,617:48	
Inventarier	3,013:22	19,630:70
		Kr. 1,119,995:89
Kredit:		
a) Egna medel:		
Aktiekapitalet	70,000:—	
Reservfonden	6,500:—	76,500:—
b) Lånade medel:		
Växelkonto		430,348:59
c) Varuskulder:		608,320:32
Reserverad vinst från 1923	56:47	
Årets vinst	4,770:51	4,826:98
		Kr. 1,119,995:89

Vinst- & Förlusträkning den 31 dec. 1924.

Debet:		
Intresse- & Rabatters Konto	23,548:40	
Omkostnads Konto	63,717:57	
Ersättning för Norrlandslev.	6,813:51	
Skatter	573:48	
Avskrivningar	1,349:03	
Saldo: Vinst	4,770:51	100,772:48
		Kr. 100,772:48
Kredit:		
Glaskonto	100,768:13	
Influtit å avskriven fordran	4:35	100,772:48
		Kr. 100,772:48

Bolaget har iklätt sig ansvarför av bolaget trasserade växlar till ett belopp av kr. 38,699:80.

Adolf Andersson.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 5 Februari 1926.

Billigt.
LEKSAKER m. m.
HUSGERADSARTIKLAR stor sort.
KORG- & SLÖJDAFFAREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin Tel. N 8245

Den judiska imperialismen.

Forts. fr. sid 1.

"Nationen", därför att han försvarar judarne. Tvärtom borde han väl vara angelägen att iträda fram för att försvara sin ras. Om det sker i juden Bonniers Svenska Dagblad eller det sker i den antisemitiska tidningen "Nationen" hör väl knappast till saken.

Herr V. frånkänner mina bevis allt värde. I det ena fallet är det jag, som inte förstått vad jag läst, i det andra är det en "dum jude" som talat. Detta sätt att komma ifrån obehagliga yttranden kan givetvis icke gillas av någon förnuftig människa. Och dock är detta allt herr V. förmått prestera som försvar för sitt förnekande av den judiska imperialismen. Icke ett ord förekommer, som bevisar det felaktiga i antisemiternas beskyllningar.

Allra först försöker herr V. blanda bort korten genom att påstå, att om jag läst hela artikeln i "American Hebrew" skulle jag "nödgas medgiva, att det ej alls rör sig om revolutionära omstörtningar eller införandet av bolsjevism". Då jag läst artikeln i fråga får jag nu i stället servera herr V. samma granna fras. Artikeln talar nämligen bl. a. om ryska revolutionen och stycket före det av mig citerade lyder som följer: "Denna företeelse (alltså ryska revolutionen) som i historien kommer att anses som ett resultat av världskriget, var till största delen en frukt av judiskt tänkande, judisk missbelåtenhet och judiska försök till rekonstruktion." Därefter kommer stycket: "Vad judisk idealism och judiskt missnöje o. s. v."

Vad säger herr V. väl nu! Är inte beviset tydligt nog? Hoppas att i nästa nummer slippa höra att artikelförfattaren i fråga var en dum jude, vilket påstående herr V. använder så fort ett bevis icke kan bortförklaras på annat sätt.

Herr V. tycks ha en märkvärdig uppfattning om hur det går till att läsa innantill. Om juden Cremieux säger: ".... Ett nytt Jerusalem måste sättas i stället för kejsarnes och påvarnes dubbelriken... nationaliteterna måste försvinna. Religionerna skola förgå... men Israel kommer icke att upphöra, ty detta lilla folk utgöres av Guds utvalda", ja, då kan då åtminstone inte jag begripa att det skall betyda något annat än vad som sagts där. Och jag tror att icke heller herr V., om han vill vara ärlig, kan få denna sats till att betyda något annat. Att påstå att detta yttrande inte kan tillskrivas judarne utan får stå för Cremieux' egen räkning är nonsens, då Cremieux uttalade dessa ord inför en samling judar fr. hela världen, som kommit tillsammans för att bevista "Alliance Israelite Universelles" kongress. Senare refererades hans uttalande i "Archive Israelite".

Herr V:s övriga förnekanden av mina bevis, genom att tillskriva citaten "dumma judar" har jag redan förut yttrat mig om. Om detta tillvägagångssätt vill jag icke säga något mera än att jag finner metoden — dum!

Påståendet att Mac Donald överskattar judarnes finansiella betydelse är absolut oriktigt. Ty Mac Donald har innehaft en så hög politisk ställning att han är mycket väl medveten om vilka krafter som driva sitt spel bakom kulisserna. Att han vågat framhålla sanningen är det enda, som är verkligen märkligt. Herr V. söker återigen vilseleda läsaren genom att säga: "Men ingenstädes har Mac Donald givit uttryck åt någon tro på tillvaron av judiska världshärskarplaner". Det må ju kanske vara sant att han icke givit uttryck åt någon "tro". Men desto tydligare har han i citatet givit uttryck åt sin v e t s k a p om de judiska planerna. Hans ord: "De (judarne) stå bakom allt ont, som regeringarne göra, och deras politiska auktoritet — som endast verkar i dunklet — är större än den, som parlamentsmajoriteten besitter", fastslår väl mer än något annat just det faktum herr V. söker förneka. Säger icke Mac Donald här: "juden står bakom regeringsåtgärderna, för honom måste parlamentsmajoriteten böja sig."

I herr V:s genmäle finnes det verkligen e t t erkännande av sanningen om även indirekt och kanske tillkommet av misstag. Det är då hr V. försvarar juden sir Monterfiore för att han uppmanat judarne att söka vinna inflytande över pressen för att skaffa sig medborgerliga rättigheter. Herr V:s yttrande är alldeles säkert ett förbiseende, eftersom han i en föregående artikel nekat till att det finnes något judiskt inflytande över pressen. Men så mycket mera intressant är det ju att få detta erkännande nu. Nå, visar nu icke detta att vi här åter ha en sida av judarnas strävanden att lägga under sig det, som kan vara till nytta för dem. Vad kunde judarne ha för nytta av att lägga under sig pressen? Var det icke för att "bedöva och vilseleda folken"? Så att de gåvo judarne medborgerliga rättigheter. När de sedan erhållit dessa släppte judarne minsann inte sitt grepp över pressen, utan använde sig av dem för att få fördelar framför landets egna invånare och för att undanhålla allt för judarne obehagligt. Är icke även detta att "bedöva och vilseleda folken"? Emellertid beder jag läsaren minnas detta herr V:s erkännande och sedan taga reda på, vilka som stå bakom den svenska pressen, i huvudsak stockholmstidningarne, vilka som sitta på redaktionerna samt varifrån tidningarne få sina nyheter. Det kommer att vara givande.

Om Disraeli låter en person i sin bok "Coningsby" säga, att alla revolutionära rörelser m. m. ledas av judar, så menar han det också. Att det varit Disraelis åsikt framgår ju också av sammanhanget. Det var just detta han ville ha fram. Att han låter en romanfigur uttala satsen är väl självklart och förringar inte alls saken, då ju boken "Coningsby" är en roman. Alltså kan herr V. nästa gång någon frågar om den judiska imperialismen tryggt tala om, att han vet o n jude som icke endast drömt om utan även konstaterat ett judisk världsherravälde.

Emellertid, detta har endast varit ett bemötande av herr V:s svar. Nu skall jag bedja få giva herr V. och i synnerhet läsarne en ny liten ax-plockning. Jag har utvalt några judiska personers citat, vilka personer herr V. knappast kan påstå att de varit i överdriven grad dumma. Kanske endast ur den synpunkten att de klart och tydligt talat om det judiska inflytandet och de judiska strävandena efter världsherravälde.

Juden Moritz Rappaport, Tyskland, yttrade följande: "Juden är representanten för den materialistiska världsuppfattningen. Genom sin exempellösa intellektuella och analytiska begåvning blir han andra folks ledare, en vägvisare till materialismens marker.. Judarne låta icke hjärtats övertygelse gälla som insikt, förstöra hos sig och hos andra tron på livets övernaturliga mening, undergräva religionen och bliva därigenom en fruktansvärd fara för alla folk, bland vilka de leva". (Rappaport: "Sozialismus, Revolution und Judenfrage"). Observera att detta är sagt av en jude, som gjort till sin uppgift att föra in judarne på riktiga vägar och därför kritiserade dem.

Den store zionisten, Theodor Herzl, yttrade i sin bok "Judestaten": "I befolkningarne växer antisemitismen dagligen och stundligen och måste växa vidare, emedan orsakerna kvarstå och icke kunna hävas.. vi bliva nedåt proletariserade till omstörtare, bilda underofficerarne i alla revolutionära partier och samtidigt växer uppåt vår fruktansvärda penningemakt". Samt till juden Rotschild (i dagboken Rd. I): "Utan Eder kan man icke föra krig, och när man vill sluta fred, äro vederbörande först riktigt hänvisade till Eder." Samt vidare, den 10 juni 1895 (obs. årtalet!): "Nästa europeiska krig kan ej komma att skada oss utan fastmera befordra våra intressen, emedan alla judar därförut skola ha räddat sitt gods och guld i säkerhet på andra sidan Atlanten. Dessutom komma vi vid fredsslutet att stå som allas fordringsägare och kunna så på diplomatisk väg få oss tillerkända alla fördelar". Duger det! Och om vi iakttaga fredsslutet efter kriget skola vi finna, att judarnes fredsförslag var det enda som antogs i Versailles och representanterna vid förhandlingarne voro till största delen judar. Nå, kan icke detta kallas världsherravälde?

Jag kan framlägga ännu ett otal citat, men det går ju icke att fylla tidningens spalter med dylika, huru intressanta de än äro. Emellertid kunna ju dessa räcka till för varje person, hur fördomsfri han än är. Ordet fördomsfull m. m., som judarne och även naturligtvis herr V. brukar för att misskreditera antisemiterna äro och förbliva endast fraser. Vi gå alltid till vårt verk förutsättningslöst, men att säga "det är lögn!" när t. o. m. en jude säger åt oss: "Vi äro världens herrar!" det skulle inte kunna falla oss in. Ty det vore ju att med öppna ögon förneka ett faktum. Och litet personligt omdöme kunna vi väl ändå få ha. Eller hur, herr Valentin?

Slutligen måste jag med några ord beröra herr V:s påståendet om judarne i Ryssland. Herr V. hänvisar till Sovjets statistik. Men hur kan man begära att en av de judiska cheferna i Ryssland upprättad statistik skall kunna vara med sanningen överensstämmande! Judarne hava alltid försökt dölja detta faktum, att de huvudsakliga härskarne i Ryssland äro judar. Men av en person, som nyligen hemkommit från Ryssland har jag följande statistik. Regeringen bestod av 545 medlemmar av vilka 5 proc. voro ryssar = 30 personer, 83 proc. judar = 447 personer, sam 6 proc. letter = 34 personer, 2 proc. tyskar och 2 proc. armenier, samt 2 finnar, 2 polacker jämte några andra. Att judarne voro ryska revolutionens upphovsmän visar även det faktum, att de första revolutionsuppropen voro skrivna, icke på ryska, men på jiddisch, kristna kyrkorna förstördes eller blevo dans- och biografilokaler, men de judiska synagogorna lämnades ifred, söndagen upphävdes men judarnes lördag upphöjdes till helgdag o. s. v. i all oändlighet.

Ja, herr V. så sprack även den bubblan. Nu återstår endast en sak. Herr V. säger: "F. ö. har ju ej heller herr Fjord bestritt det faktum, att de judeförtryckande staterna Polen, Ungern och Rumänien ha fått det ena statslånet efter det andra utan att ändra sin judepolitik". Det var ett tråkigt sätt att förvränga mina uttalanden, herr Valentin. Jag trodde att jag skrivit artikeln så tydlig, att t. o. m. hr V. kunde förstå att jag, genom att framdraga historien om Polens lån (och den är sann), ville bevisa, att det inte alls gick att få lån utan att ändra judepolitiken till judarnes förmån.

Nu skall jag sluta. Men jag hoppas att få ett mera klart besked från herr Valentin nästa gång, om vilka bevis han har för att antisemiterna endast äro fantaster som strida med smutsiga vapen. Innan dessa bevis framläggas torde nog "Nationens" läsare nnvända sitt omdöme i denna fråga som i alla andra och icke hålla till godo med fraser, tal om "dumma judar" och blankt förnekande av ofrånkomliga fakta.

Gunnar Fjord.

Ökad kristendomsundervisning i folkskolan.

Bland motioner vid årets riksdag märkes en av hr K. J. Ekman (h.) om sådan ändring i undervisningsplanen för rikets folkskolor, att åt kristendomsundervisningen i den egentliga folkskolans samtliga klasser måtte anslås 3 timmar i veckan.

B-skattens upphävande.

Ett inom finansdepartementet utarbetat förslag rörande upphävande av B-skatten för aktiebolag och solidariska bankbolag och dess ersättare med skatt i annan form, benämnd "fonderings- och upplösningsskatt", har nu överlämnats till kammarrätten.

Hr Lithanders interpellation av monopolen.

Forts. fr. sid. 1.

vision av vissa monopolistiska företag av statsfinansiell betydelse, särskilt aktiebolaget Vin- och spritcentralen och aktiebolaget Tobaksmonopolet.

Vid det förhållandet, att riksdagens begäran om förslag i ärendet är daterat 1922, hade man, säger hr L. med skäl kunnat förvänta k. m:ts förslag till innevarande års riksdag. Även om efter tre och ett halvt års utredning i någon punkt oklarhet ännu skulle råda i en fråga, som för de flesta, ligger så tydlig och klar, nämligen, att riksdagens revisorer skola äga rätt att granska de omnämnda monopolbolagen, torde dock icke några oövervinneliga hinder föreligga för en proposition i ärendet under loppet av februari, eventuellt före den 20 mars.

Alldeles oberoende av det beslut, vartill riksdagen kan komma med anledning av motioner åsyftande en tidigare riksdagens granskning, är den, som framdeles kan komma att härvidlag möjliggöras för statsrevisionen, är det av vikt att k. m:t icke till en oviss framtid uppskjuter behandlingen av 1922 års riksdagsskrivelse.

Brattsystemets stora folkskadlighet.

Forts. fr. sid 1.

gerier, färgämnesfabriker, transportaffärer, reparationsverkstäder och varför inte även lager av gamla galoscher och kalsonger till det 2-, 3 eller 4-dubbla av föremålens verkliga värde, varvid skillnaden mellan det verkliga och det bokförda värdet flyter dels i privatpersoners fickor dels i fickorna på de politiska partier, som hålla systemet om ryggen.

I stället för att Spritmonopolet blivit den allmännyttiga inrättning för folket, som på ett humant sätt befordrade nykterheten och avskaffade under gamla-spritihanteringstider förefintliga missförhållanden, har detta således tvärtom satt de mest förkastliga sidor av dessa missförhållanden i ett rent vetenkapligt system, varför det heller icke är något överord att beteckna detsamma som ett direkt samhällsvådligt företaga, som icke blott ruinerar vårt folks hälsa och ekonomi, utan även uppfostrar anständiga människor till brytande och kringgående av lagen samt dessutom genom sitt dåliga exempel blivit en av de viktigaste omedelbara orsakerna till att korruptionen och morallösheten i så hög grad som nu är fallet gripit omkring sig i vårt land.

Brattsystemet är i själva verket ingenting annat än en med sin upphovsmans orientaliska instinkter överensstämmande skapelse för att på alla vis åderlåta Sveriges befolkning, således ett bevis för riktigheten av det påståendet, huru farliga för den kristliga befolkningen sådana ättlingar av främmande ras äro, som dr Bratt och hans kompanjoner. Brattsystemet har för Sveriges stat och folk ungefär samma värde och betydelse som den lilla negerunge, med vilken en vacker dag en stockholmsfru nio månader efter singalesernas besök i huvudstaden överraskade sin lycklige gemål. Lika främmande som dr Bratt själv med sin semitiska listighet, smidighet, formuleringsskicklighet och motsvarande kulturnivå är för den inhemska kristliga befolkningen, är hans skapelse, monopolbolaget, i moraliskt, ekonomiskt och kulturellt avseende en förpestande parasit för landet.

Det kan sålunda icke finnas mer än en mening, nämligen att en genomgripande, effektiv revision av monopolsystemet måste företagas och dr Bratt et consortes ställes till laga ansvar för all den skada det av dem ledda monopolsystemet tillfogat Sveriges land och folk. Att en paralellt löpande undersökning måste företagas till utrönande av orsakerna till att kungl. maj:t och kronan samt dåvarande finansministern Richard Sandler till dr Bratt och hans vänner så gott som bortskänkt de staten tillhörande 400 st. stamaktierna i Spritkoncernen, är ju självklart.

Men det måste bemärkas, att denna undersökning icke får bliva av det vanliga slaget, där man i stället för att utröna sanningen tvärtom anstränger sig att dölja densamma. Inga revisorer böra därför godtagas av svenska folket, som icke äro kända för sin duglighet och motståndskraft mot de brukliga "gåvorna" från monopolet och dess anhängares sida.

Slutligen måste allmänheten fordra, att kontrollstyrelsen sådan den är avskaffas, då denna visat sig icke uträtta något annat än att beskydda Spritmonopolets och bryggeriernas utplundringsmetoder, för att icke tala om det ovärdiga spionerisystem, som kontrollstyrelsen under ordinarien hr Svenssons överdirektörskap bedrivit paralellt med monopolsystemets spionverksamhet. Augiastallet måste rensas!

Socialekonom.

"Försvarsreformen" — ett dråpslag även mot flottan.

Forts. fr. sid 1.

så, att anslagen till sjöförsvaret icke beskurits i samma vällsamma omfattning som i fråga om lantförsvaret. Undersöker man saken på djupet, finner man emellertid, att de återstående anslagen disponerats på ett till den grad huvudlöst sätt, att icke heller av sjöförsvaret återstår vad som är oundgängligen nödvändigt för att kunna skydda våra kuster mot fientliga hemsökelser. Även när det gällt sjöförsvaret har man riktat dråpslaget mot den mest känsliga och svårersättliga delen av organisationen, sjökrigsmaterielen, liksom man beträffande lantförsvaret särskilt lagt sig vinn om att draga in dess värdefullaste del, våra gamla regementen. Bolsjevismens kvarnar mala även hos oss, visserligen ännu så länge på "borgerlighetens" grund, efter plan och metod. Dess vapendragares oböjda strävan att rasera vårt nationalförsvar har tydligt och klart uppenbarats i 1925 års nedrustningsbeslut av svenska riksdagen. Man har icke åtnöjt sig med att rasera vad som finnes utan även bemödat sig att göra det på ett sådant sätt, att återuppbyggnadsarbetet i möjligaste mån fördröjes och försväras. Men lyckligtvis har vårt folk börjat vakna till insikt om den hotande faran och den förrädareroll vår nuvarande riksdag spelar i den kosmopolitiska Internationalens tjänst, och därmed randas även dagen för dess befrielse ur det nu rådande förhatliga tyranniet under främlingar, vilka endast åsyfta vårt folks och vårt lands undergång.

Delning av jord på landet.

Regeringens proposition med förslag till lag om delning av jord på landet m. fl. därmed sammanhängande lagförslag har nu avgivits. Förslaget, som i det väsentliga ansluter sig till det till lagrådet remitterade förslaget i ärendet, avser bl. a. förhindrande av att genom klyvning av oskiftad jord bildas i o. för sig olämpliga fastigheter, förebyggande av alltför långt gående jordsplittring, utvidgning av möjligheten till omskifte av jord, vilken undergått laga skifte, samt ersättande av ägostycknings- och jordavsöndringsinstituten med s. k. avstyckning i huvudsak överensstämmande med det avstyckningsinstitut, varom stadgas i lagen om fastighetsbildning i stad.

Helmer Holmberg
Juvelerare
Etabl. 1865.
Tel. Norr 53 60 — 59 Regeringsgatan 59 Stockholm. — Tel. Norr 53 60
Beställningar & reparationsarbeten. HAKKORS på lager fr. o. m. nydr

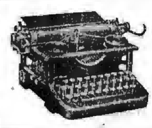

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av **kontorsmaskiner** under garanti. Försäljer: **Färgband Karbonpapper** och tillbehör, till **billigaste priser.**

Café
CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 6389.

Centralkondis
Klarabergsgatan 58.
Gott KAFFE (hel & halv), goda WIENERBRÖD, BAKELSER och TÅRTOR. Alltid färska CHOKLADER och KONFEKTYRER.
RING NORR 2289 så hemsända vi kaffe eller chokladvaror, när så önskas.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58. II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

ERIK ERIKSSON
Plåtslageri
STOCKHOLM
Brunnsgatan 28 - Tel. N. 14915.

Tvättinrättningen
Upsagatan 19 · Tel 70494
Emottager KLÄDER såväl till TVÄTTNING som MANGLING.
E. Ringström.

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 0708
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Handarbetsaffären
(Inneh. OLGA LUNDIN)
Västmannagat. 41. Tel. V. 10460.
REKOMMENDERAS.
Utför broderi, hålsöm, märkning, m. m. för hand och maskin
Färdigsydda, uppritade arbeten i stor sortering.

Knut C. W. Lindgrens
Frukt-, Blomster- & Grönsaksaffär
Nybrogatan 56 B. Tel. Öst. 7094
Kransar och buketter bindas smakfullt. Varor hemsändas.
REKOMMENDERAS.

Gynna
Nationens
Annonsörer!

Redaktör: Elof Eriksson
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr [illegible] Norr [illegible]

NATIONEN

Lösnu mer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS
Helår . . . . . Kr. 10:—
Halvår . . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . . Kr. 2.75

N:r 7. Fredagen den 12 Februari 1926. Årg. 2.

Tvåbrödrabankens förvärvsmetoder.

Några exempel till belysande av de principer herrarna Wallenberg använt vid exploaterandet av vårt folk.

För att visa våra läsare att de i föregående nummers ledare under rubriken "I storfinansens tvångströja" antydda bolsjevikiska förhållandena inom vårt ekonomiska liv icke äro en produkt av fantasien utan en dyster verklighet börja vi härmed uppfyllandet av vårt givna löfte att i en serie artiklar ådagalägga sanningsenligheten av våra påståenden.

I spetsen för de finansmän som f. n. operera i vårt land, står Tvåbrödrabanken med sina halv- och heljudiska ledare. De framgångsrika industriella företag, som dessa utplundrat, räknas i hundratal och det antal personer och familjer, som därigenom bragts till tiggarstaven, uppgår till tiotusenden. Likaså är det denna bank och dess ägare, vilka främst bära ansvaret för att flera av landets banker ruinerats. De flesta av de ekonomiska olyckor, som i [illegible] de sista femton à tjugo åren drabbat vårt land och vårt folk, hava till största delen framkallats direkt eller indirekt av denna bank och det har hört till sällsyntheterna att en ekonomisk rövarbragd här inträffat, där icke denna bank eller de två bröderna på något sätt haft sin hand med i spelet. Tvåbrödrabankens och dess ägares "metoder" ha också bragt det därhän, att vårt land numera har den tvivelaktiga äran att utgöra föregångslandet för svindel och jobberi inom det ekonomiska livet. Sveriges befolkning — varmed vi naturligtvis mena den inhemska kristliga befolkningen — är ju ett av de hederligaste folk, som finnas, men saknar — kanske just därför — i hög grad praktiskt förstånd och psykologisk blick och är på den grund lätt att bedraga. I skydd av våra föråldrade numera delvis odugliga lagar, har därför den kategori av stora och små exploatörer kunnat växa upp i vårt samhälle o. med parasitisk hastighet utveckla sig, under vilkas hårda ok den hederlige svensken nu suckar liksom under trycket av en svår mardröm. Bedrägliga transaktioner av alla tänkbara slag från en mängd bankers, advokaters och affärsmäns sida, ämbetsmannakorruption, politiskt och kommunalt förfall på olika områden äro de fördärvbringande företeelser, som snart omöjliggöra för en hederlig svensk att kunna bo kvar i sitt land. Affärsmoral, anständighet, tjänsteära och alla dylika hedersbegrepp ha utrotats o. kvar står endast det krassa vinstbegäret i dess avskyvärdaste form, där ändamålet får helga medlen. Och för allt detta ha vi såsom redan nämnt i första hand Tvåbrödrabanken och de av den direkt eller indirekt uppfostrade lärjungarna att tacka, varvid givetvis också ett oerhört ansvar vilar särskilt på de begge semitiska tidningar, som varit denna banks villiga verktyg på dess rovexkursioner. På det för några år sedan ruinerade Kvävebolaget, vars aktier med hjälp av den ena av de åsyftade tidningarna, Svenska Dagbladet, trissades upp till en svindlande höjd, då företaget redan befann sig i dödsryckningarna, förlorade allmänheten tiotals miljoner kronor, vilka till största delen torde ha flutit in i Tvåbrödrabankens kassavalv.

Stora Kopparbergs A.-B., förr Sveriges solidaste bolag, utpressades på sin tid av de båda bröderna i Tvåbrödrabanken som en citron, varigenom tillskyndades de mindre aktieägarna oerhörda förluster.

Det framtidsrika och vinstgivande Johanssonska bolaget i Eskilstuna blev på enahanda sätt ett offer för samma bank, vilken genom en viss judisk generalkonsul evakuerade dess tillgångar, varvid ett stort antal mindre aktieägare förlorade allt vad de ägde.

På svindeln inom Färgämnesbolaget fick allmänheten likaså satsa tiotals miljoner, och huru mycket de små aktieägarna förlorade på det nyligen utplundrade Ytterstfors-Munksunds-bolaget, är ju allmänt bekant. Dessa exempel på av Tvåbrödrabanken utplundrade industriella företag må för dagen räcka.

I avseende på de banker, vilkas ruin kommer på Tvåbrödrabankens konto vilja vi som ett belysande exempel omnämna den gamla ansedda och solida Kopparbergsbanken. Efter det Tvåbrödrabanken med hjälp av tvenne judiska vapendragare lyckats skaffa sig bestämmanderätten inom Kopparbergsbanken, överflyttades på denna alla de värdelösa papper, som under en följd av år samlats i brödrabankens portfölj med resultat att den sistnämnda banken på så sätt avvältrade alla sina förluster på den olyckliga Kopparbergsbanken, vilken sålunda stryptes, varigenom tusentals människor förlorade all sin egendom. På liknande sätt gick det i Sydsvenska Banken, som också fick tjäna som avstjälpningsplats för Tvåbrödraban-

Forts. å sid. 3.

Hur dr. Bratt vunnit riksdagens bevågenhet.

Resultatet av en verkställd undersökning.

Så gott som samtliga dr B:s vapendragare ekonomiskt bundna vid Spritkoncernen.

För mången har det heltvisst framstått som en gåta, huru det tills dato kunnat lyckas doktor Bratt och hans höga beskyddare inom storfinansen att under statsmaktens välvilliga beskydd upprätthålla det svindlareföretag som Spritmonopolet i verkligheten utgör. Nåja, även detta sakförhållande torde i händelse av en till grunden gående revision komma att uppklaras. Icke utan ett visst intresse härvidlag är att taga del av vad direktör Adolf Anderson i en skrivelse av den 20 december 1923 till dåvarande finansministern, statsrådet K. J. Beskow, yttrade rörande förhållandena inom Vin- och Spritcentralen. I den ifrågavarande skrivelsen, som var av offentlig karaktär hette det bl. a.:

"Genom några intresserade riksdagsmäns försorg och bland annat på initiativ av direktör A. Ljunggren företogs för ett par år sedan en undersökning, i vad mån såväl organiserade nykterhetsvänner som i övrigt på det politiska och kommunala området inflytelserika personer voro direkt intresserade i de många Brattska företagen inom spritkoncernen, inom systembolaget, inom restaurantbolaget o. inom dessa huvudbolags dotter- o. dotterdotterbolag etc. Resultatet av denna undersökn. var ur olika synpunkter överraskande. Det visade sig, att *snart sagt ingen, som i de senare årens debatter inom riksdagen och kommunalrepresentationen uppträtt såsom dr Bratts vapendragare emot kritiken kunde sägas vara fullt obunden i ekonomiskt eller andra avseenden.* (Kurs. av red.). Till och med inom själva kontrollstyrelsen hade dr Bratt lyckats skaffa sig direkt avlönat medarbetareskap. Så hade exempelvis tjänstemän, som hade till uppgift att inspektera de Brattska bolagen, åtagit sig att tjänstgöra som siffergranskare inom dessa. I ett annat fall hade hustrun till en mycket framskjuten tjänsteman avlönad anställning i ett av dr Bratts bolag o. s. v. För dem, som känna dessa och andra förhållanden av personlig och ekonomisk art har det ej varit överraskande att bland annat iakttaga, att medan kontrollstyrelsens inspektörer under åratal reste land och rike kring för inspektera systembolagen så fanns ingen tid över för inspektion av landets största av dr Bratt direkt ledda bolag. Först 1922, sedan jag i mina inlagor till kontrollstyrelsen fäst uppmärksamheten å denna sak, kom man att tänka på Stockholmsbolaget. Den s. k. inspektion, som då ägde rum av detta genom ovan apostroferade tjänstemän inom kontrollstyrelsen, har jag i senare inlaga till Konungen tillåtit mig att närmare karaktärisera".

Vår slutartikel i den pågående artikelserien rörande försvaret,

vilken varit avsedd att införas i dagens nummer, måste av vissa skäl överstå till ett kommande nummer av tidningen.

Försäljningen av Grängesberg till Amerika.

Den tidigare här omnämnda försäljningen till "amerikanska intressenter" av ett mycket betydande antal Grängesbergsaktier rör sig enligt vad nu meddelas icke om 50,000 à 60,000 aktier utan om icke mindre än 115,000 aktier. Störste köparen är "Swedish-American Investment Corporation" Kreuger & Tolls nygrundade amerikanska dotterbolag.

Spritmonopolet

"Sådant det är".

VII.

STOCKHOLMS ALLMÄNNA RESTAURANTAKTIEBOLAG.

I föregående artiklar har redogjorts för huvudbolaget jämte dotterbolag i första led. Vi komma nu till dotterbolagen i andra led eller dotterdotterbolagen. Här intages första rummet av det för alla stockholmare kända Stockholms Allmänna Restaurant-Aktiebolag populärt kallat S. A. R. A.

Styrelsen utgöres av: major O. Zethelius, ordförande, med dr I. Bratt vice ordförande, kassör J. E. Berglund, L. E. K. sekreterare, dir. A. Mild och J. Tjernfeld, advokat, samt följande suppleanter: kapten H. Malmberg och dirktör H. Palm. Revisorer äro hrr Nils Spilhammar och Einar Cassel.

Balansräkning den 31 dec. 1924.

Tillgångar:

Kontant behållning		17,439:08
Bankräkning		1,862,626:28
Diverse fordringar		318,277:09
Växelkassor		28,140:—
4,599 aktier i A.-B. Hotell Kronprinsen	183,960:—	
4460 aktier i A.-B. Fenixpalatset	66,000:—	250,860:—
Varulager		273,096:32
Inventarier		758,840:—
Byggnader		88,000:—
	Kronor	3,597,278:77

Skulder:

Diverse skulder	819,999:53	
Skatteregleringsfonden	100,000:—	
Pensionsfonden	200,000:—	
Från år 1923 kvarstående vinst	302:08	
Rerservfonden	200,000:—	
Stamaktiekapitalet	600,000:—	
Preferensaktiekapitalet	1,400,000:—	3,311,301:61
Årets nettovinst		285,977:16
	Kronor	3,597,278:77

Vinst- och förlusträkning den 31 dec. 1924.

Inkomster:

Matserveringen	3,745,063:78
Kaffe och andra drycker (ej rusdrycker)	958,199:80
Cigarrförsäljningen	57,428:57
Hotellrörelsen	23,984:94
Övriga inkomster	244,223:74
Kronor	5,028,900:83

Utgifter och avskrivningar:

Avskrivning å byggnader	12,000:—
Avskrivning å restaurantinventarier	54,065:58
Reparationer och nybyggnadsarbeten	593,355:14
Underhåll m. m.	458,293:19
Avlöningar	1,145,955:58
Hyror	466,721:54
Ved och kol	151,638:85
Gas och elektricitet	127,349:37
Glas- och porslinsvaror	220,655:02
Tvät- och rengöringskosnader	205,878:18

Forts. å sid. 3.

STRAFFLAGENS ÅSIDOSÄTTANDE I DEN MAGNUSSONSKA FÖRSKINGRINGEN.

En märklig inlaga till Ö. Å. av gen.-konsul F. Cronholm.

Generalkonsul Folke Cronholm har till Överståthållareämbetet för polisärenden ingivit en skrivelse, vari han efterlyser ämbetets åtgöranden i anledning av de uppseendeväckande förhållanden, som kommit i dagen i samband med den avslöjade Magnussonska förskingringsaffären. I skrivelsens början erinras om den paragraf i vår strafflags kapitel om delaktighet i brott, som lyder: "Nu har någon, utan att hava sådan del i brottet, som förr sagt är, sedan brottet timat, med vetskap därom gått den brottslige tillhanda, såsom att han hulpit att honom dölja, eller varit behjälplig vid hans flykt eller till döljande av gärningen eller till undanröjande av bevis därom, eller emottagit, dolt, köpt, eller föryttrat gods, som genom brottet åtkommet var, eller besörjt omarbetning eller förändring därav; straffas, eftersom brottet var till, med fängelse i högst sex månader eller böter."

I Fortsättningen heter det bl. a.: På dessa bestämmelser har nog mången tanke kommit att vila någon stund efter genomläsandet av de spaltlånga artiklar, som tidningarne i dagarna innehållit rörande ännu en högt betrodd förtroendemans förskingring av anförtrodda medel, och särskilt som genom dessa artiklar inför offentligheten framhållits, hurusom polisutredningen givit vid handen, att vissa personer, sedan brottet timat och med vetskap därom, å utsända teckningslistor förpliktat sig att med vissa belopp bidraga till bristens täckande — men endast på villkor, att inga åtgärder komme att vidtagas mot förbrytaren. Bland dem, som sålunda utmärkt sig, finna vi den stormäktige bank- och vicehäradshövdingen Marcus Wallenberg, av somliga betecknad som vårt lands "okrönte konung". — —

Uppenbart är, att varje hopp om de alltmera tilltagande förskingringsbrotten upphörande eller åtminstone nedbringande till någorlunda "normala proportioner" bliver grusat, om det ena tillfället efter det andra att i handling omsätta lagstiftarens vilja går lagskiparen ur händerna, därigenom att de allra högst betrodda förskingrarne förutom tillgången till andras medel haft tillgång även till egna s. k. vänner, som trätt hindrande emellan. Sådant är ett gyckelspel med den höga rättvisan, som bör näpsas medels tillgrepp av de lagliga medel, som för sådant

Forts. å sid. 3.

Den judiska imperialismen.

Ett genmäle till lektor H. Valentin av provinsialläkaren Gunnar Furugård.

Herr Redaktör!

I Eder tidning, Nationen, n:r 2 för innevarande år, vilket nu av en händelse kommit inför mina ögon, har hr lektorn H. Valentin i Falun gjort sig mödan att söka bevisa frånvaron av judisk maktlystnad, maktinnehav och världshärskarplaner m. m. Hr Valentin är ju till börden tvättäkta jude, så att jag förstår så innerligt väl hans strävan i detta fall. Må det tillåtas mig, hr Redaktör, att i det följande något granska hr V:s uttalanden och därunder om möjligt låta sanningen i görligaste mån komma till den rätt, som hr V. enligt mitt förmenande har synnerligen svårt att tillerkänna densamma. För att undvika onödigt upprepande av uttalanden och litteraturhänvisningar, nyligen gjorda av mig vid en granskning av hr Valentins novemberuppsats "Judendom och radikalism", i det judeägda Svenska Dagbladet, ber jag att i detta sammanhang få hänvisa hr Redaktören och andra möjliga läsare av dessa rader till min nämnda granskning, införd i innevarande månads nummer av vår tidskrift Nationalsocialisten och benämnd "En historielektor av Judas utvalda stam som hävdatecknare". (Det skall bliva mig ett nöje att inom kort ställa denna min uppsats till hr Redaktörens förfogande.)

Hr Valentin bestrider först, att Rotschild finansierat franska revolutionen. Om därmed avses revolutionen av år 1789, så

Forts. å sid. 3.

Den 12 Febr.

Konungamakten som namnstämpel.

Inför de mycket märkliga händelser, som i senare tid tilldragit sig i vårt land och varav vissa redan varit föremål för en mera ingående och allvarlig granskning i denna tidning, har man icke kunnat undgå att ställa sig den frågan: huru har något sådant kunnat hända i ett konstitutionellt land som vårt, vilket har en av de friaste författningar i världen? Förklaringen härtill är såsom vi upprepade gånger framhållit att söka främst i det beklagliga förhållandet, att vår nuvarande riksdag på grund av en undermålig och omoralisk vallag i verkligheten icke kan anses vara ett uttryck för den fria folkviljan samt att den ur en dylik riksdag utgångna regeringen som regel måste bliva av samma valör. Några egentliga, skiljaktiga meningar kunna ju under sådana förhållanden knappast uppstå utan lämnas fältet fritt för maktmissbruk och allsköns godtycke för representationen, där denna icke rymmer den nödiga ansvarskänslan och kapaciteten, detta försåvitt ej landets högsta myndighet, konungamakten ingriper till förhindrande av sådana handlingar, vilka strida mot landets och folkets väl. Meningen med konungamakten är ju, att den i egenskap av högsta bevakare av folkets intressen skall hava sin ställning över partierna och således ej associera sig med de vid makten varande partier eller personer utan ovan parti- och personintressen vaka över; att det allmännas väl tillvaratages samt lag och rätt enligt grundlagens bud följas.

Till vårt livliga beklagande nödgas vi trots vår principiellt monarkiska uppfattning konstatera, att såvitt vi kunnat finna konungamaktens nuvarande bärare i vårt land i flera fall, där det uppenbart rört sig om handlingar av i hög grad lands- och folkskadlig beskaffenhet, icke funnit det nödvändigt att begagna sig av sina rättigheter och skyldigheter utan lämnat sitt godkännande åt regerings- och riksdagshandlingar, som man icke skulle trott haft monarkens gillande. Här må som exempel å dylika handlingar erinras om tillkomsten av våra monopolinrättningar, som direkt strida mot par. 46 Regeringsformen. Så högt vi uppskatta vår konung i hans privata liv, kunna vi ej undgå att ställa oss oförstående beträffande hans hållning i en fråga som fört vårt land ut på grundlagsbrottens utförsbacke. Enligt vårt förmenande hade det varit monarkens plikt och skyldighet att säga ett bestämt nej till förslaget att tillskapa de olyckliga monopolen, vilka icke endast utsuga landet till enskilda personers favör utan därtill även med sina underhaltiga varor förgifta folkhälsan och sprida moraliöshet och korruption inom de vidaste kretsar. Vidare synes oss konungens hållning i fråga om nedrustningen i hög grad svårförklarlig. För alla fosterlandsälskande medborgare framstår den vid förra riksdagen beslutade nedskrotningen av vårt försvarsväsen som en akt av bristande fosterlandskärlek. Att i en tid, då ett litet antal judiska brottlingar med den kosmopolitiska världsfinansen bakom sig tillåtits underkuva det stora Ryssland, mörda detta lands bildade folklager samt stjäla samma folks egendom och dessa förbrytare alltjämt tillåtas sprida sitt bolsjevikiska gift i alla länder, då situationen kanske är mera allvarstyngd och orosfylld än någonsin, att i den stunden nedrusta, det är en handling, som endast kan betecknas med ett enda namn. Då konungen är den, som främst bär ansvaret inför land, folk och historien, kan det synas, som hade det bort vara hans plikt och skyldighet att i denna rikviktiga angelägenhet icke böja sig för en tillfällig riksdagsmajoritet eller för den falska folkopinion, som av de hemliga kretsarna i landsförräderiets klara tecken framagiterats, utan i kraft av sin ställning och i känslan av det ansvar denna medför utlysa nya riksdagsmannaval för att ställa vårt folk inför den frågan, huruvida det önskade lämna landet försvarslöst mot yttre och inre fiender. Slutligen vilja vi som ett tredje exempel erinra om, hurusom konungen på sin tid givit sitt gillande åt dåvarande finansministern Sandlers uppseendeväckande åtgärd att till dr Bratt et. consortes bortslumpa svenska folkets egendom i Spritmonopolet, de omtalade 400 st. stamaktierna, till ett belopp av 400,000 kronor, ehuru dessa aktier hade att matematiskt värde av 30 miljoner kronor och enligt gängse affärskalkyler ett reelt värde av minst 100 milj. kronor.

Det är till vår ledsnad vi nödgas konstatera, att handlingar sådana som de här omnämnda icke synas vara ägnade att stärka folkets förtroende till konungamakten såsom den högsta bevakaren av dess intressen, synnerligast i en tid, då denna urgamla och i och för sig rationella institution i många andra länder just på grund av eget förvållande fått skatta åt förgängelsen. Konungamakten är ju avsedd att till folkets väl vara en säkerhetsventil mot alla övergrepp från tillfälliga riksdagsmajoriteters, ministärers och enskildas sida. Fullgörandet av denna dess höga bestämmelse förutsätter emellertid, att bäraren icke låter förmå sig att vika undan från pliktens väg eller rygga tillbaka för personliga och andra risker och obehagligheter, vilka kunna väntas möta, när det gäller landets och folkets bevarande och skyddande mot nidingsdåd från öppna eller dolda landsfienders sida.

Vart går Ni,

då Ni vill ha ekiperingsartiklar av i översta kvalitet och säkraste stil? —

En rundfråga i denna sak skulle ofelbart ge svaret:

Till den ledande firman för all slags ekipering från TOPP till TÅ för herrar, damer och barn.

Paul U. Bergströms A.-B.

Hötorget 13, Drottningg. 74 78, Hornsgatan 54.

Kravet på en utredning av Spritmonopolets verksamhet

börjar nu biträdas av en del av dagspressen. Det går tydligen icke längre att slå dövörat till för en allmän och medveten opinion bland folket. Riksdagsmannen redaktör Rosén, vilken i sin egenskap av statsrevisor ofta på ett erkänsamt sätt ingripit mot missförhållanden inom den statliga förvaltningen, har nu även i sin tidning Västerbottens-Kuriren förordat kravet på en undersökning av A.-B. Vin- och Spritcentralen. Hr R. skriver bl. a.:

Från det håll, där i dessa dagar talats och skrivits så mycket om olämpligheten av att några få riksdagsmän äro fullmäktige och råd i vissa verkstyrelser och därför åtnjuta arvoden, har man aldrig haft något att säga om att ett mycket stort antal riksdagsmän placerats som systembolagsstyrelseförande och på andra sprithandelns otaliga poster. Systemets främste man har haft en ovanlig förmåga att leta reda på och anlita riksdagsmän för olika uppgifter, och kontrollstyrelsen och regeringen ha följt exemplet. I regel äro dessa uppdrag mycket väl avlönade, och därigenom ha många, som behövt en "arbetsfri inkomst", knutits till sprithanteringen. Det är begripligt om alla dessa mer eller mindre inflytelserika personer icke vilja gå till trld för en undersökning av det företag, i vars tjänst de på ena eller andra sättet befinna sig.

Dagens Nyheter, vilket illustra organ under huset Bonniers spira framför andra representerar den härskande demokratiskt-kosmopolitiska spritkapitalismens intressen, söker på känt manér med några gottköpsfraser i den gamla stilen avfärda hr Roséns uttalande, karaktäriserande det som "en bilaga till hr Elof Ljunggrens motion"; med vilken det passar bra ihop, eftersom "de äro samma andas barn". Socialdemokraten anser sig dock ej fullt så lättvindligt kunna avfärda kravet utan tadlar sin demokratiska kollega på liberala kanten för dess "nervösa oro" inför en eventuell undersökning. Tidningen menar, att man icke bör rygga tillbaka för anordnandet av någon slags utredning på det "den ovederhäftiga kritiken måtte få udden avbruten".

Socialdemokratens uttalande passar väl ihop med hr finansministerns tidigare, att oppositionen på något sätt måste tystas. Nåväl, oppositionen kommer såsom här tidigare framhållits icke att låta nöja sig med en utredning, som endast har till syfte att tysta kritiken. En skenutredning av det numera vanliga parlamentariska slaget kommer icke att i något hänseende tysta kritiken. Det månde herrarna i Socialdemokraten och Dagens Nyheter redan nu göra klart för sig. Den allmänna opinionen ute i landet kräver och kommer ovillkorligt att kräva en utredning till grunden. Enligt uppgift från håll, vars trovärdighet vi sakna anledning betvivla, skulle höga vederbörande t. o. m. anse saken till den grad besvärande, att planer på en "kohandel" varit å bane bakom kulissen, varigenom skulle tillförsäkras betodlare- och sockerintressena vissa förmåner, därest deras representanter avstodo från att ansluta sig till de ifrågavarande motionerna om utredning av Spritmonopolet. Vi äro visserligen icke i tillfälle att kontrollera uppgiftens absoluta riktighet, varför vi måste meddela densamma under reservation, men med kännedom om de metoder, som numera tillämpas av partierna vid deras s. k. avgöranden, saknar den heltvisst icke sannolikhetsskäl för sig. Så mycket är i varje fall säkert, att den höga församlingen på Helgeandsholmen försatts i en högst obehaglig oro genom den opinion, som i denna fråga vid sida av den av kosmopoliternas press organiserade och ledda kommit att göra sig hörd. Här gäller nu emellertid för oppositionen och kritiken att vara på sin vakt och ha uppmärksamheten väl inriktad på förehavandena inom Helgeandsholmspalatset, ty de opererande herrarna i korridorerna däruppe äro skolade och beprövade arrangörer!

Den kosmopolitiska attacken mot sockerbetsodlingen.

De kosmopolitiska herrarna i Dagens Nyheter med flera företrädare för det demokratiska "fria ordet" i vår land uppstämma redan jubelsånger över de utsikter till den svenska betodlingens skövlande, som riksdagens bevillningsutskott genom sitt avslag å de väckta motionerna om statsåtgärder för sockerbetsodlingen öppnat. Den nämnda tidningen avhånar de svenska betodlarna och förmenar sig i dessa se efterblivna individer, vilka ingenting lärt och ingenting glömt. Organet skriver:

En av de minst sympatiska posterna på vår tullvänners önskelista är de så kallade utförselbevisen. Riksdagen har avvisat dem så många gånger att det egentligen skulle förvåna att se dem gå igen även i år, om inte förklaringen låge i det magnetiska inflytande som det reaktionära tyska tullsystemet av 1925 tydligen utövar på vårt lands större jordbrukare.

Härpå följer en argumentering av det vanliga Dagens Nyheterska slag som man är van att finna i det i folklighetens namn opererande judiska bladet men som vi här icke skola trötta våra läsare med.

De ödesdigra konsekvenserna av sockerbetsodlingens eventuella upphörande för de i jordbrukshänseende mest högtstående delarna av vårt land äro så uppenbara att de knappast ens behöva påpekas. De gå ut icke endast över "de stora", sockerbetsodlarna och sockerindustrien utan beröra också i utomordentlig grad "de små", ja befolkningen i dess helhet i de odlande distrikten o. icke minst arbetarna, som den plutokratiska demokratien lögnaktigt utger sig kämpa för. Stora arbetareskaror komma genom sockerbetsodlingens upphörande att berövas sitt levebröd, helt eller delvis; vidare åsamkas stora förluster de kommuner, som få en ökad arbetslöshet att dragas med, järnvägarna, industrien, köpmännen och hantverkarna i de berörda distrikten. Men dessa olägenheter mena förmodligen tillskyndarna av betodlingens upphörande kunna hävas medelst ökad skuldsättning till den kosmopolitiska finansen vilket ju f. n. synes vara vederbörandes allra mest angelägna reformatoriska hjärteangelägenhet.

Frågan gäller nu emellertid, om riksdagen skall följa utskottsmajoriteten o. låna sig åt den skamliga planen att ödelägga den svenska sockerbetsodlingen. Därnäst gäller det, huruvida landets jordbrukare godvilligt skola finna sig i detta senaste utslag av maktmissbruk från de kosmopolitiska kretsarnas sida, vilka genom sina ägande tidningar och sina otillbörliga inflytelser inom representationen systematiskt arbeta på det svenska jordbrukets underminerande och försvagande. Vi vilja hoppas, att de så icke skola göra utan att de äntligen på vederbörligt sätt måtte låta de ifrågavarande, i osvenska intressens tjänst verkande nedrivningsherrarna veta sin vilja. På äkta svenskt odalmanasätt. Det kan sannerligen vara på tiden att här reageras till stäckande av dessa kretsars landsskadliga verksamhet.

Förföljelse mot Nationens medarbetare.

I dessa senaste dagar har från vissa kretsars sida igångsatts en personlig förföljelse mot arbetande krafter inom vår tidning, vilken skamliga förföljelse vi härmed se oss nödsakade att på det allvarligaste påtala. Vi råda de kretsar, som icke sky anlitandet av ens de tarvligaste påverkningsmetoder, vilka hittills lyckligtvis i vårt land varit mera sällsynta, att ju förr dess hellre upphöra därmed. Vi inse alltför väl, att de äro föreställda av fruktan för de avslöjanden vi äro i färd med att lämna allmänheten, men låta naturligtvis icke på något sätt imponera på eller påverka oss därav. Vi förstå även, att de åtgöranden som företagits skett i syfte att avskräcka och skrämma och vi veta likaså väl, var deras ursprung är att söka. Vi äro också beredda att, därest den skamlösa förföljelsen icke omedelbart inställes, inskrida och det med allra yttersta hänsynslöshet till ådagaläggande, att slikt icke tolereras här i landet och att man ej ostraffat arrangerar förföljelse mot dem, som djärvts taga itu med den sannerligen allt annat än behagliga uppgiften att upplysa den vilseförda allmänheten av vad som f. n. förehaves här i landet och söka åstadkomma den för vårt folk oundgängligen nödvändiga upprensningsprocessen.

Alltså vi varna!

Bakom världspolitikens kulisser.

Utrikespolitisk revy.

En gryning skönjes, en liten skymt av ljus alldeles som när den långa polarnatten börjar taga slut. Det är mera en förnimmelse av det kommande ljuset än ljuset självt en förnimmelse av en naturlig företeelse, som oundvikligen måste inträffa.

Denna förnimmelse har sin grund i tvenne i världen skådade tendenser: den ena — folkens uppvaknande självmedvetande, den andra — en uppvaknande insikt om kosmopoliternas diaboliska ränker och en strävan att befria sig från dem. Betecknande i detta avseende är det tal, som Amerikas f. ambassadör i Berlin, Gerard, nyligen höll i Newyork. Han underkastade Amerikas (läs de amerikanska judarnas, enär folket i Amerika även lider under deras ok) skuldpolitik en bitande kritik och stack ej under stol med sin iakttagelse i Europa att "vi (vilka "vi"?) i Europa betraktas som blodsugare, som fordra att erhålla vårt pund kött från de svältande nationerna". Naturligtvis kunde inte hr Gerard med "vi" avse de amerikanska arbetarna, de amerikanska industrimännen, författarna eller folket överhuvudtaget utan politikerna, vilka behärskas av det judiska kapitalet, och de kosmopolitiska bankirer, som enligt hr Gerards uttalanden drömma om "att om 60 år den nuvarande europeiska generationens barn och barnbarn skola komma till Washington, bärande guldsäckar såsom symbol för ett besegrat folks tribut till segerhären enligt förebilder från faraonernas tid".

Sålunda bekräftas alla de tankar om kosmopoliternas verksamhet i Amerika och deras ränker inom den europeiska politiken, som flerfaldiga gånger framställts i dessa spalter, av en ej mindre kompetent person än Amerikas forne ambassadör. Klart är alltså att folken i Europa, oaktat en stor del av pressen samt en stor del av politikerna försöka vilseleda dem, börja genomskåda de mörka krafter, vilka försöka att för sina egna snöda syften dirigera och leda deras inre politik. Redan med denna uppenbarelse är mycket vunnet. Den ger också stöten till uppvaknandet av den nationella känslan och det nationella medvetandet.

Men hr Gerard har missförstått denna känsla, då han utbrister: "Det torde månhända komma en dag, då det förenade Europa kastar blicken över Atlantiska havet och utväljer dollarjägarnas fosterland till plundrings objekt." Icke dollarjägarnas fosterland, som är varje europé kärt genom dess kultur och civilisation, utan dollarjägarnas upphovsmän — det bolsjevikiska judiska kapitalet är det, som vid uppgörelsens blivande dag skall komma att befordras till laga näpst. Dit är det emellertid ännu en lång väg. Vi sade, att det ännu blott gällde en gryning i folkens psykologi. Den första stöten var given. Gandis rörelse i Italien, tilldragelserna i Kina, drusernas kamp mot Frankrike, den alltmera stigande oavhängighetskänslan i de engelska kolonierna — allt tyder på att vi leva i tiden för det nationella självmedvetandets uppvaknande.

De mörka kosmopolitiska krafterna vila emellertid icke heller. De söka nu framprovocera ett krig, som skall ställa de krigförande i ännu större avhängighet av kosmopoliterna än fallet är för närvarande och begagna sig härför främst av det enda land, där de ännu så länge helt behärska armén — Sovjet-Ryssland. "Isvestia" (27 januari) börjar redan förbereda den offentliga meningen på detta krig. Naturligtvis föregives, att det är Japan, som försöker anstifta kriget. Chang-tso-lin lär hysa önskningar att bemäktiga sig den rysk-mandsjuriska järnvägen, och Japan har ingenting emot att hjälpa honom i denna hans föresats, säger man. Det revolutionära krigsrådet har kallat ordföranden i Mongoliets folkkommissarieråd till Moskva för att där samråda med den kinesiska generalen Feng-ju-tsen, under beräknat samverkan av den röda generalstaben.

Samtidigt försöker Trotski vilseleda den offentliga meningen både i Ryssland och Europa. På textilarbetarnas kongress höll han ett tal, icke om textilarbetarnas löner, utan om den kinesisk-ryska konflikten. Enligt sovjetpressen yttrade han härvid bl. a.: "I vissa kretsar i utlandet hoppades man naturligtvis på sovjettruppernas intåg i Charbin. Man tänkte att Sovjet-Ryssland kommer att handla liksom de imperialistiska makterna, som först sända missionärer, sedan handlare och diplomater för att söka en förevändning för att sända trupper. En sådan politik är främmande för Sovjetunionen. Vi ha ej givit den borgerliga världen en sådan tillfredsställelse och komma ej att giva den."

Men vem är det, som hela tiden understött Feng-ju-tsen? Sovjetregeringen! Den har försett denne general med pengar, vapen, ammunition. Den sände till honom genom Mongoliet till Kalgan kanoner, flygmaskiner och pansrade kulsprutebilar. Den försåg honom med instruktörer, militära specialister och tekniker. Under hans senaste fälttåg mot Chang-tso-lin sänd Sovjet-Ryssland honom även officerare. Och ej nog med detta. Nu värvar en känd rysk "general", Ivanov-Riman, som konsekvent sålt sina tjänster till alla ryska regeringar o. av två av dessa dömts till döden för mord och rån, ryska och mongoliska fribrytareskaror på krigsskådeplatsen för att föra dem mot Chang-tso-lin och Vu-pei-fu, vilka försöka att återställa Kina till kineserna. Men ryska trupper komma för all del ej att intåga i Charbin. Enligt meddelande från Moskva ligger planen djupare. Den skall gå ut på att använda nya, i Mongoliet uppsatta trupper, vilka, särskilt inom specialvapnen, man avser att inblanda de bäst tränade ryska officerarna och soldaterna i mongolisk uniform, rörande vilkas bestämmelse något tvivelsmål ej kan råda.

Trotski, eller rättare sagt Bronstein (hans judiska namn) kan sjunga sina sirensånger, aldrig så vackra, om sovjet-rysk fredspolitik. Lura kan han numera ej många. Därtill äro han själv och hans anhang i dag alltför väl genomskådade. Folken ha börjat att skönja de kosmopolitiska drivkrafterna, som bakom kulisserna låta sina marionetter dansa på världsscenen. Man kan redan se den dag randas, då publiken ej längre vill vara med på det djävulska spelet utan stormar kulisserna.

Rekord i arbetslöshet.

Den relativt största arbetslösheten i Europa skall f. n. Danmark ha med 18,3 proc. den 1 december. Närmast i ordningen kommer Ungern med 13,4, England med 11, Tyskland med 10,7 och Sverige med 10 procent.

"Kristenhetens enande" och katolska kyrkan.

Ekumeniska mötet i Stockholm var, enligt vad meddelas från Newyork, föremål för diskussion vid ett sammanträde därstädes mellan de delegerade, som bevistat mötet. Flera talare jämförde Stockholmsmötet till sin betydelse med kyrkomötet i Nicea, och påpekade, att en samling av alla icke katolska kristna kyrkor måste betraktas som ett stort steg mot kristenhetens enande.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.

Växel med anknytn. till

Redaktionen

Huvudredaktören

(mottagningstid 3—4 em.)

Kassan och Exp.

Annonsavdelningen.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.

Å textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

St. Tidn. Tr. 1926.

En stadsbild.

[redacted]

Sveriges "två konungar" på jakt.

Konungen reser till Nizza.

Konungen, som är i behov av någon tids vila, ämnar enligt vad meddelas den 19 februari avresa från Stockholm till Nizza. Konungen åtföljes av kabinettskammarherre Aminoff, konungens privatsekreterare envoyén Sandgren och förste livmedikus Olin.

Omdöme om "Nationen".

En allmänt känd och aktad Stockholmsadvokat fäller i en brevskrivelse följande omdöme om Nationen:

"Artiklarna i Nationen liksom f. ö. hela tidningsföretaget är första steget till en behövlig uppryckning. Den kvävande röken efter världskriget, som ännu ligger tung och seg över oss, kan icke skingras utan "dynamit". Nationen verkar som ett explosivt utbrott i all kvavheten".

"Nationens" lösnummerförsäljning å Stureplan.

Till Redaktionen av "Nationen", Södra Kungstornet, Stockholm.

Undertecknad, som på grund av sin verksamhet brukar köpa sin eftermiddagstidning hos tidningsförsäljaren å S t u r e p l a n, har flera gånger gått miste om den njutning, som läsningen av "Nationen" skulle ha berett honom, blott därför att dess ankomst icke varit vederbörligen annonserad.

Nu frågas, varför icke "Nationen" liksom andra tidningar, som å samma plats utbjudas till salu, ger sin utgivning tillkänna genom en s. k. löpsedel, efter vars innehåll lösnummerköparna ju i allmänhet göra sitt val.

Lösnummerköpare.

Till svar å ovanstående få vi meddela, att löpsedel tillställts tidningsförsäljaren å Stureplan i likhet med dem å övriga platser i huvudstaden, men har vederbörande å Stureplan vägrat, att uppsätta löpsedeln. Som anledning till denna vägran har framhållits dels försäljarens å Stureplan fruktan för att stöta statsminister Sandler, dels hans fruktan för att i händelse han uppsatte löpsedeln bliva berövad tidningsförsäljningsrätten å Stureplan av myndigheterna. Nationen betraktas uppenbarligen av myndigheterna i huvudstaden som en i högsta grad "farlig" publikation.

Red.

"Israeliten"

är, namnet på den judiska månadstidskriften i vårt land. Den utkommer i Stockholm. Januarihäftet innehåller artiklar av flera av judendomens mest framstående intellektuella inom vårt land, såsom av överrabbinen H. Ehrenpreis "Sveriges judar under 150 år", prof. Fredricia "Det Judiske Universitetet", dr Sven Hedin "Palestina", dr Hugo Valentin "Judisk månadsrevy" samt Ernst Klein och Leon Fried "Litteraturöversikter".

En krigshot?

Den tredje internationalens verkställande utskott har enligt telegram från Moskva beslutit inställa utbetalningarna av subsidier till svenska, danska, norska och tjeckoslovakiska kommunistpartierna, emedan inom samtliga dessa partier uppkommit allvarsamma konflikter, som hota att förlama deras verksamhet.

Meddelandet är tydligen avsett att invagga de ifrågavarande nationerna i s. k. behaglig säkerhet.

Ku-Klux-Klan inför upplösning?

Sv. D. har meddelat sina läsare den nyheten att Ku-Klux-Klan, "den moderna tidens största och mäktigaste hemliga organisation", står inför sin upplösning. Tänk vad glädjen skall vara stor inom Israel! Anledningen skulle enligt tidningen vara, att ett antal medlemmar av klanen i Connecticut anmält sitt utträde ur organisationen under motivering att "denna infama orden är ett hot mot Förenta staternas existens". Gläd sig dock ej för tidigt, bästa Sv. D.! De missnöjda medlemmarnas utträde behöver icke nödvändigtvis betyda den hemska ordens omedelbart förestående upplösning. Det kunde ju hända, att det här endast rör sig om en i realiteten mera ofarlig manöver från de håll, där man hittills uppbjudit all sin förmåga att söka misstänkliggöra och spränga den för vissa kretsar förhatliga orden.

Sinovjev och Kamenev nervsjuka?

Sinovjev och Kamenev ha blivit nervsjuka". Deras fixa idé uppges bestå i, att de frukta att bli förgiftade och vägra att äta. De komma att sändas till ett sanatorium i Krim.

I samband härmed meddelas, att den provisoriskt fungerande ordföranden i Leningrads exekutionskommitté, Kirov, låtit igångsätta en grundlig revision av alla officiella affärsdrivande företag i Leningrad. Därvid har upptäckts, att vid Obuhovbruket under välvillig tystnad från Sinojevs sida omfattande förskingringar länge bedrivits av driftsledningen. Statens förluster härpå uppskattas preliminärt till 4 milj. kr. Sinojevs frånskilda fru, Lilina, som bland annat förestått barnavårdsavdelningen inom Leningrads exekutionskommitté, har likaledes fått underkasta sig en sträng revision av sin verksamhet.

Statsskuldsättningen fortsättes!

Statsskulden ökades enligt Svensk Finanstidning under januari 1926 med i runt tal 4 milj. kr.

Envoyén Wallenberg stämd på 1 milj. kronor.

Direktören H. Asbrink har inför Stockholms rådhusrätt väckt skadeståndsprocess mot envoyén Axel Wallenberg med yrkande att W. ålägges utgå ett belopp av kr. 1,051,443:36 i skadestånd samt 6 procents ränta från stämningsdagen. Käranden anser att han lidit skada "genom det sätt, varpå Wallenberg i egenskap av ombud omhänderhaft denna affär". I stämningen framhålles, att Asbrink i augusti 1920 träffade avtal med firmorna Lever Brothers Ltd, Port Sunlight och De Nordiske Fabriker De-No-Fa i Oslo om försäljning av aktiestocken i Barnängens fabriker, av vilka aktier Asbrink ägde en stor del. Wallenberg ägde också ett betydande antal aktier i bolaget, vilka aktier han emellertid sålde till käranden, dock i så måtto villkorligt som likviden skulle utgå ur den köpeskilling Asbrink kunde erhålla av Lever Brothers.

Opinionsmötet mot Brattsystemet.

Det i vårt förra nummer omnämnda planerade allmänna opinionsmötet i Stockholm angående Brattsystemet och Brattska spritkoncernen avhålles i dag fredag kl. 8 em. å K. F. U. M:s hörsal. Programmet omfattar inledningsanförande av generalkonsul Folke Cronholm, föredrag av direktör Adolf Anderson samt resolutionsförslag av redaktör Elof Eriksson.

Inbjudna till mötet äro alla som önska deltaga i en opinionsyttring till förmån för en grundlig och opartisk utredning av Spritmonopolets verksamhet. Diskussion är icke avsedd att förekomma. Inträdesavgift är 50 öre. Beställning av reserverade biljetter mottages även under fredagen å tidningen Nationens expedition, Södra Kungstornet, 6 tr., tel. Norr 5898 och Norr 5899. Överblivna biljetter tillhandahållas vid ingången, Birger Jarlsgatan 35, ing. fr. Snickarebacken.

Stort allmänt opinionsmöte

angående Brattsystemet och Brattska Spritkoncernen

avhålles Fredagen den 12 Februari 1926 kl. 8 em. å K. F. U. M:s hörsal, Birger Jarlsgatan 35, ingång från Snickarebacken.

Inledningsanförande av Generalkonsul Folke Cronholm

Föredrag av Direktör Adolf Anderson

Resolutionsförslag av Redaktör Elof Eriksson

Alla välkomna, som vilja deltaga i en opinionsyttring till förmån för en grundlig och opartisk utredning av Spritmonopolets verksamhet

Ingen diskussion. Inträde 50 öre.

Beställning av reserverade biljetter kan verkställas å tidningen Nationens expedition, Södra Kungstornet, 6 tr. Tel. Norr 5898 och Norr 5899

Överblivna biljetter vid ingången

KOMMITTERADE.

Spritmonopolet "Sådant det är".

Forts. fr. sid. 1

Personalens kosthåll:		
beräknade självkostnader för kosthåll.	687,415:20	
kontant utbetalda kostpengar	5,332:15	632,747:35
Diverse omkostnader		452,474:50
Allmänna omkostnader:		
avskrivningar å kontors- lagerinvent.	36,882:20	
avskrivningar å aktier	67,537:50	
skatter	75,393:68	
övriga omkostnader	435,471.37	615,284:75
	Kronor	5,202,418:83
Härifrån avgår Stockholmssystemets bidrag till täckande av omkostnaderna för rusdrycksutskänkningen		459,495:16
		4,742,923:67
Årets nettovinst		285,977:16
	Kronor	5,028,900:83
Styrelsen föreslår att		
till aktieägarna utbetalas 7 proc. å aktiekapitalet		140,000:—
till pensionsfonden överföres		50,000:—
till skatteregleringsfonden överföres		75,000:—
till ny räkning överföres		21,279:24
	Kronor	236.279 24

Adolf Anderson.

Strafflagens åsidosättande i den Magnussonska förskingringen.

Forts. fr. sid 1.

ändamål stå till buds. Och när det, såsom här är fallet, gäller en uppenbar förbrytare, som därtill tillstått sin förbrytelse, så bör väl lagen kunna tolkas så, att den kan tillämpas på förbrytaren, åtminstone med samma rätt, som den tolkas så, att den icke kan på förbrytaren tillämpas. Lagstiftarens ärliga vilja att straffa förbrytare, dem själva till straff och andra till varnagel, skall förty vara avgörande, den och intet annat och allra minst en missriktad hänsyn till förbrytarens förutvarande s. k. samhällsställning.

Såsom efterföljande delaktighet i brottslig handling skulle förutnämnde herrar tecknares och villkorsställares förehavanden förvisso ock stämplas enligt moraliska rättsgrundsatser, men sådana få tyvärr alltför sällan plats i högsätet här i landet, medan inom andra ordnade rättssamhällen de där intaga hedersplatsen.

Så kallade filantropiska biavsikter ha synbarligen varit herrar "välgörare" främmande, åtminstone för de ledande bland dem, ty genom det villkor, de sägas hava uppsatt, hava de ådagalagt, att de ej känt något för dem, som blivit lidande. De hava endast velat förhindra rättvisans laga gång genom att söka med gyllene makt skydda en för samhället farlig förbrytare, och de haha därvid förbisett, att de missunnat honom en kanske välbehövlig vilo- och betänketid, ostörd av sin förutvarande omgivning. Det ligger förty något rentav cyniskt i deras tilltag, o. det vilar en otäck fläkt av samhällsupplösande motvind över detsamma. De äro, enligt moraliska rättsbegrepp rentav sämre än tjuvgodsgömmare, vilka dömas enligt förutnämnda bestämmelser i vår strafflag. Och det torde kunna betecknas såsom föga förenligt med en banks oktrojerade verksamhet att till förvar mottaga penningmedel, som insamlats i det orena syftet att förhindra, att staters egna organ bli i tillfälle att vederbörligen träda i verksamhet, om så skett och banken haft kännedom om, att penningarna insamlats i dylikt syfte.

Då ingen omsorg om de bestulnas bästa synes hava förestavat ifrågavarande insamling, som nu gjorts till föremål för offentligt omnämnande, så kan också allmänheten verkligen få lov att fråga sig och få veta, om insamlarne icke haft något annat för ögonen än det morallösa intresset av ett försök till lagens gäckande.

Det är i förhoppning, att det måtte bliva vederbörligen och lagligen utrett, huru härmed sig rätteligen förhåller, och då Ämbetet ju tagit första steget till den nu utpekade förbrytarens lagförande, som jag tager mig friheten att medelst denna vördsamma skrivelse till Ämbetets undersökning uppställa det spörsmålet, huruvida och, eventuellt, i vad mån något juridiskt ansvar kommit att falla på dem av insamlarne och tecknarne, vilka för bidragens utbetalande uppställt villkoret om den brottsliges straffrihet.

När jag då särskilt nämnt en Wallenberg såsom en av de offentligen avslöjade tecknarne, har så skett på grund av det för rättskänslan högeligen sårande i att få bevittna, hurusom det i ett ordnat rättssamhälle tillåtes en Wallenberg först att utverka, i kungl. majts namn och i strid mot grundlagen, att allmän strafflags bestämmelser sättas ur gällande kraft, när den brottslige är en medlem av det egna huset, av somliga kallat "Stora W.", såsom skedde i fråga om G. O. Wallenbergs uppenbara och till laga åtal anmälda ämbetsförbrytelser, och sedan, hurusom Wallenberg försöker att med sitt namns gyllene makt bidraga till att förhindra att en annan, till synes under husets beskydd stående person, som tillika traskat över strafflagens gränser, erhåller det straff, som han enligt lag förskyllt. Man må sannerligen ock förlåta den myndighetsperson här i landet, som känner sig tveksam att med full kraft ingripa mot en sådan person inför faran för Wallenbergsk hämnd, som tar sig uttryk på de mest hänsynslösa sätt. Det är av egen erfarenhet jag så uttrycker mig efter att själv ha blivit till den grad Wallenbergad, blott därför att jag trotsat Wallenbergare och under min tjänstgöring i främmande land i främsta rummet velat bevaka de intressen, jag i förtroende varit satt att bevaka, Sveriges — men icke huset Wallenbergs.

Tvåbrödrabankens förvärvsmetoder.

Forts. fr. sid. 1.

kens och en av dess semitiska hjälpredors värdelösa vordna aktier.

En betecknande episod är också vad som försiggick inom Mälarprovinsernas Bank under den halvsemitiske direktören Sjöstedts ledning och med bankinspektören v. Krusenstjerna som passiv åskådare. Där voro de små aktieägarnas agodelar föremål för en särskild hästhandel bakom kulisserna och den frikostiga allmänheten fick förlora cirka 30 miljoner kronor.

Lika bedrövlig var den mycket omtalade kullerbytta som för icke så länge sedan Lantmännens bank nödgades göra under sin högvälborne direktörsledarskap, där även insättarna skulle förlorat allt om icke den vid makten sittande socialistiska regeringen av politiska skäl trätt räddande emellan. Direktören för Lantmännens bank var baron Gustav Djurklou, vilken erhöll sin plats genom en bytesaffär med sin företrädare, hr Lindström. Och allt detta försiggick under bankinspektören v. Krusenstjernas ögon utan att han rörde ett finger för att ingripa, något som framstår så mycket märkligare som det icke kunnat vara honom obekant, att baron Djurklou en gång var en av de illustra entreprenörerna vid Örebro Handelsbanks begravning.

(Forts. följer.)

Ekonom.

Magsyra, halsbränna och kväljningar

tar man bort med ett glas *Fruktsalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.

Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drog- och färghandlare m. fl.

Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Den judiska imperialismen.

Forts. fr sid 1.

kan väl ingen ha påstått, att Rotschild finansierat den revolutionen. Vid tiden för revolutionen av 1789 var ju huset Rotschilds ädle stamfar, Meir Amschel eller Mayer Anselm Bauer, en liten enkel schackerjude från Frankfurth am Main. Först sedan han blivit kurfurstens av Hessen hovjude och därtill 1806 förvaltare av dennes 40 miljoner kronor svenskt mynt, började Mair Amschels vandring mot de storfinansens höjder, där hans avkomlingar under namnet Rotschild ännu o. tillsvidare vandra omkring med de penningpåsar, vid vilka så mycket ariskt blod och så många ariska tårar häfta. Att däremot andra judar ägde delaktighet i den stora franska revolutionens anläggning och förlopp har åtminstone en hög grad av sannolikhet över sig. Blodhunden Marat var av judisk börd och en annan jude Abraham Furtado uppges i en i mina händer befintlig skrift såsom en av revolutionens trådragare. Illuminaterna, till vilka Mirabeau hörde och vars stiftare, Adam Weishaupt, stod i beröring med och under inflytande av juden Naphtali Hirz (Hartwig) Wessely och därmed väl i samma förhållande till juden Moses Mendelssohn, deltogo med visshet ivrigt i revolutionens anstiftande och utveckling. (Se härom The French Revolution by Nesta H. Webster och företalet till Die geheimnisse der Weisen von Zion von Gottfried zur Beek.) Säkert är också, att judarna betrakta franska revolutionen av 1789, vilken drog så många gräsliga lidanden och så mycken och fruktansvärd blodsutgjutelse ända till utmattning över franska folket och även i sina följder över andra folk, men däremot enbart i hög grad gynnade judarna, såsom en för dem utomordentligt lyckobringande händelse. Så här låter det i ett upprop från Alliance Israelite universelle, utgånget från Paris i oktober 1915: "Franska revolutionen (1789) har befriat Vesterns judar. De allierades seger kommer att bringa friheten åt det övriga Europas judar.... Söner av den ärevördiga judendomen, vi vänta med tillförsikt rättfärdighetens (!) triumf".

Angående judarnas ställning till efterföljande revolutioner ber jag att få hänvisa till min förut omnämnda uppsats i Nationalsocialisten samt till följande ord av den judiska rabbinen A. M. Levin i hans skrift "Vertrauliche Mitteilungen eines Patrioten" (Berlin 1856): Ingen är vid sitt avfall så farlig för stat och tron som juden. Året 1848 lämnar bevis därför.... Den förmåga till uppvigling, vilken juden besitter såsom demokrat, är en sällsynthet hos de kristna, och, om också judarna äro fåtaligare till antalet, äro de likväl mycket farliga för staten".

Hr Valentin söker göra Alliance Israelite Universelle till en helt vanlig och oskyldig judisk hjälpförening! Jag återger härmed några utdrag ur ett tal, som huvudstiftaren, Cremieux, enligt Archive Israelite, höll på ett möte 1861 med A. I. U. "Ett den nya tidens Messiasvälde måste vidtaga och utveckla sig, ett nytt Jerusalem, heligt grundat mellan Öster- o. Västerland, måste sättas i stället för kejsarnes och påvarnes dubbelriken. Alliance Israelite har knappast begynt sin verksamhet och redan kunna vi i fjärran skåda dess inflytande. — A. I. inskränker sig icke blott till vår Kultus, den vänder sig till alla. Den vill intränga i alla religioner, liksom den inträngt i alla länder Nationaliteterna böra försvinna. Religionerna böra gå under. Men Israel skall aldrig upphöra, ty detta lilla folk är Guds utvalda. Vi måste i alla länder sätta de i sticket lämnade judarne i förbindelse, med myndigheterna. Vi måste låta vår stämma från gå in i ministrarnes kabinett å fram till furstarnes öron. Vi måste ansluta oss till alla dem, som protestera". Samme Cremieux yttrade enligt Archive Israelite av 1867, sid. 268, följande "Alliance Israelite är en blomstrande förening, som finner tillträde till de mäktigaste tronerna och som städse är beredd att fordra skyddandet av våra rättigheter och att bekämpa dem, som äro fiender till våra". Allgemeine Zietung des Judentums skrev i februari 1891: "Överallt i alla världsdelar.... bo Alliancens medlemmar. Den, som i Österlandet träder inför politiska och borgerliga myndigheter, försedd med Alliancens anbefallning, för honom öppnasig alla dörrar och portar, så försäkra judiska resande i Österlandet..!". Räcka icke alla dessa judarnes egna vittnesbörd till för att tydligt bevisa, att Alliance Israelite Universelle icke är en vanlig oskyldig, och dock judisk hjälpförening, såsom judarne och i detta fallet deras sakförare, V., försäkra, utan att dess syftemål gå långt utöver gränserna till skyddandet och utökandet av judarnes maktställning?

Herr Valentin förnekar judarnes politiska solidaritet deras politiska och ekonomiska maktställning och deras strävan efter världsherravälde. Han uppträder härutinnan på vanligt judiskt sätt. Den kände rasforskaren, Otto Hauser, säger om denna judiska sedvana i sin stora bok "Geschichte des Judenthums" följande: "Från judisk sida förnekas alltid, att judarnes mål är världsherravälde." Ja, naturligtvis, ty den dag de övriga folken vakna till medvetande om judarnes verkliga mål, världsherraväldet då är judarnes maktsträvan också stäckt. Den måste därför noga beslöjas. De redan anförda judiska utalandena angående A. I. U. peka ju tydligt på tillvaron av judisk maktsträvan, sammanhållning, maktställning och strävan efter ett världsherravälde. Jag ber att nu ytterligare få anföra några verklighetshändelser och ett flertal judiska uttalanden, som peka i samma riktning. På 1840-talet hade några judar i Damaskus begått ritualmord på en viss pater Thomas. De enligt regelrätt domstolsbehandling dödsdömnde judiska mördarne benådades och frigåvos enligt frigivningsbeslutet (Fermanen) ordagrant "på föreställning av herrar Moses Montefiore och Cremieux". "Den ene blev senare medlem, den andre grundare av Alliance Israelite Universelle. Se härom Hausers Geschichte des Judenthums"! Enligt det halvofficiella verket "Aus dem Leben Königs Karls von Rumänien" inskredo 1866 och 1869 judarne Moses Montefiore och Cremieux såsom ombud för mera nämnda A. I. U., till förmån för de rumänske judarnes anspråk. Samma anspråk hade i tyska rikadagen 1872 till förespråkare judarne Bamberger och Lasker, och de tillfördsställdes i huvudsak genom juden, dåvarande engelske premierministern Disraeli-Lord Beaconsfields ingripande vid Berlin-kongressen 1878. Visar icke redan det nu anförda på tillvaron av judisk sammanhållning och judisk makt? Jag övergår nu till återgivandet av de judiska uttalandena i samma sak och om det tillämnade världsherraväldet.

Den judiske Rechtsanwalt Loeb säger i en församling 'or de lagtrogna judarne den 24 jan. 1912: "Vi leva i en kristen stat, som är oförenlig med judiska intressen; den kristliga staten måste tillintetgöras."

Cheskel Zwi Klötzel ("Det stora hatet". Janus n:r 2 1912) säger: "Huruvida vi (judarne) ha makt eller icke, det är den enda frågan, för vilken vi intressera oss och därför måste vi sträva efter att vara och förbliva en makt."

Juden Kurt Münzer säger i sin roman av 1920 "Vägen till Sion": Vi äro herrarne, ty det, som i dag är makt, är vår andes barn."

Juden Heinrich Landsberger skriver i tidskriften Neue Rundschau i november 1910: "Det gives intet område av na-

PÅ UTKIK

En tidsbild.

Sveriges "två konungar" på jakt.

Konungen reser till Nizza.

Konungen, som är i behov av någon tids vila, ämnar enligt vad meddelas den 19 februari avresa från Stockholm till Nizza. Konungen åtföljes av kabinettskammarherre Aminoff, konungens privatsekreterare envoyén Sandgren och förste livmedikus Olin.

Omdöme om "Nationen".

En allmänt känd och aktad Stockholmsadvokat fäller i en brevskrivelse följande omdöme om Nationen:

"Artiklarna i Nationen liksom f. ö. hela tidningsföretaget är första steget till en behövlig uppryckning. Den kvävande röken efter världskriget, som ännu ligger tung och seg över oss, kan icke skingras utan "dynamit". Nationen verkar som ett explosivt utbrott i all kvavheten".

"Nationens" lösnummerförsäljning å Stureplan.

Till Redaktionen av "Nationen", Södra Kungstornet, Stockholm.

Undertecknad, som på grund av sin verksamhet brukar köpa sin eftermiddagstidning hos tidningsförsäljaren å Stureplan, har flera gånger gått miste om den njutning, som läsningen av "Nationen" skulle ha berett honom, blott därför att dess ankomst icke varit vederbörligen annonserad.

Nu frågas, varför icke "Nationen" liksom andra tidningar, som å samma plats utbjudas till salu, ger sin utgivning tillkänna genom en s. k. löpsedel, efter vars innehåll lösnummerköparna ju i allmänhet göra sitt val.

Lösnummerköpare.

Till svar å ovanstående få vi meddela, att löpsedel tillställts tidningsförsäljaren å Stureplan i likhet med dem å övriga platser i huvudstaden, men har vederbörande å Stureplan vägrat att uppsätta löpsedeln. Som anledning till denna vägran har framhållits dels försäljarens å Stureplan fruktan för att stöta statsminister Sandler, dels hans fruktan för att i händelse han uppsatte löpsedeln bliva berövad tidningsförsäljningsrätten å Stureplan av myndigheterna. Nationen betraktas uppenbarligen av myndigheterna i huvudstaden som en i högsta grad "farlig" publikation.

Red.

"Israeliten"

är namnet på den judiska månadstidskriften i vårt land. Den utkommer i Stockholm. Januarihäftet innehåller artiklar av flera av judendomens mest framstående intellektuella inom vårt land, såsom av överrabbinen H. Ehrenpreis "Sveriges judar under 150 år", prof Fredricia "Det Judiske Universitetet", dr Sven Hedin "Palestina", dr Hugo Valentin "Judisk månadsrevy" samt Ernst Klein och Leon Fried "Litteraturöversikter"

En krigslist?

Den tredje internationalens verkställande utskott har enligt telegram från Moskva beslutit inställa utbetalningarna av subsidier till svenska, danska, norska och tjeckoslovakiska kommunistpartierna, emedan inom samtliga dessa partier uppkommit allvarsamma konflikter, som hota att förlama deras verksamhet.

Meddelandet är tydligen avsett att invagga de ifrågavarande nationerna i s. k. behaglig säkerhet.

Ku-Klux-Klan inför upplösning?

Sv. D. har meddelat sina läsare den nyheten att Ku-Klux-Klan, "den moderna tidens största och mäktigaste hemliga organisation", står inför sin upplösning. Tänk vad glädjen skall vara stor inom Israel! Anledningen skulle enligt tidningen vara, att ett antal medlemmar av klanen i Connecticut anmält sitt utträde ur organisationen under motivering att "denna infama orden är ett hot mot Förenta staternas existens". Gläd sig dock ej för tidigt, bästa Sv. D.! De missnöjda medlemmarnas utträde behöver icke nödvändigtvis betyda den hemska ordens omedelbart förestående upplösning. Det kunde ju hända, att det har endast rört sig om en i realiteten mera ofarlig manöver från de håll, där man hittills uppbjudit all sin förmåga att söka misstänkliggöra och spränga den för vissa kretsar förhatliga orden.

Sinovjev och Kamenev nervsjuka?

Sinovjev och Kamenev ha blivit nervsjuka". Deras fixa idé uppges bestå i. att de frukta att bli förgiftade och vägra att äta. De komma att sändas till ett sanatorium i Krim.

I samband härmed meddelas, att den provisoriskt fungerande ordföranden i Leningrads exekutionskommitté, Kirov, låtit igångsätta en grundlig revision av alla officiella affärsdrivande företag i Leningrad. Därvid har upptäckts, att vid Obuhovbruket under välvillig tystnad från Sinojevs sida omfattande förskingringar länge bedrivits av driftsledningen. Statens förluster härpå uppskattas preliminärt till 4 milj. kr. Sinojevs frånskilda fru, Lilina, som bland annat förestått barnavårdsavdelningen inom Leningrads exekutionskommitté, har likaledes fått underkasta sig en sträng revision av sin verksamhet.

Statsskuldsättningen fortsätter!

Statsskulden ökades enligt Svensk Finanstidning under januari 1926 med i runt tal 4 milj. kr.

Envoyén Wallenberg stämd på 1 milj. kronor.

Direktören H Asbrink har inför Stockholms rådhusrätt väckt skadeståndsprocess mot envoyén Axel Wallenberg med yrkande att W. ålägges utge ett belopp av kr. 1,051,443:36 i skadestånd samt 6 procents ränta från stämningsdagen. Käranden anser att han lidit skada "genom det sätt, varpå Wallenberg i egenskap av ombud omhänderhaft denna affär". I stämningen framhålles, att Asbrink i augusti 1920 träffade avtal med firmorna Lever Brothers Ltd, Post Sunlight och De Nordiske Fabriker De-No-Fa i Oslo om försäljning av aktiestocken i Barnängens fabriker, av vilka aktier Asbrink ägde en stor del. Wallenberg ägde också ett betydande antal aktier i bolaget, vilka aktier han emellertid sålde till käranden, dock i så måtto villkorligt som likviden skulle utgå ur den köpeskilling Asbrink kunde erhålla av Lever Brothers.

Opinionsmötet mot Brattsystemet.

Det i vårt förra nummer omnämnda planerade allmänna opinionsmötet i Stockholm angående Brattsystemet och Brattska spritkoncernen avhålles i dag fredag kl. 8 em. å K. F. U. M:s hörsal. Programmet omfattar inledningsanförande av generalkonsul Folke Cronholm, föredrag av direktör Adolf Anderson samt resolutionsförslag av redaktör Elof Eriksson.

Inbjudna till mötet äro alla som önska deltaga i en opinionsyttring till förmån för en grundlig och opartisk utredning av Spritmonopolets verksamhet. Diskussion är icke avsedd att förekomma. Inträdesavgift är 50 öre. Beställning av reserverade biljetter mottages även under fredagen å tidningen Nationens expedition, Södra Kungstornet, 6 tr., tel. Norr 5898 och Norr 5899. Överblivna biljetter tillhandahållas vid ingången, Birger Jarlsgatan 35, ing. fr. Snickarebacken.

Stort allmänt opinionsmöte

angående Brattsystemet och Brattska Spritkoncernen

avhålles Fredagen den 12 Februari 1926 kl. 8 em. å K. F. U. M:s hörsal, Birger Jarlsgatan 35, ingång från Snickarebacken.

Inledningsanförande av Generalkonsul Folke Cronholm

Föredrag av Direktör Adolf Anderson

Resolutionsförslag av Redaktör Elof Eriksson

Alla välkomna, som vilja deltaga i en opinionsyttring till förmån för en grundlig och opartisk utredning av Spritmonopolets verksamhet

Ingen diskussion. Inträde 50 öre.

Beställning av reserverade biljetter kan verkställas å tidningen Nationens expedition, Södra Kungstornet, 6 tr Tel Norr 58 98 och Norr 58 99 Överblivna biljetter vid ingången

KOMMITTERADE

Spritmonopolet "Sådant det är".

Forts. fr. sid. 1

Personalens kosthåll:		
beräknade självkostnader för kosthåll.	687,415:20	
kontant utbetalda kostpengar	5,332:15	692,747:35
Diverse omkostnader		452,474:50
Allmänna omkostnader:		
avskrivningar å kontors- lagerinvent.	36,882:20	
avskrivningar å aktier	67,537:50	
skatter	75,393:68	
övriga omkostnader	435,471.37	615,284:75
		Kronor 5,202,418:83
Härifrån avgår Stockholmssystemets bidrag till täckande av omkostnaderna för rusdrycksutskänkningen		459,495:16
		4,742,923:67
Årets nettovinst		285,977:16
		Kronor 5,028,900:83
Styrelsen föreslår att		
till aktieägarna utbetalas 7 proc. å aktiekapitalet		140,000:—
till pensionsfonden överföres		50,000:—
till skatteregleringsfonden överföres		75,000:—
till ny räkning överföres		21,279:24
		Kronor 236.279 24

Adolf Anderson.

Strafflagens åsidosättande i den Magnussonska förskingringen.

Forts. fr. sid 1.

ändamål stå till buds. Och när det, såsom här är fallet, gäller en uppenbar förbrytare, som därtill tillstått sin förbrytelse, så bör väl lagen kunna tolkas så, att den kan tillämpas på förbrytaren, åtminstone med samma rätt, som den tolkas så, att den icke kan på förbrytaren tillämpas. Lagstiftarens ärliga vilja att straffa förbrytare, dem själva till straff och andra till varnagel, skall förty vara avgörande, den och intet annat och allra minst en missriktad hänsyn till förbrytarens förutvarande s. k. samhällsställning.

Såsom efterföljande delaktighet i brottslig handling skulle förutnämnde herrar tecknares och villkorsställares förehavanden förvissn ock stämplas enligt moraliska rättsgrundsatser, men sådana få tyvärr alltför sällan plats i högsätet här i landet, medan inom andra ordnade rättssamhällen de där intaga hedersplatsen.

Så kallade filantropiska biavsikter ha synbarligen varit herrar "välgörare" främmande, åtminstone för de ledande bland dem, ty geom det villkor, de sägas hava uppsatt, hava de ådagalagt, att de ej känt något för dem, som blivit lidande. De hava endast velat förhindra rättvisans laga gång genom att söka med gyllene makt skydda en för samhället farlig förbrytare, och de ha ha därvid förbisett, att de missunnat honom en kanske välbehövlig vilo- och betänketid, ostörd av sin förutvarande omgivning. Det ligger förty något rentav cyniskt i deras tilltag, o. det vilar en otäck fläkt av samhällsupplösande motvind över detsamma. De äro, enligt moraliska rättsbegrepp rentav sämre än tjuvgodsgömmare, vilka dömas enligt förutnämnda bestämmelser i vår strafflag. Och det torde kunna betecknas såsom föga förenligt med en banks oktrojerade verksamhet att till förvar mottaga penningmedel, som insamlats i det orena syftet att förhindra, att statens egna organ bli i tillfälle att vederbörligen träda i verksamhet, om så skett och banken haft kännedom om, att penningarna insamlats i dylikt syfte.

Då ingen omsorg om de bestulnas bästa synes hava förestavat ifrågavarande insamling, som nu gjorts till föremål för offentligt omnämnande, så kan också allmänheten verkligen få lov att fråga sig och få veta, om insamlarne icke haft något annat för ögonen än det morallösa intresset av ett försök till lagens gäckande.

Det är i förhoppning, att det måtte bliva vederbörligen och lagligen utrett, huru härmed sig rätteligen förhåller, och då Ämbetet ju tagit första steget till den nu utpekade förbrytarens lagförande, som jag tager mig friheten att medelst denna vördsamma skrivelse till Ämbetets undersökning uppställa det spörsmålet, huruvida och, eventuellt, i vad mån något juridiskt ansvar kommit att falla på dem av insamlarne och tecknarne, vilka för bidragens utbetalande uppställt villkoret om den brottsliges straffrihet.

När jag då särskilt nämnt en Wallenberg såsom en av de offentligen avslöjade tecknarne, har så skett på grund av det för rättskänslan högeligen sårande i att få bevittna, hurusom det i ett ordnat rättssamhälle tillåtes en Wallenberg först att utverka, i kungl. majts namn och i strid mot grundlagen, att allmän strafflags bestämmelser sättas ur gällande kraft, när den brottslige är en medlem av det egna huset, av somliga kallat "Stora W.", såsom skedde i fråga om G. O. Wallenbergs uppenbara och till laga åtal anmälda ämbetsförbrytelser, och sedan, hurusom Wallenberg försöker att med sitt namns gyllene makt bidraga till att förhindra att en annan, till synes under husets beskydd stående person, som tillika traskat över strafflagens gränser, erhåller det straff, som han enligt lag förskyllt. Man må sannerligen ock förlåta den myndighetsperson här i landet, som känner sig tveksam att med full kraft ingripa mot en sådan person inför faran för Wallenbergsk hämnd, som tar sig uttryk på de mest hänsynslösa sätt. Det är av egen erfarenhet jag så uttrycker mig efter att själv ha blivit till den grad Wallenbergad, blott därför att jag trotsat Wallenbergare och under min tjänstgöring i främmande land i främsta rummet velat bevaka de intressen, jag i förtroende varit satt att bevaka, Sveriges — men icke huset Wallenbergs.

Tvåbrödrabankens förvärvsmetoder.

Forts. fr. sid. 1.

kens och en av dess semitiska hjälpredors värdelösa vordna aktier.

En betecknande episod är också vad som försiggick inom Mälarprovinsernas Bank under den halvsemitiske direktören Sjöstedts ledning och med bankinspektören v. Krusenstjerna som passiv åskådare. Då vore de sma aktieägarnas ägodelar förenamn för en särskild basthandel bakom kulisserna och den fritkostiga allmänheten fick förlora cirka 30 miljoner kronor.

Lika bedrövlig var den mycket omtalade kullerbytta som för icke så länge sedan Lantmännens bank nödgades göra under sin högvälborne direktörs ledarskap, där även insättarna skulle förlorat allt om icke den vid makten sittande socialistiska regeringen av politiska skäl trätt räddande emellan. Direktören för Lantmännens bank var baron Gustav Djurklou, vilken erhöll sin plats genom en bytesaffär med sin företrädare, hr Lindström. Och allt detta försiggick under bankinspektören v. Krusensjernas ögon utan att han rörde ett finger för att ingripa, något som framstår så mycket märkligare som det icke kunnat vara honom obekant, att baron Djurklou en gång var en av de illustra entreprenörerna vid Örebro Handelsbanks begravning.

(Forts. följer.)

Ekonom.

Magsyra, halsbränna och kväljningar

tar man bort med ett glas *Fruktsalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen. gifter som måste bort.

Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drog- och färghandlare m. fl.

Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Den judiska imperialismen.

Forts. fr sid 1.

kan väl ingen ha påstått, att Rotschild finansierat den revolutionen. Vid tiden för revolutionen av 1789 var ju huset Rotschilds ädle stamfar, Meir Amschel eller Mayer Anselm Bauer, en liten enkel schackerjude från Frankfurth am Main. Först sedan han blivit kurfurstens av Hessen hovjude och därtill 1806 förvaltare av dennes 40 miljoner kronor svenskt mynt, började Mair Amschels vandring mot de storfinansens höjder, där hans avkomlingar under namnet Rotschild ännu o. tillsvidare vandra omkring med de penningpåsar, vid vilka så mycket ariskt blod och så många ariska tårar häfta. Att däremot andra judar ägde delaktighet i den stora franska revolutionens anläggning och förlopp har åtminstone en hög grad av sannolikhet över sig. Blodhunden Marat var av judisk börd och en annan jude Abraham Furtado uppges i en i mina händer befintlig skrift såsom en av revolutionens trådragare. Illuminaterna, till vilka Mirabeau hörde och vars stiftare, Adam Weishaupt, stod i beröring med och under inflytande av juden Naphtali Hirz (Hartwig) Wessely och därmed väl i samma förhållande till juden Moses Mendelssohn, deltogo med visshet ivrigt i revolutionens anstiftande och utveckling. (Se härom The French Revolution by Nesta H. Webster och företalet till Die geheimnisse der Weisen von Zion von Gottfried zur Beek.) Säkert är också, att judarna betrakta franska revolutionen av 1789, vilken drog så många gräsliga lidanden och så mycken och fruktansvärd blodsutgjutelse ända till utmattning över franska folket och även i sina följder över andra folk, men däremot enbart i hög grad gynnade judarna, såsom en för dem utomordentligt lyckobringande händelse. Så här låter det i ett upprop från Alliance Israelite universelle, utgånget från Paris i oktober 1915: "Franska revolutionen (1789) har befriat Västerns judar. De allierades seger kommer att bringa friheten åt det övriga Europas judar.... Söner av den ärevördiga judendomen, vi vänta med tillförsikt rättfärdighetens (!) triumf".

Angående judarnas ställning till efterföljande revolutioner ber jag att få hänvisa till min förut omnämnda uppsats i Nationalsocialisten samt till följande ord av den judiska rabbinen A. M. Levin i hans skrift "Vertrauliche Mitteilungen eines Patrioten" (Berlin 1856): Ingen är vid sitt avfall så farlig för stat och tron som juden. Året 1848 lämnar bevis därför.... Den förmåga till uppvigling, vilken juden besitter såsom demokrat, är en sällsynthet hos de kristna, och, om ocksa judarna äro fåtaligare till antalet, äro de likväl mycket farliga för staten".

Hr Valentin söker göra Alliance Israelite Universelle till en helt vanlig och oskyldig judisk hjälpförening! Jag återger härmed några utdrag ur ett tal, som huvudstiftaren, Cremieux, enligt Archive Israelite, höll på ett möte 1861 med A. I. U. "Ett den nya tidens Messiasvälde måste vidtaga och utveckla sig, ett nytt Jerusalem, heligt grundat mellan Öster- o. Västerland, måste sättas i stället för kejsarnes och påvarnes dubbelriken. Alliance Israelite har knappast begynt sin verksamhet och redan kunna vi i fjärran skåda dess inflytande .. A. I. inskränker sig icke blott till vår Kultus, den vänder sig till alla. Den vill intränga i alla religioner, liksom den inträngt i alla länder Nationaliteterna böra försvinna. Religionerna böra gå under. Men Israel skall aldrig upphöra, ty detta lilla folk är Guds utvalda. Vi måste i alla länder sätta de i sticket lämnade judarne i förbindelse med myndigheterna. Vi måste låta vår stämma tränga in i ministrarnes kabinett o. fram till furstarnes öron.. Vi måste ansluta oss till alla dem, som protestera". Samme Cremieux yttrade enligt Archive Israelite av 1867, sid. 268, följande "Alliance Israelite är en blomstrande förening, som finner tillräde till de mäktigaste troner och som städse är beredd att fordra skyddandet av våra rättigheter och att bekämpa dem, som äro fiender till vår ras". Allgemeine Zietung des Judentums skrev i februari 1891: "Överallt i alla världsdelar.... bo Alliancens medlemmar. Den, som i Österlandet träder inför politiska och borgerliga myndigheter, försedd med Alliancens anbefallning, för honom öppna sig alla dörrar och portar, så försäkra judiska resande i Österlandet..!" Räcka icke alla dessa judarnes egna vittnesbörd till for att tydligt bevisa, att Alliance Israelite Universelle icke är en vanlig oskyldig och dock judisk hjälpförening, såsom judarne och i detta fallet deras sakförare, V., försäkra, utan att dess syftemål gå långt utöver gränserna till skyddandet och utökandet av judarnes maktställning?

Herr Valentin förnekar judarnes politiska solidaritet deras politiska och ekonomiska maktställning och deras strävan efter världsherravälde. Han uppträder härutinnan på vanligt judiskt sätt. Den kände rasforskaren, Otto Hauser, säger om denna judiska sedvana i sin stora bok "Geschichte des Judenthums" följande: "Från judisk sida förnekas alltid, att judarnes mål är världsherravälde." Ja, naturligtvis, ty den dag de övriga folken vakna till medvetande om judarnes verkliga mål, världsherraväldet då är judarnes maktsträvan också stäckt. Den måste därför noga beslöjas. De redan anförda judiska utalandena angående A. I. U. peka ju tydligt på tillvaron av judisk maktsträvan, sammanhållning, maktställning och strävan efter ett världsherravälde. Jag ber att nu ytterligare få anföra några verklighetshandelser och ett flertal judiska uttalanden, som peka i samma riktning. På 1840-talet hade några judar i Damaskus begått ritualmord på en viss pater Thomas. De enligt regelrätt domstolsbehandling dödsdömnde judiska mördarne benådades och frigåvos enligt frigivningsbeslutet (Fermanen) ordagrant "på föreställning av herrar Moses Montefiore och Cremieux". "Den ene blev senare medlem, den andre grundare av Alliance Israelite Universelle. Se härom Hausers Geschichte des Judenthums"! Enligt det halvofficiella verket "Aus dem Leben Königs Karls von Rumänien" inskredo 1866 och 1869 judarne Moses Montefiore och Cremieux såsom ombud för mera nämnda A. I. U., till förmån för de rumänske judarnes anspråk. Samma anspråk hade i tyska riksdagen 1872 till förespråkare judarne Bamberger och Lasker, och de tillferdsställdes i huvudsak genom juden, dåvarande engelske premierministern Disraeli-Lord Beaconsfields ingripande vid Berlin-kongressen 1878. Visar icke redan det nu anförda på tillvaron av judisk sammanhållning och judisk makt? Jag övergår nu till återgivandet av de judiska uttalandena i samma sak och om det tillämnade världsherraväldet.

Den judiske Rechtsanwalt Loeb säger i en församling för de lagtrogna judarne den 24 jan. 1912: "Vi leva i en kristen stat, som är oförenlig med judiska intressen; den kristliga staten måste tillintetgöras."

Cheskel Zwi Klötzel ("Det stora hatet". Janus n:r 2 1912) säger: "Huruvida vi (judarne) ha makt eller icke, det är den enda frågan, för vilken vi intressera oss och därför måste vi sträva efter att vara och förbliva en makt."

Juden Kurt Münzer säger i sin roman av 1920 "Vägen till Sion": Vi äro herrarne, ty det, som i dag är makt, är vår andas barn."

Juden Heinrich Landsberger skriver i tidskriften Neue Rundschau i november 1910: "Det gives intet område av mo

Gynna NATIONENS Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 12 Februari 1926

Billigt.
LEKSAKER m. m.
HUSGERÅDSARTIKLAR stor sort.
KORG- & SLÖJDA-FAREN, Sergelgatan 2
Dahlin Tel. N. 8241

tionell verksamhet, i vilken icke ett judiskt element döljer sig. Det gives knappast någon judefri verksamhet i stor stil.... Därför är juden storbankir, storköpman, storredare, såsom penningförsträckare vid alla kollektivbehov visstrligen icke den officiella politikern, åtminstone icke ännu i de enligt ämbetsmannatyp ledda staterna. Men bakom kulisserna är han oupphörligt verksam.. Han är den egentlige tråddragaren och aktören, klok nog att överlämna den dekorativa åtbörden åt andra. Och därför att juden är så djupt innästlad i det kapitalistiskt inriktade livet.. därför gör Sir Ernest Cassel världshistoria, därför voro Sonnino och Luzzatti i Italien finansmistrar och ministerpresidenter, därför vimlar det på högsta och allra högsta ort av folk sådane som Ballin, Rathenau och Fürstenberg".

Lord Disraeli-Beaconsfield säger i sin roman Coningsby sedan han såsom jude belåtet påvisat judarnas förstuckna makt på alla områden: "Såsom Ni ser, min käre Coningsby, regeras världen av helt andra människor än de tro, som icke stå bakom kulisserna".

Theodor Herzl, den judiske, numera avlidne ledaren, har sagt till Bismark: "Träng våldsamt ut judarne ur landet och Ni skall uppleva de svåraste ekonomiska skakningar. Ja t. o. m. en revolution, uteslutande riktad mot judarne, skulle icke bringa de lägre skikten någon lindring, även om den lyckades, och vore tänkbar. Det rörliga kapitalet har blivit mera ofattbart än någonsin. Det försjunker ögonblickligen spårlöst i jorden och förvisso i främmande länders jord."

Juden doktor Moritz Kohn har yttrat: "Utan att uppsugas herrskar den judiska andan där, varest den tidigare knappast tåldes. Utan oss kan i dag ingen potentat i världen företaga det ringaste, ty vi beherrska guldmarknaden. Intet ord som vi icke gilla kan nå offentligheten, ty vi beherrska pressen. Ingen tanke, som är oss misshaglig, når de bildades tankekrets, ty vi beherrsa skådebanan."

Den 10 juni 1895 skrev ovannämnde judeledare Theodor Herzl i sin dagbok, att "nästa europeiska krig kan icke skada utan tvärtom gagna oss, ty alla judar skola bringa sitt gods och guld i säkerhet. För övrigt skola vi vid fredsslutet såsom penningutlånare ha ett avgörande ord att säga och på diplomatisk väg uppnå godtagbara fördelar".

Den judiske skriftställaren Moritz Goldstein skriver i marshäftet 1912 följande: "På alla poster, varifrån man icke våldsamt håller dem borta, stå plötsligt judar: Det blir alltmera sannolikt, att det tyska kulturlivet skall övergå i judiska händer.. Vi judar förvalta den andliga egendomen av ett folk, som frånkänner oss rättigheten och förmågan därtill.. Ingen tvivlar på allvar på den makt, som judarne besitta inom tidningspressen."

Det storfinansiellt-judiska tidningsbladet "Journée industrielle" av den 25 juni 1922 skriver följande, vars sista sats varje europé av arisk ras jämte det därnäst följande uttalandet av judetidningen "Waehrheit" borde lära sig utantill: "Rathenau, som var jude, dog utan tvivel som offer för det antisemitiska parti, vars inflytande i Tyskland sedan månader alltjämt är i tillväxt. Åsikten hos alla dem, som uppmärksamt följa företeelserna hos samtidens politik är denna: Israeliterna komma att dyrt få betala den förhärskande roll, som de sedan vapenstilleståndet spelat vid omstörtningarna och revolutionerna i Öst- och Mellaneuropa.... Man har anledning till fruktan, att vi skola bliva vittnen till ett fruktansvärt blodigt ödesslag mot den Messinanism och den sociala mysticism, som Israëls profeter trodde, att de utan fara kunna införa i de orientaliska o. semitiskt orientaliska folkens ådror. Många judiska hus i Tyskland äro redan märkta med kol och krita för det stora blodbladets dag... Våra militära missioner vilka redan förut så många gånger hava räddat de på förhand märkta offren i det av hat kokande Europa, veta, vad de hava att göra".

Lägg som sagt, ariske medbroder, efter dessa ord troget på minnet följande uttalande ang. den judiska världskongressen av den österrikiske juden Stricker, medlem i sionismens stora aktionsutskott, ett uttalande, vilke enligt Wahrheit (organ för de österrikiska judarnes union) lyder som följer: "En alljudisk världskongress, en sammanfattning av alla(!) ekonomiska och sociala krafter hos hela(!) det judiska samhället (gemenskapen) måste ha en absolut(!) bestämmanderätt, måste vara högsta!) och sista instans, måste ha rätten att lösa alla (!) frågor bindande för alla(!)."

De anförda sakförhållandena och judiska uttalandena böra jämställas med följande verkligheter: I folkförbundet, denna judiska fålla för svaga själar och judebetonade stater, är förste ordföranden juden Hymans. Generalsekreterare och därmed rådgivare åt den förstnämnde och åt andre ordföranden, en arisk judedocka, är juden Drummond. I de flesta europeiska och amerikanska stater, från det helt judestyrda Bolsjevikien till det fascistiska Italien finna vi judar i regerings- eller därmed jämförlig inflytelserik ställning*). Samtidigt finna vi i samma stater en mängd personligheter, vilka visserligen icke äro judar till börden men som otvivelaktigt genom hela sitt uppträdande ådragit sig misstanken att vara judendomens handgångne män, i likartade inflytelserika lägen. Sammanföra vi allt detta och betänka innehållet i "Zions vises protokoll", vilka sannerligen icke så lätt kunna avfärdas som förfalskningar, som herr Valentin sökt göra troligt, så skall man vara bra skumögd och fången i av judar spridda osanningar och fördomar för att icke inse, att talet om judisk sammanhållning, maktsträvan, maktinnehav och judisk, visserligen ännu så länge torftigt beslöjad, kamp för världsherraväldet motsvaras av en för oss arier otäck och skrämmande verklighet.

Egendomligt nog söker herr V. förringa eller rent av vilja förneka tillvaron av något större och samlat judiskt inflytande inom penningvärlden. Känd sak är så gott som vittnad. Det torde väl vara allmänt bekant att det knappast i Europa eller Amerika finnes någon stad av större betydelse, där icke en eller flera, rakvägs eller omvägs, judebehärskade banker ha det avgörande inflytandet. Likaledes torde det väl knappast i Europa eller Amerika för staters eller större enskilda sammanslutningars räkning försiggå någon större finansiell operation, där icke judiska penningmän ha ett avgörande ord med i laget. Det torde väl icke vara herr V. obekant, vilket oerhört inflytande, ekonomiskt och politiskt judar sådana som medlemmarne av husen Rothschild, Bleichröder, Warburg, Mendelsohn m. fl. ägt o. äga i Europa eller judarne Warburg, Felix och Paul Kahn, Loeb, Strauss o. Guggenheim i U. S. A.

På tal om huset Rothschild finnes det några synnerligen intressanta uppgifter om dess oerhörda förmögenhet. De nuvarande Rotschildarnas förfader i Paris innehade vid sin död 1871 fem filliarder francs. Med 5 proc. ränta, lågt beräknat och ränta på ränta torde de nuvarande Rothschildarne i närvarande stund lågt räknat, besitta den oerhörda förmögenheten av 40 milliarder francs, givande en årsinkomst, efter 5 proc., av 2 milliarder francs. Både Morgan, Ford och Rockerfeller, vilka pläga framhävas såsom icke judiska finansmän, torde vara småpojkar mot dylika guldkalvens överstepräster. Vilken oerhörd penningmakt måste icke besittas enbart av Rothschild i London, om vilken det judiskt-zionistiska tidningsbladet "Wiener Morgenzeitung" den 10 juli 1924 kan säga: "Hela världens guldalstring belöpte sig under det gångan året till 78,5 millioner pund.... Guldets pris bestämmes varje morgon kl. 1/4 före tolv i London, ty Themsenstaden, genom vilken största delen av det nyvunna guldet strömmar, är alltjämt världens guldmarknad, o. denna marknad har sitt säte i Rothschildarnes bankhus." Det om Rothschildarne sagda behöver ju på intet vis motsäga det av den nyssnämnda judiska tidningen samtidigt gjorda uttalandet, att hälften av världens guldförråd befinner sig i amerikanska bankers förvar eller att ända till 60 proc. av samma guldförråd enligt annan uppgift skulle befinna sig i samma förvar. Med amerikanska banker bör här förstås bankerna vid Wallstreet i Newyork, ty här ligger deras allt bestämmande och behärskande huvudsäte. Men vilka äro härskarne vid Wallstreet? Jo på få undantag när judar. Jag skulle kunna nämna de flesta av dessa vid namn, men jag får nöja mig med att nämna de betydligaste: Otto H. Kahn, Felix och Paul Warburg, Loeb, Strauss, Guggenheim m. fl. Vi se ju dagligen och stundligen i tidningarne Wallstreet nämnas såsom ledarestället för världens ekonomiska liv. Framförallt nämnes härvidlag Morgan och hans penningesyndicat. Enligt en mig tillgänglig uppgift skulle Morgan vara medlem av Alliance Israelite och sålunda naturligtvis även han jude. Vare härmed huru som helst. Bakom Morgan och i innerligt samarbete med honom stå de just nämnda penningjudarne jämte en hel del andra judiska Wallstreet-storheter, vilkas uppräknande utrymmet icke tillåter samt dessutom de tyskjudiska penningfurstarne Karl Warburg och Mendelsohn m. fl. Bakom dem alla skymtar som huvudtråddragare medlemmarne av det jättelika judiska penninghuset Rothschild.

Det förefaller mig synnerligen märkeligt om herr Valentin icke, såsom han synes vilja ge sig sken utav, någon gång under sina utan tvivel talrika strövtåg på den judiska bokvärldens eller dagstidningarnes område påträffat något enda av de nu av mig nämnda judiska uttalandena eller något enda av de av mig nu påpekade sakförhållandena. Herr Valentin har väl åtminstone icke kunnat undgå att lägga märke till judens esomoftast framträdande utomordentliga förmåga att förstöra icke judisk egendom. Härutinnan behöver jag blott som färska tilldömen nämna juden Glückstadt, som lyckades i grund förstöra ett flertal danskars, däribland flera högtställdas och allra mes högstställdas förmögenheter eller den stockholmsjude, som på kort lyckades att till grunden förstöra den i herr Valentins nuvarande hemstad belägna gamla och dittills som bergsäker ansedda Kopparbergsbanken, därmed dragande jämmer och elände över talrika Dalasläkter och Dalamän. Herr Valentin får förlåta mig men jag för min del kan omöjligen tro, att han med hänsyn till berörda uttalande och förhållanden är det menlösa och ovetande lamm han synes vilja påskina. Jag kan icke hjälpa, att jag snarare och med visshet tycker mig bakom hans pådragna lammskinn skymta en judisk räv- eller schakalpäls."

Herr Valentin jämrar sig på känt judiskt sätt över, att judarne befinna sig i nöd och lida förtryck. Jag efterlyser bevisen för, att så någonstädes är förhållandet i närvarande tid. Låtom oss göra ett hastigt överslag angående judarnes ställning i olika länder. Att judarne i de skandinaviska länderna och Holland må som pärlor i guld torde väl icke kunna förnekas. Vända vi oss till Bolsjevikien så finna vi judarne där i härskare- och förtryckareställning. Hur härligt de ha det framgår av ögonvittnens utsagor, bl. a. av juden, doktor Eder i Peuple juif av den 18 mars 1921, vilken meddelar följande: "Doktor Eder berättar, att det allmänna läget för judarne, oavsett regimens ekonomiska möjligheter, är utmärkt. Ingen som helst antisemitism förefinnes. Rabbinen i Moskva, Masse, har förklarat för honom, att de ryska judarnes framtid ter sig glänsande, om den nuvarande regeringen kommer att fortbestå." I Polen ingick nyligen regeringen, som förut gjort en del mer eller mindre lama försök att skaka av sig den judiska hydran, en förlikning med sina underlydande judar. Något judeförtryck där torde knappast vara att tala om, snarare tvärtom. I Tyskland befinna sig judarne, såsom framgår av ovan anförda judiska erkännanden, i fullständig ledareställning. De ha det alla samt och synnerligen utmärkt, från penningfurstarne Warburg, Mendelsohn m. fl. till den halva million öst-judar, vilka genom den tyska regeringens släpphänthet fingo tillträde till Tyskland omdelbart efter krigsslutet och kommo in, dignande av löss och lumpor, men vilka nu mestadels äro välbärgade eller till icke ringa del såsom nyvordna millionärer vräka sig i lyxvillorna i Kuhrfürstendamm eller "Cohnfürstendamm" såsom en del berlinare hånfullt uttrycka sig. Att judiska storbedragare sådana som Barmat, Kutisker, Holzmann m. fl. haft det litet obekvämt vid tillfälligt o. nödtvunget uppehåll i det stora fängelset i Moabit, det kan väl knappast räknas såsom judeförföljelse. Eller hur, herr Valentin! I England och Frankrike äro judarne deltagare i varenda regering eller annars i förhärskande ställning. I Italiens fascistparti finnes en mängd judar, därav ett flertal i ledande o. högsta ledande ställning. I Ungarn vore det väl icke så underligt, om judarne hade det trångt efter sina blodsdåd mot det ungerska folket under de judiska blodhundarne Belu Kuhns och Szamuelis skräckvälde, men deras ställning där är t. o. m. stark och deras tillvaro utmärkt. Horthy, riksföreståndaren, har t. o. m. ordensförlänat en mängd judar, däribland ett flertal amerikanska judar, tilldömes Paul Warburg. Ungarns nuvarande förste minister visar esomoftast sin judevänlighet. En jude, son till juden Eugen Polnai, generaldirektör för Atlantic Trust, och därtill en av ledarne för det judedemokratiska partiet, har häktats i samband med furst Windischgrätz sedelförfalskningar och herr Jude-Generaldirektören-Partiledaren själv har varit misstänkt och tagen i förhör angående samma rättssak. Herr Valentin menar väl icke, att detta är judeförföljelse? I Rumänien förföljas antisemiterna av den judevänliga regeringen, vars hövding, Bratianu, varit med om att uppriva alla återstående skrankor för de rumänska judarne, vilka numera ostörda av myndigheterna kunna utbygga och fullborda sitt redan förut så mäktiga välde över Rumäniens finanser, industri, jord och folk. I Bulgarien är det kanske icke så trevligt att vara jude efter det av judar, framförallt av den judiske cantorn Friedmann, under fjolåret anordnade fruktansvärda attentatet i katedralen i Sofia med dess talrika dödsoffer. Men några större judeförföljelser har man trots allt icke hört talas om. Att sådana kallblodiga mördare av Judas "utvalda" stam som cantor Friedmann och hans judiska kumpaner förpassades till en annan värld torde torde väl knappast kunna hänföras till judepogromer. Eller hur, herr lektor Valentin? Även i Amerika äro judarne politiskt i ledande ställning. Att de sammastädes, ekonomiskt äro härskarne är ju självklart, då Newyork, det moderna Jerusalem och huvudsätet för judarnes ekonomiska världsmakt samt utgångsställe för deras strävan efter den politiska världsmakten, är beläget här. Hur utomordentligt härligt de själva tycka sig ha det i Amerika framgår av ett uttalande i den judiska tidningen "Jüdische Rundschau" n:r 91, år 1915), vilket av utrymmesskäl nu icke kan återges, men som jag gärna står till tjänst med längre fram. Nej, uppgiften om judarnes lidanden och svåra läge i nuvarande tid bör nog kunna saklöst förvisas till sagans område. Den är nog, för att tala med herr Valentin, en rök utan eld, en judendomens rök- och dimtillverkning, bakom vilken judarne önska dölja sina mer eller mindre ljusskygga förehavanden.

Frågan om Wallenbergarnes judiska eller icke judiska börd vågar jag icke yttra mig om. Säkert är väl, att Wallenbergarne stå i intimaste samförstånd med judisk storfinans och omge sig med judiska medarbetare och att de göra skäl för den tyske köpmannens bekanta uttalande, då Wallenbergarnes judiska börd förnekades: "Aber doch, sie denken ja jüdisch".

Herr V. klagar över, att man använder sådana bevis för de judars ondskap som: "Herr X är en storfinansier, alltså är han jude, juden Y bedriver samhällsskadlig verksamhet, alltså är han jude." Bästa herr Valentin, finnes det verkligen någon allvarligt tänkande, som rört sig med de där inför förståndslagarne upprörande kullerbyttorna på tankens område? Förvisso icke! Nej, men samma förhållandet är, att antalet judiska storfinansierer och jobbere är så påfallande stort, jämfört med judarnes antal i förhållande till sina vidkommande vita d. v. s. ariska värdar, att allmänheten lätt ledes in i tankegången att likställa storfinansierer och judar. Samma är förhållandet med judar o. samhällsskadlig verksamhet. Vi behöva blott noga iakttaga händelser och förhållanden under gångna och nuvarande tider för att förstå detta.

Jag tror att varje övertygad antisemit på samma sätt som jag måste med oförställd glädje hälsa herr Valentins framträdande inför offentligheten i judefrågan. När en judisk yrkeshistoriker såsom herr V., framträder med yrkeshistorikerns särskilda anspråk på sina uttalandens trovärdighet till sina tros- och rasfränders försvar, då kan man också vara övertygad om, att det råder oro i det "utvalda" judafolkets läger, oro över den även här i Sverige växande antisemitiska rörelsen. Jag hälsar alltså herr Valentins framträdande såsom ett säkert tecken till att "det börjar osa katt på Sions murar" för att nu tala som viraspelaren till sin medspelare den gamle Karlstadsbispen, då denne senare förlorade. Jag hälsar herr Valentins framträdande som det första gryningstecknet till den ljusa och hoppfulla morgondag, då strålarne från hakkorset, solens, livets och ariernas urgamla sinnebild, ha bortsopat ända till sista resten av det dunkla, från Davidsstjärnan, det kalla, ondskefulla ormögat utgående skimmer, vilket nu ligger såsom en nattlig, blodskimrande sky över de ariska folkens hemvist och alltså även över våra fäders land, vårt Sverige.

Elfdalen den 8 februari 1926.

Gunnar Furugård,
Provinsialläkare.

*) Mussolini synes dock att döma av hans gärningar icke under sin regim ha tillåtit judarna att utöva något ledande eller bestämmande inflytande i Italien. Red. anm.

Helmer Holmberg
Juvelerare
Etabl. 1865.
Tel. Norr 53 60 — 59 Regeringsgatan 59 Stockholm — Tel. Norr 53 60
Beställningar & reparationsarbeten. HAKKORS på lager fr. o. m. nyår

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av **kontorsmaskiner** under garanti. Försäljer: **Färgband Karbonpapper** och tillbehör till **billigaste priser.**

STORA BUFFÈN
Götgatan 61, Tel. Sö. 18912, rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina vältempererade maltdrycker; allt i förening med humana priser och gott bemötande. Alla äro välkomna.
Vördsamt
G. H. NORIN.

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8389.

Tvätteriet ... ingen
Ussegatan 19 Tel 70494
Emottager KLÄDER såväl till TVÄTTNING som MANGLING.
E. Ringström.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör H. Knutsson.
Tel. Norr 4078
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Handarbetsaffären
(Inneh. OLGA LUNDIN)
Västmannagat. 41. Tel. V. 10460.
REKOMMENDERAS.
Utför broderi, hålsöm, märkning, m. m. för hand och maskin
Färdigsydda, uppritade arbeten i stor sortering.

Knut C. W. Lindgrens
Frukt-, Blomster- & Grönsaksaffär
Nybrogatan 56 B. Tel. Öst. 7094
Kransar och buketter bindas smakfullt. Varor hemsändas.
REKOMMENDERAS.

ERIK ERIKSSON
Plåtslageri
STOCKHOLM
Brunnsgatan 28 Tel. N. 14916.

Centralkondis
Klarabergsgatan 58.
Gott KAFFE (hel & halv), goda WIENERBRÖD, BAKELSER och TÅRTOR. Alltid färska CHOKLADER och KONFEKTYRER.
RING NORR 2289 så hemsända vi kaffe eller chokladvaror, när så önskas.

Bröderna Waller,
MEK. REPARATIONSVERKSTAD
Regeringsgat. 55 ö. g. Tel. Norr 21 592.
Utför alla slag av mek. reparationer samt lås o. nycklar.
Omsorgsfullt, förstklassigt arbete till humana priser.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet, Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 8. Fredagen den 19 Februari 1926. Årg. 2.

Tvåbrödrabanken som svenska folkets förtryckare.

Hur "de finansiella operationerna" genomföras med tillhjälp av en köpt statsmakt, en köpt press o. köpta nationalekonomiska professorer.

I vår artikel i föregående nummer anfördes några exempel till belysande av de metoder, som Tvåbrödrabanken användt vid exploaterandet av Sveriges befolkning och som i och för sig torde vara betecknande för detta instituts reella karaktär. Vi fortsätta nu här vår orientering i ämnet.

Närhelst något inträffar sådant som att ett vinstgivande industriellt företag eller en stabil bank plötsligt börjar visa tecken till allvarlig sjukdom, kan man uti 75 av 100 fall vara ganska säker på, att företaget råkat i händerna på Tvåbrödrabanken och att avtappningen av dess egendom till nämnda banks kassavalv börjat försiggå på "ett fullt normalt sätt" för att använda ett av den semitiska tidningen Svenska Dagbladet ofta använt uttryck, när det gäller att slå blå dunster i ögonen på de av Tvåbrödrabanken renplockade offren. Det system, som härvid nyttjas, är så raffinerat konstruerat, att den stora allmänheten intet förstår av vad som förehaves, förrän helt plötsligt ett företag gör kullerbytta. Den märker sällan eller aldrig, huru olyckan kommit till och vem som är banemannen. För att offren med förbundna ögon skola kunna föras till slaktbänken, har ett helt system tillskapats, omfattande en mängd större och mindre rovriddarenästen, de där på olika sätt och på olika platser fullgöra sin uppgift att för Tvåbrödrabankens räkning suga till sig allt och alla som kommer i närheten av dess polyparmar. En gång var det det av direktören Falkman ledda illustra Emissionsbolaget, som störtade ett företag i fördärvet, en annan gång utfördes rovriddarens roll av det beryktade Söderbergska bolaget, där en hel del respektabla personer lockats in, och en tredje gång var det något annat av de otaliga dotter- och dotterdotterbolagen i rovridderiets tjänst, som utförde bragden Den verklige ledaren Tvåbrödrabanken syntes sällan eller aldrig till. Dess taktik är följande: Såfort den en gång tagit sikte på ett industriellt företag eller en bank, som lämpar sig som offer, får ett av dotterbolagen order att inleda aktionen. Antingen genom inköp av aktiemajoriteten eller genom med största generositet erbjudna lån eller genom att muta direktören eller en eller flera styrelseledamöter etc. skaffar man sig ett fast grepp om företagets strupe. Nästa steg blir tillsättandet av en ny styrelse, sammansatt av i Tvåbrödrabankens sold stående personer. Härpå börjar utplundrandet av företaget genom oskäliga och fiktiva styrelse- och direktörsarvoden, genom köp och försäljning av fastigheter, jord, skogar, vattenfall etc. till fiktiva belopp, varvid företaget åderlåtes genom enorma provisioner, genom sammanslagningar med Tvåbrödrabanken tillhöriga ruttna eller värdelösa företag. inköp av patent o. s. v. Under det att denna evakueringsprocess pågår gör en köpt press, Svenska Dagbladet eller något annat semitiskt organ, en kraftig reklam för att till högsta möjliga höjd trissa upp värdet på det i dödsryckningarna redan liggande företagets aktier, varefter Tvåbrödrabanken slungar ut alla sina aktier i företaget bland allmänheten, och en vacker dag sitter så tusentals mindre aktieägare med gråten i halsen och de värdelösa papperen i händerna. Sedan blir det för Tvåbrödrabanken en ny och lysande affär att för en spottstyver återförvärva aktiemajoriteten i företaget eller att på den blivande auktionen eller under hand för en spottstyver inköpa det strypta företagets fastigheter, maskiner etc, varpå spelet kan begynna på nytt.

Tvåbrödrabankens förnämsta styrka ligger i dess med yttersta slughet utfunderade bestickningssystem. De personer, som kunna skada eller gagna, lockas in i dess intressesfär, i första hand genom kontanter eller genom tilldelandet av inkomstbringande platser eller genom andra förmåner. Vackra kvinnor, personer med fina namn spela en viktig roll vid insnärjandet av offren! Även den så begärliga spriten spelar härvidlag en icke obetydlig roll, och mången har fallit för frestelsen endast under påverkan av det stimulerande fluidet. Om också efteråt samvetskval inställt sig, har det varit för sent för ett återvändo, ty själen var redan förskriven åt högstdensamme. Men är någon icke villig att sälja sin själ per kontant eller per en god plats, så uppbjudes all kraft för att "oskadliggöra" en sådan person. Ekonomisk strypning därest han äger bankskulder eller hans utätande från sin plats etc., höra

Forts. å sid. 3.

Opinionsmötet mot Spritmonopolet.

Entusiastiskt mottagna anföranden av gen.-konsul Cronholm och dir. Adolf Anderson. Nya uppseendeväckande interiörer blottade.

Opinionen utanför den korrumperade statsmakten och den korrumperade pressen stödjer kravet på en grundlig revision av monopolet.

Gen.-konsul Folke Cronholm.

Det till förra fredagen utlysta opinionsmötet till förmån för en undersökning av den Brattska spritkoncernen blev en succés av det mindre vanliga slaget, som tydligt visade var den allmänna opinionen utanför den korrumperade riksdagen och utanför den korrumperade dagspressen i denna fråga är till finnandes. Den till omkring 400 personer uppgående publiken gav redan i mötets början tillkänna sin ställning till det avhandlade spörsmålet genom applådsalvor, vilka stegrades allteftersom mötet framskred för att mot slutet ta sig uttryck i ovationsartat bifall.

Generalkonsul Cronholms inledningsanförande.

Inledningsanförandet hölls av generalkonsul F. Cronholm, som betonade nödvändigheten av ett omedelbart och kraftigt operativt ingrepp i den svenska samhällskroppen till åtkommande av den pesthärd, som, ifall dess smygande gift finge ohämmat sprida sig vidare, inom en icke avlägsen framtid skulle kunna bringa densamma i en farlig närhet av tillståndet till begynnande förruttnelse. Tal. erinrade om de motioner, som av enskilda riksdagsmän framförts i riksdagen, vari krävdes en allsidig och opartisk undersökning rörande de offentligen avslöjade missförhållandena inom det fosterlandsvådliga systemet, och uttalade den förhoppningen, att det kraftigt nog måtte visa sig, att de fosterländska riksdagsmotionerna uppbäras av ett odelat gillande av en allmän opinion utanför riksdagshusets murar. Vidare framhölls, hurusom det s. k. Brattsystemet tillkommit genom storkapitalismens gyllene makt — den storkapitalism, som här i landet har sitt högsäte i det antennprydda stora huset vid Kungsträdgårdsgatan, gemenligen kallat "Stora W.", vars vilja ju blivit så gott som lag här i landet. Vi få icke låta slå oss i bojor av denna storkapitalism. Slutligen uttalade tal. den förhoppningen, att den grundliga och opartiska undersökningen av systemets sätt att omhänderhava de av hanteringen influtna miljonerna, vilken varje redbar svensk förväntar nu skall bliva en verklighet — med eller mot systemherrarnes vilja — skall komma att medföra en så avsevärd förbättring av statskassan — även om dennas intäkter skulle komma att minskas med nio miljoner kronor, som regeringen avsett med sitt förslag om sänkning av tullen å kaffe — att vi ej blott skulle få en välkommen och välbehövlig känning av en lindring i den överdrivet tunga skattebördan, utan även och framför allt, att åtminstone så stor del av de sålunda åt statskassan räddade miljonerna skulle kunna undvaras och anslås för det vällovliga ändamål, som heter rikets försvar till lands och vatten, att vi kunde få lov att ha råd att, hädanefter liksom förut, bereda oss till försvar även mot en utifrån kommande fiende, innan den satt sin fot på den jord, där vi fostrats. Ty vi äro ännu långt ifrån det tillstånd, som heter frid på jorden och människorna en god vilja, och lära väl ej heller någonsin komma dit.

Må för uppnåendet av detta fosterländska mål den känsla av förståelse för rättens och sanningens krav, som plägade ta sig uttryck i gamla goda tiders Sverige, komma att vila över detta möte!

Dir. Adolf Anderson.

Direktör Andersons föredrag.

Efter generalkonsul Cronholms anförande, vilket hälsades med ihållande kraftiga appläder, framträdde aftonens huvudtalare, den för Nationens läsare välkände direktören Adolf Anderson å Ekebo, som höll ett med spänt intresse åhört, av bifallsyttringar ofta avbrutet anförande, vari han kritiskt skärskådade "Brattsystemet o. den Brattska spritkoncernen" samt framförde de huvudsakliga krav i fråga om den blivande utredningen, som måste uppställas.

Forts. å sid. 4

Dagspressen och opinionsmötet mot Brattmonopolet.

Som kunde väntas behandlade den av storfinansen köpta dagspressen det stora opinionsmötet å K. F. U. M. mot svindlerierna inom Spritmonopolet som luft. Antingen hade tidningarna icke en rad att förtälja därom d. v. s. förbigingo händelsen med s. k. isande tystnad eller hade de några krystade rader å sina skämtavdelningar, såsom exempelvis Socialdemokraten, som behagade ondgöra sig över auditoriets alltför litet orientaliska näsor. I "Hebreiska Dagbladet" (s. k. Svenska Dagbladet) kunde man på lördagen i stället för referat läsa en helsidesannons på något tusental kronor från A.-B. Vin- och Spritcentralen. Den enda dagstidning i huvudstaden, som överhuvud behandlade mötet på ett korrekt sätt och som därmed också visade sig stå mera fri och självständig gentemot spritintressena var Kvällstidningen, vilket med tillfredsställelse observeras.

Utan tvivel är det av både intresse och vikt, att i ett konkret fall som det ifrågavarande ha blivit i tillfälle att konstatera dagspressens hållning och dess roll — som organ och främjare av den folket in på bara kroppen utsugande kosmopolitiska finansmakten. Och som det visat sig vara i denna fråga, så är det även i alla andra den dag som är. Men det är ej endast pressen, det helt cyniskt sig kallande "fria ordet", som är köpt. Även nyhetsförmedlingen befinner sig i samma bedrövliga

Forts. å sid. 3.

Den s. k. konsumentkooperationen

är såsom här tidigare framhållits en av de många vägar, på vilka judendomen verkar för främjandet av sina syften. Det är nästan kostbart att läsa de tid efter annan pågående debatterna i dagspressen rörande kooperationens eventuella politiska karaktär. Att denna nyttjar sig av de politiskt organiserade arbetarna, är ju en sak, som icke kunnat undgå att observeras av varje seende människa. Dock torde det vara mindre allmänt insett, att dess strävan ytterst går ut på att för den judiska finansens räkning monopolisera varudistributionen. Vårt folk skulle sannerligen vara att lycklyckönska den dag denna jättemonopolplan komme till sitt förverkligande! Sprit- och tobaksmonopolen ge en aning om vad som komma skulle. Men den kosmopolitiska dagspressen tiger pliktskyldigast. Det gäller kantänka att icke oroa privathandelns män, så att de rusta sig till försvar mot den alltmera hotande faran. Man benyttjar sig av den berömda "bedövningsmetoden", vari man numera hunnit så långt, att vårt folk ofta ej ens ser vad som tilldrager sig inom allra närmaste synhåll.

Kooperatörerna i likhet med det övriga kosmopolitiska, folkfientliga anhanget neka sig emellertid intet i fråga om fördomsfrihet. Den jesuitiska moralen nyttjas där i dess yttersta potens. När det passar framställes kooperationen på ett sätt, när det så passar på ett rakt motsatt. Nyss talade för och rekommenderade den an-

Forts. å sid. 3.

Skall Sverige offras åt det internationella kapitalet?

En skarp vidräkning med Dagens Nyheter av civiling. Erik Winell.

Är vårt land till för att genom sin jord, sina skogar, gruvor, strömmar och vattenfall skaffa bärgning åt den befolkning, som sedan urminnes tid odlat och brukat detsamma? Eller är detta vårt land till för att än utsugas, än läggas till stor del platt öde; för att därefter på ett eller annat sätt inrangeras i en "världshushållning", — som det internationella kapitalets män i hemlighet äro nog maktlystna och förmätna ge sig ut för att genom någon slags koloss-kapitalistisk och mekanisk-materialisisk världsåskådning kunna bemästra?

Desa tänkvärda frågor framställas av civilingenjören Erik Winell i en i dagarna publicerad artikel i'ämnet. I fortsättningen skriver hr W. bl. a.:

Det är sannerligen på tiden, att folket här i landet vaknar, när en för många sedan länge fullt ökänd tidning härstädes, vars cyniska och fördärvbringande verksamhet dock ännu icke ligger klar och öppen för vårt folks stora massa, när denna tidning (kallande sig Dagens Nyheter) med fräck panna vågar förklara att därest våra bönders små spannmålspartier icke av kvarnägarna kunna erhållas för vrakpris, då äro dessa kvarnägare fullt berättigade att välja den för dem bekvämare utvägen att i stora fartygslaster hit införa främmande spannmål, medan den svenska spannmålen får gå svenska munnar förbi.

Huru mycken hal och slipprig lögn ligger icke bakom detta Dagens Nyheters påstående? Det minsta uns av praktisk samhörighetskänsla bör vara nog för

Forts. å sid. 3.

Den 19 Febr.

Bolsjevikiska ministärer.

Det finnes icke något land, ej ens på Balkan eller i Sydamerika, som under en längre följd av år välsignats med ministärer, i så ringa grad vuxna sin uppgift, som fallet varit hos oss. Sverige är helt visst det enda land på jordens rund, som kan stoltsera med att hava haft en gudsförnekare som ecklesiastikminister o. en försvarsfiende som försvarsminister. Trots att vi här i landet sedan långliga tider varit i den mest sorgliga saknad av ministrar med spår av statsmannaegenskaper, så lyckades det dock regeringarna, som ock skötseln av statsangelägenheterna merendels var mycket mindervärdig, att på ett något sånär drägligt och framför allt ärligt och rättskaffens sätt manövrera statsskeppet fram intill den dag, då den Hammarskjöld—Wallenberg—Broströmska ministären såg dagens ljus. Olyckorna för vårt land började på allvar med att konungen kallade landshövding Hammarskjöld till statsminister och denne visserligen mycket nobla personlighet, vars insats i fråga om vår neutralitets hävdande vi äro de första att värdesätte, begick den ödesdigra handlingen att i sin ministär upptaga namn sådana som Wallenberg och Broström. Med kännedom om hr Knut Wallenbergs läggning och den finansdynastis han tillhör hela förflutna kunde ju förutses, att han som minister icke skulle låta ett så utomordentligt tillfälle gå sig förbi att under utnyttjande av den särskilda bevågenhet han redan under konungens kronprinstid lyckats tillvinna sig hos denne liksom av statsminister Hammarskjölds oerfarenhet i ekonomiska ting och medhjälpareskapet av sin intime vän — heller icke kostföraktare — hr Dan Broström, lägga ytterligare många tjogtal miljoner till sina förut förvärvade.

Herrarna Wallenberg o. Broström äro i samma höga grad att betrakta som de reellt ansvariga för den stora skada, som under deras ministertid tillfogades statsekonomien därigenom, att de med gemensamma krafter förhindrade, att de enorma krigstidsaffärer, som ju utgjorde en wallenbergsk specialitet, icke efter förtjänst beskattades ävensom att skeppsfarten, som denna tid inhöstade fabulösa vinster, vilka endast för hr Broström uppgingo till cirka 50 miljoner kronor, så gott som helt undgick beskattning, trots att skeppsrederierna voro de, som i första hand bort inse sin skatteskyldighet gentemot det allmänna på grund av all den hjälp, varmed rederierna gynnats från statens sida. För hr Wallenberg var det vidare tydligtvis en ganska lätt sak att i strid mot rikets grundlagar sig själv och sina bröder till behag och förtjänst kunna påföra svenska folket de sorgliga kosmospolitiska monopolföretag, medels vilka sinnrika institutioner årligen överföras en mängd miljoner ur folkets fickor till de Wallenbergska kassakistorna i Sverige och utlandet.

Huru stor än den skada, som monopolens införande tillfogat vårt folk i ekonomiskt, moraliskt och fysiskt avseende varit, är detta dock jämförelsevis en obetydlighet i förhållande till den oerhörda skada krigstidskommissionerna tillfogat oss. De under hr Wallenbergs överinseende tillskapade kommissionerna vållade landet en ökad skuldbörda direkt och indirekt på omkring en miljard kronor, varigenom vårt folks slaveri under det storfinansiella Mammon fullbordades. Helt säkert skulle vi ha rett oss förträffligt uten alla dessa bedrövliga krigstidskommissioner, blott man överlämnat folkets försörjning med livsmedel åt de faktorer, som i alla tider ombestyrt denna viktiga gren av landets hushållning, och vi skulle då också ha sluppit att bevittna alla dessa orgier av stöld, bedrägeri, förfalskande av licenser o. s. v. samt kunnat undslippa, att i en tid, då en stor del av befolkningen direkt svalt, oerhörda partier av livsförnödenheter genom okunnighet, slarv etc. förstördes. Men hr Knut Wallenberg förstod bättre än andra, att kommissionerna, just gåvo honom och hans anhöriga och vänner möjligheten att till det yttersta utnyttjande de extraordinära tidsförhållandena pressa ur vårt folk liksom man pressar en citron. Den andra varmed han impregnerade sin kommissionsskapelse slog efterhand ut i fullaste blom i hela raden av sorgligt ryktbara kommissioner, bränslekommissionen, folkhushållningskommissionen etc.

Den Hammarskjöldska regeringens hela verksamhet visar ofördydbart, att hr Knut Wallenberg var den person som helt satte sin prägel på ministären i vad den ekonomiska politiken angår. Det säger sig självt, att hr W. härvid icke heller underlät att begagna de oerhörda möjligheter, som erbjödo sig i fråga om gynnandet av importörer och exportörer, tilldelandet av licenser, förvägrandet av dylika etc. Den, som känner det utomordentligt raffinerade systemet med det otal av labyrinter, varmed Enskilda Banken och dess höga ägare suga musten ur vårt land och vårt folk, kan göra sig en aning om, i vilken grad utrikesminister Wallenberg förstått att slå mynt av den framskjutna förtroendepost han innehade i Hammarskjöldska regeringen. På de flesta inflytelserika poster i kommissionerna placerades Ensk. Bankens hjälpredor, vilka naturligtvis av alla krafter arbetade i sin höga protegés intressen, som från palätet vid Kungsträdgården kunde bedriva handel med socker, kaffe, kol, limonader o. dyl., varpå under utnyttjandet av den bekväma möjligheten att anskaffa råvaror förtjänades svindlande summor. För sina olika operationer använde sig herrarna Wallenberg av otaliga bolag, som på alla tänkbara sätt utnyttjade vårt svältande folks av dem till icke obetydlig del tillskapade svårigheter.

Slutligen fick emellertid även den Hammarskjöldska eller rättare sagt Wallenbergska ministären som sådan skatta åt förgängelsen o. den orientaliske liberale partichefen, nuvarande landshövdingen Edén trädde fram på arenan som statsminister med sina till största dels halvsemitiska medarbetare, varvid som en betecknande omständighet kan nämnas, att den ifrågavarande ministären de facto nominerades i Enskilda Bankens direktörsrum. Ej mindre betecknande var att som hr Knut Wallenbergs efterträdare på utrikesministerposten utsågs den i Enskilda Bankens tjänst stående hr Hellner. Allt tydde sålunda redan från början på, att också den kosmopolitiska Edénministären i verkligheten skulle bliva en organisk fortsättning av den Wallenberg—Hammarskjöldska regeringen, detta och intet annat, trots den så vackert utstyrde sig i demokratiens all frasgrannlåt. Huru innerligt samarbetet mellan Enskilda banken och Edénministären i själva verket var, illustreras på ett eklatant sätt genom de mycket intima sammankomster, som avhöllos i den på hotell Kronprinsen installerade idylliska klubben "Amaryllis", där vid nektar och ambrosia mellan högfinans och demokrati de mest rörande kärleksscener utspelades och däremellan beslut fattades rörande de metoder och sätt varpå svenska folket skulle tuktas. Allmänheten har säkert ännu icke alldeles glömt vissa herrar Edénministrars med nuvarande generalkrigskommissarien Rydén i spetsen särdeles aktiva medarbetarskap i en av kristidens ruskigaste affärsskapelser, Svensk Import, något som ju framstod så mycket mera graverande för vederbörande herrar, som ju dessa tillsammans med sina kolleger hade i sin hand att favorisera eller — icke favorisera. Det var också längre fram den illustra Edénska ministärsamlingen, som arrangerade den berömda skenrevisionen av folkhushållningskommissionens augiastall, vilken ledde till det resultatet, att "allting var lugnt i Schipkapasset" och att svenska folket kunde sova lugnt och ingen oro hava för det som varit.

En granskning av de Hammarskjöldska och Edénska regeringarnas meritlistor ger alltså vid handen att under dessa ministärer allt gjorts som göras kunnat för vårt tålmodiga folks utplundrande samtidigt som allt underlåtits, som kunnat göras för utnyttjande av de exceptionella förhållandena genom påläggandet av rättvisa skatter för tillförande av den för landshushållningen erforderliga förstärkningen till statskassan. Järnvägstaxorna, som genom en lämplig höjning i rätt tid skulle kunnat tillföra staten enorma summor, höjdes först när trafiken var i raskt nedgående, likaså underläts här att i likhet med i andra länder införa transitotullar etc., som utan svårighet skulle ha burits av de utländska köparna och tillfört statskassan oerhörda summor. Tusentals polska och andra judar sutto här och förtjänade hundratals milj. utan att något gjordes för att få dem att betala någon skatt till svenska staten å sina oskäliga förtjänster. Tusentals egendomar och fastigheter i stad och på land såldes till det två- eller flerdubbla värdet mot förut utan att heller regeringen rörde ett finger för att tillskapa en värdestegringsskatt. Bland de positiva bragder vid sidan av alla underlåtenhetsgärningar, som den kosmopolitiska Edénministären glorifierade sin tillvaro med, förtjäna utan tvivel några att särskilt räddas ur glömskan. För Stockholmstelefonbolagets anläggningar, som endast några år tidigare i förstklassigt skick erbjödos staten för cirka 18 milj. kronor, betalade hr Edéns regering i mera bristfälligt skick cirka 50 milj. kronor, o. f. d. Bondeska palatset, som erbjudits direktör Meurling för cirka 2 1/2 milj. kronor, vilket erbjudande dock av denne tillbakavisades på grund av dålig förräntning, betalade den numera i vissa fall så utomordentligt generösa svenska staten med 4 1/2 milj. kronor, under framhållande av att fastigheten behövdes för inrättande av ämbetslokaler. Men — "hast Du mich geseh'n" — det blev intet eller i varje fall ej mycket av ämbetslokalerna, ty efter köpet uppenbarades att de allra flesta o. bästa våningarna i huset för spottstyvrar voro uthyrda — på livstid. Vi överlämna åt de ärade läsarna att själva draga sina konklusioner. Slutligen kunna vi ej underlåta att ur glömskans vrå framdraga ett fall, vilket på ett synnerligen drastiskt sätt illustrerar den demagogi och jesuitism, som utmärkte sorgliga i åminnelse ministären Edéns alla handlingar. Ministärens illustre justitieminister, advokaten Eliel Lövgren, hade kommit till den uppfattningen att den av lagen stadgade maximalgränsen för snatteribrott av 15 kronor till följd av penningvärdets fall innebure en orättvisa mot svenska folket, varför han påyrkade dess höjande till 30 kronor. Denna i sanning dyrbara episod visar kanske bättre än något annat vad Sveriges folk har att vänta av ministrar av främmande raser, som intet hava gemensamt med vår kristliga svenska befolknings själs- och känsloliv.

I en kommande artikel skola vi närmare granska de bragder, som de efterföljande ministärerna i huset Wallenbergs tjänst under sina regeringstider åstadkommit.

Riksdagen skyddar finansherrarnas "rätt" i Spritmonopolet!

Hr Lithanders motion om statsinlösen av de 400 st. stamaktierna i A.-B. Vin- och Spritcentralen avgjordes i onsdags i Andra kammaren. Resultatet blev det man kunde förvänta av den kosmopolitiska församlingen. Med 122 röster mot 66 beslöts godkänna utskottets avstyrkan. Hrr Bratt et consortes ha alltså fått en tidsfrist på denna punkt. Så värst långvarig torde dock denna av allt att döma icke bli. De hade kanske handlat mera i sitt eget intresse, om de ej längre tjurhållit sin "rätt".

Bland de herrar representanter, som under debatten trädde i breschen för det storfinansiella intresset märktes socialdemokraten hr Anderson i Råstock, som presenterade en sannskyldigt dyrbar utläggning av den "socialistiska" texten, överträffande självaste hrr Sandlers och Wigforss' tidigare exposéer. Hr A. menade, att enligt socialistisk uppfattning äganderätten betydde mindre och "kontrollen" vore det viktiga och denna hade enligt talaren staten här redan i sin hand(!!) Frisinnade representanten hr Hamrin ansåg statsinlösen ur kostnadssynpunkt mindre rekommendabel, vari instämde själsbrodern hr Olofsson i Digernäs. För avstyrkan talade dessutom hrr socialister Olsson i Gävle och Kristensson i Göteborg m. fl. "Statens jourhavande direktör" i monopolbolaget, hr Bernström (h) som under de förberedande debatterna inom palatset på Helgeandsholmen skall hava lagt i dagen en högst märkbar nervositet, dristade påstå, att staten redan vore ägare till de ifrågavarande aktierna(!) o. hävdade den mycket dyrbara teorien, att staten genom jourhavande direktören redan skulle sitta inne med den behövliga kontrollen över förvaltningen av monopolet. Hr jourhavande direktören har tydligen icke någon högre tanke om svenska folkets utanför riksdagshusets murar goda uppfattning. Men torde han heltsäkert en dag komma att få erfara, att han härvidlag misräknat sig.

All heder äro emellertid de 66 ledamöter av Andra kammaren värda och främst bland dessa hr Edvard Lithander, som i denna fråga djärvts bävda svenska statens och svenska folkets intresse gentemot de land och folk exploaterande kretsarna. De ha heltvisst ett långt större och mäktigare stöd bakom sig bland den rättsinnade svenska allmänheten än de ana. Frågan har visserligen för denna gång fallit, men den har fallit ett stort steg framåt, med en minoritet, som för blott ett år sedan skulle ansetts otänkbar. Och härnäst den kommer på riksdagens bord skall dess öde bliva icke att falla utan att segra!

Bakom världspolitikens kulisser.

Utrikespolitisk revy.

Vi ha redan förut varit i tillfälle att för våra läsare presentera hr Horace Finaly, direktör för Banque de Paris et des Pays Bas. Denne katolske jude låter återigen tala om sig i samband med ett nytt projekt, som han lancerat för att hjälpa sina rasvänner i Sovjet-Ryssland. Det väsentliga i projektet är, att sovjetregeringen till denna grupp skulle överlämna en naftakoncession i Baku eller Grosny, vilken skulle vara tillräckligt stor för att tillfredsställa hela Frankrikes behov av nafta och naftaprodukter. Bankerna å sin sida voro färdiga att lämna sovjetregeringen långfristiga krediter för att betala varor, som köpas i Frankrike, d. v. s. att diskontera sovjets-växlar, vilka skola lämnas som likvid för dessa varor.

De revolutionära judarna i Ryssland få sålunda pengar för sin internationella propaganda, medan franska "staten får sin nafta och franska industrien de sovjetryska beställningarna". I verkligheten är denna plan djävulsk i sin slughet. Det finnes nämligen ett alternativ. Om bolsjevikjudarna i Ryssland skulle vara obenägna att förse den franska flottan, som en gång kanske kommer att dundra mot Kronstadt och Sebastopol, med nafta, så är juden Finaly också tillfredsställd. Vad bryr han sig i verkligheten om franska statens intressen? Han är färdig att förse den judiska regeringen i Ryssland med pengar, som Frankrike självt så ytterligt väl skulle behöva. Han fordrar endast monopolrätt för försäljande av den ryska naftan i Europa. Detta innebär att bolsjevikagitatorer i form av agenter, försäljare och experter komma att översvämma Frankrike och försöka att bolsjevisera det d. v. s. bringa det under det judiska oket.

"Krassnaia Gazeta" yttrar angående de nya traktorer, som Ford sänder till Ryssland: "Den amerikanska bourgeoisin hatar oss, men är färdig att tjäna oss för pengar". Olyckligtvis finnes det i alla länder personer, som äro färdiga att "för pengar" tjäna de kosmopolitiska intressena och förråda sitt eget land.

Å andra sidan har samme hr Finaly genom sina förbindelser med finanskretsarna i Frankrike lyckats åstadkomma, att den föreslagna tullsatsen på exportvaror från Frankrike av kammaren förkastats och på så sätt ytterligare försvagat kabinettet Brianda förut vacklande ställning. Om exportvaror skola slippa betala tull o. man på samma gång gör stora anstalter för att organisera exporten till Sovjet-Ryssland, är det ju klart för vilkas intressen den av juden Finaly ledda finansgruppen arbetar. Och så avslöjas även det nu framlagda projektets om överenskommelse mellan Frankrike och bolsjevikerna innebörd.

Vad det utrikespolitiska läget i övrigt beträffar, har detta under den gångna veckan ytterligare komplicerats.

"Daily Telegraph" rubricerar t. o. m. sin ledare med orden "En oundviklig kris i 'Folkens förbund". Allvarliga svårigheter." Denna artikel tillkom på grund av Polens fordran att få en plats i förbundets råd, varvid rådets medlemsantal skulle ha ökats. Sverige har meddelat en officiell protest mot denna ökning, vilken protest lär understödjas av Danmark och Holland. Intressant är emellertid argumenteringen, varmed "Daily Telegraph" motiverar Englands avböjande hållning. Tidningen skriver att det brittiska rikets intressen fordra motarbetandet av idéen om de latinska och slaviska rasernas samarbete. Detta är något nytt. Av särskilt intresse i detta sammanhang är vidare en uppgift i samma tidning om att den italienska regeringen förfrågat sig i Belgrad, utan att förbinda sig till något, om man där vore hågad att förstärka den s. k. Rompakten. Denna pakt reglerade som bekant de båda kontrahenternas ställning vid Adriatiska havet. Nu berättar "Daily Telegraph", att Mussolini skulle önska utvidga pakten med en ny klausul, som skulle rikta sig mot Österrikes anslutning till Tyskland. Detta förslag måste, om det är sant, ses med Mussolinis nyligen hållna tal om sin politik i Alto-Adige (Sydtyrolen), som bakgrund, vilket åstadkom en så stor förvirring i Tyskland ävensom i den övriga världen. Tidningarna förklarade dock inte varför detta tal hölls, och försökte bortförklara det som ett utslag av Mussolinis "storhetsvansinne". Som ett tecken på talets stora internationella betydelse förtjänar att observeras, hurusom även i vårt land dagspressen under påverkan av de regerande judiska "hemliga kretsarna" liksom på en given signal omedelbart ryckte in mot Mussolini, av vilken en och samma dag i en mängd tidningar skådades de mest vansinniga karrikeringar av den italienska statsmannen, avsedda att uppagitera den svenska opinionen mot honom. På samma sätt i den övriga kosmopolitiska världen. "New Statesman" jämförde ironiskt Mussolini med en påfågel, som icke endast tror sig vara en stor fågel utan kanske även "djurens konung".

Men Mussolini visste vad han gjorde, när han höll talet just nu. Vienna har allt sedan krigets slut varit den röda internationalens älsklingstillflyktsort. Här regerade Joffe och förberedde bl. a. Sofiakatedralens i Bulgarien sprängning samt för övrigt hela Europas underkuvande under judestyret. Tysk-

PRESSKONSERTEN

"Demokratiens" problem

börjar nu åter diskuteras i dagspressens spalter. På sina håll är man ännu inom själva det exclusivt demokratiska lägret tveksam rörande begreppets verkliga innebörd. Något som man ju dock knappast behövde vara, då en så storartad litteratur finnes på området. Örebro-Kuriren (s), som lyser med sin okunnighet, kan säkert få sin kunskapstörst stillad av den spränglärde hr Arthur Engberg i Socialdemokraten, vilken synes ha lärt sig texterna helt utantill. Den fåkunniga kollegan undrar, huruvida den demokratiska kultur vi lyckliggjorts med är den sant demokrateiska och yttrar:

Hur många är det som satt sig in i att demokratin framför allt kräver upplysning och attdemagogi är den verkliga demokratins motsats. Vilka politiska partier är det som inte syndat mot denna sanning? Intet, om man vill vara ärlig. Hur ofta ser man inte det politiska ståndpunktstagandet och programskrivandet influeras mera av taktiska hänsyn än av vad som är betingat av allmänt väl!

Det gäller tydligen för demokratiens höga läromästare i Socialdemokraten och Dagens Nyheter att börja om igen ifrån början!

Vart går Ni,

då Ni vill ha ekiperingsartiklar av högsta kvalitet och säkraste stil? —

En rundfråga i denna sak skulle ofelbart ge svaret:

Till den ledande firman för all slags ekipering från TOPP till TA för herrar, damer och barn.

Paul U. Bergströms A.-B.

Hötorget 13, Drottningg. 74-78, Hornsgatan 54,

PÅ UTKIK

Den röda fanan.

Proletärens kamp för den judiska messianismen.

Ovanstående bild illustrerar på ett särdeles förträffligt sätt proletärernas kamp för den judiska messianismen. De på bilden synliga penningpåsarna komma likvisst ej de stackars proletärerna till godo utan endast deras i judendomens tjänst direkt stående ledare, som icke göra sig samvete av att inbilla massorna den lögnen att den röda fanan liksom Davidsstjärnan äro symboler för deras frigörelsekamp ur kapitalets bojor, deras strävan mot det ideella lyckoriket här på jorden.

Socialdemokraten fantiserar i — röda näsor.

Socialdemokraten har blivit mäkta nervös på sista tiden med anledning av de otrevliga avslöjanden, som framkommit rörande Brattmonopolet. Något som man väl kan förstå i betraktande av de utomordentliga förmåner hrr ledare och tydligtvis också partiet som sådant haft och alltjämt ha av monopolföretaget i herrar Bratts och Wallenbergs tjänst. I sitt referat av det stora protestmötet sistlidna fredag, en liten gyckelnotis på skämtspalten, förtiger organet försiktigtvis för sin publik de ytterst graverande angrepp, som riktats mot statsminister Sandler, doktor Bratt et consortes, men uttalar sin livligaste indignation över auditoriets — osympatiska näsor, som skulle ha gått rött.

I och för sig kan ju detta misshag hos organet i fråga över näsornas hos auditoriet rödhet (herrarna i Soc.-D. se tydligen allt i rött) förefalla något överraskande, då man vet, att just den röda färgen där eljest står alldeles särskilt högt i kurs. Men vi förstå väl, att det mindre måste ha varit näsornas rödhet och mera deras karaktär i övrigt som synts Socialdemokraten så osympatisk. Organet i fråga som den lydiga hantlangare det är åt kosmopoliterna, hade naturligen hellre sett näsor av den säregna typ som innehavas av dess egna höga beskyddare inom den storfinansiella sfären, såsom hrr Aschbergs, Bratts etc. orientaliskt böjda sådana, än den kristliga svenska befolkningens mera raka luktorgan. Det får väl bli det semitiska organets nästa stora reformkrav att få dessa senare, vi mena näsorna, hos svenska folket, också reformerade till bättre överensstämmelse med den orientaliska fasonen.

"Arbetarnas fredsmonument" underkännes av skönhetsrådet.

Det judiska projektet att i huvudstaden låta uppföra ett "arbetarnas fredsmonument", framställande några av den kristna samfundsordningens mest ryktbara raserare, såsom Viktor Adler, August Bebel, Hj. Branting, Keir Hardie, Jean Jaurès, Lenin, Karl Liebknecht och Rosa Luxemburg, har av Stockholms skönhetsråd i en skrivelse till stadskollegiet avstyrkts. Kollegiet anser det tilltänkta konstverkets estetiska värde problematiskt, varför det icke bör resas på offentlig plats i Stockholm. Det utförda konstverket betecknas såsom varande av "banal typ" och "misslyckat".

Det är att hoppas, att Stockholms invånare måtte besparas från det ifrågavarande monumentet. Hr Gulaschberg borde väl kunna ha användning därför på någon av platserna Jerusalem, Moskva, Genève eller Wallstreet!

Hr Edén vill flytta till Rosenbad.

Landshövding Edén, som ju främst har äran av det vanvettiga statsinköpet av Rosenbadska palatset, finner sig icke längre väl i privatresidenset å Drottninggatan utan begär i en skrivelse till byggnadsstyrelsen att få flytta över till en av våningarna i — Rosenbad. Palatset i fråga tyckes alltfortfarande vara hr landshövdingen synnerligen kärt.

"Provisionshajar" utplundra B. K:s lik.

Domänstyrelsen har i ett till regeringen avgivet yttrande beräknat det ytterligare anslag för bränslekommissionens avveckling, som anses behövligt intill den 1 mars 1927 till en miljon kronor. Samtidigt påpekar styrelsen den synnerligen osympatiska form, i vilken kraven mot kommissionen framställas, i det att vissa personer översvämmat landet med erbjudanden till markägarna att mot en provision av ända upp till 50 proc. uttaga deras fordra hos kommissionen. Övervägande delen av hittills framställda krav — sannolikt mer än 90 proc. — ha sålunda gjorts av vissa personer med stöd av transporter eller fullmakter. Till ett enda dylikt ombud har under åren 1924—2 utbetalats i runt tal 900,000 kr., till en annan 230,000 kr. och så vidare.

S. k. mystisk eldsvåda.

För några nätter sedan inträffade en eldsvåda i ett klädeslager tillhörigt konfektionsaktiebolaget "Germania", Oxtorgsgatan 3, Stockholm. Elden släcktes först efter några timmars drygt arbete vid 3-tiden på morgonen. Eldens uppkomst är en gåta, alldenstund i det rum, där den började, icke funnits någon elstad och icke heller elektriska ledningar av något slag och ingen besökt rummet sedan i lördags.

Värdet av det förstörda uppgår till minst 50,000 kronor.

Officiell rapport över 1925 års "samvetsömma".

En officiell sammanräkning av de "samvetsömma", som förlidet år undandrogo sig värnpliktstjänsten, utvisar ett antal av 369, varav 254 voro sådana, vilka av samvetsbetänkligheter sågo sig förhindrade att utföra militärtjänst.

Vi kunna gott föreställa oss, vad herrar kosmopoliter i högsta instans skola ha det galgroligt, när de läsa de dyrbara officiella rapporterna om "de samvetsömma" svenskarna.

Tobaksmonopolet preparerar opinionen.

Tobaksmonopolet uppges planera en sänkning av priset på en del cigarrettmärken. Bl. a. skulle priset på Bridge" sänkas från 40 till 35 öre pr ask. Sänkningen skulle träda kraft i mars månad.

Riksdagen följde den judiska parollen i sockerfrågan.

Riksdagens båda kamrar beslöto vid sina onsdagsplena att i sockerfrågan följa utskottets avslagslinje. Voteringen utföll i första kammaren med 63 röster mot 55 och i den andra med 145 röster mot 77. Majoriteten utgjordes i bägge kamrarna av folkfrisinnade och socialdemokrater.

---

land var länge tillmötesgående mot Sovjet-Ryssland, men är det nu ej längre, och bolsjevikregeringen försöker i detta ögonblick med alla till buds stående medel att tvinga Tyskland på knä. För detta ändamål utnyttjas de ni Tyskland rådande arbetslösheten. I början av december slutade juderegeringen i Moskva att utfärda licenser för införsel av tyska varor, och på detta vis stoppades automatiskt alla order i Tyskland. Orderna gå nu till England och huvudsakligen till Frankrike. I Tysklands ryska handelsdelegation göras demonstrativt massavskedande av tjänstemän. Redan äro omkring 300 à 400 män avskedade.

Det säger si gsjälvt, att det inte är med blida ögon Tyskland åser allt detta. Stresemann kommer näppeligen att under nuvarande förhållanden inlåta sig i något intimare förhållande med bolsjevikerna. Men Mussolini vet vad han vill liksom när han skall tala. Han är väl underrättad om de judiska stämplingarna i världen och kanske det till slut blir han, som genom ett förbund av de romanska och slaviska folken kommer att bidraga till att dessa planer och ränker skola komma till korta. Det är i varje fall ett faktum att ingen människa i Europa är så fruktad av judarna i Kreml som Mussolini.

Detta är bakgrunden till de händelser, som sammanhänga med frågan om utvidgandet av rådet i Folkens Förbund och Horace Finalys planer i Frankrike.

Nyckeln till hälsa

är att rensa magen och tarmarna från osunda rester, utdriva urinsyra från kroppen samt uppfriska blodet, därmed avlägsna själva orsaken till illamående och sjukdomar.

En kuskur Frukt-Salt-Samarin är härtill synnerligen välgörande.

Magsyra och Huvudvärk försvinna. Värk i kroppen, Reumatism och Nervsmärtor skingras. Hälsa, krafter och Välmående återvinnas.

Frukt-Salt-Samarin verkar välgörande på hela organismen och omedelbart uppfriskande. Pris pr burk kr. 2:50. Erhålles pr postförskott från Cederroths Tekniska Fabrik, Sthlm. (Säljes å Apotek, Drog-, Kemikalie- & Färghandel m. fl.)

Rödjarstorm.

Ej judasfingret pekar väg för rödjarstormen,
Han följer fritt de vägar som han själv sig banar.
Ej judasgnyet tystar dån i rödjarstormen,
Det skallar starkare än judashopen anar.

Och dvärgafinger aldrig visat väg för rödjarstormen,
Han bryter fram och följer Gudagiona gången.
Och dvärjelåten aldrig tystat rödjarstormen,
Han ekar Andens kraft i sekelburna sången!

Bryt fram du rödjarstorm och veckla ut den svenska flaggan.
Vår egen flagga ha vi vant oss se från vaggan,
Slå svek, slå list, slå lögn och tyranni i gruset,
Vi vill ha virket friskt och timret svenskt i Svenska Huset!

KUOCO.

Den s. k. konsumentkooperationen.

Forts. fr. sid 1.

svariga ledningen vid prissättningen "de å orten gängse prisera", ja man uppmanade rentav att "utnyttja det lokala prisläget till det yttersta"; i dag utbroderas väldeliga i jätteannonser uti dagspressen de kooperativa affärernas billighet i varupris framför de privata handlarna. Man publicerar intyg av notarius publicus angående provköp som företagits hos några av huvudstadens handlande av en mindre kvantitet specerivaror i någon av konsumtionsföreningens butiker, varvid skulle uppstått en prisskillnad av 8,65 procent till kooperationens favör och friar med denna siffra till den stora allmänhetens ynnest.

Envar med omdöme måste inse att arrangerandet av en dylik förmånlig priskillnad icke hör till de svårare konstgreppen. Att värdet av en sådan realiter och praktiskt måste anses lika med noll, är ju även uppenbart, då en sålunda företagen undersökning på kooperationens initiativ icke säger någonting alls utöver det om dess auktors smartness ifråga om påfinnandet av knepiga sätt att dupera allmänheten. Denna har hittills visserligen intill det otroliga låit dupera sig av de kosmopolitiska agenterna inom kooperationen, men ha fjällen på sistone lyckligtvis börjat falla från dess ögon, och efterhand skall den heltvisst också få klart för sig vad slag av planer, som dölja sig bakom den så vackert klingande konsumentkooperationen, vilken såsom redan antytt i realiteten intet annа är än — medlet för genomförandet av den kosmopolitiska finansens planerade jättemonopol för varudistributionen.

Skall Sverige offras åt det internationella kapitalet?

Forts. fr. sid. 1.

att förinta denna av falskhet och de mest fruktansvärda biavsikter drypande åskådning. Utan dylika biavsikter funnes det ingen tillstymmelse till praktiskt förstånd av något slag i det påståendet att vi — genom att medge en ohämmad import — skulle med utländska produkter ersätta och därigenom förinta miljontals svenska armars årliga arbete. Den vinst, som våra kvarnägande storspekulanter därigenom få tillfälle att bereda sig, är nämligen en försvinnande obetydlighet gentemot de oerhörda förluster, som vårt folk i gemen genom ett dylikt handlingssätt måste lida. Men det maktlystna internationella storkapitalet beredes ett lättvunnet tillfälle att — med hjälp av våra egna kontanta penningetillgångar, så långa dessa räcka — försätta vårt jordbruk i samma ruinerade och beroende läge vari man allaredan nu lyckats förpassa vår industri.

Då frågan i förhållande till spannmålsodlingen på detta sätt ligger till, säger det sig självt att uppgivandet av vår hittillsvarande nationella självförsörjning även ifråga om nödvändighetsvaran socker — nämligen genom att övergå till importerad i stället för självtillverkad vara — icke endast minskar våra egna försörjningsmöjligheter utan även ytterligare försämrar vår betalningsbalans till utlandet. Därigenom ökas enormt vår årliga skuldsättning till internationella bankirer — ett i sanning hopplöst perspektiv för vårt folks ekonomiska framtid samt frihet och självbestämmanderätt.

Men det är just dit som det internationella kapitalet önskar att få oss. Detta förstå icke våra riksdagsmän, icke ens de, som göra sig till tolkar för den enfaldiga kolartron att vår nuvarande, av den judebetonade storfinansen behärskade regering skall komma betodlingen till hjälp.

Ju mera skuldsatt vårt land blir, desto säkrare tror sig våra internationella svindlare i människors välfärd och storfinansiärer ha oss alla säkert fast — på samma sätt som genom liknande skuldsättning, de i sina snärjande garn "håvat in" de flesta av världens ännu regerande kungahus.

Det har visat sig, att demokratien i praktiken gått fullständigt i kvav och blivit raka motsatsen till vad den avsett, nämligen den svåraste folkförtryckare världen hittills skådat. Vilseledda genom en korrumperad och samvetslös press vilken med mångfaldiga trådar helt står i det världsfamnande koloss-kapitalets tjänst är det småfolket och dess olika arbetaregrupper som själva hjälpa till att smida de nya bojor med vilkas tillhjälp de komma att utsugas och skrapas in på själva märgen.

Dagspressen och opinionsmötet mot Brattmonopolet.

Forts. fr. sid 1.

läge: Tidningarnas Telegrambyrå, som förser rikspressen med upplysningar om vad som händer och sker, hade icke ett ord att meddela om mötet. Vid förfrågan angående denna sak hos vederbörande förklarades, att man icke "haft tid" att referera mötet, alldenstund det varit sportnyheter, som måst refereras. Att det emellertid även där var den goda viljan som fattades, var uppenbart. Herrarna inom dagspressen och nyhetsförmedlingen synas ha fått för sig, att den svenska befolkningen icke hyser intresse för annat än sport, jazz brottmål förskingringar och allsköns perversa företeelser inom vårt nutida samhällsliv, varmed de f. n. formligen översvämma allmänheten. De tyckas tro, att den balsamering av svenska folket, som hr Hjalmar Branting i kosmopoliternas tjänst en gång genomförde, är definitiv och evigt bestående. Men de taga miste! Återuppvaknandets och därmed också vedergällningens dag stundar, och den råvst, som då skall komma, blir heltvisst av det radikala slaget.

Den opinion av den hederliga svenska befolkningen, som börjat växa fram mot det under storfinansens hägn härskande korruptionssystemet, låter sig heltvisst ej avfärda vare sig genom tystnad eller genom spefulla glosor. Den kommer att växa sig allt starkare och mäktigare tills den en dag är mäktig nog att bryta bojorna som smitts kring det en gång fria svenska folket och kasta den folkförrädiska regimen med hela dess anhang över ända till återinförande av kristen anda och svensk hederlighet inom vårt samhällsliv.

Tvåbrödrabanken som svenska folkets förtryckare.

Forts. fr. sid 1.

härvid till Tvåbrödrabankens mest omtyckta metoder. Det var icke så länge sedan en redaktör i en av våra aftontidningar, vilken djärvts göra några anmärkningar mot Tvåbrödrabankens affärsmetoder, måste träda tillbaka från sin plats, för att icke tidningen skulle gå miste om bankernas annonser. Liknande händelser inträffa varje dag.

Överallt har Tvåbrödrabanken sina trogna medhjälpare. Med Konungen står herr Wallenberg på särdeles intim fot, och i monarkens omedelbara omgivning äro flera hovdignitärer välavlönade tjänstemän i Enskilda Banken. Bankinspektören von Krusenstjärna fick sin plats genom Wallenbergarnas omsorger och börschefen Belfrage är likaså en protegé till Stora W. Herr Markus Wallenberg är ordförande i Bankföreningen (= banktrusten) samt i handelskammaren och äger flera intima vänner bland riksgäldsfullmäktige och i riksbanken. Till generalkonsuler och sändebud utnämnas sådana personer, som äro intimt lierade med huset Wallenberg. Bland riksdagsmännen finnes även ett stort antal, som stå de mäktige i Tvåbrödrabanken nära, och den av dessa herrar och Svenska Dagbladet till världens främste nationalekonom utskrikne professor Gustav Cassel är i själva verket intet annat än en trogen vapendragare åt den Wallenbergska kretsen, detta i likhet med hans tidning, Svenska eller som det numera kallas "Hebreiska Dagbladet". Här behöver blott erinras om, huru professor Cassel på sin tid reste Europa runt för att predika det bolsjevikiska evangelium, som kallas myntrealisation eller valutaförintelse. Genom en dylik nedsättning av resp. länders valutor skulle dessa länders småkapitalister, pensionärer, obligationsägare och löntagare hava förlorat ännu en betydande del av sina genom den stegrade prisnivån redan förut exproprierade förmögenheter, vilka förluster i form av oförtjänta vinster skulle flutit i fickorna på de ifrågavarande ländernas bank- och andra truster, såsom på sin tid till olycka för land och folk skedde i Österrike och Tyskland. I vårt land ville herr Cassel på uppdrag av herrarna Wallenberg, doktor Dahlén, ingenjör Kreuger, emissionsdirektören Falkman m. fl. ekonomiska "kapaciteter" nedsätta vår kronas värde med cirka 30 proc. och planen hade sannolikt lyckats, allrahelst som ett stort antal riksdagsmän redan voro vunna därför, om icke genom en från Medelklassens Riksförbund över hela landet spridd varning allmänhetens ögon öppnats för planens innebörd och herrar semiter således skrämts från aktionens fullföljande. Den danska kronan ville herr Cassel förmodligen också på uppdrag av vårt lands trustherrar nedsätta med cirka 35 proc. ävensom den norska med 40 proc. Denna dag, då även dessa bägge länders valutor med raska steg närma sig sitt nominella värde, kan man förstå vidden av det av herr Cassel predikade evangeliets fördärvlighet. Senare, när förhållandena i utlandet och de av herrarna Wallenberg et consortes där företagna spekulationerna gjorde det nyttigt för dem att återföra vår guldkrona till sin forna nivå, blev emellertid herr Cassel helt plötsligt övertygelsetrogen försvarare av vår guldvaluta, ja, han fordrade t. o. m. riksbankschefens omedelbara avskedande för det denne icke var tillräckligt snabb i vändningarna för att på stående fot efterkomma herrarna Wallenbergs och hans fordran på återställande av vår guldmyntfot till dess forna nivå, ty de Wallenbergska spekulationerna tycktes fordra ett omedelbart återställande av guldmyntfoten. Om herr Cassel kan sägas, att ingen annan i vårt land i så hög grad som han bidragit till att förvilla svenska folkets begrepp i ekonomiska ting. Herr Cassels kapacitet ligger uteslutande på formuleringsskicklighetens och journalistikens område, och att man nu för tiden på den vägen kan komma mycket långt såvida man äger ett samvete med variabel expansion är ju nogsamt känt, ja man kan t. o. m. av sina uppdragsgivare bli upphöjd till namn, heder och värdighet av "världens förnämsta nationalekonom".

Att vi hittills icke fått förnuftiga bolags- och banklagar, det kunna vi också till största delen tacka de två brödernas fördärvliga inflytande inom vårt ekonomiska liv, ty hade vi lagar om personligt ansvar etc. så ginge det helt enkelt icke för sig att vidare ostraffat utplundra landets förnämsta företag såsom numera sker. Lägger man så till allt detta, att det är Tvåbrödrabanken, som numera "kontrollerar" Svenska Handelsbanken, vilka bägge bankers inlåning tillsammans med fonderna uppgå till omkring 1200 millioner kronor, förstår man, vilken oerhörd makt herrarna W. besitta, ty med detta kapital kunna de behärska en stor del av hela vårt lands bankväsen, industriella liv, handel, skeppsfart etc., och icke endast behärska utan även efter behag utplundra, när det passar dem, och med den samvets- och hänsynslöshet som utmärker detta institut, behöver man icke hängiva sig åt några illusioner, att så icke kommer att ske, även i fortsättningen, när tiden därtill befinnes lämplig.

(Forts. följer).

Ekonom.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till
Redaktionen
Huvudredaktören
(mottagningstid 3—4 em.).
Kassan och Exp.
Annonsavdelningen.

Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
St. Tidn. Tr. 1926.

Liberalismen intresserar sig för "slusseländet".

Liberala föreningens 1:a och 2:a (södra) kretsavdelningar anordna tisdagen den 23 dennes ett offentligt diskussionsmöte i Södermalms h. allm. läroverks aula om "slusseländet", varvid byråingenjör Karl Nordgård kommer att redogöra för de planerade förbättringarna i trafiken vid Slussen, och även från andra sakkunniga håll äro inlägg utlovade.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 19 Februari 1926.

Billigt.
LEKSAKER m. m.
HUSGERADSARTIKLAR stor sort.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin Tel. N. 8243

Opinionsmötet mot Spritmonopolet.

Forts. fr. sid 1.

Hr Anderson påpekade inledningsvis, hurusom det visserligen vore ett obestridligt faktum, att det allmänna nykterhetstillståndet under den tid det nuvarande systemet tillämpats något förbättrats men att detta sakförhållande i och för sig icke innebure något påtagligt bevis för att Brattsystemet som sådant är något värdefullt, allra helst som härvid ett flertal andra omständigheter spelat in. Utvecklingen under samma tid i andra länder hade även visat, att där delvis vida bättre resultat uppnåtts med vida enklare medel och på ett i ekonomiskt avseende vida billigare sätt, såsom t. ex. i Danmark. Jämföras de fördelar med de nackdelar som Brattsystemet medfört, framstår det också som ovedersägligt att de senare äro långt större och mera tungt vägande än de förra. Främst är härvid att märka den rent ekonomiska sidan. Brattsystemet har nödvändiggjort en ekonomisk-byråkratisk apparat av så väldiga dimensioner, att ingen för tio år sedan ens kunnat drömma om något dylikt. Sålunda uppgår driftkostnaderna numera, endast för detaljhandeln, till det svindlande beloppet av trettio miljoner kronor pr år. Som regel torde visserligen kunna sägas, att en god vara alltid är värd sitt pris, men det kan dock icke bestridas, att det finnes gränser också rent ekonomiskt sett för vad en sak kan vara värd. Det finnes emellertid också ett moraliskt skuldkonto, som är av sådan beskaffenhet, att detsamma trycker hela det svenska folket. Lagar och förordningar, som äro av sådan beskaffenhet, att en vanligt normalt utrustad människa står undrande, om hon skall ta dem på allvar eller ej, äro icke ägnade att hålla samvetena vakna eller att skärpa heders- och ansvarskänslan. Om Sveriges folk sålunda nu, sedan tio år gått, gör ett omsorgsfullt bokslut med Brattsystemet och ställer upp aktiva och passiva vid sidan om varann, så skall det bli uppenbart, att de passiva icke allenast fullt motsvara de aktiva, utan också att en verklig under-balans föreligger. För den enskilde affärsmannen, som på sådant sätt finner sin ställning undergrävd, är det alltid tillrådligt att söka avveckla sina förbindelser, och detta torde också för Sveriges folk vara att tillråda i fråga om Brattsystemet.

Dir. Anderson övergick därpå till den ekonomiska organisation, som bär upp det Brattska systemet, det i dagligt tal kallade Spritmonopolet eller den Brattska spritkoncernen. För den stora allmänheten hade det varit förenat med betydande svårighter att få någon inblick eller klarhet i denna koncerns ekonomiska förhållanden och arbetsmetoder, alldenstund vederbörande efter hand förvärvat en rent underbar förmåga att kringgärda sina förehavanden med en hemlighetsfullhet, som varit i det närmaste ogenomtränglig för det obeväpnade ögat. För talaren, som under det förberedande och grundläggande stadiet varit aktivt verksam inom koncernen och som dessutom allt fortfarande var delägare i de båda först startade bolagen, hade saken givetvis ställt sig något annorlunda.

Efter att ha citerat sina i Nationen tidigare publicerade uppseendeväckande anklagelseartiklar mot den Brattska spritkoncernen, framhöll dir. Anderson, hurusom vederbörande gjort sig mycken möda att söka dölja "det med yttersta hänsynslöshet arbetande, exclusiva privatintresse, som befinner sig innerst inne i den Brattska spritkoncernen". Man har aldrig spart på sådana fraser som "det privat-ekonomiska intressets borteliminering" m. m. Skada endast att gärningarna på detta område på intet sätt motsvarat de vackra orden. Det torde nämligen icke kunna bestridas, att det privat-ekonomiska intresset inom spritanteringen i verkligheten lyckats erövra ett ofantligt mycket större svängrum under Brattsystemets hägn, än som tidigare stod detsamma till buds, och särskilt under de första åren torde det icke utan skäl kunna talas om verkliga orgier på detta område.

Härefter övergick tal. till de särskilda frågor, som vid en blivande undersökning främst böra upptagas till ingående granskning. Dessa, vilka kunde sammanfattas i 8 olika punkter:

De 8 punkter revisionen främst bör omfatta.

1. Förhållandena i samband med försäljningen av de fyra hundra stamaktierna i A.-B. Vin- och Spritcentralen.
2. Förhållandena i samband med aktieinköpen i Reymersholms Gamla Spritförädlings A.-B., Porterbryggeri A.-B., D. Carnegie & Co., A.-B. Nya Grand Hotell, A.-B. Hotell Kronprinsen, A.-B. Fenixpalatset samt A.-B. Astra.
3. Förhållandena i samband med nedskrivning av vissa värden.
4. Förhållandena i samband med utlåning av penningar i vissa bolag.
5. Förhållandena i samband med vissa gåvor till politiska partier och vissa andra föreningar och institutioner.
6. Beträffande inköp av vissa tidningar.
7. Beträffande försäljningen av därför avsedda företag.
8. Förhållandena i samband med inköp av vinodlingar och vinexportfirmor i Frankrike.

Statsminister Sandler inför riksrätt?

I fråga om förhållandena i samband med försäljningen av de fyra hundra stamaktierna i A.-B. Vin- och Spritcentralen föreligger vissa matematiska fakta i form av Riksdagstryck. (Kungl. Maj:ts proposition N:o 170 till 1923 års Riksdag.) Såvitt av handlingarna framgår, har dåvarande finansministern Rickard Sandler icke haft något som helst begrepp om, vilka värden, som genom denna försäljning i verkligheten blivit staten frånhända. Herr Sandler synes sålunda ha handlat fullständigt i blindo, när han satte sitt namn under den ödesdigra handlingen. Tre år senare befunnos dessa värden uppgå till trettio miljoner kronor. När man vet, att försäljningspriset var fyra hundra tusen kronor, måste man fråga sig, om det var dårar eller något ännu värre, som vid denna tid lyckats tränga sig fram till ledningen av landets angelägenheter. Huvudansvaret för den skada, som i detta sammanhang eventuellt kan komma att drabba den svenska staten, påvilar utan tvivel dåvarande finansminstern, nuvarande statsministern Rickard Sandler. Det enda riktiga vore enligt min mening, att herr Sandler, för vad han i detta ärende låtit komma sig till last, bleve föremål för åtal inför Riksrätt.

I fråga om aktieinköpen i Reymersholms Gamla spritförädlings A.B. ,Porterbryggeriaktiebolaget D. Carnegie & Co., A.-B. Nya Grand Hotell, A.-B. Hotell Kronprinsen, A.-B. Fenixpalatset samt A.B. Astra, torde utan överdrift kunna sägas, att det nu är hög tid på att fullt dagsljus får falla över dessa transaktioner. Det har sagts mig, en uppgift, som jag dock icke kunnat kontrollera, att ett belopp på bortåt femtio miljoner kronor här skulle ha runnit bort i form av spillvatten.

Underliga värderingsmetoder.

År 1923 tillsattes av Kungl. Maj:t en kommitté under ordförandeskap av justitierådet Borgström, som fick i uppdrag att söka utreda i vilken form spritmonopolet lämpligen för framtiden borde arbeta. Kommittén, som uppenbarligen icke tog sitt uppdrag alltför tungt att döma av det förhållandet, att den var färdig redan efter tre eller fyra månader, kom till det resultat, att i huvudsak allt var gott och väl beställt, men föreslog emellertid, att vissa företag borde försäljas. Mot bakgrunden av detta förslag får man möjligen se åtgärden att i vissa fall nedskriva värdet på en del aktier rent in absurdum. Som exempel vill jag nämna, att A.-B. Nya Grand Hotell vid årsskiftet 1924—25 innehade femhundra stycken aktier i Stockholms Allm. Restaurant A.-B., vilken aktiepost i balanskontot var upptagen till ett belopp av etthundra öre, således värdelösa. Vid någon eftertanke skall man finna, för det första att statskassan genom denna nedskrivning lidit en förlust av niohundranittionio tusen niohundranittionio kronor och vid en eventuell försäljning av aktierna i A.-B. Nya Grand Hotell kommer denna nu nämnda aktiepost i Stockholms Allm. Rest. A.-B. troligen att följa med på köpet.

Mystisk penningeutlåning i S. A. R. A.

Beträffande utlåning av penningar i vissa bolag, så åsyftas härmed Stockholms Allm. Restaurant A.-B. och beträffande dessa transaktioner har jag genom skrivelser både till Kontrollstyrelsen och Kungl. Maj:t sökt få klarhet, men utan något resultat.

I fråga om förhållandena i samband med vissa gåvor till politiska partier och vissa andra föreningar och institutioner, så är detta en i högsta grad bedrövlig och genant historia. Det rör sig här icke allenast om penningar, som eventuellt frånhänts statskassan, utan också i hög grad om moraliska värden. I enlighet med vad som tidigare kommit till offentligheten, har jag sålunda från vederhäftigt håll fått veta, att i ett fall femtio tusen och i ett annat fall tjugo tusen kronor lämnats som gåva till vissa politiska partiers valrörelse. Om en verklig undersökning av dessa förhållanden kunde åstadkommas, är det min tanke, att verkligt häpnadsväckande förhållanden skulle komma i dagen. Kanhända att man då rent av skulle finna, att den nuvarande regeringens ledamöter inneha sina taburetter endast tack vare det förhållandet, att spritkoncernens ledande män tillhandahållit erforderliga penningmedel till valrörelsen.

Inköp av tidningar.

Beträffande frågan om inköp av vissa tidningar är denna sak av synnerligen delikat natur. Det är givetvis inget av koncernens tjugosex olika bolag, som här framkommit som köpare, utan de enskilda personer, som äro delägare i synlig eller osynlig måtto i samma koncern. Trafiken med inköp av tidningar hade tagit sin början redan på ett tidigt stadium och så vitt frågan nu kan bedömas, synas vederbörande i fortsättningen ha gått mycket grundligt tillväga. Ifrågavarande åtgärder måste onekligen betecknas som ett fint strategiskt schackdrag, men man får väl ändock hoppas, att metoden icke i det långa loppet skall kunna visa sig hållbar, konsekvenserna skulle annars komma att bli allt för ödesdigra.

I fråga om försäljning av därtill avsedda företag, så föreligger tills dato endast en försäljning, nämligen Astra i Södertälje. Jag har ännu icke haft tillfälle taga del av siffrorna i detta sammanhang, men med hänsyn till sådana omständigheter, som ovan påpekats beträffande A.-B. Nya Grand Hotell, torde alla skäl tala för, att tillsyn hålles även beträffande försäljningarna.

Spritherrarnas vinodlingar och exportfirmor i Frankrike.

Vad som slutligen rör förhållandena i samband med av vissa ledande män inom koncernen gjorda inköp av vinodlingar och exportfirmor i Frankrike, är ett kapitel som säkerligen i högre grad än något annat tarvar tillsyn. Även den som saknar kunskap om merkantila förhållanden kan dock förstå, att genom sådana åtgärder, blir det jämförelsevis lätt att dirigera vinsten till de privata fickorna.

Av vad jag nu här i sammandrag framfört torde framgå, att tidpunkten är inne för en allvarlig granskning av själva Brattsystemet och dess verkningar. Beträffande spritkoncernen måste med nödvändighet en grundlig upprensning komma till stånd utan dröjsmål. Det allmänna rättsmedvetandet kräver, att denna i hela landet ingripande organisation icke längre får handhavas av ett fåtal personer utan ansvar.

Direktör Andersons med applåder ständigt avbrutna föredrag hälsades efter slutet med ovationsartade bifallsyttringar.

Resolutionsförslaget enhälligt antaget.

Därefter framträdde redaktör Elof Eriksson, som föreslog antagandet av en resolution, vari påyrkas en utredning av förhållandena inom spritkoncernen. Hr E:s yttrande hade följande lydelse:

Av de anföranden, som hållits av generalkonsul Cronholm och direktör Anderson, av allt vad redan är känt och bevisat, framgår, att det hos oss nu rådande systemet inom spritanteringen, det s. k. Brattsystemet, icke kan anses motsvara sitt en gång högtidligt uppgivna ändamål utan att det tvärtom såväl ekonomiskt som fysiskt och moraliskt måste betraktas som en i hög grad folkskadlig institution. Helt visst är det varje sann fosterlandsväns önskan, att vårt folk må kunna ledas framåt på nykterhetens väg, och varje åtgärd, ägnad att positivt i kristlig anda främja detta upphöjda syfte, kan ej annat än glädja alla, som åstunda folkhälsans stärkande och höjande. Men allt det som glimmar är icke guld och allra minst i vår tid, då guldet som sådant synes vilja spela en allt förhärskande roll. Det gäller att skilja den äkta glansen från den falska. Vi som här samlats i afton, så visst vi som fosterlandsvänner ägna vår sympati åt den oegennytta och ärliga strävan att genom nykterhetens främjande söka höja vårt folk moraliskt och även ekonomiskt, kunna vi icke gilla, att detta upphöjda syfte utnyttjas och får tjäna som täckmantel för tillgodoseendet av privategoistiska intressen, på sätt uppenbarligen skett genom det av kosmopoliter ledda spritmonopolbolaget. Vi kunna icke gilla, att detta monopolbolag rakt i strid mot vad en gång utlovats användes till att suga musten ur vårt tålmodiga folk, att skada folkhälsan med underhaltiga, hälsofarliga spritvaror samt till att undanföra staten betydande delar av de vinster, som rätteligen skola tillkomma densamma. Med förvåning har man ute i landet iakttagit, hurusom statsmakterna blandat för dessa sorgliga förhållanden och personer tillhörande riksdagen och vilka alltså väl böra känna förhållandena, hava offentligt förklarat, att detta skulle ha sin grund i den av spritherrarna med d:rr Bratt i spetsen tillämpade taktiken att vid spritkoncernen direkt eller indirekt ekonomiskt binda sådana personer inom riksdagen, vilkas stöd de ansett sig behöva för tryggandet av representationens bevågenhet i alla skiften för den rådande regimen. Med kännedom om dessa och andra förhållanden kan det icke längre undvikas, att opinionen utanför riksdagen och utanför den av spritintressena uppenbarligen i största utsträckning påverkade dagspressen nu på allvar låter höra sin röst. Vad denna opinion kräver, det är en omedelbar, till grunden gående retroaktiv revision vid fullt dagsljus av spritmonopolets hela hittillsvarande verksamhet.

Den blivande revisionen måste bringa full klarhet i frågan om försäljningen av de 400 stamaktierna till ett enskilt finanskonsortium för ett pris av 400,000 kronor, trots deras matematiska värde uppskattats till 30 miljoner kronor och deras reela värde enligt gängse affärskalkyler måste anses uppgå till c:a 100 miljoner kronor. Vidare måste klargöras, vilka summor som bortskänkts i form av "gåvor", samt de summor som genom överbetalning å inköpta företag bortelimineralts, vilka provisioner som utbetalats, vilka summor som använts till vinnande av riksdagsmäns och högre statstjänstemäns särskilda bevågenhet, till vilka priser spritvaror i utlandet inköpts och vad de här beräknats till m. m. Och icke nog med detta. De personer, som under ena eller andra formen frånhänt svenska staten och svenska folket dess egendom, måste ställas till laga ansvar för sina gärningar och till sista öret återkrävas på de belopp de orättmätigt tillägnat sig.

För att en revision icke må bliva endast en skenrevision av det numera vanliga slaget och den blivande revisionskommissionen med erforderlig kapacitet, oväld och sakkunskap skall kunna fullgöra sitt viktiga värv bör denna bestå av ett tillräckligt antal, minst åtta à tio personer, och vara sammansatt av hederliga, praktiskt erfarna intelligenta och energiska män. Minst hälften av ledamöterna böra väljas utanför riksdagen, och böra de ekonomiska och finansiella insikterna såväl som specialkunskapen på spritanteringens område på ett fullt betryggande sätt vara representerade inom kommissionen. Vid personvalet måste givetvis som första och sista förutsättning gälla, att de som väljas icke på något som helst sätt få stå i förhållande till intressenterna inom spritmonopolet. Kommissionen bör vidare vara utrustad med oinskränkta fullmakter och äga rättighet att tillkalla all behövlig hjälp från såväl siffergranskare som bokförare ävensom äga rätt att tillkalla experter på alla områden och eventuellt även experter från utlandet, vilka äga ingående kännedom om förhållandena och varorna i de länder, varifrån spritmonopolet erhåller sina vin- och spritsorter.

Å de kommitterades vägnar, som tagit initiativet till och ställt sig som inbjudare till detta möte av personer vilka önska deltaga i en opinionsyttring i här antydd riktning, tillåter jag mig alltså föreslå mötet att i anslutning till vad här uttalats antaga följande resolution att jämte generalkonsul Cronholms och direktör Andersons anföranden genom kommitterades försorg tillställas finansministern samt det riksdagsutskott, som har riksdagsmotionerna om utredningen av spritmonopolets verksamhet om hand:

"Svenska män och kvinnor till ett antal av omkring fyra hundra församlade till möte i K. F. U. M:s hörsal i Stockholm vilja härmed ge uttryck för det kravet, att statsmakterna ofördröjligen måtte vidtaga åtgärder för igångsättandet av en grundlig undersökning genom opartiska, sakkunniga o. kompetenta av spritintressena fullt obundna personer av förhållandena inom den Brattska spritkoncernen samt att alla de lagliga åtgärder, vartill denna utredning giver anledning, måtte vidtagas. Undersökningen bör vara retroaktiv, omfattande tiden allt från spritkoncernens tillkomst och bör uppmärksamhet särskilt ägnas de av direktör Adolf Anderson i hans föredrag vid mötet framhållna åtta punkterna."

Resolutionsförslaget, vilket i likhet med de föregående anförandena avbröts av ständiga bifallsyttringar, hälsades vid slutet av en långvarig och kraftig applådsalva. Härpå antogs det framlagda resolutionsförslaget av de närvarande såsom enhälligt och mötet var slut.

Bland deltagarna torde icke ha förefunnits mera än en mening, nämligen att mötet var i sällsport grad lyckat, och det omdömet gjorde sig även efteråt i samtalen man och man emellan allmänt gällande, att statsmakterna icke skulle kunna undgå att taga notis om en opinionsyttring av det ifrågavarande slaget.

—n.

Helmer Holmberg
Juvelerare.
Etabl. 1865.
Tel. Norr 53 60 — 59 Regeringsgatan 59 Stockholm. — Tel. Norr 53 60
Beställningar & reparationsarbeten. HAKKORS på lager fr. o. m. nydr

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

STORA BUFFÉN
Götgatan 61, Tel. Sö. 13912, rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina vältempererade maltdrycker; allt i förening med humana priser och gott bemötande. Alla äro välkomna.
Vördsamt
G. H. NORIN.

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8339.

Tvättinrättningen
Linnégatan 10 :: Tel 70494
Emottager KLÄDER såväl till TVÄTTNING som MANGLING.
E. Ringström.

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson
Tel. Norr 10708
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Knut C. W. Lindgrens
Frukt-, Blomster- & Grönsaksaffär
Nybrogatan 56 B. Tel. Öst. 7094.
Kransar och buketter bindas smakfullt. Varor hemsändas.
REKOMMENDERAS.

Handarbetsaffären
(Inneh. OLGA LUNDIN)
Västmannagat. 41. Tel. V. 10460.
REKOMMENDERAS.
Utför broderi, hålsöm, märkning, m. m. för hand och maskin
Färdigsydda, uppritade arbeten i stor sortering.

Centralkondis
Klarabergsgatan 58.
Gott KAFFE (hel & halv), goda WIENERBRÖD, BAKELSER och TÅRTOR. Alltid färska CHOKLADER och KONFEKTYRER.
RING NORR 2289 så hemsända vi kaffe eller chokladvaror, när så önskas.

ERIK ERIKSSON
Plåtslageri
STOCKHOLM
Brunnsgatan 23 - Tel. N. 14915.

Bröderna Waller,
MEK. REPARATIONSVERKSTAD
Regeringsgat. 55 ö. g. Tel. Norr 21 592.
Utför alla slag av mek. reparationer samt lås o. nycklar.
Omsorgsfullt, förstklassigt arbete till humana priser.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr.
Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

KAFÉET,
Skånegatan 66,
rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina vältempererade maltdrycker.
Vördsamt
Richard Lindberg.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 9. Fredagen den 26 Februari 1926. Årg. 2.

Den Wallenbergska hydran.

Hur Enskilda banken i troget samarbete med sina många vapendragare utsuger land och folk.

Såsom i vår artikel i föregående nummer påvisades disponerar Stockholms Enskilda Bank tillsammans med den av nämnda bank som det så försynt heter "kontrollerade" Svenska Handelsbanken över ett kapital på omkring 1.200 milj. kr. Men icke nog härmed! Man har grundad anledning antaga, att Skandinaviska Kreditaktiebolagets stora förlagslån på 100 milj. kronor, vilket var fulltecknat redan när bankkontoret teckningsdagen öppnades, också härstammar från Enskilda banken, så att man med ganska stor visshet kan påstå, att herrarna Wallenberg numera även "kontrollera" Skandinaviska Kreditaktiebolaget. Då den sistnämnda bankens fonder tillsammans med det från allmänheten inlånade kapitalet uppgår till omkring 700 milj. kr., skulle herrarna Wallenberg i närvarande stund praktiskt taget hava våra tre största banker, Stockholms Enskilda Bank, Svenska Handelsbanken och Skandinaviska Kreditaktiebolaget i sitt våld, vilket i verkligheten betyder, att huset Wallenberg direkt behärskar största delen av vårt lands rörliga kapital o. således utgör den mest fruktansvärda penningemakt, som i förhållande till landets nationalförmögenhet någonsin förekommit i ett land. Av mindre väsentlig betydelse kunna ju i detta sammanhang sådana smärre banker som t. ex. Smålands Ensk. Bank utom för respektive småbankers egna lottägare anses vara, där herrana Wallenberg som bäst äro i färd med att företaga sina "vanliga" farliga omorganisationer med ty åtföljande åderlåtningar, om ock verkningarna härav ingalunda få underskattas.

Ehuru det för initierade personer är en fullt känd sak, att samarbetet mellan herarna Wallenberg och hr Rydbeck för tukttande av det straffvärda svenska folket sedan lång tid varit ytterst intimt — såsom ett enda exempel behöva vi blott erinra om det av dem genom bildandet av A.-B. Sv. Malmfälten gemensamt begångna fruktansvärda nidingsdåd, varigenom tusentals mindre aktieägare bragtes till tiggarestaven — är det klart, att efter övertagandet av det nämnda förlagslånet Skandinaviska banken liksom förut Svenska Handelsbanken sjunkit ned till ett viljelöst redskap i herrarna Wallenbergs och Nachmanssons händer. Hr Rydbeck, vars semitiska mentalitet givetvis icke är mindre utpräglad än herrarna W:s, har inom gränserna för de möjligheter som stått honom till buds gjort vad i hans makt stått för att med jesuitisk hänsynslöshet utsuga vårt land och vårt folk. Hans uppträdande vid behandlingen av den ominösa tunnelfrågan, som ju uteslutande tillskapats av hr Rydbeck för att bringa det rika Djursholm i bankernas klor och därmed också i fördärvet, då han dristade förebrå djursholmsborna deras bristande kulturnivå, visar på ett synnerligen åskådliggörande sätt den judiska rasens stora förslagenhet och frihet från allt vad skrupler heter, när det gäller att förvilla begreppen och genom rena oförskämdheter förbrylla de beskedliga och i ekonomiska ting oerfarna svenskarna.

Att triumviratet Enskilda banken —Handelsbanken —Skandinaviska Kredit under herrarna Wallenbergs spira i framtiden icke mindre hänsynslöst än hittills kommer att utsuga insättarna genom oskäligt låga inlåningsräntor och låntagarna genom lika oskäligt höga utlåningsräntor samt inrikta sig på ruinerandet av landets bästa företag i icke mindre hög grad än hittills, kan med all säkerhet antagas. Ett stort och tungt ansvar faller på vår riksbank och dess ledning för det våra privatbanker sedan många år tillbaka på sätt som skett genom en oskäligt hög vinstmaginal kunnat utsuga såväl insättare som låntagare, denna vår riksbank, vars ledares huvudsakliga duglighet tyckes ha legat uti att lyfta sina rikt tilltagna arvoden. Ty att riksbanken sedan lång tid tillbaka varit ett lydigt redskap i banktrustens (= bankföreningens) alias herrarna Wallenbergs tjänst, står numera klart för varje omdömesgill människa. Vi tveka icke att beteckna det som en skandal, att det kunnat tillåtas våra privatbanker att i den oerhörda grad som fallet varit rikta sig på allmänhetens bekostnad och att under en tid som den innevarande då de största schweiziska och holländska bankerna för deposition betala en räntesats av 4 1/2 à 5 proc. pr anno och svenska statens obligationer avkasta 5 proc., det skall tillåtas våra svenska privatbanker att avspisa insättarna med 3 1/2 proc., ehuru de själva vid utlåningen betinga sig vida högre räntor än de ovannämnda ut-

Forts. å sid. 4.

"Försvarsreformens" ödesdigra militära och ekonomiska följder.

Den nya försvarsanordningen ekonomiskt oberättigad och militärt oduglig.

"Den stora försvarsreformens" verkställare i riksdagen ha gjort sig mycken möda att framställa sin bragd såsom för land och folk särdeles betydelsefull ekonomiskt sett. I motiveringen till 1925 års försvarsproposition uttalade statsministern, att "utgångspunkten för densamma är, att en väsentlig rustningsminskning bör ske utan äventyrande av vår trygghet" samt att "de direkta o. indirekta ekonomiska offer, som de nuvarande försvarsanordningarna kräva, äro av den omfattning, att de avsevärt hämma samhällets produktiva kraft". Av den sålunda förebragta argumenteringen framgår tydligt, att regeringen skjutit de rena besparingssynpunkterna i förgrunden och att den ansett en minskning av statsutgifterna nödvändig med hänsyn till vårt ekonomiska läge eller att i varje fall delar av de medel som nu nyttjas för försvaret, böra få en sådan användning, att samhällets produktiva kraft därigenom ökas. Regeringen har dock icke förebragt någon som helst bevisföring för att vårt ekonomiska läge skulle nödvändiggöra den minskning av försvarsutgifterna, som med "försvarsreformen" vunnits, än mindre har den visat sig vilja fullfölja sin föregivna avsikt att använda de från försvarshuvudtiteln tagna medlen för produktiva ändamål. Att det verkliga syftet måste ha varit ett helt annat än det föregivna, ligger alltså i öppen dag. Här har också förut framhållits, att vad man åsyftat uteslutande varit att i de judiska kretsarnas intresse rasera vårt nationalförsvar för att dymedels bryta vår nationella motståndskraft mot de judiska planerna på vårt land.

Årets statsverksproposition lämnar tydliga vittnesbörd om att regeringens förmenta nationalekonomiska omtanke sådan den kom till uttryck i statsministerns här citerade uttalande var en ren bluff; ty försvarsbudgetens minskning av statens utgifter och de besparingar, som de militära indragningarna medfört, hava icke med ett öre använts för produktiva ändamål. De skola gå till arbetslöshetsunderstöd och andra ändamål, vilka icke i något avseende kunna anses bidraga till ökandet av samhällets produktiva kraft. Sanningen är också, att inga direkta ekonomiska skäl förelegat för en så ödesdiger begränsning av Sveriges försvarskrafter, som 1925 års riksdagsbeslut innebär. I stället kan sägas att 1925 års försvarsbeslut i hög grad försvagat landets ställning i nationalekonomiskt avseende, då det erbjuder de allvarligaste vådor för vår trygghet och motståndskraft mot påtryckningar utifrån. Såväl armén som flottan reduceras i sådan grad, att landets behov av stridskrafter icke ens tillnärmelsevis blir tillgodosett. De styrkor, som härefter skola uppsättas, kunna möjligen räcka till för att åstadkomma en svag bevakningslinje utanför våra kuster och vid våra gränser, men för envar måste det stå klart, att vi icke därmed kunna vara betjänta. Ty vid ett fientligt anfall är det naturligtvis icke nog med att äga bevakningsavdelningar, som kunna konstatera ett neutralitetsbrott eller inrapportera fientliga åtgärder, det gäller då också att kunna sätta makt bakom ordet. Det fordras att då äga tillgång till så starka stridskrafter, att deras betvingande är förenat med så stora offer för fienden, att dessa icke uppvägas av den eventuella vinsten. Vårt lands tillgångar och dess strategiska läge göra det även möjligt för oss att uppsätta en armé och en flotta, vilka med utsikt till framgång kunna avvärja en fientlig invasion. Vilja vi uttaga de resurser vårt folk erbjuder ifråga om materiell och moralisk kraft, då kunna vi alltså med full tillförsikt lita till effektiviteten av vårt försvarsberedskap; men 1925 års försvarsanordning berövar oss den faktiska möjligheten att organisera folkkraften och därmed även vår nationella trygghet. Vartill gagna oss under sådana förhållanden alla ansträngningar, alla uppoffringar för andlig och materiell utveckling? Inser man icke, att frukten av våra mödor bli tillgängliga för oss endast om vi äga medel att trygga vår besittning av dem?

Utgifterna för försvaret äro att beteckna som avsättningar till en säkerhetsfond, avsedd att trygga landets bestånd. Villkoret för att detta ändamål skall vinnas är dock självfallet, att fonden icke innehåller endast värdelösa papperslappar utan att den består av på den internationella marknaden fullt gångbart mynt. Detta synes regering o. riksdag icke ha haft klart för sig då de genomdrevo 1925 års försvarsbeslut. Den förutsättning varpå regeringen grundade

Forts. å sid. 3.

Jättesvindeln Mellansvenska Malmfälten.

En aktion av de lurade aktieägarna att förvänta?

Bland de många upprörande svindlaregeschäft, som i vår på svindlerier så rika tid sett dagen i Sveriges land, utgör heltvisst Aktiebolaget Mellansvenska Malmfälten ett av de mest pregnanta fallen, som förtjänar att bliva föremål för en mera allmän uppmärksamhet, allrahelst som denna affär ännu icke är att anse som utspelad utan rättsliga krav från de förfördelades sida sannolikt komma att resas mot dem, som bära ansvaret för svindlerierna inom detsamma.

Det nämnda bolaget bildades 1918 på initiativ av A.-B. Emissionsinstitutet och A.-B. Centralgruppens Emissionsbolag. I Emissionsbolagets styrelse sutto vid denna tidpunkt bl. a. hrr bankdirektörer Marcus Wallenberg och August Nachmansson och i Centralgruppens Emissionsbolags styrelse bl. a. hrr bankdirektörer O. Rydbeck och O. Falkman. Bolaget startade med ett aktiekapital av 18 milj. kronor. För den nätta summan av 14,295,000 kronor överläto stiftarna på det nybildade aktiebolaget fyra mindre gruvföretags aktier med undantag av fyra aktier i vart och ett av företagen, nämligen

1) 5,996 aktier i Håksbergs Nya Gruv-A.-B., vars aktiemajoritet förut ägts av det österrikiska bolaget Witkowitzer Bergbau und Eisenhütten-Gewerkschaft i Mähren, men åtkommits av Emisionsbolaget för en billig

Forts. å sid. 3.

Hr Sandler om socialismens stora vinster.

Statsminister Sandler uppbyggde häromdagen Uppsala arbetarekommun med en lyrisk skildring av de storartade resultat Sveriges arbetareklass genom den socialdemokratiska rörelsen under det senaste kvartseklet uppnått. De stora positiva vinsterna voro allmän rösträtt och normal arbetsdag. Vidare voro arbetarna blivna medborgare i staten och i kultur (samfundet och arbetarerörelsen kommen till en maktutövning, genom vilken den lärt känna både maktens möjligheter och dess begränsning.

Allt detta är ju gott och väl, men vinsten därav blir för arbetarklassen måttlig, då såsom hos oss rörelsens ledare trätt in för den land och folk utplundrande kosmopolitiska storfinansen på ett sätt som väl knappast i något annat land. Men härom underlät hr statsministern visligen att tala. Äganderätten liksom exploateringsrätten har ju numera enligt socialistisk uppfattning mindre betydelse, medan "kontrollen" och helst en "kontroll" sådan som den inom spritmonopolet förekommande blivit till det väsentliga!

Statsämbetsmännens dubbelgångare.

Ett inlägg av generalkonsul Folke Cronholm.

I ett föregående uttalande, som i "Nationen" återgivits, har jag sökt belysa frågan om den enskildes rättslöshet gentemot ett f. d. statsråd, när de åtgärder, på vilka den enskilde grundar sina anspråk, sammanfalla med tiden för sådant ämbetes innehavande. Ämbetsmannen, mot vilken riksdagens konstitutionsutskott underlåtit att ingripa blir därmed fri från varje ansvar för sina handlingar. Han kan efter behag, om han är lumpen nog att så göra, och utan laga påföljd tillfoga en ovän de grövsta rättskränkningar ty, om man vänder sig till domstol för att erhålla upprättelse invänder han, att han handlat såsom statsråd o. förty icke är skyldig att såsom enskild person svara inför domstol. Och genom utskottets underlåtenhet att ingripa mot ämbetsmannen har preskription inträtt. På så sätt och tack vare en föråldrad lagstiftning undgick bankdirektören K. A. Wallenberg varje ansvar för sina övergrepp mot mig och kunde hänvisa mig att söka ersättning av statsverket, om jag genom något hans åtgörande såsom statsråd lidit ekonomiska förluster. Jag står ock i begrepp att så göra.

Och när jag hos riksdagens

Forts. å sid. 4

Högermäns politiska karaktärslöshet.

I de många fall, då våra ledande högermän med de begge koryfeerna Lindman och Trygger i spetsen skolat visa sina konservativa grundsatser, ha de så gott som undantagslöst lyst med sin frånvaro. Så ock vid behandlingen av regeringsrättsfrågan i riksdagen, då hr Trygger lade en ny lager till sina föregående på gebitet. Att ledaren för landets "nationella parti", när rätt och rättvisa så fordra, kan underlåta att ställa sig i principiell opposition mot sina politiska motståndare, härom vore kanske i och för sig icke så mycket att säga, trots att dyikt ur såväl strategisk som taktisk synpunkt måste anses ytterst okokt, när det gäller partier, som vilja riva ned allt vad som är heligt och dyrbart för fosterlandsvänner. Men det är oförlåtligt, att hr Trygger, som till på köpet är professor, använder sig av demagogiska medel för att förhjälpa en socialdemokratisk regering till en

Forts. å sid. 4.

Den 26 Febr.

Statsmakt och storfinans som näringslivets banemän.

Riksdagens avvisande av framställningen om stöd åt sockerbetsodlingen från statsmaktens sida illustrerar på ett dystert sätt den besinningslöshetens färd utför mot den kosmopolitiska avgrunden, som f. n. är i full gång i vårt land. Det ifrågavarande beslutet kan endast hava fattats av dårar eller något ännu värre, enär konsekvenserna av detsamma icke kunna undgå att bliva direkt ödesdigra för land och folk, därest det i verkligheten skall komma att leda till betodlingens nedläggande — det som beslutets tillskyndare inom den kosmopolitiska sfären tydligen åsyftat med sin aktion.

Ett nedläggande av sockerbetsodlingen skulle till sina olyckliga konsekvenser i första hand direkt drabba själva jordbruksnäringen samt de landsändar, där betodlingen bedrives med ty åtföljande arbetslöshet, nedsättande av levnadsstandarden, skatteminskning för stat o. kommun etc. De skadliga inverkningarna ifråga om jordbruket komma dock ej att inskränka sig till endast de landsområden, där vårt jordbruk i dag främst tack vare just sockerbetsodlingen befinner sig på en utomordentligt hög nivå, utan de komme även att olyckligt återverka på jordbruksnäringen i övriga delar av landet, för vilka de sockerbetsodlande distrikten spela rollen av den naturliga, impulsgivande och stimulerande ledaren inom jordbrukets olika områden.

I än högre grad ödesdigert skulle ett nedläggande av den svenska sockerbetsodlingen som med så utomordentliga ansträngningar av vår idoga jordbruksbefolkning tillskapats, te sig för statens vidkommande såväl ur national- som socialekonomisk och direkt finansiell synpunkt. Genom att sockerbetsodlingen nedlägges och det socker, som nu framställes inom landet, importeras från utlandet skulle vår handelsbalans i hög grad lida, då de summor, vartill sockerkonsumtionen uppgår, i stället för att stanna inom landet ginge till utlandet. Härtill kommer, att de förtjänster, som betodlingen och sockertillverkningen avkasta, komme att vandra till utlandet och staten förlora sina nuvarande betydande skatteintäkter på hanteringen.

En följd, och den heltvisst ej minst ödesdigra, av ett eventuellt nedläggande av den inhemska sockerbetsodlingen och sockerfabrikationen skulle vidare bli, att vårt folk helt utlämnades till samma okontrollerade utplundring, som det numera i så hög grad genom sprit- och tobaksmonopolen är utsatt för, ehuruväl det sistnämnda monopolet av förkarliga skäl hittills ej lika mycket som det förstnämnda låtit tala om sig. Skulle vårt folks hela sockerbehov behöva importeras från utlandet, vore därmed även fältet öppnat för de kosmopolitiska krafterna att på detta område fullborda sitt verk, och vi skulle icke endast finna "dotter"- och "dotterdotterbolag" för spritmonopolet i Frankrike, Spanien o. andra vinodlande länder samt för tobaksmonopolet i olika tobaksodlande delar av världen, utan vi skulle även med all säkerhet bliva lyckliggjorda med liknande Bratt- och Wallenbergska sköna döttrar och dotterdöttrar ute i de länder varifrån svenska folket finge hämta sitt sockerbehov.

Slutligen är att märka den ytterst allvarliga konsekvens, som sockerbetsodlingens eventuella nedläggande förutom de redan omnämnda komme att medföra därigenom, att vårt land i avseende på sin självförsörjning med detta så utomordentligt viktiga näringsmedel bleve helt beroende av utlandet. Men det är uppenbarligen just dit — under oket på de internationella finans- och trustherrarna som här liksom på andra områden våra av kosmopoliterna styrda statsmakter vilja bringa Sveriges folk. Är då dettas motståndskraft redan bruten, eller har det ännu i behåll förmågan att reagera? Vi vilja tro, att dess reaktionskraft ännu står bi. Hemföra de kosmopolitiska kretsarna med tillhjälp av köpta statsmakter och en köpt press en seger för det attentat de nu i landsförräderiets klara tecken rikta mot den svenska sockerbetsodlingen, kunna de förvisso vara övertygade om, att deras seger skall bliva en "Pyrrhusseger" av det eklatanta slaget. Det blir måhända en lättköpt seger för de Mammons slavar, men — vedergällningens dag stundar, så sant som svenska folket börjat vakna upp ur den förrädiska sömn, vari det med tusen djävulska bedövande lögner insövts!

Vart går Ni,

då Ni vill ha ekiperingsartiklar av högsta kvalitet och säkraste stil? —

En rundfråga i denna sak skulle ofelbart ge svaret:

Till den ledande firman för all slags ekipering från TOPP till TA för herrar, damer och barn.

Paul U. Bergströms A.-B.

Hötorget 13, Drottningg. 74-78, Hornsgatan 54,

Dr. Bratts vapendragare i riksdagen.

Den debatt, som föregick avgörandet av den Lithanderska motionen om inlösen av de 400 st. stamaktierna i A.-B. Vin- och Spritcentralen i riksdagens kamrar, är förtjänt av att med ytterligare några ord beröras. Bland de representanter, som därvid särskilt utmärkte sig som vapendragare för det renodade kosmopolitiska kapitalistintresset märktes framför andra tvenne herrar, vilka givetvis äro bland de främsta inom riksförsamlingen, som komme att beröras av en blivande grundlig o. opartisk undersökning av det Brattska spritmonopolet, nämigen den frisinnade landshövdingen Kvarnzelius o. högermannen greve Lagerbjelke, bägge ekonomiskt intresserade i koncernen. Andra mera underordnade koryfeer att förtiga.

Den demokratiske hr Kvarnzelius, som är en av revisorerna i det illustra monopolsvindelföretaget, gick i god för att allt varit "all right". Som skäl emot en statsinlösen angav han med äkta parlamentarisk-demagogisk cynism, att det icke skulle vara lyckligt, om staten så nära lierade sig med spritintressena (väl en gest till de s. k. nykterhetsvännerna). I övrigt orerade hr Kvarnzelius om "obevisade påståenden", som icke voro värda att taga någon hänsyn till.

"Lyckligt" eller "inte lyckligt" — bort med de demagogiska fraserna! Här fordras klara besked och papperen på bordet. "Obevisade påståenden" — det talet är sannerligen i detta sammanhang icke på sin plats. Här är redan såpass mycket bevisat rörande lagstridigheter m. m. inom spritmonopolet, att det skall en sällsport samvets- och fördomsfrihet till för att våga komma med slikt "prat", för att nu använda finansministerns talesätt. Vet icke den illustre demokratiske politikern, att grundlagens par. 60 uttryckligen förbjuder instiftandet av monopolier, och känner han vidare icke den kungliga förordning av den 9 juni 1925 par. 21, vari stadgas, att brännvinsbolaget i Stockholm skall till statskontoret inleverera sin årsvinst? Är det icke härmed redan b e v i s a t, att doktorn Ivan Bratt och hans medhjälpare inom de storfinansiella och politiska sfärerna gjort sig till klara lagbrytare? När det gäller personer i mindre upphöjd ställning, som göra sig skyldiga till dylika handlingar, pläga de benämnas och även behandlas som förbrytare, men när det är fråga om högt uppsatta herrar, då bortadvoceras gärningarna med juristiska och demagogiska talesätt. Det är vidare att anse som b e v i s a t, att en samling personer de facto lyckats slå under sig praktiskt taget hela den svenska spritindustrien och genom sina hänsynslösa metoder utplundra det svenska folket. Om dessa sedan behaga kalla sig demokrater eller icke demokrater, har mindre intresse för det utplundrade folket. När hr Kvarnzelius upplyser, att han alltifrån början i egenskap av revisor medverkat i spritkoncernen och sålunda gjort sig solidarisk med lagbrytarna — förbrytarna, dokumenterar han sig därmed endast som den föraktlige tjuvgömmaren och måste i denna sin egenskap betraktas som jävig att i målet överhuvud talan föra.

Den andra debattören från riksdagsdebatten rörande stamaktieinlösen, som vid sidan av den ovannämnda landshövdingen är förtjänt av att särskilt observeras, är högerrepresentanten greve Lagerbjelke, en av de tio medlemmarna av det berömda konsortium, som lagt sig till med de staten tillhöriga stamaktierna i Vin- och Spritcentralen. Hr Lagerbjelke, vars judiska släktnamn är Fistulator (en från Skottand invandrad judisk släkt), djärvdes under debatten som motiv för aktiernas överlåtelse på finanskonsortiet helt cyniskt hävda den ståndpunkten, att detta skett i syfte att bereda ett antal "erfarna" personer inflytande på Vin- och Spritcentralens affärer ävensom att överlåtelsen skulle varit till stort gagn. Att den varit till gagn för greve Lagerbjelke och hans judiska själsfränder, ävensom att dessa på gebitet äro "erfarna" män, det betvivlas heltvisst icke av någon, men föreställer sig hr greven, att svenska folket i dag godtager en argumentering av detta slag, då missräknar han sig storligen på dess goda omdöme. Något som vi även äro förvissade om, att han inom en icke avlägsen framtid i rikligt mått skall bliva i tillfälle att erfara.

För någon månad sedan uttalade vi i en ledande artikel de orden "Andarna vakna". Utan tvivel förhåller det sig så, att de svenska andarna hålla på att vakna. Råttorna på skeppet börja bli oroliga och söka i det längsta dölja skröpligheten och gömma sig kvar inom densamma. Men upprensningen står icke att hindra. Den tvingar sig fram med naturkraftens oemotståndlighet. Försvar för korruptionssystemet eller rättare sagt självförsvar av det slag som hrr Kvarnzelius och Fistulator-Lagerbjelke vid frågan om inlösen av stamaktierna i Vin- och Spritcentralen levererade i svenska riksdagen, kan möjligen rädda systemet för i dag, men bliver fallet så mycket vådligare, när det i mogon inträffar!

PRESSKONSERTEN

Trustplanerna inom järnhanteringen.

Under rubriken "Äventyrliga trustplaner" uttalar Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning (!) en utan tvivel högst befogande varning mot de pågående fusionsplanerna inom järnhanteringen. Den svåra kris, som den svenska järnhanteringen sedan fem år tillbaka genomlever, är visserligen, menar tidningen, i och för sig ägnad att tala för en koncentration av driften i syfte att åstadkomma en konkurrenskraftigare produktionsenhet, men sammanslagningsplanerna, sådana de kommit att gestalta sig, innebära så stora risker för staten, att de icke ur samhällelig synpunkt kunna anses godtagbara. Det gäller som bekant närmast sju av de medelstora bruken. Fagersta, Forsbacka, Kloster, Smedjebacken, Horndal, Kohlsva och Schebo, samtliga hårt skuldsatta företag, av vilka Kreditkassan äger de två förstnämnda medan de övriga torde vara fullständigt beroende av två av storbankerna med Svenska Handelsbanken såsom huvudintressent. Tidningen skriver i fortsättningen rörande dessa planer:

Det låter sig icke dölja att de vuxit fram utifrån ganska tvivelaktiga förutsättningar. Vad som närmast faller i ögonen är det samröre, som här kommit till stånd mellan privatekonomiska och statsfinansiella intressen. Såsom huvudintressent i Forsbacka och Fagersta är den svenska staten direkt inblandad i fusionsplanerna, vilka också synas ha utarbetats under nära samverkan mellan Kreditkassan, Kommerskollegium och Handelsbanken....

När staten går i hälftenbruk med enskilda penningeintressen är det tio sannolikheter mot en att det allmänna blir lidande. Äventyret på Spetsbergen framstår här som det varnande exemplet. Det måste starka skäl till för att övertyga den allmänna meningen om att statens medverkan i fusionsplanerna inom järnindustrien är behövlig och önskvärd. Kreditkassans förluster äro ofrånkomliga, nyttan av att dölja dem bakom nya engagement mer än tvivelaktig.... Så mycket står klart att den rationella lösningen av ett problem som detta icke kan åstadkommas genom att staten satsar nya miljoner i en förlustbringande ekonomisk verksamhet".

Handelstidningens varning mot statligt "hälftenbruk" inom järnhanteringen med enskilda penningeintressen är givetvis i högsta mått befogad. Erfarenheterna från våra hittillsvarande "blandade" statsföretag tala härvidlag ett nog så dystert språk, som icke gärna kan missförstås. Spekulanterna i detta planerade nya "hälftebruk" torde heltsäkert göra klokt uti att i tid draga sig tillbaka ur spelet, ty spekulationerna i denna genre äro vid det här laget alltför väl genomskådade till anda och syftning för att de inför opinionen skola kunna överskylas med någon slags duperande demagogisk-demokratisk frasgrannlåt i den vanliga stilen.

D. N:s oro för en undersökning av spritmonopolet.

Den Brattska spritkapitalismens organ par preference Dagens Nyheter ger alltjämt tillkänna en mycket märkbar oro inför en eventuell blivande undersökning av spritmonopolets affärer. Pressad från olika håll upplyser nu organet omsider att någon "vördnad för tabu" i o. för sig icke hör till dess skaplynne och att tidningen är "lyckligt fjärran för nervösa stämningar". Men, säger det, "cirkulationsmetoden" kan ha sina sidor" och fortsätter:

En kritikförmåga som står i omvänd proportion till insikt och erfarenhet är intet att sträva efter. Men skulle det visa sig att dessa förträffliga egenskaper gå att förena i en bättre uppsättning än nu, så bör ingenting hindra.

Alltså gäller det, fördenhändelse en undersökning icke står att förhindra, att få en för höga vederbörande passlig kritikförmåga, som står i rätt proportion till insikt och erfarenhet. En revision av det illustra slag som liberala Edénrevisionen av krigstidskommissionerna på sin tid kommer opinionen dock naturligen icke att låta sig nöja med.

Den politiska "kaffekonseljen".

"Kaffekonseljens" herrar (ut trycket Socialdemokratens) i Socialdemokraten, Dagens Nyheter och Svenska Dagbladet ha råkat i en höganimerad stämning. Hr Arthur Engberg, som sköter konseljen i Socialdemokraten, är vorden mäkta vred på de Bonnierska skribenterna i Dagens Nyheter och Svenska Dagbladet, vilka ådagalagt ett alltför närgånget intresse för hans partis, soialistpartiets, intimiteter i vad angår den riksviktiga arbetsöshetsfrågan. Särskilt har Dagens Nyheter av somliga kallad "Madame Anderson", av andra "Judens Nyheter" utmärkt sig för skvallerlystenhet och pratat ur skolan en hel del rörande herrar socialisters funderingar inom utskott, korridorer etc., vilket av hr Engberg betecknas som "högst betänkligt", "slyngelaktigt" m. m. Den bålde förkämpen för den judiska marxismen går i sitt vredesmod t. o. m. över den politiska konvenansens gränser i det han yttrar: "Huset Bonniers tvenne tidningar, Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter, tävla i dessa dagar om hedersplatsen som krönikörer ur socialdemokratiens värld". "Huset Bonnier" — hör eljest till de storheter inom svenskt politiskt och idéliv, som icke få vidröras. I fortsättningen försvarar hr E. sitt av det nämnda husets organ i förevarande frågan illa hanterade parti med dessa ord:

Visst har det varit och är en enhällig önskan på socialdemokratiskt håll, att en proposition om arbetslöshetsförsäkring snart måtte kunna föreläggas riksdagen. Och givetvis skulle vi alla med tillfredsställelse hälsa en dylik proposition redan vid årets riksdag. Men lika naturlig som socialdemokratins önskan är att detta kunde ske, lika naturlig är dess önskan, att i ett ärende av denna vikt själva sakfrågan uppläggs med all möjlig omsikt och med nödig hänsyn till alla för frågans bedömande betydelsefulla faktorer.

Huset Bonniers vänstra hand, Dagens Nyheter, svarar med följande för organet i fråga tämligen karaktäristiska rader:

Om kaffekonseljer, Sherlock Holmesbragder, "firma"-journalistik av hittills okänt slag och olika sorters slyngelaktighet berättar märket A. E—g på ledarspalten i Social-Demokraten för i går. Dessa betraktelser rekommenderas till livligt studium av våra habituéer inom bulevardpressen. De kunna också tjäna som exempel på en säregen form av politisk extas som erbjuder vissa intressanta beröringspunkter med likutuksian, læstadianernas speciella yrkessjukdom.

Akta sig hr Engberg! Huset Bonnier torde i närvarande stund, om det så på allvar skulle vilja, icke sakna möjligheter att genomföra att platsombyte på Socialdemokratens redaktörsstol. Den som sig i leken gett i Alljudas tjänst så som hr E. får allt finna sig i att tjuta med ulvarna, försåvitt nu ej hans "politiska extas" à la likutuksian endast och allenast är avsedd att lugna dem bland de svenska arbetarna, som börja få ögonen upp för de judiska tonernas i Socialdemokraten reela innebörd.

Bakom världspolitikens kulisser.

Utrikespolitisk revy.

Varje land försöker att på sitt eget sätt rädda sig ur det kosmopolitiska kapitalets fruktansvärda inflytande. Men några reela resultat kunna näppeligen väntas förrän flertalet länder i Europa enat sig om en för dem alla acceptabel politik, riktad mot det utsugande kapitalet i Amerika och det underminerande av alla moraliska och kulturella begprepp, som bedrives från Kreml. Samförståndet i Europa låter emellertid vänta på sig medan det i de flesta länder med all iver arbetas på att befria sig från det alltmer tryckande judiska oket. Denna begynnande nationella renässans av Europa har här redan tidigare påvisats. Beklagligtvis pågår emancipationsprocessen icke överallt med samma intensitet, och i Sverige har folkets ögon i allmänhet ännu icke öppnats för vilka de verkliga upphovsmännen äro till de dyra priserna och de dyra levnadsförhållandena.

Ett försök att befria sig ur det internationella kosmopolitiska grepp, som främst gör sin makt gällande genom bankerna, har gjorts på den i slutet av förra veckan av Englands liberala parti för behandling av jordfrågan hållna konferensen. Jordfrågan i England är icke någon partifråga. Redan 1917 yttrade nuvarande inrikesministern, W. Joynson-Hicks, i en artikel om "Jordfrågan" i publikationen "Efter krigets problem"*): "Ni kunna fråga mig: Med vilken rätt kan staten tvinga den eller den lorden att sälja något av sina 20,000 avres (omkring 8,000 har). Mitt svar är — och kriget har redan bevisat detta — att staten väger mera än individen. Gångna för alltid äro alla de gamla idéerna om egendomsrätten. Om ni beskatta en individs inkomst till 10 shilling per en pund sterling och beskatta utan, märk det, någon revolt från individens sida, endast därför att staten fordrar detta för sin existens — så tänker jag att staten har samma rätt att fordra att dessa stora egendomar skulle delas för att livet en gång till skulle börja flöda i de vener, som så länge ha varit stoppade på landsbygden. Allt detta måste ställas till rätta, kanske av ett nationellt ministerråd efter krigets slut, och jag vädjar till mina tory-vänner att inte förkasta dessa reformer endast på grund av att de äro socialistiska".... Så skrev en engelsk konservativ år 1917. Nu har tanken upptagits av Lloyd-George. Det har förutsagts, att denna hans politik skulle komma att splittra det liberala partiet, men något sådant har icke skett.

Det nya engelska jordprogrammet avser dels städerna dels landsbygden. Beträffande de förra vill man skapa vidsträckt befogenhet för vederbörande lokala myndigheter att förvärva jord, tydligen främst genom förköpsrätt. Vad landsbygden angår skulle den s. k. grevskapskommissionen, i vilken såväl arrendatorer och småbrukare som lantarbetare vore representerade, bl. a. ha att övertaga all jord, som är vanhävdad, ävensom all jord, som med hänsyn till det allmännas och jordbrukets intressen bör överflyttas i dess hand. Den utrustas således med en viss expropriationsrätt. Den skall överta alla arrendegårdar vid arrendetidens utgång, försåvitt ej ägaren önskar ha dem för eget bruk; den skall sörja för att de, som önska erhålla jord få sådan till att bruka; den skall även syssla med kreditväsendet o. s. v. I programmet ingår vidare, att lantarbetarna skola tillförsäkras skäliga levnadsvillkor; skulle det visa sig, att arrendesummans storlek omöjliggör för arrendatorn att betala lantarbetarna tillräcklig lön för existensminimum, skall arrendet sänkas.

För att riktigt förstå, huru ett så genomgripande jordreformsförslag kunnat vinna starka sympatier i borgerliga kretsar inom England måste observeras, att man där numera kommit underfund med, att de enda som profitera av det nuvarande läget äro de judiska bankirerna Samuel, Montague, Friedländer och tutti quanti, vilka för länge sedan genom pengarnas förskottering till de strandsatta lorderna gjort sig till de riktiga ägarna av landet, diktera dess ränta och motsätta sig alla reformer. Deras talesman, lord Bledisloe, försökte också för några dagar sedan att i överhuset bevisa, att om man endast bygger tillräckligt med hyddor (cottages) på landsbygden samt sörjer för en rad andra smärre reformer, så blir allt gott och väl. Det engelska liberala partiet, som i detta ögonblick är ett verkligt nationellt parti, förstår emellertid, att den stora arbetslösheten, som varken kan avhjälpas genom industrins utvidgning eller emigration, endast kan avhjäpas genom en uppdelning av jorden, som för närvarande blott ger en minimal avkastning och i stor utsträckning endast är till för idrott samt uppfödande av kaniner, rävar och fasaner, vilka en gång om året slaktas för lordernas nöje och deras kreditorers i de judiska bankerna förtjusning. Dessutom utgöra ju de arbetslösa massorna den bästa miljön för de judiska finansherrarnas propaganda till uppror. Det var inte för inte som Apfelbaum—Sinoviev vid den nu pågående Kommunistiska Internationalens exekutivens sammanträde särskilt lyckönskade det engelska broderpartiet, som lärt sig att påverka massrörelsen, och Trotski förutspådde inom den närmaste framtiden revolution i England.

Det finnes också för England en annan sida av frågan om jordöverlåtelse för odling. Detta land beror, som kriget visat, i vida högre grad än många andra länder av livsmedelsimport.

PÅ UTKIK

"Palestina åt judarna — varför?"

Över detta ämne talade i söndags redaktören Ernst Lignell från Örebro i Kungsholmens realläroverks högtidssal.

Hr Lignell började med bön, varpå han övergick till en utläggning av problemet "judendomen" i belysning av bibelns förkunnelser. Talaren framhävde judarnas utomordentliga egenskaper framför alla andra folk, de äro världens förnämsta finansmän, de främste inom litteraturen, musiken och konsten och så deras underbara historia — ack, vad herrarna Nachmansson, Bonnier och och Grünewald med flera representanter för det "utvalda" folket måste ha myst av tillfredsställelse och sann judisk stolthet vid åhörandet av denna utomordentliga betygsättning! Som bevis för judarnas korrekthet och sanningskärlek(!) bad tal. vidare få erinra om, att om man frågar en kristen, vem som är judarnas stamfader, man icke får något svar härpå, medan en jude, som alltid är ärlig i allt (synnerligast i affärer(!) genast svarar: det är Abraham. I Moses ser judarna en överprofet över alla andra profeter. Vidare upplystes, att de krig Jehova befallt Israels folk att draga ut i (också att anstifta?) icke vore att anse som dråp utan Gudi behagliga gärningar, alldenstund de voro Guds verktyg. Guds löfte till Israel har med 1925 gått i uppfyllelse — 50 proc. av alla världens judar äro bosatta i Ryssland, dit de invandrade 1796 efter Polens delning. Tills dato hava 50,000 judiska emigranter anlänt till Palestina. Enligt bibeln skall en stor del judar frivilligt återvända till Palestina, resten skall jagas dit av "jägarna" (icke osannolikt).

Föredraget i dess helhet var lagt i den för "Internationella Bibelstudiesällskapet" karaktäristiska judeförhärligande stilen och senterades uppenbarligen av den del av publiken, cirka 1/3, som tillhörde Israels utvalda skara, medan de övriga åhörarna, de kristna, som lockats till mötet, syntes allt annat än trakterade underhållning.

Man frågar sig, huru det kan vara möjligt, att våra svenska lokaler öppnas för tillställningar av detta slag?

"Bratt redivius".

Under ovanstående rubrik återger Stockholms Dagblad dr Bratts upplysningsföredrag vid Liberala föreningens möte häromaftonen om "Hur spriten tyglas i en storstad", vilket föredrag radierades ut till svenska folket. Dr Bratt, som livligt beskärmade sig över den elaka kritik, som ägnats hans monopol av pressen — varmed väl menades "Nationen", eftersom den övriga pressen i stort sett iakttagit en ytterligt hänsynsfull tystlåtenhet — verkade enligt St. D. "trött odh gammal" odh saknade sin forna geist. Dr B. erkände, att Vin- orh spritcentralen tillkommit på "ett egendomlig sätt", men "när slutet är gott, så är allting gott, och så skall man inte fästa sig vid den saken".

Erkännandet från dr Bratts sida, att monopolet tillkommit på "ett egendomligt sätt" är ju värt att notera. Vad det goda slutet angår, ha vi ännu ej skådat detta. Det blir en framtida undersöknings av spritkoncernen sak att fälla dom i den frågan.

"Talande filmen" ger upphov till en nationell filmkonst?

Den allra senaste framstöten inom filmtekniken, det talande filmdramat, förevisas sedan några dagar på Piccadillybiografen i Stockholm. Det är ej utan att man känner sig en smula undrande då man begiver sig att åhöra filmdramat. Begreppet "biografdrama" har under årens lopp hunnit stadga sig därhän, att man har svårt att tänka sig ett dylikt framföras utan text och musik. Dessa båda sistnämnda faktorer hava ju genom ömsesidig, mer eller mindre konstnärlig samverkan förmått ingiva åskådaren av de stumma bildscenerna en i många fall njutbar illusion.

Medan författare, regissörer, musici och filmskådespelare ansträngt sig för att göra det bästa möjliga av de begränsade resurser som hittills stått dem till buds, har emellertid vetenskapen oförtrutet arbetat på sitt 'ideal' — att göra det till synes omöjliga möjligt. När man nu bevittnar föreställningen av den talande filmen får man också ovillkorligen en känsla av en revolterande förändring bland kulisserna på framtidens scen. Man tycker sig höra rasslet av den sammanfallande krokan, ur vilken vi förtärt bitar under månader och år. Dr. de Forests uppfinning torde som sådan icke allenast vara att betrakta som en epok; dess största förtjänst ligger helt säkert däri, att den öppnar utsikten för en mera sund filmkonst, en nationell sådan. Hitintills har den mestadels varit ett internationellt spekulationsobjekt, tack vare vilket den som haft möjlighet att bygga de grövsta kolonnerna och funnit den mest snutfagra själlösheten haft sista ordet.

Ove.

I stort sett ligger livsmedelshandeln nu åter i händerna på några få amerikanska*) judar, vilka diktera priser och som naturligtvis under inga förhållanden önska, att något i de nuvarande agrikulturella förhållandena i England skola ändras. Här ha vi återigen iksom i Frankrike kampen av nationellt sinnade element mot kosmopoliter. Att många lorder, vilka äro de judiska bankirernas konkursmogna gäldenärer, motsätta sig reformen, visar endast hur komplicerad och invecklad kampen mot kosmopoliterna i den moderna staten i själva verket är.

Det är icke utesutet, att under den närmaste tiden de förenade oppositionskrafterna i det engeska parlamentet komma att genomdriva dessa jordfördelningsförslag märk väl för en hederlig och rimlig vedergällning. Men kamen blir bitter, och dess utgång kan måhända få till följd Europas emancipation från det kosmopolitiska väldet.

*) After war problems. George Allen & Umvin Ltd. London. 1917.

Ett tidstecken från Ryssland.

Lenins änka uppges förhandla med "kommunistiska vänner" i England för utverkande av inrikesdepartementets tillåtelse att få komma till England och där bosätta sig, alldenstund hennes liv skulle sväva i fara i Ryssland. Det anses emellertid tvivelaktigt, huruvida engelska regeringen kan ge fru Lenin den önskade inresetillåtelsen, men själva det faktum, att hon föredrager att bo i England framför i det kommunistiska Ryssland, utlägges som "en fin komplimang" till England.

Reaktionen mot bolsjevismen i Ryssland.

Högsta militärdomstolen i Leningrad har dömt till döden tretton av de fyrtioåtta personer, vilka anklagats för att ha för Estlands räkning bedrivit spioneri och förberett explosionsattentat på ryskt område. Flertalet av de anklagade äro f. d. officerare i den tsaristiska armé, som stod under befäl av general Judenitsj.

"Den stora judeprogromens" dag i Ryssland i annalkande?.

Det i sovjets skepnad regerande judedömet i Ryssland har under senaste åren haft all möda att hålla den väntade "stora judeprogromen" tillbaka, då folket komme att taga hämnd för de ohyggliga missgärningar judarna gjort sig skyldiga till mot det ryska folket.

Av meddelanden från olika håll vill det synas som om sovjetregeringens alla ansträngningar härvidlag snart skulle vara förgäves. Enligt meddelande från Moskva ha i Krivoroghäradet (Jekaterinoslavguvernementet) blodiga förföljelser mot judar ägt rum, varvid judarnas temporärt uppförda byar förstördes. Upploppets orsak skulle vara den för en tid sedan av bolsjevikerna inledda koloniseringspolitiken. Man försökte fördela jord bland de judar, vilka ville ägna sig åt lantbruk. Meningen var även att genom jordfördelning på Krim och i Kaukasus draga judarna till Ryssland och motarbeta zionismen. Bönderna i Krivorog framhöllo för Ukrainas regering, att de själva sakna jord, enär jordlotten i medeltal utgör endast 1,2 har. De fordrade därför återställande av 2,000 hektar som upplåtits åt judarna.

Judisk kvinnohandel i Frankrike.

Enligt telegram från Paris har polisen kommit en stor komplott på spåren, vilken gått ut på bedrivande av vit slavhandel i stor omfattning. En mängd personer ha på olika platser arresterats. Polisen anser sig ännu icke ha fått tag i huvudmännen i ligan, som icke endast sysslar med vit slavhandel utan också med försäljning av kokain och falska pass.

Amerikansk reaktion mot den osedliga teaterkonsten.

Samtliga skådespelare i O'Neils drama Desire under the elms ha enligt meddelande från Los Angelos anhållits emedan stycket ansetts omoraliskt.

'Religiösa samvetsbetänkligheter" mot matematikskrivning.

Den semitiska pressen gör stora nummer av en hemställan, som ingivits av en lärjunge vid Uppsala privatgymnasium om tillstånd att få utföra det skriftliga provet i matematik för studentexamen, som blivit utsatt till kl. 8,30 fm. lördagen den 10 april under tiden fr. o. m. kl. 7 em. Sökanden tillhör sjundedagsadventistsamfundet och förklarar sig förför av religiösa skäl hindrad utföra arbete av sådan art en lördagsförmiddag. Rektor tillstyrker och förklarar sig beredd att vidtaga alla anordningar, som kunna erfordras för ett bifall till ansökningen.

Det undras, om man ändå icke inom vissa kretsar börja driva sitt gyckel med religionen längre än vad ur kristlig synpunkt kan anses tolererbart.

Förföljelsen mot katolikerna i Mexiko.

Myndigheterna i Mexiko bedriva f. n. en synnerligen energisk s. k. kulturkamp mot den katolska kyrkan och ha enligt vad meddelas från staden Mexiko till verkställande av den artikel i författningen, som stadgar att alla inom landet verksamma präster skola vara födda i Mexiko, stängt ett kloster i huvudstaden och en klosterskola i Coyoacán. Alla prästerna från dessa kloster och eventuellt även nunnorna skola deporteras.

U. S. A:s spritsmugglare försäkra sig.

Den under den amerikanska storfinansens och den med denna allierade "kristna förbudsrörelsens" hägn florerande spritsmugglingen i U. S. A. har nu också inrättat sina försäkringsanstalter. Ensamt i Kalifornien äro 1,200 män och ett par hundrade kvinnor försäkrade i ett bolag som driver sina affärer fullt öppet. Mot en premie av tio doll. i veckan utbetalar bolaget vid dödsfall under "arbetet" 10,000 doll.

Spritsmugglingen hör som bekant till en av vår tids mest luckrativa näringar — en av anledningarna till att det kosmopolitiska kapitalet ägnat ett så varmt intresse åt densamma.

Den revolutionära agitationen bland skolbarnen.

Länsstyrelsen i Göteborg har yttrat sig rörande sättet att vid påfordran bringa skolstyrelserna behövlig hjälp i fråga om åtgärder gentemot tredskande lärjungar och målsmän. Länsstyrelsen anser icke, att hjälpen i fråga om fortsättningsskolan, där handräckningen måste ske snabbt för att ej förfela ändamålet, bör sökas via länsstyrelsen. Skolmyndigheterna böra ha rätt att vända sig direkt till de lokala polismyndigheterna.

Tjeckoslovakiet erkänner judestaten.

Enligt "Berliner Tageblatt" skall Tjeckoslovakiet under den allra närmaste tiden komma att erkänna Sovjetryssland. Benesj förhandlar redan med sovjets representant i Prag om ordalydelsen i den officiella noten härom.

Preussen "lånar".

Preussiska staten underhandlar i Wall Street om upptagande av ett lån å 25 milj. dollars. Lånet skulle utbjudas i denna vecka. National City Company har hand om emissionen. En del av lånet lär också komma att utbjudas i Europa, bl. a. i Sverige.

Grakland "lånar".

Den grekiska regeringen har beslutat att dels utsläppa ett inrikes obligationslån till ett belopp av 1 1/4 miljard drachmer med 6 procent ränta och betalbarhet inom 20 år, dels att konvertera utlöpande "National Defence Bonds" i ett provisoriskt lån intill ett maximibelopp av 770 milj. drachmer.

S. K. F. i stark framryckning.

Kooperativa förbundets omsättning uppgick 1925 till 25 milj kr. d. v. s. en ökning från 1924 av omkring 7 milj. kronor. Butikernas antal har under året ökats från 110 till 138 och medlemmarnas med 4,811 personer, den största ökningen hittills i föreningens utveckling.

Hur Stockholms stad skinnas.

Stockholms stad äger f. n. trenne s. k. kommunala bolag, nämligen Spårvägsbolaget, Frihamnsbolaget samt Tomträttskassan. Ordföranden i det förstnämnda, redaktören Gottfrid Björklund, åtnjuter ett arvode av 7,500 kr., styrelseledamöterna 3,000 och suppleanterna 1,000 kr. eller c:a 125 kr. pr sammanträde. I frihamnsbolaget ha styrelseledamöterna 1,000 kr. var, suppleanterna 400 kr. och revisorerna 500 kr., vilket blir 90 kr. i avode för sammanträde för styrelseledamöterna.

Viktoriasalen

4 föredrag om CIVILISATION

av

Doktor M. A. Nilsson, Örebro,

den 4, 12, 20 och 26 mars

kl. 8 em.

1. **Grundvalarna för all högre civilisation.**
2. **Civilisationspartiets viktigaste programpunkter.**
3. **Civilisationen inför det osynliga nutidsslaveriet i staterna.**
4. **Kvinnans uppgifter inför den högsta civilisationen.**

Fri entré. Klipp ur annonsen!

Behovet av en invandringslag.

Herr Redakör!

Det var med glädje undertecknad i ett föreg. nummer av Eder ärade tidning läste 'Patriots' artikel om "Behovet av en invandringslag". Det är för vårt folk, som är det rasrenaste i Europa, en hederssak, att en invandringslag snarast kommer till stånd, vilken framförallt stänger dörren för de mindervärdiga och synnerligen farliga östjudiska elementen. Av den t. f. medarbetarens i Nationen, lektor Valentins bekanta bok framgår, att judarna ej på ärligt vis lyckades vinna tillträde til. Sverige utan att det skedde genom mutor och utdelande av brännvin. Den hebreiske professorn Fredrik Kristopherson-Böök, som i Svenska Dagbladet gjort en sådan storartad propaganda för judendomen, kallande i sin recension av Valentins bok dettahebreernas sätt att innästla sig i Sverige för "en idyll" i stället för en blodig fars. Redaktör Böök saknar ej formuleringsförmåga i allmänhet, men här, där han var ute på olovliga tendentiösa vägar, använde han med flit och mot bättre vetande felaktig glosa.

I Nya Dagligt Allehanda skrev nyligen signaturen "Janus" på insändareavdelningen följande tänkvärda ord:

"En viktig uppgift är hämmandet av undermåliga individers av främmande synnerligast östeuropeiska, folkraser inflyttning uti vårt land. — Barmhärtigheten mot ofödda släkten, det sunda folkets rätt till skydd och samhällets berättigade krav på minskning i st. f. ökning av dess ekonomiska belastning genom dessa mindervärdigas och rasvådligas barnalstring, måste även i vårt land med allvar och utan uppskov bliva föremål för riksdagens beaktande och lagstiftning. Ett ytterligare negligerande av dessa viktiga sidor i befolkningspolitiken vore redan i sig självt att betrakta som ännu ett framträdande degenerationssymptom inom svenska folket."

Då behovet av en invandringslag för vårt land numera är i högsta grad trängande, bör man inrikta sig på, att opinionen för en dylik växer sig så stark, att den tilltvingar sig våra lagstiftares öra.

Rasskyddare.

Djursholmsbanans tunnelfråga.

Djursholms stads i uppenbar strid mot opinionen inom samhället ingivna ansökan om koncession på tunnelinfarten till Engelbrektsplan har av kommunikationsministern remitterats till överståthållarämbetet, som, innan det avger sitt yttrande skall höra Stockholms stadsfullmäktige och övriga vederbörande myndigheter, samt till Svenska stadsförbundets finansråd, som anmodats yttra sig över de föreslagna grunderna för företagets finansiering.

"Svenska veckan".

Tidpunkten för Svenska veckan har fastställts till dagarna 3—9 maj.

Amerikansk banktrust på 4,59 miljarder dollars.

De till amerikanska Federal Reservesystemet anslutna medlemsbankerna ha för senaste affärsåret haft en sammanlagd nettovinst på 378,4 milj. doll. Det i dessa banker investerade kapitalet, utgörande sammanlagt 4,59 miljarder doll. har under fjolåret förräntats med 8,24 proc. mot 7,61 proc. året förut.

Måltidsdryck som hälsokur

erhåller man av **Fruktsalt-Samarin**; det ger en läskande och härlig kolsyredryck, som piggar upp aptiten och befordrar ämnesomsättningen, renar och uppfriskar blodet, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, utdriver den skadliga urinsyran, gifter som måste rensas bort, varmed undanröjes grundorsaken till dålig hälsa; hela organismen sättes i god form.

Drick därför dagligen **Fruktsalt-Samarin.** Pris pr fl. kr. 2,50; motsvarar 25 fl. mineralvatten. Erhålles å apotek, hos drog-, färghandl. m. fl.

Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

"Försvarsreformens" ödesdigra militära och ekonomiska följder.

Forts. fr. sid 1.

den nya försvarsanordningen, innebär en ekonomisk inkompetensförklaring av fullödigaste slag, och försvarsanordningen medför i militärt hänseende ett avstående fr. de faktiska möjligheter vi besitta att med framgång kunna avvisa varje hot mot vår frihet och självständighet. Den är alltså ekonomiskt sett lika oberättigad som den ur militär synpunkt är meningslös. Den pålägger oss bördor, vilka icke ge oss någon verklig valuta, och den avser att insöva vårt folk i en trygghetskänsla, som saknar grund i reella maktmedel. Den är en följd av avväganden, som icke hava något samband med verklighetsläget eller motiverats av hänsyn till vårt lands intressen och behov — utan allt värde i hemsökelsens stund. Ekonomiskt oberättigad och militärt oduglig, så måste även domen lyda över 1925 års försvarsbeslut. Vill vårt folk giva sin sanktion åt den skamliga fosterlandsförrädiska gärning, som de av storfinansen regerade statsmakterna genomdrivit emot folkets sanna intresse? Nej! Tiden är inne för vårt folk att på allvar bjuda den nationella raseringens onda andar i vårt land spetsen. Den nationella restaurationen är redan på väg. En av dess uppgifter, som med yttersta hänsynslöshet måste fullföljas, är att hindra förverkligandet av fosterlandsförrädarnas av 1925 "försvarsreform", varvid även de reellt ansvariga i det dolda skola framdragas ur dunklet, där de nu sitta och spinna, och vederbörligen exponeras för allt Sveriges folk!

Vi återkomma till ämnet på vår ledande avdelning.

Jättesvindeln Mellansvenska Malmfälten.

Forts. fr. sid 1.

penning, alldenstund det österrikiska bolaget för de fyra föregående åren kunde uppvisa en förlust på tillhopa kr. 701,444:39;

2) 2,496 aktier i Ickorrbottens Gruve A.-B. vilket bolag förut ägts av Österreichische Berg-Gesellschaft i Teschen, Mähren, och under de fyra föregående åren haft en förlust å tillsammans kr. 689,009:16;

3) 1,396 st. aktier i Mossgruvans aktiebolag, vilket bolag haft en förlust av kr. 87,271:61 år 1916 och en förlust av kronor 73,357:90 år 1917;

4) 7,546 st. aktier i A.-B. Salsta gruvor av vars balansräkning framgår, att bolaget ej haft något överskott.

De fyra sålunda fallfärdiga gruvbolagens aktiekapital utgjorde tillhopa 6,507,000 kronor, och företagen voro på grund av gjorda förluster och skulder uppenbart värdelösa, vilket ej hindrade att stiftarna av A.-B. Mellansvenka Malmfälten överläto dem på det nybildade bolaget för mer än dubbla pari-värdet eller fjortonmiljonertvåhundranittiofemtusen kronor.

I vår lag finnes det emellertid en bestämmelse, att om stiftare av ett bolag taga oskäligt betalt för till bolaget överlåten valuta, aktieägarna äga rätt att inom två år väcka talan. För att förekomma detta betonade stiftarna av A.-B. Mellansvenska Malmfälten vid aktieförsäljningen, att någon utdelning ej vore att vänta förr än efter två år, tydligen i avsikt, att allmänheten som satsat aderton miljoner kronor på värdelösa gruvor, skulle underlåta att väcka talan mot stiftarna. Av stiftarna står hr August Nachmansson i den sämsta dagern, enär han varit ledamot av styrelsen för de överlåtna gruvföretagen innan de transporterades på A.-B. Mellansvenska Malmfälten. Bankdirektörerna Wallenberg, Rydberg och Falkman måste i egenskap av styrelseledamöter i Emissionsbolagen även ha haft kännedom om de gamla gruvbolagens dåliga ställning. I aktiebol. Mellansvenska Malmfältens första styrelse märktes även Nordiska Kompaniets verkst. direktör, hr Joseph Sachs.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

—::—

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.

Växel med ankn. till

Redaktionen

Huvudredaktören

(mottagningstid 3—4 em.)

Kassan och Exp.

Annonsavdelningen.

—::—

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.

I textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

St. Tidn. Tr. 1926.

A.-B. Mellansvenska Malmfälten, som har skulder på över sjutton miljoner kronor, är enligt svensk lag skyldigt att träda i likvidation, men styrelsen har underlåtit detta steg, och man har skäl att misstänka, att bakom denna dess uraktlåtenhet ligger en rädsla för att, om bolagets böcker granskas, styrelsen skall bliva betalningsskyldig, varför man synes vilja låta preskriptionstiden i lugn gå till ända.

Aktieägare, som gjort förluster på företaget, böra noga hålla sig underkunniga om, när årets bolagsstämma kommer att hållas och på stämman yrka bolagets trädande i likvidation. Att observera är att den, som önskar deltaga i bolagsstämma, senast tre dagar före stämman skall anmäla detta i rekommenderat brev under adress: A.-B. Mellansvenska Malmfälten, Håksberg. De aktieägare, som ej äro i tillfälle att bevista stämman men önska bliva företrädda, kunna insända fullmakt för innehavaren att föra dennes talan vid 1926 års bolagsstämma med delägarna i A.-B. Svenska Malmfälten i bevittnat skick till tidningen **Nationen**, Södra Kungstornet Stockholm, vilken ombestyr anskaffandet av ombud, som vid stämman kommer att yrka på bolagets trädande i likvidation.

Här några exempel på mina fördelaktiga priser!

Herrhattar ...... fr. kr.	3:90
Krimmermössor fr. kr.	3:35
Sportmössor .... fr. kr.	1:45
Kulörta Perkalskjortor med 2 kragar, alla nummer ...... fr. kr.	3:90
Kulörta Zephyrskjortor med 1 krage .. fr. kr.	7:75
Frack- och Smokingskjortor.. fr. kr.	5:65
Herrstrumpor, 1:ma eng. helylle, ribbade ...... fr. kr.	0:95
Arbetsblusar, 1:ma blåwills fr. kr.	2:65
Kragskyddare, silke .... fr. kr.	2:65
Helylle, d:o extra kraftig kvalitet, mörkblå fr. kr.	1:95
Damhandskar, fordrade...... fr. kr.	3:95
Herrhandskar, fordrade...... fr. kr.	5:35

Slipsar

virkade och i helsiden, alla färger, högmoderna mönster till

slumppriser

utom all konkurrens

från kr. 0:85.

10 proc. rabatt

lämnas å alla icke realisationsvaror. Order till LANDSORTEN fraktfritt när rekvisitionen uppgår till minst 25 kr.

HANDSKAR tvättas och lagas billigt och omsorgsfullt

Hagmans Herrekipering & Handskmagasin,

108 SVEAVÄGEN 108,

8:e huset från Odeng. mot Kungsg.

Vägen till rikedom
går genom trycksvärta, närmare bestämt genom annonsering i **NATIONEN.**

NATIONEN

Fredagen den 26 Februari 1926.

Billigt.
LEKSAKER m. m.
HUSGERADSARTIKLAR stor sort.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin Tel. N. 8243

Den Wallenbergska hydran.

Forts. fr. sid. 1.

lädska bankerna. Detta så mycket mera som den säkerhet våra privatbanker erbjuda, av vilka många i sitt innersta fortfarande bära på svåra sjukdomar, är vida mindre än vad Schweiz högst ansedda statsbanker (kantonalbankerna) och Hollands stora banker bjuda sina klienter.

Till bevisande av vårt påstående att riksbanken går i ledband av privatbankerna må här erinras om de under världskriget och den då rådande penningebristen av riksgäldskontoret införda s. k. skattkammarväxlarna, som löpte med en procent högre ränta än vad privatbankerna gottgjorde insättarna med. Hade allmänheten på behörigt sätt underrättats härom, hade den naturligtvis köpt dessa förstklassiga papper, vilka dessutom löpte med förskottsränta och utan skyldighet till erläggande av ränteskatt såsom fallet är vid räntelyftningen i privatbankerna i stället för att på ojämförligt mycket ofördelaktigare villkor anförtro sina medel åt privatbankerna. Men införandet av skattkammarväxlarna skedde i all tysthet i den mycket tydliga avsikten att tillföra privatbankerna extra, enorma vinster. Och icke endast i denna punkt ha riksbanken och riksgäldskontoret visat sitt ömma hjärta för herrarna Wallenberg et consortes. När under brinnande världskrig som likvid för stora varuleveranser erbjöds vår riksbank betalning i guldmynt, vägrade denna, uppenbarligen på herrarna Wallenbergs order för nedbringande av kronans värde och varuprisernas stegrande etc., att emottaga dylik likvid och begärde i stället betalning i papperspengar under den kostbara motiveringen, att papperskronans värde stode över pari och att det således skulle vara till förlust för statskassan att acceptera guldlikvid. Resultatet av denna lindrigt sagt statsvådliga handling blev i högsta grad ödesdigert. När till täckande av de oerhörda summor, som bortstulos och bortslösades i våra krigstidskommissioner, sedelmängden i oerhörd grad fick ökas och pressarna arbetade dag och natt, visade sig snart följderna av det urbota vägrandet att mottaga guldlikvid på ett synnerligen kännbart sätt. Ty då den för täckandet av papperspengarna erforderliga guldmängden saknades, började med naturnödvändighet kronvärdets dans nedåt, och ju mera papperspengarnas mängd ökades desto mera sjönk den genom guld otäckta papperskronans värde och ju mera kronans värde sjönk desto mera stego varupriserna — just det som åsyftades av kristidsmarodörerna och folkplundrarna. Men icke nog med detta; riksbanken rediskonterade i oskäligt hög grad privatbankernas växlar etc., mot obefogat låga räntesatser, därmed ytterligare urlakande kronans värde, ty då detta konstant sjönk hade de från riksbanken återbetalda penningarna vid återlämnandet varje gång ett betydligt lägre värde än vid emottagandet. Sakerna lågo alltså på ett fullt analogt plan med de förhållanden, som på sin tid totalt ruinerade de österrikiska och tyska valutorna. Liksom en försvagad mänsklig kropp är vida mera prisgiven åt alla möjliga sjukdomar än en frisk, så förhåller det sig givetvis även med samhällskroppen i avseende å dess valuta. Men i ett land, där valutan är depricerad, trivas valutamarodörerna bäst, och där ha de det ojämförligt mycket lättare att utsuga land och folk än i ett land, där sunda och normala valutaförhållanden råda.

En fullt värdig medhjälpare vid åstadkommandet av dessa kaotiska förhållanden inom vårt ekonomiska liv — det må nu ha varit efter föregående uttrycklig överenskommelse med herrarna Wallenberg o. riksbanksledarna eller ej — var utan tvivel den av "Hebreiska Dagbladet" (det s. k. Svenska Dagbladet) i samförstånd med herrarna Wallenberg och bankföreningen (ordförande: hr Marcus Wallenberg) till världens största nationalekonom upphöjde professorn och journalisten Gustaf Cassel. Det var nämligen just bemälde hr Cassel, som i samma veva i "Hebreiska Dagbladet" igångsatte sina spiritiska suggestioner, att det skulle vara ett fördärv för oss, om riksbanken emottoge guldlikvid i stället för pappersbetalning. Huruvida såsom framhållet här förelåg ett förenbart samarbete mellan riksbanken och prof. Cassel eller om hr C. endast i egenskap av herrarna Wallenbergs trogne vapendragare preparerade folkopinionen i riktning mot kronans urlakande, har ju i och för sig mindre intresse, då ju resultatet i varje fall är detsamma. Såväl under kriget som hela tiden efter detsamma framlyste ur så gott som alla prof. Cassels journalistiska excursioner på valutaområdet i "Hebreiska Dagbladet" den mycket tydliga avsikten att nedsätta penningevärdet och höja varupriserna. Att småkapitalister pensionärer, livränteägare och löntagare också ha rättighet att kunna göra anspråk på att få leva, för sådana bagateller har hr Cassel visat sig icke äga något som helst intresse. De bolsjevikiska tendenser prof. Cassel sålunda lagt i dagen till de land och folk utplundrande privatbankernas o. trustherrarnas riktande, då han ville nedsätta kronans värde o. därigenom direkt expropriera småkapitalisternas, pensionärernas, livränteägarnas och löntagarnas redan förut i stor utsträckning exproprierade ägodelar, visa tydligt, att hr C. är en man av precis samma läggning som hans kosmopolitiska uppdragsgivare och att han totalt saknar de ideela tillgångar, som man även i den materialistiska tid, vari vi leva, bör ha rättighet att om också i minimal grad, förutsätta hos en person, som kallar sig professor och utger sig för att representera vetenskapliga insikter.

Av det sagda framgår alltså, huru vår riksbank, vårt riksgäldskontor och våra herrar socialekonomer etc. förenat sig i troget och innerligt samarbete med herrarna Wallenberg i deras upphöjda strävan att ekonomiskt utpressa landets befolkning som en citron.

(Forts. följer.)
Ekonom.

Förskingringsepidemien sprider sig till — ålderdomshemmen.

Ett ombud för sjuk och begravningskassan Ålderdomsförbundet i Sundbyberg med omnejd har instämts till Sollentuna och Färentuna tingslags häradsrätt för förskingring av omhänderhavda medel. Det förskingrade beloppet rör sig om i runt tal 3,600 kr.

Nytt offer för den religiösa urartningen.

För närvarande äro starka krafter i rörelse för främjandet av det religiösa urartningsfenomen, som kallas pingströrelsen. Särskilt opereras kraftigt i Göteborg, där i dagarna ett fall av religiöst vansinne inträffat, i det en kvinna i 30-årsåldern blivit vansinnig av grubbleri och måst intagas på hospitalet.

Helmer Holmberg
Juvelerare
Etabl. 1865.
Tel. Norr 53 60 59 Regeringsgatan 59 Tel. Norr 53 60
Stockholm.
Beställningar & reparationsarbeten. HAKKORS på lager fr. o. m. nydr

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av **kontorsmaskiner** under garanti. Försäljer: **Färgband Karbonpapper** och tillbehör till **billigaste priser.**

STORA BUFFÈN
Götgatan 61, Tel. Sö. 13012, rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina vältempererade maltdrycker; allt i förening med humana priser och gott bemötande. Alla äro välkomna.
Vördsamt
[illegible] G. H. NORIN.

Erik Schmid's Dansinstitut.
Fr. K. Operabaletten, Södra Kungstornet, Kungsgatan 33, 8 tr., hiss.
MODERNA DANSER. SENASTE NYHETERNA.
Kurser och privatlektioner dagl. Nybörjarekurs.
STOCKHOLMS STÖRSTA OCH ELEG. DANSSKOLA.

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8389.

ERIK ERIKSSON
Plåtslageri
STOCKHOLM
Brunnsgatan 29 Tel. N. 14915.

Bröderna Waller,
MEK. REPARATIONSVERKSTAD
Regeringsgat. 55 ö. g. Tel. Norr 21 592.
Utför alla slag av mek. reparationer samt lås o. nycklar.
Omsorgsfullt, förstklassigt arbete till humana priser.

Centralkondis
Klarabergsgatan 58.
Gott KAFFE (hel & halv), goda WIENERBRÖD, BAKELSER och TARTOR. Alltid färska CHOKLADER och KONFEKTYRER.
RING NORR 2289 så hemsända vi kaffe eller chokladvaror, när så önskas.

Knut C. W. Lindgrens
Frukt-, Blomster- & Grönsaksaffär
Nybrogatan 56 B. Tel. Öst. 7094.
Kransar och buketter bindas smakfullt. Varor hemsändas.
REKOMMENDERAS.

KAFÉET,
Skånegatan 64,
rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina vältempererade maltdrycker.
Vördsamt
Richard Lindberg.

Tvätinrättningen
Linnégatan 19 Tel 70484
Emottager KLÄDER såväl till TVÄTTNING som MANGLING.
E. Ringström.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Kem. Tekn. Fabr. Globens *näringsmedel*
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Extra fint
SMÖR à 3:— pr kg.
Finaste
WÄSTERBOTTENS GRADDOST
à 2:50 pr kg.
CARL SANDBERGS SMÖRAFFÄR,
Tegnérgatan 17. Tel. Norr 21539.

KAFFE
köpes bäst
och billigast
hos FREDRIK CARLSSON.
Södermannagat. 33.
Tel. Söder 30931.

GYNNA
NATIONENS
ANNONSÖRER!

Guldimporten till U. S. A. i stigande.

Amerikas guldimport var under januari 19,4 milj. doll., mot 4,2 milj. doll. under samma månad i fjol. Samtidigt visa siffrorna för guldexporten en motsatt utveckling, i det att januari månads guldexport endast uppgick till 3,1 milj. doll. mot 73,5 milj. under samma månad 1925.

"Oppositionella kommunister" häktas.

Enligt meddelande från Moskva ha 1,500 personer nyligen häktats i republikerna Aserbeidjan (Baku), Armesien och Georgien. Häktningarna motiverades med försök av "de oppositionella kommunisterna" att värva anhängare.

Statsämbetsmannens dubbelgångare.

Forts. fr. sid 1.

justitieombudsman till åtal anmälde ämbetsmannen Anderberg, min av denne Wallenberg utsedde efterträdare såsom beskickningschef i Mexico, för olovligt handhavande av penningmedel, som jag allenast för hans ämbetes skull anförtrott honom, invände han, att uppdraget icke haft något med hans ämbetsställning att göra utan varit ett sådant av enskild natur vid sidan av ämbetet, allt för att undgå ansvar såsom ämbetsman för sina handlingar, och då justitieombudsmannen icke ägde att ingripa mot honom såsom enskild person blev ämbetsmannen fri från ansvar. När jag sedan i enlighet med Anderbergs av J. O. till slut godtagna uppgift, uttog stämning å honom såsom enskild person, vägrade han att ingå i svaromål under påstående att min stämning uppenbarligen gällde ämbetshandlingar, för vilka han icke vore ansvarig inför domstolen. För att undgå ansvar även denna gång påstod han sålunda ett förhållande, som han förut inför J. O. på det bestämdaste förnekat. Jag står nu i begrepp att hos konungen begära förordnande om särskild domstol, inför vilken han är skyldig att svara.

En ämbetsman, som så söker uppdela sig i två skilda personer ehuruväl han vet att han såsom enskild person icke kunnat handla som han gjort om han ej samtidigt innehaft ämbetsmannens makt och myndighet, har enligt mitt förmenande, därmed ådagalagt, att han i ringa grad motsvarar vad man kallar en gentleman, ävensom att han är föga värdig det ämbete, han kommit att bekläda, särskilt när detta är ett förtroendeämbete. I sin uppgivna egenskap av enskild person har han sålunda utnyttjat sin samtidiga ställning såsom ämbetsman, och ämbetsmannen har missbrukat sin ämbetsmyndighet genom att obehörigen låna sina tjänster åt sin namne såsom enskild person. Ett dylikt handlingssätt, som måste betecknas allenast såsom utslag av ett dåligt samvetes röst, är sannerligen ej häller ägnat att hos allmänheten upprätthålla den aktning för en ämbetsman, som denne har rätt att av allmänheten fordra.

För jämförelsens skull kan i detta sammanhang nämnas, hurusom en av landets främste juridiska auktoriteter justitierådet Trygger i sin egenskap av statsminister och i anledning av utrikesministern Hederstiernas anförande vid ett högtidigt tillfälle rörande vårt genom inträdet i det s. k. Nationernas förbund framkallade förhållande till vår östra granstat, offentligen förklarade, att det icke var utrikesministern, som talat, utan hr Hederstierna såsom enskild person. Förklaringen gavs såsom svar å de obehärskade angrepp, som mot utrikesministern riktades från vissa pressorgan vilka ställde sig oförstående inför den av utrikesministern framkastade storslagna tanken. Vare emellertid härmed hur som hälst. Båda voro män och gentlemän, och utrikesministern tog konsekvenserna av privatmannens handlingar och så handlar ock den ämbetsman, som är medveten om sitt ämbetsmannaansvar.

Ett tredje fall av dylik uppdelning, varigenom en tjänsteman sökt undgå ansvar såsom tjänsteman genom att frånkänna sig sådan egenskap och i stället ikläda sig den enskilde mannens ofarligare skepnad förtjänar ock att här belysas ty även det är av allmänt-rättsligt intresse och bör likaledes kunna tjäna såsom ett giv akt åt den enskilde, som kommer i beröring med tjänstemän, som ej ha moraliskt mod att stå för sina handlingar och ta konsekvenserna av desamma. Jag syftar på det i pressen nyligen omtalade fallet, då en läroverksrektor vägrat att underkasta sig tjänstemannaansvar för ett ärekränkande yttrande som han fällt, under påstående, att det icke fällts i tjänsten, vilken uppfattning skolöverstyrelsen nu godtagit. Rektorn har icke gittat förneka att han fällt det till vederbörande anmälda uttalandet, att ifrågavarande lärare var skolans "onde ande", utan nöjer sig med att framhålla, att den förolämpade läraren icke påstått än mindre bevisat, att det fällts i tjänsen. Vad rektorn vid privat samtal i hemmet yttrat till en tidningsman, som redan i pressen återgivits, därmed hade klaganden icke det ringaste att skaffa, säger rektorn. Var då den tidningsman, som besökte rektorn i hans hem, rektorns personlige vän eler för tillfället hans gäst, eller besökte han rektorn i hans egenskap av rektor och förty tjänsteman för att av honom såsom sådan erhålla hans uttalande? Det är ju ock uppenbart, att ett dylikt rent av tillintetgörande omdöme måste få en högst olycklig följd för det goda förhållandet mellan läraren och hans elever, när det stammar från skolans styresman och rör en honom underordnad lärare och trots rektorns påstående att det ej fällts i tjänsten: Skolöverstyrelsens beslut om ingen åtgärd kan förty icke betyda en rehabilitering inför den sunt tänkande allmänheten av rektorn, vilken det, såsom ungdomens uppfostran, bättre hövts att, i stället för att ta sin tillflykt till ofina advokatoriska knep och när han ej kunnat förneka anklagelsens riktighet, öppet erkänna, att han av obetänksamhet fällt ifrågavarande yttrande och offentligen bjuda den förolämpade läraren ursäkt, vare sig yttrandet fällts i eller utom tjänsten, och sedan, söka ärligt befria den skola, vars ansvarige chef han är, från "dess onde". När samma rektor offentligen förklarade och offentligen upprepade, att han kommer att avgå såsom rektor, om den hos honom i onåd komne läraren finge återinträde i tjänst så talade han såsom tjänsteman och icke såsom enskild person. Men han tog ej häller här konsekvenserna av vad han, så stolt förklarat. I stället åstadkoms en opinion bland elevernas målsmän till förmån för hans kvarstannande, sedan beslut om lärarens återinträde fattats i trots av rektorns vilja. Om hans utalanden härutinnan gjorts i hans hem eller inom skolans område, torde vara likgiltigt. Eller voro också dessa yttranden fällda av honom såsom enskild person, så att han såsom rektor ej anser sig behöva ta konsekvenserna av desamma!

Det vore sannerligen önskvärt, att klarare bestämmelser infördes, på det att icke en ämbets- eller tjänstman skall få lov att efter behag uppträda såsom enskild person, när han finner sådant vara för sig i ansvarshänseende fördelaktigare.

Folke Cronholm.

Högermäns politiska karaktärslöshet.

Forts. à sid. 4.

oförtjänt seger. En sådan tillförde hr Trygger ministären Sandler genom sitt framhållande av att åtminstone andemeningen av den ifrågavarande grundlagsparagrafen icke stode i strid mot ett tillstyrkande av regeringsförslaget. Denna tolkning av den åsyftade paragrafen i grundlagen visar, att hr Trygger står ungefär lika högt såsom professor som politiker, ty varje människa med oförvillad intelligens och rättsliga begrepp måste inse, att, om grundlagsparagrafens bokstav strider mot regeringsförslaget, så talar självfallet också dess andemening samma språk, eftersom varken hr Trygger eller någon annan-lär kunna säga, vilken särskild undermening lagstiftarna på sin tid velat nedlägga i den ifrågavarande grundlagsparagrafen. Under sådana förhållanden kan och får denna ej heller tolkas annorlunda än som bokstaven föreskriver. Att många viktiga paragrafer i våra grundlagar till skada för land och folk fått skatta åt förgängelsen, ha vi just sådana politiker som hr Trygger att tacka för.

v. L.

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet, Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 10. Fredagen den 5 Mars 1926. Årg. 2.

Tvåbrödrabankens sex olika förvärvsgrenar.

I våra föregående artiklar rörande Tvåbrödrabanken eller som dess officiella namn lyder Stockholms Enskilda Bank har påvisats den fruktansvärda ekonomiska skada, som denna banks ägare, herrarna Wallenberg, i gemenskap med sin verkställande direktör i banken, hr Nachmansson och chefredaktören för "Hebreiska Dagbladet", dr Helmer Key, samt under välvillig hjälp av ministrar, hovdignitärer, riksdagsmän etc. tillfogat och alltjämt tillfoga vårt land och folk. Sedan herrarna Wallenberg numera också såsom det så försynt heter "kontrollera" Svenska Handelsbanken och Skandinaviska Kreditaktiebolaget, för att nu icke tala om diverse andra, mindre banker, som de f. n. äro i färd med att befria från sina ägande tillgångar, disponera de såsom i vår sista artikel framhölls över det oerhörda kapitalet av omkring 2 miljarder kronor. Med detta kapital, vars storlek i förhållande till vår till circa 25 miljarder uppgående hela nationalförmögenhet ju är rent enorm, kunna vilka som helst för land och folk vådliga spekulationer och manipulationer, legala och illegala, kosmopolitiska och bolsjevikiska företagas, och i betraktande av den enastående hänsynslöshet och samvetslöshet, som utmärker dynastien Wallenberg, kan faktiskt ingen bank eller annat ekonomiskt företag av vad slag det vara månde känna sig säker för herrarna Wallenbergs förintelseåtgärder.

Den till gigantiskt omfång utvecklade Wallenbergska verksamheten, som snart sagt icke är främmande för något gebit, låter på det rent ekonomiska förvärvsområdet uppdela sig i sex olika huvudgrenar. Den första av dessa är den, att med hjälp av sina trogna vänner i riksbank och riksgäldskontor samt med regering, riksdag och bankinspektör som välvilliga åskådare genom en oskäligt hög vinstmarginal mellan in- och utlåningsräntor pressa musten ur såväl insättare som låntagare. Herrarna Wallenberg har härvid även sörjt för att icke någon konkurrens skulle kunna uppstå på bankväsendets område genom att med eller mot deras vilja pressa in alla våra banker i bankföreningen (= banktrusten), där hr Marcus Wallenberg icke endast på grund av ordförandeskapet utan såsom den av alla fruktade ägaren av landets tre största banker, vilken har i sin hand att när som helst strypa en eventuell motståndare, äger det i alla skiften bestämmande ordet.

Grenen numro två, medels vilken enorma summor av Sveriges nationalförmögenhet överföras i de Wallenbergska kassafacken i Sverige, England, Amerika och andra länder, är våra monopolinrättningar, som hr Knut Wallenberg under sin utrikesministertid passade på att tillskapa och såsom morgongåvor tilldela sig själv och sina bröder. Dessa monopolier till svenska folkets utsugande och herrarna Wallenbergs riktande äro socker-, tobaks- och spritmonopolen, ty trots all försiktighet, som iakttagits, har det icke kunnat fördöljas, att även inom spritmonopolet herrarna Wallenbergs mästarehand sköter trådarna bakom kulissen. De vinster, som genom monopolinrättningarna flutit och alltjämt flyta in till Wallenbergska kassakistorna uppgå årligen till många miljoner kronor, och det är endast förvånande, att de ingenstädes skymta i deras debetsedlar. Vad som försiggår inom spritmonopolet, försiggår även inom de andra monopolen, ehuru på ett betydligt mera diskret sätt, eftersom tobaken och sockret ännu icke gjorts till objekt för någon ideell rörelse à la nykterhetsrörelsen, vilken på alla vägar river upp dammet och väcker folkets vaksamhet.

Den tredje grenen av ekonomisk verksamhet, där herrarna Wallenberg åstadkommit sina för alla tider beryktade bragder, har varit den, att genom strypande av otaliga industriella och finansiella företag ruinera tiotusentals oskyldiga människors existens. De summor, som herrarna Wallenberg genom detta skriande omänskliga tillvägagångssätt pressat ur vårt land och vårt folk, uppgå med all säkerhet till hundratals miljoner kronor. Här skall blott erinras om ett par exempel ur mängden, nämligen dels det i vår förra artikel omnämnda fallet Mellansvenska Malmfälten, där herrarna Wallenberg, Nachmansson, Rydbeck och deras lydiga vapendragare så gott som för ingenting inköpte fyra på grund av skuldsättning värdelösa gruvor, på vilka de bildade ett aktiebolag med ett kapital av 18 milj. kronor, vars värdelösa aktier de så medels en braskande reklam i sina köpta tidningar utprånglade bland den intet ont anande allmänheten, genom vilken omänskliga aktion tusentals små aktieägare o. sparare förlorade alla sina tillhörigheter. Det andra exemplet, som vi i detta sammanhang vilja återkalla i

Forts. å sid. 4.

Till Nationens vänner och läsare!

Nationens hänsynslösa aktion till allmänhetens upplysande rörande de missförhållanden, som under den härskande kosmopolitismens hägn fått vinna utbredning i vårt samhälle, har väckt åtskillig oro i de kretsar, där man hittills tack vare den mutade dagspressens tystnad i allt lugn kunnat sitta i vassen och skära pipor. Flera fall av försök till påtryckningar på tidningens vänner och förbindelser ha gjorts, ehuru vi hittills ej ansett skäligt presentera dem för offentligheten. I den mån vi mera hårdhänt tagit itu med de regerande hemliga kretsarna ha även ökade svårigheter i fråga om tidningens distribution förmärkts. Vi ha tidigare framhållit, hurusom tidningsförsäljaren på Stureplan i Stockholm på grund av Nationens som det ansågs utmanande karaktär redan för en längre tid sedan såg sig nödsakad att inhibera uppsättandet av löpsedel av fruktan för att eljest gå förlustig dispositionsrätten till denna den förnämsta tidningsförsäljningsplatsen i huvudstaden. Sedan ha ytterligare en del liknande fall förekommit, då man av hänsyn till en viss bank icke vågade ha löpsedeln uppe. Vid förfrågan hos den ifrågavarande bankens direktion upplystes emellertid, att varken någon påtryckning gjorts eller komme att göras mot distribution eller affischering av Nationen. Faktum, att försäljarna icke vågat och alltjämt icke våga ha löpsedeln uppe, kvarstår likväl. Vidare har på åtskilliga platser förekommit, att tidningens löpsedlar i obevakade ögonblick bortslitits samt särskilt i dessa senaste dagar, att personer varit ute i rörelse och förehållit försäljarna det olämpliga uti att affischera en tidning av Nationens karaktär.

Att krafter varit och ävenså i ökad grad äro i verksamhet för att försvåra försäljningen av Nationen i Stockholm, är alltså uppenbart. Vi vilja därför vädja till alla våra vänner och meningsfränder, som äro intresserade av tidningens framgång, att lämna oss sin aktiva medverkan för dess spridning medels prenumeration. Den sak vi kämpa för är allmänhetens egen, och vi våga därför hoppas, att denna vår vädjan ej skall förklinga ohörd. Envar som vill det mål, vi kämpa för, bör stödja oss. *Alltså, inträd som medhjälpare i vårt arbete för Nationens spridning. Sätt Eder skriftligen eller muntligen i förbindelse med tidningen, brevledes el. g:m besök å vårt kontor eller pr telefon Norr 5898 och Norr 5899, varvid alla orienterande upplysningar rörande arbetet för tidningens spridning lämnas!* Varje intresserad krafts medverkan betyder ett steg fram mot det mål, vi satt oss före: *vårt folks nationella frigörelse.*

Spritmonopolet

"Sådant det är".

VIII.

A.-B. HOTELL KRONPRINSEN OCH A.-B. FENIXPALATSET.

I föregående artiklar har redogjorts dels för själva huvudbolaget A.-B. Vin- och Spritcentralen dels ock för detta bolags sexton dotterbolag i första led och dessutom för det största av dotterbolagen i andra led nämligen Stockholms Allm. Restaurant Aktiebolag. Detta sistnämnda bolag har i sin tur tvenne dotterbolag, nämligen A.-B. Hotell Kronprinsen och A.-B. Fenixpalatset vilka båda bolag sålunda kunna betecknas som dotterbolag i tredje led av A.-B. Vin- och Spritcentralen.

A.-B. HOTELL KRONPRINSEN.

Styrelsen i A.-B. Hotell Kronprinsen utgöres av hrr Otto Zethelius, Alb. Mild och H. Malmberg. Revisorer äro hrr H. Rubarth och Karl Larsson.

Balansräkning den 31 dec. 1924.

Tillgångar:			
Kontant behållning		3,543:98	
Växelkassor		4,800:—	
Bankräkning		50,763:79	
Diverse fordringar		7,690:97	
Varulager		59,385:14	
Tvättinrättningen		30,938:24	
Hotell- & Restauratinventarier		207,000:—	
Förskotterade reparationskostnader		15,000:—	379,122:12
			Kr. 379,122:12
Skulder:			
Diverse skulder		67,497:35	
Innestående avlöningar		1,600:89	
Aktieägarne, ej uttagen vinst		1,449:—	
Kvarstående vinst från år 1923		1,027:01	
Reservfonden		28,000:—	
Aktiekapitalet:			
stamaktier	205,550:—		
preferensaktier	54,500:—	260,050:—	
Årets nettovinst		19,497:87	379,122:12
			Kr. 379,122:12

Vinst- och förlusträkning den 31 dec. 1924.

Inkomster:		
Bruttovinst å hotell- & restaurantrörelsen		770,180:65
		Kr. 770,180:65
Utgifter och avskrivningar:		
Avskrivning å inventarier	23,040:—	
Skatter	3,902:31	
Omkostnader	723,740:47	750,682:78
Årets nettovinst		19,497:87
		Kr. 770,180:65

7 procents utdelning å alla aktier.

Forts. å sid. 3.

Den judiska imperialismen.

Lektor Valentin som judeförsvarare.

Av hr GUNNAR FJORD.

Herr Redaktör!

Mitt senaste inlägg mot herr Valentin var infört i "Nationen" den 5 febr. d. å. Sedan dess hava till dags dato över fjorton dagar förflutit, utan att herr V. bevärdigat min artikel med ett svar. Under denna tid har även en ny insändare, nämligen ledaren för Svenska National-Socialistiska Frihetsförbundet, på ett synnerligen förtjänstfullt sätt belyst herr V:s "fakta". Men icke heller efter denna artikel har lektor V. låtit "Nationens" läsare få se något motinlägg. Tydligen har herr V. funnit lägligt att efter dessa artiklar draga sig tillbaka.

Under sådana förhållanden anser jag det lämpligt att göra en liten sammanfattning av den hittills förda diskussionen, vilken jag hoppas Ni, herr Redaktör, vill införa i Eder tidning.

Som ett helomdöme om herr V:s inlägg måste man säga, att hans uttalanden icke på något sätt vederlagt de beskyllningar mot judarne vi antisemiter framslungat. Tvärtom, de hava säkert visat många av "Nationens" läsare att en judefråga existerar. Ty sannerligen jag någonsin läst ett så lamt försvar för en sak, som det herr V. framlade i n:r 5 av tidningen. Icke ett enda bevis förekom där, utan endast ideliga försök att slingra sig undan sanningen.

Herr V. har icke kunnat bevisa att det i c k e existerar en judisk imperialism. Det enda han lyckats åstadkomma är att blankt förneka varje bevis. Men då han icke har något bakom att stödja sig på, är ett dylikt förnekande fullständigt värdelöst, vilket tydligen herr V. också insett, eftersom han nu ånyo avbrutit diskussionen. Nåja, att han det gjort är ju naturligtvis ingenting att direkt sörja över, ty att fortsätta en diskussion, där den ena parten endast bondnekar är ju fullkomligt meningslöst och tager endast en hel massa utrymme i anspråk från tidningen, vilket utrymme skulle kunna fyllas av mera värdefulla artiklar. Emellertid har det ju sitt särskilda intresse att höra vad judarnes försvarare kan komma med. Eller kanske snarare intresset är störst

Forts. å sid. 4.

Kravet på revision av Spritmonoplet.

Opinionsmötets å K. F. U. M. resolution överlämnad.

Den vid oppinionismötet mot Spritmonopolet å K. F. U. M. i Stockholm d. 12 febr. enhälligt antagna resolutionen vari kräves en grundlig o. opartisk retroaktiv undersökning av spritmonopolets hela verksamhet, har nu jämte generalkon. Cronholms samt dir. Andersons och redaktör Erikssons anföranden överlämnats till chefen för finansdepartementet samt till andra kammarens andra tillfälliga utskott, som har om hand riksdagsmotionerna om revision av monopolet.

Göteborgsborna instämma i K. F. U. M.-resolutionen.

På inbjudan av Sällskapet för individuell frihet hölls i söndags i Göteborgs cirkuslokal ett offentligt protestmöte mot kontrollstyrelsen, mötet enligt vad meddelats oss besökt av över tvåtusen personer. Efter föredrag av red. Birger Frennberg, Göteborg, beslöts enhälligt att instämma i den av opinionsmötet å K. F. U. M. i Stockholm den 12 febr. antagna resolutionen, vari kräves en omedelbar och grundlig, retroaktiv undersökning av Spritmonopolets hela verksamhet.

Dr Bratts kontrollstyrelse betackar sig för revision.

De i Andra kammaren väckta motionerna om en opartisk undersökning rörande systembolagen samt A.-B. Vin- o. Spritcentralens och deras dotterbolags hittillsvarande verksamhet har i ett avgivet utlåtande avstyrkts av kontrollstyrelsen.

Ärkebiskopen som den gudomliga rättens talesman.

Dragkampen mellan de europeiska stormakterna, det judisk-kosmopolitiska och det ideela intresset om Nationernas Förbund pågår för närvarande måhända intensivare och hänsynslösare än tillförne under det illustra förbundets tillvaro. "Folkens förbund", som ursprungligen avsetts som en övergångsform för Europas och världens överantvardande på borgerlig grund i det judiska världsdömet, kom under sitt tidigare skede att utnyttjas i de europeiska stormaktsintressenas jämsides med det kosmopolitiska spekulationsintressets tjänst. På sistone ha även ansatser förmärkts att vilja förvandla det till ett bålverk från Europas sida mot just upphovsmännens, de judiska kosmopoliternas, planer. Men därmed ha även dessa senares aktiva motstånd frammanats och de mest utomordentliga ansträngnigar göras i denna stund att rekonstruera förbundet till att motsvara sitt ursprungliga ändamål. Mot bakgrunden härav har man utan allt tvivel att se den av de amerikanska judekretsarna senast igångsatta aktionen för rådets utvidgning, varvid särskilt

Forts. å sid. 4.

Psykiatrien på farliga vägar.

Den som med uppmärksamhet och omdömesförmåga följt förhandlingarna i mordprocessen mot Poukka och således iakttagit med vilken oerhörd förslagenhet och planmässig uträkning denne sällsynt hårdnackade brottsling försvarat sin position mot rättvisan, den har också till full klarhet vunnit den övertygelsen, att Poukka är allt annat än sinnesförvirrad, o. att alla av honom i den vägen visade tecken endast äro ren simulans. I full strid mot denna uppfattning har emellertid professor Petrén förklarat Poukka för galen och således oansvarig för sin ruskiga mordgärning.

Detta betyder en ren sinnesförvirring på psykiatriens alla områden i vårt land, ehuru i full överensstämmelse med våra psykiatrikers hittills ådagalagda handlingar. Önskade en son eller dotter förhindra att den rika fadern eller modern ingick nytt äktenskap, varigenom arvet äventyrades för personen i fråga, då fanns det alltid någon välvillig psykiatriker som satte den giftermålslystna fadern eller modern bakom lås och bom för att under tiden den tillsatta förmyndaren till sista öret skulle kunna göra av med den befintliga förmögenheten, så att när den sjuka slutligen med

Forts. å sid. 3.

Den 5 Mars.

Nedrustningsbeslutets reela bakgrund.

Som en sorglig akt av fosterlandsförräderi skall för alla tider 1925 års riksdags nedrustningsbeslut stå inskrivet i Sveriges historia. Men domen, den hårda domen över landsförrädarna i Alljudas tjänst kommer icke endast att höra framtiden till; den nu levande generationen, som just är i färd med att vakna upp ur den djävulska sömn, vari den med tusen bedövande lögner sövts, skall också veta att ställa till doms och skipa välförtjänt rättvisa mot de eländiga, som för egen vinning icke tvekat att begå det skamligaste rån mot vårt folks nationella egendom, ärvt från fäder, som hållit svenskhetens fana högt.

I den serie artiklar, som varit införda i Nationen, har redogjorts för det ödesdigra nedrustningsbeslutet, dess tekniska innebörd och konsekvenser. I dessa påvisades bland annat, att "försvarsreformen", vilken endast och allenast framdrivits av osvenska intressen medels en falsk upplysning, i verkligheten innebär ett dråpslag mot såväl härorganisationen som flottan. Nedrustarnas enda ögonmärke har tydligtvis varit att så fullständigt som möjligt förinta vårt nationella försvar. Den nya försvarsorganisationens absoluta odugligheten är höjd över varje tvivel. Både i fråga om hären och flottan ha raserarna riktat sitt attentat mot den mest sårbara punkten: krigsmaterielen. Härorganisationen har ödelagts så grundligt som gärna tänkbart, flottan har gjorts oduglig för sin uppgift, de krigsdugliga fartygens förnyelse förhindrats och kustbefästningarnas värde förintats. Den nya värnpliktslagen, som inbjuder till orättvisor och godtycke, därmed direkt befordrande den av den hemliga regeringsmakten åtrådda allmänna upplösningen försvagar vårt folks försvarsduglighet därhän, att det i händelse av krigsutbrott blir urståndsatt att kunna försvara sig. — Och detta det mest uppenbara nidingsdåd mot vår nationella värdighet och våra nationella intressen, som någonsin begåtts ha de av Alljuda regerade svenska statsmakterna av 1925 utfört under allsköns lögnaktigt fraseologiskt tal om att vilja främja folkets väl!

De politiska partier, som närmast bära ansvar för vad som skett, äro de vilka under påverkan av den regerande kosmopolitiska storfinansen etablerat sig som specifikt försvarsovänliga, nämligen de socialdemokratiska och liberala, vilka sedan mera än 20 år tillbaka i försvarsolustens tecken utnyttjat försvarsfrågan för främjande av sina partiegoistiska syften. Som en naturlig konsekvens av dessa eländiga partiers antinationella aktion framstår också nedrustningsbeslutet. Man erinre sig, huru ytterst tacknämligt det för 17 år sedan (1909—1910) var att spela på de försvarsovänliga strängarna i syfte att vinna röster för det i konstitutionellt avseende radikala program, som då framfördes av socialdemokraterna och liberalerna, samt makt och härlighet åt dessa partiers koryféer. Efter segern 1911 tycktes visserligen eftertanken för ett ögonblick vakna hos de skumögda partiandarna inför de farliga konsekvenserna av de våldsamma politiska överdrifter de under valrörelsn gjort sig skyldiga till. Karl Staafs Karlskronatal 1913 var heltvisst ett typiskt utslag av denna återvändande självbesinning. Efter det stora kriget, som förde den judiska imperialismen ett mycket stort steg framåt mot dess världsfamnande mål, följde emellertid en vind av försvarspolitisk barnslighet — huvudsakligen förorsakad av ett mer än naivt överskattande av Nationernas förbunds betydelse som fridsoch fredsstiftare på jorden, varigenom ny näring förlänades de försvarsnihilistiska strävandena. Det nyskapade psykologiska läget utnyttjades också beskäftigt från sådana håll, där man, visserligen i och för sig tämligen likgiltig beträffande försvarsfrågan, av privatekonomiska skäl åstundade en nedrustning. Som den inspirerande och ledande kraften bakom och under alla dessa tendenser och strävanden för vårt nationella försvarsväsens raserande verkade såsom här tidigare framhållits de i hemlighet agerande kretsar, vilka i de judiska världshärskareplanernas tjänst här liksom i alla länder medels sina outtömliga kapitalresurser och sitt bestämmande inflytande över statsmakter och press systematiskt och planmässigt arbeta på raserandet av de grundvalar, som bära upp vårt samhälle, vilket man med godo eller ondo vill tvinga in under det bloddrypande judiska Missiasrike, som håller på att upprättas med säte i Moskva.

Följden av dessa strävanden för vårt nationalförsvars raserande, sådana de kommit till uttryck i 1925 års nedrustningsbeslut, den s. k. "försvarsreformen", har blivit, att vi i försvarpolitiskt hänseende bragts ned till en makt av sjätte ordningen, i paritet m. sådana stater före kriget såsom t. ex. Serbien. Vi hava därmed gjorts till en quantité négligeable, en nation, vilken icke äger förmågan att själv värna om sina intressen utan som för tryggandet av sin frihet och sitt oberoende helt måste lita till Nationernas förbunds och de inom detta underbara "rättsinstitut" om makten inbördes kämpande judendomens och stormakternas hjälpsamhet och nåd. Det "förbättrade försvarsläge", varpå hela reformen utgavs vara grundad, föreligger i verkligheten icke utan är en oförfalskad, medveten eller omedveten lögn. Dissonanserna och motsättningarna de olika staterna emellan hava icke minskats, den heliga egoismen sitter alltjämt i högsätet ute i världen och det så högt beprisade "freds- och rättsinstitutet" i Genève är i realiteten intet annat än en täckmantel för de syften man i skydd av denna falska fredsgudinna inom olika imperialistiska läger anser sig lättare kunna uppnå än genom alltför öppet framvisade strävanden.

Särskilt allvarlig ter sig nedrustningsbeslutet med hänsyn till den hotfulla revolutionära utvecklingen i östra Europa, som den judestyrda dagspressen i vårt land emot bättre vetande framställer för de bildade klasserna såsom en redan överstånden fara. Denna revolutionsrörelse, som planlagts o. organiserats av det judiska folket och på sina håll, såsom i Ryssland, redan förverkligats, finansieras av och har hela det judiska världskapitalet bakom sig. Den utgör även just på grund härav en fruktansvärd fara i nuet och framtiden icke allenast för vårt land utan för hela den västeuropeiska kulturen. Varje förminskande av vår motståndskraft materiellt och moraliskt gentemot den judisk-bolsjevikiska draksådden, vilken även bedrives under borgerlig skylt, är ett steg på vägen mot vår undergång, varje reducering av våra försvarsanstalter bidrager att underlätta de strävanden, för vilka sovjetherrarna och Davidsstjärnan i Moskva äro de synliga uttrycken men som innerst inne ha sin rot i en väl förberedd, ehuru hittills långsamt verkande aktion från den storfinans, som i revolution och krig ser medel att föröka sina rikedomar liksom den naturligaste vägen att nå fram till det världsherraväldet, mot vilket judasfolket sedan årtusenden strävat.

Det är mot bakgrunden av dessa förhållanden, som 1925 års försvarsbeslut måste betraktas. De politiskt agerande ha visserligen kanske ej alla varit medvetna om, att de fått tjänstgöra åt de berörda dunkla makterna, men ansvaret drabbar dem icke förty lika tungt. Så mycket nödvändigare är det, att försvarsfrågan nu upptages till en allvarlig o. grundlig behandling ur svensk synpunkt, varvid sanningen och verkligheten helt få komma i dagsljuset. De kosmopolitiska herrarna ha räknat miste, då det trodde, att vårt folk med förbundna ögon ville låta sig leda till stupstocken. Bort med bindeln, det kan nu vara nog, och front mot de landsförrädiska konspirationerna! Vi skola även i vår mån göra vårt bästa att öppna ögonen på den vilseledda allmänheten för arten av det som förehaves mot vår nationella existens. I en följande artikel skola vi således närmare klargöra den försvarspolitiska och finansiella betydelsen av nedrustningsbeslutet. Vi komma därvid att hänsynslöst framlägga de reela konsekvenserna samt innebörden av dn åtgärd, som enligt vad en frisinnad politiker helt öppenhjärtligt erkänt utgör en längre gående avrustning än något annat land hittills frivilligt åtagit sig.

Hr Sandler om socialismens stjärnor.

I sitt minnestal över Hjalmar Branting vid Stockholms arbetarekommuns minnesfest över "den store socialistledaren", erinrade talaren om, att Branting ingalunda letts av någon övertro på arbetareklassens ofelbarhet utan att han också erkänt arbetsdugligheten hos kapitalismens makter och deras betydelse för utvecklingen. Trogen arbtareklassens socialistiska ideal förlorade hr Branting aldrig kontakten med den framstegsdugliga traditionen. Denna fruktbara sammansmältning av motsatta element pekade enligt hr Sandler i den rätta riktningen. "Segel, farkost och manskap, allt sådant är tillfälliga och föränderliga ting i jämförelse med de höga stjärnor. Låt oss hålla vår kurs efter stjärnorna, som ledde Branting från ungdomens dagar".

Varthän den av hr Sandler beprisade sammansmältningen mellan socialistisk arbetarerörelse och "arbetsduglig — varmed tydligen menas kosmopolitisk — kapitalism" bragt icke blott arbetareklassen utan vårt folk i dess helhet, det hava vi i dag tyvärr en alltför kännbar erfarehet utav på snart sagt alla områden av ekonomiskt o. samhälleligt liv. Bankernas utplundringspolitik (se 'Ekonoms' artikel på vår första sida!) och de så livligt omhuldade svindlerierna inom spritmonopolet (där hr Sandler bortskänkt statens egendom till finansherrarna för en spottstyver) tala, för att nämna ett par exempel, ett nog så dystert språk. De så vackert omsjungna "höga stjärnorna", som lyst i höjden för herrar socialistledare i deras oegennyttiga kamp för det arbetande folkets väl, fördunklas utan tvivel allt mera av de tunga moln, som snart till ogenomtränglighet lägra sig på den socialistiska himlen här i landet. Till och med för arbetarna borde de vid det här laget vara svåra att upptäcka.

Dagens Nyheter som pingströrelsens härold.

Den judiska dagspressen med Dagens Nyheter (I) i spetsen gör f. n. en våldsam reklam för den urartningsföreteelse inom det kristligt religiösa livet, som benämnes "pingströrelsen", av vilken man tydligtvis väntar sig storartade resultat i sina strävanden att förvirra de religiösa begreppen hos vårt folk och därmed även underminera själva grundvalarna för det kristna samfundslivet. I den ena spaltlånga artikeln efter den andra behandlas det sorgliga sjukdomsfenomenet på det religiösa området, av organet i fråga som en tidsföreteelse av högviktigaste slag, som påkallar den allmänna opinionens synnerliga uppmärksamhet. Det religiösa nitet i det kosmopolitiska organet har plötsligt blivit så utomordenligt stort. Visserligen söker det skydda sin egen rygg genom att framhålla, att det är ett samhällsintresse att stävja "den brand som ockrar på patologiska drag i människans själsliv", men dendensen i hela framställningen är så uppenbar, att något tvivel därom ej kan råda, att avsikten just är främja i stället för att stävja branden.

Först erinrar Dagens Nyheter om, att den kritik, som framförts mot pingströrelsen, varit alltför sträng och orättvis. Flera av de fall av sinnesförvirring, som skrivits på rörelsens konto, härrörde från andra "andliga rörelser". Att vidare personer med psykiska sjukdomsanlag varit närvarande vid pingstvännernas andaktsstunder och tagit intryck därav, finge ej heller läggas rörelsen som sådan till last lika litet som att ledningen för densamma på undangömda platser i landet råkat bliva av tvivelaktig karaktär. Med orättvis och summarisk kritik bekämpas, yttrar tidningen, icke en andlig rörelse sådan som pingströrelsen, som "i sitt innersta väsen bär prägeln av tillfälle och improvisation". Härpå fortsätter det kosmopolitiska organet:

Man skulle vara både dålig domare o. dålig psykolog, om man inte erkände, att även i denna underliga och för mången frånstötande religiösa företeelse gömmer sig en djup och äkta fromhet och ett behov, som då det tyvärr icke alltid på rätt sätt omhuldats av religionens officiella målsmän, sökt sig en egen och egendomlig, mer eller mindre förvirrad utlösning....

En rättvis behandling, som gör distinktioner, och en behandling, som icke möter fram med våld och ingripanden i onödan, utan med kritik och upplysning, är i det fallet det säkraste botemedlet. Pressen har härvid en stor mission att fylla.... Andlig strid skall med andliga vapen föras....

Pressen har här alltså enligt Dagens Nyheter fått en stor mission att fylla genom att underhålla allmänheten med diskussion d. v. s. att göra reklam för pingströrelsen. Kanske blir det rent av det stora sensationsämnet när Poukka slutspelats. Vi kunna gott föreställa oss vad den av hr Bonnier protegerade hr Sven Lidman skall glädja sig åt de härliga perspektiv, som den Bonnierska pressens utlovade gratisreklam för hans rörelse upprullar. Vi undra blott, huru länge det skall dröja, innan allmänheten kommer sig för att på allvar reagera mot den samvetslösa propaganda, som från den ifrågavarande pressens sida bedrives till främjande av upplösningen inom vårt kristna samfund?

Bakom världspolitikens kulisser.

Utrikespolitisk revy.

Tvenne händelser under den gångna veckan förtjäna att särskilt uppmärksammas: Nationernas Förbunds rådsutvidgning samt den fransk-ryska konferensens början. Ehuru dessa två händelser icke synas ha något gemensamt, förhåller det sig i verkligheten så, att de intimt hänga samman. Det är heller icke utan intresse, att de svenska och danska socialdemokratiska regerande partierna i frågan om rådsutvidgning intagit ställning i motsats till det franska partiet. "Manchester Guardian", som vanligen är väl informerad i all som försiggår bakom kulisserna, kallar det hela "en internationell skandal" och menar att, så vida icke något ingripande sker, N. F:s råd komme att helt enkelt bli ett annex till Quai d'Orsay.

Men ingen tidning är så uppriktig att den fäster uppmärksamheten på vem som är upphovsmannen till denna "internatioenlla skandal". Huru kommer det sig, att så aktade män som Chamberlain och Briand lämna sitt bistånd till denna skandal? Och varpå beror det, att i själva England allmänheten, såvitt man kan bedöma av de deputationer, som uppvaktat regeringen i frågan, samt pressen i övrigt, stå i bjärt motsats till den av Chamberlain i hans tal planerade utvidgningsaktionen? Ställningen är så invecklad och korten så blandade, att man endast kan gissa sig till det rätta sammanhanget. Redan under konflikten mellan Grekland och Bulgarien försökte vi att klargöra, vem som framprovocerade Greklands aktion, och bevisade att det var det kosmopolitiska kapitalet i Amerika, som hade all anledning att göra sitt bästa för att spränga Nationernas Förbund i dess senast framvisade tendens att vilja utgöra de europeiska folkens sista hopp för samlandet och uppvisandet av en enad front mot de kosmopolitiska revolutionsssträvandena.

Den nya djävulsk-kloka planen smiddes troligen i Moskvas judiska international och Polen och Frankrike utvaldes såsom lämpliga marionetter för en ny attack mot Nationernas Förbund. Polens finansiella läge är bedrövligt. I Frankrike fingo socialisterna bistånd till en omvälvning av den franska regimen. För det franska socialdemokratiska partiets organ "Le Quotidien" var det hela tiden, under det debatterna om den nya finanslagen pågingo i kammaren, endast fråga om att rädda sina teorier och principer utan hänsyn till att dessa direkt ledde till statsbankrutt. Nu räddade, synes det, senaten situationen, och "Le Quotidien" skummar av förbittring men erkänner att kammaren och vänsterkartellen (läs kosmopoliternas lydiga verktyg i franska kammaren) är slagen, och Briand och Doumer ha vunnit en "lysande seger". "Le Temps" skriver att kammaren till senaten sänt ett mycket lätt lastat "tåg". "Alla förnuftiga människor väntade att senaten skulle fylla de tomma vagarna. Detta gör den, eller åtminstone förbereder den sig att göra."

Det är av intresse att iakttaga, att i nödens värsta stund, då de franska tidningarna voro överfyllda av rubriker sådana som "det lider mot storm", "åskan dundrar" o. s. v, blickarna börja vända sig mot Mussolini och Italien. Henri Masel offentliggjorde en bok, i vilken han med siffror i hand bevisade, hur oändligt överlägsen Mussolinis finanspolitik är vänsterkartellens. "Le Matin" återgav på första sidan en intervju med f. d. finansministern i Mussolinis kabinett, de Stefani. Denna gång ha Amerikas kosmopoliter med en fräckhet, som är alla uppkomlingar egen, spelat sina kort, allt för öppet och blivit avslöjade. En Georges Mans, ordförande i federationen för småhandlare, skrev i en fransk tidning under rubriken: "Åskan dundrar": "....om de ej komma att förstå att ingen som helst behöver deras politiska pladder, och att ingen intresserar sig för det, så kommer den allmänna opinionen att till dem uttala sin slutliga, skoningslösa och obevekliga dom, som på samma gång kommer att bli den mest rättfärdiga....". Pariskorrespondenterna till de utländska tidningarna framhöllo också, att den gammalfranska kapitalklassen, som av vnstern ansågs stå i vägen för kosmopoliternas planer, förstått att med näbbar och klor försvara sig och tillsvidare även lyckats omkullkasta kosmopoliternas mörka intriger.

Vi återgå till Nationernas Förbund. Samma dag som franska

PRESSKONSERTEN

Demokratien i fara.

Det socialistiska organet Örebro-Kuriren vädrar en fara för demokratien. Denna gång är det icke den becksvarta "reaktionen", som hotar — denna är ju för länge sedan medels klingande valuta tystad. — Nej faran hotar inifrån, från den stora skaran av befordringsklättrare, som sälja sina själar till den högstbjudande. Tidningen skriver:

Vi undra om skillnaden mellan förr och nu är så stor. Det fanns karriärister även förr i världen, och anledningen till att man ej lade märke till dem var att de voro alltför många. Det fanns den tiden bara en möjlig trosbekännelse, en enda saliggörande lära. Den som inte bekände sig till konservatismens uppfattning han var såld för tid och evighet. För honom fanns under alla förhållanden ingen möjlighet att kravla sig upp mot de högre äreställena. Nu äro konjunkturerna något förändrade. Det kan ofta vara en fördel för hr ämbetsmannen att ha eller låtsas ha en radikal åskådning. Att mången steg till vänster tagits mera för brödbitens än för åsikternas skull, därom råder intet tvivel. Skadespelet är långt ifrån uppbyggligt.

Örebro-Kurirens uttalande vittnar om, att man även inom arbetarekretsar börjar vakna till insikt om det nuvarande lägets allvar samt det rådande systemest ohållbarhet för framtiden. Heltvisst dömer tidningen rätt, då den vädrar fara för demokratien. Att dennas saga bliver all samma dag svenska folket vunnit upplysning rörande dess verkliga natur och syften, torde vara höjt över allt tvivel.

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
—::—
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till
Redaktionen
Huvudredaktören
(mottagningstid 3—4 em.)
Kassan och Exp.
Annonsavdelningen.
—::—
Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
Södert. Tidn. Tryckeri, 1926.

HATTAR
och
SPORTMÖSSOR
Vårnyheter
nu inkomna
Hagmans Herrekipering
Sveavägen 165.
(3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.)

Vart går Ni,
då Ni vill ha ekiperingsartiklar av högsta kvalitet och säkraste stil? —
En rundfråga i denna sak skulle ofelbart ge svaret:
Till den ledande firman för all slags ekipering från TOPP till TA för herrar, damer och barn.
Paul U. Bergströms A.-B.
Hötorget 13, Drottningg. 74-78, Hornsgatan 54,

PÅ UTKIK

Publicistklubben håller årsmöte.

Publicistklubben, där stockholmsjournalisterna mellan sina allvarstyngda exposéer över Poukka och dylikt samlas till välbehövlig rekreation, har i dagarna hållit talrikt besökt årsmöte. Efter de mera trista förhandlingarna med ansvarsfrihet åt styrelsen o. s. v. följde supé och animerat samkväm, varunder skulptören Svante Nilsson uppbyggde medlemmarna med bellmanssång.

Någon resolution till svenska folket om "pressens frihet" blev det icke denna gång.

Hr Edén får flytta till Rosenbad.

En kungl. proposition har avlämnats till riksdagen om användande av 23,000 kr. för iordningställande av en del utrymmen i det s. k. Preisiska huset samt för utökning av värmeledningen inom handelsdepartementets lokaler i Rosenbad och om anvisande av 26,000 kr. för anordnande i kvarteret Rosenbad av bostad för landshövdingen i Stockholms län.

Sverige — ett eldorado för förbrytare.

"En erfaren stockholmsjurist" framhåller i ett uttalande till en stockholmstidning med anledning av Poukkafallet, som den stockholmska kulturpressen med Dagens Nyheter (som alltemellanåt endast har "Poukka" på sin löpsedel) i teten nu levat högt på i månader, att Sverige inom utländska förbrytarekretsar lyckats erövra namn, heder och värdighet av ett sannskyldigt eldorado eller "ett ytterst humant" land för förbrytare. — En ny lager alltså till den kosmopolitiska dagspressens alla föregående.

Uteslutande judisk musik.

Från Stockholms rundradio utsändes i tisdags uteslutande judisk musik under ledning av den hebreiske kantorn Felix Saul, Tobias Wilhelmi och Hilding Rosenberg — ett nog så belysande exempel på, huru intet tillfälle försittes att göra reklam för judendomen här i landet. Undras, om icke allmänheten snart fått nog av den judiska reklamtrumman?

Judearméns åttonde födelsedag

Den 23 februari firades i hela Sovjetunionen den röda arméns 8-årsdag. Vorosjilov meddelade härvid att truppernas kampduglighet under de senaste åren avsevärt förbättrats. Antalet krigsskolor har ökats. Propagandan bland civilbefolkningen för allmän militarisering börjar krönas med gynnsamma resultat. I Leningrad m. fl. städer bjödos soldaterna på politiska föredrag och biografföreställningar.

Ännu ej "officiellt erkänt" som hungerområde.

Permguvernementets exekutivkommitté har meddelat Moskva, att livsmedelsförråden i guvernementet nu äro fullständigt uttömda. Brödprisen ha stigit oerhört och en del av befolkningen svälter, enär statsunderstöd icke fördelas. Perm är nämligen ej officiellt erkänt som hungerområde.

Monarkismen vinner terräng i Polen

De monarkistiska elementen inom förutvarande polska konservativa Krakaupartiet ha ingått överenskommelse med de kristligt-sociala och storagrarförbundet om att på sitt program upptaga kravet på införande av den konstitutionella monarkin. Härigenom har den polska monarkismen, stärkt av storagrarernas inflytande och kapitalstyrka, inträtt som ett nytt moment i den polska politiken.

Kina mot den judiska antikristpropagandan.

Kinesiska regeringen har utfärdat en proklamation med befallning att militär- och civilguvernörerna skola undertrycka antikristliga propagandamöten och sammanslutningar. I proklamationen framhålles, att den kristna religionen, som är tillåten i Kina i kraft av fördrag med främmande makter, måste vederbörligen skyddas.

Allt för reklamen!

Dagens Nyheter anordnar även i år i likhet med föregående en maskinskrivningstävlan, dagen bestämd till den 21 mars. Prisutdelningen blir antagligen den 8 april.

Sätten äro mångahanda inte minst ifråga om reklamen, på vilket område herrarna Bonniers huvudorgan utan tvivel intager platsen som numro ett inom dagspressen i vårt land.

---

senatens ställning till finanslagen blivit klar o. man var säker på att kammaren skulle komma att böja sig för senaten samt att det skulle bli möjligt att återställa budgetens jämvikt, meddelas, att engelska regeringen — naturligtvis efter samtal med Briand — gjorde helt om i fråga om sin hållning angående rådets utvidgning, samt att Baldwin låtit förstå att vid sammanträdet denna fråga icke skulle komma att beröras. Det nationella Frankrike har denna gång på ett det mest lysande sätt tillbakaslagit kosmopoliternas attack och sålunda icke endast räddat sitt land från det främmande oket, utan också Nationernas Förbund från det attentat, som riktats mot förbundet såsom ett organ för de europeiska staternas intresse. Den hållning, Sverige i denna fråga intog, förtjänar allt erkännande.

Men läsaren kanske frågar: vad har jag med allt detta, den fransk-ryska konferensen att skaffa? Dock, vi få icke glömma, att det just är kosmopoliter, som regera i Kreml. Under det kosmopolitiska trycket från Amerika tvingas Frankrike att göra "bonne mine au mauvais jeu" och att trycka händerna på de ryska kosmopoliternas representanter. Briand är tvungen att göra sken av sin uppriktiga önska om samförstånd med judarna i Kreml. Hälsningstalet, som han höll, samt replikerna, som gjordes av den franska delegationens ordföranden, de Monzie, samt av Rakovski ha visat, att inga som helst beröringspunkter finnas mellan de båda parterna. Allt är endast en hövlighetsmanöver. Å andra sidan är konferensen också för kosmopoliterna endast ett verktyg, genom vilket de söka störta den franska regeringen och skapa ett kaos, som vore gynnsamt för fullföljandet av deras avsikter. Det var inte för inte Rakovski i sitt tal påpekade, att, om underhandlingarna komme att föra till ett gynnsamt resultat, får Frankrike från sovjetregeringen en order för 20 millioner francs. Detta var ren demagogi, avsedd att bland de arbetslösa massorna skapa bitterhet mot den "omedgörliga" franska regeringen.

Till slut ett telegram från Rio de Janerio till "Dailys News", vilket visar, hur rätt vi hade när vi i början påpekade att rådsutvidgningsfrågan helt och hållet är de judiska kosmopoliternas machiavelistiska spel. Som man vet blev utom Polen och Spanien också Brasilien ihågkommet för att giva den moraliska dödsstöten åt Nationernas Förbunds institution, sådan denna för närvarande hotar att vilja utveckla sig. I en intervju har tyske ministern i Brasilien uttalat: Brasilien är för avundsjukt för sina prerogativ för att det någonsin skulle låna sig till att användas som ett verktyg för ovärdiga intressen".

Man får hoppas, att dessa kosmopoliternas internationella intriger slutligen komma att öppna folkens i Europa ögon och föra dem till den nödvändiga fronten mot de verkliga utsugarna.

Ännu finnas

en del exemplar

TREDJE UPPLAGAN

av

"Brattska Spritkoncernen avslöjad."

Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition, Södra Kungstornet, Stockholm. Tel. 5898 och Norr 5899. **Sändes på beställning mot postförskott.**

Dåsighet och Olust

är enligt vetenskapen bevis på dåligt blod och otjänliga ämnen i kroppen, gifter som måste rensas bort.

Fruktsalt-Samarin renar effektivt blodet, befriar magen och tarmarna från osunda samlingar, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, är välgörande för levern och njurarna.

Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring vilket sätter kroppen i god form, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Fruktsalt-Samarin*. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.

Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

"Konsumentkooperationens" två tungor.

Den borgerliga: | **Den icke borgerliga:**

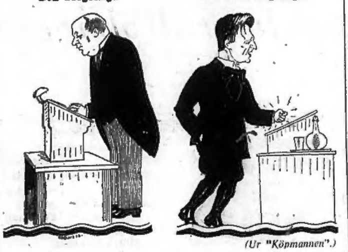

(Ur "Köpmannen".)

Den kooperativa propagandan svänger som bekant kappan efter vinden. Dess bägge tungor äro ständigt och samtidigt i verksamhet. Inför borgerlig publik är man "politiskt neutral" — precis som posten — men inför de organiserade arbetaremassorna hävdas en rakt motsatt lära.

Psykiatrien på farliga vägar.

Forts fr. sid. 1

rättens hjälp igen blivit förklarad frisk, i varje fall det åsyftade målet — penningarnas försvinnande — blivit tillfullo uppnått. Och ville en rik man skilja sig från sin hustru, så går det lika lätt att låta förklara honom med hjälp av någon tjänstvillig psykiatriker för sinnesrubbad med samma effekt som nyss nämnts. Vi känna ett ruskigt fall där undersökningen av en s. k. sinnesrubbad försiggick genom ett nyckelhål och där läkarna, efter fem minuters "undersökning" genom nyckelhålet, förklarade mannen i fråga för galen och avpolletterade honom till dårhuset.

Det "märkvärdigaste" av allt är att herr Petrén — sedan nu genom Poukkas rymningsförberedelser full bevisning för hans fulla tillräknelighet och sunda förstånd förebragts — förhindrat att Poukka tills vidare kunnat tagas i förhör av polisen. Man kan tänka sig, att det måste vara ytterst genant och även riskabelt för herr professorn att att allmänheten genom ett så eklatant fall fått ögonen öppna över herrar psykiatrikers farliga framfart i vårt land och att han därför möjligtvis gärna skulle vilja se att Poukka verkligen voro eller skulle "komma bliva" galen. Men, kunna fullt friska människor bliva förklarade för galna endast därför att någon son, dotter, hustru etc. önska komma åt deras penningar, så är det ju fullt logiskt att även fullt friska brottslingar få gå straffria genom att bliva förklarade för sinnesrubbade, såvida hela denna logik möjligtvis icke rentav är mel avsikt tillskapad för att visa att en psykiatriker även i sådana fall där inga penningar äro att förtjäna *kan misstaga sig!*

Vi äro här inne på en mycket farlig väg och det är högt på tiden att sådana lagar tillskapas, som återföra psykiatrikernas oinskränkta makt över sina medmänniskors väl och ve till rimliga gränser och som ålägga ett personligt ansvar för dem i de fall, där de på grund av bristfällig undersökning eller mot bättre vetande inspärra friska människor på dårhuset.

Handelsbalansen starkt försämrad.

Kommerskollegii värdeuppgifter för utrikeshandeln under januari månad visa på alla punkter en avsevärd försämring mot januari i fjol. Värdet av exporten har sålunda minskats, men importvärdet stigit, varav också följer att importöverskottet blivit större.

Importen under månaden har haft ett värde av 107,4 milj. kr. mot 105,1 milj. kr. för januari 1925. Exportens värde har icke uppgått till mera än 75,8 milj. kr. mot 81,1 milj. kr. för januari i fjol. Importöverskottet för januari belöper sig till 31,6 milj. kr. mot blott 24 milj. kr. för samma månad i fjol. En ökning med över 7 1/2 milj. kr. har sålunda ägt rum.

Tabu.

Österland. Kina. Flodfart. Tungt lastade pråmar som av kulis släpas uppför den mäktiga floden. Dag ut och dag in. År efter år. Århundrade efter århundrade — årtusende efter årtusende. Tungt lastade pråmar, som av kulis släpas uppför den mäktiga floden. En uttröttad man, en *människa*, tappar taget i draglinan. Rullar utför branten i floden. Nu blev han tabu.

Tabu. Ingen rör sig för att hjälpa honom. Ingen har rätt att undandraga flodguden sitt byte. Ingen har rätt att störande ingripa uti händelseförloppet. Österns statskonst omsatt uti religionen, inarbetad uti livsåskådningen — bliven till tro.

Ingen får störa händelseförloppet. Ingen får *hjälpa*.

Ingen får röra vid samhället, riket — tillvaron. Så som det sker, skall det ske. I går. I dag. För tusen år sedan. Många tusen år fram i tiden. Alltid. Man föds. Man lever. Man dör. Den som av en eller annan händelse kommer utanför det dagliga livets förhållanden, blir tabu. Utanför samhället. Helgad åt gudarna.

"En man över bord, kapten! — Jaså."

Västerland. Ett folk i nöd. Utlämnat till förödelsens styggelse. Ödeläggelser. Rånmord en masse. En organiserad lössläppt ondska som i bestialisk råhet och mordlust överträffar fantasien.

Luften skälver av ett enda hjärteslitande: *Hjälp!* Man vädjar till det i trygga boningar levande grannfolket — till sin broder. Hjälp förbjudes.

Tabu. "Det gäller icke oss."

Och så rullar händelseförloppet vidare *mot vedergällningen*. Och ödergudinnorna väva. Och Guds kvarnar mala vidare; långsamt — *säkert*.

Tabu. Öde. Determinism. Hedendom. *Politik.*

Politik för vilka? Jo, för dem som skörda i elände. *För pantlånarnas folk.* För gamarna. För folket, som i skockar parasiterar på lyckan och — olyckan. Mammons världsprästadöme.

För dem som öva detta tabu, gäller icke kärleken — kristendomen. De stå främmande för människornas ställning i förhållande till varandra.

Tabuläran har ödelagt deras eget hjärteliv. De gå hjärtlösa in uti livet på andra sidan, där de bliva liksom kalla vedergällningsvindar. Deras liv blir ett evigt elände. De fjärma sig ifrån Gud — och sjunka i ödets natt. De som icke gripas utav sin själs oändliga ve. Då blir det dessas tur att framskälva sitt hjärteslitande: hjälp! Och så börjar för dem vägen på nytt: att lida sig fram till osjälviskhet, att hjälpande samleva med människorna på nytt — att ånyo genom kärleken älska sig fram till Gud. Kristendomens heliga väg.

Så segrar visheten över ondskan, kristendomen över hedendomen, frälsningen över ödet, evangelium över lagen — livet över döden.

Det är icke Västerlandet, som har sett sin tid, utan den österländska-orientaliska statskonsten — byggnadskonsten i Västerlandet är det, som är utdömd.

Viktoriasalen

4 föredrag om **CIVILISATION**

av

Doktor N. A. Nilsson, Örebro,

den 4, 12, 20 och 26 mars kl. 8 em.

1. Grundvalarna för all högre civilisation.
2. Civilisationspartiets viktigaste programpunkter.
3. Civilisationen inför det osynliga nutidsslaveriet i staterna.
4. Kvinnans uppgifter inför den högsta civilisationen.

Fri entré. Klipp ur annonsen!

Spritmonopolet "Sådant det är".

A.-B. FENIXPALATSET.

Styrelsen i A.-B. Fenixpalatset utgöres av hrr Otto Zethelius, H. Malmberg och Alb. Mild. Revisorer äro hrr Karl Larsson och Oscar Erikson.

Balansräkning den 31 dec. 1924.

Tillgångar:		
Bankräkning	16,230:53	
Diverse fordringar	7,756:11	
Varulager	30,299:06	
Inventarier	333,000:—	
Ombyggnadskostnader	209,809:—	597,094:70
		Kr. 597,094:70
Skulder:		
Diverse skulder	17,054:70	
Aktieägarne, ej uttagen vinst	40:—	
Skulder enligt reverser	275,000:—	
Reservfonden	20,500:—	
Aktiekapitalet	284,500:—	597,094:70
		Kr. 597,094:70

Vinst- och förlusträkning den 31 dec. 1924.

Inkomster:		
Bruttovinst å rörelsen		155,027:78
		Kr. 155,027:78
Utgifter och avskrivningar:		
Omkostnader	101,519:21	
Avskrivning å byggnadskostnader	35,674:92	
Avskrivning å inventarier	17,833:65	155,027:78
		Kr. 155,027:78

Adolf Anderson.

Forts fr. sid. 1

ORDET FRITT

Skattestrejk som svar på riksdagens hållning i spritmonopolfrågan.

Herr Redaktör!

Då riksdagen genom andra kammarens beslut att ej inlösa sina tillkommande aktier i Vin- och Spritcentralen tydligen *ej vill* tillvaratoga statens rättmätiga ekonomiska intressen och regeringen ej heller synes vara hågad härför, måste varje skattedragare i dessa bistra tider på det bestämdaste reagera, och naturligt vore om en s. k. skattestrejk å kronoskatter i stor utsträckning skulle uppstå intill dess att *full klarhet* för en var vunnits beträffande de *verkliga skäl* som tillbakahålla regering och riksdag att i främsta rummet se på svenska statens välfärd.

Stockholm den 17/2 1926.

R—n.

Är den Wallenbergska fonden beskattad?

Herr Redaktör!

I Eder ärade tidning har jag läst om jättesvindeln Mellansvenska Malmfälten, i spetsen för vilken syne sstå så gott som hela den finansiella kosmopolitiska falangen i vårt land, hrr Marcus Wallenberg, August Nachmansson, Rydbeck, Falkman, Joseph Sachs m. fl. Må det tillåtas mig undra, om icke de sa skamligt lurade aktieägarne kunna bliva gottgjorda för sina förluster genom att "Alices och Knut Wallenbergs fond" trädde hjälpande emellan — detta borde väl ligga ganska nära till hands. Det är, såvitt jag kan förstå, något mystiskt med denna "storartade" donation. Under det hittills Nobelstiftelsen med sitt höga syfte fått betala till staten en dryg skatt, som till stor del förlamat dess verksamhet, lär efter vad med bestämdhet uppges "Alices och Knuts" fond vara fullständigt befriad från skatt, detta oaktat donationen är ställd på så lösa boliner, att fonden saknar statuter. Praktiskt taget hava "givarne" den fortfarande i sin hand och kunna göra med densamma vad de vilja. Önska de att i likhet m. Nobelstiftelsen utdela den till vetenskapsmän, inträder fortfarande skattefrihet — skatteplikt gäller för svenska folket och den högkulturella institutionen Nobelstiftelsen, men Wallenbergska fonder stå på en dominerande höjd, högt över små svenska skattemyndigheter, vilka ej våga knysta mot de mäktige. Det vore av stort intresse att av initierade erfara, om det verkligen kan förhålla sig med den ifrågavarande fonden på ett sådant sätt, som jag här återgivit enligt upplysningar från trovärdigt håll.

Vetenskapare.

Finansherrarnas Djursholmstunnel på remiss.

Overståthållarcämbetet, som anmodats yttra sig över den begärda koncessionen på Djursholmsbanans tunnel till Engelbrektsplan, har inhämtat andre polisintendentens uppfattning, vilken förklarar sig ur ordnings- och trafiksynpunkt icke ha något att erinra mot bifall till ansökningen, men som vid nedgångarna till de underjordiska stationerna vid Engelbrektsplan och Valhallavägen vill ha skyddsanordningar för gatutrafikanterna i form av sidostängsel i gatuplanet. O. Ä. har nu remitterat handlingarna till inspektörerna över elektriska anläggningar.

APELSINER, POMERANSER CITRONER

stor, saftig och väl utvecklad frukt; synnerligen lämplig till marmelad och saft; — köpes förmånligast hos

F. Rantzén & C:o,
Narvavägen 30.
Tel. 71628 och Norr 7536.

Fondelius Järnhandel

7 Klara Södra Kyrkogata 7
(Dag. Nyh. hus)

Tel. Norr 816. Tel. Norr 816.

Välsorterat lager
Utför reparationer.

RADIO

och vad därtill hörer
Stor sort. av armaturer och glödlampor.
Elektriska repr. utföres omsorgsfullt.

Östermalms El. Affär
Nybrogat. 15 A. Tel. Ö. 2668.

Skolagning.

Välgjort, snabbt och billigt.
— Hämtas och hemskickas. —

E. Anderssons Skomakeri,
Nybrogat. 57. Tel. Ö. 2668.
Åberopa denna annons.

Vill Ni gynna NATIONEN,
gynna då annonsörerna,
samt åberopa NATIONEN.

NATIONEN

Fredagen den 5 Mars 1926.

Omålade Möbler
Husgerådssaker, alla slag – Leksaker
Billigaste priser
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243

Tvåbrödrabankens sex olika förvärvsgrenar.

Forts. fr. sid. 1.

minnet, är det om huru den gamla, solida och ansedda Kopparbergsbanken på det mest samvetslösa sätt ruinerades av Ensk. banken genom att denna på Kopparbergsbanken avvältrade en stor del av sina värdelösa aktier. Dessa begge exempel ur mängden illustrera på ett markant sätt herrarna Wallenbergs moraliska metoder i deras "finansiella operationer", som synas ha en skriande likhet med mårdens tillvägagångssätt, då detta rovdjur ej endast dödar för att tillfredsställa sin hunger utan dödar av rent mordbehov, tills alla djuren ligga livlösa på marken. Man måste vara totalt blottad på allt vad mänskliga känslor heter för att enkom av pur guldhunger kunna ha hjärta att ruinera oräkneliga människors existens, vilka intet ont gjort en, uteslutande för att till sina förutvarande mera än tillräkliga miljoner få lägga ännu en mångfald. Dylika handlingar kunna icke karaktäriseras annorlunda än som ekonomiska mord.

Den fjärde grenen av herrarna Wallenbergs ekonomiska verksamhet är de så vackert benämnda donationerna. Som ett led i de Wallenbergska planerna ingår att så mycket som möjligt skuldsätta stat och kommun. Då, såsom redan framhållits, i en ekonomisk försvagad statskropp de finansiella parasiterna ha sina största utvecklingsmöjligheter, uppbjuda också herrarna Wallenberg all sin kraft för att animera stat och kommun till extra ordinära åtgärder, vilka kräva skuldsättning, detta så mycket hellre, som de därigenom dels direkt dels indirekt bjudas tillfälle tillgodogöra sig mycket betydande vinster. Den direkta vinsten hänför sig till den hjälp, som naturligtvis alltid "tjänstvilligt" mot höga provisioner lämnas stat o. kommun vid upptagandet av obligationslån etc., den indirekta vinsten är den, som tillföres herrarna Wallenberg genom alla de leveranser, som tillfalla dem, såsom av järn, stål, koks, kol, kalk, sten, trävaror av alla slag, transporter etc. genom deras otaliga dotter- och dotterdotterbolag, de s, k. "Wallenbergska nymferna" vid uppförandet av stadshus, konserthus etc. etc. Den vinst, som på denna senare väg tillflyter herrarna Wallenberg, är högst betydande, varvid även är att märka att "de Wallenbergska nymferna" samtidigt garantera åt sig rätten för all framtid som leverantörer för de löpande behoven av kol- och andra leveranser i de uppförda jättebyggnaderna. I samma belysning måste även de donationer ses, vilka herrarna Wallenberg i sin oförlikneliga godhjärtenhet begåvat Stockholms stadshus och konserthus med, medels vilka de såsom redan framhållits störtat staden i en oerhörd skuldbörda och som för dem bliva en givande mjölkko för alla tider. Det är för att nämna ett enda exempel, oss bekant, att det Wallenbergarna tillhöriga aktiebolaget Kol och Koks ringt upp vicevärdarna för dessa byggnader och i befallande ordalag fordrat kolleveranserna under uttryckligt framhållande av de förpliktelser, som den Wallenbergska donationen medförde. Medan hrr Wallenberg genom sina donationer i den okritiska mängdens ögon skapat sig en upphöjd donatorsgloria ha de sålunda vetat att dubbelt eller tredubbelt återförtjäna de donerade pengarna. På ett i viss mån analogt sätt förhåller det sig även med den 20 miljoners donation, som i fru Alices och herr Knut Wallenbergs namn tilldelats svenska folket. Denna donation har enligt vad hr Knut Wallenberg själv för trovärdig källa upplyst haft till syfte att tysta folkhatet emot honom. I full överensstämmelse med herrarna Wallenbergs principer ha de emellertid själva behållit pengarna, vilka ligga hos Enskilda banken. Staten och allmänheten ha ingen som helst kontroll över medlen. Deras förvaltning, inkomsterna och utgifterna, allt ombesörjes av Enskilda banken efter eget gottfinnande, och så mycket vi veta har ingen människa en aning om, huru, när och var dessa donationer utdelas och beskattas. Alltså, hr Knut Wallenberg skänker svenska folket 20 miljoner kronor för att stilla det hat han med sina gärningar uppväckt, men behåller själv pengarna!

Börsen utgör den femte grenen av herrarna Wallenbergs ekonomiska förvärvsverksamhet. Här ha herrarna Wallenberg det särskilt väl förspänt för sig, då de som chef placerat sin protégé, hr Belfrage, o. även hr Belfrages souschef är ett lydigt redskap i deras händer. Med de enorma kapitalresurser de förfoga över ligga hausse och baisse i de allra flesta fall fullkomligt i deras händer och kunna de på detta område, när så behöves med tillhjälp av "Hebreiska Dagbladet" och den övriga köpta dagspressen, efter behag brandskatta allmänheten.

Som den sjätte och sista huvudgrenen av herrarna Wallenbergs ekonomiska förvärvsverksamhet vilja vi slutligen framhålla den, som har till uppgift att slå under sig i och för sig goda affärsrörelser av olika slag, vilka dock icke strypas utan till konstant och kontinuerlig förkovran och glädje för herrarna Wallenberg tillåtas utöva sin naturliga näring och som så gott som alltid göras till medelpunkten för förtrustningar på respektive områden till förfång och bekymmer för de mindre affärsmännen av yrket liksom för kunderna, vilka utsugas genom konkurrensens upphävande. Sålunda sortera under äganderätt, för att taga några exempel ur högen Svanströms pappershandel, Isbolaget, Kol och koks, ett stort antal bilfirmor, hundratals fastigheter i Stockholm, statsjärnvägarnas transportbolag, jämte otaliga andra affärer och handelsrörelser under herrarna Wallenberg, vilket ju allt i förhållande till de Wallenbergska jaktdomänerna i övrigt visserligen endast är att betrakta som småsaker, ehuru i och för sig av oerhörd betydelse.

I stort sett kan sägas, att den Wallenbergska hydran är begåvad med tvenne huvudhuvuden, varav det ena sörjer för att på alla områden och på alla tänkbara sätt intill benen suga musten ur Sveriges land och folk och det andra har till sin viktiga uppgift att i görligaste mån dölja och avleda de enorma vinster, som på olika vägar flyta in till de Wallenbergska kassafacken. För det sistnämnda ändamålet ha herrarna Wallenberg lagt sig till med stora kolonisationsområden och tobaksplantager i Amerika jämte ett kapitalförvaltningsbolag och andra dotterbolag eller s. k. "Wallenbergska nymfer" i samma land, varöver kontrollen under en tid legat i Sveriges ministers i Washington, envoyén Wallenbergs händer tills dess han äntligen tvungits att "frivilligt" avgå fr. sin ministerpost, då amerikanerna själva påyrkade hans avgång på grund av hans ovärdiga och tvetydiga uppförande, som städse präglades av ensidig omsorg om de Wallenbergska privatintressena utan hänsyn till den skada han därmed tillfogade det diplomatiska förtroendeuppdraget och det svenska namnets goda anseende. Endast genom innehavandet av tobaksplantagerna äro herrarna Wallenberg i tillfälle att så mycket de önska avleda tobaksmonopolets vinster till Amerika eller låta dem drunkna på överfarten i Stilla havet. I Paris och London har Enskilda banken lagt sig till med tvenne stora filialbanker, vilka stå i sådan förbindelse med huvudbanken i Stokholm, att den senare dit icke endast kan avleda större eller mindre delar av sina härvarande vinster utan även sina fonder liksom också de av den svenska allmänheten inlånade pengarna. Någon kontroll från statens och det allmännas sida finnes icke i denna stund och den "kontroll", som den mycket lindrigt sagt mindervärdiga "bankinspektören" v. Krusenstjerna — herrarna Wallenbergs intime broder o. medarbetare — utövar, bör man tala tyst om. En man, som ingenting gjort för att ens i den minsta mån "upptäcka" eller mildra de otaliga olyckor, som till ruin för tiotusentals familjer orsakats av våra banker o. som för att hjälpa privatbankerna i deras utplundringsverksamhet gentemot den placerande och låntagande allmänheten icke tvekat att mot bättre vetande lämna k. m:t direkt falska upplysningar, en sådan bankinspektör har för länge sedan ärligt gjort sig förtjänt av att med järnkvast bli bortsopad från sin höga förtroendepost, vilket också trots allt säkerligen skulle ha skett, därest icke herrarna Wallenberg vid olika tillfällen lagt sitt maktord i vågskålen för honom.

(Fortsättning följer.)

Hexeam.

Helmer Holmberg
Juvelerare
Etabl. 1865.
Tel. Norr 53 60 — 59 Regeringsgatan 59 — Tel. Norr 53 60
Stockholm.
Beställningar & reparationsarbeten. HAKKORS på lager fr. o. m. nydr.

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Erik Schmidts Dansinstitut.
Fr. K. Operabaletten, Södra Kungstornet, Kungsgatan 33, 8 tr., hiss.
MODERNA DANSER. SENASTE NYHETERNA.
Kurser och privatlektioner dagl. Nybörjarekurs.
STOCKHOLMS STÖRSTA OCH ELEG. DANSSKOLA.

STORA BUFFÈN
Götgatan 61, Tel. Sö. 13912, rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina vältempererade maltdrycker; allt i förening med humana priser och gott bemötande. Alla äro välkomna.
Vördsamt
G. H. NORIN.

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8360.

Kem. Tekn. Fabr. Globens näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
GLOBEN
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Centralkondis
Klarabergsgatan 58.
Gott KAFFE (hel & halv), goda WIENERBRÖD, BAKELSER och TARTOR. Alltid färska CHOKLADER och KONFEKTYRER.
RING NORR 2289 så hemsända vi kaffe eller chokladvaror, när så önskas.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

KAFÉET,
Skånegatan 66,
rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina vältempererade maltdrycker.
Vördsamt
Richard Lindberg.

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

KAFFE
köpes bäst och billigast
hos FREDRIK CARLSSON.
Södermannagat. 88.
Tel. Söder 30931.

Knut C. W. Lindgrens
Frukt-, Blomster- & Grönsaksaffär
Nybrogatan 56 B. Tel. Öst. 7094.
Kransar och buketter bindas smakfullt. Varor hemsändas.
REKOMMENDERAS.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

ERIK ERIKSSON
Plåtslageri
STOCKHOLM
Brunnsgatan 28 - Tel. N. 14915.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Bröderna Waller,
MEK. REPARATIONSVERKSTAD
Regeringsgat. 55 ö. g. Tel. Norr 21 592.
Utför alla slag av mek. reparationer samt lås o. nycklar.
Omsorgsfullt, förstklassigt arbete till humana priser.

GYNNA
NATIONENS
ANNONSÖRER!

Ärkebiskopen som den gudomliga rättens talesman.

Forts. fr. sid 1.

Polen kommit att spela en framträdande roll.

Av särskilt intresse är att i detta sammanhang observera, hursom Polen genom generalsuperintendenten för evangeliska kyrkan därstädes, Jules Bursche, fann det lämpligt att i en telegrafisk framställning vädja till ärkebiskop Söderblom att söka påverka den svenska opinionen till förmån för det polska kravet på representation i rådet. Framställningen vittnar ganska tydligt om att de ifrågavarande kretsarna i vår ärkebiskop se en trogen anhängare. Detta är ju visserligen i och för sig ej särdeles överraskande i betraktande av den allmänna hållning ärkebiskop Söderblom visat sig intåga gentemot den judiska politikens strävanden, vilken också honorerats med en världsryktbarhet à la hr Gustaf Cassels, ägnad att möjligen fascinera en svagare ande.. Hr ärkebiskopen har dock helt naturligt ej ansett sig kunna acceptera det politiska uppdrag, som lämnats honom utan i översvallande artiga och älskvärda ordalag avböjt detsamma under framhållande av att den svenska regeringens hållning här vore utslagsgivande för den allmänna meningen. Detta sker dock icke utan ägnande av en blomsterhyllning åt det upphöjda "freds- och fridsinstitut", som Nationernas förbund förmenas representera. Hr Söderblom yttrar i sin svarsskrivelse bl. a.:

Vi äro säkerligen eniga i att högt skatta den idé, som ligger till grund för **Folkens förbund.** Ty en enligt vår evangeliska bekännelse är **rättsordningen** ett **gudomligt verk.** Således fordrar vår bibliska tro att **rättens majestät utsträckes** till att gälla även staternas samliv. Folkens förbund **vill ju förverkliga** en dylik framtidstanke. Sin uppgift kan Folkens förbund givetvis icke fylla, då sådana stater som Tyskland, **Ryssland** och U. S. A. stå utanför detsamma.

Det borde vara den kristna kyrkans främste representants i vårt land uppgift att säga ut sanningen klart och utan omsvep i stället för att offra på den härskande politiska fraseologiens altare. Men detta senare ligger tydligen mera för hr Söderblom än att i enlighet med Kristi föreskrift upplysa folken om sanningen. Den rättsordning, som f. n. råder i världen, inom och mellan staterna, är, det våga vi trotsa hr ärkebiskopen, icke någon gudomlig rättsordning efter kristlig — ehuru väl kanske efter judisk — ståndpunkt eller något uttryck för "den gudomliga rättens majestät".

Den judiska imperialismen.

Forts. fr. sid 1.

när det gäller att få reda på vad de icke kunna komma med. Som i detta fall.

Ett står emelertid fast. Herr V. har icke kunnat gendriva mina påståenden, icke heller mina bevis. Han har icke kunnat bevisa att det ej existerar något judiskt världsherravälde. Han har icke bevisat att judarne icke varit de ledande vid alla revolutioner. Han har icke bevisat att judarne icke skulle systematiskt arbeta på att störta kristna kyrkan. Han har icke kunnat motsäga att judarne hysa ett "stort, upphöjt hat" mot allt icke-judiskt. Han har icke lyckats visa, att Disraeli, när han påstår, att judarne ha makten i världen, menade att de icke hade den. Han har icke gendrivit Rappaports el. Herzls för judarne besvärliga uttalanden. Han har ingenting sagt om att jag framlagt kraftiga bevis för judarnes makt i Ryssland, Tyskland, England och Amerika. Han har icke heller yttrat ett ord om, att jag beslagit honom med försök att förvränga mina uttalanden och sanningen.

Efter detta tror jag, att alla "Nationens" läsare kunnat iakttaga vederhäftigheten hos herr Valentin som "sanningsvittne" i judefrågan. Och jag hoppas att läsarne även i framtiden skola minnas detta, när de få se herr V:s utgjutelser i det judiska Svenska Dagbladet.

Som avslutning vill jag nu endast giva läsaren ett för denna fråga mycket belysande citat:

"Den naturliga motståndaren till Israel är den kristna kyrkan. Därför gäller det att undergräva densamma. Dess splittring underlättar detta. Vi måste befordra fritänkeriet, tvivlet, otron och striden inom densamma. Därför stödja vi pressens krig mot det kristna prästadömet och besudlandet och bespottandet av detsamma. En av kyrkans stödjepelare är skolan. På den kristna ungdomens fostran måste vi alltså vinna inflytande. Därför till att börja med skilsmässa mellan skola och kyrka. Under skylt av framåtskridande och alla religioners likaberättigande måste vi arbeta på att göra alla kristna skolor koncessionslösa. — Om guldet är den första makten i världen, så är pressen den andra. Vad betyda alla meningar och rådslag utan dess bistånd. Om vi nu hava pressen i vår hand skola vi nå vårt mål; vårt folk måste regera dagspressen. Vi äro listiga och sluga och äga guldet, vilket vi förstå att använda för våra ändamål. Vi måste hava de stora politiska tidningarna, vilka skapa den offentliga meningen, kritiken, gatlitteraturen och behärska telegrambyråerna och det talade ordet. Vi skola fördriva de kristne steg för steg därifrån, sedan kunna vi diktera för världen, vad den skall tro, vad den skall hålla för högt och vad den skall fördöma. — Med pressen i vår hand kunna vi göra rätt till orätt och skändlighet till ära. — Vi kunna undergräva tron på allt, som våra fiender hittills hållit högt. — Vi kunna råda över krig och fred och giva beröm eller klander. Vi kunna föra fram talangerna eller hålla dem nere och bringa dem till tystnad. Den som äger pressen har folkets öra!"

Juden John Retcliffe i sin bok "Was ist jüdisher Geist?"

Till sist vill jag dock ännu en gång uppmana herr Valentin till ett svar. På denna artikel. Under förutsättning naturligtvis att herr V. anser sig hava några erinringar att göra mot denna min kritik av hans föregående skriverier. I den händelse han **icke** skulle göra detta står naturligtvis inför alla tidningens läsare min kritik fast och även herr V. kommer därigenom att själv erkänna densamma.

Stockholm den 22/2 1926.

Gunnar Fjord

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm

Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre

PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 11. Fredagen den 12 Mars 1926 Årg. 2.

Det Wallenbergska inflytandet hos Konungen.

Hovkamarilla i Tvåbrödrabankens tjänst.

I våra föregående artiklar i ämnet har påvisats, hurusom herrarna Wallenberg genom Enskilda Banken och dess otaliga dotter- o. dotterdotterbolag, de s. k. Wallenbergska nymferna, under saknad av allt vad fosterländska och mänskliga känslor heter ruinerat hundratals av vårt lands framtidsrikaste företag och därigenom bragt tiotusentals personer och familjer i armod och elände. Det kan mången gång för en människa på sätt och vis vara ett vida lindrigare öde att bliva med ens befriad från denna jämmerdal till en bättre värld än att av dylika folkutpressare bli utplundrad in på bara kroppen på alla sina tillgångar för att sedan kanske hela sitt liv nödgas leva i fattigdom och försakelse. För dem, vilka från barndomen fått vänja sig vid ett liv i armod och försakelse och aldrig lärt känna någonting annat, är ju detta ett intet i jämförelse med vad det måste vara för dem, som levat i goda ekonomiska omständigheter och varit vana vid en viss komfort, då de plötsligt se sig berövade hela sin förmögenhet.

Men huru kunna, fråga heltsäkert många av våra läsare, sådana händelser ostraffat få passera i ett konstitutionellt kulturland, ett land, som äger en av världens friaste författningar? Förklaringen till att herrarna Wallenberg och deras bank sedan årtionden tillbaka på detta omänskliga sätt kunnat förslava och utplundra vårt folk är främst att söka i det förhållandet, att svenskarna i högre grad än de flesta andra folk sakna psykologisk blick och praktiskt förstånd och således icke kunnat genomskåda anledningen till alla de ekonomiska olyckor, som under denna tid drabbat dem. Orsaken nummro två är den, att herrarna Wallenberg genom ett med enastående raffinemang konstruerat och nyttjat "smörjningsystem" förstått att direkt eller indirekt paralysera alla de faktorer, som kunnat lägga hinder i vägen för deras rovriddarebragder. Sålunda ha de vetat att förskaffa sig lydiga verktyg bland riksdagens ledamöter och framför allt bland ledarna för de politiska partierna. Vidare ha Wallenbergska vapendragare placerats på avgörande poster i de flesta av statens affärsdrivande och andra verk liksom i flertalet av landets inspekterande och kontrollerande institutioner.

Alla de här omnämnda förhållandena hade dock icke varit tillfyllest för befordrandet av herrarna Wallenbergs fosterlandsvådliga syften på sätt som skett, om de icke, huru beklagligt det också är för oss att nödgas uttala det, förstått att i sällsynt grad vinna Hans Maj. Konungens höga bevågenhet. Denna bevågenhet har av allt att döma skänkts dem på ett sådant oförbehållsamt sätt, att man ej kan undgå att ställa sig den frågan, huruvida det icke i Konungens närmaste omgivning måste finnas personer, som på ett högst olyckligt sätt inverka på Hans Maj:s uppfattning i vad avser herrarna Wallenbergs personligheter och framför allt för Konungen förtiga alla de ekonomiska illdåd de gjort sig skyldiga till. Det är ju visserligen en känd sak, huru hr Knut Wallenberg på sin tid under Konungens dåvarande Kronprinstid vid ett visst tillfälle hjälpte honom ur en iråkad ekonomisk svårighet, en hjälp som man dock icke skulle velat tro var avsedd att vid första bästa tillfälle återfordras med tusentals procents ränta, vilket emellertid tyckes ha varit fallet. Ty icke endast tusentals utan tiotusentals procent i ränta och ränta på ränta, ja än mera ha herrarna Wallenberg tillgodoräknat sig genom att förmå Konungen att giva sin sanktion åt tillskapandet av de mot grundlagen och allmän moral stridande monopolen, genom vilka de på ett illojalt sätt avhänt svenska folket tjogtals milj. kronor årligen, samt försäljningen à la drottning Kristina av de 400 st. stamaktierna i A.-B. Vin- och Spritcentralen värda 100 milj. kronor för 400,000 kronor, genom vilken manipulation ensamt statskassan tillfogades en förlust, som enligt gängse affärsberäkningar kan uppskattas till det enorma beloppet av 60 à 70 milj. kronor etc. etc. Vidare har Konungen säkerligen ansett sig skyldig hr Knut Wallenberg ett visst tack för att denne på sätt och vis hjälpt Hans Majestät ur den efter sista Staaffska regeringens avskedande för Konungen uppkomna svåra situationen, vilken dock ingalunda hade behövt framkalla en sådan ödesdiger handling, som bildandet av den Hammarskjöld—Wallenberg—Broströmska ministären visat sig vara, där hr Knut Wallenberg liksom boc-

Forts. å sid. 4.

En röst från Nationens läsare.

Med anledning av redaktionens vädjan till Nationens vänner och meningsfränder i numret av den 5 mars om a k t i v t stöd för tidningens spridande, beder jag att få påpeka följande:

En svensk tidning som Nationen, ledd av svenska män får icke ha sina löpsedlar uppsatta, men ett tidningsalster som Folkets Dagblad Politiken, organ för ett revolutionärt parti och underhållet med utländska pengar — det får annonseras öppet överallt hos alla tidningsförsäljare och i alla tidningskiosker samt hos alla cigarrhandlare. Trots att dess affischer smutskasta vår kristna tro och lära samt allt vad vi som nation anse dyrbart, därvid också den nationella företagsamheten under det att inte ett ord nämnes om de verkliga utsugarna, det internationella judiska finanskapitalet.

På detta äckliga pressorgans affischer (F. D. P.), får man läsa de mest vidriga saker. Så t. ex. minnes jag någon tid före det ekumeniska mötet i Stockholm förra året, att de hade en rubrik av ungefär följande lydelse: "Jesus och hans anhang samlas i Stockholm" samt denna vinter: "Långe Bernadottens livvakt håller på att frysa ihjäl". För att nu inte tala om bolsjevikernas soldatinstruktion av 1925, där följande rubrik finnes under svenska konungens porträtt: "Gustav den siste. Fiendestyrkans nominelle överbefälhavare".

Huru länge skola vi svenskar verkligen tåla detta smutskastande av vår religion och vårt nationella liv?

Jag vill härmed rikta en e n e r g i s k uppmaning till alla vänner och meningsfränder till Nationen att aktivt deltaga i arbetet för att vinna ökade anhängare till Nationen enligt förslagsvis följande program:

1) Visa Nationen för vänner o. bekanta samt sök förmå dem att köpa lösnummer eller helst prenumerera.

2) Anmoda Eder tidningsförsäljare att ha Nationens löpsedel upphängd, så att den är väl synlig.

3) Anmoda Eder cigarrhandlare till samma sak.

Kom ihåg att ju förr vi kunna öka Nationens prenumerantantal ju fortare blir Nationen en makt, som dess motståndare måste räkna med och ju förr kunna vi ha utsikt att sätta p för dessa främmande parasiters smutskastande av vår religion och vårt nationella liv samt utsugande av land och folk.

Hjälp till med arbetet!

Ingen får draga sig för besväret!

Alla måste hjälpa till!

Vad har Ni gjort i dag för att öka Nationens anhängare?

Kontrollstyrelsen och Brattska spritkoncernen.

Sedan århundraden tillbaka har vårt folk vant sig att med aktning och tillit skåda upp till statens ämbetsverk. I stort sett kan även sägas, att detta goda förhållande mellan å ena sidan Sveriges folk och å den andra svenska statens ämbetsverk haft sitt berättigande och fortgått ostört. Det s. k. demokratiska genombrottet har emellertid tyvärr på detta liksom så många andra områden vållat vissa allt annat än önskvärda störningar. Betecknande för den gamla tidens ämbetsmän var, att dessa så gott som uteslutande tjänade sina sporrar på ämbetsverkens egen mark. Detta ledde visserligen i många fall till en i och för sig kanske mindre sympatisk ämbetsmannabyråkrati, men hade också åtskilliga goda sidor med sig. En bland dessa var den, att endast de mest exemplariska, d. v. s. de mest skötsamma och i ekonomiskt avseende vederhäftiga släpptes fram till chefsposterna. Härigenom kom hela den högre ämbetsmannakåren att få ett drag av omutlighet och vederhäftighet över sig, som under flera sekler hållit sig kvar och varit till stor fördel för landet i dess helhet.

De nya ämbetsverk, Socialstyrelsen, Kontrollstyrelsen m. fl., vilka tillkommit som en följd av "det demokratiska genombrottet" hava — berättigade eller icke berättigade i sin tillvaro — icke lyckats vinna den stadga eller det förtroende bland folkets breda lager, som de äldre ämbetsverken sedan länge åtnjutit. I alldeles särskild grad kan detta sägas gälla Kungl. Kontrollstyrelsen. Ledningen av detta ämbetsverk har också på ett markant sätt skiljt sig från den kutym, som tidigare varit rådande inom de statliga ämbetsverken. Över detsamma vilar ännu i dag ett starkt drag av kristidskommission, som gör att gemene man rycker på axlarna, så snart dess namn nämnes. Redbarheten hos det ifrågavarande ämbetsverkets ledning synes tyvärr icke stå höjd över allt tvivel. Verket har tills dato haft två ordinarie chefer och skötes f. n. av en tillförordnad chef. Samtliga dessa herrar framstå i en dager, som måste betecknas i hög grad tvivelaktig. Som belägg för mitt påstående härutinnan vill jag för dagen meddela följande.

I december 1921 ingick jag till Kontrollstyrelsen med en längre inlaga, vari jag bl. a. anförde:

"I det föregående har jag påpekat, att det skulle vara en jämförelsevis lätt sak för de fem herrar, som tillsammans bilda styrelsen för A.-B. Stockholmssystemet, att av bolagsmedel bekomma ett lån varderа på tiotusen kronor, utan att vare sig någon av bolagets tjänstemän eller dess revisorer eller Kontrollstyrelsen därom behövde få vetskap. Denna möjlighet sammanhänger med utbetalandet av det s. k. förvaltningsbidraget till restaurantbolaget. Detta bidrag, som till största delen är en maskerad subvention, utgår nämligen icke efter några objektiva grunder. Det föreligger icke något kontrakt eller något på förhand gjort avtal, som berättigar restaurantbolaget till något sådant bidrag. Efter vad som framgick av mitt samtal med herr Bergenholtz, går det till på det sättet, att framställning göres av restaurantbolagets styrelse till systembolaget att för det gångna året bekomma så och så mycket penningar till bidrag för förvaltningen. Efter åtskilligt prutande fastställer systembolagets styrelse ett belopp, som den anser skäligt.

Nu kan man mycket väl tänka sig gången av detta ärende

Forts. å sid. 3.

Är en anmälan mot överordnad för tjänstefel indiciplinär?

För någon tid sedan anbefallde J. O. åtal mot riksräkenskapsverkets chef för ämbetsbrott, vilket åtal föranletts av anmälan mot chefen av dennes underordnade tjänstemän. I sin besvärsskrift till k. m:t i anledning av hovrättens fällande utslag skrev generaldirektören bl. a.: "Därest det verkligen skulle visa sig, att underordnade tjänstemän kunna vända sig till k. maj:t med en anmälan, att dess styrelse lämnat medvetet osanna uppgifter och en så svag reaktion som en varning från styrelsens sida för dennas ledamöter föranleder höga böter och till och med skadestånd, så är det tydligt, att det numera ligger inom räckvidden för svenska tjänstemän att genom hänsynslös opposition göra sina överordnades ställning i längden ohållbar". Han tillade: "Gentemot sådana indisciplinära tendenser måste i så fall förr eller senare hinder resas genom klara bestämmelser". Och till slut förklarade han, att "styrelsens ståndpunkttagande och dess efter bästa förstånd i enlighet därmed företagna handling i varje fall icke kan rubriceras såsom oförstånd i ämbetet".

Det är beklagligt, att ett ämbetsverks chef ej vill inse, att en underordnad tjänsteman, som får kännedom om, att hans överordnade lämnat medvetet osanna, d. v. s. lögnaktiga uppgifter, har rätt att härom göra anmälan till laga myndighet. Den underordnade har skyldighet att så göra, ty så böra tjänstepliktens och rättskänslans bud bjuda honom. Och det är sannerligen i rättsordningens intresse tillfredsställande att erfara, att det ännu finnes underordnade tjänstemän, som äga tillräckligt moraliskt mod att anmäla en överordnad, när denne uppenbarligen sig i ämbetet förbrutit. Den underordnade är ju ock i regel den, som kommer den överordnade närmast in på livet, i varje fall närmare än den, som blott har att verkställa en s. k. revision, som ju av missriktad hänsyn i allmänhet blir värdelös, på sätt vi alltjämt få erfara, och därför bäst kan bedöma hans göranden och låtanden. En underlåtenhet att vederbörligen anmäla den överordnade skulle ju ock för den underordnade kunna leda till obehagliga följder, om förseelserna likväl upptäcktes eller av annan anmäldes. Han skulle ju rent av kunna bli misstänkt för delaktighet i desamma. Självklart är ock, att en underordnad, som i argt uppsåt gör en obefogad anmälan mot sin chef, härför bör ha ett välförtjänt och strängt straff. Men om en anmälan är befogad borde rättvisligen den underordnade, som vetat att göra sin plikt och att sätta statens intressen före sina egna, härför kunna emotse uppmuntran istället för att bli utsatt för trakasserier och hämnd. Och skulle det lyckas underordnade tjänstemän att genom upprepade anmälningar göra en dylik chefs ställning ohållbar, så vore sådant att med tillfredsställelse anteckna, särskilt som de, som hava makten att befria ämbetsmannakåren från osunda element, ofta synas tveka att begagna sig av sådan makt, när det gäller de högre graderna. Om styrelsen i detta fall icke lämnat medvetet osanna uppgifter, så hade den väl kunnat visa detta, och de anmälande hade ej kunnat undgå sitt straff. Men att straffa dem med offentlig varning, på sätt här skett, när uppenbart ämbetsbrott konstaterats, är i och för sig straffvärt. Straffet uteblev ju ej häller.

Om indisciplinära tendenser kan det ej häller bli fråga, såsom en överordnad gärna vill framhålla till sitt försvar mot en anmälan, när han ej kan i sak bemöta densamma. Ett sådant försvar är fegt. Det blir

Forts. å sid. 3.

Direktör Ad. Anderson håller föredrag mot Brattsystemet i Lund.

Direktör Adolf. Anderson kommer på inbjudan av Bondeförbundets skånedistrikt att onsdagen den 24 mars hålla ett offentligt föredrag i Lund över ämnet "Brattsystemet och den Brattska spritkoncernen".

Även doktor Bratt på föredrag till Lund.

Doktor Ivan Bratt väntas enligt vad meddelas i likhet med dir. Anderson i slutet av månaden gästa den skånska lärdomsstaden, där han på anmodan av D. Y. G. kommer att tala i den aktuella spritfrågan.

Nykterhetsfolket mot Stockholmssystemet.

Styrelsen för Nykterhetsfolkets centralförsamling i Stockholm har i en skrivelse till Stockholmssystemet uttalat, att systemet numera icke fullföljer grundprinciperna i sitt program och ännu mindre de utfästelser, som dr Bratt vid skilda tillfällen gjort. Ej nog med att uppkomsten av en alkoholfri matserveringsrörelse motarbetats o. att det privatekonomiska vinstintresset bibehållits, bolaget har dessutom i sin egen rörelse tilllämpat principer som stå i bestämd motsättning till systemets program och till gällande rusdrycksförsäljningsförordning. Det har sålunda blivit en ständigt återkommande företeelse att utskänkning av rusdrycker i förening med dans anordnas på vissa restauranger.

Det nuvarande läget på bostadsmarknaden.

Det skall med all säkerhet intressera våra läsare att få erfara autentiska uppgifter rörande läget på bostadsmarknaden i huvudstaden, så mycket mera som vår korrumperade dagspress, vilken ju alltid är tillfinnandes på trusternas sida i deras korståg emot allmänhetens intressen, sällan eller aldrig lämnar tillförlitliga uppgifter härom. Efter en rundtur genom Stockholms olika stadsdelar och en noggrann undersökning av där pågående nybyggnader samt ett grundligt studium av annonserna och hyreslistorna med ty åtföljande samtal med olika hyresvärdar, hava vi fått konstaterat att läget på bostadsmarknaden för närvarande ser mycket lovande ut och att hyrorna befinna sig långsamt men konstant på nedgående.

Forts. å sid. 4.

"Leve konungen!"

Nya toner inom arbetarvärlden.

Enligt Göteborgs Handels- o. Sjöfartstidning (!) börjar nu detta tal ljuda på arbetaremötena ute i landet. Skada blott, att det icke mera omedelbart kan nå Hans Majestät, som f. n. som bekant tillbringar sina dagar vid Medelhavets blå vatten! Ett i verklig mening kungligt ingripande i den bedrövliga situation, som råder, hade nämligen alltför väl behövts. Det har sannerligen fått gå längre än vad omsorgen om rikets nödtorftiga väl tillåter. Enligt den nämnda tidningen skall det särskilt ha stått hett vid ett möte av arbetslösa i Malmö, varunder utlöst sig ett veritabelt raseri gentemot den sittande soialdemokratiska regeringen såsom "den uslaste regering landet någonsin skådat". Bland rop, som vid detta möte läto sig höra, märktes sådana som "Leve konungen!" "Ned med regeringen!" etc. Författaren söker ge förklaringen till det inom arbetarvärlden alltjämt växande missnöjet med följande ord:

Den allra djupast liggande orsaken till denna över landet smygande ovilja mot regeringen beror på det faktum, att massan med varje dag som går alltmer lägger skulden till svälteländet på socialdemokraternas och främst då på ledarnas för detta parti simpla politik.

Forts. å sid. 3.

Den 12 Mars.

Sverige under Alljudas hemliga spira.

Såsom i ett flertal artiklar i denna tidning framhållits har den styrande och verkställande makten i vårt svenska samhälle numera så gott som fullständigt usurperats av "den hemliga statsmakten", som förvandlat de officiella statsmakterna till rätt och slätt beslöjade redskap för sin för land och folk ödesdigra verksamhet. Den maktsfär, som sålunda inrättat sig som regerande stat i staten, är den mot världsimperium strävande judaismen, som till tryggande av den maktställning den byggt upp i vårt samhälle etablerat ett hemligt skräckvälde och i denna stund på alla tänkbara vägar utplundrar vårt folk ekomomiskt, vilseleder dess tänkesätt o. undergräver dess moral, sålunda beredande det för det "gudomliga" öde, som tillärnas oss i likhet mtd alla andra jordens folk, nämligen att inrangeras under det judiska Messiasrike, som i lögnens tecken ser mänsklighetens frälsning och i blodbadets redan begynnt upprätta sitt välde i Moskva. De utvalda släkter, som främst i Sverige representera, denna den hemligt regerande judiska världsmakten och planmässigt arbeta för dennas revolutionerande syften, äro de kända husen Wallenberg och Bonnier, av vilka det förstnämnda, huset Wallenberg, etablerat sig som den ledande, centrala instansen inom vårt finansiella och ekonomiska liv, och det andra, huset Bonnier, på samma sätt intagit ställningen som den ledande, centrala instansen inom vårt upplysningsväsen, pressen, litteraturen och konsten.

Här har tidigare redogjorts för, huru främst genom de nämnda begge judiska husen, Wallenberg och Bonnier, regering o. riksdag, tidningspressen — "tredje statsmakten", riksbank och riksgäldskontor liksom övriga statliga myndigheter och organ förvandlats till lydiga verktyg i judaismens d. v. s. den judiska högfinansens och de judiska idéernas tjänst. Denna oerhörda makterövring i det hemligas tecken hade dock icke varit möjlig i ett konstitutionellt land med monarkisk författning sådant som vårt, om icke samtidigt den ifrågavarande sfären vetat att åt sig också trygga en maktställning hos vår ansvarige konung. Detta har såsom påvisas i "Ekonoms" artikel å tidningens första sida skett genom placerandet i Konungens omedelbara omgivning av en sannskyldig kamarilla av lydiga redskap för de judiska intressena, varigenom ernåtts det åtrådda inflytandet på Konungens höga person. Att förutom inflytelserna från denna kamarillas sida tryck på Konungen även utövats genom de judiska partierna, av vilka man låtit några öppet figurera med kravet på republik å sina program, samt genom den judiska pressen, vilken så snart Konungen gett till känna en personlig uppfattning i någon fråga, hotfullt vinkat med republikkravet, har tydligt och klart ådagalagts.

Följderna av Judendomens hemliga övertagande av makten i vårt svenska samhälle visa sig i en på alla områden i alltmera stegrad takt fortgående bolsjevikisk utveckling hän mot det hägrande ideal, som företrädes av sovjet i Moskva, och intet som helst tvivel råder därom, att, få de som regerande statsmakt sig etablerade hemliga kretsarna obehindrat fullfölja sitt spel, komma vi inom en icke avlägsen framtid att få dela det ryska folkets öde, då alla kristna o. nationella särmärken till grunden sköv1ades o. blodbadet utan pardon släpptes lös över alla och envar, som icke voro redo att erkänna och tjäna Alljudas sak. Redan trampas som vi veta svensk lag och svensk rättsuppfattning under fötterna, brottslingar upphöjas till snart sagt martyrer och religionens, moralens och hederns mest elementära bud hånas öppet. När det passar judisk högfinans, behandlas Sveriges grundlag som en papperslapp, monopol instiftas etc. Och våga sig svenska män och kvinnor att framträda och yrka på ljus och klarhet kring något av de otaliga mystiska förehavanden, som i dunklet försiggå till svenska folkets utarmande och förvillande, vägrar man till det yttersta att tillmötesgå de framställda kraven, vilka karaktäriseras som "oberättigade", under försäkran, att allt är som sig bör. Den av Judendomen regerade tidningspressens och de av samma Judendom regerade statsmakternas ställningstagande till kravet på en undersökning av spritmonopolet utgör en illustration härtill. I direktör Adolf Andersons i dagens nummer införda artikel relateras hans flera år långa, ehuru fruktlösa kampanj i syfte att vinna klarhet rörande de utlånade 700,000 kronor i Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag. Om såsom dr Bratt förkunnat intet papper finnes, som icke tål dagens ljus, varför framlägges då ej detta papper? Dir. Milds lämnade förklaring, att de ifrågavarande 700,000 kr. skulle utgöra utestående fordringar hos matgäster, kan självfallet icke av någon förnuftig människa godtagas. Resultatet av alla hr Andersons skrivelser till olika myndigheter i ärendet blev, att de "icke föranledde någon åtgärd". Samma blev resultatet av alla de skrivelser med krav på utredning och upprättelse som generalkonsul Cronholm ingivit till olika myndigheter gentemot hr Knut Wallenberg: "föranledde ingen åtgärd".

Att vi redan helt och fullständigt äro komna under den judiska maktens hemliga spira, är intet som helst tvivel underkastat. Friheten och rätten, i vilkas namn detta hemliga, tyranniska välde påtvingats oss, existera i verkligen den dag som är endast i den folkförledande, judiska dagspressen och i de judiska partiherrarnas munnar. I stället för den frihet och rätt, som en gång rått i Sveriges land, är det numera ofriheten och orätten som härska. Genom falsk upplysning har man förblindat vårt folk, på det detta ej skulle kunna upptäcka det djävulska bedrägeri, som begås. Dock, ännu är ej spelet slutspelat. Töcknen ha börjat falla från folkets ögon, allt flera bliva åter seende. Stunden randas för vårt folks frigörelse ur det skräckvälde i det hemligas tecken, varunder det i dag suckar o. hotar att förgås. I denna strid som ovillkorligt måste komma, får ingen fosterlandsälskande man eller kvinna undandraga sig sin plikt!

Praktiserande tandteknici
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A,
Stockholm.
Telefon 240 87.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 51.
Norr 233 26.

Dr. Bratt & C:s kamp mot revisionen.

Det monopolistiska spritintresset har omsider låtit höra sin röst till försvar mot all den kritik, som framkommit, samt de krav på utredning av spritmonopolets verksamhet, som framförts i riksdagen. Försvaret som offentligt framförts av doktorn Ivan Bratt, A.-B. Vin- o Spritcentralen och Kungl. Kontrollstyrelsen, andas över hela linjen idel tillfredsställelse med status quo och ger uttryck för en och samma uppfattning, att allt är som sig bör och att ingen särskild revision är vare sig behövlig eller önskvärd, vadan alla framställda krav i sådan riktning bestämt böra avvisas. Uttalandena äro i sanning dyrbara. "All erforderlig kontroll utövas redan nu av k. m:t", förklarade dr Bratt i sitt tal till Stockholms köpmansklubb å Grand Hotells spegelsal för några dagar sedan. Någon effektivare kontrollanordning än den nu gällande vore enligt den vältalige doktorn teoretiskt outfunderbar — något varom dock som bekant högst divergerande uppfattningar råda. Spritcentralen vore emellertid alltjämt villig att inför "behörigt forum" lägga sina papper på bordet(!). I likhet med Vin- o. Spritcentralen erinrade dr B. om, att en särskild revision under ordförandeskap av landshövdingen S. H. Qvarnzelius 1923 verkställts, vilket gjorde en ny sådan än mera omotiverad. I Spritcentralens yttrande lämnas det heltvisst mycket anmärkningsvärda medgivandet, att gåvor vid olika tillfällen utdelats av bolagets medel å tillsammans 184,000 kronor. I yttrandet, som är undertecknat M. Marcus och Ax. Hedenlund, förklarar de nämnda bägge herrarna, att motionärernas krav på en särskild utredning innebure, att k. m:t skulle utse ett antal personer "att verkställa undersökning, huruvida vissa andra av k. m:t såsom förtroendemän valda personer behörigen uppfyllt sig anförtrodda åligganden", vilket vore "en anmärkningsvärd åtgärd, tänkbar endast om det påvisats eller gjorts sannolikt, att bolaget brustit i fullgörandet av åtagna förpliktelser".

Dr Bratts och hans bolags "försvar" äro nog så betecknande för den mycket förklarliga oro vederbörande erfara inför en eventuell, grundlig och opartisk revision. Talet om att en undersökning motsvarande den här ifrågasatta redan 1923 skulle företagits verkar nästan som halmstrået, vilket man söker klamra sig fast vid. Den undersökning, som då på initiativ av bolagets styrelse ägde rum på regeringens uppdrag utav av denna utsedda särskilda revisorer med den spritavlönade hr Qvarnzelius som ordförande, var endast begränsad till uppgiften att konstatera bolagets ekonomiska ställning, alltså ingalunda en undersökning av det slag som här är fråga om, ehuru man väl har anledning att vara tacksam för att genom denna tidigare undersökning av bolagets ekonomiska ställning officiellt konstaterats, att de för 400,000 kr. bortslumpade stamaktierna i monopolet hade ett värde av 30 milj. kronor. Den undersökning, som det nu gäller avser som envar vet icke endast en granskning av papper och siffror utan framför allt en undersökning av själva förvaltningen. Vin- och Spritcentralens erkännande att den till olika föreningar och institutioner under årens lopp bortskänkt tillsammans 184,000 kr., vittnar i och för sig om, att det gängse talet om "gåvor" icke saknat grund och har därmed även bevisats, att ett otillåtet avhändande av staten tillhöriga medel förekommit. Detta borde ju också redan utgöra tillräcklig grund för igångsättandet av en utomordentlig revision vid sidan av såväl officiella revisorer som jourhavande direktör.

Säker som vanligt i rösten förklarar dr Bratt, att intet papper finnes, som icke tål dagens ljus. Nå, om så är fallet, varför lämnas icke en tillfredsställande förklaring över Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolags utestående fordringar å 700,000 kr. pr 31 dec. 1920, rörande vilka direktör Anderson under åratal sökt vinna klarhet? Eller avses med "behörigt forum" ett sådant utanför offentligheten? Och om allt är som sig bör såsom dr Bratt, hans Vin- och Spritcentral och hans kontrollstyrelse så vackert försäkra, varför uppbjuda de nu alla krafter för att förhindra en grundlig och opartisk revision. Det må sannerligen icke förtänkas den stora allmänheten, om den härav drager den konklusionen, att talet om "allt all right" endast är en av de där vanliga fraserna. Mer än tillräckligt av bevis för att allt icke är som sig bör föreligger också redan i denna stund. Hade vederbörande haft rent mjöl i påsen, skulle de heltvisst satt en ära uti att att låta rentvå sig från alla de graverande beskyllningar, som framkommit. Men detta kunna de icke, och därföre vilja de icke hava någon grundlig och opartisk revision. Den allmänna domen över dem kan heller icke bliva mera än en. Och även om de denna gång med anlitande av alla till buds stående medel kunna undslippa en revision, kunna de vara förvissade om, att revisionen en dag, och en icke alltför avlägsen sådan, skall komma, då det icke längre skall stå i dr Bratts och den kosmopolitiska falangs, han representerar, makt att längre förhindra ett allmänt folkkrav på en upprensning av det av de korrumperade statsmakterna omhuldade svindlerisystemet inom spritmonopolet.

GYNNA
NATIONENS
ANNONSÖRER!

Ett ekonomiskt "folkförbund" i Europa?

Presidenten i Internationella handelskamaren Walter Leaf har i ett nyligen hållet tal förordat bildandet av ett europeiskt folkförbund på handelns område.

Överallt klagade man, framhöll presidenten, över svårigheter att finna marknad för sina produkter. Produktionsförmågan finnes och är vanligen mycket större än före kriget, men produktionen stagnerar ändå, emedan införseln av varorna till andra länder förbjudes eller åtminstone hindras av tullmurar och dylikt. Därav skulle arbetslösheten uppstå, industriens stagnation samt den beklagliga förlusten av mänsklig energi, som icke får komma till utveckling.

Kr. 9:75
är reklampris för vår
1:ma Zephyrskjorta
Bästa engelska Zephyr i diskreta, fina mönster; absolut äkta färger. Stor och rymlig m. god passform. Stärkt eller mjuk manschetter.
HAGMANS HERREKIPERING & HANDSKMAGASIN
Sveavägen 108.
(3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.)

Bakom världspolitikens kulisser.

Utrikespolitisk revy

En av de mest tragiska men på samma gång även mest viktiga händelserna från senaste veckan är kabinettet Briands fall. Vi så gott som förutsågo detta, när vi talade om de krafter, som arbeta i mörkret för att förhindra de tendenser som i senaste tid uppenbarat sig att vilja utveckla Nationernas förbund till ett bålverk för Europas skydd gentemot kosmopoliterna i Amerika. Tidningarna hava omförmält, att Aristide Briands störtande skett till allmän överraskning. "Times" Paris-korrespondent upplyste i sitt telegram, avsänt dagen före hans fall, att "ett visst antal av de deputerade, tillhörande det radikala partiet, i kammarens korridorer drevo en energisk kampanj för att störta regeringen i frågan om skatt på betalningar". Men korrespondenten nämnde icke vilka dessa deputerade voro. Vi kunna emellertid upplysa därom. Briands störtande utgjorde en länk i kosmopoliternas ljusskygga intriger. De som huvudsakligen bidrogo därtill voro socialisterna samt en del högermän, vilka satte sina och sina väljares (eller uppdragsgivares) intressen högre än fäderneslandets. Leon Blum, socialisternas ledare, uttalade själv i samband med Briands fall ordet: "intriger".

Kosmopoliterna dödade, genom att störta Briand, två flugor i en smäll. Finansministern Doumier har upprepade gånger uttalat sina varningar i deputeradekammaren, att, om finanslagen icke komme att antagas före den 15 mars, blir Frankrikes finansläge till det yttersta kritiskt. Till denna kritiska dag återstå alltså blott några få dagar och landet står rådvillt utan regering, utan möjlighet att under de få dagar som återstå kunna skapa en regering. Att under dessa förhållanden francen faller, är uppenbart. Det är också klart, att de, som skörda frukterna av detta francens fall och detta kaos, äro de verkliga initiativtagarna och upphovsmännen till regeringens fall. Den andra flugan är Briands minskade aukoritet vid förhandlingarna om rådsutvidgning i Nationernas förbund. "Le Matins" välkände korrespondent, Sauerwein, förklarar att "Briands närvaro är absolut nödvändig för att han med sin oerhörda skicklighet skall kunna förhindra själva Nationernas förbunds sammanstörtande". Där ha vi det, som vi allt sedan den grekisk-bulgariska konflikten förutspått!

För att vinna full klarhet uti, varifrån dessa intriger mot den franska regeringen härstamma, behöver endast återges ett telegram av "Times" Riga-korrespondent. Enligt denne vanligen väl informerade korrespondents uppgift har sovjet-diplomatin (läs Rakovski) fördubblat sin aktivitet till följd av konflikten om Nationernas förbunds rådsutvidgning. Sovjet-ryska representanterna i utlandet fingo i uppdrag att höra sig för hos de europeiska regeringarna om det vore möjligt att redan för närvarande återupptaga det av Tjitjerin under hans senaste resa i Europa väckta projektet om en "kontinental kombination", som några dagar före Locarnoavtalet förkastades. Med största uppmärksamhet följer man i Moskva, fortsätter korrespondenten, meningsskiljaktigheterna mellan England och Frankrike i fråga om Polens kandidatur till förbundsrådet.... Rakovski har fått utomordentliga fullmakter. Den judiska centralen i Moskva har givit sina instruktioner och deras amerikanska trosfränder, de herrar bankirer hava använt sig av judarnas gamla, sedan århundraden beprövade vapen: guldet — och Briands öde var beseglat.

Detta leder till mycket pessimistiska reflexioner. Har verkligen Frankrike sjunkit så djupt, att en rumänsk jude, blott han har tillräckligt med guld till sitt förfogande, utan vidare kan störta detta land i fördärvet för att sedan efter välförättat ärende trycka händerna och hyckla vänskap med landets överhuvud? Men kanske detta också är den sista droppen, som skall komma glaset att flöda över och öppna folkets ögon för de mörka makter som arbeta bakom kulisserna för Europas störtande.

Briands fall har ännu en sida, som något berörts i pressen, nämligen den om hans förmenta förbund med Mussolini. Mussolini yttrade för icke länge sedan, att i Europa finnas tre naturliga grupperingar: de latinska folkens, de germanska folkens samt de slaviska folkens. Han påpekade, att den latinska gruppen endast kan bevara sin politiska betydelse om Frankrike och Italien sluta förbund. Men Mussolini med Briand skulle vara en alltför hård nöt att knäcka för kosmopoliterna. Därför måste också Briand bort. Det finnes emellertid tecken, som tyda på, att franska folkets ögon hålla på att öppnas. De senast anlända telegrammen omtala, att man återigen vänt sig till Briand och att denne i princip samtyckt till att bilda regering. I princip! Vad menas därmed? Jo, naturligtvis garantier, att Rakovskis guld och intriger borteliminera från deputeradekammaren o. att tillräcklig majoritet i kammaren bildas för den nödvändiga finanslagens genomförande.

Kommunisterna i Frankrike ha redan börjat röra på sig, liksom asfåglarna vädrande lik. Men för tidigt. Man behöver icke vara någon profet för att förutse, att den Briand som kommer icke blir den Briand som nyss föll. En gång i tiden har han, trots sina dåvarande socialistiska sympatier, förstått att på några dagar med järnhand undertrycka järnvägsmännens generalstrejk genom att mobilisera alla värnpliktiga järnvägsmän och insätta dessa i tjänstgöring såsom militär. Socialisterna skreko sig hesa av vrede, men Frankrike var räddat. Denne Briand kommer nu åter att visa sig som en man, vilken icke låter sig regera utan som själv vill regera. Detta menas heltvisst med hans korta "i princip".

Frankrike synes ha tröttnat på att regeras av en handfull judiska bankirer i Amerika, för vilka franska kammaren är ett lydigt och vaxartat verktyg, som kan modelleras alltefter herrar kosmopoliters tycke. Händelsen med Briands fall o. hans återkommande är också en historisk läxa. Den nuvarande parlamentariska regimen har visat sig vara ett alltför svagt hinder mot de judiska kosmopoliternas ränker och måste ombyggas så, att regeringen i yttersta nödfall kan suspendera parlamentet och på eget ansvar styra statens skepp i säker hamn.

ANNONSERA I
NATIONEN!

Vårnyheterna
i damskodon ha nu inkommit i största urval.
Skoavdelningen
Bottenvåningen.
Paul U. Bergströms A/B
Hötorget 13. Drottninggatan 74—73.
Vårt nya affärshus på Söder
54 Hornsgatan 54
Mitt för Adolf Fredriks Torg.

PÅ UTKIK

En bolsjevikkoryfé.

Bilden härovan är icke såsom säkerligen mången läsare tror någon mer eller mindre vällyckad teckning av vår egen ekonomiska bolsjevikkoryfé, spritdoktorn Ivan Bratt, utan en av det i Ryssland upprättade judedömets mest ryktbara koryféer, juden Walodarsky-Cohen, en av de värda representanter för "Guds utvalda folk", vilka genom att mörda de bildade klasserna av ryska folket lyckats tillägna sig herraväldet över detta. Att hr Wolodarsky-Cohen icke saknar rasfrändskap med vår bolsjevikiska spritdoktor, framgår av bilden, att själsfrändskapen icke saknas, vet man tyvärr förut alltför väl. Några närmare upplysningar rörande släktskapsförhållandena de begge herrarna emellan äro vi icke i tillfälle lämna, ehuru högst sannolikt är, att inte heller dylika saknas i närmare eller fjärmare led.

Per Albin mästare i bowling.

Krigsministern Per Albin Hansson är framstående icke blott som övertygad och verksam antimilitarist, vilket som vi veta bland annat tagit sig uttryck i nedskrotande av Sveriges krigsmakt till lands och vatten. Häromdagen lade han en ny lager till alla sina föregående, varöver han heltsäkert icke är mindre stolt än över nedrustningen. Vid finalen i Pressens bowlingklubbs serietävling avgick han nämligen som mästare efter en hård strid, sålunda erövrande Stomatols hederspris med en poängsuma av 3,331.

Grünewald offer för antisemitismen!

Den israelitiska dekorationsmålaren Isaac Grünewald har genom advokaten Olof Westerståhl låtit besvära sig över Göta hovrätts fällande utslag rörande hans beryktade uppträde å Bohus järnvägsstation, vilket utslag karaktäriseras av hr G. som ett uttryck av — antisemitismen. Hr Grünewald har trott sig finna "samarbete mellan ett obskyrt judefientligt boulevardblad (varmed avses "Barthold Lundens Vidi") och åklagaremakten" och förfasar sig över att denna senare kunnat göra sig skyldig till något dylikt.

Man kan väl förstå hr Grünewalds både häpnad och raseri över, att en svensk domstol vågat ge ett fällande utslag i hans mål. Hans utfall är karaktäristiskt för de hebreiska herrarnas här i landet taktik att när så passar skylla ifrån sig på "antisemitismen" liksom för deras pretentioner på att få stå utan- och och ovanför Sveriges lag, när denna icke är vederbörande till lags.

Oljetrust på 240 milj. dollars.

De begge amerikanska oljekoncernerna Tide-water Oil Company och Associated Companie ha nyligen sammanslagits. Det härigenom uppkomna företagets samanlagda tillgångar är 240,000,000 dollars.

"Fusioneringen" av Amerikas bankväsen.

Den nya amerikanska centralbanken, som uppstått genom sammanslagningen av National City Bank af Nework och Peoples Trust Company i Brooklyn kommer att få en sammanlagd omslutning på 1,291 miljoner dollars. National City Bank har förut ansetts som Förenta staternas största bank, och de sammanslagna bankerna få i detta avseende en ännu "solidare" ställning.

Mannen i sino prydno

är en kvick och elegant bok om konsten att vara och att verka gentleman — som förälskad, som förlovad och gift, i umgänge, på restaurant och teater, på bal och på resor. Författaren kallar sig Brummel & C:o efter Londons mest berömda modelejon. Roligt illustr. 3:75. Lars Hökerbergs förlag. Sthlm.

"Leve konungen!"

Forts. fr. sid. 1.

Den har lovat guld och gröna skogar i fyrtio år, men vid makten ger den svält åt nära nog 30 proc. av hela den fackligt organiserade massan.

Ja, ingen undgår sitt öde i denna världen. De socialdemokratiska ledarna ha svikit de löften de så högtidligt givit massorna, genom vilka de lyckats erövra maktens och härlighetens tinnar. De ha trätt in i just deras tjänst, de parasiterande kosmopolitiska kapitalisternas, gentemot vilka de skolat skydda arbetarnas intressen, o. de ha därmed också gjort situationen direkt förtvivlad icke blott för arbetarna själva utan även för den företagareklass, till vilka de naturnödvändigt varit och äro hänvisade att samarbeta. Det är uppenbart att man även inom arbetarekretsar börjar vakna till insikt om lägets allvar och att åtgärder äro nödvändiga till vårt folks frigörelse ur det tryckande oket under den kosmopolitiska storfinansiella hydra, som f. n. styr i landet o. vilken, om den får hållas, kommer att totalt förslava och in på bara kroppen utplundra vårt folk. Men till att utföra den frigörelsekamp, som måste komma, äro samtliga de nuvarande orkeslösa och genomkorrumperade politiska partierna lika odugliga. Därtill tarves en positivt inriktad nationell restaurationsrörelse, som hänsynslöst upptager striden mot det härskande kosmopolitiska korruptionssstemet.

Generalkonsul Cronholm kräver skadestånd av k. m:t och kronan.

Generalkonsul Folke Cronholm har till Stockholms rådhusrätt instämt k. m:t och kronan med yrkanden om ersättning och skadestånd för de kostnader och förluster han ådragit sig i samband med återkallandet från uppdraget som svensk beskickningschef i Mexiko o. vållats av staten. I ersättningsanspråken inbegripas förutom de av hr Cronholm förut mot f. utrikesminister Wallenberg rättsligen framställda anspråken, även anspråk på gottgörelse för befordran av person och resgods under den av f. utrikesministern Wallenberg beordrade återresan från anställningslandet till hemlandet. Dessa kostnader uppgå till 2,598 kr. förutom fastställda dagtraktamenten, vilka enligt sökanden torde utgöra omkring 700 kr. Övriga yrkanden skola under rättegången närmare angivas.

STORMSÅNG

Riv sönder, starka nordanstorm,
de nät, som spindlar vävd
omkring vårt folk i konstfull form
och hota att oss kväva.

Slit lögnens sega trådar av.
Blås bort all giftig dimma.
Låt rätt och sanning likt ett hav
av ljus emot oss glimma.

Slå guldets falska gudar kull,
driv bort dess fala präster,
som suga ut vår svenska mull
som snyltare och gäster.

Svep fram, du starka nordanstorm
så mörkrets låsen falla
och Sverige enligt gammal norm
sig starkt och fritt kan kalla!

Är en anmälan mot överordnad för tjänstefel indiciplinär?

Forts. fr. sid 1.

också lämnat åt sitt värde av en rättvist dömande myndighet.

När chefen, såsom i detta fall, sedan förklarade inför den slutligt dömande myndigheten, att hans till åtal anbefallda handlingssätt, som enligt hovrättens utslag ansetts böra straffas med böter o. skadestånd, i intet fall kunde rubriceras såsom "oförstånd i ämbetet", så måste det ju ha berott allenast på illasinnad hämnd, vilket är ännu betänkligare. I vartdera fallet är det ämbetsverk, vars högste chef hyllar dylika rättsbegrepp, att beklaga.

Hela riksräkenskapsverket borde för övrigt bort. En avsevärd inbesparing för statsverket skulle därmed göras, och lämplig del därav kunna i den allmänna rättssäkerhetens intresse anslås till utvidgning av justieombudsmannens expedition, som nu är alltför överhopad med arbete, för att den institutionen skall kunna vara till avsedd och full nytta, enligt grundlagsstiftarens vilja.

Här behövdes många justitieombudsmän med högsta möjliga löneförmåner för att vederbörligen kunna hålla ordning och reda inom ämbets- och tjänstemannakårerna, hur högt man än gärna medgiver att de i allmänhet stå. De borde ej häller kunna avsättas under mindre förutsättningar än våra domare d. v. s. efter rannsakning och dom, och någon bland dem borde sökas utanför de rent byråkratiska ämbetsmännens klass bland andra juridiskt utbildade personer, som i övrigt fylla de höga fordringar, som grundlagsstiftaren förutsatt hos befattningens innehavare.

När emellertid en underordnad tjänsteman ej längre kan bjuda motstånd mot tjänstepliktens och rättskänslans bud och till åtlydnad av desamma anmäler sin chef, får han likväl lov att noga betänka, vem denne chef är — om han heter Wallenberg eller står under Wallenbergskt beskydd. I sådant fall får han dagtinga med sitt samvete, nedtysta dess röst och taga avstånd från varje anmälan, om han vill vara kvar i statens tjänst. Den, som blott fäller ett sanningens ord inför offentligheten om en Wallenbergare, får räkna med att bli förklarad olämplig för statstjänst och att gå förlustig varje utkomst av en sådan, hur länge han än innehaft densamma och hur klanderfritt han än skött den. Men ännu finns det ju åtminstone några utkomstvägar här i landet, som ej blivit av Wallenbergarne belägrade.

När jag jämte beskickningens i Tokio övriga medlemmar, på sin tid anmälde vår chef G. O. Wallenberg för uppenbara ämbetsförbrytelser — även denna anmälan betecknades av dåvarande utrikesministern såsom indisciplinär — och denne, efter att av k. maj:t ha erhållit en i diplomatiens historia förut okänd offentlig réprimande, det oaktat fått återvända till sin post i stället för att inför laga domstol ställas till ansvar för sina förbrytelser, trodde jag, att den saken därmed blivit avslutad. Men jag kände ej då herrarne Wallenberg. Brodern-bankdirektören utkrävde hämnd även när han därtill fick makt såsom utrikesminister. Efter att ha systematiskt förföljt mig på min post i Mexico och en gång återkallat mig, ehuru en avresa då omöjliggjordes till följd av de revolutionära förhållandena i anställningslandet, utsände han mig ovetande konsul Anderberg som sedan skulle förgripa sig mot mina åt honom anförtrodda penningar m. m., för att av mig övertaga beskickningen. Sålunda berövade han mig varje utkomst av en mångårig statstjänst utan att ens tillerkänna mig sedvanligt disponibilitetsarvode, ej häller ersättning för den av honom själv beordrade återresan till hemlandet, samt förvägrade mig åtnjutandet av mig tillkommande semesterrätt, som skulle ha berättigat mig till fulla löneförmåner under 6—8 månader. Sådan blev följden för mig, för det jag tjänat statens intressen, som jag var satt att tillvarataga — och icke huset Wallenbergs.

Akten Eder därför noga, I, som haven en underordnad ställning i statens tjänst, att så länge huset Wallenberg härskar i vårt land, anföra klagomål, huru berättigade de än må vara, mot någon överordnad utan att förut ha noga undersökt, om denne är på något sätt allierad med detta ännu lika mäktiga som farliga och hänsynslösa hus, gemenligen kallat "Stora W."!

Betecknande härutinnan är i sanning följande samtal, som berättats mig för någon tid sedan från en av våra större revyscener. En svensk, som återkommit till fosterjorden efter ett längre besök på månen, sporde här sin gamle vän efter att förut ha talat om litet av varje: Är det fortfarande huset Bernadotte, som regerar här? Nej, blev svaret, dom ha för länge sedan upphört att regera, nu regerar här huset Wallenberg. Vad är det för ett hus, blev nästa fråga, det har jag aldrig hört talas om. Det var tur för dig, svarade hans vän från gamla Sverige. Och nog var det tur för honom, som aldrig hört talas om det huset.

Stockholm den 10 mars 1926.

Folke Cronholm.

Kontrollstyrelsen och Brattsystemet.

Forts fr. sid. 1

på följande sätt. Restaurantbolagets styrelse begär 500,000 kr., systembol. styrelse försöker pruta, men går sedan med på det begärda beloppet under förutsättning, att vederbörande privat får av restaurantbolaget låna femtiotusen kronor. Jag kom att tänka på en dylik möjlighet, när jag granskade restaurantbolagets senaste balanskonto. Där förekommer nämligen en post, som jag icke kan förstå: "Diverse utestående fordringar 698,000 kronor". Motsvarande belopp var ett år tidigare 215,000 kronor och hade sålunda under året ökats med nära en halv miljon. Vid årets bolagsstämma interpellerade jag doktor Bratt för att få veta varifrån denna post hade kommit. Utestående fordringar bruka ju i regel endast uppkomma därigenom, att man säljer varor på kredit eller så, att man lånar bort penningar. Doktor Bratt kunde icke besvara min fråga, utan hänsköt saken till herr Mild, som tydligen icke heller var villig att ge sig in på denna sak. Efter någon tvekan lämnade han emellertid den uppgiften, att det var en del abonnenter, som hade blivit skyldiga. Jag måste beklaga, att jag icke anser mig kunna godtaga denna herr Milds förklaring. Det låter nämligen mycket otroligt, att vederbörande skulle ha lämnat kredit till matgäster för mer än en halv million kronor. Någon smula förstånd bör väl ändå finnas kvar i ledningen. Då jag sålunda icke är tillfredsställd med herr Milds svar, vill jag härmed låta frågan gå vidare till Kontrollstyrelsen: Äro herr Milds här ovan relaterade uppgifter riktiga eller äro penningarna utlånade och i så fall till vem och mot vilken säkerhet?

Det är flera aktieägare, som med spänning vänta Kontrollstyrelsens svar på dessa frågor. Då det här faktiskt rör sig om systembolagets d. v. s. det allmännas medel, torde Kontrollstyrelsen hava makt att framtvinga en undersökning. Det kunde ju förefalla mera lämpligt att i detta ärende vända sig till bolagets revisorer. Men det är två omständigheter som gjort att jag icke ansett mig böra göra en dylik hänvändelse. För det första var — såvitt jag kan erinra mig — ingen av revisorerna närvarande vid stämman. Och för det andra har jag tagit hänsyn till en annan omständighet, som jag längre fram kommer att beröra".

Efter tio månaders väntan emottog jag Kontrollstyrelsens svar, vari meddelades, att min skrivelse remitterats dels till systembolagets styrelse dels till systembolagets revisorer, vilka var för sig besvarat densamma. Vidare hade Kontrollstyrelsen genom en sin tjänsteman verkställt en grundlig undersökning hos systembolaget och likaledes en grundlig undersökning hos restaurantbolaget och blev slutresultatet, att min skrivelse icke föranledde någon Kontrollstyrelsens åtgärd. På min här ovan relaterade direkta fråga lämnade Kontrollstyrelsen sålunda intet som helst svar.

Någon vecka senare uppvaktade jag personligen vederbörande i Kontrollstyrelsen och anhöll att få läsa avskriften av de i svarsskrivelsen åberopade handlingarna. Dessa bekommos även på ett enda undantag när, och detta undantag var — protokollet över inspektionen i Restaurantbolaget. På min förfrågan, varför ingen avskrift av det nämnda protokollet kunde bekommas, upplyste sekreteraren, att överdirektör Zethelius förklarat, att detta vore en hemlig handling, som icke fick utlämnas till offentligheten. Jag vände mig då till Justitiekanslersämbetet med begäran om hjälp för utfående av ifrågavarande handling, och Justitiekanslersämbetet anhöll i sin tur hos kontrollstyrelsen om förklaring. Den förklaring, som kom, innehöll att Kontrollstyrelsen icke hade laglig rättighet att verkställa undersökning hos restaurangaktiebolaget men att då styrelsen icke förty låtit verkställa en dylik, berodde detta på, att restaurangbolagets styrelse medgivit en undersökning. Detta bolagets medgivande hade dock lämnats "endast under det uttryckliga förbehållet, att den eller de personer inom Kontrollstyrelsen, som toge befattning med undersökningen, icke skulle få yppa de affärsförhållanden, som därvid komme till deras kännedom".

På förnyad framställning från justitiekanslern svarades sedermera, att inga som helst protokoll eller anteckningar funnos hos styrelsen. De eventuella protokollen eller anteckningarna synas sålunda av vederbörande ha blivit förstörda.

På tillrådan av justitiekanslern vände jag mig därpå till Kungl. Maj:t, vilket skedde i en skrivelse sept. 1923. Dåvarande finansministern Beskow remitterade omedelbart densamma till Kontrollstyrelsen för yttrande. Under tiden hade chefsombyte här förekommit, och den nya överdirektören, nuvarande handelsministern C. E. Svensson, behöll trots oupphörliga löften att expediera ärendet, skrivelsen i sitt förvar under mera än ett år. I december 1924, sedan hr Beskow och hans regering avgått och en ny, socialdemokratisk regering med hr Thorsson som finansminister bildats, kom skrivelsen äntligen tillbaka till finansdepartementet, åtföljd av en skrivelse från Kontrollstyrelsen, vari undersökning på det livligaste avstyrktes.

I anledning av denna Kontrollstyrelsens skrivelse ingick jag i januari 1925 med en ny inlaga till Konungen, vari påyrkades, att Kungl. Maj:t med förbigående av Kontrollstyrelsen måtte föranstalta om en direkt undersökning av Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag. Sedan nuvarande finansministern hr Wigforss tagit sig en längre funderare på saken fann regeringen omsider för gott resolvera, att "skrivelsen icke föranledde någon kungl. Maj:ts åtgärd".

Frågan om vem som fått låna penningarna i Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag är alltså fortfarande obesvarad. Den här i sammandrag relaterade kampanjen har dock i så måtto varit till nytta, att den klargjort, vad slags folk det i själva verket är, som f. n. har ledningen av vårt lands angelägenheter. Samtliga de berörda tre cheferna för Kungl. Kontrollstyrelsen ha sålunda på enahanda sätt som de förutvarande finansministrarna, herrar C. Carlsson, Hjalmar Branting, F. W. Thorsson och Richard Sandler visat sig endast vara verktyg i händerna på det finanskonsortium som står bakom den Brattska spritkoncernen.

I en kommande artikel skall jag närmare beröra vissa andra synnerligen anmärkningsvärda förhållanden inom Kungliga Kontrollstyrelsen.

Adolf Anderson.

Brunnskur i hemmet

under måltiden och när man är törstig, man dricker *Frukt-Samarin* som ger en läskande och härlig kolsyredryck, det befordrar ämnesomsättningen, renar blodet effektivt, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste rensas bort, utdriver den skadliga urinsyran, är välgörande för lever och njurarna. Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring, sätter kroppen i god form, ger vigör och energi, därför är det nödvändigt att dagligen dricka *Frukt-Samarin.* Pris pr fl. Kr. 2.50, varav erhålles 50 glas Samarin hälsovatten. Säljes å Apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.

CEDERROTHS TEKN. FABRIK, STOCKHOLM

Beställ Edra

KLICHÉER

från

J. LINDHOLMS

Klichéfabr. & Graf. Anst.

Lilla Vattugatan 28, Stockholm

TELEFONER: 3392, Norr 8533

Ännu finnas

en del exemplar

TREDJE UPPLAGAN

av

"Brattska Spritkoncernen avslöjad."

Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition, Södra Kungstornet, Stockholm. Tel. 5898 och Norr 5899. **Sändes på beställning mot postförskott.**

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.

Växel med ankn. till

Redaktionen

Huvudredaktören

(mottagningstid 3—4 em.)

Kassan och Exp.

Annonsavdelningen.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.

Å textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. Tryckeri 1926

Vägen till rikedom
går genom trycksvärta, närmare bestämt genom annonsering i NATIONEN.

NATIONEN

Fredagen den 12 Mars 1926.

Omålade Möbler
Husgerådssaker, alla slag – Leksaker
Billigaste priser
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin Tel. N. 8243

Det Wallenbergska inflytandet hos Konungen.

Forts fr. sid. 1

ken gjordes till trädgårdsmästare med resultat att hela trädgården till grunden skövlades, en skövling, under vars olyckliga följder hela vårt folk ännu den dag som är suckar liksom under trycket av en svår mardröm. Man kan väl förstå, att Konungen i likhet med regerande furstar i allmänhet personligen haft mycket litet att göra med ekonomiska ting och således icke kunnat äga ett klart omdöme i viktiga finansiella frågor, varför Hans Majestät naturligtvis icke kunnat genomskåda, att den hjälp, som hr Knut Wallenberg lämnade honom, endast skedde i full överenstämmelse med de Wallenbergska principerna att vid första bästa tillfälle så grundligt som möjligt taga betalt därför.

Trots allt detta skulle dock heltsäkert icke det förtroende Konungen skänkt herrarna Wallenberg, ha uppnått den för land och folk fördärvliga grad som fallet varit, om icke inom Konungens närmaste omgivning även funnits personer, som till herrarna Wallenbergs favör direkt eller indirekt utövat sitt inflytande på honom. Vi skola icke vid detta tillfälle uttala vår uppfattning rörande de personer, som härvid sannolikt varit de verksamma för de Wallenbergska intressena, men vilja dock i detta samanhang nämna namnen på några bland dem ur det Wallenbergska lägret, vilka utgöra Konungens allra närmaste omgivning samt hans dagliga umgänge. Riksmarskalken, excellensen Printzsköld, som till stor del lär hava herrarna Wallenberg att tacka för sin upphöjelse till riksmarskalksvärdigheten, är för det första ordförande i Enskilda Bankens styrelse, för det andra ordförande i bankens Holding company, aktiebolaget Investor, och till sist förvaltare av den illustra donation à 20 milj. kronor, som hr Knut Wallenberg skänkt svenska folket men såsom tidigare här omnämnt själv behållit, ty utan hr riksmarskalken Printzsköld och ledarna av det "svarta kabinettet" inom Enskilda Banken har förvisso ingen levande människa en aning om, att denna donationsfond någonsin betalt några skatter, lika litet som man har sig bekant till vem eller vilka den oerhörda till minst en miljon kronor årligen uppgående ränteavkastningen utdelats i donationer. Näst i ordningen efter hr Printzsköld kommer hovmarskalken friherre Rålamb, som ej endast är högt avlönad tjänsteman i Enskilda Banken utan av herrarna Wallenberg också erhållit placering i den av dem ägda Svenska Handelsbanken. Förutom dessa begge här nämnda personer finnas många inflytelserika hovdignitärer, som åtnjuta väl betalade tjänsteuppdrag hos herrarna Wallenberg, men härom mera en annan gång.

På så gott som alla poster som sändebud i utlandet o. som generalkonsuler finna vi protégéer av herrarna Wallenberg. En av bröderna var under en följd av år envoyé i Washington, denna för huset Wallenberg så oerhört viktiga post, men nödgades för icke länge sedan på grund av sitt skandalösa uppförande på amerikanska regeringens tillskyndan frånträda denna befattning, vilken därpå tilldelades den trogne Wallenbergaren hr Boström, förut ordförande i Aktiebol. Pumpseparator. Den andra Wallenbergska brodern i diplomatisk tjänst var envoyé i Tokio, men måste på grund av begångna mycket lindrigt sagt ovärdiga handlingar återkallas, vilket dock ej hindrade hans vidarebefordran som envoyé i Turkiet, där han med all sannolikhet arbetar efter enahanda grunder som tidigare i Tokio för det Wallenbergska intresset. I Mexico, där under kriget generalkonsul Cronholm ärligt och hängivet represneterat sitt fosterlands intressen, blev denne av dåvarande utrikesministern Knut Wallenberg direkt utkastad på gatan, då han först vid sin efterträdares, huset Wallenbergs förtroendemans hr Anderbergs, inträffande på platsen underrättades om att han var "återkallad". Sveriges generalkonsul i London, hr Sahlin, vilken icke endast saknar all utbildning på den konsulära banan utan därtill äger en ytterst bristfällig allmänbildning, har även fått sin post på direkt förordan av hrr Wallenberg. Och när herrarna Wallenberg för sina privatintressen behövde en representant i Holländska Indien, såg sig naturligtvis den beskedliga svenska staten, som ju icke hade det allra ringaste behov av en gallionsfigur i det nämnda landet, nödgad att där utse en representant, vartill korades förutvarande marinofficeren hr Fevrell, som aldrig haft någon befattning med konsulära angelägenheter och vars ehda merit för posten är, att han varit ytterst väl anskriven hos herrarna Wallenberg.

Nu frågar man sig: vilka vägar gå herrarna Wallenberg, vilka medel uppbjuda de för att utan spår av gensägelse eller hinder kunna få sina trogna medhjälpare placerade som envoyéer, generalkonsuler, konsuler etc.? Ehuruväl även i dessa fall såsom förut framhållits från Konungens omgivnings sida inflytelser med all säkerhet göra sig gällande hos monarken, är det dock Hans Majestät Konungen själv, som i sista hand efter noggrant prövande av personernas duglighet har det avgörande ordet och således även ansvaret. Det är utan tvivel ett i högsta grad betänkligt faktum, att herrarna Wallenberg överallt och under alla förhållanden utan hänsyn till svenska statens intressen få sina önskningar tillgodosedda, och det fullkomligt oberoende av, om det sitter en höger-, liberal- eller socialistisk ministär vid makten eller om utrikesministern heter Wallenberg, Hellner, Branting, Wrangel, Hederstierna eller Undén. — Ett bevis så klart som något på att även våra ministrar numera endast äro lydiga redskap i herrarna Wallenbergs händer. För den enkla medborgaren, utrustad med s. k. vanligt sunt förstånd, kan detta allt icke tydas annorlunda, än att det måste finnas en sannskyldig kamarilla i Konungens omgivning, som stick i stäv med landets intressen arbetar huset Wallenberg i händerna, eller ock att herrarna Wallenberg måste ha insnärjt Konungen personligen på ett sådant sätt i sina garn, att de av honom kunna få om än aldrig så djärva önskningar uppfyllda. Men även i det sistnämnda fallet torde en kamarillas existens kunna anses bevisad, eftersom det i annat fall borde ha varit de ifrågavarande hovdignitärernas plikt o. skyldighet att öppna Konungens ögon för, huru ovärdiga herrarna Wallenberg äro Konungens förtroende och huru fördärvbringande deras verksamhet är för land och folk.

Som ett belysande exempel på det rättstillstånd vartill huset Wallenbergs med yttersta hänsynslöshet utövade hemliga regentskap i vårt land fört oss, vilja vi slutligen framdraga ett enda fall. Den av oss förut omnämnda generalkonsuln Folke Cronholm hade under envoyén Wallenbergs olycksaliga ministertid i Tokio såsom anställd på legationen tillsammans med några andra tjänstemän anmält hr Wallenberg för att icke endast av egennytta hava handlat emot Sveriges och våra i Japan bosatta landsmäns intressen utan även hava begått andra handlingar, som voro belagda med svåra straffpåföljder. Trots att hr Cronholms beskyllningar icke vederlagts, erhöll senare envoyén Wallenberg icke endast en hög ordensutmärkelse utan befanns t. o. m. värdig att ånyo utnämnas till svenskt sändebud, denna gång i Konstantinopel, där han alltjämt innehar posten som beskickningschef. Av uppenbar hämnd för denna hr Cronholms anmälan mot broderp-diplomaten behandlade sedermera hr Knut Wallenberg i egenskap av utrikesminister dåvarande chargé d'affaires i Mexico. hr Cronholm på ett sätt, som i fråga om hänsyns- och samvetslöshet söker sin like. Utan att lämna honom några som helst medel för hemresan eller för bekostande av uppehället under sin påtvungna vistelse i Mexico, entledigade hr Wallenberg hr Cronholm från sin befattning på det bryska sätt, som ovan omförmälts, trots att inga som helst ämbetsförseelser eller dylikt förelågo, och när hr C. senare lät tillsända sig penningar från Sverige, förhindrade efterträdaren, hr Anderberg, pengarnas utbetalande till honom. Och icke nog härmed lancerades den beskyllningen mot hr Cronholm att hava varit tysk spion o. förmedlat de berömda Zimmermanntelegrammen, vilka efter vad det visat sig av allt att döma förmedlats av hr K. Wallenberg själv, alltså svenske utrikesministern i egen hög person. För att inför offentligheten få klargjort, huruvida hr Cronholm eller hr Knut Wallenberg varit spion för Tysklands räkning samt för att vinna upprättelse för den enastående behandling han blivit utsatt för av en tillfälligt till makten kommen utrikesm., har hr Cronholm i ett flertal inlagor, anmälningar och klagomål hänvänt sig till såväl k. maj:t som justitiekanslern och justitieombudsmannen, men det enda svar han på alla sina skrivelser erhållit har varit att de icke "föranlett någon åtgärd". T. o. m. rådhusrätten, dit hr Cronholm instämt såväl hr Knut Wallenberg som hr Anderberg för erhållande av upprättelse för de honom åsamkade pekuniära förlusterna och de hans namn och ära tillfogade kränkningarna, vägran av "formella grunder" att taga befattning med hans sak, vilken uppfattning om obehörighet att föra talan sedermera fastställdes av hovrätten som slutlig instans.

Så ser det den dag som är ut i vårt av en judisk högfinans regerade Sverige!

(Forts. följer.)

Ekonom.

Helmer Holmberg
Juvelerare
Etabl. 1865.
Tel. Norr 53 60 — 59 Regeringsgatan 59 Stockholm. — Tel. Norr 53 60
Beställningar & reparationsarbeten. HAKKORS på lager fr. o. m. nydr.

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av **kontorsmaskiner** under garanti. Försäljer: **Färgband Karbonpapper** och tillbehör till **billigaste priser.**

Erik Schmid's Dansinstitut.
Fr. K. Operabaletten, Södra Kungstornet, Kungsgatan 33, 8 tr., hiss.
MODERNA DANSER. SENASTE NYHETERNA.
Kurser och privatlektioner dagl. Nybörjarekurs.
STOCKHOLMS STÖRSTA OCH ELEG. DANSSKOLA

APELSINER, POMERANSER CITRONER
stor, saftig och väl utvecklad frukt; synnerligen lämplig till marmelad och saft; — köpes förmånligast hos
F. Rantzén & C:o,
Narvavägen 30.
Tel. 71628 och Norr 7536.

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8389.

Centralkondis
Klarabergsgatan 58.
Gott KAFFE (hel & halv), goda WIENERBRÖD, BAKELSER och TARTOR. Alltid färska CHOKLADER och KONFEKTYRER.
RING NORR 2289 så hemsända vi kaffe eller chokladvaror, när så önskas.

KAFÉET,
Skånegatan 66,
rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina vältempererade maltdrycker.
Vördsamt
Richard Lindberg.

KAFFE
köpes bäst och billigast
hos FREDRIK CARLSSON,
Södermannagat. 33.
Tel. Söder 30931.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Fundelius Järnhandel
7 Klara Södra Kyrkogata 7
(Dag. Nyh. hus)
Tel. Norr 816. Tel. Norr 816.
Välsorterat lager
Utför reparationer.

GYNNA NATIONENS ANNONSÖRER!

RADIO
och vad därtill hörer
Stor sort. av armaturer och glödlampor.
Elektriska repr. utföres omsorgsfullt.
Östermalms El. Affär
Nybrogat. 15 A. Tel. Ö. 5280.

Kem. Tekn. Fabr. Globens
näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

På Söder
Får Ni Edra
SKODON
bäst, billigast, omsorgsfullt och snabbt lagade.
SÖDERMALMS ELEKTR. SKO-REPARATIONSVERKSTAD.
Södermannagat. 18.
Tel. Söder 31468.

ERIK ERIKSSON
Plåtslageri
STOCKHOLM
Brunnsgatan 23 - Tel. N. 14916.

Bröderna Waller,
MEK. REPARATIONSVERKSTAD
Regeringsgat. 55 ö. g. Tel. Norr 21 592.
Utför alla slag av
mek. reparationer samt lås o. nycklar.
Omsorgsfullt, förstklassigt arbete till humana priser.

Skolagning.
Välgjort, snabbt och billigt.
— Hämtas och hemskickas. —
E. Anderssons Skomakeri,
Nybrogat. 57. Tel. Ö. 2668.
Åberopa denna annons.

TOBAKSVAROR
och **Tidningar**
Kungsgat. 27 (inv. Regeringsg.)
Wicksells Tobakshandel

Lösnummer av Nationen

Stockholms stadsplanenämnd tillstyrker trafikdelegerades förslag i tunnelfrågan.

Stockholms stadsplanenämnd har enhälligt beslutat tillstyrka trafikdelegerades förslag beträffande Djursholmsbanan, vilket som bekant går ut på att den föreslagna tunneln avstyrkes, men samtidigt innebär att det provisoriska tillståndet till trafik ned till Runebergspl förlänges några år, till dess generalplanearbetet blivit sl fört och resultatet av förort nas regionsplanearbete föreli ger.

Det nuvarande läget på bostadsmarknaden.

Forts. fr. sid 1.

På stora våningar från oc med 10 till och med 7 och 6 run förefinnes en ovanligt stor till gång, och priserna på många a dessa ha sänkts med 20 à 2 procent. Endast vid Strandvä gen har sedan någon tid tillbaka funnits 27 tomma lägenheter och flera av dessa, som för ett å tillbaka betingade 7,000 kr., ha nedsatts till 5,000 kr., och doc stå flera av dem fortfarande outhyrda och komma kansk ännu länge att stå tomma. Me även på fem-, fyra- och trerums lägenheter är tillgången ovan ligt stor, o. jämväl dessa ha gå ned i priset. Så betinga vackra moderna trerumslägenheter p Östermalm, som för ett år seda betalades med 3,000 kr. och me ra, omkring 2,600 à 2,700 kr. oc förstklassiga fyrarumslägenhe ter, som för ett år tillbaka ko stade 3,600 à 3,700 kr., får ma nu gladeligen för 3,200 à 3,30 kr. Allt detta på Östermalm bästa läge, försiklassiga hus o med alla moderna bekvämlighe ter. I stort kan sägas, att hy rorna på fullt moderna lägenhe ter å Östermalm gått ned me minst 10 procent mot fjolåret priser.

Att hyresvärdarna, som p grund av bostadsbrist seda många år tillbaka varit van att sitta på de höga hästar oc behandla hyresgästerna så so den behagat, hava svårt a vänja sig vid de nyinträdda fö hållandena och endast motvil ligt vilja underordna sig desam ma, är ju ganska naturligt, me nu är den tid åter kommen, d ingen hyresgäst behöver preci finna sig i vad som helst uta kan fordra av hyresvärden a också få sina synpunkter beak tade. Priserna på halvmodern och omoderna lägenheter på Ös termalm ställa sig å ungefä motsvarande nivå med dem fö de moderna våningarna. Vackr 6-rumslägenheter med hiss oc badrum, dock utan värme oc varmvatten, som ännu för ett å sedan betingade ett pris av 3,60 kr., får man f. n. för omkrin 3,200 à 3,300 kr., och omodern femrumslägenheter med mede stora rum, som för ett år tillb ka betingade 2,500 kr., kan ma nu hyra ett par hundra kron billigare. Särskilt vackra v ningar utgöra ju ett undanta från regeln, men står dock h resnedgången även för dem proportion till de förut nämnd. Utvecklingen i Vasastaden oc på Kungsholmen går i samm riktning som på Östermalm, huru i dessa två stadsdelar pri nedgången är något större å på Östermalm. I samma rik ning går också utvecklingen p Söder, där man sålunda kan h hyra fullt moderna, vackra tv rumslägenheter med badrum varmvatten för ett pris av 1,5 kronor.

Allt detta betecknar genom snittsförhållanden sådana de n äro och, såsom alltid, bekräf ju undantagen endast regel Till följd av den stora byggnad verksamhet, som fortfaran pågår på alla håll, kan det a ses absolut säkert, att priser måste gå ned än ytterligare, va för vi kunna tillråda bostadsb hövande att icke alltför myck låta inverka på sig av talför hyresvärdar och vice värd utan i enlighet med utveckli gens klara tendens kräva e hyresnedsättning i förhållan till bostadsmarknadens fakti ka läge. Och framför allt b den bostadssökande allmänh ten undvika alla uthyrningsb råer, som icke endast i oskäl grad fördyra våningarna ut även ofta äro opålitliga, varf hyresfrågan bör uppgöras ut alla mellanhänder direkt m lan hyresgästen och hyresv den.

v. L

Dan Broströms kvarlåtenskap.

Den nu förrättade bouppteckning efter avlidne skepparedaren Dan B ström visar i tillgångar utöver sk der 13,692,539 kr.

Vägen till rikedom
går genom trycksvärta, närmare bestämt genom annonsering i NATIONEN.

NATIONEN

Fredagen den 12 Mars 1926.

Omålade Möbler
Husgerådssaker, alla slag – Leksaker
Billigaste priser
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin Tel. N. 8243

Det Wallenbergska inflytandet hos Konungen.

Forts fr. sid. 1

ken gjordes till trädgårdsmästare med resultat att hela trädgården till grunden skövlades, en skövling, under vars olyckliga följder hela vårt folk ännu den dag som är suckar liksom under trycket av en svår mardröm. Man kan väl förstå, att Konungen i likhet med regerande furstar i allmänhet personligen haft mycket litet att göra med ekonomiska ting och således icke kunnat äga ett klart omdöme i viktiga finansiella frågor, varför Hans Majestät naturligtvis icke kunnat genomskåda, att den hjälp, som hr Knut Wallenberg lämnade honom, endast skedde i full överenstämmelse med de Wallenbergska principerna att vid första bästa tillfälle så grundligt som möjligt taga betalt därför.

Trots allt detta skulle dock heltsäkert icke det förtroende Konungen skänkt herrarna Wallenberg, ha uppnått den för land och folk fördärvliga grad som fallet varit, om icke inom Konungens närmaste omgivning även funnits personer, som till herrarna Wallenbergs favör direkt eller indirekt utövat sitt inflytande på honom. Vi skola icke vid detta tillfälle uttala vår uppfattning rörande de personer, som härvid sannolikt varit de verksamma för de Wallenbergska intressena, men vilja dock i detta samanhang nämna namnen på några bland dem ur det Wallenbergska lägret, vilka utgöra Konungens allra närmaste omgivning samt hans dagliga umgänge. Riksmarskalken, excellensen Printzsköld, som till stor del lär hava herrarna Wallenberg att tacka för sin upphöjelse till riksmarskalksvärdigheten, är för det första ordförande i Enskilda Bankens styrelse, för det andra ordförande i bankens Holding company, aktiebolaget Investor, och till sist förvaltare av den illustra donation à 20 milj. kronor, som hr Knut Wallenberg skänkt svenska folket men såsom tidigare här omnämnt själv behållit, ty utan hr riksmarskalken Printzsköld och ledarna av det "svarta kabinettet" inom Enskilda Banken har förvisso ingen levande människa en aning om, att denna donationsfond någonsin betalt några skatter, lika litet som man har sig bekant till vem eller vilka den oerhörda till minst en miljon kronor årligen uppgående ränteavkastningen utdelats i donationer. Näst i ordningen efter hr Printzsköld kommer hovmarskalken friherre Rålamb, som ej endast är högt avlönad tjänsteman i Enskilda Banken utan av herrarna Wallenberg också erhållit placering i den av dem ägda Svenska Handelsbanken. Förutom dessa begge här nämnda personer finnas många inflytelserika hovdignitärer, som åtnjuta väl betalade tjänsteuppdrag hos herrarna Wallenberg, men härom mera en annan gång.

På så gott som alla poster som sändebud i utlandet o. som generalkonsuler finna vi protégéer av herrarna Wallenberg. En av bröderna var under en följd av år envoyé i Washington, denna för huset Wallenberg så oerhört viktiga post, men nödgades för icke länge sedan på grund av sitt skandalösa uppförande på amerikanska regeringens tillskyndan frånträda denna befattning, vilken därpå tilldelades den trogne Wallenbergaren hr Boström, förut ordförande i Aktiebol. Pumpseparator. Den andra Wallenbergska brodern i diplomatisk tjänst var envoyé i Tokio, men måste på grund av begångna mycket lindrigt sagt ovärdiga handlingar återkallas, vilket dock ej hindrade hans vidarebefordran som envoyé i Turkiet, där han med all sannolikhet arbetar efter enahanda grunder som tidigare i Tokio för det Wallenbergska intresset. I Mexico, där under kriget generalkonsul Cronholm ärligt och hängivet represneterat sitt fosterlands intressen, blev denne av dåvarande utrikesministern Knut Wallenberg direkt utkastad på gatan, då han först vid sin efterträdares, huset Wallenbergs förtroendemans hr Anderbergs, inträffande på platsen underrättades om att han var "återkallad". Sveriges generalkonsul i London, hr Sahlin, vilken icke endast saknar all utbildning på den konsulära banan utan därtill äger en ytterst bristfällig allmänbildning, har även fått sin post på direkt förordan av hrr Wallenberg. Och när herrarna Wallenberg för sina privatintressen behövde en representant i Holländska Indien, såg sig naturligtvis den beskedliga svenska staten, som ju icke hade det allra ringaste behov av en gallionsfigur i det nämnda landet, nödgad att där utse en representant, vartill korades förutvarande marinofficeren hr Fevrell, som aldrig haft någon befattning med konsulära angelägenheter och vars enda merit för posten är, att han varit ytterst väl anskriven hos herrarna Wallenberg.

Nu frågar man sig: vilka vägar gå herrarna Wallenberg, vilka medel uppbjuda de för att utan spår av gensägelse eller hinder kunna få sina trogna medhjälpare placerade som envoyéer, generalkonsuler, konsuler etc.? Ehuruväl även i dessa fall såsom förut framhållits från Konungens omgivnings sida inflytelser med all säkerhet göra sig gällande hos monarken, är det dock Hans Majestät Konungen själv, som i sista hand efter noggrant prövande av personernas duglighet har det avgörande ordet och således även ansvaret. Det är utan tvivel ett i högsta grad betänkligt faktum, att herrarna Wallenberg överallt och under alla förhållanden utan hänsyn till svenska statens intressen få sina önskningar tillgodosedda, och det fullkomligt oberoende av, om det sitter en höger-, liberal- eller socialistisk ministär vid makten eller om utrikesministern heter Wallenberg, Hellner, Branting, Wrangel, Hederstierna eller Undén. — Ett bevis så klart som något på att även våra ministrar numera endast äro lydiga redskap i herrarna Wallenbergs händer. För den enkla medborgaren, utrustad med s. k. vanligt sunt förstånd, kan detta allt icke tydas annorlunda, än att det måste finnas en sannskyldig kamarilla i Konungens omgivning, som stick i stäv med landets intressen arbetar huset Wallenberg i händerna, eller ock att herrarna Wallenberg måste ha insnärjt Konungen personligen på ett sådant sätt i sina garn, att de av honom kunna få om än aldrig så djärva önskningar uppfyllda. Men även i det sistnämnda fallet torde en kamarillas existens kunna anses bevisad, eftersom det i annat fall borde ha varit de ifrågavarande hovdignitärernas plikt o. skyldighet att öppna Konungens ögon för, huru ovärdiga herrarna Wallenberg äro Konungens förtroende och huru fördärvbringande deras verksamhet är för land och folk.

Som ett belysande exempel på det rättstillstånd vartill huset Wallenbergs med yttersta hänsynslöshet utövade hemliga regentskap i vårt land fört oss, vilja vi slutligen framdraga ett enda fall. Den av oss förut omnämnda generalkonsuln Folke Cronholm hade under envoyén Wallenbergs olycksaliga ministertid i Tokio såsom anställd på legationen tillsammans med några andra tjänstemän anmält hr Wallenberg för att icke endast av egennytta hava handlat emot Sveriges och våra i Japan bosatta landsmäns intressen utan även hava begått andra handlingar, som voro belagda med svåra straffpåföljder. Trots att hr Cronholms beskyllningar icke vederlagts, erhöll senare envoyén Wallenberg icke endast en hög ordensutmärkelse utan befanns t. o. m. värdig att ånyo utnämnas till svenskt sändebud, denna gång i Konstantinopel, där han alltjämt innehar posten som beskickningschef. Av uppenbar hämnd för denna hr Cronholms anmälan mot brodern-diplomaten behandlade sedermera hr Knut Wallenberg i egenskap av utrikesminister dåvarande chargé d'affaires i Mexico, hr Cronholm på ett sätt, som i fråga om hänsyns- och samvetslöshet söker sin like. Utan att lämna honom några som helst medel för hemresan eller för bekostande av uppehället under sin påtvungna vistelse i Mexico, entledigade hr Wallenberg hr Cronholm från sin befattning på det bryska sätt, som ovan omförmälts, trots att inga som helst ämbetsförseelser eller dylikt förelågo, och när hr C. senare lät tillsända sig penningar från Sverige, förhindrade efterträdaren, hr Anderberg, pengarnas utbetalande till honom. Och icke nog härmed lancerades den beskyllningen mot hr Cronholm att hava varit tysk spion o. förmedlat de berömda Zimmermanntelegrammen, vilka efter vad det visat sig av allt att döma förmedlats av hr K. Wallenberg själv, alltså svenske utrikesministern i egen hög person. För att inför offentligheten få klargjort, huruvida hr Cronholm eller hr Knut Wallenberg varit spion för Tysklands räkning samt för att vinna upprättelse för den enastående behandling han blivit utsatt för av en tillfälligt till makten kommen utrikesm., har hr Cronholm i ett flertal inlagor, anmälningar och klagomål hänvänt sig till såväl k. maj:t som justitiekanslern och justitieombudsmannen, men det enda svar han på alla sina skrivelser erhållit har varit att de icke "föranlett någon åtgärd". T. o. m. rådhusrätten, dit hr Cronholm instämt såväl hr Knut Wallenberg som hr Anderberg för erhållande av upprättelse för de honom åsamkade pekuniära förlusterna och de hans namn och ära tillfogade kränkningarna, vägran av "formella grunder" att taga befattning med hans sak, vilken uppfattning om obehörighet att föra talan sedermera fastställdes av hovrätten som slutlig instans.

Så ser det den dag som är ut i vårt av en judisk högfinans regerade Sverige!

(Forts. följer.)

Ekonom.

Stockholms stadsplanenämnd tillstyrker trafikdelegerades förslag i tunnelfrågan.

Stockholms stadsplanenämnd har enhälligt beslutat tillstyrka trafikdelegerades förslag beträffande Djursholmsbanan, vilket som bekant går ut på att den föreslagna tunneln avstyrkes, men samtidigt innebär att det provisoriska tillståndet till trafik ned till Runebergsplan förlänges några år, till dess att generalplanearbetet blivit slutfört och resultatet av förorternas regionsplanearbete föreligger.

Det nuvarande läget på bostadsmarknaden.

Forts. fr. sid 1.

På stora våningar från och med 10 till och med 7 och 6 rum förefinnes en ovanligt stor tillgång, och priserna på många av dessa ha sänkts med 20 à 25 procent. Endast vid Strandvägen har sedan någon tid tillbaka funnits 27 tomma lägenheter och flera av dessa, som för ett år tillbaka betingade 7,000 kr., ha nedsatts till 5,000 kr., och dock stå flera av dem fortfarande outhyrda och komma kanske ännu länge att stå tomma. Men även på fem-, fyra- och trerumslägenheter är tillgången ovanligt stor, o. jämväl dessa ha gått ned i priset. Så betinga vackra moderna trerumslägenheter på Östermalm, som för ett år sedan betalades med 3,000 kr. och mera, omkring 2,600 à 2,700 kr. och förstklassiga fyrarumslägenheter, som för ett år tillbaka kostade 3,600 à 3,700 kr., får man nu gladeligen för 3,200 à 3,300 kr. Allt detta på Östermalm i bästa läge, förstklassiga hus o. med alla moderna bekvämligheter. I stort kan sägas, att hyrorna på fullt moderna lägenheter å Östermalm gått ned med minst 10 procent mot fjolårets priser.

Att hyresvärdarna, som på grund av bostadsbrist sedan många år tillbaka varit vana att sitta på de höga hästar och behandla hyresgästerna så som den behagat, hava svårt att vänja sig vid de nyinträdda förhållandena och endast motvilligt vilja underordna sig desamma, är ju ganska naturligt, men nu är den tid åter kommen, då ingen hyresgäst behöver precis finna sig i vad som helst utan kan fordra av hyresvärden att också få sina synpunkter beaktade. Priserna på halvmoderna och omoderna lägenheter på Östermalm ställa sig å ungefär motsvarande nivå med dem för de moderna våningarna. Vackra 6-rumslägenheter med hiss och badrum, dock utan värme och varmvatten, som ännu för ett år sedan betingade ett pris av 3,600 kr., får man f. n. för omkring 3,200 à 3,300 kr., och omoderna femrumslägenheter med medelstora rum, som för ett år tillbaka betingade 2,500 kr., kan man nu hyra ett par hundra kronor billigare. Särskilt vackra våningar utgöra ju ett undantag från regeln, men står dock hyresnedgången även för dem i proportion till de förut nämnda. Utvecklingen i Vasastaden och på Kungsholmen går i samma riktning som på Östermalm, ehuru i dessa två stadsdelar prisnedgången är något större än på Östermalm. I samma riktning går också utvecklingen på Söder, där man sålunda kan få hyra fullt moderna, vackra tvårumslägenheter med badrum o. varmvatten för ett pris av 1,500 kronor.

Allt detta betecknar genomsnittsförhållanden sådana de nu äro och, såsom alltid, bekräfta ju undantagen endast regeln. Till följd av den stora byggnadsverksamhet, som fortfarande pågår på alla håll, kan det anses absolut säkert, att priserna måste gå ned än ytterligare, varför vi kunna tillråda bostadsbehövande att icke alltför mycket låta inverka på sig av talföra hyresvärdar och vice värdar utan i enlighet med utvecklingens klara tendens kräva en hyresnedsättning i förhållande till bostadsmarknadens faktiska läge. Och framför allt bör den bostadssökande allmänheten undvika alla uthyrningsbyråer, som icke endast i oskälig grad fördyra våningarna utan även ofta äro opålitliga, varför hyresfrågan bör uppgöras utan alla mellanhänder direkt mellan hyresgästen och hyresvärden.

v. L.

Dan Broströms kvarlåtenskap.

Den nu förrättade bouppteckningen efter avlidne skeppsredaren Dan Broström visar i tillgångar utöver skulder 13,692,539 kr.

Helmer Holmberg
Juvelerare
Etabl. 1865.
Tel. Norr 53 60 — 59 Regeringsgatan 59 Stockholm. — Tel. Norr 53 60
Beställningar & reparationsarbeten. HAKKORS på lager fr. o. m. nyår.

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av **kontorsmaskiner** under garanti. Försäljer: **Färgband Karbonpapper** och tillbehör till **billigaste priser.**

Erik Schmid's Dansinstitut.
Fr. K. Operabaletten, Södra Kungstornet, Kungsgatan 33, 8 tr., hiss.
MODERNA DANSER. SENASTE NYHETERNA.
Kurser och privatlektioner dagl. Nybörjarekurs.
STOCKHOLMS STÖRSTA OCH ELEG. DANSSKOLA

APELSINER, POMERANSER CITRONER
stor, saftig och väl utvecklad frukt; synnerligen lämplig till marmelad och saft; — köpes förmånligast hos
F. Rantzén & C:o,
Narvavägen 30.
Tel. 71628 och Norr 7536.

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8389.

Centralkondis
Klarabergsgatan 58.
Gott KAFFE (hel & halv), goda WIENERBRÖD, BAKELSER och TARTOR. Alltid färska CHOKLADER och KONFEKTYRER.
RING NORR 2289 så hemsända vi kaffe eller chokladvaror, när så önskas.

KAFÉET,
Skånegatan 66,
rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina vältempererade maltdrycker.
Vördsamt
Richard Lindberg.

KAFFE
köpes bäst och billigast
hos FREDRIK CARLSSON,
Södermannagat. 33.
Tel. Söder 30931.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Fundelius Järnhandel
7 Klara Södra Kyrkogata 7
(Dag. Nyh. hus)
Tel. Norr 816. Tel. Norr 816.
Välsorterat lager
Utför reparationer.

GYNNA
NATIONENS
ANNONSÖRER!

RADIO
och vad därtill hörer
Stor sort. av armaturer och glödlampor.
Elektriska repr. utföres omsorgsfullt.
Östermalms El. Affär
Nybrogat. 15 A. Tel. Ö. 5280.

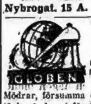

Kem. Tekn. Fabr. Globens
näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10706
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

På Söder
Får Ni Edra
SKODON
bäst, billigast, omsorgsfullt och snabbt lagade.
SÖDERMALMS ELEKTR. SKO-REPARATIONSVERKSTAD.
Södermannagat. 18.
Tel. Söder 31468.

ERIK ERIKSSON
Plåtslageri
STOCKHOLM
Brunnsgatan 28 - Tel. N. 14915.

Bröderna Waller,
MEK. REPARATIONSVERKSTAD
Regeringsgat. 55 ö. g. Tel. Norr 21 592.
Utför alla slag av
mek. reparationer samt lås o. nycklar.
Omsorgsfullt, förstklassigt arbete till humana priser.

Skolagning.
Välgjort, snabbt och billigt.
— Hämtas och hemskickas. —
E. Anderssons Skomakeri,
Nybrogat. 57. Tel. Ö. 2668.
Åberopa denna annons.

TOBAKSVAROR
och **Tidningar**
Kungsgat. 27 (inv. Regeringsg.)
Wicksells Tobakshandel
Lösnummer av Nationen

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5849.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS
Helår . . . . Kr. [illegible]
Halvår . . . . Kr. [illegible]
Kvartal . Kr [illegible]

N:r 12. Fredagen den 19 Mars 1926 Årg. 2.

Bröderna Wallenbergs "binäringar".

Procentvinster, deklarationer, donationer, etc.

Av de i våra föregående artiklar gjorda avslöjandena rörande herrarna Wallenbergs rovriddareverksamhet i vårt land har med all tydlighet framgått, att den Wallenbergska makten utvecklat sig till en ren landsfara, en sannskyldig förbannelse för land och folk. Ty varhelst de och deras många "nymfer" och vapendragare fara fram, lämna de efter sig ruinerade existenser, förtvivlan och elände. Vi ha redan förut ingående redogjort för, hurusom Tvåbrödrabanken och dess sköna "nymfbanker" under direkt medverkan av bankinspektör o. riksbank samt välvillig åskådan av konung, ministrar och riksdag efter att medels bankvärldens förtrustning under sin spira hava borteliminerat all konkurrens på området genom onaturligt låga inlåningsräntor och lika oskäligt höga utlåningsräntor suga musten ur insättare och låntagare. Såsom betecknande för den grundlighet, varmed denna utsugning av insättare och låntagare under statsmaktens hägn verkställes, förtjänar att återkallas i minnet, hurusom medan de stora bankerna i sådana ofantligt kapitalstarka länder som Schweiz och Holland för närvarande betala å deposition intill 5 proc. ränta, insättarna här i landet måste nöja sig med endast 3 1/2 proc. å deposition, 3 proc. å sparkassa och 1 proc. å girokonto d. v. s. i genomsnitt å de olika kontona c:a 2 3/4 procent. Behöver någon däremot anlita samma bank, där dessa inlåningsräntesatser tillämpas, för t. ex. ett byggnadslån, ställer sig saken som följer:

1:o) En räntesats av 6 1/2 à 7 proc. å själva byggnadskreditivet;

2:o) En s. k. kreditivavgift å 1 1/2 procent; och

3:o) En s. k. anskaffningsprovision å 1 procent.

Alltså tillsammans 9 à 9 1/2 proc. Detta i lyckligaste fall. I ofta förekommande "svårare" fall komma till dessa 9 à 9 1/2 procent en s. k. courtageavgift å 1 1/2 procent samt därtill stundom även en kreditivförsäkring intill 3 procent, varjämte i "mycket svåra" fall kommer en ytterligare anskaffningsprovision å 2 procent till de förut nämnda 1 procent, i detta sistnämnda fall alltså ett i allt 16 1/2 procent. I det "humanare" fallet rör det sig här sålunda om en liten nätt vinstmarginal som skillnad mellan in- och utlåning à 6,75 procent, medan i de "mera svåra" fallen vinstmarginalen går upp till 13,75 procent. För att nu icke tala om sådana fall, där vissa banker tvungit låntagare att dessutom övertaga möbellager o. dyl., som åsamkat låntagaren extra förluster å oberäkneligt antal procent. -- Således rena ockerförhållanden. Men även bortsett från sådana fall som de här omnämnda utgör våra svenska bankers ordinära utlåningsränta i genomsnitt 7 à 7 1/2 procent, så att deras "lojala" vinstmarginal under alla förhållanden uppgår till inemot 5 procent, en i och för sig oerhörd mellanhandsvinst, då insättaren endast erhåller 2,75 procent.

Vi ha tidigare även redogjort för de av hr Knut Wallenberg tillskapade monopolbolagen, vilka med sina dåliga varor och höga priser samt framför allt genom sina för statskassan "olyckliga" men för dem själva i motsvarande grad lyckliga jobberiaffärer avlett tiotals miljoner kronor årligen ur den tålmodiga befolkningens fickor. Vidare ha klargjorts de övriga förvärvsgrenar, herrarna Wallenberg benyttjat sig av, däribland främst det Wallenbergska specialfacket, utplundrandet av landets mest givande företag med ty åtföljande börsspekulationer, varigenom årligen inhöstats tjogtals miljoner kronor, samt deras s. k. ideella förvärvsverksamhet med hr Knut och fru Alice Wallenbergs 20-miljonersdonation och donationerna till stadshus och konserthus i spetsen. Att vårt land på förhållandevis mycket kort tid fått sin statsskuld driven i höjden från c:a 600 milj. kronor till en summa av över 1,600 milj. kronor, är främst hr Knut Wallenbergs förtjänst, då vi genom hans förvållande på sin tid lyckliggjordes med de institutioner, som benämnas "kristidskommissioner", där hr Knut Wallenberg överallt i ledande ställningar hade placerade sina trogna medarbetare. En bland dessa var som man erinre sig den illustre hebreiska generalkonsuln Sachs, vilken till skeppsredaren Brodin såsom äkta försålde en

Forts. å sid. 4.

ÖPPET BREV

till förutv. utrikesministern, hr Amiralen, Serafimerriddaren m. m. Arvid Achates Lindman.

I samband med de av illasinnade individer medelst telegram från Stockholm genom mexikanska och amerikanska tidningar spridda, lika löjliga som falska ryktena om anledningen till mitt andra återkallande från min post såsom chargé d'affaires ad hoc i Mexico — vilka rykten efter min hemkomst blivit vederbörligen dementerade av utrikesdepartementet — återgavs i den mexikanska pressen ett telegram, likaledes från Stockholm, av innehåll, att "utrikesministern Lindman för pressen tillkännagivit, att Cronholm icke blivit skild från sin post på grund av några försyndelser mot diplomatiska regler, utan av andra skäl, som i sinom tid komma att offentliggöras."

Det av Herr Amiralen sålunda utlovade meddelandet har emellertid uteblivit.

Förutvarande utrikesministern Knut Agathon Wallenberg, som återkallade mig utan att angiva något som hälst skäl härför, har lämnat mina upprepade förfrågningar härom obesvarade. Ty han saknar moraliskt mod att stå för sina handlingar. Och kabinettssekreteraren i utrikesdepartementet har förklarat sig icke äga behörighet att sig i saken yttra.

Vid upprepade tillfällen har jag i skrivelser till Herr Amiralen vördsamt anhållit att få veta, vilket meddelande Herr Amiralen åsyftade med sitt ifrågavarande uttalande till pressen.

Då emellertid Herr Amiralen icke velat bevärdiga mig med något svar å mina upprepade förfrågningar, behagade Herr Amiralen ursäkta mig, om jag nu på detta sätt upprepar min vördsamma anhållan, att Herr Amiralen behagade infria sitt till offentligheten givna löfte. "Sinom tid" torde väl ock nu vara inne. Ty självklart är, att jag önskar veta — och det är sannerligen ej för mycket begärt — varföre jag plötsligt och just under den tid, då en Wallenberg innehade utrikesministerns taburett, blev skiljd från en statstjänst, som jag under femton år innehaft, under vilken tid jag beklätt chefsposterna vid våra generalkonsulat i Canada och

Forts. å sid. 3.

Vem har fått låna de 700,000 kr. i S. A. R. A.?

En fråga som tarvar svar. Åtskilligt tyder på att det är Svensk Import-herrarna som hulpits. Saken särskilt allvarlig med hänsyn till hr. Rydéns ställning som generalkrigskommissarie.

I min föregående artikel framhölls, hurusom Kungliga Kontrollstyrelsen är ett ämbetsverk, som icke lyckats tillvinna sig allmänhetens förtroende. Detta är heller icke ägnat att väcka någon förvåning. Vi svenskar ha sedan urminnes tider vant oss vid att se upp till de kungliga ämbetsverken med förtroende och aktning, vi ha vant oss vid att i dem se institutioner, som värnat om den svages rätt och skyddat de små mot förtryck och rofferi från de mäktigas sida. På denna kardinalpunkt har emellertid Kontrollstyrelsen på ett högst markant sätt svikit sina plikter och brutit mot gammal god sedvänja inom våra ämbetsverk. Det företag, som numera heter Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag men vars ursprungliga namn var A.-B. Stockholms Folkrestauranter, grundades på sin tid av mig och ingen har i högre grad än jag offrat både tid och penningar för att få detsamma till stånd, men med våld och list trängdes jag bort. När jag sedan vände mig till Kontrollstyrelsen med anhållan om hjälp för att i någon mån kunna bevaka min rätt i egenskap av aktieägare, ställde sig denna helt på våldsmännens sida, trampande min rätt under fötterna. I min egenskap av aktieägare i bolaget måste det nämligen betecknas som min obestridliga rättighet att få svar på den fråga jag framställt om vem eller vilka som fått låna de 700,000 kr. av Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolags medel samt huru dana de säkerheter äro beskaffade, som eventuellt deponerats.

Eftersom Kontrollstyrelsen på denna punkt svek sin skyldighet, vände jag mig i september 1923 till Kungl. Maj:t. Chef för finansdepartementet var då hr K. J. Beskow, med vilken jag vid ett par tillfällen hade personliga samtal i saken. Härunder framställde jag bl. a. den frågan: "Har Kungl. Maj:t rättighet att besluta att anmoda styrelsen för restaurantaktiebolaget att avlämna sina böcker till finansdeartementet, så att statsrådet kan komma i tillfälle att med egna ögon se efter, huru det förhåller sig med denna sak?" Härpå svarade hr Beskow: "Jag vill tala med J. K. och J. O. om denna sak, men personligen lutar jag åt den uppfattningen, att vi måste gå domstolsvägen". Hr Beskow frågade mig, om jag icke hade några misstankar i någon riktning, vilket jag emellertid då icke hade. Något senare kom jag dock att reflektera över det förhållandet, att utlåningarna just skett samtidigt med att det på sin tid så mycket omtalade aktiebolaget Svensk Import gått över ända, vilket fallissemang i hög grad kommit att beröra vissa framstående politiker. I betraktande av den stora hemlighetsfullhet restaurantaktiebolagets ledande herrar iakttogo beträffande de utlånade medlen samt med kännedom om de ledande männens inom spritkoncernen stora intresse för att vid

Forts. å sid. 4.

Mellansv. Malmfältens årsstämma.

Bankdir. Waldenström ur stånd lämna några upplysningar om densamma.

Vår i ett föregående nummer riktade maning till aktieägarna i A.-B. Mellansvenska Malmfälten att vid blivande bolagsstämma bevaka sina intressen gentemot de herrar, som bära ansvaret för denna oerhörda svindelaffär, har bland kapitalinsättarna i bolaget väckt livlig anklang så att en aktion från de så skamligt lurade aktieägarna synes ha utsikter för sig. Alltjämt iakttages emellertid stor hemlighetsfullhet rörande bolaget, och det förefaller, som om styrelsen sökte att ordna så, att så få aktieägare som möjligt skola komma till städes vid årets bolagsstämma.

Enligt bolagsordningen skall stämman kungöras förutom i Post- och Inrikes Tidningar i en stockholmstidning. Vid förfrågan hos vederbörande i bolaget har hänvisats till styrelseledamoten, bankdirektören Martin Waldenström i Skandinaviska Kreditaktiebolaget i Stockholm, vilken är den som har att ombesörja annonsering av stämman. Vid ett personligt samtal med bankdirektör Waldenström svarade emellertid denne, att han icke "på rak arm" kunde upplysa om, i vilken av de dagliga stockholmstidningarna stämman komme att annonseras. Enligt bolagsordningen skall den hållas antingen i Stockholm, Håksberg eller annorstädes, men såg sig hr W. icke i tillfälle lämna någon upplysning om på vilken plats årets stämma skulle hållas.

Det är dock ingalunda för mycket begärt, att aktieägarna omedelbart erhålla besked om såväl i vilken daglig tidning stämman kommer att annonseras som den ort, där den skall hållas. Kanske i Haparanda eller i Ystad?

ORDET FRITT

Huru sköttes revisionen i Tobaksmonopolet?

Herr Redaktör!

Med stort intresse har jag läst de synnerligen orienterande artiklarna i Eder ärade tidning rörande huset Wallenbergs tillämpade metoder vid erövrandet av den ekonomiska makten i vårt svenska samhälle. Att den i Nationen lämnade karaktäristiken på ett dystert sätt överensstämmer med verkligheten, har jag genom personlig beröring med herrarna Wallenberg och deras förehavanden varit i tillfälle övertyga mig om. Ett särskilt fall rinner mig just i minnet, som i o. för sig är ganska betecknande för vederbörandes absoluta brist på alla hänsyn, vare sig det nu gäller hanterandet av statens eller enskild mans gods.

För några år sedan inträffade i Södertälje, att en motorfabrik därstädes, Olssons motorfabrik, gick om styr, så att dennas aktieägare riskerade att bli av med hela sina insatser i företaget. Nu ville det sig emellertid så, att en av bröderna Wallenberg, chefen för Tobaksmonopolet, kapten Oscar Wallenberg, råkade vara en stor aktieägare i den ifrågavarande motorfabriken. Vad händer då? Jo, kapten Wallenberg låter svenska statens tobaksmonopol köpa hela den praktiskt taget värdelösa fabriken för en högt tilltagen summa, varigenom han icke blott fick tillbaka de penningar han insatt i företaget utan därtill också en extra vinst. Därpå apterades den förutvarande mekaniska verkstaden till cigarrettfabrik trots att den ur såväl kommunikations- som andra synpunkter hade ett ytterst ofördelaktigt äge, under det den redan befintliga, som var i ett utmärkt skick, slopades. Hela anordningen kunde omöjligen förklaras annorlunda än såsom tillkommen uteslutande för att bereda hr Wallenberg möjlighet att på ett fördelaktigt sätt bli av med sina i själva verket värdelösa aktier i motorfabriken.

Inför händelser av här omnämnda slag kan man ej undgå att ställa sig den frågan: huru handhaves egentligen revisionen inom våra svenska "statsmonopol"? Det är tydligen icke endast spritmonopolet, som är i behov av en grundlig och opartisk utomordentlig revision.

Industriman.

Direktör Anderson håller föredrag inför riksdagens nykterhetsgrupp.

Direktör Adolf Anderson höll måndagen den 15 mars ett föredrag inför riksdagens nykterhetsgrupp om "Staten och Brattska spritkoncernen". Till sammanträdet hade särskilt inbjudits t. f. chefen för kontrollstyrelsen, överdirektören Einar Thulin, som lovat infinna sig men uteblev.

Stockholms stadsfullmäktige ta sitt förnuft till fånga i tunnelfrågan.

Frågan om Djursholmsbanans infart och slutstation i Stockholm och det därmed sammanhängande tunnelprojektet förevoro i måndags till förnyad behandling i Stockholms stadsfullmäktige, varvid med frångående av fullmäktiges tidigare beslut och med instämmande i stadskollegiets hemställan beslöts att för en tid av fem år lämna Djursholmsbanebolaget tillstånd att ha slutstationen i Stockholm förlagd på nuvarande plats vid Runebergsplan.

Frågans utgång vid denna dess förnyade behandling i Stockholms stadsfullmäktige innebär en seger för sunda förnuftet inom stadens representation samtidigt som en nog så allvarlig motgång för det famösa tunnelprojektets höga tillskapare, bankdirektören Rydbeck m. fl. företrädare för den semitiska kulturen här i landet, vilka bespetsat sig på förmånliga finansiella engagemanger med de för tunnelbyggets realiserande lånbehövande kommunerna.

Våra tennsoldater i Genève.

Ännu en gång hava koryféerna i den kungl. svenska politiska himmeln visat för den nyfikna världen, hur man kan gå upp som en sol och ned som en pannkaka. Med beundran har hela världen sett upp till våra frejdade representanter i Genève, utrikesminister Undén och advokat Eliel Löfgren, som till försvar för rätt och billighet vid Nationernas Förbunds sammanträde utslungade de icke okända orden: "Så långt men icke ett steg längre!" När det emellertid kom till det historiska ögonblick, då de i handling skulle omsätta sina vackra ord, blevo de rädda för sitt eget mod och sjönko ihop som spruckna gummiballonger. De personer här hemma, som närmare känna vår utrikesminister Undén och framförallt den beryktade kristidsadvokaten Eliel Löfgren, hava genast från början haft en förkänning av, att här stode två tappra tennsoldater, som vid första skottlossning skulle göra helt om och springa i väg så långt vägen räckte med sina goda föresatser. För den omdömesgilla iakttagaren gör det hela intryck av, att hela denna egendomliga episod ej var något annat än en från London inspirerad och på förhand väl instuderad komedi, där våra representanter kommit att spela en icke endast önklig utan även ytterst tvetydig roll. Likgiltigt om de nämnda herrarnas ovärdiga uppträdande i Genève verkligen är beroende av moralisk feghet eller, vad man snarare har anledning att antaga, på grund av mer eller mindre tvetydliga uppgörelser i kökstrapporna, så har dock det svenska namnet ånyo fått en ful fläck på sig i hela världens ögon. Det var, lindrigt sagt, ett ovärdigt spel, som herrarna Undén och Löfgren inför hela världens ögon spelade i Genève.

v. L.

Allehanda som judisk propagandist.

Nya Dagligt Allehanda, som alltjämt går under skylten "nationell", kommer numera icke ens de direkt Bonnierska organen Dagens Nyheter och Svenska Dagbladet efter i fråga om ren och oförfalskad judepropaganda. Allt tyder också på, att det nu, sedan hr chefredaktören specialiserat sig på den högre filosofien och dito politiken, är det "nationella" organets judiske redaktionssekreterare som sköter de redaktionella anrättningarna i tidningens spalter. Som belysande för den anda, som sålunda numera råder i gamla Allehanda, förtjänar att observeras en av den judiska litteraturkännaren, dr. Carl David Marcus för några dagar sedan i tidningen införd förhärligande recension av juden Lion Feucht-

Forts. å sid. 4.

Den 19 Mars.

Sanningen eller lögnen som ledstjärna?

Den mänskliga utvecklingens positiva eller negativa karaktär är ytterst beroende av, i vilken mån sanningen eller lögnen tillåtes utöva rollen av ledstjärna. En positiv utveckling kan endast byggas i sanningens tecken. Alla tiders historia visar, att lögnen hämnar sig och framkallar bakslag, om ej i dag så i morgon. Att vår värld för närvarande företer den dystra anblick av strid, oro och elände som den gör, har också främst sin grund däri, att lögnen numera allmänt upphöjts till det regerande majestätet hos folken. De gigantiska komplexen av lögner torna sig allt väldigare mot himlen, och stundligen konstrueras och utskrikas nya sådana i de gamlas ställe, ty utan de förbrukade lögnernas ersättande skulle en dag hela jättekomplexet av lögner falla samman.

Striden mellan sanningen och lögnen om herraväldet över människorna har i alla tider stått hård. Den världsuppfattning, som i materien ser det enda av verkligt värde och i lögnen ledstjärnan för människorna i utvecklingen, har sedan årtusenden tillbaka främst företrätts av det judiska folket, som härutinnan skilt sig från alla andra jordens folk. Det var helt säkert en gudomlig skickelse, att Kristus, vars icke-judiska börd numera anses höjd över allt tvivel, föddes o. levde sitt liv bland det judiska folket, vilket som straff för att Han öppet förkunnade sanningens evangelium dömde Honom att dö en förbrytares död på korset. Detta samma straff, den vållade dödens, har under den tid, som förflutit efter Kristi levnad, otaliga gånger, om ock i allmänhet som sådant icke känt, utkrävts av judarna å människor, vilka djärvts motsätta sig deras system och öppet säga folket sanningen.

Den värld, vi i dag leva i, är till namnet kristen, men också endast till namnet: i verkligheten är den judisk. Den judiska maktutvecklingen har numera hunnit så långt, att judarna själva räkna med förverkligandet av sin gamla fåvitska dröm om ett. världsligt Messiasrike, varunder alla andra folk skola utplånas, redan under den nu levande generationens tid. Experimentet har igångsatts under Davidsstjärnans banér i Moskva. Här har man säkert även att se förklaringen till den febrila iver, varmed judarna även i vårt land på alla linjer nu arbeta för sina idéer och intressen. Herraväldet över guldet, över landets materiella värden samt över den opinionsbildande pressen ligger i stort redan i deras händer. Konungen har förvandlats till en namnstämpel åt deras regeringar och till sin person omgärdats med en mur, som omöjliggör för honom att träda inför folket och säga sanningen. Regering och riksdag ha de gjort till sina lydiga verktyg. Även litteraturen och konsten, biografen och nu senast radion utnyttjas i närvarande stund m. en aldrig förut sedd iver för främjandet av de judiska strävandena i vårt land. På alla tänkbara vägar bearbetas vårt folk med den judiska andan, den judiska moralen och den judiska livssynen — själarnas slutliga preparering för den judiska frälsningen, som utstrålar från Kreml i Moskva. Allt medan folket genom dagspressen förströs med brottsmåls- och förskingringshistorier, jazz o. dyl. samt med begreppsförvirrande kvasivetenskapliga exposéer i de för det mesta lappriartade frågor, som aktualiseras och blåsas upp till folkliga livsfrågor under det de verkligt betydelsefulla frågorna så gott som helt förtigas, så att allmänheten lever i en visserligen kanske behaglig men samtidigt också i hög grad farlig ovetskap om vad som i verkligheten sker.

Sitt dominerande välde upprätthåller den numera även hos oss, om ock hemligt regerande Alljuda medels utövande av ett sannskyldigt skräckregemente. Ve den som djärves lyfta en smula på förlåten och upplysa folket om sanningen! Strax är han föremål för förföljelse av allehanda slag. Hans privata förhållanden undersökas för utforskande, om dessa bjuda möjligheter till hans strypande ekonomiskt, genom indragning av banklån o. dyl. Låter sig detta icke göra, söker man oskadliggöra honom på andra vägar genom att få honom skild från sin plats eller sin verksamhet eller genom att stänga honom från nödvändiga förbindelser, genom skrämselpåtryckningar, utspridandet av nedsättande rykten, varvid icke ens skys att inför allmänheten framställa den misshaglige såsom till förståndet mindre tillförlitlig och i behov av psykiatrisk observation. Inom den tidningspress, som icke direkt äges, utövas påtryckningen bl. a. genom indragning av de annonser, varöver de judiska kretsarna äga ett bestämmande inflytande o. vilkas karaktär i realiteten i stor utsträkning är de rena subsidiernas. Även på det håll där det främst kunde synas vara en helig plikt att reagera mot det judiska systemet och inför folket säga ut sanningen, bland kyrkans män, iakttages en så gott som fullständig tystnad, utvisande, att även kyrkans män i vårt land underordnat sig den regerande Alljuda. Betecknande för den anda, som inom det kristligt kyrkliga lägret numera råder, var förvisso det av vår kyrkas överhuvud, ärkebiskop Söderblom, för icke länge sedan levererade ytterst hänsynslösa angreppet mot en svensk präst, regementspastorn Schröderheim för det denne i sin predikan vid ett viss tillfälle djärvdes uttala vad sanningens röst bjöd honom att säga beträffande det ekumeniska mötet i Stockholm. Tvånget över kyrkans män är uppenbarligen icke mindre än det tvång, som överallt annorstädes utövas i vårt judaiserade land.

Men vårt folk äger rätt till sanningsenlig upplysning om det som sker och om det öde som tillärnas det. Det måste kräva, att ingående bli orienterat i förhållandena och öppet få taga ställning till frågan, huruvida Sveriges utveckling skall länkas efter kristna grundsatser mot ett eget, nationellt ideal eller efter judiska grundsatser mot den judiska messianismens. Tidpunkten är inne, då vårt folk tvingas att taga definitiv ställning till spörsmålet, huruvida sanningen eller lögnen skall få utgöra ledstjärnan i dess utveckling. Det är på hög tid, att vi vakna upp ur vår nuvarande sorglöshet och den sömn, vari de bestickande judiska fraserna insövt oss. Eljest skola vi helt säkert hastigare än de flesta ana vara ställda inför det dystra verklighetsläget: "för sent!"

PUB

RESVÄSKA

"Kt"-modell, brun pluvisin, svensk tillverkning.

Storl. cm.	35	40	45	50
Kr.	6:—	7:—	8:50	10:—

"Kt"-modell, brun pr. svensk oxhud

Storl. cm.	40	45	50	55
Kr.	17:—	19:50	21:50	26:50

Reseeffektavdelningen, nedre bottenvåningen

Paul U. Bergströms A.-B.

Hötorget 12, Drottninggatan 74—78.
Vårt nya affärshus på Söder
54 Hornsgatan 54
Mittför Adolf Fredriks torg

Landsortspressen för en undersökning av Spritmonpolet

Den svenska landsortspressen intager ifråga om frihet och obundenhet av ovidkommande intressen och därmed även i moraliskt publicistiskt hänseende en ställning, som om den också i allmänhet icke kan sägas vara absolut självständig dock på ett glädjande sätt skiljer sig från den stockholmska dagspressen, vilken med Kvällstidn. som enda undantag sjunkit ned till rätt o. slätt lydiga verktyg åt de spekulativa storfinansintressena. Detta har också besannat sig i frågan om kravet på en extra grundlig och opartisk undersökning av det svindleriföretag som går under namnet Spritmonopolet. Under det de stora tidningarna i Stockholm antingen iakttaga "en isande tystnad" eller behandla saken som en den mest obetydliga Kråkvinkelsangelägenhet, knappast ens värd att alls offra någon trycksvärta på, äro nu tidningarna litet varstans ute i landsorten i färd med att giva densamma en behandling efter valör å sina ledande avdelningar. Från allt flera håll ute i landet förnimmas även oberoende av partiståndpunkter instämmanden i kravet på en grundlig och opartisk utredning av spritkoncernens hemlighetsfulla affärsverksamhet. Här nedan utdrag ur några tidningar i frågan:

Norrköpings Tidningar: En undersökning i allas intresse.

Norrköpings Tidningar (h.) skriver:

Det bör vara i allas intresse att här korten läggas så öppet på bordet som förhållandena tillåta. Det är ju förresten icke så länge sedan som anmärkningar framställdes över att Spritcentralen uppträtt med en frikostighet, som förvånade. 50,000 kr. hade överlämnats till socialpolitiska institutet och 20,000 kr. till en i Stockholm arbetande sammanslutning för smugglingens bekämpande, gåvor, som givetvis icke spela någon nämnvärd ekonomisk roll för ett rikt bolag men som dock ansetts stå i dålig överensstämmelse med Spritcentralens karaktär av indirekt statsföretag. Hr Lithanders motion pekar på andra förhållanden, som enligt hans mening förtjäna undersökning o. det är ju ett klagomål, som dykt upp allt emellanåt, att den summa, som Spritcentralen inlevererat till statsverket, skulle vara blygsam i jämförelse med affärens omfattning i övrigt. Det vore en verklig vinst för det allmänna och parterna, om här bleve en undersökning, som alla hade förtroende för, och som klart ådagalade vad som är sant och vad som måste hänföras till det grundlösa ryktessmideriet. Nu har man även kommit så långt från kristidens skarpa motsättningar i spritfrågan, och restriktionssystemet har så väl inarbetat sig i allmänhetens uppfattning, att en sådan undersökning bör kunna ske uteslutande i saklighetens och det rådande "spritsystemets" eget intresse, utan fördomar och lidelsefullhet.

Riksdagen har ju själv förut indirekt givit en sådan undersökning sitt stöd. Riksdagen uttalade sig ju nämligen 1922 för en annan ordning beträffande revisionen vid de monopolistiska företagen. Då aktiebolaget Vin- och spritcentralen och Tobaksmonopolet uppstått genom statliga åtgärder, då vissa överskott av deras vinstmedel skola inlevereras till statsverket och då deras förvaltning alltså är av stort intresse för statens ekonomiska ställning bör, yttrade riksdagen, en särskild granskning ur statsfinansiell synpunkt äga rum. Den i bolagsordningen stadgade revisionen bör kompletteras med en rent statlig revision, som från allmänna statsfinansiella synpunkter granskar bolagens förvaltning. Denna av riksdagen begärda utredning synes emellertid vila för närvarande.

Arbetarebladet: En undersökning alls icke obefogad.

Arbetarebladet (s.) skriver, att en undersökning av Spritcentralen alls icke är obefogad och fortsätter:

Från det allmännas synpunkt finns det så mycket större anledning att tillmötesgå utredningskravet, som ju esomoftast klagomål framkommit över det förhållandet, att Spritcentralens till statsverket inlevererade överskottsmedel varit anmärkningsvärt blygsamma i förhållande till affärens omfattning. Intet annat än vi kunna förstå borde det verkligen vara för alla parter angeläget att få samtliga dessa förhållanden klarlagda, och om Spritcentralen ingenting har att dölja, behöver den ju inte så svartsjukt bevaka sina hemligheter.

Göteborgs Dagblad: Hur har dr Bratt disponerat de 100-tals miljonerna i Spritcentralen?

Göteborgs Dagblad (h.) tar i rätt så hårdhänt o. frågar, huru dr. Bratt disponerat de 100-tals miljoner kronor, som Spritmonopolet utpressat ur svenska allmänhetens fickor och tillägger:

Den frågan har icke en utan flera gånger framställts till spritmonopolets fader, dr Ivan Bratt, men han har envändigt vägrat att besvara den.

Skulle vi äntligen kunna få ett tillfredsställande svar på den enkla frågan, tro vi, att svenska folket skulle finna sig i att betala 2:80 för en liter brännvin, som i den gamla goda tiden kostade 90 öre. Men innan detta svar lämnas, komma vi ej att giva oss till tåls.

Så länge dr Bratt vägrar svara på den frågan, kommer striden att gälla, huruvida svenska folket skall finna sig i att vara försökskanin åt en merkantilt intresserad sociolog eller bliva herre i eget hus.

Kooperationens två talande tungor.

Uti annonser samtidigt införda i de borgerliga och socialistiska stockholmstidningarna klargör Kooperativa Förbundet för sina respektiva publiker kooperationens karaktär och strävanden. Till den borgerliga publiken säges: "Kooperationen gagnar alla, är politiskt neutral o. förblir det, även om dess anonyma fiender aldrig så mycket önska motsatsen". För den socialistiska publiken refereras yttranden av "den framstående engelska kooperatören", juden S. Woolf i hans arbete "Kooperationen och den ekonomiska utvecklingen", vari framhållas att socialism och kooperation i själva verket äro ett och detsamma då de arbeta mot samma mål: "Socialism lägger huvudvikten vid samhällets äganderätt till produktionsmedlen och dess allmänna kontroll över det ekonomiska livet" och "kooperationen strävar efter att samhället genom konsumenternas organisationer skall förvärva äganderätt till produktionsmedlen och därigenom kunna kontrollera det ekonomiska livet".

Den av Kooperativa Förbundet citerade "framstående auktoriteten", juden Woolf, glömde emellertid att omnämna en icke alldeles oviktig sak, nämligen, att med "samhällets äganderätt" i det nämnda sammanhanget avses det av judarna genom skuldsättning etc. ägda och styrda samhällets — något som förövrigt våra socialistiska och kooperativa koryféer konsekvent glömma att påpeka, när de inför svensk arbetarepublik utlägga sina texter.

Den svenska allmänheten och icke minst arbetareklassen har alla skäl att vara på sin vakt mot den judiska spekulation, som döljer sig bakom kooperationen och vars enda syfte är att för judarnas räkning bygga upp ett jättemonopol för varudistributionen, varmed det sedan är meningen att ytterligare exploatera och ekonomiskt klavbinda vårt folk.

Kr. 9:75

är rekordpris för vår

1:ma Zephyrskjorta

Bästa engelska Zephyr i diskreta, fina mönster; absolut äkta färger. Stor och rymlig m. god passform. Stärkt eller mjuk manschetter.

HAGMANS HERREKIPERING & HANDSKMAGASIN
Sveavägen 168.
(3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.)

Bakom världspolitikens kulisser.

Utrikespolitisk revy.

Genomögnar man de utländska, särskilt de engelska tidningarna under senaste dagarna, överraskas man av, hur jämförelsevis föga utrymme de ägna den kris, som är under utveckling inom Nationernas Förbund. I de engelska tidningarna finnes nästan utan undantag ingen ledare.

Helt visst ligger det en tanke bakom detta. Man vill för Sveriges skull icke nu stöta sig med Frankrike. Det har också lyfts en smula på slöjan och man inser mycket väl, vem det är som står bakom den pågående stora striden i Genève. "Times" publicerar en lång ledande artikel om Briands nya kabinett, vari å varje rad åskådliggöres för alla, som förstå att läsa mellan raderna, att vi drogo den rätta slutsatsen när vi i vårt förra nummer påpekade, att Briands fall helt och hållet var en handling av kosmopoliterna, som förutom honom önskade komma åt själva Nationernas Förbund sådant som det på sistone hotat att utveckla sig nämligen till ett Europas skydd mot kosmopoliterna själva, alltså motsatsen till dess ursprungliga bestämmelse. Dessa kosmopoliter ha emellertid många resuser. När de nu märka, att deras intriger i Genève icke ha några utsikter att åtminstone denna gång spränga Nationernas Förbund i luften, börja de genom sin Moskva-filial försöka andra vägar.

Ett telegram från Mukden omförmäler, att mandsjuriska myndigheterna i Chailar häktat den lokala kinesiska kommunistiska kommittén, vilken ledes av från Moskva utsända kommunister. Denna kommitté hade ett sitt eget tryckeri, som utfärdade upprop till Mandsjuriets befolkning, vari denna uppmanades att vägra erkänna den mukdenska regeringen och, tills den nya regeringen i Peking, som verkligen skall representera "det kinesiska proletariatets" intressen, bildats, vägra att betala några skatter, hindra att soldaterna värvas samt i intet fall sälja foder till hästarna samt livsmedel.

Denna proklamation, som visserligen icke är ensam i sitt slag, har dikterats från Moskva. För några dagar sedan ägde i Moskva en konferens rum av chefer för röda armén under ordförandeskap av Voro schilov. Karaktäristiskt nog sammanföll denna konferens med Kommunistiska Internationalens sammanträden. Vid konferensen, som även bevistades av några utländska gäster, behandlades frågan om den senaste konflikten angående mandsjuriska järnvägen. Ställföreträdande folkkommissarien för militärärenden, Unsshlicht, höll ett anförande, i vilket han uppmanade de alla närvarande att göra sitt yttersta för att bringa den röda arméns tekniska utveckling till högsta möjliga utveckling. Han tillade att snart nog kommer den röda armén att kallas, för att visa att den är i stånd att försvara "det internationella proletariatets intressen". Icke utan intresse är att observera att, trots det ekonomiska trångmål, vari Sovjet-Ryssland uppgives befinna sig, herrarna i Moskva beslutat öka krediterna till krigsindustrin med 25 miljoner rubel. Men så stå ju dessa också i intimaste förbindelse och samarbete med de judiska världsbankirerna med säte i Amerika. Någon verklig kassabrist behöver alltså knappast befaras för dem, varom deras miljarder krävande världsrevolutionerande arbete nogsamt vittnar.

"Times" korrespondent i Charbin telegraferar att, oaktat de underhandlingar, som för ögonblicket pågå i Mukden med anledning av den senaste konflikten, läget i Fjärran Östern är "laddat med krut". Det framgår tydligt, att kosmopoliternas planer gå ut på att framprovocera Japans inblandning i en kommande rysk-kinesisk konflikt ty då skulle alla europeiska makter, vilka ha intressen i Kina, också automatiskt inblandas. När detta väl skett, hoppas man genom förefintliga motstridiga intressen kunna framprovocera ett nytt krig i Europa. Det var inte för inte, som Trotski för blott några dagar sedan, just då Unschlicht skramlade med sabeln, höll ett tal inför studenterna i det kommunistiska universitetet i juden Sverdlovs namn, vari han påpekade att det endast är Sovjet-Ryssland och Förenta Staterna (läs de amerikanska judarna), som kunna föra en oavhägig politik, och att världen snart kommer att få se, att Sovjet-Ryssland förstår att skydda sina intressen överallt och ej minst i Fjärran Östern.

"Times" korrespondent i Hong-Kong meddelar också vilka metoder bolsjevikerna i Kina använda sig av för att få sin vilja fram. I detta ögonblick pågå underhandlingar mellan Hong-Konk-kineser och representanter från Canton. Cantons representanter upplysa intet om resultatet. Men saken är den, att t. o. m. i dessa underhandlingar, som endast ha till syfte att avveckla fientligheter mellan tvenne delar av den kinesiska befolkningen, ha de judiska kosmopoliterna i enlighet med deras ovan relaterade plan att framprovocera en allmän väpnad konflikt i Fjärran Östern, stuckit emellan sina smutsiga fingrar. Korrespondenten i "Times" uttalar, att Cantonregeringen vill ha fred och försöker komma till tals med sina motståndare. Men bolsjevikjudarna ha sänt "partivänner" till Hong-Kong, beväpnade med bomber. När hamnarbetarna återvände hem från sina arbeten, som de utföra trots de rödas förbud, kastades bomber ibland dem och 8 av arbetarna dödades. Andra röda agenter försöka också så med väpnad hand tvinga ar-

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar.
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Rockström & Lindeqvist
KLÄDESFIRMA
FLEMINGGATAN 59, Stockholm.
Tel. 30101. Kungsh. 20.
Största lager av
DAM-, HERR- och BARNTYGER.
Vid åberopande av denna tidning lämnas 5 proc. rabatt.

Praktiserande tandtekniker
Infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 22 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

En nitisk jude.

Georg Brandes avlivar "sagorna" i Nya Testamentet.

Hr Georg Brandes, som nyligen i en bok sökt avliva "Sagan om Jesus", är nu, sann och oförfalskad jude som han är, i färd med att bevisa, att icke heller aposteln Petrus levat. Enligt Brandes skulle Petrus andra namn, Simon, tyda på att han vore en dubbelgångare av en hednisk samaritisk solgud Semon. Den Petrus, som evangelierna skildra, är för övrigt, skriver B., en jämmerlig och opålitlig person och man förstår inte varför han kallas klippa och har himmelrikets nycklar. Det är ingen liten orätt, heter det, som man gör småbarn, studenter och andra outvecklade genom att meddela dem en sådan historisk sannjng. Enligt Brandes finns det inte en enda äkta skrift i Nya Testamentet, och dessa skrifters innehåll är det för Brandes ett verkligt lidande att sysselsätta sig med. Romarbrevet är "en ovanligt tom och tråkig stridsskrift med en förskräcklig stil."

Judarnas antikristliga propaganda är tydligen icke mindre energisk i vårt södra grannland än vad den f. n. är hos oss.

---

betarna i Canton att strejka för att nödga regeringen att avstå från alla fredliga underhandlingar.

Dessa intriger, som samtidigt pågå i Genéve, Canton och Charbin, visa huru stora energin och resurserna hos kosmopoliterna äro. Deras lydiga verktyg i Europa, de i Moskva regerande judarna Trotski, Radek o. Scheinman, ha under sista tiden hållit tal om nödvändigheten av att koncentrera uppmärksamheten på Kina och där leverera en batalj åt Europas "kapitalistiska hyenor" såsom det heter, men i verkligheten för att kasta de europeiska fredliga folken mot varandra o. sedan i det kaos som uppstår, kunna tvinga Europas folk in under den judiska messianismens ok. Det är uppenbart, att så länge Europas folk tåla, att i Kreml sitter en samling judiska förbrytare, som under lögnaktiga fraser om folkens befrielse endast följa sina och sina rasfränders i Amerika m. fl. länder mörka syften, så länge kommer Europa att leva i ständiga skakningar, konflikter och svåra ekonomiska bekymmer.

Briand har nu lyckats att åter ställa kabinettet, men Rakovskis guld fortsätter att obehindrat flyta och muta. Kan det betecknas annorlunda än som en galenskap att, med vänstra handen bekämpa bolsjevikernas intriger medan den högra är utsträckt för att officiellt hälsa o. smeka dem! Det är ett förnedrande spel som de europeiska regeringarna, vilka officiellt erkänt de judiska skojarna i Moskva som ryska folkets suveräner, föra; ju fortare det spelet sutar, desto fortare kommer Europa att återfå den så länge efterlängtade politiska och ekonomiska freden.

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898. Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris.
Efter text .... 20 öre mm
Å textsida .... 25 öre mm
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering
Södert. Tidn. Tryckeri 1926.

Bankdirektör Wallenberg offer för inbrottstjuvar.

Ett inbrottsförsök gjordes härom aftonen hos bankdirektöre K. A. Wallenberg i hans stora villa "Täcka Udden" på Djurgården. Som vanligt upptäcktes — om man nu får tro de officiella meddelandena — inbrottstjuvarnas onda förehavanden av trädgårdsmästaren, som observerat att något misstänkt var å färde och lät alarmera polisen, vilken efter några minuter var ute på platsen och lade vantarna på en av inbrottsmännen.

Hr bankdirektör K. A. Wallenbergs "Täcka udde" lär även oavsett den alltid vaksamme trädgårdsmästaren på platsen vara en i alldeles särskild grad farlig domän för tjuvar i den lägre stilen, alldenstund den enligt vad upplysts oss skall vara försedd med ett elektriskt signaleringssystem, som omedelbart rapporterar in, så snart någon obehörig beträder platsen. — En förvisso genial omtänksamhet. Synd bara att man icke lyckats konstruera ett liknande försäkringssystem även mot tjuverier i den högre stilen! Svenska folket kan endast av hjärtats djup beklaga, att de på sina tillgångar utplundrade Kopparbergs Enskilda bank, Ytterstfors-Munksunds-bolaget, Mellansvenska Malmfälten, Stora Kopparbergsbolaget och tjogtals andra dylika företag icke varit utrustade med lika vaksamma trädgårdsmästare och lika pålitliga signalapparater och till sist lika tjänstvilliga poliser, ty då hade dessa stortjuverier kunnat förhindras och dess utövare som sig borde placeras bakom lås och bom.

Den Grünewaldska pornografkonsten i Stockholms konserthus,

vämjelig att skåda, celebreras på övligt sätt med mångspaltiga klichéer i de judiska bladen Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter. En skandal och intet mindre vore det om denna pornografkonst skulle godkännas och införlivas med Stockholms konserthus.

Ett "Folkens palats i Genéve.

Folkförbundsförsamlingens budgetkommission har behandlat planen för uppförande av en ny byggnad för församlingen och sekretariatet och antagit den s. k. stora planen, vilken avser uppförandet av ett "Folkens palats" vid sjön mellan parken Mon Repos och Internationella arbetsbyråns nya byggnad. Byggnaden beräknas komma att kosta samamnlagt 13 miljoner francs.

Siffran 13 miljoner francs kan ju vid första påseende förefalla väl högt tilltagen, den blir dock en jämförelsevis billig penning för ett "Folkens palats", avsett att rymma alla världens folk, när man betänker, hurusom Stockholms stads invånare fingo punga ut med 18 miljoner kronor för att bereda hrr borgarråd m. fl. ett fullt värdigt residens i vår huvudstad.

Trotsky — professor i journalistik!

Trotsky har utnämnts till professor i journalistik vid universitetet i Moskva.

Överrabinen som propagandist.

Överrabinen M. Ehrenpreis höll sistlidne söndag föredrag å Rialtobiografen i Stockholm inför en fullsatt salong av åhörare om det judiska kolonisationsarbetet i Palestina och vilket fördelaktigt inflytande detta hade på judefolket, föredraget illustrerat av en samtidigt uppvisad Palestinafilm.

Det kunde vara på sin plats att hr Ehrenpreis även upplyste stockholmarna en smula rörande judarnas allt övriga kolonisationsarbete världen runt, synnerligast deras världsrevolutionspropaganda. Det ämnet är för oss svenskar av långt större aktuellt intresse än den låtsade judiska återvandringen till Palestina. Men det ligger helt säkert mindre för hr överrabinens röst.

Advokat Branting i sin berömda faders fotspår.

Advokaten Georg Branting meriterar sig efter bästa förmåga som "de förtrycktas" i samhället vän och beskyddare, alltjämt följande sin store fader i fotspåren. Senast är det de stackars förtryckta kommunisterna i Finland, Moskvajudarnas pionjärer i detta land, som äro föremål för hr B:s omsorger. Han skall sålunda uppträda som försvarare för de åtalade funktionärerna inom kommunistiska ungdomsförbundets lokala föreningar och distriktsorganisationen. Målet kommer före vid Åbo hovrätt den 18 mars.

Spritförbudet i U. S. A. — "rent skoj".

Den demokratiska senatorn Blease har i ett uppseendeväckande anförande i Washington Policemens Association karaktäriserat förbudet som "rent skoj". "Något annat blir det heller icke", förklarade hr B., "så länge kongressen röstar för torrläggning, men själv dricker". Spritvaror säljas öppet i Capitoliumgdomens skugga, smugglare kliva dagligen fram och fråga: "Hur mycket vill senatorn ha i dag"?

Kommunistpropagandan i Turkiet.

I samband med kommunisthäktningarna i Turkiet har turkiska regeringen inlagt en skarp protest i Moskva mot den hjälp, som de turkiska kommunisterna få av sina kaukasiska partivänner. Den turkiska regeringen säger sig sitta inne med bevis för att sovjetregeringens agenter upprätthålla livliga förbindelser med de turkiska kommunisterna och förklarar, att den ej ämnar tåla något dylikt.

Den judiska messianismens pionjärer i Moskwa.

Ett betydelsefullt sammanträde med sovjetregeringen.

Bilden härovan återger ett sammanträde med sovjetregeringen, varvid särskilt viktiga beslut skola ha fattats. Fotografins innehavande i Ryssland är förbjudet vid dödsstraff. Vilken ras det är, som där för spiran framgår tillräckligt tydligt av fysionomierna. Av de med siffror märkta äro 1 Moses Uritzky observera huvudena till höger och vänster om honom) 2 Leiba Trotsky-Braunstein. 3 Sverdlow, 4 Apfelbaum-Sinowjew. 5 Fayermann. 6 Michail.

Spekulationen i "kristen förbudsrörelse."

Europa börjar genomskåda Antisaloonligans rätta valör.

I Nationen har tidigare påtalats det oblyga geschäftsskoj, som under den kristna religionens täckmantel bedrives av den amerikanska Antisaloonligan i trust- och finansherrarnas tjänst, vilken som bekant utgör moderorganisationen för de europeiska "kristna förbudsrörelserna", bland dem också den i vårt land, vars ledning till huvudsaklig del torde ligga i händerna på den amerikanska organisationens härvarande, av densamma underhållna ombud, pastorn Östlund. Det i förbudsrörelsen direkt intresserade amerikanska storkapitalet har såsom i våra föregående artiklar påvisades på olika vägar gjort sig enorma såväl direkta som indirekta vinster, varjämte vunnits opinionens distraherande från andra viktigare frågor, såsom antitrustlagstiftning m. fl., de frireligiösa samfundens urartning samt åstadkommandet av allmän demoralisation och brist på aktning och respekt för lagen.

Ett av Antisaloonligans stora trics från senare tid var utsändandet av ett upprop till en insamling av 50 miljoner dollars "för hela världens torrläggning". I Europa har man emellertid på sina håll börjat få ögonen öppna för det oblyga skoj, som här under religionens täckmantel bedrives av U. S. A:s smarta affärsmän såsom bl. a. framgår av de i tryck utkomna förhandlingarna från en i London hållen stor internationell antiförbudskongress. I redogörelsens ingress karaktäriseras den amerikanska förbudsrörelsens utsträckande till Europa som en vädjan till den gamla världen för att än mera bättra upp affärerna i den nya. Det heter däri vidare bl. a.:

"De femtio miljonerna" dollars låta visserligen vänta på sig, men Antisaloon-ligan, som den ledande förbudsorganisationen kallar sig, får dock in tillräckligt med pengar för att kunna lämna subsidier till dotterorganisationer i alla delar av världen. Dessa organsationer presenteras sedan för amerikanerna som friska ättlingar av den gemensamma modern, som andas med egna lungor och tänka egna tankar, fastän flertalet av dem ingenting annat är än automater av samma slag som dockan i Hoffmans sagor. I stället för hjärta och lungor ha de inom sig en grammofon, som spelar Antisaloon-ligans plattor.

Men många av ledarna drivas antingen av fåfänga eller av vinningslystnad eller av båda delarna. På Antisaloon-ligans bekostnad ha alla slags tvivelaktiga individer företagit lustresor med de transatlantiska lyxångarna och uppträtt som högst förtjänstfulla personer. Som erkänsla för all hyllning och alla rundliga fickpengar, som de mottagit, ha de haft till åliggande att vid sin återkomst spela rollen av stjärnbenérets bärare, Amerikas sändebud i adertonde amenmentets tjänst och pionjärer för en amerikansk kolonisation, som fått namnet internationell, men endast gjort gagn som antinationell.

Öppet brev

till Amiral Lindman.

Forts. fr. sid 1.

Hamburg samt vid beskickningarna i Tokio, Peking och Mexico, den sista såsom ordinarie innehavare, utan att någon som hälst anmärkning mot min förvaltning av någon av desamma blivit gjord, varigenom jag ock gick förlustig min utkomst av sådan tjänst och ej häller kom i åtnjutande av sedvanligt disponilitetsarvode.

Det är ock för att under den rättegång, som jag till slut sett mig nödsakad anhängiggöra mot Kgl. Maj:t och Kronan, kunna uppgiva anledningen till mitt plötsliga återkallande samt till frånkännandet av sedvanliga ekonomiska förmåner, på det att domstolen må kunna rättvisligen bedöma mina ersättningsanspråk, som jag ber att nu äntligen få emotse det av Herr Amiralen såsom utrikesminister sålunda offentligen utlovade beskedet, varom jag ju eljest nödgas begära vittnesförhör.

Jag begagnar tillfället att bringa i Herr Amiralens erinran de ord — jag minnes dem såsom om de blivit uttalade i går — som Herr Amiralen såsom statsminister till mig uttalade å sitt ämbetsrum under ett samtal i anledning av beskickningsmedlemmarnas anmälan mot envoyén G. O. Wallenberg. De lydde sålunda: "Ha herrarna rätt, så får Wallenberg gå; har han rätt, så få ni gå".

Vi hade rätt, men alltjämt sitter Wallenberg kvar; och när hans broder Knut Agathon blev utrikesminister, fick jag gå — trots jag i allo hade rätt.

Det hade då stått i Herr Amiralens makt att oskadliggöra envoyén G. O. Wallenberg, vilket sannerligen varit väl betingat av vårt lands intressen, men Herr Amiralen föredrog att låta tilldela honom en offentlig tillrättavisning som väl saknar motsvarighet i något annat lands diplomatiska historia. Den verkade på honom såsom vatten på gåsen, men kunde på grund av sin offentliga karaktär tyvärr ej annat än verka nedsättande för vårt lands goda namn och anseende i främmande land, när det sålunda brännmärkta sändebudet fick återvända till sin höga förtroendepost och på densamma kvarstanna, tills han på grund av ytterligare orena förehavanden blev utvisad av regeringen i anställningslandet, men endast för att av sitt eget lands regering erhålla vidare befordran till annan förtroendepost i främmande land, vilken han ännu innehar.

Stockholm den 18 mars 1926.

Folke Cronholm.

Professor Sahlstedt om skäktningsfrågan.

Professorn och rektorn vid Veterinärhögskolan A. V. Sahlstedt har officiellt uttalat sig i schäktningsfrågan, varvid han yttrade:

"Det måste anses förmånligast, om i en blivande slaktlag icke något undantag från bestämmelsen om obligatorisk bedövning av slaktdjuren före blodavtappningen gjordes för den judiska metoden. Skulle emellertid av religiösa skäl det anses nödvändigt eller mycket önskvärt, att de mosaiska trosbekännarna fortfarande tillåtas utföra slakt enligt sin ritual, synes det mig lämpligt, att därvid stadgades obligatoriskt utförande, omedelbart efter schäktsnittet, av någon av de för bedövning vid slakt föreskrivna operationerna (skott eller indrivande av sprint i pannan på djuret). — — — Ett skott eller ett sprintslag genom pannan in i hjärnan, rätt utförda, medföra omedelbar medvetslöshet och försämra bevisligen icke blodavtappningen. När nu judarna tolerera utförandet av nackstick efter schäktsnittet, finnes, såvitt jag kan se, intet rimligt motiv för dem att motsätta sig användande av skjut- eller slagapparat vid samma tidsmoment av slakten".

Varför utlyses ej tävlan om Fredrika-Bremer statyn?

Herr Redaktör!

Undertecknade har vid flera tillfällen sett omnämnanden i Eder ärade tidning om det allt större inflytande judarna även i vårt land utöva inom konstens värld, där de numera icke endast göra anspråk på att få bestämma över tendensen och tonen utan även favorisera de sina på ett sätt, som utgör ett direkt förgripande på våra svenska konstnärers rättigheter och intressen. Jag tillåter mig här fästa uppmärksamheten på ett aktuellt fall, som är nog så belysande i detta hänseende.

Den judiska skulptrisen Sigrid Friedman, som numera skriver sitt namn Fridman, har åtnjutit den ensamförmånen att få utföra en Fredrika Bremerstaty. Det naturliga och rättvisa hade självfallet varit, att alla svenska skulptörer fått tävla, men någon sådan tävlan ansågs icke behövlig, ty — en judinna hade anmält sig för att få utföra arbetet. När det Fridmanska förslaget så uppvisades för de fem sakkunniga, underkändes det av de fyra och godkändes och berömdes endast av en bland dem, nämligen fru Hanna Hirsh-Pauli, född judinna. Genom fru Hirsh-Paulis beskydd bereddes fröken Fridman tillfälle att omarbeta sitt förslag, varpå professor Hjortsberg fann det passabelt.

Vid stadsfullmäktiges för ett par dagar sedan hållna sammanträde förordades fröken Fridmans förslag till antagande av professor Bendixon, jude och rektor vid "Judiska högskolan" i Stockholm, samt av borgarrådet Larsson, gift med en judinna, dotter till bokförläggaren Karl Otto Bonnier, ägaren av Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter etc., samt av bolsjevikiska generalkonsuln Fredrik Ström, en av judarnas lydiga agenter här i landet.

Jag tillåter mig till dem det vederbör ställa den frågan: Varför utlyses icke en allmän tävlan för svenska konstnärer, då en världsberömd svenska som Fredrika Bremer skall avbildas?

Konstnär.

Arbetslöshetsförsäkringen uppskjutes.

Regeringen har låtit meddela, att den icke kommer att förelägga årets riksdag något förslag om arbetslöshetsförsäkring. Vid den granskning, som det inom socialdepartementet utarbetade förslaget underkastats, har man nämligen kommit underfund med att möjligheterna att genomföra ett obligatoriskt försäkringssystem behöva underkastas ytterligare prövning.

Krav på ökad kristendomsundervisning i folkskolan.

De kommunala folkskoleförbundens riksorganisation har i dagarna hållit sitt årsmöte å restaurant Gillet i Stokholm under ordförandeskap av hovrättsrådet K. J. Ekman. Härvid beslöts efter ett föredrag av överlärare Axel Blomqvist över ämnet "Konsekvens i kristendomsundervisningen" att göra följande uttalande i fråga om kristendomsundervisningen i folkskolan:

De kommunala folkförbundens riksmöte, som representerar vida lager av bygdens befolkning, uttalar det bestämda krav att tiden för kristendomsundervisningen i folkskolan utsträckkes till tre timmar i veckan samt att Luthers lilla katekes användes såsom lärobok för barnen.

Vidare antogs en resolution i skolstrejksfrågan, vari med hänsyn till de allt oftare förekommande skolstrejkerna betonas, att de föråldrade stadgandena om hämtning av barnen måtte utbytas mot andra mera tidsenliga bestämmelser, samt att beträffande såväl skolformerna som disciplinförfarandet mot felande lärare sådana ändringar i gällande författningar vidtagas att berättigade anledningar till missnöje undanröjas och förtroendet till skolan i det allmänna medvetandet upprätthålles.

Religiös likställighet för katolikerna i Sverige?

De svenska katolikerna ha ingått till k. m:t med en framställning om utredning angående de ändringar i gällande lagstiftning, som äro erforderliga för beredande av full likställighet i religiöst och meborgerligt hänseende mellan Sveriges romerska katoliker och andra svenska medborgare.

Bland de önskemål, som framföras, är administrativ likställighet med den svenska kyrkan. Genom förbudet mot upprättandee av munkorden och kloster inom Sveriges gränser anse petitionärerna att den romersk-katolska kyrkan fått vidkännas större inskränkning i sin handlingsfrihet än andra samfund av icke evangelisk-luthersk trosbekännelse. Vidare klagas över att den katolska kyrkan icke sedan 1881 erhållit tillstånd att bilda nya av staten erkända församlingar m. m.

Ännu finnas
en del exemplar
TREDJE UPPLAGAN
av
"Brattska Spritkoncernen avslöjad."
Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition, Södra Kungstornet, Stockholm. Tel. 5898 och Norr 5899. **Sändes på beställning mot postförskott.**

Mannen i sino prydno
är en kvick och elegant bok om konsten att vara och att verka gentleman — som förälskad, som förlovad och gift, i umgänge, på restaurant och teater, på bal och på resor. Författaren kallar sig Brummel & C:o efter Londons mest berömda modelejon. Roligt illustr. 3:75. Lars Hökerbergs förlag, Sthlm.

Beställ Edra
KLICHÉER
från
J. LINDHOLMS
Klichéfabr. & Graf. Anst.
Lilla Vattugatan 28, Stockholm
TELEFONER: 5592, Norr 8333

Magsyra, halsbränna och kväljningar
tar man bort med ett glas *Fruktsalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.
Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drog- och färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Vill Ni gynna NATIONEN
gynna då annonsörerna
samt åberopa NATIONEN.

NATIONEN

Fredagen den 19 Mars 1926.

Omålade Möbler
Husgerådssaker, alla slag – Leksaker
Billigaste priser
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin Tel. N. 8243

Bröderna Wallenbergs "binäringar".

Forts fr. sid. 1

mindervärdig kopia av det berömda Leuchtenbergska tavelgalleriet, på sin höjd värd 10,000 kr. för det enorma priset av 5 1/2 milj. kronor. En annan av hr Knut Wallenbergs många vapendragare i folkhushållningskommissionen och det på mycket framskjuten plats, var den semitiske banktjänstemannen dr Marcus, numera intim kollega till dr Bratt i Spritmonopolet, vilken spelade en utslagsgivande roll inom kommissionen och genom sina egendomliga manipulationer i hög grad förvärrade bristen inom landet å socker, kaffe etc. samt genom sina lindrigt sagt illojala handlingar tillförde sina höga uppdragsgivare i Enskilda Banken otaliga miljoner i vinst. Bemälde hr Marcus' märkliga förflyttningar från folkhushållningskommissionen till det Wallenbergarna tillhöriga Oceankompaniet och vice versa äro icke glömda lika litet som hans manipulationer med det stora sockerpartiet, uppgående till flera tiotal miljoner kg., vilket hades på hand av firman Jonsson & Craaford, som förband sig att sälja det till allmänheten för ett relativt mycket humant pris från Holland, men förhindrades därtill, enär firman förvägrades införsellicens. Denna tilldelades i stället Tobaksmonopolet, Oceankompaniet och Göteborgs Valskvarn, alla tre herrarna Wallenberg tillhöriga företag, med rättighet för dessa att till ojämförligt mycket högre priser än det av den förutnämnda firman utlovade sälja sockret och handskas med partiet efter behag. Med harm i sinnet erinrar man sig den dag som är alla de orättvisor, den mannamån och den brandskattning av den svältande svenska allmänheten som genom handlingar av detta slag då skedde till enskilda personers riktande. Säkert är, att herrarna Wallenberg hade all anledning att vara den Edénska ministären i högsta måtto tacksamma för att denna lyckades förhindra verkställandet av en grundlig och opartisk revision av detta augiasstall, som hette Folkhushållningskommissionen, ty i annat fall hade säkert icke en mängd mindre angenäma upptäckter rörande de Wallenbergska agenternas verksamhet kunnat undvikas. Ännu så sent som ett år efter hr Marcus' övertagande av sin dominerande post inom kommissionen fanns på hans kansli icke så mycket som en annotationsbok över inkomster och utgifter, än mindre någon ordnad bokföring.

Av allt vad som framdragits rörande herrarna Wallenbergs förvärvsverksamhet framgår alltså, att deras inkomster årligen måste belöpa sig till tiotals miljoner kronor. Huru ställer det sig då frågar man sig, med deras deklarerade inkomster? För att nu hålla oss till hr Knut Wallenberg skattade han senaste året, 1925, för en inkomst av 660,450 kr. eller med förmögenhetsskatt 794,130 kr. samt 1924 för 619,990 kr. resp. 748,880 kr. Denna taxeringsblomma hör heltvisst till det prydligaste som av konstnärliga blomster i den vägen kunnat presteras. När hr Knut Wallenberg på sin tid förlänade svenska folket d. v. s. sig själv den berömda 20-miljonersdonationen, förklarade han offentligt, att de donerade miljonerna utgjorde precis hälften av hela hans förmögenhet. Ehuru man säkerligen icke begår något misstag, om man antar, att bröderna Wallenbergs förmögenhet redan då uppgick till minst 200 à 300 miljoner kronor, så vilja vi dock här utgå ifrån att hr Knut Wallenberg vid det nämnda tillfället talat sanning. Om vi ej missminna oss var det 1918 eller för omkring 8 år sedan den illustra donationen med åtföljande offentliga förmögenhetsdeklaration av hr Knut Wallenberg tillkom. Den del av förmögenheten, som han själv behöll, den andra hälften, uppgick då alltså enligt hans egna ord till tjugo miljoner kronor. Låt oss se, huru det i dag skulle ställa sig med inkomsterna av densamma, normalt förvaltad!

Det är allom bekant, att hr Knut Wallenberg i förhållande till sin ofantliga förmögenhet lever ett mycket anspråkslöst liv och att hans årliga utgifter för sin person och sitt privata hushåll knappast överstiga 100,000 eller låtom oss säga 150,000 kronor. När man så vet, att enligt 5 procents ränta en förmögenhet fördubblas under en tidsrymd av omkring 15 år och vi antaga att sedan hr Knut Wallenbergs offentliga självdeklaration skedde endast förflutit 7 1/2 år, måste 20-miljonersförmögenheten till i dag hava ökats till 30 miljoner kronor, ehuru man väl trots den Wallenbergska blygsamheten kan vara förvissad om att en finansman av hr Knut Wallenbergs valör icke låtit sig nöja med endast en åttondel av "firti pråsent". Frånräkna vi så från dessa 30 milj. kronor hans levnadskostnader under de gångna 7 1/2 åren med tillsamman en miljon kronor, måste hr Knut Wallenberg denna dag äga en förmögenhet av 29 miljoner kronor. Efter en blygsam ränteberäkning av 5 procent måste denna avkasta en årlig inkomst av 1,450,000 kronor till vilket belopp vid självdeklaration och beskattning såsom inkomst med räknas 1/60-del av hela förmögenheten. Då sextiondelen av 29 miljoner kr. utgör c:a 480,000 kr., är det tydligt och klart, att hr Knut Wallenberg bör ha en beskattningsbar inkomst av allra minst 1,930,000 kr. Härvid är dock att märka, att i detta belopp icke ingår hr Knut Wallenbergs direktörs- och styrelseledamotsarvoden i Enskilda Banken eller dito i de många andra bolag, i vilkas styrelser han har säte, lika litet som hans enorma vinstandelar från tobaks- och spritmonopolen etc. eller hans stora andelar i de oerhörda vinsterna å utplundrade företag sådana som Kvävebolaget, Kopparbergs Enskilda Bank Mellansvenska Malmfälten, Vargön, Ytterstfors-Munksund, Johanssonska bolaget i Eskilstuna, Stora Kopparberg etc. etc., vilka fallit offer för de Wallenbergska rovriddaremetoderna. Vidare ingår häri icke hr Knut Wallenbergs andelar i vinsterna på deras "nymfbanker" i Paris och London, liksom ej heller de vinster deras tobaksplantager samt amerikanska och andra kapitalförvaltningsbolag etc. avkasta.

En viss uppmärksamhet i detta sammanhang förtjänar även den ovan omtalade, berömda 20-miljonersdonationen, som vars höga förvaltare fungerar ordföranden i Tvåbrödrabankens och dess Holding companys styrelser, riksmarskalken excellensen Printzschöld. Såvitt man har sig bekant har icke för dessa 20 miljoner kronor någon som helst skatt betalats, varigenom statskassan och Stockholms stad torde gått förlustiga skatteintäkter på en inkomst av allra minst 1 miljon kronor årligen.

Det måste heltvisst betecknas som fullkomligt ofattbart, huru våra taxeringsmyndigheter, vilka ju icke kunna vara obekanta med de här omnämnda förhållandena, för hr Knut Wallenberg kunnat godkänna så till det löjligas grad nedbringade inkomstdeklarationer som för de senaste åren 600,000 à 700,000 kr. pr år, vilka efter sunda förnuftets och den enklaste matematikens regler endast kunna utgöra en försvinnande bråkdel av de verkliga inkomsterna. Förmodligen är det väl även vederbörande myndigheters visade undergivna respekt och vördnad för "de mäktige", som gjort att hr Knut Wallenbergs deklarationer under senaste årtiondet varit stadda i en stort sett ganska konstant minskning från omkr. 1 milj. kr. under krigstiden till nuvarande 600,000 à 700,000 kr. Det var säkert icke utan tungt vägande skäl som herrarna Wallenberg funno det rådligast att tillskapa den s. k. Skattebetalarnas eller såsom elakt folk kallar den "Skattegömmarnas" förening — ett nog så sinnrikt instrument på grundval av "sunt förnuft" till förhindrande av de stackars stora kapitalisternas exploatering i vårt samhälle.

Allt vad vi i denna liksom i våra föregående artiklar anfört beträffande hr Knut Wallenbergs verksamhet i vårt nutida svenska samhälle visar med all önskvärd tydlighet, att hr Knut Wallenberg, om vars judiska härstamning utseendet redan tillräckligt skvallrar, i sällsport grad fått sin ras' mest utpräglade egenskaper i arv såväl ifråga om behovet att utan några samvetsbetänkligheter intill märgen utsuga sina kristna medmänniskor som också sin ras' säregna förmåga att kunna undangömma det förvärvade godset samt undandraga sig sina skyldigheter till stat och kommun med avseende å skattebetalning. — Detta som tack för all den gästfrihet, för den tolerans och det skydd vårt land och vårt folk visat honom och hans en gång hit invandrade semitiska förfäder, som tack för att de beskedliga svenskarna icke långt före detta gjort slut på hans och hans släkts ruinerande rovriddareverksamhet i vårt land. Att en person av en sådan valör som hr Knut Wallenberg kunnat vara i stånd att vinna vår konungs oinskränkta gunst och ära och utnyttja denna sin ställning för tillskapandet av en sannskyldig kamarilla kring monarkens person med uppgift att för sina och sin släkts intressen inverka på många av konungens viktigaste beslut, har varit till stor olycka för vårt land och vårt folk. Vi skola i en följande artikel anföra en del exempel till belysande av detta vårt påstående.

(Forts. följer.)

Ekonom.

(Eftertryck förbjudes.)

Helmer Holmberg
Juvelerare
Etabl. 1865.
Tel. Norr 53 60 — 59 Regeringsgatan 59 Stockholm. — Tel. Norr 53 60
HAKKORS ständigt på lager!

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Erik Schmid's Dansinstitut.
Fr. K. Operabaletten, Södra Kungstornet, Kungsgatan 33, 8 tr., hiss.
MODERNA DANSER. SENASTE NYHETERNA.
Kurser och privatlektioner dagl. Nybörjarekurs.
STOCKHOLMS STÖRSTA OCH ELEG. DANSSKOLA

På Söder
Får Ni Edra
SKODON
bäst, billigast, omsorgsfullt och snabbt lagade.
SÖDERMALMS ELEKTR. SKO-REPARATIONSVERKSTAD.
Södermannagat. 18.
Tel. Söder 31468.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

ERIK ERIKSSON
Plåtslageri
STOCKHOLM
Brunnsgatan 28 - Tel. N. 14915.

KAFFE
köpes bäst
och billigast
hos FREDRIK CARLSSON,
Södermannagat. 33.
Tel. Söder 30831.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

RADIO
och vad därtill hörer
Stor sort. av armaturer och glödlampor.
Elektriska repr. utföres omsorgsfullt.
Östermalms El. Affär
Nybrogat. 15 A. Tel. Ö. 5280.

Bröderna Waller,
MEK. REPARATIONSVERKSTAD
Regeringsgat. 55 ö. g. Tel. Norr 21 592.
Utför alla slag av mek. reparationer samt lås o. nycklar.
Omsorgsfullt, förstklassigt arbete till humana priser.

Café
CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8339.

Skolagning.
Välgjort, snabbt och billigt.
— Hämtas och hemskickas. —
E. Anderssons Skomakeri,
Nybrogat. 57. Tel. Ö. 2668.
Åberopa denna annons.

GLOBEN
Kem. Tekn. Fabr. Globens
näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

TOBAKSVAROR
och Tidningar
Kungsgat. 27 (inva Regeringsg.)
Wicksells Tobakshandel
Lösnummer av Nationen

KAFÉET,
Skånegatan 66,
rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina vältempererade maltdrycker.
Vördsamt
Richard Lindberg.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10706
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Vem har fått låna de 700,000 kr. i S.A.R.A.?

Forts. fr. sid. 1.

sin triumfvagn binda ledande politiker, syntes det mig ligga nära till hands att misstänka, att det var just dessa senare, som blivit hulpna. Dessa mina misstankar framlade jag även för finansministern och vissa andra initierade personer. Något direkt positivt framkom visserligen icke under de ifrågavarande konferenserna, men mina misstankar ansågos allmänt ha en viss grad av sannolikhet för sig.

Den sak, det här rör sig om, är av det stora, allmänna intresse, att en grundlig undersökning måste framtvingas. Vid första påseende kan det ju kanske synas, som om saken endast skulle ha intresse för bolagets delägare. Denna uppfattning är dock fullständigt felaktig. För det första måste det ju anses som ett riksintresse, att folkets representanter i riksdagen icke äro bundna till händer och fötter av vissa ekonomiska sammanslutningar. I detta fall gäller det dessutom något alldeles särskilt av vital betydelse för landet i dess helhet. Det finanskonsortium, som står bakom den Brattska spritkoncernen, är nämligen ofantligt mycket starkare och mäktigare än folk i allmänhet anar, och det kommer med all sannolikhet att hänga på några röster, om det föreliggande förslaget om en undersökning av spritmonopolet vid denna riksdag kan genomdrivas i Andra kammaren. Det är vidare allmänt känt, att en av de män, som intogo en ledande ställning inom A.-B. Svensk Import, hr Värner Rydén, numera bekläder posten som generalkrigskommissarie. Hr Rydéns utnämning har ju varit föremål för mycken uppmärksamhet, men såvitt jag har mig bekant har tills dato ingenstädes papekats den stora risk, det kan innebära för det skattedragande svenska folket, att på just denna post som generalkrigskommissarie är placerad en man, som kan mistänkas vara ekonomiskt beroende av en grupp hänsynslösa finansmän. Till slut kommer så en synpunkt, som säkerligen är allvarligare än alla andra. Om relationerna mellan å ena sidan den Brattska spritkoncernen och å den andra det socialdemokratiska partiet verkligen äro så intima som allt tyder på kan man då icke tänka sig, att de ledande männen inom spritkoncernen vid nästa val till riksdagens andra kammare framställa följande förslag till den socialdemokratiska partiledningen: "Vill Ni förbinda Eder att vid eventuellt blivande regeringsställning förnya vår koncession på ytterligare fem år, skola vi lämna Eder en miljon kr. till Edert partis valkassa". Vad svaret å en dylik hänvändelse skulle bliva, behöver man knappast vara i tvivelsmål om. Umgänget mellan herrar spritkapitalister och herrar socialistledare har ju hittills, inom som utom riksdagen, varit så intimt och innerligt som gärna tänkbart. För spritkonsortiet skulle naturligtvis en sådan affär vara synnerligen "lycklig". Det finnes också gott om penningar i vissa dotterbolag, över vilka staten icke övar någon som helst tillsyn eller kontroll och där vederbörande sålunda kunna taga så mycket de önska, och dessutom hava herrarna i koncernen som bekant förvärvat en del vinodlingar och exportfirmor i Frankrike, vilka ju kunna gynnas genom inköp från Sverige. Ett för det här nämnda ändamålet behövligt belopp av en miljon kronor kan därför under loppet av fem år tagas igen många gånger om.

Adolf Andersson.

Allehanda som judisk propagandist

Forts fr. sid. 1

wangers på ett judiskt Müncherförlag nyligen utgivna bok om juden Jud Süss' pornografiska levnad, som slutade i galgen.

Hr Jud Süss synes i sanning ha varit vad namnet tydde på en "söt jude". Enligt Marcus tillhörde han den berömda judiska släkten. Oppenheimer, som skulle ha utmärkt sig för "sorglöshet och geni". Süss lyckades göra sig till så gott som envåldshärskare i Würtemberg tack vare sitt "geni", som bestod uti, att han lyckades skaffa den regerande fursten en outsinlig ström av vackra älskarinnor. Han skyr ej heller att för sin herres räkning bortröva en högprelats dotter. Men prelaten hämnas genom att giva fursten anvisning på Jud Süss' dotter, vilken Süss av försiktighetsskäl hållit dold. På grund härav blir Süss en hemlig fiende till fursten. Efter dennes död, blir Süss, som under sin makts dagar fullständigt utsugit det arma landet Würtemberg, hängd för alla sina illdåd.

Ur Carl David Marcus' recension förtjänar följande att ordagrant återgivas: "Men över detta vimmel av människor står juden Süss' sällsamma gestalt högre därför, att hans genius är den rikare. Han är till att börja med minst lika osympatisk som hela följet men det är förunderligt, hur det lyckats Feuchtwanger att förändra honom och låta alla hans motståndare framstå i ofördelaktig dager". Dock bästa hr Marcus och N. D. A., det är icke alls förunderligt, ty sådan är juden i litteraturen liksom överallt annars — han skyr intet så mycket som sanningen.

Det är betecknande för situationen inom den nuvarande stockholmska dagspressen, att en tidning som Nya Dagligt Allehanda kan låna sig till en judepropaganda av det här omnämnda osmakliga slaget.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS
Helår . . . . . Kr 10.—
Halvår . . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . . Kr 2.75

Nr 13. Fredagen den 26 Mars 1926. Årg. 2.

Samarbetet Konungen —Wallenberg.

Landets väl fordrar att detta ofördröjligen upphör.

I våra föregående artiklar har påvisats huru herrarna Wallenberg efter tillkomsten av den Hammarskjöldska regeringen lyckats få landets viktigaste inkomstkällor i sitt våld samt hurusom de genom sina ekonomiska rövarbragder på alla områden till märgen utplundra vårt land och vårt folk. Konungamakten har gjorts till deras lydiga redskap. I konungens omgivning finna vi huvudsakligen i Wallenbergarnas tjänst stående personer. Bankinspektören, börschefen, riksgäldsfullmäktige, riksbanken, handelskammaren, industriförbundet, bankföreningen, kommerskollegium och en mängd riksdagsmän, ministrar och åtskilliga andra statens höga ämbetsmän äro deras lydiga redskap. Det är ej för mycket sagt, då man säger, att sedan den tid, då herr Knut Wallenberg var utrikesminister, ingen av de många ministärerna tillkommit utan att bemälda herrarna haft sina fingrar med i spelet och utan att åtminstone ett par av de agerande varit direkt utnämnda för herrarna Wallenbergs räkning. Vi ha redan påvisat, hurusom kristidskommissionerna voro ett verk av herr Knut Wallenberg, till stor nytta för de Wallenbergska intressena. Herr Knut Wallenberg tillskapade även och tilldelade sig själv tobaks- och spritmonopolen. Bankinspektören von Krusenstjerna, som fått sin plats direkt genom Wallenbergarnas välvilliga omsorger, har aldrig betraktat sig själv som en tjänare åt svenska staten utan åt herrarna Wallenberg och även handlat därefter, sålunda ansende protegerandet av de Wallenbergska intressena för långt viktigare än den bankinspektörsuppgift, som anförtrotts honom. Genom sina många "underlåtenhetssynder" har han möjliggjort de under en följd av år inom vårt bankväsende oupphörligen inträffade stora olyckorna, varigenom tiotusentals aktieägare förlorat all sin egendom. Har det varit fråga om att utnämna en kommitté för utarbetandet av nya lagar för förhindrande av de skandalösa förhållanden, som råda på bankväsendets område, så blir det naturligtvis à la bocken som göres till trädgårdsmästare herr Marcus Wallenberg och hans förtrogne herr von Krusenstjerna, som utnämnas till huvudpersoner i kommittéerna, med det osvikliga resultatet, att i stället för att lagarna förbättras, de tvärtom försämras. För att så mycket lättare kunna fiska i grumligt vatten tillskapades under kristiden på herrarna Wallenbergs önskan det s. k. ekonomiska rådet, där alla medlemmar utan undantag voro trogna vapendragare i den Wallenbergska firman, såsom herr Marcus Wallenberg, Josef Sachs (den berömde tavelhandlaren) den trogne Wallenbergsdrabanten professor Gustaf Cassel, riksbankschefen Moll m. fl. Och behöver Sverige skicka några representanter till Genéve eller andra platser i utlandet, äro herrarna Wallenberg alltid med och ordna så, att någon av deras trogna anhängare, ofta halvjuden Eliel Löfgren — vilken minst till hälften bär ansvaret för den i Genéve inträffade skandalen — få följa med för att samtidigt i möjligaste mån bevaka och arbeta för deras privata syften. När på sin tid Stockholms stadsfullmäktige avstyrkte vidare oktroj för brattsystemet, så var det herrarna Wallenberg, som förmådde överståthållaren att mot all gängse praxis av egen maktfullkomlighet tilldela doktor Bratt oktrojen ifråga. Ja, herrarna W:s makt lär gå så långt, att de till och med äro i stånd att bedriva bytesaffärer med sitt stora inflytande hos Konungen o. skall det ha varit herr Knut Wallenberg, som i avrustningsfrågan gjort sitt inflytande hos Konungen gällande därhän, att denne, icke såsom först var meningen, skulle motsätta sig regeringen, utan förbehållslöst gå med på det av ministären framlagda avrustningsförslaget emot från vederbörligt håll herrarna W. givet löfte att ifråga om sprit- och tobaksmonopolen allting skulle få förbli som det var. När den Wallenbergske brodern i Tokio hade begått svåra försyndelser, blev han visserligen hemkallad och fick även en offentlig reprimand av enastående slag, men strax därefter förlänades honom som gottgörelse för genomgången sveda o. verk en hög orden, varjämte han blev utnämnd till sändebud i Turkiet.

Det måste under dessa för-

Forts. å sid. 3.

Varför likviderar icke Mellansvenska Malmfälten?

En fråga till landshövding Walter Murray.

Sedan A.-B. Mellansvenska Malmfältens svindlerinatur blivit klar för allmänheten, utträdde 1923 några av ledamöterna ur styrelsen, men kvarstannade och kvarstår alltjämt såsom styrelsens ordförande landshövdingen Walter Murray i Västerås. Det är knappast någon uppbygglig syn att se en konungens troman vid sidan av sitt höga ämbete stå i spetsen för ett svindleriföretag av här ifrågavarande slag.

Bland aktieägarna i A.-B. Mellansvenska Malmfälten undras på många håll, av vilken anledning styrelsen icke låter bolaget träda i likvidation eller konkurstillstånd, varför det kunde vara väl på sin plats, att hr landshövding Murray lämnade en offentlig upplysning härom. Tidningen "Affärsvärlden" yttrade redan för ett par år sedan, att A.-B. Mellansvenska Malmfältens balansräkningar, så dålig ställning de än utvisade, dock långt ifrån blottade bolagets verkliga ställning, då icke räkenskaperna i dotterbolagen, hos vilka A.-B. Mellansvenska Malmfälten hade fordringar, samtidigt framlades, allrahelst som dessa "fordringar" äro allt vad moderbolaget äger så när som på ett par "jordegendomar". Moderbolaget har ju visserligen hela tiden utgett sig för att vara ett gruvbolag, ehuru det icke äger några gruvor och dess verksamhet endast varit inriktad på förvärv av aktier i andra bolag — alltså i realiteten ett bankiraktiebol., nu helt utan kontanter och med helt förbrukat aktiekapital. Gruvorna ägas av dotterbolagen, vari moderbolaget har aktiemajoriteterna. Härav framgår vikten av, att dotterbolagens ställning klarlägges. Styrelsen för A.-B. Mellansvenska Malmfälten måste därför också anses skldig att vid årets bolagstämma förete balansräkningar och vinst- och förlustkonton för samtliga dotterbolagen samtidigt med att dylika handlingar framlägas för moderbolaget.

Enligt "Affärsvärlden" måste A.-B. Mellansvenska Malmfälten för att åter komma på fötter årligen kunna uppvisa en bruttovinst av 2 1/2 milj. kronor, något som dock icke äs tänkbart, alldenstund de av dotterbolagen ägda gruvorna åtminstone till största delen innehålla malmer, som äro så järnfattiga, att det till följd av de höga arbetspriserna aldrig kan bliva någon lönande affär att framställa slig av dem.

Eftersom A.-B. Mellansvenska Malmfälten tillfullo förbrukat sitt aktiekapital aderton milj. kronor, och dess återstående tillgångar utgöras av "fordringar" hos dotterbolagen å sjutton milj. kronor, vilka dock av allt att döma äro fullständigt värdelösa, återstår tydligtvis för bolaget intet annat än att träda i likvidation. Eller har konungens förtroendeman, hr landshövding Walter Muray, en annan uppfattning?

Finansministerns svar å hr Lithanders interpellation.

Finansministern besvarade härom dagen i andra kammaren hr Lithanders interpellation huruvida årets riksdag hade att motse proposition beträffande den i riksdagsskrivelse av år 1922 berörda frågan om revision genom statsrevisorerna av monopolistiska företag. Svaret blev det man med kännedom om den socialdemokratiska regeringens ställning till spritintressena kunde vänta: nej! Proposition i ärendet kan icke, förklarade statsrådet, avlåtas till innevarande riksdag, "men anser jag att utredningen bör upptagas och slutföras i så god tid, att förslag kunna framläggas, innan frågan om förnyade avtal med de båda bolagen kommer till avgörande."

Hr Lithander tackade för svaret under beklagande av uppskovet och framhållande, att det icke kunde anses för mycket begärt, att riksdagens revisorer hade rätt att se i Spritcentralens räkenskaper. "Om finansministern ville ägna en halvtimme åt denna sak", yttrade hr L." — jag skall gärna hjälpa honom (herrar representanter utbrusto härvid i skratt) — skulle han i morgon kunna avlämna en proposition om denna sak. Om man betänker, att redan den 30/6 1923 Spritcentralen förlorat 8,965,000 på Carnegie, Grand Hotell och Astra finner man hur befogat kravet på statlig revision är. Nu nedläggas stora kostnader på reparation av Grand Hotell. Var tas dessa pengar ifrån? Det är sådana medel, som eljest skulle ha gått in i statskassan.

Förskingringarna av statsmedel i Spritmonopolet

Varför åtalas icke styrelsen för Vin- och Spritcentralen?

Under trycket av den kraftiga opinion, som gjort sig hörd till förmån för en opartisk och grundlig revision av Spritmonopolet har styrelsen för A.-B. Vin- och Spritcentralen sett sig föranlåten att i sitt yttrande över hr Edvard Lithanders motion i riksdagen lämna det nog så märkliga medgivandet, att styrelsen för olika ändamål, till diverse föreningar och institutioner, bortskänkt tillsammans 184,000 kronor. Enligt Kungl. Förordningen om försäljning av brännvin av den 9 juni 1905 par. 21 är A.-B. Vin- o. Spritcentralen som bekant förpliktad att till statskontoret inleverera vinsten av sin rörelse. Ehuru det nämnda beloppet, 184,000 kronor, av allt att döma endast utgör ett mycket ringa belopp i förhållande till vad som inom monopolet i stort avhänts svenska staten av dess ägande tillgångar, är medgivandet från Vin- o. Spritcentralen om de bortskänkta kr. 184,000 att taga fasta på som ett faktiskt bevis för att styrelsen gjort sig skyldig till förskingring av svenska staten d. v. s. svenska folket tillhöriga medel.

Man måste under dessa förhållanden, då klara bevis för förskingring av statsmedel inom Spritmonopolet redan föreligga, fråga sig, varför icke de myndigheter, överståthållareämbetet och justitiekanslern, vilkas lagliga plikt det är att, i fall av förskingring av statsmedel, ingripa, icke fullgjort sin skyldighet och väckt åtal mot förskingrarna ifråga? Den omständigheten, att dr Bratt och hans kumpaner i Spritmonopolet bekänna sig till den "demokratiska" läran samt hållas om ryggen av hela den korrumperade ledande dagspressen och dess beskyddare inom de storfinansiella sfärerna, kan väl ändå icke få anses utgöra något hinder för lagens tillämpning. Just för "demokratien" borde det, kan man tycka, vara en högst angelägen sak att inför folket i handling visa, att man icke endast är angelägen att tillämpa lagens bestämmelser mot de små utan också mot de stora förskingrarna i samhället, allrahelst som det här icke rör sig om förskingring av någon enskild kapitalists — vilket ju enligt vedertagen plutokratisk-demokratisk uppfattning ofta betraktas som en Gudi behaglig gärning — utan om svenska folkets egendom.

Att icke åtal redan anhängiggjorts på grund av de konstaterade förskingringarna visar med all önskvärd tydlighet riktigheten av vårt mångfaldiga gånger gjorda påstående, att myndigheterna av i dag de facto stå i det folkutplundrande storkapitalets tjänst. Men svenska folket kan icke låta sig nöja med detta tillstånd. Det måste fordra, att lagen tillämpas mot de stora och rika i samhället lika väl som mot de små. I det här förevarande fallet är det styrelsen för A.-B. Vin- o. Spritcentralen, som måste ställas under åtal för förskingring av statsmedel. Främst i fråga om moraliskt ansvar för förskingringen av de 184,000 kronorna i Vin- och Spritcentralen kommer givetvis den smarte spritdoktorn, hr Ivan Bratt, i hans egenskap av verkställande direktör

Forts. å sid. 4.

"Den nye världskejsaren".

Rotschild den förste.

(1743—1812).

I senaste numret av "Nationalt Tidskrift", Oslo, återfinnes en intressant skildring av Rotschild den förstes, "Den nye världskejsarens" liv och verksamhet, vilken artikel vi här i svensk översättning in extenso återgiva:

Grundläggaren av dynastien Rotschild var juden Amschel Mayer, Frankfurt a/M., gift med judinnan Gutta Schnapper. Det hus i Frankfurt, vari Amschel och hans hustru bodde, ett litet trähus i gotisk stil, låg vid Judengasse. De hade sin bostad å nedra botten och ägde där en liten bod, från vilken de bedrevo lumphandel. På disken lågo utlagda allehanda sekunda varor, som voro till salu. Den tarvliga butiken är nu historisk såsom utgörande vaggan för nutidens regerande aristokrati o. världshärskare. Över butiken hängde en skylt med en röd sköld — på tyska: "Rothschild" — och den blev upphöjd till släktens familje- och adelsnamn.

Född 1743 i Frankfurt a/M. var Amschel bestämd till att bliva rabbin och började i rabbinskolan, varest han insög giftet från talmuds-läran. Sedermera sändes han till Oppenheim i Hannover, varest han vistades i tre år. I Oppenheim gjorde han bekantskap med generallöjtnanten baron von Estorff, som stod lantgreven Fredrik II av Hessen-Cassel mycket nära. År 1770 kom Amschel tillbaka till Frankfurt a/M. och gifte sig med Gutta Schnapper. De hade 5 söner och 5 döttrar, de drevo sin handel mycket försiktigt, hustrun stod i butiken och männen gingo omkring med varor i en stor låda och sålde, mest till sina judiska landsmän.

Amschel hade emellertid utfört något uppdrag åt baron Estorff, som snart introducerade honom hos lantgreven, vars förmögenhet på den tiden värderades till 70—100 floriner, då för tiden en oerhörd förmögenhet. Då lantgreven var synnerligen snål, bekymrade det honom föga, på vilket sätt den förmögenhet han fick efter sin fader (Wilhelm VIII — en bror till konungen av Sverige) förökades. När Fredrik genom baron Estorff fick höra talas om Amschel's duktighet, blev han strax intresserad av att skaffa sig en bulvan för alla sina tvivelaktiga affärer. Amschel började nu att inmönstra soldater i stor utsträckning, utrustade dem fullt fältmässigt och utlejde dem sedan till vem som helst som hade användning för dem och i all synnerhet till England som då låg i krig med Frankrike och de blivande Förenta Staterna, mot vilka 16,800 unga Hessare anskaffades av Rotschild till tjänst åt Georg III, Englands tyskfödde konung. Amschel ordnade också alla de finansiella affärerna. För att vinna lantgrevens fulla tillit sände han denne hela den oerhörda förtjänsten på dessa ofina operationer som voro orsaken till så mycken blodsutgjutelse.

Amschel förändrade snart sin fars gamla bod till ett bankirhus i det han därmed bättre kunde fullfölja Talmuds påbud: "alla de folk som Jahve ger dig i dina händer skola tillintetgöras", eller med andra ord sagt: ned med de kristna, judarna skola hava makten över alla folk.

Den fabelaktiga förtjänst krigsaffärerna inbringade, använde Amshel för att som sagt innästla sig hos lantgreven och bliva hans "andra jag". Genom sitt inflytande hos denne och genom att alltid arbeta hand i hand med de hemliga krafterna i Frankfurt a/M., fick Amschel kontrollen över frimurarlogerna. Han var även så förslagen att låtsa sig leva i knappa omständigheter, och dolde omsorgsfullt sina enorma inkomster och sitt stora inflytande över synagogan. Gent emot den gamle lantgreven ställde han svind-

Forts. å sid. 4.

Ministären Sandlers bolsjevikinstinkter.

Medan herrar Wallenberg, Bonnier, Bratt, Rydbeck et consortes tillsammans med sina vapendragare i Svenska Dagbladet, Dagens Nyheter och den övriga semitiska dagspressen äro i full färd med att ruinera vårt folk och Bonnierska bokförläggareverksamheten demoraliserar allt och alla, som kommer i dess väg, har vår i kosmopolitismens tjänst stående ministär Sandler begått det oerhörda nidingsdådet att ödelägga Sveriges försvarsväsen i den uppenbara avsikten att försvarslöst prisgiva vårt folk åt de fiender, vilka på befallning av överkommandot i Moskva en dag ovillkorligen komma att försöka att även hos oss åstadkomma bolsjevism och kaos. Man behöver blott erinra sig, huru det från början varit ministären Sandlers mening att från huvudstaden avlägsna allt vad militär heter för att rätt kunna förstå de avgrundsavsikter, som här lågo dolda. Ett annat tydligt och klart bevis för att vår nuvarande ministär, det må nu vara som det ser ut fullt medvetet eller delvis omedvetet går direkt bolsjevismens ärenden, ha vi i justitieministerns underlåtenhet att företaga några som helst åtgärder för igångsättande av en undersökning angående spridandet av den bolsjevikiska propagandalitteraturen bland militären, sålunda förhindrande, att lagens arm kunde nå de skyldiga. Att samma bolsjevikiskt kännande statsråd ansåg med sin ställning och värdighet som svensk minister förenligt att närvara vid den fest, som representanterna för den bloddrypande juderegeringen i Moskva häromdagen hade anordnat på hr Bratts Grand hotell och därvid även i högstämda ordalag beprisa bolsjevikerna, det är mera än fosterlandskännande svenskar kunna uthärda.

Forts. å sid. 3.

Den 26 Mars.

Nedrustningens innebörd.

Vår nuvarande korrumperade riksdag tillgodoräknar sig i sin egenskap av den inför folket synliga maktutövaren äran för det dråpslag, som genom 1925 års nedrustningsbeslut tillfogades det svenska nationalförsvaret; i realiteten var dock raseringen såsom här tidigare framhållits en handling av den hos oss numera regerande "hemliga statsmakten" Alljuda, främst representerad av de begge judiska husen Wallenberg och Bonnier, som med nedrustningen velat tillfoga vår nationella frihet och vårt oberoende banesåret.

För varje fördomsfritt och klart seende människa står det klart, att försvarsväsendet är en statens angelägenhet, vars avgörande i alldeles särskild grad måste bero av reela synpunkter. Bristande saklighet vid tillgodoseendet av det nationella försvarets intressen hämnar sig ödesdigert vid det tillfälle, då försvaret behöver tagas i bruk, genom ökade förluster i blod, pengar och kanske även i landområde. I betraktande härav framstår också 1925 års nedrustningsbeslut som en i yttersta grad omoralisk och ansvarslös handling av de valda representanter, vilkas uppgift rätteligen skulle vara att tillvarataga det svenska folkets intressen och väl men i stället associerat sig med de antisvenska kretsarna för genomdrivande av dessas landsfördärvliga syften. Den officiella motivering, som anförts till stöd för nedrustningen, vittnar om en fullständig frånvaro av all omtanke om Sveriges välfärd.

Nedrustningens tillskyndare ha med stor iver sökt bevisa, att krigsfaran väsentligt skulle ha minskats, men de ha icke djärfts helt borteliminera densamma. De ha icke ansett sig kunna förneka, att ett angrepp mot vår fred och vår frihet är tänkbart. Den enklaste konsekvensen av ett sådant erkännande borde givetvis varit, att de omfattat kravet på en försvarsordning, som sätter oss i stånd att i farans stund kunna skydda hela vårt lands område, alla rikets inbyggare. Men logiken har icke visat sig vara deras starka sida.

Därest vi vilja skapa ett effektivt värn till skydd mot ett angrepp på vår självständighet, måste vi naturligen först se till, att de befintliga stridskrafterna bliva tillräckliga med hänsyn till strategiska och andra förhållanden. Denna del av försvarsproblemet har emellertid herrar nedrustare icke bevärdigat någon uppmärksamhet alls. Man har icke velat — på vilka grunder må här lämnas därhän — räkna efter vilken styrka som erfordras för försvaret av vårt vidsträckta landområde. Det så högt prisade verket har i stället, bortsett från de underjordiskt verkande makterna tillkommit på grundval av partipolitiska beräkningar. Resultatet har också blivit av det ömkliga slag som fallet är.

Allt sedan de gamla stående härarna avlöstes av arméer, uppsatta på den allmänna värnpliktens grund, har erfarenheten visat, att alla folkets krafter måste tagas i anspråk för försvaret, för att detta vid eventuellt inträdande behov skall kunna fylla sin uppgift. De senaste årtiondenas kraftmätningar ha än mera bestyrkt detta faktum. Därför ha också de länder, som före kriget ej inrättat sina försvarsanstaler med hänsyn härtill, skyndat att efter kriget gottgöra sin tidigare försummelse och anpassa härordningen efter den hårda nödvändigheten. Men våra "reformivrare" i svenska riksdagen ha gått en rakt motsatt väg, trots att det ogynnsamma förhållandet mellan landets område och folkmängden hos oss ställer alldeles särskilt höga krav på våra stridskrafters styrka. Krigserfarenheterna borde därför här ha framkallat en strävan att till det yttersta kunna organisera den levande försvarskraften. Men i stället innebär 1925 års försvarsordning en mycket stark begränsning av de möjligheter, som i detta avseende förut förefunnos. Omkring 25 procent av årskontingenten fullt vapenföra värnpliktiga undantagas från all vapenutbildning i fred, och genom organisationens beskärning avskäras alla möjligheter för en efterutbildning vid krig av dessa värnpliktiga. **De äro och förbliva avväpnade.** Någon rimlig anledning eller något sakligt motiv till en så huvudlös åtgärd står icke att utleta. Den enda förklaringen är också den, att vår nuvarande riksdag såsom tidigare här framhållits numera urartat till rätt och slätt ett lydigt och oreflekterande verktyg åt den hemligt regerande Alljuda, som till varje pris vill komma åt vårt nationella försvarsväsen och dess representanter.

Nedrustningsherrarna ha icke heller ansett behövligt att alls dölja sin bristande nationella omsorg utan fast mera med en rentav förvånande uppriktighet framhävt sin avsikt att taga "hämnd för 1914". De svensksinnade elementens inom nationen då ådagalagda uppoffrande vilja att skapa ett starkt försvar i en farofylld situation, den skulle nu bestraffas! Ty 1914 års försvarsbeslut innebar ett s. k. parlamentariskt nederlag för de svensk-fientliga partierna i vårt land, vilka för Alljudas räkning uppfordrades att utnyttja sin nyvunna maktställning i riksförsamlingen till att taga revansch för det lidna nederlaget. Höga vederbörande ha tydligtvis alldeles glömt bort, att Sveriges bönder ännu icke helt förvandlats till en quantité négligeable. Härnäst dessa i samlad skara inträffa i rikets huvudstad, vilket kanske kommer att ske inom en närmare framtid än de flesta nu ana, är det mycket sannolikt, att de komma att utföra sin gärning långt mera grundligt än 1914 och icke skilja sig från densamma förrän de radikalt upprensat det augiasstall, vartill riksstyrelsen numera urartat. De ha varit med om dylika upprensningar förr.

Våra nedrustningsherrar hava icke ens aktat skäligt sörja för en så pass hög standard beträffande våra försvarsanstalter, att dessa kunna mäta sig med vad vår nuvarande östra granne kan åstadkomma. Den finska armén överstiger redan vad vi framdeles kunna uppsätta av lantstridskrafter, och en betydande utveckling av Finlands krigsmakt är inom den närmaste framtiden att förvänta. Sverige har sålunda självmant avhänt sig sin ställning som ledande makt i Norden och överlåtit ledareplatsen till det i fråga om folkmängd knappt hälften så stora finska riket. Det betänkliga häri blir än mera ödesdigert, då tillvaron av en stark svensk krigsmakt måste utgöra en fredsfrämjande faktor av utslagsgivande betydelse i Östersjö-bäckenet. Därmed ha vi även bidragit till att allvarligt försvåra en blivande stabilisering av förhållandena i nordöstra Europa. Den svenska nedrustningen är också ur internationell synpunkt lika ogynnsam för Europas sanering som den är fördömlig ur nationell synpunkt. Men för de hemliga, underjordiska makter, vilka varit verksamma för målets uppnående, ingår ett främjande av denna självuppgivelsens politik som ett led i strävanden, där Sverige endast är en hacka i det stora spelet och dess olycka allenast ett medel för privat vinning. Det är för den skull nödvändigt, att den "hemliga regeringsmaktens" onda gärningar även i vad avser vårt lands försvarsväsen få framstå inför allt folket i dess rätta, reela belysning, på det vårt folk äntligen må få klart för sig, var de verkliga folkfienderna äro tillfinnandes.

Dr. Bratts senaste försvarstal.

Doktor Ivan Bratt hedrade för några dagar sedan den skånska lärdomsstaden eller rättare sagt studentföreningen D. Y. G. i Lund med ett föredrag om "Spritcentralen och opinionen". Kontentan av föredraget var: Allt är som sig bör, den kontroll som redan utövas är fullt tillräcklig och en extra revision under sådana förhållanden icke blott obefogad utan rent av i hög grad olämplig och skadlig. Doktorns vapendragare par préference i pressen, Dagens Nyheter, sammanfattar också i sin rubrik föredraget med de orden "Spritcentralen går ej med på extra krigsrätt". Dr Bratt liksom hans semitiska vapendrare i pressen tyckas emellertid ganska väsentligt överskatta det svenska folkets bristande goda omdöme. Ty varje reflekterande svensk måste inse, att hade dr Bratt såsom han så storståtligt förkunnar absolut "rent mjöl i påsen", behövde icke på sätt nu sker alla krafter mobiliseras m o t en opartisk och grundlig revision. Fastmera framstå dr Bratts, spritcentralsstyrelsens o. kontrollstyrelsens forcerade ansträngningar att förhindra en dylik som i högsta grad misstänkt. Hr Bratts föredrag utgjorde, av det ytterst välvilliga referatet i Dagens Nyheter att döma, en oratorisk prestation av det för bemälde doktor karaktäristiska slaget. Någon dementi av de många anklagelser, som framställts mot honom själv och hans kumpaner i det illustra monopolet var det icke.

Med heder hade, menade dr B. Spritcentralen bestått den för blott några år sedan företagna officiella granskningen. Denna avsåg dock, såsom vi tidigare påvisat, ingalunda någon revision av det här ifrågavarande slaget utan endast ett konstaterande av företagets ekonomiska ställning, vilken emellertid var nog så intressant såtillvida, att den gav oss upplysning om, att de av nuvarande statsministern Sandler till finansherrarna för 400,000 kr. överlåtna stamaktierna i A.-B. Vin- & Spritcentralen hade ett bokföringsvärde av 30 milj. kronor eller ett praktiskt värde av omkring 100 milj. kronor. Som svar på frågan, vart bolagets enorma bruttovinster tagit vägen, meddelades att ett fyrtiotal miljoner åtgått till att skapa själva monopolet(!) Beträffande de beskyllningar, som framställts förklarades, att "lika litet som dylika genom en undersökning kunna konstateras, lika litet kunna de vederläggas." Den opinion, som nu krävde en extra revision av Spritmopolet, vore enligt hr B. visst icke någon allmän eller naturlig sådan utan en konstruerad opinion, "inspirerad av de mest skiftande motiv, vilken i hela sitt framträdande visat sig ha helt andra syften än att erhålla upplysning om förhållandena. "Den föga salongsmässiga press, som låter påskina att hr Bratt stjäl och att hr Kvarnzelius är tjuvgömmare", förtjänade icke att tagas någon hänsyn till. Riksdagsbeslutet av 1918 hade lämnat "det avgörande beviset för oriktigheten i påståendet om monopolets olaglighet."(!) Slutligen underströks med stor skärpa, att ett gillande av kravet på en extra revision från riksdagens sida skulle betyda, att "riksdagen under uppseendeväckande former ville igångsätta en undersökning som är inspirerad av det djupaste misstroende, icke blott mot bolaget och dess ledande män, utan även mot hela den manstarka kontrollapparat, som under åratal fungerat för att tillvaratagа statens intressen och rätt."

Vår tidnings utrymme medger visserligen icke att mera utförligt referera dr Bratts långa försvarstal. Det här återgivna såsom representerande det mera väsentliga därav må vara nog. Vad som särskilt frapperar vid genomläsandet av hr B:s anförande är emellertid, att han alldeles tycktes glömma, att det just är han själv som främst sitter på de anklagades bänk och att den allmänna meningen under dylika förhållanden ej med den bästa vilja i världen kan tillmäta hans vittnesmål i saken någon mera väsentlig betydelse. Att det här rör sig om uppenbar förskingring av statsmedel, som icke gärna kan undgå att lagligt beivras, ha vi påvisat på annat ställe i dagens nummer. Som en skandal och intet mindre måste det betraktas då den främst skyldige i sådant fall genom offentliga föredrag på allt sätt söker att förhindra en undersökning. Hr B:s förklaring, att han icke är villig gå med på någon "extra krigsrätt" kan under dylika förhållanden icke tillmätas någon som helst betydelse, ty ännu ha vi gudskelov icke kommit därhän i vårt gamla Sverige, att dr. Bratt kan ställa sig ovan om lagen och öppet befalla över svenska folket. Varje tendens åt det hållet måste på det bestämdaste tillbakavisas. Att en undersökning är mera än väl befogad, det ha vi i en mångfald artiklar med en tydlighet, som icke lämnat något övrigt att önska, bevisat. Om sedan sällskapet Bratt—Bonnier—Wallenberg icke önskar gå med på någon revision, det angår strängt taget icke svenska folket. Hr B:s förklaring att "de framställda beskyllningarna genom en undersökning lika litet kunna konstateras som vederläggas" kan ju vara intressant såsom ett uttryck för hans och hans vänners personliga uppfattning, dock har man skäl antaga, att en blivande opartisk och grundlig undersökning skall kunna lämna den önskvärda upplysningen i detta hänseende. Hr B:s utläggning rörande den opinion, som nu kräver undersökning, såsom syftande till något helt annat än upplysning om förhållandena, måste vi i vad avses Nationen kategoriskt tillbakavisa som en ren o. oförfalskad lögn. Att hr Bratt hänför Nationen till "den föga salongsmässiga pressen", taga vi med stort lugn ty vi räkna det rent ut sagt som en ära att slippa tillhöra hr B:s "salongspress", vars enda uppgift vid sidan av vårt folks ekonomiska utplundrande tyckes vara att konsekvent vilseleda den allmänna opinionen. Att den nuvarande statsmakten icke är stort mindre korrumperad än den Brattska "salongspressen", ha vi icke heller stuckit under stolen med. Så länge det var tyst inom opinionen, kunde dr. B:s spel inom Spritcentralen tämligen obehindrat fortgå, men sedan allmänheten nu börjat få ögonen öppnade för förhållandena, går det ej längre fullt så lätt som tidigare. Hr. Bratts känslofulla vädjan till riksdagen att icke igångsätta en undersökning alldenstund en dylik skulle "innebära ett det djupaste misstroende även mot den manstarka kontrollapparat, som under åratal fungerat för att tillvaratagа statens intressen och rätt", är nog så betecknande och intressant. Det gäller nu att se, om riksdagen skall falla till föga inför ett dylikt "kraftigt" argument. Gör den det, kan den emellerid vara förvissad om att kravet på en grundlig och opartisk revision från svenska folkets sida icke kommer att tystna utan snarare än mera tillväxa i styrka, tills det en dag kommer att framtvinga den "extra krigsrätt" som dr. Bratt och hans kumpaner icke äro villiga att nu gå med på.

PRESSKONSERTEN

Rivisionen av Spritmonopolet inför stockholmspressen.

Tiden för riksdagens ställningstagande till frågan om en extra revision av A.-B. Vin- och Spritcentralens verksamhet närmar sig, och därmed ha även några av de stora stockholmstidningarna fått utrymme för frågans behandling å sina ledareavdelningar. Av särskilt intresse och helt visst även betydelse är, att huvudorganet för de frisinnade Svenska Morgonbladet nu officiellt anslutit sig till kravet på en revision. Den nämnda tidningen erinrar i en ledande artikel under rubriken "Varför vill man icke?" om de olika motioner, som i riksdagen framförts och ger uttryck för sin stora förvåning över, att herrarna i Spritcentralen med en sådan utomordentlig iver "spjärna emot undersökningen". Tidningen skriver bl. a.:

I samtliga dessa motioner erinras därom, att en allt kraftigare opinion kommit till synes med krav på en fullt opartisk undersökning av här ifrågavarande förhållanden. Denna opinion har bl. a. tagit sig uttryck därigenom, att riksdagens båda kamrar, ehuru icke samtidigt, redan beslutat en undersökning. Under sådant förhållande borde man ha anledning förvänta, att kamrarna vid årets riksdag skola komma till samstämmiga beslut i positiv riktning....

Det är här fråga om ett utomordentligt omfattande, till hälften statligt, till hälften privat företag eller komplex av företag i monopolställning. Hur dessa företag sköta sig har ingripande betydelse för samhället såväl i rent socialt som i ekonomiskt avseende. Sedan flera år har en vitt utbredd opinion krävt en verklig, genomgripande och opartisk undersökning rörande denna omstridda koncern, dess affärer och transaktioner, som ju hittills ej ens riksdagens revisorer haft tillåtelse att granska. Ingens rätt skulle kränkas, om denna undersökning av riksdagsmän från olika partier ägde rum. Ty det är ju, som nyss sades, endast klarhet om de faktiska förhållandena man på alla håll vill vinna. Alla parter skulle ha enbart gagn av att detta lojala syfte ernåddes.

Någon dag senare ryckte ett av de Brattska spritorganen S t o c k h o l m s - T i d n i n g e n (l.) fram i elden och levererade ett försvar för spritcentralen emot en revision. Tidningen medgiver, att det på grund av den opinion, som framkommit med krav på en revision visserligen a priori kunde tyckas ligga nära till hands att tillmötesgå densamma men efter att ha tagit närmare kännedom om "denna agitations karaktär och framför allt om föreliggande sakförhållanden", måste man ge dem rätt, som anse en dylik revision obehövlig och olämplig. Vidare hänvisas till den av dr Bratt omtalade "revisionen" av 1923, som ju icke alls var någon revision av det slag, som här påyrkats. Tidningen skriver efter att ha filosoferat över frågan om rätt för statsrevisorerna att granska även Vin- och spritcentralen och Tobaksmonopolet:

"Vi föreställa oss visserligen, att k. m:ts permanenta inflytande och kontroll alltid kommer att vara den enda i realiteten betydelsefulla garantien. Men kan det på ett konstitutionellt oantastligt sätt ordnas med statsrevisionens utsträckande till detta område, så bör icke heller någonting vara att invända mot en sådan anordning. Om riksdagen nu däremot skulle bifalla den Lithanderska motionen, i synnerhet med dess motivering, så skulle detta alltför lätt kunna uppfattas såsom ett grundlöst misstroendevotum.

Stockholms-Tidningens ställningstagande är ju knappast ägnat att överraska, då man vet, att denna tidning, vars chefredaktör är dr Bratts släkting, är en av de tre stockholmstidningar (förutom den nämnda Dagens Nyheter och Socialdemokraten), som från "tredje statsmaktens" sida på sin tid genomdrevo den grundlagsstridiga monopolbildningen och från början hållit den olagliga Brattska verksamheten om ryggen.

Riksdagens behandling av sockerfrågan

är föremål för ett uttalande i Det Nya Sverige (n.) som skriver:

Majoriteten i riksdagen tyckes hava

PUB

Bland skoavdelningens stora urval av Herr- och Goss-**Lågskor** framhållas nedanstående synnerligen trevliga modeller till låga priser.

Brun boxk., spets. eller rund modell Kr. 18:50
D:o av lack Kr. 22:50

Goss-lågskor av brun boxkalv, spetsrund tåmodell
storl. 31—33 Kr. 13:75
storl. 34—36 Kr. 15:50
storl. 37—40 Kr. 16:75

Skoavdelningen
Paul U. Bergströms A/B
Hötorget 13, Drottninggatan 74, vårt nya affärshus på Söder, 84 Hornsgatan 54.

Ivar Hjertén
MUSSOLINI
OCH DEN NYA DEMOKRATIEN.
Pris häft. kr. 5:25; inb. 6:75.
"— — — Den enda svenska boken om Mussolini bör studeras överallt i vårt land, där man har något intresse för världen och samtiden. — — — Hans bok är en av de mest tankeväckande, som på länge bjudits den svenska allmänheten".
Knut Hagberg i Svenska Dagbladet.
P. A. Norstedt & Söners Förlag

SLIPSAR
ALLA
VÅRNYHETERNA
NU INKOMNA.
Prislägen 1:50—8:50.
Hagmans Herrekipering
Skjortspecialist.
SVEAVÄGEN 108 (3 dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.

NU
är rätta
ÖGONBLICKET
INNE
att förnya kvartalsprenumeration å
NATIONEN
Pren.-avgiften är:
Kvartal .... kr. 2:75
Halvår .... „ 5:25
Helår .... „ 10:—
TIDNINGEN NATIONEN.
S. Kungstorget, Stockholm.

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar.
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 11251. Norr 23326.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

PÅ UTKIK

Sovjetfest på Grand.

Moskvajudarnas representant i Stockholm ministern M. Dovgofevskij, gav för några dagar sedan en stor officiell bankett å hr Bratts Grand Hotell för ett par hundra inbjudna, bland vilka märktes representanter för regeringen, utrikesdepartementet, industri, handel, jordbruk och press. Bland höga gäster som celebrerade den lysande festen med sin närvaro märktes statsråden Nothin och Schlyter och Svensson och hr Herman Lindqvist — alltså en utsökt samling själsfränder. Hr Nothin utbragte gästernas tack och föreslog ett fyrfaldigt leve för de goda relationerna mellan Sovjetunionen och Sverge. Stämningen vid den lysande festen till internationella proletariatets ära var som man kan förstå mycket kordial.

Stockholms-Tidningens "fullständiga frihet från sidoinflytelser".

Då och då får man läsa muntrande förklaringar i den till händer o. fötter bundna stockholmspressen över respektive organs absoluta frihet och oberoende. Det behöves kantänka att även på den punkten påverka allmänhetens uppfattning, ehuru väl denna senare numera icke är fullt så lätt att dupera som under den nya frihetsaerans tidigare skede. De ständiga påpekningarna i Dagens Nyheter komma vid det här laget folk att mest dra på smilbandet.

Framför oss ligger just en utan tvivel högst dyrbar sådan frihetsdeklaration av ingen mindre än chefred. för Stockholms-Tidningen, den tidning, som ju är en av de tre dagstidningar i Stockholm, som speciellt slagit vakt om sprilherrarnas "frihet" o. rätt att i strid mot vår grundlag bygga upp och utnyttja det underbara instrument till det svenska folkets utsugande, som heter Spritmonopolet. I en hyllningsbetraktelse med anledning av tidningens verkställande direktörs, hr Emil Leijons 65-årsdag, skrev redaktör Rinman bl. a.:

"Den självständighet och fullständiga frihet från sidoinflytelser, vare sig av ekonomisk eller annan art, som Stockholms-Tidningen lyckligtvis äger, har ett väsentligt stöd just i det sätt, varpå direktör Leijon från början handhaft företaget och dess ekonomi."

I betraktande av den roll Stockholms-Tidningen spelat och alltjämt spelar t. ex. i fråga om det svindlerföretag, som heter Spritmonopolet, kunde tyckas, som vederbörande hade gjort klokt uti att stämma tonen i sina frihetsdeklamationrer en smula längre. Allmänheten är icke fullt så enfaldig som herrarna i den stockholmska dagspressen tyckas tro.

En utdelning från Wallenbergska 20-miljonsfonden.

För ett par dagar sedan utsändes från Uppsala det nog så intressanta meddelandet, att "Knut och Alice Wallenbergs stiftelse" ställt till Skytteanska professurens förfogande ett belopp av 30,000 kr. att utgå med 6,000 kr. årligen under åren 1926—1930 för att väsentligen användas till att understödja utrikes resor av professurens lärare och lärjungar.

Våra påpekanden rörande den Wallenbergska 20-miljonersdonationen börja tydligen göra verkan. I förhållande till den årliga ränteavkastningen å donationen, uppgående till över en miljon kronor, är ju det här donerade beloppet jämförelsevis ringa. Ytterligare o. stora donationer böra alltså kunna vara att förvänta.

Det sovjetska paradiset.

Under senaste tiden ha, meddelas från Moskva, ansökningarna om hjälp mot hungersnöden faktiskt haglat ned över Rykovs kommitté för hungersnödens bekämpande. Kommittén har nu meddelat arbets- och försvarsrådet att nödhjälpen måste utvidgas till 1 april till att omfatta minst 1,280,000 nya hjälpsökande bönder. Ansökningarna om hjälp med utsäde ha överstigit de beräknade mera än 2 1/2 gånger. Sovjethjälpen dröjer emellertid och under tiden hålla 58,000 bondefamiljer i Semlianok- och Sadonhäradena (Voronesjguvernementet) på att dö av svält.

Sovjetsk allmän åklagare.

Domstolen i Odessa har dömt biträdande allmänna åklagaren i gurvernementet, kommunisten Sobov, till 8 års fängelse för utpressningar, tagande av mutor samt hållande av en bordell, till vilken minderåriga hemlösa flickor sändes av honom.

---

utgått från att de båda parterna i betodlingsfrågan — betodlarna och sockerindustrien — även utan statshjälp skola kunna komma till samförstånd beträffande villkoren för betodling under innevarande år. Som emellertid betodlarna anse det mera lönande att övergå till andra odlingar, så framt icke det mot nuvarande sockerpris svarande betpriset höjes med c:a 45 proc. och då industrien med nuvarande priser icke torde hava möjlighet att ens tillnärmelsevis tillmötesgå odlarnas krav, kan det förutses, att sockerindustrien och betodlingen kommer att inställas åtminstone under innevarande år, för så vitt icke en betydande förhöjning inträffar i världsmarknadspriset på socker. Vad detta betyder låter sig inom ramen för denna artikel icke klarläggas, men det torde vara tillräckligt att framhålla, att vår handelsbalans blir försämrad med 60 à 70 miljoner genom kommande sockerimport, samtidigt som c:a 6,000 industriarbetare bli arbetslösa och c:a 60,000 jordbruksarbetare få sina inkomster betydligt förminskade. Sett mot bakgrunden av de stora anslag för arbetslöshetsunderhåll, som regeringspartiet nu söker genomdriva, synes behandlingen av årets sockerfråga sakna varje spår av riksekonomiskt omdöme.

Det Nya Sveriges reflexioner över riksdagens behandling av sockerfrågan gå såsom synes i full överensstämmelse med den uppfattning vi i ett flertal artiklar, därav även på ledande plats, uttalat. Tydlig är dock, att här icke endast varit fråga om "brist på riksekonomiskt omdöme", utan vad värre är ett direkt och medvetet attentat från de landsförrädiska kretsarnas sida mot vårt svenska näringsliv.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
A textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. Tryckeri 1926.

Veterinärhögskolans lärare mot schäktningen.

Veterinärhögskolans lärarekollegium har i schäktningsfrågan nu avgivit följande utlåtande:

Enligt kollegiets mening kan endast slakt med bedövning garantera en smärtfri död för slaktdjuren och sålunda förmå hindra varje onödigt plågande under de handgrepp som därefter eventuellt följa. Bedövningsmetoderna äro därför de enda slaktsätt, som motsvara den moderna rättsuppfattningen och som fylla måttet då det gäller att förhindra djurplågeri. Kollegiet anser vidare, att ett allmänt införande av slaktmetoder med bedövning icke kan stöta på några praktiska hinder, eftersom bedövningsapparater numera finnas, som i tekniskt hänseende äro så fullkomnade, att de kunna skötas av vilken slaktare som helst.

Undantag från en eventuell slaktlag, som stipulerar obligatorisk bedövning av alla slaktdjur, har bl. a. påyrkats beträffande slakt enligt judisk ritual. Mot detta slaktsätt ha dock mycket skarpa anmärkningar uttalats och det måste erkännas, att de fenomen, som iakttagas under de närmaste minuterna efter schäktsnittet, äro sådana, att varje åskådare som ej känner sig fullt övertygad om att snittet lett till omedelbar medvetslöshet, måste få den föreställningen, att slaktsättet innebär uppenbar grymhet, ja, är rent av upprörande. Rörande schäktningen har särskilt yttrande avgivits av prof. A. V. Sahlstedt, som därvid utgått från den självklara satsen att människan, i det hon nyttjar djuren i sin tjänst även bör anses förpliktad att med dem icke företaga något som med skäl kan anses tillfoga dem onödigt lidande. Efter att ha redogjort för argumenten för och emot denna metod kommer professor Sahlstedt till den slutsatsen, att den judiska slaktmetoden, även fullt korrekt utförd, kan innebära grymhet mot djuren. Som konsekvens härav kommer professorn till den uppfattningen, att det måste anses förmånligast om i en blivande slaktlag icke något undantag från bestämmelsen om obligatorisk bedövning göres för den judiska metoden. Kollegiet påpekar också, att det judiska slaktsättet icke synes vara påbjudet i de gammaltestamentliga lagböckerna. I den mosaiska lagen finnas inga direkta föreskrifter om detta slaktsätt.

I och med att man lyckats utfinna praktiskt användbara slaktmetoder med bedövning, måste — uttalar kollegium vidare — varje slaktsätt där på ett djur, som är vid fullt medvetande, ett snitt eller stick göres i syfte att få det att blöda, strängt taget betecknas såsom uppenbar grymhet genom misshandel. Intet av de slaktsätt för vilka undantag från bedövningstvång påyrkats, nämligen schäkten, renslakten och svinslakten i större anstalter, äro sålunda juridiskt sett oangripligt, och dessa borde sålunda samtliga vara förbjudna enligt gällande lag om djurplågeri. Då slakt utan bedövning länge kunnat ostraffat bedrivas, måste behovet av bestämmelser, som reglera förfarandet vid slakt sålunda vara icke blott väl grundat utan rent av oavvisligt.

Den omständigheten att på upplysningens väg vissa framgångar och ett visst resultat vunnits, berättigar icke till att kräva att samhället avsäger sig möjligheten att med en lagstiftning fastslå det som vunnits på upplysningens väg. Antagandet av en lag som förbjöde all slakt utan bedövning skulle också säkerligen hälsas av alla befolkningslager med den största tillfredsställelse.

Ministären Sandlers bolsjevikinstinkter.

Forts fr. sid. 1

Vad som i dag händer runt omkring oss visar, att alla skäl finnas för vårt folk att vara på sin vakt gentemot den stora fara. som här hotar samt att icke uppskjuta vidtagandet av de oundgängliga åtgärderna och försiktighetsmåtten tills det kanske är försent. Ty det behöves endast, att något tusental bolsjevikiska skurkar i hemligt samförstånd med den "hemliga statsmakten" sätta sig i besittning av våra vapenförråd för att vårt folk skall komma att utsättas för samma oerhörda lidanden som bayrarna och ungrarna tvungits att genomgå eller som så gott som utrotat de bildade klasserna i Ryssland, där hela den övriga befolkningen ännu nedhålles på slavarnas och boskapens nivå.

v. L.

Emigrationen från Sverige i starkt stigande.

Efter krigsåren har emigrationen från Sverige visat en stark stegring. Under janunari och februari detta år utgjorde antalet över svenska hamnar till främmande världsdelar utflyttade personer 1,671, därav på januari 1,018 eller 598 män och 420 kvinnor, de högsta emigrationssiffrorna sedan 1923.

Man frågar sig, varför de svenska statsmakterna med dessa siffror för ögonen intet göra för att genom införandet av en invandringslag skydda vårt folk mot den massinvandring till Sverige av mindre önskvärda främmande element, som alltjämt obehindrat fortgå?

Regeringen äskar 8 milj. till arbetslösheten.

Regeringen har i en till riksdagen avlämnad proposition hemställt att för bekämpande av arbetslösheten för budgetåret 1926—1927 anvisas ett extra anslag å 8,000,000 kr.

Nyckeln till hälsa

är att rensa magen och tarmarna från osunda rester, utdriva urinsyra från kroppen samt uppfriska blodet, därmed avlägsna själva orsaken till illamående och sjukdomar.

En huskur Frukt-Salt-Samaria är härtill synnerligen välgörande.

Magsyra och Huvudvärk försvinna. Värk i kroppen, Reumatism och Nervsmärtor skingras. Hälsa, krafter och Välmående återvinnas.

Frukt-Salt-Samaria verkar välgörande på hela organismen och omedelbart uppfriskande. Pris pr burk kr. 2:50. Erhålles pr postförskott från Cederroths Tekniska Fabrik, Sthlm. (Säljes å Apotek, Drog-, Kemikalie- & Färghandel m. fl.)

Samarbetet Konungen —Wallenberg.

Forts. fr. sid. 1.

hållanden anses vara på högsta tid, att det olyckliga Wallenbergska inflytandet hos Konungen bringas att upphöra och samtidigt den av herrarna Printzsköld, Rålamb m. fl. bestående Wallenbergska kamarillan avlägsnas ur Konungens omgivning, enär eljest konungamakten med all säkerhet kommer att taga stor skada därav. Ett gammalt fritt kulturfolk som Sveriges folk kan icke vara nöjt med att under omkringgående av författningens föreskrifter låta sig regera av en konung, vilken å ena sidan blott är en namnstämpel, som utan gensägelse sanktionerar alla riksdagens och ministärernas än så folkskadliga beslut och å den andra icke följer grundlagens föreskrifter såsom fallet var vid tillskapandet av de grundlagsstridiga monopolbolagen samt vid den s. k. försäljningen av de 400 st. aktierna i Spritmonopolet med en förlust av omkring 100 mill. kr. Det är en självklar sak, att en ärftlig konungamakt endast i sådana fall är att föredraga framför en folkvald president, när den är absolut oåtkomlig för illegala inflytanden samt när den är effektiv och motsvarar sitt ändamål att utgöra en säkerhetsventil mot övergrepp från riksdagars, ministrars m. fl:s sida, medan en undfallande konungamakt, som låter utnyttja sig för enskilda privatintressen icke är till det avsedda gagnet för land och folk.

Till ådagaläggande av i vilken hög grad riksmarskalken Printzsköld, ledaren och huhudpersonen inom den Wallenbergska hovkamarillan, sålt sin själ och samvete åt sina höga uppdragsgivare samt huru ovärdig han är, åtminstone som adelsman och riksmarskalk, framgick med all önskvärd klarhet genom hans skandalösa manipulationer för några år sedan i fråga om de Riddarhuset tillhöriga, i Enskilda Banken deponerade fondmedlen å c:a 12 mill. kronor, som han genom vissa åtgärder sökte beröva Riddarhuset och spela herrarna Wallenberg i händerna, ett kuppförsök, som dock lyckligtvis misslyckades. Man får antaga, att belöningen för denna nobla gärning för dem händelse den lyckats icke skulle uteblivit från kumpanerna Wallenbergs sida.

Oavsett allt detta och trots att herrarna Wallenberg äga en jätteförmögenhet på flera hundra mill. kronor, sky de icke, att göra allt för att så mycket som möjligt undandraga sig sin skatteplikt till stat och kommun. I vår senaste artikel påvisades, huru herr Knut W. skattar för c:a 1 1/2 mill. kronor mindre än vad han enligt sina egna ord måste hava som minimum i inkomster, samt huru han för den berömda donationen, vars förvaltare också herr Printzsköld är, icke betalar någon skatt alls. Samma är förhållandet även i fråga om herr Marcus Wallenbergs skattebetalning. Han ägde minst lika mycket i förmögenhet som sin broder Knut. Om vi nu antaga, att herr Knut Wallenberg på sin tid talade sanning, när han uppgav, att han skänkt precis hälften av sin förmögenhet till svenska folket, således utgörande 20 mill. kronor, och då herr Marcus icke veterligen donerat någonting, måste man antaga, att han i dag är ägare till 20 mill. kronor mera än Knut, vartill kommer kapitaltillväxten på av honom ägande 40 mill. kronor. Således borde herr Markus för närvarande äga precis dubbelt så mycket som sin broder varför han också borde skatta för dubbelt så mycket som denne eller enligt vår föregående uträkning c:a 4 mill. kr. i stället för att han för år 1925 skattar endast för 1,059,830 — 1,251,620 kr. Det nämnda beloppet c:a 4 mill. kr. innesluter dock på intet sätt hans enorma inkomster på tobaks- och spritmonopolen, inkomsterna av de av de bägge bröderna utplundrade tjogtals bolagen, av deras banker i London och Paris, intäkter av deras plantager i Amerika, deras kapitalförvaltningsbolag, etc., etc. — Således även i beskattningshänseende samma fosterlandslösa och penningegiriga hrr Wallenberg som i allt annat.

Följande lilla händelse kan vara ägnad att karaktärisera herr Markus Wallenbergs karaktär och medborgareanda: Herr Markus Wallenberg har en dotter som är gift någonstans i Tjeckoslovakien med en greve Argos. År 1923 erhöll grevinnan Argos på sina lotter i Ensk. Banken en utdelning av 15,000 kr., för vilka hon av överståthållareämbetet påfördes en kronoskatt å c:a 2,000 kr. att betalas år 1924, något som hon dock underlät att göra. Då likviden uteblev, fick förste stadsfogden i uppdrag att utmäta beloppet i fråga, men som grevinnan Argos är utländsk undersåte och bosatt i utlandet, kunde utmätningen icke verkställas. Överståthållarämbetet hänvände sig då till Ensk. Banken med anhållan att nästa gång, då grevinnan A. kom för att lyfta utdelningen, de skulle kvarhålla det resterande skattebeloppet. När emellertid nästa gång utdelningen skulle lyftas, visade det sig, att lotterna i fråga voro "transporterade" på brodern Jakob, vilken sedermera kunde utkvittera beloppet utan att skatta, då han ju skulle redovisa utdelningen åt annan person, i detta fall till grevinnan Argos, varför skattemyndigheterna icke kunde komma åt pengarna. Allt var således fint uträknat och myndigheterna stodo där maktlösa. Men då hänvände sig Ämbetet direkt till fadern, herr Markus Wallenberg, vilken dock tvärt vägrade att betala några skatter för de ifrågavarande lotterna. Alltså, ordföranden i Skattebetalarnas förening vägrar utbetalandet av den myndigheterna tillkommande skatten för sin dotter vilken lät transportera sina aktier på annan person enkom för att slippa fullgöra sin skatteskyldighet. Överståthållareämbetet satte sig nu ånyo i förbindelse med hr Markus, Wallenberg och underrättade honom om att, såvida han icke erlade summan i fråga, saken komme i tidningarna, enär alltsammans redan sipprat ut. Då skyndade sig emellertid hr Markus att betala dotterns förfallna skatter. Så ser den man ut, som bildat den så vackert kallade Skattebetalarnas förening. En man, som tillsammans med sin broder bör äga i vårt land och i utlandet minst 200 à 300 milj. kr., kan visa sig så outsägligt tarvlig, att han vill undandraga svenska staten lumpna 2,000 kr. i skatter. I belysning av denna lilla sanna historia måste man fråga sig, huru mycket undandrager egentligen huset Wallenberg svenska staten och Stockholms stad i skatter? Det är sannerligen högt på tiden, att skattemyndigheterna ingripa.

Såsom exempel på huru illojalt herrarna Wallenberg även kunna handla gentemot Enskilda Bankens kunder, vilja vi här anföra ett par fall. En marinintendent Ö. hade efter sin fader ärvt ett gravationsfritt hus vid Grevmagnigatan i Stockholm. Sina affärer hade han i Enskilda Bankens notariatsavdelning. Den ivriga Wallenbergska notariatsavdelningen gav honom emellertid ingen levandes ro, förrän den efter mycken möda

Väskan

En gedigen kappsäck

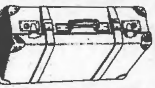

är Holiday. Av brun, slät fiber 1:ma lås och förstärkta hörn samt runtom kraftiga läderremmar med söljor.

Storl. cm.	50	55	60	65	70	75
Pris kr	12:-	13:-	14:-	15:-	16:-	17:-

Väskan
23 Kungsgatan 23.

Viktoriasalen
4 föredrag om CIVILISATION
av
Doktor N. A. Nilsson, Örebro,
den 4, 12, 20 och 28 mars
kl. 8 em.

1. Grundvalarna för all högre civilisation.
2. Civilisationspartiets viktigaste programpunkter.
3. Civilisationen inför det osynliga nutidsslaveriet i staterna.
4. Kvinnans uppgifter inför den högsta civilisationen.

Fri entré. Klipp ur annonsen!

NU
är rätta tiden inne
INNE
för förnyandet
AV
kvartalsprenumeration
Å
Tidningen NATIONEN

Ännu finnas
en del exemplar
TREDJE UPPLAGAN
av
"Brattska Spritkoncernen avslöjad."

Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition, Södra Kungstornet, Stockholm. Tel. 5898 och Norr 5899. **Sändes på beställning mot postförskott.**

Färska Skånska
ÄGG
Kr. 1:80 pr kg.
Extra fint **SMÖR** till
Kr. 2:80 pr kg.
Stort välsorterat lager av
OST
absolut lägsta priser.
Carl Sandbergs Smöraffär,
Tegnérgatan 17. Tel. Norr 21539.

Beställ Edra
KLICHÉER
från
J. LINDHOLMS
Klichéfabr. & Graf. Anst.
Lilla Vattugatan 28, Stockholm
TELEFONER: 3392, Norr 8333

Glöm icke
att i god tid förnya kvartalsprenumerationen å NATIONEN.
Prenumeration verkställes lämpligast genom posten.

GYNNA NATIONENS ANNONSÖRER!

Vill Ni gynna NATIONEN,
gynna då annonsörerna
samt åberopa NATIONEN.

NATIONEN

Fredagen den 26 Mars 1926.

Omålade Möbler
Hungersösakor, alla slag – Leksaker
Billigaste priser
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin Tel. N:r 8243

HOTELL och RESTAURANT
KUNG CARL
Rekommenderas!
Telefon: NAMNANROP.

lyckats få honom att sälja sitt hus. När det sedan blev fråga om, huru han skulle placera sitt kapital, övertalades han att placera det i aktier, vilka herrarna Wallenberg önskade bli av med, nämligen i ett företag, som redan stod på fallrepet, med det resultat, att intendenten förlorade vartenda öre och dog av grämelse. En annan historia: En fröken R., som förut stått under förmyndare då hon icke var i stånd att själv sköta sina affärer, hade överlämnat handhavandet av sin lilla förmögenhet till Enskilda Bankens notariatsavdelning, som också övertagit skyldigheten att deklarera hennes små inkomster. Emellertid hade banken för två år tillbaka underlåtit att uppfylla denna skyldighet med resultat, att fröken R. påfördes 800 kr. mera i skatt än vad hon annars hade att betala. Under dessa förhållanden bad fröken R. banken att åtminstone ersätta hälften av den genom bankens förvållande lidna förlusten, men härpå fick hon ett hårdhjärtat nej till svar.

Som betecknande för Enskilda Bankens principer vis à vis sina kunder förtjänar följande tilldragelse att anföras. Ehuru det rör sig om småsaker, är den dock ägnad att blixtbelysa de Wallenbergska utplundringsmetodernas målvetenhet också när det gäller bagateller. En gammal kund till banken, som på kapitalräkning hade insatt 5,000 kr., lade märke till, att han varje kvartal, när hans ränta uträknades, gottgjordes med 7 à 8 öre mindre än vad han hade att fordra. På ett sådant litet belopp som 5,000 kr. gör skillnaden visserligen mycket litet, men när man vet att Enskilda Bankens inlåningssumma utgör c:a 400 milj. kr., betyder detta per kvartal icke mindre än c:a 5,600 kr. och per år c:a 23,000 kr. Emellertid tillskrev kunden i fråga bankdirektionen med förfrågan, varför han icke gottskrevs för fulla beloppet, som han hade att fordra. På detta brev svarade honom banken kort och barskt, att sådana vore deras principer och därmed basta. Men kunden gav sig icke och svarade vederbörande att lika litet som en kund kan förmå banken att utbetala till honom mera räntor än vad han har att fordra lika litet har banken rättighet att egenmäktigt tillhandahålla det honom tillhöriga räntebeloppet må det också vara 7 à 8 öre per gång, och hotade med anmälan hos myndigheterna. Resultatet blev, att han per omgående fick sig tillskickat en postremissväxel å det resterande beloppet. Man ser alltså, att herrarna W. icke äro några kostföraktare heller när det gäller småbelopp à 7 à 8 öre i taget.

Det är såsom framhållet på hög tid, att svenska folket befriar sig, innan det är för sent från dessa ekonomiska vampyrer. Först och främst böra naturligtvis alla slag av förbindelser med Enskilda Banken undvikas, ty därom kan envar vara förvissad, att han icke har någon vän i Enskilda Banken utan endast en fiende, som blott väntar på tillfället att på ena eller andra sättet kunna utplundra en

På detta sätt går det till överallt där man kommer i beröring med herrarna Wallenberg i deras verksamhet. Ekonomiska rovdjursinstinkter i stort och i smått och absolut frånvaro av alla mänskliga känslor och utan alla samvetsbetänkligheter äro de alltid beredda att för egen vinnings skull trampa sina medmänniskors rätt och väl under fötterna. Samtidigt saknade de alla elementära hedersbegrepp och varje behov av sina medmänniskors aktning ty vilka oerhörda beskyllningar man än framkastar mot medlemmarna av huset Wallenberg, aldrig har man ännu hört talas om, att de utkrävt lagligt ansvar för beskyllningarna i fråga. Detta visserligen av den enkla orsaken att vilka beskyllningar som än framkastas mot denna stora judefamilj, så kan man vara övertygad om, att en eventuell rättegång skulle blotta endast tusen gånger av dem begångna illdåd än vad de gjorda anklagelserna avse. Mot envoyen Wallenberg i Tokio framkastades på sin tid oerhörda anklagelser för begångna handlingar, som voro belagda med svåra straff, men ingen dementi och ingen ansvarsyrkan. Förre utrikesministern Knut Wallenberg beskyldes offentligen för att under kriget ha varit tysk spion o. att ha förmedlat de beryktade Zimmermannstelegrammen, men ingen stämning gentemot anklagaren! För herrarna Wallenberg är det tydligen fullkomligt likgiltigt, hur mycket det förolämpas och förebrås dem. Allt sådant är i deras ögon bagateller, icke värda att taga notis om. Det enda de bekymra sig om är, att icke några hinder läggas i vägen för utloppet av deras ekonomiska rovdjursinstinkter.

På grund av herr Knut Wallenbergs spionerihantering under kriget för Tysklands räkning mot ententen ha åtskilliga förmögna svenskar åsamkats stora förluster, då England just till följd av den ifrågavarande spioneriverksamheten vägrat ersätta svenska medborgare de förluster de lidit genom beslagtagandet av dem tillhöriga fartyg med kaffe etc., etc., samtidigt som full betalning från Englands sida erlagts norska o. danska medborgare under enahanda förhållanden. Tyvärr ha vi svenskar ingen rättighet att beklaga oss över denna Englands ståndpunkt, ty en neutral stat — låt vara på grund av en tillfällig utrikesministers mindervärdiga moral — som på sådant sätt förgått sig mot allt vad tro och loven heter såsom här varit fallet genom den Wallenbergska förmedlingen av den Zimmermannska telegramväxlingen, kan icke begära att bli behandlad på samma sätt som sådana stater, vilka korrekt iakttagit hederns och pliktens bud.

Av allt vad redan anförts kan det anses såsom tillfullo bevisat, att herr Knut Wallenberg i egen person liksom även genom den av honom avlönade hovkamarillan med riksmarskalk Printzsköld i spetsen utövat ett för hela landet och folket ytterst olyckligt inflytande på Konungen. Hittills hava vi visat huru Konungen på hr Wallenbergs föranstaltande varit med om tvenne handlingar, som möjligen kunna anstå en självhärskare på Balkan men som icke kunna ursäktas inom en konstitutionell monarki. För det första har Konungen på sin tid sanktionerat utan motsägelse tillskapandet av de grundlagsstridiga monopolinrättningarna och för det andra har Konungen tilldelat dessa inrättningar så som morgongåva samme herr Wallenberg utan att någon som helst konkurrenstävlan blivit utlyst. Således ett rent s. k. kabinettsgodtycke! Härtill kommer den uppseendeväckande försäljningen av de 400 stamaktierna i spritmonopolet till ett visst konsortium, bakom vilket även i skymundan Wallenbergarna äro tillfinnandes, varigenom statskassan avhänts omkring 100,000,000 kr.

Sedan kommer den betydelsefulla växelverkan det Wallenbergska inflytandet hos Konungen på alla områden av vårt statsliv framkallat då det visat sig vara en lätt sak för hr Knut Wallenberg att använda sig av Konungens utomordentliga bevågenhet för att vid behov kasta denna vänskap i vågskålen i och för uppnående på omvägar av egna fördelar av allehanda slag, vilka på direkt väg icke stodo att uppnå, således att använda sitt inflytande hos Konungen såsom bytesobjekt på politiska eller ekonomiska områden. Med andra ord, det var en lätt sak för herr Knut Wallenberg, att bedriva ett rent schaker med den ynnest han åtnöjt hos Konungen. Vi hava förut framhållit, att Konungens närmaste omgivning, med vilken han står i ständig kontakt och med vilken han med all säkerhet rådslår i mycket viktiga statsangelägenheter, såsom riksmarskalken, hovmarskalken m. fl. äro direkt avlönade tjänstemän i Enskilda Banken. Således ha dessa personligheter, om de sammangadda sig, de största utsikter att kunna isolera Konungens person och genom att antingen meddela eller att förtiga någonting för honom i viktiga frågor inverka på hans beslut. Under långa tider var Konungens personliga sekreterare herr Boström, vilken tillsammans med sin broder kabinettskammarherren Boström äro intimt lierade med huset Wallenberg.

Det bevisade inflytandet från herrarna Wallenbergs sida hos Konungen har alltså direkt som indirekt framkallat de olyckligaste följder för vårt land och vårt folk och kommer helt säkert att utmynna i en katastrof, såvida icke Konungen kan förmås att skyndsammast göra sig kvitt det Wallenbergska inflytandet samt att utan vidare avskeda ur sin omgivning de personer, vilka utgöra den Wallenbergska hovkamarillan. Svenska folket måste sålunda förvänta, att Konungen utan uppskov vidtager dessa för landets väl nödvändiga åtgärder, på det att folket äntligen måtte bliva befriat från det Wallenbergska oket.

Ekonom.

(Eftertryck förbjudes.)

"Den nye världskejsaren".

Forts. fr. sid 1.

lande vinster i utsikt och uppeggade dennes passionerade snålhet. Hans sonson Lionel Rotschild trädde i London i förbindelse med Disraeli och inympade också på honom den satsen att ändamålet helgar medlen.

Från 1770 blev Amschel en slags finansminister för denna sin tids mäktigaste man lantgreven av Hessen-Cassel. Judarna skaffade sig samtidigt enorma fördelar i Österrike o. Preussen, där två judinnor Itzig då utövade ett stort inflytande. Fredrik II efterträddes 1785 av sonen Wilhelm IX, senare Wilhelm I. Född 1743, samma år som Amschel, dog han 1812, samma år som Napoleon. Det var med hjälp av lantgrevens pengar som judarna störtade den geniale korsikanaren.

Wilhelm stod helt och hållet under Amschels inflytande, vilken fullständigt hypnotiserat honom, och andra judar hjälpte till icke minst inom frimureriet, varöver de hade kontrollen. Amschel kände väl alla lantgrevens hemligheter och förstod att utnyttja detta. Han klädde sig ytterst tarvligt för att narra lantgreven beträffande sina inkomster och sin förmögenhet. Från den dag han blev förvaltare över lantgrevens oerhörda förmögenheter upphörde emellertid dessa att växa under det Amschels välstånd ökades för varje dag, och vid sin död efterlämnade han efter vad det uppgives 1 billion francs.

1794 intog den bekante general Hoche Coblenz och kurfursten av Hessen-Cassel blev orolig på grund av Amschels förbrytareaktiga manipulationer, varför han flydde, överlämnande åt Rotschild ansvaret men också de mycket ansenliga värdena.

Av det sagda framgår alltså, att redan Rotschild den förste spekulerade i krig, och kejsar Wilhelm har helt säkert rätt, när han nu hävdar, att judarna hava skulden till nästan alla världskrig. Detta stämmer också med vad den framstående London-juden doktor O. Levy sagt: "Vi judar hava framkallat världskriget vi äro världens arvtagare. Vår sista revolution är ännu icke utförd". — Då döden nalkades sammankallade Amschel sina barn kring sig i Frankfurt a/M. och ålade dem att aldrig glömma, att "hela jorden tillhör oss judar, och de kristna få icke äga något".

Det kommer att alltmer och mer klarna för Europas folk, när de blott lära sig förstå, vem det i verkligheten är, som förorsakar världskrigen, och då borde dessa förskräckliga olyckor, som mänskligheten genomlevat, för framtiden kunna förebyggas. Nu är "Edvard den femte" (Rothschild) i Paris drakens huvud, ländernas utrikesministrar äro dockor, som spela en roll i Nationernas Förbunds dockteater i Genéve allteftersom världshärskaren rycker i trådarna till musiken av världsjudepressens skrällande positivmelodier.

Ryssen Destojeski uttalade allaredan 1880: "Bismark, Beaconsfield, den franska revolutionen, Gambetta o. s. v., alla dessa äro såsom maktfaktorer sedda intet, de äro blott marionetter. Det är endast och allenast judarna och deras banker som äro herrar och regera Europa och världen. Judarna med sina banker äro herrar över utbildning, civilisation och framförallt socialismen, med vars hjälp judarna söka att undergräva kristendomen och ödelägga den därpå byggda civilisationen. När så intet annat än anarki återstår, komma judarna att göra sig till herrar, ty under det de leda socialismens samhällsupplösande propaganda bland alla nationer, hålla judarna tillsammans, och när Europas välfärd är ruinerad, komma judarnas banker att kvarstå".

Märk väl att detta skrevs år 1880, alltså ett par decennier innan "Zions Äldstes protokoll" såg o dagens ljus. Om människorna icke voro blinda och döva, borde de hava lärt något under det sista halva århundradet.

Familjen Rotschilds arkiver, som kunde kasta så mycket ljus över Europas historia, äro djupt hemliga för offenligheten, skriver J. Reeves i sin bok "The Rotschilds, the Financiel Rulers of Nations". Om arkiven blevo offentliggjorda, skulle Rotschildarnas öde vara beseglat.

Förskingringarna av statsmedel i Spritmonopolet.

Forts fr. sid. 1

i bolaget, därnäst advokaten John Tjerneld i Dagens Nyheter, det storfinansiella intressets inom Spritmonopolet juridiske expert, som fungerat som sekreterare i monopolet och där tydligen tillrått alla de olagliga handlingar, som styrelsen begått. Men om också helt naturligt det moraliska ansvaret främst drabbar de nämnda båda "demokraterna", så är dock uppenbart, att styrelsen i dess helhet är ansvarig för förskingringarna.

Vad den oförvillade opinionen bland vårt folk nu närmast kräver, det är att de skyldiga genom myndigheternas försorg omedelbart ställas till ansvar för de konstaterade förskingringsbrotten och att de, vilka gjort sig skyldiga till svikligt förfarande gentemot staten, icke blott förpliktigas att till statskontoret återställa de medel de orättmätigt tillägnat sig och så generöst bortskänkt till olika behövande utan att de därjämte ådömas de straff, som enligt svensk lag drabba dem.

Rysslands bönder upproriska mot sovjet.

Omfattande bondeoroligheter ha enligt vad meddelas från Kasanguvernementet ägt rum där på grund av missnöje med skattepolitiken. En sovjetkommissarie har dödats av de upproriska. Statspolitiska förvaltningens trupper äro i verksamhet för att undertrycka upproret.

På Söder
Får Ni Edra
SKODON
bäst, billigast, omsorgsfullt och snabbt lagade.
SÖDERMALMS ELEKTR. SKO-REPARATIONSVERKSTAD,
Södermannagat. 18.
Tel. Söder 31468.

TOBAKSVAROR
och Tidningar
Kungsgat. 27 (inv. Regeringsg.)
Wicksells Tobakshandel
Lösnummer av Nationen

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Erik Schmid's Dansinstitut.
Fr. K. Operabaletten; Södra Kungstornet, Kungsgatan 33, 8 tr., hiss.
MODERNA DANSER. SENASTE NYHETERNA.
Kurser och privatlektioner dagl. Nybörjarekurs.
STOCKHOLMS STÖRSTA OCH ELEG. DANSSKOLA

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

ERIK ERIKSSON
Plåtslageri
STOCKHOLM
Brunnsgatan 23 - Tel. N. 14915.

KAFFE
köpes bäst
och billigast
hos FREDRIK CARLSSON,
Södermannagat. 33.
Tel. Söder 30931.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16066.
Åberopa denna annons.

RADIO
och vad därtill hörer
Stor sort. av armaturer och glödlampor.
Elektriska repr. utföres omsorgsfullt.
Östermalms El. Affär
Nybrogat. 15 A. Tel. Ö. 5280.

Bröderna Waller,
MEK. REPARATIONSVERKSTAD
Regeringsgat. 55 ö. g. Tel. Norr 21 592.
Utför alla slag av
mek. reparationer samt lås o. nycklar.
Omsorgsfullt, förstklassigt arbete till humana priser.

KAFÉET,
Skånegatan 66,
rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina vältempererade maltdrycker.
Vördsamt
Richard Lindberg.

Bokbinderilektioner.
Grundlig undervisning i allt till yrket hörer.
Fru ANNA LINDGREN,
Grevgatan 10, 1 1/2 tr., Stockholm.
Telef. 73934.

Helmer Holmberg
Juvelerare
Etabl. 1865.
Tel. Norr 53 60 59 Regeringsgatan 59 Tel. Norr 53 60
Stockholm.
HAKKORS ständigt på lager!

Kem. Tekn. Fabr. Globens näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
GLOBEN
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Café
CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8389.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Vill Ni gynna NATIONEN,
gynna då annonsörerna
samt åberopa NATIONEN.

NATIONEN

Fredagen den 26 Mars 1926.

Omålade Möbler
Hushållsaker, alla slag – Leksaker
Billigaste priser
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin Tel. N 8245

HOTELL och RESTAURANT
KUNG CARL
Rekommenderas!
Telefon: NAMNANROP

lyckats få honom att sälja sitt hus. När det sedan blev fråga om, huru han skulle placera sitt kapital, övertalades han att placera det i aktier, vilka herrarna Wallenberg önskade bli av med, nämligen i ett företag, som redan stod på fallrepet, med det resultat, att intendenten förlorade vartenda öre och dog av grämelse. En annan historia: En fröken R., som förut stått under förmyndare då hon icke var i stånd att själv sköta sina affärer, hade överlämnat handhavandet av sin lilla förmögenhet till Enskilda Bankens notariatsavdelning, som också övertagit skyldigheten att deklarera hennes små inkomster. Emellertid hade banken för två år tillbaka underlåtit att uppfylla denna skyldighet med resultat, att fröken R. påfördes 800 kr. mera i skatt än vad hon annars hade att betala. Under dessa förhållanden bad fröken R. banken att åtminstone ersätta hälften av den genom bankens förvållande lidna förlusten, men härpå fick hon ett hårdhjärtat nej till svar.

Som betecknande för Enskilda Bankens principer vis à vis sina kunder förtjänar följande tilldragelse att anföras. Ehuru det rör sig om småsaker, är den dock ägnad att blixtbelysa de Wallenbergska utplundringsmetodernas målvetenhet också när det gäller bagateller. En gammal kund till banken, som på kapitalräkning hade insatt 5,000 kr., lade märke till, att han varje kvartal, när hans ränta uträknades, gottgjordes med 7 à 8 öre mindre än vad han hade att fordra. På ett sådant litet belopp som 5,000 kr. gör skillnaden visserligen mycket litet, men när man vet att Enskilda Bankens inlåningssumma utgör c:a 400 milj. kr., betyder detta per kvartal icke mindre än c:a 5,600 kr. och per år c:a 23,000 kr. Emellertid tillskrev kunden i fråga bankdirektionen med förfrågan, varför han icke gottskrevs för fulla beloppet, som han hade att fordra. På detta brev svarade honom banken kort och barskt, att sådana vore deras principer och därmed basta. Men kunden gav sig icke och svarade vederbörande att lika litet som en kund kan förmå banken att utbetala till honom mera räntor än vad han har att fordra lika litet har banken rättighet att egenmäktigt tillhandahålla det honom tillhöriga räntebeloppet må det också vara 7 à 8 öre per gång, och hotade med anmälan hos myndigheterna. Resultatet blev, att han per omgående fick sig tillskickat en postremissväxel å det resterande beloppet. Man ser alltså, att herrarna W. icke äro några kostföraktare heller när det gäller småbelopp à 7 à 8 öre i taget.

Det är såsom framhållet på hög tid, att svenska folket befriar sig, innan det är för sent från dessa ekonomiska vampyrer. Först och främst böra naturligtvis alla slag av förbindelser med Enskilda Banken undvikes, ty därom kan envar vara förvissad, att han icke har någon vän i Enskilda Banken utan endast en fiende, som blott väntar på tillfället att på ena eller andra sättet kunna utplundra en.

På detta sätt går det till överallt där man kommer i beröring med herrarna Wallenberg i deras verksamhet. Ekonomiska rovdjursinstinkter i stort och i smått och absolut frånvaro av alla mänskliga känslor och utan alla samvetsbetänkligheter äro de alltid beredda att för egen vinnings skull trampa sina medmänniskors rätt och väl under fötterna. Samtidigt sakna de alla elementära hedersbegrepp och varje behov av sina medmänniskors aktning ty vilka oerhörda beskyllningar man än framkastar mot medlemmarna av huset Wallenberg, aldrig har man ännu hört talas om, att de utkrävt lagligt ansvar för beskyllningarna i fråga. Detta visserligen av den enkla orsaken att vilka beskyllningar som än framkastas mot denna stora judefamilj, så kan man vara övertygad om, att en eventuell rättegång skulle blotta endast tusen gånger av dem begångna illdåd än vad de gjorda anklagelserna avse. Mot envoyen Wallenberg i Tokio framkastades på sin tid oerhörda anklagelser för begångna handlingar, som voro belagda med svåra straff, men ingen dementi och ingen ansvarsyrkan. Förre utrikesministern Knut Wallenberg beskyldes offentligen för att under kriget ha varit tysk spion o. att ha förmedlat de beryktade Zimmermannstelegrammen, men ingen stämning gentemot anklagaren! För herrarna Wallenberg är det tydligen fullkomligt likgiltigt, hur mycket det förolämpas och förebrås dem. Allt sådant är i deras ögon bagateller, icke värda att taga notis om. Det enda de bekymra sig om är, att icke några hinder läggas i vägen för utloppet av deras ekonomiska rovdjursinstinkter.

På grund av herr Knut Wallenbergs spionerihantering under kriget för Tysklands räkning mot ententen ha åtskilliga förmögna svenskar åsamkats stora förluster, då England just till följd av den ifrågavarande spioneriverksamheten vägrat ersätta svenska medborgare de förluster de lidit genom beslagtagandet av dem tillhöriga fartyg med kaffe etc., etc., samtidigt som full betalning från Englands sida erlagts norska o. danska medborgare under enahanda förhållanden. Tyvärr ha vi svenskar ingen rättighet att beklaga oss över denna Englands ståndpunkt, ty en neutral stat — låt vara på grund av en tillfällig utrikesministers mindervärdiga moral — som på sådant sätt förgått sig mot allt vad tro och loven heter såsom här varit fallet genom den Wallenbergska förmedlingen av den Zimmermannska telegramväxlingen, kan icke begära att bli behandlad på samma sätt som sådana stater, vilka korrekt iakttagit hederns och pliktens bud.

Av allt vad redan anförts kan det anses såsom tillfullo bevisat, att herr Knut Wallenberg i egen person liksom även genom den av honom avlönade hovkamarillan med riksmarskalk Printzsköld i spetsen utövat ett för hela landet och folket ytterst olyckligt inflytande på Konungen. Hittills hava vi visat huru Konungen på hr Wallenbergs föranstaltande varit med om tvenne handlingar, som möjligen kunna anstå en självhärskare på Balkan men som icke kunna ursäktas inom en konstitutionell monarki. För det första har Konungen på sin tid sanktionerat utan motsägelse tillskapandet av de grundlagsstridiga monopolinrättningarna och för det andra har Konungen tilldelat dessa inrättningar så som morgongåva samme herr Wallenberg utan att någon som helst konkurrenstävlan blivit utlyst. Således ett rent s. k. kabinettsgodtycke! Härtill kommer den uppsendeväckande försäljningen av de 400 stamaktierna i spritmonopolet till ett visst konsortium, bakom vilket även i skymundan Wallenbergarna äro tillfinnandes, varigenom statskassan avhänts omkring 100,000,000 kr.

Sedan kommer den betydelsefulla växelverkan det Wallenbergska inflytandet hos Konungen på alla områden av vårt statsliv framkallat då det visat sig vara en lätt sak för hr Knut Wallenberg att använda sig av Konungens utomordentliga bevågenhet för att vid behov kasta denna vänskap i vågskålen i och för uppnående på omvägar av egna fördelar av allehanda slag, vilka på direkt väg icke stodo att uppnå, således att använda sitt inflytande hos Konungen såsom bytesobjekt på politiska eller ekonomiska områden. Med andra ord, det var en lätt sak för herr Knut Wallenberg, att bedriva ett rent schaker med den ynnest han åtnöjt hos Konungen. Vi hava förut framhållit, att Konungens närmaste omgivning, med vilken han står i ständig kontakt och med vilken han med all säkerhet rådslår i mycket viktiga statsangelägenheter, såsom riksmarskalken, hovmarskalken m. fl. äro direkt avlönade tjänstemän i Enskilda Banken. Således ha dessa personligheter, om de sammangadda sig, de största utsikter att kunna isolera Konungens person och genom att antingen meddela eller att förtiga någonting för honom i viktiga frågor inverka på hans beslut. Under långa tider var Konungens personliga sekreterare herr Boström, vilken tillsammans med sin broder kabinettskammarherren Boström äro intimt lierade med huset Wallenberg.

Det bevisade inflytandet från herrarna Wallenbergs sida hos Konungen har alltså direkt som indirekt framkallat de olyckligaste följder för vårt land och vårt folk och kommer helt säkert att utmynna i en katastrof, såvida icke Konungen kan förmås att skyndsammast göra sig kvitt det Wallenbergska inflytandet samt att utan vidare avskeda ur sin omgivning de personer, vilka utgöra den Wallenbergska hovkamarillan. Svenska folket måste sålunda förvänta, att Konungen utan uppskov vidtager dessa för landets väl nödvändiga åtgärder, på det att folket äntligen måtte bliva befriat från det Wallenbergska oket.

Ekonom.

(Eftertryck förbjudes.)

På Söder
Får Ni Edra
SKODON
bäst, billigast, omsorgsfullt
och snabbt lagade.
SÖDERMALMS ELEKTR. SKO-REPARATIONSVERKSTAD.
Södermannagat. 18.
Tel. Söder 31468.

TOBAKSVAROR
och Tidningar
Kungsgat. 27 (inv. Regeringsg.)
Wicksells Tobakshandel
Lösnummer av Nationen

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Erik Schmid's Dans-institut.
Fr. K. Operabaletten, Södra Kungstornet, Kungsgatan 33, 8 tr., hiss.
MODERNA DANSER. SENASTE NYHETERNA.
Kurser och privatlektioner dagl. Nybörjarekurs.
STOCKHOLMS STÖRSTA OCH ELEG. DANSSKOLA

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

KAFFE
köpes bäst
och billigast
hos FREDRIK CARLSSON,
Södermannagat. 33.
Tel. Söder 30931.

ERIK ERIKSSON
Plåtslageri
STOCKHOLM
Brunnsgatan 28 - Tel. N. 14915.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

RADIO
och vad därtill hörer
Stor sort. av armaturer och glödlampor.
Elektriska repr. utföres omsorgsfullt.
Östermalms El. Affär
Nybrogat. 15 A. Tel. Ö. 5280.

Bröderna Waller,
MEK. REPARATIONSVERKSTAD
Regeringsgat. 55 ö. g. Tel. Norr 21 592.
Utför alla slag av
mek. reparationer samt lås o. nycklar.
Omsorgsfullt, förstklassigt arbete till humana priser.

KAFÉET,
Skånegatan 66,
rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina vältempererade maltdrycker.
Vördsamt
Richard Lindberg.

Bokbinderilektioner.
Grundlig undervisning i allt till yrket hörer.
Fru ANNA LINDGREN,
Grevgatan 10, 1 1/2 tr., Stockholm.
Telef. 73934.

Helmer Holmberg
Juvelerare
Etabl. 1865.
Tel. Norr 53 60 59 Regeringsgatan 59 Tel. Norr 53 60
Stockholm.
HAKKORS ständigt på lager!

GLOBEN
Kem. Tekn. Fabr. Globens
näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Café
CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8389.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

"Den nye världskejsaren".

Forts. fr. sid 1.

lande vinster i utsikt och uppeggade dennes passionerade snålhet. Hans sonson Lionel Rotschild trädde i London i förbindelse med Disraeli och inympade också på honom den satsen att ändamålet helgar medlen.

Från 1770 blev Amschel en slags finansminister för denna sin tids mäktigaste man lantgreven av Hessen-Cassel. Judarna skaffade sig samtidigt enorma fördelar i Österrike o. Preussen, där två judinnor Itzig då utövade ett stort inflytande. Fredrik II efterträddes 1785 av sonen Wilhelm IX, senare Wilhelm I. Född 1743, samma år som Amschel, dog han 1812, samma år som Napoleon. Det var med hjälp av lantgrevens pengar som judarna störtade den geniale korsikanaren.

Wilhelm stod helt och hållet under Amschels inflytande, vilken fullständigt hypnotiserat honom, och andra judar hjälpte till icke minst inom frimureriet, varöver de hade kontrollen. Amschel kände väl alla lantgrevens hemligheter och förstod att utnyttja detta. Han klädde sig ytterst tarvligt för att narra lantgreven beträffande sina inkomster och sin förmögenhet. Från den dag han blev förvaltare över lantgrevens oerhörda förmögenheter upphörde emellertid dessa att växa under det Amschels välstånd ökades för varje dag, och vid sin död efterlämnade han efter vad det uppgives 1 billion francs.

1794 intog den bekante general Hoche Coblenz och kurfursten av Hessen-Cassel blev orolig på grund av Amschels förbrytareaktiga manipulationer, varför han flydde, överlämnande åt Rotschild ansvaret men också de mycket ansenliga värdena.

Av det sagda framgår alltså, att redan Rotschild den förste spekulerade i krig, och kejsar Wilhelm har helt säkert rätt, när han nu hävdar, att judarna hava skulden till nästan alla världskrig. Detta stämmer också med vad den framstående London-juden doktor O. Levy sagt: "Vi judar hava framkallat världskriget vi äro världens arvtagare. Vår sista revolution är ännu icke utförd". — Då döden nalkades sammankallade Amschel sina barn kring sig i Frankfurt a/M. och ålade dem att aldrig glömma, att "hela jorden tillhör oss judar, och de kristna få icke äga något".

Det kommer att alltmer och mer klarna för Europas folk, när de blott lära sig förstå, vem det i verkligheten är, som förorsakar världskrigen, och då borde dessa förskräckliga olyckor, som mänskligheten genomlevat, för framtiden kunna förebyggas. Nu är "Edvard den femte" (Rothschild) i Paris drakens huvud, ländernas utrikesministrar äro dockor, som spela en roll i Nationernas Förbunds dockteater i Genéve alltefterssom världshärskaren rycker i trådarna till musiken av världsjudepressens skrällande positivmelodier.

Ryssen Destojeski uttalade allaredan 1880: "Bismark, Beaconsfield, den franska revolutionen, Gambetta o. s. v., alla dessa äro såsom maktfaktorer sedda intet, de äro blott marionetter. Det är endast och allenast judarna och deras banker som äro herrar och regera Europa och världen. Judarna med sina banker äro herrar över utbildning, civilisation och framförallt socialismen, med vars hjälp judarna söka att undergräva kristendomen och ödelägga den därpå byggda civilisationen. När så intet annat än anarki återstår, komma judarna att göra sig till herrar, ty under det de leda socialismens samhällsupplösande propaganda bland alla nationer, hålla judarna tillsammans, och när Europas välfärd är ruinerad, komma judarnas banker att kvarstå".

Märk väl att detta skrevs år 1880, alltså ett par decennier innan "Zions Äldstes protokoll" såg dagens ljus. Om människorna icke voro blinda och döva, borde de hava lärt något under det sista halva århundradet.

Familjen Rotschilds arkiver, som kunde kasta så mycket ljus över Europas historia, äro djupt hemliga för offenligheten, skriver J. Reeves i sin bok "The Rotschilds, the Financiel Rulers of Nations". Om arkiven blevo offentliggjorda, skulle Rotschildarnas öde vara beseglat.

Förskingringarna av statsmedel i Spritmonopolet.

Forts fr. sid. 1

i bolaget, därnäst advokaten John Tjerneld i Dagens Nyheter, det storfinansiella intressets inom Spritmonopolet juridiske expert. som fungerat som sekreterare i monopolet och där tydligen tillrått alla de olagliga handlingar, som styrelsen begått. Men om också helt naturligt det moraliska ansvaret främst drabbar de nämnda båda "demokraterna", så är dock uppenbart, att styrelsen i dess helhet är ansvarig för förskingringarna.

Vad den oförvillade opinionen bland vårt folk nu närmast kräver, det är att de skyldiga genom myndigheternas försorg omedelbart ställas till ansvar för de konstaterade förskingringsbrotten och att de, vilka gjort sig skyldiga till svikligt förfarande gentemot staten, icke blott förpliktigas att till statskontoret återställa de medel de orättmätigt tillägnat sig och så generöst bortskänkt till olika behövande utan att de därjämte ådömas de straff, som enligt svensk lag drabba dem.

Rysslands bönder upproriska mot sovjet.

Omfattande bondeoroligheter ha enligt vad meddelas från Kasanguvernementet ägt rum där på grund av missnöje med skattepolitiken. En sovjetkommissarie har dödats av de upproriska. Statspolitiska förvaltningens trupper äro i verksamhet för att undertrycka upproret.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5896 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 14. Torsdagen den 1 April 1926. Årg. 2.

Wallenbergarnas diplomater ruinera Sveriges ära och anseende.

Tre svenska beskickningschefers förkrossande omdömen om envoyén Wallenberg.

Minister Undén anser hr W. oförmögen skilja rätt från orätt samt mogen för Långholmen.

I n:r 12 av Nationen återgavs såsom våra läsare erinra sig ett "Öppet brev" från generalkonsul Folke Cronholm till förutvarande utrikesministern, amiralen Arvid Lindman, vari hr C. bragte i amiralens hågkomst det av denne år 1917 i hans dåvarande ställning som utrikesminister lämnade meddelandet till pressen, att "Cronholm icke blivit skild från sin post på grund av några försyndelser mot diplomatiska regler, utan av andra skäl, som i sinom tid komme att offentliggöras". Trots upprepade framställningar från hr C. hade amiralen underlåtit att infria sitt sålunda offentligen givna löfte, varför denne nu ansåg lämpligt att ånyo en gång och offentligen framföra sin begäran. För att efterhöra, huruvida denna generalkonsul Cronholms senaste uppmaning resulterat i något svar från hr Lindmans sida, hava vi vänt oss till hr C., som strax besvarade vår fråga med "nej". Vi tillåto oss då spörja generalkonsuln om, vad han kunde anse anledningen vara till att amiral Lindman underlät att infria sitt en gång givna löfte.

Generalkonsul Cronholm genmälte härtill, att han naturligen icke kunde säga något bestämt i denna sak, men hade han först väntat sig, att det svaret skulle givas, att återkallandet, vilket ägde rum under utrikesminister K. A. Wallenbergs tid, skett på grund av påtryckning från amerikanska regeringens sida med anledning av den telegramväxling, som under kriget lagts honom till last. Hr Cronholm erinrade samtidigt om amiral Lindmans på sin tid avgivna uttryckliga förklaring, att för den händelse det visade sig, att beskickningsmedlemmarna i Tokio hade rätt i sina anklagelser mot envoyén G. O. Wallenberg denne komme att få gå medan i motsatt fall beskickningsmedlemmarna finge träda tillbaka. Men oaktat det visade sig, att dessa senare hade rätt i sina anklagelser, blev det i stället de, som fingo gå och till allmän förvåning i initierade kretsar envoyén Wallenberg som fick återvända till diplomatposten i Tokio för att sedermera av brodern-utrikesministern utmärkas med storkorset av Nordstjärneorden och ytterligare befordras i statstjänst. Hr C. omförmälde, att han trodde sig veta, att de tre juridiska ledamöterna av Lindmandska ministären vid anmälans föredragning inom regeringen yrkat på hr Wallenbergs omedelbara återkallande men att man enats om en kompromiss, att en offentlig reprimand, som enligt regeringsbeslut skulle offentliggöras, tilldelades hr W. Dessutom hade även en "hemlig" reprimand tilldelats hr W., vilken dock hr Cronholm trots anhållan hos k. m:t icke fått taga del av. För att ytterligare bevisa det berättigade i sitt o. sina beskickningskamraters som deltagit i anmälan mot envoyén Wallenberg, samstämmiga omdöme om denne, gav oss generalkonsul Cronholm tillfälle att taga del av en i högsta grad uppseendeväckande skrivelse, som han den 4 april 1925 inlämnade till utrikesministern. Hr Cronholm betonade härvid, att skrivelsens innehåll meddelats utrikesministern till hans "förtroliga" kännedom, alldenstund hr C vid den tiden ansåg meddelandet böra betecknas såsom "förtroligt", men med anledning av vad sedermera förekommit ansåg han sig icke längre varken behöva eller böra betrakta meddelandet som "förtroligt". Den märkliga skrivelsen, vars inne-

Forts. å sid. 3.

Mussolini om människorna och staten.

"Stater upprätthållas icke med ord."

"Intet nytt under solen" yttrade redan en av forntidens vise. Riktigheten av denna sats har under århundradenas lopp otaliga gånger konstaterats, av tänkare, filosofer och statsmän. Vår tids ende verklige statsman, den av kosmopolitpressen så hatade och avskydde Mussolini, skrev för något år sedan i den italienska facistiska tidskriften Gerarchia en mycket märklig artikel, som han kallade, "en kommentar av 1924 till Machiavellis "Fursten". Mussolini yttrade däri inledningsvis: "Det jag har att säga, är ingenting nytt. Vad Machiavelli för fyrahundra år sedan uttalade "stater upprätthållas icke med ord" gäller ännu den dag som är, ja, värdet av "Furstens" politiska system är i dag särdeles aktuellt Machiavellis åskådning är till och med mer levande i dag än för fyra hundra år sedan, ty om också människornas levnadsförhållanden utvärtes sett förändrats åtskilligt sedan hans tid, så ha dock icke några mera djupgående förändringar ägt rum i vare sig individernas eller folkens andliga liv.

Politiken är, framhåller Mussolini, konsten att behärska människan, det vill säga ett inrikta, utnyttja, uppfostra hennes passioner, hennes egoism, hennes intressen, och att underordna allt detta allmänna mål, som gå utöver individens liv, därför att de sträcka sig långt in i framtiden. Härefter återges en del utdrag ur Machiavellis verk, däribland följande:

"Människorna äro ett trist släkte, de bry sig mera om döda ting än om sina närmaste, de äro snara att kasta om sina känslor och passioner. De äro otacksamma, egoistiska, falska, fega inför faran, vinningslystna, dig undergivna så länge du är dem nyttig, och erbjudande dig sitt blod, sina kläder, sina barn, när det inte behövs genast, men motsträviga, när det gäller allvar... Och den furste, som bara litar på deras ord och försmår andra garantier, går under. Människorna draga sig mindre för att göra ont mot en som gör sig älskad än mot en som gör sig fruktad, ty kärlekens band är icke starkare, än

Forts. å sid. 2.

Skånes jordbrukare eniga kring kravet på en undersökning av Spritmonopolet.

Direktör Ad. Andersons föredrag i Lund hälsat med ovationsartat bifall.

Vid Bondeförbundets skånedistrikts årsmöte å Grand Hotell i Lund onsdagen den 24 mars, vilket möte var besökt av omkr. 250 valda ombud från hela Skåne, höll direktör Adolf Anderson, Ekebo, ett med stor uppmärksamhet åhört föredrag om "Spritmonopolet och staten". Dir. A. erinrade inledningsvis om den aktion, som vid årets riksdag inletts i andra kammaren, där ett 40-tal ledamöter enat sig om motioner i syfte att få en undersökning av spritmonopolet till stånd. Doktor Bratt hade nyligen vid ett offentligt möte i Lund uttalat, att en dylik undersökning skulle vara omotiverad och onödig samt att den till sin natur mest skulle bliva ineffektiv. Med anledning av denna doktor Bratts förklaring ville talaren formulera sitt ämne sålunda: V a r f ö r ä r j u s t n u e n s å d a n t i l l g r u n d e n g å e n d e u n d e r s ö k n i n g n ö d v ä n d i g?

Dir. Anderson deklarerade till en början sin principiella uppfattning i frågan framhållande, att han givetvis icke var socialist utan ansåg den enskilda företagsamheten och den fria konkurrensen såsom det normala men att han likväl undantagsvis kunde godkänna ett monopol, ehuru endast under den förutsättningen, att det var ett rent och klart statsmonopol. Ett privatmonopol kunde han däremot icke under några förhållanden godkänna främst av det skäl, att en sådan anordning kränker principen om allas likhet inför lagen. Ty privatmonopolet är till sin natur av sådan beskaffenhet, att det gagnar ett litet fåtal på bekostnad av det stora flertalet av statens medborgare, medan det rena statsmonopolet däremot i lika grad gynnar statens alla medborgare o. principen om allas likhet inför lagen där sålunda förblir orubbad. Denna princip om allas likhet inför lagen vore av den utomordentliga vikt, att den rent av kunde sägas utgöra det primära i hela den västerländska civilisationen. Såvitt talaren hade sig bekant, var den också ett grundläggande moment i alla fria och självständiga staters lagstiftning och en princip av motsatt slag kunde endast tänkas i ett underkuvat oc hofritt land.

Beträffande det svenska spritmonopolet framhöll talaren, att detsamma i sin upprinnelse hade ett visst utseende av statsmonopol men att det efter hand kommit att glida över till ett privat monopol. Det förnämsta steget i dylik riktning togs, då stamaktierna i A.-B. Vin- & Spritcentralen 1920 såldes till ett konsortium av tio privatpersoner. I övrigt ha under årens lopp vid olika tillfällen smärre förskjutningar ägt rum, så att man numera gott kan säga, att av statsmonopolet knappast återstår stort mera än den bestämmelsen, att staten skall erhålla "vinsten". Men även denna kvarleva av det ursprungliga "statsmonopolet" är tydligen i det allra närmaste att betrakta som en chimär. "Vinsten" i ett affärsföretag är nämligen som varje affärskunnig person vet alltid i mer eller mindre grad en bokföringsfråga. Under de sista åren ha herrarna i spritmonopolet också börjat att urgera den satsen, att det helst icke bör bliva någon "vinst" alls! Med kännedom om deras enastående förmåga att dupera är det heller icke osannolikt, att de, om de få hållas såsom hittills, snart nog också skola få ordnat så, att den lilla passusen om "vinsten" blir borteliminerad, och därmed ha vi även privatmonopolet fullt klart.

I fortsättningen betonade dir.

Judefrågans kärna.

Ur ett av den kände tyske förf. Theodor Fritsch, en av samtiden sfrämsta kännare i judefrågan, utgivet arbete, vilket i Tyskland ernått en oerhörd spridning och även utanför detta land betraktas som ett av de mest dokumentariska på området, tillåta vi oss härnedan i svensk översättning återgiva författarens intressanta utläggning av ämnet "Kärnan i judefrågan":

Judarnas mest använda medel att skaffa sig sympati hos de oreflekterande har alltid varit att vädja till medlidandet. I alla tider hava de spelat de orättvist förföljdas roll och aldrig tröttnat i sina klagolåtar över det ohyggliga förtryck, varunder de förmena sig sucka. Men mot sanningen stridande är det påståendet, att de skulle förföljas för sin tros skull liksom att judehatet haft sitt ursprung i medeltida religiösa fördomar. Vi kristna stå främmande för varje trångt kyrkligt lärobegrepp, vi hylla i stället en fri idealistisk livsuppfattning, som icke låter sig tvinga in i stela dogmer och trosformer. Vi vore alltså de sista att vilja förfölja någon för hans från vår avvikande trosläras skull. Av vunnen närmare kännedom om religionernas lära veta vi emellertid, att det gives judiska moralläror, som icke blott strida mot den kristliga livsuppfattningen utan också mot allmän mänsklig moral. Dessa utgå ifrån föreställningen, att judarna äro ett utvalt folk, varigenom de känna sig höjda över andra människor och anse sig böra avstå från innerlig gemenskap med dem. Talmud-läran stöder sig på den åsikten, att den troende juden icke kan tillerkänna de icke-judiska folken fullt människovärde. Talmud håller icke-judarna för underordnade varelser, gentemot vilka judarne äro fritagna från alla sedliga plikter.

Dessa religiös-sedliga förhållanden äro dock ingalunda utslagsgivande i judefrågan. Vad vi hava att bemärka i fråga om judarne är framför allt följande: ehuru spridda i alla länder, bilda de ända intill nuvarande tid ett slutet samfund, som icke blott är hopbundet av trosband utan tillika följer gemensamma materiella och politiska mål. Lika lätt som judarna ytligt — i språk, klädsel och levnadsförhållanden — anpassa sig efter främmande folkslag, glömma de aldrig sitt eget förbund, vilket står utanför alla andra raser och vars intressen gå emot dessa. Man erinre sig, hurusom sedan långliga tider tillbaka "utvaldheten" behärskat alla judiska hjärnor och att detta lilla folk, t. o. m. i den tid, då det levde i ren obetydlighet och som gäster hos de större kulturfolken, voro betagna av storhetsmani i sina försök att anträda makten till världsherravälde och underkastelse av alla andra folk. ("Alla folk skola vara dina tjänare." — "Du skall vara en herre över dina bröder." — "Konungarna skola vara dina drängar och furstinnorna dina barns ammor.") Lägges så härtill, att detta folk av sina präster lovats äganderätten till alla världens rikedomar, om det bara lever i trogen vidskepelse och fasthåller vid de satser som förestavas dem av deras präster, så förstår man också, huru ett sådant folk, lockat och vilselet av ett sådant djärvt löfte, orubbligt hänger fast vid sin rasgemenskap och icke visar något vankelmod eller söker att uppgå i någon annan folkstam. Inget annat folk i världen har givits så högt spända löften och förväntningar, och därför anse sig judarna icke kunna uppgå i andra folk. Huru skulle t. ex.

Forts. å sid. 3.

Fascismens i Italien 7-årsdag.

Vid den i dagarna firade sjunde årsdagen av fascismens tillkomst höll Mussolini ett stort tal till de samlade svartskjortorna från Rom och landsorten. Han uttalade härvid bland annat, att fascismen under några få år uträttat mer än annars skulle ha varit möjligt under 50 år. M. vidrörde därefter den fascistfientliga verksamheten i utlandet och yttrade: "Efter det vi slagit våra fiender i hemlandet skola vi även besegra dem i utlandet".

Fascismen vinner terräng i Frankrike.

Den fascistiska rörelsen är för närvarande i kraftig frammarsch i Frankrike. För några dagar sedan hölls i Paris ett möte besökt av omkring femtusen fascister. De flesta voro iförda den franska blå fascistskjortan, stämningen betecknas som utomordentligt stark och alla voro uppfyllda av hänförelse och förhoppningar.

Anslutningen till den fascistiska organisationen sker från alla politiska läger, såväl "royalistorganisationen" Action francaise som socialdemokraterna, och kommunisterna få släppa till av sina hittillsvarande medlemmar. Vid det nyssnämnda stora mötet i Paris höll bland andra f. d. mären i Périgeny, hr Marcel Delagrange ett tal, vari han utvecklade skälen till att han lämnat det kommunistiska partiet för att övergå till det fascistiska. P. förklarade, att det enligt hans mening var det viktigaste att få ett slut på det nuvarande vanstyret Förut hade han väntat på en revolution av kommunisterna, men nu insåg han, att den måste komma från fascisterna. Kommunisterna hade ingivit honom avsmak bl. a. därför att de låta leda sig av franskfientliga intressen och blivit lydiga utländska ledare. Hr Delagrange var sålunda inte längre anhängare av en röd revolution på order från Moskva, men däremot ville han vara med om en fascisternas "nationella revolution". Fascisterna utgjorde, sade han, ett parti, för vilket en hederlig karl kunde ha förtroende, ty det ville alla klassers samarbete till landets bästa utan tillåtelse för den ena klassen att exploatera den andra. Tal. kunde icke heller vara med om, "att medelmåttan skulle befalla över intelligensen".

En annan av fascistledarna, hr Arthuys, lämnade en del slående exempel på huru den nuvarande politiska situationen liknar tillståndet i landet före revolutionen 1889. De ledande klasserna och parlamentet ha, sade talaren, gjort bankrutt, statens auktoritet är försvagad, bristen på förtroende till statsmakterna blir alltmera allmän .... Stunden nalkas....

Nedrustningsministern som "socialistregeringens" förklarare.

Vår bovlingsspelande nedrustningsminister, hr Per Albin Hansson, har nu också varit ute, i Linköping, och upplyst våra svenska arbetare om socialismens och synnerligast den socialdemokratiska regeringens mycket underliga karaktär, dragande sitt strå till den stora stacken. Något som tydligtvis är i hög grad behövligt, ty även arbetarna ute i landet ha nu börjat att tänka en del på egen hand.

Efter att ha lovsjungit socialismens storartade framgångar, som "ingen i partiets barndomstid vågade drömma om" övergick nedrustningsministern till den delikata uppgiften att söka karaktärisera den stolta regim han tillhör, utläggande texten sålunda:

I själva verket är det icke fråga om socialistisk eller borgerlig, utan om demokratisk eller antidemokratisk regim. Och det finns klar majoritet för en demokratisk regering och för demokratisk politik, men först när man får socialdemokratisk majoritet bakom sig, kan man regera socialistiskt. Man har sökt framställa regeringen som en klassregering och en regering utan socialistiskt ideal. Endera är det ena eller andra sant eller och intetdera. Jag lutar åt den senare åsikten. Regeringen kan ej vara klassbunden, ty då skulle den svika själva de socialistiska idealen..

Regeringen är förvissad om, att den bygger på folkets breda bas, och att den mötes av förtroende från folket.

Vi tvivla på, att våra arbetare blivit stort klokare på vad ministären Sandler i själva verket är eller icke är av denna senaste regeringsförklaring från nedrustningsministern. Socialistisk eller antisocialistisk, demokratisk eller antidemokratisk, klassregering eller inte klassregering — man slösar med termerna och begreppsställningarna liksom syftade man rentav till att skapa ett enda virrvarr i hjärnorna. Huvudsatsen var dock tydligen hr nedrustningsministerns slutkläm, att "regeringen är förvissad om, att

Forts. å sid. 3.

Den 1 April.

Envoyén Wallenbergs omedelbara hemkallande nödvändigt.

Å tidningens första sida återgives i väsentliga delar innehållet av en av generalkonsul Folke Cronholm till utrikesdepartementet ingiven högst uppseendeväckande skrivelse, vari redogöres för vissa interiörer samt refereras ordagrant vissa uttalanden av trenne svenska beskickningschefer i utlandet rörande den på sin tid mycket omtalade schismen mellan beskickningsmedlemmarna och dåvarande ministern i Tokio, envoyén G. O. Wallenberg, numera Sveriges representant i Konstantinopel, vilken schism, som bekant ledde till att beskickningsmedlemmarna rappellerades. De ifrågavarande interiörerna äro åtminstone delvis av sådant slag, att man helst undveke att allls syssla därmed, men då Nationen tagit till en av sina huvuduppgifter att söka få till stånd den oundgängliga upprensningen av det augiasstall, som numera uppstått inom riksstyrelsen och vårt offentliga liv under huset Wallenbergs spira, måste alla betänkligheter i detta hänseende vika och vi vår plikt likmätigt taga itu därmed. Det allmänna renlighetskravet fordrar, att sanningen utan omsvep och utan hänsyn till person offentligt framlägges, på det allmänheten må bliva i tillfälle att se och döma rörande det nu rådande tillståndet, sådant det i verkligheten är. Landets väl måste gå före alla andra hänsyn. Det fall, varom det här rör sig, visar kanske mera än något av vad vi tidigare framhållit, vart det måste leda hän, då därtill fullkomligt ovärdiga personer och deras skaror av lydiga redskap endast på grund av sin rikedom på penningar tillåtas sig själva till behag och landet till skada hemligt styra land och folk. Det visar, huru djupt vi i själva verket som folk och stat numera sjunkit ned i träsket och huru nödvändigt det är, att vi äntligen resa oss mot våra hemliga förtryckare och vanstyresmän.

Hr Cronholms inlaga till utrikesdepartementet blottar förhållanden, som de flesta helt visst icke skulle anse tänkbara i vårt nutida Sverige. Inför desamma tycker man sig också nästan förstå de inför offentligheten lancerade förklaringarna om hr Cronholm såsom lidande av "en fix idé", "förföljelsemani" etc. samt de anonyma skrivelser han mottagit med hot om "internering", om han icke slutade att "bråka". Vad som i inlagan framlägges, bekräftar på tydligast tänkbara sätt riktigheten av de av hr Cronholm tidigare gjorda avslöjandena av envoyén G. O. Wallenberg. De återgivna omdömena av tre av våra svenska beskickningschefer i utlandet äro till den grad nedgörande för hr Wallenberg, att man helt enkelt icke kan fatta, att Konungen och ministärerna kunnat låta sakerna på sätt som skett passera samt anse med rikets värdighet och intressen förenligt att vidare i dess tjänst använda bemälde hr Wallenberg. De ifrågavarande beskickningscheferna, vilkas omdöme väl icke kan hänföras till något utslag av sjukligt "förföljelsemani" såsom gentemot hr Cronholm gjorts gällande, äro fullt samstämmiga däri, att hr G. O. Wallenberg är en moralisk undermålig person, ovärdig att i rikets tjänst nyttjas. Ja, en av dem ser i honom t. o. m. en ärftligt belastad individ, ur stånd att skilja mellan rätt och orätt, vars rätta hemvist borde vara Långholmen. Av inlagan framgår vidare bl. a., att hr Wallenberg på sin tid från Tokio till svenska regeringen i uppenbart syfte att skada hr Cronholm inrapporterat falska uttalanden av förre japanska vice utrikesministern Ishii. För att nu icke närmare ingå på alla de övriga uppseendeväckande avslöjanden, som inlagan blottar.

De tre svenska beskickningschefernas i vår artikel refererade förkrossande omdömen jämte allt vad förut av hr Cronholm i hans anmälningar till Konungen, J. K. och J. O. lagts envoyén G. O. Wallenberg till last, såsom för avgiven falsk redovisning, falsk reseräkning, förfalskning genom bortrivande av vissa delar av en till honom för vidarebefordran överlämnad tjänsterapport samt systematiskt insändande till svenska utrikesdepartementet av falska redogörelser, äro tillvitelser av sådant slag, att man inför deras underlåtna påtalande ovillkorligen har att konstatera, att huset Wallenberg i vårt samhälle numera ställts ovanom lagen på ett för rättsinnade svenska medborgare och den allmänna moralen i högsta grad kränkande och utmanande sätt. Hr G. O. Wallenbergs efter tjänstgöringen i Tokio officiella utmärkelse genom dekorering med storkorset av nordstjärneorden samt hans vidarebefordran som beskickningschef i Konstantinopel samtidigt med hans angivares bestraffning medels avsked ur diplomattjänst, allt detta endast understryker det nämnda sakförhållandet. Om hr Wallenbergs påtalade ämbetsförbrytelser skett medvetet eller omedvetet, är en omständighet, som ingen inverkan kan hava på frågan om hans lämplighet eller icke som svensk beskickningschef i utlandet. I ena som andra fallet står det klart för envar med oförvillat omdöme o. oförvillade rättsbegrepp, att han måste vara lika odugliq och olämplig att bekläda en dylik förtroendepost.

Det kan icke betecknas annorlunda än som en riksskandal av för vårt land och dess nutida styrelse i allra högsta grad nedsättande slag, att en person, som enligt framskjutna, betrodda svenska diplomaters omdömen under sin verksamhet i Tokio gjort sig skyldig till "brottslighet, oduglighet och vårdslöshet" i tjänsten och som icke friats från de många förbrytelser varför han i tjänsten anklagats, av konung och regering ansetts lämplig och värdig att vidarebefordras i diplomatisk tjänst. Svenska folket kan icke vara nöjt härmed. Det kräver oavvisligen, att envoyén G. O. Wallenberg efter allt vad som kommit till offentlig kännedom om hans person och tidigare verksamhet — vilket allt icke kunnat vara dem, som ha bestämmandet i sin hand, obekant — omedelbart hemkallas som svensk beskickningschef i Konstantinopel och att han inför vederbörlig domstol här ställes till laga ansvar för de förbrytelser, som lagts honom till last. Sveriges ära o. anseende fordrar ovillkorligt, att så utan uppskov sker.

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar.
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.
S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.
Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

Den judiska messianismens pioniärer i vårt land

som välvilligt om också ej alltid öppet protogeras av den hemligt regerande judendomen, rasa i sitt språkrör "Folkets Dagblad Politiken" över att svenska män djärvas motsätta sig deras djävulska, på lögn, hat, mord och skräck grundade välde. Dessa landsförrädare inom Sveriges gränser, som öppet arbeta på vårt svenska samhälles omstörtande och som för ändamålet frikostigt stödjas med klingande mynt av sina mäktiga rasfränder inom den "gyllene internationalen", de judiska världsbankirerna, spela inför de ovetande massorna rollen av den sanna och äkta, renodlade antikapitalismen, svärande all ve och förbannelse över "de usla kapitalisterna och bankerna.". Man kan så livligt föreställa sig, huru de soignerade penningefurstarna i bankpalatsernas guldsmidda gemak skola le i sitt innersta, när de läsa utgjutelserna av sina kära rasfränder, vilka kämpa för den judiska "frigörelsen" bland "de förtryckta massorna".

I en för några dagar sedan publicerad artikel under rubriken "kontrarevolutionärernas ligor" formligen skummar det nämnda organet av raseri över dessas verksamhet, som enligt judisk uppfattning innebär en utmaning mot allt vad moral och anständighet heter och som har — "stora bankintressen" bakom sig. På sedvanligt behändigt sätt blandas sålunda korten bort och avvändes uppmärksamheten från de ifrågavarande agenternas egna intima förbindelser med just "de stora bankintressen" av internationell karaktär, som äro synonyma med den judiska storfinansens och som äro den drivande motern i hela den miljarder kostande judiska världsrevolutionspropagandan. Nu har det, menar "Folkets Dagblad" t. o. m. gått därhän, att "de kontrarevolutionära ligorna" ej ens sky att hålla internationella kongresser. Överste Norinder i Samhällshjälpen har gjort sig skyldig till den oerhörda förbrytelsen att ha djärfts deltaga i en dylik, som nyligen hållits i London. Det är blott förvånande, att herrarna i det messianska organet icke direkt hänvända sig till de officiella statsmakterna, men det göra de icke, ty de veta, att "den hemliga regeringsmakten" ändock hjälper dem, så långt förhållandena gör det möjligt för den, vilket sannerligen icke vill säga litet. I artikeln, som ägnas den nyssnämnda Londonkongressen, vid vilken vissa åtgärder beslutades i syfte att få till stånd ett inernaionellt samarbete mot de kommunistiska världsrevolutionssträvandena, skriver tidningen bl. a.:

"Denna antikommunistiska international riktar sin udd och sitt arbete icke blott mot Sovjet-Ryssland, som man givetvis vill utplåna från jordklotet snarast möjligt, utan mot hela den internationella arbetarerörelsens frihetssträvanden, både fackligt och politiskt.

Dessa fascister ser arbetarklassen och Sovjet-Ryssland som en enda enhet. De förstå att varje slag mot Sovjet-Ryssland också är ett slag mot den internationella arbetarklassen."

Det är sannerligen på tiden, att åtgärder och det effektiva sådana från samhällets sida vidtagas för att äntligen få ett slut på den ruskiga hat- och lögnagitation, som med statsmakternas goda minne här bedrives av moskvajudarna till de svenska arbetarnas och ungdomens förvillande och vars blotta tillvaro är en oförlåtlig skam för dem som nu makten hava i vårt land. De samvetslösa agitatorernas tal om att den antikommunistiska rörelsen skulle vara riktad mot "arbetareklassens frihetssträvanden" är en lögn av det mest cyniska slag, som gärna tänkas kan, liksom överhuvud allt vad de komma med. Den äkta och sanna antikommunismen syftar till att just rädda icke blott de vilseledda arbetarna utan folket i dess helhet från proletariseringen och förslavandet under det judiska mammonsväldet. Den dag, då våra hederliga svenska arbetare få denna sanning klar för sig, äro vi förvissade om, att de också skola veta att på förtjänt sätt förpassa hela det värda sovjetagentsällskapet tillbaka till Moskva, där de ju ha en fristad tills dess det ryska folket hunnit samla sig till motvärn och skaka av sig det bloddrypande judiska messiasoket.

Omedelbara åtgärder mot kokainhandeln nödvändiga.

Enligt ett meddelande till pressen är frågan om skärpta straff för handeln med kokain f. n. föremål för övervägande inom socialdepartementet, och är det möjligt, att en proposition i ärendet kommer att föreläggas årets riksdag.

För den som något känner förhållandena på området står det klart, att det är en tvingande nödvändighet att åtgärder ofördröjligen vidtagas för att sätta en slutlig damm för den giftflod av kokain, som nu väller in över landet, hotande att ytterligare nedbryta vårt folks moral och hälsa. Ett eventuellt dröjsmål från statsmakternas sida skulle helt enkelt vara oförsvarligt och kunde icke tydas annorlunda än som ett välvilligt åskådande av den nu så florerande kommersen i kokain.

Mussolini om människorna och staten.

(Forts. fr. sid. 1.)

att de i sin uselhet bryta sönder det, så fort de finna det med någon liten egen fördel förenligt, men fruktan för straff inger dem en respekt som håller"..

Människorna sörja mer över förlusten av någon ägodel än över en broders eller faders död, ty en död kan glömmas ibland, men aldrig en sak. Orsaken ligger i öppen dag; ty var och en vet, att ingen makt i världen kan väcka den döde brodern till liv, men väl kan man hoppas på att återfå sin förlorade egendom". Och i tredje kapitlet av "Discorsi" säger Machiavelli "Såsom alla de, vilka tänkt något över människornas samhällsliv, hava bevisat och såsom all historia till övermått har ådagalagt, är det nödvändigt för den som skall styra en stat och där stifta lagar, att utgå från den förutsättningen, att alla människor äro onda och att de alltid äro benägna att följa sitt sinnes lömska ingivelser, så snart tillfället erbjuder sig.... Människorna göra aldrig en god gärning annat än av nödtvång; men där friheten är obegränsad och självsvåldet får spelrum, uppfylles genast allt av oordning och förvirring".

Sedan Machiavelli fällde dessa yttranden om människorna har, skriver Mussolini, åtskillig tid förflutit, men om det må vara mig tillåtet att bedöma mina likar och samtida, så skulle jag icke på något sätt kunna modifiera Machiavellis omdöme. Kanske borde jag i stället skärpa det.

I fortsättningen skriver Mussolini: Motsättningen mellan furste och folk, mellan stat och individ, är enligt Machiavellis åskådning ofrånkomlig. Ordet Furste bor förstås som liktydigt med staten. Individerna, ledda av sina egoistiska böjelser, drivas mot den rena anarkin, men staten skapar ordning och tukt. Individen vill ständigt slippa undan, vill icke lyda lagar, icke betala skatter, icke gå ut i krig. De äro icke många — hjältarna, helgonen — som offra det egna jaget på statens altare. Alla de andra befinna sig i ett latent upprorstillstånd mot staten. Att vilja kalla folket suveränt, är ett tragikomiskt påhitt. Folket kan på sin höjd överlåta, men aldrig utöva en suverän makt. Frågan om de representativa systemen är mer ett tekniskt än ett moraliskt problem. Till och med i de länder, där sådana inrättningar hava gammal hävd sedan sekler, kommer det ödesmättade stunder, då folket icke frågas det allra minsta till råds, därför att man vet, att följden kunde bli en katastrof; då rycker man utan vidare ifrån folket suveränitetens pappers-krona — prydlig nog i vardagslag — och i stället beordras detta folk utan vidare att foga sig i en revolution, att acceptera ett fredsslut eller att gå ett krigs ovissa öden till mötes. Folket har här bara att säga ja, att bekräfta och lyda.. Det har aldrig funnits, finnes icke och kommer troligen aldrig att finnas någon statsmakt, som vilar helt på frivillighetens grund. "Härav kommer det sig, som Machiavellis yttrar i "Fursten", att de profeter, som förstodo att vädja till vapen, kunde segra, under det att de andra misslyckades. Ty folken äro vankelmodiga till sin natur, o. det är lätt att bibringa dem en övertygelse, men svårt att få dem att hålla fast vid sin övertygelse. Det är därför i sin ordning, att man tvingar dem att tro, när de icke längre tro av sig själva. Moses, Cyrus, Tesevs, Romulus skulle icke länge ha kunnat upprätthålla sina samfundsordningar, om de icke litat till vapnen för att stödja dem."

Påsktankar.

Av regementspastor E. SCHRÖDERHEIM.

Joh. 20: 1—10.

Slå upp och läs själv Johannes' evangelium, det 20:e kapitlet, Uppståndelsehistorien i dess trovärdiga enkelhet och korthet. Alla apostlarne äro vittnen om uppståndelsen, de vittna om vad de själva upplevat. För varje gång vi på nytt ställas inför det gamla påskevangeliet, förfelar det icke att göra ett mäktigt intryck på våra själar, om vi annars äro mottagliga för intryck från renhetens, sanningens och livets värld, och icke i denna timliga världens själviska ävlan och tomma fåfänglighet förlorat själva sinnet för de eviga verkligheterna och de himmelska sanningarna.

Ja, intryck gör påskevangeliet på oss, därför att det möter ett djupt behov och en innerlig längtan hos varje människa. Det är livsbehovet, livslängtan. För liv äro vi skapade. Men här nere i denna syndens och dödens värld finna vi ej det rätta livet. Här gå vi alla och bära döden inom oss. Vi icke blott stå såsom apostlarna enligt evangelierna, och gråta utanför en grav. Vi ha graven inom oss. Eller vi äro själva såsom döda och begravna. Det rätta livet känna vi icke annat än genom hörsägner. Och vi förmå ej giva oss själva liv. Aldrig har man hört, att en död kan väcka upp sig själv ur död och grav. Jo, en enda. Det är han, hjälten, som bröt inseglet på sin egen grav på påskmorgonen och bärgade själva sin kropp undan förgängelsen, då han segrande framgick ur döden. Han ensam kan skapa liv ur vår död. Han har gått före oss. Och ännu i dag räcker han oss sin hand och bjuder oss att stiga ut ur dödens port och bryta oss igenom alla hinder och tåga segrande framåt i hans fotspår.

Ja, han är vår hjälte, som kämpat och vunnit för oss. Allt i hans heliga liv, från krubban i Betlehem till himmelsfärden, gäller oss. Intet har skett blott för hans egen skull. För mig och dig är han född och död och uppstånden. Han åtog sig vår förlorade sak. Han gjorde den till sin sak. I ren, osjälvisk kärlek utstod han allt, tills segern var vunnen. Redan där han hänger på korset, är han hjälten, som på varje punkt av sitt lidande triumferar över varje mötande frestelse. Ja, mitt i sitt nederlag segrar han. I förnedringen förhärligas han. I svagheten blir han hjälte. I ringheten krönes han med konungakronan, som strålar i oförgänglig klarhet genom seklerna. Och allt detta för mig och dig.

Så känn då din hjälte! Känn hans kärlek — ej med förståndsskärpa och tankespekulationer — utan känn den med ett hjärta, som hungrar efter liv. Hur Kristus blivit vad han är för hela mänskligheten, det är oåtkomligt för all s. k. kritisk forskning. Det ligger nämligen på ett område av tillvaron, där förståndskritiken och dess inkast intet har att säga. Därför är det dåraktigt att söka bortförklara det, som just utgör det krönande o. fulländande slustycket i vår frälsares hjältegärning: nämligen hans uppståndelse ur graven på tredje dagen. Att söka få bort detta stycke av vår kristna tro, det är ett lika fåfängt företag, som om någon ville försöka med sina armar rubba hälleberget eller klippan, som mitt i havet genom sekler trotsat stormar och bränningar. Ingen förnuftig människa frestar ett dylikt företag, ty hon vet, att det är på förhand dömt till att misslyckas.

Lika litet borde man försöka rubba vår apostoliska tros bekännelse om vår hjältes uppståndelse från de döda. Varje sådant försök måste stranda på sin egen outförbarhet och orimlighet. Den kristna kyrkan är med sin 1900-åriga historia beviset för Kristi uppståndelse. Apostlar och martyrer, kyrkans ädlaste och visaste fäder och lärare, den uppståndnes sanna vittnen och bekännare från begynnelsen allt intill denna dag, bland alla folk i alla land, kunna förvisso ej hava levat och dött på en inbillning, en hallucination, en lögn. Deras tro på uppståndelsen har faktiskt b u r i t dem genom liv och död. Hur skulle den då kunnat bero på ett misstag, en fantasi eller ett bedrägeri?

Aposteln Paulus säger: "Är Kristus icke uppstånden, så är vår predikan fåfäng, då är ock eder tro fåfäng, och I ären ännu i edra synder." Hur kunde väl Kristus hava brutit syndens och dödens och helvetets makt, om han själv till sist blivit dödens byte? Då var det ju icke han, som segrat. Då vore ju hans verk i grund misslyckat. "Men nu är Kristus uppstånden från de döda och har blivit förstlingen bland de avsomnade." Genom sin uppståndelse har han själv fulländats såsom vår segerhjälte. Vi kunna sjunga med Kristi församling:

Sitt öga Jesus öppnat har,
Och mörkret är fördrivet.
Det helga liv han återtar,
Som var för oss utgivet.
Hjälten fram ur graven går,
Och på hans segerfana står:
Uppståndelsen och livet.
Halleluja!

Men vad betyder Kristi uppståndelse för vårt eget liv? Jo, den utgör enda grunden för vår uppväckelse ur syndens dödssömn och vår räddning över till det sanna livets värld.

Vår frälsning ur synd och död kan ej komma till stånd genom våra bemödanden och föresatser eller genom ansträngningar av vår egen naturliga kraft, vishet och konst. Den sker blott genom kraften av den uppståndne Kristus, då vi i tro och lydnad öppna vårt hjärta för hans evangelium. Det väcker då våra slumrande livsbehov. Det kommer oss att längta efter befrielse, ljus och liv. Vi få känna vår fångenskap och vår förnedring. Men icke blott detta. I evangeliet om den uppståndne möter han själv oss personligen, liksom ansikte mot ansikte, hjärta mot hjärta. Han räcker oss där sin starka och trofasta hand. Och om vi då i trons tillit fatta den handen, så drager han oss ut ur vårt gamla dödsliv, drager oss in i sin efterföljelse, in på den väg, där han själv vandrat: det nya livets väg, trons, kärlekens och hoppets väg, den väg, där man dag för dag segrar över allt, som är gammalt, kraftlöst, svagt, sjukt och dött, helt uppslukas av livet. Detta är betydelsen för vårt eget personliga liv av Kristi uppståndelse från de döda.

Såsom han själv är hjälten, så vill han göra oss till hjältar, i det han gör oss delaktiga av sin egen hjältekraft och sitt eget hjältemod. Han vill föra oss in i segerrik kamp mot alla de makter, som äro fientliga mot det sanna människolivet. Och i den kampen vill han gå framför oss och dagligen vara vid vår sida med kraften av sin uppståndelse och sitt nya liv. I stridens hetta vill han tillviska oss hugsvagelse o. frid. Och när det händer, att vägen tyckes oss alldeles stängd, och vi ej se någon utväg, utan känna oss på nytt inspärrade i dödens

PUB

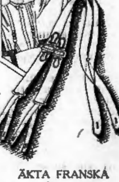

ÄKTA FRANSKA
Hängslen
av prima kvlitet
Kr. 2.25
Paul U. Bergströms A.-B.
13 Hötorget. 74 Drottninggatan.
54 Hornsgatan 54.

PÅ UTKIK

Där "den hemliga regeringsmaktens" högsta instans residerar.

Den judiska synagogan vid Wahrendorffsgatan i Stockholm, snett emot Enskilda banken.

Årets första majdemonstration.

Förberedelserna för årets förstamajdemonstration äro nu enligt vad upplyses i full gång. Vad slags "folkliga" krav arbetaremassornas uppbådande denna gång skall gälla, ha vi oss icke bekant. Kanske har den kosmopolitiska överheten det nu t. o. m. en smula besvärligt att fundera ut passande demonstrationsobjekt, ty folket (= herrarna i synagogan och Enskilda banken) är ju nu äntligen blivet "herre i eget hus", och några lancerade krav på öppen anslutning till det judiska Messiasväldet i Moskva torde man väl f. n. ej våga sig på, därtill är den svenska arbetarklassen för mycket tänkande. Måhända få vi denna gång se de röda fanorna hissas för kravet på "arbetareregeringen" Sandlers kvarstannande vid makten eller den av den nattsvarta reaktionen hotade doktor Bratts kvarblivande i orubbat bo.

Det gäller att se, huru länge våra bedervärda svenska arbetare skola vara med på detta judiska gyckelspel?

D:r Ehrenpreis stannar!

Överrabbinen d:r Ehrenpreis har nu enligt vad "Hebreiska Dagbladet" (s. k. Svenska Dagbladet) erfarit definitivt beslutat sig för att motstå locktonerna nere från Grekland och kommer att kvarstanna i Stockholm, där han ämnar 'fortsätta sin så framgångsrika verksamhet. "Hebreiska Dagbladet" är överlyckligt och presenterar för minst 100:e gången bilden av sin avgudade församlingsföreståndare på tidningens första sida.

mörka häkte, när all vår strävan och strid för sanning och rätt synes fåfäng, alla portar ut i livets värld tyckas igenbommade, när hela vårt liv tyckes oss misslyckat och förgäves, all vår kraft onyttigt bortspilld — då vill han själv, vår uppståndne hjälte och konung, bryta sig igenom på nytt i oss och **för** oss. Och då skall det med nytt mod, ny visshet och seger, nytt evighetshopp begynna jubla och sjunga inom oss — likt en kör av heliga påskhymner —

Till ljusets rymder nu mitt hopp
Mitt hjärtas hopp, skall sträckas.
Jag skall stå opp, som han stod opp,
Jag skall med honom väckas
Till ett liv, som ej förgås,
Som av förgängelsen ej nås,
Av synden ej befläckas.
Halleluja!

Du död, var är din udd Var är
Din seger, avgrundsskara?
Det liv, som Kristus mig beskär,
Kan ingen död befara.
Evigt hör jag honom till,
Som sade: "Där jag är, jag vill,
Att mina skola vara."
Halleluja!

Ps. b. 103.

Att hava erfarit och upplevt något av detta, det är att icke hava levat förgäves. Det utgör ett människolivs omistliga skatter och rikedomar, dess skönaste och heligaste innehåll. En allmän känd svensk man — till yrket bruksägare — yttrade för icke så många år sedan, då det led mot slutet av hans av arbete och framgång uppfyllda liv: "All glans och allt skimmer över vårt jäktande, hastigt försvinnande jordeliv är ingenting emot den frid, som gives oss i Jesus Kristus." Ett gripande vittnesbörd i sanning om vår hjälte och konung — vad han förmår skänka en arm, kämpande och lidande människosjäl. Ja, den frid, som skänkes oss i den uppståndnes namn, genom tron på hans fullbordade hjärtegärning och hans för oss vunna härliga seger, den friden är ej lik världens frid bedräglig och ovaraktig. Den är sann, djup o. oförgänglig. Och den utgör påskens gåva till varje fridlös människa.

Amen.

E. Schröderheim

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.

Växel med ankn. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.

Å textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. Tryckeri 1930.

Skånes jordbrukare eniga kring kravet på en undersökning av Spritmonpolet.

(Forts. fr. sid. 1.)

Anderson, huru den energiske ledaren av spritmonopolet, doktor Bratt, säkert ej skulle ha lyckats i sina manipulationer såsom skett, om icke statens organ visat en sådan oerhörd slapphet, vilken i vissa fall måste betecknas såsom rent brottslig. I sammanhanget omnämndes särskilt kungl. kontrollstyrelsen, varvid talaren närmare redogjorde för sina många fruktlösa försök i syfte att få besked rörande den större post "utestående fordringar" i Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag som tidigare här omtalats. Detta bolags aktiekapital har till 2/3-delar tagits av staten tillhöriga medel, men någon av staten utsedd revisor finnes icke och ingen myndighet, ej ens Kungl. Maj:t, har möjlighet att kunna granska bolagets böcker. Talaren redogjorde därefter för de åtta punkter, som antogos vid opinionsmötet å K. F. U. M. i Stockholm och vari yrkas på ljus och klarhet rörande spritmonopolet och dess verksamhet. Till slut bemöttes doktor Bratts påstående, att den undersökning, som 1923 på uppdrag av finansminister Beskow utfördes av bolagets revisorer, skulle kunna betraktas såsom varande tillfyllest. Denna undersökning var visserligen i och för sig mycket värdefull, då den klarlade, att de fyrahundra st. stamaktierna i spritmonopolet, som herr Richard Sandler 1920 avyttrade till finanskonsortiet för 400,000 kronor, i verkligheten hade ett bokföringsvärde av 30 milj. kronor. Undersökningen i fråga kan emellertid i ingen mån betecknas såsom någon djupgående sådan alldenstund den endast omfattade själva huvudbolaget samt ett fåtal av dotterbolagen. Det stora flertalet dotterbolag berördes icke alls därav. Vidare är syftet med den nu fordrade undersökningen någonting helt annat än vad 1923 års undersökning avsåg Avsikten med den undersökning, som nu krävs, vore enligt talaren, förutom den att få förhållandena inom spritkoncernen fullt uppklarade, att få till stånd en bas, varå en mera förnuftig och ur statens synpunkt ändamålsenlig ordning än den nuvarande kunde byggas.

Dir. Andersons föredrag avtackades med ovantionsartade applåder, varefter mötets ordförande frambar de närvarandes hjärtliga tack till föredragshållaren, uppmanande honom att icke förtröttas i sina lovvärda strävanden för åstadkommande av klarhet och ljus kring spritmonopolet samt förhållandenas inom sprithanteringen ordnande på ett fullt tillfredsställande sätt.

Sjukkassekongressen mot monopolsystem.

Rikssjukkassornas centralorganisation har på extra kongress i Stockholm behandlat sjukförsäkringsfrågan och därvid enhälligt beslutat antaga ett uttalande, vari en bestämd gensaga inlägges mot det k. förslaget, vilket inriktar sig på enkassesystemet, vilket utfört på sätt som tänkts skulle bli ett monopolsystem.

Judefrågans kärna.

(Forts. fr. sid. 1.)

— för att använda judarnas eget talesätt — någon kunna utträda ur en glänsande världsfirma för att i stället ingå i en konkursmässig sådan, eller med andra ord lämna en glänsande inkomst i sticket för att gå ruinen — efter judisk uppfattning — till mötes? Den judiska tron lovar judarne ej endast herraväldet över alla folk och äganderätten till all världens rikedomar, den förkunnar dem samtidigt även undergången och tillintetgörandet av alla andra folk — genom judendomen! — Enligt den första okonstlade lutherska översättningen, "säger den judiska national- och huvudguden, Jahwe, till sitt folk: "Du skall uppäta alla folk, vilka jag skall giva i din hand." (Mose bok).

Ett folk med sådana ideal, tänker icke på att kunna uppgå eller förena sig med andra folk. Ja, judarna skulle i själva verket bliva sin egen mission otrogna, om de uppgingo i andra folk; ty deras uppgift är, enligt deras egna skrifter, att vara övriga folks fiende, hatade och hetsare. Naturen giver oss exempel på, huru vissa djur liksom fått till sin uppgift att egga och resa upp andra, på det att dessa icke skola helt förslöas o. sjunka i likgiltighet. Träffande säger också den lärde Adolf Wahrmund: "Juden är sporren, som trycker det blodiga ödet på nationen och därmed driver honom till den yttersta kraftansträngning." Under sådana förhållanden är det dåraktigt, då en del människor omhulda den tanken att de judar, med vilka de dagligen umgås, skola kunna anpassa sig efter deras seder o. bliva goda statsmedborgare med vilka de skola kunna finna gemensamma livsintresen. Det finnes **absolut intet gemensamt mellan judarna och andra folk.** Det rör sig här om "Gud behagliga" motsatser. Judendomen är uppbygd på hatet till andra människor.

Därför äro också judarne något främmande, fientligt och osmältbart bland alla nationer. Det är att misstaga sig på deras natur, om man hoppas och tror sig kunna omdana dem till "normala" människor. Judarna själv afå begripligt nog ej tillstå detta sakläge, ty därmed skulle de ju själva avsäga den gren, varpå de sitta o. sålunda förhindra uppnåendet av alla sina mål; de äro nödsakade att anlägga en mask. Detta förty komma de i all framtid att försäkra sin glödande patriotism och sitt trogna statsmedborgarskap såväl om sin hängivenhet till fosterlandet (som ju mången bland dem byter lika ofta som den ryske bonden ömsar skjorta). Detta är endast en nödvändig svepmantel som ofrivilligt betingas av deras levnadssätt. Den som känner deras hemliga skrifter, vet, huru mycket av tilltro man får sätta till deras försäkringar härvidlag.

Sanningen är den: **judarne bilda, trots att de äro spridda över alla världens länder, en särskild nation, ja, en särskild stat, "en stat i staten."** De äro icke villiga att uppgiva denna sin politiska särställning, då den tillförsäkrar dem oerhörda fördelar. Ty medan de åtnjuta samma medborgarrätt som andra borgare, äga de samtidigt skydd av den judiska staten och samtidigt hava de även möjligheten att arbeta för sin internationella judiska **hemliga stat** samt på så sätt komma i åtnjutande av åtskiliga fördelar. Varje affärsman omgiver sig av skenet "huru viktigt det är att han får inblick i firmans alla hemligheter" samtidigt som han är hemlig delägare i något konkurrensföretag.

Filosofen Fichte skildrade för mer än 100 år sedan frågans kännetecken i det han sade: "Nästan i alla Europas länder utbreder sig en mäktig, fientligt sinnad stat, som ligger i ständigt krig med alla övriga och mångenstädes fruktansvärt förtrycker medborgarne: Det är judendomen. Jag tror inte.. att densamma blir så fruktansvärd därigenom, att den bildar en avsöndrad och hårt förkättrad stat, utan därigenom, att denna stat är uppbyggd på hatet mot hela mänskligheten.. Ni tala sockersöta ord om tolerans, människorätt och medborgarrätt under det att ni i oss kränker den allra första människorätten.. Minnes ni då icke" staten i staten"? Faller icke den tanken eder in, att judarna, vilka redan äro medborgare i sin egen stat, som är vida fastare o. starkare än alla övriga, fullständigt komma att trampa eder under fötterna om ni också giver dem medborgarrätt i eder stat?"

Det hör till vårt livs största försyndelser, att sådana mäns uttalanden och varningar mot judarna som Luthers, Napoleon I:s, v. Moltkes' Schillers, Göthes, Hugos, Bismarks' m. fl., blivit tillbakahållna. De skyldiga härför äro naturligtvis i första hand judarna men som medskyldiga äro givetvis även att räkna våra nutida framstående lärare i filosofi, politik och historia.

Fichte hade rätt: Alltsedan judarna fingo medborgarrätt hos oss, äro de **dubbelmedborgare** och vi andra blott enkelmedborgare; de äro samtidigt borgare i tvenne stater och kunna sålunda sälja och förråda den ena till den andra. Och denna sorts affär bedriva de också i rikligt motto. De hava på andra staters bekostnad placerat judestaten i sadeln.

Detta deras förräderi utsträcker sig till alla jordens länder — med undantag för England, som ingått en "firmasammanslagning" med judestaten; Englands världsherravälde betyder alltså detsamma som judendomens världsherravälde. (I England ha judarna utbrett den sagan, att engelsmännen äro avkomlingar av en av de förlorade Israels tio stammar; en föreställning, som många bildade engelsmän ännu i dag tro på och äro stolta över!)

Judarna äro emellertid mera än en nation och en religionsgemenskap: de äro icke endast en särskild stat utan också en för sig sluten **ras.** För att i judestaten bliva fullt erkänd medlem, måste man hava judiskt blod, vara judisk avkomma. Judendomen släpper inte in någon främling i sin gemenskap, men släpper icke heller så lätt ut någon av de sina. "Archives israélites" (1864) säger: "Israel är en nationalitet. Vi äro judar, därför att vi äro födda judar. Det barn, som härstammar från israelitiska föräldrar, är israelitiskt.. Vid födelsen gavs oss det israelitiska sigillet och detta sigill kunna vi aldrig förlora, aldrig avlägga. Den israelit som förnekar sin religion, som låter döpa sig, upphör därför icke att vara israelit."

Härav framgår alltså, att även den döpte juden är en hemlig medlem av det stora hebreiska blodsförbundet och har plikten att tillvaratagа de judiska särintressena.

I denna gestalt bildar judendomen en fast gemenskap, som icke har sin like på jorden. Den besitter helt enkelt en svuren karaktär. Talmud hotar också förrädare till den judiska saken med dödsstraff. Förutom blods- och trosgemenskap, sammanbindes judendomen av hatet till allt icke-judiskt. Lika visst som den försonande kärleken är huvudlinjen i vår kristna lära, lika visst är det även, att det oförsonliga hatet är grundlinjen i judendomens. Därur uppstår en motsats til lalla icke-judiska folk, som för dessa måste innebära en varning och en maning till den yttersta försiktighet och det skarpaste motstånd.

De är sålunda en ytlig och vilseledande uppfattning, då motståndarna till judendomen karaktäriseras som fanatiska **tros- och rashatare,** medan de i verkligheten företräda ett av sann idealism buret krav på **skydd mot en fiende till kristen mänsklighet samt kristen sed och kultur.**

(Forts. i nästa n:r)

Nedrustningsministern som "socialistregeringens" förklarare.

(Forts. fr. sid. 1.).

den bygger på folkets breda bas, och att den mötes av förtroende från folkets sida." Eftersom enligt Socialdemokraten ingen opposition mötte denna regeringens deklarerade förvissning, skulle man kanske tro, att densamma accepterats av auditoriet. Dock säkert är icke, att denna gång tystnaden behövde betyda ett instämmande. Ty även inom arbetareklassen börja nu andarna att vakna, och man nöjer sig där helt säkert snart ej längre med endast fraser och ord. Fastmera begynner man där att kritiskt skåda till gärningarna. Det konstaterade märkliga samarbetet mellan herrar socialistledare och herrar storfinansmän inom Spritmonopolet är ju ingen enstaka företeelse utan endast ett uttryck för en allmän verklighetssituation, en situation, som heltvisst i längden blir besvärlig för de för "folkets" sak så tappert kämpande ledarna att inför massorna på ett nöjaktigt sätt förklara.

Wallenbergarnas diplomater ruinera Sveriges ära och anseende.

Forts fr. sid. 1

håll torde kunna betraktas såsom i hög grad betecknande för det nuvarande rättstillståndet i vårt land under huset Wallenbergs spira, var av i huvudsak följande lydelse:

I anslutning till mina skrivelser till utrikesdepartementet, jämte vilka jag till Eders Excellens' kännedom översänt genomslagskopior av mina anmälningar om envoyén G. O. Wallenbergs ämbetsförbrytelser, och till bevis därom, att även andra redbare män, vilka under ungefär samma tid som jag tjänat departementet och nu innehava chefsposter vid tre av våra beskickningar, dela den av mig uttalade uppfattningen om denne envoyé, tror jag mig icke böra underlåta att såsom ett steg i min vällovliga försvarskamp mot huset Wallenberg till Eders Excellens' förtroliga kännedom på detta sätt nu bringa innehållet i några brev från dessa tre beskickningschefer, vilka jag på sin tid från dem fick mottaga. Jag är viss om, att Eders Excellens behagar finna, att mina ansträngningar att erhålla upprättelse gentemot de rättskränkningar, som tillfogats mig, icke äro att beteckna såsom en yttring av "förföljelsemani", en "fix idé" eller dylikt, som de fege Wallenbergarne, när de visat sig oförmögna till redbart försvar, nu söka genom sina bulvaner göra gällande inför en omdömeslös allmänhet. Sådana påståenden framföras nämligen till mig från skilda håll, och en anonym brevskrivare hotade mig efter offentligögrandet av min första anmälan mot samme envoyé till och med med — internering som i vårt land synes ha blivit ett medel, i brist på redbara sådana, för att söka skydd mot den, som har moraliskt mod att söka ut sin rätt.

Envoyén O. Ewerlöv, dåvarande chef för rättsavdelningen, skriver till mig den 26 juni 1908 bl. a.: "Av beskickningens verksamhet ser jag själv föga, men så mycket mera handesavdelningen. Jag kan tänka mig, att det synes Dig underligt se en statsinstitution arbeta efter dylika metoder. Du kan vara övertygad om att rapporterna just icke vinna någon större anklang här, men man synes vilja låta vederbörande löpa linan ut. För den som en gång blir minister n:r 2 i Japan, torde det icke bliva en lätt sak att återföra allt till sina rätta proportioner".

Min efterträdare såsom legationsekreterare i Tokio skriver därifrån den 22 september 1912: "Tack för ditt brev av den 2 dennes. Ledsamt nog kan jag ej ge dig några upplysningar om

Väskan

En gedigen kappsäck

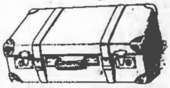

år Holliday. Av brun, slät fiber 1:ma lås och förstärkta hörn samt runtom kraftiga läderremmar med söljor.

Storl. cm.	50	55	60	65	70	75
Pris kr	12:-	13:-	14:-	15:-	16:-	17:-

Väskan

23 Kungsgatan 23.

Glöm icke

att förnya kvartalsprenumeration å

NATIONEN

Prenumeration verkställes lämpligast genom posten.

SLIPSAR

— ALLA

VÅRNYHETERNA

NU INKOMNA.

Prislägen, 1:50–8:50.

Hagmans Herreekipering

Skjortspecialist.

SVEAVÄGEN 108 (3 dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.

Största Möbelutställningen

Lägsta priserna.

BRÖDERNA LJUNGGREN

15 Malmskillnadsgatan 15

NU

är rätta

ÖGONBLICKET

INNE

att förnya kvartalsprenumeration å

NATIONEN

Pren.-avgiften är:

Kvartal .... kr. 2:75
Halvår .... „ 5:25
3 kvartal .... „ 7:50
Helår .... „ 10:—

TIDNINGEN NATIONEN,

S. Kungstornet, Stockholm.

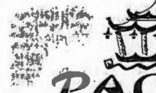

PAGOD

Konditori — Restaurant

i

Södra Kungstornets översta våning.

Konditori - Lunch - och Supéservering.

Hembakat bröd av egen tillverkning.

Hänförande utsikt mot strömmen och slottet.

Vill Ni **gynna** NATIONEN,
gynna då annonsörerna
samt **åberopa** NATIONEN.

NATIONEN

Torsdagen den 1 April 1926.

Omålade MÖBLER
Husgerådssaker, alla slag - Leksaker
Billigaste priser
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243

HOTELL **KUNG CARL**
Birger Jarlsgatan 23 Telefon: NAMNANROP
Rekommenderas!

RÅDHUS-RESTAURANTEN
MUSIK dagligen av FERNQUISTS Solistkapell.
HANTVERKAREGATAN 4 Tel. 31403

min chef gjort något för att förhindra, att du får den sedvanliga dekorationen. (Uteblivandet av en sådan anses nämligen innebära en prickning av vederbörande. Red. anm.). Jag har ej kunnat märka något, och ej hr Cederlöf heller, som ju varit här före mig. Vilket naturligtvis på intet sätt visar, att han verkligen icke gjort något sådant. Därtill har han haft rikliga tillfällen, utan att vi kunnat erfara något därom. Det är väl sannolikt, att W. ej talat så värst vänligt om dig vid sina besök i Gaimusho (= japanska utrikesdepartementet) och vid sina försök att förklara sin återkomst. Men jag antager, att hela den utgång, som saken fick: anklagarne fingo rätt men återkallades eller förflyttades och den "skyldige" återkom med alldeles ogenerad uppsyn och miner av segerherre, fortfarande på samma sätt som förut. Jag tror att detta varit nog att sätta myror i huvudet på japanerna, så att de ej rätt visste vad de skulle tänka om saken. Det är andra här som detsamma gäller om. En tid efter det jag kommit hit, anlände ryske ambassadören Malowsky som varit borta på ledighet. När jag gjorde honom min första uppvaktning, frågade han mig, om jag konfidentiellt ville meddela honom, om W. verkligen skulle återvända från Peking till Tokio". "Med min chef laborerar jag så gott jag kan, sökande undvika öppen brytning. Jag har därför tagit som min uppgift tills vidare att, där jag kommer åt, söka neutralisera honom. I början sökte han med tvära avklippningar komma ifrån alla skäl, men han märkte snart, att han missräknat sig på mig, och nu tar han ibland skäl, men man får manövrera diplomatiskt. Och så får man ta honom från den humoristiska sidan. När jag kommer med några uppgifter, som strida mot vad han trott, så säger han alltid: Det tror jag inte, eller det är ej sant. Om det vore vanligt folk jag hade att göra med, så skulle jag förstås låta honom veta vad jag tänker om att på dylikt sätt bli behandlad som lögnare (= honom själv). I början blev jag också så ond, att jag avhöll mig från varje vidare samtal med honom. Men nu känner jag honom, och nu roar det mig att först komma med min uppgift och, sedan han kommit med sitt tvära förnekande meddela källan. Han sjunker ju för varje dylik episod allt djupare i min aktning, och hans förnekande får endast ett skimmer av löje över sig. Jag vet nu, att han i alla fall tar ad notam vad jag säger, fast han är för ärekär för att erkänna det. Vi ha förstås haft många dispyter, men det yttre förhållandet håller ännu".

Numera envoyén Torsten Undén, Eders Excellens' högt aktade äldre broder (rörande envoyén Undén önskade gen.-konsul C. särskilt framhålla honom såsom en av utrikesdepartementets största förmågor, en sällsynt omdömesgill och karaktärsfast personlighet, vars fosterländska sinnelag står utom allt tvivel), skriver till mig från Berlin dels den 21 september 1911 och dels den 4 oktober samma år sålunda:

"Hjärtligt tack för brev och P. M., vilka senare jag härmed återställer. Vårt omdöme är detsamma, nämligen att de äro mycket väl avfattade, och att det ej är din skuld, om ibland ämnen måste behandlas, som äro nog så penibla. Särskilt tyckte vi att W:s bordellfråga, och hans skriverier om Uddén voro mer än lovligt vidriga och att de måste döma sig själva. Ja, vet du, jag får säga, att i en sådan avskrädeshög av mänsklig vidrighet, som W:s karaktär måste vara, har jag aldrig haft tillfälle att peta. Och dock — och det är det värsta — är mannen ej i högre grad medveten brottsling, utan han handlar efter något slags perverst och förmodligen ärvtligt belastat samvete. Han har nog inga möjligheter att skilja på gott och ont. Mot honom kan man alltså ej ha någon indignation, blott hoppas, att han på det ändamålsenligaste sätt blir oskadliggjord", samt "Jag vill genast besvara ditt brev den 2 d:s." Först gäller det att konstatera sakförhållandet: Wallenberg är en person, vars avskedande står på dagordningen under tre år, och mot vilken fullt bindande bevis angående brottslighet, oduglighet och vårdslöshet förebragts av hans tre underordnade och på annat sätt, mot vilkas oförvitlighet ingen med undantag av W. haft något att anföra. Wallenberg får en reprimand, men denna offentliggöres ej, så att allmänheten vet intet om den. För W. spelar den ingen roll. Det är som att hälla vatten på gåsen. Han är ju en karl utan karaktär, och han ler åt reprimanden, då han samtidigt av regeringen får den mest lysande upprättelsen genom att få återvända och genom att ni tre avskedas eller återkallas. Är ej detta straff för er? Desutom erbjuder man dig, som är legationssekreterare, en attaché- eller Hilfsarbeiterplats vid Konsulatet i Hamburg. Är det ej degradering så vet jag ej vad! Jag förstår emellertid din ömtåliga ställning. Som jag redan i mitt förra brev antydde, är det ej bra, att du ställer dig i breschen och går till justitiekanslern, emedan du då blir jävad som vittne, om det skulle gå till process framdeles, och W. får möjlighet att svära sig fri, något som jag förmodar ej skulle genera honom stort. Vidare emedan du ännu har möjlighet att få rätt och upprättelse, och för sådant syfte måste avvakta den nye excellensens utnämning. Jag vill och kan i denna sak ej ge råd. Men att du icke kan låta dig nöjas med vad som skett är klart. Detta ej blott av personliga skäl, utan emedan du är skyldig Sveriges ämbetsmannakår, som du tillhör, att begära upprättelse. Vart skall det taga vägen, när det tillåtes att K. M. representeras av en person, som borde representera sig själv på Långholmen, och när landets högsta förtroendemän nedlåta sig till att advocera inför sig själv i en tjuvs intresse, blott emedan denne hör till storkapitalismens mäktige?

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Beställ
Edra
Kuvert
genom
ELDIN & ROSENLUND
Malmtorgsgat. 8.
Tel. N. 3877
Kontorsutensilier, papper, affärstryck.
(Eget tryckeri.)

Café
CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8389.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr.
Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Bröderna Waller,
MEK. REPARATIONSVERKSTAD
Regeringsgat. 55 ö. g. Tel. Norr 21 592.
Utför alla slag av
mek. reparationer samt lås o. nycklar.
Omsorgsfullt, förstklassigt arbete till humana priser.

Bokbinderilektioner.
Grundlig undervisning i allt till yrket hörer.
Fru ANNA LINDGREN,
Grevgatan 10, 1 1/2 tr., Stockholm.
Telef. 73934.

Färska Skånska
ÄGG
Kr. 1:70 pr kg.
Extra fint **SMÖR** till
Kr. 3:— pr kg.
Stort välsorterat lager av
OST
absolut lägsta priser.
Carl Sandbergs Smöraffär,
Tegnérgatan 17. Tel. Norr 21539.

KAFFE
köpes bäst
och billigast
hos FREDRIK CARLSSON,
Södermannagat. 33.
Tel. Söder 30931.

Ännu finnas
en del exemplar
TREDJE UPPLAGAN
av
"Brattska Spritkoncernen avslöjad."
Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition, Södra Kungstornet, Stockholm. Tel. 5898 och Norr 5899. **Sändes på beställning mot postförskott.**

På Söder
Får Ni Edra
SKODON
bäst, billigast, omsorgsfullt och snabbt lagade.
SÖDERMALMS ELEKTR. SKO-REPARATIONSVERKSTAD.
Södermannagat. 18.
Tel. Söder 31468.

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av **kontorsmaskiner** under garanti. Försäljer: **Färgband Karbonpapper** och tillbehör till **billigaste priser.**

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

TOBAKSVAROR
och **Tidningar**
Kungsgat. 27 (inv. Regeringsg.)
Wicksells Tobakshandel
Lösnummer av Nationen

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

KAFÉET,
Skånegatan 66,
rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina vältempererade maltdrycker.
Vördsamt
Richard Lindberg.

ERIK ERIKSSON
Plåtslageri
STOCKHOLM
Brunnsgatan 23 - Tel. N. 14915.

Måltidsdryck som hälsokur
erhåller man av Fruktsalt-Samarin; det ger en läskande och härlig kolsyredryck, som piggar upp optiten och befordrar ämnesomsättningen, renar och uppfriskar blodet, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, utdriver de skadliga urinsyran, gifter som måste rensas bort, varmed undanrödjes grundorsaken till dålig hälsa: hela organismen sättes i god form.
Drick därför dagligen Fruktsalt-Samarin. Pris pr fl. kr. 2.50; motsvarar 25 fl. mineralvatten. Erhålles å apotek, hos drog-, färghandl. m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm.

Kem. Tekn. Fabr. Globens näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer. Pröva och döm själv.
GLOBEN
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Läs annonserna
i Eder tidning!
Gynna annonsörerne!

Om jag vore i ditt ställe, så skulle jag dels säga T., att jag efter moget övervägande, beslutat att ej låta mig nöja med vad Regeringen gjort i saken, utan att jag, kosta vad det ville, skulle skaffa mig upprättelse, dels omedelbart efter den nye utrikesministern tillsatts meddela honom samma beslut, samtidigt som jag likväl skulle låta honom veta, att jag, så långt herderns bud tillåta ville rätta mig efter de önskningar, som den nya regeringen kunde hava att undvika pinsam skandal. Skulle du anse olämpligt, att du återvänder till Tokio — något som ju skulle kunna tänkas efter vad W. kan ha ljugit ihop, enligt principen: spottar man smutsig saliv på en vit duk, så blir det en fläsk, hur vit duken än varit — skulle så vara (jag delar ej den uppfattningen) så ville jag i dina kläder begära ett yttre tecken på att jag haft rätt och i form av avancement eller en ny post av samma grad, som den du har."

Sådant är dessa tre, utrikesdepartementets mångårige tjänstemäns omdöme om envoyén G. O. Wallenberg, och sådant måste ovillkorligen omdömet bliva av en var, som kommit i närmare beröring med honom. Det överensstämmer ju också tillfullo med mina uttalanden.

Beträffande den i envoyén Undéns först återgivna brev omnämnda bordellfrågan vill jag icke underlåta att i detta sammanhang korteligen förklara densamma till bevis om, vilka smutsiga medel envoyén Wallenberg tillgrep, och hur nedrigt han beljög oss, när han ej på annat sätt kunde försvara sig mot våra anmälningar.

Han skriver till utrikesministern sålunda: "Excellensen Ishii (dåvarande vice utrikesministern) har i dag meddelat mig, att tvenne rapporter ingått till Foreign Office om legationssekreteraren Cronholm. Såvitt jag uppfattat rätt var det sistlidne vår under min vistelse i Kina. Den ena var från guvernören i provinsen Kanagawa—Yokohama och den andra från guvernören i provinsen Hokkaido i norra Japan. Vid första tillfället hade Cronholm vägrat att betala en rikisha-man mer än 10 sen — 18 öre — för verkställd körsel. En häftig dispyt hade följt. Polis hade ingripit — det var på öppen gata — och som C. var högljudd och ohövlig, blev han av polisen inrapporterad till mären, vilken sedan förde saken vidare till guvernören. Det blev på alla håll konstaterat, att Cronholm hade orätt — den fastställda taxan var 20 sen — men man ansåg i Foreign Office, att Cronholms brutala uppträdande icke borde till åtgärd föranleda. Vid det andra tillfället hade C. i Hokkaido under besök av ett mindre välkänt ställe råkat i delo med polisen. Rapport följde till guvernören och genom denne till Foreign Office. Då C. kort därefter infann sig i Foreign Office för att hos excellensen Ishii framföra klagomål över den behandling han rönt från polisens sida, meddelade denne åt Cronholm innehållet av den från guvernören redan ingångna rapporten jämte därvid fogad noggrann utredning. Dessa handlingar, sade excellensen Ishii, läggande tonvikt på sina ord, torde ha övertygat C. att han burit sig mycket illa åt, ty han gick genast. Vi äro mycket ledsna, tillade excellensen Ishii, att sådant förekommit, och vi ha med hänsyn till det goda förhållande i vilket Ni står till oss cj velat göra sak av vad som förefallit, men det är ej rätt lämpligt, att en person i diplomats ställning uppenbart förgår sig mot gällande föreskrifter".

Dylika medvetet sanningslösa uppgifter skydde ej denne envoyé att nedskriva till departementet, och för att söka giva sken av trovärdighet åt desamma skydde han ej häller att lägga dem i en högt uppsatt japansk ämbetsmans mun. (Generalkonsul C. bad här få framhålla, att den åberopade japanske diplomaten Ishii på senare förfrågan av C. förklarat, att de i hans mun av Wallenberg lagda orden voro honom fullständigt främmande. Red. anm.)

Nu förhöll det sig i verkligheten så. Vid ett tillfälle i Yokohama blev jag antastad av några råa rikisha-dragare, alldeles som envoyén själv och så många andra utlänningar ofta blivit, därför att jag ej ville betala dem mer än vad jag var skyldig att enligt taxan betala. Det hände nämligen, såsom så ofta var fallet, när det gällde utlänningar och betalning skulle erläggas, att en annan rikisha-kuli, en s. k. pushman, uppenbarade sig och krävde lika betalning som dragaren enligt påstående att han "skjutit på". Då jag varken begärt eller haft någon sådan, avvisade jag givetvis hans oblyga begäran samtidigt som jag betalade dragaren enligt taxan, varmed denne var nöjd. Men han tog, enligt japansk sed, sin kollegas parti mot den vite, och när de början gå agressivt tillväga, nödgades jag anmoda stationsföreståndaren att ingripa till deras avlägsnande, varefter jag kunde fortsätta återresan till Tokio. Och vid ett annat tillfälle, då jag var på besök i staden Hakodate i norra Japan tillsammans med marinattachén, blevo vi — liksom fallet var med de flesta utlänningar, som vågade sig utanför de vanliga turistvägarna — misstänkta såsom spioner och på det barnsligaste sätt underkastade förhör av okunniga och dumma japaner. Detta skedde emellertid icke på "ett mindre välkänt ställe", ty något sådant besökte vi icke, utan på stadens förnämsta hotell Katsuta, det enda där utlänningar kunde ta in. När jag efter en promenad i staden återkom till hotellet, fann jag marinattachéns rum bevakat av gendarmer, varför jag nödgades uppgiva, vilka vi voro, för att vi skulle bli befriade från vidare trakasserier och ej riskera att bli kvarhållna. Från det rum, som marinattachén erhållit, hade han nämligen utsikt över den del av staden, som tillhörde den s. k. krigszonen, och detta var nog för att uppväcka japanernas misstankar om spioneri. Vid båda dessa tillfällen var jag t. f. beskickningschef och var förty min ställning såsom sådan skyldig att om det passerade under hand göra anmälan till japanska utrikesministeriet. Så gjorde jag också, och excellensen Ishii uttalade till mig sitt beklagande över vad som skett samt framförde vederbörande guvernörs ursäkter.

I detta sammanhang ber jag att vördsamt få bringa till Eders Excellens kännedom, att jag medelst skrivelse till riksdagens justitieombudsman den 31 nästlidne mars ingivit ännu en anmälan mot envoyén G. O. Wallenberg, enligt mitt förmenande utgörande det bästa bevis för hans ovärdighet att bekläda en statlig förtroendepost i främmande land.

Jag dristar hängiva mig åt den förhoppningen, att Eders Excellens, såsom den där därtill nu makten haver, måtte i alla vårt kära fosterlands intresse oskadliggöra envoyén G. O. Wallenberg genom hans återkallande till hans ursprungliga näring.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 15. Fredagen den 9 April 1926. Årg. 2.

Wallenbergarnas landsskadliga inflytande inom svensk utrikespolitik.

En inlaga till U. D. rörande envoyén G. O. Wallenberg av generalkonsul F. Cronholm.

"Den makt och det inflytande det farliga huset W. kommit att utöva även på utrikespolitikens område, måste omedelbart tillintetgöras, om vårt goda internationella anseende skall kunna återställas och upprätthållas".

Generalkonsul Folke Cronholm har med anledning av de i förra numret av Nationen införda artiklarna angående envoyén G. O. Wallenbergs diplomatiska verksamhet ingått till utrikesdepartementet med en skrivelse, vari han påkallar vederbörandes omedelbara inskridande mot den landsskadliga verksamhet, som huset Wallenberg numera även kommit att utöva på det utrikespolitiska området. Den märkliga skrivelsen är av följande lydelse:

Till Kungl. Utrikesdepartementets kännedom har jag äran härjämte vördsamt och pliktenligast överlämna ett exemplar av tidningen "Nationen" den 1 april 1926, innehållande tvenne artiklar rörande envoyén G. O. Wallenberg, denne förbrytare- och pajasdiplomat, som, alltsedan hans mäktige bröder funno det vara med sina intressen bäst förenligt att avleverera honom till staten och insätta honom på den s. k. diplomatiska banan, utgjort en skamfläck för den kår, han sålunda kommit att tillhöra, och som till skada och skam för vårt lands goda namn och anseende alltjämt innehar en hög statlig förtroendepost i främmande land, trots han på ett i sitt slag enastående sätt visat sig vara ovärdig att nyttjas i rikets tjänst. Här, om någonsin, hade väl regeringsformens par. 5 bort tilämpas. Rikets tjänst fordrar hans återkallande.

Hade han ej hetat Wallenberg, så hade han förvisso ej heller kunnat undgå att från sin post i Japan och Kina redan år 1911 bliva förflyttad till en plats, där han åtminstone för någon tid varit oskadlig, i stället för att få lov att återvända till anställningslandet för att bringa ytterligare skada och skam över sitt hemland och sedan, när hans fortsatta orena förehavande avslöjades och han därför blev från anställningslandet förvisad, befordras till liknande förtroendepost i annat land, vars innehavare förflyttades för att åt honom där bereda plats. Och där har han nyligen fått ytterligare bevis på förtroende från sitt hemlands regering i form av ackreditering hos den nya turkiska regeringen i Angora, för vilket tilltag den nu sittande s. k. socialistiska regeringen bär ansvaret.

Vi ha sannerligen icke råd att på dylikt sätt slösa med vårt lands goda namn och anseende i främmande land endast för att behaga huset Wal-

Forts. å sid. 4.

Ambassadören Ishiis förklaring till gen.-kons. Cronholm.

Ett tydligt bevis för sanningslösheten av envoyén Wallenbergs beskyllningar mot hr. C.

I vår i föregående nummer införda artikel angående envoyén G. O. Walenberg omnämndes såsom ytterligare bebis för falskheten i dennes uppgifter i hans tjänsteskrivelse till svenska utrikesdepartementet om generalkonsul Cronholm en av förutvarande japanske vice utrikesministern, senare ambassadören i Paris, K. Ishii lämnad förklaring. Då det givetvis måste vara av intresse för den stora allmänheten att taga närmare kännedom om den handling, varpå generalkonsul Cronholm stöder sina svårartade beskyllningar icke blott emot envoyén Wallenberg utan jämväl de statliga myndigheter, som skulle uraktlåtit att bringa klarhet och rättvisa i saken, ha vi hos hr C. förhört oss angående den refererade förklaringen av ambassadören Ishii och därvid satts i tillfälle taga del av densamma, som avgetts skriftligt i ett brev, daterat Paris den 3 november 1913 och av följande lydelse:

"Dear Mr. Cronholm.

Edert brev den 28 i förra månaden har jag mottagit och ber att till svar få meddela, att jag, då jag sedan flera år icke befattat mig med ifrågavarande dossiers, icke är i stånd att giva något definitivt besked i omskrivna sak. Allt vad jag kan säga är, att *jag icke minnes, att jag någonsin framställt några klagomål till H. E.* (= Hans Exel. G. O. Wallenberg) *mot Eder* (kur. av red.) men att jag fick tillfälle att delgiva honom den japanska förklaringen i anledning av de obehagliga händelserna i Yokohama och Hakodate, uti vilka Ni blev invecklad och över vilka Ni anförde klagomål hos mig i utrikesministeriet....

Believe me,
Dear Mr. Cronholm
Yours very truly
K. Ishii."

Vid det samtal vi i detta sammanhang hade med generalkonsul Cronholm framhöll denne, att ambassadören Ishiis brev utgjorde svar å en av hr C. framställd förfrågan, som skett efter erhållet samtycke av dåvarande utrikesministern, varvid bifogats en engelsk över-

Forts. å sid 3.

Nedrustningens facit.

I vår föregående artikel redogjordes för innebörden av 1925 års nedrustningsbeslut, som bragt vårt folk i ett sådant läge, att det i händelse så skulle behövas är urståndsatt att kunna försvara sig mot en inkräktare. Den motivering, som framförts för beslutet, visade tydligt, att den intet annat var än en skenmotivering till beslöjande av den landsförrädiska gärningens verkliga syfte o. innebörd. Det måste utan tvivel betecknas som ett högst märkligt utslag av utrikespolitiskt realitetssinne, att landets regering och folkrepresentation i samband med övergivandet av vår traditionella neutralitetspolitik och av vår avhållsamhet från varje inblandning i den europeiska storpolitiken berövar oss de försvarsmedel, som ansetts nödvändiga redan för skyddandet av vår neutralitet. Svenskar, utrustade med normal fattningsförmåga, kunna heltvisst icke förstå en så beskaffad mentalitet, en så underbar okunnighet om utrikespolitikens mål och medel. Vår nuvarande riksförsamling har också med sin "försvarsreform" givit det mest uppenbara bevis för sin mindervärdighet och odugligbet som lagstiftande representation för svenska folket.

Herrar nedrustningsivrare, ha hänvisat till den internationella rättsordningen, vilken härefter skulle utgöra grundvalen för den mellanfolkliga samlevnaden inom Nationernas Förbund, och i barnslig tro förlitat sig till detta förbunds förmåga att trygga de enskilda staternas rätt och säkerhet, förbiseende det faktum, att kriget trots allt fortfarande är diplomatiens yttersta medel och att vid internationella konflikter den satsen alltjämt gäller "makt är rätt." Det föreligger emellertid starka skäl till misstro mot det partis, som främst trätt i breschen för nedrustningskravet, socialdemokraternas, så mycket utskrikna idealitet i denna fråga, enär den renodlade maktpolitik detta "arbetareparti" hittills visat sig bedriva inom svensk utrikespolitik, tydligt visar hän på en krasst egoistisk materialism. Till försvar för "vänsterlösningen" framhölls som man erinre sig, att denna skulle innebära, att den glupande socialdemokratiska ulven komme att förvandlas till ett menlöst lamm, så snart det gällde den nationella välfärden. En dylik underbar tillämpning av internationalismens 'idealitetsbegrepp' kan ju möjligen väntas från hr Lindhagens sida, men hör knappast samman med så reelt betonade herrar som en Per Albin Hansson eller en Arthur Engberg. Allt tal om internationell rättsordning och idealitet av dessa lydiga redskap för de judiska raseringsträvandena i vårt land är endast renodlad bluff. Detsamma gäller också deras s. k. partivänner inom kontinentens stormakter.

Vårt medlemskap i Nationernas Förbund innebär alltså ur svensk synpunkt icke någon minskning av försvarsväsendets uppgifter utan i stället en avgjord ökning. Vilja vi icke påtaga oss de med medlemskapet förenade skyldigheterna, kunna vi ej heller påräkna att bliva delaktiga av de utlovade fördelarna. Ty det framgår fullt tydligt av de många diskussioner, som förts i denna fråga, att den nationella säkerheten måste tryggas genom vederbörande stater själva samt att dessa därjämte måste vara beredda att deltaga i internationella förbundsföretag av militär art. I betraktande härav framstår nedrustningen i vårt land som en ren orimlighet, som omöjligen kan förklaras

(Forts. å sid. 4.

DEN HEMLIGA KOMMUNISTKONGRESSEN I STOCKHOLM.

Varför ingrepo icke myndigheterna sin plikt likmätigt?

I anslutning till den i vår ledande artikel omnämnda, nyligen avhållna "röda internationalens" kongress i Moskva har under påskhelgen i olika länder "hemliga kongresser", däribland även i Stockholm, hållits, varvid vissa betydelsefulla frågor, som krävt det största hemlighållande, förevarit till behandling. I stockholmskongresen deltogo jämväl ett halvt dussintal representanter från den kommunistiska internationalen i andra länder, vilka vid det här laget torde ha lämnat åtminstone huvudstaden. Enligt vad som sipprat ut skall den enda frågan, som förekommit vid Stockholmskongressen ha varit den om planläggandet av en militär propaganda i de olika arméerna Europa runt; det råder dock knappast något tvivel om, att icke dessutom en av huvudpunkterna vid kongressen varit att fatta beslut med anledning av den vid Moskvakongressen antagna resolutionen om igångsättande i alla länder av "individuell terror" d. v. s. organiserad mordkampanj mot alla för den judiska bolsjevikiska saken farliga personer.

Det är ett i hög grad anmärkningsvärt förhållande att den här omnämnda hemliga kommunistkongressen ägt rum utan att våra polismyndigheter synas ha ägt någon kännedom därom. Dessas benägenhet för att se genom fingrarna med de mot rikets och dess medborgares säkerhet riktade stämplingarna är ovillkorligen av sådant slag, att man måste fråga sig, på vilken sida vi egentligen ha våra rättssäkerheten bevakande myndigheter? För vår del äro vi visserligen i ingen mån överraskade av att konstatera denna märkliga passivitet från de ifrågavarande myndigheternas sida, men icke förty måste vi erinra vederbörande om, att det varit deras oavvisliga skyldighet enligt svensk lag att här icke se genom fingrarna. Det hade tvärtom varit polismyndighetens ovillkorliga tjänsteplikt att icke blott taga reda på de personer, som deltagit i den i dagarna hållna kongressen i Stockholm, utan också att lagföra dessa för uppenbart förräderi. Herrar representanter för polismyndigheten ha tydligen förbisett, att t. o. m. de, som ha haft känendom om

Forts. å sid. 2.

Martin Luther om judarna.

År 1543 utgav Martin Luther tvenne böcker betitlade "Om judarna och deras lögner" och "Sem Hamphores", vari han framkastade rent av tillintetgörande domar över detta av Gud fördömda folk. Ingen av våra nutida antisemiter har fällt så skarpa ord om judarna som denne gudfruktige man använde i sina uttalanden.

I den ena av sina böcker skriver Luther om judarna: "De hava redan i barnaåren insupit ett sådant hatets gift mot gojim (icke-judar) och fortsätta hela livet med prästernas tillhjälp därmed, så att det rent av fräter sig in i och genomsyrar deras blod och kött, märg och ben och på så sätt blir hela deras natur och liv. Lika litet som blod och kött, märg och ben kunna förändras, lika omöjligt är det att denna deras livsåskådning skall kunna förändras; de måste bliva och förgå sådana de äro."

"Säger då icke deras Talmud genom prästerna, att *dödandet icke är någon synd, om bara icke någon broder i Israel blir dödad; och att svära falskt gentemot en hedning* (d. v. s. kristen) *är ingen synd; att bestjäla eller plundra en gojim är en gudabehaglig gärning*, ty de förmena sig vara av det ädla blodet, men vi *de förbannade gojim*, som de icke kunna behandla illa nog, *eftersom de äro världs-*

Forts. å sid. 3.

En dansks omdöme om våra restriktioner.

Den kände danske museimannen och bryggeriidkaren Vagn Jacobsen, som under påskveckan uppehållit sig i Stockholm för studerande av våra museer och samtidigt även ägnat vårt restriktionssystem sin uppmärksamhet, har beträffande detta senare uttalat sig för en tidning sålunda:

Jag hyllar mig till den personliga friheten och tror att man bör praktisera den så långt som möjligt är i ett upplyst land. Och för övrigt anser jag de restriktioner, som här finnas, ganska inkonsekventa. Man kan inte få snaps eller punsch och konjak men vin tillräckligt för att bli mer än överförfriskad, om man så önskar. Jag tror icke heller på totalförbud, ty det verkar i motsatt riktning mot vad egentligen meningen är. Upplysningens väg är det nog, och icke förbudets som säkrast för till målet. Föresten kan jag tillägga att jag här i restriktionernas Stockholm under en veckas tid sett flera överförfriskade människor ute på gatorna än jag g[illegible] under ett helt år i Köpenh[illegible].

Judefrågans kärna.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Tacitus erkände på sin tid, att det judiska väsendet var det egentliga upphovet till hatet mellan människorna. Den ständiga klagan från judarnas sida att vara förföljda, är ett utslag av den judiska egenskapen att förvränga verkligheten. Sanningen är den, att judarna själva äro just fienderna till och förföljarna av alla ärligt syltande och arbetande folkslag. De äro uppfyllda av ett oförsonligt hat mot allt, som ej tillhör deras egen folkstam. Härpå lämnas tillräckligt med bevis i de urgamla judiska skrifterna, där judarna av sina präster uppmärksammas på, att de vid sidan om dem boende folken endast äro "hethiter, amoriter, pheresiter" och allt vad de nu kallas, som endast äro till för att utsugas, underkastas och utrotas av judafolket.

Den uppfattningen omhuldas ännu i dag av judarna, att vi icke-judar för dem äro "amalekiterna och edomiterna". De icke endast se i de icke-judiska folken det direkta föremålet för utsugning — medvetet eller omedvetet — utan arbeta samtidit på deras ekonomiska och sedliga undergång samt förintelse som folkraser.

Prof. Adolf Wahrmund säger: "Judarnas frammarsch över jorden är icke någon vandring utan ett erövringsfälttåg. De slå läger under falsk flagg mitt ibland sina fiender, städse beredda på an- och överfall." Det ständiga medvetandet att i övriga folk behöva se en fiende, vilken de frukta och som de måste hata och överlista, har förlänat dem en skygg vaksamhet, en ständigt lurande, lyssnande, spionerande och spekulerande natur, som intet ögonblick kan hängiva sig åt den sorglösa gemenskapen. Medan den godmodigt germanen öppet visar sitt hjärtelag, förråder juden aldrig sin innersta tanke o. längtan. Just då, när han i andras sällskap hänger sig åt någon oskyldig förströelse, står han på lur för att finna ett svaghetstillfälle hos dessa, vilket han strax söker utnyttja. Detta ständiga spejande har under generationernas lopp i hög grad utvecklat den judiska sinnesskärpan, som i alldagliga ting och synnerligast i affärer gör sig mycket märkbar och förlänar honom en viss överlägsenhet. Det är denna judens stora kontrast mot germanen, som gör att denne verkar tvär, slö och likgiltig samt låter överlista sig av sin sluge motståndare. Sporren till den ju-

Forts. å sid. 3.

Den 9 April.

Skall "individuell terror" tillåtas i Sverige?

Den oerhörda kampen mellan judendom och kristendom om herraväldet över människorna närmar sig alltmera sitt avgörande skede. Judarna äro i dag hunna så långt på sitt erövringståg i världen, att de i de flesta kristna länder förfoga över såväl de officiella som de icke-officiella maktmedlen. Det är också därför som de nu förmena det historiska ögonblicket vara inne för sin tusen år gamla messiasdröms förverkligande.

Kampen mellan judendom och kristendom har senaste årtiondet kostat många miljoner människor livet. De ohyggligaste blodbaden voro det stora världskriget samt den bolsjevikiska revolutionen i Ryssland, vilken senare ensamt krävde miljoner kristnas liv. Under hotet från blodsregeringen i Moskva vaknade äntligen de till förtvivlan bragta europeiska folken till insikt om den hotande faran, o. sedan några år hava vi att bevittna en fruktansvärd kamp från dessas sida till försvar för den kristna samfundsordningen. Ovanifrån slagna i bojor av den judiska storfinansen och underifrån ej mindre hårt ansatta av den judiska bolsjevismen har denna de kristna folkens försvarskamp mot Antikrist varit en heroisk kamp, som visar, att den judiska anden ännu trots allt ej lyckats att till grunden förvittra den kristna. Mussolinis lyckade nationella revolution i Italien ingav förtröstan och tillförsikt åt den antibolsjevikiska kampen i andra länder, där den verkade med exemplets makt och ej minst moraliskt i hög grad bidrog till det framgångsrika avvärjandet för nuet av den judiska bolsjevikrevolutionen.

Efter de senaste misslyckade kommunistiska omstörtningsförsöken i Europa, såsom i Estland och Bulgarien m. fl. länder, har i vår världsdel en paus inträtt i den stora revolutionskampen, varunder de båda fienderna konsolidera sina ställningar och företaga de nödiga förändringarna i sina aktionsplaner, allt medan den aktiva kommunistiska verksamheten koncentreras på andra världsdelar, framför allt Asien. Vad f. n. sker inom "den röda internationalen" visar med all tydlighet, att man är i färd med en icke oväsentlig omläggning av taktiken visavis de europeiska staterna, inom vilka det yppat sig de största svårigheter att vinna arbetarna för en revolutionär kommunistisk massaktion. Den tidigare aktionslinjen överges alltmera av Moskvaherrarna såsom oändamålsenlig och i stället koncentreras i vår världsdel ansträngningarna på att bryta den nationella motståndskraften och vinna de ledande och tongivande personerna inom de borgerliga samhällena för den röda omvälvningen. Den allvarligaste av de attacker, som hos oss företagits, var 1925 års riksdagsbeslut att nedskrota Sveriges försvarsväsen. Under det den judiska pressen uppbjuder all sin förmåga för att demoralisera alla lager av vårt folk och de bildade klasserna sorglöst förströ sig med jazz o. dyl., behandlas de ledande och tongivande inom det borgerliga samhället på lämpligt sätt medels fester och personliga fördelar av olika slag. På alla vägar fullföljes sålunda med djävulskt raffinemang aktionen för brytande av den nationella, moraliska motståndskraften och för det borgerliga samhällets erövring inifrån.

Under tiden fattas nya, betydelsefulla beslut av den i Moskva församlade "röda internationalen", vilken helt nyligen beslutat att överallt övergå till "individuell terror" och att för ändamålet i alla länder omedelbart organisera aktiva terroristiska grupper. Sinovjev-Apfelbaum, som vid kongresesn framförde förslaget om individuell terror, motiverade detta med att "blod äskar blod och utan att tillämpa den individuella terrorn mot våra mest framstående motståndare i utlandet skola vi icke komma någon vart". I den diskusison, som föregick beslutet, yttrade sig bl. a. en svensk kommunist, Klaman, vilken försäkrade, att "bland Sveriges unga kommunister funnes tillräckligt hängivna element, som icke skulle tveka att offra sin frihet, om det bleve nödvändigt att rödja ur vägen deras klassfiender."

Alltså äro vi nu komna därhän, att de, vilka drista motsätta sig de judisk-bolsjevikiska omstörtningssträvandena i olika länder, skola undanröjas medels "individuell terror" eller med andra ord mördas. En organiserad mordkampanj mot alla personer, som befinnas obekväma! Och från svenskt håll har deklarerats, att här finnes gott om unga män, som äro villiga att låna sina händer åt mordverktygen. Att det ligger allvar och blodigt sådant bakom det beslut, som fattats i Moskva och för vars genomförande den judiska messianismens unga pionjärer i alla länder nu skola inrikta sin aktionsiver liksom på en helig uppgift, står höjt över allt tvivel. "Den individuella terrorn" är yttersta medlet för brytande av motståndskraften inom det kristna samhället. Dess tillgripande på officiell order är så mycket allvarligare, som den i stor utsträckning kan bedrivas utan att ens behöva riskera upptäckt, då flera av de giftmedel, som numera användas, äro av sådan beskaffenhet, att de icke förråda dödsorsaken utan giva ett misstänkt dödsfall sken av naturlig död. Om nu överhuvud en särskild varsamhet vid undanröjandet av obekväma personer skulle anses erforderlig, vilket är ovisst, eftersom hos oss liksom sannolikt i de flesta andra länder befattningen som rättskemist, den där i sista hand har att i misstänkta fall konstatera dödsorsaken, innehas av — en judisk läkare, som, om det skulle gälla, kan förmodas känna långt starkare förpliktelser mot den gemensamma heliga judiska saken än mot det svenska samhället, vars rätt han blivit satt att bevaka. Allt är som synes omsorgsfullt och väl planlagt och förberett!

Skola våra svenska statsmakter i lugn och stillhet åse, huru den judiska internationalen genom sin regering i Moskva nu inom Sveriges gränser organiserar mordkampanj mot alla dem, som djärvas motsätta sig dess välde? Har då verkligen statsmaktens auktoritet i vårt land sjunkit ända därhän, att också detta kan få ske? När de högsta i samhället, våra ledande statsmän och politiker, samtidigt med att dylika planer smidas mot svenska medborgare fraternisera och intimt umgås med dessa fiender till vår folk och de, som skulle skydda vår nationella ära och rätt, endast bekymra sig om det egna välbefinnandet och njutandet av den skröpliga glans, som umgänget med dessa förlänar, då är läget så allvarligt som det gärna kan bliva. Det är orgiefesten före det stora fallet, som firas, vansinnets dans på själva branten av undergången.

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar.
KARLAVÄGEN 48, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandteknici
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

Dr. Bratts martyrium.

Medan den stockholmska dagspressen så gott som helt nedsjunkit till en ren parodi på "det fria ordet", till lydiga verktyg åt de folkfientliga kretsarna inom den storfinansiella världen, hävdar vår svenska landsortspress i icke obetydlig utsträckning ännu med ära sin ställning som det offentliga ordets fria språkrör i allmänhetens tjänst. Åtskilliga av landsortens tidningar stå även såväl i andligt-kulturellt som moraliskt hänseende på en nivå, som ej tål någon som helst jämförelse med den demoraliserade och andefattiga stockholmspressen.

En av de tidningar i landsorten, som i berörda hänseende visat sig förtjänt av aktning, är Sydsvenska Dagbladet Snällpost, som för några dagar sedan i en ledande artikel tog till orda i den aktuella frågan om en revision av spritmonopolets affärer. Tidningen uttalar sin stora förvåning över att dr Bratt på sätt som skett tillbakavisa kravet på en revision och skriver bl. a.:

D:r Bratt har ju i det stora försvarstal, som han helt nyligen höll i Lund, förklarat, att "varför Spritcentralen motsätter sig kravet på en undersökning beror därpå, att det förts fram på ett sätt, som genom sitt misstroende är kränkande; anständigt och hyggligt folk går ej med på dylikt". Vi ha, uppriktigt talat, svårt att fullt förstå och fatta logiken i detta resonemang. Vi undra just, vad d:r Bratt — utan varje jämförelse i övrigt — skulle säga om en förtroendeman, som från något håll bleve beskylld för försnillningar och som förklarade, att han m e d a n l e d n i n g d ä r a v vägrade att underkasta sig en revision, som i och för sig eljest vore rimlig och välmotiverad. Här har dock på många håll även av sådana, som dela d:r Bratts uppfattning rörande restriktionssystemets berättigande, uttalats, att ett utsträckande av satsrevisionen även till det monopol, som heter Vin- och Spritcentralen, vore principiellt befogat och riktigt.

Det lider intet som helst tvivel, att hela den kampanj, som nu åter flammat upp mot Vin- och Spritcentralen, skulle helt ha uteblivit eller i varje händelse ej ha tagit de nuvarande dimensionerna, om ej d:r Bratt hade ställt sig så bryskt avvisande mot varje tanke på kontroll över bolaget från statsrevisorernas sida. Att ett dylikt krav har ställts, behöver för ingen del ha inneburit något misstroende. Men den oförtäckta retlighet, varmed det alltid har avvisats, har ej varit till godo.

I längden kommer det dock aldrig att gå för sig att avvisa tanken, att riksdagens revisorer, som ha rätt och skyldighet att med obönhörlig saklighet, utan förtroende men också utan misstroende, granska allt vad som har med statens affärer att skaffa, också få tillgång till granskning av detta väldiga statsmonopols affärer. När d:r Bratt i detta sammanhang ordar om "fasthet mot ohemula anspråk", hör detta till de uttalanden, som helst borde ha fått vara outsagda.

Sydsvenska Dagbladet har heltvisst rätt däri, att tanken på en revision, vi skulle vilja kalla den d e n s t o r a r e v i s i o n e n, icke i längden skall kunna avvisas. Dr Bratt, vars reela verksamhet vid det här laget är tillräckligt väl genomskådad av svenska folket, hade säkerligen gjort klokt uti att även låta åtskilligt annat än den skånska tidningen påtalat vara osagt. Det är såsom vi tidigare framhållit redan med full klarhet konstaterat, att förskingringar inom Spritmonopolet förekommit, uppgående till hundratusentals kronor. Men åklagaremyndigheterna underlåta att beivra de konstaterade förskingringarna av statsmedel. Vederbörandes tal om "ohemula anspråk" verkar under sådana förhållanden som ett direkt slag i ansiktet på svenska folket.

Våra politiska koryféer på påskséanser.

Några av den sittande plutokratisk-demokratiska regeringens ledamöter med flera företrädare för den härskande politiska aeran ha under påskhelgen varit ute på föredragsturnéer och upplyst folket om den dagspolitiska situationen samt respektive herrars synpunkter på de aktuella politiska spörsmålen. Någon inblick i verklighetsläget ha dock vederbörandes orationer ingalunda givit, de ha som vanligt lätt och lekfullt rört sig på ytan och så gott som uteslutande sysslat med doktrinära spörsmål, som drivits upp till riksviktiga angelägenheter, altmedan våra stora nationella livsfrågor såsom sådana överhalkats eller helt förbigåtts.

Nedrustningsministern söker ytterligare "förklara" socialismen.

Vår olyckssaliga nedrustningsminister, hr Per Albin Hansson, var uppe i Gävle, där han fortsatte sin tidigare begynta utläggning av socialismens väsen, som synes bereda honom rätt så betydande svårigheter, då han tydligtvis själv studerat den Marxska katekesen en smula ytligt. Hr H. förklarade, att han icke alls förvånade sig över, att "kritiken" hade svårt för att förstå "våra socialistiska talesätt", enär "våra egna (synnerligast han själv! red. anm.) ha svårt att skilja socialism från klasskamp". Tal. framhöll, att orsaken till den socialistiska regeringens kvarsittande vore, att den borgerliga majoriteten vore så splittrad, att det är större skillnad mellan höger och borgerlig demokrati än mellan socialistisk och borgerlig demokrati. Regeringen ville föra en sådan politik, som motsvarar den socialdemokratiska folkmajoritetens önskan sådan den kom till uttryck vid valet 1924.

Herr nedrustningsministern uraktlät emellertid att i sammanhanget erinra om, att den "folkvilja", som kommit till uttryck vid 1924 års val var resultatet av den falska, vilseledande propaganda bland arbetarna, som han själv och hans "partivänner" i ledningen utan spår av känsla för landets och folkets sanna intressen med den yttersta hänsynslöshet bedrevo. Men det är så bekvämt att vid behov kunna försvara sig med, att man endast är en lojal exekutor av den vid val uppenbarade suveräna folkviljan!

Statsrådet Wigforss karaktäriserar "det väsentliga i socialismen".

Finansministern Wigforss, Brattska spritcentralens speciella vän och beskyddare och förövrigt en av ministären Sandlers allra flitigaste folktalare, hedrade annandagen Malmö arbetarekommun med ett politiskt föredrag. Efter att ha framhållit det naturliga i, att socialdemokraterna, det största politiska partiet, innehade regeringsmakten samt ha vidrört arbetslöshetsfrågan m. m. yttrade talaren, att socialdemokratin nu stode i valet mellan två vägar: att jämka sig fram med tillhjälp av de borgerliga vänsterpartierna eller att gå ut i opposition. Talande skäl funnes för bägge vägarna. Om det är riktigt, att den socialdemokratiska regeringen för närvarande icke förmår att förverkliga synnerligen mycket av socialismens väsentliga krav, är det i alla fall ett faktum, att vi för varje år vinna ökat inflytande i fråga om det väsentliga: hävdandet av socialismens organisationstanke inom produktionen.

Hr Wigforss behöver sannerligen icke uppställa någon fråga på den punkten, om det är sant, att socialdemokratin i vårt land är ur stånd att infria de löften, den så heligt och frikostigt givit Sveriges arbetare och tack vare vilka han och hans "partivänner" nu sitta vid regeringsmakten. Att ett parti såsom Wigforss', vars ledare helt sålt sig åt arbetareklassens fiender, d. v. s. den folkutplundrande kosmopolitiska storfinansen, intet kan uträtta för det arbetande folkets sak, är endast självklart. Det råder heller intet tvivel om, att icke även hr Wikforss förstår det rätta orsakssammanhanget härvidlag, fastän han icke anser detta lämpligt att andraga vid sina upplysningsföredrag ute i landet. Den tröst han bjuder arbetarna i det ständigt ökade inflytandet i fråga om det väsentliga: "hävdandet av socialismens organisationstanke inom produktionen" kan tyckas som ett klent utbyte mot all den härlighet, som tidigare utlovats.

Hr C. G. Ekman om "samhällsarbete och samhällskamp".

Bland raden av politiska påsktalare märktes vidare den officielle chefen för den amerikanska "Antisaloonligans" härvarande filials, s.k. "kristna för budsrörelsens chef, riksgäldsfullmäkt. C. G. Ekman, en av de judendomen helt försvurna herrar politiker, som på sistone utövat det mest ödesdigra inflytandet inom svensk politik och den som utanför socialdemokratiska partiet främst är att beteckna som den ansvarige för den landsförrädiska nedskrotningen av Sveriges försvarsväsen, något som bemälde politiker dock alltfortfarande tyckes yvas över. Hr Ekmans föredrag hölls annandagen i Rättvik och Falun och hade formulerats "Samhällsarbete o. samhällskamp". Anförandet utgjorde i stort såsom vanligt en lovsång över det egna jaget, d. v. s. frisinnade partiet, som förmenades representera den sunda sparsamheten och det sunda förnuftet, i motsats naturligen till alla de övriga partierna, av vilka högern ville slösa med folkets medel på försvaret och socialdemokraterna för sociala ändamål.

Anständighetskänslan borde i sanning bjuda en herre som hr C. G. Ekman, om nu någon sådan funnes kvar hos honom, vilket ju icke är mycket sannolikt, att icke inför folket ute i landet yvas över sin landsförrädiska bragd att hava förstört Sveriges krigsmakt. För sin sparsamhetsiver hade han icke behövt sakna objekt, därest denna iver varit ärligt menad, utan att ruinera landets nationella säkerhet. Utan att röra en finger har han åsett, huru den judiska storfinansen utplundrat land och folk på 100-tals miljoner och hållit om rygge ndet härskande politiska korruptionssystemet. Speciellt kvalificerad som moralpredikan för de andra partierna är han alltså långt ifrån. Det är livligt att hoppas, att han, inom en icke alltför avlägsen framtid även skall bliva i tillfälle erfara det oförvillade svenska folkets dom över sin politiska gärning.

Den hemliga kommunistkongressen i Stockholm.

Forts. fr. sid. 1.

de landsförrädiska stämplingarna, ehuru de ej närvarit vid desamma, och som underlåtit att uppenbara dem, kunna bli åtalade enligt straff'agens 8 kap. 2 §. som säger:

"Hvar som vet förräderi eller sådant brott emot rikets säkerhet, som ovan sagt är, å färde vara, och det ej i tid upptäcker, dömes till fängelse eller till straffarbete i högst fyra år. Har han ej de skäl, varmed han tilltror sig kunna den brottslige till gärningen binda; uppenbare då, utan att nämna personen, de omständigheter, som honom kunniga äro, eller straffas som nyss sagt."

Våra rättssäkerheten bevakande myndigheter tyckas vidare alldeles ha glömt bort, att det finnes ett kap. 10 i strafflagen, vars 14 § lyder:

"Var som, muntligen inför menighet eller folksamling, eller i skrift, den han utspritt eller utsprida låtit, uppmanar till våld å person eller egendom eller till annat brott, varde, där ej uppmaningen särskilt med straff belagd är, dömd till böter eller fängelse. Avsåg uppmaningen brott, varå strängare straff än fängelse kan följa, eller voro eljest omständigheterna synnerligen försvårande, då må till straffarbete i högst fyra år dömas. Är den skyldige i följd av uppmaningen förfallen till straff för delaktighet i brott, som därå följt, gälle vad i 4 kap. 1 § stadgas".

Vi tveka icke att beteckna det som en skandal, att landsförrädisk verksamhet i uppenbar strid mot rikets lagar tolereras. Vederbörande myndigheters "seende genom fingrarna" med densamma är givetvis mycket betecknande för det hos oss numera rådande kosmopolitiska rättstillståndet. Allt tillåtes och tolereras, som har "den hemliga regeringsmaktens" gilande! Och till herr justitiekanslern till slut en fråga: Är Sveriges rikes lag icke längre till för att efterföljas?

Ett skamlöst angrepp.

Våra oförbehållsamma avslöjanden rörande vissa kretsars skamlösa, lands -och folkskadliga verksamhet ha på det sista i dessa dagar kommit vederbörande att fullständigt förlora fattningen. Man hade där tydligen föreställt sig, att i och med dagspressens välvilliga tystnad varje risk för allmänhetens upplysande i åtskilliga förhållanden, som ej rätt väl tålde dagens ljus, var definitivt avlägsnad. Inför den plötsliga upptäckten, att man härutinnan räknat misste, är visserligen den påkomna sinnesförvirringen förklarlig. Ty annat än i den rena desperationen kunna omöjliga åtgöranden sådana som vissa nu företagna betraktas.

Vi syfta här närmast på ett sällsynt lågsinnat angrepp som genom en pamflettidning i Stockholm riktats mot finansrådet Alfons von Löwvenstern, som vid ett par tillfällen å Medelklassens riksförbunds vägnar kommit i beröring med Nationen. Hr v. L. framställes som en ytterst obscur person av judisk börd, som mot betalning samtidigt skulle arbeta i såväl judendomens som antisemitismens tjänst. Hans rätta namn uppgavs vara Löwenstein, vilket han skulle ha ändrat till von Löwenstern etc. etc.

Vi äro visserligen övertygade om, att den omdömesgilla publiken genomskådat valören av o. syftet med de försåtliga insinuationerna, vilka uteslutande avsett att söka rubba allmänhetens förtroende till Nationen o. på samma gång misstänkliggöra hr v. L:s person o. det av honom ledda och av folkfienderna så hatade Medelklassens riksförbund. Vi förstå mycket väl våra fienders avsikt med denna attack mot hr von Löwenstern, alldenstund han i vissa betydelsefulla frågor representerar en kapacitet, som är känd och uppskattad även utanför vårt land. Innan anfallet mot hr v. L. levererades i det nyssnämnda bladet, uppvaktades redaktionen av olika

Meddelande

Åter inkommet

Nytt parti av den efterfrågade världsberömda

MEY-KRAGEN

Bör provas av alla

2:75—3:00 kr. per dussin

Hagmans Herrekipering
SVEAVÄGEN 108
(3:dje huset från Odengatan)

Till landsorten mot postförskott.

Begär priskurant.

Där svenska folket hämtar sitt vetande.

Stockholmarna församlade framför Judens Nyheters filial å Stureplan, ivrigt studerande senaste nyheterna från mord-, förskingrings- och idrottsvärlden.

personer, som av föregivet intresse för tidningen sökte smutskasta honom i Nationens ögon.

Beträffande finansrådet von Löwenstern kunna vi upplysa, att han tillhör en gammal svensk adelsfamilj i Pommern. Hr v. L. är sedan 1898 bosatt i Sverige och sedan 1907 svensk medborgare. År 1918 stiftade han det för sina fosterländska gärningar kända Medelklassens riksförbund och har som dess ordförande utfört ett i hög grad betydelsefullt, självuppoffrande arbete, varigenom han gjort sig förtjänt av icke endast vårt folks utan även andra folks stora tacksamhet. Det var främst genom finansrådet v. Löwensterns energiska ingripande mot finansherrarnas för några år sedan planerade stora myntrealisation, vilken till dessas favör skulle ha ruinerat en stor del av svenska medelklassen, som denna plan förhindrades. Bland annat genom utsändandet i hundratusentals exemplar av ett upprop mot den planerade myntrealisationen lyckades hr v. L. avvärja fullföljandet av densamma. Finansrådet von Löwensterns andra stora gärning var hans betydelsefulla medverkan för Davesöverenskommelsen, varigenom Tyskland räddades från bolsjevikiskt kaos och som förskaffat honom de amplaste erkännanden och tacksägelser från utlandet, särskilt från Tyskland, där hela den stora pressen ägnade honom hedersbetygelser för hans stora insats och därifrån en mängd tacksägelseskrivelser på sin tid inkommo till honom bl. a. från president Ebert, tyska ministern Nadolny, hertigen av Sachsen Koburg Gotha m. fl., vilken sistnämnde uttryckte sin största högaktning och tack för allt vad hr v. L. gjort för det tyska folket.

Dessa här omnämnda gärningar må tjäna som exempel på vad slag av verksamhet den nu så tarvligt smutskastade och beljugne hr von Löwenstern av varm kärlek och medkänsla för sina medmänniskor och med en oegennytta, som i vår tid helt visst är en sällsynthet utfört i det tysta. Vi skola i händelse av behov återkomma till saken och då icke underlåta att offentligen omnämna vilka de äro, som inspirerat det här påtalade anfallet mot finansrådet von Löwenstern.

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
A textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
Södert. Tidn. Tryckeri 1926.

Öppenhjärtlig sovjetdiplomatfru.

Som ett led i de bolsjevikiska strävandena att genom olika slag av "smörjning" taga hand om de tongivande och ledande elementen inom de länder, som judarna vilja tvinga in under sin messianska blodsspira, ha sovjetherrarna denna saison anordnat stora, furstligt luxuösa fester på de allra förnämsta hotellen i de olika rikshuvudstäderna, varvid champagnen flutit i strömmar och på det mest raffinerade sätt sörjts för de många hundratals gästernas välfägnad. I Stockholm bevistades den stora sovjetfesten såsom här tidigare omnämnts av en rad statsråd m. fl. representanter för den rådande kosmopolitiska regimen, av vilka hr Nothin höll själva högtidstalet för sovjet.

En allmänt känd och aktad person, som står i nära förbindelse med en viss stormakts ackrediterade sändebud i en viss huvudstad, har upplyst oss om, att han av den ifrågavarande diplomaten erfarit, att denne vid en nyligen anordnad dylik sovjetfest råkat åhöra ett samtal mellan ryska sändebudet och sändebudets fru, varvid den senare på ryska yttrat till sin man:

"Ja här skola vi göda alla dessa varelser, som vi helst önskade taga livet av".

Att diplomaten i frågo, vars land f. n. i alldeles särskild grad är föremål för sovjets intensiva intresse, omedelbart inrapporterade yttrandet till sin regering, säger sig själv, liksom att saken ej vart hemlighållen inom den diplomatiska kåren i den åsyftade rikshuvudstaden. En malör hade inträffat genom den talträngda diplomatfruns oförsiktiga yttrande, som säkert i icke obetydlig grad förtog verkan av den lysande banketten.

Även Högsta domstolen "antisemitisk"!

Dekorationsmålaren och pornografkonstnären Isaac Grünewald ingick som bekant för någon tid sedan till Högsta domstolen med en skrivelse, vari han besvärade sig över Göta hovrätts utslag mot honom i det bekanta misshandelsmålet å Bohus järnvägsstation. Hr G:s besvär gick ut på att hovrätten av ren antisemitism fällt sitt utslag som enligt klaganden skulle vara orättvist. Högsta domstolen har nu emellertid fattat ställning till den viktiga frågan och därvid icke funnit skäl göra ändring i Göta hovrätts utslag den 10 november 1925, enligt vilket G. dömdes till en månads fängelse samt att böta tillhopa 350 kr. för fylleri, missfirmelse och misshandel av tjänsteman.

"Nya Jerusalem" i Stockholm.

En hr F. G. Lindh i Stockholm m. fl. ha hos regeringen anhållit om erkännande av den särskilda fristående församling, som under namn av Nya Jerusalems eller Nya kyrkans bekännares församling bildats i Stockholm den 17 maj 1925. Församlingen önskar rätt till offentlig religionsutövning.

"Den judiska återinvandringen".

Svenska kommittén för understödjande av judiska kolonisationsarbeten i Palestina har i dagarna utsänt en vädjan om insamling till kolonisterna därstädes. Insamlingen igångsattes vid förevisningen nyligen av palestinafilmen, vid vilket tillfälle kommitténs ordförande grosshandlare John Josephsson framlade kommitténs planer och hrr Sven Hedin och Ehrenpreis höllo föredrag.

"Monarkistisk international" under bildande.

Molnen på den socialistiska himlen skocka sig allmera. De framåtsträvande herrar, som i tecknet av de Marxska lögnerna nyss trodde sig för privat räkning ha uppnått det så sällsamma tusenåriga riket, börja komma underfund med allts, också deras härlighets, förgänglighet i denna världen. Tonerna i Socialdemokraten äro ej heller desamma som förr. Överallt spåras faror och onda anslag mot "arbetarnas frigörelsekamp", överallt sticker den nattsvarta reaktionen upp sitt djävulshuvud.

Senast är det ett meddelande från Berlin, att en monarkistisk international är under bildande, som oroat det kosmopolitiska "arbetareorganet". En samamnkomst mellan ryska, tyska och ungerska monarkister har under tiden 24—26 mars hållits i München, vari deltogo ett 20-tal delegerade från olika länder, bland dessa representanter för storfurstarna Kyrill och Nikolaj Nikolajevitjs, änkekejsarinnan Maria Feodorovna, kronprins Rupprecht etc. Vid sammankomsten beslöts bilda en hemlig organisation av de representerade ländernas monarkiska föreningar och att till slutet av april sammankalla en kongress i Paris.

Man förstår mycket väl den alltmera tilltagande nervositeten hos de i reflexglansen från den folkutplundrande gyllene judefinansen sig frotterande herrar socialistledare. Dagen kommer, då arbetaremassorna bliva underkuniga om sanningen och då....

Det "kristna förbudet" i U. S. A. på upphällningen.

Enligt telegram från Washington har den första officiella utredningen angående förbudet tagit sin början genom ett av senatens juridiska utskott tillsatt underutskott, vilket skall behandla icke blott flera förslag om lättnader i de nuvarande bestämmelserna genom att försäljning av lätta viner och öl skulle tillåtas, utan även ett lagförslag, som går ut på strängare genomförande av förbudet. Senator Bruce har i ett tal yttrat, att förbudet vore till fördärv för människans lycka, sänkte moralen och skapade en undre värld, vilken vore nästan lika grundligt organiserad som den övriga världen. Värst av allt vore att förbudet korrumperade allt för många av dem, som hade i uppdrag att tillse efterlevnaden av dess bestämmelser.

Enligt föreliggande preliminära siffror från den av United Press bland sina läsare anordnade omröstningen i samtliga stater i förbudsfrågan ha 2,385,823 röster avgivits för ett upphävande av förbudet och för dess bibehållande 460,245.

Schackpartiet.

Två spelare drabba samman i schack;
till schackbräde ha de vårt rike.
De pjäser ta upp ur spellådans fack
och börja en kamp utan like.

Den ene en främling och kosmopolit
av hänsynslös rovriddaradel,
se'n länge han tillhört landets elit,
den andre en svensk utan tadel.

Och roffaren genast tar som sig bör
de svarta pjäsernas skara,
men svensken de vita i drabbningen för
att rikets frihet föravara.

Så börjar de vita pjäsernas krig
mot kosmopoliternas härar,
som genast ge svar med en nattsvart intrig
och störta den pjäs som besvärar.

En pjäs står i vägen, en annan den slår
ur brädet utan att blinka,
ett människoöde för ingen det får,
det blodiga spelet försinka.

Snart falla de vita tornen omkull,
förrädare finns bland de våra,
ty nesliga rester av främmande gull
man kunnat bland spillrorna spåra.

Då låta de vita konungens svärd
en väg bland mörkmännen bana,
och oro det blir i den hemliga värld,
där härskandet varit en vana.

Vår motpart, som alltid förslagen och hal,
strax låter granaterna braka
och sända en skur av lögn och förtal,
som tvinga oss vita tillbaka.

Och fram över rutorna pjäserna gå
helt modigt vid spelarnas händer,
men tigande sitta vid brädet de två
och bita ihop sina tänder.

Skall lögnen och guldet segra till sist
och kungen bli ringad och tagen?
Skall sanningens riddare falla för list
och svenska hären bli slagen?

Men skulle den svarte göra oss "matt",
skall ljusets riddersman taga
ånyo de vita pjäserna fatt
och ut mot förtryckarna draga.

Ty svenskarna bida med iver den dag,
då fram likt en storm de få hasta
och rövarnas skaror i svepande drag
ur Sveriges schackbräde kasta.

B. H.

"Internationella exekutionens" stundande möte.

"Socialistiska arbetareinternationalens" exekutivkommitté sammanträder i Zürich den 11 och 12 dennes, varvid förberedande överläggningar komma att hållas rörande den konferens för in- och utvandringsfrågor, som skall sammanträda i London under maj månad. Vidare skall behandlas det allmänna politiska läget, särskilt med hänsyn till de i Genéve under mars månad inträffade händelserna samt den bebådade avrustningskonferensen. Den alltid aktuella frågan om an allmän ratificering av Washingtonkonventionen rörande 8-timmarsdagen står ävenså på dagordningen.

Den svenska socialdemokratien företrädes vid sammanträdet av redaktören Arthur Engberg.

En av dr Bratts många förorättade stämmer Spritcentralen på 100,000 kr.

F. d. tjänstemannen hos Vin- och spritcentralen, John Lenberg i Göteborg har vid Stockholms rådhusrätt uttagit stämning på bolaget med yrkande att under sin återstående livstid utbekomma ett årligt belopp av kr. 6,156, utgörande lön, som käranden gått miste om på grund av en enligt hans mening kontraktsstridig uppsägning. Om rätten icke bifaller detta yrkande hemställer käranden att ett skadestånd av 100,000 kr. utdömes.

Av den av hr L. förebragta motiveringen synes framgå, att han har såväl den moraliska som juridiska rätten på sin sida, men efter som dr Bratt och hans beskyddare inom den folkutplundrande storfinansen såsom här otaliga gånger påvisats i egenskap av "stat i staten" stå ovanom lagen, är dock icke mycket sannolikt, att hans tal anleda till något opsitivt resultat.

GYNNA NATIONENS ANNONSÖRER!

Ambassadören Ishiis förklaring till gen.-kon. Cronholm.

(Forts. fr. sid. 1.)

sättning av envoyén Wallenbergs lögnfulla skrivelse till svenska utrikesdepartementet, som återgivits i Nationen. Att frågan icke var välkommen för hr Ishii, framgår visserligen av hans svar, som formulerats på ett sådant sätt, att det icke skulle direkt desavuera hr Wallenberg, som trots den svenska regeringens offentliga reprimande fått återvända till Tokio. Hans förklaring, att han icke kunde minnas, att han "någonsin framställt några klagomål" till hr Wallenberg, ger dock fullt tydligt och klart bevis för att dennes påståenden varit lögnaktiga.

Lögnaktigheten i envoyén Wallenbergs uppgifter kunna givetvis även, tillfogade generalkonsul Cronholm, om så skulle erfordras, intygas jämväl av dåvarande svenske marinattachén, som vid det ifrågavarande tillfället var i mitt sällskap. Det är helt enkelt otroligt, att utrikesdepartementet, som så länge känt dessa förhållanden, icke gått i författning om envoyén Wallenbergs återkallande. I stället för att hemkallas och ställas till ansvar inför laga domstol, har han re-ackrediterats hos den nya turkiska regeringen. Ja, så är det ställt i vårt nuvarande svenska samhälle!

Martin Luther om judarna.

(Forts. fr. sid. 1.)

herrarna och vi blott deras drängar, deras djur! Denna sina fäders lära fasthålla även de nutida judarne vid och tjäna sålunda sin Jahwe genom girighet, ocker, tjuvnad och mord, vilket allt de utföra i så stor skala som möjligt, under det de uppfostra sina barn i samma anda."

"Skola vi kunna bliva befriade från de judiska kränkningarne, måste vi bekväma oss till att kasta ut dem ur vårt rike. Detta är det bästa och och närmast till hands liggande rådet, ty därigenom göras båda parterna säkra för varandra."

"Lika omöjligt som det är för ökenväxten att bära humle och malt, eller för ormen att icke bitas, lika omöjligt är det för juden att underlåta att omintetgöra en krisen, när tillfället gives honom."

"Jag vet mycket väl, att deras ord äro lögner; det stämmer emellertid överens med Kristi dom: de äro giftiga, hämngiriga ormar, lönnmördare och djävulens barn, som hemligen bitas och göra skada, emedan de icke öppet kunna eller våga, för sin läras skull, göra det.

Akta guld eller ett nytt "Panama"?

Från London telegraferas, att de upptäckta guldfyndigheterna i Panama äro synnerligen rikhaltiga och löftesgivande för koncessionssökarna, bland vilka figurera de trenne liberala israeliterna sir Alfred Mond. Henry Mond och Solly Joel. Inmutningen uppges gälla närmare 3,000 kvadratkilometer. Efter en tidrymd av tio år kommer all mark, som inmutats av de koncessionssökande att bli deras egendom för all tid.

Judefrågans kärna

Forts fr. sid. 1

diska klok- och vaksamheten är sålunda misstroendet och hatet. Den starka drivfjädern att, var, hur och när sig göra låter, kunna skada sina icke-judiska medmänniskor, vilket juden anser det vara hans plikt, medgiver honom icke ett ögonblicks lugn.

Ärliga judar erkänna öppet detta. Zionisten Cheskel Zwi-Klötzel skriver uti tidskriften "Janus" (1912/13 häft. 3) i en uppsats: "Det stora hatet" följande: "Antisemitismen, judehatet, är motvikten till det stora judiska hatet mot allt icke-judiskt. Likväl som vi judar veta, att varje icke-jude i sitt innersta hjärta är eller borde vara mer eller mindre antisemit, likaså är varje jude i grunden en hatare av allt icke-judiskt"....

Detta stora "judiska hat" har en gång i världslitteraturen funnit en generell, sanningsenlig, konstnärligt värdig gestalt i Shakespeares Shylock...... "framför oss står en jude, änmer, juden, — juden, som hatar!"

Under dessa förhållanden utgör judarna ett stats- och samhällsfarligt element, som icke vare sig kan eller får vara tålt i ett ordnat kristet samhälle. Allt vad judarna anföra till sitt rättfärdigande är maskerat. I forna tider sökte de bortförklara alla anklagelser och framhäva som bevis för sin lojalitet, att de under kriget deltagit i striderna och varit med om att försvara landet. Härmed bevisa de dock i verkligheten intet, då de med deltagandet i krigen ju endast fullgjorde en nödtvungen plikt mot det land, vars medborgare de voro. Folkens egna drogo med entusiasm ut i fält till försvar för landets ära och rättigheter, men judarne gingo endast att uppfylla en ofrånkomlig plikt. Dessutom är det ju allom bekant, att judarnas egentliga militärtjänst t. ex. under världskriget bestod i sekreterarearbeten, tjänstgöring på livsmedels- och klädeskamrarna uti ganisionsstäderna. Var och en, som kämpat på den tyska fronten, kan beediga, att han aldrig eller åtminstone ytterst sällan sett någon jude i eldlinjen.

I själva verket utvecklade dessa inkräktare i det tyska riket under det stora kriget en otrolig verksamhet. De voro de egentliga arméleverantörerna, vilka togo nödsituationen i akt till att plundra staten samtidigt som de voro de egentliga gulascherna, langarna (Kettenhändler) och prisdrivarna, som skoningslöst utsögo folket. De fyra hundåren 1914—1918 hava lämnat otaliga bevis härpå. Det är att hoppas, att de skola finnas, som äro villiga att samla och sammanfoga allt detta material i ett stort verk, därmed överbevisande detta rov-, pris- och "förtjänst"-värda folk om sanningen. Under kriget bildades otaliga s. k. krigsaktiebolag, vilka med djävulsk girighet håvade in sina skördar på det kristna blodets bekostnad. I Tyskland förestodos dessa blodsbolag av tvenne typiska judar, Rathenau och Ballin, vilka i sin tur anställde så många rasfränder som möjligt, sålunda förhjälpande dem från deras militära plikter. Attio procent av krigsbolagens anställda voro judar, för det mesta helt unga män, vilka på så vis befriades från fronttjänsten. Krigsbolagen gåvo i allmänhet sina tjänstemän skenet av statliga, sådana endast för att de skulle kunna förvärva sig inblick i konkurrensföretagens böcker o. verksamhet. Därmed gavs dem också tillfälle att omdana den inre och yttre handeln till judiska monopol, och det är väl en fråga, om de tyska grossisterna och fabrikanterna någonsin skola kunna skaka av sig dessa blodiglar. För snart sagt varje dag som går ökas de judiska monopolens antal.

Ännu dystrare ter sig de moraliska skador judendomen tillfogade det tyska folket under kriget. Alla som uppmärksamt följde sakernas utveckling, veta huru judarna i Tyskland i allmänhet stodo på fiendernas sida. Fullt trovärdiga ögonvittnen hava försäkrat, att de "elsassiskor", som utförde komedien vid mottagandet av fransmännen vid deras inmarsch, icke voro något annat än i den tyska provinsdräkten utstyrda judinnor. I Amerika utgjorde de med tyska namn försedda bankirhusen Loeb, Kuhn & Co., Speyer, Ladenburg, Kahn o. s. v. de allra värsta krigspådrivarna.

En judisk soldat, som var intagen i tyska armén, yttrade vid ett tillfälle: "Tyskland kommer aldrig att segra, ty innan kriget slutar, komma vi(!) att göra revolution." Och detta gjorde de ju som bekant också — i demokratiens, frihetens, rättens och det arbetande folkets namn! Med från Ryssland överskickade (judiska) millioner värvades de för omstörtningen nödiga, tvivelaktiga elementen. Judiska män togo hand om och bildade den nya regeringen. Redan före kriget stodo de regerande furstarna under judiskt inflytande och det var även därför, som det var så lätt för judarna att skuldsätta folk och stat. De hava med folkens skuldsättning endast följt det gamla "rabiner-receptet", vilket säger: "Konungarna skola vara dina drängar och furstinnorna dina barns ammor"....

Tyska rikets sammanbrott var följden av ett under lång tid bedrivet undermineringsarbete. Judarna hava under årtionden arbetat på det germanska folkets undergång. De sky inga medel för att kunna överlista och fördärva denna öppenhjärtade och godtrogna folkras. Allt det som utgjorde vår kärna och kraft, hava de hemligen undergrävt oh sönderfrätt. Den egentliga kärnan, bonde- och medelklassen, hava de strypt, förskuldat lant- och statsegendomen, utsugit handel och industri; det hela äges nu av de stora judiska bank- och börsmonopolerna, vid vilkas tillskapande den judiska pressen lämnat en mycket verksam hjälp. Det är denna press, som i grunden förstört den ariska rasens förmåga att tänka och känna fritt, som förvillat hjärnorna med alla de bestickande falska förespeglingar, som kastats ut bland folkets godtrogna massor. Efter att under en tidsrymd av femtio år hava läst en sådan förvillande press, är det knappast att undra över, att folken till slut föllo till föga. (Jfr. förhållandena hos oss! Red. anm.)

Var helst den judiska förstöraréandan kunde finna ett tillfälle att undergräva sedligheten eller att beröva vår ras förtroendet hos andra raser, hava de icke låtit sig detta gå ur händerna. Och de hava vetat att spela sina kort så raffinerat, att de även i viss grad lyckats. Den ariska intet ont anande godtrogenheten och likgiltigheten har lämnat dem ett verksamt stöd i deras djävulska planer. Sålunda har den ariska rasen utsugits in på bara benen, gjorts oense samt vilseletts i tankar och strävanden. Det skulle förvisso vara ett underverk, om vår ras åter kunde bliva frisk och levnadsduglig samt verkligt viljestark.

Med rätta betecknar den store kompositören Richard Wagner judarna såsom: "Det mänskliga förfallets demoner".

(Forts. i nästa n:r).

Varje sann fosterlandsvän

bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

P. U. B:s
Restaurantavdelning
Lunch- och Tesalonger
Förutom våra delikata luncher och populära "kafferep" rekommendera vi våra
Diners en ville
Fullt färdiga middagar och supéer — från enklare till de mest exklusive — levereras och serveras i hemmen. Blanketter med fullständig servis och servering för upp till 500 personer.
Begär förslag från
Restaurantkontoret.
Paul U. Bergströms A/B

Vill Ni gynna NATIONEN,
gynna då annonsörerna
samt åberopa NATIONEN.

NATIONEN

Fredagen den 9 April 1926.

Omålade MÖBLER
Husgerådssaker, alla slag – Leksaker
Billigaste priser
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18245

HOTELL **KUNG CARL**
Birger Jarlsgatan 23 Telefon: NAMNANROP
Rekommenderas!

RÅDHUS-RESTAURANTEN
HANTVERKAREGATAN 4
MUSIK dagligen av FERNQUISTS Sollstkapell.
Tel. 31408

PAGOD
Konditori — Restaurant
i
Södra Kungstornets översta våning.
Konditori - Lunch- och Supéservering.
Hembakat bröd av egen tillverkning.
Hänförande utsikt mot strömmen och slottet

Glöm icke
att förnya kvartalsprenumeration å
? NATIONEN ?
Prenumeration verkställes lämpligast genom posten.

Beställ Edra Kuvert
genom
ELDIN & ROSENLUND
Malmtorgsgat. 3.
Tel. N. 3827
Kontorsutensilier, papper, affärstryck.
(Eget tryckeri.)

Welanders Fiskallär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr.
Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

LÄS och SPRID NATIONEN

Bokbinderilektioner.
Grundlig undervisning i allt till yrket hörer.
Fru ANNA LINDGREN.
Grevgatan 10, 1 1/2 tr., Stockholm.
Telef. 73934.

Bröderna Waller,
MEK. REPARATIONSVERKSTAD
Regeringsgat. 55 ö. g. Tel. Norr 21 592.
Utför alla slag av
mek. reparationer samt lås o. nycklar.
Omsorgsfullt, förstklassigt arbete till humana priser.

KAFÉET,
Skånegatan 66,
rekommenderar sin goda, vällagade mat och sina vältempererade maltdrycker.
Vördsamt
Richard Lindberg.

ERIK ERIKSSON
Plåtslageri
STOCKHOLM
Brunnsgatan 28 - Tel. N. 14916.

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

Wallenbergarnas landsskadliga inflytande inom utrikespolitiken.

(Forts. fr. sid. 1.)

lenberg och tjäna dess intressen till förfång för våra egna. Det husets miljoner, som det beskedliga svenska folket fått släppa till, borde väl ock förslå till ett drägligt underhåll åt denne Wallenberg, så att staten ej skall underhålla honom, blott därför att han befunnits obrukbar till Wallenbergsk tjänst i hemlandet och förty för huset obekväm här hemma.

Jag undrar, om något annat land någonsin haft att uppvisa sådana s. k. diplomater som bröderna G. O., K. A. och A. F. Wallenberg. Skada och skam ha de alla tre bragt över vårt land för en oöverskådlig tid framåt. Sådan skada och skam förblir ock obotlig, om ej dylika personer i rättens och sanningens namn offentligen avslöjas och oskadliggöras. Det har emellertid varit en lycka i olyckan, att de andra bröderna ej ännu känt sig mogna att beträda den diplomatiska banan för att leka diplomater, och innerligt är att hoppas, att de icke skola överfallas av en dylik lusta, så länge huset Wallenberg ännu är allsmäktigt här i landet.

Den makt och det inflytande, som det farliga huset kommit att utöva även på det utrikespolitiska området, måste omedelbart tillintetgöras, om vårt goda internationella anseende skall kunna återställas och upprätthållas. Till annat än heder skulle det ej heller kunna lända den svenska regering, som äntligen ville inse detta och handla därefter, i stället för att ödmjukt ase hur Wallenbergarna handskås med vårt Sveriges goda namn och anseende i främmande land, och tillåta att så ostraffat fortgår. Utrikesministern K. A. Wallenbergs hemliga tjänster åt en främmande makt under världskriget utgör i och för sig tillräckligt bevis härom, i trots av att han, medan han ägnade sig åt dylika orena och fosterlandsvådliga förehavanden, fick till yttre utmärkelse mottaga insignierna till landets främsta orden, det lands, vars av honom i regeringens namn högtidligen avgivna neutralitetslöfte han ej skydde att svika. Framtiden kommer väl ock en gång att utvisa, vilka syften han härmed fullföljde. Nutiden vet, att de icke voro fosterlandets.

Det måste förty vara varje fosterlandsväns oavvisliga plikt att utan fruktan för Wallenbergsk hämnd arbeta för detta mål, ty hans plikt är främst mot fosterlandet. Dess intressen måste tillgodoses framför alla andras. Individen får lov att, i fred liksom i krig, offra sina intressen för det gemensamma fosterlandets, huru kännbar förlusten än må vara. Ett sådant offer kan ju ej heller bliva annat än skönt, lika skönt som det måste kännas bittert att bliva offrad för Wallenbergska intressen, på sätt jag blivit efter en mångårig och trogen statstjänst, blott därför att jag ej velat följa vissa andras exempel o. till salu utbjuda min själ åt Wallenbergarna, utan föredragit att låta min arbetsgivare, staten, förbliva herre över densamma.

Jag har från början av min vällovliga, svåra försvarskamp mot Wallenbergarna, som på det lumpnaste sätt och med användande av de smutsigaste medel sökt att till hämnd tillintetgöra mig, därför att jag hållit mig för god att gå deras ärenden till förfång för min tjänst hos staten, begärt att bliva trodd på mina ord. Så har jag ock blivit av dem, som ha vederbörlig kännedom om ifrågavarande förhållanden, men det har varit lätt för Wallenbergska belackare att inför den härutinnan ovetande stora allmänheten misstänkliggöra mina förehavanden. De stora mäktiga tidningarna ha ock tegat i stället för att tala i rättens och sanningens namn. Det hade ock för dem varit en lätt sak att här främja rättens och sanningens krav, om de icke sett sig förpliktade till tystnad av respekten för Wallenbergarnas gyllene artilleri.

Det är ock för den skull och da illasinnade individer ej blygts att, till behag för de till redbart försvar oförmögna Wallenbergarna, om mig utsprida rykten av det slag, som endast Wallenbergare kunna utsprida, som kommit till min kännedom från olika håll, bl. a. från chefredaktören för en av de mäktiga huvudstadstidningarna, som jag ansett mig till vällovligt självförsvar — och självbevarelsedriften är varje skapad varelses högsta och renaste drift — icke längre böra underlåta att åt offentligheten prisgiva åtskilligt av vad jag eljest skulle för mig själv ha behållit, på det att en falskeligen underrättad allmänhet må få veta, att jag under min försvarskamp i allo givit sanningen äran, ävensom att mina åtgöranden icke berott av någon s. k. förföljelsemani, som de falska Wallenbergarna velat göra gällande — det enda de till försvar för sina orena förehavanden hittills kunnat prestera.

Utrikesdepartementet, från vilket jag såsom dess mångårige tjänsteman trott mig härutinnan ha rätt att vänta biträde, har låtit sådant utebliva, vilket jag ej kunat förstå annorlunda än som ett bevis på, att även detta alltjämt står i beroende av huset Wallenberg. "Vi få ej låta oss slås i bojor av storkapitalismen", förkunnade hr Hjalmar Branting, men den förkunnelsen synes ha reducerats till en vacker fras.

Hade jag ej ett obefläckat samvete, i vars hägn jag handlat och alltjämt handlar, och hade ej vår Herre i sin outrannsakliga vishet förlänat mig den såväl fysiska som psykiska motståndskraft, som jag dessbättre besitter, så hade det måhända lyckats Wallenbergarna att åstadkomma det sammanbrott, de eftersträvat. Huru en sådan rent av djävulsk plan förbereddes — redan då jag stod i begrepp att från Mexico återresa till hemlandet och förty faran för en slutlig uppgörelse oss emellan blev hotande — allt med benäget biträde av min av K. A. Wallenberg utsände, bedräglige efterträdare C. G. G. Anderberg ävensom från visst håll här hemma, därtill får jag tillfälle att återkomma i annat sammanhang. Men vår Herre höll sin skyddande hand över mig, o. jag fann tröst i Frälsarens ord: "När I haven gjort allt, som blivit Eder befallt, då skolen I säga: Vi äro blott ringa tjänare, vi hava endast gjort vad vi voro pliktiga att göra". Och skulle rättvisa ej vederfaras mig här nere på vårt syndfulla jordklot, så återstår mig intet annat än hängivelsen åt den förhoppningen, att sådan skall skipas, när jag och Wallenbergarna en gång anträda resan till främmande hamn, där jag på goda grunder antager, att efter domslutet våra vägar komma att för alltid skiljas.

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Dåsighet och Olust
är enligt vetenskapen bevis på dåligt blod och otjänliga ämnen i kroppen, gifter som måste rensas bort.
Fruktsalt-Samarin renar effektivt blodet, befriar magen och tarmarna från osunda samlingar, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, är välgörande för levern och njurarna.
Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring vilket sätter kroppen i god form, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Fruktsalt-Samarin*. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

ANNONSERA I NATIONEN!

Ännu finnas
en del exemplar
TREDJE UPPLAGAN
av
"Brattska Spritkoncernen avslöjad."
Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition, Södra Kungstornet, Stockholm. Tel. 5898 och Norr 5899. Sändes på beställning mot postförskott.

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföres.

På Söder
Får Ni Edra
SKODON
bäst, billigast, omsorgsfullt och snabbt lagade.
SÖDERMALMS ELEKTR. SKOREPARATIONSVERKSTAD.
Södermannagat. 18.
Tel. Söder 31468.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8389.

Kem. Tekn. Fabr. Globens *näringsmedel*
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
GLOBEN
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

TOBAKSVAROR och Tidningar
Kungsgat. 27 (inv. Regeringsg.)
Wicksells Tobakshandel
Lösnummer av Nationen

Läs annonserna i Eder tidning!
Gynna annonsörerna!

Nedrustningens facit.

(Forts. fr. sid. 1.)

annorlunda än såsom framsprungen av hemliga motiv, vilka man dock underlåtit att lämna folket upplysning om.

Enligt sakkunniga, ansvarskännande personers omdöme och oemotsagda beräkningar erfordras för tryggandet av vårt lands anseende en styrka av 12 arméfördelningar samt en flotta av den ungefärliga storlek, som framgick ur 1914 års försvarsordning. Därjämte måste vi nu vara beredda att för eventuella förbundsoperationer utanför landets gränser kunna mobilisera en icke obetydlig styrka. Trots detta ansåg sig vår kosmopolitiska riksdags majoritet böra besluta en minskning av fälthärens styrka till ungefär tredjedelen av dess hittillsvarande omfattning. Man har sannerligen skäl att —i likhet med 1810 års regering — fråga nedrustningsherrarna "vartill en så beskaffad krigsmakt skall användas?" För våra representanter gällde det tydligtvis icke att besluta i frågan ur saklig eller svensk synpunkt utan endast och allenast att lyda order från "den hemliga regeringsmakten".

Varje omdömesgill svensk inser, att skapandet av en krigsmakt, som är ur stånd att fylla ens den allra minsta stategiska uppgift, är meningslös. De få och obetydliga truppförband, vilka tillåtas kvarbliva, kunna endast tjäna som camouflage för tomheten och bristerna bakom den tomma ytan. Men man må icke inbilla sig, att främmande betraktare låta dupera sig av dylika enkla knep. Det torde icke råda något tvivel om, att ej den förödmjukande behandling, som under senaste förhandlingarne i Genéve kom Sverige till del, och att de hotelser, som i samband därmed riktades mot vårt land till mycket väsentlig del voro en följd av 1925 års nedrustningsbeslut. Genom detta ha vi faktiskt avhänt oss rätten att betraktas som en jämlike i makternas rådsförsamling. Redan vid de obetydligaste intressemotsättningar anse sig de andra förbundsmedlemmarna kunna behandla oss utan någon som helst hänsyn. Det fodras sannerligen ej mycket av fantasiförförmåga för att förstå, huru det skall komma att gå, när det en dag kanske gäller en konflikt av allvarligare innebörd.

Huru än nedrustningsverket betraktas, står det fast, att det för med sig de mest ödesdigra konsekvenser för vårt land och vårt folk. Det är en gärning av det mest uppenbara fosterlandsförräderi, varigenom vår manliga svenska befolkning berövats sin urgamla rätt att vid ofred gå man ur huse till värn om hus och hem, sitt land och de sina. Vi hava gjorts till ett åtlöje för alla nationellt sinnade i hela världen, till en lekboll för stridiga stormaktsintressen. Ett verk av den numera i Sverige regerande "hemliga statsmakten", som med nedrustningen velat tillfoga vår nationella motståndskraft, vår nationella frihet och vårt oberoende det dödandet såret, framstår den i verkligheten som ett dystert uttryck för en självuppgivelsens ande, vilken i sig bär fröet till nationell undergång.

Ny generalsekreterare i Stora Fascistrådet.

Enligt meddelande från Rom har stora fascistrådet utsett deputeraden Auguste Turati till partiets generalsekreterare i stället för Farinacci, som nedlagt sin post.

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 16. Fredagen den 16 April 1926. Årg. 2.

Envoyén Wallenberg som "förbrytare- och pajasdiplomat".

En avslöjande inlaga till utrikesdepartementet av generalkonsul F. CRONHOLM.

Till ytterligare belysande av sitt tidigare fällda omdöme om Sveriges nuyarande diplomatiske representant i Turkiet, förutvarande beskickningschefen i Japan och Kina, envoyén G. O. Wallenberg som en "förbrytare- och pajasdiplomat" har generalkonsul F. Cronholm i dagarna ingått till utrikesdepartementet med en skrivelse, vari speciellt hr W:s pajasdiplomatiska verksamhet belyses på ett sätt, som i varje fall torde vara tillräckligt för att övertyga svenska medborgare utanför departementet om dennes kompletta oduglighet för det höga förtroendevärv, han alltjämt bekläder i främmande land. Vårt utrikesdepartement har såsom framgår av dess hittillsvarande ställningstagande i denna fråga sin speciella syn på densamma, så mycket mera oförklarlig som det kultiverade omdömet i hithörande angelägenheter ju där särskilt borde vara tillfinnandes. Skrivelsen, som icke saknar sina humoristiska poänger o. vars avslöjanden givetvis även kunna anses i viss mån belysande för den numera rådande regimen inom vårt svenska utrikesdepartement är av i huvudsak följande lydelse:

Uti min vördsamma skrivelse den 3 innevarande april rörande envoyén G. O. Wallenberg tillät jag mig att beteckna honom såsom "förbrytare- och pajasdiplomat". Plikten bjuder mig nu att till bevis om det väl berättigade härutinnan anföra följande.

Vad då först beträffar beteckningen "förbrytare", så dristar jag påstå, att han gjort sig väl förtjänt av densamma, ty fullt bindande bevis om brottsliga ämbetshandlingar befinna sig ju i Departementets besittning sedan en längre tid tillbaka. Att han ej ännu fått lida lagens straff för desamma, det är sannerligen icke mitt fel. Jag har, främst för min egen upprättelse, öppet kämpat och i sådant vällovligt syfte anmält honom till åtal hos våra högsta åtalsberättigade myndigheter, men intet har av dem kunnat åtgöras. De ha urskuldat sig genom åberopandet av ett Kungl. Maj:ts eget avgörande, varigenom gällande lag satts ur kraft gentemot denne medlem av det ännu här i landet allsmäktiga huset Wallenberg. Huruvida Kungl. Maj:t haft grundlagsenlig rätt att i hemlig konselj — sekreteraren vid protokollet fick ju ej ens närvara — fatta ett sådant beslut, undandrager sig mitt bedömande. Att sådant emellertid icke kunnat bero på Kungl. Maj:ts, rätt att skänka nåd, synes mig likväl vara uppenbart, ty nåd förutsätter ju grundlagsenligt icke blott ett brott utan också ett brottsmål, eller att talan anhängiggjorts i anledning av brottet, och väl även att målet skall vara avgjort och straff ådömt, innan nåd kan ifrågakomma. Straffets uteblivande hitintills — en preskription kan ju dess bättre ej här bli tal — har sålunda berott på något annat förhållande, och då det förvägrats mig att taga del av Kungl. Maj:ts beslut, må det varda mig förlåtet, om jag förbliver i den tron, att huset Wallenbergs vilja här fått gälla i stället för Sveriges Rikes lag. Må detta vara nog till bevis därom, att beteckningen "förbrytare" är väl på sin plats!

Beträffande sedan beteckningen "pajasdiplomat", så skall jag tillåta mig att till stöd för densamma här anföra endast några exempel bland dem, som i hundratal finnas. Givetvis avser jag då de sorglustiga fall, som jag själv fått bevittna, men jag har väl grundad anledning att antaga, att han på sitt nuvarande verksamhetsfält, där han bland annat lär vara representant för Husets tobaksmonopol, utmärker sig på liknande sätt o. bereder sina kollegor och anställningslandets högre ämbetsmän, med vilka han kommer i officiell beröring, samma förnöjelse som fallet var i Japan och Kina, där han gick under benämningen "le commis voyageur du corps diplomatique" — därtill döpt av en av sina kolleger — vilket här torde kunna översättas med "diplomatiska kårens provryttare", ehuru sådant ingalunda är smickrande för en aktningsvärd provryttarekår. Man kan ju ej heller begära, att han skall ha kunnat ändra sig i direkt strid mot sin egen natur. Roligt var det som sagt för andra, men sorgligt för oss svenskar i de fjärran länderna, som så gott som dagligen fingo se, hur vår främste landsman, vårt lands diplomatiske representant, blamerade sig i sin officiella ställning. Jag lämnar naturligtvis här åsido allt som rör hans privatliv. ehuru även ur detta ett och annat drag vore värt att i lämpliga ordalag samtidigt omnämnas. Det är alltså "His Excellency Wallenberg", som här skall presenteras. Han älskade nämligen att så kalla sig och inskrev sig även så — i strid mot gällande god sed i dessa länder, där en

Forts. å sid 3.

"De andra staterna måste gå igenom detsamma som vi."

Ett uttalande av Mussolini på fascismens 7-årsdag.

På sjuårsdagen av den italienska fascismens grundande höll Mussolini ett tal, vilket i hög grad synes ha oroat den kosmopolitiska arans representanter i olika länder och som av deras pressalster betecknats såsom övermodigt och i högsta grad utmanande mot utlandet. M. yttrade i sitt tal bl. a.:

"Jag är stolt att kunna säga, att vi alla och i främsta rummet jag vägrar att tillägga det som säges och skrives i utlandet någon som helst betydelse. Det är fullkomligt logiskt att demokratins, liberalismens, frimureriets, plutokratins, de fosterlandslösas internationella värld är emot oss. Den kontrarevolution, som vi nedslagit inom våra gränser är det bästa beviset för att vi gjorde en revolution. Till staternas styresmän säga vi: Ni måste också gå igenom vad vi gjort. Om ni vilja leva måste ni göra slut på den skrävlande parlamentarismen och ge den exekutiva makten större befogenheter. Om ni vilja leva måste ni taga itu med detta århundrades tyngsta problem, nämligen om förhållandet mellan kapital och arbete, ett problem, som fascismen löst fullständigt i det den ställt kapital och arbete på samma plan inför det gemensamma målet: nationens välgång och storhet."

—//—

"Individuella terrorn" spränger Komintern!

De amerikanska partiombuden ha anmält sitt utträde.

För de i sakerna mindre initierade framstod måhända vår behandling av det vid "röda internationalens" kongress i Moskva för icke länge sedan fattade beslutet om igångsättandet av "individuell terror" d. v. s. organiserad mordkampanj mot de för den judisk-bolsjevikiska omstörtningen besvärliga personer i utlandet, som en överdrift av verkliga förhållandet. En dylik uppfattning kan ju vara förståelig men saknar icke förty skäl för sig. Den stora allmänheten har den stund som är ingen aning om det faktiska läget i fråga om bolsjeviseringsplanerna i vårt land men kan fortare än någon anar bliva upplyst därom, tymedan avrustningen av vårt nationella försvarväsen pågår uppbygges bakom folkets rygg "en hemlig militärmakt", avsedd att i det avgörande ögonblicket kastas ut i striden för vårt lands och vårt folks erövring åt det judiska Messiasriket. Till stöd för vårt uttalande rörande den beslutade bolsjevikiska "indiviuella terrorn" kunna vi meddela, att i den ryske kadettledaren prof. Miljukovs i Paris utkommande organ Prosledina Novosti för den 9 april ägnas saken en uppmärksamhet, som tydligt visar dess utomordentligt allvarliga karaktär. I den nämnda tidningen offentliggöres ett dokument, undertecknat av representanter för kommunistiska partigrupper i Central- o. Sydamerika, vilket tillställts Moskvainternationalens exekutivkommitté och som innehåller en motiverad anmälan om utträde ur internationalen. Dokumentet har följande lydelse:

"Alla Chiles, Argentinas, Brasiliens, Centralamerikas och Antillernas samt Uruguays, Paraguays, Perus, Venezuelas, Colombias, Panamas och

(Forts. å sid. 4.

—//—

Fascismen i Belgien i stark frammarsch.

Den fascistiska rörelsen är f. n. i stark frammarsch i alla länder, o. utvecklar sig till ett allt allvarligare hot mot de härskande plutokratisk-demokratiska korruptionsregimerna. I Belgien företrädes rörelsen främst av en ung advokat vid namn Pierre Nothomb och har sitt starkaste fäste i Bryssel. Den visar där nu ett synnerligen kraftigt uppsving under trycket av den stämning av missnöje som det beslutade upplösandet av en del belgiska regementen alstrat hos befolkningen.

—//—

Ministären Sandlers landsskadliga verksamhet.

Under de århundraden, som förflutit sedan Sverige genom sin store konung och riksbyggare Gustaf Vasa fick sin statsbyggnad tillskapad, ha de män, som suttit vid konungens rådsbord, oberoende av kvalifikationer, härkomst etc, alltid satt en ära uti att iakttaga landets värdighet utåt och offentligen icke låtit sig komma sådana handlingar till last, som direkt strida mot folkets välfärd och rikets bestånd. Icke ha heller vårt lands konungar, oavsett deras större eller mindre duglighet som monarker, tidigare tillåtit ministärer att förbryta sig mot landets och folkets väl. Att slå in på en dylik, direkt riksfördärvlig väg, skulle emellertid förbehållas ministärerna av vår tid, i all synnerhet de under herrarna Wallenberg och Sandler stående.

Att ministären Sandler i själva verket endast är ett foster eller en arvtagare till Hammarskjöld—Wallenbergska regeringen, en organiskt fullföljd utveckling av de illdåd, som begåtts av denna, långt ifrån att minska tvärtom ökar hr Sandlers ansvarsskyldighet gentemot land och folk. Visserligen var dåvarande statsministern Hammarsköld av allt att döma en svenskkännande och ärligt sinnad man, ehuru hans undfallenhet för chefen i Enskilda Banken, bankdirektören Knut Wallenberg, med avseende å tillskapandet av de grundlagsstridiga monopolinrättningarna och de korruptionsinrättningar, som gingo under namnet kristidskommissioner, föreföll minst sagt egendomlig, då han i egenskap av framstående jurist bättre än andra borde ha insett att ett brytande av grundlagens helgd — förr eller senare — ovillkorligt måste föra till ragnarök. Sålunda var det utrikesministern - bankdirektören Wallenberg, som tack vare statsminister Hammarskjölds undfallenhet i en visserligen svårartad politisk situation tillskapade alla de verktyg, varmed vårt land och folk nu under många år oavbrutet åderlåtits och som förflyttat svenska folkets nationalförmögenhet till de Wallenbergska kassakistorna. Om man alltså icke av den av hr Knut Wallenberg ledda Hammarskjöldska ministären, inpregnerad av den kosmopolitiska högfinansens anda, kunnat förvänta något för land och folk gagneligt, borde man emellertid av statsminister Sandler och hans ministär kunnat förvänta gärningar av annat slag än dem, som presterats, då denne speciellt utgivit sig för att vilja tillvarataga de folkliga elementens intressen och av utseendet att döma härstammar från en oblandad svenskmannasläkt, vars instinkter trots läseriet, frimickleriet och socialismen enligt naturens lagar icke borde sympatisera med bolsjevism och nihilism. Men härutinnan har man tydligen fullständigt missräknat sig. Ty vad herrarna Hammarskjöld & Wallenberg påbörjade, det har lärjungen Sandler slutfört på ett för den kosmopolitiska högfinansen i synnerligaste grad tillfredsställande sätt, som visar på en absolut frigjordhet från allt vad moraliska betänkligheter, fosterlandskärlek och ansvarskänsla heter, liksom från alla behov av befolkningens förtroende och aktning.

På den Hammarskjöldska—Wallenbergska ministärens försyndelser berodde såsom här tidigare framhållits vår statsskulds ökning med omkring tusen miljoner kronor, att vi fått oss på halsen dessa monopol-

(Forts. å sid. 2).

HUR FULLGÖR JUSTITIEKANSLERN SINA TJÄNSTEÅLIGGANDEN?

En fråga som aktualiserats genom de obeivrade förskingringarna i Spritmonopolet samt det tolererade bolsjevikiska landsförräderiet.

I n:r 13 av Nationen framställdes med anledning av de konstaterade förskingringarna av statsmedel inom Vin- och Spritcentralen å sammanlagt 184.000 kronor till vederbörande myndigheter den frågan: "Varför åtalas icke styrelsen för Vin- och Spritcentralen?" Något besked från dessas sida rörande anledningen till uraktlåtenheten att i det förevarande fallet fullgöra sin tjänsteplikt har emellertid icke lämnats, något som visserligen efter allt vad man å senare tid haft tillfälle att härutinnan konstatera, i ingen mån var ägnat att överraska:

Vår omnämnda artikel föranledde generalkonsuln F. Cronholm att till justitiekanslern ingå med en skrivelse vari han fäste dennes uppmärksamhet vid de av Nationen framförda beskyllningarna mot styrelsen för Vin- och Spritcentralen och efterlyste högste vårdarens av vårt rättsväsen åtgöranden med anledning av desamma. I sin skrivelse till justitiekanslern yttrade hr Cronholm bl. a.:

"Ånyo har sålunda inför offentligheten framkastats en beskyllning mot dessa monopolherrar för förskingring av staten tillhöriga penningemedel. Beskyllningen har icke blivit i sak vederlagd. Ej heller ha de anklagade ansett sig böra av vederbörande kräva laga ansvar för falsk beskylning — allt enligt känt Wallenbergskt föredöme — varmed de ock inför offentligheten dömt sig skyldiga. Men det är här ej nog med en sådan dom. Den måste bekräftas av laga domstol, om de anklagade ej kunna inför en sådan vederbörligen fritaga sig från de ärerörіga beskyllningarna. Ty så bör det tillgå i ett rättssamhälle, som liksom vårt gör anspråk på att kallas ordnat.

— — — —

Under åberopande av vad jag sålunda haft äran vördsamt anföra djärves jag, såsom varande medlem i vårt s. k. rättssamhälle, hängiva mig åt den förhoppningen, att Herr Justitiekanslern, som grundlagsenligt därtill

Forts. å sid. 2.

Wallenbergska personalförflyttningar inom Intendenturen och Industriförbundet.

Vårt papassliga "hus Wallenberg" försummar intet tillfälle att inom vårt statliga liv se sina näringsintressen tillgodo. Militärväsendet som sådant har som bekant föga av intresse för det från alla slag av fördomar frigjorda huset, varom nedrustningen vid 1925 års riksdag lämnade ett nog så tydligt vittnesbörd, men därför saknar det visst icke intresse för militärväsendets ekonomiska sidor, synnerligast intendenturavdelningen, som har de ur profitsynpunkt viktiga arméleveranserna i sin hand. Där gives ju alltid tillfälle att göra sig en vinst, vadan det gäller att se till, att denna fyller sin uppgift på ett tillfredsställande sätt i — "riddarens av guldkalven" tjänst.

Enligt vad meddelats Nationen ur fullt pålitlig källa har nu det fördomsfria huset och dess lydiga tjänsteförrättare, nedrustningsministern Per Albin Hansson, gått i författning om vissa dispositioner i syfte att ytterligare utöka husets ännu icke tillräckliga "kontroll" över det militära väsendet. Generalintendenten Fröhlich, som i onsdags skulle avgått från sin befattning, har av nedrustningsministern i nåder anmodats kvarstå på sin post till den 1 november, då generalinten-

(Forts. å sid. 4.

SKALL ÅKLAGAREMAKTEN INSKRIDA MOT DE BOLSJEVIKISKA STÄMPLINGARNA?

Yrkande härpå ingivet till Allmänna Åklagaren i Malmö med anledning av de senaste uppseedeväckande avslöjandena.

I föregående nummer av Nationen påtalades de skandalösa stämplingar mot rikets säkerhet, som med myndigheternas goda minne bedrivas i vårt land och vilkas faktiska förekomst i dessa dagar fått en ny bekräftelse genom den tydligen av en ren händelse avslöjade hemliga kommunistkongressen i Stockholm. Aftonbladet har rörande denna lämnat vissa mycket märkliga upplysningar som tidningen erfarit ur "fullt tillförlitlig källa", ehuru den karaktäristiskt nog söker beteckning för sin öppenhjärtlighet genom att betona, att "uppgifterna icke äro ägnade att framkalla någon som helst oro. Att myndigheterna skänka deras göranden och låtanden förtjänt uppmärksamhet, kan man ta för givet." Tidningens förvissning härutinnan är emellertid fullkomligt ogrundad, ty myndigheterna hava här så tydligt som gärna tänkbart just ådagalagt sin pliktförgätelse att ingripa till stämplingarnas förhindrande och de skyldigas bestraffning.

Enligt A.-B. deltogo i den hemliga kongressen i Stockholm 18 huvuddelegerade, därav åtta svenskar, fyra danskar, två norrmän, två holländare och två finnar förutom sovjets utsända delegerade. Band de svenska deltagarna märktes ledarna för de svenska kommunistiska centralerna, Olov Sven, Svante, Schröder, Viktor Johansson, Ehrnström och Grönholm. Vid en alldeles särskild konferens mellan sovjets speciellt utsände, hr Dopat och de svenska delegerade uppläste ledaren för Malmö-Centralen, Olof Sven, en berättelse, varav framgick, att det i svenska landsorten f. n. finnes åtta kommunistiska centraler, nämligen

(Forts. å sid. 2).

Den 16 April.

Upplysningen i den nationella restaurationens tjänst.

I den anmälan, varmed Nationen vid sin tillblivelse för ett halvt år sedan hälsade allmänheten, uttalades, att vårt land, som en gång av skalden besjungits såsom "frihetens stamort på jorden" höll på att förvandlas till ett ofrihetens hemvist och att Gustaf Wasas stora befrielseverk, varigenom Sveriges folk en gång räddades ur träldom under utlänningar, var på väg att fullständigt ödeläggas. Åter och långt mera ohyggligt än någonsin tillförene finna vi oss i dag utlämnade åt främmande förtryckare, vilkas hänsynslösa välde för varje dag framstår allt mera olidligt och fruktansvärt. Men, yttrade vi, dagen kommer, den är redan inne, då den sunda och naturliga, nationella reaktionens länge undertryckta krafter tvinga sig fram — uppgörelsens timma, då det nya befrielseverket skall ske.

Vad vi haft tillfälle att erfara under den jämförelsevis korta tid Nationen verkat visar oförtydbart, att det vid tidningens första framträdande fällda omdömet rörande läget hade verkligheten för sig, enär den resonans och det intresse för våra strävanden, som visats från allmänhetens sida, varit långt större och starkare än vi vågat hoppas. Inom alla klasser och lager av vårt folk håller f. n. även på att utforma sig en ny, nationellt betonad tankeriktning, som hänsynslöst bryter mot den i lögnens tecken av de folkförrädiska ledarna oss påtvingade o. som helt säkert inom en ej avlägsen framtid även skall veta att positivt göra sig hörd, ty mörkrets makters onda anslag skola icke vara i stånd att i längden hindra sanningens frammarsch. När valet på allvar skall stå mellan sanning o. lögn rätt och orätt, är vårt folks ställningstagande givet.

För genomförandet av de mål vi satt oss före, vårt folks befrielse ur det nesliga slaveriet under den hemligt regerande kosmopolitiska mammonismen, givas olika vägar i utvecklingen, alltefter som perspektivet inställes på kortare eller längre sikt, på mer eller mindre fast grundval. Vi hava för vår del föredragit att följa den väg, vars första bud lyder: u p p l y s n i n g! Övertygade om att vi därmed bäst främja det fosterländska målet ha vi också under den gångna tiden koncentrerat vår verksamhet just på upplysning. Det utan allt tvivel mest effektiva medlet mot mörkret är ljuset. Låt blott ljusets klara strålar sippra in i mörkrets otaliga vrår, utan varje omsvep eller hänsyn till person, så att vårt folk må se och veta, huru där allt står till, och det avskyvärda hemliga skräckväldet faller samman liksom kolossen, som undandragits själva grunden för sin tillvaro. Låt folket veta, att ordflödena, som slösas på det, endast äro till för att förvilla och omtöckna dess tankeförmåga, att "de stora reformerna" hava helt andra syften än de föregivna, att det mesta av det som sker blott har till ändamål att inför folket dölja den ohyggliga ekonomiska utplundring o. det lands- o. folkfördärvliga spel, som bedrives av den hemligt regerande högfinansens herrar, upplys folket om allt detta och visa samtidigt, vilka de äro, som, i skydd av det dunkel, varmed de inför massorna lyckats dölja sina förehavanden, utföra det och deras välde skall ohjälpligt vara dömt att falla! Till en tid skola de kanske genom att strama åt tyglarna för sin tusende agenter och genom forcerande av sina otaliga förbindelselinjer till alla köpta och beroende politiska och andra redskap samt genom kreditpåtryckningar via sina banker etc. kunna upprätthålla sitt mörkvälde, men en dag förlora även de vapnen sin slagkraft. Det fortsatta tillämpandet av dessa speciellt gouterade stridsmetoder skall förvisso endast bidraga att öppna ögonen på vårt folk för arten av det hemliga skräckvälde, vilket är hänvisat till dylika medel till sitt försvar. Att mörkrets regerande makter skulle anlita sin hemliga försvarsberedskap i kampen mot dem, som djärvts uppställa kravet på ljus och renlighet i vårt offentliga liv, var i och för sig intet överraskande utan endast i överensstämmelse med sakens natur. Ett är dock visst, nämligen att deras skumraskmetoder sett sina bästa dagar i Sveriges land. Något som de med all sannolikhet i en snar framtid skola få tillfälle att erfara.

I vår strävan att sprida upplysning rörande de rådande missförhållandena o. det som f. n. händer o. sker i samhället, hava vi ansett det nödvändigt att även direkt visa på de institutioner o. personer, som främst äro att betrakta som de ansvariga. Vi ha ansett och anse alltjämt att vårt folk äger rättighet att få veta, vilka dessa äro, och vi ha heller icke tvekat att inför offentligheten omnämna de bägge hus, husen Wallenberg och Bonnier, som i högsta instans representera den i strid mot Sveriges grundlags bokstav och anda här numera styrande "hemliga regeringsmakten". Såsom förhållandena utvecklat sig i vårt land har detta öppna påpekande blivit en tvingande nödvändighet. Vårt folk är icke hågat att av oansvariga, hemliga, sin illegala maktställning på det hänsynslösaste sätt missbrukande hemliga styresmän låta ruinera sin välfärd o. sig leda mot de osvenska öden, som dessa tillärna det.

Liksom solljuset ute i naturen är källan till liv och hälsa, så är i det mänskliga samhället sanningens ljus det naturliga läkemedlet mot där påkomna sjukdomstillstånd. Fördenskull måste också den kamp, som syftar till vårt folks nationella frigörelse, i första rummet nyttja vapnet u p p l y s n i n g. Vad sedan kan komma att event. behövas, är det framtidens sak att avgöra. Trots de mycket anspråkslösa former, varunder Nationen hittills varit i tillfälle att verka ha vi till vår glädje kunnat bemärka, att arbetet icke varit utan resultat i flera viktiga fall, vilket är ägnat att ingiva de bästa förhoppningar om ett framgångsrikt fortsättande på upplysningens väg.

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar.
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandteknici
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

"Pressens frihet."

Publicistklubben har åter avhållit "en lysande årsfest", celebrerad av närvaron av bl. a. statsministern samt statsråden Nothin, Victor Larsson och Per Albin Hansson. Högtidstalet för "den fria pressen" hölls av hr statsministern, som efter en demokratiskt lagd skildring av pressens betydelse och ansvar konstaterade, att "den offentliga diskussionen är demokratiens livskraft". Ett bevis för tryckfrihetens stora betydelse vore, att Sveriges tryckfrihetsförordning fått rang av grundlag. "Pressen skall vara fri", yttrade statsministern, "men det kan den visserligen icke vara i den mening, att den är frigjord från alla intressen och fri från hänsyn, men fri från politiskt kommando från regeringsmakten skall den vara och är den".

Hr statsministern undvek försiktigtvis att närmare ingå på problemet om "pressens frihet" Svenska Dagbladet, som tydligen är i hög grad i behov av att poängtera sin "frihet", utnyttjar emellertid helt beshäftigt yttrandet därhän att "pressen är fri", vilket fastslås i tidningens rubriker. Detta påstående är dock i vad den stockholmska dagspressen angår en ren och oförfalskad lögn. Varje initierad tidningsman kan bekräfta detta förhållande. Där de stora tidningarna icke direkt ägas av de regerande finanshusen och deras bulvankonsortier i första, ändra eller tredje hand, övas nämligen genom dessa ett sådant tryck i form av annonssubsidier, att varje tal om "pressens frihet" här måste betecknas som den fullkomligaste bluff.

Deklarationen om "pressens frihet" från Publicistklubben var visserligen denna gång ej fullt så kategorisk och ogenerad so den brukar vara. Man börjar tydligen inse, att den svenska allmänheten icke är fullt så enfaldig och omdömeslös som man tidigare föreställde sig. Och det är sannerligen icke en dag för tidigt, att så sker. Sanningen är såsom vi mångfaldiga gånger framhållit, att den ledande dagspressen till händer och fötter är bunden av vad hr statsministern visserligen helt försiktigt omnämnde 'intressen' och "hänsyn". Då såsom hr Sandler säger denna absoluta, demokratiska tryckfrihet utgör själva "demokratiens livskraft", inses lätt, vad den senare är värd. Demokratiens livskraft är i själva verket avhängig av dem, som representera de där "hänsynen" och "intressena", dess tillvaro är med ett ord just beroende av dessa. Här gömmer sig alltså i verkligheten förklaringen till det intima samförståndet mellan den dagspressen behärskande plutokratien och demokratien. Den dag detta samarbete mellan kosmopolitisk storfinans och demokrati upphör, är det också slut med herrar demokrater Sandlers, Per Albin Hanssons, Vigforss', Engbergs m. fl. härlighet. Man förstår därför väl bemäldda herrars mycket ogenerade metod att karaktärisera varje mot plutokratien riktad aktion som uttryck för "den nattsvarta reaktionen". Intressena äro oupplösligt förenade.

Den svenska pressen har en gång i tiden varit fri, innan ännu den kosmopolitiska storfinansen hunnit lägga beslag på densamma. Den ledande pressen är i dag ofri, men en del av landsortspressen är ännu fri. Denna senare utgör ett hoppgivande moment, den har en stor uppgift att fylla! För allmänheten bör det vara en angelägen sak att söka återföra vår svenska press till dess forna fria ställning, o. den saknar härutinnan helt visst ej heller maktmedel, blott den vill begagna sig därav.

—//—

PRESSKONSERTEN

"En landsskadlig regering".

Alltunder det ministären Sandler visar järnbruksfusionsherrarna sitt mest älskvärda anlete och ställer 15-miljoners lån i utsikt till dessa — miljoner får den ju i sin tur låna huru många som helst hos Enskilda banken — visar den gentemot den svenska sockerbetsodlingen sitt obevekligt hårda och hjärtlösa anlete. Högfinansen har där icke längre några intressen att bevaka utan önskar odlingen bort så fort som möjligt — sockermonopolet med egna plantager o. dotter- o. dotterdotterbolag i de varma länderna är för höga vederbörande alltför lockande för att kunna motstås! — och eftersom ministären Sandler endast är den lydiga exekutorn av den härskande plutokratiens vilja, så måste den svenska sockerbetsodlingen omintetgöras. Att opinionen i Skåne är upprörd över statsmakternas skandalösa ställningstagande i betfrågan, är ju intet att förundra sig över. Sydsvenska Dagbladet (h.) konstaterar under rubriken "En landskadlig regering", att vi i sockerbetsodlingsfrågan alltså till slut hamnat i den s. k. Javalinjen och fortsätter:

Kaffe från Brasilien, socker från Java. Våra svenska arbetare stå tyvärr icke på samma ekonomiska ståndpunkt som niggrerna i Västindien och i de holländska kolonierna. De måste ha mera betalt för sitt arbebte än infödingarna i tropikerna. Bort därför med den inhemska betodlingen! Det är för regeringen mera angeläget att förränta sockerplantagerna på Cuba och Java, vilka ägas av enskilda storkapitalister än att uppehålla en svensk industri, som arbetat med framgång i femtio år.

Ministären Sandler, den oduggligaste och landsskadligaste regering Sverige någonsin haft, bör försvinna fortast möjligt. Vi ha sannerligen icke råd att låta vårt lands värden spolieras av "statsmän" av hrr Sandlers rätthållas.

—//—

Ministären Sandlers landsskadliga verksamhet.

(Forts. fr. sid. 1.)

bolag, som utplundra land och folk med tjogtals miljoner kronor årligen ävensom att demoralisation och korruption numera här frodas liksom ogräs i en blomsterrabatt. Organiskt fullföljande sina läromästares, herrarna Wallenbergs, Aschbergs, Gerhard Magnussons, Brätts m. fl. till klicken hörande storfinansiärers läror har hr Sandler på sin tid försålt de fyrahundra stamaktierna i Spritcentralen till ett konsortium för de Wallenbergska intressena med en direkt förlust av omkring 30 miljoner kronor och en indirekt sådan av omkring 100-milj. kronor. Vidare är att erinra om, hurusom hr Sandler genom förmedling av den icke okända direktören Gerhard Magnusson för statens räkning företagit det lindrigt sagt egendomliga inköpet av det Thielska galleriet till ett pris, som med cirka 1/2 milj. kronor torde överstiga dess verkliga värde. Den iver, varmed högfinansens herrar med hr Marcus Wallenberg i spetsen för icke länge sedan trädde i breschen till förhindrande av ett lagligt beivrande av samme hr Magnussons konstaterade förskingring av omhänderhavda medel samt vederbörande myndigheters seende genom fingrarna med lagens tillämpning i det ifrågavarande fallet ha också uttytts såsom tecken på att ett fullföljt åtal mot hr M. i olika hänseenden skolat bringa för andra än honom själv mindre angenämna avslöjanden i dagen. I sockerbetsfrågan har ministären Sandler intagit en i alla avseenden fosterlandsvådlig hållning, och vilka privatintressen som än må ligga bakom dess avsikter att befria vissa finansgrupper från åtskilliga i dessas händer liggande mindervärdiga bruksföretag, kan man vara förvissad om att dessa statliga affärer komma att bliva en källa till enorma förluster för land o. folk. Vilka privatintresen som legat bakom herrarna Undéns oh Lövgrens mpcket egendomliga uppträdande i Genéve, låter med all sannolikhet förklara sig, när man känner hr Eliel Lövgrens ställning och roll i huset Wallenbergs tjänst.

Dessa gärningar av hr Sandler et consortes äro dock ett intet i förhållande till den i vår historia förut icke kända bragden att under en oerhört orosfylld tid, då när som helst nya krigiska förvecklingar kunna befaras och bolsjevismen står i färd med att få det fasta greppet om Sveriges strupe, nedbringa vårt försvarsväsen till en tredjedel av dess förutvarande styrka och att till på köpet med välbehaglig tystnad åse, huru denna resterande tredjedel genom bolsjevikernas agitation demoraliseras. Med känslor av harm och vrede bevittnar man alla dessa illdåd av de ansvarige förövas i det land, vars öden en gång letts av en Gustav Vasa och en Gustav II Adolf, vilka gjorde det svenska namnet ärat och aktat i hela världen. Ha då verkligen samma Gustav Vasas och Gustav Adolfs svenskar så totalt förlorat all fosterlandskärlek, all stolthet och mod, hava de urartat till sådana gemena stackare, att de ostraffat kunna tillåta dylika helgerån och att vårt folk göres till ärelösa, föraktliga slavar under en liten klick fosterlandslösa, ekonomiska vampyrer av främmande ras? Skam och förakt är det enda, som ministären Sandler ävensom de partiledare och riksdagsmän, som av lumpen egennytta bragt vårt folk i denna hotfulla belägenhet, förtjäna.

Vaknen upp, svenskar, innan det ännu är för sent, vaknen upp till handling!

X.

—//—

Skall åklagaremakten inskrida mot de bolsjevikiska stämplingarna?

(Forts. fr. sid. 1.)

i Malmö, Göteborg, Hälsingborg, Norrköping, Gävle, Landskrona, Karlshamn och Sundsvall, med 14 underavdelningar. De svenska kommunisterna äro dessutom uppdelade i 22 militärt organiserade bataljoner, vilka innesluta omkring 28,000 medlemmar, av vilka det stora flertalet är beväpnat. Dessutom finnas cirka 19,000 kommunistiska ungdomar, vilka likaledes äro organiserade i kommunistiska bataljoner med militärisk disciplin. Under tiden april 1925 till januari 1926 har det svenska kommunistiska partiet från Moskva mottagit över 175,000 i svenska kronor, varav ungefär tre fjärdedelar åtgått för de militära bataljonernas organiserande. Enligt från Moskva inångna direktiv skall man särskilt lägga an på att organisera en kommunistisk grupp inom tjänstemannakåren; främst gäller det att söka vinna tjänstemännen inom post- och telegrafverket. För detta ändamål har kommunistiska centralledaren Sven erhållit en större summa pengar, från Moskva ställts till förfogande.

Utom de nyssnämnda centralerna för svenska landsbygden befinna sig ävenledes i Sverige tre sektioner, varav framgår, att sovjet har ett särskilt intresse av att omhulda Sverige som utgångsport för den bolsjevikiska propagandan västerut.

Man kan lugnt utgå ifrån, att det varit de ledande kosmopolitiska kretsarnas mening, att dessa meddelanden aldrig skulle hava nått allmänheten, men att tillfälligheter, varöver vederbörande tydligen icke kunnat bestämma, velat det annorlunda. Vi tveka icke att återupprepa och ytterligare understryka vårt i förra numret uttalade omdöme, att det är en fullkomlig skandal, att dessa riksvådliga stämplingar opåtalt få passera. Ha vi då icke här ett nytt och eklatant bevis för det av oss otaliga gånger gjorda påståendet, att våra officiella statsmakter och deras underlydande myndigheter numera de facto stå under "den hemliga regeringsmaktens" styrelse? Saken kommer emellertid icke att få passera så alldeles utan följer som den högkosmopolitiska sfären föreställt sig, ty med anledning av det senaste, av Aftonbladet gjorda avslöjandet har en anmälan ingivits till Allmänna Åklagaren i Malmö, vari begäres omedelbara åtgärder från dennes sida gentemot dem, som deltagit i de landsförrädiska stämplingarna. Skrivelsen är av följande lydelse:

"I Aftonbladets Stockholmsupplaga för söndagen den 11 april 1926 uppräknas namnen på ledarne för de svenska kommunistiska centralerna, och en person vid namn Olof Sven uppgives vara ledare för Malmö-Centralen. De kommunistiska centralerna sägas vara militärt organiserade och beväpnade, o. deras mål är att organisera uppror i Sverige samt införa det ruskiga judiskt-bolsjevikiska regementet i vårt land.

Det är uppenbart, att här föreligger fosterlandsförrädisk propaganda. Det är åklagarens plikt att omedelbart ingripa, verkställa polisförhör och därefter snarast möjligt låta häkta alla, som äro delaktiga i de fosterlandsförrädiska stämplingarna, samt åtala dem inför vederbörligt forum.

Den åklagare, som här ej gör sin plikt, ådrager sig ett stort ansvar inför samtid och eftervärld, och enligt 8 kap. 2 par. strafflagen är det till och med stipulerat straff för den, som vet förräderi och brott mot rikets säkerhet å färde vara, men det ej i tid upptäcker.

Jag förväntar omedelbara åtgärder från Eder sida, och därest sådana mot förmodan skulle utebliva, nödgas jag hos Justitiekanslären och Riksdagens Justitieombudsman anmäla Eder för ämbetsbrott och brott mot 8 kap. 2 par. strafflagen."

Stockholm den 12 april 1926.

(Namn.)

Hur fullgör justitiekanslern sina tjänsteåligganden?

Forts. fr. sid. 1.

rätt och plikt och makt haver, behagade grundlagsenligt pröva, i vad mån det krav, åt vilket "Nationen" i slutpunkten av den åberopade artikeln och i en oförvillad allmänhets namn i rent fosterländskt intresse givit offentlighet, är berättigat, vilket vällovliga krav så formulerats, att "de skyldige omedelbart ställas till ansvar för de konstaterade förskingringsbrotten och att de, vilka gjort sig skyldiga till svikligt förfarande gentemot staten, icke blott förpliktas att till statskontoret återställa de medel., de orättmätigt tillägnat sig och så generöst bortskänkt till olika behövande, utan att de därjämte ådömas de straff, som enligt svensk lag drabbar dem".

Såvitt vi ha oss bekant har icke heller man anledning av denna hr Cronholms inlaga till justitiekanslern tills dato något av denne åtgjorts för rättsfrågans klarläggande. Det torde under de förhållanden, som alltmera visat sig råda, vara på sin plats att erinra innehavaren av justitiekanslersämbetet, f. hovrättsrådet O. H. Arsell, om hans grundlagsenliga förpliktelser, vilka han tyckes hava bortglömt. Regeringsformens § 27 stadgar härom:

"Till justitiekansler må Konungen nämna en lagfaren, skicklig och oväldig man, som i domareväry varit nyttjad. Honom, såsom Konungens högste ombudsman, åligge förnämligast att föra eller genom de under honom ställda fiskaler låta föra Konungens talan i mål, som röra allmän säkerhet och kronans rätt, samt, att, å Konungens vägnar hava tillsyn över rättvisans handhavande och i sådan egenskap beivra fel, som av domare och ämbetsmän begångna bliva."

I Justitiekanslerns instruktion stadgas bl. a.:

"Justitiekanslern är K. M:ts högsta ombudsman och skall i denna egenskap hava tillsyn däröver, att alla lagar, författningar och instruktioner varda iakttagna och efterlevda samt att var och en i sitt ämbete fullgör sin skyldighet; åliggande det justitiekanslern att föra eller genom de under honom ställda fiskaler låta föra K. M:ts talan i mål, som röra allmän säkerhet och kronans rätt, samt beifra eller låta beifra fel, som av domare och ämbetsmän begås. Riksdagens justitieombudsman och riksdagens militieombudsman vare undantagna från justitiekanslerns tillsyn".

På grundval av här ovan återgivna utdrag ur Sveriges grundlagar hava vi att för dagens konstatera, att nuvarande innehavaren av justitiekanslersämbetet i icke mindre än tvenne i detta tidningsnummer omnämnda fall, nämligen i fråga om dels förskingringarna av statsmedel i Vin- och Spritcentralen dels de avslöjade, mot rikets säkerhet riktade bolsjevikiska stämplingarna uppenbarligen försummat sin tjänsteplikt. Det måste under rådande förhållanden, som tillräckligt tydligt illustreras av nämnda begge fallen, stå klart för envar, att hr Arsell icke är att anse som den lämplige mannen för det höga ämbete han nu bekläder, vadan vårt folk, om härvidlag icke omedelbart inträder en ändring, ovillkorligt måste kräva, att ett platsombyte på den viktiga posten snarast sker, därest icke rättstillståndet i vårt svenska samhälle snart nog skall urarta till den renaste fars.

PÅ UTKIK

"Den hemliga regeringsmaktens" politiska och ekonomiska residens.

Herrarna Wallenbergs "Enskilda Bank", gemenligen kallad "Svenska folkets ekonomiska nationalmausoleum" — vår moderna rovriddareadels huvudborg. Den ytterst väl befästade rovriddareborgen är såsom av bilden synes försedd med tumstjocka järngaller för fönstren.

Nedrustningsministern får storfrämmande.

Enligt vad meddelats pressen väntas ett lag av sju amerikanska bowlingspelare i och för tävling till Stockholm i början av juni. Vi förmoda, att man icke kommer att försumma något för de höga resenärernas fullt värdiga emottagande, såsom galadinér å Bratts Grand hotell, soiré jazzdansante med kungliga karamellstånd i Blå hallen etc. etc. Det blir naturligtvis en nationell angelägenhet av högsta rang, att vår spänstige nedrustningsminister, som framgångsrikt klarat så många bowlingar här hemma, med ära skall visa sig kunna hävda Sverige inför utlandet. "Judens Nyheter" har visserligen ej ännu igångsatt förhandsreklamen, men hr nedrustningsministern kan vara förvissad om att "den goda pressen" icke heller denna gång skall komma att saknas.

Professorn i Wallenbergsk journalistik — preses i kungliga Vetenskapsakademien!

Vid sitt sammanträde i onsdags beslöt kungliga Vetenskapsakademien att till sin preses efter avgående preses prof. Gullstrand, utse professorn i Wallenbergsk-nationalekonomisk journalistik, ständige medarbetaren i "Hebreiska Dagbladet", hr Gustaf Cassel. Någon överraskning innebär visserligen icke valet, man har för länge sedan upphört med att här förvåna sig, men det är icke desto mindre högst intressant och betecknande för miljön inom vår vetenskapliga värld. Härnäst få vi väl läsa den nyheten om hr Marcus Wallenbergs inval i akademien — tanken föddes ingalunda i går — som ett ringa tecken på svenska folkets översvallande glädje och tacksamhet mot "vårt lands främsta ekonomiska geni" för hans storartade insatser om Sveriges ekonomiska utveckling (ett kapitel som akademiens nye preses väl känner till!). Och sedan blir det naturligen tidnings- och bokförläggaren Bonniers, ledaren av vårt nutida svenska upplysningsväsen (pressen och litteraturen), som skall kungligt vetenskapligt honoreras för sina utomordentliga förtjänster om Sveriges kulturella utveckling.

Fortsätter kungliga Vetenskapsakademien på den inslagna vägen med respektfullt uppskattande av demokratiens stora livsideal, torde den ha goda utsikter att med tiden vinna fullt erkännande av demokratiens gudabornа som en sannt folklig och upplyst institution — ett perspektiv, vars lockelsekraften på akademien ju är fullt förståelig.

Dr Hedin på uppvaktning hos exkejsaren.

Dr Hedin börjar efter senare årens nödtvungna tillbakadragenhet åter låta tala om sig. Regerande och f. d. regerande statsöverhuvud hava tydligen alltjämt en mycket stark dragningskraft på vår halvsemitiske nationalist", vars favoritnöje numera tyckes vara att göra stora ronden hos ögonblickets mest betydande (och orienterade) personligheter. Hans triumfresa för icke längesedan med proletärbankir Aschberg (av "det utvalda folket") och skämttecknaren Albert Engström i det judisk-sovjetska paradiset är ju allmänt känd, likaså hans senare uppvaktning för judendomens vid sidan av Mussolini och Hans Helighet i Rom farligaste motståndare, automobilkungen Henry Ford, som ju visserligen icke gav så värst mycket, då enligt vad framkommit hr Ford lär varit ytterst förbehållsam i sina yttranden mot doktorn. Senast har nu hr H. uppvaktat exkejsaren på Doorn. Om detta skett för hans privata nöjes skulle eller i politiskt syfte, upplyses icke. Mycket troligt är dock ej, att exkejsaren vinnlagt sig om någon större återhållsamhet i tal, trots han måhända haft anledning därtill, ty enligt vad vi på sin tid erforo ur tyskdiplomatisk källa, sågs kejsarens intima umgängelse med dr H. vid tiden för världskriget med mycket oblida ögon av den äktnationella gruppen inom Tysklands politiska värld.

Vi förmoda att nästa Hedinbesök kommer att gälla Mussolini. Några utsikter att där kunna pejla djupen torde han dock säkerligen lika litet som hos Ford kunna räkna på.

Emancipationsdamerna nöjda med sitt verk.

Våra emancipationsdamer hade för några dagar sedan arrangerat ett diskussionsmöte om "den moderna kvinnan" i Fredrika-Bremer-Förbundet. Inledningsanförandet hölls av friherrinnan Ruth Stjernstedt, som bjöd på en exposé över ämnet, som sannerligen icke kom våra nutida manliga papegojor på de politiska, sociala och moraliska områdena stort efter ifråga om själlöshet och ansträngt jonglerande med fraser. Den moderna frigjorda kvinnan hade blivit mindre feg, menade friherrinnan, behövde icke som förr "smussla" i hemmen och kunde stå på egna ben. På tal om förhållandena på det sexuella området erkände tal., att "de fria förbindelserna" tilltaga i antal, men detta gåve ingalunda anledning till någon oro, ty ytterst beror ju allt på "kvinnans egen personlighet." Bland de efterföljande diskussionsdeltagarna märktes landshövdingskan, judinnan von Schneidern, som i fråga om "de fria förbindelserna" tog "den unge manlige vännen" varmt i försvar och menade, att denne ofta bleve svårt malträterad av sin unga väninna. Något förslag till direkt premiering av de "malträterade" unge männen, som offrade sig för de unga kvinnornas lyckliggörande för att sedan i otaliga fall åse deras hamnande i storstadens nattkvarter, framlade visserlige ej judinnan von Schneidern. Helt säkert skulle dock en dylik premiering i icke obetydlig grad påskynda just den demoralisering man f. n. är i full färd med att genomföra och som redan sänkt en mycket betydande procent av Stockholms kvinnovärld ned till prostitutionens nivå.

Från dansen kring guldkalven.

En plats på Newyorks fondbörs såldes häromdagen till ett pris av 133,000 dollars.

Sovjet bakom attentatet mot Mussolini?

Enligt meddelande från Rom ägde efter attentatet mot Mussolini förra onsdagen hotfulla demonstrationer rum utanför ryska ambassadörens palats. Demonstranterna, som uppträdde synnerligen agressivt mot sovjetambassaden och åstadkommo en del smärre skador å byggnaden, skingrades emellertid efter en stund av en utkommenderad polisstyrka. Att den såsom vansinnig karaktäriserade gamla kvinnan, miss Gibson, som förövade attentatet mot Mussolini, endast var ett verktyg i händerna på andra, säger sig själv. "Judens Nyheter", som återger en bild av den gamla, finner helt naturligt hennes utseende sympatiskt.

Allvar eller skämt?

Danmarks mångomtalade socialminister, hr Borgbjerg, har i anledning av sin i dagarna inträffade 60-årsdag gjort ett offentligt uttalande, vari han förklarar, att "politiken är det ärligaste av alla yrken". "Den har", säger hr B., den förträffliga egenskapen att förbättra människan, och det kan man inte säga om alla yrken".

Det är icke att undra på att hela den kosmopolitiska pressen inom som utanför Danmark med förtjusning avtrycker hr Borgbjergs uttalande och ägnar honom varma hyllningar på hans högtidsdag. Heltsäkert har hr B:s ord berett våra herrar politiker mycken muntration. Inom dessa kretsar tagas de naturligen ej heller som annat än ett lustigt — aprilskämt, sådant som en 60-års man kanske anses ha rätt att roa sina yrkesbröder med.

Ett tidstecken?

Folkkommissarierådet i Moskva har beslutat tillsätta en kommitté för att utreda alla detaljer i samband med tsarfamiljens mord i Jekaterinburg. Man förklarar detta som en önskan att rentvå sina händer inför historiens dom (!)

Även i utlandet tillåtas riksfientliga stämplingar.

Hemliga kommunistkongresser i stil med den i Stockholm nyligen anordnade hållas f. n. litet varstans ute i Europas städer, bl. a. i Wien och Berlin. Även vid dessa närvara medlemmar av Moskvainternationalen samt delegerade från andra länder. Polismyndigheterna på de ifrågavarande platserna ställa sig efter vad det vill synas lika ovetande visavis stämplingarna mot de resp. ländernas säkerhet som polismakten i Sverige, vilken senare såsom vi i foregående nummer påpekade "se genom fingrarna" därmed på ett sätt, som omöjligen kan karaktäriseras annorlunda än som för vederbörande i högsta grad komprometterande.

Nu är det tsarmördarnas tur!

Ryske inrikeskommissarien Beloborodov, som var delaktig i mordet på tsarfamiljen, har i dagarna varit utsatt för ett attentat. En student, son till en f. d. kejserlig slottstjänsteman, avlossade ett revolverskott mot honom, vilket sårade Beloborodov i skuldran.

—//—

Envoyén Wallenberg som "förbrytare- och pajasdiplomat.

(Forts. fr. sid. 1.)

var värdesättes allenast efter sitt uppförande — under sina s. k. tjänsteresor i hotellens resandeböcker, tills han till sin missräkning erfor, att den fina titeln, i stället för att inbringa honom väntad särskild hedersbevisning, medförde en ovälkommen, ehuru med rangen förenlig förhöjning av hotellprisen, på vilka han alltid sökte pruta, ävensom på de drickspenningar han enligt vedertaget bruk hade att betala, vilket allt naturligtvis framkallade en undran hos hotellpersonalen, vad det var för sorts "excellens", som Sverige utsände till främmande land. Och så undrade nog alla, som på ett eller annat sätt kommo i beröring med vår pajasdiplomat.

Jag skall börja med några exempel från Kina, men vill först nämna ett betecknande sådant från Japan, innan han blev ackrediterad i Peking, vilket för mig berättades av mina kollegor i Tokio. På en officiell middag hos därvarande ryske ministern, den förste representanten efter slutet på japansk-ryska kriget, satt han vid värdinnans sida. Oförmögen att samtala om annat än affärer, vilket ju ej är sed på diplomatiska middagar, satt han såsom vanligt stillatigande en längre stund, men tog så mod till sig och började tala om det yrke han nu själv nu tillhörde. Man kan lätt tänka sig en gammal rysk, verklig diplomatfrus förfäran, när hon av den svenske ministern fick den frågan, om "de voro kvar i Tokio hela tiden under kriget" — under kriget mellan hennes eget land och anställningslandet. Naturligtvis blev en sådan blamage genast allmänt bekant. Så började han sin s. k. diplomatiska bana i den Uppgående Solens land.

Efter någon tid reste han emellertid hem för att utverka sin ackreditering även i Peking. I Kina funnos ju stora Wallenbergska intressen att bevaka. Inom parentes må nämnas, att han senare sökte bli minister även i Siam, vilket det emellertid lyckades oss att avstyra genom vår anmälan.

Vid sin ankomst till Peking bad han, och trots att rum för honom på telegrafisk begäran reserverats i ett av stadens hotell, om bostad hos nederländske ministern, som i egenskap av diplomatiska kårens doyen förut bevakat våra intressen. Trots sitt dagtraktamente av 60 kronor tiggde han sålunda om fritt logis, varav han ock så länge begagnade sig, att han blev direkt tillsagd att flytta, då han äntligen fann för gott att hyra ett rum på hotell. Jag hade då flera gånger för min chef framhållit, att på hotellet funnos lämpliga rum, men ingen flyttning skedde. Jag har utlovat ett storkors såsom ersättning och även sagt honom; att jag därom gjort framställning i Stockholm, invände envoyén, men hans framställning blev avslagen, en ytterligare blamage, sedan löftet en gång givits.

Vid begäran om audiens för överlämnande av notifikationsskrivelser angående Konung Oscars frånfälle o. Konung Gustafs tronbestigning anhöll han hos Wai Wu Pu om två särskilda audienser i tro, såsom han för mig förklarade, att därigenom få en orden för notifikationen om tronbestigningen. Han hade ju hört talas om, att särskilda ambassader, som notificerade monarkers tronbestigning, fingo mottaga dylik utmärkelse, och han ville för tillfället leka särskild ambassadör. Naturligtvis avslogs hans framställning, och en audiens beviljades, för överlämnandet av båda skrivelserna. Orden uteblev naturligtvis också. Han vände sig då till diplomatiska kåren doyen, förutnämnde nederländske minister, och bad honom fästa utrikesministeriets uppmärksamhet därå, att det i dylika fall "vore sed" att utdela ordnar. Denne berättade detta för mig och tillade leende, att han naturligtvis ej kunde göra en dylik påstötning, oaktat envoyén varit nog älskvärd att lova honom en svensk orden. Meddelanden om dylika tilltag från min chefs sida fick jag nästan dagligen mottaga av kårens olika medlemmar.

Av de tal, som han skulle hålla vid kejserliga audienser, såväl i Peking som i Tokio, underlät han alltid trots mina tillsägelser att i förväg insända sedvanlig kopia till utrikesministeriet. Jag förklarade för honom, att audiensen eljest ej komme att beviljas, ty svaret från tronen skulle författas efter talets innehåll, men det brydde han sig ej om, förr än meddelande kom, att dag för audiensen ej kunde utsättas, förr än kopian mottagits, då han äntligen insände en sådan. Det är skada, att jag ej här kan återgiva hans olika tal.

Allt vad orientalisk etikett och god sed bjöd och som varje annan utlänning alltid vinnlade sig om att noga iakttaga, var honom likgiltigt. Här ett exempel. Vid sitt första officiella besök hos presidenten i inrikesministeriet, den kejserlige prinsen Su, åtföljdes han av en kinesisk kypare från hotellet såsom tolk. Mina föreställningar om det vanvettiga i att medföra en kypare såsom tolk till en kejserlig prins blevo även här förgäves, och kyparen medföljde i tro, att han endast skulle vara vägvisare. Vid ankomsten till palatset stannade kyparen utanför. Envoyén och jag fördes in och mottogos av prinsen, som genast vände sig till mig, som han trodde vara tolk; med ett längre kinesiskt anförande, som han givetvis förväntade av mig, att jag skulle tolka för min chef. På dennes fråga: "Va' sa' han?" förklarade jag då, ehuru jag ej förstått ett ord, att han hälsade envoyén välkommen såsom Sveriges förste minister i Kina, men därmed tog ock konversationen slut. Envoyén tillkallade då kyparen, som av mandarinspråket nog ej kände mycket mer än jag, o. efter många protester kom han in o. hälsade prinsen genom att kasta sig ner på golvet, där han blev liggande, tills prinsen, sedan han hämtat sig ur sin förvåning, gav honom en vink att stiga upp. Denne stackars kypare, vettskrämd av att plötsligt befinna sig inför en kejserlig prins, trodde nog att hans sista stund var kommen. Envoyén skulle nu söka utnyttja det lilla engelska ordförråd, som kyparen såsom sådan förvärvat sig på hotellet under sin betjäning av utlänningar. Han bad kyparen på engelska att översätta vad han sade, och kyparen svarade: "Yes Sir". Så fortsatte envoyen: "Tell His Imperial Highness that I have come here to pay my respect to His Imperial Highness". Kyparen teg, ty han begrep ej ett ord. Envoyén upprepade: "You translate, I have come here to pay my respects to His Imperial Highness". Kyparen var lika stum, o. när så envoyén i skarpare ton upprepade: "You tell His Imperial Highness that I want to pay my respects to him", svarade kypare efter en stunds fundering, vänd till envoyén: "What do you want to pay?" Kyparen hade ju aldrig hört ordet "pay" i annat sammanhang än med betalning av en hotellräkning eller dylikt. Så började vår förste ministers första officiella besök hos prins Su. Att samtalet icke kunde fortsättas som sig bort, faller av sig självt. Angenämt är det sannerligen ej för en underordnad tjänsteman att nödgas bevittna något dylikt. Vad man inför en sådan skandal känner, kan ej heller beskrivas. Naturligtvis inberättade prinsen till utrikesministeriet, hur audiensen, som av detta förmedlats, förlupit, och vår envoyés rykte som pajasdiplomat blev ytterligare befästat. Skandalen hade ju kunnat undvikas genom en enkel begäran om tolk hos ministeriet, men sådant passade ej vår envoyé.

Vid sina besök hos Wai Wu Pu under traktatsunderhandlingarna hade envoyén alltid använt sig av häståkdon, varför han begärde ersättning av statsverket, men när sådan ej medgavs honom, for han dit i rikisha, dragen av en kuli, vilket ansågs vara ett för en minister ovärdigt fortskaffningsmedel, men det var ju billigt. När han uppmärksamgjordes härpå, lät han sin rikisha stanna ett stycke från ingången och tillryggalade sista biten till fots, ett enligt kinesisk uppfattning lika ovärdigt sätt vid officiellt besök i Wai Wu Pu.

Samma dag som handelstraktaten undertecknades gjorde han framställning till vice utrikesministern, excellensen Lien Fang, om ordensutmärkelser och begärde därvid sådana även åt två andra personer, vilka icke haft något som helst med traktaten att göra. Sedan Lien Fang avslagit hans begäran om ordnar för dessa herrar, som voro honom fullständigt obekanta, begärde envoyén, att han skulle få sin orden påföljande dag. Denna lät likväl vänta på sig, varföre envoyén tog sig före att i min närvaro under en stor middag på hotellet, där Lien Fang befann sig såsom gäst, men icke envoyén, påminna om sedvanlig ordensutmärkelse.

Till kejserliga tronsalen i Vinterpalatset i Peking ledde en stor stentrappa, bestående av en stor ornamental i sten uthuggen kejserlig (helig) drake såsom mittelparti o. å ömse sidor trappsteg, avsedda att begagnas av dem, som fingo företräde inför tronen. Vid två tillfällen, då kejsaren mottog diplomatiska kåren, klättrade envoyén uppför draken i stället för att såsom alla de, som gingo före honom, begagna sig av trappstegen, på sätt sunt förnuft ock bjöd. Vid ett av dessa tillfällen hann han emellertid blott halvvägs, ty en av beskickningens tjänstemän, icke jag, gav honom ett kraftigt ryck i uniformsskörten, så att han tvingades ner och nödgades fortsätta på den för fotgängare avsedda vägen. Vad de honom efterföljande medlemmarne av diplomatiska kåren, för att icke tala om de närvarande kinesiska hovfunktionärerna, härom tänkte, är lätt att förstå. De saknades ej heller, som tänkte högt.

Under begravningshögtidligheterna i anledning av den gamla änkekejsarinnans frånfälle mottog regenten — även kejsaren var då död, men ej officiellt — diplomatiska kåren. Det hade då överenskommits mellan Wai Wu Pu, kinesiska utrikesministeriet, och diplomatiska kåren i Peking, att tre bugningar skulle göras inför tronen. Jag underrättade envoyén härom dels i särskild skrivelse till Tokio, där han då befann sig, och dels muntligen vid hans ankomst till Peking. Icke desto mindre närmade sig envoyén tronen under idelig bugande, vilket väckte så mycket större uppmärksamhet som man enats om antalet bugningar först efter åtskilliga meningsutbyten. Wai Wu Pu önskade nämligen fyra bugningar, men diplomatiska kåren medgav endast tre.

Under begravningshögtidligheterna i Peking var diplomatiska kåren inbjuden att bese det kejserliga sommarpalatset. Där serverades lunch i den s. k. kejserliga marmorbåten. Envoyén, som var åtföljd av sin betjänt, tog med honom plats vid stora bordet jämte övriga diplomater och högre kinesiska ämbetsmän.

Beskickningens kansli i Peking, under den tid envoyén och jag voro där tillsammas, var inrymt i betjäntens sovrum i hotellet. Hans säng och tvättställ flyttades emellertid ut under kanslitiden. När envoyén var i Peking ensam var kansliet inrymt i hans eget sovrum utom under begravningshögtidligheterna ungefär tio dagar, då han disponerade tre rum i samma hotell. Hyran för dessa rum betalades emellertid icke av envoyén utan debiterades på hans tillsägelse kinesiska utrikesministeriet. Wai Wu Pu hade nämligen låtit i hotellet reservera ett antal för för de särskilda sändebuden, som väntades till begravningen, men dessa rum voro icke avsedda för de i Peking ackrediterade ministrarna. Härom underrättade jag envoyén efter besked från Wai Wu Pu, men icke desto mindre begärde han av hotellets föreståndare att av de sålunda, men icke för honom, reserverade rummen få disponera tre för svenska beskickningen. Vid sitt första besök hos presidenten i utrikesministeriet omedelbart efter sin ankomst från Tokio, därvid jag var närvarande, uttalade han sin önskan att bli behandlad såsom särskilt sändebud. "I beg Your Excellency will kindly consider me as a special Envoy and treat me as such", så föllo hans ord. Även i Tokio var beskickningens kansli under en längre tid inrymt i ett mindre sovrum i det av envoyén förhyrda huset i missionärskvarteret därstädes. Ingen annan legation fanns i det kvarteret.

Vid sin avresa från Peking till Tokio uppdrog envoyén på eget bevåg åt sin gode vän spanske ministern, som då var doyen, att företräda de svenska intressena samt åt den vid ryska beskickningen anställde danske legationssekreteraren — Ryssland bevakade då de danska intressena — att ombesörja behövlig korrespondens med Tokio-beskickningen. Beskickningens arkiv, inneslutet i en förseglad låda, hade han deponerat — hos rysk-kinesiska banken. Under tiden hade jag efter envoyéns framställning erhållit förordnande att såsom t. f. chargé d'affaires förestå beskickningen i Tokio och Peking. Naturligtvis mottog jag icke något meddelande rörande våra angelägenheter från någon av de herrar, som envoyén förordnat att vara svenska repre-

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.

Telefon: Norr 5898. Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. Tryckeri 1926.

Kontrollerat och Analyserat för Trädgårdar och Lantbruk

Frö

BLOMSTERLÖKAR, SÄTTPOTATIS, ROSOR m. fl. växter.
REDSKAP, GÖDSELÄMNEN, VÄXTOHYREMEDEL m. m.
Återförsäljare högsta rabatt.
Rikhaltig katalog franko på begäran.

A.-B. Nordiska Fröhandeln

Telef. 31725. Mästersamuelsgatan 45, Stockholm C. Norr 14220.

Varje sann fosterlandsvän

bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

ANNONSERA I NATIONEN!

Färska Skånska
ÄGG
Kr. 1:55 pr kg.

PRIMA **SMÖR**
Kr. 3: — pr kg.

Carl Sandbergs Smöraffär,
Tegnérgatan 17. Tel. Norr 21539.

Meddelande

Åter inkommet
Nytt parti av den efterfrågade världsberömda

MEY-KRAGEN
Bör provas av alla
2:75—3:00 kr. per dussin

Hagmans Herrekipering
SVEAVÄGEN 108
(3:dje huset från Odengatan)
Till landsorten mot postförskott.
Begär priskurant.

"Den hemliga regeringsmaktens" politiska och ekonomiska residens.

Herrarna Wallenbergs "Enskilda Bank", gemenligen kallad "Svenska folkets ekonomiska nationalmausoleum" — vår moderna rovriddareadels huvudborg. Den ytterst väl befästade rovriddareborgen är såsom av bilden synes försedd med tumstjocka järngaller för fönstren.

Nedrustningsministern får storfrämmande.

Enligt vad meddelats pressen väntas ett lag av sju amerikanska bowlingspelare i och för tävling till Stockholm i början av juni. Vi förmoda, att man icke kommer att försumma något för de höga resenärernas fullt värdiga emottagande, såsom galadiner å Bratts Grand hotell, soiré jazzdansante med kungliga karamellstånd i Blå hallen etc. etc. Det blir naturligtvis en nationell angelägenhet av högsta rang, att vår spänstige nedrustningsminister, som framgångsrikt klarat så många bowlingar här hemma, med ära skall visa sig kunna hävda Sverige inför utlandet. "Judens Nyheter" har visserligen ej ännu igångsatt förhandsreklamen, men hr nedrustningsministern kan vara förvissad om att "den goda pressen" icke heller denna gång skall komma att saknas.

Professorn i Wallenbergsk journalistik — preses i kungliga Vetenskapsakademien!

Vid sitt sammanträde i onsdags beslöt kungliga Vetenskapsakademien att till sin preses efter avgående preses prof. Gullstrand, utse professorn i Wallenbergsk nationalekonomisk journalistik, ständige medarbetaren i "Hebreiska Daghladet", hr Gustaf Cassel. Någon överraskning innebär visserligen icke valet, man har för länge sedan upphört med att här förvåna sig, men det är icke desto mindre högst intressant och betecknande för miljön inom vår vetenskapliga värld. Härnäst få vi väl läsa den nyheten om hr Marcus Wallenbergs inval i akademien — tanken föddes ingalunda i går — som ett ringa tecken på svenska folkets översvallande glädje och tacksamhet mot "vårt lands främsta ekonomiska geni" för hans storartade insatser om Sveriges ekonomiska utveckling (ett kapitel som akademiens nye preses väl känner till!). Och sedan blir det, naturligen tidnings- och bokförläggaren Bonniers, ledaren av vårt nutida svenska upplysningsväsen (pressen och litteraturen), som skall kungligt vetenskapligt honoreras för sina utomordentliga förtjänster om Sveriges kulturella utveckling.

Fortsätter kungliga Vetenskapsakademien på den inslagna vägen med respektfullt uppskattande av demokratiens stora livsideal, torde den ha goda utsikter att med tiden vinna fullt erkännande av demokratiens gudabörna som en sannt folklig och upplyst institution — ett perspektiv, vars lockelsekraften på akademien ju är fullt förståelig.

Dr Hedin på uppvaktning hos exkejsaren.

Dr Hedin börjar efter senare årens nödtvungna tillbakadragenhet åter låta tala om sig. Regerande och f. d. regerande statsöverhuvud hava tydligen alltjämt en mycket stark dragningskraft på vår halvsemitiske nationalist", vars favoritnöje numera tyckes vara att göra stora ronden hos ögonblickets mest betydande (och orienterade) personligheter. Hans triumfresa för icke längesedan med proletärbankir Aschberg (av "det utvalda folket") och skämttecknaren Albert Engström i det judisk-sovjetska paradiset är ju allmänt känd, likaså hans senare uppvaktning för judendomens vid sidan av Mussolini och Hans Helighet i Rom farligaste motståndare, automobilkungen Henry Ford, som ju visserligen icke gav så värst mycket, då enligt vad framkommit hr Ford lär varit ytterst förbehållsam i sina yttranden mot doktorn. Senast har nu hr H. uppvaktat exkejsaren på Doorn. Om detta skett för hans privata nöjes skulle eller i politiskt syfte, upplyses icke. Mycket troligt är dock ej, att exkejsaren vinnlagt sig om någon större återhållsamhet i tal, trots han måhända haft anledning därtill, ty enligt vad vi på sin tid erforo ur tyskdiplomatisk källa, sågs kejsarens intima umgängelse med dr H. vid tiden för världskriget med mycket oblida ögon av den äktnationella gruppen inom Tysklands politiska värld.

Vi förmoda att nästa Hedinbesök kommer att gälla Mussolini. Några utsikter att där kunna pejla djupen torde han dock säkerligen lika litet som hos Ford kunna räkna på.

Emancipationsdamerna nöjda med sitt verk.

Våra emancipationsdamer hade för några dagar sedan arrangerat ett diskussionsmöte om "den moderna kvinnan" i Fredrika-Bremer-Förbundet. Inledningsanförandet hölls av friherrinnan Ruth Stjernstedt, som bjöd på en exposé över ämnet, som sannerligen icke kom våra nutida manliga papegojor på de politiska, sociala och moraliska områdena stort efter ifråga om själlöshet och ansträngt jonglerande med fraser. Den moderna frigjorda kvinnan hade blivit mindre feg, menade friherrinnan, behövde icke som förr "smussla" i hemmen och kunde stå på egna ben. På tal om förhållandena på det sexuella området erkände tal., att "de fria förbindelserna" tilltaga i antal, men detta gåve ingalunda anledning till någon oro, ty ytterst beror ju allt på "kvinnans egen personlighet." Bland de efterföljande diskussionsdeltagarna märktes landshövdingskan, judinnan von Schneidern, som i fråga om "de fria förbindelserna" tog den unge manlige vännen" varmt i försvar och menade, att denne ofta bleve svårt malträterad av sin unga väninna. Något förslag till direkt premiering av de "malträterade" unge männen, som offrade sig för de unga kvinnornas lyckliggörande för att sedan i otaliga fall åse deras hamnande i storstadens nattkvarter, framlade visserligen ej judinnan von Schneidern. Helt säkert skulle dock en dylik premiering i icke obetydlig grad påskynda just den demoralisering man f. n. är i full färd med att genomföra och som redan sänkt en mycket betydande procent av Stockholms kvinnovärld ned till prostitutionens nivå.

Från dansen kring guldkalven.

En plats på Newyorks fondbörs såldes häromdagen till ett pris av 133,000 dollars.

Sovjet bakom attentatet mot Mussolini?

Enligt meddelande från Rom ägde efter attentatet mot Mussolini förra onsdagen hotfulla demonstrationer rum utanför ryska ambassadörens palats. Demonstranterna, som uppträdde synnerligen agressivt mot sovjetambassaden och åstadkommo en del smärre skador å byggnaden, skingrades emellertid efter en stund av en utkommenderad polisstyrka. Att den såsom vansinnig karaktäriserade gamla kvinnan, miss Gibson, som förövade attentatet mot Mussolini, endast var ett verktyg i händerna på andra, säger sig själv. "Judens Nyheter", som återger en bild av den gamla, finner helt naturligt hennes utseende sympatiskt.

Allvar eller skämt?

Danmarks mångomtalade socialminister, hr Borgbjerg, har i anledning av sin i dagarna inträffade 60-årsdag gjort ett offentligt uttalande, vari han förklarar, att "politiken är det ärligaste av alla yrken". "Den har", säger hr B., den förträffliga egenskapen att förbättra människan, och det kan man inte säga om alla yrken".

Det är icke att undra på att hela den kosmopolitiska pressen inom som utanför Danmark med förtjusning avtrycker hr Borgbjergs uttalande och ägnar honom varma hyllningar på hans högtidsdag. Heltsäkert har hr B:s ord berett våra herrar politiker mycken munstration. Inom dessa kretsar tagas de naturligen ej heller som annat än ett lustigt — aprilskämt, sådant som en 60-års man kanske anses ha rätt att roa sina yrkesbröder med.

Ett tidstecken?

Folkkommissarierådet i Moskva har beslutat tillsätta en kommitté för att utreda alla detaljer i samband med tsarfamiljens mord i Jekaterinburg. Man förklarar detta som en önskan att rentvå sina händer inför historiens dom (!)

Även i utlandet tillåtas rikoffentliga stämplingar.

Hemliga kommunistkongresser i stil med den i Stockholm nyligen anordnade hållas f. n. litet varstans ute i Europas städer, bl. a. i Wien och Berlin. Även vid dessa närvara medlemmar av Moskvainternationalen samt delegerade från andra länder. Polismyndigheterna på de ifrågavarande platserna ställa sig efter vad det vill synas lika ovetande visavis stämplingarna mot de resp. ländernas säkerhet som polismakten i Sverige, vilken senare såsom vi i föregående nummer påpekade "se genom fingrarna" därmed på ett sätt, som omöjligen kan karaktäriseras annorlunda än som för vederbörande i högsta grad komprometterande.

Nu är det tsarmördarnas tur!

Ryske inrikeskommissarien Beloborodov, som var delaktig i mordet på tsarfamiljen, har i dagarna varit utsatt för ett attentat. En student, son till en f. d. kejserlig slottstjänsteman, avlossade ett revolverskott mot honom, vilket sårade Beloborodov i skuldran.

—//—

Envoyén Wallenberg som "förbrytare- och pajasdiplomat.

(Forts. fr. sid. 1.)

var värdesättes allenast efter sitt uppförande — under sina s. k. tjänsteresor i hotellens resandeböcker, tills han till sin missräkning erfor, att den fina titeln, i stället för att inbringa honom väntad särskild hedersbevisning, medförde en ovälkommen, ehuru med rangen förenlig förhöjning av hotellprisen, på vilka han alltid sökte pruta, ävensom på de drickspenningar han enligt vedertaget bruk hade att betala, vilket allt naturligtvis framkallade en undran hos hotellpersonalen, vad det var för sorts "excellens", som Sverige utsände till främmande land. Och så undrade nog alla, som på ett eller annat sätt kommo i beröring med vår pajasdiplomat.

Jag skall börja med några exempel från Kina, men vill först nämna ett betecknande sådant från Japan, innan han blev ackrediterad i Peking, vilket för mig berättades av mina kollegor i Tokio. På en officiell middag hos därvarande ryske ministern, den förste representanten efter slutet på japanskryska kriget, satt han vid värdinnans sida. Oförmögen att samtala om annat än affärer, vilket ju ej är sed på diplomatiska middagar, satt han såsom vanligt stillatigande en längre stund, men tog så mod till sig och började tala om det yrke, han nu själv nu tillhörde. Man kan lätt tänka sig en gammal rysk, verklig diplomatfrus förfäran, när hon av den svenske ministern fick den frågan, om "de voro kvar i Tokio hela tiden under kriget" — under kriget mellan hennes eget land och anställningslandet. Naturligtvis blev en sådan blamage genast allmänt bekant. Så började han sin s. k. diplomatiska bana i den Uppgående Solens land.

Efter någon tid reste han emellertid hem för att utverka sin ackreditering även i Peking. I Kina funnos ju stora Wallenbergska intressen att bevaka. Inom parentes må nämnas, att han senare sökte bli minister även i Siam, vilket det emellertid lyckades oss att avstyra genom vår anmälan.

Vid sin ankomst till Peking bad han, och trots att rum för honom på telegrafisk begäran reserverats i ett av stadens hotell, om bostad hos nederländske ministern, som i egenskap av diplomatiska kårens doyen förut bevakat våra intressen. Trots sitt dagtraktamente av 60 kronor tiggde han sålunda om fritt logis, varav han ock så länge begagnade sig, att han blev direkt tillsagd att flytta, då han äntligen fann för gott att hyra ett rum på hotell. Jag hade då flera gånger för min chef framhållit, att på hotellet funnos lämpliga rum, men ingen flyttning skedde. Jag har utlovat ett storkors såsom ersättning och även sagt honom, att jag därom gjort framställning i Stockholm, invände envoyén, men hans framställning blev avslagen, en ytterligare blamage, sedan löftet en gång givits.

Vid begäran om audiens för överlämnande av notifikationsskrivelser angående Konung Oscars frånfälle o. Konung Gustafs tronbestigning anhöll han hos Wai Wu Pu om två särskilda audienser i trö, såsom han för mig förklarade, att därigenom få en orden för notifikationen om tronbestigningen. Han hade ju hört talas om, att särskilda ambassader, som notificerade monarkers tronbestigning, fingo mottaga dylik utmärkelse, och han ville för tillfället leka särskild ambassadör. Naturligtvis avslogs hans framställning, och en audiens beviljades, för överlämnandet av båda skrivelserna. Orden uteblev naturligtvis också. Han vände sig då till diplomatiska kåren doyen, förutnämnde nederländske minister, och bad honom fästa utrikesministeriets uppmärksamhet därå, att det i dylika fall "vore sed" att utdela ordnar. Denne berättade detta för mig och tillade leende, att han naturligtvis ej kunde göra en dylik påstötning, oaktat envoyén varit nog älskvärd att lova honom en svensk orden. Meddelanden om dylika tilltag från min chefs sida fick jag nästan dagligen mottaga av kårens olika medlemmar.

Av de tal, som han skulle hålla vid kejserliga audienser, såväl i Peking som i Tokio, underlät han alltid trots mina tillsägelser att i förväg insända sedvanlig kopia till utrikesministeriet. Jag förklarade för honom, att audiensen eljest ej komme att beviljas, ty svaret från tronen skulle författas efter talets innehåll, men det brydde han sig ej om, förr än meddelande kom, att dag för audiensen ej kunde utsättas, förr än kopian mottagits, då han äntligen insände en sådan. Det är skada, att jag ej här kan återgiva hans olika tal.

Allt vad orientalisk etikett och god sed bjöd och som varje annan utlänning alltid vinnlade sig om att noga iakttaga, var honom likgiltigt. Här ett exempel. Vid sitt första officiella besök hos presidenten i inrikesministeriet, den kejserlige prinsen Su, åtföljdes han av en kinesisk kypare från hotellet såsom tolk. Mina föreställningar om det vanvettiga i att medföra en kypare såsom tolk till en kejserlig prins blevo även här förgäves, och kyparen medföljde i tro, att han endast skulle vara vägvisare. Vid ankomsten till palatset stannade kyparen utanför. Envoyén och jag fördes in och mottogos av prinsen, som genast vände sig till mig, som han trodde vara tolk, med ett längre kinesiskt anförande, som han givetvis förväntade av mig, att jag skulle tolka för min chef. På dennes fråga: "Va' sa' han?" förklarade jag då, ehuru jag ej förstått ett ord, att han hälsade envoyén välkommen såsom Sveriges förste minister i Kina, men därmed tog ock konversationen slut. Envoyén tillkallade då kyparen, som av mandarinspråket nog ej kände mycket mer än jag, o. efter många protester kom han in o. hälsade prinsen genom att kasta sig ner på golvet, där han blev liggande, tills prinsen, sedan han hämtat sig ur sin förvåning, gav honom en vink att stiga upp. Denne stackars kypare, vettskrämd av att plötsligt befinna sig inför en kejserlig prins, trodde nog att hans sista stund var kommen. Envoyén skulle nu söka utnyttja det lilla engelska ordförråd, som kyparen såsom sådan förvärvat sig på hotellet under sin betjäning av utlänningar. Han bad kyparen på engelska att översätta vad han sade, och kyparen svarade: "Yes Sir". Så fortsatte envoyen: "Tell His Imperial Highness that I have come here to pay my respect to His Imperial Highness". Kyparen teg, ty han begrep ej ett ord. Envoyén upprepade: "You translate, I have come here to pay my respects to His Imperial Highness". Kyparen var lika stum, o. när så envoyén i skarpare ton upprepade: "You tell His Imperial Highness that I want to pay my respects to him", svarade kypare efter en stunds fundering, vänd till envoyén: "What do you want to pay?" Kyparen hade ju aldrig hört ordet "pay" i annat sammanhang än med betalning av en hotellräkning eller dylikt. Så började vår förste ministers första officiella besök hos prins Su. Att samtalet icke kunde fortsättas som sig bort, faller av sig självt. Angenämt är det sannerligen ej för en underordnad tjänsteman att nödgas bevittna något dylikt. Vad man inför en sådan skandal känner, kan ej heller beskrivas. Naturligtvis inberättade prinsen till utrikesministeriet, hur audiensen, som av detta förmedlats, förlupit, och vår envoyés rykte som pajasdiplomat blev ytterligare befästat. Skandalen hade ju kunnat undvikas genom en enkel begäran om tolk hos ministeriet, men sådant passade ej vår envoyé.

Vid sina besök hos Wai Wu Pu under traktatsunderhandlingarna hade envoyén alltid använt sig av häståkdon, varför han begärde ersättning av statsverket, men när sådan ej medgavs honom, for han dit i rikisha, dragen av en kuli, vilket ansågs vara ett för en minister ovärdigt fortskaffningsmedel, men det var ju billigt. När han uppmärksamgjordes härpå, lät han sin rikisha stanna ett stycke från ingången och tillryggalade sista biten till fots, ett enligt kinesisk uppfattning lika ovärdigt sätt vid officiellt besök i Wai Wu Pu.

Samma dag som handelstraktaten undertecknades gjorde han framställning till vice utrikesministern, excellensen Lien Fang, om ordensutmärkelser och begärde därvid sådana även åt två andra personer, vilka icke haft något som helst med traktaten att göra. Sedan Lien Fang avslagit hans begäran om ordnar för dessa herrar, som voro honom fullständigt obekanta, begärde envoyén, att han skulle få sin orden påföljande dag. Denna lät likväl vänta på sig, varföre envoyén tog sig före att i min närvaro under en stor middag på hotellet, där Lien Fang befann sig såsom gäst, men icke envoyén, påminna om sedvanlig ordensutmärkelse.

Till kejserliga tronsalen i Vinterpalatset i Peking ledde en stor stentrappa, bestående av en stor ornamental i sten uthuggen kejserlig (helig) drake såsom mittelparti o. å ömse sidor trappsteg, avsedda att begagnas av dem, som fingo företräde inför tronen. Vid två tillfällen, då kejsaren mottog diplomatiska kåren, klättrade envoyén uppför draken i stället för att såsom alla de, som gingo före honom, begagna sig av trappstegen, på sätt sunt förnuft ock bjöd. Vid ett av dessa tillfällen hann han emellertid blott halvvägs, ty en av beskickningens tjänstemän, icke jag, gav honom ett kraftigt ryck i uniformsskörten, så att han tvingades ner och nödgades fortsätta på den för fotgängare avsedda vägen. Vad de honom efterföljande medlemmarne av diplomatiska kåren, för att icke tala om de närvarande kinesiska hovfunktionärerna, härom tänkte, är lätt att förstå. De saknades ej heller, som tänkte högt.

Under begravningshögtidligheterna i anledning av den gamla änkekejsarinnans frånfälle mottog regenten — även kejsaren var då död, men ej officiellt — diplomatiska kåren. Det hade då överenskommits mellan Wai Wu Pu, kinesiska utrikesministeriet, och diplomatiska kåren i Peking, att tre bugningar skulle göras inför tronen. Jag underrättade envoyén härom dels i särskild skrivelse till Tokio, där han då befann sig, och dels muntligen vid hans ankomst till Peking. Icke desto mindre närmade sig envoyén tronen under ideligt bugande, vilket väckte så mycket större uppmärksamhet som man enats om antalet bugningar först efter åtskilliga meningsutbyten. Wai Wu Pu önskade nämligen fyra bugningar, men diplomatiska kåren medgav endast tre.

Under begravningshögtidligheterna i Peking var diplomatiska kåren inbjuden att bese det kejserliga sommarpalatset. Där serverades lunch i den s. k. kejserliga mårmorbåten. Envoyén, som var åtföljd av sin betjänt, tog med honom plats vid stora bordet jämte övriga diplomater och högre kinesiska ämbetsmän.

Beskickningens kansli i Peking, under den tid envoyén och jag voro där tillsammas, var inrymt i betjäntens sovrum i hotellet. Hans säng och tvättställ flyttades emellertid ut under kanslitiden. När envoyén var i Peking ensam var kansliet inrymt i hans eget sovrum utom under begravningshögtidligheterna ungefär tio dagar, då han disponerade tre rum i samma hotell. Hyran för dessa rum betalades emellertid icke av envoyén utan debiterades på hans tillsägelse kinesiska utrikesministeriet. Wai Wu Pu hade nämligen låtit i hotellet reservera ett antal för för de särskilda sändebuden, som väntades till begravningen, men dessa rum voro icke avsedda för de i Peking ackrediterade ministrarna. Härom underrättade jag envoyén efter besked från Wai Wu Pu, men icke desto mindre begärde han av hotellets föreståndare att av de sålunda, men icke för honom, reserverade rummen få disponera tre för svenska beskickningen. Vid sitt första besök hos presidenten i utrikesministeriet omedelbart efter sin ankomst från Tokio, därvid jag var närvarande, uttalade han sin önskan att bli behandlad såsom särskilt sändebud. "I beg Your Excellency will kindly consider me as a special Envoy and treat me as such", så föllo hans ord. Även i Tokio var beskickningens kansli under en längre tid inrymt i ett mindre sovrum i det av envoyén förhyrda huset i missionärskvarteret därstädes. Ingen annan legation fanns i det kvarteret.

Vid sin avresa från Peking till Tokio uppdrog envoyén på eget bevåg åt sin gode vän spanske ministern, som då var doyen, att företräda de svenska intressena samt åt den vid ryska beskickningen anställde danske legationssekreteraren — Ryssland bevakade då de danska intressena — att ombesörja behövlig korrespondens med Tokio-beskickningen. Beskickningens arkiv, inneslutet i en förseglad låda, hade han deponerat — hos rysk-kinesiska banken. Under tiden hade jag efter envoyéns framställning erhållit förordnande att såsom t. f. chargé d'affaires förestå beskickningen i Tokio och Peking. Naturligtvis mottog jag icke något meddelande rörande våra angelägenheter från någon av de herrar, som envoyén förordnat att vara "svenska repre-

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.

Växel med ankn. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.

Å textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. Tryckeri 1928.

Kontrollerat och Analyserat för **Trädgårdar** och **Lantbruk**

Frö

BLOMSTERLÖKAR, SÄTTPOTATIS, ROSOR m. fl. växter.

REDSKAP, GÖDSELÄMNEN, VÄXT-OHYREMEDEL m. m.

Återförsäljare högsta rabatt.

Rikhaltig katalog franko på begäran.

A.-B. Nordiska Fröhandeln

Telef. 31725. Mästersamuelsgatan 45, Stockholm C. Norr 14220.

Varje sann fosterlandsvän

bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

ANNONSERA I NATIONEN!

Färska Skånska

ÄGG

Kr. 1:55 pr kg.

PRIMA **SMÖR**

Kr. 3:— pr kg.

Carl Sandbergs Smöraffär,

Tegnérgatan 17. Tel. Norr 21539.

Meddelande

Åter inkommet

Nytt parti av den efterfrågade världsberömda

MEY-KRAGEN

Bör provas av alla

2:75—3:00 kr. per dussin

Hagmans Herrekipering

SVEAVÄGEN 106

(3:dje huset från Odengatan)

Till landsorten mot postförskott.

Begär priskurant.

ANNONSORERNAS OMDOME
ÄR ATT EN ANNONS I NATIONEN
GER EN SÄLLSYNT GOD VALUTA

NATIONEN

Fredagen den 16 April 1926.

Omålade MÖBLER
Husgerådssaker, alla slag – Leksaker
Billigaste priser
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243

HOTELL **KUNG CARL**
Birger Jarlsgatan 23 Telefon: NAMNANROP
Rekommenderas!

RÅDHUS-RESTAURANTEN
HANTVERKAREGATAN 4
MUSIK dagligen av FERNQUISTS Solistkapell.
Tel. 31408

sentanter", utan all skriftväxling ägde rum med Wai Wu Pu såsom förut, tills jag en dag fick genom den österrikisk-ungerska ministern mottaga några brev från Wai Wu Pu jämte ett meddelande, att han såsom numera doyén övertagit bevakandet av de svenska intressena. Av legationssekreteraren vid denna beskickning, med vilken jag senare sammanträffade i Tokio, erfor jag till min överraskning, att spanske ministern helt oväntat lämnat sin post och på sin efterträdare såsom doyén överlåtit det honom av envoyén lämnade uppdraget att tillvarataga våra intressen i Peking, samt att han ej mindre i Wien begärt nådigt tillstånd att få mottaga detsamma än även härom officiellt meddelat kinesiska utrikesministeriet. Det är lätt att förstå, vilka obehagliga komplikationer skulle kunnat bliva följden av ett dylikt tilltag av envoyén, och vilka svårigheter bereddes mig därigenom, att envoyén deponerat arkivlådan hos bank i Peking i stället för att medtaga densamma till Tokio.

Hos vicekonungen i Nanking den från sitt besök i Stockholm väl kände Tuan Fang, hade envoyén anmält ett officiellt besök, därvid han skulle åtföljas av mig såsom legationssekreterare och den vid beskickningen anställde honorär-attachén. Vi erhöllo också alla tre officiella inbjudningar till en bankett efter mottagningen, vilka tillställdes oss vid ankomsten till det hotell, där vicekonungen för oss låtit reservera rum. I Shanghai, på vägen till Nanking, anmodade envoyén 5 personer, alla affärsmän och däribland en tysk, att följa med till Nanking. Han önskade att omgiva sig med en stor stab. Dessa herrar togo in på vårt hotell och bodde där, ehuru objudna, på vicekonungens bekostnad. De medföljde på envoyéns tillsägelse såväl till mottagningen som banketten, alltjämt objudna. Vicekonungen frågade genom sin tolk, vilka dessa herrar voro. Man tänke sig hans förvåning över att på en officiell mottagning med åtföljande bankett få se 5 objudna personer och däribland en tysk i den svenske ministerns följe.

Bland gästerna på förutnämnda bankett befann sig Kinas ende amiral Sah. Då vi dagen därpå skulle med flodbåt fortsätta resan till Hankow lät amiralen från sitt i floden liggande krigsfartyg hälsa envoyén med avskedssalut, när vår båt satte sig i gång. Envoyén begärde då, att vår båt skulle stanna, och jag fick order att begiva mig ombord till amiralen för att "tacka för avskedssaluten", men ingen amiral var till finnandes. Envoyén Wallenberg är nog den ende, som på dylikt sätt tackat för en avskedshälsning. Jag minnes ej säkert, huruvida jag frågade honom, om det ej vore bäst att stanna en stund till för den händelse amiralen ville besvara mitt besök till tack för avskedssaluten.

Vid vår ankomst till Hankow mottogos vi av ägaren till hotellet, där envoyén telegrafiskt beställt rum, och å vars tak den svenska flaggan på beställning svajade, liksom på de båtar, som envoyén hedrade såsom passagerare. I floden utanför Hankow låg en tysk jagare och såsom en uppmärksamhet hade hotellvärden engagerat dess musikkår att spela under middagen. Envoyén hade nämligen låtit annonsera sin ankomst, såsom om han varit minst en regerande furste. Middagen började och musik spelade, men ingen envoyé uppenbarade sig. Jag gick då upp på hans rum och förkarade, att musiken beställts särskilt honom till ära, varför han borde begiva sig ner i matsalen, men allt förgäves. Det skulle bara kosta en extra hundralapp, svarade han, och den kan jag spara in, om jag äter på mitt rum.

Under ett besök i Honkong, där envoyén med fru och dotter tog in hos vicekonsuln trots han åtnjöt 60 kronor i dagtraktamente, avlade han, åtföljd av vicekonsuln officiellt besök hos den engelske guvernören. Guvernören gav middag envoyén till ära. Genom sin adjutant lät han fråga vicekonsuln, om ej fru och fröken Wallenberg ville göra honom den äran att deltaga i middagen, men envoyén svarade genom vicekonsuln, att damerna icke kunde antaga inbjudningen, enär envoyén vore i Honkong "incognito". Under middagen föreslog guvernören, hur egendomligt det än låter, en skål för — kejsaren av Österrike.

Chefen för en av de stora tyska firmorna i Shanghai, som tillsammans med envoyén gjorde resan dit från Europa yttrade sig om honom i ett middagssällskap, där vår dåvarande generalkonsul var närvarande, sålunda: "Jag hade givit herr Wallenberg affärsupplysningar i förtroende och såsom jag trodde till honom såsom diplomat, men erfor till min förvåning endast 5—6 veckor därefter, att han redan sökt utnyttja dessa upplysningar, till sin egen fördel. Är det en diplomats uppfattning om sin plikt? Jag undrar, vad sorts person Sverige utsänt som sin förste minister till Fjärran Östern, som missbrukade förtroende."

Om jag så tillägger, att vår envoyén under det tropiskt varma sommar d a g a r n a i Peking, såväl som i Tokio, till åtskillnad från varje annan uppträdde i vit smoking o. skjorta med hardstärkt veck, som oftast skvallrade om dagens eller flera dagars delvis inmundigade läckerheter, samt att han under sina morgonpromenader inom diplomatkvarteret i Peking var iklädd byxor, ylletröja och hängslen, tills denna sportdräkt väckte för stor uppmärksamhet, då han utfyllde den med krage och halsduk, så torde det vara nog, vad Kina beträffar, varför jag övergår till Japan.

Vid ett kejserligt garden-party i Tokio, då kronprinsparet representerade Deras Kejserliga Majestät, gavs cour för diplomatiska kåren. Sedan envoyén o. fru Wallenberg haft företräde och dragit sig tillbaka, kom envoyén underfund med, att han bort presentera även mig och attachén, som voro nykomna. Han gick då fram till kejsarens hovchef, som stod bredvid kronprinsen, och bad denne presentera oss. Hovchefen svarade, att sådant tillkomme vår chef. Vår envoyé vände sig då helt enkelt om och, stående på 1—2 meters avstånd från de kejserliga, vinkade åt oss att framträda, och så ägde presentationen rum. För de närvarande prinsarna och prinsessorna glömde han att presentera oss. Diplomatiska kåren och övriga församlade bevittnade det sorglustiga skådespelet, och kårens doyen, den brittiske ambassadören, kunde ej låta bli att fråga envoyén: "Who ar these gentlemen you presented?" Vi blevo därpå presenterade även för honom. Reflektionerna göra sig själva.

Under en audiens hos japanska kejsarinnan, därvid jag och attachén blivit av envoyén presenterade, och då vi alla skulle lämna mottagningsrummet, tillropade envoyén attachén, som ej fått instruktioner av envoyén att draga sig tillbaka med ansiktet vänt mot kejsarinnan och därför vände sig om för tidigt, följande ord: "Backa ut för fan!" vilket, frånsett den mindre hovmässiga tonen, ej varit så anmärkningsvärt, om ej ordet "backa" vore ett mycket fult japanskt okvädingsord, vilket vår envoyé naturligtvis ej visste. Kejsarinnan var närvarande. När man bevittnat dylika episoder och otaliga andra av liknande slag, kan man nog bilda sig ett omdöme om envoyéns uppträdande utan att vara någon särskild auktoritet i fråga om takt och ostasiatisk etikett.

Vid en nyårsuppvaktning hos kejsaren, vartill diplomatiska kåren erhållit kallelse, inträffade följande rentav otroliga händelse. Envoyén hade anmodat den vid beskickningen anställde vicekonsuln att medfölja, vilket denne icke ville göra, enär konsulära tjänstemän icke voro inbjudna. Det skall jag ordna, förklarade envoyén, kom bara med, men Ni måste ha uniform. Vicekonsuln åkte tillsammans med mig och attachén. Vid ankomsten till palatset möttes vi av en kammarherre, som genast, innan vi hunnit avlägga våra ytterplagg, frågade efter våra namn. Han kände ingen av oss, då vi alla voro nykomna till Tokio. Då han ej kunde finna vicekonsulns namn i diplomatförteckningen och fick veta hans ställning, förklarade han, att konsuler ej ägde tillträde och att han förty ej finge kvarstanna. Då vår chef ej ännu anlänt, hemställde jag till kammarherrn att avvakta hans ankomst, då det varit på hans uttryckliga uppmaning, som vicekonsuln följt med. Vi fingo emellertid ej kvarstanna i vestibulen utan måste begiva oss in i stora mottagningsrummet, där utrikesministern, högre japanska ämbetsmän och flertalet diplomater redan samlats. När envoyén anlände, gick han genast fram till vicekonsuln och sade: "Hör nu konsuln, man gör anmärkning på, att Ni är här, det är bäst att försvinna". Jag sporde då envoyén, om han, vid det förhållande att konsuln redan hälsat på utrikesministern m. fl., ej kunde söka ordna saken för denna gång, så att konsuln ej bleve utsatt för den skymfen att i allas åsyn nödgas lämna rummet, men envoyén svarade: "Nej, det duger inte, det är bäst, att konsuln försvinner så fort som möjligt". Det återstod för honom sålunda intet annat än att i full uniform lämna palatset och till fots tillryggalägga den långa vägen genom Slottsparken. Min vagn kunde han ej använda, enär den ej fick återkomma tom. När konsuln sedermera för envoyén beklagade sig över vad som passerat, vilket han med rätta betecknade såsom den svåraste förödmjukelse, han någonsin utstått, under framhållande av att det ju varit på sin chefs uppmaning som han medföljt, samt att det vore en skam för oss alla, att svenske konsuln i uniform blev utkörd från kejserliga palatset, så mycket mera som den norska representanten åhörde envoyéns tilsägelse, svarade envoyén helt enkelt: "Ja, det var konsulns eget fel, Ni skulle aldrig ha sagt, vem Ni var". En sådan förklaring i ett dylikt fall är för vår envoyé utmärkande.

Kort efter sin ackreditering tog envoyén sig före att personligen till ett japanskt ångbåtsbolag utbjuda sina gamla upplagda båtar "Svea" och "Nordstjernan", vilket berättades vidare av sagda bolags tjänstemän. Kort därpå reste han hem och sände vicekonsuln genom sin kontorschef här hemma en ritning av en av båtarne med besked till honom att överlämna den till bolaget, vilket han gjorde. Efter någon stunds granskning av densamma, återlämnade en av direktörerna den till konsuln, yttrande att bolaget just skrivit till envoyén, att man icke reflekterade på båten, enär priset vore för högt för en gammal båt. Vid sidan av sitt ämbete hade han icke rätt att göra dylika affärer. Han var förvisso ock den ende, som tillät sig sådant, vilket ju ej var ägnat att öka japanernas aktning för vår förste diplomatiske representant.

Forts. i nästa nr.

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Bokbinderilektioner.
Grundlig undervisning i allt till yrket hörer.
Fru ANNA LINDGREN,
Grevgatan 10, 1 1/2 tr., Stockholm.
Telef. 73934.

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 4389.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Bröderna Waller,
MEK. REPARATIONSVERKSTAD
Regeringsgat. 55 ö. g. Tel. Norr 21 592.
Utför alla slag av
mek. reparationer samt lås o. nycklar.
Omsorgsfullt, förstklassigt arbete till humana priser.

Kem. Tekn. Fabr. Globens
näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

Brunnskur i hemmet
under måltiden och när man är törstig, man dricker *Frukt-Samarin* som ger en läskande och härlig kolsyredryck, det befordrar ämnesomsättningen, renar blodet effektivt, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste rensas bort, utdriver den skadliga urinsyran, är välgörande för lever och njurarna. Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring, sätter kroppen i god form, ger vigör och energi, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Frukt-Samarin*. Pris pr fl. Kr. 2.50, varav erhålles 50 glas Samarin hälsovatten. Säljes å Apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.
CEDERROTHS TEKN. FABRIK, STOCKHOLM

PAGOD
Konditori — Restaurant
i
Södra Kungstornets översta våning.
Konditori- Lunch- och Supéservering.
Hembakat bröd av egen tillverkning.
Hänförande utsikt mot strömmen och slottet

Beställ Edra Kuvert
genom
ELDIN & ROSENLUND
Malmtorgsgat. 8.
Tel. N. 3877
Kontorsutensilier, papper, affärstryck.
(Eget tryckeri.)

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr.
Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

Inlåningsräntorna höjas.

I onsdags utsändes det meddelandet, att privatbankerna beslutat att från den 15 april höja räntan för depositions- och kapitalräkning med minst fyra månaders uppsägning från 3 1/2 till 4 procent, i samband varmed även kreditivräntan och räntan för lån mot annan säkerhet än prima obligationer höjes med en halv procent. Dagens Nyheter, som ju tillhör den kosmopolitiska storfinanssfären, konstaterar det mycket märkliga i denna höjning av inlåningsräntorna samtidigt med att riksbankens diskonto bibehålles oförändrat. Med all sannolikhet är det av privatbankerna fattade beslutet att betrakta som ett tecken på att våra ränteockrare inom storbanksvärlden börja komma under fund med att deras hittills tillämpade räntepolitik icke i längden kan upprätthållas. Fenomenet är värt att notera som ett nog så intressant sådant.

Wallenbergska personalförflyttningar inom intendenturen och industriförbundet.

(Forts. fr. sid. 1.)

dentsbefattningen skulle övertagas av den lydige Wallenbergsagenten överste Hultcrantz, som samma datum blir ledig från sitt nuvarande chefskap i Industriförbundet. Till dennes efterträdare är designerad den icke mindre tjänstvillige Wallenbergsagenten ingenjör Falkman. Som generalintendenten Fröhlichs efterträdare var ursprungligen designerad översten Söderhjelm, vilken tydligen icke tillräckligt meriterat sig för densamma i huset W:s ögon, varföre han måste träda åt sidan. Som soulagemang här för skall emellertid hr nedrustningsministern ha utlovat honom generalmajors utnämning i maj. Att icke överste Hultcrantz på 8 år varit i militärtjänst generar tydligen på intet vis sådana upphöjda andar som hrr Wallenberg och Hansson. För dem är huvudsaken, att "huset" på ett tillfredsställande sätt blir representerat vid de stora leveranserna. — Ett faktum, som bör ses mot bakgrunden av hr nedrustningsministerns städse deklarerade militära indragnings- och sparsamhetsnit. Medan indragningar även inom intendenturen företagas, placeras där i chefställning en person, som sedan ett årtionde varit ur militär tjänst och företages en uteslutande ur "husets" intressens synpunkt önskvärd extra generalutnämning med åtföljande högre löneutgifter!

"Individuella terrorn" spränger Komintern.

Forts fr. sid. 1

Guatemalas kommunistiska partiers grupper meddela, att den politik, som förts av tredje internationalens kommission för utländsk propaganda, står i bjärt motsats till den gamla marxismens tra. Lenins idéer måste bevaras heliga och orubbliga i varje kommunists hjärta, men dessa idéers genomförande får ej överlämnas åt allryska kommunistiska sektionens egoistiska ledning. Så länge Sinojev, Radek & k:i föra en sådan politik, anse vi oss tvungna att skilja oss från Moskva.

Orsakerna till vårt utträde äro följande:

1) Den kommunistiska internationalens exekutivkommittés diktatur över alla de utländska organisationerna.

2) Inkomstkällorna för finanssektionens inom propagandakommissionen för utlandet kassor.

Anmärkning: Vi avse med detta politiken att understödja falskmynteriröreIsen i alla Europas länder under perioden 1921—26. Totalsumman av under Moskvas tekniska ledning utgivna falska sedlar utgör 180 miljoner franska francs, av vilken summa 69 miljoner utgivits för propaganda i utlandet.

3) Den brottsliga politik, som föres på sådan mark, leder ovillkorligen till kriminella handlingar. Man kommer icke fram till den sociala revolutionen genom bandittaktik, kamrater Sinovjev och Radek!

4) Den individuella terrorns system, som antogs vid ett hemligt sammanträde den 8 januari av kommissionen för utländsk propaganda och som står i fullständig motsats till partiets program.

Alla dessa fakta beträffande Sinovjevs, Radeks & k:is politik tvinga varje ärlig kommunist att tills vidare glömma vägen till Moskva.

Revolutionsförsök i Portugal.

Ett revolutionsförsök har nyligen ägt rum i Lissabon, dock utan att leda till resultat, alldenstund det kvävdes i sin linda.

Storfurst Nikolaj officiell tsarkandidat.

På de ryska nationalisternas kongress i Paris har frågan om vem som skall vara kandidat till ryska tronen, om tsardömet skulle återuppstå, slutligt lösts, i det alla nu förenat sig om den forne generalissimus storfurst Nikolaj Nikolajevitj.

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet, Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 17. Fredagen den 23 April 1926. Årg. 2.

K. A. Wallenberg inför riksrätt?

F. d. utrikesministerns hemliga tjänster åt krigförande makt under världskriget inför riksdagens konstitutionsutskott.

Generalkonsul Folke Cronholm har i dagarna ingått till riksdagens konstitutionsutskott med en skrivelse, vari påfordras förre utrikesministern Wallenbergs ställande inför riksrätt för den av honom under världskriget i strid mot Sveriges högtidligt avgivna neutralitetslöfte förmedlade hemliga telegramväxlingen åt krigförande makt. Den uppseendeväckande inlagan lyder in extenso:

Medan det av storpolitiska rovriddare framkallade världskriget som vidrigast rasade, stod vid vår konstitutionella Konungs sida såsom ansvarig rådgivare för utrikes ärendena — bankdirektören Knut Agathon Wallenberg. I form av kallelsen till Konungens rådsbord hade han fått ett grundlagsenligt intyg om att vara en kunnig, erfaren, redlig och allmänt aktad medborgare, ty endast en sådan får enligt regeringsformen kallas och utnämnas till statsråd. Huru han motsvarade sin Konungs och folkets förtroende, det skulle vi snart bittert få erfara. Såsom ansvarig utrikesminister avgav han i regeringens namn högtidligen inför hela världen en förklaring om vårt lands neutralitet under kriget. Men han svek sitt högtidliga löfte, han bröt det till uppenbar skada och skam för fosterlandet. Med missbruk av sin makt och myndighet på den höga förtroendeposten, rikets näst främsta post, som han på grund av särskilda förhållanden kommit att bekläda, lånade han sig till hemliga tjänster åt en krigförande makt och utnyttjade de honom underordnade tjänstemännen i utlandet för sina fosterlandsvådliga förehavanden. Och allt detta har nu blivit offentligen avslöjat, till uppenbar skada och skam för vårt lands goda namn och anseende i främmande land.

Bland dem, som på grund av det av honom beordrade befattningstagandet med den hemliga telegramgång, som han sålunda förmedlade åt en krigförande makt, blevo offentligen beskyllda för att såsom svenska beskickningschefer ha varit tyska spioner under kriget, befann sig även jag, vilket för mig fick till följd, att jag, som då vistades i ett land, därifrån inga direkta sjöfartsförbindelser med hemlandet funnos, blev nödsakad att för en då oberäknelig tid framåt kvarstanna i anställningslandet, och under detta tvångsuppehåll nödgades jag, förutom allt lidande och obehag, vidkännas avsevärda ekonomiska uppoffringar av egna penningmedel.

Efter min återkomst till hemlandet försökte jag att på frivillighetens väg erhålla gottgörelse härför men allt förgäves, och herr Wallenberg bevärdigade mig icke ens med ett svar. Jag begärde då och erhöll den 7 april 1925 laga kallelse och stämning å honom till Stockholms rådhusrätt med yrkande, att honom måtte åläggas att till mig utgiva dels full ersättning för de utgifter, jag fått vidkännas under mitt av honom förorsakade tvångsuppehåll i anställningslandet, dels ock skadestånd för förlust av arbetsförtjänst ävensom för obehag och lidande, som åsamkats mig, allt en följd av den falska beskyllningen, att jag i egenskap av svensk beskickningschef varit tysk spion, som offentligen gjordes mot mig därför, att jag tagit den mig av honom anbefallda befattningen med de för mig till innehållet okända tyska krigstelegrammen.

När jag begärde denna stämning å honom, utgick jag givetvis därifrån, att den hemliga telegramväxling, som han sålunda och i trots av sitt i regeringens namn förut avgivna neutralitetslöfte underhöll med en krigförande makt, varit en handling vid sidan av hans ämbete, churuväl det icke kunde förnekas, att han fick tillfälle härtill endast därigenom, att han samtidigt innehade ett sådant ämbete. Jag såg honom förty våra personligen ansvarig, ty jag ville självklart ej ens tänka mig den möjligheten, att hans befattning med dessa krigstelegram varit en regeringshandling. En svensk regering hade väl icke kunnat vara så ansvarslös, att den under brinnande världskrig och sedan den inför hela världen avgivit ett högtidligt löfte om landets neutralitet, lånade sig till dyli-

Forts. å sid 3.

Fascismens frammarsch.

Den "demokratiska" regimen i Tjeckoslovakien hotad.

Den fascistiska rörelsen vinner f. n. stor terräng i Tjeckoslovakien, där den hotar att bliva en allvarlig motståndare till den härskande plutokratisk-demokratiska regimen. För några dagar sedan hölls enligt vad meddelas från Prag, ett stort fascistmöte på Sofiaön, vilket fick ett synnerligen stormigt förlopp. De uppträdande talarna utforo ytterst skarpt mot utrikesministern dr Benesj och judarna, gentemot vilka senare man uppställde kravet på indragning av deras egendom. En av deltagarna, som sökte försvara dr Benesj, misshandlades svårt. Den framväxande fascismen, som riktar sig emot det parlamentariska vanstyret och därav förorsakade inrepolitiska kaos, väcker stark oro i de demokratiska kretsarna, som förbereda en energisk motaktion.

Enligt Vossiche Zeitung är läget i landet synnerligen förvirrat. Ryktena om kabinettets demission hålla i sig. På många håll anses enda räddningen ligga i en diktatur.

"Fascismen finnes överallt i Europa."

Tyske korvettkaptenen Helmuth von Mücke, som i dagarna besökt Stockholm, har i egenskap av anhängare av de fascistiska idéerna, vilka i Tyskland till dels företrädas av det nationalsocialistiska partiet, uttalat sig rörande fascismen. Hr M. yttrade härvid bl. a.:

"Tager man en allmän överblick över Europa, så finner man fascism överallt. Italien började, Spanien och Grekland följde, principen är överallt densamma, det är endast yttringssättet som varierar, beroende på de olika folkens karaktär och läggning och diverse andra förhållanden....

I U. S. A. ha vi Ku-Klux-Klan, som visst inte består av rövare och banditer utan är en organisation anpassad efter amerikanska förhållanden....

Se vi på Tyskland, så finna vi att man här kan tala om ett folk och till detta hör även österrikarna och alla andra tyskar, även de som leva under främmande härskare. Fascismens gemensamma princip är att till folket höra blott de som ha en ursprunglig härstamning inom landet.

Om fascismens tanke alltså överallt är densamma, så äro vägarna till målet mycket olika. Nu regeras hela världen från Newyork och detta därför att kapitalet samlats på en hand. Wallstreet gör var politik. När Frankrike ville styra egen kurs, kom francfallet. Fascismen riktar sig mot det internationella kapitalets strävan efter makten på det rent nationella området.

Judefrågans kärna.

Socialismens ursprung och syfte m. m — för våra ministeriella och andra textutläggare att särskilt beakta.

(Forts fr. n:r 15.)

De ariska arbetaremassorna befinna sig såsom Richard Wagnèr uttrycker sig, i klorna på "den judiska dämonen". De ha låtit göra sig till dess viljelösa verktyg endast därför, att den låtsat sig strida för proletariatets frihet. På så vis har "dämonen" förstått att förskaffa sig massornas lidelsefulla förtroende. Envar med förmåga o. vilja att se, kan dock ej undgå att inse det abnorma i detta ränkfullt sammanvigda par, där disharmonien kontrahenterna emellan är så fullständig som gärna tänkbart. Att folket av en mindervärdig ras, som enligt sin religiösa åskådning betraktar allt ärligt arbete såsom kränkande, skulle kunna taga del av och samarbeta med folket av en idéllt tänkande, skapande och ärligt arbetande ras — den tanken tillhör det absurda. Men huru har då denna främling kunnat komma att spela ledare av ett ariskt proletariat? -

Den av judarna ådagalagda arbetarevänligheten är liksom så mycket annat hos detta folk endast spegelfäkteri, en mask. Redan för årtionden tillbaka förutsågs det, att det med ytterlig girighet bedrivna judiska utplundrandet och samlandet av alla jordens skatter skulle urarta och medföra vissa farliga konsekvenser. Det stod också klart, att ögonblicket snart nog måste komma, då massorna skulle resa sig till kamp mot Mammons slavar. Men detta väntade ögonblick ville man förebygga eller neutralisera verkan därav. Det var därför som judarna Marx och Lasalle grundade "proletariatets organisation", socialdemokratien. Såsom ledare togo judarna själva hand om sina naturliga fiender, sålunda berövande dem deras eventuella makt och möjlighet att självständigt reagera. De hetsade upp massorna, visade dem ledare och chefer, visande dem på det orörliga kapitalet, som förefinnes i all industriell- och jordbruksverksamhet och som är det egentliga drivande, produktiva kapitalet. Men med fanatisk slughet underläto de att omnämna eller visa på det andra kapitalet, vilket ju i regel icke är synligt för massorna, men som med så mycket större kraft arbetar bakom kulisserna: det spekulativa eller mobila kapitalet, som fullkomligt improduktivt rider en maras ritt på nationens rygg, till märgen utsugande densamma. Det är detta kapital, som arbetar i bankerna och på börserna och som medels konstlade metoder framtvingar värdefall och prisuppdrivningar, varigenom människor ruineras utan att ens kunna förstå, huru det skett. Aldrig har man vid något "socialdemokratiskt" arbetaremöte hört talas om dessa saker och aldrig har man heller sett detta "frihets-, jämlikhets- och broderskapsparti" skriva därom i sina tidningar. Nej, vid de tillfällena hetsas det endast i enlighet med de judiska instruktionerna mot den "blodsugande" arbetsgivaren, aldrig talas med ett ord om miljiardtjuvarna i storbankerna och på börsen.

Sålunda ligga de ariska folkens massor fullkomligt förbländade i händerna på sina sluga ledare, vilka själva tillhöra en främmande ras med fientligt sinnad religionsåskådning och som utnyttjar dem för en helt annan kamp än den så vackert föregivna "folkens befrielse". De äro i stället i färd med att pålägga dem ett nytt ok, vilket är vida tyngre och fruktansvärdare än det förutvarande. Det har numera härvidlag hunnit så långt, att det knappast längre finnes något återvändo. Den enda tänkbara räddningen är att folken öppna sina ögon och se och därmed även inse vem de i verkligheten tjäna.

För att detta mål skall kunna nås fordras, att var och en, som

(Forts. å sid. 2).

Professor Cassel som agitator för kooperationen.

Bland de många monopoliseringsplaner, som våra storfinansiella herrar f. n. ägna sin synnerliga uppmärksamhet, är även den, som avser att för den stora varudistributionen skapa ett jättemonopol på bekostnad av "den privata handeln". Medlet, som nyttjas för målets uppnående, är "den internationella konsumentkooperationen" och utförarna äro de socialistiskt organiserade arbetarna. Att vår "världsberömde" nationalekonomiske professor Gustaf Cassel hör till dem, som varmt plädera för kooperationens idéer, innebär ju i och för sig intet överraskande i betraktande av hr C:s kända ställning som den kosmopolitiska storfinansens d. v. s. herrarna Wallenbergs främste vetenskaplige expert och i alla skiften lydige vapendragare. I dagspressen återfinnas i dessa dagar en serie braskande annonser från Kooperativa förbundet, vari återgivas lovsånger av prof. Cassel över kooperationen och manas till uppslutning kring densamma. Härnedan tvenne dylika av hr C:

"Kooperationen uppfostrar till sparsamhet. Konsumtionsföreningen verkar som en automatisk sparkassa. Den familj, som där till vanliga pris gör sina vanliga uppköp, finner vid årets slut att den äger en besparing, som kan vara välkommen nog för bestridande av större utgifter såsom skatt eller hyra, men som också, om den får kvarstå i affären, småningom kan växa till ett rätt betydande kapital".

"Den kooperativa rörelsen har från England brett sig ut över andra länder. I Norden är det Danmark som gått i spetsen och, egendomligt nog, de danska bönderna. De lysande resultat de nått med sina många olikartade kooperativa företag äro för väl kända för att jag här skulle behöva uppehålla mig vid dem. Skola svenska arbetare och svenska bönder förmå att följa sina bröders fotspår?"

Tror någon, som en smula känner professor Cassels hittillsvarande verksamhet, att han skulle ge sig till att så varmt plädera för kooperationen, om icke denna vore herrarna Wallenberg alldeles särskilt välbehaglig? Endast den mycket naive och godtrogne kan föreställa sig något sådant. Hr Cassels agitation för den kooperativa rörelsen utgör i själva verket ett bevis för det förut kända samhörighetsintresset mellan storfinansen och den socialdemokratiska arbetarerörelsen. Man har skäl antaga att det ömsesidiga förhållandet de bägge parterna emellan på ett för den förra parten fullt tillfredsställande sätt definitivt ordnats, innan hr Anders Örne erhöll sin befordran till generaldirektör. Perspektivet av ett jättemonopol för varudistributionen under storfinansens "kontroll" är emellertid för den stora allmänheten föga lockande. De monopol vi redan hugnats med äro sannerligen icke ägnade att inge några illusioner vare sig i fråga om priser eller kvaliteter. På de socialistiska arbetareorganisationer, som nu få hjälpa till med att bygga upp det "demokratiska" varudistributionsmonopolet kommer heltvisst att kunna tillämpas det gamla ordstävet: "När mohren gjort sin tjänst, får mohren gå!"

En antifascistisk international.

De internationella kosmopolitiska kretsarnas försök att omstörta de nationella samhällena ha i olika länder väckt till liv en stark reaktion i form av nationalistiska rörelser, gemenligen benämnda fascismen. Denna vinner för varje dag allt större utbredning bland Europas folk, så att den härskande pluto-demokratien allmänt börjar se sin ställning hotad. T. o. m. våra svenska demokratiska tidningar visa tecken till hysterisk oro. Nu har man emellertid funnit botemedlet mot den hotande faran och detta är: En international av Europas intellektuella mot fascismen! Enligt gammal god tradition är det Paris (månne ej frimureriets Stor-Orientlog?) som lancerat idén. Sammanslutningen, som

Forts. å sid. 2.

Envoyén Wallenberg som "förbrytare- o pajasdiplomat".

(Forts. fr. föreg. n:r.)

När en ung svenska, som vistats 2 år i Yokohama såsom biträde i en därvarande svensk firma skulle återresa till Sverige, gav han "officiell" middag för henne. För att betona dess "officiella" karaktär hade han förutom henne bjudit endast mig samt vicekonsulerna i Tokio och Yokohama, men ingen av de svenska affärsmännen på platsen, ej ens hennes kamrater i firmah och ej heller firmans chef, som var hennes kusin och blivande äkta man. Efter ett kort anförande överräckte han till den unga svenskan en silverskål med följande inskription: "Till en av Sveriges duktigaste döttrar — — från Kungl. Maj:ts minister i Japan och Kina". Hedersgästen tackade under förklaring, att hon ej gjort sig för-

(Forts. å sid. 2).

Ministären Sandler under falsk flagg.

Statsrådstalen från senare tid ha såsom vi upprepade gånger påvisat i mycket hög grad rört sig kring temat "regeringens karaktär". Situationen ute i landet har tydligen påfordrat vissa förklaringar inför arbetaremassorna, som icke utan skäl börja bli en smula otåliga och tycka, att det går väl långsamt med förverkligandet av all den härlighet, som deras ledare så generöst utlovat. I sina utläggningar ha hrr regeringsledamöter ådagalagt en väl i och för sig beundransvärd uppfinningsrikedom och en mängd nya utläggning av socialismens väsen och "socialistregéringens" karaktär ha på kort tid sett dagen. Om de i allmänhet hålla måttet för en handbok i socialistisk politik, lämnas därhän. Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning (!) konstaterar i en redaktionell betraktelse att Sandlerska ministären seglar under falsk flagg. Mycket sant, men intet för denna ministär speciellt utmärkande! Under falsk flagg segla de, våra nutida regeringar, partier och politiker över lag — vilket visserligen i ingen mån är ägnat att förminska det fördömliga i den "socialistiska" ministären Sandlers falska seglats. Tidningen skriver:

Ministären Sandlers politik är halvsann. Den gör icke skäl för benämningen borgerlig. På sin höjd kan man tala om en raddhågad krypto-socialism, en socialism, som ömsom förnekas och ömsom bejakas, alltefter vad situationen kräver, och som döljer sin verkliga karaktär under grumliga kompromissformler. De raka vägarna och den öppna, ärliga bekännelsen ha här ingen plats. Ministären Sandler synes ha mullvadens instinkter i blodet. På lönliga och underjordiska vägar gräver den sig fram. Dess politik bäres icke upp av några fasta och klara grundsatser, om man icke vill låta ordet gälla för den strävan, att låta allt ske så oförmärkt som möjligt, som är utmärkande för dess handlingar.

Naturligtvis har den citerade tidningen rätt däri, att ministären Sandlers politik icke bäres upp av några fasta och klara linjer. Det börjar man nu även inom arbetareklassen att inse. Omdömet om dess politik såsom halvsann synes dock vida för milt. Sandlerska regeringens hela verksamhet (nedrustningen, spritmonopolet, betfrågan, tystnaden vis à vis bankernas och trusternas utplundringspolitik etc.) visar otvetydbart, att den i verkligheten intet annat är en lydig exekutor av den här regerande judiska storfinansens vilja, med vilken herrar socialistledare uppenbarligen oupplösligt låtit förena sig i gemensamma intressen.

Den 23 April.

Vad Sveriges folk väntar av sin Konung.

Innebörden av 1925 års nedrustningsbeslut, vilket i alla tider skall framstå som en klar akt av fosterlandsförräderi och vanära den riksdag, som lånat sig därtill, har i en följd artiklar i denna tidning utförligt och sakligt belysts. Samtidigt har klarlagts, hurusom den landsförrädiska gärningen i realiteten var ett verk av de mot vårt lands bestånd som nationalstat inriktade kosmopolitiska kretsar, vilka i strid mot Sveriges grundlags anda och bokstav medels användande av allsköns mörkmetoder etablerat sig som regerande "hemlig statsmakt" i samhället. Deras syfte var, såsom vi framhöllo, att genom försvarsväsendets rasering bryta vår nationella motståndskraft, d. v. s. lägga landet öppet för de judiska omstörningssträvandena. Den "folkvilja", varpå nedrustningsbeslutet grundades, var i verkligheten intet annat än en genom lögnaktig parti- och presspropaganda av samma "hemliga statsmakt" framprovocerad falsk sådan, direkt stridande mot vårt lands och vårt folks sanna väl och intressen. Huru de nedrustande krafterna tagit som sitt enda ögonmärke att så fullständigt som möjligt förinta vårt nationella försvar, framgår tydligt av deras verk. Beträffande den nya försvarsorganisationens absoluta oduglighet finnes intet som helst tvivel. Så väl i fråga om hären som flottan har attentatet helt försåtligt riktats mot den mest sårbara punkten: krigsmaterielen. Härorganisationen ödelägges så grundligt som gärna tänkbart; flottan göres totalt oduglig för sin uppgift, de krigsdugliga fartygens förnyelse omöjliggöres och kustbefästningarnas värde förintas. Den nya värnpliktslagen har formulerats på ett sådant sätt, att den direkt inbjuder till godtycke och orättvisor, därmed befordrande den av "den hemliga statsmakten" så livligt åtrådda allmänna upplösningen, och försvagar vårt folks försvarskraft därhän, att det i händelse av krigsutbrott praktiskt taget är urståndsatt att kunna försvara sig. Mera har man väl knappast i ett enda slag kunnat påräkna att vinna. Och medan den officiella statsmakten lånar sig åt en dylik landsförrädisk gärning, undergivet utförande "den hemliga statsmaktens" krav, toleras bakom folkets rygg uppbyggandet av "en hemlig krigsmakt", avsedd att vid lämplig tidpunkt kastas in i striden för vårt lands erövring åt det judiska världsrike, som redan etablerats i Moskva och som nu i alla länder med yttersta energi arbetar på den gamla messianska drömmens förverkligande.

Det är emellertid ej nog med att vårt folk upplyses om sanningen rörande de landsförrädiska stämplingarna mot rikets bestånd, i vilka nedrustningsbeslutet är ett betydelsefullt led, och att detta senare genom saklig och hänsynslös kritik ställes i sin rätta dager. Situationen kräver också, att här handlas, för såvitt vi icke utan vidare vilja ge upp vår nationalitet och på den falska internationalismens altare offra allt vad hittills haft värde för oss såsom ättlingar av ett av de friaste, äro- och bragdrikaste folk på jorden. Det handlande, som i fosterlandets intresse nu fordras, måste närmast inriktas på att förhindra verkställandet av det ödesdigra beslutet. För en var står det klart, att de politiska partier, som bära ansvaret för nedrustningsbeslutet, på ett sådant sätt äro bundna av sina föregåenden och av den detta framprovocerande "hemliga statsmakten", att av dem intet kan väntas till åstadkommande av en ändring däri. Andra krafter måste för ändamålet sökas, krafter utanför de parlamentariska kretsarna, vilka senares omdöme totalt förblindats av partipolitiken och där den kosmopolitiska storfinansen numera utövar ett handlingskraften totalt förlamande inflytande. Situationen kräver ett inslående på helt nya vägar. Vi måste träda in i direkt kampställning mot de korrumperade politikerna i förlitande till vårt ärliga svenska folks sunda förstånd, vilket förvisso ej skall underlåta att i fosterländsk anda reagera mot de landsförrädirska planerna, blott verkligt handlingskraftiga och beslutsamma män med den nödiga känslan av ansvar för land och folk vilja träda fram och föra dess talan.

De fosterländskt sinnades tankar och förhoppningar gå i denna skickelsedigra stund helt naturligt främst till landets Konung, som inför historien är den som främst har att bära ansvaret för vad som sker. Med kännedom om det otillständiga tryck, som "den hemliga statsmaktens" herrar drista vilja utöva jämväl på vår konstitutionella Konung och de skiljemurar, de sökt bygga upp mellan Konung och folk, inses visserligen väl monarkens svåra ställning. Det är dock Konungens oförgripliga rättighet att, när landets och folkets väl så fordrar, inskrida, om han så därmed komme att stöta de mäktiga höga herrarna för pannan. Vårt folk är sedan äldsta tider till sitt tänkesätt monarkiskt och inser helt visst även det monarkiska styrelseskickets stora fördelar ur folklig synpunkt. Icke utan skäl har det sagts, att Sveriges ärorika historia är dess konungars, icke heller denna tradition önskar det att se utplånad i den falska internationalismens namn, men vad det bestämt motsätter sig det är, att Konungen av oansvariga, folket på alla vis exploaterande hemliga krafter, den av oss kallade "hemliga statsmakten", tränges undan från sin författningsenliga ställning och hindras att när så behöves ingripa till dess eget väl. Ett tolererande av ett dylikt otillbörligt tillstånd måste i längden ovillkorligt leda till undergång för både Konungamakt och folk. Uti samförståndet mellan dessa bägge inbördes samhörande parter ligger i detta nu nyckeln till Sveriges framtid. Vårt folk väntar ett ingripande av sin Konung till förhindrande av de nedrivande krafternas fortsatta ödesdigra spel och slutförandet av deras mot landets trygghet riktade planer. Inom de vidaste kretsar av svenska medborgare, som under nu rådande förhållanden drives ut i den rena desperationen, skulle ett ingripande av Konungamakten i denna stund hälsas med entusiasm o. tacksamhet.

Verkställandet av det landsförrädiska nedrustningsbeslutet kan och får icke ske. Deras spel, som vilja driva vårt land i fördärvet, måste stoppas, innan det är för sent. Vårt folk måste upplysas om sanningen rörande den nedrustning av landets försvarsväsen, som 1925 års nedrustningsbeslut innebär. Gentemot dem, som vilselett den allmänna meningen i denna fråga, måste sådana åtgärder träffas, att de förhindras att fortsätta sin i landsförrädiskt syfte bedriva verksamhet, som de i kraft av Sveriges tryckfrihetsförordning utövat. Landets väl fordrar, att de landsförrädiska kretsarnas infernaliska spel äntligen och definitivt stoppas.

Dagens Nyheter som försvarare av officerskårens yttrandefrihet.

Herrarna i Dagens Nyheter börja tydligen känna sig smått obehagligt berörda av den uppmärksamhet som på sistone och synnerligast inom den svenska officerskåren kommit att ägnas deras ljusskygga förehavanden i folkupplysningens tjänst. Att döma av organets mycket energiska framryckning till försvar för officerskårens yttrandefrihet gentemot nedrsutningsministerns bekanta munkorgsförsök, expedierat genom ett handbrev från chefen för kommandoexpeditionen. Nåja, eftersom nedrustningen väl förmodas vara i hamn, är menar synbarligen D. N., risken ej stor att nu visa herrar officerare ett vänligt anlete. Samtidigt begagnas tillfället att markera, det nedrustningen är hr Per Albin Hanssons och ingen annans verk. Modet håller tydligen på att svika vederbörande. Tidningen skriver bl. a.:

I grund och botten presenterar detta handbrev en liten munkorg på den fria yttrande- och kritikrätten, som icke blir mer sympatisk därför, att den kommer från en demokratisk regering eller rekommenderas till speciellt bruk för herrar officerare. Att kritiken över 1925 års härordning länge plågat barnets egna föräldrar, det är ju en mänsklig sak. Det hör till den naturliga föräldraambitionen. Och det är också mänskligt, att man vill förse just de barn, som lida av vissa svagheter, med ett särskilt skydd. Men i detta fall går den åsyftade ambitionen utanför både lagens och frihetens gränser.

För hr Per Albin Hansson, som med sin nedrustning endast verkställt det av hr Bonniers tidningspress formulerade folkkravet, måste det givetvis kännas både egendomligt och tungt att från det hållet nu se sin plåga så obarmhärtigt utlagd. Att tidningen för eget vidkommande är angelägen att understryka vikten av "en fri yttrande- och kritikrätt", inses väl, eftersom det Bonnierska husets maktställning, som ledare av det svenska upplysningsväsendet just har sin grund i denna rätt.

Uppröjandet av spritauglastallet begynner?

Enligt vad meddelas i dagspressen kommer konstitutionsutskottets dechargebetänkande att bl. a. innehålla en anmärkning mot finansministern för att denne icke reagerat mot Vin- och spritcentralens beslut att lämna 20,000 kronor till smugglingens bekämpande. Socialdemokraten rasar över domen som fällts över hr Wigforss och lyfter en smula på slöjan samt ger en aning om vad som rör sig bakom förlåten till det Brattska spritmonopolet. Detta har uppenbarligen spelat rollen av handkassa för dem som så önskade. Tidningen skriver:

Denna anmärkning ger i själva verket karaktären åt de övriga. Det var bl. a. hr Carl Gustaf Ekman i Första och hr Mosesson i Andra kammaren, som för Föreningen för spritsmugglingens bekämpande anhöllo om anslaget i fråga. Provokationen kan icke vara klarare. Partichefen (hr Ekman) begär ett anslag, Vin- och spritcentralen beviljar ett, finansministern lämnar centralens beslut utan erinran, partichefens närmaste man (dr David Bergström) går i konstitutionsutskottet till energisk aktion i sällskap med dem, som kräva anmärkning mot Wigforss, därför att denne icke brutit staven över det av hr Ekman begärda anslaget!

Envoyén Wallenberg som "förbrytare- och pajasdiplomat".

(Forts. fr. sid. 1.)

tjänt av en sådan utmärkelse, hon hade ju endast varit kontorsbiträde i Japan under 2 år, och inskriptionen kunde hon under inga förhållanden acceptera. "Ja", svarade då vår envoyé "om fröken vill, kan ju fröken stryka ut den då". Envoyén hade förut bett mig fotografera skålen, ty han tänkte skriva en liten uppsats om henne i "Idun", vilken skulle illustreras med ett fotografi av henne själv samt ministerns present. Han bad mig tillika författa en sådan uppsats, vilket jag emellertid undanbad mig, då jag om henne ej kände annat än, att hon var en förtjusande ung dam, som fullgjort sitt arbete hos en svensk firma i Japan. Samtidigt tillät jag mig att såsom lämpligt föreslå, att i inskriptionen orden "Kungl. Maj:ts minister i Japan och Kina" utbyttes mot orden: "envoyén Wallenberg". "Nej", svarade han, "det får lov att vara alldeles officiellt, det gör en helt annan effekt." Allmänt löje väckte naturligtvis envoyéns tilltag bland hans "officiella" gäster, ej minst hos föremålet för hans något egendomliga uppmärksamhet, samt bland svenskarna därute.

Under en officiell lunch i Yokohama, dit envoyén försiktigtvis underlåtit att inbjuda mig, eller, såsom han förklarade, därför att han ej trodde, att det "intresserade mig att vara med", fick han mottaga "porträtt" av kejsaren och kejsarinnan, som då aldrig varit fotograferade, enär det dittills icke ansetts vara tillåtet att på plåt återgiva deras heliga personer. Ingen diplomat hade hittills varit föremål för en dylik utmärkelse, som utgjorde ett bevis om kejsarens belåtenhet över det utomordentliga sätt, varpå vi voro representerade i Japan, förklarade envoyén för den svenska kolonien, som särskilt inbjudits till hans hem för att beskåda de nu med ram försedda "porträtten", vilka voro uppställda i hans salong, men omedelbart därefter borttogos till särskilt förvar, enär det eljest skulle "väcka hans kollegers avund". De fingo sålunda ej pryda rummet liksom ett fotografi av prinsen-regenten i Kina och sådana av vår kungliga familj, som han fått. Huru egendomligt var ej detta? Envoyén sade sig ha fått kejsarens porträtt med egenhändig namnteckning — denna bestod av en stämpel — han förbjöd sina underordnade att omtala detta, och han kallade alla sina landsmän i Japan tillsammans i sin egen bostad, visade dem porträttet, som han sade sig ha fått mottaga såsom uttryck för kejsarens belåtenhet med det sätt, varpå han representerade sitt land i Japan, men bad dem att hemlighålla detta — allt samtidigt som han till utrikesdepartementet gjorde officiell anmälan om porträttens mottagande! Må dessa exempel förslå till bevis om det väl berättigade även i beteckningen "pajasdiplomat"!

Sålunda tror jag mig ha tillfullo ådagalagt, att det varit på goda grunder, som jag i min förut åberopade skrivelse betecknat envoyén G. O. Wallenberg såsom "förbrytare- och pajasdiplomat", samt att han är i allo ovärdig att bekläda en statlig förtroendepost i främmande land.

Huru länge skall Sveriges Konung och folk låta sig representeras i främmande land av en dylik "förbrytare- och pajasdiplomat" i stället för att ofördröjligen återkalla honom, i trots av huset Wallenbergs vilja? Skall han måhända få lov att sitta kvar på sin post, tills anställningslandets regering följer den japanska regeringens exempel och ber honom vara så snäll att draga åstad till annat land? [illegible]en, som lever, får se!

En antifascistisk international.

(Forts. fr. sid. 1.)

fått namn av "Europeiska förbundet för frihetens försvar" är redan i full färd med att samla "intellektuella" namn i olika länder och har utsänt ett manifest, vari manas till kamp mot fascismen och som slutar med dessa ord:

"Att försvara friheten är att försvara freden; men den frihet, föreningen vill värna, är icke en anarkins, pratsjukans och den andliga sterilitetens frihet, utan en organiserad, dådkraftig och produktiv frihet. — Alla det intellektuella arbetets män, alla forskare och tänkare böra sammansluta sig för att påminna folken om deras plikt att styra sig själva genom sina valda representanter, av sanning och rättvisa, och under strävan att modernisera de parlamentariska institutionerna för att anpassa dem efter det ekonomiska och sociala livets nuvarande krav".

Socialdemokraten synes visserligen av dess sätt att presentera den nya internationalen för sin publik ställa de största förväntningar på densamma. Även inom det borgerligt-kosmopolitiska lägret bör givetvis en god press kunna vara att påräkna. Mycket sannolikt är dock knappast att man med det nya frihetsförbundet skall lyckas att betvinga den framryckande fascismen. Det har varit för mycket av "frihetsrörelser" i den nämnda stilen för att folkens breda lager skulle låta hänföra sig av denna senaste. Tillgripandet av motåtgärden med en antifascistisk international vittnar emellertid om den desperation, som gripit de ledande internationella kosmopolitiska kretsarna inför den snart sagt allestädes segerrikt framryckande fascismen och är som sådan intressant att bemärka.

Judefrågans kärna

Forts. fr. sid. 1.

håller på folkens väl, på sanning, frihet, kultur och moral, träder till och gör sitt yttersta.

Vi vilja icke döda eller på annat sätt öva våld mot judarna, detta i överensstämmelse med kristna lärans bud, vi vilja endast se dem skilda från vårt eget folkliv — därför att de verka störande på oss o. kanske vi också på dem, störande på vårt väsens naturliga utveckling. Vilja judarna upprätta en egen nationalstat, någon annorstädes på jordklotet, t. ex. i det land, som de nu fått sig anvisat som sitt eget, vilket ju även förkunnas vara zionisternas innersta önskan, så skola vi gärna stödja en dylik strävan från deras sida. Den numera så högt uppskattade "fria folkbestämningsrätten" bör även tillförsäkra hebreerna. Hebreen är en främling av annat blod och annan själ, vars väsen aldrig kan sammansmälta med vår. Såsom främlingskropp är han liksom en gadd i vårt kött, som inkräktar på uppnåendet av våra ariska, ideella mål; därför önska vi hälst på fredlig väg bliva skilda från honom. I ett fritt nationellt tävlingsarbete borde judarna hava tillfälle att visa den stora överlägsenhet och förmåga, de berömma sig av och därmed också kunna bliva en nyttig länk i mänsklighetens utveckling.

Till allt det här sagts vilja vi slutligen foga några utdrag ur de protokoll, som förts vid "Zions Vises" sammankomster. Protokollen äro undertecknade av Zions representanter av den 33:dje graden (den högsta). De äro hemliga utdrag ur en hel bok protokoll från — såsom vi numera veta — den 1:sta Zionistiska kongressen, som hölls i Basel 1897 och som framdragits i ljuset ur det Zionska Huvudkansliets hemliga gömställe. Vi finna där bl. a. uti:

Protokoll n:r 1.

Frihet. Jämlikhet. Broderskap.

Redan i forntiden utslungade vi bland folken orden "frihet", "jämlikhet" och "broderskap", ord, otaliga gånger sedan dess upprepade av de själlösa papegojor, som från alla håll flyga till dessa lockbeten. Med dem har välståndet i världen, den verkliga, personliga friheten, förr så skyddad mot massornas tryck, förintats. Man skulle icke tro, att kloka, intelligenta gojer (= icke-judar) icke skulle klargjort för sig den abstarka beskaffenheten av dessa ord, att de icke skulle märkt motsägelsen i deras betydelse och förhållande till varandra, att de icke skulle sett, att det i naturen icke existerar någon jämlikhet, icke kan finnas frihet, att själva naturen har fastställt olikhet i förstånd, karaktär o. anlag ävensom beroendet av dess lagar, att de icke skulle insett, att massan är en blind kraft, att uppkomlingar, valda av och ur massan för att styra, på politikens område äro lika blinda som den själv, att en invigd, om också enfaldig kan styra, varemot en icke invigd, vore han ock ett geni, begriper intet i politiken — allt detta är förbisett av gojerna.

Tillintetgörandet av Gojim-aristokratiens privilegier.

På alla håll i världen hava orden "frihet, jämlikhet och broderskap" ställt i våra led genom våra blinda agenter hela legioner, vilka med jubel burit våra fanor. Liksom äro dessa ord maskar, som undergrävt gojernas välstånd, överallt tillintetgjort fred, lugn, solidaritet, i det de förstört alla deras rikens grundvalar. Framdeles fån I se, att detta har bidragit till vår triumf: detta har givit oss möjligheten bl. a. att få den viktigaste trumf på vår hand — upphävandet av privilegierna eller m. a. o. grunden för gojim-aristokratin, vilken var folkens och staternas enda försvar mot oss.

(Forts.)

Varje sann fosterlandsvän

bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar.
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig landvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 23 26.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

Följande uppseendeväckande, högst aktuella böcker:
Bergtagna
Kr. 3:—
En ropande röst i öknen
om det judiska världsherradömet Kr. 0:75
Förlåten faller
eller Zions Vises Hemliga protokoll Kr. 4:—
Sändas mot postförskott, om Ni tillskriver
BOKFÖRLAGET
Box 65, Härnösand.

ENDAST
hos
Hagmans Herrekipering
Skjortspecialist.
SVEAVÄGEN 108 (3 dje huset från Odengatan mot Kungsgatan)
kan Ni denna vecka köpa finfina
HELSIDEN-
SLIPSAR TILL
KR. 1:50
OBS.! Hundratals vackra mönster slutsäljas under denna veckas
REALISATION

Den 23 April.

Vad Sveriges folk väntar av sin Konung.

Innebörden av 1925 års nedrustningsbeslut, vilket i alla tider skall framstå som en klar akt av fosterlandsförräderi och vanära den riksdag, som lånat sig därtill, har i en följd artiklar i denna tidning utförligt och sakligt belysts. Samtidigt har klarlagts, huruseom den landsförrädiska gärningen i realiteten var ett verk av de mot vårt lands bestånd som nationalstat inriktade kosmopolitiska kretsar, vilka i strid mot Sveriges grundlags anda och bokstav medels användande av allsköns mörkmetoder etablerat sig som regerande "hemlig statsmakt" i samhället. Deras syfte var, såsom vi framhöllo, att genom försvarsväsendets rasering bryta vår nationella motståndskraft, d. v. s. lägga landet öppet för de judiska om störtningssträvandena. Den "folkvilja", varpå nedrustningsbeslutet grundades, var i verkligheten intet annat än en genom lögnaktig parti- och presspropaganda av samma "hemliga statsmakt" framprovocerad falsk sådan, direkt stridande mot vårt lands och vårt folks sanna väl och intressen. Huru de nedrustande krafterna tagit som sitt enda ögonmärke att så fullständigt som möjligt förinta vårt nationella försvar, framgår tydligt av deras verk. Beträffande den nya försvarsorganisationens absoluta oduglighet finnes intet som helst tvivel. Så väl i fråga om hären som flottan har attentatet helt försåtligt riktats mot den mest sårbara punkten: krigsmaterielen. Härorganisationen ödelägges så grundligt som gärna tänkbart; flottan göres totalt odulig för sin uppgift, de krigsdugliga fartygens förnyelse omöjliggöres och kustbefästningarnas värde förintas. Den nya värnpliktslagen har formulerats på ett sådant sätt, att den direkt inbjuder till godtycke och orättvisor, därmed befordrande den av "den hemliga statsmakten" så livligt åtrådda allmänna upplösningen, och försvagar vårt folks försvarskraft därhän, att det i händelse av krigsutbrott praktiskt taget är urståndsatt att kunna försvara sig. Mera har man väl knappast i ett enda slag kunnat påräkna att vinna. Och medan den officiella statsmakten lånar sig åt en dylik landsförrädisk gärning, undergivet utförande "den hemliga statsmaktens" krav, toleras bakom folkets rygg uppbyggandet av "en hemlig krigsmakt", avsedd att vid lämplig tidpunkt kastas in i striden för vårt lands erövring åt det judiska världsriket, som redan etablerats i Moskva och som nu i alla länder med yttersta energi arbetar på den gamla messianska drömmens förverkligande.

Det är emellertid ej nog med att vårt folk upplyses om sanningen rörande de landsförrädiska stämplingarna mot rikets bestånd, i vilka nedrustningsbeslutet är ett betydelsefullt led, och att detta senare genom saklig och hänsynslös kritik ställes i sin rätta dager. Situationen kräver också, att här handlas, för såvitt vi icke utan vidare vilja ge upp vår nationalitet och på den falska internationalismens altare offra allt vad hittills haft värde för oss såsom ättlingar av ett av de friaste, ärorika och bragdrikaste folk på jorden. Det handlande, som i fosterlandets intresse nu fordras, måste närmast inriktas på att förhindra verkställandet av det ödesdigra beslutet. För en var står det klart, att de politiska partier, som bära ansvaret för nedrustningsbeslutet, på ett sådant sätt äro bundna av sina föregåenden och av den desta framprovocerande "hemliga statsmakten", att av dem intet kan väntas till åstadkommande av en ändring däri. Andra krafter måste för ändamålet sökas, krafter utanför de parlamentariska kretsarna, vilkas sunnares omdöme totalt förblindats av partipolitiken och där den kosmopolitiska storfinansen numera utövar ett handlingskraften totalt förlamande inflytande. Situationen kräver ett inslående på helt nya vägar. Vi måste träda in i direkt kampställning mot de korrumperade politikerna i förlitande till vårt ärliga svenska folks sunda förstånd, vilket förvisso ej skall underlåta att i fosterländsk anda reagera mot de landsförrädirska planerna, blott verkligt handlingskraftiga och beslutsamma män med den nordiska känslan av ansvar för land och folk vilja träda fram och föra dess talan.

De fosterländskt sinnades tankar och förhoppningar gå i denna skickelsedigra stund helt naturligt främst till landets Konung, som inför historien är den som främst har att bära ansvaret för vad som sker. Med kännedom om det otillständiga tryck, som "den hemliga statsmaktens" herrar drista vilja utöva jämväl på vår konstitutionella Konung och de skiljer ur, rar, de sökt bygga upp mellan Konung och folk, inses visserligen väl monarkens svåra ställning. Det är dock Konungens ofrångripliga rättighet att, när landets och folkets väl så fordrar, inskrida, om han så därmed komme att stöta de mäktiga höga herrarna för pannan. Vårt folk är sedan äldsta tider till sitt tänkesätt monarkiskt och inser helt visst även det monarkiska styrelseskickets stora fördelar ur folklig synpunkt. Icke utan skäl har det sagts, att Sveriges ärorika historia är dess konungars, icke heller denna tradition önskar det att se utplånad i den falska internationalismens namn, men vad det bestämt motsätter sig det är, att Konungen av oansvariga, folket på alla vis exploaterande hemliga krafter, den av oss kallade "hemliga statsmakten", tränges undan från sin författningsenliga ställning och hindras att när så behöves ingripa till dess eget väl. Ett tolererande av ett dylikt otillbörligt tillstånd måste i längden ovillkorligt leda till undergång för både Konungamakt och folk. Uti samförståndet mellan dessa bägge inbördes samhörande parter ligger i detta nu nyckeln till Sveriges framtid. Vårt folk väntar ett ingripande av sin Konung till förhindrande av de nedrivande krafternas fortsatta ödesdigra spel och slutförandet av deras mot landets trygghet riktade planer. Inom de vidaste kretsar av svenska medborgare, som under nu rådande förhållanden drives ut i den rena desperationen, skulle ett ingripande av Konungamakten i denna stund hälsas med entusiasm o. tacksamhet.

Verkställandet av det landsförrädiska nedrustningsbeslutet kan och får icke ske. Deras spel, som vilja driva vårt land i fördärvet, måste stoppas, innan det är för sent. Vårt folk måste upplysas om sanningen rörande den förestående upplösningen av landets försvarsväsen, som 1925 års nedrustningsbeslut innebär. Gentemot dem, som vilselett den allmänna meningen i denna fråga, måste sådana åtgärder träffas, att de förhindras att fortsätta sin i landsförrädiskt syfte bedriva verksamhet, som de i kraft av Sveriges tryckfrihetsförordning utövat. Landets väl fordrar, att de landsförrädiska kretsarnas infernaliska spel äntligen och definitivt stoppas.

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar. Nervsjukdomar.
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.
Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 23 26.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

Dagens Nyheter som försvarare av officerskårens yttrandefrihet.

Herrarna i Dagens Nyheter börja tydligen känna sig smått obehagligt berörda av den uppmärksamhet som på sistone och synnerligast inom den svenska officerskåren kommit att ägnas deras ljusskygga förehavanden i folkupplysningens tjänst. Att döma av organets mycket energiska framryckning till försvar för officerskårens yttrandefrihet gentemot nedrustningsministerns bekanta munkorgsförsök, expedierat genom ett handbrev från chefen för kommandoexpeditionen. Nåja, eftersom nedrustningen väl förmodas vara i hamn, är menar synbarligen D. N., risken ej stor att nu visa herrar officerare ett vänligt anlete. Samtidigt begagnas tillfället att markera, det nedrustningen är hr Per Albin Hanssons och ingen annans verk. Modet håller tydligen på att svika vederbörande. Tidningen skriver bl. a.:

I grund och botten presenterar detta handbrev en liten munkorg på den fria yttrande- och kritikrätten, som icke blir mer sympatisk därför, att den kommer från en demokratisk regering el ler rekommenderas till speciellt bruk för herrar officerare. Att kritiken över 1925 års härordning länge plågat barnets egna föräldrar, det är ju en mänsklig sak. Det hör till den naturliga föräldraambitionen. Och det är också mänskligt, att man vill förse just de barn, som lida av vissa svagheter, med ett särskilt skydd. Men i detta fall går den åsyftade ambitionen utanför både lagens och frihetens gränser.

För hr Per Albin Hansson, som med sin nedrustning endast verkställt det av hr Bonniers tidningspress formulerade folkkravet, måste det givetvis kännas både egendomligt och tungt att från det hållet nu se sin plåga så obarmhärtigt utlagd. Att tidningen för egen vidkommande är angelägen att understryka vikten av "en fri yttrande- och kritikrätt", inses väl, eftersom det Bonnierska husets maktställning, som ledare av det svenska upplysningsväsendet just har sin grund i denna rätt.

Uppröjandet av spritauglastallet begynner?

Enligt vad meddelas i dagspressen kommer konstitutionsutskottets dechargebetänkande att bl. a. innehålla en anmärkning mot finansministern för att denne icke reagerat mot Vin- och spritcentralens beslut att lämna 20,000 kronor till smugglingens bekämpande. Socialdemokraten rasar över domen som fälls över hr Wigforss och lyfter en smula på vad som ger en aning om vad som rör sig bakom förlåten till det Brattska spritmonopolet. Detta har uppenbarligen spelat rollen av handkassa för dem som så önskade. Tidningen skriver:

Denna anmärkning ger i själva verket karaktären åt de övriga. Det var bl. a. hr Carl Gustaf Ekman i Första och hr Mosesson i Andra kammaren, som för Föreningen för spritsmugglingens bekämpande anhöllo om anslaget i fråga. Provokationen kan icke vara klarare. Partichefen (hr Ekman) begär ett anslag, Vin- och spritcentralen beviljar ett, finansministern lämnar centralens beslut utan erinran, partichefens närmaste man (dr David Bergström) går i konstitutionsutskottet till energisk aktion i sällskap med dem, som kräva anmärkning mot Wigforss, därför att denne icke brutit staven över det av hr Ekman begärda anslaget!

Envoyén Wallenberg som "förbrytare- och pajasdiplomat".

(Forts. fr. sid. 1.)

tjänt av en sådan utmärkelse, hon hade ju endast varit kontorsbiträde i Japan under 2 år, och inskriptionen kunde hon under inga förhållanden acceptera. "Ja", svarade då vår envoyé "om fröken vill, kan ju fröken stryka ut den då". Envoyén hade förut bett mig fotografera skålen, ty han tänkte skriva en liten uppsats om henne i "Idun", vilken skulle illustreras med ett fotografi av henne själv samt ministerns present. Han bad mig tillika författa en sådan uppsats, vilket jag emellertid undanbad mig, då jag om henne ej kände annat än, att hon var en förtjusande ung dam, som fullgjort sitt arbete hos en svensk firma i Japan. Samtidigt tillät jag mig att såsom lämpligt föreslå, att i inskriptionen orden "Kungl. Maj:ts minister i Japan och Kina" utbyttes mot orden: "envoyén Wallenberg". "Nej", svarade han, "det får lov att vara alldeles officiellt, det gör en helt annan effekt." Allmänt löje väckte naturligtvis envoyéns tilltag bland hans "officiella" gäster, ej minst hos föremålet för hans något egendomliga uppmärksamhet, samt bland svenskarna därute.

Under en officiell lunch i Yokohama, dit envoyén försiktigtvis underlåtit att inbjuda mig, eller, såsom han förklarade, därför att han ej trodde, att det "intresserade mig att vara med", fick han mottaga "porträtt" av kejsaren och kejsarinnan, som då aldrig varit fotograferade, enär det dittills icke ansetts vara tillåtet att på plåt återgiva deras heliga personer. Ingen diplomat hade hittills varit föremål för en dylik utmärkelse, som utgjorde ett bevis om kejsarens belåtenhet över det utomordentliga sätt, varpå vi voro representerade i Japan, förklarade envoyén för den svenska kolonien, som särskilt inbjudits till hans hem för att beskåda de nu med ram försedda "porträtten", vilka voro uppställda i hans salong, men omedelbart därefter borttogos till särskilt förvar, enär det eljest skulle "väcka hans kollegers avund". De fingo sålunda ej pryda rummet liksom ett fotografi av prinsen-regenten i Kina och sådana av vår kungliga familj, som han fått. Huru egendomligt var ej detta? Envoyén sade sig ha fått kejsarens porträtt med egenhändig namnteckning — denna bestod av en stämpel — han förbjöd sina underordnade att omtala detta, och han kallade alla sina landsmän i Japan tillsammans i sin egen bostad, visade dem porträttet, som han sade sig ha fått mottaga såsom uttryck för kejsarens belåtenhet med det sätt, varpå han representerade sitt land i Japan, men bad dem att hemlighålla detta — allt samtidigt som han till utrikesdepartementet gjorde officiell anmälan om porträttens mottagande! Må dessa exempel förslå till bevis om det väl berättigade även i beteckningen "pajasdiplomat".

Sålunda tror jag mig ha tillfullo ådagalagt, att det varit på goda grunder, som jag i min förut åberopade skrivelse betecknat envoyén G. O. Wallenberg såsom "förbrytare- och pajasdiplomat", samt att han är i alla ovärdig att bekläda en statlig förtroendepost i främmande land.

Huru länge skall Sveriges Konung och folk låta sig representeras i främmande land av en dylik "förbrytare- och pajasdiplomat" i stället för att ofördröjligen återkalla honom, i trots av huset Wallenbergs vilja? Skall han månhända få lov att sitta kvar på sin post, tills anställningslandets regering föregår med det japanska regeringens exempel och ber honom vara så snäll att draga åstad, till annat land? Den, som lever, får se!

En antifascistisk internationell.

(Forts. fr. sid. 1.)

fått namn av "Europeiska förbundet för frihetens försvar" är redan i full färd med att samla "intellektuella" namn i olika länder och har utsänt ett manifest, vari manas till kamp mot fascismen och som slutar med dessa ord:

"Att försvara friheten är att försvara freden; men den friheten, föreningen vill värna, är icke en anarkins, pratsjukans och den andliga sterilitetens frihet, utan en organiserad, dådkraftig och produktiv frihet."

Alla det intellektuella arbetets män, alla forskare och tänkare böra sammansluta sig för att påminna folken om deras plikt att styra sig genom sina valda representanter, av sanning och rättvisa, och under strävan att modernisera de parlamentariska institutionerna för att anpassa dem efter det ekonomiska och sociala livets nuvarande krav".

Socialdemokraten synes visserligen av dess sätt att presentera den nya internationalen för sin publik ställa de största förväntningar på densamma. Även inom det borgerligt-kosmopolitiska lägret bör givetvis en god press kunna vara att påräkna. Mycket sannolikt är dock knappast att man med det nya frihetsförbundet skall lyckas att betvinga den framryckande fascismen. Det har varit för mycket av "frihetsrörelser" i den nämnda stilen för att folkens breda lager skulle låta hänföra sig av denna senaste. Tillgripandet av motåtgärden med en antifascistisk international vittnar emellertid om den desperation, som gripit de ledande internationella kosmopolitiska kretsarna inför den snart sagt allestädes segerrikt framryckande fascismen och är som sådan intressant att bemärka.

Judefrågans kärna.

Forts. fr. sid. 1.

håller på folkens väl, på sanning, frihet, kultur och moral, träder till och gör sitt yttersta.

Vi vilja icke döda eller på annat sätt öva våld mot judarna, detta i överensstämmelse med kristna lärans bud, vi vilja endast se dem skilda från vårt eget folkliv — därför att de verka störande på oss o. kanske vi också på dem, störande på vårt väsens naturliga utveckling. Vilja judarna upprätta en egen nationalstat, någon annorstädes på jordklotet, t. ex. i det land, som de nu fått sig anvisat som sitt eget, vilket ju även förkunnas vara zionisternas innersta önskan, så skola vi gärna stödja en dylik strävan från deras sida. Den numera så högt uppskattade "fria folkbestämningsrätten" bör även tillförsäkra hebreerna. Hebreen är en främling av annat blod och annan själ, vars väsen aldrig kan sammansmälta med vår. Såsom främlingskropp är han liksom en gadd i vårt kött, som inkräktar på uppnåendet av våra ariska, ideella mål; därför önska vi hälst på fredlig väg bliva skilda från honom. I ett fritt nationellt tävlingsarbete borde judarna hava tillfälle att visa den stora överlägsenhet och förmåga, de berömma sig av och därmed också kunna bliva en nyttig länk i mänsklighetens utveckling.

Till allt det här sagts vilja vi slutligen foga några utdrag ur de protokoll, som förts vid "Zions Vises" sammankomster. Protokollen äro undertecknade av Zions representanter av den 33:dje graden (den högsta). De äro hemliga utdrag ur en hel bok protokoll från — såsom vi numera veta — den 1:sta Zionistiska kongressen, som hölls i Basel 1897 och som framdragits i ljuset ur det Zionska Huvudkansliets hemliga gömställe. Vi finna där bl. a. uti:

Protokoll n:r 1.

Frihet. Jämlikhet. Broderskap.

Redan i forntiden utsiungade vi bland folken orden "frihet", "jämlikhet" och "broderskap", ord, otaliga gånger sedan dess upprepade av de själlösa papegojor, som från alla håll flyga till dessa lockbeten. Med dem har välståndet i världen, den verkliga, personliga friheten, förr så skyddad mot massornas tryck, förintats. Man skulle icke tro, att kloka, intelligenta gojer (= icke-judar) icke skulle klargjort för sig den abstarka beskaffenheten av dessa ord, att de icke skulle märkt motsägelsen i deras betydelse och förhållande till varandra, att de icke skulle sett, att det i naturen icke existerar någon jämlikhet, icke kan finnas frihet, att själva naturen har fastställt olikhet i förstånd, karaktär o. anlag ävensom beroendet av dess lagar, att de icke skulle insett, att massan är en blind kraft, att uppkomlingar, valda av och ur massan för att styra, på politikens område äro lika blinda som den själv, att en invigd, om också enfaldig kan styra, varemot en icke invigd, vore han ock ett geni, begriper intet i politiken — allt detta är förbisett av gojerna.

Tillintetgörandet av Gojim-aristokratiens privilegier.

På alla håll i världen hava orden "frihet, jämlikhet och broderskap" ställt i våra led genom våra blinda agenter hela legioner, vilka med jubel burit våra fanor. Liksom äro dessa ord maskar, som undergrävt gojernas välstånd, överallt tillintetgjort fred, lugn, solidaritet, i det de förstört alla deras rikens grundvalar. Framdeles får I se, att detta har bidragit till vår triumf: detta har givit oss möjligheten bl. a. att få den viktigaste trumf på vår hand — upphävandet av privilegierna eller m. a. o. grunden för gojim-aristokratin, vilken var folkens och staternas enda försvar mot oss.

(Forts.)

Följande uppseendeväckande, högst aktuella böcker:
Bergtagna
Kr. 3:—
En ropande röst i öknen
om det judiska världsherradömet Kr. 0:75
Förlåten faller
eller Zions Vises Hemliga protokoll Kr. 4:—
Sändas mot postförskott, om Ni tillskriver
BOKFÖRLAGET
Box 65, Härnösand.

ENDAST
hos
Hagmans Herrekipering
Skjortspecialist.
SVEAVÄGEN 108 (3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan)
kan Ni denna vecka köpa finfina
HELSIDEN-
SLIPSAR TILL
KR. **1:50**
OBS! Hundratals vackra mönster slutsäljas under denna vecka
REALISATION

Varje sann fosterlandsvän
bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.
GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

"Den hemliga statsmakten" upplysningsresidens.

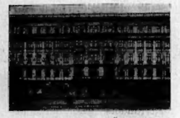

Vi återgiva här bilden av bok- och tidningsförläggarefirman Albert Bonniers affärspalats vid Sveavägen i Stockholm, mitt för Adolf Fredriks kyrka. Det judiska huset Bonnier utövar numera rollen av ledaren inom vårt svenska upplysningsväsen och vår kulturella utveckling. Dess begge huvudorganen äro Dagens Nyheter och Svenska Dagbladet, medels vilka det redan i stort behärskar den "borgerliga" opinionen och därmed även den s. k. parlamentariska "balansen" Att huset icke heller saknar de intimaste förbindelser med det socialistiska huvudorganet, Socialdemokraten, därom vittnar tydligt nog denna tidnings hela allmänna hållning och verksamhet.

Det är på relativt mycket kort tid som huset Bonnier lyckats bygga upp sin dominerande maktställning inom svenskt upplysningsväsen och kulturliv. Släkten, vars ursprungliga namn var Levy d'Arco Bonnier, invandrade till vårt land 1827, närmast från Danmark, dit den 1802 inflyttade från Frankrike, till vilket land den kom från Portugal. I Frankrike skola släktens medlemmar hava tagit en mycket ivrig del i revolutionen 1789, vadan den alltså har vissa traditioner för den "reformistiska" uppgift den f. n. är i färd med att genomföra i vårt land.

D:r Bratt på gästbesök hos Publicistklubben.

Stockholmsjournalisternas sammanslutning för inbördes beundran och trevnad, Publicistklubben, håller på lördagen sammanträde i sin lokal, Salviigränd. Till sammanträdet har annonserats ingen mindre än själva doktor Ivan Bratt, som skall tala över ämnet "Spriteentralen intime". Att den illustre gästen skall bliva på det hjärtligaste emottagen av sina trogna drabanter i dagspressen liksom att stämningen vid sammanträdet icke kommer att bli mindre kordial än vanligt, kan tagas för givet. Att det livgivande fluidum, vars ransonerare hr Bratt är och som lär utgöra en synnerligen betydelsefull ingrediens i de stockholmska journalisternas sammankomster icke heller skall saknas, är ganska säkert. Vi kunna alltså bereda oss på det nöjet att till söndagen få läsa panegyriska skildringar över d:r Bratts folkgagneliga verksamhet i den stockholmska dagspressen

"Skattegömmarnas Förening"

har i dagarna hållit årsstämma under ordförandeskap av vice häradshövding Marcus Wallenberg, som i sitt hälsningsanförande framhöll, att föreningen komme att fortsätta sin verksamhet på samma linjer som hittills d. v. s. "med oförtröttlig energi arbeta för att genom främjande av allmän och enskild sparsamhet höja landets välstånd, och möjliggöra utvecklingen av den företagsamhet, som är en nödvändig förutsättning för en växande befolknings människovärdiga utkomst."(!!)

Ordföranden i Enskilda Banken — Riddarhusdirektionens ordförande!

Vid adelsmötets i dagarna hållna sammanträde utsågs till ordförande i Riddarhusdirektionen efter hittillsvarande ordföranden greve Hans Wachtmeister, vilken önskade träda tillbaka, riksmarskalken Printzsköld. Vid adelsmötet saknades dock ej, enligt vad meddelats Nationen, en mycket energisk opposition, som motsatte sig hr Printzskölds val, men som icke lyckades vinna majoritet för sig.

Det gäller för ridderskapet och adeln att alltjämt vara på sin vakt, på det icke dess fonder försvinna i Enskilda Bankens notariatavdelning!

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. Tryckeri 1926.

K. A. Wallenberg inför riksrätt?

Forts fr. sid. 1

ka hemliga tjänster åt en av de krigförande makterna. Uti denna min uppfattning styrktes jag givetvis också därav, att riksdagens konstitutionsutskott icke gjort utrikesministerns så uppenbart fosterlandsvådliga förehavanden till föremål för grundlagsenligt beivrande.

Inför den dömande myndigheten, där inga undantagsbestämmelser tillämpas för medlemmar av huset Wallenberg, vägrade han emellertid att ingå i svaromål, åberopande sin dåvarande ställning såsom statsråd, vilken fritoge honom från skyldighet att svara inför allmän domstol, samt hänvisade mig att söka ersättning av statsverket, ifall jag blivit lidande genom något hans åtgörande under statsrådstiden. Rådhusrätten förklarade sig också, med två röster mot en, obehörig att till prövning upptaga mina yrkande under åberopande av regeringsformen par. 106 och 107 samt ansvarighetslagen för statsrådets ledamöter m. fl.

Över dess utslag anförde jag besvär hos Svea Hovrätt, som, efter att ha kommunicerat besvären med Wallenberg, framställde detsamma med stöd av de av underdomstolen åberopade lagrum. I Hovrättens utslag, som var enhälligt, heter det, att, enär jag grundat mina mot Wallenberg framställda ersättningsanspråk på åtgärder, som, därest han företagit desamma, uppenbarligen företagits av honom i hans egenskap av statsråd och minister för utrikes ärendena. Hovrätten prövade lagligt fastställa det slut, Rådhusrättens utslag innehölle, mot vilket, jämlikt rättegångsbalken kap. 30 par. 10, talan icke finge fullföljas.

Genom detta slutliga, av Hovrätten enhälligt beslutade utslag har det sålunda blivit tydligen utsagt, att det här uppenbarligen gäller bankdirektören K. A. Wallenberg i hans av Konungens rådgivare för utrikes ärendena. Förutsättningen "därest Wallenberg företagit desamma" har ju intet att betyda, då det icke ens ifrågasatts, att han under tiden varit statsråd, och då det nu är allmänt känt och offentligen avslöjat samt av honom själv erkänt, att det var han, som lånade sig till de hemliga ärendena åt den krigförande makten.

Under sådana vidriga förhållanden har man sannerligen rätt att fråga sig, om utrikesministern på eget bevåg så handlade eller om det skedde med regeringschefens och kollegernas samtycke eller goda vilja. Härom har dock allt Sveriges folk rätt att erhålla klart besked. Jag har ock inför offentligheten vädjat till den dåvarande regeringschefen att träda fram samt öppet och ärligt vittna inför allt Sveriges folk, på det att det en gång måtte bliva allom bekant, å vem ansvaret slutligen vilar för ifrågavarande fosterlandsvådliga förehavanden, men han har icke hörsammat min vädjan. På min skriftliga förfrågan, om herr Wallenbergs befattning med telegrammen skett utan regeringschefens vetskap eller bemyndigande, har han emellertid svarat, att han icke "kan taga någon som helst befattning med den omskrivna saken". Innebörden härav må han själv förklara. Utrikesministern har sökt att urskulda sig med, att han trodde sig ha handlat endast i enlighet med "internationell courtoisie", en ursäkt som givetvis icke kan godtagas allra minst från en utrikesminister, som enligt landets grundlag skall vara även kunnig och erfaren. Ett dyligt offentligt vittnesbörd är ock av nöden, för att en neutralitetsförklaring från vår sida i ett kommande krig, som förvisso ej skall utebliva, skall kunna mottagas med den tilltro, vi ha rätt att vänta av krigförande makter.

I spetsen för den regering, som under ifrågavarande ödesdigra tid hade ansvaret för upprätthållandet av vårt lands neutralitet enligt högtidligen avgivet löfte, stod Kommendören med Stora Korset av Vasaorden, sedermera Serafimerriddaren, numera landshövdingen i Uppsala m. m. K. Hj. L. Hammarskjöld, såsom regeringens ordförande och dess främste ledamot, jämte bankdirektören, Kommendören med Stora Korset av Vasaorden, sedermera Serafimerriddaren m. m. Knut Agathon Wallenberg såsom minister för utrikes ärendena.

Det är alltså dessa höga mäktiga herrar, som var för sig eller gemensamt inför Sveriges folk äro redovisningsskyldiga i denna sorgliga affär.

Det bästa sätt att få missförhållanden ändrade är att göra dem bekanta och kasta ljus över allting dithörande. Och om av sanningen uppkommer skandal, är det bättre, att skandal uppkommer än, att sanningen döljes. Dessa en helig kyrkofaders visa ord gälla här så mycket mera, som det icke finnes något förnuftigt skäl att här söka förtiga sanningen, sedan skandal redan uppkommit. Därigenom blir skandalen endast större.

Uti sina minnesanteckningar från ministertiden i Stockholm åren 1914—1923, vilka från trycket utkommit, har amerikanske ministern Ira Nelson Morris utförligt behandlat och avslöjat den svenske utrikesministern Wallenbergs och därmed vår regerings neutralitetsbrott. Mr. Morris omtalar, att statsminister Hammarskjöld i augusti 1916 i en intervju med en amerikansk tidningsman — den enda intervju han beviljade under sin statsrådstid — betonade Sveriges avsikt att förbliva neutralt, samt att i december samma år utrikesministern Wallenberg avgav en liknande förklaring i en intervju med Pester Lloyd's Stockholmskorrespondent. Liknande förklaringar, säger Mr. Morris, gåvos mig vid flera tillfällen 1917 av dåvarande utrikesministern Hellner o. även av Konung Gustaf i januari 1916. Mr Morris framhåller också, hurusom utrikesministern sökte förringa verkan av avslöjandena om neutralitetsbrottet genom att påstå, att Morris av den svenska regeringen accepterat samma "diplomatiska privilegium", som beviljats den tyske ministern i Argentina. Det var nämligen vår därvarande minister baron Löwen's befattning med de tyska telegrammen, som först avslöjades, varefter han, liksom senare jag, fick inför offentligheten figurera såsom tysk spion, medan min av herr Wallenberg utsedde efterträdare i Mexico, hr Anderberg, och envoyén G. O. Wallenberg i Tokio av lätt förståeliga skäl undgingo en sådan offentlig beskyllning, trots även de, jämligt utrikesministerns order, befordrat liknande telegram. Utrikesministern förklarade, fortsätter Mr. Morris: "Ett av de svåraste missgrepp, som tillvitats den svenska regeringen, är att den under krigstid befordrat tyska chiffertelegram genom svenska utrikesdepartementet och genom svenska representanter. Då Amerika avbröt de diplomatiska förbindelserna med Turkiet, samtyckte Sverige till att å Förenta Staternas vägnar bevaka de amerikanska intressena i Turkiet. Såsom en följd av denna överenskommelse sändes alla meddelanden och kabeltelegram från Washington till den amerikanska legationen i Stockholm, som i sin tur sände dem till svenska regeringen för vidare befordran. Härvid gingo flera chiffertelegram genom regeringens händer". I anledning av denna vilseledande förklaring skriver Mr. Morris följande: "Jag vill då högtidlige förklara, att den svenska regeringen var i besittning av detta chiffer, den s. k. blå koden. Originalet till alla sådana meddelanden tillställdes dessutom utrikesdepartementet på franska. Utrikesministern bad mig en morgon komma upp till honom och visade mig därvid sin förklaring, som han sade skulle offentliggöras kl. 3 em. samma dag. Jag protesterade på det kraftigaste under påpekande av, att kommunikén var ytterst missvisande, enär den icke omnämnde, att svenska regeringen var i besittning av det amerikanska chiffer, varpå alla telegram avfattades. Efter en något hetsig diskusion avfattade den svenske utrikesministern, sedan han samrått med sina kolleger, en kommuniké, som fullt tillfredsställde mig. Jag biträdde i själva verket med dess utarbetande". Mr Morris omnämner också, att en av hans kolleger i september 1917 föreslog, att en samfälld protest mot Sveriges oneutrala hållning skulle avgivas till den svenska regeringen och även offentliggöras. Därav blev emellertid intet, vilket redan följande månad, heter det vidare, visade sig vara klokt, enär ett nytt kabinett, som i vår tanke erbjöd vida större garantier för verklig neutralitet, bildades.

Den amerikanska ministern i Stockholm gav vår regering sålunda ett allt annat än smickrande offentligt vitsord i anledning av dess svikande av ett högtidligen avgivet neutralitetslöfte och dess otillbörliga försök att försvara ett dylikt handlingsätts i stället för att efter avslöjande härav öppet och ärligt erkänna sina försyndelser.

Vid slutet av år 1925 har vår dåvarande regerings neutralitetsbrott under världskriget blivit offentligen framställt i en ännu hemskare belysning. Uti den kända tidskriften "The World Today", i dess novemberhäfte 1925, har Burton J. Hendrick skrivit en uppseendeväckande artikel om det s. k. Zimmermanntelegrammet, vilket, såsom det i rubriken heter, bragte Förenta Staterna i kriget. I denna artikel fördömer han i ordalag, som dessvärre icke kunna betecknas såsom överdrivna, den svenske utrikesministerns neutralitetsbrott och karaktäriserar detsamma såsom en av de största skandalerna under kriget och förklarar, att det svenska utrikesdepartementet, vars ansvarige chef bankdirektören K. A. Wallenberg då var, vid början av år 1917 blivit nästan en integrerande del av den tyska organisationen. Det torde väl ta anses vara en väl fastställd princip, att ingen ansvarskännande regering, särskilt under krigstid, någonsin befordrar telegram eller officiella dokument från en annan regering utan att känna deras innehåll. Nu beskylles emellertid vår utrikesminister för att ha lånat sig till befordran av det s. k. Zimmermann-telegrammet, vars innehåll jag för hans egen skull ej ens vill tänka, att han kände, ett telgeram, som med hänsyn just till dess innehåll blev av avgörande betydelse för Förenta Staternas beslut att deltaga i kriget och därmed för dess slutliga utgång. Författaren betecknar också med rätta detta telegram såsom det mest ödesdigra budskap, som under kriget gick över Atlanten. Och för dess befordran, efter förut avgiven neutralitetsförklaring, beskylles den svenske utrikesministern Wallenberg. I den amerikanska London-ambassadören Mr. Walter Hines Page's efterlämnade memoarer står ock att läsa härom.

Då jag blivit offentligen beskylld för att bland de telegram, som jag under min tjänstgöring i Mexico, på order av herr Wallenberg, överlämnade till därvarande tyska beskickning, ha befordrat även detta telegram, har jag i välloveligt självförsvar ansett mig icke böra underlåta att till utrikesdepartementet inlämna en redogörelse för innehållet i de i sagda tidskrift likaledes återgivna telegrammen, vilka alla bära ett datum efter mitt återkallande och envoyén Anderbergs övertagande av beskickningen. Jag har ock låtit mig angeläget vara att bringa min skrivelses innehåll till de stora huvudstadstidningarnas kännedom, men ingen av dem har funnit det vara med sina intressen väl förenligt att omnämna densamma. Emellertid blev den återgiven i tidningen "Nationen", en prydnad för äkta svensk journalism, av vilken såsom bilagor följa urklipp ur nummer 10, 11 och 13 år 1925 och nummer 1 år 1926 jämte ett utklipp ur "Kvällstidningen" den 26 november 1925, vars artikel jämväl återgivits i "Vårt Land och Folk".

Vilka hava följderna för den ansvarige utrikesministern Wallenberg blivit av hans så uppenbart fosterlandsvådliga förehavanden? Från svaromål inför allmän domstol är han fritagen. Inför den av grundlagsstiftaren anvisade särskilda domstol har han ej ens blivit ställd till laga ansvar, ty ingen myndighetsperson synes ha dristat att av honom utkräva sådant. Kan en sådan underlåtenhet att åtlyda grundlagsstiftarens klara bud verkligen ha berott blott därpå, att den, som sig så uppenbart förbrutit, är en Wallenberg? Den skyldige har sålunda h[illegible] tills undgått varje laga str[illegible] Yttre utmärkelser ha i [illegible] kommit honom till del. [illegible] han i trots av sin i reg[illegible]ens namn förut högtidlige avgivna neutralitetsförklaring till uppenbar skada och [illegible] för fosterlandet lånad[illegible] till hemliga tjänster åt en krigförande makt, fick han pryda sitt bröst med Serafimerordens insignier, den högsta utmärkelse, som av landets Konung utdelas till en om fosterlandet särskilt förtjänt undersåte. Var en sådan utmärkelse i överensstämmelse med de för denna höga orden fastställda statuter? Det var sålunda i stället en belöning för hans orena förehavanden, som kom honom till del, och samtidigt som han för sitt välförhållande såsom utrikesminister sålunda utmärktes förskaffade han brodern — sändebudet i Japan G. O. Wallenberg, som efter avslöjandet av de hemliga ärenden, även han gått åt samma krigförande makt, blev från anställningslandet utvisad, Nordstjärneordens storkors för dennes välförhållande som landets diplomatiske representant, och efter utvisningen ytterligare befordran i rikets tjänst jämte utkomst av sådan, vilket i detta sammanhang sannerligen är värt att antecknas. Och när f. d utrikesministern Wallenberg fyllde 70 år, blev han, trots hans förhållande till de hemliga tyska krigstelegrammen då blivit offentligen avslöjat, föremål för särskild hyllning i de stora huvudstadstidningarna, på vilka hans gyllene makt synes imponera. Denne "storfinansens grand old man" och "grand seigneur", såsom han betecknades, får såsom utrikesminister följande omdömen, sedan han i de vackraste ordalag prisats för sitt nobla arbete på industriens och näringslivets olika områden till fromma för land och folk och för att skaffa det "kredit" i utlandet. Nya Dagligt Allehande skriver den 17 maj 1923: "Om den nye utrikesministern också var lekman inom diplomatien, var han väl bekant både med dess uppgifter och med dess ledande män. Och huru han motsvarade det oerhört krävande uppdraget, därom är det framtiden förbehållet att med oväld döma. Samtiden tillhör det att med tacksamhet erinra sig, att han fattade det stora ögonblickes krav och utan tvekan offrade sin ställning som privatman o. dess behag för rikets krav" Och nästa dag skrives följande i Svenska Dagbladet: "Slutligen får man icke glömma, att Knut Wallenberg kanske var den egetlige upphovsmannen till dess bildande. Om betydelsen av denna ministärs verksamhet är ännu för tidigt att döma. Det blir historien, som en gång kommer att fälla denna dom. Men redan hans samtida kunna dock icke neka honom sitt erkännande för det mod o. den uppoffring, som han vid detta tillfälle visade, då han icke tvekade att vid en bekymmersfull tidpunkt taga på sig det tunga ansvaret"; i Stockholms Dagblad: "En hängiven son av sin stad och en glödande patriot har Knut Wallenberg gjort mäktiga insatser i det offentliga livet. Det var under Sveriges brydsammaste utrikespolitiska år 1914 han åtog sig det tunga värvet såsom utrikesminister. Det lugn, som städse präglat den store finansmannen, var en borgen för klokt handlande, och han visade sig också ha ett välgörande inflytande på ställningen både inåt och utåt"; och i Aftonbladet: "Knut Wallenberg har varit tillräckligt nyttig för sitt land att han, då han nu den 19 maj fyller 70 år, med gott samvete kan taga emot ett uppriktigt tack för sin gärning till allmänt [illegible] Sveriges ära." Till [illegible] iterar jag följande uttalan[illegible] "Veckojournalen" av signa[illegible]en "Abbé Coignard": "Det väckte någon förvåning, att han 1914 ingick i regeringen såsom utrikesminister, men när sedan ofärden kom, blev tillfredsställelsen allmän över att han förde värdskapet i arvfurstens palats. Det är naturligtvis oriktigt att tillskriva honom ensam förtjänsten om att vi sluppo lyckligt undan. Han förlorade aldrig fattningen. August Blanche sade en gång om A. O. Wallenberg: Om tystnaden är guld, så bör lugnet allra minst vara briljanter. Man kom att tänka härpå, när excellensen Wallenberg visade sig inför folket i de bekymmer samma år, då han bar ansvaret för landet iakttog ett korrekt uppförande, i en förvirrad och förvildad värld".

Såsom ett egendomligt förhållande torde det här nu kunna anteknas, att samma tidningar, som sålunda prisat herr K. A. Wallenberg för hans välförhållande såsom utrikesminister, redan under påföljande månad återgåvo följande uppseendeväckande uttalande av honom om en av vår tids störste storsvindlare. Det lydde sålunda: "Under behandlingen av Landmandsbanksaffären i går förelåg bl. a. ett uttalande från förre svenske utrikesministern K. A. Wallenberg, vari han bl. a. säger: "Min uppfattning av etatsrådet Glückstadts verksamhet som bank- o. finansman kan jag klarlägga med några få ord. Som god vän till hans fader har jag sett honom växa upp och utbilda sig till att följa fadern som ledare för Landmandsbanken. Sällan har jag sett en ung man som med så utpräglat goda egenskaper och med en så god utbildning för sitt kall som statsrådet Glückstadt. Själv skulle jag aldrig tveka att i hans händer lägga de svåraste saker. Han var en skicklig och kunnig underhandlare och hans ärliga uppsåt har jag aldrig betvivlat, ej heller nutvivlar jag därpå". Så talade alltså inför offentligheten den under världskriget såsom trolös mot avgivet

ANNONSÖRERNAS OMDÖME ÄR ATT EN ANNONS I NATIONEN GER EN SÄLLSYNT GOD VALUTA

NATIONEN

Fredagen den 23 April 1926.

Omålade MÖBLER
Husgerådssaker, alla slag – Leksaker
Billigaste priser
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18245.

HOTELL KUNG CARL
Birger Jarlsgatan 23
Telefon: NAMNANROP
Rekommenderas!

RÅDHUS-RESTAURANTEN
MUSIK dagligen av FERNQUISTS Solistkapell.
HANTVERKAREGATAN 4 Tel. 31403

neutralitetslöfte offentligen förvunne svenska utrikesministern, bankdirektören K. A. Wallenberg — och blamerade därigenom ytterligare vårt land — om denne storsvindlare och politiske rovriddare. Jag gör mig ingen förebråelse för att så beteckna honom, trots han ej nu finnes till, ty rättegångsförhandlingarna tala tydligt språk härutinnan.

Till den allernådigaste utmärkelsen i form av Serafimerorden kommo sålunda ovan återgivna, lovprisande uttalanden av den av bankdirektören Wallenbergs gyllene makt synbarligen imponerade huvudstadspressen, den s. k. fria pressen. Dess offentliga uttalanden, vilka givetvis äro ägnade att föra det egna landets folk bakom ljuset, tarva sålunda inga vidare utläggningar.

Men allt vad Sveriges Rikes lagar innehålla, det tog sig intet uttryck. Lagarna kommo icke till användning på denne medlem av huset Wallenberg, trots ingen av desas lagar medgiver medlemskapet av detta hus såsom straffrihetsgrund och ej heller såsom förmildrande omständighet. I sanning ett sorgligt rättens tillstånd i vårt gamla Sverige!

Skola då slika herrar kunna ostraffat efter behag handskas med vårt Sveriges goda namn och anseende i främmande land! Äro icke även de för handhavandet av sina ämbeten ansvariga inför allt Sveriges folk? Har ej detta folk rätt att genom sina representanter, vilka i gemen kallas Sveriges Riksdag, utkräva laga ansvar även av en Wallenberg i trots av hans gyllene makt, och varför ha ej folkets representanter så gjort? Har riksdagen måhända numera ingen makt och myndighet gentemot en medlem av huset Wallenberg? Inför svenska folkets domstol skall emellertid sanningen fram, och hela sanningen i denna sorgliga affär.

Den dåvarande regeringschefen, vilken liksom sin kollega, utrikesministern förut innehade Vasaordens storkors, fick samtidigt pryda sitt bröst med landets allra högsta ordensutmärkelse, även honom till yttre utmärkelse för hans välförhållande såsom den oansvarige statschefens ansvarige rådgivare på rikets främsta förtroendepost under det av storpolitiska rovriddare framkallade världskriget. Vare sig straff eller skam blev den skyldiges lott. Skammen gick i stället ut över vissa av våra beskickningschefer i utlandet, vilka blevo offentligen beskyllda för att ha varit tyska spioner under kriget, blott därför att de åtlytt sin chef utrikesministern Wallenbergs order till dem att vidarebefordra ett antal från honom mottagna telegram, av vilkas innehåll de icke ägde möjlighet att erhålla kännedom, då de voro avfattade å ett för dem okänt hemligt chiffer. Det skall ock såsom anmärkningsvärt här antecknas, att min förnyade framställning till utrikesdepartementet, sedan jag till slut nödgats begära stämning å Kungl. Maj:t och Kronan till utbekommande av ersättning och skadestånd, på sätt bilagda kopia av min stämningsansökan utvisar, att ett intyg måtte utfärdas till bevis därom, att de genom mig befordrade krigstelegrammen icke vore avfattade i vårt hemliga chiffer, varför jag ej kunde erhålla kännedom om deras innehåll, avslagits under hänvisning till Kungl. Maj:ts beslut, att den icke skulle till någon åtgärd föranleda. Har då måhända denna min billiga begäran om biträde ej kunnat bifallas, därför att Kungl. Maj:t och departementet ej kände till ifrågavarande förhållande?

Hade icke riksdagens konstitutionsutskott bort grundlagsenligt ställa den eller de verkligt ansvariga till laga ansvar inför särskild Riksrätt? Beror en sådan underlåtenhet måhända därpå, att konstitutionsutskottet icke beretts tillfälle att vederbörligen granska ifrågavarande regeringshandlingar? Att det var fråga om regeringshandlingar, det har av Svea Hovrätt blivit fastställt genom laga kraft ägande utslag. Att konstitutionsutskottet efter granskning godkänt desamma, är ju fullkomligt uteslutet. Och om en grundlagsenlig granskning uteblivit, därför att inga protokoll funnits att till granskning äska, så torde väl ej heller ifrågavarande åtgärder vara inbegripna i dechargen utan kunna framdeles bli föremål för vederbörlig undersökning och beivran. Utrikesministern hade ju avlagt statsrådseden och vid Gud och hans heliga Evangelium svurit, att i enlighet med rikets grundlagar Konungens o. rikets förmån befrämja. Var det då i enlighet med sådant på heder och samvete högtidligen avgivet edslöfte, som han till uppenbar skada för riket i hemlighet lånade sina tjänster såsom utrikesminister åt en krigförande makt i trots även av det av honom i regeringens namn högtidligen avgivna neutralitetslöftet? Om han ej räknat med den möjligheten, att hans fosterlandsvådliga förehavanden skulle bli offentligen avslöjade, på sätt de blevo, och detta allenast på grund av det rentav otroliga sätt, på vilket de fullföljdes, så har han ådagalagt en sådan brist på förutseende och omtanke om rikets förmån, som aldrig kan förlåtas en utrikesminister. Ett dylikt antagande torde ej heller vara berättigat, när det gäller en person, som aldrig ådagalagt brist på förutseende eller omtanke, när det gällt familjebankens förmån.

För den ansvarige utrikesministern ha följderna av hans fosterlandsvådliga handlingssätt alltså icke blivit andra, än att detsamma till slut blivit offentligen avslöjat, vilket för en samvetslös person icke spelar någon roll. Endast vissa honom underordnade organ i utlandet, som ej låtit sig komma annat till last än att de åtlytt hans order och förty äro oskyldiga, i främsta rummet då jag själv, ha blivit föremål för beskyllning för spioneri, den värsta beskyllning, som kan tillvitas ett neutralt lands ämbetsman och särskilt en sådan, som innehar diplomatisk ställning i främmande land.

Vilka följderna för vårt land och vårt folk blivit av vår ansvarige konjunktur-utrikesministers fosterlandsvådliga förehavanden, det ha vi alla fått bittert erfara. Den närmaste följden blev den, att de då allierade regeringarna fråntogo oss rätten att använda oss av de under deras kontroll stående kablar för meddelanden i vårt eget hemliga chiffer med våra egna representanter i utlandet — den största skymf, som kan tillfogas ett neutralt självständigt land. Därmed betogs oss ock praktiskt taget möjligheten att telegrafiskt meddela oss med våra representanter i utlandet. Dåvarande stats- och utrikesministern Branting besvarade också utan tvekan med nej min fråga till honom, om någon större skymf kunde tillfogas ett neutralt självständigt land än den, som låge i en dylik åtgärd. Här förtjänar ock att i minnet återkalla det slutliga avgörandet i det s. k. Nationernas Förbund av Ålandsfrågan. Den hade nog blivit annorlunda avgjord, om vi ej under kriget haft bankdirektören K. A. Wallenberg till utrikesminister. Att man ej heller tager oss på allvar i det s. k. Förbundet, det ha vi ock på sistone fått erfara. Och förvisso komma vi ej heller att bliva tagna på allvar och trodda på vårt ord, utan betraktade med misstro av såväl de förut allierade och neutrala länderna som av det land, åt vars intressen utrikesministern Wallenberg lånade sina hemliga tjänster, när en officiell neutralitetsförklaring från vår regerings sida avgives under ett kommande krig, som förvisso ej skall utebliva, och hava ej heller rätt att förvänta, om utrikesministern Wallenbergs fosterlandsvådliga tilltag att i trots av den av honom i regeringens namn högtidligen avgivna neutralitetsförklaringen hemligen tjäna en av de krigförande makterna, och därtill en makt, på vars sida hans personliga sympatier icke ansågos ligga, förbliver ostraffat.

Det kan ej heller lända det land till skada, utan måste tvärtom lända det till heder, vars folk vet att utkräva fullt ansvar av landets utrikesminister trots han heter Wallenberg, för all den skada och skam, som gick ut över landets goda namn och anseende i främmande land ävensom över folket i gemen och den enskilde individen, efter avslöjandet av hans fosterlandsvådliga förehavanden. Sådant ansvar har ju ej heller tidigare kunnat tillfullo utkrävas, ty först efter de nyligen skedda avslöjandena har det kunnat vederbörligen fastställas, huru ödesdigra följderna för vårt land blivit och kunna komma att förbliva, om icke den eller de verkligt skyldiga inför offentligheten avslöjas och vederbörligen bestraffas.

Enligt ingressen till ansvarighetslagen för statsrådets ledamöter m. fl. äro statsråden ej allenast såsom medborgare och för sina personer underkastade vad allmän lag och laga stadgar bjuda utan skola ock för sina rådslag och gärningar, i och för deras ämbeten, vara Konungen och riksens ständer ansvariga.

Bankdirektören K. A. Wallenberg såsom utrikesminister har offentligen avslöjats såsom förbrytare av det slag, som vårt land förut icke haft att uppvisa och väl ej heller något annat land. Ty han har till uppenbar skada och skam för fosterlandet förbrutit sig mot det av honom själv i landets namn högtidligen avgivna löftet om en obrottslig neutralitet under det stora världskriget. Att ett dylik löftesbrott av en ansvarig utrikesminister, även om han heter Wallenberg, särskilt med hänsyn till de för landet ödesdigra följderna av detsamma, icke bör få förbliva ostraffat, synes mig ligga utom varje tvivel. Det är ock i hela folkets intresse, o. av största betydelse jämväl för vårt goda förhållande till andra länder, att hela sanningen kommer i dagen, så att full klarhet vinnes rörande de skyldigas förehavanden och syftet med desamma. Att de därmed ej gingo fosterlandets ärenden, är redan uppenbart.

Det är till utrönande härav i fosterlandets välförstådda intresse och även på det att jag för min personliga del måste erhålla fullaste upprättelse för de mot mig falskeligen utspridda ärekränkande beskyllningarna genom att det ock blir slutligen fastställt, vem som i verkligheten var den "tyske spionen" — utrikesministern K. A. Wallenberg eller jag — som jag dristat att på detta sätt vördsamt hänvända mig till Riksdagens Konstitutionsutskott med en lika vördsam begäran, att Utskottet ville grundlagsenligt utkräva laga ansvar å förutvarande utrikesministern, bankdirektören Knut Agathon Wallenberg för hans fosterlandsvådliga förhållande till ifrågavarande hemliga krigstelegram.

När jag så dristat göra, har jag givetvis utgått ifrån den förutsättningen, att dessa hans regeringshandlingar icke varit föremål för någon grundlagsenlig granskning, ty, om så varit fallet och desamma lämnats utan anmärkning i stället för att göras till föremål för grundlagsenligt beivrande, så hade ju sådant måst innebära, att även svenska folkets representanter gillat och godkänt hans så uppenbart grundlagsvidriga och fosterlandsskadliga förehavanden, vilket ju måste anses vara fullkomligt uteslutet.

Genom den ansvarige utrikesministerns ställande till laga ansvar för sina gärningar inför den särskilda domstol, som har att rannsaka och döma sådana, skall det ock utrönas, vilka syften han fullföljde i sådan uppenbar strid mot det lands, vars ansvarige utrikesminister han under tiden var. Det skall ock bliva utrett, om något medansvar drabbar någon av hans kolleger inom regeringen, eller om han handlat på eget bevåg, sina kolleger ovetande. Honom skall ock därigenom beredas tillfälle att själv förklara och försvara sig mot de mot honom offentligen gjorde anklagelserna, om han så kan. Det skall då ock bliva honom möjligt, om han så kan, att tillbakavisa dem som på honom vilja till det föga smickrande omdöme, som lär ha beståtts den beryktade stamfadern A. O. Wallenberg av en högt uppsatt och allmänt aktad samtida ledamot av riksdagen, av följande innebörd: "Jag har aldrig lärt känna någon offentlig man, som i så hög grad som Wallenberg använder sin offentliga verksamhet till att bereda sig enskilda fördelar". Det skall då ock framgå, i vad mån hans handlingar stått i överensstämmelse med landsfaderns vackra förkunnelse: "Vi hava alla att bära ett ansvar, större och tyngre ju högre man blir ställd i detta livet. Därför måste också hos oss finnas en ledande ansvarskänsla. Ju tidigare densamma blir väckt och tänd, desto lättare är det att bära detta ansvar. I varje handling, i varje beslut man fattar måste man tänka icke på sig själv och egna fördelar, utan i främsta rummet på vad som gagnar det allmänna, staten, fosterlandet."

GYNNA NATIONENS ANNONSÖRER!

PAGOD
Konditori — Restaurant
i
Södra Kungstornets översta våning.
Konditori- Lunch- och Supésejrvering.
Hembakat bröd av egen tillverkning.
Hänförande utsikt mot strömmen och slottet

Beställ Edra Kuvert genom
ELDIN & ROSENLUND
Malmtorgsgat. 3.
Tel. N. 3877
Kontorsutensilier, papper, affärstryck.
(Eget tryckeri.)

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr.
Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

Magsyra, halsbränna och kväljningar
tar man bort med ett glas Fruktsalt-Samarin som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.
Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drog- och färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Bokbinderilektioner.
Grundlig undervisning i allt till yrket hörer.
Fru ANNA LINDGREN,
Grevgatan 10, 1 1/2 tr., Stockholm.
Telef. 73934.

Ännu finnas
en del exemplar
TREDJE UPPLAGAN
av
"Brattska Spritkoncernen avslöjad."
Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition, Södra Kungstornet, Stockholm. Tel. 5898 och Norr 5899. Sändes på beställning mot postförskott.

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Kem. Tekn. Fabr. Globens näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Färska Skånska
ÄGG
Kr. 1:65 pr kg.
PRIMA SMÖR
Kr. 3:— pr kg.
Carl Sandbergs Smöraffär,
Tegnérgatan 17. Tel. Norr 21539.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58. II tr.
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8389.

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 18. Fredagen den 30 April 1926. Årg. 2.

Till Sveriges Konung, Gustaf den Femte.

En fosterländsk vädjan till Konungen att befria land och folk från huset Wallenbergs olycksdigra välde.

Från generalkonsul Folke Cronholm har i dagarna till Konungen ingivits en skrivelse, vari i varmt fosterländsk anda vädjas till Hans Majestät att befria vårt land o. vårt folk fr. det iråkade olycksdigra beroendet av det Wallenbergska finanshuset. Skrivelsen, vars syfte helt visst livligt omfattas av den stora majoriteten av Sveriges folk, lyder in extenso:

Det har, i enlighet med gammal och god svenskmannased, stått en var av Konungens undersåtar fritt att muntligen uppträda inför Tronen för att inför landsfadern, vår främste landsman och vår bäste vän, öppet och i ärligt och förtroendefullt lätta sitt hjärta från en börda, som på ett eller annat sätt tyngt detsamma. Jag har därför dristat tro, att det ock står en var fritt att även skriftligen så göra, när jag nu ber att inför Eders Konungsliga Majestät lika underdånigt som öppet och ärligt och förtroendefullt få giva luft åt det, som trycker på mitt hjärta.

I Konungens namn blev jag återkallad från min statstjänst och försatt i disponibilitet, men sedvanligt disponibilitetsarvode blev mig icke tillerkänt. Ingen anmärkning blev någonsin framställd mot min förvaltning av någon av de poster i främmande land, som Konungen behagat att åt mig anförtro. Så blev jag skild från en långvarig och trogen tjänst åt staten, och hade jag händelsevis icke haft en sparad slant, så hade jag må hända måst taga min tillflykt till tiggarstaven. I hopp om att erhålla mig rätteligen tillkommande ekonomisk gottgörelse, som på frivillighetens väg ej stått att utbekomma, har jag ock till slut sett mig nödtvungen att begära laga kallelse och stämning till domstol å Kungl. Maj:t och Kronan, en stämning av det slag, som förvisso intet annat lands regering framtvingat från en mångårig och trogen tjänstemans sida.

Ett återkallande av den, som innehaver förtroendesyssla, är grundlagsenligt berättigat, allenast om Konungen prövar rikets tjänst så fordra, då Konungen skall sådant i statsrådet kungöra. Jag påstår med "högburet huvud," att mitt återkallande skett i uppenbar strid mot grundlagens bud, och jag skulle evigt blygas inför min egen spegelbild, om jag ej vidhölle ett sådant påstående, ty Konungen har icke kunnat pröva rikets tjänst så fordra. Att ej heller Eders Majestäts dåvarande rådgivare för utrikes ärendena funnit så vara fallet, framgår bäst därav, att han prövade det vara med rikets tjänst väl förenligt att under året förut beordra mig till de ansvarsfulla chefsposterna dels vid generalkonsulatet i New York och dels senare, ehuru som försök till lagstridig degradering, vid konsulatet i Chicago, vilka poster jag emellertid ej kom att tillträda. Han kunde förty ej förmena, att rikets tjänst redan ett år senare fordrade, att jag, som alltsedan år 1902, innehaft sådan, återkallades från min post såsom beskickningschef i Mexico på sätt och under former som skedde. Sådant är ju ock en utmaning mot den, i kraft av vars företroende jag erhöll denna post. Grundlagstiftaren har ej heller medgivit en tillfällig utrikesminister någon rätt att återkalla en person, blott därför att denne är för hans tjänst obekväm. Huset Wallenberg är väl ändock icke lika med svenska staten. Ej heller kan den skickligaste lagvrängare ur grundlagen utläsa några undantagsbestämmelser för medlemmar av huset Wallenberg.

Att grundlagsstiftaren med bestämmelserna i Regeringsformen § 16 avsett att fastslå likhet inför lagen, torde vara uppenbart, ehuru däri ej särskilt utsagt. Likheten inför lagen skulle väl vara den förnämsta gemensamma tillgången för oss alla. Men, vem kan vilja påstå, att talet om denna princip i vårt land numera är annat än ett tomt tal? Vi se ju snart dagligen exempel på det mest spektakelartade gyckel med rättvisan och öppen kränkning av den allmänna rättskänslan. Ingen

(Forts. å sid. 4.

"Schismen" inom det italienska fascistpartiet.

I strid mot en hel värld d. v. s. de där numera makten utövande har fascismen i Italien ej blott lyckats behålla den ställning den genom revolutionen tillkämpade sig utan också utveckla densamma till landets o folkets fromma på ett sätt, som skulle komma den hatfulla kritiken mot Mussolini att förstummas, försåvitt denna verkligen vore besjälad av ärlig önskan att se sanningen bragt i dagen. Men så är den icke. I förakt för allt vad sanning heter kritiserar och fördömer den endast därför att den idé, som fascismen i dess hittillsvarande gestalt i Italien representerar, ur den härskande kosmopolitismens synpunkt är förhatlig o. i högsta grad icke-önskvärd; därför skall den med alla medel, goda eller onda, bekämpas o. misstänkliggöras, på det att icke "giftet" må sprida sig till andra folk.

Av särskilt intresse är att observera den italienska fascismens ställning till judefrågan, som just nu vållar partiet en t. o. m. såsom mycket allvarlig betecknad schism inom de egna leden. Fascismen i Italien har ju till sin karaktär, sin reela innebörd och syften, varit klart antijudisk, då den riktat sig mot själva det judisk-politiska systemet, vilket den även lyckats att kasta över ända. När Mussolini i samverkan med katolikerna förde fascismen till makten, försmådde han dock ej heller stödet av de judiska kretsarna, vilka, sannolikt icke sågo någon annan utväg än att "gå med", ehuru naturligtvis i tanke att, väl med i spelet, längre fram kunna utnyttja denna sin ställning. Härutinnan missräknade de sig emellertid. Mussolini lät dem visserligen hållas i sina försök att inifrån sönderfräta och framprovocera fascismens undergång en god tid, men en vacker dag satte han stopp för deras dunkla förehavanden och lät igångsätta en utrensning ur partiet av de mest komprometterade. Man erinre sig, vilken storm av raseri denna utrensning väckte i hela världspressen, det ropades på internationella parlamentariska

(Forts. å sid. 4.

"Den tillfredsställande kontrollen" i Spritmonopolet.

Har kapten Bernström lämnat rapporter till finansdepartementet angående förvärven av de franska vinexportfirmorna?

För någon tid sedan redogjordes i tvenne artiklar i denna tidning, författade av direktören Adolf Anderson å Ekebo, den ena rubricerad "Kontrollstyrelsen och Brattska spritkoncernen", den andra "Vem har fått låna de 700,000 kr. i S. A. R. A?", för de minst sagt mystiska förhållanden, som råda inom det halvstatliga företag, vilket går under namnet Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag. De relaterade förhållandena, som förblivit oemotsagda, visade med all önskvärd tydlighet värdet av det tal, som föres av antirevisionisterna inom Spritmonopolet och deras agenter, vilka allas förklaringar om den nuvarande kontrollen såsom fullt tillfredsställande enbart därmed ohjälpligt ihjälslagits. I artiklarna omförmäldes, hurusom kungliga kontrollstyrelsen på direktör Andersons anmodan på sin tid verkställde en undersökning hos Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag beträffande vissa förhållanden, däribland också frågan om till vem eller vilka bolagets medel till ett belopp av 700,000 kronor blivit utlånade. Kontrollstyrelsen meddelade till svar härpå, att den genom en sin tjänsteman låtit företaga den begärda undersökningen, men att resultatet icke kunde delgivas sökanden utan måste hemlighållas. Ytterligare trängd genom justitiekanslersämbetet förklarade slutligen styrelsen, att den ifrågavarande handlingen icke längre funnes tillgänglig.

Av det sagda framgår ofördydbart, att den handling, det här rörde sig om måste hava endera förstörts eller bragts i säkerhet på annat håll, där den icke längre var tillgänglig. Kontrollstyrelsens handlingssätt måste betecknas såsom något fullkomligt enastående inom vår svenska statsförvaltning. Det skådespel, som här bjudes oss, är i sanning allt annat än uppbyggligt: ett kungligt svenskt ämbetsverk, som till den grad prostituerar den svenska ämbetsmannakårens anseende och ära, att det direkt lånar sig till utförandet av drängtjänster åt en grupp enskilda storfinansmän, därmed svikande sin huvudman, svenska staten d. v. s. Sveriges skattedragande folk!

Det omnämnda bolaget Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag, utgör, förövrigt ett av de mest typiska exemplen på den skandalösa slappheten i den hittillsvarande statliga tillsynen över spritkoncernen. I sin skrivelse till justiekanslersämbetet av den 28 okt. 1922 djärvdes kontrollstyrelsen t. o. m. rent ut förklara, att bolaget ifråga var ett enskilt affärsföretag. Denna styrelsens uppgift är dock icke med sanningen överensstämmande, ty i verkligheten ha av bolagets penningar mera än hälften tagits av statsmedel. Från statens sida utövas likväl ingen tillsyn över bolaget. Dess bägge revisorer utses av koncernherrarna själva och hava givetvis inget som helst intresse för det allmänna.

Bevisen för lögnaktigheten i spritherrarnas tal om redan förefintlig tillfredsställande kontroll äro såsom av alla våra artiklar i ämnet framgått många och överväldigande. För dagen må här omnämnas ännu ett till alla föregående, nämligen hemlighetsfullheten kring förvärvet av den franska exportfirman Tiffon & C:o, Jarnac. I början av 1924 meddelade en ledamot av riksdagens andra kammare direktör Adolf Anderson, att transaktioner i nämnda riktning skulle ha företagits och ombads hr A. att genom sina

Forts. å sid. 2.

Åklagaremyndigheternas ställning till de Magnussonska förskingringarna.

F. d. stadsfiskal J. T. Åkerström påyrkar i skrivelse till Konungen sakens förnyade prövning hos J. K.

F. d. stadsfiskalen J. T. Åkerström har till Konungen ingivit nedanstående skrivelse, vari med anläggande av en del nya juridiska synpunkter på frågan påyrkas en förnyad prövning hos Justitiekanslern av det Magnussonska förskingringsbrottet samt kontrollanternas underlåtenhet att beivra detsamma:

Att vårt polis- och rättegångsväsen så småningom undergått en försämring och urartat till icke allenast godtycke o. maktmissbruk utan även brottsliga gärningar, torde för närvarande vara uppenbart för envar. Den ena skandalen har på sista tiden avlöst den andra. I dessa har man tydligen kunnat spåra såväl ren partiskhet, som grova försummelser och uppenbart oförstånd samt, icke minst, omfattande tillgrepp och andra förbrytelser. En del av nämnda felaktigheter hava visserligen så småningom "upptäckts" och beivrats, men de flesta nedtystats och begravts i glömska.

Att här ovan nämnda försämring inom rättsväsendet icke berott uteslutande på dem, som i de olika fallen spelat huvudrollerna, såsom brottslingar eller försumliga, är lika uppenbart. Det är hela systemet som anfrätts av rötan och man hänger samman ifrån toppen till roten. Förskämningen har blivit satt i system. Och man håller tillsammans från den högste till den lägste och från det ena verket till det andra. Tidningspressen har man också vunnit och vad som sker inom polis- och åklagareskrået och de dömande av för dem obehagligt slag, uppenbaras icke inför allmänheten.

Vad jag emellertid med denna min skrift avser är det upprörande sätt varmed polis- och åklagaremakten behandlat fallet "Gerhard Magnusson". Som det torde vara bekant "upptäcktes" i slutet av förlidet år, att ordföranden i de arbetslösas lotteri olovligen tillgripit de penningemedel, som influtit genom lotteriet för de arbetslösas räkning.

Genom Nådigt brev av den 10 mars 1922 meddelade Kungl. Maj:t Stockholms fackliga centralorganisations hjälpbyrå för arbetslösa tillstånd att anordna ett tombolalotteri med en omslutning av 500,000 kronor. I bestämmelserna för lotteriet förordnade Kungl. Maj:t bl. a. att kontrollanter för lotteriet skulle tillsättas och hava till uppgift, att till Överståthållareämbetet ingiva berättelse över de förhållanden med vilka de haft befattning i lotteriet. Den 21 mars samma år förordnade Överståthållareämbetet förre direktören Gerhard Magnusson, metallarbetaren Linus Bratt, förtroendemannen C. E. Törnkvist, handelsarbetaren Bror Nilsson samt föreståndaren för hjälpbyrån Axel Carlsson, att i egenskap av styrelseledamöter handhava lotteriets angelägenheter; Magnusson som ordförande. Och samtidigt härmed förordnade ämbetet kanslirådet Nils Carlsson och polisassessor Sven Åkerblad, att vara kontrollanter i lotteriet. Den 7 juli samma år meddelade Kungl. Maj:t centralorganisationen nytt tillstånd att anordna tombolalotteri för samma ändamål, varvid Överståthållareämbetet förordnade samma personer till styrelseledamöter och samma kontrollanter, varjämte ämbetet som tredje kontrollant förordnade polisassessor Birger Lundberg.

Under år 1925 anmälde kontrollanterna, att de icke lyckats

Forts. å sid 3.

Ommöbleringen i Industriförbundet och Intendenturen

I ett föregående nummer av Nationen omnämndes, huru huset Wallenberg funnit med sina intressen förenligt att möblera om i ledingen för industriförbundet och arméns intendentur. Verkställande direktören i industriförbundet, den lydige Wallenbergsagenten överste Hultcrantz skulle sålunda efter 8 års frånvaro från den militära tjänsten sättas i spetsen för intendenturen såsom generalintendent och få som efterträdare den icke mindre lydige ingenjören Falkman.

Såsom kunde förväntas dementerades vår uppgift omedelbart i pressen. Överste Hultcrantz hade naturligtvis ingen tanke på att lämna industriförbundet. Det passade väl inte, att herrarnas planer röjdes i förtid. Hur sanningsenlig dementien var, framgår emellertid bäst av det faktum, att utnämningen till generalintendent några dagar senare kom och att överste Hultcrantz alltjämt enligt vad vi försport privatim stoltserar över att generaler och officerare bönfallit honom om att för all del åtaga sig generalintendentsposten, och har han naturligtvis icke kunnat förbli oberörd inför dessa böner, trots de enorma förluster han kommer att göra i pekuniärt avseende genom en sådan omplacering. Nå, så stor synd om honom är det ej, ty om han också såsom tjänstgörande inom huset Wallenbergs stab långt ifrån saknar kärleken till pengar och stora inkomster, så är för honom dock makten ännu kärare, om nu icke garanti ställts för de pekuniära förlusster, som hans anställning som generalintendent förmenas vålla honom. Hela hr Hultcrantz' hittillsvarande karriär har karaktäriserats av en enda strävan efter makt och inflytande. För att nå det målet har han aldrig skytt några medel och hänsynslöst trampat ned både äldre och yngre kamrater, om han nu i dem befarat några hinder för sina strävanden, och om det icke kunnat ske öppet, har det skett på bakvägar. Hans förutvarande och väl snart åter blivande officerskamrater kunna nog ha åtskilligt att förtälja i det avseendet. Vad som är särskilt utmärkande för honom är hans utpräglade gunstlingssystem. Alltid har han haft gunstlingar, som dragits fram och gynnats, men märk väl blott så länge de varit hans lydiga redskap. Ha de vågat hysa och förfäkta egna meningar, har deras saga snart varit all, och har städse gunstlingarna sökts

(Forts. å sid. 2).

F. d. envoyén Wallenberg chef för Industriförbundet?

I ett föregående nummer av Nationen återgavs det redan i och för sig otroliga ryktet, att den kände direktören i Centralgruppens emissionsaktiebolag, ingenjör Oscar Falkman, designerats till överste Hultcrantz' efterträdare som chef för Industriförbundet. Sedan dess har emellertid ett ännu otroligare rykte lancerats, nämligen att till befattningen skulle utses den genom sin tidigare verksamhet som diplomat, industri- och affärsman så ohjälpligt komprometterade f. d. envoyén i Washington, Axel Wallenberg. Eftersom det är Svenska Dagbladet, som fört fram kandidaturen, får man väl anta, att det ligger allvar bakom "ryktet".

Hr Axel Wallenbergs nominering till chef för Sveriges Industriförbund skulle utan tvivel beteckna kronan på verket ifråga om Wallenbergska utnämningar och utgöra ett slag i ansiktet på hela vårt lands industrimannakår. Hans meriter för den höga posten äro av sådant slag, att man icke skulle tilltro en stor tidning, som i den minsta mån är angelägen att bevara skenet av anseende utåt, att vilja lancera kandidaturen. Den svenska allmänheten har icke glömt och kommer helt visst aldrig att glömma hr Axel Wallenbergs transaktioner med Baltiska Trävaruaktiebolaget, Ytterstfors-Munksund etc. Hans skandalösa process i London mot Lever Brothers liksom hans offentligen avslöjade ytterst obscura affärsförehavanden i Amerika under sändebudstiden i detta land, gentemot vilka de stora amerikanska tidningarna sågo sig nödsakade att inskrida genom att öppet avråda den amerikanska allmänheten från att placera penningar i hans företag — allt detta borde, tycker man, vara nog, för att vederbörande skulle förstå, att hr Axel Wallenberg icke är lämplige mannen som chef för Sveriges Industriförbund.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet, Stockholm.
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. [illegible]
Kvartal .... Kr. [illegible]

N:r 18. Fredagen den 30 April 1926. Årg. 2.

Till Sveriges Konung, Gustaf den Femte.

En fosterländsk vädjan till Konungen att befria land och folk från huset Wallenbergs olycksdigra välde.

Från generalkonsul Folke Cronholm har i dagarna till Konungen ingivits en skrivelse, vari i varmt fosterländsk anda vädjas till Hans Majestät att befria vårt land o. vårt folk fr. det ifrakade olycksdigra beroendet av det Wallenbergska finanshuset. Skrivelsen, vars syfte helt visst livligt omfattas av den stora majoriteten av Sveriges folk, lyder in extenso:

Det har, i enlighet med gammal och god svenskmannased, stått en var av Konungens undersåtar fritt att muntligen uppträda inför Tronen för att inför landsfadern, vår främste landsman och vår bäste vän, öppet och i ärligt och förtroendefullt lätta sitt hjärta från en börda, som på ett eller annat sätt tyngt detsamma. Jag har därför dristat tro, att det ock står en var fritt att även skriftligen så göra, när jag nu ber att inför Eders Konungsliga Majestät lika underdånigt som öppet och ärligt och förtroendefullt få giva luft åt det, som trycker på mitt hjärta.

I Konungens namn blev jag återkallad från min statstjänst och försatt i disponibilitet, men sedvanligt disponibilitetsarvode blev mig icke tillerkänt. Ingen anmärkning blev någonsin framställd mot min förvaltning av någon av de poster i främmande land, som Konungen behagat att åt mig anförtro. Så blev jag skild från en långvarig och trogen tjänst åt staten, och hade jag händelsevis icke haft en sparad slant, så hade jag måhända måst taga min tillflykt till tiggarstaven. I hopp om att erhålla mig rätteligen tillkommande ekonomisk gottgörelse, som på frivillighetens väg ej stått att utbekomma, har jag ock till slut sett mig nödtvungen att begära laga kallelse och stämning till domstol å Kungl. Maj:t och Kronan, en stämning av det slag, som förvisso intet annat lands regering framtvingat från en mångårig och trogen tjänstemans sida.

Ett återkallande av den, som innehaver förtroendesyssla, är grundlagsenligt berättigat, allenast om Konungen prövar rikets tjänst så fordra, då Konungen skall sådant i statsrådet kungöra. Jag påstår med högburet huvud, att mitt återkallande skett i uppenbar strid mot grundlagens bud, och jag skulle evigt blygas inför min egen spegelbild, om jag ej vidhölle ett sådant påstående, ty Konungen har icke kunnat pröva rikets tjänst så fordra. Att ej heller Eders Majestäts dåvarande rådgivare för utrikes ärendena funnit så vara fallet, framgår bäst därav, att han prövade det vara med rikets tjänst väl förenligt att under året förut beordra mig till de ansvarsfulla chefsposterna dels vid generalkonsulatet i New York och dels senare, ehuru som försök till lagstridig degradering, vid konsulatet i Chicago, vilka poster jag emellertid ej kom att tillträda. Han kunde förty ej förmena, att rikets tjänst redan ett år senare fordrade, att jag, som alltsedan år 1902, innehaft sådan, återkallades från min post såsom beskickningschef i Mexico på sätt och under former som skedde. Sådant är ju ock en utmaning mot den, i kraft av vars företroende jag erhöll denna post. Grundlagstiftaren har ej heller medgivit en tillfällig utrikesminister någon rätt att återkalla en person, blott därför att denne är för h a n s tjänst obekväm. Huset Wallenberg är väl ändock icke lika med svenska staten. Ej heller kan den skickligaste lagvrängare ur grundlagen utläsa några undantagsbestämmelser för medlemmar av huset Wallenberg.

Att grundlagsstiftaren med bestämmelserna i Regeringsformen § 16 avsett att fastslå likhet inför lagen, torde vara uppenbart, ehuru däri ej särskilt utsagt. Likheten inför lagen skulle väl vara den förnämsta gemensamma tillgången för oss alla. Men, vem kan vilja påstå, att talet om denna princip i vårt land numera är annat än ett tomt tal? Vi se ju snart dagligen exempel på det mest spektakelartade gyckel med rättvisan och öppen kränkning av den allmänna rättskänslan. Ingen

(Forts. å sid. 4.

"Schismen" inom det italienska fascistpartiet.

I strid mot en hel värld d. v. s. de där numera makten utövande har fascismen i Italien ej blott lyckats behålla den ställning den genom revolutionen tillkämpade sig utan också utveckla densamma till landets o. folkets fromma på ett sätt, som skulle komma den hatfulla kritiken mot Mussolini att förstummas, försåvitt denna verkligen vore besjälad av ärlig önskan att se sanningen bragt i dagen. Men så är den icke. I förakt för allt vad sanning heter kritiserar och fördömer den endast därför att den idé, som fascismen i dess hittillsvarande gestalt i Italien representerar, ur den härskande kosmopolitismens synpunkt är förhatlig o. i högsta grad icke-önskvärd; därför skall den med alla medel, goda eller onda, bekämpas o. misstänkliggöras, på det att icke "giftet" må sprida sig till andra folk.

Av särskilt intresse är att observera den italienska fascismens ställning till judefrågan, som just nu vållar partiet en t. o. m. såsom mycket allvarlig betecknad schism inom de egna leden. Fascismen i Italien har ju till sin karaktär, sin reela innebörd och syften, varit klart antijudisk, då den riktat sig mot själva det judisk-politiska systemet, vilket den även lyckats att kasta över ända. När Mussolini i samverkan med katolikerna förde fascismen till makten, försmådde han dock ej heller stödet av de judiska kretsarna, vilka, sannolikt icke sågo någon annan utväg än att "gå med", churu naturligtvis i tanke att, väl med i spelet, längre fram kunna utnyttja denna sin ställning. Härutinnan missräknade de sig emellertid. Mussolini lät dem visserligen hållas i sina försök att inifrån sönderfräta och framprovocera fascismens undergång en god tid, men en vacker dag satte han stopp för deras dunkla förehavanden och lät igångsätta en utrensning ur partiet av de mest komprometterade. Man erinre sig, vilken storm av raseri denna utrensning väckte i hela världspressen, det ropades på internationella parlamentariska

(Forts. å sid. 4.

"Den tillfredsställande kontrollen" i Spritmonopolet.

Har kapten Bernström lämnat rapporter till finansdepartementet angående förvärven av de franska vinexportfirmorna?

För någon tid sedan redogjordes i tvenne artiklar i denna tidning, författade av direktören Adolf Anderson å Ekebo, den ena rubricerad "Kontrollstyrelsen och Brattska spritkoncernen", den andra "Vem har fått låna de 700,000 kr. i S. A. R. A?", för de minst sagt mystiska förhållanden, som råda inom det halvstatliga företag, vilket går under namnet Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag. De relaterade förhållandena, som förblivit oemotsagda, visade med all önskvärd tydlighet värdet av det tal, som föres av antirevisionisterna inom Spritmonopolet och deras agenter, vilka allas förklaringar om den nuvarande kontrollen såsom fullt tillfredsställande enbart därmed ohjälpligt ihjälslagits. I artiklarna omformäldes, hurusom kungliga kontrollstyrelsen på direktör Andersons anmodan på sin tid verkställde en undersökning hos Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag beträffande vissa förhållanden, däribland också frågan om till vem eller vilka bolagets medel till ett belopp av 700,000 kronor blivit utlånade. Kontrollstyrelsen meddelade till svar härpå, att den genom en sin tjänsteman låtit företaga den begärda undersökningen, men att resultatet icke kunde delgivas sökanden utan måste hemlighållas. Ytterligare trängd genom justitiekanslersämbetet förklarade slutligen styrelsen, att den ifrågavarande handlingen icke längre funnes tillgänglig.

Av det sagda framgår ofortydbart, att den handling, det här rörde sig om måste hava endera förstörts eller bragts i säkerhet på annat håll, där den icke längre var tillgänglig. Kontrollstyrelsens handlingssätt måste betecknas såsom något fullkomligt enastående inom vår svenska statsförvaltning. Det skådespel, som här bjudes oss, är i sanning allt annat än uppbyggligt: ett kungligt svenskt ämbetsverk, som till den grad prostituerar den svenska ämbetsmannakårens anseende och ära, att det direkt lånar sig till utförandet av drängtjänster åt en grupp enskilda storfinansmän, därmed svikande sin huvudman, svenska staten d. v. s. Sveriges skattedragande folk!

Det omnämnda bolaget Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag, utgör förövrigt ett av de mest typiska exemplen på den skandalösa slappheten i den hittillsvarande statliga tillsynen över spritkoncernen. I sin skrivelse till justiekanslersämbetet av den 28 okt. 1922 djärvdes kontrollstyrelsen t. o. m. rent ut förklara, att bolaget ifråga var ett enskilt affärsföretag. Denna styrelsens uppgift är dock icke med sanningen överensstämmande, ty i verkligheten ha av bolagets penningar mera än hälften tagits av statsmedel. Från statens sida utövas likväl ingen tillsyn över bolaget. Dess bägge revisorer utses av koncernherrarna själva och hava givetvis inget som helst intresse för det allmänna.

Bevisen för lögnaktigheten i spritherrarnas tal om redan förefintlig tillfredsställande kontroll äro såsom av alla våra artiklar i ämnet framgått många och överväldigande. För dagen må här omnämnas ännu ett till alla föregående, nämligen hemlighetsfullheten kring förvärvet av den franska exportfirman Tiffon & C:o, Jarnac. I början av 1924 meddelade en ledamot av riksdagens andra kammare direktör Adolf Anderson, att transaktioner i nämnda riktning skulle ha företagits och ombads hr A. att genom sina

Forts. å sid. 2.

Åklagaremyndigheternas ställning till de Magnussonska förskingringarna.

F. d. stadsfiskal J. T. Åkerström påyrkar i skrivelse till Konungen sakens förnyade prövning hos J. K.

F. d. stadsfiskalen J. T. Åkerström har till Konungen ingivit nedanstående skrivelse, vari med anläggande av en del nya juridiska synpunkter på frågan påyrkas en förnyad prövning hos Justitiekanslern av det Magnussonska förskingringsbrottet samt kontrollanternas underlåtenhet att beivra detsamma:

Att vårt polis- och rättegångsväsen så småningom undergått en försämring och urartat till icke allenast godtycke o. maktmissbruk utan även brottsliga gärningar, torde för närvarande vara uppenbart för envar. Den ena skandalen har på sista tiden avlöst den andra. I dessa har man tydligen kunnat spåra såväl ren partiskhet, som grova försummelser och uppenbart oförstånd samt, icke minst, omfattande tillgrepp och andra förbrytelser. En del av nämnda felaktigheter hava visserligen så småningom "upptäckts" och beivrats, men de flesta nedtystats och begravts i glömska.

Att här ovan nämnda försämring inom rättsväsendet icke berott uteslutande på dem, som i de olika fallen spelat huvudrollerna, såsom brottslingar eller försumliga, är lika uppenbart. Det är hela systemet som anfrätts av rötan och man hänger samman ifrån toppen till roten. Förskämningen har blivit satt i system. Och man håller tillsammans från den högste till den lägste och från det ena verket till det andra. Tidningspressen har man också vunnit och vad som sker inom polis- och åklagareskrået och de dömande av för dem obehagligt slag, uppenbaras icke inför allmänheten.

Vad jag emellertid med denna min skrift avser är det upprörande sätt varmed polis- och åklagaremakten behandlat fallet "Gerhard Magnusson". Som det torde vara bekant "upptäcktes" i slutet av förlidet år, att ordföranden i de arbetslösas lotteri olovligen tillgripit de penningemedel, som influtit genom lotteriet för de arbetslösas räkning.

Genom Nådigt brev av den 10 mars 1922 meddelade Kungl. Maj:t Stockholms fackliga centralorganisations hjälpbyrå för arbetslösa tillstånd att anordna ett tombolalotteri med en omslutning av 500,000 kronor. I bestämmelserna för lotteriet förordnade Kungl. Maj:t bl. a. att kontrollanter för lotteriet skulle tillsättas och hava till uppgift, att till Överståthållareämbetet ingiva berättelse över de förhållanden med vilka de haft befattning i lotteriet. Den 21 mars samma år förordnade Överståthållareämbetet förre direktören Gerhard Magnusson, metallarbetaren Linus Bratt, förtroendemannen C. E. Törnkvist, handelsarbetaren Bror Nilsson samt föreståndaren för hjälpbyrån Axel Carlsson, att i egenskap av styrelseledamöter handhava lotteriets angelägenheter; Magnusson som ordförande. Och samtidigt härmed förordnade ämbetet kanslirådet Nils Carlsson och polisassessor Sven Åkerblad, att vara kontrollanter i lotteriet. Den 7 juli samma år meddelade Kungl. Maj:t centralorganisationen nytt tillstånd att anordna tombolalotteri för samma ändamål, varvid Överståthållareämbetet förordnade samma personer till styrelseledamöter och samma kontrollanter, varjämte ämbetet som tredje kontrollant förordnade polisassessor Birger Lundberg.

Under år 1925 anmälde kontrollanterna, att de icke lyckats

Forts. å sid 3.

Ommöbleringen i Industriförbundet och Intendenturen

I ett föregående nummer av Nationen omnämndes, huru huset Wallenberg funnit med sina intressen förenligt att möblera om i ledingen för industriförbundet och arméns intendentur. Verkställande direktören i industriförbundet, den lydige Wallenbergsagenten överste Hultcrantz skulle sålunda efter 8 års frånvaro från den militära tjänsten sättas i spetsen för intendenturen såsom generalintendent och få som efterträdare den icke mindre lydige ingenjören Falkman.

Såsom kunde förväntas dementerades vår uppgift omedelbart i pressen. Överste Hultcrantz hade naturligtvis ingen tanke på att lämna industriförbundet. Det passade väl inte, att herrarnas planer röjdes i förtid. Hur sanningsenlig dementien var, framgår emellertid bäst av det faktum, att utnämningen till generalintendent några dagar senare kom och att överste Hultcrantz alltjämt enligt vad vi försport privatim stoltserar över att generaler och officerare bönfallit honom om att för all del åtaga sig generalintendentsposten, och har han naturligtvis icke kunnat förbli oberörd inför dessa böner, trots de enorma förluster han kommer att göra i pekuniärt avseende genom en sådan omplacering. Nå, så stor synd om honom är det ej, ty om han också såsom tjänstgörande inom huset Wallenbergs stab långt ifrån saknar kärleken till pengar och stora inkomster, så är för honom dock makten ännu kärare, om nu icke garanti ställts för de pekuniära förlusten, som hans anställning som generalintendent förmenas vålla honom. Hela hr Hultcrantz' hittillsvarande karriär har karaktäriserats av en enda strävan efter makt och inflytande. För att nå det målet har han aldrig skytt några medel och hänsynslöst trampat ned både äldre och yngre kamrater, om han nu i dem befarat några hinder för sina strävanden, och om det icke kunnat ske öppet, har det skett på bakvägar. Hans förutvarande och väl snart åter blivande officerskamrater kunna nog ha åtskilligt att förtälja i det avseendet. Vad som är särskilt utmärkande för honom är hans utpräglade gunstlingssystem. Alltid har han haft gunstlingar, som dragits fram och gynnats, men märk väl blott så länge de varit hans lydiga redskap. Ha de vågat hysa och förfäkta egna meningar, har deras saga snart varit all, och har städse gunstlingarna sökts

(Forts. å sid. 2).

F. d. envoyén Wallenberg chef för Industriförbundet?

I ett föregående nummer av Nationen återgavs det redan i och för sig otroliga ryktet, att den kände direktören i Centralgruppens emissionsaktiebolag, ingenjör Oscar Falkman, designerats till överste Hultcrantz' efterträdare som chef för Industriförbundet. Sedan dess har emellertid ett ännu otroligare rykte lancerats, nämligen att till befattningen skulle utses den genom sin tidigare verksamhet som diplomat, industri- och affärsman så ohjälpligt komprometterade f. d. envoyén i Washington, Axel Wallenberg. Eftersom det är Svenska Dagbladet, som fört fram kandidaturen, får man väl anta, att det ligger allvar bakom "ryktet".

Hr Axel Wallenbergs nominering till chef för Sveriges Industriförbund skulle utan tvivel beteckna kronan på verket ifråga om Wallenbergska utnämningar och utgöra ett slag i ansiktet på hela vårt lands industrimannakår. Hans meriter för den höga posten äro av sådant slag, att man icke skulle tilltro en stor tidning, som i den minsta mån är angelägen att bevara skenet av anseende utåt, att vilja lancera kandidaturen. Den svenska allmänheten har icke glömt och kommer heller aldrig att glömma hr Axel Wallenbergs transaktioner med Baltiska Trävaruaktiebolaget, Ytterstfors-Munksund etc. Hans skandalösa process i London mot Lever Brothers liksom hans offentligen avslöjade ytterst obscura affärsförehavanden i Amerika under sändebudstiden i detta land, gentemot vilka de stora amerikanska tidningarna sågo sig nödsakade att inskrida genom att öppet avråda den amerikanska allmänheten från att placera penningar i hans företag — allt detta borde, tycker man, vara nog, för att vederbörande skulle förstå, att hr Axel Wallenberg icke är lämplige mannen som chef för Sveriges Industriförbund.

Den 30 April.

KRAVET PÅ REVISION AV SPRITMONOPOLET.

För icke många månader sedan ljödo i den ledande kosmopolitiska dagspressen högstämda lovsånger över det i vårt land införda s. k. Brattska systemet inom spritanteringen, vars förträfflighet och stora gagn ur social och allmän samhällelig synpunkt icke kunde nog uppskattas. Såsom ett bevis härpå tyddes ock, att kritiken mot systemet till slut tystnat. Vårt land hade på ännu ett område förvärvat sig den ärorika ställningen som föregångsland. Dock glädjesångerna kommo en smula för tidigt. Man förlitade sig i allt för hög grad på den köpta tidningspressens allena utslagsgivande roll inom opinionsbildningen och hade tydligtvis icke räknat med möjligheten av en plötsligt framträdande okontrollerad upplysningsverksamhet sådan som den, vilken i senaste tid kommit till uttryck. På relativt kort tid torde också den allmänna meningen beträffande det nyss så vackert lovsjungna Brattska systemet under inflytande av den nya upplysning, som gjort sig hörd, icke oväsentligt hava förändrats, så att situationen artar sig alltmera besvärlig ej blott för systemets egna herrar utan jämväl för de höga statsmakterna, vilka här kommit att framstå i en, utan överdrift att säga, komprometterande dager. Inför det ställningstagande, som riksdagens kamrar inom få dagar skola fatta vis à vis det motionsvis framförda kravet på en särskild revision av den Brattska spritkoncernen, kan det vara på sin plats att med några ord bringa i erinran de högst märkliga förhållanden inom koncernen, som föranlett det nu från allmänhetens sida med så stor energi hävdade kravet på en till grunden gående opartisk undersökning av spritkoncernens tillkomst och hela verksamhet.

Såsom i ett flertal artiklar i denna tidning framhållits tillkom den Brattska spritkoncernen, det s. k. Spritmonopolet, på initiativ av enskilda finansmän i strid mot Sveriges grundlagar, i det § 60 Regeringsformen uttryckligen förbjuder Konungen att "till vinning för sig och kronan eller enskilda personer och korporationer några monopolier fastställa". Monopolet grundades och uppbyggdes i tysthet med statsmakterna goda minne, och presenterades som ett "fait accompli" för riksdagen, som förlänade den grundlagsstridiga instiftelsen sin höga sanktion. Vid grundläggandet nyttjades olovligen av staten tillhöriga medel en miljon kronor till aktieinköp i olika företag, som man önskade slå under sig, av vilka medel 600,000 kronor ännu icke återredovisats till statskassan. Detta i uppenbar strid mot "Kungliga förordningen om försäljning av brännvin" den 9 juni 1905 par. 21, enligt vilken A.-B. Stockholmssystemet var förpliktigat att till statskontoret inleverera nettovinsen av sin rörelse. Den fördomsfrihet, som karaktäriserade monopolherrarnas handlingar i den första begynnelsen, förnekade sig aldrig i den fortsatta verksamheten. Genom att skapa en revisionsanordning, som uteslöt granskning av riksdagens revisorer och ur statlig kontrollsynpunkt blev så gott som fullständigt illusorisk, förstod man att vid den grundlagsstridiga stiftelsens legaliserande sörja för att all närgången kritisk observation utestängdes. Uppmuntrade av de lättvunna framgångarna och lättheten att genom korruption övervinna allt mötande motstånd lät man så den illustra "socialistministären" av 1920, vars finansminister var nuvarande statsministern Richard Sandler, fullborda organisationsverket genom att till ett enskilt finanskonsortium på 10 personer försälja de av staten innehavda 400 st. stamaktierna i A.-B. Vin- och Spritcentralen till ett vänskapspris av 400,000 kronor, trots dessa såsom av en strax efteråt gjord undersökning visade sig, hade ett matematiskt värde av 30 milj. kronor eller enligt gängse affärskalkyler ett värde av minst 100 milj. kronor. Bland de många mystiska transaktionerna från de gångna åren förtjänar vidare att särskilt observeras den inom Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag genomförda, varigenom 700,000 kronor, upptagna å "utestående fordringar", utlånats av bolagets tillgängliga medel, större delen därav samma år fallissemanget inom Svensk Import inträffade, rörande vilken transaktion det hittills trots de mest energiska ansträngningar icke varit möjligt att vinna någon klarhet.

Hur ha då, frågar man sig, alla dessa transaktioner kunnat försiggå i strid mot rikets grundlagar samt i strid mot allmän moral och rätt, utan att de, som haft att vaka över författningens och lagens efterlevnad och det allmännas intresse, inlagt sitt veto däremot? Vad först den s. k. tredje statsmakten beträffar, visste monopolherrarna redan från början att förskaffa sig stödet av den ledande och tongivande pressen med Dagens Nyheter, Stockholms-Tidningen och Socialdemokraten i spetsen. Den behövliga förståelsen hos statsmakterna ernåddes genom olika slag av subsidier, "gåvor" till politiska partier, välavlönade förtroendeuppdrag hos monopolet till riksdagsmän och andra inflytelserika personer, som gärna önskade en "arbetsfri inkomst" etc. Hr C. G. Ekman intygade på sin tid för direktör Adolf Anderson, att det liberala partiet 1920 emottagit en "gåva" av dr Bratt på 50,000 kr. och föreningen "Frisinnade kvinnor" likaså en "gåva" på 20,000 kronor — uppgifter, som han visserligen senare offentligt förnekat men vilkas riktighet direktör Anderson är beredd att med ed intyga. Att monopolherrarna vid vinnandet av representationens välvilliga stöd gått tillväga efter plan och metod, framgår bl. a. därav, att ett mycket stort antal riksdagsmän äro placerade som systembolagsordförande och på de andra spritanteringens otaliga poster, där arbetet för vederbörande visserligen är mycket ringa men avlöningarna så mycket mer respektabla. En för några år sedan på initiativ av enskilda riksdagsmän företagen undersökning gav till resultat, att snart sagt ingen, som i de senaste årens debatter inom riksdagen och kommunalrepresentationen uppträtt som dr Bratts vapendragare emot kritiken, kunde sägas vara fullt obunden i ekonomiskt eller andra avseenden av koncernen, t. o. m. i kontrollstyrelsen funnos personer direkt avlönade av denna. Kontrollstyrelsen har också i hela sin verksamhet visat sig intet annat vara än ett de mäktiga monopolherrarnas lydiga organ, som i alla skiften stött o. understrukit dessas synpunkter och önskemål inför statsmakterna.

De under statsmakternas hägn och beskydd sig utvecklade förhållandena inom Spritmonopolet kunna icke betecknas annorlunda än som en fullkomlig riksskandal. De äro i sin mån ägnade att ge karaktäristiken åt det rådande korruptionstillståndet inom vårt nuvarande politiska och offentliga liv och visa, huru, såsom vi otaliga gånger framhållit, den nutida representationen här i landet urartat till rätt och slätt ett lydigt redskap åt de land och folk utsugande, lag och rätt föraktande storfinansiella intressena. Att den dag dessa här omnämnda fakta, vilka dock endast äro en del av allt det som rör sig bakom förlåten, öppet framlades inför offentligheten, den allmänna meningen skulle reagera, var endast naturligt. Under loppet av få månader har också vid sidan av den köpta tidningspressen, inom landet en mycket stark och medveten opinion vuxit fram, som fordrar en till grunden gående, opartisk undersökning av förhållandena inom spritkoncernen. Ett flertal, livligt besökta opinionsmöten i olika delar av landet ha anslutit sig till detta krav och tidningar av olika färger i landsorten ha även uttalat sig därför. Monopolherrarna med dr Bratt i spetsen vägra dock att gå med på en revision, karaktäriserande anspråken därpå som "ohemula krav", och kungliga kontrollstyrelsen liksom Vin- och Spritcentralens styrelse avstyrka en dylik. I den sistnämndas nyligen avgivna utlåtande göres emellertid det nog så värdefulla medgivandet, att styrelsen vid olika tillfällen bortskänkt penningemedel å tillsamman 184,000 kronor till olika föreningar, vilket innebär en erkänd direkt förskrivning av statsmedel till det nämnda beloppet. En av de åsyftade "gåvorna", å 20,000 kronor, lämnades enligt vad senare kommit i dagen till "Föreningen för spritsmugglingens bekämpande" efter därom gjord framställning av hrr C. G. Ekman och Mosesson. Alltså, de samma herrar, som inför folket ute i landet aldrig spara på de starka orden, när det gäller att fördöma statligt användande av "spritpengar", ingå till spritkoncernen med direkt begäran om understöd för egen räkning av dessa förhatliga "spritpengar", vilka äro statens egendom, sålunda direkt provocerande spritcentralens styrelse till försnillning av statsmedel! Synen är sannerligen allt annat än uppbygglig. Den ger oss en aning om, huru djupt sjunken i korruptionens träskmark den nuvarande representationen i själva verket är och visar, huru ytterst väl motiverat det framförda kravet på en radikal upprensning av spritaugiastallet är.

Det är knappast mycket troligt, att riksdagen under nu rådande förhållanden skall fatta ett beslut i revisionsfrågan, som kan godkännas av dem ute i landet, som nu kräva en undersökning av spritmonopolets verksamhet. Det denna opinion kräver är en till grunden gående retroaktiv revision vid fullt dagsljus av spritmonopolets hela hittillsvarande verksamhet. Revisionen måste bringa full klarhet i frågan om försäljningen av de 400 stamaktierna till ett enskilt finanskonsortium för ett pris av 400,000 kronor, trots deras matematiska värde uppskattats till 30 miljoner kronor och deras reela värde enligt gängse affärskalkyler måste anses uppgå till c:a 100 miljoner kronor. Det måste klargöras, vilka summor som bortskänkts i form av "gåvor" samt de summor som genom överbetalning a inköpta företag borteliminerats, vilka provisioner som utbetalats, vilka summor som använts till vinnande av riksdagsmäns och högre statstjänstemäns särskilda bevågenhet, till vilka priser spritvaror i utlandet inköpts och vad de här beräknats till m. m. Och de personer, som under ena eller andra formen frånhänt svenska staten och svenska folket dess egendom, måste ställas till laga ansvar för sina gärningar och till sista öret återkrävas på de belopp de orättmätigt tillägnat sig. För att revisionen icke må bliva endast en skenrevision av det numera vanliga slaget utan den blivande revisionskommissionen med erforderlig kapacitet, oväld och sakkunskap kunna fullgöra sitt viktiga värv bör denna bestå av ett tillräckligt antal, minst åtta à tio personer, och vara sammansatt av hederliga, praktiskt erfarna, intelligenta och energiska män. Minst hälften av ledamöterna böra väljas utanför riksdagen, och böra de ekonomiska och finansiella insikterna såväl som specialkunskapen på spritanteringens område på ett fullt betryggande sätt vara representerade. Vid personvalet måste givetvis som första och sista förutsättning gälla, att de som väljas icke på något sätt få stå i förhållande till intressenterna inom spritmonopolet. Kommissionen bör slutligen vara utrustad med oinskränkta fullmakter och äga rättighet att tillkalla all behövlig hjälp från såväl siffergranskare som bokförare även som äga rätt att tillkalla experter på alla områden och eventuellt även experter från utlandet, vilka äga ingående kännedom om förhållandena och varorna i de länder, varifrån spritmonopolet erhåller sina vin- och spritsorter.

"Den tillfredsställande kontrollen" i Spritmonopolet.

(Forts. fr. sid. 1.)

personliga förbindelser i spritkoncernen söka förskaffa sig upplysning om vad den förvärvade firman hette. Några dagar senare ringde dir. A. upp jourhavande direktören kapten Bernström, meddelade honom vad som försports och bad att få veta namnet på firman. Kapten Bernström, som tydligen icke var beredd på frågan, svävade starkt på målet och ville till en början göra gällande, att det skulle röra sig om det i Paris upprättade avdelningskontoret. På direktör Andersons bestämda förklaring, att så icke var fallet fann han slutligen för gott meddela, att den förvärvade firman hette Tiffon & C:o i Jarnac. Sedan detta meddelande lämnades ha mera än två år förflutit utan att såvitt man har sig bekant herr Bernström ännu lämnat någon rapport om saken till finansdepartementet. Vad den egna firman ute i Jarnac betyder för de spritintresserade herrarna å ena sidan och staten eller det skattedragande svenska folket å den andra, låter sig lätt tänka. Hr jourhavande direktörens "kontroll" står tydligen på ungefärligen samma plan som den, vilken utövas av kungliga kontrollstyrelsen.

'Svenska Veckans' idé.

Den propagandarörelse till förmån för svenskt arbete och svenska varor, som i dessa dagar under namn av "Svenska Veckan" och under ledning av våra organisationer på näringslivets olika områden bedrives i vårt land, har heltvisst sitt stora berättigande. Därmed vare ingalunda sagt, att rörelsen sådan den hittills arbetat kan sägas motsvara de krav ifråga om det svenska näringslivets verksamma främjande, som tidsläget uppställer. Det är dock av vikt, att idén hålles vid liv, på det den må kunna utvecklas till vad den en gång, omsatt i verklighet, bör och måste bliva.

När man åser, huru statsmakterna såsom t. ex. i sockerfrågan på det mest upprörande sätt åsidosätta det egna näringslivet för det ovissa perspektivet av några ören billigare socker från utlandet därför att vissa enskilda finanskretsar ha större intresse av import än inhemsk produktion av socker samt huru, för att taga ännu ett exempel, inom bilindustrien en inhemsk tillverkning förhindras endast därför, att vissa finanskretsar beräkna sig ha större inkomst av import än försäljning av inom landet tillverkade bilar, då frestas man nästan att fatta de vackra proklamationerna, som åtfölja Sv. Veckan, åtminstone fr. vissa håll, så som blott en vacker gest eller uttryck för platonisk omvårdnad. Statsmakterna ha på ett rent underbart sätt hypnotiserats av den kosmopolitiska dagspressens orationer om det stora värdet av ett absolut fritt varuutbyte länderna emellan samt om den prisbillighet, oavsett varornas lägre kvalitet, som därigenom skulle ernås för "den stora massan av folket". Den nationalekonomiska synpunkten samt förståelsen för värdet av att äga en inhemsk produktion, som kan ge arbete och förtjänst åt landets egna medborgare och därmed även förhindra arbetslöshet och utvandring, äro numera på ledande och ansvarigt håll i minimalaste grad tillfinnandes. Och utan den goda viljan och förståelsen på det hållet står här givetvis icke mycket att praktiskt vinna. Intet tvivel råder därom, att ej den svenska produktionen på en mängd områden är i stånd att framgångsrikt tävla med den utländska. Men förutsättningen för, att den idé, som ligger till grund för "Svenska Veckan", skall kunna förverkligas på ett sätt som motsvarar dess syfte, är givetvis att icke statsmakterna direkt försvåra och förhindra den inhemska produktionen och konkurrensen, såsom f. n. ofta sker, utan i stället vinnlägga sig om att stödja och främja desamma.

Om alltså "Svenska Veckans" idé i sig själv är god och värd all uppmuntran, måste det konstateras, att Veckans möjligheter att kunna nå fram till någon större positivt resultat på grund av förhållandena äro starkt begränsade. Den rörelse, som tar sikte på det svenska näringslivets effektiva befrämjande, måste byggas på en mera solid grund än den man hittills baserat verksamheten på. Det första, som erfordras, är verkställandet av en grundlig undersökning rörande våra olika importartiklar, i vad mån dessa kunna tillverkas inom landet samt vilka åtgärder, som från statsmakternas sida måste vidtagas för att på allvar få igång produktion av motsvarande varor inom det egna landet.

För varje svensk man och kvinna bör det kännas som en oavvislig plikt, att icke blott under de dagar "Svenska Veckan" varar utan också alltframgent, tänka o. handla svenskt. Våra statsmakter följa visserligen icke numera denna grunsats men vi medborgare böra icke av det dåliga föredömet från överheten låta förleda oss till att glömma våra förpliktelser mot det egna landet och folket. Särskilt böra vi ihågkomma att i våra affärsförbindelser, där sf. bjudes möjlighet, hålla oss till sådana firmor och varuhus, vilkas ägare äro av svenskt ursprung och själva tänka och hanla svenskt.

Ommöbleringen i Industriförbundet och Intendenturen.

Forts. fr. sid. 1.

bland medelmåttorna, bland dem, som icke kunnat bli farliga för hans egen position. — Det har varit hans "system".

Man tager nog inte miste, om man håller före, att den nu iscensatta kuppen länge varit planerad med huset Wallenbergs goda minne och intresse. Ett kriterium härpå är, att överste Hultcrantz, trots det att han lämnat den aktiva militärtjänsten, ständigt sökt ha sitt finger med särskilt i befordringsfrågorna inom intendenturen och för övrigt litet varstans där han funnit sina intressen så kräva. Icke ens krigsvetenskapsakademien har fått gå fri. Detta heltvisst av omtanke för att icke tiden skulle rida honom förbi och hans återinträde inom det militära bliva förhindrat eller försvårat.

Den kår är att beklaga, som nu skall få det nöjet att som sin chef erhålla en person av herr Hultcrantz' läggning. Såsom aldrig tillförne komma nu tydligtvis intrigsystem och gunstlingsskap att florera. Kan någon förnuftig människa tro, att en för den krävande intendenturtjänsten nödvändig arbetsro kan vinnas med dylika metoder, där enbart personliga antipatier och sympatier bli bestämmande för placeringar och befordringar?

Överste Hultcrantz representerar visserligen en obestridlig förmåga i vad som rör krigsförvaltningen men är så gott som helt i saknad av alla kunskaper i fredsförvaltning vid truppförbanden, och, då nu såväl arméförvaltningen som hela den svenska armén står under omorganisation, kan givetvis hans utnämning till chef för intendenturen icke betecknas annorlunda än som i hög grad olämplig. Och till sist en blygsam förfrågan till dem det vederbör: kräves månne ej åtminstone relativ fältduglighet hos den, som utnämnes till general? Överste Hultcrantz är icke ens relativt fältduglig — hans kroppsbeskaffenhet kan icke ens förskaffa honom vanligt friskbetyg enligt de minimalaste fordringar.

Doktor Fåhræus.
Hjr.- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandteknici
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

Beställ Edra
KLICHÉER
från
J. LINDHOLMS
Klichéfabr. & Graf. Anst.
Lilla Vattugatan 28, Stockholm
TELEFONER: 3392, Norr 8333

Följande uppseendeväckande, högst aktuella böcker:
Bergtagna
Kr. 3:—
En ropande röst i öknen
om det judiska världsherradömet Kr. 0:75
Förlåten faller
eller Zions Vises Hemliga protokoll Kr. 4:—
Sändas mot postförskott, om Ni tillskriver
BOKFÖRLAGET
Box 65, Härnösand.

Ännu finnas
en del exemplar
TREDJE UPPLAGAN
av
"Brattska Spritkoncernen avslöjad."
Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition, Södra Kungstornet, Stockholm. Tel. 5898 och Norr 5899. **Sändes på beställning mot postförskott.**

PÅ UTKIK

"Den individuella terrorns" högsta fader.

Mannen, vars bild vi härovan återgiva, är "kamrat" Sinovjev-Apfelbaum (Sinovjev hans tagna ryska namn, Apfelbaum hans ursprungliga, judiska), vilken framfört det av "röda internationalens" kongress för icke länge sedan antagna beslutet om igångsättande av individuell terror mot alla personer utanför Ryssland, som anses stå i vägen för den judisk-bolsjevikiska världsrevolutionen. Beslutet har såsom vi tidigare omnämnt föranlett Sydamerikas, Centralamerikas och Antillernas delegerade att utträda ur den tredje internationalen. Enligt Pravda svarade "kamrat" Sinovjev den av socialdemokrater bestående österrikiska arbetaredelegation, som den 1 april uppvaktade honom angående terrorn:

"Vi äro inga änglar. Vi äro proletära kämpar och vi försvara revolutionen — — — och om ni hoppats att möta änglar, skola ni bli besvikna. Endast revolutionens försvarare".

Nå, att "kamrat" Sinovjev-Apfelbaum icke tillhör änglarnas skara, det framgår redan av bilden härovan.

D:r Bratt avvärjer kritiken.

I samband med d:r Bratts i vårt förra nummer omnämnda gästbesök hos Publicistklubben sistlidna lördag hade doktorn anordnat en liten utflykt till Reymersholm, där all den spirituösa härligheten demonstrerades för de törstiga journalisterna. Någon vederkvickelse blev det emellertid icke för dessa ute på spritcentralens egen domän — en förplägnad där skulle ha missförståtts av den illasinnade opinionen. D:r Bratt bjöd på lunch, men mycket enkel sådan, urskuldande sig med orden:

"Det är bara frankfurterkorv och potatis plus klass II, för att inte mina kritiker sedan skola komma och säga: d:r Bratt försöker muta pressen". (Munterhet.)

Väl får man anta, att skadan senare togs igen efter föredraget i klubben om "Spritcentralen intime". Konstateras måste emellertid, att dagspressen i sina referat över gästbesöket visat en viss, knappast väntad återhållsamhet, om nu detta mest på grund av den magra trakteringen ute på Reymersholm eller med anledning av den inträdda allmänt besvärliga ställningen i frågan, må vara osagt. Det senare dock mest sannolikt. Allmänhetens uppmärksamhet på saken är nu en gång väckt, och då är tydligen intet annat att göra än spela korten med en viss varsamhet. Den för monopolherrarna behövliga bearbetningen av pressen skedde långt före detta, varvid det gällde mindre direkt de skrivande herrarna fastmera de ägande och bestämmande såsom i vår ledande artikel i dagens nummer beröres. Den stockholmska dagspressens i stort iakttagna tystnad vis à vis de avslöjade skandalösa förhållandena inom spritkoncernen samt dess passivitet i fråga om den föreslagna extra revisionen av koncernen visar heltvisst tydligt nog, vars andas barn den är, om den nu också sett sig nödsakad att stämma ned de lovsjungandets toner den nyss lät höra över det förträffliga monopolet.

Precis som när det gällde revision i järnvägsmannaförbundet.

Från en av våra läsare, f. d. järnvägstjänsteman, vilken på sin tid tillhörde den s. k. oppositionen inom järnvägsmannaförbundet och som med intresse följt utvecklingen av frågan om en extra revision av hr Bratts et consorters' spritmonopol, ha vi emottagit nedanstående kanske nog så träffande reflexioner i ämnet:

"Herr Redaktör!

Med stort intresse har jag läst de i Nationen publicerade artiklarna rörande förhållandena inom det Brattska spritmonopolet och det starka motstånd som kravet på en särskild revision av monopolets verksamhet mött hos höga vederbörande, som bl. a. tog sig uttryck i d:r Bratts bekanta försvarstal i Lund. Fallet synes mig i hög grad påminna om vad jag själv på sin tid upplevde inom svenska järnvägsmannaförbundet.

Vi voro inom detta förbund en liten grupp, som år efter år yrkade på att få till stånd en extra revision i förbundet, men ju mer energi vi utvecklade för detta syfte, desto större och starkare blev motståndet. Styrelsens ledamöter beskärmade sig över vår misstrogenhet och betonade, att en revision skulle innebära ett misstroendevotum mot revisorerna, vilka i sin tur varnade för en dylik med hänsyn till det dåliga intryck ett beslut i sådan riktning skulle göra utåt. Alla funktionärer inom förbundet voro så sällsynt ärliga och oförvilliga personer, som det rent av vore en brottslighet att vilja hysa misstankar emot. Någon revision lyckades vi icke genomdriva så länge Carlbom levde; men när den efter hans död kom, var det för sent!

Det förfaller mig som om det i fallet spritmonopolet lika litet som i fallet järnvägsmannaförbundet saknades grund för kravet på en extra revision. Redan vederbörandes tillvägagångssätt vid förhindrandet av en revision av koncernen verkar i högsta grad misstänkt.".

Isaac Grünewald blir svensk "Dreyfus"?

Enligt vad förspörjes äro f. n. listor ute och cirkulera bland Stockholms konstnärer till förmån för ett sympatiuttalande för den hebreiska pornograf- och dekorationsmålaren Isaac Grünewald, vari direkt kväljes k. m:ts dom över denna, som karaktäriseras som orättvis — ett nytt bevis för de anspråk judarna i vårt land göra gällande på att få stå över svensk lag och rättsskipning. De, som äro nog naiva att låta locka sig till att skriva sina namn å de ifrågavarande listorna, kunna förvänta åtal för klandrande av Högsta Domstolens dom. Kanske är det rentav meningen, att skapa en svensk "Dreyfusaffär"? Ett dylikt eventuellt försök torde dock knappast ha några utsikter att lyckas.

Striden mellan Ku Klux Klan och dess fiender blossar åter upp.

Striden mellan de amerikanska nationalisternas hemliga organisation Ku-Klux-Klan och dess fiender har enligt vad meddelas från Herrin, Illinois, på sista tiden flerstädes antagit en mycket allvarlig karaktär. För några dagar sedan inträffade i Herrin våldsamma kravaller mellan medlemmar av den nämnda organisationen och dess motståndare, varunder hundratals skott avlossades. Trupper anlände till slut till valplatsen och gjorde slut på striden. Tre klanmedlemmar, däribland en f. d. polischef, blevo under kravallerna ihjälskjutna av ett antal okända personer, som därefter flydde i automobiler.

Åklagaremyndigheternas ställning till de Magnussonska förskingringarna.

(Forts. fr. sid. 1.)

få någon redovisning över de vid lotterierna influtna medlen samt att de misstänkte det Magnusson förskingrat desamma. Med anledning av angivelsen förordnade Överståthållareämbetet om utredning och styrelsen kallades till förhör inför tredje polisintendenten. Under förhören erkände Magnusson, att han av de vid första lotteriet influtna penningemedlen olovligen tillgripit 67,840 kronor 67 öre samt vid det senare 7,384 kronor 74 öre.

Polismyndigheten, som handhaft utredningen, har emellertid resolverat, att, eftersom förskingringarna skett före den tid då förskingringsbrott icke kunde åtalas av allmän åklagare med mindre angivelse till åtal skett, skulle Magnusson, sedan det förskingrade ersatts, icke kunnat åtalas för sina brott. Och för att få ett auktorativt belägg för denna uppfattning underställdes saken justitiekanslerns prövning, vilken också, som väntat var, godkände Överståthållareämbetets ställningstagande till ärendet.

Enligt vad jag emellertid kunnat finna torde såväl Överståthållareämbetet som justitiekanslern hava bitit sig för hårt fast vid brottets art av enkel förskingring samt, att angivelse icke skett.

Ifråga om det förra torde icke enkel förskingring här föreligga. Alldeles tydligt föreligger härvidlag förskingring av ämbetsman och således olovligt tillgrepp av medel, som ämbetsmannen omhänderhaft i kraft av ämbetet. Enligt 25 kap. strafflagen 11 par. skulle Magnusson således gjort sig förvunnen till, dels avsättning och förklaras ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas och dels till straffarbete från sex månader till 4 år.

Nu har det påståtts, att Magnusson ersatt det förskingrade, vadan han således enligt nämnda lagrum skulle kunna dömas till endast avsättning. Visserligen hade Magnusson icke själv ersatt det förskingrade, men möjligen "ställt sådan säkerhet" för beloppen, att skada icke kunde uppkomma. Vänner — möjligen medbrottslingar — trädde nämligen emellan.

Enligt polismyndighetens rapport över utredningen torde emellertid Magnussons brott falla även under samma kapitels 12 par. och skulle han, "ändå att det förskingrade ersatts", hava dömts till dels avsättning och därjämte till straffarbete från och med två år sex månader till och med 10 år ävensom ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas och påföljd enl. 2 kap. 19 par. strafflagen.

Ovedersägligt är ju, att Magnusson genom falska räkenskaper sökt dölja och under en längre tid dolt sina brott. I räkenskapsböckerna har bl. a. förekommit, att endast utgifterna införts och icke inkomsterna. Därtill hade samtliga inlösta vinstlotter brännts upp och en del utgifter bokförts flera gånger. Att detta skett för att dölja det brottsliga förfarandet, är ju uppenbart. Att skylla på oförmåga eller bristande kunskap kan ifråga om Magnusson ju icke vinna tilltro. Hans ingalunda ringa kunskaper och den stora erfarenhet han måste äga om bokföring, bör borga därför. Det återstår således endast avsikten. Och vilken är den? Ett svar på frågan måste lämnas.

Beträffande det senare alternativet, nämligen angivarefrågan, så torde ifråga även om den, ingen möjlighet finnas för åklagaren att undandraga sig åtalsskyldigheten.

Samtidigt som Överståthållareämbetet förordnade Magnusson till ordförande i lotteristyrelsen lät ämbetet utse och förordna kontrollanter, vilka fingo till uppgift bl. a. att bevaka allmänhetens intressen och således övervaka att influtna penningar användes endast för avsett ändamål. Därmed blevo ju kontrollanterna allmänhetens inklusive de arbetslösas ombud. Och just genom dessa allmänhetens ombud skedde angivelsen. Allmänheten d. v. s. alla som köpt lotter till tombolan o. alla dem som skulle erhålla del av överskottet — nämligen de arbetslösa — hade genom sina ombud angivit Magnusson till åtal. Angivelse hade således skett på fullt lagligt vis och Magnusson borde hava åtalats även om endast enkel förskingring förelegat.

Då våra lagar bl. a. stipulera "lika straff för lika brott" oavsett de begåtts av fattig eller rik, hög eller låg, ställer sig givetvis det svenska folket undrande inför ett förfaringssätt som detta. Åtskilliga har jag hört säga "det är icke svensk lag, det är godtycke detta". Hårda förkastelsedomar uttalas över åklagaremyndigheternas underlåtenhet att åtala en förbrytare som Magnusson. Hans brott är ju, förutom att det är av stor betydelse, ett avskyvärt sådant. Då en fattig och utsvulten stackare stjäl en bit bröd, värd endast några öre, för att stilla sin hunger, straffas han utan misskund. Och icke nog därmed utan man tillämpar lösdrivarelagen även och hotet om långvarigt tvångsarbete kommer att stå över hans huvud för hans återstående levnad. Men då en person som Magnusson stjäl fattiga arbetslösas av en givmild allmänhet sammanskjutna penningar till avsevärt belopp, går han fri, fastän tillgreppen t. o. m. skett för att kunna leva ett överflödigt leverne och av okynne. Vad skall det svenska folket tänka om sådant? Är det icke ett fräckt hån mot detta folk och mot de lagar som det ålagts att respektera o. följa. Över 200,000 laglydiga medborgare hava genom uppoffringar sammanskjutit ett stort belopp för att lindra arbetslösa medmänniskors nöd samt bedragits på vad de givit och bestulits av en tjuv, som fått Konungens Befallningshavandes förtroende att förvalta medlen. Tjuven går ändock fri från straff och samma allmänhet kanske får uppleva en tid då han på grund av liknande förtroende begår förbrytelser av ännu värre art.

Det är emellertid icke endast Magnusson, som härvidlag varit felande utan även de män, som fått sig ålagt att öva kontroll och bevaka allmänhetens intressen. Är det icke betänkligt, att dessa betrodda män i ansvarig ställning under hela tre år icke gjort det minsta för att förhindra tillgreppen? Man kan icke tänka sig, att de varit omedvetna om vad som skett. Men i så fall torde de vara olämpliga för de befattningar de förordnats att bekläda. Man kan t. o. m. frestas tro dem vara medbrottslingar i det hela. Vetskap om vad som försiggått måste de ovillkorligen hava haft men ändå förtegat vad de vetat.

Då enligt mitt förmenande, vari en stor del av det svenska foket torde instämma, det ovillkorligen bort åligga allmänne åklagaren att ställa såväl Magnusson som de av Överståthållareämbetet förordnade kontrollanterna under tilltal — Magnusson enligt 25 kap. 11 och 12 par. strafflagen och kontrollanterna enligt samma kapitel 16 eller 17 par. samma lag, synes det mig som om åklagaren härvidlag gjort sig skyldig till en betänklig tjänsteförsummelse. Det hemställes därför, att Eders Kungl. Maj:t ville anbefalla Eders Maj:ts justitiekansler, att på nytt pröva saken och därvid taga i betraktande de synpunkter jag här ovan framfört.

Det är förövrigt icke nog med, att Magnusson tillgripit de för de arbetslösa sammanskjutna penningarna utan han har bedragit alla dem som köpt lotter i lotterierna. Han har således också gjort sig skyldig till en massa bedrägerier, för vilka brott förenämnd preskription icke föreligger. Var och en som köpt en lott har nämligen gjort detta, dels för att möjligen vinna och dels för att bringa hjälp åt en hungrande skara människor. Men då penningarna för försålda lotter således icke använts för avsett ändamål utan slösats bort av den som fått i uppdrag att förvalta dem, torde bedrägeriet ligga i öppen dag. Den lottköpande allmänheten har förts bakom ljuset och bedragits på sina penningar. Och allmänhetens, inklusive de arbetslösas förordnade ombud, hava på ett betänkligt sätt försummat sina åligganden.

Då t. ex. en bedragare eller förskingrare av den "enklare" sorten blir angiven hos polismyndigheten för t. ex. ett bedrägeribrott eller en förskingring av ringa beskaffenhet och det misstänkes att samme person gjort sig skyldig till flera brott av samma slag, brukar det vara praxis att "annonsera" efter eventuella målsägande. Så hade det även kunnat göras ifråga om de Magnussonska förskingringarna och bedrägerierna och man kan vara övertygad om, att tusentals angivelser skulle hava strömmat in till polismyndigheten. Då, om icke förr, torde väl det hela hava blivit av målsägande angivet till åtal. Men en sådan åtgärd från åklagaremaktens sida har ifråga om Magnusson icke blivit synlig. Man finner därför, huru man än vill sätta förtroende till polis och åklagaremyndigheterna, att Magnusson och dennes medbrottslingar behandlats på ett helt annat sätt än som är

SVENSKA VECKAN 1920

ELDIN & ROSENLUND
Norr 3877 KONTORSUTENSILIER Norr 3877
MALMTORGSGATAN
3

Under lågkonjunktur, såväl som högkonjunktur bör Edra utgifter för kontoret ekonomiseras, detta sker bäst genom inköp hos oss, då Ni samtidigt gynnar svensk industri och svensk företagsamhet!

Norr 3616 AFFÄRSTRYCK Olofsg. 5
Bokindustriaktiebolaget NORMA

Köp svenska varor hos svenska köpmän

GYNNA SVENSK FÖRETAGSAMHET

VÄSKAN
En gedigen kappsäck.

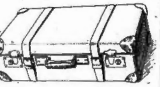

...är HOLIDAY. Av brun, slät fiber, 1:ma lås och förstärkta hörn samt runtom kraftiga läderremmar med söljor.

Storl. cm.	50	55	60	65	70	75
Pris kr.	12:-	13:-	14:-	15:-	16:-	17:-

Väskan
23 KUNGSGATA 23.

En Svensk
STUDENT-MÖSSA
på
EN SVENSK STUDENT,
köpt i
EN SVENSK AFFÄR
så bör det vara och därför bör den köpas hos
HAGMANS HERREKIPERING & HANDSKMAGASIN
Sveavägen 108,
(3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.)
1:ma kvalité
Kr. 4:50

KÖP EDRA
MARKISER
av
Svenskt material
och
Svensk tillverkning

Besök
Raksalongen
Stora Nygatan 15.
Telefon Norr 21258.
Skicklig betjäning!
Garanterat gott arbete!

ÄGG och SMÖR
till dagens lägsta priser.
OST stor sortering.
KONSERVER
rikhaltigt lager med förmånliga priser.
Extra fin
JAVA-
blandning med Mocka. Kr. 4:20.
Ferm expedition!
NILS SANDGREN.
Jakobsbergsgat. 30. — Tel. Norr 1969.

Svenskar på Söder
Köp ett extra gott
KAFFE
UNDER
SVENSKA
VECKAN
hos FREDRIK CARLSSON.
Södermannagatan 38.
Telefon: Söder 30031.

OLIVOLJA
Extra Vierge
ny sändning av finaste kvalité.
F. RANTZEN & CO.
Narvavägen 30.
Telefon: 71628 o. Norr 7536.

En mot tio ställdes...
Men ändå segrade Järlinds KAFFE, vilket rekommenderas!
KNUT JÄRLIND.
Stora Nygatan 45.
Telefon 4573; Norr 2780.

Färska finknäckta
ÄGG
Kr. 1:45 pr kg.
PRIMA SMÖR
Kr. 3: — pr kg.
Carl Sandbergs Smöraffär,
Tegnérgatan 17. Tel. Norr 21539.

Flaggor.
TAGVIRKE,
BLOCK,
LIVBOJAR,
LIVBÄLTEN,
ÅROR & ÖSKAR,
FISKREDSKAP,
HÄNGMATTOR,
SÄNGKLÄDER,
SAMT ALLT I BRANSCHEN
Från egen fabrik.
A. M. BERGQVISTS Akt. Bol.
Biblioteksgat. 4 — Sveavägen 108.

ACKUMULATORER
säljas, laddas och repareras.
Generatorer, Starkmotorer och Tändapparater repareras.
TELLS
Laddningsstation
Sveavägen 83. Vasa 1596.

GYNNA
NATIONENS
ANNONSÖRER!

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med anknyt. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
Södert. Tidn. Tryckeri 1926.

ANNONSÖRERNAS OMDÖME ÄR ATT EN ANNONS I **NATIONEN** GER EN SÄLLSYNT GOD VALUTA.

NATIONEN

Fredagen den 30 April 1926.

Omålade MÖBLER
Husgerådssaker, alla slag – Leksaker
Billigaste priser
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243

vanligt för andra en enklarare medborgare. Man finner också en viss förklaring över åklagaremyndighetens tillvägagångssätt i förevarande fall — kontrollanterna äro åklagare vid den domstol, där Magnusson bort ställas under tilltal. Där ser man faran av det florerande mångsysleriet och till vilka konsekvenser det kan leda. Skulle det hava varit tvärtom, nämligen att åklagaren för att freda sig ansett sig tvingad åtala viss person, så hade saken blivit värre. Därigenom hade måhända en fullt oskyldig person kunnat bliva dömd till långvarigt frihetsstraff, blott för att åklagaren skulle kunna framstå ren inför allmänheten. Jag kan icke hjälpa, att jag i dels vad jag här sist anfört och dels i det förhållandet att Magnusson förr innehaft sådan framskjuten social ställning att han kunnat förvärva vänner bland dem som haft bestämmanderätt i denna sak, ser en skymt av mannamån. Och jag är ingalunda ensam, som tycker mig se sådant. Med vilken man än talar så får man till livs svåra förkastelsedomar över de här agerande myndigheterna. "Det är icke svensk lag detta utan rena godtycket", påstår man. Och däri är jag icke ovillig att instämma.

Då därtill så mycket annat på senaste tiden framkommit som ställer vår polis och åklagaremyndighet i en helt annat än fördelaktig dager, borde man hava varit mån om att ännu ett fall i sådan riktning icke kunnat läggas till de andra. Men så tyckes icke myndigheterna ifråga resonera. Därigenom synes man blott vilja den satsen, att allmänheten skall låta sig nöja med vad som helst. Och om någon på ett eller annat sätt opponerar sig skall han stämplas och åtalas som smädare. Men får detta fortgå torde förtroendet för offentlig myndighet och respekten för gällande lagar komma att rubbas till det rent otänkbara.

Till Sveriges Konung Gustaf den Femte.

Forts. fr. sid. 1.

vill väl tro, att vårt folk har så grund moral, att det stillatigande nöjer sig med en sådan utmaning.

Det var med missbruk av konungens namn, som Eders Majestäts ansvarige rådgivare för utrikes ärendena, bankdirektör Knut Agathon Wallenberg, till hämnd, återkallade mig, på sätt skédde — samme utrikesminister, som svek ett i regeringens namn inför hela världen högtidligen avgivet löfte om Sveriges obrottsliga neutralitet under det av storpolitiska rovriddare framkallade världskriget och icke ansåg det vara med fosterlandets intressen oförenligt att låna sig till hemliga tjänster at en av de krigförande makterna, allt till uppenbar skada och skam för det land, som han i kraft av Konungens förtroende utåt representerade. Jag har ock hos riksdagens konstitutionsutskott gjort framställning om grundlagsenlig undersökning inför särskild domstol av hans fosterlandsskadliga förhållande till den främmande makten, på det att allt Sveriges folk må få veta, att ansvaret för den skada och skam, som gick ut över vårt lands goda namn och anseende i främmande land efter avslöjandet härav, vilar å honom allena och till ingen del å mig, som, blott därför att jag på hans order befordrade vissa av hans för mig till innehållet okända telegram, blev offentligen beskylld för att hava gjort "spioneritjänster" åt denna makt, den nesligaste beskyllning, som kan utslungas mot ett neutralt lands diplomatiske representant i annat neutralt land.

Liknande skada och skam har dragits över landet av hans broder G. O. Wallenberg, vilken såsom utomordentligt sändebud och befullmäktigad minister i främmande land alltjämt representerar Sveriges land. Såsom förbrytare- och pajasdiplomat har han blivit offentligen avslöjad, och fullt bindande bevis härom befinna sig sedan längre tid i utrikesdepartementets besittning.

Alla mina framställningar till såväl Kungl. Maj:t som Konungen underordnade organ rörande denne Wallenberg liksom mina yrkanden att själv bliva ställd till laga ansvar, om jag falskeligen skulle ha anklagat honom eller något eljest förbrutit, hava utan motivering avvisats med beskedet, att de icke skulle till någon åtgärd föranleda. Sådant står ej väl i överensstämmelse med Regeringsformen § 16, som bjuder Konungen att rätt och sanning styrka och befordra, vrångvisa och orätt hindra och förbjuda. Dess klara bud, i kraft av vilka jag ock gjort mina framställningar, hava sålunda satts ur kraft, och huset Wallenbergs vilja har i stället blivit högsta lag. Vilken fara löper icke folket i det rättssamhälle, vars gällande lagar sättas ur kraft, när någon av storkapitalismens mäktige sig mot dem förbrutit, medan de i all sin stränghet tillämpas på de mindre inom samhället? Det svenska folket skall förvisso ej heller finna sig i ett dylikt oeferrättlighetstillstånd i ett rättssamhälle, som vill gälla för ett ordnat sådant. En dag skall ej heller dess tålamod kunna annat än brista, och de, som för sina själväntamal räknat med beständighet av dess godmodighet och beskedlighet, skola inttert få erfara, att de uppgjort sådan räkning utan värden.

I kraft av vår främsta grundlag skall Konungen allena styra riket, på sätt regeringsformen föreskriver. Konungens styrande är ett fritt handlande, men endast innanför lagens gränser. Så utsäges ju ock klarligen i Regeringsformen § 16, som ej utan skäl kallats Sveriges Magna Charta. Regeringsformens bestämmelse, att Konungens gärningar skola vara från allt åtal fredade, kunna givetvis ej heller tolkas så, att svensk lag icke gäller för Konungen, vilket ju ock framgår av Sveriges Konungaförsäkran.

Jag dristar hysa den förvissningen, att Eders Majestät, om de, som haft att upplysa Eders Majestät om herrarne Wallenbergs fosterlandsvadliga förehavanden på de höga förtroendeposter, de av särskilda skäl kommit att bekläda, jämlikt pliktens bud i allo givit sanningen äran och intet därav dolt, ock skulle, jämlikt grundlagens bud, rätt och sanning ha främjat och befordrat, vrångvisa och orätt hindrat och förbjudit. Huset Wallenbergs gyllene makt må vara hur stor som helst. Den dag skall enligt naturens ordning likväl icke utebliva, då denna makt kommer att krossas. Det står i Eders Majestäts makt att i vårt fosterlands intresse bidraga till, att den dagen ej blir alltför avlägsen. Fosterlandet behöver omedelbar hjälp från Tronen, för att svenska folket ej skall tillintetgöras under Wallenbergskt förtryck, och det ligger fara i dröjsmål. Sveriges väl, vilket Eders Majestät i konungslig kärlek till folket gjort till valspråk, fordrar ock, att Konungen tar ställning för folket mot förtryckaren och i handling omsätter de ord, som valspråket innehåller.

Sveriges folk, som alltid vetat att hålla Konungens Majestät i hälgd och vördnad och därmed även ställt sig vår främsta grundlags bud till efterrättelse, har ock förväntat, även på det att intet må komma att härutinnan brista, att vår grundlags bud hållas i hälgd och vördnad av de Konungen underställda organ. Sådant kan emellertid icke vara möjligt, om Konungen ej äger den frihet i handlandet och rikets styrande, som grundlagen förutsätter.

Sveriges folk, som väl utgöres av världens förnämsta folkmaterial, har städse varit ett Kungatroget folk, skall förvisso så ock förbliva. Det har alltid stått och står alltjämt vid sin Konungs sida, men här i gengäld förväntat, att Konungen står på dess sida, enligt valspråket: Sveriges väl. Sveriges väl tillåter icke vara lagars urkraftsättande, när en Wallenberg sig mot dem förbrutit, det bjuder deras tillämpning lika mot alla, som trätt dem för när. Ett dylikt gynnande av vissa storkapitalismens mäktige på det goda folkets bekostnad, är ej ägnat att stärka, ej ens att upprätthålla ett önskvärt förtroende till landets överhet, men det är ägnat att bland folket sprida frön, som kunna alstra missnöje och splittring, vilket kan verka skadligt för Sveriges väl.

Herrarne Wallenbergs göranden och låtanden här i landet ha nu antagit sådana former och tagit sig uttryck på sådant sätt, att de kommit att verka störande på det goda förhållandet mellan Konung och folk, i vilkas gemensamma intresse det ligger att detta vidmakthålles.

Misstro icke, Herre Konung, en trogen undersåtes ord, som han i oskrymtad kärlek till Konung och fosterland dristat nedskriva, när han på detta sätt i underdånighet framträder inför sin Konungs Majestät.

Genom huset Wallenberg ha skada och skam gått ut över vårt lands goda namn och anseende i främmande land. Vårt internationella anseende kan icke återuppprättas, så länge vi ha Wallenbergare i utrikespolitisk tjänst. Inom landet ha de bragt sorg och förtvivlan och elände över redbara svenskars hem, väl i tusental. Från hög och låg uttalas ve och förbannelse över dessa herrar. En frigörelse från trycket under dem skulle av allt Sveriges folk hälsas med uppriktig tillfredsställelse, och folket skulle förvisso sluta upp som en man vid Konungens sida.

Över ett fritt folk i ett fritt land skall en fri Konung styra, fri från varje slag av fosterlandsskadligt inflytande från utomstående, oansvariga personer.

Därför att jag avskyr lögnen, som jag skulle hata, om jag kunde hata, och därför att jag älskar sanningen, ty älska kan jag, men icke hata, blott avsky och förakta, därför är det, som jag icke fruktat att på detta sätt vända mig till Eders Majestät; hängivande mig åt den vällovliga förhoppningen, att vad jag sålunda i djupaste underdånighet och i sann kärlek till Konung och fosterland nedskrivit skall finna nåd inför Eders Majestäts ögon, och att det skall bliva mig förunnat att få erfara, att vad jag sålunda velat inför Konungens Majestät i underdånighet anföra ock skall komma att oförfalskat nå Majestätets Höga person.

Hålle den Allsmäktige städse sin skyddande hand över vårt älskade Konungahus, som är svenska folkets rättmätiga egendom och skall så förbliva! Huset Wallenberg vilja vi ej veta av! Bort det huset! På historiens blad skall belöningen komma. Konungens valspråk har omsatts i gärning: Sveriges väl.

"Schismen" inom det italienske fascistpartiet.

Forts. fr. sid. 1.

och andra aktioner mot "förbrytaren" och "mördaren" etc. Mussolini och tidningarnas karikatyrtecknare fingo göra sitt yttersta för att för publiken rita ut honom så bestial och hemsk som möjligt. Mussolini låtsade emellertid så litet som möjligt om dvärjalåten i de kosmopolitiska bladen i Stockholm och andra "världskulturella" centra utan koncentrerade sig med all kraft på sitt lands, Italiens, nationella återupprättelse. Så småningom lade sig stormen. Tonen i de stora tidningarna började bliva mindre från, på sina håll t. o. m. hövlig. Man hade tydligen kommit till insikt om, att den fruktade och hatade italienaren icke lät sig avliva med kaskader av tomma ord och ovett. Italiens papper började t. o. m. ges företräde på de stora börserna. — Allt tecken till att förhållandet mellan Mussolini och den judiska storfinansen (makten bakom världspressen) åter blivit mindre fientligt, något som ytterligare bekräftades genom det för någon tid sedan av fascistledningen fattade beslutet, att den man, som under de senare åren skött just "utrensningen" inom fascistpartiet, Farinacci, skulle tillbakaträda från sin befattning som dess generalsekreterare. Beslutet utlades strax i världspressen som ett synligt bevis för att Mussolini, som blivit välvilligt behandlad i Wallstreet, nu i gärning komme att överge den "intransigenta" hållningen och i stället slå in på en mera "moderat" linje. Huruvida den av honom sålunda gjorde eftergiften för de judiska kretsarna skall leda till konstant lugna o. tillfredsställande förhållanden eller till ett återupprepande av det, som föranledde den nu tilländagångna "utrensningsperioden", får framtiden utvisa.

Åtskilligt tyder emellertid på, att den schism, som sedan länge rått mellan de "intransigenta" och de "moderata" fascisterna genom Farinaccis avskedande från generalsekreterareposten i icke obetydlig grad förvärrats. Från skilda platser i Italien rapporteras om orostämning inom de fascistiska leden och mer eller mindre våldsamma uppträden mellan "intransigenterna" och de "moderata" fascisterna, med "Arbetets fest" den 21 april läto Farinaccis' anhängare utsända ett upprop, vari det bl. a. hette: "Judarna måste ut ur partiet — partiet måste bli kristet — leve den fascistiska intransigensen." Enligt telegram från Rom följer Mussolini uppmärksamt sakernas utveckling. Det vore heltvisst av stort intresse att kunna utläsa de tankar, som härunder röra sig inom honom. Antingen har han nödd och tvungen nu slagit in på den linje, som skiljer honom från "intransigenterna" eller har han gjort det frivilligt i djärvt förlitande till sin egen överlägsna kraft, som ej vidare komme honom att frukta någon, vem det så vara månde.

BREVLÅDA.

"Antib Ratt."

Edert inlägg införes, därest Ni för redaktionen vill uppge Edert namn, vilket bevaras konfidentiellt.

"Svenska arbeterskor".

Bekommit Edert inlägg och skola vi med nöje införa detsamma blott Ni för redaktionen vill uppge Edert namn

Red. av Nationen.

Professor i judisk kultur.

Vid ukrainska vetenskapsakademien i Kijev kommer att inrättas en professur i judisk kultur. Ukrainska folkupplysningskommissariatet har hos rådsregeringens i Moskva utrikeskommissariat anhållit om berättigande för judiska lärde i Västeuropa och Amerika att i studie- och föreläsningssyfte besöka rådsunionen.

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av **kontorsmaskiner** under garanti. Försäljer: **Färgband Karbonpapper** och tillbehör till **billigaste priser.**

HOTELL **KUNG CARL**
Birger Jarlsgatan 23 Telefon: NAMNANROP
Rekommenderas!

RÅDHUS-RESTAURANTEN
HANTVERKAREGATAN 4
MUSIK dagligen av FERNQUISTS Solistkapell.
Tel. 31403

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10766
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

Kem. Tekn. Fabr. Globens
näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
GLOBEN
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8389.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Brunnskur i hemmet
under måltiden och när man är törstig, man dricker *Frukt-Samarin* som ger en läskande och härlig kolsyredryck, det befordrar ämnesomsättningen, renar blodet effektivt, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste rensas bort, utdriver den skadliga urinsyran, är välgörande för lever och njurarna. Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring, sätter kroppen i god form, ger vigör och energi, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Frukt-Samarin.* Pris pr fl. Kr. 2.50, varav erhålles 50 glas Samarin hälsovatten. Säljes å Apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.
CEDERROTHS TEKN. FABRIK, STOCKHOLM

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Beställningar och **Reparationer**
utföras till moderata priser!
FÖRSTKLASSIGT ARBETE!
E. CARLSSON, Skomakare.
Åsögat. 77. Allm. tel. 30 570.

O. L. LUNDHOLMS
HERRSKRÄDDERI.
Barnhusgat. 2, 1/2 tr. Tel. Norr 15807.
(Hörnet av Drottninggatan.)
Emottager beställningar å alla slags herrkläder, såväl uniformer som civila.
Modernt snitt efter senaste modejournal och förstklassig arbete.
Goda in- och utländska moderna tyger ständigt på lager.
HUMANA PRISER!
Goda betalningsvillkor!

= VITVARU = och **HERREKIPERING**
— ELLA ANDERSSON —
Nybrogatan 36, Stockholm.
Tel. Norr 24248
SKJORTOR
KRAGAR
SLIPSAR
DAMUNDERKLÄDER
STRUMPOR
VANTAR
BESTÄLLNINGAR Å
Skjortor — Damunderkläder
mottagas.
OBS! SVENSKA VAROR!

SKO-reparationer
Brunnsgatan 2.
Telefon: Norr 20877.
REKOMMENDERAS.

ANNONSERA I NATIONEN!

GYNNA NATIONENS ANNONSÖRER!

ANNONSÖRERNAS OMDÖME ÄR ATT EN ANNONS I NATIONEN GER EN SÄLLSYNT GOD VALUTA.

NATIONEN

Fredagen den 30 April 1926.

Omålade MÖBLER
Husgerådssaker, alla slag — Leksaker
Billigaste priser
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18343

vänligt för andra en enklare medborgare. Man finner också en viss förklaring över åklagaremyndighetens tillvägagångssätt i förevarande fall — kontrollanterna äro åklagare vid den domstol, där Magnusson bort ställas under tilltal. Där ser man faran av det florerande mångsysslerlet och till vilka konsekvenser det kan leda. Skulle det hava varit tvärtom, nämligen att åklagaren för att freda sig ansett sig tvingad åtala viss person, så hade saken blivit värre. Därigenom hade måhända en fullt oskyldig person kunnat bliva dömd till långvarigt frihetsstraff, blott för att åklagaren skulle kunna framstå ren inför allmänheten. Jag kan icke hjälpa, att jag i dels vad jag här sist anfört och dels i det förhållandet att Magnusson förr innehaft sådan framskjuten social ställning att han kunnat förvärva vänner bland dem som haft bestämmanderätt i denna sak, ser en skymt av mannamån. Och jag är ingalunda ensam, som tycker mig se sådant. Med vilken man än talar så får man till livs svåra förkastelsedomar över de här agerande myndigheterna. "Det är icke svensk lag detta utan rena godtycket", påstår man Och däri är jag icke ovillig att instämma.

Då därtill så mycket annat på senaste tiden framkommit som ställer vår polis och åklagaremyndighet i en helt annat än fördelaktig dager, borde man hava varit mån om att ännu ett fall i sådan riktning icke kunnat läggas till de andra. Men så tyckes icke myndigheterna ifråga resonera. Därigenom synes man blott vilja den satsen, att allmänheten skall låta sig nöja med vad som helst. Och om någon på ett eller annat sätt opponerar sig skall han stämplas och åtalas som smädare. Men får detta fortgå torde förtroendet för offentlig myndighet och respekten för gällande lagar komma att rubbas till det rent otänkbara.

Till Sveriges Konung Gustaf den Femte.

Forts. fr. sid. 1.

vill väl tro, att vårt folk har så grund moral, att det stillatigande nöjer sig med en sådan utmaning.

Det var med missbruk av Konungens namn, som Eders Majestäts ansvarige rådgivare för utrikes ärendena, bankdirektör Knut Agathon Wallenberg, till hämnd, återkallade mig, på sätt skedde — samme utrikesminister, som svek ett i regeringens namn inför hela världen högtidligen avgivet löfte om Sveriges obrottsliga neutralitet under det av storpolitiska rovriddare framkallade världskriget och icke ansåg det vara med fosterlandets intressen oförenligt att låna sig till hemliga tjänster at en av de krigförande makterna, allt till uppenbar skada och skam för det land, som han i kraft av Konungens förtroende utåt representerade. Jag har ock hos riksdagens konstitutionsutskott gjort framställning om grundlagsenlig undersökning inför särskild domstol av hans fosterlandsskadliga förhållande till den främmande makten, på det att allt Sveriges folk må få veta, att ansvaret för den skada och skam, som gick ut över vårt lands goda namn och anseende i främmande land efter avslöjandet härav, vilar å honom allena och till ingen del å mig, som, blott därför att jag på hans order befordrade vissa av hans för mig till innehållet okända telegram, blev offentligen beskylld för att hava gjort "spioneritjänster" åt denna makt, den nesligaste beskyllning, som kan utslungas mot ett neutralt lands diplomatiske representant i annat neutralt land.

Liknande skada och skam har dragits över landet av hans broder G. O. Wallenberg, vilken såsom utomordentligt sändebud och befullmäktigad minister i främmande land alltjämt representerar Sveriges land. Såsom förbrytare- och pajasdiplomat har han blivit offentligen avslöjad, och fullt bindande bevis härom befinna sig sedan längre tid i utrikesdepartementets besittning.

Alla mina framställningar till såväl Kungl. Maj:t som Konungen underordnade organ rörande denne Wallenberg liksom mina yrkanden att själv bliva ställd till laga ansvar, om jag falskeligen skulle ha anklagat honom eller något eljest förbrutit, hava utan motivering avvisats med beskedet, att de icke skulle till någon åtgärd föranleda. Sådant står ej väl i överensstämmelse med Regeringsformen § 16, som bjuder Konungen att rätt och sanning styrka och befordra, vrångvisa och orätt hindra och förbjuda. Dess klara bud, i kraft av vilka jag ock gjort mina framställningar, hava sålunda satts ur kraft, och huset Wallenbergs vilja har i stället blivit högsta lag. Vilken fara löper icke folket i det rättssamhälle, vars gällande lagar sättas ur kraft, när någon av storkapitalismens mäktige sig mot dem förbrutit, medan de i all sin stränghet tillämpas på de mindre inom samhället? Det svenska folket skall förvisso ej heller finna sig i ett dylikt oeiterrättlighetstillstånd i ett rättssamhälle, som vill gälla för ett ordnat sådant. En dag skall ej heller dess tålamod kunna annat än brista, och de, som för sina självändamål räknat med beständighet av dess godmodighet och beskedlighet, skola bittert få erfara, att de uppgjort sådan räkning utan värden.

I kraft av vår främsta grundlag skall Konungen allena styra riket, på sätt regeringsformen föreskriver. Konungens styrande är ett fritt handlande, men endast innanför lagens gränser. Så utsäges ju ock klarligen i Regeringsformen § 16, som ej utan skäl kallats Sveriges Magna Charta. Regeringsformens bestämmelse, att Konungens gärningar skola vara från allt åtal fredade, kunna givetvis ej heller tolkas så, att svensk lag icke gäller för Konungen, vilket ju ock framgår av Sveriges Konungaförsäkran.

Jag dristar hysa den förvissningen, att Eders Majestät, om de, som haft att upplysa Eders Majestät om herrarne Wallenbergs fosterlandsvådliga förehavanden på de höga förtroendeposter, de av särskilda skäl kommit att bekläda, jämlikt pliktens bud i allo givit sanningen äran och intet därav dolt, ock skulle, jämlikt grundlagens bud, rätt och sanning ha främjat och befordrat, vrångvisa och orätt hindrat och förbjudit. Huset Wallenbergs gyllene makt må vara hur stor som helst. Den dag skall enligt naturens ordning likväl icke utebliva, då denna makt kommer att krossas. Det står i Eders Majestäts makt att i vårt fosterlands intresse bidraga till, att den dagen ej blir alltför avlägsen. Fosterlandet behöver omedelbar hjälp från Tronen, för att svenska folket ej skall tillintetgöras under Wallenbergskt förtryck, och det ligger fara i dröjsmål. Sveriges väl, vilket Eders Majestät i konungslig kärlek till folket gjort till valspråk, fordrar ock, att Konungen tar ställning för folket mot förtryckaren och i handling omsätter de ord, som valspråket innehåller.

Sveriges folk, som alltid vetat att hålla Konungens Majestät i hälgd och vördnad och därmed även ställt sig vår främsta grundlags bud till efterrättelse, har ock förväntat, även på det att intet må komma att härutinnan brista, att vår grundlags bud hållas i hälgd och vördnad av de Konungen underställda organ. Sådant kan emellertid icke vara möjligt, om Konungen ej äger den frihet i handlandet och rikets styrande, som grundlagen förutsätter.

Sveriges folk, som väl utgöres av världens förnämsta folkmaterial, har städse varit ett Kungatroget folk, skall förvisso så ock förbliva. Det har alltid stått och står alltjämt vid sin Konungs sida, men har i gengäld förväntat, att Konungen står på dess sida, enligt valspråket: Sveriges väl. Sveriges väl tillåter icke våra lagars urkraftsättande, när en Wallenberg sig mot dem förbrutit, det bjuder deras tillämpning lika mot alla, som trätt dem för när. Ett dylikt gynnande av vissa storkapitalismens mäktige på det goda folkets bekostnad, är ej ägnat att stärka, ej ens att upprätthålla ett önskvärt förtroende till landets överhet, men det är ägnat att bland folket sprida frön, som kunna alstra missnöje och splittring, vilket kan verka skadligt för Sveriges väl.

Herrarne Wallenbergs göranden och låtanden här i landet ha nu antagit sådana former och tagit sig uttryck på sådant sätt, att de kommit att verka störande på det goda förhållandet mellan Konung och folk, i vilkas gemensamma intresse det ligger att detta vidmakthålles.

Misstro icke, Herre Konung, en trogen undersåtes ord, som han i oskrymtad kärlek till Konung och fosterland dristat nedskriva, när han på detta sätt i underdånighet framträder inför sin Konungs Majestät.

Genom huset Wallenberg ha skada och skam gått ut över vårt lands goda namn och anseende i främmande land. Vårt internationella anseende kan icke återupprättas, så länge vi ha Wallenbergare i utrikespolitisk tjänst. Inom landet ha de bragt sorg och förtvivlan och elände över redbara svenskars hem, väl i tusental. Från hög och låg uttalas ve och förbannelse över dessa herrar. En frigörelse från trycket under dem skulle av allt Sveriges folk hälsas med uppriktig tillfredsställelse, och folket skulle förvisso sluta upp som en man vid Konungens sida.

Över ett fritt folk i ett fritt land skall en fri Konung styra, fri från varje slag av fosterlandsskadligt inflytande från utomstående, oansvariga personer.

Därför att jag avskyr lögnen, som jag skulle hata, om jag kunde hata, och därför att jag älskar sanningen, ty älska kan jag, men icke hata, blott avsky och förakta, därför är det, som jag icke fruktat att på detta sätt vända mig till Eders Majestät; hängivande mig åt den vällovliga förhoppningen, att vad jag sålunda i djupaste underdånighet och i sann kärlek till Konung och fosterland nedskrivit skall finna nåd inför Eders Majestäts ögon, och att det skall bliva mig förunnat att få erfara, att vad jag sålunda velat inför Konungens Majestät i underdånighet anföra ock skall komma att oförfalskat nå Majestätets Höga person.

Hålle den Allsmäktige städse sin skyddande hand över vårt älskade Konungahus, som är svenska folkets rättmätiga egendom och skall så förbliva! Huset Wallenberg vilja vi ej veta av! Bort det huset! På historiens blad skall belöningen komma. Konungens valspråk har omsatts i gärning: Sveriges väl.

"Schismen" inom det italienske fascistpartiet.

Forts. fr. sid. 1.

och andra aktioner mot "förbrytaren" och "mördaren" etc. Mussolini och tidningarnas karikatyrtecknare fingo göra sitt yttersta för att för publiken rita ut honom så bestial och hemsk som möjligt. Mussolini låtsade emellertid så litet som möjligt om dvärjalåten i de kosmopolitiska bladen i Stockholm och andra "världskulturella" centra utan koncentrerade sig med all kraft på sitt lands, Italiens, nationella återupprättelse. Så småningom lade sig stormen. Tonen i de stora tidningarna började bliva mindre från, på sina håll t. o. m. hövlig. Man hade tydligen kommit till insikt om, att den fruktade och hatade italienaren icke lät sig avliva med kaskader av tomma ord och ovett. Italiens papper började t. o. m. ges företräde på de stora börserna. — Allt tecken till att förhållandet mellan Mussolini och den judiska storfinansen (makten bakom världspressen) åter blivit mindre fientligt, något som ytterligare bekräftades genom det för någon tid sedan av fascistledningen fattade beslutet, att den man, som under de senare åren skött just "utrensningen" inom fascistpartiet, Farinacci, skulle tillbakaträda från sin befattning som dess generalsekreterare. Beslutet utlades strax i världspressen som ett synligt bevis för att Mussolini, som blivit välvilligt behandlad i Wallstreet, nu i gärning komme att överge den "intransigenta" hållningen och i stället slå in på en mera "moderat" linje. Huruvida den av honom sålunda gjorde eftergiften för de judiska kretsarna skall leda till konstant lugna o. tillfredsställande förhållanden eller till ett återupprepande av det, som föranledde den nu tilländagångna "utrensningsperioden", får framtiden utvisa.

Åtskilligt tyder emellertid på, att den schism, som sedan länge rått mellan de "intransigenta" och de "moderata" fascisterna genom Farinaccis avskedande från generalsekreterareposten i icke obetydlig grad förvärrats. Från skilda platser i Italien rapporteras om orostämning inom de fascistiska leden och mer eller mindre våldsamma uppträden mellan "intransigenterna" och de "moderata" fascisterna, med "Arbetets fest" den 21 april läto Farinaccis' anhängare utsända ett upprop, vari det bl. a. hette: "Judarna måste ut ur partiet — partiet måste bli kristet — leve den fascistiska intransigensen." Enligt telegram från Rom följer Mussolini uppmärksamt sakernas utveckling. Det vore heltvisst av stort intresse att kunna utläsa de tankar, som härunder röra sig inom honom. Antingen har han nödd och tvungen nu slagit in på den linje, som skiljer honom från "intransigenterna" eller har han gjort det frivilligt i djärvt förlitande till sin egen överlägsna kraft, som ej vidare komme honom att frukta någon, vem det så vara månde.

BREVLÅDA.

"Antib Ratt."

Edert inlägg införes, därest Ni för redaktionen vill uppge Edert namn, vilket bevaras konfidentiellt.

"Svenska arbeterskor".

Bekommit Edert inlägg och skola vi med nöje införa detsamma blott Ni för redaktionen vill uppge Edert namn

Red. av Nationen.

Professor i judisk kultur.

Vid ukrainska vetenskapsakademien i Kijev kommer att inrättas en professur i judisk kultur. Ukrainska folkupplysningskommissariatet har hos rådsregeringens i Moskva utrikeskommissariat anhållit om berättigande för judiska lärde i Västeuropa och Amerika att i studie- och föreläsningssyfte besöka rådsunionen.

GYNNA NATIONENS ANNONSÖRER!

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

HOTELL KUNG CARL
Birger Jarlsgatan 23 Telefon: NAMNANROP
Rekommenderas!

RÅDHUS-RESTAURANTEN
HANTVERKAREGATAN 4
MUSIK dagligen av FERNQUISTS Solistkapell.
Tel. 31408

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58, II tr.
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

Kem. Tekn. Fabr. Globens näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer. Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, 3 g., Stockholm.

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Het o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8389.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR,
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Brunnskur i hemmet
under måltiden och när man är törstig, man dricker Frukt-Samarin som ger en läskande och härlig kolsyredryck, det befordrar ämnesomsättningen, renar blodet effektivt, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste rensas bort, utdriver den skadliga urinsyran, är välgörande för lever och njurarna. Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring, sätter kroppen i god form, ger vigör och energi, därför är det hälsobringande att dagligen dricka Frukt-Samarin. Pris pr fl. Kr. 2.50, varav erhålles 50 glas Samarin hälsovatten. Säljes å Apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.
CEDERROTHS TEKN. FABRIK, STOCKHOLM

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

— VITVARU —
och
HERREKIPERING
— ELLA ANDERSSON —
Nybrogatan 38, Stockholm.
Tel. Norr 24248.
SKJORTOR
KRAGAR
SLIPSAR
DAMUNDERKLÄDER
STRUMPOR
VANTAR
BESTÄLLNINGAR å
Skjortor — Damunderkläder
mottagas.
OBS! SVENSKA VAROR!

Beställningar
och
Reparationer
utföras till moderata priser!
FÖRSTKLASSIGT ARBETE!
E. CARLSSON, Skomakare,
Åsögat. 77. Allm. tel. 39570.

O. L. LUNDHOLMS
HERRSKRÄDDERI,
Barnhusgat. 2, 1/2 tr. Tel. Norr 15307.
(Hörnet av Drottninggatan.)
Emottager beställningar å alla slags herrkläder, såväl uniformer som civila.
Modernt snitt efter senaste modejournal och förstklassigt arbete.
Goda in- och utländska moderna tyger ständigt på lager.
HUMANA PRISER!
Goda betalningsvillkor!

SKO-reparationer
Brunnsgatan 2.
Telefon: Norr 20877.
REKOMMENDERAS.

ANNONSERA i NATIONEN!

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet, Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 19. Fredagen den 7 Maj 1926. Årg. 2.

Aktiebolaget Svenska Tobaksmonopolet.

Inledande betraktse: Det i klar strid mot grundlagen tillkomna monopolet är en frukt av den illegitima förbindelsen mellan storfinans och demokrati — ett belysande exempel på den rådande demoralisationen inom vårt politiska liv.

I den anmälan, varmed Nationen vid sin tillkomst för något mera än ett halvt år sedan hälsade allmänheten, lästes bl. a. de orden: "Statsmaktens auktoritet och överhöghet i samhället måste återupprättas." Satsens formulering gav tydligt uttryck för den uppfatningen, att den statliga maktens auktoritet icke längre upprätthölls och att överhögheten i samhället numera övergått i andras, officiellt icke ansvarigas händer. Denna faktiska utveckling av förhållandena är ur landets och folkets synpunkt i högsta grad att beklaga och måste, om den tillåtes fortfara, ofelbart leda till bolsjevikiskt kaos på alla samhällslivets områden. När regering och folkrepresentation vid utövandet av sina värv icke längre anse sig bundna av författningens föreskrifter och sa snart det för "vissa" intressen befinnes lägligt behandla Sveriges grundlag som en papperslapp, då bör det stå klart för varje tänkande medborgare, huru långt vi i själva verket äro komna i utvecklingen på den av "högre makter" åtrådda upplösningens väg. Statsmaktens anspråk på lagens efterlevnad av de enskilda medborgarna förlorar givetvis varje moraliskt rättslig grund, då dess utövare själva visa sig fullständigt negligera lagen, sådan den utformats i rikets grundlagar.

Tvenne belysande exempel på, huru statsmakten i vårt land numera, under patagligt inflytande av obehöriga, oansvariga kretsar, kommit att överge sina tidigare traditioner ifråga om laglydnad, erbjuda de båda statsoktrojerade monopolbolagen "Aktiebolaget Vin och Spritcentralen" o. "Aktiebolaget Sv. Tobaksmonopolet". När en gången tids lagstiftare i grundlagen fastställde den bestämmelsen, att monopolier icke finge instiftas, skedde detta uppenbarligen i full vetskap om den fara, som dylika inrättningar innebure för folket, vilket genom grundlaglig bestämmelse måste skyddas från eventuella försök av mindre ansvarskännande regeringar och riksdagar att vilja belasta det med oskäliga pålagor. I lika hög grad som minnet av de män, vilka en gång formulerade vår nu gällande grundlag, förtjänar att hållas i ära, lika mycket hava de män gjort sig förtjänta av den nu levande generationens förakt, som här gjort sig skyldiga till de mest flagranta brott mot grundlagens bestämmelse. Denna är så tydlig och klar, att den överhuvud icke medgiver någon plausibel vantolkning till brottens rättfärdigande ens med anlitande av det modernistiska juristeriets mest fyndiga lagvrängare. Regeringsformens par. 60 lyder nämligen: "Ej heller må Konungen statens inkomster förpakta eller till vinning för sig och kronan eller enskilda personer och korporationer några monopolier fastställa." Med stöd av denna gällande bestämmelse i Regeringsformen våga vi trotsa vilken juridisk "expert" det vara månde, att såväl sprit- som tobaksmonopolen innebära klara brott mot Sveriges grundlagar, vilka brott givetvis, därest en dömande myndighet ovan statsmakten gåves, måste ådömas förhållandevis oändligt mycket strängare straff än vad statsmaktens underordnade organ ådöma de enskilda medborgarna vid eventuella förseelser. I en följd artiklar hava vi orienterat allmänheten rörande det grundlagsstridiga spritmonopolet och huru inom detta på det mest skandalösa sätt manipulerats av spekulativt anlagda "enskilda personer" i just den anda, som regeringsformens par. 60 avsett att förebygga. Vi vilja nu även ingå på en granskning av Aktiebolaget Svenska Tobaksmonopolet.

* * *

Tobaksmonopolet torde i stort sett vara att betrakta som en frukt av den illegitima förbindelse, som ingatts mellan plutokrati och demokrati i vårt land, ehuru avkomman icke kommit att antaga det utseende i allo, som föräldrarna åstundat. Att tanken ursprungligen och ytterst emanerat från den kosmopolitiska storfinansiella sfären, därom råder intet som helst tvivel. Att monopolet, sådant det hittills gestaltat sig, icke kommit att helt motsvara vederbörandes planer o. förhoppningar är en sak för sig. Respektabla

Forts. å sid. 4.

Fosterlandsförrädarna i Sveriges riksdag.

De svenska män och kvinnor, "representanter för Sveriges folk", som genom sitt biträdande av 1925 års nedrustningsbeslut lånade sig till hantlangare åt den judiska världsmaktens planer på vårt riksförsvars förintande, sålunda för alla tider inskrivande sina namn i Sveriges historia såsom fosterlandsförädare, voro:

I första kammaren: Andre vice talmannen, Klefbeck, Lindley, Berglund, Thorberg, P. Magnusson, G. Möller, N. A. Berge, Carl Gustaf Ekman, Wahlmark, Julin, Carl Svenson, Nothin, von Stockenström, A. E. Åkerman, Alexis Björkman, A. J Bärg, Kobb, Oscar Olson, Thulin Albert Bergström, Pauli, Abrahamsson, Larsén, Ljunggren, Bondesson, Rune, Eli Svänsson, Gustaf Nilsson, Bror Petrén, Östergren ,Linder, Elof Andersson, N. Person, Jacob Larsson, Olof Olsson, Johan Nilsson i Malmö, Carl Johansson, Pålsson, Lindblad, Wigforss ,fröken Hesselgren, Gustav Hanson, Karl Andreas Andersson, Sigfrid Hansson, Isak Svensson, O. Pettersson, Sandegård, v. Schneidern, Björnson, Edward Larson, T. Ström, August Johansson, Tengdahl, Hellberg, Strömberg, Ingeström, Franzén, Bergman, von Koch, Örne, Vindahl, Åkerberg, Alfred Petrén, Lyberg, Dalberg, Pers, Åström, Sandler, Norling, Norin, Carl Eriksson, Carl August Carlsson, Walles, Kvarnzelius, Johan Petér Johansson, Luterkort, Österström, Rosén, Hellström, David Bergström, Almkvist, Jonsson och Asplund.

I andra kammaren: Förste vice talmannen hr Raoul Hamilton, hrr Löfgren i Stockholm, Hagman, Eriksson i Stockholm, Per Albin Hansson, Johansson i Stockholm, Holmström i Stockholm, fru Östlund, fru Wessman hrr Sjöblom, Karlsson i Nynäshamn, Söderberg, Karlsson i Vätö, Andersson i Igelboda, Mosesson, Ahl, Borg, Sjölander, Björnberg, Johansson i Uppmälby, Olsson i Ramsta, Schill, Andersson i Katrineholm, Jonasson, B. K. Lundkvist, Sjögren, Johanson i Kullersta, Karlsson i Vadstena, Olsson i Labemåla, Eriksson i Boxholm, Ward, Holmberg, Hamrin, Carlström, Fast, Andersson i Löbbo. Leo, Blomquist, Magnusson i Kalmar, Werner, Gustavsson i Vimmerby.

Forts. å sid 3.

Förslaget till ny jorddelningslag.

Dess innebörd: Den kapitalistiska politikens triumftåg mot skövlade skogar och ett småbruksproletariat.

En märklig inlaga till Riksdagens första särskilda utskott av juris doktor Adolf Åström.

Uti särskilda skrivelser har advokaten jur. doktor Adolf Åström i Malmö fäst riksdagens första särskilda utskotts — det som behandlar det föreliggande förslaget till jorddelningslag — uppmärksamhet på några belysande rättsfall ur sin praktik. Ett av dessa — ang. ett illa verkställt skifte av ett hemman, Bastholmen, i Bohusläns skärgård — utmynnade i förslaget att ett s. k. orubbligt skifte må göras om på yrkande av allenast en delägare, därest det visas, att det förut övergångna skiftet upenbarligen länt till förfang för delägare, alltså en slags resning i skiftessak. Ett annat gällde delningen av Silvåkra o. Kranke sjöar i Malmöhus län, varigenom dr Åström ville påvisa de praktiska konsekvenserna av att skifta insjöar och vattenbetäckta områden i allmänhet. Genom ett tredje rättsfall — ang. delning av vattenområde i Mörrums å — påvisades, att då delningen gällde speciellt vattenkraft, delningen var i sig själv meningslös samt dessutom säkerligen tekniskt outförbar, atminstone om man uppställer det kravet på en delning, att den skall leda till ett för alla delägare rättvist resultat. Slutligen har doktor Åström i en ny skrivelse, daterad d. 13 april d. å., sökt belysa det föreliggande stora lagstiftningsarbetet i hela dess vidd, från synpunkten av dess allmänna innebörd och dess förmodade verkningar på vårt lands hela jordegendomsordning.

Förslaget till jorddelningslag med annexlagar, skriver dr Åström, uppdrager konturerna till ett jorddelningsmaskineri, som från teknisk lagstiftningssynpunkt betraktat måste betecknas såsom synnerligen fulländat, men som med avseende å dess förutsebara verkningar icke desto mindre måste sägas vara ödesdigert, ja beklämmande ödesdigert. I fortsättningen heter det:

Detta maskineri skall bestå av tre institut: laga skifte, avstyckning och sammanläggning av fastigheter. Genom de två förstnämnda skall statsterritoriets hela nuvarande under forntiden och medeltiden organiskt uppbyggda jordrättsordning fullständigt nedbrytas, nivelleras och atomiseras i individuellt bestämda parceller. Genom sammanläggningsinstitutet åter skola två eller flera parceller mekaniskt med varandra förenas för att tillgodose nutida ekonomiska ändamål.

Instituten laga skifte och avstyckning innebära ett till sina yttersta möjligheter fullföljande av de principer, som kommit till uttryck i de moderna jorddelningsförfarandena: stor-, en- och laga skifte, hemmansklyvning, ägostyckning och avsöndring. Sammanläggningsinstitutet är däremot alldeles nytt i vår historia.

Vår nuvarande jordrättsordnings bärande sociala enheter, byarna, vilka redan under de moderna skiftenas påverkan kommit i upplösningstillstånd, skola nu helt utplånas från jorden. All byallmänning, vare sig den nu består av skogsmark, mineralförekomster, insjöar, vattenkraft eller saltsjöområden, och vare sig den vid skifte undantagits för samfällt behov eller lämnats oskiftad, är hädanefter föremål för delning (enligt bestämmelsen om de s. k. tertiära skifteslagen i 1 kap. 2 § under 2). Ägolott, som utbrutits genom orubbligt skifte, eller genom hemmansklyvning eller ägostyckning ävensom avsöndrad lägenhet (s. k. sekundärt skifteslag) kan likaledes delas (1 kap. 2 § under 2). Tillhörande andel i byallmänning av ovan angiven beskaffenhet skall i sammanhang därmed delas (1 kap. 5 §). Dessa jorddelningar kunna komma till stånd på begäran av en enda delägare. Men härjämte kan, låt vara med vissa restriktioner i fråga om rätten att få skifte till stånd, by, som förut delats genom vad man hittills benämnt orubb-

(Forts. å sid. 4.

Ministeriella 1:a-majtal.

Den stora demonstrationsdagen är lyckligen överstånden. Säkerligen till hrr socialistkoryféers stora glädje. Ty det börjar att förnimmas orostecken inom de egna leden, där man mångenstädes anser, att det går väl långsamt med förverkligandet av alla de stortaliga löftena om guld och gröna skogar den dag blott arbetarnas ledare komme till makten. Situationen är också paradoxal: En arbetareregering som politisk exekutor av den de facto regerande kosmopolitiska kapitalismens vilja! Men bägge parterna äro nöjda och därför förblir det som det är. Och socialdemokratien, som när det gällde att sammankitta arbetarna till ett politiskt maktblock förmenades vilja kämpa mot kapitalet, har numera hos oss mycket föga sinne eller intresse för sådana underordnade realiter. Dess stora "demonstration" vid årets första maj berörde knappast med ett ord det kapitalistiska spörsmålet. Kapitalismen är nu kantänka besegrad, så på den höves icke att spilla vidare ord! Nu gällde det större saker, sådant som "effektiva sociala reformer", "världsfred och internationell rättsordning" etc.

Bland den långa raden av socialistiska koryféer, som 1 maj voro ute och talade till folket, förmärktes även flera av regeringens ledamöter, såsom statsrådet Möller å Gärdet i Stockholm samt statsministern i Örebro och statsrådet Schlyter i Ystad.

Statsrådet Möller prisar regeringens sociala reformarbete och hånar fascismen.

Statsrådet Möller inledde sitt anförande med en erinran om, hurusom Sverige var det land på jorden med undantag blott för Australiens, där socialdemokratien var som starkast. Socialismen genomgick nu här "en utvecklingens paradox". Så rekapitulerades "socialistregeringens" stora insatser på de sociala reformernas område, varvid särskilt berördes olycksfallsförsäkringen, 8-timmarsdagen, arbetslöshetsfrågan och socialförsäkringen. De borgerliga bjöde emellertid ett allt starkare motstånd mot arbetareklassens sociala reformsträvanden och därför gällde det nu för arbetarna att sluta lederna än fastare samman. Till slut konstaterade hr socialministern, att fascismen icke hade några utsikter att vinna anhängare i vårt land och stor i munnen som alltid utlät han sig som följer: "men skulle

(Forts. å sid. 2).

Judefrågans kärna.

(Forts. fr. n:r 17).

Protokoll N:r 3.

Makten och ärelystnaden.

För att förleda de maktlystna till maktmissbruk hava vi rest alla krafter mot varandra, i det vi utvecklat deras liberala tendenser till oberoende. I denna riktning hava vi uppeggat all företagsamhet, hava beväpnat alla partier och hava ställt makten som en skottavla för all slags ambition. Vi hava förvandlat rikena till arenor för oroligheter och uppror. Ännu en liten tid, och oroligheter, fallisement uppstå överallt..

Skinneriet och aristokratin.

Folket har under vår ledning tillintetgjort aristokratin, vilken var dess naturliga försvarare o. försörjare, för sin egen dels skull oupplösligt förenad med folkvälståndet. Nu, med aristokratins tillintetgörelse, har folket råkat ut för skinneriet av hastigt rikblivna kanaljer, vilka skoningslöst klavbundit arbetarne.

Hemligheten av den sociala organisationens vetenskap.

Den sociala organisationens rätta ve-

Forts. å sid 3.

Förstamaj-demonstrationen.

En svensk arbetareröst för fascismen.

Redaktionen har emottagit nedanstående inlägg med begäran om införande:

Hr Redaktör!

Undertecknad hade det något tvivelaktiga nöjet att ase Sveriges "härskande" klass' uppmarsch på första maj här i Stockholm. Jag kunde da ej undvika att göra den reflexionen, att tiderna hava förändrats bra mycket. Bara för några år sedan var det en viss schvung och självmedvetenhet i det socialdemokratiska demonstrationståget och polisen fick titt och tätt göra en påhälsning i ledet för att taga hand om något standar, som bar otillåten inskrift. Nu däremot ser socialdemokraternas demonstrationståg allt annat en revolutionärt ut: tjocka och välmående är totalintrycket man får av dem. De äro vanemänniskor, som sin vana troget varje första maj ga ut för att demonstrera sin tilltagande korpulens. Går man däremot till kommunisterna sa får man ett annat intryck: sjungande och skränande är proletariatets väg till Gärdet och utanför Moskvas kontor i norra Kungstornet på Kungsgatan blir det teater, en buse utbringar ett leve för människornas fri- och rättigheter. Deltagarna i spektaklet borde dock upplysas om,

(Forts. å sid. 4.

Den judiska krigshetsen och strävan efter världsherravälde.

Huset Warburgs roll vid förhindrandet av fredsförhandlingar mellan Ryssland och Tyskland i Stockholm 1916.

Nyligen har i Tyskland avslutats en rättegang rörande ärekränkning mellan det judiska miljardär- och bankirhuset Warburg, kärande, och en av de judiska snyltgästernas nutida äldste och skickligaste bekämpare, Theodor Fritsch i Leipzig, svarande. Ansvar yrkades på Fritsch för att han i sin tidning Hammer bl. a. beskyllt huset Warburg för att tillsammans med den övriga judiska storfinansen ha varit de verklige upphovsmännen till världskriget samt huset Warburg särskilt för att genom en av sina medlemmar, Fritz Warburg, vid hemliga fredsförhandlingar i Stockholm sommaren 1916 mellan utsände från ryske tsaren och tyske kejsaren ha förhindrat fredsförhandlingars inledande. Fritsch frikändes i det stora hela, men för sitt påstående rörande den nämnde Warburgs förhållande till de tysk-ryska förhandlingarna i Stockholm dömdes han på grund av formella skäl (alltså icke på grund av sakskäl) till 1,000 guldmarks böter. I sak hade Fritsch helt och hållet vunnit rättegången. Vid densamma hade Fritsch genom sin sakförare, Rechtsanwalt Jacobsen, framlagt ett överväldigande antal bevis för sina påståenden. En stor del av dessa handlingar och brev undertrycktes emellertid av domstolen, men genom sin dom visade domstolen att den likväl tagit intryck av desamma. I den Fritschska samlingen av bevisande handlingar ingår även nedan anförda såsom ursprungshandling inför domstolen framlagda brev från Fritz Warburgs broder, professor Abraham Moritz Warburg, till doktor H. i Bremen. Detta brev är tillräckligt för att moraliskt döma huset Warburg och därmed hela den judiska storfinansen då det tydligt och klart visar, att en tysk-rysk fred, som kunnat skona fortsatta lidanden och omätliga timliga och andliga värdens förstörelse genom den fortsatta krigföringen och de därefter följande omstörtningarna, helt kallblodigt förhindrades av den ju-

Forts. å sid. 2.

Redaktör: Elof Eriksson
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår Kr. 10.—
Halvår Kr. 5.50
Kvartal Kr. 2.75

N:r 19. Fredagen den 7 Maj 1926. Årg. 2.

Aktiebolaget Svenska Tobaksmonopolet.

Inledande betraktelse: Det i klar strid mot grundlagen tillkomna monopolet är en frukt av den illegitima förbindelsen mellan storfinans och demokrati — ett belysande exempel på den rådande demoralisationen inom vårt politiska liv.

I den anmälan, varmed Nationen vid sin tillkomst för något mera än ett halvt år sedan hälsade allmänheten, lästes bl. a. de orden: "Statsmaktens auktoritet och överhöghet i samhället måste återupprättas." Satsens formulering gav tydligt uttryck för den uppfatningen, att den statliga maktens auktoritet icke längre upprätthölls och att överhögheten i samhället numera övergått i andras, officiellt icke ansvarigas händer. Denna faktiska utveckling av förhållandena är ur landets och folkets synpunkt i högsta grad att beklaga och måste, om den tillätes fortfara, ofelbart leda till bolsjevikiskt kaos på alla samhällslivets områden. När regering och folkrepresentation vid utövandet av sina värv icke längre anse sig bundna av författningens föreskrifter och så snart det för "vissa" intressen befinnes lägligt behandla Sveriges grundlag som en papperslapp, då bör det stå klart för varje tänkande medborgare, huru långt vi i själva verket äro komna i utvecklingen på den av "högre makter" åtrådda upplösningens väg. Statsmaktens anspråk på lagens efterlevnad av de enskilda medborgarna förlorar givetvis varje moraliskt rättslig grund, då dess utövare själva visa sig fullständigt negligera lagen, sådan den utformats i rikets grundlagar.

Tvenne belysande exempel på, huru statsmakten i vårt land numera, under påtagligt inflytande av obehöriga, oansvariga kretsar, kommit att överge sina tidigare traditioner ifråga om laglydnad, erbjuda de båda statsoktrojerade monopolbolagen "Aktiebolaget Vin och Spritcentralen" o. "Aktiebolaget Sv. Tobaksmonopolet". När en gången tids lagstiftare i grundlagen fastställde den bestämmelsen, att monopolier icke finge instiftas, skedde detta uppenbarligen i full vetskap om den fara, som dylika inrättningar innebure för folket, vilket genom grundlaglig bestämmelse måste skyddas från eventuella försök av mindre ansvarskännande regeringar och riksdagar att vilja belasta det med oskäliga pålagor. I lika hög grad som minnet av de män, vilka en gång formulerade vår nu gällande grundlag, förtjänar att hållas i ära, lika mycket hava de män gjort sig förtjänta av den nu levande generationens förakt, som här gjort sig skyldiga till de mest flagranta brott mot grundlagens bestämmelse. Denna är så tydlig och klar, att den överhuvud icke medgiver någon plausibel vantolkning till brottens rättfärdigande ens med anlitande av det modernistiska juristeriets mest fyndiga lagvrängare. Regeringsformens par. 60 lyder nämligen: "Ej heller må Konungen statens inkomster förpakta eller till vinning för sig och kronan eller enskilda personer och korporationer några monopolier fastställa." Med stöd av denna gällande bestämmelse i Regeringsformen våga vi trotsa vilken juridisk "expert" det vara månde, att såväl sprit- som tobaksmonopolen innebära klara brott mot Sveriges grundlagar, vilka brott givetvis, därest en dömande myndighet ovan statsmakten gåves, måste ådömas förhållandevis oändligt mycket strängare straff än vad statsmaktens underordnade organ ådöma de enskilda medborgarna vid eventuella förseelser. I en följd artiklar hava vi orienterat allmänheten rörande det grundlagsstridiga spritmonopolet och huru inom detta på det mest skandalösa sätt manipulerats av spekulativt anlagda "enskilda personer" i just den anda, som regeringsformens par. 60 avsett att förebygga. Vi vilja nu även ingå på en granskning av Aktiebolaget Svenska Tobaksmonopolet.

Tobaksmonopolet torde i stort sett vara att betrakta som en frukt av den illegitima förbindelse, som ingåtts mellan plutokrati och demokrati i vårt land, ehuru avkomman icke kommit att antaga det utseende i allo, som föräldrarna åstundat. Att tanken ursprungligen och ytterst emanerat från den kosmopolitiska storfinansiella sfären, därom råder intet som helst tvivel. Att monopolet, sådant det hittills gestaltat sig, icke kommit att helt motsvara vederbörandes planer o. förhoppningar är en sak för sig. Respektabla

Forts. å sid. 4.

Fosterlandsförrädarna i Sveriges riksdag.

De svenska män och kvinnor, "representanter för Sveriges folk", som genom sitt biträdande av 1925 års nedrustningsbeslut lånade sig till hantlangare åt den judiska världsmaktens planer på vårt riksförsvars förintande, sålunda för alla tider inskrivande sina namn i Sveriges historia såsom fosterlandsförädare, voro:

I första kammaren: Andre vice talmannen, Klefbeck, Lindley, Berglund, Thorberg, P. Magnusson, G. Möller, N. A. Berge, Carl Gustaf Ekman, Wahlmark, Julin, Carl Svenson, Nothin, von Stockenström, A. E. Åkerman, Alexis Björkman, A. J Bärg, Kobb, Oscar Olson, Thulin Albert Bergström, Pauli, Abrahamsson, Larsén, Ljunggren, Bondesson, Rune, Eli Svänsson, Gustaf Nilsson, Bror Petrén, Östergren, Linder, Elof Andersson, N. Person, Jacob Larsson, Olof Olsson, Johan Nilsson i Malmö, Carl Johansson, Pålsson, Lindblad, Wigforss, fröken Hesselgren, Gustav Hanson, Karl Andreas Andersson, Sigfrid Hansson, Isak Svensson, O. Pettersson, Sandegård, v. Schneidern, Björnson, Edward Larson, T. Ström, August Johansson, Tengdahl, Hellberg, Strömberg, Ingeström, Franzén, Bergman, von Koch, Örne, Vindahl, Åkerberg, Alfred Petrén, Lyberg, Dalberg, Pers, Åström, Sandler, Norling, Norin, Carl Eriksson, Carl August Carlsson, Walles, Kvarnzelius, Johan Peter Johansson, Luterkort, Österström, Rosén, Hellström, David Bergström, Almkvist, Jonsson och Asplund.

I andra kammaren: Förste vice talmannen hr Raoul Hamilton, hrr Löfgren i Stockholm, Hagman, Eriksson i Stockholm, Per Albin Hansson, Johansson i Stockholm, Holmström i Stockholm, fru Östlund, fru Wessman hrr Sjöblom, Karlsson i Nynäshamn, Söderberg, Karlsson i Vätö, Andersson i Igelboda, Mosesson, Ahl, Borg, Sjölander, Björnberg, Johansson i Uppmälby, Olsson i Ramsta, Schill, Andersson i Katrineholm, Jonasson, B. K. Lundkvist, Sjögren, Johanson i Kullersta, Karlsson i Vadstena, Olsson i Labemåla, Eriksson i Boxholm, Ward, Holmberg, Hamrin, Carlström, Fast, Andersson i Löbbo, Leo, Blomquist, Magnusson i Kalmar, Werner, Gustavsson i Vim-

Forts. å sid 3.

Förslaget till ny jorddelningslag.

Dess innebörd: Den kapitalistiska politikens triumftåg mot skövlade skogar och ett småbruksproletariat.

En märklig inlaga till Riksdagens första särskilda utskott av juris doktor Adolf Åström.

Uti särskilda skrivelser har advokaten jur. doktor Adolf Åström i Malmö fäst riksdagens första särskilda utskotts — det som behandlar det föreliggande förslaget till jorddelningslag — uppmärksamhet på några belysande rättsfall ur sin praktik. Ett av dessa — ang. ett illa verkställt skifte av ett hemman, Bastholmen, i Bohusläns skärgård — utmynnade i förslaget att ett s. k. orubbligt skifte må göras om på yrkande av allenast en delägare, därest det visas, att det förut övergångna skiftet upenbarligen länt till förfång för delägare, alltså en slags resning i skiftessak. Ett annat gällde delningen av Silvåkra o. Kranke sjöar i Malmöhus län, varigenom dr Åström ville påvisa de praktiska konsekvenserna av att skifta insjöar och vattenbetäckta områden i allmänhet. Genom ett tredje rättsfall — ang. delning av vattenområde i Mörrums å — påvisades, att då delningen gällde speciellt vattenkraft, delningen var i sig själv meningslös samt dessutom säkerligen tekniskt outförbar, åtminstone om man uppställer det kravet på en delning, att den skall leda till ett för alla delägare rättvist resultat. Slutligen har doktor Åström i en ny skrivelse, daterad d. 13 april d. å., sökt belysa det föreliggande stora lagstiftningsarbetet i hela dess vidd, från synpunkten av dess allmänna innebörd och dess förmodade verkningar på vårt lands hela jordegendomsordning.

Förslaget till jorddelningslag med annexlagar, skriver dr Åström, uppdrager konturerna till ett jorddelningsmaskineri, som från teknisk lagstiftningssynpunkt betraktat måste betecknas såsom synnerligen fulländat, men som med avseende å dess förutsebara verkningar icke desto mindre måste sägas vara ödesdigert, ja beklämmande ödesdigert. I fortsättningen heter det:

Detta maskineri skall bestå av tre institut: laga skifte, avstyckning och sammanläggning av fastigheter. Genom de två förstnämnda skall statsterritoriets hela nuvarande under forntiden och medeltiden organiskt uppbyggda jordrättsordning fullständigt nedbrytas, nivelleras och atomiseras i individuellt bestämda parceller. Genom sammanläggningsinstitutet åter skola två eller flera parceller mekaniskt med varandra förenas för att tillgodose nutida ekonomiska ändamål.

Instituten laga skifte och avstyckning innebära ett till sina yttersta möjligheter fullföljande av de principer, som kommit till uttryck i de moderna jorddelningsförfarandena: stor-, en- och laga skifte, hemmansklyvning, ägostyckning och avsöndring. Sammanläggningsinstitutet är däremot alldeles nytt i vår historia.

Vår nuvarande jordrättsordnings bärande sociala enheter, byarna, vilka redan under de moderna skiftenas påverkan kommit i upplösningstillstånd, skola nu helt utplånas från jorden. All byallmänning, vare sig den nu består av skogsmark, mineralförekomster, insjöar, vattenkraft eller saltsjöområden, och vare sig den vid skifte undantagits för samfällt behov eller lämnats oskiftad, är hädanefter föremål för delning (enligt bestämmelsen om de s. k. tertiära skifteslagen i 1 kap. 2 § under 3). Ägolott, som utbrutits genom orubbligt skifte, eller genom hemmansklyvning eller ägostyckning ävensom avsöndrad lägenhet (s. k. sekundärt skifteslag) kan likaledes delas (1 kap. 2 § under 2). Tillhörande andel i byallmänning av ovan angiven beskaffenhet skall f sammanhang därmed delas (1 kap. 5 §). Dessa jorddelningar kunna komma till stånd på begäran av en enda delägare. Men härjämte kan, låt vara med vissa restriktioner i fråga om rätten att få skifte till stånd, by, som förut delats genom vad man hittills benämnt orubb-

(Forts. å sid. 4.

Ministeriella 1:a-majtal.

Den stora demonstrationsdagen är lyckligen överstånden. Säkerligen till hrr socialistkoryféers stora glädje. Ty det börjar att förnimmas orostecken inom de egna leden, där man mångenstädes anser, att det går väl långsamt med förverkligandet av alla de stortaliga löftena om guld och gröna skogar den dag blott arbetarnas ledare komme till makten. Situationen är också paradoxal: En arbetareregering som politisk exekutor av den de facto regerande kosmopolitiska kapitalismens vilja! Men bägge parterna äro nöjda och därför förblir det som det är. Och socialdemokratien, som när det gällde att sammankitta arbetarna till ett politiskt maktblock förmenades vilja kämpa mot kapitalet, har numera hos oss mycket föga sinne eller intresse för sådana underordnade realiter. Dess stora "demonstration" vid årets första maj berörde knappast med ett ord det kapitalistiska spörsmålet. Kapitalismen är nu kantänka besegrad, så på den höves icke att spilla vidare ord! Nu gällde det större saker, sådant som "effektiva sociala reformer", "världsfred och internationell rättsordning" etc.

Bland den långa raden av socialistiska koryféer, som 1 maj voro ute och talade till folket, förmärktes även flera av regeringens ledamöter, såsom statsrådet Möller å Gärdet i Stockholm samt statsministern i Örebro och statsrådet Schlyter i Ystad.

Statsrådet Möller prisar regeringens sociala reformarbete och hånar fascismen.

Statsrådet Möller inledde sitt anförande med en erinran om, hurusom Sverige var det land på jorden med undantag blott för Australiens, där socialdemokratien var som starkast. Socialismen genomgick nu här "en utvecklingens paradox". Så rekapitulerades "socialistregeringens" stora insatser på de sociala reformernas område, varvid särskilt berördes olycksfallsförsäkringen, 8-timmarsdagen, arbetslöshetsfrågan och socialförsäkringen. De borgerliga bjöde emellertid ett allt starkare motstånd mot arbetareklassens sociala reformsträvanden och därför gällde det nu för arbetarna att sluta lederna än fastare samman. Till slut konstaterade hr socialministern, att fascismen icke hade några utsikter att vinna anhängare i vårt land och stor i munnen som alltid utlät han sig som följer: "men skulle

(Forts. å sid. 2).

Judefrågans kärna.

(Forts. fr. n:r 17).

Protokoll N:r 3.

Makten och ärelystnaden.

För att förleda de maktlystna till maktmissbruk hava vi rest alla krafter mot varandra, i det vi utvecklat deras liberala tendenser till oberoende. I denna riktning hava vi uppeggat all företagsamhet, hava beväpnat alla partier och hava ställt makten som en skottavla för all slags ambition. Vi hava förvandlat rikena till arenor för oroligheter och uppror. Ännu en liten tid, och oroligheter, fallisement uppstå överallt..

Skinneriet och aristokratin.

Folket har under vår ledning tillintetgjort aristokratin, vilken var dess naturliga försvarare o. försörjare, för sin egen dels skull oupplösligt förenad med folkvälståndet. Nu, med aristokratins tillintetgörelse, har folket råkat ut för skinneriet av hastigt rikblivna kanaljer, vilka skoningslöst klavbundit arbetarne.

Hemligheten av den sociala organisationens vetenskap.

Den sociala organisationens rätta ve-

Forts. å sid 3.

Förstamaj-demonstrationen.

En svensk arbetareröst för fascismen.

Redaktionen har emottagit nedanstående inlägg med begäran om införande:

Hr Redaktör!

Undertecknad hade det något tvivelaktiga nöjet att ase Sveriges "härskande" klass' uppmarsch på första maj här i Stockholm. Jag kunde då ej undvika att göra den reflexionen, att tiderna hava förändrats bra mycket. Bara för några år sedan var det en viss schvung och självmedvetenhet i det socialdemokratiska demonstrationståget och polisen fick titt och tätt göra en påhälsning i ledet för att taga hand om något standar, som bar otillåten inskrift. Nu däremot ser socialdemokraternas demonstrationståg allt annat en revolutionärt ut: tjocka och välmående är totalintrycket man får av dem. De äro vanemänniskor, som sin vana troget varje första maj gå ut för att demonstrera sin tilltagande korpulens. Går man däremot till kommunisterna så får man ett annat intryck: sjungande och skränande är proletariatets väg till Gärdet och utanför Moskvas kontor i norra Kungstornet på Kungsgatan blir det teater, en buse utbringar ett leve för människornas fri- och rättigheter. Deltagarna i spektaklet borde dock upplysas om,

(Forts. å sid. 4.

Den judiska krigshetsen och strävan efter världsherravälde.

Huset Warburgs roll vid förhindrandet av fredsförhandlingar mellan Ryssland och Tyskland i Stockholm 1916.

Nyligen har i Tyskland avslutats en rättegång rörande ärekränkning mellan det judiska miljardär- och bankirhuset Warburg, kärande, och en av de judiska snyltgästernas nutida äldste och skickligaste bekämpare, Theodor Fritsch i Leipzig, svarande. Ansvar yrkades på Fritsch för att han i sin tidning Hammer bl. a. beskyllt huset Warburg för att tillsammans med den övriga judiska storfinansen ha varit de verklige upphovsmännen till världskriget samt huset Warburg särskilt för att genom en av sina medlemmar, Fritz Warburg, vid hemliga fredsförhandlingar i Stockholm sommaren 1916 mellan utsände från ryske tsaren och tyske kejsaren ha förhindrat fredsförhandlingars inledande. Fritsch frikändes i det stora hela, men för sitt påstående rörande den nämnde Warburgs förhållande till de tysk-ryska förhandlingarna i Stockholm dömdes han på grund av formella skäl (alltså icke på grund av sakskäl) till 1,000 guldmarks böter. Isak hade Fritsch helt och hållet vunnit rättegången. Vid densamma hade Fritsch genom sin sakförare, Rechtsanwalt Jacobsen, framlagt ett överväldigande antal bevis för sina påståenden. En stor del av dessa handlingar och brev undertrycktes emellertid av domstolen, men genom sin dom visade domstolen att den likväl tagit intryck av desamma. I den Fritschska samlingen av bevisande handlingar ingår även nedan anförda såsom ursprungshandling inför domstolen framlagda brev från Fritz Warburgs broder, professor Abraham Moritz Warburg, till doktor H. i Bremen. Detta brev är tillräckligt för att moraliskt döma huset Warburg och därmed hela den judiska storfinansen då det tydligt och klart visar, att en tysk-rysk fred, som kunnat skona fortsatta lidanden och omätliga timliga och andliga värdens förstörelse genom den fortsatta krigföringen och de därefter följande omstörtningarna, helt kallblodigt förhindrades av den ju-

Forts. å sid. 2.

Den 7 Maj.

Den bolsjevikiska upprorsrörelsen.

Den politiska situationen i olika länder karaktäriseras i närvarande stund i hög grad av den rasande tvekamp, som överallt utkämpas mellan å ena sidan de nationella, kristna samhällena och å den andra den mot världsimperium strävande judiska makten. Det är den artusen gamla kampen mellan judendom och kristendom i dess till synes avgörande skede. En nära framtid skall med all sannolikhet visa, vilken av dessa båda makter, som skall avgå med segern och behålla herraväldet över mänskligheten. Materiellt har judendomen övertaget, då den disponerar över världskapitalet och - pressen medan kristendomens förnämsta styrka ligger i dess högre livsideal och de moraliska företräden detta skänker de kristna i deras kamp. Efter världskriget, som bragte Europas folk i den internationella judiska storfinansens våld, igångsattes med stöd av denna den bolsjevikiska internationalen i syfte att genom de nationella samhällenas revolutionering bereda vägen för det judiska världsriket. I Ryssland, där marken under revolutionen sorgfälligt underminerats, lyckades experimentet. De bildade ryska klasserna utrotades, och "Guds utvalda folks" utvalda skara tog sitt säte i Moskva, som förvandlades till en central för "den stora världsrevolutionen". Därifrån ledes nu alltsedan dess den av Newyorkbankirerna finansierade kommunistiska revolutionsrörelsen i alla länder. Flerstädes har det redan hängt på ett hår. I Ungarn lyckades det visserligen Bela Kun et consortes att genom en kupp rycka till sig makten, men endast för att efter en mycket kort härlighet åter lämna den ifrån sig och med en riklig reskassa huvudstupa fly ur landet. I Italien, Bulgarien, Estland m.fl. länder var det också nära däran, men ha de nationella sinnade krafterna där liksom annorstädes i Europa hittills lyckats att förhindra de revolutionära attackerna. För att nu icke tala om folken i andra världsdelar, såsom japaner, kineser etc., vilka endast med uppbjudande av all sin kraft lyckats hålla de internationella omstörtarna stången.

Allvarligast artar sig för närvarande i Europa efter vad det vill synas situationen i Frankrike och England. Medan den judiska storfinansen allt hänsynslösare pressar det under en skuldbörda av flera hundra miljarder suckande franska folket och alltdjupare nedtrycker francen, ansätter Moskva i hemligt samförstånd med Newyorkbankirerna allt mera våldsamt; landet är f. n. de facto ur stånd att uppsätta en regeringsduglig ministär. I England fira de samverkande röda och gula internationalerna i dessa dagar en stor triumf, i det det lyckats dem att sätta i scen den stora kolstrejken, varigenom 5 miljoner arbetare kastats ut i striden och samhällets försatts i en fruktansvärd gungning, varav revolutionens herrar vänta sig ett det rikligaste fiske. Moskvas härvarande organ, Folkets Dagblad Politiken, jublar inför det perspektiv denna kraftmätning öppnar för "proletariatets frigörelse" och yttrar i sin tydligen välinformerade ledare av den 4 maj: "Gruvarbetareinternationalens exekutiv har helt nyligen beslutat att förhindra all export av kol till England under konflikten och att i nödfall tillgripa internationell kolarbetarestrejk. Med all sannolikhet ha de engelska arbetarna tillförsäkrat sig stöd även från transportarbetarnas international". Läget i samband med den stora kolstrejken i England ger oss en aning om arten och vidden av det underjordiska arbete, som under Moskvas ledning f. n. bedrives mot de nationella kristna samhällenas bestånd.

Vetskapen om dessa planers förekomst i alla länder borde, kan det tyckas, utgöra ett memento och ett allvarligt sådant även för vårt folk att vara på sin vakt gentemot de nya, judiska världsfrälsarna, som på terrorns väg vilja nå fram till mänsklighetens drömda lyckorike. Men nej, den i judendomens sold stående dagspressen här i landet låtsas, som om ingen fara vore för handen. Våra ledande politiker fraternisera med Moskvas revolutionära agenter i Stockholm och offentliggöra alltemellanåt förklaringar, avsedda att ingiva den svenska allmänheten en fullkomligt falsk uppfattning om den kommunistiska propagandan såsom en helt oskyldig företeelse, ej ens värd att observeras, sålunda direkt stödjande det revolutionära undermineringsarbetet. Detta tillstånd kan emellertid icke i fortsättningen tolereras av de element inom nationen, som icke utan vidare äro hågade att ge sig de nya världsfrälsarna i våld. Ögonblicket kan snart ej längre uppskjutas då de spridda skarorna av nationellt tänkande svenska män och kvinnor samlas till försvar för sitt nationella arvegods gentemot de framstormande inkräktarna. De, som nu umgås med planer på att rycka detta arvegods ifrån oss, äro redan komna vida längre i sina strävanden än de flesta ana och inrätta sig f. n. i vårt land liksom vore de redan erkända ledare till Svea rike. Med statsmakternas goda minne organisera de en "hemlig krigsmakt", avsedd att en gång framskickas för den avgörande striden, och utveckla en underminerande propagandaverksamhet, spridande det bolsjevikiska giftet till allt vidare kretsar av vårt folk. Deras högkvarter utgöres av Sovjet-Rysslands legation och dess s. k. handelsdelegation i Stockholm, vilkas mot rikets säkerhet riktade förehavanden av myndigheterna betraktas och även behandlas såsom fullt lojala. Ännu har visserligen icke tidpunkten för dem befunnits läglig för någon större framstöt, man föredrar att vänta därmed tills förberedelserna avancerat så långt att risken av ett kuppförsök blir så minimal som möjligt; dock, det på olika hemliga vägar bedrivna arbetet bereder alltmera marken, det mognar.

Att vi i sovjets representation och dess handelsdelegation i verkligheten hava att se en aktiv revolutionscentral mitt inne i vår svenska huvudstad, är höjt över allt tvivel. Den verksamhet, som utvecklas av handelsdelegationen, vilken tidvis utgjorts av ända upp till ett 150-tal personer, naturligtvis till stor del av judisk börd, torde huvudsakligen gå ut på propaganda i revolutionärt syfte. Vi tveka icke att beteckna det som en skandal, att denna revolutionsligas verksamhet i vårt land av statsmakterna tolereras. Den man, advokat Georg Branting, Hjalmar Brantings son, vilken kanske mera än någon annan svensk varit direkt verksam för befordrandet och skyddandet av revolutionsherrarnas absolut frihet att här bedriva sitt mot landets bestånd inriktade undermineringsarbete — för vilken tjänst han även skall hava väl honorerats — förtjänar alla hederliga svenskars djupaste förakt. Huruvida hr Georg Branting åtagit sig det landsförrädiska uppdraget mot något slags vederlag att en gång, när revolutionen genomförts, få bliva dess förste vid makten i vårt land, är visserligen icke känt, men tanken är därför visst icke utesluten. Måhända hava herrarna i Moskva ansett hans namn lämpligt som skylt, när en gång det stora avgörandet skall ske och sovjetregeringen in spe utropas i Sverige.

Inom nationellt sinnade kretsar ställer man sig nu den frågan: Huru länge skola de svenska statsmakterna tolerera den upprorsrörelse, som här utvecklas av sovjets stora agentstab? Myndigheternas passivitet gentemot dennas förehavanden med den bästa vilja icke tydas annorlunda än som ett direkt godkännande därav. De nationellt tänkande i vårt land kunna emellertid icke längre vara tillfreds med denna statsmaktens "tolerans". Från deras sida måste nu ovillkorligt krävas, att här äntligen på allvar ingripes och göres ett slut på det skandalösa tillståndet, att sovjetagenternas revolutioneringsarbete på svensk grund omedelbart stoppas och att alla de "delegater", vilkas enda uppgift och verksamhet är att här bedriva propaganda för och organisera den judiska världsrevolutionen, ofördröjligen återsändas till sitt land.

Ett utskottsutlåtande i lögnens tecken.

Andra kammarens andra tillfälliga utskott har nu blivit färdig med sina utlåtanden över dels hrr Lithanders och Lindskogs motion om utredning angående överflyttande av kontrollstyrelsens arbetsuppgifter till andra ämbetsverk och myndigheter dels hrr Lithanders, Laurins m. fl. motioner angående undersökning rörande Spritcentralens och dess dotterbolags verksamhet. Utlåtandena gå ut på avstyrkande av de ifrågavarande motionerna. Ifråga om motionerna angående undersökning av Spritcentralen föreligga dock reservationer av hrr Pettersson i Broaryd (b.-f.) och Boden (f.), vilka tillstyrkt motionerna. I utlåtandet rörande Spritcentralen erinrar utskottet om den undersökning av dess verksamhet, som föregick 1923 års riksdagsbeslut angående partihandeln med sprit, vilken undersökning emellertid såsom vi tidigare framhållit i intet avseende motsvarade vad det nu väckta utredningskravet åsyftar. Efter att ha omnämnt, att k. m:t utser fyra av spritcentralens åtta styrelseledamöter och två av dess fyra revisorer, samt jourhavande direktör jämte övriga kontrollanordningar, uttalar utskottet, att mycket betryggande garantier givas för att partihandeln med rusdrycker skall bedrivas i sträng överensstämmelse med gällande bestämmelser. En undersökning skulle alltså gå ut på att klarlägga om de av k. m:t utsedda förtroendemännen fullgjort sina åligganden. Utskottet finner icke några sakskäl föreligga för en så extra ordinär åtgärd och anser således att riksdagen f. n. icke under löpande avtalstid bör begära en undersökning av Spritcentralens verksamhet.

Vi tveka icke att beteckna detta utskottsutlåtande som ett utlåtande i lögnens tecken. I en mängd artiklar ha vi påvisat de skandalösa svindlerier, som bevisligen förekommit inom detta spritmonopol, huru statsmedel olovligen använts för olika ändamål, huru statens rätt avhänts genom försäljning av dess innehavda stamaktier till en grupp finansmän för en spottstyver samt huru bevisade förskingringar av statsmedel genom "gåve"-utdelning etc. förekommit o. s. v. Allt detta finner utskottet icke utgöra sakskäl, som motivera en undersökn. Det är väl sannolikt, att vår genomkorrumperade riksdag skall dela utskottets uttalande, därmed ytterligare åskådliggörande för allt Sveriges folk, vad folkrepresentationen av i dag i själva verket går för. Tror man sig därmed hava ihjälslagit kravet på en upprensning av spritaugiasstallet, skall man dock snart få erfara, att man härutinnan storligen misstagit sig. Vårt folk är icke fullt så enfaldigt eller godmodigt som dess nuvarande "representanter" på Helgeandsholmen tyckas föreställa sig. Ännu är dess förmåga av reaktion i behåll!

Professor Cassels propaganda för kooperationen.

Den Wallenbergska högfinansen aktar såsom i ett föreg. nr framhöllo, ej längre skäligt beslöja sitt varma intresse för den s. k. konsumentkooperationen. Professor Cassel figurerar alltjämt i dagspressens spalter som ivrig propagandist för rörelsen under ansträngda försök att giva sin propaganda sken av vetenskaplighet. En "vetenskapsman" med hr C:s "världsberömdhet" anser sig tydligen kunna så göra utan risk för att bliva genomskådad. Hans senast publicerade rekommendation för kooperationen lyder:

"Kooperationen betyder en koncentration av hela detaljhandeln och därmed en avsevärd besparing av arbetskraft i jämförelse med det rent av otroliga slöseri, som den fria konkurrensen i detta avseende gör sig skyldig till. — — — den högre organisation av detaljhandeln, som heter kooperation — — — måste hälsas med glädje såsom ett verkligt och viktigt steg framåt."

Man förstår mycket väl, att perspektivet av hela vårt lands varudistribution under Enskilda Banken måste hägra för hr Cassel, vilken i all sin verksamhet endast visat sig vara en trogen "vetenskaplig" utläggare av dess höga tänkesätt, såsom ett i högsta måtto eftersträvansvärt ideal och att varje steg mot det målet för vederbörande måste synas som glädjande framsteg i utvecklingen. Den svenska allmänheten har dock all anledning att vara på sin vakt gentemot dessa den judiska storfinansens planer på ett jättemonopol för varudistributionen på bekostnad av den enligt hr C. så "otroligt slösaktiga fria konkurrensen". Erfarenheterna från våra hittillsvarande monopol under Enskilda Bankens höga beskydd äro sannerligen allt annat än lockande.

Ministeriella 1:a-majtal.

(Forts. fr. sid. 1).

mot förmodan någon sådan uppstå och hota demokratien, nog skall den svenska arbetarerörelsen visa sig kunna ge dem för att leka". Hr Möller synes förvisso ganska ofullständigt känna stämningen inom de egna leden. Det kanske rentav gäller för honom mera än för de flesta att icke rosa dag förrn sol gått ned. Sveriges arbetare låta heltvisst icke tvinga sig kvar i hans fållor medelst hot och skrämsel. Den dag de väl kommit till klarhet om arten av hela den politiska lögnlära, varmed hr Möller och hans medkoryféer i arbetarrörelsen vilselett den svenska arbetarklassen, blir det sannolikt för honom själv en allt annat än behaglig lek, och torde kanske då även mindre karsk än den i dag är.

Statsministern utlägger socialismens välsignelserika verkningar i vårt land.

Statsministerns 1:sta-majtal hölls för demonstranterna i Örebro och Degerfors. Hr Sandlers anförande rörde sig till huvudsaklig del om de stora vinster arbetareklassen gjort genom att nu blivit statsmedborgare o. ha vunnit tillträde till kultursamhället. Verkan härav hade gjort sig märkbar genom en förändrad syn på fosterland och försvar. Statsmakterna böra befrämja en bättre organisation inom näringslivet. I denna tanke var det som regeringen visat intresse för fusionen inom järnhanteringen. Samhällets framsteg kan ej undvara vare sig den socialistiska organisationstanken eller den liberala reda-sig-självprincipen. Det skulle storligen förvåna, om våra tänkande svenska arbetare skulle låta hänföra sig av sådana oratoriska blomster, ens bjudna från en statsministers mun, som att de först tack vare honom och hans politiska vänner blivit statsmedborgare i Sveriges land. Den av det nyvunna statsmedborgareskapet uppkomna förändrade synen på fosterland och försvar har hr Sandler i gärning demonstrerat på ett sätt, som tydligt visar, huru litet hans tal motsvaras av hans handlingar. Att den filosofiska statsmannavisdom, som tar sig uttryck i slikt demagogiskt tal som att samhällets framsteg beror av den socialistiska organisationtankens och den liberala reda-sig-självprincipens hållande i helgd, skulle vara ägnad att ens hos arbetarna upprätthålla förtroendet för den politiska regim hr Sandler främst representerar, är knappast mycket troligt.

Statsrådet Schlyter: Regeringen är nödsakad att handla emot sina egna intentioner.

Statsrådet Schlyter, som talade i Ystad, utlade regeringens kända mycket originella syn på försvarsfrågan. Därefter berördes de sociala reformkraven, vilka det socialdemokratiska partiet dock ännu ej var i stånd att lösa på ett sätt, som motsvarade "den sociala rättfärdighetens krav." En socialdemokratisk regering vore under vissa situationer nödsakad att, på grund av en borgerlig riksdagsmajoritets övermakt, icke blott underlåta att handla såsom den själv skulle anse riktigast, utan även att positivt framlägga sådana förslag, som icke motsvara dess intentioner.

Statsrådet Schlyters förklaring är att hälsa med tillfredsställelse ur den synpunkten, att den helt öppenhjärtligt erkänner sanningen på den punkten, att regeringen Sandler de facto handlar emot sina egna intentioner. Detta innebär visserligen i och för sig ingen nyhet, men erkännandet är värt att taga fasta på. Man förvånar sig blott över, att en regering under sådana förhållanden, då handlingarna till den grad som fallet är strida mot intentionerna, kan finna med sin värdighet förenligt att sitta kvar vid makten.

Den judiska krigshetsen och strävan efter världsherravälde.

Forts. fr. sid. 1.

diska storfinansens hantlangare av judiska huset Warburg. En dylik fred gick kantänka icke i las med guldkalvens judiska översteprästers planer på världsherravälde och deras hägrande förhoppningar på fortsatta krigsjättevinster. Och då sa! Bort med alla hänsyn till icke-judiska medmänniskors (gojims) lidanden!

Innan vi övergå till återgivandet av det omtalade brevet, vilja vi i korthet lämna några på historiska verkligheter sig grundande uppgifter rörande de i samma brev berörda händelser och förhållanden.

Under sommaren 1916 försökte tsaren genom ordföranden (prokuratorn) i heliga synoden Protopopoff, sin starkaste och inflytelserikaste man, få till stånd en särfred med Tyskland. Till den ändan utskickade han Protopopoff och anhöll om ett förtroligt samtal i Stockholm för Protopopoff med en av tyska regeringen dit avsänd förtroendeman. I stället för den ursprungligen förväntade rastysken inställde sig till ifrågavarande samtal juden doktor Fritz Warburg, enligt uppgift plötsligt 24 timmar i förväg ditkallad av tyska sändebudet, judeättlingen von Lucius. En avgörande verklighet är, att här ånyo framträdde ett ombud för den judiska storfinansen och därtill en medlem av det internationella judiska storbankirhuset Warburg. Hans broder Felix Warburg, var vid denna tid delägare i såväl den judiska bankirfirman Kuhn, Loeb och Co. i Newyork som den judiska Hamburgerfirman Max Morits Warburg & Co. Samme man är svärson till den 1919 döde judiske storfinansieren, seniorchef för firman Kuhn, Loeb & Co., Jacob Schiff. I eftermälet över Jacob Schiff prisades han av den judiska pressen därför, att han svingade sin gyllene spira över jordens alla länder samt vidare därför, att han med tsardömets störtande som mål till fördel för sin ras finansierat såväl det japansk-ryska kriget, som likaledes den efterföljande första ryska revolutionen (1905) samt slutligen också Lenin-Trotskys revolution av år 1917. Samma press uttalade också samtidigt, att Schiffs värdige efterträdare i varje hänseende vore Felix Warburg.

Tsaren hade emellertid endast en verklig dödsfiende: judendomen under ledning av Schiff och hans medhjälpare. Om alltså en medlem av denna släkt, Fritz (Warburgs andre broder, Paul, gift med en Loeb ur den ovannämnda judefirman Kuhn, Loeb & C:o), företrädde tyska riket vid ett så avgörande samtal, så måste Protopopoff och därmed tsaren få den uppfattningen, att även Tyskland redan behärskades av den judiska storfinansen och att ingen utsikt till fred förefunnes. Att detta samtal blev inledningen till tsardömets störtande, betygar efterföljande brev från brodern till innehavaren av förenämnda firman Max Moritz Warburg i Hamburg, professor Abraham Moritz Warburg i Hamburg, Heiligstrasse 114: Brevet, som är daterat d. 1 november 1917 och ställt till en doktor H. i Bremen, företeddes som sagt inför rätten vid den nyligen avslutade Fritsch—Warburgska rättegången i original och lyder som följer:

"Käre H.

Hav hjärtligt tack för Edert påpekande, som roade mig, emedan man därav ser, till hvilka lögner den usla pressen måste göra sig skyldig för att i någon mån kunna ge oss på pälsen. Min svägerska, hustru till min broder, doktor Fritz Warburg, är född Warburg (svenska). Ingen i vår familj har någonsin varit besläktad med familjen Liebermann. Angående det samtal, som min broder Fritz hade med Protopopoff, får ingenting yppas i krigstid. Detta veta de svinen. Men säkert är, att Protopopoff i enlighet med innebörden af samtalet har framlagt fredstankar och fredsförslag för min broder. Jag tror mig icke gå för långt, om jag påstår, att detta samtal var den sprängpatron, som föranledde det angliserade Ryssland till störtandet af den gamla regimen. Men detta meddelande måste jag be Eder mottaga under den strängaste tystlåtenhetsplikt från Eder sida. Däremot står det Eder fullkomligt fritt att göra bruk af tillrättaläggandet angående vår familj. En begäran från vår sida, riktad till tidningen eller tidningarna skulle knappast ha någon påföljd. De tyska ärekränkarne måste först sitta djupare fast i moraset, innan man går dem inpå livet. Vad som förargar mig är blott, att de samvetslösaste, dummaste och farligaste tidningsmännen vilja ge sig ut som fosterlandsparti. Och detta, utan att i Luthers jubileumsår en riktig tysk man finnes, som vågar skriva boken om tidningsmannens fria ande mot kapitalismen till höger och till vänster.

Jag gläder mig åt att höra lyckosamma tidender om Eder och Eder familj och hoppas att någon gång bli i tillfälle att se Eder barnskara. Oss går det hittills väl i handom. Jag har blott så afskyvärdt mycket att göra. Vår äldsta dotter studerar ifrigt vid hushållsskolorna i Rothenburg och Tauber.

Med hjärtliga hälsningar från Mary och mig teckn. Eder uppriktigt och vänskapligt tillgifne

Warburg."

Ovanstående brev talar ju för sig själv och det bestyrker otvetydigt det av Fritsch framställda påståendet, att de judiska bankdynastierna, däribland huset Warburg ha krig och fred i sin hand och att de sitta inne med en oerhörd och för oss arier fruktansvärd makt.

Elfdalen den 25 april 1926.

Gunnar Farugård.
Provinsialläkare.

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar.
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm.
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

Den 7 Maj.

Den bolsjevikiska upprorsrörelsen.

Den politiska situationen i olika länder karaktäriseras i närvarande stund i hög grad av den rasande tvekamp, som överallt utkämpas mellan å ena sidan de nationella, kristna samhällena och å den andra denmot världsimperium strävande judiska makten. Det är den årtusen gamla kampen mellan judendom och kristendom i dess till synes avgörande skede. En nära framtid skall med all sannolikhet visa, vilken av dessa båda makter, som skall avgå med segern och behålla herraväldet över mänskligheten. Materiellt har judendomen övertaget, då den disponerar över världskapitalet och - pressen medan kristendomens förnämsta styrka ligger i dess högre livsideal och de moraliska företräden detta skänker de kristna i deras kamp. Efter världskriget, som bragte Europas folk i den internationella judiska storfinansens våld, igångsattes med stöd av denna den bolsjevikiska internationalen i syfte att genom de nationella samhällenas revolutionering bereda vägen för det judiska världsriket. I Ryssland, där marken under årtionden sorgfälligt underminerats, lyckades experimentet. De bildade ryska klasserna utrotades, och "Guds utvalda folks" utvalda skara tog sitt säte i Moskva, som förvandlades till en central för "den stora världsrevolutionen". Därifrån ledes nu alltsedan dess den av Newyorkbankirerna finansierade kommunistiska revolutionsrörelsen i alla länder. Flerstädes har det redan hängt på ett hår. I Ungarn lyckades det visserligen Bela Kun et consortes att genom en kupp rycka till sig makten, men endast för att efter en mycket kort härlighet åter lämna den ifrån sig och med en riklig reskassa huvudstupa fly ur landet. I Italien, Bulgarien, Estland m.fl. länder var det också nära däran, men ha de nationellt sinnade krafterna där liksom annorstädes i Europa hittills lyckats att förhindra de revolutionära attackerna. För att nu icke tala om folken i andra världsdelar, såsom japaner, kineser etc., vilka endast med uppbjudande av all sin kraft lyckats hålla de internationella omstörtarna stången.

Allvarligast artar sig för närvarande i Europa efter vad det vill synas situationen i Frankrike och England. Medan den judiska storfinansen allt hänsynslösare pressar det under en skuldbörda av flera hundra miljarder suckande franska folket och alltdjupare nedtrycker francen, ansätter Moskva i hemligt samförstånd med Newyorkbankirerna allt mera våldsamt; landet är f. n. de facto ur stånd att uppsätta en regeringsduglig ministär. I England fira de sammverkande röda och gula internationalerna i dessa dagar en stor triumf, i det det lyckats dem att sätta i scen den stora kolstrejken, varigenom 5 miljoner arbetare kastats ut i striden och samhällets försatts i en fruktansvärd gungning, varav revolutionens herrar vänta sig ett det rikligaste fiske. Moskvas härvarande organ, Folkets Dagblad Politiken, jublar inför de perspektiv denna kraftmätning öppnar för "proletariatets frigörelse" och yttrar i sin tydligen välinformerade ledare av den 4 maj: "Gruvarbetareinternationalens exekutiv har helt nyligen beslutat att förhindra all export av kol till England under konflikten och att i nödfall tillgripa internationell kolarbetarestrejk. Med all sannolikhet ha de engelska arbetarna tillförsäkrat sig stöd även från transportarbetarnas international" Läget i samband med den stora kolstrejken i England ger oss en aning om arten och vidden av det underjordiska arbete, som under Moskvas ledning f. n. bedrives mot de nationella kristna samhällenas bestånd.

Vetskapen om dessa planers förekomst i alla länder borde, kan det tyckas, utgöra ett memento och ett allvarligt sådant även för vårt folk att vara på sin vakt gentemot de nya, judiska världsfrälsarna, som på terrorns väg vilja nå fram till mänsklighetens drömda lyckorike. Men nej, den i judendomens sold stående dagspressen här i landet låtsas, som om ingen fara vore för handen. Våra ledande politiker fraternisera med Moskvas revolutionära agenter i Stockholm och offentliggöra alltemellanåt förklaringar, avsedda att ingiva den svenska allmänheten en fullkomligt falsk uppfattning om den kommunistiska propagandan såsom en helt oskyldig företeelse, ej ens värd att observeras, sålunda direkt stödjande det revolutionära underminerinsarbetet. Detta tillstånd kan emellertid icke i fortsättningen tolereras av de element inom nationen, som icke utan vidare äro hågade att ge sig de nya världsfrälsarna i våld. Ögonblicket kan snart ej längre uppskjutas då de spridda skarorna av nationellt tänkande svenska män och kvinnor samlas till försvar för sitt nationella arvegods gentemot de framstormande inkräktarna. De, som nu umgås med planer på att rycka detta arvegods ifrån oss, äro redan komna vida längre i sina strävanden än de flesta ana och inrätta sig f. n. i vårt land liksom vore de redan erkända legitima arvtagare till Svea rike. Med statsmakternas goda minne organisera de en "hemlig krigsmakt", avsedd att en gång framskickas för den avgörande striden, och utveckla en underminerande propagandaverksamhet, spridande det bolsjevikiska giftet till allt vidare kretsar av vårt folk. Deras högkvarter utgöres av Sovjet-Rysslands legation och dess s. k. handelsdelegation i Stockholm, vilkas mot rikets säkerhet riktade förehavanden av myndigheterna betraktas och även behandlas såsom fullt lojala. Ännu har visserligen icke tidpunkten för vederbörande befunnits läglig för någon större framstöt, man föredrar att vänta därmed tills förberedelserna avancerat så långt att risken av ett kuppförsök blir så minimal som möjligt; dock, det på olika hemliga vägar bedrivna arbetet bereder alltmera marken, det mognar.

Att vi i sovjets representation och dess handelsdelegation i verkligheten hava att se en aktiv revolutionscentral mitt inne i vår svenska huvudstad, är höjt över allt tvivel. Den verksamhet, som utvecklas av handelsdelegationen, vilken tidvis utgjorts av ända upp till ett 150-tal personer, naturligtvis till stor del av judisk börd, torde huvudsakligen gå ut på propaganda i revolutionärt syfte. Vi tveka icke att beteckna det som en skandal, att denna revolutionsligas verksamhet i vårt land av statsmakterna tolereras. Den man, advokat Georg Branting, Hjalmar Brantings son, vilken kanske mera än någon annan svensk varit direkt verksam för befordrandet och skyddandet av revolutionsherrarnas absolut frihet att här bedriva sitt mot landets bestånd inriktade underminieringsarbete — för vilken tjänst han även skall hava väl honorerats — förtjänar alla hederliga svenskars djupaste förakt. Huruvida hr Georg Branting åtagit sig det landsförrädiska uppdraget mot något slags vederlag att en gång, när revolutionen genomförts, få bliva dess förste vid makten i vårt land, är visserligen icke känt, men tanken är därför visst icke utesluten. Måhända hava herrarna i Moskva ansett hans namn lämpligt som skylt, när en gång det stora avgörandet skall ske och sovjetregeringen en spe utropas i Sverige.

Inom nationellt sinnade kretsar ställer man sig nu den frågan: Huru länge skola de svenska statsmakterna tolerera den upprorsrörelse, som här utvecklas av sovjets stora agentstab? Myndigheternas passivitet gentemot dennas förehavanden med den bästa vilja icke tydas annorlunda än som ett direkt godkännande därav. De nationellt tänkande i vårt land kunna emellertid icke längre vara tillfreds med denna statsmaktens "tolerans". Från deras sida måste nu ovillkorligt krävas, att här äntligen på allvar ingripes och göres ett slut på det skandalösa tillståndet, att sovjetagenternas revolutioneringsarbete på svensk grund omedelbart stoppas och att alla de "delegater", vilkas enda uppgift och verksamhet är att här bedriva propaganda för och organisera den judiska världsrevolutionen, ofördröjligen återsändas till sitt land.

Ett utskottsutlåtande i lögnens tecken.

Andra kammarens andra tillfälliga utskott har nu blivit färdig med sina utlåtanden över dels hrr Lithanders och Lindskogs motion om utredning angående överflyttande av kontrollstyrelsens arbetsuppgifter till andra ämbetsverk och myndigheter dels hrr Lithanders, Laurins m. fl. motioner angaende undersökning rörande Spritcentralens och dess dotterbolags verksamhet. Utlåtandena gå ut på avstyrkande av de ifrågavarande motionerna. Ifråga om motionerna angående undersökning av Spritcentralen föreligga dock reservationer av hrr Pettersson i Broaryd (b.-f.) och Boden (f.), vilka tillstyrkt motionerna. I utlåtandet rörande Spritcentralen erinrar utskottet om den undersökning av dess verksamhet, som föregick 1923 års riksdagsbeslut angående partihandeln med sprit, vilken undersökning emellertid såsom vi tidigare framhållit i intet avseende motsvarade vad det nu väckta utredningskravet åsyftar. Efter att ha omnämnt, att k. m:t utser fyra av spritcentralens åtta styrelseledamöter och två av dess fyra revisorer, samt jourhavande direktör jämte övriga kontrollanordningar, uttalar utskottet, att mycket betryggande garantier givas för att partihandeln med rusdrycker skall bedrivas i sträng överensstämmelse med gällande bestämmelser. En undersökning skulle alltså gå ut på att klarlägga om de av k. m:t utsedda förtroendemännen fullgjort sina åligganden. Utskottet finner icke några sakskäl föreligga för en så extra ordinär åtgärd och anser således att riksdagen f. n. icke under löpande avtalstid bör begära en undersökning av Spritcentralens verksamhet.

Vi tveka icke att beteckna detta utskottsutlåtande som ett utlåtande i lögnens tecken. I en mängd artiklar ha vi påvisat de skandalösa svindlerier, som bevisligen förekommit inom detta spritmonopol, huru statsmedel olovligen använts för olika ändamål, huru statens rätt avhänts genom försäljning av dess innehavda stamaktier till en grupp finansmän för en spottstyver samt huru bevisade förskingringar av statsmedel genom "gåve"-utdelning etc. förekommit o. s. v. Allt detta finner utskottet icke utgöra sakskäl, som motivera en undersökn. Det är väl sannolikt, att vår genomkorrumperade riksdag skall dela utskottets utlåtande, därmed ytterligare åskådliggörande för allt Sveriges folk, vad folkrepresentationen av i dag i själva verket går för. Tror man sig därmed hava ihjälslagit kravet på en upprensning av spritaugiasstallet, skall man dock snart få erfara, att man härutinnan storligen misstagit sig. Vårt folk är icke fullt så enfaldigt eller godmodigt som dess nuvarande "representanter" på Helgeandsholmen tyckas föreställa sig. Ännu är dess förmåga av reaktion i behåll!

Professor Cassels propaganda för kooperationen.

Den Wallenbergska högfinansen aktar såsom i ett föreg. n:r framhölls, ej längre skäligt beslöja sitt varma intresse för den s. k. konsumentkooperationen. Professor Cassel figurerar alltjämt i dagspressens spalter som ivrig propagandist för rörelsen under ansträngda försök att giva sin propaganda sken av vetenskaplighet. En "vetenskapsman" med hr C:s "världsberömdhet" anser sig tydligen kunna så göra utan risk för att bliva genomskådad. Hans senast publicerade rekommendation för kooperationen lyder:

"Kooperationen betyder en koncentration av hela detaljhandeln och därmed en avsevärd besparing av arbetskraft i jämförelse med det rent av otroliga slöseri, som den fria konkurrensen i detta avseende gör sig skyldig till. — — — den högre organisation av detaljhandeln, som heter kooperation — — — måste hälsas med glädje såsom ett verkligt och viktigt steg framåt."

Man förstår mycket väl, att perspektivet av hela vårt lands varudistribution under Enskilda Banken måste hägra för hr Cassel, vilken i all sin verksamhet endast visat sig vara en trogen "vetenskaplig" utläggare av dess höga tänkesätt, såsom ett i högsta måtto eftersträvansvärt ideal och att varje steg mot det målet för vederbörande måste synas som glädjande framsteg i utvecklingen. Den svenska allmänheten har dock all anledning att vara på sin vakt gentemot dessa den judiska storfinansens planer på ett jättemonopol för varudistributionen på bekostnad av den enligt hr C. så "otroligt slösaktiga fria konkurrensen". Erfarenheterna från våra hittillsvarande monopol under Enskilda Bankens höga beskydd äro sannerligen allt annat än lockande.

Ministeriella 1:a-majtal.

(Forts. fr. sid. 1).

mot förmodan någon sådan uppstå och hota demokratien, nog skall den svenska arbetarerörelsen visa sig kunna ge dem för att leka". Hr Möller synes förvisso ganska ofullständigt känna stämningen inom de egna leden. Det kanske rentav gäller för honom mera än för de flesta att icke rosa dag förrn sol gått ned. Sveriges arbetare låta heltvisst icke tvinga sig kvar i hans fållor medelst hot och skrämsel Den dag de väl kommit till klarhet om arten av hela den politiska lögnlära, varmed hr Möller och hans medkoryféer i årtionden vilselett den svenska arbetarklassen, blir det sannolikt för honom själv en allt annat än behaglig lek, och tonen kanske då även mindre karsk än den i dag är.

Statsministern utlägger socialismens välsignelserika verkningar i vårt land.

Statsministerns 1:sta-majtal hölls för demonstranterna i Örebro och Degerfors. Hr Sandlers anförande rörde sig till huvudsaklig del om de stora vinster arbetareklassen gjort genom att nu ha blivit statsmedborgare o. ha vunnit tillträde till kultursamhället. Verkan härav hade gjort sig märkbar genom en förändrad syn hos arbetarna på fosterland och försvar. Statsmakterna böra befrämja en bättre organisation inom näringslivet. I denna tanke var det som regeringen visat intresse för fusionen inom järnhanteringen. Samhällets framsteg kan ej undvara vare sig den socialistiska organisationstanken eller den liberala reda-sig-självprincipen.

Det skulle storligen förvåna, om våra tänkande svenska arbetare skulle låta hänföra sig av sådana oratoriska blomster, ens bjudna från en statsministers mun, som att de först tack vare honom och hans politiska vänner blivit statsmedborgare i Sveriges land. Den av det nyvunna statsmedborgareskapet uppkomna förändrade synen på fosterland och försvar har hr Sandler i gärning demonstrerat på ett sätt, som tydligt visar, huru litet hans tal motsvaras av hans handlingar. Att den filosofiska statsmannavisdom, som tar sig uttryck i slikt demagogiskt tal som att samhällets framsteg beror av den socialistiska organisationtankens och den liberala reda-sig-självprincipens hållande i helgd, skulle vara ägnad att ens hos arbetarna upprätthålla förtroendet för den politiska regim hr Sandler främst representerar, är knappast mycket troligt.

Statsrådet Schlyter: Regeringen är nödsakad att handla emot sina egna intentioner.

Statsrådet Schlyter, som talade i Ystad, utlade regeringens kända mycket originella syn på försvarsfrågan. Därefter berördes de sociala reformkraven, vilka det socialdemokratiska partiet dock ännu ej var i stånd att lösa på ett sätt, som motsvarade "den sociala rättfärdighetens krav." En socialdemokratisk regering vore under vissa situationer nödsakad att, på grund av en borgerlig riksdagsmajoritets övermakt, icke blott underlåta att handla såsom den själv skulle anse riktigast, utan även att positivt framlägga sådana förslag, som icke motsvara dess intentioner.

Statsrådet Schlyters förklaring är att hälsa med tillfredsställelse ur den synpunkten, att den helt öppenhjärtligt erkänner sanningen på den punkten, att regeringen Sandler de facto handlar emot sina egna intentioner. Detta innebär visserligen i och för sig ingen nyhet, men erkännandet är värt att taga fasta på. Man förvånar sig blott över, att en regering under sådana förhållanden, då handlingarna till den grad som fallet är strida mot intentionerna, kan finna med sin värdighet förenligt att sitta kvar vid makten.

Den judiska krigshetsen och strävan efter världsherravälde.

Forts. fr. sid. 1.

diska storfinansens hantlangare av judiska huset Warburg. En dylik fred gick kantänka icke i las med guldkalvens judiska översteprästers planer på världsherravälde och deras hägrande förhoppningar på fortsatta krigsjättevinster. Och då så! Bort med alla hänsyn till icke-judiska medmänniskors (gojims) lidanden!

Innan vi övergå till återgivandet av det omtalade brevet, vilja vi i korthet ämna några på historiska verkligheter sig grundande uppgifter rörande de i samma brev berörda händelser och förhållanden.

Under sommaren 1916 försökte tsaren genom ordföranden (prokuratorn) i heliga synoden Protopopoff, sin starkaste och inflytelserikaste man, få till stånd en särfred med Tyskland. Till den ändan utskickade han Protopopoff och anhöll om e t t f ö r t r o l i g t s a m t a l i S t o c k h o l m för Protopopoff med en av tyska regeringen ditavsänd förtroendeman. I stället för den ursprungligen förväntade rastysken inställde sig till ifrågavarande samtal juden doktor Fritz Warburg, enligt uppgift plötsligt 24 timmar i förväg ditkallad av tyska sändebudet, judeättlingen von Lucius. En avgörande verklighet är, att här ånyo framträdde ett ombud för den judiska storfinansen och därtill en medlem av det internationella judiska storbankirhuset Warburg. Hans broder Felix Warburg, var vid denna tid delägare i såväl den judiska bankirfirman Kuhn, Loeb och Co. i Newyork som den judiska Hamburgerfirman Max Morits Warburg & Co. Samme man är svärson till den 1919 döde judiske storfinansieren, seniorchef för firman Kuhn, Loeb & Co., Jacob Schiff. I eftermälet över Jacob Schiff prisades han av den judiska pressen därför, att han svingade sin gyllene spira över jordens alla länder samt vidare därför, att han med tsardömets störtande som mål till fördel för sin ras finansierat såväl det japansk-ryska kriget, som likaledes den efterföljande första ryska revolutionen (1905) samt slutligen också Lenin-Trotskys revolution av år 1917. Samma press uttalade också samtidigt, att Schiffs värdige efterträdare i varje hänseende vore Felix Warburg.

Tsaren hade emellertid endast en verklig dödsfiende: judendomen under ledning av Schiff och hans medhjälpare. Om alltså en medlem av denna släkt, Fritz (Warburgs andre broder, Paul, gift med en Loeb ur den ovannämnda judefirman Kuhn, Loeb & C:o), företrädde tyska riket vid ett så avgörande samtal, så måste Protopopoff och därmed tsaren få den uppfattningen, a t t ä v e n T y s k l a n d r e d a n b e h ä r s k a d e s a v d e n j u d i s k a s t o r f i n a n s e n o c h a t t i n g e n u t s i k t t i l l f r e d f ö r e f u n n e s. Att detta s a m t a l blev i n l e d n i n g e n t i l l t s a r d ö m e t s s t ö r t a n d e, betygar efterföljande brev från brodern till innehavaren av förenämnda firman Max Moritz Warburg i Hamburg, professor Abraham Moritz Warburg i Hamburg, Heiligstrasse 114. Brevet, som är daterat d. 1 november 1917 och ställt till en doktor H. i Bremen, företeddes som sagt inför rätten vid den nyligen avslutade Fritsch—Warburgska rättegången i o r i g i n a l och lyder som följer:

"Käre H.

Hav hjärtligt tack för Edert påpekande, som roade mig, emedan man därav ser, till hvilka lögner den usla pressen måste göra sig skyldig för att i någon mån kunna ge oss på pälsen. Min svägerska, hustru till min broder, doktor Fritz Warburg, är född Warburg (svenska). Ingen i vår familj har någonsin varit besläktad med familjen Liebermann. Angående det samtal, som min broder Fritz hade med Protopopoff, får ingenting yppas i krigstid. Detta veta d e s v i n e n. Men säkert är, att Protopopoff i enlighet med innebörden af samtalet har framlagt fredstankar och fredsförslag för min broder. Jag tror mig icke gå för långt, om jag påstår, att detta samtal var den sprängpatron, som föranledde det angliserade Ryssland till störtandet af den gamla regimen. Men detta meddelande måste jag be Eder mottaga under den strängaste tystlåtenhetsplikt från Eder sida. Däremot står det Eder fullkomligt fritt och det är t. o. m. önskvärdt, att Ni gör bruk af tillrättaläggandet angående vår familj. En begäran från vår sida, riktad till tidningen eller tidningarna skulle knappast ha någon påföljd. De t y s k a ärekränkarne måste först sitta djupare fast i morasset, innan man går dem inpå livet. Vad som förargar mig är blott, att de samvetslösaste, dummaste och farligaste tidningsmännen våga ge sig ut som fosterlandsparti. Och detta, utan att i Luthers jubileumsår en riktig tysk man finnes, som vågar skriva boken om tidningsmannens fria ande mot kapitalismen till höger och till vänster.

Jag gläder mig åt att höra lyckosamma tidender om Eder och Eder familj och hoppas att någon gång bli i tillfälle att se Eder barnskara. Oss går det hitintills väl i handom. Jag har blott så afskyvärdt mycket att göra. Vår äldsta dotter studerar ifrigt vid hushållsskolorna i Rothenburg och Tauber.

Med hjärtliga hälsningar från Mary och mig teckn. Eder uppriktigt och vänskapligt tillgifne

Warburg."

Ovanstående brev talar ju för sig själv och det bestyrker otvetydigt det av Fritsch framställda påståendet, att de judiska bankdynastierna, däribland huset Warburg ha krig och fred i sin hand och att de sitta inne med en oerhörd och för oss arier fruktansvärd makt.

Elfdalen den 25 april 1926.

Gunnar Farngård,
Provinsialläkare.

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse pr. tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T. Sö 322 56.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

Socialismens furstetdeal.

Bilden härovan, tagen ur en tysk tidning, föreställer den kände proletäriske mångmiljonären-kommunisten Rosenfeld, lämnande sin eleganta lyxbil, på väg till det sammanträde, vid vilket han i egenskap av en av de mest hängivna förkämparna för de tyska fursteförmögenheternas konfiskation skall avgiva sin röstsedel för deras indragning till staten (d. v. s. till "Guds utvalda folks" disposition), varmed ju även åsyftas att knäcka de tyska furstesläkternas ekonomiska ryggrad och sålunda ytterligare försvåra en nationell restauration i landet. En lustig historia berättas f. n. om Rosenfeld. Händelsen skall ha inträffat på Hotell Adlon i Berlin och skildras på följande sätt:

Vid ett bord, dignande under bördan av läckra maträtter och kostbara viner, sutto vid ett tillfälle å hotellet tvenne elegant klädda herrar av markerat orientaliskt utseende. Den ene var Rosenfeld, vilken skämtsamt yttrade: "Jag förblir allt ändå proletär!" Den andre inföll då: "För mig går det tyvärr icke längre". — Denne andre var Rothschild, världens rikaste man.

Nationen-regn över 1-majdemonstranterna.

Den stora demonstrationsdagen förflöt även i år utan några mer sensationella moment. För herrar socialistkoryféer, som nu hunnit göra det bekvämt för sig kring köttgrytorna, gällde det tydligen heller icke att frammana några sådana utan att visa sina höga uppdragsgivare inom de storfinansiella sfärerna, huru väl de ha massorna i sin hand. "Den stora generalmönstringen" skedde denna gång "mot försöken att uppriva eller fördröja nedrustningen, mot reaktionens försök att omintetgöra normalarbetsdagen samt för en fortsatt social reformpolitik och en förbättrad socialförsäkring". — Alltså idel storslagna reformkrav! För de oväsentliga ekonomiska samhällsproblemen är höga vederbörandes intresse numera så gott som fullständigt bortblåst, sedan man lyckligt och väl hunnit placera sig i det omedelbara grannskapet av herrar storkapitalister. Där är nu efter den socialdemokratiska regeringens tillträde till makten allt "all right" som sig bör.

"Demonstrationståget" i Stockholm, som enligt gammal god sed samlades på Norra Bantorget, marscherade alltså kl. 3 iväg genom stadens gator mot Gärdet, där hrr Möller, Höglund, Thorberg och Johan-Olov Johansson i egna höga personer skulle tala till folket för de upphöjda krav, som partiledningen formulerat. På vägen hade emellertid planerats en särskild attraktion, nämligen en uppvaktning för Högsta Ledningens, Sovjets Handelsrepresentation, som har sin tillvaro i Norra Kungstornet, mitt emot Nationen. Här sågs också på den utsatta tiden hela den stora samlingen av utländska "delegater" församlade i fönstren till sina båda bebodda våningar, beredda att mottaga det demonstrerande svenska folkets hyllningar. Att den röda flaggan i det viktiga ögonblicket var i topp, säger sig själv. Enligt programmet stämde också demonstranternas musikkårer upp Internationalen, när Överkommandots residens passerades, leverop utbringades för Sovjet-Ryssland och i fönstren i Norra Kungstornet sågos de röda näsdukarna tillvifta demonstranterna sina varmaste välönskningar i kampen för proletariatets frigörelse ur förtrycket. Men det råkade mitt i all glädjen komma s. k. malört i bägaren. Ty knappast hade glädjeakten begynnt, förrän en naturkraft började att verka i det motsatta tornet, Södra Kungstornet, där Nationen har sin hemvist. Från detta började det nämligen helt plötsligt att regna eller kanske rättare sagt snöa ned "Nationen" i mångtusental över de förbipasserande demonstranterna och snöfallet pågick så länge tåget passerade. Demonstranternas uppmärksamhet distraherades på ett för sovjetherrarna och -damerna uppenbarligen högst ovälkommet sätt från de viftande röda näsdukarna i Norra Kungstornet. Blickarna voro riktade mot höjden och för deltagarna, varav många helt visst trodde att det gällde en direkt hälsning från Moskva, gällde det framför allt annat att i förbifarten kunna fånga i luften en av de från höjden nedsinglande flingorna. Den goda ande, som ombestyrde det märkliga naturfenomenet, hade ock allt göra med att hålla snöfallet i gång allt medan tåget passerade, den ena tusenbunten av tidningar efter den andra skickades ut i rymden. Fenomenet senterades tydligen ej mindre av åskådarna av tåget än demonstranterna själva. Med undantag för ett par av ledarna, som vid upptäckten att det var Nationen revo i sönder tidningen i småbitar, togo demonstranterna tacksamt emot tidningen och under marschen Kungsgatan ned syntes en god del av dem i tåget ivrigt studera vår tidning, medan en del strax stoppade den i fickan. Sovjetsällskapet i det motsatta tornet, vars raseri tog allt större proportioner, gav sig ut på kamerajakt efter vår välvillige, nationell upplysning spridande ande. Först sändes en polack, som försökte konterfeja denne men som efter vederbörlig uppmaning fann för gott att draga sig tillbaka med oförrättat ärende, därefter skickades en kvinnlig "delegat", som i ett obevakat ögonblick lyckades taga ett blixtfoto. Förmodligen för att sedan översända bilden av den hädiske till hr Sinovjev-Apfelbaum för vidare instruktioner.

Att såväl demonstranter som åskådare fattade det märkliga naturfenomenet som ett verkligt evenemang, framgick ofördydbart. I dagspressen, alltifrån de Bonnierska "nationella" organen till Folkets Dagblad Politiken, förbigicks det emellertid med s. k. isande tystnad. Man vågade tydligen icke omnämna den förargliga tilldragelsen av fruktan för att därmed göra reklam och fästa allmänhetens uppmärksamhet på Nationen. Av den semitiska pressens reklamering äro vi dock lyckligtvis på intet sätt i behov. Nationen går framåt dess "isande tystnad" till trots! Men intressant hade helt visst varit att den 2 maj läsa "Hebreiska Dagbladets" skildringar av "snöfallet från Kungstornet", om det blott skett i de röda intressenas tjänst.

Strider mellan engelska fascister och kommunister.

I samband med den utbrutna kolstrejken i England ha på en mängd platser allvarsamma sammanstötningar förekommit mellan fascister och kommunister. I Hyde Park i London har polisen haft jämnt göra med att skingra grupper, tillhörande de nämnda politiska fraktionerna, som rakat i slagsmål med varandra.

Från det parlamentariska arbetsfältet.

Statsutskottet har avstyrk hr Lindhagens (s) motion om militärmusikens bibehållande såsom en statsinstitution, enär utskottet funnit förslaget vara av en alltför oklar och vittsvävande beskaffenhet för att på grundvalen av detsamma något beslut nu skulle kunna fattas samt hänvisat till de med förslagets realiserande förenade ekonomiska konsekvenserna. Blank reservation avgavs av hrr Oscar Olsson (s) och Rosén (f).

Kommunistpropaganda i Rom.

Ett 20-tal kommunister ha, telegraferas från Rom, i dagarna anhållits, enär de innehade broschyrer med upproriskt innehåll.

Statens utgifter för arbetslösheten i starkt stigande.

Antalet arbetslösa i landet utgjorde enligt arbetslöshetskommissionens föreliggande rapport vid slutet av mars månad 20,500.

Statens utgifter för arbetslöshetens bekämpande under de tre första månaderna i år utgjorde sammanlagt kr. 1,328,093 mot 583,530 kr. samma tid i fjol.

En vädjan till franska folket att rädda francen.

Den franska nationalkommittén för frivilliga bidrag till amorteringsfonden har utfärdat ett upprop till nationen, vari påvisas huru Frankrike dignar under en skuldbörda, som landet nödgats påtaga sig "för att rädda sin existens och ansa sina sår". Frankrike måste, heter det, för framtiden trygga jämvikten i budgeten, minska statsskulden, avlägsna faran för skatter, som översiga landets förmåga, och vidtaga åtgärder mot inflationen. Uppropet slutar med maningen: "Upp alla fransmän till Frankrikes räddning genom att rädda francen!"

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898. Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris.
Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. Tryckeri 1926.

Fosterlandsförrädarna i Sveriges riksdag.

Forts. fr. sid. 1.

merby, Wagnsson, Törnkvist i Karlskrona, Kloo, Jeppson, Adler, Bengtsson i Norup, Borggren, Björklund, Björk, Isacsson, Rydén, Lovén, Jensen, Engberg, Bergström i Hälsingborg, Jönson i Revinge, Nilsson i Tånga, Sköld, Andersson i Höör, Törnkvist i Bjuv, Paulsen, Lindkvist i Halmstad, Andersson i Falkenberg, Röing, Kristensson i Göteborg, Sjöström, Hedvall, Höglund, fru Thüring, hrr Osberg, Carlsson i Mölndahl, Brännberg, Mårtensson, Hallén, Danielson, Hansson i Trollhättan, Olsson i Mellerud, Weijne, Bäcklund, Vahlstedt, Lundén, Bodén, Jansson i Edsbäcken, Carlson i Frosterud, Andersson i Prästbol, Norling, Norsell, Spångberg, Björling, Norfelt, Uddenberg i Karlskoga, Andersson i Råstock, Nilson i Örebro, Ödström, Ljunggren, Öhman, Lundgren, Mogård, Larsson i Västerås, Olsson i Broddbo, Pettersson i Köping, Eklund, Olofsson i Västerås, Eriksson i Grängesberg, Jansson i Falun, Hansson i Bäck, Andersson i Rasjön, Pettersson i Hällbacken, Englund, Sundström, Smedh, Månsson i Hagaström, Sävström, Lindley, Olsson i Hov, Granath, Johansson i Edsbyn, Olsson i Gävle, Herou, Högström, Johansson i Sollefteå, Vennerström, Bergström i Bäckland, Lagerkvist, Västberg, Molander, Olofsson i Digernäs, Hedlund i Östersund, Olsson i Rödingsberg, Bäckström, Vickström, Lindberg, Sandberg, Hage, Lövgren i Nyborg, Samuelsson.

Vad den engelska kolstrejken i verkligheten syftar till.

Enligt meddelanden från London inhiberades natten till i måndags utgivandet av Daily Mail genom att tidningens tekniska personal i sista stund proklamerade strejk. Anledningen till strejken var en såsom särskilt farlig betraktad artikel vilken emellertid publicerats i tidningens Manchesterupplaga. Det hette däri bl. a.:

"Vi önska icke säga några hårda ord om gruvarbetarna själva, men några av deras ledare stå under inflytande av personer, som icke önska vårt land något gott. Generalstrejken är icke någon industriell konflikt, den är en revolutionär rörelse, som åsyftar att tillfoga stora massor oskyldiga personer lidanden och därigenom med våld försätta regeringen i ett tvångsläge. Det är en rörelse, som endast kan lyckas genom att den kastar folkets rättigheter och frihet över ända. Därför kan den icke tolereras av någon civiliserad regering, utan måste bekämpas med alla resurser, som stå samhället till förfogande."

"Faran" för fascismen i England.

Den stora Londontidningen Times kommenterar i en ledande artikel den situation, som uppstått genom den utbrutna stora kolstrejken. Efter att berört den politiska faran för den kommunistiskrevolutionära riktningens seger skriver tidningen: Men en större fara synes föreligga för att den fascistiska strömningen skall vinna överhand under striden och detta den konstitutionella frihetens gamla hemland utgår ur kampen med förminskade medborgerliga fri- och rättigheter.

Sovjetarbetarna icke längre pålitliga?

Sovjetregeringen i Moskva firade i år på ett ganska säreget sätt 1 maj. Åtskilliga dagar i förväg hade i alla större industricentra företagits häktningar av alla aktiva element bland arbetarna, vilka misstänktes för att hysa antibolsjevikiska sympatier. I Orechovo—Suevo företogo från Moskva utsända tjekaagenter häktningar bland vissa av "arbetsgruppens" representanter samt intelligensen. De anklagades för att ha förberett arbetaredemonstrationer mot sovjetmakten den 1 maj. Alla häktade, bland dem en folkskollärarinna, sändes under konvoj till Moskva. Dylika häktningar företogos även i Leningrad.

"Norges förste Dreyfus".

Den judiske höjesteretsadvokaten Nathan har av rätten i Oslo på grund av att han tagit befattning med medvetet stulna föremål, silverpjäser, vilka han tillhandlat sig av tjuvarna, dömts till fyratiofem dagars fängelse och förklarats ovärdig att vidare utöva advokatyrket. När Nathan efter domens avkunnande lämnade domstolslokalen, utbrast han: "Nu har Norge fått sin förste Dreyfus!".

Judefrågans kärna.

(Forts. fr. sid. 1.)

tenskap, i vars hemligheter vi icke tillåta gojerna blicka, skulle visa alla, att plats och arbete böra bevaras inom bestämda kretsar, för att icke bliva källan till mänskligt elände i följd av olikformigheten mellan uppfostran och arbete. Vid inlärandet av denna vetenskap komma folken att frivilligt underkasta sig makten och den av densamma ordnade styrelseformen i staten. Under det nuvarande tillståndet hos vetenskapen och den av oss skapade riktningen hyser folket, blint troende det tryckta ordet och fånget av förvillelser, i sin okunnighet fiendskap till alla stånd, vilka det anser stå över sig, ty det känner icke betydelsen av varje samhällsklass.

Den allmänna ekonomiska krisen.

Den ovannämnda fiendskapen ökas ännu mera på grund av den ekonomiska krisen, vilken kommer att förhindra alla börsavtal och all industriell verksamhet. Då vi genom alla tillgängliga medel samt genom guldets makt — som h. o. h. är i våra händer — åstadkommit en allmän ekonomisk kris, kasta vi ut på gatorna hela massor av arbetare samtidigt i alla länder i Europa. Dessa massor skola med förnöjelse utgjuta deras blod, vilka de i sin okunnighet avundats allt sedan barndomen och vilkas förmögenhet man då kan plundra.

De våras säkerhet.

De våra komma de icke att röra, emedan stunden för anfallet är oss känd, och av oss skola åtgärder vidtagas för de våras säkerställande.

Protokll n:r 6.

Aristokratiens jordfästning.

Gojernas aristokrati som politisk makt har avlidit — med den hava vi inga ouppgjorda räkningar längre. Men som innehavare av jorden är den oss skadlig därigenom, att den kan vara självständig i sina livsbehov. Vi böra därför göra allt vad i vår förmåga står, för att beröva den dess jord.

Handel, industri och spekulation.

Samtidigt böra vi starkt understödja handel och industri och i synnerhet — spekulationen, vars roll är att utgöra en motvikt till industrin. Utan spekulationen förökar industrin privata förmögenheter samt tjänar till höjandet av jordbruket, i det den befriar jorden från skuldbelastning, grundad på lån från jordbruksbanker. Industrin bör draga från jorden både arbetskraft och kapital och genom spekulationen överlämna i våra händer alla världens kapital samt på så sätt driva alla gojer till proletärernas led. Då komma gojorna att böja sig inför oss endast för rättigheten att existera.

Den hemliga meningen i propagandan för de ekonomiska teorierna.

För att den verkliga innebörden av vår politik icke skall varsnas i förtid av gojerna, skola vi dölja den under masken av en human strävan att tjäna de arbetande klasserna och de stora ekonomiska principerna, varför våra ekonomiska teorier driva en verksam propaganda.

GYNNA NATIONENS ANNONSÖRER!

Protokoll n:r 7.

Brytandet av gojernas motstånd genom krig och allmänt världskrig.

Varje motståndare måste vi vara i stånd att möta med krig genom grannarna till det land som vågar motsätta sig oss, men om även vår fiendes grannar ämna ställa sig kollektivt emot oss, så skola vi svara med allmänt världskrig.

Pressen och den allmänna meningen.

Vi måste tvinga gojim-regeringarna till verksamhet till förmån för den av oss i vidsträckt mått utänkta plan, som redan närmar sig det önskade slutet, genom den allmänna meningen, i hemlighet insperérad av oss med tillhjälp av den s. k. "stormakten"-pressen, som på undantag när, vilka alldeles kunna lämnas ur räkningen, helt är i våra händer.

Amerikanska, kinesiska och japanska kanoner.

Med ett ord, för att resumera vårt system för tyglandet av gojim-regeringarna i Europa, demonstrera vi för en av dem vår makt genom attentat, d. v. s. genom terror, och alla tillsammans, om man kunde tänka sig möjligheten att de samfällt reste sig mot oss, svara vi med amerikanska, kinesiska eller japanska kanoner.

Protokoll n:r 9.

Åtskiljandet av de "seende" och de "blinda" i gojernas rike.

Vi skola kunna frukta ett förbund av gojernas seende krafter hos de regerande med den blinda folkkraften, men vi hava vidtagit alla åtgärder mot en sådan möjlighet; mellan den ena och den andra kraften hava vi rest en mur i form av den ömsesidiga terrorn dem emellan. På så sätt förblir den blinda folkkraften vårt stöd, och vi, endast vi, förbli dess ledare, och naturligtvis rikta vi dem mot vårt mål.

Förbund mellan makten och massan.

För att den blindes hand icke måtte frigöra sig från vår ledning, måste vi tidtals ingå förbund med den blinda massan, om ock icke personligen, så genom våra säkraste bröder. Då vi bliva en erkänd makt, skola vi personligen föra talan med folket på torgen och skola då leda det i politiska frågor i den riktning som för oss är nödig.

Färska finkoäkta
ÄGG
Kr. 1:45 pr kg.
PRIMA **SMÖR**
Kr. 3:— pr kg.
Carl Sandbergs Smöraffär,
Tegnérgatan 17. Tel. Norr 21539.

OLIVOLJA
Extra Vierge
ny sändning av finaste kvalité.
F. RANTZEN & CO.
Narvavägen 30.
Telefon: 71628 o. Norr 7730.

En mot tio ställdes...
Men ändå segrade Järlinds KAFFE,
vilket rekommenderas!
KNUT JÄRLIND.
Stora Nygatan 45.
Telefon 4573: Norr 2780.

Köp svenska varor hos svenska köpmän
GYNNA SVENSK FÖRETAGSAMHET

VÄSKAN
En gedigen kappsäck.

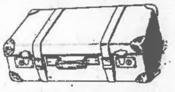

är HOLIDAY. Av brun, slät fiber, 1:ma lås och förstärkta hörn samt runtom kraftiga läderremmar med söljor.

Storl. cm.	50	55	60	65	70	75
Pris kr.	12:-	13:-	14:-	15:-	16:-	17:-

Väskan
23 KUNGSGATA 23.

ACKUMULATORER
säljas, laddas och repareras.
Generatorer, Startmotorer och Tändapparater repareras.
TELLS Laddningsstation
Sveavägen 83. Vasa 1593.

Flaggor.
TAGVIRKE,
BLOCK,
LIVBOJAR,
LIVBÄLTEN,
ÅROR & ÖSKAR,
FISKREDSKAP,
HÄNGMATTOR,
SÄNGKLÄDER,
SAMT ALLT I BRANSCHEN
Från egen fabrik.
A. M. BERGQVISTS Akt. Bol.
Biblioteksgat. 4 — Sveavägen 108.

Besök
Raksalongen
Stora Nygatan 15.
Telefon Norr 21258.
Skicklig betjäning!
Garanterat gott arbete!

En Svensk
STUDENT-MÖSSA
på
EN SVENSK STUDENT,
köpt i
EN SVENSK AFFÄR
så bör det vara och därför bör den köpas hos
HAGMANS HERREKIPERING & HANDSKMAGASIN
Sveavägen 108,
(3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.)
1:ma kvalité
Kr. 4:50

ELDIN & ROSENLUND
Norr 3877 KONTORSUTENSILIER MALMTORGSGATAN 3
Under dåliga affärskonjunkturer måste givetvis omkostnaderna för kontoret hållas nere. Därför sker bäst genom inköp hos oss, då Ni samtidigt gynnar Svensk industri och Svensk företagsamhet.
Norr 3616 AFFÄRSTRYCK Olofsg. 5
Bokindustriaktiebolaget NORMIA

UTKIK

Socialismens fursteideal.

Bilden härovan, tagen ur en tysk tidning, föreställer den kände proletäriske mångmiljonären-kommunisten Rosenfeld, lämnande sin eleganta lyxbil, på väg till det sammanträde, vid vilket han i egenskap av en av de mest hängivna förkämparna för de tyska furstefömögenheternas konfiskation skall avgiva sin röstsedel för deras indragning till staten (d. v. s. till "Guds utvalda folks" disposition), varmed ju även åsyftas att knäcka de tyska furstesläkternas ekonomiska ryggrad och sålunda ytterligare försvåra en nationell restauration i landet. En lustig historia berättas f. n. om Rosenfeld. Händelsen skall ha inträffat på Hotell Adlon i Berlin och skildras på följande sätt:

Vid ett bord, dignande under börd-n av läckra maträtter och kostbara viner, satte vid ett tillfälle å hotellet tvenne elegant klädda herrar av markerat orientaliskt utseende. Den ene var Rosenfeld, vilken skämtsamt yttrade: "Jag förblir allt ändå proletär!" Den andre inföll då: "För mig går det tyvärr icke längre". — Denne andre var Rothschild, världens rikaste man.

Nationen-regn över 1-majdemonstranterna.

Den stora demonstrationsdagen förflöt även i år utan några mer sensationella moment. För herrar socialistkoryféer, som nu hunnit göra det bekvämt för sig kring köttgrytorna, gällde det tydligen heller icke att frammana några sådana utan att visa sina höga uppdragsgivare inom de storfinansiella sfärerna, huru väl de ha massorna i sin hand. "Den stora generalmönstringen" skedde denna gång "mot försöken att uppriva eller fördröja nedrustningen, mot reaktionens försök att omintetgöra normalarbetsdagen samt för en fortsatt social reformpolitik och en förbättrad socialförsäkring". — Alltsa idel storslagna reformkrav! För de oväsentliga ekonomiska samhällsproblemen är höga vederbörandes intresse numera så gott som fullständigt bortblåst, sedan man lyckligt och väl hunnit placera sig i det omedelbara grannskapet av herrar storkapitalister. Där är nu efter den socialdemokratiska regeringens tillträde till makten allt "all right" som sig bör.

"Demonstrationståget" i Stockholm, som enligt gammal god sed samlades på Norra Bantorget, marscherade alltså kl. 3 iväg genom stadens gator mot Gärdet, där hrr Möller, Höglund, Thorberg och Johan-Olov Johansson i egna höga personer skulle tala till folket för de upphöjda krav, som partiledningen formulerat. På vägen hade emellertid planerats en särskild attraktion, nämligen en uppvaktning för Högsta Ledningens, Sovjets Handelsrepresentation, som har sin tillvaro i Norra Kungstornet, mitt emot Nationen. Här sågs också på den utsatta tiden hela den stora samlingen av utländska "delegater" församlade i fönstren till sina båda bebodda våningar, beredda att mottaga det demonstrerande svenska folkets hyllningar. Att den röda flaggan i det viktiga ögonblicket var i topp, säger sig själv. Enligt programmet stämde också demonstranternas musikkårer upp Internationalen, när överkommandots residens passerades, leverop utbringades för Sovjet-Ryss-

[...]nstren i Norra Kungstor[net] [...] de röda näsdukarna tillvifta demonstranterna sina varmaste välönskningar i kampen för proletariatets frigörelse ur förtrycket. Men det råkade mitt i all glädjen komma s. k. malört i bägaren. Ty knappast hade glädjeakten begynnt, förrän en naturkraft började att verka i det motsatta tornet, Södra Kungstornet, där Nationen har sin hemvist. Från detta började det nämligen helt plötsligt att regna eller kanske rättare sagt snöa med "Nationen" i mångtusental över de förbipasserande demonstranterna, och snöfallet pågick så länge tåget passerade. Demonstranternas uppmärksamhet distraherades på ett för sovjetherrarna och -damerna uppenbarligen högst ovälkommet sätt från de viftande röda näsdukarna i Norra Kungstornet, blickarna vore riktade mot höjden och för deltagarna, varav många helvisst trodde att det gällde en direkt hälsning från Moskva, gällde det framför allt annat att i förbifarten kunna fånga i luften en av de från höjden nedsinglande flingorna. Den goda ande, som ombestyrde det märkliga naturfenomenet, hade ock allt göra med att hålla snöfallet i gång allt medan tåget passerade, den ena tusenbunten av tidningar efter den andra skickades ut i rymden. Fenomenet senterades tydligen ej mindre av åskådarna av tåget än demonstranterna själva. Med undantag för ett par av ledarna, som vid upptäckten att det var Nationen revo i sönder tidningen i småbitar, togo demonstranterna tacksamt emot tidningen och under marschen Kungsgatan ned syntes en god del av dem i tåget ivrigt studerande vår tidning, medan en del strax stoppade den i fickan. Sovjetsällskapet i det motsatta tornet, vars raseri tog allt större proportioner, gav sig ut på kamerajakt efter vår välvillige, nationell upplysning spridande ande. Först sändes en polack, som försökte konterfeja denne men som efter vederbörlig uppmaning fann för gott att draga sig tillbaka med oförrättat ärende, därefter skickades en kvinnlig "delegat", som i ett obevakat ögonblick lyckades taga ett blixtfoto. Förmodligen för att sedan översända bilden av den hädiske till hr Sinovjev-Apfelbaum för vidare instruktioner.

Att såväl demonstranter som åskådare fattade det märkliga naturfenomenet som ett verkligt evenemang, framgick otvetydigt. I dagspressen, alltifrån de Bonnierska "nationella" organen till Folkets Dagblad Politiken, förbigicks det emellertid med s. k. isande tystnad. Man vågade tydligen icke omnämna den förargliga tilldragelsen av fruktan för att därmed göra reklam och fästa allmänhetens uppmärksamhet på Nationen. Av den semitiska pressens reklamering äro vi dock lyckligtvis på intet sätt i behov. Nationen går framåt dess "isande tystnad" till trots! Men intressant hade helvisst varit att den 2 maj läsa "Hebreiska Dagbladets" skildringar av "snöfallet från Kungstornet", om det blott skett i de röda intressenas tjänst.

Strider mellan engelska fascister och kommunister.

I samband med den utbrutna kolstrejken i England ha på en mängd platser allvarsamma sammanstötningar förekommit mellan fascister och kommunister. I Hyde Park i London har polisen haft jämnt göra med att skingra grupper, tillhörande de nämnda politiska fraktionerna, som rakat i slagsmål med varandra.

Från det parlamentariska arbetsfältet.

Statsutskottet har avstyrk hr Lindhagens (s) motion om militärmusikens bibehållande såsom en statsinstitution, enär utskottet funnit förslaget vara av en alltför oklar och vittsvävandee beskaffenhet för att på grundvalen av densamma något beslut nu skulle kunna fattas samt hänvisat till de med förslagets realiserande förenade ekonomiska konsekvenserna. Blank reservation avgavs av hrr Oscar Olsson (s) och Rosén (f).

Kommunistpropaganda i Rom.

Ett 20-tal kommunister ha, telegraferas från Rom, i dagarna anhållits, enär de innehade broschyrer med upproriskt innehåll.

Statens utgifter för arbetslösheten i starkt stigande.

Antalet arbetslösa i landet utgjorde enligt arbetslöshetskommissionens föreliggande rapport vid slutet av mars månad 20,500.

Statens utgifter för arbetslöshetens bekämpande under de tre första månaderna i år utgjorde sammanlagt kr. 1,328,003 mot 563,330 kr. samm tid i fjol.

En vädjan till franska folket att rädda francen.

Den franska nationalkommittén för frivilliga bidrag till amorteringsfonden har utfärdat ett upprop till nationen, vari påvisas huru Frankrike dignar under en skuldbörda, som landet nödgats påtaga sig "för att rädda sin existens och ansa sina sår". Frankrike måste, heter det, för framtiden trygga jämvikten i budgeten, minska statsskulden, avlägsna faran för skatter, som överstiga landets förmåga, och vidtaga åtgärder mot inflationen. Uppropet slutar med maningen: "Upp alla fransmän till Frankrikes räddning genom att rädda francen!"

Fosterlandsförrädarna i Sveriges riksdag.

Forts. fr. sid. 1.

merby, Wagnsson, Törnkvist i Karlskrona, Kloo, Jeppson, Adler, Bengtsson i Norup, Borggren, Björklund, Björk, Isacsson, Rydén, Lovén, Jensen, Engberg, Bergström i Hälsingborg, Jönson i Revinge, Nilsson i Tånga, Sköld, Andersson i Höör, Törnkvist i Bjuv, Paulsen, Lindkvist i Halmstad, Andersson i Falkenberg, Röing, Kristensson i Göteborg, Sjöström, Hedvall, Höglund, fru Thüring, hrr Osberg, Carlsson i Mölndahl, Brännberg, Mårtensson, Hallén, Danielson, Hansson i Trollhättan, Olsson i Mellerud, Weijne, Bäcklund, Vahlstedt, Lundén, Bodén, Jansson i Edsbäcken, Carlson i Frosterud, Andersson i Prästbol, Norling, Norsell, Spångberg, Björling, Norfelt, Uddenberg i Karlskoga, Andersson i Råstock, Nilson i Örebro, Ödström, Ljunggren, Öhman, Lundgren, Mogård, Larsson i Västerås, Olsson i Broddbo, Pettersson i Köping, Eklund, Olofsson i Västerås, Eriksson i Grängesberg, Jansson i Falun, Hansson i Bäck, Andersson i Rasjön, Pettersson i Hällbacken, Englund Sundström ;Smedh, Månsson i Hagaström, Sävström, Lindley, Olsson i Smedh, Granath, Johansson i Edsbyn, Olsson i Gävle, Herou, Högström, Johansson i Sollefteå, Vennerström, Bergström i Bäckland, Lagerkvist, Västberg, Molander, Olofsson i Digernäs, Hedlund i Östersund, Olsson i Rödingsberg, Bäckström, Vickström, Lindberg, Sandberg, Hage, Lövgren i Nyborg, Samuelsson.

Vad den engelska kolstrejken i verkligheten syftar till.

Enligt meddelanden från London inhiberades natten till i mån dags utgivandet av Daily Mail genom att tidningens tekniska personal i sista stund proklamerade strejk. Anledningen till strejken var en såsom särskilt farlig betraktad artikel vilken emellertid publicerats i tidningens Manchesterupplaga. Det hette däri bl. a.:

"Vi önska icke säga några hårda ord om gruvarbetarna själva, men några av deras ledare stå under inflytande av personer, som icke önska vårt land något gott. Generalstrejken är icke någon industriell konflikt, den är en revolutionär rörelse, som åsyftar att tillfoga stora massor oskyldiga personer lidanden och därigenom med våld försätta regeringen i ett tvångsläge. Det är en rörelse, som endast kan lyckas genom att den kastar folkets rättigheter och frihet över ända. Därför kan den icke tolereras av någon civiliserad regering, utan måste bekämpas med alla resurser, som stå samhället till förfogande."

"Faran" för fascismen i England.

Den stora Londontidningen Times kommenterar i en ledande artikel den situation, som uppstått genom den utbrutna stora kolstrejken. Efter att berört den politiska faran för den kommunistiskrevolutionära riktningens seger skriver tidningen: Men en större fara synes föreligga för att den fascistiska strömningen skall vinna överhand under striden och detta den konstitutionella frihetens gamla hemland utgår ur kampen med förminskade medborgerliga fri- och rättigheter.

Sovjetarbetarna icke längre pålitliga?

Sovjetregeringen i Moskva firade i år på ett ganska säreget sätt 1 maj. Åtskilliga dagar i förväg hade i alla större industricentra företagits häktningar av alla aktiva element bland arbetarna, vilka misstänktes för att hysa antibolsjevikiska sympatier. I Orechovo-Suevo företogo från Moskva utsända tjekaagenter häktningar bland vissa av "arbetsgruppens" representanter samt intelligensen. De anklagades för att ha förberett arbetaredemonstrationer mot sovjetmakten den 1 maj. Alla häktade, bland dem en folkskollärarinna, sändes under konvoj till Moskva. Dylika häktningar företogos även i Leningrad.

"Norges förste Dreyfus".

Den judiske höjesteretsadvokaten Nathan har av rätten i Oslo på grund av att han tagit befattning med medvetet stulna föremål, silverpjäser, vilka han tillhandlat sig av tjuvarna, dömts till fyrtiofem dagars fängelse och förklarats ovärdig att vidare utöva advokatyrket. När Nathan efter domens avkunnande lämnade domstolslokalen, utbrast han: "Nu har Norge fått sin förste Dreyfus!".

Judefrågans kärna.

(Forts. fr. sid. 1.)

tenskap, i vars hemligheter vi icke tillåta gojerna blicka, skulle vi-sa alla, att plats och arbete böra bevaras inom bestämda kretsar, för att icke bliva källan till mänskligt elände i följd av olikformigheten mellan uppfostran och arbete. Vid inlärandet av denna vetenskap komma folken att frivilligt underkasta sig makten och den av densamma ordnade styrelseformen i staten. Under det nuvarande tillståndet hos vetenskapen och den av oss skapade riktningen hyser folket, blint troende det tryckta ordet och fånget av förvillelser, i sin okunnighet fiendskap till alla stånd, vilka det anser stå över sig, ty det känner icke betydelsen av varje samhällsklass.

Den allmänna ekonomiska krisen.

Den ovannämnda fiendskapen ökas ännu mera på grund av den ekonomiska krisen, vilken kommer att förhindra alla börsavtal och all industriell verksamhet. Då vi genom alla tillgängliga medel samt genom guldets makt — som b. o. h. är i våra händer — åstadkommit en allmän ekonomisk kris, kasta vi ut på gatorna hela massor av arbetare samtidigt i alla länder i Europa. Dessa massor skola med förnöjelse utgjuta deras blod, vilka de i sin okunnighet avundats allt sedan barndomen och vilkas förmögenhet man då kan plundra.

De våras säkerhet.

De våra komma de icke att röra, emedan stunden för anfallet är oss känd, och av oss skola åtgärder vidtagas för de våras säkerställande.

Protokoll n:r 6.

Aristokratiens jordfästning.

Gojernas aristokrati som politisk makt har avlidit — med den hava vi inga ouppgjorda räkningar längre. Men som innehavare av jorden är den oss skadlig därigenom, att den kan vara självständig i sina livsbehov. Vi böra därför göra allt vad i vår förmåga står, för att beröva den dess jord.

Handel, industri och spekulation.

Samtidigt böra vi starkt understödja handel och industri och i synnerhet — spekulationen, vars roll är att utgöra en motvikt till industrin. Utan spekulationen förökar industrin privata förmögenheter samt tjänar till höjandet av jordbruket, i det den befriar jorden från skuldbelastning, grundad på lån från jordbruksbanker. Industrin bör draga från jorden både arbetskraft och kapital och genom spekulationen överlämna i våra händer alla världens kapital samt på så sätt driva alla gojer till proletäreens led. Då komma gojorna att böja sig inför oss endast för rättigheten att existera.

Den hemliga meningen i propagandan för de ekonomiska teorierna.

För att den verkliga innebörden av vår politik icke skall varsnas i förtid av gojerna, skola vi dölja den under masken av en human strävan att tjäna de arbetande klasserna och de stora ekonomiska principerna, varför våra ekonomiska teorier driva en verksam propaganda.

Protokoll n:r 7.

Brytandet av gojernas motstånd genom krig och allmänt världskrig.

Varje motståndare måste vi vara i stånd att möta med krig genom grannarna till det land, som vågar motsätta sig oss, men om även vår fiendes grannar ämna ställa sig kollektivt emot oss, så skola vi svara med allmänt världskrig.

Pressen och den allmänna meningen.

Vi måste tvinga gojim-regeringarna till verksamhet till förmån för den av oss i vidsträckt mått utänkta plan, som redan närmar sig det önskade slutet, genom den allmänna meningen, i hemlighet insprererad av oss med tillhjälp av den s. k. "stormakten"-pressen, som på undantag när, vilka alldeles kunna lämnas ur räkningen, helt är i våra händer.

Amerikanska, kinesiska och japanska kanoner.

Med ett ord, för att resumera vårt system för tyglandet av gojim-regeringarna i Europa, demonstrera vi för en av dem vår makt genom attentat, d. v. s. genom terror, och alla tillsammans, om man kunde tänka sig möjligheten att de samfällt reste sig mot oss, svara vi med amerikanska, kinesiska eller japanska kanoner.

Protokoll n:r 9.

Åtskiljandet av de "seende" och de "blinda" i gojernas rike.

Vi skola kunna frukta ett förbund av gojernas seende krafter hos de regerande med den blinda folkkraften, men vi hava vidtagit alla åtgärder mot en sådan möjlighet; mellan den ena och den andra kraften hava vi rest en mur i form av den ömsesidiga terrorn dem emellan. På så sätt förblir den blinda folkkraften vårt stöd, och vi, endast vi, förbli dess ledare, och naturligtvis rikta vi dem mot vårt mål.

Förbund mellan makten och massan.

För att den blindes hand icke måtte frigöra sig från vår ledning, måste vi tidtals ingå förbund med den blinda massan, om ock icke personligen, så genom våra säkraste bröder. Då vi bliva en erkänd makt, skola vi personligen föra talan med folket på torgen och skola då leda det i politiska frågor i den riktning som för oss är nödig.

Köp svenska varor hos svenska köpmän

GYNNA SVENSK FÖRETAGSAMHET

VÄSKAN

En gedigen kappsäck.

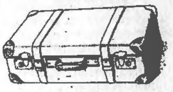

är HOLIDAY. Av brun, slät fiber, 1:ma lås och förstärkta hörn samt runtom kraftiga läderremmar med söljor.

Storl. cm. 50 55 60 65 70 75
Pris kr. 12:- 13:- 14:- 15:- 16:- 17:-

Väskan

23 KUNGSGATAN 23.

ACKUMULATORER

säljas, laddas och repareras.
Generatorer, Startmotorer och Tändapparater repareras.

TELLS Laddningsstation

Sveavägen 83. Vasa 1595.

Flaggor.

TAGVIRKE,
BLOCK,
LIVBOJAR,
LIVBÄLTEN,
ÅROR & ÖSKAR,
FISKREDSKAP,
HÄNGMATTOR,
SÄNGKLÄDER,
SAMT ALLT I BRANSCHEN
Från egen fabrik.
A. M. BERGQVISTS Akt. Bol.
Biblioteksgat. 4 — Sveavägen 108.

Besök

Raksalongen

Stora Nygatan 15.

Telefon Norr 21256.

Skicklig betjäning!
Garanterat gott arbete!

En Svensk

STUDENT-MÖSSA

på

EN SVENSK STUDENT,

köpt i

EN SVENSK AFFÄR

så bör det vara och därför bör den köpas hos

RAGNARS HERREKIPERING & HANDSKMAGASIN
Sveavägen 108,
(3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.)

1:ma kvalité

Kr. 4:50

Färska finknäckta

ÄGG

Kr 1:45 pr kg.

PRIMA **SMÖR**

Kr. 3:— pr kg.

Carl Sandbergs Smöraffär,

Tegnérgatan 17. Tel. Norr 21539.

OLIVOLJA

Extra Vierge

ny sändning av finaste kvalité.

F. RANTZEN & CO.
Narvavägen 30.

Telefon: 71028 o. Norr 7536.

En mot tio ställdes...

Men ändå segrade Järlinds KAFFE, vilket rekommenderas!

KNUT JÄRLIND.
Stora Nygatan 45.
Telefon 4573; Norr 2780.

GYNNA NATIONENS ANNONSÖRER!

ELDIN & ROSENLUND

Norr 3877 **KONTORSUTENSILIER** MALMTORGSGATAN 3

Under dåliga affärskonjunkturer måste givetvis omkostnaderna för kontoret hållas nere. Detta sker bäst genom inköp hos oss, då Ni samtidigt gynnar Svensk industri och Svensk företagsamhet.

Norr 3616 **AFFÄRSTRYCK** Olofsg. 5

Bokindustriaktiebolaget NORMIA

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898. Norr 5899.

Växel med ankn. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris.

Efter text .... 20 öre mm
Å textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Sthlm Tids. Tryckeri 1926.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 7 Maj 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Egen biltransport
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243

Aktiebolaget Svenska Tobaksmonopolet.

(Forts. fr. sid. 1.)

vinster har det dock redan tillfört sina höga tillskyndare, och som organisationsprocessen ännu icke är slutförd, räknar man på det hållet heltvisst med en icke obetydlig framtida utveckling av vinstmöjligheterna, när monopolet hunnit bli fix färdigt, sådant man vill ha det, och även hela handelsverksamheten kommit i dess händer. Som formellt skäl för monopolbildningen föregavs, att staten var i behov av ökade inkomster för genomförande av den "folkliga" folkpensioneringen och härför måste tobaken tagas i anspråk. Någon annan utväg att skaffa de för "det demokratiska kravets" genomförande erforderliga medlen kunde våra kosmopolitiska statsmän och politiker icke upptänka. Man frågar sig, varför icke, om det nu gällde tillgodoseendet av ett absolut och oavvisligt folkkrav, icke den direkta skattevägen eller en mera rättvis fördelning av skatten på olika förbrukningsartiklar eller den numera så populära penningeanskaffningsvägen medels stora obligationslån hos storbankerna anlitades? Den ringaste eftertanke säger en, att skälet "folkpensioneringen" endast var den formella, skenmotiveringen och att den verkliga måste hava varit den, att de efter monopolier strävande storfinansiella kretsarna önskade lägga ännu en domän till alla sina föregående. Att den fria konkurrensen, den livgivande, reglerande och sunda impulsen inom näringslivet, därmed dödades med de följder detta måste få ifråga om priser och kvaliteter på området, bekymrade föga eller intet de upphöjda andar, som av föregiven månhet om statens och folkets intressen genomdrevo monopolbildningen i strid mot grundlagens bestämmelser.

Den regering, som bär ansvaret för det grundlagsstridiga "Aktiebolaget Sv. Tobaksmonopolets" tillkomst är den Hammarskjöld—Wallenbergska av 1915 o. finansministern, som satt sitt namn under den kungliga propositionen, är hr Axel Vennersten d. v. s. en av ledarna för det parti, som inför valmännen i landet alltjämt utger sig för att vara nationellt och konstitutionellt sanit omhuldare av det fria näringslivets principer. Dock, efter handlingarna och icke efter orden är det som vederbörande skola dömas. F. finansministern Vennersten lämnade med sin proposition om tobaksmonopolets bildande ett tydligt vittnesbörd om vad vår nutida, i storfinansens ledband helt gående "moderata högers" stolta proklamationer i verkligheten äro värda. Han var emellertid icke den egentlige upphovsmannen till den geniala idén på ett tobaksmonopol; att denna under hans ministertid kom att förverkligas berodde väl närmast därpå, att han var ledamot av samma regering, i vilken hr bankdirektören Knut Agathon Wallenberg råkade vara utrikesminister. En återblick på frågans förhistoria torde heltvisst vara av allmänt intresse, varför vi i en följande artikel närmare skola ingå därpå samt bringa i erinran förhållandena i samband med monopolets uppkomst.

Läs annonserna
i Eder tidning!
Gynna annonsörerne!

Förslaget till ny jorddelningslag.

Forts. fr. sid. 1.

liga skifte, ävensom del av by, som förut delats genom hemmansklyvning eller ägostyckning, bli föremål för omdelning (1 kap. 11 §).

Härigenom bli byarna i deras helhet uppdelade i individuellt bestämda parceller, som lika väl kunna bestå av fastmark som av vattenbetäckta områden (1 kap. 5 §).

Men härtill kommer att hel by och del av annan by, som var för sig kunna delas, kunna sammanföras till ett skifteslag och bli föremål för gemensam delning. Likaså kunna särskilda områden, som tillhöra olika byar sammanföras till ett gemensamt skifteslag och bli föremål för gemensam delning (1 kap. 4 § under 2 och 3).

Härigenom tillintetgöras bysamhällena såsom särskilda territoriella samhällen.

I sammanhang härmed utplånas också den hittills i lagstiftningen gällande principiella åtskillnaden mellan rågångar d. v. s. gränslinjerna omkring byar och därmed likställda skifteslag, å ena, samt andra fastighetsgränser, å andra sidan (7 kap. 7 §).

Men inom jordrättsordningen finnes vid sidan av de kollektiva jordpossessionerna byarna, jämväl individuella jordpossessioner av större omfång, såsom fideikommissegendomar och herregårdar.

Dessa kunna delas på föranstaltande av innehavare resp. ägare med tillämpning av det s. k. avstyckningsförfarandet (19 kap.). Genom avstyckning kunna i övrigt nybildas fastigheter från vilka fastigheter som hälst, blott de äro i en ägares hand, o. för vilket ändamål som hälst, såsom förbostads- och jordbrukslägenheter ("egna hem").

Medelst laga skifte delas skifteslaget uti särskilda fastigheter efter delaktighet och andelstal, men medelst avstyckning delas stamfastighet och avstyckade fastigheter efter belägenhet och areal.

Sammanläggningsinstitutet slutligen har till uppgift att rättsligen sammanföra till en fastighet två eller flera fastigheter under den allmänna förutsättningen att de äro i en ägares hand. Sålunda kunna sammanläggas två eller flera byar och därmed likställda självständiga hemman eller lägenheter samt olika hemmansnummer eller olika hemmansdelar av olika nummer i samma by, vare sig de förut delats å marken eller icke. Jämväl avsöndrade lägenheter kunna sammanläggas med annan fastighet, även med annan än sin stamfastighet i samma by.

Föreskrifterna om sammanläggning av fastigheter å landet äro anordnade i en särskild lag.

Hela det sålunda i sina huvuddrag antydda jorddelningsförfarandet ansluter sig nära till lagen om fastighetsbildning i stad av 1917.

Detta är av särskilt intresse. Den uppdelning av jorden inom stad uti individuella fristående delar (tomter och stadsägor), som för stads vidkommande varit jämförelsevis lätt att genomföra och som där kan vara ändamålsenlig, avser man genom det nu föreliggande förslaget till jorddelningslag att utan vidare utsträcka att gälla över hela statsterritoriet såsom en homogen massa, alldeles oavsett dess olika naturliga beskaffenhet, om fast mark eller vatten, om jordbruksjord eller skogsmark, om berg eller impedimenter.

Det föreslagna nya jorddelningsmaskineriet möjliggör en total uppdelning av hela landet i nästan vilka parceller som hälst och ett sammanförande av parceller till vilken omfattning som hälst, till p a r c e l l e r i n g och l a t i f u n d i o b i l d n i n g — till en "modern omdelning av statsterritoriet", mera genomgripande än någon som förut förekommit i vår historia.

Härefter skall jag tillåta mig att påpeka några av de allmänna verkningar, som av den nya lagen äro att med säkerhet förvänta.

Genom den nya lagen kommer att å marken genomföras i sina yttersta konsekvenser den s. k. m o d e r n a p r i v a t a ä g a n d e r ä t t e n, vilken först är att härleda från den stora franska revolutionen 1789 och den franska code civil och vilken successivt införts i västerlandets övriga kulturstater (i Sverige genom förmedling av tysk-romersk rätt och genom samtidigt nedbrytande av vår historiskt nedärvda bonderätt). Den moderna äganderätten karaktäriseras såsom individuell d. v. s. behärskad av en individ såsom ägare, absolut d. v. s. givande ägaren oinskränkt rådighet över jordens yta, djupet inunder o. luften däröver, fri, d. v. s. oberoende av stat och samhälle samt slutligen uniform d. v. s. oberörd av olikheter i jordens naturliga eller kulturella beskaffenhet. Man har också med rätta benämnt den moderna äganderätten en monopolrätt. Jag begagnar tillfället påpeka, att vår gamla bonderätt visserligen ock vara, såsom den moderna, av privat natur, men till sin grundkaraktär k o l l e k t i v eller s o c i a l.

Den nya lagen kommer också att nedbryta de sista resterna av b y n såsom territoriellt samhälle. Vilka värden av såväl materiell som ideell natur härigenom gå förlorade låter sig knappast överblickas. I varje fall är det icke möjligt att med några rader giva en föreställning därom. Byn ingår såsom social urenhet i alla de territoriella samhällena av högre ordning, socknen, häradet, landskapet och slutligen riket. Den är en sådan samhällsinstitution, som om den hålles i kraft, uppbär och ger stadga åt ett samhälle och en stat genom tiderna. Byn är bondens och genom honom nationens hem. I byn har under årtusendenas lopp fostrats den samfundsanda, som uppburit allmogens säregna kultur, dess känsla av samhörighet för hävdande av gemensam rätt och gemensamma intressen samt dess djupt rotade uppfattning om medborgarens såväl rättigheter som skyldigheter. "I dess organisation, sedvänjor och förhållanden", skriver en författare i Turistföreningens sista årsskrift, "ligger en kraft och en styrka, som endast den förstår, som levat med i byns liv i arbete och vila". Länge har byn hållits samman, trots påfrestningar ända från medeltiden från statens samt från andliga och världsliga stormäns sida. Men genom den nu föreslagna jorddelningslagen blir dess öde slutgiltigt och oundvikligt beseglat.

Ännu påtagligare blir den nya lagens inverkan på landets s k o g s a v v e r k n i n g (jag skriver i c k e skogshushållning).

Sverige är i stort sett med vissa avbrott av odlad jord och vattenområden ett skogbärande land från Norrbottens fjäll till Skånes Söderslätt. Men skogen lider redan av överavverkning. Sågbruken och trämassefabrikerna konsumera alla dimensioner. Intet ratas. Denna överavverkning kommer att fortgå i alltjämt ökat tempo. T. o. m. Skåne planerar nu att anlägga en trämassefabrik. Det är nämligen så, att numera trävaruindustrins produkter — förutom den raa järnmalmen — utgöra nära nog det enda säkra exportgods, varöver vår folkhushållning förfogar. Detta förhållande understrykes kraftigt av vår gamla järnindustris, som det vill synas definitiva försvinnande från världsmarknaden. Med skogen och dess produkter har Sverige således att väsentligen betala sin import och sina övriga utgifter i utlandet. Av dem beror om statens, kommuners och enskildas levnadsstandard skall kunna hållas på dess nuvarande höga nivå. Men härav kommer helt naturligt att följa att skogen kommer att uthuggas såsom aldrig förr och i ett alltjämt ökat crescendo. Och den nu föreliggande jorddelningslagen blir utan tvivel ett infernaliskt fulländat vapen i händerna på dem, som framdriva denna utveckling. Varje skogstrakt, som spekulationen kastar sina ögon på, kan den också åtkomma. Marken kommer i gungning. Ingen sitter säker för skifte. Jobberi och rovdrift och skövling komma att triumfera. De restriktiva skogslagar vi hava skola icke förmå hindra skogsavverkningens ödeläggande gång. Förbudet för bolag att besitta fast egendom skall icke häller hindra dem från, utan snarare sporra dem till att deltaga i den allmänna rusningen på skogen.

Med hjälp av jorddelningslagen skall det visserligen lyckas att ännu någon tid hålla den allmänna hushållningen flytande. Men huru skall det gå för de generationer, som komma efter nu levande.

Det förtjänar kanske hållas i minne, att de ekonomiska krafter, som lagt Norrland under bolagsväldet, haft ett av sina mest effektiva vapen just i det moderna skiftesväsendet.

Såsom en ytterligare verkan av den nya lagen må framhållas, att den kommer att medföra en ny indelning av statsterritoriet uti j o r d b r u k s f a s t i g h e t e r.

Den individuella storgodsbesittningen, som är ett arv från adels- och feodaltiden, är dömd till undergång. Denna egendoms långt framskridna industrialisering med därav följande beroende av lönearbetarnes krav gör detta resultat oundvikligt. I stället komma storgodsen att styckas i nya jordbruksfastigheter med mer eller mindre fullständigt frånskiljande av befintlig skog. På denna utvecklingslinje är man redan inne. Efter hand kommer emellertid också den gamla bondejorden i byarna att undergå samma förvandling. Det blir allmän bodelning mellan industrien, som tar det mesta möjliga av skogen och jordbruket som i huvudsak får nöja sig med den odlade jorden. De nya jordbruksfastigheterna komma med hänsyn till sättet för deras tillkomst — de tillkomma i spekulationens och icke i den allmänna välfärdens tecken — att i regel bliva för små och i varje fall redan från början alltför belastade med skuld. Högt intecknade småbruksfastigheter såsom allmän jordbesittningsform är vad den nya lagen ställer i utsikt. Svårigheterna för dessa jordbruk att existera ökas med avståndet från Skånes slätter till Lapmarkerna och med avlägsenheten från avsättningscentra. Ett jordbruksproletariat skymtar såsom framtidsidealet.

Den urgamla principen att en jordbruksfastighet skall bestå av åker såsom dess kärna med alla förekommande härligheter i skog och mark, i vatten och torr mark såsom åtföljder, blir nu brutalt och radikalt satt ur funktion. Mellan de mer eller mindre fullständigt uthuggna skogsvidderna komma av kapitalet beroende småbrukare att mödosamt pröva villkoren för sin existens. Vår gamla fria, självägande allmoges stolta saga är slut. Detta är den dystra framtidsbild, som det nu föreliggande jorddelningsförslaget är ägnat att framkalla.

Förstamaj-demonstrationen.

(Forts. fr. sid. 1.)

att sådana saker finnas ej i Ryssland utan är det bara de kapitalistiska staterna som bestå sig med sådana lyxsaker. De buntar av tidningen "Nationen" som nedkastades från kungstornen, vittna dess bättre om, att det finns män, som verkligen våga att agitera för den nationella saken. Och detta var ju ett glädjande tecken. Men de, som äro nationellt vakna, äro tyvärr ej så många som önskat vore. Men den dag, då en verklig karl framträder för att samla de spridda skarorna till orygglig leder ej blott till försvar utan även till anfall! Den dagen är säkert ej så långt avlägsen. Överallt ute i världen går en våg av nationell pånyttfödelse. Italien och Spanien ha börjat. Fascismen är den rörelse som skall föra fram vårt folk till nationell solidaritet, fackföreningspåvarna veta, att den dag fascismen gör sitt intåg i Sverige så kommer det att bli arbetslöshet för dem. Därför äro de så oblidkeliga motståndare till den och de göra allt vad i deras förmåga står för att upphetsa arbetarmassorna till strid på kniven mot denna rörelse. Är fascismen arbetarfientlig? Nej, att så ej är fallet bevisas bäst därav att vid den senaste fascistkongressen begärde flera av de rödas fackförbund inträde i det fascistiska partiet. Dessa arbetare hade lärt sig att inse den kosmopolitiska internationalismens tomhet. Den italienska fascismen passar kanske ej helt och hållet för oss nordbor som för det lättantändliga italienska folket, men i sina grunddrag anser jag, att den har framtiden för sig.

Harry Lindblad.

Spanien ökar sin flotta.

Spanska regeringen har enligt vad meddelas från Madrid godkänt sjöförsvarsdepartementets plan för byggande av en ny kryssare och tre nya jagare.

Försvarets nedskrotare fullfölja sitt verk.

K. m:t har anvisat 183,400 kr. för bestridande av kostnaderna för omändring av förutvarandee pansarfartyget Göta till logementsfartyg i enlighet med av marinförvaltningen för ändamålet uppgjorda ritningar.

HOTELL KUNG CARL
Birger Jarlsgatan 23
Telefon: NAMNANROP
Rekommenderas!

RÅDHUS-RESTAURANTEN
HANTVERKAREGATAN 4
MUSIK dagligen av FERNQUISTS Salonkapell.
Tel. 31403.

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

Ännu finnas
en del exemplar
TREDJE UPPLAGAN
av
"Brattska Spritkoncernen avslöjad."
Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Dåsighet och Olust
är enligt vetenskapen bevis på dåligt blod och otjänliga ämnen i kroppen, gifter som måste rensas bort.
Fruktsalt-Samarin renar effektivt blodet, befriar magen och tarmarna från osunda samlingar, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, är välgörande för levern och njurarna.
Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring vilket sätter kroppen i god form, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Fruktsalt-Samarin*. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.
Cederroths. Tekn. Fabr., Stockholm

O. L LUNDHOLMS
HERRSKRÄDDERI.
Barnhusgat. 2, 1/2 tr. Tel. Norr 15307
Hörnet av Drottninggatan.)
Emottager beställningar å alla slags herrkläder, såväl uniformer som civila.
Modernt snitt efter senaste modejournal och förstklassigt arbete.
Goda in- och utländska moderna tyger ständigt på lager.
HUMANA PRISER!
Goda betalningsvillkor!

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8389.

— VITVARU —
och
HERREKIPERING
ELLA ANDERSSON
Nybrogatan 38, Stockholm.
Tel. Norr 24248
SKJORTOR
KRAGAR
SLIPSAR
DAMUNDERKLÄDER
STRUMPOR
VANTAR
BESTÄLLNINGAR å
Skjortor — Damunderkläder
mottagas.
OBS.! SVENSKA VAROR!

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Beställningar
och
Reparationer
utföras till moderata priser!
FÖRSTKLASSIGT ARBETE!
E. CARLSSON, Skomakare.
Åsögat. 77. Allm. tel. 30 570.

Kem. Tekn. Fabr. Globens
näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
GLOBEN
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, 5. g., Stockholm.

SKO-
reparationer
Brunnsgatan 2.
Telefon: Norr 20877.
REKOMMENDERAS.

Tycker Ni om NATIONEN
I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 20. Fredagen den 14 Maj 1926. Årg. 2.

Det lagstridiga Tobaksmonopolets historiska tillkomst.

I vår föregående artikel rörande Tobaksmonopolet framhölls, huru denna institifelse tillkommit i strid mot grundlagens klara bestämmelser som en onaturlig frukt av den i vårt land ingångna illegitima förbindelsen mellan storfinans och demokrati, vars grundval synes vara, att den förra parten, d. v. s. storfinansen, får sin "rätt" allt vederbörligen beaktad under det den senare, d. v. s. demokratiens ledare beredas alla de företräden av ekonomisk, social och annan natur, som maktens innehav erbjuder. Det var, såsom i vår artikel omnämndes, under den Hammarskjöld—Wallenbergska regeringen av 1915, vars finansminister var hr Axel Vennersten, som den lagstridiga konstprodukten "Aktiebolaget Svenska Tobaksmonopolet" såg dagens ljus. Hr Vennersten var dock ingalunda den förste offentligt framburen av det "demokratiska" kravet på ett tobaksmonopol. Detta hade redan före honom sysselsatt ett flertal spekulativa politiska hjärnor (varför skulle vi vara sämre än andra länder, där folken redan lyckliggjorts med olika slag av statsmonopol?) och och den tivelaktiga äran av dess genomförande icke kan frånerkännas honom. En återblick på frågans historiska utveckling erbjuder helt visst sitt intresse och ger en aning om de intressestrider, som härunder utkämpades bakom förlåten.

Planen på ett svenskt tobaksmonopol lancerades såvitt vi av tillgängliga handlingar kunnat finna första gången vid 1902 års riksdag, som med anledning av inom kamrarna väckta motioner beslöt en skrivelse till Kgl. Maj:t, vari hemställdes att Kgl. Maj:t, visserligen utan att direkt ingå på frågan om statsmonopol, ville taga under övervägande på vad sätt och i vad mån ökad beskattning å tobak och tobaksfabrikat skulle kunna bereda statsverket större inkomster, samt därefter, när sådant funnes vara av statsverkets behov påkallat, till riksdagen inkomma med förslag till dylik beskattning i den form, som kunde befinnas ändamålsenlig. De motioner, som föranledde denna riksdagsskrivelse, voro dels en av hr F. O. Bremberg i andra kammaren, vari yrkades på införande av tobaksmonopol för ökande av statens inkomster ur sådana källor, som icke bleve betungande för allmänheten, dels en av hr Karl H. Björck i första kammaren, som önskade en ökad beskattning av tobak och punsch som bidrag till försvarsverkets ändamålsenliga ordnande. Man tog sålunda till en början saken med en viss varsamhet, tydligen för att ej väcka oro och misstänksamhet om hysandet av några illojala icke lagliga planer. När det sedan visade sig, att intet allvarligare motstånd var att befara, blev man såsom vi längre fram skola se djärvare och lade upp frågan på den klara monopollinjen. Som sakkunniga att biträda inom finansdepartementet för åstadkommande av utredning och avgivande av förslag i det av riksdagen angivna syftet tillkallades den 4 februari samma år, 1902, dåvarande ledamoten av riksdagens första kammare grosshandlaren J. Rettig, dåvarande byråchefen i generaltullstyrelsen A. Hammarström, dåvarande byråingenjören A. G. Ekstrand, lantbrukaren O. Persson i Rinkaby samt ledamoten av riksdagens första kammare, dåvarande fabriksidkaren, numera universitetskanslern C. J. G. Swartz, vilka den 26 januari 1904 avgåvo sitt betänkande och förslag i ämnet. De sakkunnigas förslag utmynnade i en hemställan, att tobaksbeskattningen måtte ordnas genom en blandad tull- och accisbeskattning på sådant sätt, att gällande tullsatser å råtobak och tobaksfabrikat höjdes samt att för all inom riket odlad tobak stadgades en accis uppgående till i regel 35 öre per kilogram. Härigenom skulle enligt kommittérades beräkningar på importen i dess dåvarande storlek årligen kunna tillföras

(Forts. å sid. 4.

Högerledningens ställning till nedrustningen.

Inom fosterländskt sinnade kretsar har såsom vi tidigare framhållit en viss förvåning försports däröver att Konungen ansett med landets trygghet och intressen förenligt att i den orosfyllda tid, vari vi leva, giva sitt höga godkännande åt 1925 års riksdags beslut att nedskrota vårt försvarsväsen. Konungens svåra ställning under nuvarande förhållanden gentemot en riksförsamling, som sviker sina plikter mot landet, inses visserligen väl. Så mycket större anspråk borde man givetvis äga rätt att ställa på de politiker, vilkas uppgift det främst skulle vara att i det politiska livet tillvarataga det nationella intresset. Enligt vad Nationen emellertid erfarit ur källa, vars tillförlitlighet vi måste anse höjd över allt tvivel, skola högerpartiets ledare direkt hava tillrått Konungen att giva det olycksdigra beslutet sitt godkännande.

Detta högerledarnas handlingssätt åskådliggör huru mycket allt deras utskrikna intresse för landets försvar i själva verket var värt. För skams skull kunde naturligtvis icke även högerpartiet kommenderas upp på nedrustningslinjen, det skulle ju också ha stritt mot partiets i höga tonarter deklarerade varma försvarsvilja, men icke förty lämnar man nedrustningen sin aktiva hjälp genom att påverka Konungen att godkänna densamma! Att Konungen under sådana förhållanden hade svårt att träffa något annat val än det han gjorde, står klart för envar. För den, som något närmare följt högerledarnas tidigare politiska verksamhet, innebar detta visserligen intet som helst överraskande. Såsom representanter för den här numera allsmäktigt regerande kosmopolitiska storfinansen, av vilken de så rikligt honorerats medels lukrativa uppdrag som ledamöter etc. i olika bank- och bolagsstyrelser o.

(Forts. å sid. 2).

Sveriges statsskuld.

Vid utgången av april månad uppgick Sveriges statsskuld till 1,733 milj. kronor. Den fonderade statsskulden var 1,711 miljoner och den tillfälliga statsskulden 16 milj. kr.

De talmudska lagarna.

Utdrag ur Schulchan-aruch.

Som grund för nedanstående har tagits dr. Jacob Eckers "Der Judenspiegel im Lichte der Wahrheit" — Bonifaciusdruckerei, Paderborn.

Det var rabbinen Joseph Karo från Safet som sammanförde det Talmudska sammelsuriet (12 tjocka band) och utgav det under benämningen "Schulchan aruch" (= dukat bord. Tryckt första gången 1565.). Vertet innehåller Talmuds viktigaste bud. Schulchan aruch användes och erkännes ännu i dag av alla äktjudiska rabbiner och församlingsmedlemmar såsom alla judars gällande lagbok.

Schulchan aruch sönderfaller i fyra avdelningar: Orach Chajjim (= livets väg), Jore de'a (= erkännandets lära), Eben ha'ezer (= hjälpens sten), och Choschen hamischpat (= rättens bröstsköld). Den för oss mest intressanta delen utgör "Choschen ha-mischpat", i vilken judarnas civil- och kriminalrätt finnes återgiven. Här benämnas icke-judarna med namnet akum, som ordagrannt översatt är "kristen", vilken översättning t. o. m. den av alla såsom judevänlig ansedde prof. Starck sett sig nödsakad erkänna såsom fullt riktig. Uti "Choschen ha-mischpat" finna vi bl. a. följande satser:

"Varje Beth-din (judisk domstol) äger rätt att fälla sådana utslag som dödsstraff och konfiskering av egendom såväl som andra straff över judar, vilka visa sig upproriska mot den judiska lagen (Ch. ha-misch. 2, 1).

Judar emellan är det förbjudet att föra process framför en rätt, där en akum som domare sitter till doms; den skall och får endast handläggas hos Beth-din. (Ebenda 26, 1.)

Det är varje jude förbjudet att till en akums fördel vittna mot en annan jude. (Ebenda 28, 3).

En goj (= icke-jude) och en slav äro att anse såsom jäviga inför judisk domstol och få därför icke avlägga vittnesbörd. (Ebenda 34, 9).

En akums egendom är att betrakta som herrelöst gods, och har därför den, som först kommer över det, rätt därtill. (Ebenda 156, 5 Haga).

Om judiska köpmän komma till en ort, där affärslivet ligger i judiska händer och där utbjuder sina varor till underpriser, skall man förbjuda dem det. Men om köparna äro judar, som hava fördel därav, skall man icke hindra dem i deras förehavande. (156,7 Haga).

Om ett bud avhämtar pängar hos en akum och erhåller för mycket, tillhör överskottet budet. Men har budet icke märkt, att han erhållit för mycket, tillhör överskottet mottagaren (183, 7.)

Om en jude och en akum göra en affär och en annan jude varit behjälplig, skola de båda judarna dela vinsten. (183, 7.)

Skickar en jude ett bud till en akum för att hos denne betala en gammal skuld och visar det sig, att skulden råkat i glömska, skall budet icke lämna pengarna tillbaka. (183, 8.)

Har en jude sålt ett föremål, som från början stulits från en akum och fordrar akumen att få tillbaka föremålet eller eljest ersättning därför, har juden ingen plikt att uppfylla denna begäran. (225,2.)

Gentemot en akum får icke finnas någon hänsynsfullhet, ty uti lagen heter det endast: "Du skall icke fördöma din broder. Har en akum däremot fördömt en jude, måste han taga tillbaka det. (227, 26.)

Den som återlämnar till en akum hittegods begår en överträdelse mot lagen. Gör han det med den beräkningen att åt judarna förskaffa ett bättre anseende är det dock tillåtet. (266, 1.)

Om en akum dör och en jude häftar i skuld till honom, är juden ej förpliktad återbetala skulden, såvitt ej sterbhuset har vetskap därom. (283, 10).

Det är tillåtet att bedraga en akum blott det göres så, att ej "namnet" tar skada därav eller med andra ord judendomen och dess religion därigenom förfalskas.

Forts. å sid 3.

Amiral Lindman som aspirant på regeringsarvet.

Högerpartiets ledare i Andra kammaren, amiralen Arvid Lindman, höll för några dagar sedan ett politiskt tal för den akademiska ungdomen i Uppsala. Tal. började med ei erinran om den viktiga insats studenterna på sin tid gjorde i den nationella väckelse, som 1914 övergick vårt land, men glömde nogsamt att i sammanhanget omnämna de ytterligt energiska ansträngningar han själv därvid gjorde att utnyttja denna i sig själv nationella väckelse i högerpolitiskt syfte och att förhindra dess utveckling till en sant nationell rörelse. Hr amiralen kunde mycket väl förstå den känsla av missräkning inför resultaten av de senare årens politiska utveckling, som allmänt gjorde sig gällande men underlät likaså sorgfälligt att upplysa om, hurusom denna i realiteten var en frukt av hans eget politiska förgående, i det han själv just varit en av dem, som öppnat slussarna för den nu härskande parlamentariska korruptionspolitiken. Ingen kunde, menade tal., begära, att ett sådant avgörande som fjolårets beslut i försvarsfrågan skall stärka respekten för det parlamentariska livet överhuvud. Det parti talaren representerade hade också vid årets riksdag motionsvis framfört kraven på dels en allsidig utredning rörande vårt lands behov av försvarskrafter, dels ett uppskov med genomförandet av den förra året beslutade härordningen. Motioner, som dock i betraktande av högerledarnas på annat ställe i dagens nummer omnämnda ställningstagande inför Konungen till nedrustningen väl närmast torde få betraktas som en generös gest till försvarsvännerna.

I fortsättningen av sitt tal underströk amiralen ytterligare det naturliga uti, att det rådde olust i landet och leda vid ett politiskt och parlamentariskt system, som sätter sådana betänkliga frukter som det nuvarande. "Jag undrar, om det egentligen finnes någon, som känner sig nöjd och belåten?" Ett vore emellertid visst, nämligen att regeringen till varje pris önskade sitta kvar, därvid avgalagående en självövervinnelse, som vore rent av storartad. Härpå refererades regeringens reträtter i olika frågor, särskilt i social- och arbetslöshetsförsäkringsfrågorna. För denna ohållbara politiska situation bar det frisinnade partiet genom sin vacklande hållning ett stort ansvar. "Vi (d. v. s. högern) ha", framhöll amiralen, "en helt annan syn på de politiska spörsmålen än den regeringen företräder." Denna syn formulerades närmare sålunda:

Vi ha en annan uppfattning än regeringen om det utrikespolitiska läget och vårt behov av försvarsanstalter. Vi ha

Forts. å sid. 2.

ORDET FRITT

Isaac Grünewalds reklamkonst.

Det finnes en konstnär i vårt land, vilken i sällsport grad begagnat och begagnar sig av den braskande reklamen, nämligen Isaac Grünewald. Han är så fullfjädrad i reklamkonsten, att han helt visst borde passa utmärkt som reklamchef för vilket som helst i ekonomiskt avseende dåligt företag, och även sköta det så, att det efter en kort tidrymd borde kunna stå på mycket stadiga fötter.

Det ser ut, som om hr Grünewald hade svårt för att trivas o. leva här på vårt jordklot, om ej han själv, hans konst och framtida konstnärliga planer bleve debatterade i pressen allt emellanåt, ja helst så ofta som möjligt. Hans namn måste till varje pris figurera i tidningarna. Det tyckes rent av vara ett oundgängligt villkor för hans välbefinnande. Annars kunde också lätt den malören hända, att svenska folket skulle glömma hans tillvaro. Tidigare torde näppeligen hava levat någon svenskt alande konstnär, som tillgripit så djärva och sensationsartade medel för att göra sig känd som hebréen Isaac Grünewald. Några exempel ur högen ådagaläggas befogenheten i detta påstående.

Var och en erinrar sig Kungl. Teaterns premiär av "Simson och Delila" i denne konstnärs dekorativa inramning för några

Forts. å sid. 3.

Fascistisk framstöt i Frankrike på Jeanne d'Arcdagen.

Den fascistiska rörelsen vinner enligt vad framgår av meddelanden från Paris allt större utbredning i Frankrike och synes f. n. vålla regeringen och parlamentarikerna i detta land åtskilliga bekymmer. Särskilt tyckas myndigheterna ha haft det besvärligt vid Jeanne d'Arcfesten, då de fascistiska skarorna talrikt samlats kring nationalhjältinnans staty på Place de Rivoli i Paris. Regeringen hade förbjudit processionernas defilering förbi statyn och endast medgivit att nedlägga kransar efter den officiella hyllningen. En grupp camelots du roi 400 man stark, genom bröt emellertid poliskordongen, varpå ett tumult uppstod, vars like Paris ej förut skall ha skådat och varunder flera hundra personer, däribland ett hundratal poliser sårades. De patriotiska skarorna demonstrerade i nationalhelgonets skydd mot regeringen och parlamentet. En student slet bort en liljebukett, som regeringen nedlagt framför statyn och trampade sönder blommorna. Ledarna, Taittinger, Daudet och Maurras sökte lugna massorna. Såsom betecknande för situationen omnämnes, att polisen icke vågade gå lös på ledarna. Royalisternas organ, L'action francaise, spår efter denna tilldragelse republikens snara fall. Stunden för den stora brottningen mellan kosmopolitismen o. fascismen närmar sig tydligen även i Frankrike.

"Europas raser."

Ett märkligt arbete av H. Günther.

I julas utkom i bokhandeln "Europas raser" av H. Günther, ett arbete, som behandlar våra europeiska rasförhållanden. Förf. framhåller hur vi i vår världsdel hava fem olika raser, de nordiska, västliga, östliga, dinariska och östbaltiska, var och en med sina yttre och inre kännetecken och egenskaper. Likson riks- och språkgränser ofta ej sammanfalla, gäller detta även om ras- och språkgränser, ja det blir synnerligen svårt att över huvud taget draga upp några rasgränser, da raserna i hög grad blandats med varandra. Detta rasernas blandande innebär för vår världsdel och för hela den västerländska kulturen vådor av de allvarligaste slag. Förf. pekar på huru denna vår kultur i stort sett är ett verk av den nordiska rasen, något som bör vara av så mycket större intresse för oss som denna ras' urhem anses vara södra delen av den Skandinaviska halvön, Danmark och en mindre del av norra Tyskland. Från detta urhem hava under förhistorisk tid upprepade utvandringar ägt rum. Så voro forntidens perser av nordisk ras. De målade framställningarna på stenkistan från Sidon visa annat perser med ljusa ögon och ljust hår, blonda och rödblonda mustascher och nordiska näsor. De nordiska perserna skapade en storstat, där det nordiska skiktet, som först förde krigen ensamt i sluten trupp, så småningom skingrade sig över allt vidsträcktare områden och därvid allt mera förtunnades tills det slutligen i det närmaste dog ut.

Även de gamla hellenerna voro av nordisk ras. Så omtalar Homeros i Iliaden Achilles, Menelaos; den sköna Helena m. fl. som blonda. Grekernas skönhetsideal var nordiskt. Skönhetsgudinnan Afrodite beskrives som blond. Dikaiarchos, en författare under andra århundradet f. Kr. säger om Thebes kvinnor: "De äro med sin höga växt, i sin gång och sina rörelser de mest fullkomliga av alla Greklands skvinnor. De hava blont hår och bruka bära detta uppfästat över hjässan. Också för den helleniska kulturen kom stillaståendets och tillbakagångens tid. Det nordiska blodet hade sinat. Märkligt är emellertid huru de gamla spartanerna synas hava haft förståelse för rasfrågans betydelse. Plutarkos berättar huru de voro de första, som genom rastukt sökte förädla icke endast hundar o. hästar utan även människor.

Efter Greklands undergång

Forts. å sid 3.

Den 14 Maj.

Den nationella väckelsen.

I sitt tal på den italienska fascismens sjuårsdag yttrade Mussolini några ord, som väckte stor vrede i den plutokratisk-demokratiska pressen i olika länder och även hos oss kommenterades med ordsvall av hån och förakt. Hans ord lydde: "Det är fullkomligt logiskt att demokratins, liberalismens, frimureriets, plutokratins, de fosterlandslösas internationella värld är emot oss. Till staternas styresmän säga vi: Ni måste också gå igenom vad vi gjort. Om ni vilja leva måste ni göra slut på den skrävlande parlamentarismen och ge den exekutiva makten större befogenhet. Om ni vilja leva måste ni taga itu med detta århundrades tyngsta problem, nämligen om förhållandet mellan kapital och arbete, ett problem, som fascismen löst fullständigt i det den ställt kapital och arbete på samma plan inför det gemensamma målet: nationens välgång och storhet." Dessa Mussolinis ord äga helt visst sitt fulla berättigande. De gälla alla folk, som vilja leva som fria och oberoende nationer och som ej vilja offra sin nationella existens på Antikrists altare. Just därför att de voro sanningsord blevo de så illa avhånade i den judiska pressen, vilken ju långt före detta i kulturens namn avlivat sanningen och i dess ställe placerat sina "åsikter" och "idéer".

Endast den, som totalt omtöcknats till sina sinnen och ej längre förfogar över deras normala bruk, kan undgå att se, att vi i utvecklingen råkat in på en falsk väg, en väg, som icke kan karaktäriseras annorlunda än som den rena uartningen och upplösningen. Något annat kunde ju ej heller förväntas, då lögnen fått träda i sanningens ställe såsom ledstjärna. Denna urartning gör sig f. n. förnimbar överallt, där den judiska makten tillåtits att gripa utvecklingens tyglar. Den har liksom allt här i världen ett ursprung, den är frukten av människors fasta vilja, planlagd, organiserad och satt i system. Bakom densamma gömmer sig ett för den stora mängden osynligt maskineri, lika genialt som infernaliskt, vilket på tusen vägar arbetar för förverkligandet av judendomens stora mål: de kristna samhällenas störtande och deras införlivande i det judiska världssamfundet. Gå vi till det land, som ligger oss närmast, vårt eget, skola vi finna, huru fruktansvärt det upplösande judiska giftet här redan lyckats verka o. huru förruttnelseprocessen, vilken skulle bryta vårt folks moraliska motståndskraft, alltmera närmar sig den kritiska punkten. Den ekonomiska, politiska och kulturella makten i samhället utövas hos oss numera de facto av judendomen under fullföljande av rent judiska syften. Med det snöda guldet tageras och dirigeras snart allting i vårt gamla Sverige, även åsikterna förvandlas till lumpen köpvara. Korruptionens gift sprides allt vidare i samhället. Av statsmaktens auktoritet återstår snart intet mera. När så passar partiernas ledare och deras höga uppdragsgivare inom den judiska storfinansens sättas grundlag och författning ur funktion. De politiska partierna, vilka utgöra folkrepresentationens underlag, grunda sig på rent lögnaktiga teser om intressegemenskaper m. m., som i verkligheten icke existera. Att vår folkrepresentation härunder kommit att urarta till det bedrägliga skenet av en sådan, är blott en naturlig utvecklingens följd. Statsmaktens huvudsakliga intresse upptages av lappriffrågor och skenreformer, vilka av den välvilligt ackompanjerande judiska dagspressen utöver det löjliga gränser utblommeras och upphöjas till riksviktiga angelägenheter. Detta medan våra verkliga, nationella livsfrågor antingen helt lämnas åsido eller uppsåtligen försumpas. Ett upprörande exempel härpå lämnade 1925 års riksdag genom dess fosterlandsförrädiska beslut att nedskrota landets försvar — ett av judendomen i vårt land framtvingat krav. Förskingringar av statsmedel, såsom bevisligen förekommit inom Spritmonopolet, försiggå under statsmaktens hägn och beskydd. Att under sådana förhållanden skatterna stiga över folkets bärkraft, är ju endast helt naturligt, allrahelst som samtidigt den exploaterande judiska finansmakten här medgives ett så gott som absolut fritt och obehindrat spelrum i samhället och den om rena vanvettet vittnande statsskuldsättningen fullföljes i ett tempo, som — statsskulden är f. n. uppe i omkring 1,733 miljoner kronor — rentav synes åsyfta vårt folks pantförskrivning till "det långivande kapitalets" herrar. Genom att till det yttersta skuldsätta land och folk till den frihetsälskande internationella judiska finansmakten, förverkligas säkrast o. lyckligast demokratiens höga rättsfrihetsideal, mena tydligen våra välvisa lagstiftare av i dag.

Denna utveckling i tecknet av det svenska samhällets upplösning har skett och sker alltfort under den härskande judiska kulturens hägn. Vårt folks tanke- och smakriktning, sådan den kommer till uttryck inom tidningspress, litteratur o. konst ledes i närvarande stund faktiskt av de judiska kretsarna, som där utöva ett bestämmande inflytande. Häri ha vi även att se den reela orsaken och förklaringen till att de rent svenska synpunkterna inom den kulturella utvecklingen alltmera få vika för de s. k. moderna, samt att de hos oss tidigare omfattade kristna moral- och rättsbegreppen undan för undan få ge plats för de rent judiska. Genom otaliga kanaler drypes giftet, som skall bringa den kristna anden hos vårt folk till förruttnelse, in i individerna. Det upplösande giftet har redan hunnit åstadkomma ödesdigra verkningar. Begreppsförvirring och demoralisation äro allmänna företeelser, och undergivenheten under de nya, gyllene "hemliga" härskarna tar sig uttryck, som ofta äro direkt förnedrande. Den av judendomen regerade tidningspressen, litteraturen och konsten lämna dagliga vittnesbörd därom. De 150 "kulturpersonligheternas" sorglustiga sympatiadress för konstnären Isaac Grünewald är endast ett exempel ur mängden, ägnat att belysa den roll, som det judiska huset Bonnier i judendomens tjänst spelar inom nutida svenskt kulturliv. En mängd framstående personer inom konstens värld vågade av fruktan för hämnd från huset Bonniers sida icke neka sina namnunderskrifter under den kostbara adressen.

Vårt land kommer heltsäkert inom en icke avlägsen framtid att ställas inför valet: en svensk utveckling på kristen grund eller en judisk utveckling på judisk grund? I England utkämpas i närvarande stund den mäktiga avgörande kampen mellan de båda riktningarna, och i Frankrike är den med all sannolikhet nära förestående. Förr än de flesta ana skola Mussolinis ovan citerade ord till de andra staterna "Ni måste ga igenom vad vi gjort, om ni vilja leva" gå i uppfyllelse. Detta gäller även för oss. Vårt folk måste väckas ur den förrädiska sömn, vari den judiska giftspridarepressen insövt det, det måste bringas till vetskap om lägets bistra allvar samt att frågan snart kommer att gälla dess egen tillvaro som ett fritt o. oberoende folk. Vad som nu krävs är upplösning. I detta upplysningsarbete måste alla svensksinnade män och kvinnor taga del. Endast genom en energisk upplysning kan den nationella väckelse åstadkommas, som är en nödvändig förutsättning för dess räddning från det fasansfulla öde, som av mörkrets makter tillämnas det.

Den Bonnierska "opinionsyttringen" mot Högsta Domstolen.

Vid olika tillfällen har i denna tidning berörts det olycksdigra inflytande, som det till vårt land i början på 1800-talet inflyttade judiska förlagshuset Bonnier utövar på olika områden av svenskt samfundsliv. På relativt mycket kort tid har det nämnda huset lyckats att praktiskt taget slå under sig hela vårt svenska upplysningsväsen, pressen, litteraturen och konsten, och det utövar f. n. de facto rollen av kulturledare här i landet under uppenbart fullföljande av rent judiska syften. Huru huset Bonnier utnyttjat sin förvärvade, allt större och större vordna, oansvariga maktställning i vårt samhälle — där det synes åstunda en "reformering" av liknande slag som den dess förfäder voro med om att arrangera i Frankrike 1789 (den stora revolutionen) — har i annat sammanhang redan påvisats. I vår artikel "Brattska Spritkoncernen avslöjad", införd i Nationen den 27 november 1925 stod på tal om den Bonnierska pressens medverkan vid den grundlagsstridiga korruptionsinrättningen Spritmonopolets tillkomst bl. a. att läsa följande ord: "Beträffande bokförläggare Bonnier torde kunna sägas, att han genom sin ägande tidning Dagens Nyheter i högre grad än någon annan medverkat till den svenska grundlagens söndertrasande o. det svenska rättssamhällets raserande." Det missbruk av sin maktställning, som huset Bonnier i egenskap av ledare av den svenska opinionsbildningen vid spritmonopolets tillkomst gjorde sig skyldigt till, har icke förnekat sig på något av de andra områden, dit dess hemliga oansvariga maktutövning sträckt sig.

Ett nytt och i högsta grad beklagligt fall av dylikt maktmissbruk från huset Bonniers sida låter i dessa dagar mycket tala om sig inom alla samhällskretsar. Vi avse det genomlöjliga "sympatiuttalande" till förmån för den judiske konstnären Isaac Grünewald, som publicerats i dagspressen och som realiter går ut på ett underkännande av Högsta Domstolens utslag i målet. Denna har på grundval av svensk rättsordning djärfts fastställa domen fängelsestraff över hr Isaac Grünewald för hans bekanta uppträdande såsom berusad å Bohus järnvägsstation för något år sedan. En skymf hade därmed vederfarits en son av Israel och denna skymf måste utplånas! Och samtidigt måste man låta myndigheterna veta, att sådana oförrätter icke komma att tolereras! — ett tydligen kärkommet tillfälle för huset Bonnier att få demonstrera sin maktställning i vårt land. För att visa dennas absoluta karaktär arrangerar man så det sorglustiga skådespelet med de 150 "kulturpersonligheternas" sympatiadress för hr Grünewald. I sitt uttalande till pressen intyga dessa med anledning av Högsta Domstolens utslag i Grünewaldsmålet, som tydligen gått dem mycket djupt till sinnes, att de åskådat Isaac Grünewald "vid olika tidpunkter och i växlande situationer, men aldrig sett honom överlastad eller i saknad av kontroll över sina handlingar." Högsta Domstolen är överbevisad. "domen över Isaac var varken rättvis eller riktig" tycker man sig så höra dessa "kulturpersonligheter" i barnslig glädje jubla.

Bland de mera kända bland dem, som underskrivit det dyrbara aktstycket, förtjäna att särskilt observeras bokförläggare Tor Bonnier m. fru, bokförläggare Åke Bonnier, proletärbankirerna Olof, Folke o. Ragnar Aschberg, professorerna Albert Engström, Olle Hjortzberg, Björck och Ragnar Östberg, skriftställarna fil. dr Karl Asplund, Tor Hedberg och Carl G. Laurin, "statsrådinnan" Anna Branting, advokaten Georg Branting, överintendenten Axel Gauffin, generaldirektör Ivar Tengbom, redaktör Hasse Zetterström, löjtnanten i K. Göta Livgardes reserv C. G. Steinwall etc. En av undertecknarna, generaldirektören Ivar Tengbom har intervjuats av en tidning och därvid uttalat, att "sympatiuttalandet" visst icke avsåge kväljandet av dom, men ville fästa uppmärksamheten på, att Högsta Domstolens utslag icke varit enhälligt, varmed hr generaldirektören uppenbarligen avsåg att markera, att rättvisan i hr Isaacs dömande skulle vara tvivelaktig. Prydlig generaldirektör!

Vid genomläsandet av namnen under "sympatiuttalandet" har man svårt för att undgå den frågeställningen: Huru är det då möjligt, att ett dylikt oblygt judiskt tilltag som detta överhuvud kunnat vinna stöd jämväl av en mängd personer, vilka man dock skulle tilltrott en viss omdömesförmåga och ansvarskänsla? En mera intelligensfri "opinionsyttring" har väl knappast någonsin förr i Sveriges land sett dagen. Visserligen ha vi hunnit vänja oss vid mycket under den Bonnierska kulturregimen här i landet, men detta var väl ändå något för starkt för att kunna smältas av den stora publiken. För utforskande av de skäl, som kunnat motivera "kulturpersonligheternas" egendomliga opinionsyttring ha vi vänt oss till ett par personer, vilkas namn återfunnos under detsamma och därvid också trott oss finna den fullt plausibla förklaringen därtill. Vederbörande beklagade, synbarligen mycket generade, att deras namn kommit med under uppropet, men de hade omöjligen kunnat neka sin underskrift. Fru Tor Bonnier hade ringt upp i telefon och frågat om de sett Isaac Grünewald vid något tillfälle överlastad och om hon, därest så icke var fallet, finge teckna deras namn under ett offentligt uttalande, vari detta bestyrktes. Våra sagesmän förklarade att de givetvis högst ogärna lämnat sitt samtycke därtill, men att de, i betraktande av sin ställning icke vågade avböja, då en vägran för dem skulle kunnat medföra repressalier fr. familjen Bonniers sida, av vilken de voro beroende. Man torde också lugnt kunna utgå ifrån, att åtminstone de flesta icke-judar, som på ena eller andra sättet äro beroende av huset Bonnier och dess välvilliga beskydd och att de lämnat sina namn ute slutande av fruktan för följderna av att stöta sig med detsamma.

Att detta skandalösa judiska tilltag som innebär en ny utmaning mot det svenska rättssamhället fr. huset Bonniers sida, varit avsedd att för den statliga överheten och myndigheten demonstrera, att den svenska kristna lagordningen icke får tillämpas på en son av Israel, ligger i öppen dag. Man får emellertid hoppas, att våra myndigheter icke äro besjälade av samma skuggrädsla för repressalier från huset Bonniers sida som undertecknarna synas ha varit, även med risk för att den Bonnierska pressen skall låta aktualisera och till ett "demokratiskt folkkrav" upphöja hr Notlhins älsklingstanke på resningsinstitutets politisering d. v. s. det slutliga avgörandets överflyttande från Högsta Domstolen till regeringen. Ett dylikt "folkkrav" kommer dock, det kunna vi försäkra huset Bonnier och dess 150 opinerande "kultur"-lakejer aldrig att godtagas såsom sådant av Sveriges folk.

Amiral Lindman som aspirant på regeringsarvet.

(Forts. fr. sid. 1).

en annan uppfattning av förhållandet mellan de enskilda och staten. Vi ogilla en socialpolitik, som icke tar tillräcklig hänsyn till våra ekonomiska förutsättningar och icke lämnar tillräckligt utrymme för den enskildes självverksamhet och det personliga självansvaret. Vi kunna icke vara med om en arbetslöshetsförsäkring, som bygger på statsbidrag å fackföreningarnas stridskassor, en olycksfallsförsäkring, där arbetsgivarna berövas inflytande på försäkringens handhavande i trots av att de få ekonomiskt bära upp hela försäkringen, en moderskapsförsäkring, som avlyfter understödet från barnafadern till staten, när det gäller industriens arbeterskor, men ställer statarhustrur och torparhustrur på landsbygden helt utanför o. s. v. Vi kunna inte vara med om att låsa fast en arbetstidslagstiftning, som ställer vårt näringsliv ogynnsammare än näringslivet i de länder, som vi hava att konkurrera med, och vi kunna icke tillstädja att man berövar det ekonomiska framstegsarbetet de väldiga hävstänger som äganderätten och det personlig initiativet utgöra. Vi hävda rätt till utrymme och medbestämmanderätt för alla stånd och klasser och vilja att utveckling och framsteg skola bygga på den av fäderna lagda grunden och komma hela folket till godo. För folket och genom folket är vår lösen, för klassen är socialdemokraternas. Det tillkommer oss härmed en tvåfaldig uppgift: dels att med vaken kritik följa socialdemokratiens maktutövning och söka förhindra en missriktad utveckling, dels att förbereda återinrättandet av ett tillstånd, då Sverige åter kan styras efter borgerliga principer och då det ges förutsättning för en stark och målmedveten regeringsmakt.

Åtskilligt av detta låter nog så vackert för dem, som vant sig att tänka "borgerligt" liksom socialistkoryféernas deklamationer ofta te sig nog så sympatiska för dem, som, fostrade i socialismens läror önska ett kring skärande av den land och folk utplundrande storkapitalistiska makten. Amiralen Arvid Lindmans politiska föregående, som vittnat om en minst lika stor servilitet inför den nämnda makten, som den hr Richard Sandler ådagalagt, är dock helt visst ej ägnat att ingiva något som helt förtroende för hans nya politiska program inom nationellt sinnade kretsar i vårt land. I dessas ögon är hr Lindman som nationell svensk politiker en död man. Den man, som varit en av de främste att offra vårt lands nationella värden åt den kosmopolitiska storfinansen, är icke mannen att i denna stund framträda såsom ledare i svensk nationell politik. Detta borde även vår politiske bank- och bolagsamiral av sig själv inse.

Norges djurskyddsvänner ingrida mot schäktningen.

"Norsk Kvindeforening til Dyrenes Beskyttelse" inlämnade nyligen till samtliga Stortingets ledamöter en skrivelse med krav på att den judiska schäktningen snarast möjligt måtte lagligen förbjudas. Även har "Foreningen til Dyrenes Beskyttelse", som i dagarna avhållit sin kongress i Oslo, beslutat att till såväl regering som storting ingå med samma krav, varjämte av kongressen beslöts att arrangera ett stort offentligt protestmöte mot schäktningen.

När skola våra svenska djurskyddsföreningar ingripa mot det ohygglig djurplågeri, som den judiska schäktningen innebär och som utgör en skam för vårt kristna samhälle?

Kooperationen — en hörnsten i socialismens anfallssystem.

Alltmedan professor Gustaf Cassel å den exclusiva storkapitalismens vägnar inför sin publik pläderar för kooperationen som den enda förnuftiga ekonomiska utvecklingen under fördömande av den "slösaktiga" fria handeln, arbetar Socialdemokraten för samma höga mål, vilket förmenas innebära proletariatets frigörelse ur kapitalismens bojor. De respektive texterna gå visserligen icke så alldeles väl ihop, men det bekymrar föga vare sig hr Cassel eller herrarna i Socialdemokraten. Huvudsaken är att de med gemensamma ansträngningar lyckas nå det stora målet: varudistributionens monopolisering för storfinansens räkning. Om man därvid nödgas betjäna sig av spegelfekterier och mer eller mindre jesuitiska metoder i sin upplysningsverksamhet, generar givetvis icke så upphöjda andar som de förenämnda. Senaste förkunnelsen i Socialdemokraten lyder:

"Ur de proletariserades självhävdelse, ur deras självförsvar mot ägarnas välde, ur deras strävan att skapa sig ett skydd mot utplundringen och utsugningen har framgått en organisation på tre huvudlinjer, en organisation som åt den nutida arbetarrörelsen ger dess ryggrad och styrka. Mot industrikapitalismen har fackföreningsrörelsen organiserat ett målmedvetet och starkt motstånd. Mot handelskapitalismen har kooperationen rest ett icke mindre målmedvetet och starkt motstånd. Och i det politiska organisationen, i det socialdemokratiska partiet, har klassen organiserat sig för uppgiften att genomtränga, genomsyra och erövra statsmakten. På den sistnämnda linjen tillkomma sammanknytas alla övriga uppgifter. Ty väl är det sant, att facklig och kooperativ organisation äro hörnstenar i såväl försvars- som anfallssystemet, när det gäller kapitalismens bekämpande. Men det är icke mindre sant, att det förnämsta instrumentet när det gäller ett samhällsskicks målmedvetna omvandling är statsmakten. Behärskar den egendomslösa klassen statsmakten, så kan den använda den som vägröjare och murbräcka för socialismen på alla de områden, där statsmakten över huvud har möjlighet att ingripa."

Överensstämmelsen i åsikter mellan professor Cassel, Stora W:s textutläggare, och Socialdemokraten rörande den internationella kooperationens stora samhällsnytta är ett bland de tusen exempel på det faktiskt existerande intima samarbetet politiskt som ekonomiskt mellan storfinans och socialdemokrati — ett samarbete som dock i längden borde bliva besvärligt nog för vederbörande att upprätthålla.

Högerledningens ställning till nedrustningen.

(Forts. fr. sid. 1.)

s. v. hava ju våra högerledare städse visat sig vara trogna bevakare och företrädare av sina höga uppdragsgivares intressen inom vårt parlamentariska liv. Deras ofosterländska handlingssätt harmonierade i övrigt väl med den kosmopolitiska högerpressens ställningstagande i frågan. Den Bonnierska koncernens ledande "nationella" organ, Svenska Dagbladet, kunde visserligen i anständighetens namn icke annat än beklaga nedrustningsbeslutet, men det förmärktes av den lama tonen i dess opposition, att sorgen i det hebreiska bladet var mycket måttlig. Det återstod menade "Hebreiska Dagbladet", intet annat än att taga saken såsom oundviklig och trösta sig med, att bättre tider kunde komma. Genom att sålunda breda balsam över såret och straxt därefter låta borgarrådet Larsson och en del av de andra "fosterländskt sinnade" personer sätta i gång med "Riksförbundet för Sveriges försvar" lyckades man också rent förvånande hastigt dämpa missnöjet och lugna de upprörda sinnena.

Den kosmopolitiska högfinansen hade med statsmakternas godkännande av nedrustningen vunnit ännu en och hektvisst en "glänsande" seger i sin kamp mot Sveriges bestånd som nationalstat och kunde samtidigt gyas över att därvid faktiskt hava betjänat sig av samtliga sina underlydande partier, jämväl det som officiellt stod på nationell och försvarsvänlig grund.

Doktor Fåhræus.
Hir- & Halsjukdomar. Nervsjukdomar.
KARLAVÄGEN 48, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse
pr tel. 707 18.
Kl 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T. Sö 322 56.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 23 26.

PÅ UTKIK

En av världsrevolutionens organisatörer.

Sovjetkoryféen K. Radek — Sobelsohn.

Vi återgiva hårovan bilden av en av den judiska världsrevolutionens främsta organisatörer, sovjetkoyfén K. Radek -Sobelsohn, vilken personligen tagit en mycket aktiv del i förberedelserna till den revolutionära attack, som genom den stora kolstrejken nu riktas mot den engelska statsbyggnaden.

Ett "sympatiuttalande" också för Arbin och Kreüger?

Den kulturella opnionsyttringen till förmån för konsnären Isaac Grünewald har helt naturligt väckt stor uppmärksamhet även utanför de egentliga kulturkretsarna. Nationen har fått mottaga en mängd skrivelser i frågan däribland också från en person, som här redan tror sig skönja ett prejudikat, som skulle kunna få gällande kraft även i fråga om det Arbin—Kreügerska målet och vilken förklarar sig beredd att jämte en del vänner och väninnor med ed intyga följande:

"Med anledning av de anklagelser för mord som under processen mot Arbin och Kreüger riktats mot dem, vilja undertecknade härmed förklara att de under ett flertal år haft tillfälle se Arbin och Kreüger vid olika tidpunker och i växlande situationer men aldrig sett dem begått mord"

Publicistklubben på vårutflykt.

De stockholmska journalisternas sammanslutning för inbördes beundran och trevnad, "Publicistklubben", sammanträder på lördagen å Djursholms restaurang, varvid redaktören Torsten Fogelqvist håller föredrag om "Pressens industrialisering", ett ämne, som han ju i egenskap av redaktör i "Judens Nyheter" bör sitta inne med förutsättningar att med sakkunskap kunna behandla. Efter de officiella förhandlingarna följa som vanligt supé och kordialt samkväm, varunder de inbördes missförstånden och fientligheterna från dagens slit glömmas vid pokalen, fylld med "den svenska nationaldrycken", och idel gamman fröjd och försoning råda mellan de mot varandra i bladen rasande åsiktskämparna i Bonnier & Consories' tjänst.

Ny sovjetpresident.

Enligt meddelande från Moskva har Kameneff fått träda tillbaka som president och har Moskvas sovjet i hans ställe enhälligt valt Konstantin Uchanoff. Samtidigt beslöts att till Kameneff uttala sovjets tacksamhet för vad han uträttat som dess president.

Japan tolererar ej den judiska propagandan i universitet och skolor.

I avsikt att förhindra spridandet av vänsteråskådningar har japanska undervisningsdepartementet instruerat universitets- och skolmyndigheterna att förbjuda de studerande att läsa böcker med socialistiskt innehåll, att hålla tal, som präglas av extrema åsikter, samt att bilda cirklar för studerandet av dylika.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.

Telefon: Norr 5898. Norr 5899.

Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm
A textsida .... 25 öre mm

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. Tryckeri 1926.

"Europas raser."

(Forts. fr. sid. 1.)

kom Makedoniens stora storhetstid. Vi veta till följd av rasbiologiska undersökningar huru nordiska Alexander den stores makedonier voro; den målade stenkistan i Sidon visar "att makedonierna hade vit hy, blont hår och blå ögon". Om Alexanders eget utseende känna vi att han var långskallig, ljushyllt blond och hade så fin hy att han kunde rodna icke blott på kinderna utan även på bröstet. Det är rasbiologiskt rätt begripligt varför Makedoniens tid nu var kommen; i Grekland utsinande av nordiskt blod, i Makedonien ett framåtsträvande, för kanske icke allt för långa tider sedan invandrat nordiskt folk. Emellertid ledde Alexanders segrar till spridandet av de nordiska makedonierna över vida länder med främmande befolkning. Det nordiska elementet gick under i krig och genom uppblandning med andra raser. Genom denna överspänning av krafterna tog storheten ett hastigt slut.

Även de gamla romarne utgjorde ett nordiskt folk. De tre hundra paticierna, som ensamma bildade den romerska senaten, motsvarade de tre hundra släkterna av de nordiska erövrarnas latinska stam. Plebejerna voro av annan ras. Mellan patricier och plebejer fanns således en rasmotsats. I detta samband kan erinras om det av Horatio citerade ordspråket: "Han är svart, akta dig för honom romare"! (Hic niger est, hunc tu, romane, caveta!) Misstrodde kanske de blonda romarne det mörkhåriga folket? Att de gamla romarne voro ljusa veta vi. Som en äkta romare har man alltid ansett Cato. Han var enligt Plutarkos och enligt en smädesdikt ljushårig och ljusögd. På Catos tid synes dock det nordiska blodet i Rom ej längre vara så rent som tidigare. Enligt Plutarkos var även Sulla ljushårig och ljusögd. Blond var även (enligt Svetonius) Augustus. Också Roms förfall förklaras genom sinandet av det nordiska blodet. Den romerska adenl tycktes dock i många fall länge kunnat igenkännas på sitt blonda hår. Uppkomlingar sökte därför ofta skaffa sig ett "adligt utseende" genom användandet av blonda peruker. Så berättar Juvenalis om Messalina, att hon gömde sitt svarta hår under en blond peruk.

Gå vi till nyare tid visa Galtons forskningar att de delar av England där det nordiska blodet är starkast företrätt, ha frambragt ett vida större antal skapande begåvningar än de på nordisk blod mindre rika. Odins undersökningar ha ådagalagt att Frankrikes stora män företrädesvis härstamma från de trakter där kroppshöjden är störst, långskalligheten allmännast och färgena ljusa d. v. s. där den nordiska rasens inslag är störst. Liknande iakttagelser har man gjort i Tyskland. Där har man f. ö. även funnit att det område i nordvästra delen av landet, där procenten nordiskt blod är störst, visar rikets lägsta bestraffningssiffra. Förbrytarefrekvensen tilltager mot öster och söder, alltså i samma riktningar som det nordiska blodet avtar.

Günthers "Europas raser" är ett högintressant arbete. Det innehåller synnerligen mycket, som ger anledning till tankar. Det vore att önska att detta värdefulla arbete finge en vidsträckt spridning inom tvårt land.

Agnar Söderberg.

Statssekreterare Lundvik chef för Sveriges industriförbund.

De av Svenska Dagbladet lancerade rykterna om f. envoyéen Axel Wallenberg alternativt ingenjören O. Falkman (envoyén G. O. Wallenbergs måg) som designerade chefer för Sveriges industriförbund ha icke gått i uppfyllelse. Förbundets styrelse har nämligen enligt vad meddelas till verkställande direktör efter generalmajor Hultcrantz utsett statssekreteraren i handelsdepartementet Vilh. Lundvik.

—//—

Sundbybergs sprihandelsbolag undanber sig "hemlig spritkontroll".

Sundbybergs sprithandelsaktiebolag har på sin i dagarna hållna årsstämma beslutat att göra en hemställan till styrelsen om avvecklande efter innevarande års utgång av den hemliga kontrollen.

Isaac Grünewalds reklamkonst.

Forts. fr. sid. 1.

år sedan, till vilken biljetter icke stodo att erhålla för vanliga medborgare. Platserna hade nämligen reserverats för konstnärens judiska och svenska anförvanter och beundrare. Endast ett fåtal överblivna biljetter på tredje raden, vilka såldes timmarna omedelbart före evenemanget, fingo disponeras av allmänheten. Därav också förklaringen till att hans dekorationskonst blev så ovationsartat mottagen av premiärpubliken.

Så har denne hebreiske dekorationsmålare i bevisligen berusat tillstånd förgått sig mot en svensk stins på en järnvägsstation i landsorten och vågar icke att bära ansvaret för denna sin föga gentlemannaaktiga handling. Ej nog därmed. Han utnyttjar också denna sin förseelse mot Sveriges lagar i reklamens tjänst o. försöker komma ifrån hela affären med den dyrbara förklaringen, att han på grund av den mosaiska lagens stränga restriktionsbestämmelser i fråga om spirituosa aldrig berusar sig och följaktligen icke heller vid detta tillfälle kunnat vara i överlastat tillstånd, trots att ojäviga vittnesmål direkt tala emot hans påstående. Och till yttermera bevis på att han städse uppfört sig oklanderligt och befunnit sig i nyktert tillstånd hjälper honom några av hans trosförvanter, medlemmarna av bokförläggarefamiljen Bonnier, att sända ut listor för namnunderteckning av kända, aktade o. framstående personer, vilka skola bestyrka sanningen härav, vilket måste tydas som en direkt protest mot Högsta Domstolens utslag och en föraktlig jakt efter sympatier. Många av de personer, som skrivit sina namn på listorna, hava givetvis sjunkit högst betydligt i det svenska folkets aktning och anseende.

Manövern är minst sagt ful. Den är lumpen och äkta judiskt fräck och man märker tydligt avsikten med den. Ty i och med att Högsta Domstolen stadfäste den dom, som lägre insans dömt honom att avtjäna, gick också med all sannolikhet ett väntat nådevedermäle från högre ort hr Grünewald förbi, nämligen en vasaorden, som skulle tilldelats honom för hans måleriarbete i Konserthuset. Som bekant bruka personer, vilka ådömts frihetsstraff, icke tilldelas dylika dekorationer och något undantag kunde här icke gärna göras från regeln, huru gärna man än skulle velat.

Nu gäller det för den hebreiske dekorationsmalaren och hans trogna anförvanter att slå sina affärshuvuden ihop och utfundera något nytt amerikanskt sensationellt reklamtrick, vilket kan hålla Isaac Grünewalds namn och konst i höjden. Att detta icke länge skall behöva vänta på sig, kan man också med stor säkerhet antaga.

De 150:s sympatiadress för Isaak Grünewald.

Ett 150-tal judiska och judificierade "kulturpersonligheter" ha upprörts över att Högsta Domstolen djärvts fastställa domen av fängelsestraff över konstnären Isaac Grünewald för dennes bekanta uppträde vid Bohus station för något år sedan och i dagspressen låtit publicera ett i sitt slag helt visst unikt "sympatiuttalande" till förmån för den av vår svenska rättsskipning förment så illa hanterade israelitiske konstnären. Det dråpliga aktstycket, som redaktionellt kommenteras på annat ställe i tidningen, är helt visst värt att bevaras åt minnet liksom ock de "kulturpersonligheter", som prytt det med sina namn, varför vi härnedan in extenso återgiva det:

Med anledning av de anklagelser för fylleri och förargelseväckande beteende som under processen mot Isaac Grünewald riktats mot honom, vilja undertecknade här förklara att de under ett flertal år haft tillfälle se Isaac Grünewald vid olika tidpunkter och i växlande situationer, men aldrig sett honom överlastad eller i saknad av kontroll över sina handlingar.

Hakon Ahlberg, arkitekt; Andrew Alfvén, läkare; Harald André, regissör; Sven Aronsson, advokat; Folke Aschberg, bankir; Olof Aschberg, bankir; Ragnar Aschberg, bankir; Mimmi Asp, fru, lärarinna; Ragnar Asp, teckningslärare; E. G. Asplund, arkitekt; Karl Asplund, fil. dr, skriftställare; Kurt Atterberg, tonsättare; Johan Beck-Friis, friherre, byråchef; Yngve Berg, konstnär; G. Berglund, hovmästare å Strand Hotel; Herman Bergman, direktör; Carl Bergsten arkitekt; Sigge Bergström, intendent, Ulla Bjerne-Biaudet, författarinna, Paris; Oscar Björck, professor; Greta Bonnier, fru; Tor Bonnier, bokförläggare; Åke Bonnier, bokförläggare; Anna Branting, statsrådinna; Georg Branting, advokat; Rina Branting, fru; Ingeborg Börjeson, fru, Paris; Lena Börjeson, föreståndarinna för Maison Walleau, Paris; Rolf Börjeson, violinist, Paris; A. de Castro Feijo, ingenjör, Paris; Elsa de Castro Feijo, fru, Paris; Peder Clason, arkitekt; Ewald Dahlskog, konstnär; Ivar Donner, konstnär; E. Ekefäldt, hovmästare å Operakällaren; Valdemar Ekegårdh, direktör; Margit Ekegårdh, författarinna; Alice Eklund, skådespelerska; Ernst Eklund, teaterdirektör; Albert Engström, professor; Elias Erdtman, konstnär; Svanhild Erlings, fru, Paris; Ebba Fahlstedt, tandläkare; Mollie Faustman, målarinna; Arvid Fougstedt, konstnär; Sigrid Fridman, skulptris; Axel Gauffin, överintendent; Aron Gerle, konstnär; Sidney Gibson, bildhuggare; Josef Gotthard, leg. läkare, tandläkare; Astri Grate, fru Paris; Eric Grate, bildhuggare Paris; Oscar Grönlund, direktör; Eric Gyllenstierna, friherre, legationsråd; Edw. Hald, konstnär; Stina Hedberg, skådespelerska; Tor Hedberg, skriftställare; Wilhelm Hellberg, advokat; Gustaf Hellström, författare; Oscar Hemberg, direktör; Gösta von Hennigs, konstnär; Signe Henschen, fru; Olle Hjortzberg, professor; Greta Holmgren, fru; Victor Hoving, konsul; Arvid Hydén, ryttmästare, Paris; Jean Jahnsson, generalkonsul; Birger Johnson, arkitekt; Ivar Johnson, skulptör; Karl Jönsson, hovmästare å Operakällaren; Ivar Kamke, konstnär; Nils Kreuger, konstnär; Agnes von Krusenstierna, författarinna; Wilh. Kåge, konstnär; Edw. Larsson, hovmästare å Operakällaren; Carl G. Laurin, skriftställare; Georg M. Lewin rentier, Paris; Pelle Lindberg, fil. lic., regissör; Martha Rydell-Lindström, författarinna; J. Ljunggren, barmästare å Operabaren; Arvid Lublin, direktör; Hertha Lublin, fru; Ivar Lublin, direktör; H. S. Zuhr, konstnär, Paris; Anders Lundberg, arkitekt; A. E. Malmström, bankir; Ingeborg Markström, redaktör; Emma Meissner, skådespelerska; Hjalmar Meissner, kapellmästare; H. M. Melchers, tonsättare; Carl Milles, professor; Gunnar Morssing, arkitekt; Filip Månsson, konstnär; Ivar Nilsson, skådespelare; Alice Nordin, skulptris; M. Pergament, tonsättare; A. J. Pettersson, restaurangchef; Ragnhild Prim, journalist; Albert Ranft, teaterdirektör; Ture Rangström, tonsättare; K. A. Ribben, v. häradshövding; Gösta Rosengren, advokat; Ninnan Santesson, skulptris; Torsten Schonberg, konstnär; Eigil Schwab, konstnär; Gunnar Mascoll Silverstolpe, författare; Georg Siöcrona, kanslisekreterare; David Sprengel, författare; Göta Ljungberg-Stangenberg, operasångerska; Harry Stangenberg, regissör; C. G. Steinwall, löjtnant i k. Göta livgardes reserv, hovmästare å Operakällaren; S. Otto S:son Stene, ingenjör, Sven Strindberg; Tore Strindberg, skulptör; Kjell Strömberg, fil. lic.; Sixten Strömbom, intendent; H. Sylwander, hovfotograf; Tora Teje-Sylwander, skådespelerska; Hjördis Tengbom, skulptris; Ivar Tengbom, generaldirektör; Alvar Thiel, bankir; Bettan Thiel, fru; Ragnar Thiel, bankir; Elsa Thulin, fru; Gudrun Torneman, fru; Olof Westerstahl, advokat; Sonja Westerståhl, fru, advokat; Erik Wettergren, intendent; Gertrud Pålsson-Wettergren, operasångerska; Adolf Wiklund, hovkapellmästare; Carl Wilhelmson, professor; Olof Winnerstrand, skådespelare; Liane Wranér, fru; Swen Wranér, arkitekt; Maria da Gloria Zadig, fru, Paris; William Zadig, bildhuggare, Paris; Tollie Zellman, skådespelerska; Hasse Zetterström, redaktör; Ehrenfried Ågren, bankir; Ragnar Östberg, professor.

De omständigheter på grund varav Isaac Grünewald dömts till en månads fängelse skulle möjligen kunna bibringa allmänheten den uppfattningen att Grünewald vore begiven på starka drycker. Vi, som haft tillfälle att i Paris ofta sammanträffa med konstnären, äro angelägna att intyga att så ingalunda är förhållandet.

Olof Bull, skriftställare, Paris; Conrad Cedercrantz, f. landshövding, Paris; Nils Dardel, konstnär, Paris; Pola Gaugin, konstnär, Paris; Ragnar Hallberg, konstnär, Paris; Jean Heiberg, konstnär, Paris; Peter Krag, direktör, Paris; Per Krohg, konstnär, Paris; J. Lagerberg, legationsråd, svenska legationen, Paris; Gunnar Löwegren, fil. lic., Paris; Birger Simonson, konstnär, Paris; Otte Sköld, konstnär, Paris; Henrik Sörensen, konstnär, Paris.

Tycker Ni om NATIONEN

I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

De talmudska lagarna.

(Forts. fr. sid. 1.)

orsakas dåligt rykte. (348, 2 Haga.)

"Rikslag" kallas den lag, som är avsedd att tjäna konungen och medborgarna i akums land. Därför får icke dömas efter denna akums lag, ty då skulle den judiska lagen bliva överflödig. (369, 11 Haga).

Om en akum köper något av Ruben, och Simon kommer och säger, att varan icke har ett så högt värde som Ruben betingar sig, är Simon skyldig ersätta Ruben hans förlorade vinst. (386, 3 Haga.)

Om en jude undandrager konungen skatt och en annan jude förråder det, är förrädaren tvungen att gottgöra den förrådde den lidna skadan. (388, 2.)

Det är ännu i dag tillåtet att undanröd ja förrädare innan de hinna förråda något. Om någon säger, jag skall tala om vad den eller de gjort och den eller de därigenom lida kroppslig eller ekonomisk skada, skadan må sedan vara av helt ringa natur, har han ådragit sig dödsstraffet. Först varnas han med orden: förråd icke! Men trotsar han och svarar: jag kommer likväl att yppa det, är det i lag påbjudet att döda honom, och var och en, som varit behjälplig därtill, har gjort en Gudi behaglig handling. Varje person, som tre gånger förrått judiska intressen, måste man försöka utrota från jordklotet. 388 15,)

De utgifter, som åsamkats genom undanrödjandet av en förrädare, äro alla judar på platsen tvungna och förpliktade att inbördes dela."

De utdrag ur Schulchan aruch som här återgivits, delgåvos på sin tid (november 1894) det tyska folket medels flygblad. Då utgivaren av flygbladen sedan anklagades härför och ställdes inför landsrättens 1:sta straffkammare i Breslau, tillkallades privatdocenten dr Georg Beer såsom sakkunnig. Denne beedigade, att han noggrant prövat alla den anklagades översättningar av Schulchan aruch från ett i Breslaus stadsbibliotek befintligt orginal på hebreiska språket och måste förklara översättningen till tyska språket fullkomligt riktigt, om också delvis något fria, dr Beer förklarade uttryckligen, att de i buden omtalade dödsstraffen särskilt visade på de kristna. Åklagaren ställde då den frågan till dr Beer, om där icke stodo angivna några förmildrande omständigheter såsom "värd döden" eller dyl., varpå dr Beer svarade, att så alls icke var fallet, utan att buden enligt ordagrann översättning uppmanade till mord å de kristna.

Så långt Schulchan aruch.

Man måste vid närmare eftertanke efter att allvarligt hava begrundat innebörden av dessa bud inse, att judendomen på intet vis är att betrakta som någon oskyldig religionsförsamling utan tvärtom har karaktären av en hemlig, ytterst farlig sammansvärjning mot de kristna folken. Då man på sin tid lämnade judarna likställd medborgarrätt i de ariska länderna, saknade man där tydligen all vetskap om dessa hemliga lagar. Man utgick helt godtroget från det antagandet, att den judiska religionen hade en samma sedlig grundval som den kristna. Då man nu kommit med sanningen härvidlag, frågas varför undandrager man ej dem de rättigheter de under falsk flagg, genom svek och bedrägeri, förskaffat sig?

Schulchan aruch-judarna ställa sig ju själva utanför statssamhörigheten, vilket gör det nödvändigt att helt utesluta dem ur ariernas samfund. Judarna hava s. a. s. från första stunden brutit överenskommelsen med oss arier, därigenom att de icke trots vårt förlitande därpå i själ och hjärta erkände och antogo den ariska statens lag: de sökte och vunno även statsmedborgarrätt under det endast de betraktade den ariska statens lag som en underordnad sak och med stöd av sin egen hemliga lag på alla upptänkliga vis sökte och alltjämt söka att kringgå densamma.

Den förebråelsen, att ett motstånd mot judarna är orättvist och strider mot den träffade överenskommelsen, är i själva verket löjlig. Det är ju både oförenligt och enfaldigt att fordra, att en överenskommelse skall hållas av den ena parten under det den andra redan vid begynnelsen bröt däremot. De ariska folkens överenskommelser med judarna ha alltså ovedersägligen brutits av judarna själva.

Därest de styrande regeringsmedlemmarna och myndighetspersonerna voro insatta i den judiska hemliga lagen, skulle naturligen den antijudiska upplysningen varit obehövlig och utan allt värde. Judendomen bildar en särskild sekt, som med stöd av sin särskillnadslag står utanför all arisk rätt och på grund härav är omöjlig att tåla, osmältbar och kulturfientlig. Sålunda kommer man ovillkorligt till den slutsatsen, att judendomen under inga omständigheter kan eller får vara tåld av arierna.

Otaliga gånger har redan försökts att få de statligt ansvariga att på nytt pröva denna ytterst viktiga angelägenhet, men hittills har det skett förgäves. Som exempel må erinras om, huru en tysk författare år 1890 i gemenskap med en mängd liktänkande vände sig till de tyska statsmyndigheterna med en skrivelse, vari de här omnämnda punkterna citerades, med begäran, att en oavhängig, opolitisk och fullt sakkunnig kommission skulle tillsättas med uppgift att undersöka de judiska lagböckerna för att därefter inkomma med utlåtande i saken. Den preussiske kulturministern avstyrkte emellertid den föreslagna undersökningen — ty som det hette, det var "omöjligt" att bevilja något dylikt.

Men varför var det då omöjligt? Det gällde ju ett helt folks sedliga och materiella bästa — en fråga, som hotade landets existens.

För att åstadkomma klarhet härutinnan, vore det på tiden, att nya liknande framställningar ingåvos till respektive myndigheter i de olika ariska länderna. Det är givetvis av vikt, att även de olika folkförsamlingarnas ledamöter erhålla en ingående inblick i förhållandena.

Besök

Raksalongen

Stora Nygatan 15.

Telefon Norr 21258.

Skicklig betjäning! Garanterat gott arbete!

Läs annonserna i Eder tidning!

Gynna annonsörerne!

Vårnyheter i Hattar

STOR SORTERING!

★

Passa tillfället.

Ett parti 1:ma Pique Tricolinskjortor med 2 kragar, storlekar 35—45, slumpas denna vecka för Kr 8:95 pr st, ha förut kostat Kr. 12:50 pr st.

★

Ett parti genomvävda Zephyrskjortor, storlekare 36—46, reguljärt pris Kr. 8:50 slumpas nu för Kr. 5:65.

O B S.!

endast denna vecka i

HAGMANS HERREKIPERING & HANDSKMAGASIN
Sveavägen 108.
(3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.)

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 14 Maj 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Egen biltransport Billigaste priser!
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243

Det lagstridiga Tobaksmonopolets historiska tillkomst.

Forts. fr. sid. 1.

staten 2,5 milj. kronor utöver vad staten med gällande tullsatser å tobaken redan uttog i skatt.

Frågan fick därefter ligga till sig till 1909, då hr Swartz i egenskap av finansminister för täckande av de starkt ökade krav, som "lösningen av en mängd på dagordningen stående spörsmål" komme att ställa på statskassan; fann nödvändigt upptaga frågan om tobaksbeskattningens effektiva reglerande. Man har skäl antaga, att det icke var uteslutande en tillfällighet, att hr Swartz, landets mest framskjutna och en av dess största tobaksfabrikanter, kom att bli den, som under trycket av "de ökade kraven på statskassan" — vilka eljest så behändigt pläga tillgodoses medels obligationslån hos Stora W. och de andra storbankerna — drev fram frågan om tobakens "effektiva beskattande" genom skapandet av ett grundlagsstridigt monopol. I sitt anförande till statsrådsprotokollet den 27 maj 1909, då frågan härom för Kungl. Maj:t anmäldes, deklarerade finansministern sin ställning till densamma, vilken på förhand var given. Utredningen av 1904, som avsett en blandad tull- och accisbeskattning, kunde, menade hr Swartz, icke läggas till grund för den behövliga tobaksbeskattningen, då den blott ställde i utsikt en vinstökning för statsverket av 2,5 milj. kronor, utan läte sig frågan tillfredsställande lösas endast genom instiftandet av ett monopol å tobak. Denna uppfattning hade även, framhöll han, omfattats av 1904 års sakkunnigekommitterade, till vilkas befogenheter det dock icke hört att alls befatta sig med monopolspörsmålet. Denna förklaring av hr Swartz är ägnad att frammana den frågan, huruvida icke ledamöterna av den nämnda kommittén gått till sin uppgift med en förutfattad mening och om ej, därest så icke varit fallet, deras utredningsresultat kunnat komma att bli ur statlig synpunkt mindre otillfredsställande än det i verkligheten blev. Att redan nu intressestriden rörande den tydligtvis på sina håll mycket livligt åtrådda monopolrätten var i full gång bakom kulissen, framgick ganska väl av finansministerns yttrande till statsrådsprotokollet, att de nya utredningsmän, som borde tillkallas, vid uppgörandet av förslag i ämnet "icke skulle stanna vid en reglering, som lämnade tobakshanteringen åt den enskilda företagsamheten utan även utarbeta förslag till åstadkommande av ett statens tobaksmonopol, detta dock naturligen under förutsättning att icke av en eller annan anledning avgörande hinder för en dylik anordning mötte." På finansministerns hemställan fattade därpå Kungl. Majestäts beslut att låta verkställa en ny utredning och förslag till reglementering av tobaksbeskattningen, varvid särskilt skulle undersökas möjligheterna för ett statens tobaksmonopol och eventuellt även förslag uppgöras i sådant syfte, samt bemyndigades finansministern att för ändamålet tillkalla särskilda sakkunniga. Till ledamöter av den nya utredningskommittén som tillkom den 11 juni samma år, utsågos dåvarande byråchefen i generaltullstyrelsen A. Hammarström, direktören Th. Jeansson, dåvarande ledamoten av bankinspektionen A. F. Lambert-Meuller och ingenjören P. Nordenfelt.

Den nya sakkunnigekommitten avgav den 2 september 1911 sitt betänkande i ämnet, innefattande tvenne alternativa förslag, nämligen dels införande av statsmonopol å tobakstillverkningen i riket och dels tobaksbeskattningens reglerande utan statsmonopol genom stämpelskatt å cigaretter och cigarettobak jämte höjda tullar å tobak och tobaksfabrikat ävensom accis å inom landet odlad tobak. Det förra alternativförslaget, som förutsatte statsmonopolisering av tillverkningen och importen av tobak o. tobaksvaror, men lämnade såväl odlingen av tobak som handeln med tobaksfabrikat fria, beräknades med dåvarande prislägen å tobaksvaror giva staten en årlig inkomstökning av omkring 15 miljoner kronor, medan det senare förslaget, som byggde på de av 1904 års utredningskommitté (emot deras övertygelse enligt hr Swartz) förordade stämpel- samt tull- och accissatserna, beräknades tillföra staten en ökad årlig inkomst av omkring 6,5 miljoner kronor. För utarbetandet av de ytterligare bestämmelser och föreskrifter, som krävdes vid ett eventuellt genomförande av det av kommitterade uppgjorda monopolförslaget, tillkallade finansministern därefter den 29 september 1911 de båda ledamöterna av den senaste kommittén, hrr Lambert-Meuller och Nordenfelt. Med tillhjälp av dessa sakkunniga utarbetades sedermera inom finansdepartementet ytterligare ett förslag till tobaksbeskattningens reglering, vilket åsyftade införande av stämpelskatt för alla inom riket tillverkade samt dit importerade tobaksfabrikat i sammanhang med tobaksindustriens sammanförande i ett företag.

Sålunda förberedd bragtes den av vissa kretsar med så stor energi framdrivna frågan om införande av statsmonopol å tobakstillverkningen i riket inför 1914 års riksdag för avgörande. I den kungliga propositionen lämnade finansminister Vennersten en sammanfattning av de förberedande utredningarnas resultat, som förmenades hava ådagalagt, att den illustra grundlagsstridiga institution, "Aktiebolaget Svenska Tobaksmonopolet", som svenska folket kommit att hugnas med, skulle utgöra den enda rationella lösningen av tobaksbeskattningsproblemet till täckande av det ökade krav, som folkpensioneringen ställde på statsverket. De förnuftsskäl, som föranlett våra statsmakter att speciellt utvälja tobakshanteringen framför andra näringar o. tobaksförbrukarna framför förbrukarna av alla andra varor att lämna tributen till folkpensioneringen, äro oss visserligen icke bekanta; om man nu därmed avsett en bestraffning av på detta område begångna missgärningar mot svenska folket eller förverkligandet av någon högre rättsordning i enlighet med den nya demokratien "frihets- o. rättsideal". Att förnuftsskälen, vilka de nu än varit illa stå i samklang med urgammal svensk rättsuppfattning, som fordrar lagens efterlevnad även av statsmakten liksom att en genom lagbrott vunnen tillökning till statskassan icke kan bliva till välsignelse för land o. folk står dock klart för envar. I sin nämnda sammanfattning av de förberedande utredningsresultaten framhöll finansminister Vennersten, att varken 1904 års kommitterades förslag till blandad tull- och accisbeskattning eller 1909 års kommitterades alternativa förslag till dylik beskattning, kombinerad med en särskild stämpelskatt å cigaretter kunde läggas till grund för en effektiv reglering av tobaksbeskattningen, enär intet av dessa förslag erbjöde den rationella lösning av frågan, som åsyftades, ej heller kunde anses ens som tillnärmelsevis tillfylles. Återstod så 1909 års kommitterades alternativa förslag till monopol samt det av de sist tillkallade sakkunniga inom finansdepartementet utarbetade förslaget angående tillverkningsskatt å tobaksfabrikat. Beträffande detta senare erinrade hr Vennersten om, huru det framgått, något som även beaktats i riksdagens skrivelse den 28 maj 1913, att en viktig förutsättning för tillämpning av fabrikatskattesystemet vore, att rikets hela tobaksindustri i huvudsak vore koncentrerad inom en enda ekonomisk sammanslutning. Det hade också en tid sett ut, som om denna förutsättning skulle kunna åstadkommas. Ett fyrtiotal av de inom tobaksindustrien arbetande fabrikanterna hade sammanslutit sig till ett större företag, "Aktiebolaget Förenade Svenska Tobaksfabriker" och tecken tydde på, att sammanslutningen skulle kunna drivas än längre, så att den slutligen kunde komma att omfatta hela den svenska tobaksindustrien. Därest så blivit fallet, skulle även de framställda anmärkningarna mot fabrikatskattesystemet i väsentlig mån hava bortfallit och detta beskattningssystem kommit att framstå som "en lämplig form för att förskaffa staten den ökade inkomst, som tobaken såsom skatteobjekt borde kunna lämna". Men så inträdde en del förhållanden, som omöjliggjorde ett fullföljande av denna väg. Man kan lugnt antaga att dessa plötsligt uppkomna "hinder" i utvecklingen mot fabrikatskattesystemet härledde sig från de kretsar, som till varje pris ville ha ett statsmonopol med privat drift. Ett stort antal av de i riket befintliga företagen inom tobaksindustrien vägrade nämligen att ingå i den nya sammanslutningen o. de villkor, denna uppställt för en överenskommelse hade vid en av finansdepartementets sakkunniga verkställd undersökning visat sig ur statens synpunkt icke antagbara vadan av samtliga kommittéförslag endast återstod 1909 års sakkunnigas framlagda alternativförslag till statsmonopol. Detta, som avsåg ett rent statsmonopol, vore emellertid, framhöll finansministern, som sådant ägnat att väcka betänkligheter, vilka även kraftigt understrukits i de yttranden, som avgivits av olika myndigheter, handelskamrar och industriella sammanslutningar. Särskilt framhöll hr Vennersten den skarpa kritik, som ägnats förslaget av Stockholms handelskammare under ordförandeskap av finansministerns kollega på utrikesministerposten, bankdirektören K. A. Wallenberg, som bl. a. yttrat: "Vid ett tillverkningsmonopol, utövat av staten själv, vore det enligt kommittéförslaget meningen, att staten skulle på ett område, som hittills varit enskilda förbehållet, uppträda såsom industriell företagare i stor stil och samtidigt försäljare av en av de bland allmänheten mest spridda förbrukningsartiklarna. Staten kan emellertid i sin verksamhet givetvis icke begagna sig av lika fria former som den enskilde näringsutövaren och lärer knappast kunna lika smidigt som denne anpassa sig efter konsumenternas krav. Statstjänstemannen vågar icke på samma sätt som en enskild affärsidkare bära risken för den spekulation, som både vid inköp och försäljning är en nödvändig förutsättning för den rationella driften av ett affärsföretag". Under uttalande av sin fulla anslutning till detta Stockholms handelskammares eller kanske rättare sagt dess ordförandes, bankdirektören K. A. Wallenbergs sålunda deklarerade uppfattning, förklarade sig finansministern icke heller kunna godtaga 1909 års kommitterades alternativa förslag till rent statsmonopol, drivet och utövat av staten själv. Enda utvägen till frågans lösning vore under sådana förhållanden, menade hr Vennersten, ett statsmonopol, som kombinerade de principer, som kommit till uttryck i 1909 års kommitterades förslag till statsmonopol o. de av de senast tillkallade sakkunniga inom finansdepartementet utarbetade fabrikatskatteförslaget. Det i den kungliga propositionen framlagda förslaget byggde också på denna kombination. Enligt propositionen skulle, sedan staten genom monopollagstiftning bragt tobaksindustrien i sina händer och sålunda åstadkommit den för tillämpningen av fabrikatskattesystemet nödiga koncentrationen, sagda beskattningssystem läggas till grund för uttagandet av den inkomst, som staten önskade erhålla ur tobaksfabrikationen. Utövningen av statsmonopolet skulle för dylikt ändamål anförtros åt ett enskilt, av staten kontrollerat bolag, vilket hade att till staten redovisa den skatt, som staten kunde finna skälig att ur tobaksfabrikationen uttaga.

I en följande artikel skola vi närmare redogöra för Tobaksmonopolets bildande och organisation.

OSCAR JANSSON
Låstmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

HOTELL KUNG CARL
Birger Jarlsgatan 23
Telefon: NAMNANROP
Rekommenderas!

RÅDHUS-RESTAURANTEN
HANTVERKAREGATAN 4
MUSIK dagligen av FERNQUISTS Solistkapell.
Tel. 81408.

RADIO
Uppmonteras och Repareras bäst genom
ÖSTERMALMS ELEKTR. AFFÄR.
Nybrogat. 15 a. Tel. Ö. 5280.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

Kem. Tekn. Fabr. Globens näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBEN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8889.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

VITVARU och HERREKIPERING
— ELLA ANDERSSON —
Nybrogatan 38, Stockholm.
Tel. Norr 24248.
SKJORTOR
KRAGAR
SLIPSAR
DAMUNDERKLÄDER
STRUMPOR
VANTAR
BESTÄLLNINGAR å Skjortor — Damunderkläder mottagas.
OBS.! SVENSKA VAROR!

Måltidsdryck som hälsokur
erhåller man av Fruktsalt-Samarin; det ger en läskande och härlig kolsyredryck, som piggar upp aptiten och befordrar ämnesomsättningen, renar och uppfriskar blodet, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, utdriver den skadliga urinsyran, gifter som måste rensas bort, varmed undanrödjes grundorsaken till dålig hälsa; hela organismen sättes i god form.
Drick därför dagligen Fruktsalt-Samarin. Pris pr fl. kr. 2.50; motsvarar 25 fl. mineralvatten. Erhålles å apotek, hos drog-, färghandl. m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Ni gör Edra beställningar av alla slag av bok- och accidenstryck fördelaktigast hos oss
BOKINDUSTRIAKTIEBOLAGET
NORMIA
Infordra offert!
Olofsgatan 5. Norr 3616.

O. L. LUNDHOLMS
HERRSKRÄDDERI.
Barnhusgat. 2, 1/2 tr. Tel. Norr 15307.
(Hörnet av Drottninggatan.)
Emottager beställningar å alla slags herrkläder, såväl uniformer som civila.
Modernt snitt efter senaste modejournal och förstklassigt arbete.
Goda in- och utländska moderna tyger ständigt på lager.
HUMANA PRISER!
Goda betalningsvillkor!

Ännu finnas
en del exemplar
TREDJE UPPLAGAN
av
"Brattska Spritkoncernen avslöjad."
Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition.

Köp svenska varor hos svenska köpmän
GYNNA SVENSK FÖRETAGSAMHET

GYNNA NATIONEN

Väskan
finnes
23 KUNGSGATA 23.

Elektriska affären
Jacobsbergsgat. 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Söderbor!
Köp ett extra gott
KAFFE
hos FREDRIK CARLSSON.
Södermannagatan 33.
Telefon: Söder 30031.

Beställningar och Reparationer
utföras till moderata priser!
FÖRSTKLASSIGT ARBETE!
E. CARLSSON, Skomakare.
Åsögat. 77. Allm. tel. 30 570.

OLIVOLJA
Extra Vierge
ny sändning av finaste kvalité.
F. BANTZEN & CO.
Narvavägen 30.
Telefon: 71628 o. Norr 7536.

Varje sann fosterlandsvän
bör se en plikt uti att gynna svensk företagsamhet, svensk industri och svensk handel i stället för "utländningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.
GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 21. Fredagen den 21 Maj 1926. Årg. 2.

Till kamp mot monopol och truster!

Ett upprop till Sveriges folk från "Föreningen mot monopol".

Sedan en längre tid tillbaka pågår inom vårt land en målmedveten och väl planlagd strävan att till favör för enskilda intressen monopolisera det svenska näringslivet. Denna tar sig framför allt uttryck i en mängd sammanslutningar på det ekonomiska livets olika områden, vilka hota att utveckla sig till ett enda organisatoriskt jättekomplex under den storfinansiella maktens spira. Vi hava sålunda de stora, hela landet omspännande trusterna, alltifrån banktrusten till galoschtrusten, de "halvstatliga" monopolen såsom sprit- och tobaksmonopolen, samt den mot monopol syftande internationella kooperationen o. s. v. Att med denna tendens i utvecklingen av näringslivets frihet äventyras, ligger i öppen dag, liksom att den innebär allvarliga faror för land och folk. Den närsto ofelbart leda till de breda lagrens utplundring till favör för trust- och monopolherrarna, vilka därmed tillerkännas rättigheten att svenska folket beskatta, i strid mot själva de principer, som i ett rättssamhälle måste vara de grundläggande för utvecklingen. Härigenom dödas också den betydelsefulla fria konkurrensen, som tidigare utgjort den drivande, impulsgivande och reglerande faktorn inom näringslivet, vilken verkat i riktning mot varukvaliteternas förbättring och måttfullhet i priser. I förtrustningens och monopoliseringens tecken hava vi nu i stället att bevittna en ständig varuförsämring samt en prisnivåns oavbrutna stegring långt över det skäliga. De båda grundlagsstridiga, "halvstatliga" monopolen, sprit- och tobaksmonopolen, illustrera tydligt detta sakförhållande. Varje svensk medborgare, som något följt utvecklingen, har här haft tillfälle övertyga sig om, huru sedan deras tillkomst varukvaliteterna försämrats och priserna abnormt drivits i höjden utan att landet tillförts en nytta därav, som på något sätt kan sägas stå i relation till de stora skador de vållat såväl rent ekonomiskt som moraliskt och i andra hänseenden.

Truster och monopol äro visserligen icke någon nyskapelse av i dag. De förekommo redan hos antikens folk och äro i nyare tid kända företeelser i olika länder och världsdelar. På de flesta håll har man dock numera hunnit till insikt om, att de i verkligheten representera en osund och folkskadlig utveckling och i skilda länder hava även energiska ansatser gjorts att på lagstiftningens väg söka motverka desamma. Men i vårt land har det i just den tid vari vi leva lyckats höga vederbörande att engagera själva lagstiftningen med i sina monopoliseringssträvanden i strid mot grundlagens uttryckliga föreskrifter, ett förhållande som ur alla synpunkter är att beteckna såsom i högsta grad betänkligt. Vi svenskar äro i allmänhet icke i samma grad som åtskilliga andra folk utrustade med sinne för det ekonomiska livets realiteter, vilket t. o. m. plägat framhållas som en förtjänst hos oss till skillnad mot s. k. krämarfolk. Dock, även denna eventuella förtjänst har sin avigsida. Negligera vi i alltför hög grad de ekonomiska synpunkterna, kan detta icke undgå att medföra för oss ödesdigra konsekvenser. Sådana ha också redan under den moderna utvecklingens hägn i oroväckande utsträckning gett sig tillkänna. En del personer, mestadels av främmande börd och med rikt utvecklat ekonomiskt sinne hava utnyttjat vår oerfarenhet och godtrogenhet i ekonomiska ting till sitt eget "riktande på ett sätt, som innebär den mest upprörande brandskattning av folkets stora massa. Som ett exempel härpå må nämnas det lagstridiga spritmonopolet. Allt vad som där sig tilldragit såsom bevisade olagligheter, svindlerier, förskingringar av statsmedel o. s. v., under statsmaktens hägn och beskydd, illustrerar tillfyllest den nu följda ekonomiska utvecklingslinjens samhällsvådliga karaktär. Den medvetna opinionen, som från allmänhetens sida äntligen med kraft gjord sig hörd till förmån för kravet på en extra och grundlig revision av detta "halvstatliga" företag, lyckades vid avgörandet i andra kammaren den 12 maj icke tillvinna sig det gehör, som erfordrades för ett riksdagens beslut i denna riktning. Och detta i trots därav, att direkt tvingande argument förebragts för kravet på en undersökning. Med sitt ståndpunktstagande till frågan om en revision av spritmonopol har riksdagens majoritet i handling demonstrerat sitt otillbörliga beroende av och sin intima samhörighet med de inom monopolet opererande manipulerande, statsmedel förskingrande storkapitalistiska kretsar na, vilket måste anses innebära en direkt utmaning mot svenska folket. Det står nu tydligt, att en långt kraftigare páryckning än den opinion, som i frågan om förhållandena inom spritmonopolet på sistone gjort sig hörd, är nödvändig för att statsmakterna skola kunna förmås att bryta sin ingångna illegitima förbindelse med högfinansens herrar emot folket. Denna nödvändiga opinionsyttring från den stora allmänhetens sida kan givetvis icke åstadkommas med mindre än att alla de rättsinnade medborgare som astunda ett snart upphörande av oeterrättlighetstillståndet, förena sig i samverkan till adagaläggande inför regering och riksdag, att kravet på renlighet i det parlamentariska livet har folkets stora flertal bakom sig. Redan sedan åratal tillbaka röra sig på djupet av den svenska folksjälen krafter, vilka reagera mot den överhandtagande monopoliseringen av vårt ekonomiska liv på öppna och förtäckta vägar liksom mot det sig alltmera utvecklande samrört mellan de ifrågavarande kretsarna och statsmakten. Att dessa sunda och naturliga krafter icke tidigare kommit till uttryck utåt, är väl närmast att tillskriva den kända förhållandet, att svenskarna äro ett bland de godmodigaste folk på jorden, som plägar låta det gå till det yttersta gräns, innan det kommer sig för att reagera. Men de hava också gjort sig kända för att när situationen så krävt, vara i stånd att handla och då även på ett sätt, som åstadkommit den avsedda effekten. Att de icke endast äro att leka och schackra med, det hava uppenbarligen de nu här i landet regerande kosmopoliterna ännu icke kommit underfund med.

Förvissade därom, att en sådan situation nu inträtt, då vårt folks reaktion mot den osunda utvecklingen inom det ekonomiska livet är nödvändig, ha några intresserade personer tagit initiativet till bildandet av en förening, benämnd "Föreningen mot monopol", vars syfte skall vara att genom upplysnings spridande samt på de vägar som i övrigt kunna befinnas ändamålsenliga, verka för det svenska näringslivets frihet samt för utvecklingens på det ekonomiska livets område ledande efter sunda linjer. "Föreningens mot monopol" verksamhet skall utgöra ett led i arbetet för den nationella restaurationens förverkligande i vårt land. För att varje svensk man och kvinna, som gillar föreningens syftemål, skall kunna medverka i arbetet och ansluta sig till densamma har medlemsavgiften satts så lågt som till tre kronor. Undertecknande, som vid föreningens bildande utsetts till styrelsens arbetsutskott, få härmed vördsamt inbjuda alla dem, som önska stödja saken o. inträda som medlemmar, att sätta sig i förbindelse med "Föreningen mot monopo", adress Upplandsgatan 51, 1 tr., Stockholm, pr tel. Norr 21712 eller pr tel. Norr 5899.

FÖRENINGEN MOT MONOPOL.

Styrelsens arbetsutskott:

Adolf Anderson, Direktör, Ekeby gård, pr Uplands-Väsby.

Elof Eriksson, Redaktör, Stockholm.

Sten Lothigius, Juris utriusque kand. Stockholm.

"Antifascist"-revolutionen i Polen.

Även Polen, de obegränsade politiska möjligheternas land, har nu skakats, om också lindrigt, av en revolution — en revolution, som med all säkerhet utgör något i sitt slag enastående i världshistorien. "Nationalhjälten" Pilsudski har medels en militärrevolt störtat den "högersinnade" regeringen Witos, varvid också statspresidenten Wojciechowski måst rymma fältet. Revolutionsherrarna, som livligt applåderats av den exclusivt "demokratiska" pressen i olika europeiska länder, ha dyrt och heligt försäkrat, att de på intet som helst sätt avsett en statskupp eller författningsändring utan endast upprättandet av en regeringsduglig regering som hade "folkets förtroende". — En högst märklig metod utan tvivel att åstadkomma en regeringsförändring i ett parlamentariskt styrt land!

Att något av den mera mystiska arten måst ligga där bakom, stod redan från början klart. Den judiska demokratiens ledande organ i Tyskland, Berliner Tageblatt och Vossische Zeitung, systerorgan till vårt Dagens Nyheter, läto också strax meddela, att "revolutionen" endast var en nödvändig åtgärd till förhindrande av de planer på upprättande av en fascistisk regim i Polen, som regeringen Witos ansetts sympatisera med. Det gällde att förekomma dessa och för den skull hade man nu låtit den demokratiske nationalhjälten rycka fram och genomföra en skenrevolution. Dessa utläggningar kunde ju visserligen tydas som uttryck för sköna själars ivrigt närda förhoppningar; dock, händelseförloppets utveckling tyder på att de kosmopolitiska tyska organen verkligen varit välunderrättade i saken. Den organiserade socialdemokratien ryckte strax in på Pilsudskis sida, genom strejk förhindrande de regeringsvänliga truppernas ingripande. Pilsudski lyckades även att driva statspresidenten och regeringen på flykten och har etablerat sig som herre i kretsen av en "demokratisk" regering i Warschau. Deputeradekammarens talman, Rataj, har övertagit statspresidentposten efter den bortjagade Wojciechowski och en ny minister under ledning

Forts. å sid. 2.

Andrakammarledamöternas ställning till kravet på revision av Spritmonopolet.

Då det för allmänheten givetvis bör ha sitt stora intresse att veta, vilka ledamöter i riksdagens andra kammare som vid voteringen rörande motionerna om en retroaktiv undersökning av Vin- och Spritcentralens verksamhet genom en parlamentarisk kommission röstade för och emot en dylik samt vilka som därvid nedlade sina röster, återgiva vi härnedan voteringsresultatet:

För undersökning 68 röster, där av 31 höger, 19 bondeförbundare och 18 frisinnade.

De som röstade för undersökning voro:

Förste vice talmannen greve Rauol Hamilton (f), Forssell (h), Holmdahl (h), Järte (h), Laurin (bf), Olsson i Golvvasta (bf), Andrén (h), Schill (f), Westman (bf), Björkman (h), Andersson i Linköping (h), Johansson i Huskvarna (h), Hamrin (f), Carlström (f), Peterson i Broaryd (bf), Lilliecreutz (h), Göransson (h), Olsson i Blädinge (h), Svensson i Grönvik (bf), Johansson i Krogstorp (h), Heiding (bf), Wirsell (h), Gardell i Gans (bf) Svedman (h), Hammarlund (bf) Lindskog (h), Olsson i Kullenbergstorp (bf), Fjellman (h), Månsson i Erlandsro (h), Johansson i Brånalt (bf), Lithander (h), [illegible]ehrsson i Göteborg (h),

(Forts. å sid. 4.

Riksdagsdebatten om revision av Sprit-monopolet.

En kritisk sammanfattning av direktör Adolf Anderson.

Slaget har stått. Den stora debatten i Andra kammaren om det motionsvis framförda kravet på en extra undersökning av spritkoncernens verksamhet tog sin början i kammaren strax före midnatt onsdagen den 12 maj och fortsatte till kl. 3 fm. påföljande dag. Resultatet blev visserligen en seger för spritnintressenterna men en mycket knapp sådan, då densamma hängde på endast några få röster.

Andra kammarens tillfälliga utskott n:r 2 hade som bekant avstyrkt motionerna om extra undersökning och i stället föreslagit frågans uppskjutande till den nuvarande koncessionstidens utgång. Häremot hade dock två av utskottets ledamöter reserverat sig, vilka yrkade på omedelbart beslut om undersökning. Den ene reservanten var den frisinnade hr Bodén i Ljo och den andre bondeförbundaren hr Petterson i Broaryd.

Debatten inleddes av hr Bodén, som med utgångspunkt från de sociala synpunkterna underströk reservanternas yrkanden på undersökning och framhöll att ju mera motstånd som restes mot den begärda undersökningen desto mera komme också misstroendet ut i landet till spritkoncernen att ökas, enär det enkla folkets sunda förnuft säger det, att ett så starkt motstånd icke skulle göras, om icke mycket allvarliga skäl för vederbörande förefunnes att söka undkomma en dylik. Andre talare var hr Laurin (motionär), vilken kritiserade koncernen ur merkantila och ekonomiska synpunkter och påvisade det krystade och ohållbara i utskottsmajoritetens motivering för uppskov. Tredje talare var hr Lithander (motionär), som i ett längre anförande framdrog en mängd besvärande förhållanden o. bland annat efterlyste en post "utestående fordringar" i Stockholms Allmänna Restaurantaktiebolag å sjuhundratusen kronor, en historia, som ju icke är alldeles okänd för Nationens läsare.

Efter hr Lithander uppträdde utskottsordföranden, högermannen Holmström från Gävle med ett anförande som verkade ytterligt svagt och sannerligen icke verkade till utskottets favör. Hr Holmström upplyste till en början, att han förut i många år stått vid hr Lithandrs sida och t. o. m. underskrivit hr Lithanders motioner, men att han nu under utskottsarbetet blivit omvänd. Vilka de argument kunnat vara som verkat avgörande för hans "omvändelse" undandrogo sig dock tillsvidare offentlighetens ljus, då de icke rimligtvis kunnat vara de, som han under debatten framförde under bemödandet att omvända

(Forts. å sid. 4.

Olika teorier om statsmakten och dess rätta gränser.

I ett nyligen utkommet arbete av den kände danske läkaren Severin Christensen, "Rättsstaten" vilket också utgivits i svensk översättning å bokförlaget Natur och Kultur, ger författ. följande intressanta sammanfattning av "olika teorier om statsmakten och dess rätta gränser":

Då rättsmoralen endast åsyftar att fastslå vad som är rättsenlig egendom, så måste en statsmakt. som vill handla i överensstämmelse med dess grundprincip, ha till sin enda uppgift att säkerställa och vidmakthålla en rättfärdig egendomsfördelning. Den måste först och främst värna det personliga område, där individen har rätt att härska med oinskränkt frihet; den måste skydda självbestämningsrätten, yttrande- och handlingsfriheten samt uppdraga de gränser, inom vilka denna frihet kan utveckla sig i största möjliga utsträckning utan att komma i konflikt med andra medborgares lika stora handlingsfrihet. Den måste över huvud vaka över medborgarnas rättigheter och skyldigheter man och man emellan samt med hänsyn till de nödvändiga och gemensamma angelägenheterna uppträda emot varje övergrepp.

Detta och intet annat är rättsstatens uppgift. För sin egen räkning, vet den icke av några särskilda angelägenheter. Rättsstaten är icke någon uppfostrande, kulturbefrämjande eller filantropisk institution. Den kan över huvud icke betraktas såsom en makt, vilken regerar över medborgarna; den har icke några intressen att påtvinga dem; den önskar endast att handla i allas intresse, i sådana intressens tjänst, vilka bevisligen äro allas. De medborgare, vilka fattat rättsstatens idé, önska över huvud icke att regeras. De önska icke någon med makt utrustad auktoritet till att leda sig eller till att giva positiva order eller anvisningar beträffande sitt personliga liv; de vilja varken hjälpas eller hindras i sina rättmätiga företag eller i sin kulturella eller religiösa utveckling. Att bestämma över andras personliga utveckling, under föregivande av att man vill deras väl, är den värsta formen av förtryck, emedan den är den lömskaste. Rättsstatens medborgare ha endast anvisning för en auktoritet, som hålller ögonen på deras mellanhavanden samt säger vad som icke bör äga rum. Därför kan man även kalla rättsstaten för en minimistat. Detta får dock icke fattas så, som skulle idén om rättsstaten betyda en återgång till den gamla liberalismen, vars statsideal var grundsatsen laisser faire, laisser passer (låt blott

En parlamentarisk skandal.

Utgången av de av hr Lithander (h.) m. fl. i andra kammaren väckta motionerna om en undersökning från statsmakternas sida av Vin- och spritcentralens och dess dotterbolags verksamhet blev, den vi förespått. Kammaren beslöt med 76 röster mot 68 att avslå det framställda kravet. — En parlamentarisk skandal, vars motsvarighet helt-säkert intet annat kulturland har att uppvisa. Det utskott, andra tillfälliga utskottet, som haft motionernas förberedande om hand, hade i den uppenbara lögnens tecken avstyrkt en undersökning under förmenande, att sakskäl icke förefunnes för en dylik. Häremot hade dock reservationer avgivits av hrr Pettersson i Broaryd (bf) och Bodén (f.), som tillstyrkte motionerna. Att spritintressets krafter före avgörandet varit i livlig verksamhet till förhindrande av en för vederbörande mindre behaglig handläggning av frågan under debatten i riksdagen, är oss nogsamt känt och i och för sig intet överraskande. Dessa ansträngningar lyckades dock ej. Det förmärktes även alltför väl, att Spritcentralens herrar haft grund för sina orosbekymmer. Försvaret från motståndarna till revision sköttes på ett rent erbarmligt sätt, som tydligt ådagalade, huru sjuk deras sak i själva verket var. De visade sig totalt ur stånd att tillbakavisa de många oerhörda anklagelser, som riktades mot spritrusten eller att alls besvara de frågor, som framställdes av revisionisterna. Någon oratorisk, trollkonstnärlig tunga à la dr Ivan Bratt, hade, huru behövlig den än varit, icke kunnat uppbringas på försvarssidan. Och så till råga på allt var den inför riksdagen främst svarsskyldige, den av k. m:t utsedda jourhavande direktören i Spritentralen, kapten Erik Bernström, på grund av middagsbjudning förhindrad att närvara — ett förfall, som kanske tydligare än något annat visar, huru hopplöst vederbörande i själva verket betraktade försvaret sakligt sett och som belyser lögnaktigheten i utskottets utlåtande, att "sakskäl" saknades för en undersökning. Varje vettig människa måste ju inse, att den främst svarsskyldige, jourhavande direktören i Vin- o. spritcentralen icke rimligtvis kunnat på grund av en middagsinbjudning mankera vid ett tillfälle som det ifrågavarande, om han ej ansett sig ur stånd att här föra försvarets talan. Hans frånvaro vållade också en tydligt märkbar nervositet inom det specifikt spritintresserade lägret, vilken bland annat tog sig uttryck i det rent lymmelaktiga tilltaget av en mängd kammarledamöter att särskilt under revisionsförespråkarnas yttranden samlas i sjungande smågrupper, varmed tydligen avsågs att söka förtaga intrycket av deras mot spritkoncernen framställda högst generande anklagelser. Att dylika ligistfasoner tillåtas av kammarens talman, är i sin mån ägnat att illustrera det inom det riksdagspolitiska livet numera rådande förfallet.

I en mängd artiklar har redan i denna tidning redogjorts för de skandallösa, i strid mot lag o. rätt företagna transaktioner inom spritkoncernen, såsom bortslumpandet till privatpersoner av statens egendom, förskingringar av statsmedel, avledande av statens tillgångar i privatpersoners fickor etc., vilka föranlett det vid årets riksdag i andra kammaren framförda kravet på en utomordentlig undersökning av Vin- och spritcentralens och dess dotterbolags hittillsvarande verksamhet. För mången har det heltvisst framstått såsom någonting fullkomligt otroligt, att förhållanden sådana som dem vi offentligen avslöjat skulle kunna förekomma i ett under svenska statens beskydd o. kontroll stående företag i detta nådens år 1926. Den nu framtvingade riksdagsdebatten visade emellertid, att beskyllningarna icke varit utan fog, då dessa icke heller under denna kunnat i sak tillbakavisas. Spritkapitalismens främste talesman i andra kammaren, hr Bernhard Eriksson i Grängesberg (s), gjorde visserligen i likhet med dr Bratt vid sitt föredrag i Lund ett fruktlöst försök att skruda sig och de sina i martyrkronan, beskärmande sig över den illasinnade oppositionen, som tagit sig uttryck i tidningen "Nationen" och uppläste i kammaren ett stycke ur vår ledande artikel av den 13 april, vari skildrades, huru spritherrarna förstått att tillvinna sig riksdagens bevågenhet för sina tvivelaktiga förehavanden. Hans vädjan till kammarledamöternas ömhetskänslor blev dock utan verkan, eftersom ju de flesta om ej alla väl visste, huru sakerna i verkligheten lågo till. Av den åstundade martyrglorian blev också intet. I stället artade sig hela debatten till ett så kapitalt fiasko för honom själv o. hans meddrabanter i spritkapitalismens tjänst som gärna tänkbart. Gentemot snart sagt varje anklagelse och framställd fråga stodo de svarslösa, förmodligen i sitt stilla sinne svärjande eder över, att deras illustre spritdoktor, icke ens jourhavande direktören, var till hands. Det var en formlig skärseld de hade att genomgå. Anklagelserna och frågorna haglade. Hr Lithander erinrade om, att kravet på en undersökning icke endast gällde Vin o. spritcentralen utan även de många dotterbolagen och bad att få veta, var de i Stockholms Allmänna Restaurangaktiebolag år 1919 under "utestående fordringar" bokförda kr. 791,000 voro tillfinnandes. Hr L. påtalade vidare bortskänkandet av 50,000 kronor år 1920 för ett visst ändamål samt de i en del bolag till statsverkets nackdel företagna aktievärderingarna. Hr Laurin (bf.) fäste uppmärksamheten på, huru kontrollstyrelsen, synbarligen mycket angelägen att nu fria sig från allt ansvar, förklarat sig icke hava någon kontrollskyldighet över Spritcentralen, för vars verksamhet statens jourhavande (i kammaren frånvarande) direktör vore den ende ansvarige. Hr Laurin önskade även veta, huruvida Spritcentralen hade några egna direkta eller indirekta affärsföretag i utlandet eller där driver affärer genom bulvaner samt varifrån de till Grand Hotells ombyggnad använda penningemedlen togos. Hr Pettersson i Broaryd framhöll det oegentliga i den nuvarande sammanblandningen av statliga och privata intressen inom spritkoncernen samt påtalade de oskäligt höga omkostnaderna och de alltför höga lönerna till ledningen, vilka senare i flera fall uppgingo till 20- à 40,000 kr. plus fri bostad. Hr Bodén tolkade det starka motstånd, som restes mot kravet på en revision som ett bevis för att de framställda beskyllningarna hade grund för sig. Slutligen tillbakavisade hr Forsell (h.) styrelsens för Spritcentralen senaste förklaring, att frågan om inleverering av vinstmedel till staten skulle spelat en underordnad roll vid bolagets tillkomst något som stod i rak strid mot finansministrars uttryckliga förklaringar inför riksdagen, varpå hr F. yttrade: "Spritcentralen är en sådan organism, som varken är statlig eller privat. Angrips den som statlig, sägs den vara privat. Men vill man konkurrera med den som privat, då sägs det icke få ske, därför att den är statlig. Det måste finnas en form att få ett slut för Gunnarstenarna".

De under kammardebatten från revisionsyrkarnas sida framställda många graverande anklagelserna och frågorna till spritrustens försvarare blevo så gott som fullständigt obesvarade. Något sakligt bemötande var man tydligen icke mäktig, varföre man såsom redan antytt roade sig med att när så befanns lägligt arrangera gruppsång i kammaren. Det hela var en skandal utöver alla gränser. Andra kammaren har med sitt uppträdande och beslut i denna fråga faktiskt lämnat bevis för de mot Spritcentralens herrar framställda beskyllningarna. Kapten Bernström bör inse, att för honom nu intet annat återstår än att snarast möjligt ställa sin plats som statens jourhavande direktör i Vin- o. spritcentralen till förfogande. Spritfinansens herrar jubla kanske över att hava vunnit ännu en parlamentarisk seger i vårt land med demokratiens hjälp. Dock, den skall komma att visa sig vara en Pyrrhusseger. Sveriges folk har åter en gång utmanats på ett det mest skamlösa sätt. Tror man sig med denna seger hava ihjälslagit kravet på en radikal upprensning av spritaugiasstallet och därmed också hava räddat de skyldige från allt vidare ansvar för sina brottsliga gärningar, skall man snart få erfara, huru grundligt man missräknat sig. Den opinion, som gjort sig hörd till förmån för kravet på en utomordentlig revision av vårt lagstridiga spritmonopol efter de linjer, som i denna tidning uppdragits, kommer efter detta att växa ut till en opinionsstorm, vars vilja ingen svensk regering eller riksdag skall vara i stånd att trotsa.

Sv. Dagbladet som "borgare"-intressets väktare i Spritmonopolet.

"Det höll på att hända något" —så lydde rubriken till Svenska Dagbladets kommentar till den stora debatten i andra kammaren vid behandlingen av motionerna om en undersökning av Spritmonopolets verksamhet. Mellan raderna kunde man läsa "något fruktansvärt". Det hängde ju också blott på ett fåtal röster, att motionärernas krav av kammaren bifallits. En sådan eventualitet hade man tydligen icke tänkt sig. Man har kantänka vant sig att i partiernas representanter se lydiga utförare av den "folkvilja", som kommer till uttryck i herrar Bonnier et consortes' upplysningsorgan. Och eftersom dessa senare under hela den förberedande tiden så gott som över hela linjen iakttagit s. k. isande tystnad, förväntades nu ej heller något annat än att möjligen några fattiga stänkröster komme att offras på det "oresonliga" utredningskravet. Men ibland händer det, att man i all sin vishet räknar fel. — "Det höll på att hända något."

Den oväntade utgången måste emellertid på något plausibelt sätt uppklaras inför den stora publiken! Vad gör man då? Jo man tillgriper den gamla kända metoden att framställa frågan som en partifråga eller rättare sagt en "borgerlig" fråga. Bluffen är dock för tydlig för att icke genomskådas. Talet om att det här skulle röra sig om ett "borgerligt" intresse gentemot ett "socialistiskt" är enbart löjligt. Svenska Dagbladets förklaring, att den socialistiska segern kunnat förhindras, blott samtliga borgerliga kammarledamöter hållit ut på sin post eller åtminstone verkställt vederbörlig kvittning, förtjänar allra högst ett medlidsamhetens löje Den av tidningen nu så varmt åstundade "borgerliga" segern hade givetvis med en smula god vilja kunnat uppnås, därest den "borgerliga" pressen före avgörande i riksdagen haft utrymme för de "borgerliga" intressesynpunkternas klarläggande för opinionen inom och utanför riksdagen. Men så skedde icke! Man föredrog då att upplåta helsidor till de Brattska spritannonserna. Bristen på konsekvens inom det "borgerliga" lägret illustrerades också av den högerborgerlige utskottsordförandens hr Holmströms avstyrkande av revision. Enligt Svenska Dagbladet skulle alltså hr Holmström hava gett sig socialismen i våld och förrått det "borgerliga" intresset. Ve över honom! Slutligen gör sig tidningen till tolk för den "borgerliga" minoritetens syn på situationen och yttrar med adress till Nationen:

"Denna hållning från de borgerliga partiernas sida utgör åtminstone vad högern och bondeförbundet beträffar ingen eftergift gentemot de monomana förföljelserna mot ledande personer inom Vin- och spritcentralen och är därför icke förtjänt av någon erkänsla från den nyappellistiska "Nationens" sida utan får anses som ett symptomatiskt uttryck för ovannämnda kritiska stämning mot den frestelse till smygvägar och smussel, som skapandet av nyss antydda monopol visat sig innebära".

Att också denna förklaring skulle anses behövlig, är överraskande, sedan man av "kulturorganet väl fått veta, att de "borgerliga" partiernas hållning i frågan var ett uttryck för en "borgerlig" politisk uppfattning. I övrigt göra sig här reflexionerna själva. Vad Nationen beträffar har tidningen öppet och ärligt kämpat för ljus kring det ljusskygga svindlareföretag, som heter Spritmonopolet, och denna vår kamp kommer att fortsättas till ett segerrikt slut, trots den korrumperade kosmopolitiska dagspressens skamlösa försök att i saken vilseleda den allmänna opinionen.

"Antifascist"-revolutionen i Polen.

(Forts. fr. sid. 1.)

av kammarledamoten ingenjör Bartel och med Pilsudski sou krigsminister efterträtt Witos kabinett. I utfärdade proklamationer försäkrar den nya regeringen, att "Pilsudskis aktion icke innebär någon förändring i den sociala och politiska ordningen utan endast avser att försvara den demokratiska republiken".

Innebörden av Pilsudskis aktion kan vara vansklig att i detta nu utifrån bedöma beroende av i vilken grad denne "nationalhjälte" i verkligheten är att betrakta som en självständig nationalpolitiker eller blott en bulvan för den judiska demokratiens intressen i polsk politik. Sakernas hittillsvarande utveckling tyder dock på, att han närmast skulle vara att betrakta som ett redskap för de senare, vilka gentemot den förutvarande regeringens förmenta planer på en nationalistisk restauration önskade bevara det politiska status quo i Polen. Inom den exclusivt demokratiska pressen i utlandet karaktäriseras Pilsudski såsom alltjämt "en politisk konspiratör o. frihetsentusiast", som mera för den yttre effektens skull dekorerats med marskalkvärdigheten. Det nybildade kabinettet Witos befarades vara inledningen till ett aktivare uppträdande av de fascistiska elementen, med vilka Witos tidigare ansetts hemligen samarbeta. Någon anledning till segerjubel synes dock ännu icke för vare sig den ena eller andra sidan vara för handen. [illegible] nationalistiska elementen uppgivas ha samlat sig kring en motregering med säte i Posen och under den kände generalen Hallers ledning, vilken, när detta skrives, skulle vara på framryckning mot Warschau med en truppstyrka på 27,000 man.

Huru utgången av den Pilsudskiska aktionen för stunden än månde bliva, är tydligt, att den under judendomens spira så hårt prövade polska nationen är på väg att vakna till nationellt medvetande. Att de nationalistiska krafterna nu på allvar äro i rörelse i Polen, torde vara höjt över allt tvivel. Någon större utsikt finnes då ej heller för, att dessa skulle låta nedslå sig av ens en i "antifascistiskt" syfte "skenrevolution".

Vår dyrbara riksdag.

Statsutskottet har föreslagit att för nästa budgetår anvisas anslag till riksdags- o. revisions kostnader med 4,283,000 kr., till räntor å statsskulden m. m. kr. 84,564,100 kr. samt till avbetalning å statsskulden 12,031,300 kronor.

Affären Cronholm—K. A. Wallenberg inför utlandet.

De i Nationen nr 12 oh 13 förra året införda uppsendeväckande artiklarna rörande det s. k. Zimmermanntelegrammet, vilket enligt generalkonsul Cronholm skall ha förmedlats av dåvarande utrikesministern K. A. Wallenberg och ha utgjort en av orsakerna till Amerikas inträde i världskriget, hava även i utlandet väckt stor uppmärksamhet. Medan den svenska dagspressen icke vågat yttra något i denna viktiga utrikespolitiska fråga har saken varit föremål för behandling i utländska tidningar. Så innehöll för någon tid sedan den mexikanska tidningen "El Universal" en utförlig artikel därom under rubriken: "Light thrown an old diplomatic scandal, Cronholm cleared" (= ljus över en gammal diplomatisk skandal, Cronholm rättfärdigad).

Åland vill förbli svenskt!

Med anledning av ett uttalande av den svenskfientlige finske biskopen Kailas i tidskriften Kirkkoja Kansa, vari uppgives att finlandssvenskarna skulle befinna sig i utdöende, skriver tidningen Åland, som bestrider riktigheten av hans högvördighets påstående följande:

Trots alla fromma önskningar och hänsynslösa ansträngningar kommer Ålands befolkning i alla tider att förbli svensk, vilket vi hoppas skall gälla även svenskarna i Finland. Vi svenskar kunna icke svika det vi näst Gud anse vara det heligaste vår nationalitet o. vårt modersmål. Den svenska befolkningen skall aldrig utdö, modet hos äktfinnarna må växa hur myckete som helst och deras anfallstaktik må bli än våldsammare än den hittills varit!

Intryck från riksdagsläktaren.

När debatten i spritfrågorna strax före midnatt till Kristi Himmelfärdsdag togo sin början, märktes det tydligt, att intresset bland kammarens ledamöter samt åhörarna å läktaren stegrades ganska väsentligt. De föregående frågorna hade behandlats för nära nog tomma bänkar.

Herrar Lithanders och Lindskogs motion om lättnader i restriktionssystemet hade avstyrkts av utskottet, o. motionen fick ej heller någon större anslutning i kammaren. En livlig debatt fördes dock rörande det i reservationen av hr Holmström m. fl uttalade kravet, att "den anonyma kontrollen" av riksdagen uttryckligen bör brännmärkas. Kontrollstyrelsens begge drabanter sökte efter bästa förmåga försvara spioneriet under hänvisning till par. 63 i rusdrycksförordningen (om den individuella kontrollen), som förmenades fordra ett sådant, och den ene, hr Brennberg, drog fram en del statistik från Kontrollstyrelsen till stöd för spioneriets "välsignelsebringande" verkningar. Hr Lindskog hävdade med eftertryck spioneriets oförenlighet med svensk rättsuppfattning och framhöll, att erfarenheten visat, hur otillförlitlig Kontrollstyrelsens statistik är. Hr Lithander framhöll, att spioneriet var till direkt skada för själva nykterhetsarbetet. Motionen avslogs dock av kammaren.

Så kom man till behandlingen av de likaledes av utskottet avstyrkta motionerna om revision av spritkoncernen. Nu kom uppmärksamheten på helspänn. Först må då noteras det märkliga uppträdande, som revisionskravets motståndare bland socialde-

Forts. å sid. 3.

Hjärnans och handens arbetare.

De måste lära sig att akta varandra, hjärnans o. handens arbetare. Ingen av de bägge skulle kunna bestå utan den andre. Ur dem måste en nu människa uppstå: det kommande rikets människa.

ADOLF HITLER.

Uppskov med försvarsbeslutets genomförande!

I ett uttalande i Sydsvenska Dagbladets Snällposten, vari kräves uppskov med försvarsbeslutets genomförande yttras bl. a.:

Intet land kan tänkas frivilligt avstå från att ständigt ha planerna för försvarskraftens mobilisering o. sammandragande i den fullkomligaste ordning ty det vore att vid krigsutbrott gynna fienden i en grad, som bleve alltför ödesdiger. Av generalstabschefens bekanta nyligen offentliggjorda uttalande framgår otvetydigt, att tiden till hösten 1927 icke är tillräcklig för att åstadkomma ett ordnat mobiliseringsväsende, vadan landets säkerhet fordrar, att ett uppskov blir beslutat.

Men icke endast militära förhållanden kräva ett uppskov med försvarsbeslutets genomförande.

Hösten 1926 skola cirka 270 officerare, 270 underofficerare o. 200 övriga fast anställda vara överförda till övergångsstat. Avsikten är att 1927 ytterligare cirka 460 officerare, 520 underofficerare o. 800 övriga fast anställda skola gå samma väg. Är det i dessa arbetslöshetsstider rimligt att utan de mest tvingande skäl, sedan man ena året fört ut c:a 840 personer på arbetsmarknaden, redan följande år tillföra denna ytterligare c:a 1,780 arbetssökande. Insikten om arbetsmarknadens även utan detta tillskott av lösgjord arbetskraft betryckta läge torde vara alltför levande hos alla, för att följderna av den här påpekade avsedda åtgärden skulle behöva närmare påvisas.

Varför vill man då tvärtemot både militära och allmänt medborgerliga skäl o. hänsyn framtvinga försvarsbeslutets brådstörtade genomförande? Fruktar man, att det redan nu inom alla samhällsklasser hörda talet, att 1925 års försvarsbeslut var förhastat, skall växa ut till ett skri, som man icke förmår överrösta?

Tillgodoseendet i möjligaste mån av fäderneslandets trygghet utåt och de rådande förhållandena inom landet kräva båda ett uppskov med försvarsbeslutets genomförande.

Doktor Fåhræus.
Hir- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

Följande uppseendeväckande, högst aktuella böcker:
Bergtagna
Kr. 3:—
En ropande röst i öknen
om det judiska världsherradömet Kr. 0:75
Förlåten faller
eller Zions Vises Hemliga protokoll Kr. 4:—
Sändas mot postförskott, om Ni tillskriver
BOKFÖRLAGET
Box 65, Härnösand.

Ännu finnas
en del exemplar
TREDJE UPPLAGAN
av
"Brattska Spritkoncernen avslöjad."
Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition.

Ivar Hjertén
MUSSOLINI
OCH DEN NYA DEMOKRATIEN.
Pris häft. kr. 5:25; inb. 6:75.
"— — — Den enda svenska boken om Mussolini bör studeras överallt i vårt land, där man har något intresse för världen och samtiden. — — — Hans bok är en av de mest tankeväckande, som på länge bjudits den svenska allmänheten".
Knut Hagberg i Svenska Dagbladet.

En parlamentarisk koryfé.

Hr generalkrigskommissarien.

För de flesta av Nationens läsare torde mannen härovan, porträtterad av vår tecknare under den stora spritdebatten i andra kammaren Kristi Himmelfärdsdags morgon, icke vara okänd vare sig till namn eller utseende. Det är vår "demokratiske" generalkrigskommissarie, förut skollärare, ecklesiastikminister och grosshandlare i kobbeköll. Sin allra största ryktbarhet vann han helt visst i sin sistnämnda funktion d. v. s. som handlande i den högre stilen, för vilken uppgift han tydligen förträffligt skolats under sin ministertid tillsammans med herrar Nils Edén, Eliel Lövgren med flera plutokratisk-demokratiska koryféer, då han var ju en av de utvalda i den på hotell Kronprinsen installerade idylliska klubben "Amaryllis", där vid nektar och ambrosia de mest rörande kärleksscener utspelades mellan högfinans och demokrati och däremellan beslut fattades rörande de metoder och sätt, varpå svenska folket skulle luktas. Som äkta demokrat är alltså vår generalkrigskommissarie att betrakta som en värdig föregångsman till hr Bernhard Eriksson i Grängesberg m. fl. nu för sporrarna kämpande, vilka naturligen också en dag skola furstligt belönas för sin trogna vakt kring guldkalven och i sin tur lyckliggöras med utnämningar till landshövdingar, generaldirektörer etc., etc.

Kom så icke och säg, att ej dygden belönar sig i vår demokratiska tid!

Moskva som Wallstreet-filial.

Enligt meddelande från Moskva befinner sig för närvarande den besegrade kinesiska generalen Fengjuhsiang i Moskva, där han underhandlar om ett lån för proklamerande av Kalgan som oavhängig stat.

"Den parlamentariska korvmaskinen".

Under ovanstående rubrik kåserar den populäre "Greven på Aske" i en av helig svensk vrede lågande artikel i en stockholmstidning över det parlamentariska vanstyret i vårt land. Efter att efter förtjänst hava gisslat det rådande oefterrättlighetstillstånd erinrar greven till slut om ett yttrande av "en vördnadsvärd kinesisk mandarin", som en gång i Siam förkunnat för honom följande tydligen alltfort hållbara regeringsvisdom: "Envälde är det enda rätta. Ty där äger man, i allra sämsta fall, dock aldrig mer än en idiot. I ett parlamentariskt land! O! gud så många. Och en sak till! Med okunnigheten och dumheten har jag aldrig haft svårt att komma till rätta. Men — för halvbildningen bevare mig Konfutse".

I dessa sanna ord av "greven på Aske" och hans kinesiske sagesman instämmer förvisso varje förnuftig svensk man och kvinna. Säkert skall också den dag komma, då det blir ett slut på "inkompetenskulturens orgier och triumfer" och då "politiska mutor och direkta penningebestickningar från främmande land", vilka nu florera i gamla Sverige, bli ett för alla förhatligt minne från en förfallets tid. Vårt svenska folk, i sig självt sunt, har börjat att vakna. Efter uppvaknandet ur de tusen infernaliska gifternas sömn kommer reaktionen!

Upprorstendenser mot juderegimen i Ryssland.

Den inom alla delar ay Ryssland allt starkare framväxande reaktionen mot den judiska sovjetregimen har på sistone föranlett herrarna i Kreml att igångsätta en fruktansvärd terror till oppositionens kvävande. Enligt vad uppgives i tidningen Rulj rasar denna terror värst i Leningrad, Moskva, Kiev och Odessa. Fängelserna i de två förstnämnda städerna äro så överfyllda, att tjekan blivit tvungen sända stora mängder arresterade till koncentrationslägren i Jaroslavl, Ustjug och i Sibirien. Ensamt i Bulyrkifängelset i Moskva sutto i slutet av april inspärrade 4,000 fångar. I samband med de ständiga massarresteringarna råder bland befolkningen en dov jäsning. I anledning härav har garnisonen i Kreml förstärkts med pålitliga officersaspirant- och kavallerikommandon. Som tecken på sovjets tilltagande nervositet är att nämna, att järnvägsknutpunkterna numera bevakas av pansartåg jämte infanteri. Särskilt misstänksamt förhåller man sig till matroserna och garnisonen i Kronstadt. Tjekatrupperna i fästningen ha betydligt ökats och av krigsfartygen ha några kryssare bemannats med rådsregimen tillgivet manskap, som har till uppgift att övervaka den övriga flottan. I Vasilkovområdet i Kievs guvernementet ha blodiga sammanstötningar inträffat mellan röda trupper och upproriska bönder.

Judisk reaktion mot judereligionen?

Enligt telegram från Newyork har det inom därvarande judekretsar väckt sensation, att en son till den kände rabbinen Wise, James Wise, förklarat att judereligionen icke har något att bjuda det nu levande släktet. Han ämnar därför uppgiva tanken på att följa i sin faders fotspår för att förbereda sig till rabbinvärdigheten och i stället ägna sitt liv och sitt arbete åt att göra judekulturen nyttig för nu levande män och kvinnor. Hans beslut sättes i samband med vissa moderna tendenser, som framträtt inom ett antal kristna kyrkor.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898. Norr 5899.

Växel med ankn. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.

Å textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. Tryckeri 1926.

Mellansvenska Malmfälten.

Årets bolagsstämma med delägarna i Aktiebolaget Mellansvenska Malmfälten hålles lördagen den 29 maj 1926 kl. 10 fm. å Skandinaviska Kreditaktiebolagets lokal, Regeringsgatan 1, 2 trappor, Stockholm.

För att vinna rätt till deltagande i förhandlingarna å bolagsstämman skola aktieägare hos styrelsen anmäla sig senast vid nedannämnda sammanträde. Styrelsesammanträde för prövning av frågor om nya aktieägares införande i aktieboken hålles å Skandinaviska Kreditaktiebolagets nämnda lokal onsdagen den 26 Maj 1926 kl. 2 em.

Det Bonnierska bokförlagets svenskintresse.

Den mäktiga judiska bokförläggarefirman Albert Bonnier lät i samband med Svenska Veckans anordnande utgiva en illustrerad katalog över svenska författares verk under 300 år, till en del uppkryddad med olika hebreiska skriftställares alster. Katalogens omslag verkar eller är åtminstone avsett att verka så patriotiskt som möjligt, till färgen gult med klarblå text samt ovanför denna ett i grön färgton målat lejon, vilande på en uppslagen bok.

"Svenska författare under 300 år" heter arbetet i fråga, som gratis erhålles i bokhandeln. När man bläddrar i detsamma kommer man otvivelaktigt att reflektera över åtskilliga detaljer. Dess prisnoteringar på svenska författares verk är visserligen icke så mycket frapperande, då man ju för länge sedan hunnit att vänja sig vid det Bonnierska förlagets priser på böcker, vilka i många fall presenteras i tryck på minst sagt mindervärdigt papper, ja emellanåt t. o. m. på tidningspapper. Men vad man vet att hugga till på hos den förlagsfirmans tryckalster det är alltid — priset.

Vad som emellertid mest chockerar i fråga om den nu utsläppa katalogen är det rent ut sagt oförsynta sätt, varpå inledningsorden i densamma formulerats. Avsikten med dess utsläppande är tydligen intet annat än att försöka slå ett jätteslag för den i hela sin verksamhet antisvenska förlagsfirmans ingalunda billiga svenska skönlitteratur. Se här inledningen:

Svenska Veckans ändamål är

1. att med samlad kraft uppvisa för vårt folk, vad vi inom eget land åstadkomma av värde;

1. att lära vårt folk akta och älska svensk produktion; och

3. att uppmana vårt folk att vid inköp föredraga svensk vara framför utländskt kram. Etc. etc.

Utländskt kram var det, ja! Undras, huru ofta det Bonnierska förlaget syndat mot denna tredje punkt? Det hyllar ju den vackra fosterländska principen att i utlandet beställa sådana alster vilka bli dyrare att framställa av firman själv, även om en produktion därav skulle bära sig mycket gott i ekonomiskt avseende. Som bekant gynnade det Bonnierska litteraturaffärsföretaget under depressionsåren svensk arbetskraft på sitt alldeles speciella sätt genom att hedra sina hebreiska kolleger i Tyskland, såsom Ullstein u. Co Berlin etc., med högst aktningsvärda beställningar i form av både tryckning och inbindning av svenska böcker, därför att dessa företag under dåvarande förhållanden av kända orsaker kunde utföra arbetet det exceptionellt billigt. Samtidigt hade bokförlaget Albert Bonnier på grund av "de tryckta tiderna" så liten personal som möjligt engagerad, medan det mäktiga husets politiska tidningar pläderade för statens mellanträdande för beviljande av arbetslöshetsunderstöd till stackars oförvållat arbetslösa. Under dessa år blevo som bekant de litterärt intresserade lagren inom svenska folket av förlaget i särskilt hög grad välsignade med till utstyrseln skandalöst billiga böcker, helt och hållet "made in Germany".

Det verkar därför nästan som ett slag för örat på en hederlig svensk, när denna firma genom att pryda sin katalog med sådana som de ovan citerade fraserna vill upphöja sig till beskyddare och vän av svenskt arbete. Man har tydligen på det hållet icke någon övermåttan hög tanke om svenskarnas reflexionsförmåga.

Lagstiftning mot ohederlig reklam nödvändig.

Ett uttalande av direktör E. A. Thunholm.

Direktören E. A. Thunholm, ordförande i Sveriges köpmannaförbund, har i ett uttalande rörande de svenska köpmännens reklammetoder kraftigt understrukit behovet av lagstiftning gentemot ohederlig reklam. Hr T. yttrar bl. a.:

Den firma, som önskar lägga sin verksamhet på lång sikt, måste vid sin reklam ovillkorligen se till, att den grundas på och motsvarar verkliga fakta. En i längden effektiv reklam måste vara konsekvent byggd på omutlig sanning. Ett motsatt handlingssätt skadar ohjälpligt affärens eller företagets allra högsta värden: företagets anseende och allmänhetens tillit och förtroende för detsamma.

Om också i stort sett den svenska reklamen bedrives efter sunda och riktiga principer, så måste likväl konstateras, att det tyvärr gives en hel del bevis på osunda och ohederliga reklammetoder från vissa företags sida. Särskilt kraftigt belystes detta förhållande av de drastiska exempel på ohederlig reklam, som för någon tid sedan överlämnades till statsrådet och chefen för handelsdepartementet i samband med Sveriges köpmannaförbunds hemställan till k. m:t om lagstigtning mot ohederlig konkurrens. De humbugsföretag, som genom sådan annonsering bedraga allmänheten, skada i mycket hög grad den lojala handelns dels och framför allt på grund av att allmänhetens förtroende för näringsidkarna rubbas och dels därigenom, att de varor, som genom dessa företag pressas ut i marknaden, i regel äro av utländskt ursprung och mindervärdiga. En lagstiftning mot ohederlig reklam är säkert av nöden, om anförda metoder skola stäckas samt allmänheten och lojal näringsverksamhet skyddas.

Överdrifter i reklamen — denna må nu ske i annonsform eller annorledes — med ett ymnigt användande av superlativer, kan väl i första hand väcka uppmärksamhet och locka till köp. I längden hämna sig dock dessa överdrifter. De inge ej förtroende och detta särskilt sedan allmänheten fått klart för sig överdrifternas ihålighet.

Jag tror ej heller, att vi här i landet utan vidare kunna kopiera amerikanska reklammetoder. Andra och olika förhållanden, olika folkkynne m. m. lägga härför hinder i vägen. I vissa avseenden hava vi dock otvivelaktigt åtskilligt att lära av den amerikanska reklamen och särskilt då dess förmåga att direkt rikta sig till och träffa den publik, som kan ha intresse för o. behov av den reklamerade varan.

En väl planlagd annonsering i pressen är utan tvivel den mest effektiva reklamen. Andra metoder kunna väl även för ett tillfälle vara verkningsfulla. Särskilt torde ljusreklamen kunna åstadkomma god effekt om den kan anbringas på lämpliga platser, och detta speciellt om det gäller att få in i det allmänna medvetandet ett visst namn eller märke. Denna reklam blir dock av naturliga skäl enbart av lokal effekt. Huruvida den i en framtid kan komma till större och mera allmän användning beror givetvis på dels dess möjlighet till ytterligare utveckling och dels hur den kan ordnas ur kostnadssynpunkt.

Mörkrets furstes egendomsfolk.

Den framstående tyske författaren Teodor Fritsch skriver: "Det är vid en ganska sen tidpunkt, som Juda dyker upp. Vid den tiden, då skyterna drogo fram över halva världen, störtande och grundande riken och länder, när den egyptiska och förassyriska kulturen redan hunnit till en blomstring, visste världen ännu föga eller intet om judafolket.

Luther översatte alla de olika gudanamnen, vilka förekomma i bibeln såsom Elohim, Jahme, El-Elion, El-Schaddai, Adonai o. s. v. städse med "Gud, Herren". Han låter därigenom en monoteism uppstå även där en sådan icke finnes, och har förebragt en fullkomligt felaktig översättning.

Abraham eller Abram, stammen Ebers urfader, kom ur landet Ur, till synes från gränsområden till det gamla babyloniska kulturriket. Han var herde d. v. s. en nomad, någonting liknande en beduin eller ökenrövare. Redan från början visade han en egendomlig anderiktning. När Abraham kom till Kanaan, tillbad man där El-Elion d. ä. Den Allerhögste, Skaparen, Ljus-Guden Sanningen och Kärlekens Ande under det man fruktade El-Schaddai, d. v. s. Den Fruktansvärde, Förintaren, Mörkrets, Hatets och Lögnens Ande såsom landets fiende.

På liknande sätt finnes i gammalpersiska religionen en Ahuramazda (Ljus-Guden) och en Ahriman (Mörkrets Ande). De slaviska folken tala än i dag om en Biele-Bog och en Tscherne-Bog (en vit och en svart Gud).

Egendomligt nog slöt emellertid Abraham icke sitt förbund med El-Elion (Ljus-guden) utan med El-Schaddai (Mörkrets gud) Han satte sig därigenom redan från början i motsatsförhållande till den infödda befolkningen. Han ingick förbund med fienden. Enligt medeltida uppfattning skulle man alltså kunna säga: Han ingick förbund med den Onde Anden = Djävulen själv. Därefter gestaltar sig ävenledes hela uppträdandet av Abrahams efterkommande för all framtid. Med lögn och list uppträda de överallt och söka på bedrägeriets väg sin utkomst".

LITTERATUR.

STATSRÅDET MÖRKE.

Sagan om en riksdagsman, av Ola Vinberg. Bohlin & C:o förlag. Pris kr. 6:50.

Ovanstående bok, som är en nyckelroman med lätt dechifferbara namn, har nyligen utkommit på Bohlin & C:o förlag.

Titeln på boken är ej alldeles lämpligt vald, enär vi ju haft en krigsminister, som ännu lever och som bär namnet Mörcke, och då det icke är denne som av författaren åsyftas, hade han bort få ha sitt hederliga namn i fred.

Bokens hjälte är för övrigt ej av mörkt utseende, utan har i stället ett stort yvigt rött skägg, är ursprungligen skollärare i södra Sverige, blir därefter riksdagsman och ecklesiastikminister samt grosshandlare i kobbekött och i "politisk lycklig placering av sina många döttrar", av vilka dock en hinner bliva skild från sin man, innan denne kommer i besittning av nedrustningsportföljen.

Statsminister Blomberg-Brantings efterträdare och många andra kända personer figurera i boken. För att det hela ej skall bliva alltför kopierat från naturen, har författaren utrustat statsrådet Mörke med en dotter extra utöver vad han lär hava i verkligheten, och mot slutet av boken hava Rickard Sandler och Ivar Wennerström, som till en början uppträda var för sig, sammanslagits till en enda person — Knappestöberen i Ibsens Per Gynt kanske också skulle ansett, att en omstöpning av de nämnda två herrarna varit rätt så behövlig, men säkerligen skulle Knappestöberen behöft åtskilligt mera material för att få till stånd en helgjuten personlighet.

Bokens tendens är att avslöja de socialdemokratiska strebrarnas armbågspolitik och "demokratiska" leverne. I vad mån verkligheten ligger till grund för de intima skildringarna får bliva ett mellanhavande mellan författaren och de utpekade personerna. Boken skulle givetvis vunnit i värde, om vissa detaljerade erotiska situationsbilder uteslutits.

Det säger sig självt, att boken ej blivit recenserad i de socialdemokratiska bladen. Författaren, ehuru självlärd, skriver svenska nästan lika ledigt som prof. Böök. Ola Vinberg är dessutom en frisk yngling, och det behöves för närvarande många sådana i gamla Sverige.

Boken avslutas med ett hallt fascistiskt "leve för konungen" såsom en protest mot det socialdemokratiska förfallet i politik och leverne.

Lothar.

Intryck från riksdagsläktaren.

(Forts. fr. 2:a sid.)

mokraterna iakttogo under denna frågas behandling. Redan under hr Laurins anförande samlades de i klungor runt om talaren och försökte att småsjungande förtaga verkan av alla de av talaren sakligt o. skarpt framförda argumenten och frågorna. Hr Laurin sökte göra klart för dem, att dylika metoder skulle komma att hava en alldeles motsatt effekt mot den de tänkt sig. "Den här saken kommer i alla fall förr eller senare att drivas igenom", försäkrade han dem. Under hr Lithanders anförande fortsatte de även med samma ligapojksfasoner och applåderade demonstrativt, när han förklarade, att han snart skulle sluta. Utskottsordföranden, hr Holmström i Gävle (h.), skulle så pliktskyldigast motivera utskottets avslagsyrkande. Han fick också yttra sig utan att störas av spritkapitalismens drabanter. Hr Holmströms kostsamma argumentering innehöll bl. a. det yttrandet, att "de, som kräva revision, veta ju allt förut, det visar sig genom alla detaljer, de framfört, så varför behövs då en extra revision nu?" Under hr Peterssons i Broaryd (bf.) anförande återupptogs konserten. Så kom försvarssidans huvudtalare, den med spritkoncernen lierade hr Eriksson i Grängesberg. I sitt anförande vände han sig bl. a. mot tidningen Nationen, yttrande: "Så finnes det en tidning, som heter "Nationen". Jag vet inte, vem som äger den, men en hr Adolf Anderson skriver i den. I ett av de sista numren (se nr 18) stod följande: "Den behövliga förståelsen hos statsmakterna ernåddes genom olika slag av subsidier. "gåvor" till politiska partier, välavlönade förtroendeuppdrag hos monopolet till riksdagsmän och andra inflytelserika personer, som gärna önskade en "arbetsfri inkomst" etc. Hr C. K. Ekman intygade på sin tid för direktör Adolf Anderson, att det liberala partiet 1920 emottagit en "gåva" av dr Bratt på 50,000 kr. och föreningen "Frisinnade kvinnor" likaså en "gåva" på 20,000 kronor — uppgifter, som han visserligen senare offentligt förnekat men vilkas riktighet direktör Anderson är beredd att med ed intyga. Det finnes väl inte en enda i kammaren, som inte vet att tillmäta dessa uppgifter deras rätta värde. Man kan härav se arten av den agitation, som har bedrivits". Hr Lithander bemötte omedelbart det förstnämnda påståendet och ställde i sitt replikanförande till hr Eriksson följande fråga: "Har hr revisorn vid fullgörandet av sitt uppdrag granskat alla Spritcentralens kassaböcker och alla allegat?" Härpå fick han ej strax något svar, men efter en stunds tystnad (en mängd av kammarens ledamöter skrattade på sitt vanliga hjärtliga sätt) förklarade hr Eriksson: "Hur kan man då begära, att man skulle kunna hinna granska allt i ett så stort företag?"

Spritcentralens vice ordförandes, hr Johanssons uppträdande var så häftigt och ohyfsat, att talmannen till slut såg sig nödsakad att genom att visa klubban varna denne något ociviliserade herre för fortsatta extravaganser. Därefter blevo också herrar socialdemokrater mera lugna, och hr Forsells briljanta och verkningsfulla anförande åhördes under anmärkningsvärd tystnad. Det hälsades även med starkt bifall. Emellertid kunde icke de ligistiska elementen inom församlingen hålla sig på mattan så värst länge, ty när hr Ljunggren började sin vidräkning med de höga arvodena i systembolagsstyrelserna, började på nytt den gruppvisa småsången. Så kom äntligen voteringen kl. 3,15 på torsdagsmorgonen och gjorde slut på katzenjammern.

Bland åhörarna på läktaren funnos helt visst flera än undertecknad, som undrade, om icke i landet finnes någon uppfostringsanstalt, som kunde lämpa sig som bildningsinstitut för mindre kultiverade folkrepresentanter, sådana det numera tydligen finnes gott om i riksdagens andra kammare.

Sic.

Köp svenska varor hos svenska köpmän

— *GYNNA SVENSK FÖRETAGSAMHET*

VITVARU och HERREKIPERING

— ELLA ANDERSSON —

Nybrogatan 88, Stockholm. Tel. Norr 24213.

SKJORTOR

KRAGAR

SLIPSAR

DAMUNDERKLÄDER

STRUMPOR

VANTAR

BESTÄLLNINGAR å Skjortor — Damunderkläder mottagas.

OBS.! SVENSKA VAROR!

RADIO

Uppmonteras och Repareras bäst genom

ÖSTERMALMS ELEKTR. AFFÄR. Nybrogat. 15 a. Tel. Ö. 5280.

Väskan

finnes

23 KUNGSGATAN 23

Besök

Raksalongen

Stora Nygatan 15.

Telefon Norr 21258.

Skicklig betjäning!

Garanterat gott arbete!

Vårnyheter i Hattar

STOR SORTERING!

★

Passa tillfället.

Ett parti 1:ma Pique Tricolinskjortor med 2 kragar, storlekar 35—45, slumpas denna vecka för Kr 8: 95 pr st. ha förut kostat Kr. 12: 50 pr st.

★

Ett parti genomvävda Zephyrskjortor, storlekar 36—46, reguljärt pris kr. 8: 50 slumpas nu för Kr. 5: 65.

O B S.!

endast denna vecka i

HAGMANS HERREKIPERING & HANDSKMAGASIN

Sveavägen 108.

(3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.)

Vägen till rikedom
går genom trycksvärta, närmare bestämt genom annonsering i **NATIONEN.**

NATIONEN
Fredagen den 21 Maj 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Egen biltransport. Billigaste priser!
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18245.

Olika teorier om statsmakten och dess rätta gränser.

Forts. fr. sid. 1.

händelserna ha sin gång); rättsstaten vill alls icke låta allt gå som det går. Tvärtom söker den när den ingriper, att på ett radikalt sätt ingripa mot allt socialt förfördelande genom att gå till roten av det onda, till upphovet för den orättmätiga fördelningen av rikedomen. Men den grundar sig icke desto mindre på den övertygelsen, att om staten blott energiskt hävdar och genomför den etiska äganderättsprincipen och åt varje medborgare tryggar ett okränkbart arbetsfält, så skall det privata initiativet alstra ett långt större ekonomiskt välstånd samt frambringa vida bättre och lyckligare individer än en reglering, verkställd av en regering, skulle kunna åstadkomma.

Det finnes en hel del principiella värderingar av politiska byggnadsformer, alltifrån antikens till våra dagar. Att uppehålla sig vid alla eller att blott omnämna dem alla skulle här vara ogörligt. Vi skola därför nöja oss med att till bakgrund för våra senare undersökningar omtala några enstaka sådana av mera framträdande art (o. från nyare tiden), vilka särskilt sysselsatt sig med vårt huvudproblem här: statsmaktens rätta område.

I sin bekanta bok "Staten och dess gränser" har Laboulaye givit en intressant framställning av uppfattningen hos olika raser om statens roll. För romarna var staten allt och medborgaren intet; hos germanerna rådde det rakt motsatta förhållandet. Och det är märkvärdigt att se hurusom dessa olika uppfattningar hållit sig vid liv ända till den dag i dag är hos dessa folks avkomlingar. Överallt, där den romerska andan trängt in, råder den förra uppfattningen, men där den germanska andan härskar råder den senare. Reformationen med sitt uppror mot kyrkans makt var otvetydigt ett återuppvaknande av den germanska andan, varför den också endast erövrade folk av tysk eller gotisk ras. I England hade aldrig de romerska idéerna och lagarna inträngt i folkmedvetandet; frihetsandan kunde där vara försvagad men den blev aldrig fullständigt förkvävd. Därför kom aldrig den uppfattningen att bliva förhärskande, att staten skulle vara allt. I England står man fortfarande på Lockes ståndpunkt, att "staten grundats för ett bestämt ändamåls skull, nämligen bevarandet av egendomen, d. v. s. det, som är vars och ens särskilda egendom: liv, gods o. frihet. Dessa ting hava icke tillerkänts oss av en eller annan auktoritet, de tillhöra oss i vår egenskap av människor."

Dessa idéer ha påverkat Voltaire och Montesquieu. Voltaire arbetade ivrigt på reformer inom straffrätten, men detta betydde ett viktigt ingrepp i furstens absoluta makt, ett försök att hålla statens auktoritet inom vissa gränser, vilka icke finge överskridas, samt slutligen en förändring med samma tendens som den mödosamt tillkämpade religiösa samvetsfriheten. Med det filosofiska tänkandets vapen stredo fysiokraterna för samma idéer. De ville frihet för handeln och åkerbruket.

Av helt annan mening var Rousseau, fadern till all modern övertro på det demokratiska samhällets obegränsade rätt: Enligt hans uppfattning finns det en rent medborgerlig trosbekännelse, vars olika artiklar det tillkommer suveränen att bestämma, icke just såsom dogmer eller religiösa åskådningar utan såsom sociala känslor, vilka förutan det är omöjligt att vara en god medborgare och en trogen undersåte. Utan att kunna direkt tvinga någon att tro på dem kan suveränen från staten förvisa var och en, som icke vill tro på dem. Han kan förvisa dessa, icke såsom varande ogudliga, men såsom icke skickade att uppriktigt älska lagarna och rättfärdigheten och offra sitt liv för sin plikt, om detta skulle vara nödvändigt. Om någon "efter att hava offentligt erkänt dessa dogmer uppför sig som om han icke trodde på dem, bör han straffas med döden; han har begått den största av alla förbrytelser; han har ljugit inför lagarna". Dessa ord borde aldrig raka i glömska, ty Rousseau blev ju en läromästare icke blott för Robespierre och Saint Just utan därjämte den direkta stora förebilden för alla sanna demokrater under det 19:e århundradet och ett gott stycke in i det 20:e, och hans tankegång är alltjämt levande hos många och har egentligen endast mött svaga och spridda protester. Ännu ha vi icke på långt när lösgjort oss från det begrepp om friheten, vilket gör den till ett med det folkliga flertalets allmakt. I L'assemblée constituante (den konstituerande nationalförsamlingen) var det dessvärre Rousseaus anda, som blev den förhärskande och som, samtidigt med att folkrepresentationen kom till makten, inympade sitt gift i densamma och förkvävde respekten för individens rättigheter.

Med rätta utbrister Laboulaye: "Om det är något, som samtidens folk sakna nu, sedan de erövrat den medborgerliga likställdheten, så är det icke makten utan friheten. Varav lider man på kontinenten och varöver beklagar man sig nu om icke över de hinder, som genera industrien, handeln, tanken och samvetet? Vad man anklagar är icke regeringsformen utan despotismen, vare sig denna kommer från en enda man eller från en majoritet, centralisationen och de förebyggande lagarna, kort sagt allt som förhindrar individens fria och fullständiga utveckling".

Ehuru det vid den stora revolutionens början i Frankrike fanns upplyst folk, som insåg nödvändigheten av att reducera statens despotism, uppväxte olyckligtvis vid sidan av denna riktning ett parti, som sammanblandade "folkets" makt med friheten och som var redo att offra alla rättigheter åt folksuveräniteten. Det var detta parti, som fick övertaget, och det har förstått att behålla det. De varnande röster, vilka ljudit, ha hittills talat för döva öron.

Det är ganska betecknande, att W. v. Humboldts lilla bok "Idéer till ett försök att bestämma gränserna för statens verksamhet", vilken skrevs 1792, trycktes först 60 år senare, 16 år efter författarens död, och att den då väckte uppseende såsom en nyhet. Ännu den dag i dag är måste den också på alla dem, vilka leva på dagspolitikens utslitna tankegångar, verka såsom en uppfriskande nyhet, ty vi ha icke sen dess kommit längre i respekten för individens självbestämningsrätt.

I fråga om denna märkliga bok skall här blott korteligen nämnas, att dess huvudsyfte är att bekämpa det nyttiga såsom statens rätta ändamål. Ty det nyttiga medgiver icke något säkert bedömande; det kräver sannolikhetsberäkningar, vilka lätt kunna taga miste. Emot detta ställer författaren det nödvändiga. Staten skall icke befordra medborgarnas positiva välfärd: den får icke gå ett enda steg längre än till det, som är nödvändigt för dess säkerställande mot inre och mot yttre fiender."

—

Författningsändring i Frankrike?

Förutv. franska statspresidenten Millerand har i ett politiskt tal, vari den engelska storstrejken berördes, uttalat, att England nu fick dyrt betala för att det och detta före Frankrike, erkänt sovjet.

En konstitutionell ändring, som ökade den administrativa maktens ställning, vore, framhöll Millerand, nödvändig, om ordning skulle kunna åstadkommas i Frankrikes förhållanden. I samband därmed borde yrkessammanslutningarnas inflytande inom representationen stärkas och den individuella frihetens gränser bestämt uppdragas.

—//—

Vad den engelska storstrejken kostat.
Enligt finansminister Churchills beräkningar skola engelska statens direkta utgifter för den stora strejken uppgå till högst 3/4 miljon pund sterling. Järnvägsmännens ledare Cramp beräknar järnvägsmannaförbundets utgifter för strejken till en miljon pund och järnvägsbolagens förlust till 5 miljoner pund sterling.

Helmer Holmberg
Juvelerare
Etabl. 1865.
Tel. Norr 53 60 — 59 Regeringsgatan 59 — Tel. Norr 53 60
Stockholm.
HAKKORS ständigt på lager!

HOTELL **KUNG CARL**
Birger Jarlsgatan 23 — Telefon: NAMNANROP
Rekommenderas!

RÅDHUS-RESTAURANTEN
MUSIK dagligen av FERNQUISTS Solistkapell.
HANTVERKAREGATAN 4 — Tel. 31408

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av **kontorsmaskiner** under garanti. Försäljer: **Färgband Karbonpapper** och tillbehör till **billigaste priser.**

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

ELEKTRISKA
Nymonteringar såväl som nyreparationer utföras snabbt och noggrant genom
Östermalms Elektr. Affär
NYBROGAT. 15 A. - tel. 5280.

Magsyra, halsbränna och kväljningar
tar man bort med ett glas *Fruktsalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.
Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drog- och färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Kem. Tekn. Fabr. Globens näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av b'odfattiga och svaga personer. Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN.
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

O. L LUNDHOLMS
HERRSKRÄDDERI.
Barnhusgat. 2, 1/2 tr. Tel. Norr 15307. (Hörnet av Drottninggatan.)
Emottager beställningar å alla slags herrkläder, såväl uniformer som civila.
Modernt snitt efter senaste modejournal och förstklassigt arbete. Goda in- och utländska moderna tyger ständigt på lager.
HUMANA PRISER!
Goda betalningsvillkor!

Läs annonserna i Eder tidning!
Gynna annonsörerne!

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58. II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan. Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

NI gör Edra beställningar av alla slag av bok- och accidenstryck fördelaktigast hos oss
BOKINDUSTRIAKTIEBOLAGET
NORMIA
Infordra offert!
Olofsgatan 5. Norr 3616.

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel N 8389.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58. I. Rt. 4485.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Söderbor!
Köp ett extra gott
KAFFE
hos FREDRIK CARLSSON,
Södermannagatan 33.
Telefon: Söder 30931.

Varje sann fosterlandsvän
bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.
GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Riksdagsdebatten om revision av Spritmonopolet.

Forts. fr. sid. 1.

sina kammarkamrater, ty i så fall måste hans intelligens och kvalifikationer för en betrodd plats inom det parlamentariska arbetet framstå i en minst sagt tvivelaktig dager. Efter hr Holmström uppträdde den andra utskottsreservanten, bondeförbundaren Pettersson i Broaryd. Med sitt sunda bondförstånds tunga artilleri sköt han obarmhärtigt ner samtliga hr Holmströms bräckliga positioner och klarlade på ett övertygande sätt det välmotiverade i sin uppfattning att undersökningen borde sättas igång omedelbart och utan dröjsmål.

Spritkoncernens specielle vapendragare, hr Bernh. Eriksson i Grängesberg, fann sig nu omsider manad att ingripa, vilket emellertid skedde på ett sällsynt talanglöst och fumligt sätt, som helt säkert i långt högre grad skadade än gagnade den sak han förfäktade. Hr Eriksson blev också grundligt ställd mot väggen både av hr Lithander och hr Ljunggren. Till hans undsättning framstormade då spritkoncernens andre ombudsman, hr Edv. Johansson i Stockholm, vilken lyckades taga priset i fråga om ovederhäftighet, enär han helt frankt djärvdes påstå att A.-B. Vin- och Spritcentralen icke hade några dotterbolag i andra led. Det verkliga förhållandet är som bekant, att det finnes icke mindre än åtta sådana dotterbolag i andra led samt vidare två dotterbolag i tredje led. Det verkar rentav förbluffande, att en man, som själv är Kungl. Maj:ts representant i styrelsen för A.-B. Vin- och Spritcentralen kan träda fram med ett slikt påstående. Tvenne förklaringsmöjligheter till hr Johanssons framträdande finnas. Den ena är, att han framträdde av sig själv i god tro, vilket i så fall betyder att han är totalt rudis ifråga om merkantila och ekonomiska förhållanden. Den sak det här rör sig om kan nämligen vem som helst kontrollera, då de härför erforderliga handlingarna äro offentligen tillgängliga i Patent- och Registreringsverket. Skulle det förhålla sig så, att de av Kungl. Maj:ts utsedda representanterna i A.-B. Vin- och Spritcentralen verkligen äro i den grad okunniga som denne hr Johansson syntes vilja påskina sig vara, då är det sannerligen ingenting att förvåna sig över att statskassan icke får många slantar med av spritkoncernens millionvinster. Den andra förklaringsgrunden till hr Johanssons framträdande, vilken synes ganska sannolikt, nämligen att denne över hövan enfaldige förtroendeman var framskickad av de sluga herrarna bakom kulissen. Förhållandet är ju nämligen det, att i dessa dotterbolag i andra och tredje led finnes en hel del penningar "fonderade", som rätteligen äro statens tillhörighet. Genom att nu agera den standpunkten, att dessa företag icke ha något att göra med A.-B. Vin- o. Spritcentralen skulle desamma möjligen i all tysthet kunna länsas på sina fonder, vilka torde uppgå till minst ett par miljoner kronor. I så fall skulle hr Johanssons yttrande vara att betraktas som en försöksballong i det nämnda syftet. Slutligen begärdes ordet av representanten för Stockholms stad, hr Arne Forsell som i ett briljant anförande fullständigt söndersmulade den lilla rest av prestige som spritkoncernen möjligen kunde ha kvar. Hr Forsell underströk kraftigt, att i en strid som denna mellan å ena sidan det enskilda bolagsintresset och å den andra statsintresset måste med naturnödvändighet till slut statsintresset komma att segra och det vore gott, om bolaget i tid ville inse detta och böja sig, så att icke den stundande uppgörelsen behövde leda till katastrof. Hr Forsells anförande gjorde synbarligen ett mycket starkt intryck och åtföljdes av många instämmanden.

När voteringen därefter skulde gå av stapeln meddelade ordföranden, att ett trettiotal kammarledamöter skriftligen begärt att voteringen skulle ske med namnupprop samt att namnen skulle införas i protokollet. Under voteringens gång rådde i kammaren en högtidlig tystnad och resultatet emotsågs med stor spänning. Situationen påminde mig om en annan votering, nämligen när i Stockholms stadsfullmäktige i september 1913 den Rubensonska regimens öde avgjordes. Resultatet blev visserligen formellt sett icke alldeles detsamma som då, men i realiteten torde förvisso konsekvenserna därav komma att bliva desamma. Denna votering under den högtidliga stillheten i den sena nattimman i Riksdagens andra kammare bådade säkerligen om den Brattska regimens snara fall.

Adolf Andersson.

Andrakammarledamöternas ställning till kravet på revision.

(Forts. fr. sid. 1.)

Almquist (h), Andersson i Grimbo (bf), Danielsson (f), Lindgren (bf), Alströmer (h), Ryberg (bf), Gustafsson i Älvsered (h), Petersson i Lerbäcksbyn (h), Bengtsson i Kullen (h), Johansson i Hallagården (bf), Lundén (f), Bodén (f), Björling (f), Eriksson i Västbro (bf), Ödström (f), Ljunggren (f), Lundgren (f), Persson i Falla (h), Olsson i Broddbo (f), Hansson i Bäck (f), Ernfors (h), Andersson i Rasjön (f), Andersson i Ovanmyra (bf), Johansson i Kälkebo (bf), Johansson i Edsbyn (f), Bergström i Bäckland (f), Strindlund (bf), Rudén (h), Olofson i Digernäs (f) Hedlund i Häste (h), Persson i Trängen (bf), Lindmark (h), Sandberg (f), Nilsson i Antnäs (h), Hedström (h) och Grapenson (h).

Mot undersökning 78 röster därav 60 socialdemokrater, 4 kommunister, 2 högermän och 1 liberal.

De som röstade mot undersökning voro:

Hagman i Stockholm (s), Hansson i Stockholm (s), Holmström i Stockholm (s), fru Östlund (s), fru Wessman (s), Söderberg (s), Karlsson i Vätö (s), Johansson i Upp-Mälby (s), Andersson i Katrineholm (s), Jonsson (s), Lundkvist (s), Sjögren (s), Johansson i Arkösund (s), Karlsson i Vadstena (s), Ward (s), Holmberg (s), Andersson i Löbbo (s), Magnusson i Kalmar (s), Wagnsson (s), Kloo (s), Borggren (s), Björklund (s, Björk (s), Isacsson (s), Rydén (s), Lovén (s), Jensen (s), Weibull (h), Bergström i Hälsingborg (s), Jönsson i Revinge (l), Nilsson i Tånga (s), Andersson i Höör (s), Törnkvist i Bjuv (s). Paulsen (s), fru Nordgren (s); Lindqvist i Halmstad (s), Sjöström (s), Höglund (s), fru Thüring (s), Carlson i Mölndal (s), Brännberg (s). Mårftensson (s), Hallén (s), Hansson i Trollhättan (s), Olsson i Mellerud (s), Weijne (s), Bäcklund (s), Norling (s), Norsell (s), Spångberg (k), Morfeldt (s), Uddenberg i Karlskoga (s), Andersson i Råstorp (s). Nilsson i Örebro (s), Öhman (s), Mogård (s), Pettersson i Köping (s). Eklund (s), Olovson i Västerås (s), Eriksson i Grängesberg (s), Jansson i Falun (s), Pettersson i Hällbacken (s), Månsson i Furuvik (s). Sävström (s), Granath (s), Olsson i Gävle (s), Holmström i Gävle (h), Johansson i Sollefteå (s), Vennerström (s), Lagerkwist (s), Molander (k), Hedlund i Östersund (s). Olsson i Rödningsberg (s), Dahlén (k), och Samuelsson (k).

13 ledamöter nedlade sina röster, därav 9 socialdemokrater, 2 bondeförbundare, 1 frisinnad och 1 höger.

Dessa voro:

Eriksson i Stockholm (s), Johansson i Stockholm (s), fröken Wellin (h), Carlsson i Stockholm (s), Ahl (s), Svensson i Högsjöhult (bf), Blomquist (s), Werner (s), Jeppsson (f), Engberg (s), Nilsson i Hörby (bf), Carlsson-Frostegard (s) och Lövgren i Nyborg (s).

Tycker Ni om NATIONEN
I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm

Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 22. Fredagen den 28 Maj 1926. Årg. 2.

Till kamp mot det parlamentariska korruptionsväldet!

Det mest utmärkande draget för den tid, vari vi leva, är den snart sagt allestädes rådande oron, söndringen och striden, en kulturens utveckling, som strider mot själva det mänskliga förnuftet. Mången vill häri se en försynens oundvikliga skickelse, som i resignation bör godtagas som sådan. Intet är emellertid mera oriktigt. Kulturen och utvecklingen bliva sådana, som människorna själva göra dem. Det är folken själva, som skapa sina öden. Att vagga sig till ro i den föreställningen, att en allvis försyn ställer allt till det bästa utan vår egen medverkan, är en filosofi av det mest äventyrliga slag. Den kan hastigt nog störta ett folk i fördärvet. Det gäller i en tid som denna, att göra detta klart för sig innan det redan är för sent.

Se vi till vårt eget land, skola vi finna, hurusom här den gamla hedervärda svenska kulturen steg för steg undanträngts och undantränges av en ny kultur, en kosmopolitisk skenkultur. Svenska tänkesätt och moraliska begrepp av bestående värde offras i modernismens namn och vi överösas av destruktiva idéer och begrepp i tusenden, vilka endast förvirra och demoralisera sinnena och föra dem allt längre och längre bort från den kristna moralens vägar. I stället för sanningen har lögnen upphöjts till ledstjärna i utvecklingen, i trots av, att all historia tydligt visar, att en positiv o. för människorna lyckosam utveckling endast kan ske i sanningens tecken och att lögnen alltid hämnar sig och framkallar ödesdigra bakslag. Varje lögn måste ju, när den genomskådats av massan, ersättas med en ny sådan, och så har det kommit sig, att vi i dag hava ett enda gigatiskt komplex av mot himlen skriande lögner, som icke kan brytas med mindre än att våld göres därå.

Gå vi att söka förklaringen till denna abnorma, okristliga och okulturella utveckling, skola vi finna, att den vilar på en fast grund. Den är följden av den omgestaltning i maktbänseende, som i senare tid skett i vårt svenska samhälle, där den internationella storfinansen i internationalismens och demokratiens namn ryckt in och gripit utvecklingens tyglar i egenskap av "stat i staten". Den har etablerat sig som en hemlig regeringsmakt därför att den i sina gärningar icke tål dagens ljus och har för upprätthållandet av sitt regemente i mörkret organiserat ett sannskyldigt skräckvälde. Den ledande grundsatsen vid uppbyggandet av dess maktställning har varit och är alltjämt den gamla imperialismens: "Söndra och härska!" För söndringens förverkligande har den byggt upp ett förnuftsvidrigt politiskt representationssystem, som uppdelat vårt folk i mot varandra fientligt sinnade grupper, mellan vilka i verkligheten inga som helst sådana naturliga intressemotsatser förefinnas, som motivera en representation efter de ifrågavarande principerna. Detta representationssystem har möjliggjorts genom framprovocerandet av en abnorm vallag, som direkt premierar streberpolitiker d. v. s. sådana som visa sig villiga och redo att blint lyda partiernas ledare och de över dessa bestämmande storfinansiella kretsarna. Samtidigt har storfinansen lagt under sig den opinionsbildande tidningspressen, vars åsikter och krav upphöjts till "suverän folkvilja", den där utan prutmån skall tjäna till rättesnöre för statsmakten i dess göranden och låtanden. Genom erövrandet av pressen, som falskeligen utges för att representera "det fria ordet, har denna makt överhuvud slagit under sig det bestämmande inflytandet över medborgarnas tankeliv, vilket på alla områden inriktas efter de linjer och mot de mål, som äro den regerande kosmopolitiska storfinansens, nämligen utplånandet av vårt folks nationella och kristna karaktär och dess förberedelse för och upptagande i det judiska världssamfund, som redan etablerats med säte i Moskva.

De ödesdigra följderna av den vårt folk sålunda påtvingade kosmopolitiska kulturen göra sig på alla områden alltmera märkbara. Statsmakten har förvandlats till skenet av en dylik utan auktoritet och oförmögen att tillvarataga folkets intressen. Politiken har urartat till en vädjobana för allsköns lycksökare, som utan tanke på landets och folkets väl inrikta sig

Forts. å sid. 2.

Endast fascismen kan rädda Sverige.

En arbetares uppfattning om situationen.

I sitt tal vid årets 1-majdemonstration å Gärdet yttrade statsrådet Gustaf Möller några hotulla ord mot eventuella fascistiska försök i Sverige och försäkrade, att, om dylika förmärktes, "skulle den svenska arbetarklassen visa sig kunna ge dem betalt för att leka". Vår stridslystne socialminister tyckes hastigare än han väl anat komma att få ägna sina krafter åt infriandet av sitt senaste stolta löfte, att döma av de tämligen energiska tendenser i dylik riktning, som nu icke minst bland arbetarna börja göra sig märkbara. Framtiden får utvisa, huruvida han skall lyckas lika storartat med denna nya uppgift som han lyckats med alla sina tidigare, såsom proletariatets befrielse, kapitalismens störtande och det socialistiska lyckorikets förverkligande etc etc. Vi återgiva för dagen ett inlägg från arbetarhåll, som lyder på, att man där icke alltför mycket låtit skrämma sig av den Möllerska varningen. Vår insändare skriver:

Har fascismen någon utsikt i Sverige? Denna fråga ställer sig nu helt säkert mången. Svaret kan enligt min åsikt icke bliva mera än ett: ja.

Den alltmera tilltagande parlamentsledan och den allt ohöljdare framträdande landsförrädiska propagandan tala härvidlag sitt tydliga språk. Statens uppenbara oförmåga eller ovilja att inskrida gör att stora delar av Sveriges folk längta efter en kraftig regim, som verkligen är i stånd att hävda statens auktoritet och icke tillåter, att sådana herrar som Wallenberg m. fl. i samma bransch utplundra vårt folk till förmån för den internationella storfinansen. Om Wallenbergarnas makt beklagligtvis ännu är obruten, så finns det dock glädjande tecken, som visa framsteg i rätt riktning. Sprickorna i det med Wallenbergarna samarbetande socialdemokratiska partiet bliva alltmera skönjbara. Den oerhörda korruptionen inom partiet och fackföreningarna visar tydligt att den stora byggnad, som generationer av svenska arbetare

Forts. å sid. 4.

A.-B. VIN- OCH SPRIT-CENTRALEN MED UNDERLYDANDE BOLAG.

Till upplysning särskilt för den ovetande vice ordföranden i styrelsen, hr Edv. Johansson.

Under debatten i riksdagens andra kammare rörande undersökning av A.-B. Vin- och spritcentralen lämnade den kungavalda ledamoten av styrelsen för detta bolag, styrelsens vice ordförande hr Edv. Johansson i Stockholm, det kuriösa meddelandet, att bolaget icke hade några dotterbolag i andra led. Huruvida hr Johanssons meddelande hade sin grund i ren okunnighet — vilket man ju har svårt att tilltro styrelsens vice ordförande — eller några andra okända motiv, lämnas därhän. I sanningens intresse återges emellertid här nedan en redogörelse i detalj för Vin- och spritcentralens olika dotterbolag i 1:a, 2:a och 3:e led. Stamtavlan har följande utseende:

A.-B. Vin- och Spritcentralen

Dotterbolag (i 1:sta led):

A.-B. J. D. Grönstedt & C:o.
Hälsingborgs Jäst- & Spritfabriks A.-B.
A.-B. De Förenade Vinagenturerna.
A.-B. William Grafs Vinagentur.
A.-B. Hammarén & C:o.
A.-B. Charles Knutzen.
A.-B. Fritz Kramer & C:o.
Gösta Lindberg & C:o A.-B.
Ivar Möller Import A.-B.
A.-B. Gustaf Wigart.
A.-B. Nya Grand Hotell
A.-B. Uppsala Stadshotell.
Porterbryggeri A.-B. D. Carnegie & C:o.
Buteljglasbrukens Försäljnings A.-B.
Andelar i Ödåkra Elektricitetsförening u. p. a.

Dotterdotterbolag (i 2:dra led):

Stockholms Allmänna Restaurang A.-B.
A.-B. Centralautomaten Örebro.
A.-B. Grandautomaten Lund.
Kristianstads Automat A.-B.
Industriförbundets Fastighets A.-B.
Fastighets A.-B. C. S. Göteborg.
Malmö Förenade Stuveri A.-B.
A.-B. Uppsala Folkrestauranger.

Dotterdotterdotterbolag (i 3:dje led):

A.-B. Fenixpalatset, Stockholm.
A.-B. Hotell Kronprinsen, Stockholm.

Adolf Anderson.

Talmud-läran.

Judefrågan betraktas vanligtvis som en religiös tvistefråga, men detta är fullkomligt oriktigt. Intet är heller så vilseledande som att jämställa en jude med en kristen. Judarnas religionslära bär alltigenom ett sådant särmärke att man icke utan en djupare kännedom därom är i stånd att bedöma den judiska tillvaron. Det anses t. o. m., att den, som icke äger en ungefärlig föreställning om den judiska läran, aldrig kan lära sig att förstå en jude.

Talmud tillkom under det första århundradet efter Kristus på grundval av olika rabbiners anteckningar. Den innesluter i den först utkomna delen "Mischnan" (= återlämnandet) och i den senare "Gemaran" (= kompletteringar), en mängd förklaringar, anmärkningar och traditioner. Dessa båda delar hava erhållit namnet "Talmud" (= lärobok).

Vid förklarandet av "Gemaran" gingo skolornas lärare i Babylon och Palestina sina egna, av varandra oberoende vägara. På så sätt uppstod det två olika Gemara, en babylonisk och en palestinisk (jerusalemsk), och därmed också två olika Talmud. I västerlandet har emellertid endast den babylonska Talmud lyckats vinna ett större anseende och erkännande, och det är även denna som åsyftas, då i dagligt tal benämningen Talmud användes.

Mischnan består av 36 "traktat", som i sin tur äro sammanfattade i 6 "ordningar". Trakteaten sönderfalla åter i kapitel och paragrafer. Mischnan blev först 200 år eft. Kr., den jerusalemska Gemaran 400 o. den babylonska Gemaran 500 år e. Kr. fullt färdiga. Men även sedan dess har en hel del nytt bifogats Talmud.

Dåtidens rabbiner utmärkte sig icke för någon högre bildningsgrad och därför är också hela Talmud ett högttravande sammelsurium av lagbestämmelser, en innehållslös sagodikt. Varje rabbin gjorde anspråk på att vara ofelbar, och varje av honom hopsatt historia måste bliva upptagen i skriften och därmed ansedd som en helig komplettering. Det mesta i dessa omfångsrika böcker utgöres av agnar, och de få korn man där finner äro av en alldeles särskilt egenartad beskaffenhet. De oskyldiga berättelserna, historierna och språken, varav Talmud är sammansatt, äro utan betydelse, då de icke erbjuda annat än rent litterära företeelser och muntliga återgivelser bland folken. Endast i ett hänseende skiljer sig Talmud från andra dåtida själsalster där man också har att söka det specifikt judiska nämligen genom sin fullständiga brist på sedligt medvetande.

Den judiska lärans i grunden osedliga karaktär har tagit sin utgångspunkt från en på hårklyverier vilande utläggning av gamla föreskrifter. Allt det, som de mosaiska lagarna förkunna såsom en plikt i handlandet gentemot människorna, tillämpas ej av judarna på hela mänskligheten utan alltid endast på "nästan" d. v. s. dem, som tillhöra det egna folket. Det heter allltid: "Du skall handla så och så mot din nästa", eller "du skall icke handla så och så". "De andra äro icke inbegripna", glömma aldrig de omtänksamma rabbinerna att upprepade gånger tillägga. Ja, de togo ytterligare ett steg, då de sade: "Enär det uttryckligen är betonat uti skriften, att man endast får göra det och det för och mot "nästan", så är det ju även därmed sagt vad man får och icke får göra mot "icke-nästan" d. v. s. främlingarna eller de som icke tillhöra "Guds utvalda folk". Om skriften alltså bjuder: "Du skall icke utöva ocker mot din nästa", så är det liktydigt med, att du skall utöva ocker mot icke-judarna. Talmud-rabbinerna hava emellertid förkunnat satsen om icke-judarnas rättslöshet och avsatt dem från deras människorätt därmed tillåtande, ja rentav påbjudande försyndelser mot dem, om blott judendomen har någon fördel därav och därigenom icke får dåligt rykte eller anseende. Tillgodoseendet av Israels rent-materiella fördelar är nämligen a och o i judendo-

(Forts. å sid. 4.

Dechargedebatt-skådespelet.

Dechargedebatten vid årets riksdag blev enligt vänsterorganen en framgång för regeringen Sandler d. v. s. den exclusiva demokratien. Herrar Wallenberg och Bonnier ville det tydligen så. Konstitutionsutskottet hade riktat en del ytterst graverande anmärkningar mot olika statsråd. De lades emellertid med undantag för den rörande "1925 års soldatinstruktion" i första kammaren, till handlingarna. De borgerliga voro nämligen, såsom deras tidningar upplyst, vid detta tillfälle icke beredda att taga konsekvenserna av regeringens störtande, vadan allt fick passera utan allvarligare påtalande.

Bland utskottets sju anmärkningar mot olika ministrar märktes den angående Kreditkassans "stöd" vid rekonstruktionen av Nordiska handelsbanken, varigenom handelsministern utan riksdagens hörande ådragit staten en förlust på mellan 15 och 20 miljoner kronor. Statsrådet Svensson försvarade sig med att ärendet brådskat o. "måst avgöras på några timmar." Till belysande av denna uppgifts riktighet lämnade hr Örne (s:) den nog så intressanta upplysningen, att samma dag regeringsbeslutet fattats "en större aktiepost på förmiddagen slungats ut i marknaden" — en episod, som nog så tydligt visar, att herrar bankintressenter äro väl förtrogna med de olika argument, som kunna vara ägnade att påverka demokratiska ministrar. Hr Forsell (h.) hävdade den självklara uppfattningen att banken bort få likvidera, innan Kreditkassan trätt emellan, och beklagade att det varit så svårt att i denna sak få fram papperen. Häröver är dock knappast mycket att undra!

Beträffande konstitutionsutskottets anmärkning mot finansministern för att han underlåtit att inför regeringen föredraga jourhavande direktörens i Vin o. spritcentralens reservation rörande denna institutions bortskänkande av 20,000 kronor av statsmedel till Antismugglingsföreningen, förklarade statsrådet Wigforss att finansministern icke nödvändigtvis behövde ha samma uppfattning om vad som bör föredragas i konselj som jourhavande direktören. Nåja, var hr finansministerns uppfattning i fråga om svindlerierna inom spritmonopolet är till finnandes, det visste man förut. En förskingring av lumpna 20,000 kronor statsmedel är för honom naturligtvis en lappri-sak, icke värd att besvära konseljen med!

Vad slutligen angår utskottets anmälan mot justitieminister Nothin för dennes underlåten-

Forts. å sid 3.

Sveriges ställning bland de europeiska raserna.

Vi hava förut recenserat Hans K. F. Günthers bok "Europas raser", en bok, som förtjänar att läsas av varje svensk.

Inom de europeiska folken förekomma, enligt Günther, rena såväl som korsade med varandra följande fem raser:

Den nordiska rasen: högväxt, långskallig, smalt ansikte med markerad haka, smal näsa med hög näsrot, mjukt rakt eller vågigt, ljust (guldblont) hår, djupt liggande, ljusa (blå eller grå) ögon, rödlätt hudfärg.

Den västliga (meditterrana) rasen: småväxt, långskallig, smalt ansikte med mindre markerad haka, smal näsa med hög näsrot, mjukt, rakt eller lockigt, brunt eller svart hår, djupt liggande bruna ögon, brunaktig hudfärg.

Den dinariska rasen: högväxt, kortskallig, smalt ansikte, rakt liksom tvärt avhugget bakhuvud, mycket kraftig, starkt framskjutande samt i sin undre del nedåtböjd och tämligen köttig näsa, hög näsrot, lockigt brunt eller svart hår, djupt liggande bruna ögon, brunaktig hudfärg.

Den ostliga (alpina) rasen: småväxt, kortskallig, brett ansikte med föga markerad haka, kort trubbig näsa med platt näsrot, strävt brunt eller svart hår, bruna ögon, som ligga flackt d. v. s. i nästan samma plan som ansiktsytan i övrigt, gulbrun hud.

Den ostbaltiska rasen: småväxt, kortskallig, brett ansikte med tung, massiv underkäke, föga markerad haka, trubbig, tämligen bred, kort näsa med platt näsrot, strävt, ljust (askblont) hår, flackt liggande ljusa (grå eller blekblå) ögon, ljus hudfärg med grå underton.

Den nordiska rasens själsegenskaper karaktäriseras av Günther på följande sätt.

"Iakttagare från olika länder stämma mycket bra överens i sina skildringar av den nordiska rasens själsegenskaper och rasbiologiska undersökningar av kroppshöjd, huvudform, ansiktsform och så vidare i relation till yrke och skolbetyg, liksom även undersökningar av de fysiska egenskaperna hos framstående personer av olika nationalitet — alla dylika undersökningar, på vilka vi här icke kunna närmare ingå, giva en tydlig bild av den nordiska rasens själsliga typ.

I enlighet med härigenom uppnådda resultat kan man nämna omdömesförmåga, sanningskärlek och handlingskraft som genomgående drag för den nordiska rasen. De nordiska människornas omdömesförmåga betingas och upprätthålles genom en viss behärskning i deras väsen, en förmåga att stå

(Forts. å sid. 4.)

Den 28 Maj.

Striden börjar på allvar.

I den anmälan, varmed Nationen vid sin tillkomst i oktober 1925 hälsade allmänheten, stodo att läsa de orden: "Åter har vårt folk utlämnats till förtryckare, vilkas välde framstår alltmera tyranniskt och olidligt. Svenskarna äro av tåligt kynne, men det finnes en gräns för deras tolerans. Dagen är snart inne, då den nationella reaktionens länge undertryckta krafter tvinga sig fram — uppgörelsens timma, då det nya befrielseverket skall ske". Allt tyder på, att den av oss för åtta månader sedan förespådda uppgörelsens timma snart är förestående. Uppvaknandet är redan allmänt i full gång och viljan till handling breder alltmera omkring sig inom skilda lager av vårt folk. Det oundvikliga aktiva inskridandet låter redan skönja sig i nära liggande framtid.

Under den tid, Nationen haft tillfälle verka i den nationella upplysningens tjänst, hava vi i en mängd klarläggande artiklar framlagt de av ingen vederlagda bevisen för riktigheten av vårt påstående i tidningens första nummer, att den kosmopolitiska kulturen fört med sig en fullständig urartning av det politiska livet samt en därmed sammanhängande demoralisation och korruption, som tränger allt djupare i samhället, hotande att sönderfräta själva dess grundvalar. Vi hava talat allvarsord åt alla håll icke sparande någon bland dem, om än aldrig så hög, som främst varit att anse som de ansvariga. Men beklagligtvis måste sägas, att vederbörande icke i den grad, man haft rätt att begära visat benägenhet för att vilja lyssna till några allvarsord. Den församlade riksdagen har bekymmerslöst fortsatt, i de gamla hjulspåren, sysslande med socialpolitiskt kvacksalveri under totalt åsidosättande av våra nationella livsfrågor. Sin karaktär som den kosmopolitiska storfinansens lydiga verktyg har den till yttermera visso fastslagit genom att vidbliva 1925 års riksdags landsförrädiska nedrustningsbeslut samt genom att skydda de bevisade svindlerierna inom spritmonopolet och sorgfälligt undvika varje sådan åtgärd, som i något som hälst hänseende skulle kunna inskränka de regerande kosmopolitiska finansherrarnas absoluta frihet att ekonomiskt utplundra och med sin lögnpropaganda förgifta vårt folks moral och allmänna tänkesätt. Riksdagsbehandlingen av motionerna om en utredning av spritmonopolet, detta oerhörda augiasstall, där enskilda spekulativt lagda personer tillåtits att handskas med statens egendom, som vore den deras privata tillhörighet, gav ett ovedersägligt bevis för riktigheten av den av oss framställda karaktäristiken av det rådande kosmopolitisk-parlamentariska systemet såsom ett veritabelt korruptionssystem. Alla de i andra kammaren framställda ytterst allvarliga beskyllningarna och frågorna förblevo obesvarade och den främst svarsskyldige, statens jourhavande direktör, var av middagsbjudning förhindrad närvara. Som en parlamentarisk skandal och en utmaning mot allt Sveriges folk betecknade vi också riksdagsbehandlingen av denna fråga. Alltså, någon som helst sinnesförändring till det bättre hos den nu församlade riksdagen har icke kunnat förmärkas. Man förlitar sig där tydligen till det yttersta på det svenska folkets kända godmodighet och "tolerans".

Det har helt visst varit av betydelse att konstatera detta oförändrade sinnelag hos 1926 års riksdag. Den lilla förhoppning man tilläventyrs kunnat hysa att herrar folkrepresentanter skulle visa beredvillighet att i sin opinion, som nu börjat göra sig hörd, taga sitt förnuft till fånga och sig ångra och bättra, har på det mest kapitala sätt svikits. Det måste då även stå klart för envar, att det icke gives någon annan utväg för åstadkommande av sunda och normala förhållanden i vårt politiska och offentliga liv än att på fullaste allvar taga striden mot det härskande systemet och dess höga beskyddare. De aktionsvilliga krafter, som äro redo till en insats för fosterlandets sak, torde härvid helt visst icke saknas. Striden för den nationella restaurationens genomförande i vårt land inträder med detta också i sitt mera framskridna skede. Den måste föras på tvenne linjer, dels den mera direkt ekonomiska, som vänder sig mot de hos oss regerande monopolens och trusternas ekonomiska tyranniska välde, dels den rent politiska, där kampen tages mot det paralamentariska korruptionsväldet. För striden på den ekonomiska linjen har redan, såsom i vårt föregående nummer omnämndes, en sammanslutning bildats, benämnd "Föreningen Mot Monopol", vilken genom upplysnings spridande samt på de vägar, som i övrigt kunna befinnas ändamålsenliga, skall verka för det svenska näringslivets frihet samt för utvecklingens på det ekonomiska livets område ledande på sunda banor. Varje svensk man och kvinna, som gillar Föreningens Mot Monopol syftemål, bör också lämna sin medverkan däråt genom att ansluta sig till densamma. Beträffande den rent politiska stridsaktionen, den som syftar till det parlamentariska korruptionsväldets störtande och det politiska livets restaurerande därhän, att regering såväl som folkrepresentation komma att motsvara sina egentliga ändamål till landets och folkets bästa, skall den för denna strids utförande nödvändiga organisationen i sinom tid framträda inför offentligheten och i likhet med den ekonomiska sammanslutningen betjäna sig av de vägar och medel, som kunna befinnas ändamålsenliga för målets uppnående.

Utan strid låter sig icke vårt folks frigörelse ur det förnedrande slaveriet under de kosmopolitiska förtryckarna genomföra. Det onda, vi vilja ha bort ur den svenska samhällskroppen, kan icke övervinnas med mindre än att det avlägsnas därur. Detta måste vi göra klart för oss. Så länge den sjuka roten finnes kvar och där tillåtes att leva, fortsätter den sin förstörande verksamhet, spridande sitt gift till kroppens alla delar. Halvmesyrer båta här till föga, de kunna på sin höjd åstadkomma en tillfällig lindring i plågorna, ett skenbart tillfrisknande. Det murkna, i lögnens tecken arbetande kosmopolitiska systemet måste avlägsnas och ersättas med ett friskt och livsdugligt svenskt system, som bjuder möjligheter till en rationell och sund utveckling för vårt folk på nationell och kristen grund. Till samling för det målet!

Regeringsskifte på Stripa?

Genom regeringens beslut i Stripafallet förra fredagen har frågan om ministärskifte på allvar aktualiserats. Det har varit en känd sak, att hr Sandler gömt på Stripa i bakfickan för att, om förhållandena skulle framtvinga ett tillbakaträdande, därmed kunna förskaffa sig och sitt parti en förmånlig agitationsplattform till blivande val. Arbetslöshetskommissionen hade som bekant beslutat, att de 15 arbetslösa gruvarbetare inom Lindes landskommun, vilka erbjudits arbete vid Stripa gruvfält, icke skulle av den lokala arbetslöshetskommittén tilldelas offentlig arbetslöshetshjälp utan i stället hänvisas att begagna sig av det erbjudna tillfället på den öppna arbetsmarknaden. Regeringen har nu uttalat sitt ogillande av detta arbetslöshetskommissionens beslut under förmenande att "hänvisning av arbetslösa till Stripa gruvfält icke bort äga rum, tillkommande det arbetslöshetskommissionen att på given anledning ånyo till prövning upptaga frågan om den förevarande arbetskonfliktens beskaffenhet o. verkan på arbetslöshetshjälpen inom orten i överensstämmelse med de i riksdagens skrivelse angivna riktlinjerna. Med anledning av regeringens sålunda meddelade ställningstagande i Stripafallet sammanträdde arbetslöshetskommissionen på onsdagen, varvid beslöts, att vidarebefordra regeringsuttalandet till arbetslöshetskommittén i Linde landskommun samt att tillsvidare därvid låta bero.

Frågans utveckling har helt naturligt inom riksdagskretsar väckt ivrig diskussion. En ministerkris anses visserligen icke direkt förehängande, men dock ganska sannolik inom den allra närmaste framtiden. Man är också i färd med att tippa kandidater till statsministerposten, bland vilka främst nämnes hr Carl Gustaf Ekman, som tydligen skall belönas för sin mycket aktiva medverkan till det landsförrädiska nedrustningsbeslutet vid 1925 års riksdag och sitt välförhållande som provokatör av 20,000 kronors-förskingringen av statsmedel i Vin- och spritcentralen. För de fosterländskt kännande i vårt land skulle det måste sägas rent ut, en ministär Ekman tolkas såsom en icke mindre utmaning än ministären Sandler.

Den nya regimen i Polen.

Situationen i Polen efter den i vårt förra nummer omnämnda "antifascistiska" revolutionen ter sig ännu ganska oklar och det torde alltjämt utifrån ställa sig vanskligt att bedöma dess verkliga karaktär, syftning och konsekvenser. Enligt uppgift från Warschau skulle högerpartiernas motstånd nu praktiskt taget vara brutet o. den nya regeringens ställning tryggad. De första förklaringarna, att den Pilsudskiska aktionen icke avsåg någon förändring i den sociala och politiska ordningen utan endast att försvara den demokratiska ordningen framstå i en alltmera egendomlig dager. Senare avgivna officiella kommunikéer ställa nämligen i utsikt det nuvarande parlamentets upplösning samt införandet av en del betydelsefulla ändringar i författningen, vilka bl. a. skulle gå ut på att ge republikens president en väsentligt ökad maktbefogenhet. Regeringen förklarar sig angelägen att så fort som möjligt avlägsna vissa brister i den nuvarande lagstiftningen och skall för republikens president begära särskild maktbefogenhet under en period på omkring ett år. Denna befogenhet skulle sträcka sig till att omfatta rätt till modifikationer i vallagen, vidare omorganisation av de högsta civila o. militära myndigheterna, organisationen av städers och landskommuners autonoma förvaltning samt åtgärder till det finansiella och ekonomiska livets sanering. Denna särskilda maktbefogenhet skulle givas statspresidenten och regeringen genom en av parlamentet antagen lag, som uppdrager linjerna för de nämnda reformerna.

Nationalförsamlingen, som sammanträder den 31 maj i Warschau för utseende av den nye presidenten, väntas härtill komma att utse Pilsudski. Denne har tillkännagivit, att valet skall komma att stå mellan flera kandidater, vilka emellertid före valet skola sammanträffa och avgiva en förklaring, att de förplikta sig till att icke sluta någon som helst överenskommelse vare sig med riksdagspartierna, privatbankerna eller koncernerna utan i sin ämbetsutövning representera alla befolkningslager. Samtidigt härmed meddelas, att den nya regeringen starkt intresserar sig för planen på bildandet av ett polsk-baltiskt försvarsförbund mot Ryssland.

I betraktande av dessa senast avgivna officiella förklaringar ställer man sig givetvis ganska undrande vis à vis de tidigare lämnade, nämligen att Pilsudskis revolution avsett förhindrandet av en nationalistisk revolution samt bevarandet av den demokratiska republikanska regimen i Polen. Tillsvidare får man antaga, att den representerar en kompromisslinje, som på en gång bevarar det republikanska styrelseskicket och någotsånär tillgodoser den nationalistiska stämningens krav. Den "extradiktatur", som nationalförsamlingen den 31 maj med all sannolikhet kommer att bevilja Pilsudski, skall väl omsider visa, vad denne i verkligheten bär i skölden och skingra dunklet kring "antifascist"-revolutionen i Polen.

Till kamp mot det parlamentariska korruptionsväldet.

(Forts. fr. sid. 1.)

på tillgodoseendet av sina personliga intressen. Nationens livsfrågor försumpas i de lumpna partifejdernas tecken. Konsekvenserna härav ge sig bl. a. tillkänna i en våldsamt ökad statsskuldsättning, en oavbruten stegring av pålagorna för de enskilda, en allt hänsynslösare utsugning av de breda lagren från finanskapitalets sida samt den medborgerliga frihetens allt vidare kringskärande. Genom den framprovocerade i sig själv absurda statsskuldsättningen, som senaste decenniet ökats med omkring 1000 miljoner kronor till bortåt ett par miljarder, dragande en räntekostnad pa bortåt ett hundratal miljoner årligen, har den kosmopolitiska storfinansen förskaffat sig första inteckningen och därmed också det eftertraktade, förment bestämmande inflytandet inom statssamhället och statsmedborgarna ekonomiskt gjorts till slavar under det rovgiriga Mammon. Erläggandet av de ständigt ökade, oerhörda räntebetalningarna till den långivande storfinansen sker genom uttaxeringar å medborgarnas skattesedlar, vilka redan stigit till den höjd, där bristningsgränsen för mången är passerad. Jämsides härmed har den kosmopolitiska finansmakten tillåtits att genom metoder, som allt för ofta icke tåla dagens ljus och måste betecknas som direkt omoraliska, till ekonomisk skada ja ej sällan till ruin för hedervärda svenska medborgare, slå under sig en mycket betydande del av det svenska kreditväsendet, industrien, jordbruket och handeln, där den lika målmedvetet som hänsynslöst i annexionens tecken strävar efter det absoluta herraväldet i samhället. Vi ha sett den ena stora banken efter den andra skatta åt förgängelsen, mestadels på grund av en mindervärdig lagstiftning, som tillåter direktörer, styrelseledamöter och majoritetsinnehavare att efter behag utsuga de dem anförtrodda företagen. Våra förtrustade privatbanker tillåtas att genom onaturligt låga inlåningsräntor och förhållandevis onaturligt höga utlåningsräntor suga musten ur såväl kapitalinsättare som låntagare. I strid mot rikets grundlagar instiftas monopol, medels vilka folkets breda lager till enskilda personers rikstande på det skamlösaste utpressas medels abnorma priser och underhaltiga kvaliteter. Och hela denna systematiska utplundring av vårt folk från den storfinansiella maktens sida sker under statsmaktens hägn och med dess synnerligen goda vilja. Behandlingen vid årets riksdag av det i andra kammaren motionsvis framförda kravet på en utomordentlig revision av spritmonopolet gav helt visst en belysande bild av verklighetsläget. Vad allt där redan uppenbarats, såsom bortslumpandet till privatpersoner av statens egendom, konstaterade förskingringar av statsmedel, avledande av statens tillgångar i privatpersoners fickor etc., skulle givetvis i varje annat kulturland ha framtvingat en undersökning samt de skyldiges ställande till laga ansvar. Men hos oss gav statsmakten svindlarna sin höga sanktion att tillbakavisa revisionskravet. Graden av den korruption, som i dag behärskar vårt politiska liv, framstår härmed också i sin reella dager.

De nu i Sverige regerande folkfientliga kretsarna nöja sig emellertid icke med att på alla vägar och genom alla tänkbara medel utplundra, demoralisera och till tänkesätten förgifta vårt folk. De ha också med stöd av en i lögnens tecken framprovocerad opinion i sina tidningar genomdrivit en nedrustning av rikets försvarsväsen, som i verkligheten innebär ett attentat mot vårt lands bestånd som nationalstat — en akt av fosterlandsförräderi, som tydligare än något annat visar den nuvarande riksdagens verkliga karaktär såsom intet annat än ett lydigt redskap åt den här numera regerande kosmopolitiska storfinansen. Domen över landsförräderiet skall ock med all sannolikhet redan komma att på förtjänt sätt fällas av den redan nu levande generationen. Ty vårt folk har börjat att vakna upp ur den infernaliska sömn, vari kosmopoliternas giftspridarepress insövt det. Och med uppvaknandet stundar vedergällningens dag!

För alla tänkande medborgare måste det stå klart, att det tillstånd i vårt svenska samhälle, vi härovan i stora drag tecknat, varken kan eller får fortsätta, utan att det måste göras ett slut därpå. Allt vad som inträffat vid årets riksdag, visar med full tydlighet, att statsmakten alltfort är totalt oemottaglig för förnuftsskäl och nationella hänsyn. En folkresning måste därför åvägabringas gentemot det härskande parlamentariska korruptionsväldet, försåvitt vi icke såsom folk och stat snart skola vara bragta till undergång. De fosterländskt sinnade ur alla samhällsklasser måste samla sig till aktivt motvärn mot en utveckling, som de icke kunna gilla och på allvar bjuda de folkfientliga kretsarna spetsen. För tolerans och passivitet bör icke längre här finnas något utrymme. Den vårt offentliga liv korrumperande storfinansiella makten måste tvingas att draga sig tillbaka från sin nu innehavda ställning som "stat i staten" och förhindras att genom sina tidningar längre demoralisera och förgifta vårt folks tänkesätt. Statsmaktens auktoritet måste återupprättas, vårt representations- och styrelseskick åter avpassas för sitt ändamål i statssamhällets tjänst under sådana former, som bereda de därinom förefintliga naturliga intressegrupperna av medborgare tillfälle att göra sitt inflytande på lagstiftningen gällande, så att de skilda gruppernas intressen inom ramen av det helas väl må bliva tillgodosedda, samt att vidare inom representationen den mognade erfarenhet, de högre insikter och den klokhet i allmänna värv som är oundgängligt, där må varda företrädda. En stark och kvalificerad statsstyrelse, en stark och kvalificerad folkrepresentation måste efterträda de nuvarande vanmäktiga och odugliga. En ny politisk æra måste inledas som i såväl finansiellt och ekonomiskt som andligt avseende tar sikte på landets och folkets väl, som omedelbart bryter med den nu följda statsskuldsättningsprincipen och tvingar det privata kapitalet att inse sin behöriga plats som samhällets tjänare. Den hemliga regeringsmakten måste försvinna, på det de officiellt makthavande även må bliva de reellt ansvariga. Emot de falska samlingsrörelser, "borgerlighet" och "socialism" varmed samvetslösa politiska lycksökare nu vilseleda vårt folk, måste resas en ny samlingsrörelse, som tar sikte på den svenska nationens samling och frigörelse ur det nesliga slaveriet under den i söndringens tecken regerande kosmopolitiska storfinansen.

De spridda skarorna av fosterländskt sinnade svenska män och kvinnor måste nu börja samlas till brytande av det rådande parlamentariska korruptionsväldet för återupprättande av ett svenskt Sverige!

ORDET FRITT

Vårt svenska Sprit-Panama.

Hr Redaktör!

Bemärkande Edra olika artiklar i Nationen ang. Brattsystemet ber jag få fästa uppmärksamhet på ett par sidor därav, som förtjäna att särskilt observeras, då kampen mot detsamma på allvar skall upptagas och det gäller att få hela ogrässkörden undanröjd,

"Systemet är mindre anlagt på att göra verklig nytta i nykterhetshänseende utan fastmer på tillföra det intresserade storkapitalet största möjliga profiter samt att tjäna som försörjningssystem för en massa odågor, som där finna ett synnerligen bekvämt sätt att få sin försörjning. Den svenska allmänheten får tjänstgöra som "mjölkko" åt en stor samling herrar, som i henne endast ser "fäkreatur", som till det yttersta skola "mjölkas".

Det är allmänt känt, att s. k. extra tilldelningar i icke obetydlig utsträckning förekomma. Denna sak bör utredas, så att allmänheten må få klarhet uti, huru härutinnan förhåller sig. Nu är som bekant förhållandet det, att vissa personer i framstående ställning hava så gott som "carte blanche" att uttaga vilka kvantiteter de behaga, i och för "representation", medan maximibegränsningen av 2 eller högst 4 liter noga iakttages för småfolket som därefter tvingas att uttaga sina "extraransoner i småkvantiteter på krogarne till dessas ockerpriser inkl. extrabeskattningen av 1 kr.—1:50 för mat eller debiterad mat. Icke nog med att arbetare o. småfolk sålunda få betala sina extraransoner efter ofta 10 ggr. högre priser än de välsituerade, utan de drivas genom "systemet" rent ut till krogarne. Det finnes alltså t v å system, ett för välsituerade och ett för mindre välsituerade. Den enda extratilldelning, dessa senare i annat avseende kunna erhålla, blir

Forts. å sid 3.

Doktor Fåhræus.
Här- & Halsjukdomar, Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 43, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.
Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö 322 56. A. T Sö 322 56.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

Den 28 Maj.

Striden börjar på allvar.

I den anmälan, varmed Nationen vid sin tillkomst i oktober 1925 hälsade allmänheten, stodo att läsa de orden: "Åter har vårt folk utlämnats till förtryckare, vilkas välde framstår alltmera tyranniskt och olidligt. Svenskarna äro av tåligt kynne, men det finnes en gräns för deras tolerans. Dagen är snart inne, då den nationella reaktionens länge undertryckta krafter tvinga sig fram — uppgörelsens timma, då det nya befrielseverket skall ske". Allt tyder på, att den av oss för åtta månader sedan förespådda uppgörelsens timma snart är förestående. Uppvaknandet är redan allmänt i full gång och viljan till handling breder alltmera omkring sig inom skilda lager av vårt folk. Det oundvikliga aktiva inskridandet låter redan skönja sig i nära liggande framtid.

Under den tid, Nationen haft tillfälle verka i den nationella upplysningens tjänst, hava vi i en mängd klarläggande artiklar framlagt de av ingen vederlagda bevisen för riktigheten av vårt påstående i tidningens första nummer, att den kosmopolitiska kulturen fört med sig en fullständig urartning av det politiska livet samt en därmed sammanhängande demoralisation och korruption, som tränga allt djupare i samhället, hotande att sönderfräta själva dess grundvalar. Vi hava talat allvarsord åt alla håll icke sparande någon bland dem, om än aldrig så hög, som främst varit att anse som de ansvariga. Men beklagligtvis måste sägas, att vederbörande icke i den grad, man haft rätt att begära visat benägenhet för att vilja lyssna till några allvarsord. Den församlade riksdagen har bekymmerslöst fortsatt i de gamla hjulspåren, sysslande med socialpolitiskt kvacksalveri under totalt åsidosättande av våra nationella livsfrågor. Sin karaktär som den kosmopolitiska storfinansens lydiga verktyg har den till yttermera visso fastslagit genom att vidbliva 1925 års riksdags landsförrädiska nedrustningsbeslut samt genom att skydda de bevisade svindlerierna inom spritmonopolet och sorgfälligt undvika varje sådan åtgärd, som i något som hälst hänseende skulle kunna inskränka de regerande kosmopolitiska finansherrarnas absoluta frihet att ekonomiskt utplundra och med sin lögnpropaganda förgifta vårt folks moral och allmänna tänkesätt. Riksdagsbehandlingen av motionerna om en utredning av spritmonopolet, detta oerhörda augiasstall, där enskilda spekulativt lagda personer tillåtits att handskas med statens egendom, som vore den deras privata tillhörighet, gav ett ovedersägligt bevis för riktigheten av den av oss framställda karaktäristiken av det rådande kosmopolitisk-parlamentariska systemet såsom ett veritabelt korruptionssystem. Alla de i andra kammaren framställda ytterst allvarliga beskyllningarna och frågorna förblevo obesvarade och den främst svarsskyldige, statens jourhavande direktör, var av middagsbjudning förhindrad närvara. Som en parlamentarisk skandal och en utmaning mot allt Sveriges folk betecknade vi också riksdagsbehandlingen av denna fråga. Alltså, någon som helst sinnesförändring till det bättre hos den nu församlade riksdagen har icke kunnat förmärkas. Man förlitar sig där tydligen till det yttersta på det svenska folkets kända godmodighet och "tolerans".

Det har helt visst varit av betydelse att konstatera detta oförändrade sinnelag hos 1926 års riksdag. Den lilla förhoppning man tilläventyrs kunnat hysa att herrar folkrepresentanter skulle visa beredvillighet att [illegible] den opinion, som [illegible] det börjat göra sig hörd, taga sitt förnuft till fånga och sig ångra och bättra, har på det mest kapitala sätt svikits. Det måste då även stå klart för envar, att det icke gives någon annan utväg för åstadkommande av sunda och normala förhållanden i vårt politiska och offentliga liv än att på fullaste allvar taga striden mot det härskande systemet och dess höga beskyddare. De aktionsvilliga krafter, som äro redo till en insats för fosterlandets sak, torde härvid helt visst icke saknas. Striden för den nationella restaurationens genomförande i vårt land inträder med detta också i sitt mera framskridna skede. Den måste föras på tvenne linjer, dels den mera direkt ekonomiska, som vänder sig mot de hos oss regerande monopolens och trusternas ekonomiska tyranniska välde, dels den rent politiska, där kampen tages mot det paralamentariska korruptionsväldet. För striden på den ekonomiska linjen har redan, såsom i vårt föregående nummer omnämndes, en sammanslutning bildats, benämnd "Föreningen Mot Monopol", vilken genom upplysnings spridande samt på de vägar, som i övrigt kunna befinnas ändamålsenliga, skall verka för det svenska näringslivets frihet samt för utvecklingens på det ekonomiska livets område ledande på sunda banor. Varje svensk man och kvinna, som gillar Föreningens Mot Monopol syftemål, bör också lämna sin medverkan därför genom att ansluta sig till densamma. Beträffande den rent politiska stridsaktionen, den som syftar till det parlamentariska korruptionsväldets störtande och det politiska livets restaurerande därhän, att regering såväl som folkrepresentation komma att motsvara sina egentliga ändamål till landets och folkets bästa, skall den för denna strids utförande nödvändiga organisationen i sinom tid framträda inför offentligheten och i likhet med den ekonomiska sammanslutningen betjäna sig av de vägar och medel, som kunna befinnas ändamålsenliga för målets uppnående.

Utan strid låter sig icke vårt folks frigörelse ur det förnedrande slaveriet under de kosmopolitiska förtryckarna genomföra. Det onda, vi vilja ha bort ur den svenska samhällskroppen, kan icke övervinnas med mindre än att det avlägsnas därur. Detta måste vi göra klart för oss. Så länge den sjuka roten finnes kvar och där tillåtes att leva, fortsätter den sin förstörande verksamhet, spridande sitt gift till kroppens alla delar. Halvmesyrer båta här till föga, de kunna på sin höjd åstadkomma en tillfällig lindring i plågorna, ett skenbart tillfrisknande. Det murkna, i lögnens tecken arbetande kosmopolitiska systemet måste avlägsnas och ersättas med ett friskt och livsdugligt svenskt system, som bjuder möjligheter till en rationell och sund utveckling för vårt folk på nationell och kristen grund. Till samling för det målet!

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö. 322 56.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

Regeringsskifte på Stripa?

Genom regeringens beslut i Stripafallet förra fredagen har frågan om ministärskifte på allvar aktualiserats. Det har varit en känd sak, att hr Sandler gömt på Stripa i bakfickan för att, om förhållandena skulle framtvinga ett tillbakaträdande, därmed kunna förskaffa sig och sitt parti en förmånlig agitatorisk plattform till blivande val. Arbetslöshetskommissionen hade som bekant beslutat, att de 15 arbetslösa gruvarbetare inom Lindes landskommun, vilka erbjudits arbete vid Stripa gruvfält, icke skulle av den lokala arbetslöshetskommittén tilldelas offentlig arbetslöshetshjälp utan i stället hänvisas att begagna sig av det erbjudna tillfället på den öppna arbetsmarknaden. Regeringen har nu uttalat sitt ogillande av detta arbetslöshetskommissionens beslut under förmenande att "hänvisning av arbetslösa till Stripa gruvfält icke bort äga rum, tillkommande det arbetslöshetskommissionen att på given anledning ånyo till prövning upptaga frågan om den förevarande arbetskonfliktens beskaffenhet o. verkan på arbetslöshetshjälpen inom orten i överensstämmelse med de i riksdagens skrivelse angivna riktlinjerna. Med anledning av regeringens sålunda meddelade ställningstagande i Stripafallet sammanträdde arbetslöshetskommissionen på onsdagen, varvid beslöts, att vidarebefordra regeringsuttalandet till arbetslöshetskommittén i Linde landskommun samt att tillsvidare därvid låta bero.

Frågans utveckling har helt naturligt inom riksdagskretsar väckt ivrig diskussion. En ministerkris anses visserligen icke direkt överhängande, men dock ganska sannolik inom den allra närmaste framtiden. Man är också i färd med att tippa kandidater till statsministerposten, bland vilka främst nämnes hr Carl Gustaf Ekman, som tydligen skall belönas för sin mycket aktiva medverkan till det landsförrädiska nedrustningsbeslutet vid 1925 års riksdag och sitt välförhållande som provokatör av 20,000 kronors-förskingringen av statsmedel i Vin- och spritcentralen. För de fosterländskännande i vårt land skulle det måste sägas rent ut, en ministär Ekman tolkas såsom en icke mindre utmaning än ministären Sandler.

Den nya regimen i Polen.

Situationen i Polen efter den i vårt förra nummer omnämnda "antifascistiska" revolutionen ter sig ännu ganska oklar och det torde alltjämt utifrån ställa sig vanskligt att bedöma dess verkliga karaktär, syftning och konsekvenser. Enligt uppgift från Warschau skulle högerpartiernas motstånd nu praktiskt taget vara brutet o. den nya regeringens ställning tryggad. De första förklaringarna, att den Pilsudskiska aktionen icke avsåg någon förändring i den sociala och politiska ordningen utan endast att försvara den demokratiska ordningen framstå i en alltmera egendomlig dager. Senare avgivna officiella kommunikéer ställa nämligen i utsikt det nuvarande parlamentets upplösning samt införandet av en del betydelsefulla ändringar i författningen, vilka bl. a. skulle gå ut på att ge republikens president en väsentligt ökad maktbefogenhet. Regeringen förklarar sig angelägen att så fort som möjligt avlägsna vissa brister i den nuvarande lagstiftningen och skall för republikens president begära särskild maktbefogenhet under en period på omkring ett år. Denna befogenhet skulle sträcka sig till att omfatta rätt till modifikationer i vallagen, vidare omorganisation av de högsta civila o. militära myndigheterna, organisationen av städers och landskommuners autonoma förvaltning samt åtgärder till det finansiella och ekonomiska livets sanering. Denna särskilda maktbefogenhet skulle givas statspresidenten och regeringen genom en av parlamentet antagen lag, som uppdrager linjerna för de nämnda reformerna.

Nationalförsamlingen, som sammanträder den 31 maj i Warschau för utseende av den nye presidenten, väntas härtill komma att utse Pilsudski. Denne har tillkännagivit, att valet skall komma att stå mellan flera kandidater, vilka emellertid före valet skola sammanträffa och avgiva en förklaring, att de förplikta sig till att icke sluta någon som helst överenskommelse vare sig med riksdagspartierna, privatbankerna eller koncernerna utan i sin ämbetsutövning representera alla befolkningslager. Samtidigt härmed meddelas, att den nya regeringen starkt intresserar sig för planen på bildandet av ett polsk-baltiskt försvarsförbund mot Ryssland.

I betraktande av dessa senast avgivna officiella förklaringar ställer man sig givetvis ganska undrande vis à vis de tidigare lämnade, nämligen att Pilsudskis revolution avsett förhindrandet av en nationalistisk revolution samt bevarandet av den demokratiska republikanska regimen i Polen. Tillsvidare får man antaga, att den representerar en kompromisslinje, som på en gång bevarar det republikanska styrelseskicket och någotsånär tillgodoser den nationalistiska stämningens krav. Den ettårsdiktatur, som nationalförsamlingen den 31 maj med all sannolikhet kommer att bevilja Pilsudski, skall väl omsider visa, vad denne i verkligheten bär i skölden och skingra dunklet kring "antifascist"-revolutionen i Polen.

Till kamp mot det parlamentariska korruptionsväldet.

(Forts. fr. sid. 1.)

på tillgodoseendet av sina personliga intressen. Nationens livsfrågor försumpas i de lumpna partifejdernas tecken. Konsekvenserna härav ge sig bl. a. tillkänna i en våldsamt ökad statsskuldsättning, en oavbruten stegring av pålagorna för de enskilda, en allt hänsynslösare utsugning av de breda lagren fran finanskapitalets sida samt den medborgerliga frihetens allt vidare kringskärande. Genom den framprovocerade i sig själv absurda statsskuldsättningen, som senaste decenniet ökats med omkring 1000 miljoner kronor till bortåt ett par miljarder, dragande en räntekostnad på bortåt ett hundratal miljoner årligen, har den kosmopolitiska storfinansen förskafffat sig första inteckningen och därmed också det eftertraktade, förment bestämmande inflytandet inom statssamhället och statsmedborgarna ekonomiskt gjorts till slavar under det rovgiriga Mammon. Erläggandet av de ständigt ökade, oerhörda räntebetalningarna till den långivande storfinansen sker genom uttaxeringar å medborgarnas skattesedlar, vilka redan stigit till den höjd, där bristningsgränsen för mången är passerad. Jämsides härmed har den kosmopolitiska finansmakten tillåtits att genom metoder, som allt för ofta icke tåla dagens ljus och måste betecknas som direkt omoraliska, till ekonomisk skada ja ej sällan till ruin för hedervärda svenska medborgare, slå under sig en mycket betydande del av det svenska kreditväsendet, industrien, jordbruket och handeln, där den lika målmedvetet som hänsynslöst i annexionens tecken strävar efter det absoluta herraväldet i samhället. Vi ha sett den ena stora banken efter den andra skatta åt förgängelsen, mestadels på grund av en mindrevärdig lagstiftning, som tillåter direktörer, styrelseledamöter och majoritetsinnehavare att efter behag direkt och indirekt utsuga de dem anförtrodda företagen. Våra förtrustade privatbanker tillåtas att genom onaturligt låga inlåningsräntor och förhållandevis onaturligt höga utlåningsräntor suga musten ur såväl kapitalinsättare som låntagare. I strid mot rikets grundlagar instiftas monopol, medels vilka folkets breda lager till enskilda personers riktande på det skamlösaste utpressas medels abnorma priser och underhaltiga kvaliteter. Och hela denna systematiska utplundring av vårt folk från den storfinansiella maktens sida sker under statsmaktens hägn och med dess synnerligen goda vilja. Behandlingen vid årets riksdag av det i andra kammaren motionsvis framförda kravet på en utomordentlig revision av spritmonopolet gav helt visst en belysande bild av verklighetsläget. Vad allt där redan uppenbarats, såsom bortslumpandet till privatpersoner av statens egendom, konstaterade förskinringar av statsmedel, avledande av statens tillgångar i privatpersoners fickor etc., skulle givetvis i varje annat kulturland ha framtvingat en undersökning samt de skyldiges ställande till laga ansvar. Men hos oss gav statsmakten svindlarna sin höga sanktion genom att tillbakavisa revisionskravet. Graden av den korruption, som i dag behärskar vårt politiska liv, framstår härmed också i sin reella dager.

De nu i Sverige regerande folkfientliga kretsarna nöja sig emellertid icke med att på alla vägar och genom alla tänkbara medel utplundra, demoralisera och till tänkesätten förgifta vårt folk. De ha också med stöd av en i lögnens tecken framprovocerad opinion i sina tidningar genomdrivit en nedrustning av rikets försvarsväsen, som i verkligheten innebär ett attentat mot vårt lands bestånd som nationalstat — en akt av fosterlandsförräderi, som tydligare än något annat visar den nuvarande riksdagens verkliga karaktär såsom intet annat än ett lydigt redskap åt den här numera regerande kosmopolitiska storfinansen. Domen över landsförrädarna skall ock med all sannolikhet redan komma att på förtjänt sätt fällas av den redan nu levande generationen. Ty vårt folk har börjat att vakna upp ur den infernaliska sömn, vari kosmopoliternas giftspridarepress insövt det. Och med uppvaknandet stundar vedergällningens dag!

För alla tänkande medborgare måste det stå klart, att det tillstånd i vårt svenska samhälle, vi härovan i stora drag tecknat, varken kan eller får fortsätta, utan att det måste göras ett slut därpå. Allt vad som inträffat vid årets riksdag, visar med full tydlighet, att statsmakten alltfort är totalt oemottaglig för förnuftsskäl och nationella hänsyn. En folkresning måste därför åvägabringas gentemot det härskande parlamentariska korruptionsväldet, försåvitt vi icke såsom folk och stat snart skola vara bragta till undergång. De fosterländskt sinnade ur alla samhällsklasser måste samla sig till aktivt motvärn mot en utveckling, som de icke kunna gilla och på allvar bjuda de folkfientliga kretsarna spetsen. För tolerans och passivitet bör icke längre här finnas något utrymme. Den vårt offentliga liv korrumperande storfinansiella makten måste tvingas att draga sig tillbaka från sin nu innehavda ställning som "stat i staten" och förhindras att genom sina tidningar längre demoralisera och förgifta vårt folks tänkesätt. Statsmaktens auktoritet måste återupprättas, vårt representations- och styrelseskick åter avpassas för sitt ändamål i statssamhällets tjänst under sådana former, som bereda de därinom förefintliga naturliga intressegrupperna av medborgare tillfälle att göra sitt inflytande på lagstiftningen gällande, så att de skilda gruppernas intressen inom ramen av det helas väl må bliva tillgodosedda, samt att vidare inom representationen den mognade erfarenhet, de högre insikter och den klokhet i allmänna värv som är oundgängligt, där må varda företrädda. En stark och kvalificerad statsstyrelse, en stark och kvalificerad folkrepresentation måste efterträda de nuvarande vanmäktiga och odugliga. En ny politisk æra måste inledas som i såväl finansiellt och ekonomiskt som andligt avseende tar sikte på landets och folkets väl, som omedelbart bryter med den nu följda statsskuldsättningsprincipen och tvingar det privata kapitalet att inse sin behöriga plats som samhällets tjänare. Den hemliga regeringsmakten måste försvinna, på det de officiellt makthavande även må bliva de reellt ansvariga. Emot de falska samlingsrörelser, "borgerlighet" och "socialism" varmed samvetslösa politiska lycksökare nu vilseleda vårt folk, måste resas en ny samlingsrörelse, som tar sikte på den svenska nationens samling och frigörelse ur det nesliga slaveriet under den i söndringens tecken regerande kosmopolitiska storfinansen.

De spridda skarorna av fosterländskt sinnade svenska män och kvinnor måste nu börja samlas till brytande av det rådande parlamentariska korruptionsväldet för återupprättande av ett svenskt Sverige!

ORDET FRITT

Vårt svenska Sprit-Panama.

Hr Redaktör!

Bemärkande Edra olika artiklar i Nationen ang. Brattaystemet ber jag få fästa uppmärksamhet på ett par sidor därav, som förtjäna att särskilt observeras, då kampen mot detsamma på allvar skall upptagas och det gäller att få hela ogräskörden undanröjd.

"Systemet är mindre anlagt på att göra verklig nytta i nykterhetshänseende utan fastmer på tillföra det intresserade storkapitalet största möjliga profiter samt att tjäna som försörjningssystem för en massa odågor, som där finna ett synnerligen bekvämt sätt att få sin försörjning. Den svenska allmänheten får tjänstgöra som "mjölkko" åt en stor samling herrar, som i henne endast ser "fäkreatur", som till det yttersta skola "mjölkas".

Det är allmänt känt, att s. k. extra tilldelningar i icke obetydlig utsträckning förekomma. Denna sak bör utredas, så att allmänheten må få klarhet uti, huru härutinnan förhåller sig. Nu är, som bekant förhållandet det, att vissa personer i framstående ställning hava så gott som "carte blanche" att uttaga vilka kvantiteter de behaga, i och för "representation", medan maximibegränsningen av 2 eller högst 4 liter noga iakttages för småfolket som därefter tvingas att uttaga sina "extraransoner i småkvantiteter på krogarne till dessas ockerpriser inkl. extrabeskattningen av 1 kr.—1:50 för mat eller debiterad mat. Icke nog med att arbetare o. småfolk sålunda få betala sina extraransoner efter ofta 10 ggr. högre priser än de välsituerade, utan de drivas genom "systemet" rent ut till krogarne. Det finnes alltså två system, ett för välsituerade och ett för mindre välsituerade. Den enda extratilldelning, dessa senare i annat avseende kunna erhålla, blir

Forts. å sid. 3.

Gatureklamen i Nationens tjänst.

Den gamla satsen "en god vara reklamerar för sig" har visserligen allt fortfarande sin giltighet. När det gäller en tidning, som vill arbeta fram en viss idériktning och härför behöver komma i kontakt med den breda publiken, går det dock icke i vår tid, det må så vara sympatiskt eller icke, att heller undvara reklamen. Om man överhuvud önskar att inom en nära eller överskådlig framtid se sitt program förverkligat. Den bild, vi ovan presentera, visar tvenne unga män, som just äro i färd med att i Stockholms trafikcentra reklamera förra veckans nummer av Nationen och det däri införda uppropet från den nybildade "Föreningen Mot Monopol".

Gycklet med svenska flaggan.

Enligt det nu fastställda programmet för Svenska flaggans dag skall högtidstalet vid den stora festen i Stadion hållas av en av de sorgligt ryktbara söndertrasarna av det svenska nationalförsvaret, hr Carl Gustaf Ekman. Ingen svensksinnad man eller kvinna bör nedlåta sig till att åhöra dennes tal för svenska faggan den 6 juni.

En "cause celèbre" på Folkan.

Vid uppförandet av Carl Gerhardsrevyn "Du gamla du fria" på Folkteatern i Stockholm inträffade härom aftonen en episod, som helt visst för en tid framåt skall hjälpa till att draga publik till revyn, ehuru ju dess syfte varit något helt annat. I en tablå "Stockholm i fågelperspektiv" uppehåller sig Lili Ziedner som papegoja i en stor bur. Tillfrågad av sin medspere, Abrahamsson, också installerad i en bur, angående en byggnad, som skulle föreställa Stockholms Enskilda bank, svarar Lili: "Det är vårt lands största rovdjur, det får ett bolag till frukost och ett järnbruk till middag och när det blir törstigt, läskar det sig med Ytterstfors"! Men knappt hadde hon uttalat de orden förrän en sky av visselpipor haglade ned över den intet ont anande konstnärinnan. Ovädret visade sig komma från en grupp på fem personer å parketten under ledning av den för sina egenartade umgängesmetoder ryktbara grevinnan Bonde, född Wallenberg. Under högljutt samtal om det oförskämda i det vanvördiga yttrandet å scenen tågade så grevinnan med sitt följe ut ur teaterlokalen. Det blev ett ögonblicks paus, men sedan hr Valdemar Dahlqvist tillfrågat publiken, om den önskade tablåns fortsättande och härpå fått ett uttryckligt "ja" till svar, tog spelet åter vid.

Societeten av i dag har tydligen sina speciella metoder också när det gäller att ge uttryck för sitt höga missnöje. På effekten av sina opinionsyttringar misstar den sig dock merendels. I sin härstamning från en främmande ras och främmande land har den icke kunnat lära sig förstå det svenska folkpsyket. Om grevinnan Bonde trott sig med offentliga uppträdanden av detta slag kunna förgylla upp det Wallenbergska husets skamfilade vapensköld, räknar hon säkert miste. Det visar emellertid, att höga vederbörande börjat att vakna till förnimmelse av arten av de känslor, som röra sig inom nationen gentemot den i mörksens tecken tyranniskt här regerande judiska dynastien. Denna känslostämning omskapas icke genom manifestationer sådana som grevinnan Bondes.

Dagens Nyheters långholmskorrespondenser

fortsätta. Början gjordes som bekant med ett brev från mördaren Poukka, så kom dokumentsamlingen från den ryska mördarligans chef Hadjetlaché och nu slutligen stod där i onsdags att läsa ett brev från pornografmålaren Isaac Grünewald. I och för sig är ju det israelitiska badets allt mera öppet visade intresse för Långholmen icke något överraskande, eftersom den "kultur" detsamma företräder ju har en icke ringa själsfrändskap med de där installerade patienternas.

I proletariatets paradis.

Hela antalet arbetslösa i Sovjet-Unionen överstiger för närvarande enligt officiella uppgifter 3,000,000. Av dessa äro endast 2,000,000 registrerade och få arbetslöshetsunderstöd.

Trotsky blir slottsherre i Nizza.

De judiska bolsjevikherrarna, som tydligen få det alltmera besvärligt att hålla "den svarta reaktionen" i sitt messiasrike i schack — Rysslands fängelser äro i denna stund överfulla av "förrädare mot proletariatets sak" — inrätta sig helt omtänksamt för alla slags eventualiteter, även den att deras revolutionsäventyr skulle komma att ända i katastrof och den befarade "stora progromen" som en enda stor fruktansvärd våg bryta fram över moskoviternas land, utan misskund förgörande allt där levande och befintligt judiskt väsen. Men när den dagen kommer, sitta de nu regerande herrar bolsjevikkoryféer (vilkas flygmaskiner dag och natt stå rustade och färdiga till långfykt) redan lyckligt och väl installerade i sina lyxvillor och slott vid Rivieran eller i Amerika njutande sitt otium.

Enligt vad nu från fullt tillförlitligt håll försporjes har Trotsky i dagarna inköpt ett slott i närheten av Nizza för 2 milj. francs. Det är ju icke uteslutet att detta förvärv kan vara att tyda som ett tecken till att höga vederbörande i Moskva börja att känna marken under fötterna på allvar gunga och måhända även räkna med ett snart vredesutbrott från det utpinade ryska folkets sida mot de judiska blodsmännen och förtryckarna.

Upprorsrörelse på sovjets krigsfartyg.

Enligt meddelande från Moskva införpassades den 10 maj i fängelse i Astrakan under stark bevakning 32 matroser från Kaspiska krigsflottan. De anklagas för vägran att lyda överordnades order samt för uppror under flottans kryssning vid Persiens kust.

Allra nyaste internationalen.

Vid ett sammanträde under pingsten i en av Europas huvudstäder med studenter från olika länder, däribland också Sverige, har bildats ett internationellt socialistiskt studentförbund.

Huru många internationaler har nu egentligen Israel?

Ellen Keys livsverk.

Om den nyligen hädangångna, till den mest underbara ryktbarhet och härlighet upphöjda författarinnan Ellen Key, vilken ju var av judisk börd och en av den judiska andans förnämsta översteprästinnor i nyare tid, skriver redaktör Lundén i "Barthold Lundéns Vidi" följande tänkvärda ord:

"Ellen Key är ej mer!

Tidningarna fylla sina spalter med lovsånger över hennes ädla personlighet och storslagna livsverk.

De mortuis nil nisi bene, heter det. Och det må så vara.

Men om Ellen Key är död, så lever dock hennes livsverk, kvar och d e t t a må det tillåtas mig att uttala mig om.

Jag kände inte Ellen Key. Men var hon verkligen den stora och ädla personlighet, som det nu säges, så undras det mig, hur hon skulle känna det, när hon blickade sig omkring i våra dagars Sverige, allt under det hon måste säga sig: D e t t a har jag varit en av de främsta att arbeta för! D e t ä r f r u k t e r n a a v m i t t l i v s v e r k!

Vilken fruktansvärd ånger och ångest för ansvaret måste då inte ha fyllt hela hennes väsen.

Att behöva se det, som man under hela sitt liv kämpat och arbetat för som för den högsta sanning, förvandlas till en ful olycksbringande lögn, och detta just i segerns ögonblick, det måtte vara en ohygglig upplevelse, ett fruktansvärt tragiskt öde!

Ja, Ellen Keys livsverk lever!

Nu gäller det för efterkommande släkten att hela de sår och bota de skador, som Ellen Key och alla hennes gelikar tillfogat vårt land och folk.

Det kommer att kräva många årtionden. Och ännu ha vi kanske ej fått se de värsta följderna av deras verksamhet."

En rysk-judisk republik.

Den judiska kommunisttidningen Der Stern meddelar, att i folkkommissarierådet i Charkov för närvarande utarbetas ett projekt om organisation i Krivojroghäradet (Cherson-guvernementet) av en judisk sovjetrepublik av judiska kolonister, vilka befinna sig där. För närvarande uppgår antalet judiska kolonister i Krivojrog till 9,723. Kolonisternas ärenden handhas nu av 6 bysovjet.

Det uppges vara meningen att genom grundandet av denna republik söka väcka intresse bland judarna i Amerika som skulle bidraga med pengar för koloniens utvidgning, delvis också att motarbeta den zionistiska rörelsen(!).

Kommunisterna hållas nu efter i England.

Sekreteraren i det engelska kommunistpartiet Robert Stewart har dömts till 100 punds böter för spridandet av skrifter, vari "kamraterna" uppmanats att fraternisera med konungarikets soldater. Polisen är i färd med att efterspana ett hemligt kommunistiskt tryckeri, varifrån talrika flygblad distribuerats bl. a. innehållande uppgifter om att myterier skulle ägt rum vid flera regementen, däribland walesiska gardet, som skulle ha erhållit allmänt kasernförbud.

Hausse på börsen!

Det har en längre tid varit flau marknad för de stora hajarna på aktiebörsen. Den i spekulationens virvel indragna allmänheten hade ju medels de stora operationerna under kristiden vingklippts så pass, att den icke hade mycket kvar att offra på Mammonsgudens altare. Länge ljödo också förgäves sorgetonerna i de stora kosmopolitiska bladen över att återvändandet av allmänhetens förtroende för en mängd industriella och andra papper lät vänta på sig. Nu tycks emellertid lyckans hjul hava vänt sig [illegible] sens herrars favör, försåvi [illegible] sig om blott en manöver [illegible] sida i syfte att söka locka in den motsträviga publiken i spekulationen. Börshajarna skola kuntänka också leva! För förra veckan kunde enligt "Svensk Finanstidning" konstateras en stegring av kursnivån med ungefär 30 milj. kr.

Allmänheten bör taga sig i akt för börshajarnas operationer och deras välvilliga språkrör i pressen, vilkas enda syfte är att komma åt hennes fattiga sparslantar!

Den statliga "hjälpen" åt privatbankerna.

Aktiebolaget Kreditkassan av 1922 redovisar för år 1925 en förlust av 6,151,384 kr., varav 5,993,646 kr. avskrivningar på engagemang. Bolaget har under fjolåret med 29,421,875 kr. medverkat vid rekonstruktionen av Nordiska handelsbanken samt lämnat sitt stöd vid konsolideringen av en mindre sparbank.

Judisk hämnd.

Förre guvernören över Ukrajna, Peljura har i Paris på öppen gata nedskjutits av en person, vilken som motiv för sitt dåd uppgivit, att därmed avsågs att utkräva hämnd på Peljura för de progromer, som anställts på ryska judar i Ukrajna.

U. S. A:s rikedom växer alltmer!

Förenta staternas nationalförmögenhet beräknas år 1922 hava uppgått till 353 miljarder dollars och årsinkomsten å densamma under 1923 till 70 miljarder dollars. Under tioårsperioden 1912—1922 har landets nationalförmögenhet ökats med icke mindre än 72 procent.

Dechargedebatt-skådespelet.

Forts. fr. sid. 1.

het att åtala "1925 års soldatinstruktion", presterades från regeringsbänken ett försvar, värdigt den härskande kosmopolitiska regimen. Hr statsrådet förmenade "att åtal blott befordrar jäsningen o. propagandan". "Jag måste förbehålla mig rätten att i varje särskilt fall pröva om åtal bör ske". Att hr justitieministern i denna sin uppfattning har "riksförsamlingen" bakom sig visste man förut. Men att Sveriges folk i längden skall komma att nöja sig med slik utövning av det rättsvårdande kallet från justitieministerpostens innehavares sida, är knappast troligt.

Dechargedebatten i dess helhet lämnade ett nytt vittnesbörd om det rådande parlamentariska systemets totala inkompetens. Den gav partiernas främste ett tydligen mycket kärkommet tillfälle att åter en gång få visa sina oratoriska talanger för folket ute i landet. "Folket behöver skådespel", menar man tydligen alltfort. Men frågan gäller om icke folket snart fått nog av parlamentariskt skådespel?

Vårt svenska Sprit-Panama.

(Forts. fr. 2:a sid.)

den spritsmugglarna anskaffa. I detta sammanhang torde böra beaktas smugglingens sannolika omfattning och den andel i smugglingens utbredning, brattsystemets handhavande av spritregleringen kan anses ha.

Jag är säker på att de engelska whiskyfirmorna och franska resp. spanska cognacsfirmorna gärna skulle lämna medel till en annonskampanj mot det svenska systemet, som ju går ut på att hålla de utländska kvalitetsvarorna borta från svenska marknaden genom ockerpriser, för att systemet skall erhålla större vinster genom försäljning av sina hembrända och färgade alster. Den utskänkning av spritdrycker, som äger rum å våra restauranter, består icke till 2 proc. av importdrycker, utan endast av brattbränt "eau de vie" och brännvin. Eau de vie är f. ö. en alldeles oegentlig benämning, som närmast är att beteckna som "falsk ursprungsbeteckning", i det produkten borde benämnas "Svenskt Kulörbrännvin". Om fransk vara ingår som högst 1 proc. av kvantiteten borde ej detta giva rättighet till att slutprodukten benämnes med franskt namn.

Att systemet är baserat på alldeles oriktiga förutsättningar o. att det haft hela andra både verkningar och ändamål än de avsedda, ligger i öppen dag. Men systemherrarna och deras trogna politiska- och pressdrabanter söka på alla tänkbara sätt fördölja systemets absoluta bankrutt för allmänheten. Här finnas en oändlig mängd sjuka och mörka punkter, som måste fram i dagsljuset. Allmänheten bör få veta i vilken utsträckning herrar politiker ej minst de socialdemokratiska riksdagsmännen äro intresserade i brattsystemet d. v. s. Vin- och spritcentralen. Blir vårt folk upplyst rörande allt detta, är det ganska visst, att den välbehövliga rensningen av det politeiska augiasstallet icke skall komma att utebli, om ej förr så efter nästa riksdagsmannaval. Ordet "Panama", som uttalats i pressen i samband med Brattsystemet är långt ifrån ett för starkt uttryck. Ett klarläggande av systemets detaljer och avslöjandet av dessa metoder skulle förvissa ställa Panamaskandalen fullständigt i skuggan.

"Antib Ratt".

Kristendomens frigörelse från judendomen.

Under det stora skolmötet i Hälsingfors förra sommaren höll professor Hjalmar Chrons ett med stort bifall mottaget föredrag, vars huvuddrag vi här återgiva.

Prof. Chrons gav en åskådlig och övertygande framställning av senare tids vetenskapliga teologiska forskningsresultat i fråga om bl. a. Genesis (Första Mose bok) samt på grundvalen därav en analys av paradissagan. Det har fastställts, att olika delar av Genesis härstamma från olika källor från 9:de och 8:de århundradena, vilka källor i sin tur gå tillbaka till ännu äldre tider. Genesis är, såsom den moderna protestantiska exegetiken ovedersägligen fastslagit, en samling sagor, d. v. s. förarbetad urgammal folktradition. Men en Homeros som skulle ha kunnat sammansmälta dessa folksägner till ett enhetligt nationalepos, har Israel icke frambragt, vilket å andra sidan är en lycka för forskningen. Nu kan man på versen, ja nästan på ordet när, ange vad som går tillbaka till de olika källsamlingarna.

Vad innehållet i dessa sagor beträffar, medger man numera icke blott bland frisinnade utan även bland konservativa protestantiska teologer, att de både i fråga om gudsuppfattning och moral lämna så mycket övrigt att önska, att det är omöjligt att betrakta dem som "Guds heliga ord". De för Nya Testamentets Gud kännetecknande egenskaperna, allvetenhet, allestädesnärvaro o. s. v. äro främmande för Genesis' gudsbegrepp, vilket alltigenom kännetecknas av stötande antropomorfismer. Och trots det monoteistiska grunddraget skimrar polyteismen igenom. Även i moraliskt hänseende står Genesis på en låg nivå. Talaren framhöll särskilt den ringaktande uppfattningen om kvinnan. Så t. ex. offrar Abraham, Lot m. fl. utan tvekan sina hustrur eller döttrars ära för sina egna intressen. Paradissagans etiska nivå är måhända ännu något lägre än Genesis' i allmänhet. Synden i sagan är barnaförseelse och följes dock av ett fruktansvärt straff, som enligt mänsklig uppfattning av förhållandet mellan skuld och straff endast motiveras av det fasansfullaste brott. Hela paradissagan har troligen fått sin ursprungliga gestaltning i Assyrien, i intet fall är den av israelitiskt ursprung.

Sin analys av paradissagan stödde tal. uteslutande på resultaten av protestantiska teologers [illegible]kningsresultat.

Hos Israel var paradissagan en omtyckt berättelse bland många, men själva syndafallet var en bisak. Först i kristendomen blev ormen lika med djävulen och syndafallet den största händelsen i människans historia intill återlösningen. Under hela medeltiden och ända till senaste tid fick paradissagan den mest ödesdigra inflytelse på social och rättslig uppfattning. Särskilt ödesdiger har den varit för kvinnans sociala och rättsliga ställning och har i hög grad fördröjt hennes likställighet med mannen. Även i den kristna konsten har paradissagan varit ett av de mest centrala motiven, ormen med kvinnohuvud o. s. v.

Tal. citerade uttalanden av konservativa protestantiska teologer, som visa, att man även bland dem är fullt på det klara med en stor del av Gamla Testamentets religiösa och moraliska undermålighet. "Teologerna böra akta sig för att försvara Guds sak som dåliga advokter". Den liberala teologien yrkar energiskt på Gamla Testamentets utmönstring ur den kanoniska bibeln. Prof. Harnach, Tysklands främste nu levande teolog, betecknar det som ett tecken på religiös och kyrklig förlamning att Gamla Testamentet bibehålles som kanonisk skrift. Man har icke kraft och mod att låta sanningen komma till ära. Men följderna bliva mycket mer ödesdigra, om folket på andra vägar lär sig genomskåda denna brist på sanning. Det stordåd, som man nu begär av protestantismen, är Gamla Testamentets utmönstring som religiös och moralisk sanningskälla både ur bekännelse och undervisning.

Varje sann fosterlandsvän

bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Besök

Raksalongen

Stora Nygatan 15.

Telefon Norr 21258.

Skicklig betjäning!

Garanterat gott arbete!

Ivar Hjertén

MUSSOLINI

OCH DEN NYA DEMOKRATIEN.

Pris häft. kr. 5:25; inb. 6:75.

"— — — Den enda svenska boken om Mussolini bör studeras överallt i vårt land, där man har något intresse för världen och samtiden. — — — Hans bok är en av de mest tankeväckande, som på länge bjudits den svenska allmänheten".

Knut Hagberg i Svenska Dagbladet.

Vårnyheter i Hattar

STOR SORTERING!

*

Passa tillfället.

Ett parti 1:ma Pique Tricolinskjortor med 2 kragar, storlekar 35—45, slumpas för Kr. 8:95 pr st, har förut kostat Kr. 12:50 pr st.

*

Ett parti genomvävda Zephyrskjortor, storlekar 36—46, reguljärt pris kr. 8:50 slumpas nu för Kr. 5:65.

*

HAGMANS HERREKIPERING & HANDSKMAGASIN
Sveavägen 108.
(3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.)

Ännu finnas

en del exemplar
TREDJE UPPLAGAN
av

"Brattska Spritkoncernen avslöjad."

Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition.

Följande uppseendeväckande, högst aktuella böcker:

Bergtagna
Kr. 3:—

En ropande röst i öknen
om det judiska världsherradömet Kr. 0:75

Förlåten faller
eller Zions Vises Hemliga protokoll Kr. 4:—

Sändas mot postförskott, om Ni tillskriver

BOKFÖRLAGET
Box 65, Härnösand.

Tycker Ni om NATIONEN

I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

Oumbärlig för varje svensk är

H á v a m á l.

Av TH. STALHEIM.

I boken återges Odens högsättnda sedelag på gammalnordisk vers i svensk översättning, varjämte densamma med stöd av våra fornnordiska dikter och sagor belyses från helt nya synpunkter. Varmt förordad i pressen. Fås mot kr. 1:25 (franco mot ins. likvid) från förf:s eget förlag, Uddevalla.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

a t t bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

a t t slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift endast 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 21712 eller Norr 8899.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.

Telefon: Norr 5898. Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. Tryckeri 1926.

Gatureklamen i Nationens tjänst.

Den gamla satsen "en god vara reklamerar för sig" har visserligen allt fortfarande sin giltighet. När det gäller en tidning, som vill arbeta fram en viss idériktning och därför behöver komma i kontakt med den breda publiken, går det dock icke i vår tid, det må så vara sympatiskt eller icke, att heller undvara reklamen. Om man överhuvud önskar att inom en nära eller överskådlig framtid se sitt program förverkligat. Den bild, vi ovan presentera, visar tvenne unga män, som just äro i färd med att i Stockholms trafikcentra reklamera förra veckans nummer av Nationen och det däri införda uppropet från den nybildade "Föreningen Mot Monopol".

Gycklet med svenska flaggan.

Enligt det nu fastställda programmet för Svenska flaggans dag skall högtidstalet vid den stora festen i Stadion hållas av en av de sorgligt ryktbara söndertrasarna av det svenska nationalförsvaret, hr Carl Gustaf Ekman. Ingen svensksinnad man eller kvinna bör nedlåta sig till att åhöra dennes tal för svenska faggan den 6 juni.

En "cause celèbre" på Folkan.

Vid uppförandet av Carl Gerhards-revyn "Du gamla du fria" på Folkteatern i Stockholm inträffade härom aftonen en episod, som helt visst för en tid framåt skall hjälpa till att draga publik till revyn, ehuru ju dess syfte varit något helt annat. I en tablå "Stockholm i fågelperspektiv" uppehåller sig Lili Ziedner som papegoja i en stor bur. Tillfrågad av sin medspelare, Abrahamsson, också installerad i en bur, angående en byggnad, som skulle föreställa Stockholms Enskilda bank, svarar Lili: "Det är vårt lands största rovdjur, det får ett bolag till frukost och ett järnbruk till middag och när det blir törstigt, läskar det sig med Yngerstfors"! Men knappt hadde hon uttalat de orden förrän en sky av visselpipor haglade ned över den intet ont anande konstnärinnan. Ovädret visade sig komma från en grupp på fem personer å parketten under ledning av den för sina egenartade umgängesmetoder ryktbara grevinnan Bonde, född Wallenberg. Under högljutt samtal om det oförskämda i det vanvördiga yttrandet å scenen tågade så grevinnan med sitt följe ut ur teaterlokalen. Det blev ett ögonblicks paus, men sedan hr Valdemar Dahlqvist tillfrågat publiken, om den önskade tablåns fortsättande och härpå fått ett uttryckligt "ja" till svar, tog spelet åter vid.

Societeten av i dag har tydligen sina speciella meloder också när det gäller att ge uttryck för sitt höga missnöje. På effekten av sina opinionsyttringar misstar den sig dock merendels. I sin härstamning från en främmande ras och främmande land har den icke kunnat lära sig förstå det svenska folkpsyket. Om grevinnan Bonde trott sig med offentliga uppträdanden av detta slag kunna förgylla upp det Wallenbergska husets skamfilade vapensköld, räknar hon säkert miste. Det visar emellertid, att höga vederbörande börjat att vakna till förnimmelse av arten av de känslor, som röra sig inom nationen gentemot den i mörksens tecken tyranniskt här regerande judiska dynastien. Denna känslostämning omskapas icke genom manifestationer sådana som grevinnan Bondes.

Dagens Nyheters långholmskorrespondenser

fortsätta. Början gjordes som bekant med ett brev från mördaren Poukka, så kom dokumentsamlingen från den ryska mördarligans chef Hadjetlaché och nu slutligen stod där i onsdags att läsa ett brev från pornografmålaren Isaac Grünewald. I och för sig är ju det israelitiska badets allt mera öppet visade intresse för Långholmen icke något överraskande, eftersom den "kultur" detsamma företräder ju har en icke ringa själsfrändskap med de där installerade patienternas.

I proletariatets paradis.

Hela antalet arbetslösa i Sovjet-Unionen överstiger för närvarande enligt officiella uppgifter 3,000,000. Av dessa äro endast 2,000,000 registrerade och få arbetslöshetsunderstöd.

Trotsky blir slottsherre i Nizza.

De judiska bolsjevikherrarna, som tydligen få det allt mera besvärligt att hålla "den svarta reaktionen" i sitt messiasrike i schack — Rysslands fängelser äro i denna stund överfulla av "förrädare mot proletariatets sak" — inrätta sig helt omtänksamt för alla slags eventualiteter, även den att deras revolutionsäventyr skulle komma att ända i katastrof och den befarade "stora progromen" som en enda stor fruktansvärd våg bryta fram över moskoviternas land, utan misskund förgörande allt där levande och befintligt judiskt väsen. Men när den dagen kommer, sitta de nu regerande herrar bolsjevikkoryféer (vilkas flygmaskiner dag och natt stå rustade och färdiga till långflykt) redan lyckligt och väl installerade i sina lyxvillor och slott vid Rivieran eller i Amerika njutande sitt otium.

Enligt vad nu från fullt tillförlitligt håll förspörjes har Trotsky i dagarna inköpt ett slott i närheten av Nizza för 2 milj. francs. Det är ju icke uteslutet att detta förvärv kan vara att tyda som ett tecken till att höga vederbörande i Moskva börja att känna marken under fötterna på allvar gunga och måhända även räkna med ett snart vredesutbrott från det uppinade ryska folkets sida mot de judiska blodsmännen och förtryckarna.

Upprorsrörelse på sovjets krigsfartyg.

Enligt meddelande från Moskva införpassades den 10 maj i fängelse i Astrakan under stark bevakning 32 matroser från Kaspiska krigsflottan. De anklagas för vägran att lyda överordnades order samt för uppror under flottans kryssning vid Persiens kust.

Allra nyaste internationalen.

Vid ett samanträde under pingsten i en av Europas huvudstäder med studenter från olika länder, däribland också Sverige, har bildats ett internationellt socialistiskt studentförbund.

Huru många internationaler har nu egentligen Israel?

Ellen Keys livsverk.

Om den nyligen hädangångna, till den mest underbara ryktbarhet och härlighet upphöjda författarinnan Ellen Key, vilken ju var av judisk börd och en av den judiska andans förnämsta översteprästinnor i nyare tid, skriver redaktör Lundén i "Barthold Lundéns Vidi" följande tänkvärda ord:

"Ellen Key är ej mer!

Tidningarna fylla sina spalter med lovsånger över hennes ädla personlighet och storslagna livsverk.

De mortuis nil nisi bene, heter det. Och det må så vara.

Men om Ellen Key är död, så lever dock hennes livsverk, kvar och d e t t a må det tillåtas mig att uttala mig om.

Jag kände inte Ellen Key. Men var hon verkligen den stora och ädla personlighet, som det nu säges, så undras det mig, hur hon skulle känna det, när hon blickade sig omkring i våra dagars Sverige, allt under det hon måste säga sig: D e t t a har jag varit en av de främsta att arbeta för! D e t ä r f r u k t e r n a a v m i t t l i v s v e r k!

Vilken fruktansvärd ånger och ångest för ansvaret måste då inte ha fyllt hela hennes väsen.

Att behöva se det, som man under hela sitt liv kämpat och arbetat för som för den högsta sanning, förvandlas till en ful olycksbringande lögn, och detta just i segerns ögonblick, det måtte vara en ohygglig upplevelse, ett fruktansvärt tragiskt öde!

Ja, Ellen Keys livsverk lever!

Nu gäller det för efterkommande släkten att hela de sår och bota de skador, som Ellen Key och alla hennes gelikar tillfogat vårt land och folk.

Det kommer att kräva många årtionden. Och ännu ha vi kanske ej fått se de värsta följderna av deras verksamhet."

En rysk-judisk republik.

Den judiska kommunisttidningen Der Stern meddelar, att i folkkommissarierådet i Charkov för närvarande utarbetas ett projekt om organisation i Krivojroghäradet (Cherson-guvernementet) av en judisk sovjetrepublik av judiska kolonister, vilka befinna sig där. För närvarande uppgår antalet judiska kolonister i Krivojrog till 9,723. Kolonisternas ärenden handhas nu av 6 bysovjet.

Det uppges vara meningen att genom grundandet av denna republik söka väcka intresse bland judarna i Amerika som skulle bidraga med pengar för koloniens utvidgning, delvis också att motarbeta den zionistiska rörelsen(!).

Kommunisterna hållas nä efter i England.

Sekreteraren i det engelska kommunistpartiet Robert Stewart har dömts till 100 punds böter för spridandet av skrifter, vari "kamraterna" uppmanats att fraternisera med konungarikets soldater. Polisen är i färd med att efterspana ett hemligt kommunistiskt tryckeri, varifrån talrika flygblad distribueras bl. a. innehållande uppgifter om att myterier skulle ägt rum vid flera regementen, däribland walesiska gardet, som skulle ha erhållit allmänt kasernförbud.

Hausse på börsen!

Det har en längre tid varit flau marknad för de stora hajarna på aktiebörsen. Den i spekulationens virvel indragna allmänheten hade ju medels de stora operationerna under kristiden vingklippts så pass, att den icke hade mycket kvar att offra på Mammonsgudens altare. Länge ljödo också förgäves sorgetonerna i de stora kosmopolitiska bladen över att återvändandet av allmänhetens förtroende för en mängd industriella och andra papper lät vänta på sig. Nu tycks emellertid lyckans hjul hava vänt sig ... sens herrars favör, försåvitt ... sig om blott en manöver från ... sida i syfte att söka locka in den motsträviga publiken i spekulationen. Börshajarna skola kantänka också leva! För förra veckan kunde enligt "Svensk Finanstidning" konstateras en stegring av kursnivån med ungefär 30 milj. kr.

Allmänheten bör taga sig i akt för börshajarnas operationer och deras välvilliga språkrör i pressen, vilkas enda syfte är att komma åt hennes fattiga sparslantar!

Den statliga "hjälpen" åt privatbankerna.

Aktiebolaget Kreditkassan av 1922 redovisar för år 1925 en förlust av 6,151,384 kr., varav 5,903,646 kr. avskrivningar på engagemang. Bolaget har under fjolåret med 29,421,875 kr. medverkat vid rekonstruktionen av Nordiska handelsbanken samt lämnat sitt stöd vid konsolideringen av en mindre sparbank.

Judisk hämnd.

Förre guvernören över Ukrajna, Peljura har i Paris på öppen gata nedskjutits av en person, vilken som motiv för sitt dåd uppgivit, att därmed avsågs att utkräva hämnd på Peljura för de progromer, som anstälits på ryska judar i Ukrajna.

U. S. A:s rikedom växer alltmer!

Förenta staternas nationalförmögenhet beräknas år 1922 hava uppgått till 353 miljarder dollars och årsinkomsten å densamma under 1923 till 70 miljarder dollars. Under tioårsperioden 1912—1922 har landets nationalförmögenhet ökats med icke mindre än 72 procent.

Dechargedebatt-skådespelet.

Forts. fr. sid. 1.

het att åtala "1925 års soldatinstruktion", presterades från regeringsbänken ett försvar, värdigt den härskande kosmopolitiska regimen. Hr statsrådet förmenade "att åtal blott befordrar jäsningen o. propagandan". "Jag måste förbehålla mig rätten att i varje särskilt fall pröva om åtal bör ske". Att hr justitieministern i denna sin uppfattning har "riksförsamlingen" bakom sig visste man förut. Men att Sveriges folk i längden skall komma att nöja sig med slik utövning av det rättsvårdande kallet från justitieministerpostens innehavares sida, är knappast troligt.

Dechargedebatten i dess helhet lämnade ett nytt vittnesbörd om det rådande parlamentariska systemets totala inkompetens. Den gav partiernas främste ett tydligen mycket kärkommet tillfälle att åter en gång få visa sina oratoriska talanger för folket ute i landet. "Folket behöver skådespel", menar man tydligen alltfort. Men frågan gäller om icke folket snart fått nog av parlamentariskt skådespel?

Vårt svenska Sprit-Panama.

(Forts. fr. 2:a sid.)

den spritsmugglarna anskaffa. I detta sammanhang torde böra beaktas smugglingens sannolika omfattning och den andel i smugglingens utbredning, brattsystemets handhavande av spritregleringen kan anses ha.

Jag är säker på att de engelska whiskyfirmorna och franska resp. spanska cognacsfirmorna gärna skulle lämna medel till en annonskampanj mot det svenska systemet, som ju går ut på att hålla de utländska kvalitetsvarorna borta från svenska marknaden genom ockerpriser, för att systemet skall erhålla större vinster genom försäljning av sina hembrända och färgade alster. Den utskänkning av spritdrycker, som äger rum å våra restauranter, består icke till 2 proc. av importdrycker, utan endast av brattbränt "eau de vie" och brännvin. Eau de vie är f. ö. en alldeles oegentlig benämning, som närmast är att beteckna som "falsk ursprungsbeteckning", i det produkten borde benämnas "Svenskt Kulörbrännvin". Om fransk vara ingår som högst 1 proc. av kvantiteten borde ej detta giva rättighet till att slutprodukten benämnes med franskt namn.

Att systemet är baserat på alldeles oriktiga förutsättningar o. att det haft hela andra både verkningar och ändamål än de avsedda, ligger i öppen dag. Men systemherrarna och deras trogna politiska- och pressdrabanter söka på alla tänkbara sätt fördölja systemets absoluta bankrutt för allmänheten. Här finnas en oändlig mängd sjuka och mörka punker, som måste fram i dagsljuset. Allmänheten bör få veta i vilken utsträckning herrar politiker ej minst de socialdemokratiska riksdagsmännen äro intresserade i brattsystemet d. v. s. Vin- och spritcentralen. Blir vårt folk upplyst rörande allt detta, är det ganska visst, att den välbehövliga rensningen av det politeiska augiasstallet icke skall komma att utebli, om ej förr så efter nästa riksdagsmannaval. Ordet "Panama", som uttalats i pressen i samband med Brattsystemet är långt ifrån ett för starkt uttryck. Ett klarläggande av systemets detaljer och avslöjandet av dessa metoder skulle förvissa ställa Panamaskandalen fullständigt i skuggan.

"Antib Ratt".

Kristendomens frigörelse från judendomen.

Under det stora skolmötet i Hälsingfors förra sommaren höll professor Hjalmar Chrons ett med stort bifall mottaget föredrag, vars huvuddrag vi här återgiva.

Prof. Chrons gav en åskådlig och övertygande framställning av senare tids vetenskapliga teologiska forskningsresultat i fråga om bl. a. Genesis (Första Mose bok) samt på grundvalen därav en analys av paradissagan. Det har fastställts, att olika delar av Genesis härstamma från olika källor från 9:de och 8:de århundradena, vilka källor i sin tur gå tillbaka till ännu äldre tider. Genesis är, såsom den moderna protestantiska exegetiken ovedersägligen fastslagit, en samling sagor, d. v. s. förarbetad urgammal folktradition. Men en Homeros som skulle ha kunnat sammansmälta dessa folksägner till ett enhetligt nationalepos, har Israel icke frambragt, vilket å andra sidan är en lycka för forskningen. Nu kan man på versen, ja nästan på ordet när, ange vad som går tillbaka till de olika källsamlingarna.

Vad innehållet i dessa sagor beträffar, medger man numera icke blott bland frisinnade utan även bland konservativa protestantiska teologer, att de både i fråga om gudsuppfattning och moral lämna så mycket övrigt att önska, att det är omöjligt att betrakta dem som "Guds heliga ord". De för Nya Testamentets Gud kännetecknande egenskaperna, allvetenhet, allestädesnärvaro o. s. v. äro främmande för Genesis' gudsbegrepp, vilket alltigenom kännetecknas av stötande antropomorfismer. Och trots det monoteistiska grunddraget skimrar polyteismen igenom. Även i moraliskt hänseende står Genesis på en låg nivå. Talaren framhöll särskilt den ringaktande uppfattningen om kvinnan. Så t. ex. offrar Abraham, Lot m. fl. utan tvekan sina hustrur eller döttrars ära för sina egna intressen. Paradissagans etiska nivå är måhända ännu något lägre än Genesis' i allmänhet. Synden i sagan är barnaförseelse och följes dock av ett fruktansvärt straff, som enligt mänsklig uppfattning av förhållandet mellan skuld och straff endast motiveras av det fasansfullaste brott. Hela paradissagan har troligen fått sin ursprungliga gestaltning i Assyrien, i intet fall är den av israelitiskt ursprung.

Sin analys av paradissagan stödde tal. uteslutande på resultaten av protestantiska teologers forskningsresultat.

Hos Israel var paradissagan en omtyckt berättelse bland många, men själva syndafallet var en bisak. Först i kristendomen blev ormen lika med djävulen och syndafallet den största händelsen i människans historia intill återlösningen. Under hela medeltiden och ända till senaste tid fick paradissagan den mest ödesdigra inflytelse på social och rättslig uppfattning. Särskilt ödesdiger har den varit för kvinnans sociala och rättsliga ställning och har i hög grad fördröjt hennes likställighet med mannen. Även i den kristna konsten har paradissagan varit ett av de mest centrala motiven, ormen med kvinnohuvud o. s. v.

Tal. citerade uttalanden av konservativa protestantiska teologer, som visa, att man även bland dem är fullt på det klara med en stor del av Gamla Testamentets religiösa och moraliska undermålighet. "Teologerna böra akta sig för att försvara Guds sak som dåliga advokter". Den liberala teologien yrkar energiskt på Gamla Testamentets utmönstring ur den kanoniska bibeln. Prof. Harnach, Tysklands främste nu levande teolog, betecknar det som ett tecken på religiös och kyrklig förlamning, att Gamla Testamentet bibehålles som kanonisk skrift. Man har icke kraft och mod att låta sanningen komma till ära. Men följderna bliva mycket mer ödesdigra, om folket på andra vägar lär sig genomskåda denna brist på sanning. Det stordåd, som man nu begär av protestantismen, är Gamla Testamentets utmönstring som religiös och moralisk sanningskälla både ur bekännelse och undervisning.

Vårnyheter i Hattar

STOR SORTERING!

*

Passa tillfället.

Ett parti 1:ma Pique Tricolinskjortor med 2 kragar, storlekar 35—45, slumpas för Kr. 8:95 pr st, har förut kostat Kr. 12:50 pr st.

*

Ett parti genomvävda Zephyrskjortor, storlekar 36—46, reguljärt pris kr. 8:50 slumpas nu för Kr. 5:65.

*

HAGMANS HERREKIPERING & HANDSKMAGASIN
Sveavägen 108.
(3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.)

Varje sann fosterlandsvän

bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Besök

Raksalongen

Stora Nygatan 15.
Telefon Norr 21258.

Skicklig betjäning! Garanterat gott arbete!

Ivar Hjertén

MUSSOLINI

OCH DEN NYA DEMOKRATIEN.

Pris häft. kr. 5:25; inb. 6:75.

"— — — Den enda svenska boken om Mussolini bör studeras överallt i vårt land, där man har något intresse för världen och samtiden. — — — Hans bok är en av de mest tankeväckande, som på länge bjudits den svenska allmänheten".

Knut Hagberg i Svenska Dagbladet.

Ännu finnas

en del exemplar
TREDJE UPPLAGAN
av

"Brattska Spritkoncernen avslöjad."

Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition.

Följande uppseendeväckande, högst aktuella böcker:

Bergtagna Kr. 3:—

En ropande röst i öknen om det judiska världsherradömet Kr. 0:75

Förlåten faller eller Zions Vises Hemliga protokoll Kr. 4:—

Sändas mot postförskott, om Ni tillskriver

BOKFÖRLAGET
Box 65, Härnösand.

Tycker Ni om NATIONEN

I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

Oumbärlig för varje svensk är

Hávamál.

Av TH. STALHEIM.

I boken återges Odens högstämda sedelag på gammalnordisk vers i svensk översättning, varjämte densamma med stöd av våra fornnordiska dikter och sagor belyses från helt ny synpunkt. Varmt förordad i pressen. Fås mot kr. 1: 25 (franco mot ins. likvid) från förf:s eget förlag, Uddevalla.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift endast 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 21712 eller Norr 5899.

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
Södert. Tidn. Tryckeri 1926.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 28 Maj 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Egen biltransport. Billigaste priser!
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243.

Talmud-läran.

(Forts. fr. sid. 1.)

mens upphöjda sedelära. Härav kommer det sig också, att judarna tillfoga de icke-judiska skada så fort dem tillfälle därtill gives. Andra folks seder må i forna tider hava varit råa och tölpaktiga, de visade dock, att de kunde skilja på rätt och orätt, gott och ont, vilket också kom till synes i deras handlingar, enär det onda dock avskyddes och hatades av dem.

Icke sällan får man höra judarna säga: "Talmud har numera ingen betydelse för oss judar", "de bildade judarna hava avsagt sig Talmud" o. d. Detta förändrar dock ej sakförhållandet, ty ett folk, som en gång i tiden varit i stånd att nedskriva och såsom religionslära erkänna något sådant, som Talmud innehåller, hava därmed förrått sitt innersta väsen. Ännu i dag erkännes dock den moderniserade förenklingen av Talmud Schulchan-aruch, och bliver faktiskt strängt efterlevd. I rättrogna kretsar gäller den som judendomens tros- och sedelära. Alla rabbiners och judehantlangares motsägande förklaringar kunna intet ändra på detta faktum. Vid alla Talmudskolor är Talmud rättesnöret på samma vis som t. ex. Koran för muhammedanerna.

1888 den 25 april beedigade professor Cohen inför domstolen i Marburg, att "de i Talmud förekommande föreskrifterna äro för judarna bindande; det är deras tros- och sedelära och tillika gällande såsom lagbok (Halacha)." 1893 den 5 januari erkände t. o. m. rabbinen dr. Fink från Aurich öppet, att Schulchan-aruch var bindande för judarna just därför att den utgjorde ett sammandrag av Talmud. Detsamma intyga nutida rabbiner och judiska vetenskapsmän såväl som judar, vilka övergått till den kristna religionen. Åtskilliga fakta bevisa också, att judarna den dag som är erkänna "Schulchan-aruch" såsom gällande lagbok; icke förty förneka de det dock i det offentliga livet.

I alla tider hava judarna på allt sätt sökt motarbeta upplysning om samt översättning av de rabbinska skrifterna. Såsom belysande härför kan nämnas, hurusom, då orientalisten Eisenmenger på 1700-talet sökte utgiva sin "Avslöjad judendom", vilken blottade tusentals demoraliserande ställen i Talmud såväl som annan judisk litteratur, öppnades av judarna process mot honom, vilket ledde till, att hans arbete konfiskerades. Efter konfiskeringens upphävande erbjödo de honom 12000 gulden, en på den tiden kolossal summa, om han ville avstå från att utgiva sitt arbete. Dessutom önskade de uppköpa alla redan tryckta exemplar därav för att kunna oskadliggöra dem. Eisenmenger avslog dock hövligt men bestämt anbudet. Därefter genomdrevo judarna återigen konfiskering av de två redan tryckta delarna, denna gång med kejsarens i Wien bistånd. Efter konung Fredrich I:s av Preussen tronbestigning, då Eisenmenger redan varit död i åtskilliga år, tog konungen själv initiativet till bokens utgivning, efter att dock först hava förhört sig hos fackmän på området, vilka på grund av sakliga skäl varmt förordat detta. Kostnaderna för det vittomfattande verkets utgivning bestredos av konungen själv. — Mischnan's översättare, pastor Raabe, blev på villkor att han icke offentliggjorde sin översättning, erbjuden 3,000 Taler i kontanter tillika med en storslagen villa vid Rhen.

På liknande sätt förforo judarna till inpå 1890-talet, då Marugg i Basel helt tog ut steget och publicerade en av framstående tyska vetenskapsmän kompletterad översättning av Schulchan-aruch, israeliternas ritual och lagbok. Oaktat Marugg uttryckligen förklarade, att det icke låg någon som hälst antisemitisk tendens bakom översättningen, läto genast överrabbinerna i Krakau, Lemberg, Amsterdam, Berlin, Hamburg och Köpenhamn uti synagogorna offentliggöra en kungörelse, som stämplade det som en svår försyndelse att prenumerera på verket, då därigenom dess tillkomst och spridning befordrades. — En av de i Lemberg utkommande judiska tidningarna skrev bl. a.: "att understöda en översättning av "Schulchan-aruch" är en gemenhet såväl som gudlöshet av allra värsta slag. Översättningen skall om den verkligen kommer till till stånd, vilket Gud måtte förskona oss ifrån, försätta oss i samma elände som våra bröder i Spanien försattes i för omkring trehundra år sedan." — Ett nog så intressant och viktigt erkännande.

Enligt traktaten *Sanhedrin* 59 a och *Chaggia* 13 a ådrager sig den icke-jude, som studerar Talmud, såväl som den jude, som undervisar en icke-jude däri, dödsstraffet, ty endast döden kan försona detta, det svåraste av alla brott.

I senare tid hava judarna försökt förtaga effektiviteten av Maruggs publikation genom att själva utge en översättning som skulle vara ägnad att framställa Schulchan-aruch i ett bättre sken. I denna sin översättning återgivas emellertid blott de mest oskyldiga ställena eller iklädas föreskrifterna rent barnsliga skepnader. En av samlingarna är betitlad: "Ljusstrålar ur Talmud".

Härmed må vara nog med förklaringarna om Talmuds tillkomst och de svårigheter som mött vid översättandet av den hemliga judiska lagboken. I en följande artikel skola vi närmare ingå på själva Talmud-läran efter prof. Aug. Rohlings framställning i "Der Talmud-Jude".

Sveriges ställning bland de europeiska raserna.

(Forts. fr. sid. 1).

fast inför främmande inflytelser. De känna starkt kravet på sanning och rättvisa och iakttа därför en sakligt avvägande hållning, som ofta kommer dem att förefalla kyliga och stela. De äga utpräglat verklighetssinne, som, i förbindelse med en ofta till djärvhet stegrad handlingskraft, driver dem till vittomfattande företag. Därvid visa de en avgjord tävlingslust o. utveckla en för dem karaktäristisk saklig lidelse, medan lidelse i ordets gängse betydelse av häftiga affekter eller betonad sinnlighet ligger dem fjärran. De äro anlagda för eftertänksamhet, tystlåtenhet, beständighet, lugn i sina omdömen. Som pliktbegreppet för dem är levande, äro de benägna att fordra pliktuppfyllelse också av sin omgivning och blir härvid lätt hårda, ja, hänsynslösa, även om de alltid bevara en viss ridderlighet.

I sitt umgänge med människor äro de tillbakadragna och individualistiska, de visa föga förståelse för andra människors väsen eller åtminstone föga benägenhet att intränga däri, snarast karaktäriseras de av en viss brist på människokännedom. Sådan måste de förvärva, den är dem icke medfödd. Berättarförmåga, särskilt sinne för att skildra bragder och natur, samt böjelse för skalkaktighet äro vanliga inom den nordiska rasen. Den återhållsamhet, då det gäller att ge luft åt känslor, som är karaktäristisk för den nordiska människan, bottnar ofta i ett stort känslodjup, som icke kan eller vill uttrycka sig hastigt och livligt i ord och rörelser. Återhållsamheten kan gå ända till slutenhet och vittnar då ofta om ett dess fastare sinne, en dess starkare pålitlighet och en dess mera levande hederskänsla. Rättrådighet och tillförlitlighet äro särskilt utmärkande för de nordiska människorna. Om de besinningsfullt givit sitt ord, hålla de det sedan obrottsligt.

Deras fantasi sättes icke lätt i rörelse utan utmärker sig snarare för en lugn beständighet, dock kan den vara både djärv och rik. Den för dem icke så mycket ut i det formlösa, oändliga, utan fastmer från verklighet till verklighet. Därav den nordiska rasens statsmannabegåvning. Att alla mera betydande statsmän i Europas historia, efter vad man kan sluta sig till av bilder, äro övervägande nordiska, torde bero på den nordiska rasens överlägsna verklighetssinne, handlingskraft, självförtroende och djärvhet.

Den nordiska djärvheten stegrar sig hos enskilda individer lätt till dumdristighet, sorglöshet i fråga om den egna välfärden, lättsinne och slöseri, varvid den förtänksamhet, som i regel utmärker rasen, träder tillbaka. Den nordiska böjelsen för ett sorglöst och fritt liv visar sig även i det förhållandet, att just den nordiska människan vissa tider tyckes ha ett formligt behov av att leva i glädje och lättja eller att bekymmerslöst hänge sig åt kroppsövningar, fotvandring, resor o. s. v. Stadslivet verkar mycket mera upprivande på nordiska människor än på någon annan europeisk ras (kanske med undantag för den dinariska). Den nordiska människan äger (liksom den dinariska) en utpräglad naturkänsla".

Sverige är, enligt Günther, — om man bortser från de av lappar och finnar befolkade delarna, från vilka här, som i Norge, ett visst innerasiatiskt och ostbaltiskt inslag stammar — det jämförelsevis renast nordiska landet överhuvudtaget. Befolkningen i de båda sydligaste landskapen är dock i ännu märkbar grad uppblandad med ostligt blod. Annars är Sverige i rashänseende ett särdeles enhetligt område, endast att förlikna med det så gott som helt och hållet västliga Spanien.

Den nordiska rasen tyckes vara renast i landskapen kring Vättern (Värmland, Örebro län, Skaraborgs län, Jönköpings län, Kronobergs län) samt därnäst i Jämtland och Dalarne. Dessa äro de renast nordiska områdena i världen. Sverige har i runt tal 13 proc. kortskallar. Det är därför förståeligt, varför forskningen alltjämt velat betrakta detta svenska område som den nordiska rasens egentliga hem. — Till följd av sambandet med Finland har från detta land insipprat tämligen mycket ostbaltiskt blod till Sverige, och än mer nordiskt blod har från Sverige strömmat över till Finland. Man torde kunna uppskatta den nordiska beståndsdelen i svenskt blod till över 80 proc. i norskt till omkring 75—80 proc.

OSCAR JANSSON
Låstmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

HOTELL KUNG CARL
Birger Jarlsgatan 23
Telefon: NAMNANROP
Rekommenderas!

RÅDHUS-RESTAURANTEN
HANTVERKAREGATAN 4
MUSIK dagligen av FERNQUISTS Solistkapell.
Tel. 31408

Rörstrands-Buffén
21 Rörstrandsgatan 21
Tel.: 14067. REKOMMENDERAS!

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

Kem. Tekn. Fabr. Globens näringsmedel "GLOBIN" bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer. Prova och ta själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder tröttt och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Nyckeln till hälsa
är att rensa magen och tarmarna från osunda rester, utdriva urinsyra från kroppen samt uppfriska blodet, därmed avlägsna själva orsaken till illamående och sjukdomar.
En huskur Frukt-Salt-Samarin är härtill synnerligen välgörande.
Magsyra och Huvudvärk försvinna. Värk i kroppen, Reumatism och Nervsmärtor skingras. Hälsa, krafter och Välmående återvinnas.
Frukt-Salt-Samarin verkar välgörande på hela organismen och omedelbart uppfriskande. Pris pr burk kr. 2:50. Erhålles pr postförskott från Cederroths Tekniska Fabrik, Sthlm.
(Säljes å Apotek, Drog-, Kemikalie- & Färghandel m. fl.)

NI gör Edra beställningar av alla slag av bok- och accidenstryck fördelaktigast hos oss
BOKINDUSTRIAKTIEBOLAGET
NORMIA
Infordra offert!
Olofsgatan 5. Norr 3616.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS
Tel 9578. Norr 6815
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Café CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 6
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar
Tel N 6389

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 18056.
Åberopa denna annons.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr.
Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

O. L. LUNDHOLMS
HERRSKRÄDDERI.
Barnhusgat. 2, 1 2 tr. Tel. Norr 15307
(Hörnet av Drottninggatan.)
Emottager beställningar å alla slags herrkläder, såväl uniformer som civila.
Modernt snitt efter senaste modejournal och förstklassig arbete.
Goda in- och utländska moderna tyger ständigt på lager.
HUMANA PRISER!
Goda betalningsvillkor!

Plåtar & Films
Framkallning & Kopiering
fördelaktigast hos
Östermalms Elektr. Affär
NYBROGAT 15 A. - tel. 6280.

GYNNA
NATIONENS
ANNONSÖRER!

LITTERATUR.

Louis de Geer: Politiska hågkomster från åren 1901—1921. (P. A. Norstedt & Söners förlag, Stockholm 1926.)

Louis de Geer d. y. är som bekant son till skaparen av "det nya representationsskicket", en misslyckad omstuvning av det engelska tvåkammarsystemet, vilket saknar varje kontakt med svensk politisk tradition, som ju bygger på intressen och kvalificerad representation.

Landshövding de Geer tog vid 1901 års riksdag vid 46 års ålder sitt inträde i det politiska livet i egenskap av "frihandlare". Vid 1905 års riksdag hade tullfrågan förlorat sitt dominerande inflytande och frihandelspartiet omdöptes till "Första kammarens moderata parti", vilket i sin tur sprängdes vid 1912 års riksdag, varvid de G. anmälde inträde i Liberala samlingspartiet. Såsom liberal var de Geer mycket för utsträckt rösträtt samtidigt som han var en bestämd motståndare till det proportionella valsättet, vilket han deklarerade redan vid 1902 års riksdag, då den von Otterska regeringen med Hj. Hammarskjöld som justitieminister framlagt sitt rösträttsförslag och biskop Billing i strid däremot väckt skrivelseförslag, innefattande begäran om en från alla synpunkter fullständig utredning av frågan, varvid borde undersökas lämpligheten av införande av allmän rösträtt med proportionella val. År 1904 under Boströmska regeringen var "rösträttsröran" åter före, men regeringens förslag, grundat på allmän rösträtt med proportionella val, föll. Vid följande års riksdag framlade Boström, som sedan under riksdagen efträddes av Ramstedt som regeringschef, ett i allt väsentligt lika förslag som vid 1904 års riksdag, vilket dock även det avvisades. År 1906 framfördes av den Staaffska regeringen ett nytt förslag, utan proportionella val, vilket också föll igenom. Som bekant fick rösträttsfrågan sin lösning under 1907 års riksdag och hr Lindmans statsministerskap. De Geer yrkade vid denna riksdag, att reformen måtte inskränkas till att omfatta allenast frågan om valrätten till andra kammaren samt att i detta avseende Staaffska förslaget måtte bifallas, och varnade ännu en gång för proportionalismen, men riksdagen "tyckte mer om Lindman än om Staaff". Daniel Persson i Tällberg framhöll motionsvis, att då det stora flertalet av folket ej hyste några vidare sympatier för den proportionella valmetoden, så borde man se till, att folket finge ersättning för detta valsätts olägenheter genom ytterligare nedsättning av valbarhetscensus till första kammaren, något som ock blev riksdagens beslut; enligt de Geer: "Lindmanska regeringen hade visserligen ej själv segrat, men skaffat Tällberg seger."

De Geer höll redan 1907 på kollektivavtal för jordbruksarbetarne. Vid 1909 års generalstrejk var han, enligt yttrande av generalbefälhavaren i distriktet, "den minst nervösa av de civila myndigheter denne kommit i beröring med kung Oscars hållning." —

Beträffande unionen var de Geer redan på ett tidigt stadium av frågan för Norges frihet och sympatiserade sedan med kung Oscars hållning.

Kapitlet om "Interparlamentariska unionen och föreningarna Norden" är av föga intresse.

Ehuru liberal och fredsvän har de Geer alltid hållit på ett starkt försvarsväsen för Sverige och fruktade tidig. i motsats till Karl Staaff inträffande: av "commercial wars". Sedan Bondetåget vållat Staaffs avgång, var de Geer påtänkt till statsminister, men lyckades ej med ministärbildning.

De Geer's "statsministerepisod" 1920 var som bekant av kort varaktighet. Till utrikesminister tog han sin släkting greve Herman Wrangel och valde därefter, efter samråd med greve Hugo Hamilton, till ministrar Elmqvist, Bergqvist, Ekeberg, Nils Hansson, Murray o. Dahlberg. För finans- o. handelsdepartementen hade han svårt att få chefer; Beskow fick ej för Höganäsbolaget och bankdirektör Rydbeck ej för Skandinaviska Kreditaktiebolaget, Hypoteksbanksdirektör Tamm och numera generaltulldirektör Ericsson ställde sig i stället till förfogande. Sist besattes krigsministerportföljen. "Ehuru det möjligen varit politiskt klokt att för denna plats skaffa en civil innehavare, vände jag mig", säger de Geer, "i fullt samförstånd med mina förutvarande kolleger till generalmajor Hammarskjöld, vilken framför andra kandidater hade det företrädet att vara väl inne i det kroniska försvarskommissionsarbetet".

De Geerska ministären föll, framhåller till slut de Geer helt blygsamt, icke på grund av kaffetullens öde utan på grund av "att jag förstod, att majoriteten av regeringsledamöterna önskade min avgång för att erhålla en kraftigare ledning". Det utvisar hos de Geer en sann aristokratisk modighet att sätta dessa ord i tryck. En av hans gamla vänner, presidenten Afzelius, yttrade också i brev till de Geer efter hans avgång från statsministerämbetet: "Lyckligtvis förlorade Du intet av personlig aktning — för att icke tala om Dina gamla vänners tillgivenhet. Även sådant kan man förlora på politiken."

Lothar.

Endast fascismen kan rädda Sverige!

(Forts. fr. sid. 1.)

byggt upp, är murken till grunden, trots att den ännu utåt visar en imponerande bild. Fackföreningarna hava givevis haft ett visst berättigande gentemot den utsugning av arbetskraft, som storkapitalisterna gjort sig skyldiga till. Men när de börjat att knyta internationella förbindelser och taga order från utlandet rörande vad de skola göra här hemma, då är det uppenbart, att vår självständighet allvarligt är i fara. Frihetstiden på 1700-talet och den i våra dagar hava åtskilliga likheter inbördes. Då, liksom nu, togo svenska män order av utlandet och vi veta även alla, huru det höll på att gå. Skillnaden mellan våra dagar och den tiden är endast den, att då kunde Sveriges konung träda fram och utföra en räddande insats för land och folk. Nu är konungen totalt maktlös och sålunda förhindrad att, om han också ville, kunna rädda landet. Och den svenska överklassen är på några få undantag när mera begiven på nöjen än lusten att göra något för sitt land.

Det måste under dessa förhållanden vara från Sveriges arbetare och bönder, som huvudstyrkan av det till räddningen villiga folket skall komma. De nationellt tänkande böra besinna detta och därefter även inrikta sitt handlande. Ty ett svenskt Sverige kan icke nås på annat sätt än att arbetarna medverka därtill. I denna stund äro också konjunkturerna mycket gynnsamma för den nationella saken. Det går icke längre så lätt att trumfa uti massorna de socialistiska fraserna, enär dessa numera haft tillfälle att konstatera de socialistiska experimentens fiasko så att vindarna börjat blåsa åt ett helt annat håll. Beslutet om vårt försvars nedskrotande vid 1925 års riksdag gav sista stöten åt det förtroende, som socialistledarna till äventyrs hade kvar. Det gäller därför att nu utnyttja tillfället. Vad närmast fordras det är män, vilka kunna och vilja sätta in sin kraft på att svetsa ihop leden till en orygglig fylkning. Härvid måste dock tillses, att de politiska strebrarna hållas utanför så att de ej må beredas tillfälle att på sitt vanliga kända vis driva provokation och förstöra rörelsen. Ett är säkert, och det är, att tiden är mogen.

Harry Lindblad.

Kommunistisk attack mot italienska fascister i Paris.

Italienske justitieministern, Rocco, skulle för några dagar sedan, ledsagad av en skara fascister, nedlägga en krans på den okände soldatens grav i Paris. Detta passade emellertid icke det judiska överkommandot i den franska huvudstaden, som lät utkommendera en skara kommunister, vilka störde högtidligheten och mottogo processionen med ropen "Ned med Mussolini, leve Matteotti!" De sökte vid graven att hindra Rocco från att tala, varvid det kom till slagsmål och polisen tvangs att ingripa och företaga en del arresteringar.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 23. Fredagen den 4 Juni 1926. Årg. 2.

Fram för den nationella fascismen!

Uti vår ledande artikel i föreg. nummer påvisades huru 1926 års riksdag så fullständigt som gärna tänkbart grusat den sista lilla förhoppning, som tilläventyrs kunnat finnas kvar på en sinnesförändring till det bättre hos de män, vilka i denna stund svara för landets öden. Den korrumperade statsmakten har bekymmerslöst fortsatt i de gamla hjulspåren, sysslande med socialpolitiskt kvacksalveri och totalt åsidosättande våra nationella livsfrågor. De kosmopolitiska finansherrarna befinna sig uppenbart alltjämt i orubbad besittning av sin illegala ställning som regerande "hemlig statsmakt" d. v. s. "stat i staten", med bevarad obegränsad frihet att ekonomiskt utplundra och med sin lögnpropaganda förgifta vårt folks moral och allmänna tänkesätt. Det av denna "hemliga regeringsmakt" framtvingade landsförrädiska nedrustningsbeslutet har vidhållits och de bevisade storsvindlerierna inom spritmonopolet, där det rört sig om rena förskingringar av statsmedel, hava på det mest utmanande sätt skyddats av regering och riksdag, vilka genom dessa såväl som sina övriga åtgöranden fullständigt förverkat all rätt till förtroende och aktning från folkets sida. Detta har nu till yttermera visso fått klargjort för sig, att de sig som "stat i staten" etablerade storfinansherrarna med de begge husen Wallenberg och Bonnier i spetsen icke äro benägna att ens det allra minsta giva efter på sin orättmätigt förvärvade och till landets och folkets skada utövade makt. Och eftersom de visat sig nödvändigt vilja striden, skola d eocksä få den!

I en mängd artiklar har här redan klargjorts huru den hos oss numera allsmäktigt regerande kosmopolitiska storfinansen påtvingat vårt folk en skenkultur i de tusen falska idéernas namn, vilken steg för steg undanträngt vår gamla hedervärda svenska kultur, i det enda syftet att demoralisera och förvirra folkets tänkesätt och dymedels göra det tjänligt för den internationella finansmaktens planer på dess ekonomiska utplundring och bringande i finansiellt och politiskt slaveri under sin spira. Och till förverkligandet av dessa planer hava vår tids svenska statsmän och politiker lånat sin medverkan. Medan de "borgerliga" politiska koryféerna gjort vad i deras makt stått för att inpränta hos de bildade klasserna sina lögnteser, hava de "socialistiska" utvecklat sin yttersta energi för förgiftande av massornas tänkesätt med sina lögnteorier. De hava på de båda sidorna med samma egoistiska hänförelse — i intimt hemligt samförstånd — tjänat sin gemensamma höga uppdragsgivare och herre: den folksöndrande och folkutplundrande kosmopolitiska storfinansen, vilken också rikligen vetat att belöna sina tjänsteandar med icke blott ära och berömdhet utan också allsköns materiella förmåner. Så kommer det sig, att vi den dag, som är, befinna oss i en statsskuld till "kapitalets herrar" på bortåt ett par miljarder, med en statsmakt av det parodiska slaget och ett förnuftsvidrigt representationssystem, grundat på intressemotsatser hos vårt folk, vilka endast finnas till i de moraliskt urspårade politiska lycksökarnas hjärnor. Dessa senare hava t. o. m. befriats från all skyldighet att tänka, i det kosmopoliternas vetenskapliga "experter" och texutläggare i den korrumperade dagspressen välvilligt åtagit sig den saken.

För varje ansvarskännande, fosterländskt sinnad medborgare måste det nu stå klart, att detta tillstånd icke längre kan få fortfara. Det härskande politiska korruptionsväldet måste brytas, innan vi såsom folk och stat bragts till undergången. En folkresning måste i det syftet åvägabringas, en lika målmedveten som hänsynsös sådan, som tar sikte på det politiska livets i vårt land restaurerande därhän, att regering och riksdag komma att motsvara sina ändamål till folkets bästa. "Den hemliga statsmakten" måste försvinna, den officiella statsmaktens auktoritet återupprättas och vårt representationsoch styrelseskick åter avpassas för sina uppgifter i statssamhällets tjänst under former, som bereda de därinom förefintliga naturliga intressegrupperna av medborgare tillfälle att göra sitt rättmätiga inflytande på lagstiftningen gällande, så att de olika gruppernas intressen inom ramen av det helas väl må bliva vederbörligt tillgodosedda. Härvid måste även sörjas för, att den mognade erfarenheten och de inom nationen förefintliga högre kvalifikationerna och insikterna i allmänna ting till lagstiftningens och statsstyrelsens och därmed även folkets i dess helhet gagn må komma till vederbörligt utnyttjande. En för sin uppgift tjänlig statsordning måste åstadkommas, som garanterar en kvalificerad o. stark statsstyrelse och en kvalificerande folkrepresentation, som förhindra den nu florerande lögnpropagandans nedbrytande

(Forts. fr. 2:a sid.)

Ekmansregering — en ny utmaning mot det nationella Sverige.

Ministären Sandler har skattat åt förgängelsen. Med några känslor av saknad eller sorg mottogs förvisso icke detta meddelande av Sveriges folk, när det på onsdagen tillkännagavs. Ty hr. Sandlers regering var från början till slut en den fullkomligaste parodi på statsregering — en sorglig illustration till det rådande förfallet inom regeringsmakten i vårt land. Den föll enligt beräkning på arbetslöshetsdirektivfrågan, vilken ansågs erbjuda den mest gynnsamma agitatoriska plattformen för kommande val. Ministären Sandlers hela gärning viftnar om, att den intet annat varit än ett lydigt redskap åt den numera allsmäktigt härskande plutokratien. Dess främsta bragd var härunder nedskrotandet av landets försvarsväsen. I allt övrigt präglades dess verksamhet av en orygglig vakthållning kring den land och folk utplundrande kosmopolitiska storfinansen samt visad utomordentlig välvilja gentemot de svenskfientliga, samhällsomstörtande strävandena såsom i ett flertal artiklar i denna tidning påvisats. — En "folkets regering" i sin prydno.

Om ministären Sandlers, en av de sämsta regeringar vårt land någonsin haft, fall alltså icke ger anledning till några känslor av saknad eller sorg hos svenska folket, så erbjuder beklagligtvis ej den nyinträdda situationen några utsikter till en för land o. folk lycklig eller acceptabel parlamentarisk regeringskombination. Efter hr Sandlers inlämnande av sin regeringsansökan på onsdagsförmiddagen och efter det konungen konfererat med kamrarnas talmän och partiernas ledare, lämnades på middagen samma dag uppdraget att bilda ny regering åt bankofullmäktigen C. G. Ekman. Enligt vad tillkännagivits skulle hr Ekman önska en regering på bred basis och bland de namn, som i första rummet nämnts såsom lämpliga för "den breda basisen" var naturligtvis även den beryktade kosmopolitiske Wallenbergsadvokaten Eliel Lövgren, hrr Ekmans och Sandlers bålde medkämpe i striden för nedrustningen.

I vårt förra nummer framhöllo vi såsom något högst sannolikt, att chefen för den sig falskeligen som kristen utgivande förbudsrörelsen, hr C. G. Ekman skulle komma att honoreras med statsministerämbetet som erkänsla för sin tjänstvilliga, betydelsefulla medverkan till det svenska nationalförsvarets förstörande. Som nominell ledare för den ökända amerikanska Antisaloonligans härvarande filial, "den kristna förbudsrörelsen", vars verkliga syftning och tendenser ju äro av helt annan slag än de officiellt förgivna, har han heltvisst också gjort sig förtjänt av de folksöndrande och demoraliserande

(Forts. å sid. 2).

DEN JUDISKA VÄRDSFINANSENS PLANER.

Den judiska penningmaktens styrka beror på dess internationalism d. v. s. dess internationella sammanhang. Den breder ut sig i en kedja av lånebanker och centra för "finansiell kontroll" över hela världen och befinner sig i den ekonomiska kampen alltid på den sida, som arbetar till judarnas fördel. Dess huvudcentrum var länge Frankfurt am M., Rotschilddynastiens hemort, men har numera flyttats över till Newyork. Från alla håll strömmar guldet till U. S. A., där det samlas i de judiska bankirernas, i Nord- o. Sydamerika, kassavalv. Detta sker dock icke för att denna världsdel skall beredas tillfälle att ekonomiskt blomstra upp utan för att därifrån mobilisera den judiska finansmakten till en fortsatt förtvivlad kamp i den judiska imperialismens tjänst. Men denna fruktansvärda finansmakt darrar nu. Den har också anledning därtill. Ty det blod, som flutit under världskriget och vars vinster fortfarande flyta in till den internationella judiska finansen, klibbar fast vid densamma. Man rädes för avslöjandets dag, skriver Henry Ford i sitt arbete "Den internationella juden", vars mest intressanta delar — varur detta är hämtat — utesluttis i den svenska översättningen förmodligen förmodligen såsom varande alltför utmanande. I fortsättningen heter det:

Enstaka judiska lånebanker i de olika länderna, huru stora de än voro, skulle utan inbördes sammanhang icke behöva utgöra något hotfullt eller i och för sig särdeles beaktansvärt. Trots det faktum, att de rikaste bankirerna i världen äro judar, skulle de icke väcka någon större oro som blott och bart isolerade faktorer. Ty i genomgående öppna bank- och växelaffärer bruka judarna i regel icke ha någon större framgång. Rotschildarna voro aldrig bankirer i egentlig mening; de voro penningutlånare åt nationer, vilkas folkrepresentanter de mutat till att upptaga lån. De gjorde sina affärer efter ockrarens mönster, vilken förleder den rike mannens son till att upplåna pengar i vetskap om att fadern kommer att betala. Detta slag av affärer förtjäna icke namn av bankverksamhet i egentlig mening.

Den enskilda judiska bankeller bankirfirman, intresserar oss emellertid i detta sammanhang mindre. Judarnas eftersägare bland icke-judar ha i regel svårt att förstå det verkliga sakförhållandet. De mena, att den enskilda judiska affärsmannen har lika mycket rätt till sin affärsvinst som någon annan. Naturligtvis har han det också, om den förvärvas på ärligt sätt. Ingen har heller påstått något annat? Men när man har att göra med en enda stor kedja av finansekonulat världen runt, vilka alla äro förenade till ett system, som varken kunna annas som amerikanska, engelska, franska, tyska, italienska eller svenska banker utan samtliga äro medlemmar av ett judiskt världsbankssystem, då hava vi icke längre med enskilda individer jämnställda med andra för sin utkomst arbetande enskilda individer. Man har då att göra med en internationell kraft, en jättekraft på gott eller ont. Denna verkar, olyckligtvis också såsom av fortsättningen framgår, i övervägande ond riktning.

Det judiska världsbankssystemet går det icke nödvändigt, att i varje land en judisk bankirfirma står vid ledningen som den största. Det är världskedjans rikedom och inflytande, som ger styrkan. I Amerika är t. ex. Kuhn, Loeb & Co. långt ifrån den största bankirfirman. Likväl är det från dess kontor, som den finansplan härleder sig, som i närvarande stund behärskar landets penningsystem. Paul Warburg, den kände medlemmen av den judiska världsfinanstrusten, fick åtnjuta en viss oförtjänt finansiell ryktbarhet och makt genom påtryckning av köpt prestige i statsofficiella kretsar. Hans mäktiga judiska bundsförvanter i finanstrusten fällde härvid utslaget. Detta Warburgs inflytande i intim förening med andra judars, såsom Sterns, Fürstenbergs, Sonnenscheins i Förenta staterna tillsammans med Sassons, Samuel's o. Bleichroeder's på andra platser o. s. v.

Forts. å sid 3.

Det klarnar kring "antifascistrevolutionen" i Polen.

Det har nu klarnat så pass mycket kring "antifascistrevolutionen" i Polen, att dess reela karaktär mera tydligt börja framskymta. De första utläggningarna i den ledande liberala pressen i Europa, att revolutionen framdrivits som en neutraliserande åtgärd till förhindrande av en befarad fascistisk restaurering av det polska samhället i nationell anda, framstå såsom alltmera välgrundade. Händelseförloppets utveckling synes ge vid handen, att marskalk Pilsudski i god tro utnyttjats av de "internationalistiska" kretsarna. Av allt att döma har han i demokratiens tecken verkligen önskat Polens nationella restaurerande men härvid förbisett eller underskattat valören av och syftningen hos de krafter inom demokratien, som visserligen understött hans aspirationer, ehuru av helt andra bevekelsegrunder än dem som motiverat Pilsudskis uppträdande. Man kan icke undgå det intrycket, att denne om och omedvetet, såsom så ofta är fallet med demokrater, fått tjänstgöra som redskap i de hemliga makters händer, som i vår tid regera demokratien. Den naturliga konsekvensen av den roll Pilsudski spelat visar sig också redan. Han har fått träda åt sidan under former, som vittna om omisskänlig personlig besvikelse inför resultatet av sin "revolution". Redan före presidentvalet lät Pilsudski tillkännagva sin uppfattning rörande den rådande parlamentarismen såsom oändamålsenlig o. skadlig ur statssamhällets synpunkt. Han ville visserligen icke utöva något som helst tvång på nationalförsamlingen men förklarade sig dock i händelse av val till president fordra en viss utökad maktbefogenhet, som möjliggjorde genomförandet av vissa nödvändiga författningsändringar. På något sådant var dock tydligen icke den demokrati, som förhjälpt honom till "segern", villig att gå med.

Vid presidentvalet i måndags valdes Pilsudski med 242 röster mot 193 till republiken Polens president. Omedelbart efter valets förrättande lät han emellertid, meddela att han vägrade att mottaga presidentämbetet. "Anledningen till hans avböjande uppgavs vara, att man förvägrat honom de garantier för en författningsändring som han fordrat. I Pilsudskis ställe utsåg nationalförsamlingen därpå till president professor Mosciehi. I ett uttalande till pressen har Pilsudski förklarat, att tvenne vägar stått honom öppna, dels den som diktator, dels den, som möjliggjorde en utveckling av situationen under lagliga former. Han hade valt den senare. Huruvida det i själva verket varit Pilsudski, som träffat valet av väg, torde

Forts. å sid. 2.

Nu kan det vara nog!

Vissa socialdemokratiska och kommunistiska språkrör för omstörtningssträvandena mot det svenska samhället utösa f. n. sin vredes galla över Stockholms polismästare, hr Härleman, för det ej denne funnit för gott att fråga höga vederbörande till råds i sina dispositioner i ämbetets utövning. "Folkets Dagblad Politiken" och "Arbetet" i Malmö skria våldsamt om "fascistiska tendenser" hos polisledningen och påfordra hr Härlemans tillbakaträdande. Det är knappast heller mycket att undra över att kammen växer alltmera på de storordiga herrarna i de kosmopolitiska revolutionsbladen, vilka ju långt före detta bort vara förpassade över gränsen till det land, det sovjetska lyckolandet, där de rätteligen höra hemma, ty toleransen från den svenska statsmaktens och de svenska myndigheternas sida gentemot de obscura förehavandena har varit av det direkt komprometterande slaget. Det fattades nu bara, att Stockholms polismästare också lämnade gardet fritt för revolutionsinternationalens stolta garde — vilket dock vissa "borgerliga" kretsar i huvudstaden tydligen med förtjusning skulle se. Det gäller för de nationellt sinnade i vårt land att på lämpligt sätt låta även dessa senare förstå, att deras "tolerans" icke längre kommer att tolereras!

Nationell militärdiktatur i Portugal.

Den nationella självbevarelseinstinkten gentemot de internationalistiska förstörelsesträvandena gör sig bland Europas folk allmera allmänt och aktivt gällande. Den tid är tydligen icke så avlägsen, då det skall kunna talas om ett Europa i resning mot de kosmopolitiska förtryckarna. För dagen är att omnämna en nationalistisk militärrevolt i Portugal, vars innebörd och konsekvenser visserligen i detta nu icke låta sig närmare överskåda. Revolten, som letts av generalen Cabecedas, har uppgivits icke åsyfta den republikanska statsordningens förändring utan endast en ny regeringsregim. Den gamla regeringen har trätt tillbaka och general Cabecedas övertagit regeringsansvaret med samtliga portföljer under former, vilka anses innebära diktatur.

MELLANSVENSKA MALMFÄLTENS BOLAGSSTÄMMA.

Huru en balansräkning i ett utplundrat jättebolag kan se ut.

Årets bolagsstämma med delägarne i A.-B. Mellansvenska Malmfälten hölls den 29 sistlidne maj.

Rörande bolagets ställning hänvisade styrelsen till följande:

Balansräkning per 31 december 1925.

DEBET:

Jordegendomar		Kr.	266,817:88
Aktier i främmande företag:			
250 st. aktier i Bergslagens Järnvaru A.-B.	1:—		
62 st. andelar i Persbo Elektriska Distributionsförening u. p. a.	1:—	„	2:—
Aktier i dotterbolagen:			
5996 st. aktier i Håksbergs Nya Gruv-A.-B.	4,163,500:—		
2496 st. aktier i Ickorrbottens Gruvaktiebolag	2,649,500:—		
496 st. aktier i Mossgruvornas Gruv-A.-B.	51,000:—	„	6,864,000:—
Fastigheter o. anläggn. vid Salsta gruvfält o. Mossgruvorna		„	958,360:16
Fordringar hos dotterbolagen		„	13,630,065:08
Malm i lager		„	153,755:08
Förrådsinventarier		„	142,195:85
Diverse debitorer		„	102,617:06
Kassabehållningar		„	4,931:49
Vinst- & Förlust:			
Balanserad förlust	5,822,045:63		
Förlust under 1925	875,751:—	„	6,697,796:63
		Kronor	28,815,543:01

KREDIT:

Aktiekapitalet		Kr.	18,000,000:—
Diverse kreditorer		„	10,566,491:04
Delcrederefonden		„	240,051:97
Ansvarsförbindelse till Sv. Arbetsgivareföreningen	19,000:—		
		Kronor	28,815,543:01

Den 4 Juni.

Socialdemokraterna och kommunisterna som storfinansens hantlangare.

Såsom förut här omnämnts igångsattes på sin tid den av judarna Lasalle och Marx grundade socialdemokratien på uppdrag av den internationella judiska överhögheten såsom ett i och för sig ytterst viktigt led i judendomens kamp för de kristna fokens underkuvande och förverkligandet av dess tusenåriga dröm efter världsherravälde. Det första stora anloppet mot de nationella, kristna samhällena hade skett genom liberalismen, som placerade börsens aristakrati i maktens högsäte i stället för den nationella bördens, vilken antingen togs av daga eller sattes ur sina förutvarande privilegier, ehuru m. rätt att fortfarande leva. Med socialdemokratiens framdrivande iscensattes det andra stora anloppet, som ytterligare utökade judendomens ekonomiska och politiska maktställning i samhällena. Genom etablerandet av allmän söndring och massornas hetsande mot "överklassamhället" undergrävdes det nationella samhällets grundvalar. Samtidigt vanns genom de lägre klassernas hetsande mot de nationella besittarna och företagarna, att folkets uppmärksamhet vändes bort från de verkliga utsugarna, finanskapitalisterna, vilka under den rådande inre oron och striden beredes tillfälle att än vidare befästa och utveckla dena sin maktställning i samhället. Ekonomiskt ger den sig också den dag som är här i landet tillkänna genom en framprovocerad statsskuld till "kapitalets herrar" på bortåt ett par miljarder kronor, i bank- och andra truster och lagstridiga monopol etc., vilka intill märgen utpressa folkets breda lager; politiskt presenterar sig i denna stund den judiska makten uti av storfinansen avhängiga regeringar samt genom ett absurt representationssystem grundat på de judiska lögnerna om intressen efter "borgare", "socialister" och "kommunister", de förstnämnda uppdelade i "höger", "liberaler" och "frisinnade". Det tredje stort anloppet, "kommunismen", som beräknas definitivt skola föra 'Guds utvalda folk' till seger såväl ekonomiskt som politiskt, förberedes och iscensättes nu i olika länder som bäst med Newyorks Wallstreet som högsta financier. Och de "borgerliga" och "socialistiska" ledarna visa sig i allmänhet även hos oss icke obenägna att lyssna till de ljuva locktonerna från Mammons blodbestänkta överstepräster.

Samtliga de nämnda, under nuvarande "demokratiska" regim nyttjade politiska grupperna äro alltså i verkligheten barn av samma fader: den hemligt regerande, folksöndrande judiska storfinansen. Deras verksamhet är också i allt väsentligt inriktad på att i trohet och lydnad under sin skapare och herre tillvarataga och skydda dennes intressen, fullkomligt oavsett om de därmed komma i konflikt med lag och författning eller om de råka att förstöra oersättliga nationella värden. Ett belysande praktiskt exempel på den roll, de "antikapitalistiska" socialdemokratiska partierna härvid spela, är dessas vid årets riksdag öppet deklarerade ställning till det svindlareföretag, som heter Spritmonopolet. Behandlingen i andra kammaren av motionerna om en extra revision av Spritmonopolets hela hittillsvarande verksamhet gav nog så tydligt vid handen, huru det i denna fråga i verkligheten ligger till. Trots den stockholmska kosmopolitiska dagspressens iakttagna "isande tystnad" kring de uppdagade svindlerierna, hade icke en viss orosstämning kunnat undgås i riksdagen, när frågan äntligen skulle före. På den "borgerliga" sidan vågade man sig icke efter allt vad som kommit i dagen kommendera upp representanterna i parti — amiralen på "högerns" flaggskepp liksom statens s. k. jourhavande direktör lyste begge med sin frånvaro. — Något uppbådande partivis ansågs förmodligen ej heller på den "borgerliga" sidan behövligt då de säkra rösterna inom vänsterpartierna, som en corps kommenderades upp till förmån för sprifinansen, beräknades trygga segern åt denna. Kostbart var det emellertid att dagen efter avgörandet läsa det Bonnierska Svenska Dagbladet förebrå de "borgerliga" att de icke mangrannt slutit upp till förhindrande av en "socialistisk" seger. Den stygga förebråelsen gick — något som skribenten tydligen förbisåg — främst ut över den store amiralen, vilken såsom nämnts svek i stridens allvarsstund. Men som ju amiralen förmenas vara en skicklig manövrant kan han förmodligen också försvara denna sin manöver inför herrarna i det kosmopolitiska "borgarebladet".

Genom de socialdemokratiska och kommunistiska partiernas uppslutning till förmån för de bevisade svindlerierna inom Spritmonopolet hava de inför allt folket åter en gång i handling visat sin roll som den judiska utplundrarefinansens lydiga hantlangare, det och intet annat. Denna har varit så förtänksam att icke blott bereda sina "borgerliga" koryféer tillfällen till rikliga extra inkomster i form av ledamotskap i bank- o. bolagsstyrelser etc. utan också sörjt för "de små" i riksdagen genom att tillförsäkra dessa visserligen i och för sig visst icke små "hackor" från institutioner sådana som sprittrusten. Så nog är det kosmopolitiska parlamentariska sysemet såsom sådant välorganiserat! Socialisternas och kommunisternas ställningstagande mot en undersökning av Spritmonopolet kan självfallet icke tydas annorlunda än att de båda partierna måste stå i ett sådant förhållande till den inom detsamma manipulerande storfinansen att de varit direkt förpliktade att i varje situation slå vakt kring dess intressen. Med kännedom om den av monopolherrarna praktiserade metoden att utdela "gåvor" av statsmedel till sådana institutioner och föreningar, vilkas "förståelse" de varit angelägna att vinna, har man ingen anledning tänka sig, att dessa politiska partier, som nu i det avgörande ögonblicket såsom en trogen skyddsvakt slöto upp kring spritfinansintresset, icke skulle hava ihågkommits med mycket betydande "gåvor" av staten tillhöriga medel, vilka heltsäkert också i icke oväsentlig grad bidragit till de "antikapitalistiska" partiernas stora framgångar vid senaste valen. Att vederbörande hade högst allvarliga saker att fördölja, kan man förstå av en sådan omständighet som att hr Värner Rydén, vars namn offentligt omnämnts i samband med den mystiska utlåningen av 700,000 kronorna i Stockholms Allmänna Restaurang-Aktiebolag samma år Svensk Import-kraschen inträffade, vid röstningen i andra kammaren röstade emot revision. Hr Rydén om någon borde, kan det tyckas, ha haft anledning att önska en klarläggande utredning, försåvitt den offentligt framförda misstanken varit utan grund. Hans röstande emot kan icke gärna tydas på mera än ett sätt.

Socialdemokraternas o. kommunisternas uppslutning i parti i riksdagen kring spritfinansintresset stod i full harmoni med deras regerings förut deklarerade ställning i frågan. Att ministären Sandler i särdeles hög grad var intresserad av den nuvarande svindlareregimens inom spritmonopolet upprätthållande, torde numera kunna anses höjt över allt tvivel. "Socialistregeringens" hållning i denna fråga utgör ett för alla uppenbart bevis för det i denna tidning ofta upprepade påståendet, att socialister och kommunister i verkligheten endast äro lydiga drängar åt den folkutplundrande judiska storfinansen. Hr Sandler har emellertid en alldeles säskild bragd på sitt konto, som icke kommer att gömmas åt glömskan, nämligen hans bortslumpande till finansherrarna av statens stamaktier i Spritmonopolet, matematiskt värda 30 miljoner och enligt gängse affärsberäkningar 100 miljoner kronor, till ett vrakpris av 400,000 kronor. Denna sak måste med snaraste uppklaras, på det svenska folket må få full klarhet rörande vad som kunnat föranleda denna i verklig mening upprörande regeringshandling. Här har redan yrkats på att hr Sandler skall ställas till ansvar inför riksrätt för sitt vårdslösa handskande med statens egendom. På det kravet kan intet efterskänkas. Vårt folk har rätt få känna sanningen i denna affär och det skall också första att framtvinga densamma. Tror man sig bekymmerslöst utan vidare kunna slumpa bort dess tillhörigheter till de regerande kosmopolitiska storfinansherrarna, skall man få erfara, att man härutinnan räknat miste!

PRESSKONSERTEN

"Kungl. Maj:ts förfall".

Under ovanstående rubrik uttalar "Nationell Tidskrift" sin fördömelse av det rådande demokratisk-politiska systemet, som bragt Kungl. Maj:t på förfall under det det fört penningemaktens herrar till styret. Tidningen skriver:

Den politiska demokratiens yttersta konsekvens är plutokratien. Först i ett demokratiskt samhälle få de ensidigt inriktade ekonomiska maktfaktorerna obehindrat spel. Den enda auktoritet, som kunde balanserat upp dem, k. m:t, har pressats undan.

Arbetartrusten är blott den ena av de maktfaktorer, som bestämma samhällets ledning. Den andra är den, vilken representeras av vissa med socoaldemokratien samverkande storfinansiella intressen. Dessa utöva ett, många gånger avgörande inflytande på såväl regerings- som riksdagsärendenas handläggning. Har ej allmänheten nyligen kunnat spåra detta inflytande vid tillsättandet av några av administrationens högsta poster? Är det ej talande, att de tillåtits utöva sitt ovidkommande inflytande inom den för rikets bestånd betydelsefullaste förvaltningsgrenen!

Skulle arbetarna och de storfinansiella makter, som redan nu ha sina trådar i många avseenden sammanlöpande, en dag helt finna varandra, då ve oss andra. Murares o. husjobbares gemensamma utnyttjande under krisåren av nödläget på bostadsmarknaden ger blott en svag föreställning om den utplundring av framför allt den borgerliga medelklassen på land och i stad, som därav skall följa. Vilken auktoritet ha samhällets övriga invånare att lita till såsom skydd, när Kungl. Maj:t står maktlös och paralyserad.

Det måste bli en nationell strävan att Kungl. Maj:t återupprättas. Där skall värnet mot riksfördärvliga särintressen vara att finna, där samlingspunkten i tid av nöd. Kungl. Maj:t skall bli den auktoritet, vilken utan omstörtningar av ena eller andra slaget kan slå ned de riksförsvagande särintressena.

"Nationell Tidskrifts" uppfattning rörande nödvändigheten av Kungl. Maj:ts återupprättande sammanfaller helt och fullt med vår egen. Vi tvivla emellertid på, att härför gives någon annan väg än den av oss i dagens nummer förordade: fascismen. Den korrumperade kosmopolitiska finansmakten låter nämligen icke diskutera med sig ur samhällsnyttans synpunkt. Dess hänsynslösa vinstutövning till landets och folkets skada kan endast brytas medels strid. Med den strid, som måste komma, skall även för vederbörande stunda vedergällningens dag!

Ekmansregering — en ny utmaning mot det nationella Sverige.

(Forts. fr. sid. 1).

krafternas alldeles särskilda ynnest och tacksamhet. Så mycket är visst, att en ministär Ekman för de fosterländskt sinnade i vårt land omöjligen kan tolkas annorlunda än som en ny och högst allvarlig utmaning vilken som sådan måste komma att än ytterligare egga de nationella krafterna i deras kamp mot det rådande parlamentariska korruptionsväldet.

Fram för den nationella fascismen.

(Forts. fr. sid. 1.)

verksamhet och tvingar alla, även "kapitalets herrar" att underordna sig samhällets intressen samt för framtiden avskaffar de förrödande arbetsstriderna genom en anordning, som ställer arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer under statsmaktens överhöghet.

För den strid, som nu på allvar måste upptagas för vårt folks frigörelse ur det kosmopolitiska oket, gives blott en väg: den nationella fascismen! Det gäller att från början göra klart för sig detta. Endast i tecknet av den svarta färgen, som symboliserar den nödvändiga insatsen av manlig kraft och manligt mod, av hänsynslös vilja och sublimt förakt för allt kompromissande med lögnens ränkfulla apostlar, låter det sig tänka att kunna rentvå den blågula svenska flaggan från all den vanära, varmed den besudlats, att åter föra den till sin hedersplats o. att genomföra en för framtiden hållbar restaurering av den allmänna ordningen i vårt land. Mussolini har i Italien i storslagen gärning visat denna enda framkomliga väg. Hans bragd lyser som en helig förebild för de nationellt tänkande i alla länder. För varje dag ökas fascismens frammarsch i den civiliserade världen och hotar där alltmera de korrumperade kosmopolitiska regimerna. I sitt tal vid fascismens 7-årsdag yttrade Mussolini ,att det var fullkomligt logiskt, att demokratiens, liberalismens, frimureriets, plutokratiens, de fosterlandslösas internationella värld var emot fascismen och underströk, vänd till den övriga värden, att alla de dra staterna, som ännu mest hånade fascismens Italien, måste genomgå detsamma som Italien gjort, försåvitt de ville leva. Att dessa Mussolinis ord hava sin giltighet även för oss i Sverige, bör i denna stund stå klart för oss alla. Lika visst är emellertid, att de, vilka nu företräda m[illegible]en i vårt land, de inspirerande och ledande inom "demokratiens, liberalismens, frimureriets, plutokratiens o. de fosterlandslösas internationella värld" icke godvilligt skola avstå från sin innehavda maktställning. Den kan endast brytas genom strid.

Till samling alltså under fascismens fälttecken till vårt folks frigörelse ur de kosmopolitiska förtryckarnas bojor, till återupprättande av ett svenskt Sverige!

Det klarnar kring "antifascistrevolutionen" i Polen.

(Forts. fr. sid. 1.)

dock vara ganska tvivelaktigt. Hans vänner inom "demokratien", som bistått honom, triumfera nu av hjärtans lust över att parlamentarismen är räddad o. att genom nyval förutsättning skapats för upprättandet av ett parlament, som i högre grad än det nuvarande har "folkets förtroende".

Att Pilsudski med sin revolution, om ock oavsikligt kommit att tjäna deras sak, som just önskade förhindra Polens nationella restauration synes efter detta vara ganska visst. Huruvida man därmed verkligen lyckats att slå ned "den fascistiska faran" i det under internationalismens ok så hårt prövade polska landet, förefaller dock mera tvivelaktigt. Pilsudskis yttrande kort före presidentvalet, att han, försåvitt otillbörliga band lades på presidenten, icke kunde ställa sig emot den rörelse, som komme att resa sig mot parlamentet och korruptionen i landet, öppnar eventuellt perspektivet till en ny utveckling av den nationalistiska rörelsen i Polen, varvid ej osannolikt är, att han kan komma att gå samman med just dem, som hans förra revolution närmast förmenades vara riktad emot. För den ledande posten i en nationell restaurationsrörelse har han emellertid av de senaste veckornas händelser att döma visat sig fullständigt sakna de erforderliga personliga kvalifikationerna.

LITTERATUR.

Joseph C. Lincoln: Kapten Eri (A.-B. Bohlin & Co. Bokförlag, Stockholm 1926).

Man får i denna bok, som förtjänstfullt översatts av Ernst Lundqvist, göra bekantskap med enkla, okonstlade, genomhederliga och präktiga människor såsom bokens huvudperson, kapten Eri, en f. d. skeppare, som slagit sig i ro i bunkalag med två andra uttjänta sjöbussar.

Boken är verkligt rolig, genomsyrad som den är av sund amerikansk humor. Lämplig sommarläsning i hängmattan för litet var, och en bra bok för det uppväxande släktet.

Lothar.

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid uppropad annonsering.
Södert. Tidn. Tryckeri 1926.

Läs boken
På Ökenstig.

Av Th. Stalheim.

Boken stöder sig på de mest vederhäftiga källor och klarlägger germanismens förhållande till senare tiders kristendom.

Omdömena om denna bok ha varit genomgående goda. "En monumental bok, en stege för svenska folket". — "Ett ord i sinom tid; boken förtjänar läsas av gammal och ung". — "En intressant bok; skildringen är fängslande". — "En rekapitulation ända från hedenhös; boken kan sålunda väl tjänstgöra som lärobok". — "Väckande och värdefulla uppslag, frisk och sund andlighet; boken förtjänar den vidsträcktaste spridning". — "Få böcker ha givit, vad denna bok gav". Se där några omdömen i största allmänhet.

I **"Lunds Dagblad"** skrives: "På Ökenstig" är ett ytterligare bevis, dokumenterande förf:s nobla, koncisa och därtill betagande stil, hans rikedom på uppslag och idéer samt hans starka konstruktiva förmåga. Man läser den med stigande intresse".

Boken är försedd med åtskilliga förklarande illustrationer samt presenterar sig i enkel men tilltalande utstyrsel. Dess pris är satt ytterst billigt, blott kr. 4:—. Fås från förf:s eget förlag, adress **Uddevalla.**

Ännu finnas
en del exemplar
TREDJE UPPLAGAN
av
"Brattska Spritkoncernen avslöjad."
Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition.

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!
Föreningens uppgift är:
att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;
att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.
Årsavgift 3 kronor.
Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

Passa på och rekvirera!

FÖLJANDE ARBETEN som tryckts i små upplagor och icke säljas i allmänna bokhandeln kunna — så långt resp. upplagor räcka — rekvireras från EXP. AV FALU-KURIREN, FALUN, antingen mot insändande av beloppet eller mot postförskott, enl. här nedan angivna pris:

1. ABR. HÜLPHERS DAGBOK ÖVER EN RESA GENOM DALARNE ÅR 1757. Ny upplaga (med porträtt och biografi av Abr. Hülphers) Falun 1921. Pris 10 kr.
2. GAMMALT OCH NYTT FRÅN DALARNE. Sammanfört ur Falu-Kuriren årg. 1921 och 1922. (Tryckt i 100 numrerade ex.). Pris 7:50.
3. D:o, d:o. Ur årg. 1923 och 1924. (Tryckt i 150 numr. ex.). Pris 5 kronor.
4. VIKA, HOSJÖ OCH KORSNÄS. Sockenbeskrivning av Helmer Stuge. Falun 1924. Pris 1 kr.

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 70718.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandteknici
Infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.
Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm.
A. T. Sö. 322 56. A. T. Sö 322 56.

Den judiska världsmaktens fyra huvudcentra.

Kollektivbilden härovan visar den judiska världsmaktens fyra huvudcentra i närvarande tid, i vilka den inre organisationens trådar löpa samman. Överst dess finansiella central: Newyorks Wallstreet, närmast därunder dess kulturella central: London Times, därunder dess politiska central: Moskvas Sovjet samt nederst dess religiösa central: Judendomens tempel. Kring dssa fyra huvudcentra gruppera sig sedan världen runt tusenden mindre centra, alla i sin verksamhet inställda på samma sikt och mot samma mål: världens erövring åt Judafolket.

"Folkets Dagblad" varnar de sina för att läsa Nationen!

"Folkets Dagblad Politiken", den judiska messianismens revolutionära kamp-organ i vårt land utöser i en notis sin vrede över att en skara fosterländskt sinnade män vågat visa sig i fascistdräkten på Stockholms gator "i en bil, utstyrd med gula trasor med en klunga solare uti". De voro, upplyser det obscura "internationalistorganet", ute och gjorde reklam för en tidning, som "inte är värd att användas, då den inte har något värde alls".

Vi förstå mycket väl att lögnkulturens revolutionära apostlar icke äro angelägna att rekommendera Nationen till läsning bland de svenska arbetare, vilkas tankeliv de äro i färd med att förgifta med sina djävulska lögner, ty en stor del av de arbetare, som låtit förleda sig av de judiska revolutionsfraserna, äro ju i verkligheten idealister, som heltvisst skulle vända Moskvas agenter ryggen den dag de finge veta sanningen. Ett tecken på de revolutionära agenternas rädsla härvidlag är tvivelsutan, att "Folkets Dagblad" icke ens vågar omnämna Nationens namn utan endast varnar sina läsare från att taga befattning med den tidning, som "solarnas bil" rekommenderade. Nästa steg blir väl att förbjuda de sina läsandet av Nationen såsom direkt farligt för "proletariatets helig sak".

Det semitiska "arbetare"-bladets hån mot den blågula flaggan — "blågula trasor" — skall det icke hava utslungats förgäves!

Tycker Ni om NATIONEN

I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

Den judiska världsfinansens planer.

Forts. fr. sid. 1.

sidan Atlanten på liknande sätt skapade inflytande bildade tillsammans en fruktansvärt stark och ödesdiger kombination. De judiska bankirerna satte i gång världskriget liksom de satt i gång så många andra stora krig. Ingen invigd kan förneka det, många invigda hava t. o. m. skrutit däröver såsom ett tecken på judarnas oerhörda makt.

Över nationerna stod under kriget ett internationellt finanskollegium, helt och hållet judiskt och det blickade ned på all förstörelsen och allt blodet på samma lugna sätt som styrelseledamöterna i ett vanligt stort finansiellt spekulationsbolag. Skilda åt, var och en knuten vid sitt land med den nationella laglydighetens band, skulle ingen av dem hava betytt så värst mycket men förenade i en övernationell finansiell kommitté, som känner alla nationernas hemligheter, rådslående med varandra på alla slags vägar t. o. m. under de allra svåraste krigsdagarna, när all förbindelse mellan länderna tycktes stängd på grund av kriget, avgörande krigets långvarighet och tidpunkten för den s. k. freden, utgjorde dessa grupper en ohygglig fara, uppenbar för en och var, som en gång klart iakttagit den.

Människor, vilka under krigstid på ett sådant sätt kunna manipulera med penningen, kunna det även under fredstid o. göra det då också. Läsarna av "Zions vises protokoll" förnimma ett starkt intryck av de ekonomiska iakttagelser, vilka som en "röd tråd" gå genom de föreskrifter, som återfinnas i protokollen. Det judiska försvaret mot protokollen, att de skulle hava skrivits av en brottsling eller en dåre, är avsett endast för dem, som icke läst desamma eller som förbisett de av den judiska finansmakten framlagda finansiella planerna. Galningar och brottslingar dissikera icke i lugn ett penningsystem eller konstruera ett nytt såsom protokollförfattaren(-arna) göra. Det lönar helt visst också mödan att draga fram några av de på förhand uppgjorda planerna, som utarbetats av Zions Vise de ledande i den innersta sfären av internationella judar.

"När vi sjunka, bliva vi ett revolutionärt preletariat, underofficerare i den revolutionära armén; när vi stiga uppåt, ökas också vår fruktansvärda börsmakt" — så skrev zionistledaren Theodor Herzl i sitt arbete "A Jewish state". Det är just denna förening av revolutionära tendenser och finansiell makt, som mänskligheten nu i verkligheten har framför sig och som den även bör taga itu med. Se på Ryssland och tag reda på, vilka de personer voro, som svärmade kring Versailleskongressen och nedskrevo fredsfördraget! Fredsfördraget skrevs defacto av judiska storfinansiärer. Det var en växel, som presenterades icke till en slagen motståndare utan till den icke-judiska världen. Mycket få hava läst det, men dess verkan förmärkes tydligt överallt. De judiska bankirerna över hela världen den bokstavligen skyffla in guld. Jämför Zions Vises protokoll n:r 6: "Vi skola snart börja organisera enorma monopol, reservoarer för kolossala rikedomar, av vilka t. o. m. de största gojimförmögenheterna skola vara så beroende, att de tillsammans med statens kredit drunkna däri dagen efter den stora politiska katastrofen. Herrar ekonomister, här närvarande, överväger betydelsen av denna kombination."

Fastän dessa ord skrivits med Europa i åtanke (Förenta Staterna hade då ännu icke judaiserats tillräckligt), där deras innebörd klar. Även i Förenta Staterna är antalet affärskoncerner som på lånepolitikens väg bringats i judiska fordringsägares händer mycket stort. Den judiska affärsidé som starkt propageras för icke-judar, är att ett företag skall drivas genom att låna i stället för att företaget skall sunt utvecklas utan skuldbelastning till att stå på egna fötter. Spåren av denna propaganda synes nu också över hela Amerika liksom de under de årtionden synts i Europa. Jämför fortsättningen av protokoll n:r 6: "Samtidigt böra vi starkt understöda handel och industri och i synnerhet spekulationen, vars roll är att utgöra en motvikt till industrien. Utan spekulation förökar industrien privata förmögenheter samt tjänar till höjande av jordbruket, i det den befriar jorden från skuldbelastning, grundad på lån från jordbruksbanker. Industrien bör draga från jorden både arbetskraft och kapital och genom spekulationen överlämna i våra händer alla världens kapital samt på så sätt driva alla gojer till proletärens led". Även fortsättningen är intressant i jämförelse med verkligheten gestaltning: "För att ruinera gojimindustrien skola vi uppdriva spekulationen till hjälp åt det av oss bland gojerna starkt utvecklade behovet av lyx, en allt uppslukande lyx.".

Denna idé att uppmuntra icke-judiskt överdåd och dito skuldsättning stöder de judiska penningutlånarnas makt. De låna icke ut för att såsom det så vackert heter uppmuntra och understödja industrien utan för att i eget intresse ruinera den. Oberoende industri- och jordbrukarmakt hotar deras välde. Industrien måste därför kuvas genom spekulation och denna uppmuntras genom överdåd, o. då ett idogt folk snart åter arbetar för att betala sin skuld, uppstår ett gäldslaveri. Framdrivas ständigt nya njutnings- och eggelsemedel för att hålla det evigt gäldbundet. Att locka folket från jordbruket till industrien o. där framprovocera och underblåsa missnöje samtidigt med att begären efter nöjen och lyx på allt sätt uppmuntras — äro led i en och samma plan, numera känd och praktiserad i alla världens länder.

Mot slutet av protokoll n:r 6 heter det: "Låtom oss höja arbetslönerna, vilket likväl ingalunda är till något gagn för arbetarna, ty samtidigt fördyra vi nödvändighetsartiklarna och försvara detta genom att påstå, att det är en följd av jordbrukets och boskapsskötselns förfall. Ja, dessutom skola vi skickligt undergräva produktionskällorna, indrypande hos arbetarna anarkistiska idéer och uppmuntrande dem till dryckenskap." Att lönerna drivits upp, men att detta blivit till ringa fördel för arbetarna, då priserna på förnödenhetsartiklar under den nämnda motiveringen samtidigt stigit minst lika mycket, att de anarkistiska idéer, som spritts bland arbetarna äro judiska och spritts av judar och att den av judepressen populariserade lagliga som olagliga sprithandeln helt är i judarnas händer, är allt nogsamt kända fakta.

Protokollen hava varit i icke-judisk kännedom sedan 1896. I British Museum finnes ett exemplar därav sedan 1906. Skrevos de av en profet, som förutsåg, eller av en makt, som förutbestämde?

Det judiska världsprogrammets framgång var främst beroende på, i vad mån det kunde lyckas förmå stater och folk att acceptera falska ekonomiska idéer. Dessa äro icke blott falska utan även medvetet bedrägliga och och omöjliga. Judarnas egna ekonomiska idéer äro helt olika dem de propagera för andra. Judiska finansmän inse bättre än någon det barocka i det nu gällande systemet men de draga nytta därav och upprätta, i det de förstöra icke-judiska begrepp. Alljuda-riket. De söka vidmakthålla det bedrägliga systemet tills detta skall medföra det oundvikliga världssammanbrottet. Sedan är det deras mening att återuppbygga världen på grundval av sina egna judiska principer. (Det sistnämnda säges även direkt i protokollen.) Det falska systemet är alltså endast avsett att gälla för den icke-judiska tidsåldern. I protokoll n:r 3 heter det, sedan de medel och vägar omnämnts, varigenom de lägre klassernas hat mot de burgnare skall uppammas: "Den ovannämnda fiendskapen ökas än mer på grund av den ekonomiska krisen, vilken kommer att förhindra alla börsavtal och all industriell verksamhet. Då vi genom alla tillgängliga medel samt genom guldets makt — som helt och hållet är i våra händer — åstadkommit en allmän ekonomisk kris, kasta vi samtidigt i alla länder ut på gatorna hela massor av arbetare. Dessa massor skola med förnöjelse utgjuta deras blod, vilka de i sin okunnighet avundats allt sedan barndomen och vilkas förmögenhet man då kan plundra."

Allt detta har såsom vi veta redan hänt i Europa. De vapen, som först användes, voro ekonomiska. Det judiska programmet vann framgång på grund av den splittring som de judiska idéerna hade lyckats genomföra mellan de högre och lägre klasserna i samhällena. "Söndra och härska", är det judiska mottot (vilket överensstämmer med protokollen). Skilj de arbetande klasserna från de härskande och ledande! Skilj den katolska från den protestantiska kyrkan! Med ett ord: söndra kristenheten genom ekonomiska, konfessionella, sociala och rasmotsättningars utnyttjande till det yttersta, medan judarna förbliva en sluten enhet som just genom sin enighet skall bliva i stånd att leda en splittrad värld! Och denna plan har också i stor utsträckning lyckats. Man kan se hur starkt judarnas välde genom världskriget ökats i Ryssland, Österrike, Tyskland, Frankrike, England och Förenta staterna m. fl. länder. Alla judiska bankirer i Ryssland kommo helskinnade undan med sin egendom, endast de icke-judiska skötos och deras egendom konfiskerades. Bolsjevismen har icke avskaffat kapitalismen, den har blott överfört icke-judarnas kapital i judarnas händer — vilket är socialismens, anarkismens och bolsjevismens första syftemål. Karrikeras i Ryssland en guldbehängd bankir är det alltid en icke-jude. Varje stor strejk, vare sig järnvägs-, stål-, eller kolstrejk, riktar sig mot den icke-judiska industrien. Den röda rörelsen stammar också från början till slutet från den judiska rasen och är klart antikristlig.

En av de intressantaste huvudpunkterna i protokollen är den där framhävda motsatsen mellan det system den internationella judendomen nu omhuldar och det framtida, det verkliga judiska finanssystemet. Protokollen n:r XX och XXI innehålla en detaljerad beskrivning över hur judarna tänkt sig den rigoröst stränga ekonomiska kontroll som skall genomföras i deras framtidsstat. I protokoll XX heter det: "I dag skola vi behandla finansprogrammet, vilket jag lämnat till slutet av min föredragning såsom den svåraste, den avslutande och avgörande punkten i våra planer..." Överallt gör den som föredrager protokollen, jämförelser med "det gamla" (= vårt nuvarande) finansiella systemet och några av hans anmärkningar förtjäna att återgivas: "I veten, att guldmyntfoten varit fördärvbringande för de länder, som antagit den, ty den har icke kunnat tillfredsställa penningeförbrukningen, så mycket mindre som vi dragit guldet ur cirkulationen så mycket vi förmått".

I vad mån det första påståendet är med verkligheten överensstämmande, återstår att se, de övriga äro bevisligen sanna. Guldet är i denna stund faktiskt under judisk kontroll och det drages undan, närhelst de kontrollerande judarna så vilja. Den enfaldige icke-juden säger: "Varför skulle de draga undan det? De kunna icke förtjäna något därpå". Kom då ännu en

Från den första svenska facsistbilens färd.

Fascisternas propagandabil startar från Vasastatyn å Riddarhustorget i Stockholm.

Det börjar att blåsa friska nationella vindar i gamla Sverige — härom fingo de samhällsupplösande stämmorna i Stockholm; alltifrån högsta storfinansen ner till det revolutionära gardet, kommunisterna, under den gångna veckan en väl behövlig påminnelse. De svenska fascisterna, de sanna fosterlandsvännerna, som äro beredda att på allvar taga striden för det förrådda fosterlandets sak, visade sig för första gången på huvudstadens gator, och mottagandet från allmänhetens sida gav tydligt vid handen, var dennas sympatier voro till finnandes.

Färden anträddes på fredagsaftonen i en i de svenska färgerna och lilla riksvapnet dekorerad bil från Riddarhuset (se närstående bild), varmed de svenska fascisterna önskade ge uttryck för sin stora vördnad för den konungs minne, som en gång i tiden befriat landet från främmande förtryckare, — som ett tecken till att ännu leva i Sveriges land män, besjälade av den samma anda, som ledde Gustaf Vasa i hans fosterländska gärning. Från Vasastatyn gick färden så bort till Norrbro förbi riksdagshuset, i vars fönster en del "representanter" något undrande syntes åskåda passagen. Huruvida f. d. statsrådet Möller var bland dessa, kunde undertecknad på grund av avståndet icke urskilja, men om så var fallet glömde han tydligen sitt den 1:a maj på Gärdet givna löfte att "ge fascisterna för att leka". Det tör också hända, att leken för honom själv blir en smula besvärligare än han i det stora ögonbliket på demonstrationsdagen i kretsen av sina förvillade tänkte sig. Härom får dock framtiden visa.

Färden gick så vidare genom stadens mest trafikerade centra under livligt uppmärksammande från allmänhetens sida. Den fortsattes under lördagen och nådde på söndagen sin kulmen. Redan första dagen visade publiken sitt intresse och sin sympati genom hejarop och intensiva viftningar. Icke minst gav sig den välvilliga stämningen tillkänna ute i arbetarekvarteren på Söder o. Kungsholmen, där fascisterna mångenstädes applåderades. Ute på Hornsgatan hade samlat sig en större grupp arbetare, som hejade, under det en av dem, svängande ett exemplaar av Nationen i luften ropande: "bravo gossar, här ser ni, vi ha redan köpt Nationen". Under de tre dagar färden pågick utdelades hart när oändliga mängder flygblad, vari Nationen rekommenderades. Hundratals bilar och cykelfarande slöto upp vid fascistbilens sida för att få sig tilldelade flygblad och de förbipasserande spårvagnarna fingo sina "stötar", som tacksamt emottogos. Uppe på Odengatan hade på lördagseftermiddagen så när en liten olycka inträffat i det ett par äldre damer, tydligen fascinerade av den ovanliga företeelsen, störtade rakt över gatan för att komma åt sina respektive exemplar flygblad. Hade icke en passerande droskchauffför velat att i all hast stoppa sin bil, vet ingen, huru det hade gått med de begge gamla. Ett stycke längre upp på Odengatan kom en liten flicka framspringande och ropade, när hon fick se, att det var Nationen: "Åh Nationen, det är pappas tidning, den har han prenumererat på." Vid Odenplan hejdades bilen av en grupp arbetare, varav en stegade fram med orden: "ge hit en bunt flygblad, så ska' vi dela ut dem." Sedan han fått en packe därav, gav han sig också till att dela ut bladen. O. s. v. O. s. v.

Om fascistbilens färd under fredagen och lördagen blevo succéer, blev den det söndagen i än högre grad. Framstöten riktades då något längre än de föregående dagarna med muntlig agitation för den svenska fascismen och mot det korrumperade systemet, såsom "fram för den nationella fascismen" "ned med Wallenbergs- och Brattregimerna", "bort med kommunismen o. socialdemokratin" etc., vilket allt av publiken senterades på ett högst märkbart sätt. På de förnämligare gatorna kunde man visserligen iakttaga någon enstaka kosmopolit visa ett betänksamt anlete och i arbetarekvarteren en och annan agitator för den judiska messianismen framvisa sitt vreda ansikte, men de försvunno i massan och skulle de velat mera eftertryckligt ge sitt missnöje med den nationella propagandan tillkänna, hade de sannolikt fått det rätt så besvärligt. På söndagseftermiddagen gjordes bland annat ronden förbi regementskasernerna, där utdelning av flygblad ägde rum och där den fascistiska idén tycktes hava en god klang.

Den svenska fascismen har med den här nämnda tredagarsrundturen kring Stockholms gator visat huvudstadspubliken, att den är en verklighet. Den kosmopolitiska giftspridarepressen alltifrån "yttersta högern" till "yttersta vänstern" hava så gott som fullständigt förtigit tilldragelsen, som dock bevittnats av större delen av Stockholms invånare. Vi konstatera deras fortsatta "isande tystnad" som en nog så intressant företeelse. Men lika litet som giftspridarebladen medels denna sin berömda metod lyckats att förkväva Nationen och hindra dess spridning och läsning, lika litet skola de dymedels kunna förhindra den svenska fascismens segerrika frammarsch i vårt land.

Ego.

Läs annonserna i Eder tidning!

Gynna annonsörerne!

Värnyheter i Hattar

STOR SORTERING!

*

Passa tillfället.

Ett parti 1:ma Pique Tricolinskjortor med 2 kragar, storlekar 35—45, slumpas för Kr. 8:95 pr st., har förut kostat Kr. 12:50 pr st.

*

Ett parti genomvävda Zephyrskjortor, storlekar 36—46, reguljärt pris kr. 8:50 slumpas nu för Kr. 5:65.

*

HAGMANS HERREKIPERING & HANDSKMAGASIN
Sveavägen 108.
(3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.)

ELEKTRISKA

reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrannt genom

Östermalms Elektr. Affär
NYBROGAT 15 A. - tel. Ö. 5280.

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

Brunnskur i hemmet

under måltiden och när man är törstig, man dricker *Frukt-Samarin* som ger en läskande och härlig kolsyredryck, det befordrar ämnesomsättningen, renar blodet effektivt, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste renas bort, utdriver den skadliga urinsyran, är välgörande för lever och njurarna. Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring, sätter kroppen i god form, ger vigör och energi, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Frukt-Samarin*. Pris pr fl. Kr. 2.50, varav erhålles 50 glas Samarin hälsovatten. Säljes å Apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.

CEDERROTHS TEKN. FABRIK, STOCKHOLM

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 4 Juni 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18245.
Egen biltransport Fri biltransport.

Café
CLARABERG
Klara N. Kyrkogata 5
rekommenderas.
Hel- o. halvkaffe, the, choklad, smörgåsar.
Tel. N. 8389.

Ekiperingskvarteret
Hötorget—Drottninggatan
Kungsgatan—G:la Brogat.
där *Herrar, Damer* och *Barn* ekipera sig från TOPP till TÅ för högtidstillfällen, sport och resor på allt sätt fördelaktigt och modernt.
Paul U. Bergströms A/B
Skandinaviens största och mest fulländade affär inom beklädnads- och ekiperingsbranschen.

HOTELL KUNG CARL
Birger Jarlsgatan 23
Telefon: NAMNANROP
Rekommenderas!

RÅDHUS-RESTAURANTEN
MUSIK dagligen av FERNQUISTS Solistkapell.
HANTVERKAREGATAN 4
Tel. 31406

gång ihåg, att det för judarna mindre gäller att förtjäna penningar, fastmera få in dem på det att de må få kontrollen över penningtillgången. Panikens och penningeknapphetens tid är mycket fördelaktigare än det långa välståndets och den rika penningetillgångens för dem, som använder penningar som handelsvara. Ja, människor, som handla med penningar enligt den judiska planen, förlora helt enkelt sin prestige, om välståndet varar för länge. Den verklige bankiren, som lever av att betjäna industrien och samhället drager visserligen fördel av välståndets tid, men icke de stora "penninghajarna". I protokollen heter det: "Ekonomiska kriser hava framkallats av oss för icke-judarna helt enkelt genom att bortdraga penningar ur cirkulationen. Sålunda framkallade enorma kapitalstagnationer hava tvungit staterna att vända sig till kapitalisterna för att låna. Dessa lån tynga å statsfinanserna i följd av nödvändigheten att betala räntorna samt hava bragt dem i evig träldom under kapitalen. Att bortdragandet av penningar ur cirkulationen brukar skapa panik, det vet var och en. Ett sådant bortdragande av pengar har nu en liten grupp människor makt att avgöra. I Förenta Staterna var man under femton månader vittne till ett dylikt bortdragande och de verkningar detta hade. "Lösen" till dess begynnande en viss dag telegraferades till de initierade. Den dagen började också "en ekonomisk kris". Hederliga bankirer försökte att hjälpa, medan andra, som voro invigda i spelet drogo oerhörda fördelar därav. De ur det kommersiella livet bortdragna penningarna lånades ut till spekulerande mot 6 proc. och dessa lånade dem i sin tur åt förtvivlade människor mot ända upp till 30 proc. Ingen intelligent person kan vilja förklara dylika händelser som naturliga eller som ett utslag av hederligt tillvägagångssätt. Detta hände för icke så länge sedan. Det är ett "elastiskt" system, där allmänheten får spela markatta vid den ena ändan av kautschuksnodden.

Vidare håna protokollen de olika regeringarnas finanspolitik, och erkännas måste, att hånet icke synes så alldeles oberättigat: "Till följd av metoder som insiktslösa regeringar tillåtit, hava statskassorna tömts. Den därpå inträdda skuldsättningsperioden har gjort det övriga och fört de icke-judiska staterna till bankruttens rand". Finansiellt äro också nu staterna i allmänhet bankrutt. De hålla sig endast uppe på grund av sin beskattningsrätt som utnyttjas till den grad, att länderna hålla på att utarmas. Det allmänt såsom det rikaste landet utskrikna Förenta Staterna är såsom stat lika fattigt som de andra. Det har ingenting, är starkt skuldsatt och fortsätter att låna.

På ett annat ställe heter det i protokollen: "Varje lån bevisar statens svaghet och oförståelse inför statsrättigheterna. Lånen hänga som ett Damoklessvärd över regenterna, vilka i stället för att av sina undersåtar taga temporära skatter, vända sig med utsträckt hand till oss och begära allmosor av våra bankirer. De utländska lånen äro blodiglar, vilka på intet sätt kunna avlägsnas från statskroppen, innan de själva bortfalla eller staten själv bortkastar dem. Men de icke-judiska staterna draga icke bort dem, utan anbringa fortfarande nya sådana, så att de oundvikligen måste gå under av självåderlåtning". Denna kritik kan icke vederläggas. Hånande tillfoga protokollen: "I insen lätt, att även om en sådan finanspolitik anbefalldes åt oss så sku'le vi naturligtvis icke följa den.... Vad är verkan av ett lån? Lån — det är utgivande av statsväxlar, innehållande förbindelse att betala en viss procent i proportion till det lånade kapitalet. Om lånet betalas med 5 proc., så betalar staten efter tjugo år onödigtvis en procentsumma lika med det upptagna lånet; under fyratio år betalas den dubbla summan, under sextio år den tredubbla, och skulden förblir fortfarande samma obetäckta skuld". Och märk väl, denna skuldsättningsprincip har, vilket historiskt bevisats, de judiska bankirerna intalat de svaga icke-judiska regeringarna och sedan på allt sätt sökt underblåsa! — Mycket enkelt inte sant, men har någon brytt sig om reflektera över en sådan "bagatell"? Vi stå ännu alltjämt under den falska lärans inflytande: "Nationella skulder utgöra en nationell välsignelse". Men — den nationella skuldens storlek utgör i själva verket måttstocken på nationens gäldbundenhet under den judiska världsfinansen.

Protokollen n:r XX och XXI ha till ändamål att beskriva, vilken politik den judiska världsmakten ämnar följa när dess tid kommer. Detta är väl värt att lägga på minnet, ty det finns delar av planen som förtjäna att utnyttjas. Den judiska förhoppningen på ett världsherradöme är, att de betrakta varje degeneration i samhället som ett medel att föra dem ett steg närmare sitt mål vilket förklarar det faktum, att de i stor utsträckning underblåsa degenererande processer. Det heter: "Då vi bestiga värdstronen, komma alla dylika finansfonder (fonder av på kort tid inom landet upplånade penningar, insatta i sparkassor eller reservkassorna, som icke äro i överensstämmelse med våra intressen, att spårlöst försvinna". Detta är en annan version av satsen: "I förstån helt säkert, att en sådan politik fastän nu inspirerad av oss, icke kommer att följas av oss". Den finansiella politik, sam skall tillämpas, är följande

1) "Fondbörserna skola försvinna, alldenstund vi icke kunna medgiva, att vår makts anseende vacklar i och med vacklandet av värdet av vår egendom, som vi genom lag värdesatt till dess fulla värde utan möjlighet att falla eller stiga. Ty på prishöjningar följa prissänkningar — detta var vårt spel med värdepapperen i de icke-judiska staterna".

2) Lagenlig konfiskation av penningar för reglerande av deras omlopp.

3) Vi måste införa en guldvärde-enhet, som beror på värdet av en arbetstidsenhet, likgiltigt om ämnet därför är papper eller trä. (?) Vi skola alltid utgiva så mycket pengar, så att vi möta de normala behoven från varje undersåtes sida, i det vi vid varje födsel utgiva ett bestämt belopp och vid varje dödsfall indraga ett lika stort.

4) Värdepapperna skola uppköpas av vår regering och denna skall i stället för att som nu regeringarna betala tribut för lån, själv affärsmässigt utlåna. En sådan anordning skall förhindra trög cirkulation av penningarna, parasitering o. sysslolöshet — tillstånd och egenskaper, som för oss voro till nytta så länge icke-judarna ännu voro oberoende, men som icke äro önskvärda, när vårt kungadöme kommit.

5) Vi skola ersätta börserna genom statliga kreditinstitutioner, vilkas uppgift skall vara att upptaxera värdepappernas reella värde efter statliga föreskrifter. Dessa institutioner skola vara så inrättade att de på en dag kunna sälja en halv miljard industriapper eller köpa desamma. På detta sätt komma alla industriella företag i beroende av oss. I kunnen föreställa Eder vilken makt vi därigenom komma att uppnå".

Som skattekällor i det judiska världsriket har man tänkt sig:

1) En progressiv förmögenhetsskatt; 2) en progressiv skatt på inkomst och arv; 3) skatt på förmögenhetsöverlåtelse vare sig det sker i guld eller i andra värden; samt 4) en lyxstämpelskatt. "Dessa anordningar skola komma de fattigas hat mot de rika att försvinna då de senare komma att anses som statens finansiella stöd och som en borgen för en fredlig blomstring. De fattiga skola förstå att det är de rika, som giva dem medlen till att uppnå en sådan".

Mellansvenska Malmfältens bolagsstämma

Resultatet av bolagets verksamhet framgick av nedanstående

Vinst- och Förlust-Konto pr 31 dec. 1925.

DEBET:

Balans ingående, förlust från föregående år	Kr.	5,822,045:63
Förlust å rörelse	"	340:999
Administrations- och stilleståndskostnader	"	252,205:60
Skatter	"	34,724:32
Räntor	"	588,480:09
	Kronor	6,697,796:63

KREDIT:

Balans utgående:			
Balanserad förlust	5,822,045:63		
Förlust under år 1925	875,751:—	Kr.	—,697,796:—
		Kronor	6,697,796:63

Håksberg i maj 1926.

Walter Murray.

Axel Lindblad. M. Waldenström.

Vid styrelsevalet fann förutvarande ordföranden i styrelsen, landshövding Murray, för gott att avsäga sig återval. I hans ställe valdes disponenten Witting. Stämmans ordförande, bankdirektör Waldenström, blev vid stämman tillfrågad, huruvida ej styrelsen ansåge, att bolaget enligt lag vore skyldigt att träda i likvidation. Han genmälte, att det huvudsakligast vore en bokföringsfråga, men "om realisation av alla tillgångarna skulle ske nu, bleve behållningen givetvis noll och hela aktiekapitalet kunde anses förbrukat. Om bättre tider stundade, bleve resultatet ett annat".

Vid stämman beslöts, att dotterbolagens balansräkningar o. vinst- och förlustkonton i avskrift skulle bifogas stämmoprotokollet. Först genom en jämförese melan bolagets och dotterbolagens ställning framgår klart Mellansvenska Malmfältens verkliga ställning.

Det är uppenbart, att de enskilda aktieägarna hava intet att hoppas och att de voro lika betjänta med, att likvidation omedelbart ägde rum. För Skandinaviska Kreditaktiebolaget o. andra fordringsägare kanske saken ställer sig annorlunda. Då likvidation ej skett i lagstadgad tid, sker den fortsatta driften på styrelsemedlemmarnas personliga risk.

Östermalms Elektriska Affär
Nybrogatan 15 A - Tel. Österm. 5280
UTFÖR
reparationer av såväl belysning som svagström. RADIOAPPARATER säljas och repareras!
FRAMKALLNING och KOPIERING, försäljning av plåtar och films!

Hos mig får Ni
Trädgårds- & Villamöbler
till billigaste priser!
KORG- & SLÖJDAFFÄREN
(Hörnan: Mäster Samuelsgatan—Sergelgatan 2)
C. OLOV DAHLIN — Tel. N. 18245
Fri biltransport

Kaffe
Konserver
och Sydfrukter
köpes
fördelaktigare
hos
Fredrik Carlsson
33 SÖDERMANNAGATAN 33
Tel. Söd. 309 31
än hos
Konsumtions-Föreningen

BOKINDUSTRIAKTIEBOLAGET
NORMIA
Olofsgatan 5 STOCKHOLM Tel. Norr 3616
" " 3877
All slags bok- och accidenstryck

Gör ett försök
och Ni blir säkert kund
hos
Skomakeriet
ORION
SVEAVÄGEN 81
(vid Surbrunnsgatan)
Där utföres al'a slags skoreparationer med bästa materialier, snyggt o. starkt, till humana priser samt på bestämd utlovad tid
OBS.! Stort lager av skodon till billiga priser

Herrkläder
i elegantaste utförande
till billiga priser
SVENSKA och ENGELSKA
tyger i högfina och medelkvalitéer
Aug. Rydholm
HERRSKRÄDDERI
35 Stora Nygatan 35
(vid Tyska Brinken)
Telefon: Norr 14362.

Skjortor
alla slag
*
köper man bäst
och billigast
*
hos
skjortspecialisten
Hagmans
Herrekipering
Sveavägen 108
(3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

OSCAR JANSSON
Låstmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD.
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

HERRAR!
från huvud till fot ekiperar Ni Eder
med
Kostymer
Ulstrar, Hattar
Skjortor
m. m.
JOHN LINDBERG
9 Tegnégatan 9

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Kem. Tekn. Fabr. Globens
näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Varje sann fosterlandsvän
bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.
GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 24. Fredagen den 11 Juni 1926. Årg. 2.

Den kommunistiska faran av allvarligaste slag.

Ett uttalande av chefen för Samhällshjälpen, överste A. Norinder.

Den stora fara för det svenska samhället, som döljer sig bakom den internationella kommunismen, det sista o. avgörande stadiet i den månghövdade Internationalens hänsynslösa kamp för herraväldet över världen, har mångfaldiga gånger påvisats i denna tidning. De den ledande kosmopolitiska sfären i vårt land undergivna "borgerliga" och "socialistiska" tidningarna hava i allmänhet på ett mycket karaktäristiskt sätt bagatelliserat faran, därmed tydligen avseende att invagga den svenska allmänheten i en förrädisk föreställning av lugn o. säkerhet och i den falska tron, att ingen fara är för handen — samma infernaliska taktik, som på sin tid nyttjades av kosmopoliternas "borgare"- o. "socialist"-organ i Ryssland ända intill slutet d. v. s. den stund, då kommunistrevolutionen redan var ett fullbordat faktum. Landsförrädisk kommunistisk propaganda, mot rikets säkerhet riktade stämplingar, vapenövningar o. "intruktionskurser" i klart revolutionärt syfte hava i uppenbar strid mot svensk lag och författning tolererats i en utsträckning, som endast låter sig tänka i ett land, där statsmakten råkat i fullständigt förfall o. kommit under inflytelser, som direkt åstunda den utveckling revolutionsinternationalen före-

Överste A. Norinder.

träder. Äntligen har dock i dessa senaste dagar förmärkts ett tecken, om ock ett obetydligt sådant, från samhällets sida i riktning mot den kommunistiska revolutionspropagandans stävjande, genom inskridandet mot den å Värmdön i Stockholms skärgård installerade revolutionscentralen, där sedan någon tid tillbaka under ledning av den på falskt pass hit inflyttade "utländske" undersåten Hans Glaubauf (hans sist uppgivna namn) undervisats i konsten att "göra blodig revolution" i Sverige. Glaubauf, vilken som medlärare i "revolutionskursen" haft tvenne ökända svenska kommunister andrakammarled. Herou, författaren Ture Nerman och "studieledaren" Flyg, har vederbörligen omhändertagits av stockholmspolisen, som när detta skrives som bäst är i färd med att undersöka de ifrågavarande individernas förehavanden, varvid redan åtskilligt av vikt — av oss visserligen förut icke okänt — uppdagats, såsom att kommunistiska vapencentraler äro tillfinnandes landet runt m. m., allt utvisande, att saken icke är av den oskyldiga natur, som den kosmopolitiska dagspressen i allmänhet velat göra gällande.

Enär frågan om den kommunistiska revolutionsrörelsen i vårt land genom det senast passerade än ytterligare kan sägas ha aktualiserats, har Nationen hänvänt sig till chefen för "Samhällshjälpen", översten A. Norinder, vilken i denna sin egenskap nedlagt ett betydande och högst förtjänstfullt arbete i den antirevolutionära motaktionens tjänst och är en av de svenskar, som torde sitta inne med de största insikterna i hithörande angelägenheter. för att efterhöra hans uppfattning rörande den kommunistiska revolutionsfaran. Överste Norinder, som välvilligt ställde sig till vårt förfogande, förklarade till svar på vår första fråga, som

(Forts. å sid. 2).

Den polska "antifascistrevolutionen" inspirerad från Wallstreet?

Det politiska läget i Polen efter marskalk Pilsudskis "antifascistrevolution" kan när detta skrives ännu icke sägas ha stabiliserat sig. Från olika delar av landet ingå meddelanden om separatistiska o. mot den nya regimen fientligt stämda rörelser. Sålunda rapporteras oroligheter från Östgalizien, där kommunisterna begagnat tillfället att driva på de ukrainska frihetssträvandena samt från Posen, där den nationalistiska generalen Haller alltjämt står i spetsen för trupperna. Allt detta har föranlett regeringen att åter proklamera belägringstillstånd i hela Polen och Pomerellen.

Frågan om författningsförändringar träder alltmera i förgrunden. Från alla landets delar ingå till deputeradekammarens president, Rataj, telegram, vari kräves författningens reformerande och parlamentets upplösning. Huru parlamentet kommer att ställa sig till dessa krav, synes dock ännu vara ovisst. Bakom allt virrvarret skönjes emellertid en mera reel punkt, som uppenbarligen spelat en viss roll i vad som nu passerat i det polska riket. I ett halvofficiellt meddelande upplyses nämligen, att regeringen beslutat kalla en amerikansk finansspecialist, prof. Kämmerer, till Polen för att studera dess finanser. Under förutsättning att dennes studier på ort och ställe ge nöjaktigt resultat, skulle redan Wallstreet hava lovat att lyckliggöra Polen med ett lån på 100 milj. dollars. Denna affär måste alltså i princip ha varit uppgjord, när Pilsudski gjorde sin 'antifascistrevolution", vilken när allt kommer omkring kanske rent av utgjorde villkoret för lånets beviljande. Det gäller nu att se, om det också kommer att infrias. Man torde i så fall kunna vara förvissad om, att villkoren för detsamma komma att dikteras icke i Warschau utan i Wallstreet.

Sveriges kronprins om pressen.

Vid en till det svenska kronprinsparets ära av de amerikanska pressmännen given bankett i Newyork har kronprins Gustaf Adolf hållit ett i flera avseenden märkligt tal, varur vi återgiva följande:

Pressens betydelse och makt ära verkligen mycket framträdande i våra dagar. Det är icke nog med att den meddelar oss alla nyheter om vad som hänt, vad som skall hända och kanske också ibland vad som aldrig kommer att hända, utan den är också i stor utsträckning opinionsbildande. Den leder de stora massornas tankar och idériktning. Detta ledarskap bedrives icke sällan med stor skicklighet, emedan landets skarpaste huvuden ofta stå i pressens tjänst. Det kan ligga en fara i detta, den nämligen att läsarna upphöra att tänka själva och låta de välskrivna tidningarna sköta tankearbetet för sig. Lyckligtvis finns det en säkerhetsanordning mot denna fara; såsom vi alla veta brukar pressen icke framställa en enhällig opinion. Jag kan i detta sammanhang nämna att jag själv ägnar mycken tid åt att läsa tidningar av de mest växlande partifärger, och variationen i de där framträ-

Forts. å sid 3.

SOCIALDEMOKRATERNA OCH KOMMUNISTERNA SOM STORFINANSENS HANTLANGARE.

I.

I vårt föregående nummer påtalades under ovanstående rubrik de socialdemokratiska och kommunistiska riksdagspartiernas märkliga ställningstagande mot en revision av den Brattska spritkoncernen. Som en ytterligare illustration till det uppenbara förhållandet, att i all synnerhet de nämnda bägge partierna med mycket starka band måste vara knutna till detta korrumperande svindelföretag, införa vi för dagen nedanstående utdrag ur riksdagsdebatten rörande en undersökning av spritkoncernen den 12 maj. Motionären, riksdagsman Edvard Lithander yttrade därvid följande:

Herr talman! I utskottets betänkande har majoriteten i viss mån bifallit motionerna. Den har velat komma fram till en granskning, men den har icke velat gå riktigt i samma tempo som motionärerna och icke velat gå fram med samma metoder. Jag skall be att få fästa uppmärksamheten på, att vi motionärer äro betänksamma inför att dröja, till dess nästa avtal träffas med Vin- och spritcentralen. Vid den tidpunkten stå vi ungefär i samma läge som förra gången avtalet var före. Det fanns ingen utredning då, som vi för vår del till fullo godkänt. Det var en utredning med siffergranskning och allt sådant, men icke den detaljgranskning, som vi velat se för att kunna bedöma läget. Vi komma nu att stå där likadant, och det är därför som vi vilja, att man skall gå fortare fram.

Nu har socialstyrelsen sin särskilda lösning av detta spörsmål. Den säger, att man skall "ge till gemene man såvitt möjligt lättfattliga upplysningar". Nu förmodar jag, att socialstyrelsen med "gemene man" avser motionärerna, som icke dragit sig för att komma fram med dessa yrkanden. Och jag vill gärna också säga, att motionärerna i varje fall icke hittills haft lätt att fatta skälen emot dem, utan det vill nog till, att det kommer en utredning i den väg, som de önska, för att de för sin del skola vara nöjda.

Utskottet börjar med att anföra såsom skäl varför det icke går med på detta förslag bland annat, att det vore för kostsamt. Jag får lov att säga, att jag kunde icke låta bli att något småle, när jag såg det ordet: "kostsamt". Utskottet väjde för kostnaden här, när utredningen just skulle åt staten bevara sådant, som åtminstone enligt vårt förmenande under de gångna åren har fått behandlas på ett vida lättvindigare sätt, än vi äro vana vid, att vårt statsutskott och våra båda kamrar handskas med sådant, som i alla fall till sin innersta natur är statsmedel. Där står i kontrollstyrelsens utredning bland annat på sidan 12, att den undersökning, som motionärerna föreslå, skulle icke kunna "bringa till statsmakternas kännedom något enda mera betydelsefullt faktum, om vilket kontrollstyrelsen för närvarande saknar kännedom". Och på sidan 29 står det: "Dessutom underställa bolagen, utan att föreskrift därom finnes i rusdrycksförsäljningsförordningen, beslut rörande frågor av den mest skiftande art kontrollstyrelsens prövning för att förvissa sig om att anmärkning ej i efterhand kommer att framställas." Då skall jag bara be att få peka på en siffra, eftersom en av motionerna omfattar även utredning angående Stockholmssystemet och systembolagen. Där finns i revisionsberättelsen för Stockholmssystemet för år 1919 en post, som består av en utestående fordran från föregående år, och som har vuxit från 191,000 kronor till 791,000 kronor. Det har framställts offentligen en begäran att få en förklaring i det hänseendet. I det jag ber att få taga fasta på påståendet, att för kontrollsyrelsen är ingenting främmande och att det ingenting finns som detta verk icke kan blicka in i och ge svar på, får jag härmed hemställa, att man lämnar en förklaring till ifrågavarande siffra. Vad är

(Forts. å sid. 4.

Huru vi kommit i lögnens helvete och huru vi skola komma därur.

Av rektor E. LAURELL.

Innan vi människor utföra någon handling, måste vi planera densamma. Därvid förlita vi oss på minnet, erfarenheten eller andras lärdomar. Äro minnet, erfarenheten och lärdomarna pålitliga och sanna, ja, då finnas förutsättningar för att den planerade handlingen skall lyckas, men äro de förfalskade, brister det hela i det avgörande ögonblicket. Av detta förhållande begagnar sig mänsklighetens fiender, lögnfolket. De koncentrera sig på att göra mänskligheten värnlös genom lögnförgiftning. Genom att alla värden förfalskas, så att sanningen göres till lögn och lögnen till sanning, blir mänskligheten till slut så bländad och förblindad, att den motståndslöst låter sig fängslas och ledas av lögnfolket efter dess intressen. Ja, lögnfolket kan få oss att som blinda och galna djur slita sönder varandra i vanmäktigt raseri och förtvivlan. Vi äro så bländade och förvillade genom de ständiga lögninsprutningarna, att vi ej orka se, vem det är, som sänder oss alla plågor, vem det är, som så skoningslöst utsuger, marterar och dödar oss: vi skona i vår blindhet våra grymma bödlar och slita i stället sönder varandra som galna hundar. Detta är en följd av lögnförgiftningen. Vi måste alltså ofördröjligen tillse, att denna upphör: detta är vår första och största plikt som människor.

Av vilka medel använder sig då lögnfolket för att undertrycka sanningen och sprida den dödsbringande lögnen? Det utan jämförelse kraftigaste medlet i lögnens tjänst är naturligtvis tidningspressen. Till kungaborgen i storstaden, till fattigaste koja i ödebygden sänder den stundligen sina budskap. Oerhörd är dess verkningsförmåga; ingen undgår dess polyparmar. Innan pressen fanns, fanns det intet medel att döda sanningen så i grund hos ett helt folk. Av allt det guld som lögnfolket slösar på förgörandet av mänskligheten är intet så effektivt som det tidningsmännen underhållas med. Tidningarna arbeta för högtryck i lögnfolkets

Forts. å sid. 3.

"San Pauloska kaffekassan" ett svindlareföretag?

Från och med i måndags utbjudes i Sverige genom Stockholms Enskilda Bank och Skandinaviska Kreditaktiebolaget en del av "Satens San Paulos kaffevärderegleringskassas" 7 1/2 proc. obligationslån av den 1 jan. 1926 à 10 milj. pund. I sitt utsända prospekt upplysa de bägge utbjudande storbankerna, att Staten Paulos Kaffevärderegleringskassa är grundad i enlighet med lag av den 19 december 1924 med uppgift att verka reglerande och utvecklande på produktionen av och handeln med kaffe. Ändamålet med den föreliggande emissionen uppges vara att förse Kassan men ytterligare erforderliga medel till fyllande av dess uppgifter. Rörande dessa och övriga i prospektet lämnade upplysningar förklara de båda storbankerna, att de visserligen tro dem vara korrekta men att de därför "icke vilja garantera riktigheten".

En finansiell aktion, syftande till en ytterligare åderlåtning av den inhemska kapitalmarknaden, är ju i en tid som denna i och för sig av högst allvarlig natur. Redan ur den synpunkten reagerar man mot de ifrågavarande storbankernas försök att få allmänheten att placera sina sparslantar i den San Pauloska kaffekassan. När Stockholms Enskilda Bank och Skandinaviska Kreditaktiebolaget slutligen

Forts. å sid 3.

Mussolini inskrider mot den kosmopolitiska kulturen i skolor och teatrar.

Enligt meddelande från Rom har italienska undervisningsministern Fedele utfärdat en förklaring, att alla lärare, som äro motståndare till regeringens politik skola avskedas. Universitetslärare, som falla under denna bestämmelse, skola efterträdas av lärare, som omfatta den allmänna kulturriktning regeringen företräder. Enligt samma grunder komma ändringar att göras i läroböckerna vid universitet och skolor. Likaså kommer från samma synpunkt kontroll att utövas över ledningen av teatrar och skolor.

När bolsjevikrevolutionen i Ryssland 1917 genomfördes.

Ett "givakt" för oss svenskar.

I en år 1925 utgiven broschyr, "Bolsjevikkuppen i Ryssland 1917", lämnar professor Wilh. Harteveld, som på ort och ställe följt händelsernas utveckling, följande redogörelse, som tvivelsutan förtjänar att observeras som ett "giv akt" för den svenska allmänheten:

"Det första, som stadsfullmäktige i Moskva efter bolsjevikkuppen i Petrograd företogo sig, var att utgiva ett dekret, enligt vilket "huskommittéerna", vid äventyr av förfärliga repressalier, hade att utlämna sina vapen under loppet av tre dagar. Härigenom gjordes samhället faktiskt försvarslöst och bolsjevikerna kunde sedermera slakta människor som får.

Men ingen i Moskva trodde på bolsjevikernas seger. Man skrattade åt "den lilla klicken" Teatrarna höllo öppet och i kabaréerna sjöng man lustiga kupletter om bolsjevikerna — allt detta två à tre dagar före katastrofen.... Och denna kom de sista dagarna i oktober 1917 (rysk tid). Det började med att liksom på en given signal grupper av desertörer och ligister besatte en mängd offentliga byggnader i den "militära revolutionskommitténs" namn (så kallades i Moskva bolsjevikorganisationen). Denna kommitté inledde strax underhandlingar med stadens borgmästare, Rudneff, angående överlämnandet av makten. Då dessa underhandlingar icke förde till resultat, skredo bolsjevikerna till aktiv framryckning mot samhället. Stridskrafterna voro icke ens jämförelsevis lika. Samhället försvarades av unga junkrar, officerare, studenter samt en handfull borgare, på sin höjd 2,000 människor mot 100,000 välbeväpnade desertörer och matroser (ankomna från Kronstadt) med både lätt och tungt artilleri. Vad gjorde under tiden de 600,000 borgarna, av vilka åtskilliga ännu hade vapen och som med lätthet hade kunnat slå tillbaka de revolutionära banditerna? Jo, de gömde sig hemma och darrade. De bildade ett nytt

Forts. å sid. 4.

Den 11 Juni.

En utmaning mot det nationella Sverige.

Ministären Ekman, som nu tillträtt regeringsmakten i vårt land efter avgångna ministären Sandler, kan icke tydas annorlunda än som en direkt utmaning mot det nationellt sinnade Sverige. Den regerande "hemliga statsmakten" i vårt svenska samhälle har uppenbarligen velat demonstrera, att den, trots all kritik och opposition, som i senare tid rests mot det rådande kosmopolitiska väldet, ännu alltjämt befinner sig i orubbad besittning av den reela makten. Ännu en tid, ehuru säkerligen ej alltör lång, skola kanske också vederbörande kunna glädjas och yvas däröver. Men när den nationella samlingens skaror, glödande av entusiasm för sin heliga sak, rycka fram, då skall det heltvisst vara ute med dem!

De bägge personer, som ge karaktären åt den nya regeringen, äro chefen för den sig kristna kallande förbudsrörelsen, bankofullmäktigen C. G. Ekman, i statsministers ställning samt chefen för det Dagens Nyheters-liberala partiet, advokaten Eliel Lövgren. De båda excellenserna såväl som övriga regeringsledamöter ur riksdagen, hr G. Rosén och P. Hellström, voro bland de "representanter" på den borgerliga sidan, som deltogo i 1925 års nedrustningsbeslut, sålunda direkt lånande sin medverkan till förverkligandet av judendomens plan på det svenska nationalförsvarets förintande. De äro heller ingen av dem att anse som representanter för svenska folket utan endast som ombud för de dunkla kretsar, som föra spiran bakom de i folksöndringens tecken arbetande internationella rörelser, som här presentera sig under namn av "förbudsfrisinnade" och "liberala" partier och vilkas textutläggning främst ombesörjes av de kosmopolitiska tidningsorganen Svenska Morgonbladet o Dagens Nyheter. I fråga om statsminister Ekmans ställning till den fråga, som enligt programmet bort ligga honom närmast om hjärtat, nämligen spritfrågan, ha vi tidigare omnämnt hans medansvarighet i det svindlaresystem, som fått utveckla sig inom Spritmonolet, bl. a. genom att hr Ekman personligen varit med om att framprovocera en "gåve"-tilldelning från Vin- och spritcentralen å 20,000 kr., som i realiteten innebär en förskingring av statsmedel, en handling, som givetvis framstår som så mycket mera omoralisk och rättsvidrig som hr Ekman själv ute i agitationen aldrig försummat att framhålla det ovärdiga och fördömliga uti att staten benyttjar sig av spritpengar. Det utan all jämförelse mest utmanande namnet inom den nya ministären är dock advokaten Eliel Lövgren, den judiska storfinansens och spritkoncernens speciella ombudsman i Sveriges riksdag, ryktbar vorden ej minst från den stora Barnängsprocessen i London, där han under det riksdagen debatterade nedrustningen inför engelsk domstol representerade huset Wallenberg på ett sätt, som t. o. m. den borgerliga pressen i vårt land ansåg komprometterande för det svenska namnet. Att hr Lövgren som den lydiga parlamentariska advokat han är för den judiska storfinansens och den judiska pressvärldens intressen i vårt land, lämnade sin aktiva medverkan till nedrustningen, var ju en naturlig sak liksom hans vid årets riksdag levererade försvar för den Nothinska "toleransen" vis à vis kommunisternas omstörtningssträvanden, som helt säkert hava hans sympatier i långt högre grad än han som "borgerlig" politiker överhuvud vågar att öppet visa.

Vad kan då vara att vänta av den nya kosmopolitiska ministär, som vårt folk nu hugnats med? I sitt offentliggjorda program meddelar den, att den ämnar "övertaga ledningen av den politiska utvecklingen i landet" — en nog så märklig förklaring! — vilket skall ske genom "förandet av en framstegsvänlig politik, grundad på vad för en allmän frisinnad åskådning är gemensamt." För den som något känner den "frisinnade" politikens reela natur och syftning, är detta tillkännagivande sannerligen icke ägnat att väcka några känslor av lugnande slag. Den viktigaste punkten i programmet är tydligen den, där ministären utlovar ett 'lojalt' genomförande av nedrustningsbeslutet. I försvarsfrågan hävdar hr Ekman som äkta demokrat alltjämt sin ställning av tro och lydnad inför det "folkets majestät", som fört honom till den höga post han nu innehar. Men vi komma till "de frisinnades" egentliga huvudfråga enligt partiprogrammet d. v. s. förbudet, där det som bekant gäller de mäktiga intressen hr utrikesexcellensen har att bevaka för herrarna inom storfinansens värld, då är det icke längre någon nödvändighet för de frisinnade i regeringen att lyda det folkliga majestätet. Man får naturligtvis icke driva sina principer in absurdum! Då låter man sig nöja med att ställa i utsikt en ny s. k. pilsnerdricksförordning. Nykterhetsvännerna skola kantänka i denna stora kulturfråga ha något att tugga uti och levebrödspolitikerna något att diskutera om. Beträffande den till en riksangelägenhet av första ordningen uppblåsta arbetslöshetsdirektivfrågan förklarar sig regeringen "ämna upprätthålla tillämpningen av de direktiv, som riksdagen lämnat rörande villkoren för åtnjutade av statshjälp vid arbetslöshet". Vidare utlovas itresse för socialförsäkringen, kommunalskattelagarna, uppfostran och undervisning samt ställes slutligen också i utsikt sparsamhet med statens medel ävensom jordpolitiska reformförslag och intresse för näringslivet.

Ministären Ekmans offentliggjorda program ger helt säkert en god antydan om arten av den "framstegsvänliga politik" i frisinnad anda, som den ämnar följa. Dess främsta uppgift blir uppenbarligen nedrustningsbeslutets "lojala" genomförande. Att näringslivets intressen komma att tillgodoses i fullaste överensstämmelse med de höga uppdragsgivarnas inom den judiska storfinansen syn på saken, därför borgar såsom redan antytt hr Eliel Lövgrens placering på den andra ministerposten. Denne fullödige kosmopolits handhavande av vårt lands förbindelser med den yttre världen kan i en tid som den närvarande icke betecknas annorlunda än som ur nationell synpunkt i högsta grad olyckligt. I fråga om allt det övriga, som i regeringsprogrammet utlovas, är ju detta endast sådant, som ... som sköna skåderätter på varje äkt-demokratiskt valprogram, det här fallet tydligen avsett att tjäna som "ett frisinnat samlingsprogram" vid de närmast stundande valen.

Det säger sig självt, att denna nya, på folksöndringens grundval tillkomna, av hemliga, folkfientliga kretsar beroende och inspirerade kosmopolitiska regering, den må så kläda sina gärningar i aldrig så vacker nationell och folklig skrud, icke kan bliva till något verkligt gagn för vårt folk. För de nationellt sinnade gives det också blott en väg att följa i deras strävan för vårt folks frigörelse ur det förhatliga och ödesdigra slaveriet under den härskande kosmopolitiska storfinansen vilken numera dikterar söndringspartiernas samt och synnerligen program och sköter spiran bakom varje regering, oberoende av politisk färg. Denna enda väg för vårt lands och vårt folks räddning ur förtrycket under kosmopoliterna är: *Nationell samling under fascismens fälttecken!*

M.

Slut med "toleransen" mot de kommunistiska upprorsmännen!

Det vill synas, som om ordningsmakten i vårt land äntligen började ägna den judisk-kommunistiska upprorsrörelsen en mera allvarlig uppmärksamhet. Nya Dagl. Alleh. har överraskat med att inom "borgare"-lägret på allvar bryta tystnaden kring de landsförrädiska stämplingarna och polismyndigheten har anlagt de grövre handskar, som äro oundgängliga vid handskandet med de abscura krafter, som här äro i färd med att för den internationella judendomens räkning organisera "blodig revolution". Vi konstatera med tillfredsställelse detta, om dock ej alltför stor betydelse hör tillmätas det plötsliga uppvakandet sent om sider för den kommunistiska faran. Folkets Dagblad Politiken, som självfallet rasar våldsamt över att hava störts i sina förehavanden, påpekar i självmedveten ton, att Stockholms polismyndighets och Allehandas aktion är tämligen isolerad i det "de övriga borgaretidningarna behandla saken något ironiskt". Nåja, detta är ju i och för sig intet överraskande för den, som vet, att borgarepressen ligger i judendomens händer.

Redan i en artikel, införd i Nationen den 16 april d. å., påfordrades med stöd av lagens bestämmelser myndigheternas inskridande mot de mot rikets säkerhet riktade kommunistiska stämplingarna, närmast med anledning av den i Stockholm avhållna hemliga kongressen. Det blev då visserligen enligt vad man har sig bekant varken någon undersökning eller något åtal mot de upproriska herrarna. Efter vad nu senast inträffat i skärgården och vad i samband därmed allt kommit i dagen bör man emellertid hava rätt att vänta sig, att myndigheterna äntligen på fullaste allvar taga itu med vederbörande. Det har konstaterats, att högre tjänsemän å sovjetdelegationen i Sockholm inspekterat "övningarna" ute på Värmdön. Dessa vederbörande böra givetvis med fortaste återförpassas till sitt sovjetska hemland. Vidare måste nu det ovillkorliga kravet hävdas, att samtliga de hemmabolsjeviker, som deltagit i upprorsstämplingarna, ställas till ansvar och befordras till välförtjänt näpst för sina förehavanden. Det kan nu sannerligen vara nog med flatheten inför den judiska upprorsrörelsen i vårt land!

Planerna på varudistributionens monopolisering forceras!

I en nyligen i denna tidning införd artikel omnämndes, hurusom storfinansens i vårt land nationalekonomiske kapacitet numro ett, "den världsberömde" professorn Gustaf Cassel omsider funnit tidpunkten inne att mera aktivt rycka in i striden för den s. k. internationella kooperationen, varmed den judiska storfinansen ju hoppas att kunna ihjälslå den privata handeln och överföra den allmänna varudistributionen i sina planerade jättemonopoler. Att professor Cassels uttalanden, vari han prisade kooperationen såsom de enda ändamålsenliga o. förnuftiga organisationsformen för varudistribution och föraktfullt utdömde den privata handeln, endast voro inledningen till en aktion i större stil, var ganska uppenbart. Storfinansherrarnas nationalekonomiske kapacitet numro två, den hebreiske professorn Eli Heckscher, har nu också ryckt in på arenan vid sidan av hr Cassel. Det sker under formen av en hemställan till Kungl. Maj:t att ett anslag av 12,000 kronor måtte ställas till förfogande för "praktiskt ekonomiska undersökningar, avsedda att utröna den svenska varudistributionens organisation och kostnader". Hr Heckschers formulering är visserligen betydligt mera diplomatisk och varsam än professor Cassels förut här relaterade, som ju var både öppen och brysk, men det torde knappast erbjuda någon större svårighet att mellan raderna utläsa dess syfte. Att detta i någon mera väsentlig grad skulle avvika fr. det Casselska låter sig med kännedom om de bägge herrarnas hittillsvarande verksamhet heller knappast tänka. Rörande sin begärda utredning skriver professor Heckscher under försök att giva saken sken av vetenskaplighet följande:

Meningen är att under medverkan från affärsmännen själva, under ledning av särskilda, utomstående experter, få till stånd undersökningar, som ha betydelse för hela näringslivet och därmed för hela landet, men som icke kunna utföras av vare sig enstaka vetenskapsmän eller statistiska ämbetsverk, därför att de kräva en ingående analys jämte praktisk förtrogenhet med förhållandena.

De svårigheter, varunder näringslivet f. n. lider torde — säger professor H. — erkännas av alla. Och även en ganska måttlig lindring däri skulle vara till allas båtnad. Hur mycket som härvid kan uppnås genom att bättre tränga in i de faktiska sammanhangen låter sig ej sägas på förhand, men utan en sådan prövning kunna svårigheterna sannolikt aldrig lösas.

Det gäller handelns och varudistributionens organisation och kostnader. Frågan har varit föremål för mycken diskussion, men denna har nästan alltid utgått ifrån att orsaken till att varorna betinga ett långt högre pris för konsument än hos producent skulle vero på "oskäliga vinster" för handlandena. Detta är dock i flertalet fall ett misstag. Bristen ligger utan tvivel långt djupare än så. Men den lär aldrig bli klargjord och eventuellt avhjälpt utan förutsättningslösa undersökningar, under medverkan av både industriidkare och köpmän.

Uppgiften borde därför bestämt gälla: försäljningens organisation och kostnadselement; vidare produktionens och avsättningens enhetlighet, samt icke minst karaktären av de slutliga köparnas efterfrågan.

Till närmaste ledare för undersökningen är avsedd en yngre vetenskapsman, som däråt kunde ägna hela sin tid under ungefär ett år framåt. Hans uppgift skulle bl. a. vara att träda i förbindelse med omsorgsfullt valda producent- och handelsföretag för att genom studium av deras produktion och arbetssätt utröna de ovan angivna sammanhangen. Hä vid vore aktiv medverkan från de praktiska affärsmännens sida av största betydelse och en sådan kan på förhand anses säker.

Emellertid vore det olämpligt att på förhand binda undersökningen vid bestämda former, ty utom att blott själva arbetet därvid kan ge ledning, måste man i hög grad bli beroende av de olika affärsmännens villighet att lämna uppgifter och på annat sätt medverka. De individuella uppgifterna måste behandlas i regel som konfidentiella.

Ett huvudvillkor för att resultaten skola kunna fylla sin uppgift är — framhåller prof. H. — att undersökningen icke blott bedrives opartiskt och sakkunnigt utan också att den tydligen framträder såsom opartiskt och sakkunnigt bedriven. Detta ändamål synes böra tillgodoses genom att bilda en kommitté, bestående av en av handelsministern utsedd ordförande jämte tre ledamöter, bland vilka Handelshögskolan, Ingenjörsvetenskapsakademien och Sveriges Industriförbund skulle utse var sin.

Man kan lugnt utgå ifrån, att den av hr Hechscher åstundade nya planen för varudistributionens organisation i detta nu i sina stora drag ligger klar efter i huvudsak utländskt mönster liksom att den för utredningen erforderlige yngre vetenskapsmannen såväl som ledamöterna i utredningskommittén från Handelshögskolan, Ingenjörsvetenskapsakademien och Sveriges Industriförbund redan designerats. Med kännedom om de intressen, som föra spiran inom de nämnda tre institutionerna kan på förhand med visshet sägas, att den ifrågasatta kommittén om den bliver verklighet så som hr Hechscher tänkt sig, icke i något väsentligt avseende kommer att skilja sig i sin uppfattning från den av den "världsberömde" Wallenbergska professorn Cassel hävdade.

Den fria handelns män i vårt land ha alla skäl att vara på sin vakt och äntligen vakna upp till försvar för sina alltmera hotade näringsintressen och därmed också den stora allmänhetens. Att denna senare intet av gott har att vänta av den fria handels avskaffande och varudistributionens läggande under storfinansiella monopol, säger sig självt. Spåren från sprit- och tobaksmonopolen äro sannerligen ej av beskaffenhet att uppmuntra till någon fortsättning på monopoliseringsväsen.

Den kommunistiska faran av allvarligaste slag.

(Forts. fr. sid. 1.)

gällde avslöjandet av revolutionscentralen ute på Värmdön, att Komintern hos oss numera överflyttat den egentliga skolningen i revolutionens konst från Sovjetryssland, dit våra kommunister tidigare i stor utsträckning reste i och för studier i särskilda "krigsskolor", till vårt eget land, varmed tydligen avsetts att göra göra undervisningen än mera effektiv genom att på ort och ställe söka omsätta teorierna i praktisk handling.

Beträffande den kommunistiska faran i Sverige, låter det sig visserligen tänka, framhöll överste Norinder, att kommunisterna här skulle kunna lyckas att genomföra en tillfällig kupp, om icke samhället är berett till försvar. Jag är dock övertygad om, att samhället i så fall snart skulle återtaga sin forna prägel, alldenstund svenskarna stå på en vida högre intellektuell nivå än slaverna, vilka ju i stort sett äro analfabeter och sålunda oförmögna att kunna studera sig till en självständig uppfattning eller bilda sig ett omdöme om det som rör sig i världen utanför deras egen trånga krets. Ett kommunistiskt revolutionsförsök skulle emellertid kosta samhället så mycket i människoliv och ödelagda värden, att det ovillkorligt måste förhindras. Den ledande tanken i kommunismens revolutionära kamp världen runt är i få ord denna: Genom att utmatta det produktiva kapitalet medels ideliga strejker söker man uppnå ett sådant tillstånd i det borgerliga samhället, att detta på grund av brist på kapital icke längre kan göra motstånd. Härpå igångsättes generalstrejk, och medan allt så befinner sig i gungning, låter man de beväpnade 100-mannaskapen rycka in och mörda borgarna samt gripa makten för att lägga allt under "proletariatets diktatur".

Om också faran för ett kommunistiskt omstörtningsförsök i vårt land för ögonblicket icke skulle vara direkt överhängande, fortsatte överste Norinder, så ligger det dock stor risk uti att underskatta dess faktiska förefintlighet. Enligt min tanke döljer sig det för framtiden mest allvarliga faromomentet i "Komsomol" eller "den röda ungdomsinternationalen", vars ändamål är att i det uppväxande släktet inympa det kommunistiska giftet och sålunda dana en ny klass av mot samhället fientliga arbetare. Vi ha redan sett uttryck av denna propaganda bland barnen i de kommunistiska pionjärernas demonstrationer av skilda slag i våra skolor. Den 1 maj bars av de kommunistiska barnen i demonstrationståget i Stockholm ett standar med inskriptionen "bort med religionsundervisningen i skolorna" och i Göteborg sågs i demonstrationståget samma dag ett standar med inskriptionen "Mödrar, lären edra barn hata hemmen." Betecknande för den anda, som kommunismen söker inarbeta hos människorna, är förvisso, slutade överste Norinder, den ryska soldatinstruktionen, vilken ju är officiell. Vi återfinna där bl. a. följande ord: "Ned med kärleken till nästan. Det vi behöva är hatet. Vi måste lära oss att hata, ty endast härigenom kunna vi erövra världen. Religionen och kommunismen äro oförenliga med varandra såväl i teori som praktik. Vi hata kristendomen och de kristna. T. o. m. de bästa ibland dem måste vi betrakta som våra värsta fiender. De predika kärleken till nästan och barmhärtigheten, vilket strider mot våra grundsatser. Den kristliga kärleken är ett hinder för revolutionens utbredande. Vi hava nu avskaffat jordens konungar, nu skola vi ta itu med himlens konung."

Överste Norinders härovan återgivna uppfattning rörande den internationella kommunismen och den fara denna innebär för vårt svenska samhälles bestånd sammanfaller som synes i allt väsentligt m. den av oss tidigare framhålla. Kommunismens många agenter inom de "borgerliga" lägren utöva här i denna stund en verksamhet, som tydligtvis har åtskillig likhet m. vad i Ryssland å motsvarande håll förehades tiden närmast före den stora revolutionen. Det är också uppenbart, att situationen är i hög grad allvarsbjudande och att den manar alla svenskkännande element i vårt samhälle till uppvaknande och till kamp mot den kommunistiska faran. Vi kunna eljest fortare än någon anar vara ställda i samma ödesdigra situation som ryssarna revolutionsdagen 1917: "För sent"!

Livligt intresse för Föreningen Mot Monopol.

Den för någon tid sedan startade Föreningen Mot Monopol har rönt ett mycket välvilligt mottagande från allmänhetens sida. Från alla delar av landet inströmma meddelanden om intresse och sympatier för föreningens syftemål samt anmälningar om medlemskap, i sin mån vittnande om, att föreningen verkligen har en stor uppgift att fylla. Såsom tidigare här meddelats fugerar den för Nationens läsare välkände direktören Adolf Anderson å Ekebo som dess ordförande och verkställande direktör samt som dess sekreterare hovrättsnotarien Sten Lothigius, Stockholm. Direktör Anderson, vilken ju är den som utanför riksdagen främst fört kampen mot oefterrättlighetstillståndet inom spritmonopolet, representerar en mindre vanlig sakkunskap i ekonomiska och finansiella ting och är särdeles väl förtrogen med vårt lands merkantila och ekonomiska förhållanden. I många år var han styrelseledamot och sekreterare i Manufakturhandlareföreningen i Stockholm. I sin hittillsvarande kamp mot spritmonopolet liksom i sin övriga verksamhet har han visat sig vara icke blott en man med grundliga ekonomiska insikter och skarp blick utan därtill också den, som vågar hävda en egen åsikt och kämpa för vad han anser vara sant och rätt. Under direktör Andersons ledning bör även föreningen hava alla utsikter att kunna växa ut till en organisation av största omfattning och inflytande.

De bland våra läsare och vän-

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniei
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Agitatorn mot svenska flaggan.

Agitationen emot svenskheten bedrives allmera ohöljd och utmanande. Efter alla tänkbara linjer och under alla tänkbara namn arbetas på att slå våra nationella särmärken i spillror. En av de många vägar, varpå man nu söker underminera fosterlandskänslan hos vårt folk är "anarkismens". Denna har visserligen icke i och för sig någon större betydelse men spelar likväl en viss roll, åtminstone ännu så länge. Dess språkrör är tidningen "Brand" Emellanåt skickar den fram sina unga pionjärer d. v. s. vid sådana tillfällen då dess framträdande på arenan anses speciellt lämpligt.

Ett sådant tillfälle var den 6 juni, då anarkismens härvarande agitatorer skickades fram i huvudstaden — kanske också i landsorten — med smutsblad mot den svenska flaggan. Effekten av deras aktion blev dock helt säkert inom en viss rayon ej den de föreställt sig. Natten till torsdagen den 13 maj hade man i olika delar av Stockholm låtit sprida flygblad, vari tillkännagavs, att möte skulle hållas på olika ställen i staden. Natten till lördagen den 5 t. o. m. natten till söndagen 6 juni uppklistrades så staden runt flygblad med överskriften "Svenska Flaggan". Saken var sålunda, menade man förmodligen, väl förberedd. Så kom dagen, då det stora slaget skulle stå, den 6 juni. En grupp anarkister hade då vid tiden för vaktombytet placerat sig å borggården vid Stockholms slott, där de gjorde sina lovar, flitigt utdelande sina flygblad, vari upplystes, att den svenska flaggan var "våldets, ofrihetens och utsugningens symbol, bödlarnas offermärke, som endast förtjänade "att vräkas på gödselhögen" etc. De unga män, som fattat posto på borggården, fingo dock en måttlig glädje av sin aktion. Nationens till hands varande fotograf passade på o. konterfejade en av dem, den å bilden härovan synlige. En stund senare ryckte några närvarande fascister ifrån honom hans skändliga flygblad, som dränktes i Strömmen vid Norrbro. Den andre flygbladsutdelaren, som visat sig å borggården, ertappades något senare nere vid Nybroplan, där han också vederbörligen befriades från sina tryckalster, vilka sönderrevos i småbitar.

Detta omnämnt till åskådliggörande, att fascisterna i Stockholm icke voro alldeles overksamma den svenska flaggans dag, om de också funno för gott att hålla sig borta från den grandiosa festen å Stadion där nedrustaren-statsministern C. G. Ekman höll sitt tal för svenska flaggan.

---

ner, som sympatisera med Föreningens Mot Monopol syftemål men ännu icke anmält sig som medlemmar, uppmanas att snarast göra detta. Ju förr föreningen lyckats uppnå en sådan omfattning, att dess ord och inskridanden bliva av betydelse desto förr skola vi även kunna påräkna positiva resultat i den riktning föreningen åstundar.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.

Växel med ankn. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning

Annonspris:

I text .... 20 öre mm.

Å textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn.

Triumftåg för den "orättvist dömde" Isaac Grünewald?

Enligt "Göteborgs-Tidningen" lär man inom vissa kretsar i huvudstaden umgås med planer på att bereda den hebreiske konstnären Isaac Grünewald ett extra festligt mottagande den dag han slipper ut från sin ofrivilliga vistelse på "den gröna ön", vilken såsom tidigare här omnämnts väckt så stor indignation bland den pornografiske målarens många professorliga och andra beundrare och beundrarinnor, vilka oroligjorts över att Grünewald, som ju sorterar under den mosaiska lagen, ådömts straff av svensk domstol. Göt.-Tidn. yppar sin betänksamhet inför en planerad "halvt offentlig hyllning och den utsläpptes förande i triumf genom gatorna."

"Nu nalkas", skriver den, "fängelsemånaden som sagt sitt slut och nu skall det slås mynt av situationen, Grünewald skall hälsas som en ny Marsjöman, massorna hurra och tidningarna berätta om mottagandet — och intervjua den celebre om sejouren! Och allmänheten skall naturligtvis tro att det är det stackars offret för en upprörande dom, som åker i den lackerade bilen och en ny gloria placeras kring de blåsvarta konstnärshåret. På smockan, som föll en vacker kväll det oförgätliga jubileumsåret 1923 eller på konduktören, som fick den, för att han var nog förmäten att göra sin plikt, tänker ingen....

Med den överlägsna regi de Grünewaldska martyriet iscensatts, kan man emellertid vänta nya överraskningar. Det gäller därför att mota Olle i grind, att genom pressopinionen övertyga "arrangörerna" om lämpligheten att avstå. Den allmänna opinionen är enig om att det är nog med det förargelseväckande beteende som förekommit."

Fallet är i sanning karaktäristiskt för den rådande judiska aeran i vårt land. När en svensk dömes enligt gällande lag, har han ärligt förtjänt sitt straff och ingen misskund hyses. Men skulle en svensk domstol drista sig döma en jude för ett brott mot lagen, då skall Sveriges "kulturella värld" mobiliseras upp till "den oskyldiges" rättfärdigande, dennes upphöjas till martyr och som sådan föras i triumf kring gatorna! Finnes det då ej en gräns för svenskarnas godmodighet?

Reaktionen mot judekulturen i Tyskland.

Vid tekniska högskolan i Hannover har i dagarna inträffat en händelse, som vittnar om den starka stämning mot den judiska kulturen, som inom tyska studentkretsar allt mera gör sig gällande. Majoriteten av studenterna vid den nämnda högskolan, som upprepade gånger demonstrerat mot den judiske professorn Lessing, en äkta marxistisk socialdemokrat, förhindrades härom dagen att hålla sin föreläsning. Sedermera har ordföranden i Berlins studentkår och andra tyska kårer tagit parti för Hannoverstudenterna. Hannoverhögskolans styrelse har emellertid tagit parti mot de demonstrerande studenterna samt relegrat ett 10-tal av dem och ställt 200 under åtal.

Någon dag senare företogo Hannoverstudenterna till ett antal av över 2,000 en marsch till Braunschweig, där ett protestmöte hölls mot professor Lessing. Vid protestmötet antogs en resolution, vari förklaras, att Hannovers studentkår icke ämnar ge vika i sin kamp mot professor Lessing, innan den nått sitt mål, dennes avlägsnande från högskolan. De 10 studenter, som relegerats, hava beretts plats i Braunschweig. Dessutom kommer ett stort antal studenter vid högskolan i Hannover att övergå till Danzigs högskola.

Dr Bratt utvidgar sig

Vid extra bolagsstämma med aktieägarna i Stockholms allmänna restaurangaktiebolag har beslutats att för icke bekantgjort pris inköpa fastigheten Bryggaregatan 12, där bolagets restaurang Pilen är belägen.

Sveriges arbetare "låna" 800,000 kronor till den engelska storstrejkens offer.

Svenska fackföreningsförbundet har meddelat internationella fackföreningsförbundets byrå, att det ämnar deltaga med en summa av 800,000 kr. i det lån, som genom de kontinentala fackföreningarna kommer att erbjudas de engelska fackföreningarna i och för understöd åt de engelska arbetarna, som blivit arbetslösa genom generalstrejken.

Det gäller för de svenska arbetarna att se till, att icke de utlånade medlen icke försvinna på vägen eller efterhand dunsta bort!

Omfattar Ni Nationens strävanden

med intresse och gillande, försumma då icke att lämna Eder medverkan för tidningens spridning genom att uppmana Edra vänner och bekanta att prenumerera på **halvåret juli — december 1926!**

Huru vi kommit i lögnens helvete och huru vi skola komma därur.

(Forts. fr. sid. 1).

sold. De ta heder och ära av alla, som ej vilja falla ned och tillbe guldkalven-korruptionsdjävuln. Ärliga, sanningsälskande, fosterländska män, äro dem en styggelse. De måste till varje pris "oskadliggöras". Detta sker genom förtal, smygande lömskt förtal genom en den mest djävulska beljugning. Färdigt! Folket, den stora, lurade massan, läser allt, sväljer allt o. så är en människovän och hedersman snart moraliskt avlivad, och det blinda folket har återigen berövats en, som eljest kanske skulle ha kunnat leda det ut ur mörkets och lögnens håla. Och så å andra sidan strebrarna, de korrumperade! Lögnfolket är aldrig så vaket, som då det gäller att bland mänskligheten utgallra lämpliga strebrar. Streber är, som vi veta, namnet på en undermålig ehuru ej sinnesslö människa, som mot klingande valutor sålt sin karaktär och gått i lögnens tjänst. Överallt där judarna och deras "kristna" hantlangare träffa sterbertypen, öppna de portmonnän. På så vis rekryteras, främst genom tidningspressens försorg, offentliga tjänster i vårt land. Här skränas i judepressen om parlamentsleda. Det skränet är bara judebluff. Vi hysa ej leda för parlamenter, utan för de korrumperade personer, judepressen genom sin propaganda dit insatt. Detta är det, som är sanningen angående parlamentsledan. Släpp fram hedersmän i riksdagen, så skall det nog bli aktning för svensk riksdag än en gång i vårt gamla sedan hedenhös självstyrda land! Men det aktar man sig för.

I jämbredd med den politiska lögnförgiftningen går i tidningspressen den ekonomiska. De stackars svenskarne, invanda att tro på o. respektera heder o. ära, låta hejdlöst lura sig av judebladens börsnoteringar bara för att de "stå i tidningen". Tidningen det är judens affärsbrev och ingenting annat; när skall vårt naiva, trohjärtade folk lära sig att definitivt inse detta? Juden bildar emissionsbolag o. tidningsbolag med samma hand och skulle anse sig som en idiot, om han ej läte dem samarbeta. Men "die dummen schweden" (obs. judetyska) tro, att judens tidning företräder svenska intressen eller att den i varje fall står allmänheten till tjänst med sanningsenliga uppgifter, och så blir han hux flux av med sin lilla sparpenning. Warburg, Kuhn, Loeb & C:os svenska polyparmar arbeta med oblidkelig precision. och Sverige är — tack vare judetidningar och därmed sammanhängande judeaktiebolag — snart ett enda stort fattighus, fast det förtjänt bättre. Ja, vem kan så noga säga vad svenska folket gjort sig förtjänst av, när allt kommer omkring. Ett folk, där juden har så ytterst lätt att finna servila slickare, det förtjänar kanske ej större utdelning på sina aktier än den juden bestått det de sista åren.

Vid sidan av den politiska o. ekonomiska lögnförgiftningen går som värdig tredje moralförgiftningen. Den är ingalunda den minst viktiga i Judas tjänst, snarare tvärt om. Kan det lyckas Alljuda att psykologiskt paralysera oss, moraliskt försvaga oss, så mycket bättre. Främsta vapnet storsläggan, är då splittringsidén. Vår lilla svenska folkstam hur obetydlig den än är bland denna världens store (kvalitet går dock före kvantitet), så skulle Juda aldrig rått med den om den varit enig. Alltså måste lögnfolkets älsklingsmedel splittringen, tillgripas även mot oss. Genom sin tidningspress och genom sina lejda hejdukar — mötestalare — insprängde judarne i oss lögnen om klassemotsättningarna och hatet inympades. Folkstammen delades upp i "arbetare" och "överklass". Det skall vilja till mycken dumhet och många anlag för det abnorma för att folk skall kunna svälja dylika judegrodor. Men man har gjort det. Den stackars arbetaren hatar för full maskin den usla överklassen vilken likt en vampyr suger det ädla proletariatets blod. På ett dårhus går det ej vansinnigare till än i kampen mellan proletariatet och överklassen.

Vad menas då — enligt Juda — med en proletär och vad menas med en överklassare? Ja, här behövs onekligen en del skarpsinnighet för att draga gränsen. Förr avr en proletär en individ, som gick utan stärkkrage. Vidare var det bra, om han tuggade snus, vid gåendet förde sig med slurkig hållning samt svor på alla, som använde stärkkrage, ej tuggade snus samt gingo raka i ryggen. Nu för tiden är det kitsligare att finna diagnosen på en tvättäkta proletär. Nu ha alla proletärer krage, snustuggningen är sorgligt på retur, och många bland de värst utsugna föra sig spänstiga och raka, när de gå till fots. Dessutom finnas oerhörda massor med s. k. aristokrater bland proletariatet, numera. Fullt med grevar, baroner, professorer, statsråd och kyrkans högste fortplanta numera på Judas kommando det stora, ädla proletära skränet. Vid åsynen av dessa oräkneliga skaror ädla, utsugna proletärer frågar man sig med häpnad: var ha vi då egentligen den ruttna, blodsbesudlade överklassen? Men det vet Juda besked om: överklassen finnes men den kan ej kännas igen på stärkkragen, tyvärr, eller på bristen på snus eller dålig hållning, den kännes igen på att den jagar lögnfolket och dess kreatur med andra ord, på sin oresonliga, opraktiska respekt för **sanningen**. På dylik "klasskillnad" lever lögnfolket högt — till svidare. Utom lögnen om hatet skilda arbetare emellan, ha vi hundratals andra splittringslögner, vilka vi tids nog skala dra fram till belysning. Vi kunna här endast i förbigående räkna upp några sviter. Till exempel förbudslögner — vad splittrar oss bättre än den? Vilket flott levebröd för strebrarna, inklusive sirapspredikanter och religiösa hembugsmakare à la Svenska Morgonbladet. Och militaristlögnen sen! Vårt försvarsväsen — reaktionens svarta hydra! Allt kan Judas använda i splittringens o. lögnförgiftningens vackra syfte. T. o. m. en sådan sak som idrotten. Den skall förvridas så, att den må riva ned och skada i stället för att friska upp vårt folk. På tusen sätt disfraheras mänskligheten, på det att den må glömma att se sina livsintressen. De judiska ficktjuvarne släppa upp brokiga leksaksballonger, och medan en naiv allmänhet står och stirrar efter den, tömmas dess fickor.

"San Pauloska kaffekassan" ett svindlareföretag?

anse sig nödsakade att, om visserligen med fin stil, uttryckligen förklara sig icke kunna garantera riktigheten av de uppgifter, varmed de söka stimulera den svenska allmänheten till teckning av obligationer i den San Pauloska kaffekassan, måste givetvis det hela framstå i en högst egendomlig dager. Låter det sig då överhuvud försvara, att statsoktrojerade svenska banker på så uppenbart lösliga grunder företaga sig att inbjuda och stimulera allmänheten till teckning i företag i utlandet? Vi veta ju tyvärr alltför väl, huru lätt det gått för svenska placerare i inhemska företag att bli "renrakade" trots bankinspektör och andra "betryggande" institutioner på närmaste håll; huru mycket större måste då icke deras utsikter att bli av med slantarna i en främmande världsdel vara, där möjligheten till kontroll över spekulanterna och operationerna måste vara ännu mycket mindre än här hemma!

Sveriges kronprins om pressen.

Forts. fr. sid. 1.

dande åsikterna hjälper mig att ganska väl bevara jämvikten.

Pressens ledare ha ett mycket stort ansvar att bära på grund av den makt de sålunda äro beklädda med, och jag är förvissad om att de ofta ha en stark känsla av detta ansvar. Jag tror att eder kår i allmänhet bemödar sig allvarligt om att till mänsklighetens bästa söka upplysa och leda folket, om än efter olika linjer.

Mitt land är ett litet land, och dess press kan i storlek icke jämföras med eder. En tidning där hemma läses kanske av 50,000 à 100,000 människor. under det de amerikanska tidningarna läsas av miljoner. Men jag är dock övertygad om att den svenska pressen i många avseenden står på en hög ståndpunkt, och i kraft av våra lagar är den en fullkomligt fri press och har varit det i hundra år.

I flera delar av kronprins Gustaf Adolfs här uttalade mening angående den svenska pressen kunna vi instämma, såsom i fråga om dess inflytande på medborgarnas tankeliv, det ansvar, som vilar på pressens män m. m. "Fullkomligt fri" är våra dagars svenska press dock endast så till vida, att lagen tillåter den husera efter behag i de kosmopolitiska samhällsupplösarnas och storspekulanternas tjänst. Just på grund av detta faktiska förhållande, som här otaliga gånger klargjorts och påtalats, är den svenska pressen av i dag såsom folkligt upplysningsväsen icke att betrakta såsom fri utan som till händer och fötter bunden.

Svea livgardes 400-jubileum.

Svea livgarde, den svenska arméns första gardesinfanteriregemente, vilket leder sitt ursprung från den drabantkår, som omgav den första Vasakonungen, firar den 5 inst. sept. 400-årsminnet av sin tillvaro genom anordnandet av en kamrat- och minnesfest i regemetets kasern, vari f. d. sveagardister, officerare, underofficerare, underbefäl, stam och värnpliktiga komma att deltaga. Festen, vid vilken konungen lovat närvara, kommer att omfatta bl. a. fanblottning, förbimarsch för konungen, gemensam middag, som intages kompanivis, samt efter middagen konsert av musikkåren i regementets park.

Ännu finnas

en del exemplar

TREDJE UPPLAGAN

av

"Brattska Spritkoncernen avslöjad."

Broschyren tillhandahålles till ett pris av 25 öre pr st. å Nationens expedition.

Glöm ej

att i god tid postprenumerera å NATIONEN för halvåret juli —december 1926, så att Ni erhåller tidningen i rätt tid från juli månads början!

Special-Skjorta

är stor och rymlig med god passform tillverkas av 1:ma Percal i moderna randiga och rutiga mönster

Kr. 7:50

ÄKTA FÄRGER.

Prislägen 1:50—8:50.

Hagmans Herrekipering

SKJORTSPECIALIST

Sveavägen 108.

(3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.)

En bok för alla är

SAGOGUDARNES LAND.

av Th. Stal heim.

En på möjligast säkra grunder fotad klarläggning av vår forntidshistoria. Intressant, lättläst och roande, enligt samstämmiga omdömen. Rikt illustrerad, tryckt å bästa papper. Utgives i stora 64-sidiga häften à kr. 2:50. **Fås från förf:s eget förlag, Uddevalla,** om så önskas häftesvis från början eller på avbetalning. Utkomna äro Del I, Sagogudarne, kompl. i 11 häften. och Del II, Fornkonungar i Jotunheim, kompl. i 12 häften.

Boken är varmt rekommenderad såväl i pressen som av en mängd framstående och kända personer i in- och utlandet. Här några avplock ur massan av gynnsamma omdömen:

Professor Lännart Ribbing, Lund: Boken fängslar nästan med trollmakt. Denne djärve, självständige ande skall säkert väcka eftertanke och sätta spår efter sig.

Fil. d:r Olof Örström, Stockholm: Allt i sagorna får sin enkla, naturliga förklaring. Boken är ej blott ett grundligt och originellt utan också ett ytterst fängslande verk, författat på ett elegant och lättläst språk, så att envar kan läsa det såsom verklig nöjesläsning.

Passa på och rekvirera!

FÖLJANDE ARBETEN som tryckts i små upplagor och icke säljas i allmänna bokhandeln kunna — så långt resp. upplagor räcka — rekvireras från EXP. AV FALU-KURIREN, FALUN, antingen mot insändande av beloppet eller mot postförskott, enl. här nedan angivna pris:

1. ABR. HOLPHERS DAGBOK ÖVER EN RESA GENOM DALARNE ÅR 1757. Ny upplaga (med porträtt och biografi av Abr. Hülphers) Falun 1921. Pris 10 kr.
2. GAMMALT OCH NYTT FRÅN DALARNE. Samamnfört ur Falu-Kuriren Årg. 1921 och 1922. (Tryckt i 100 numrerade ex.). Pris 7:50.
3. D:o, d:o. Ur Årg. 1923 och 1924. (Tryckt i 150 numr. ex.). Pris 5 kronor.
4. VIKA, HOSJÖ OCH KORSNÄS. Sockenbeskrivning av Helmer Stuge. Falun 1924. Pris 1 kr.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol

UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.

Tel. Norr 21712 eller Norr 5899.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 11 Juni 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243
Fri biltransport.

Socialdemokraterna och kommunisterna som storfinansens hantlangare.

(Forts. fr. sid. 1.)

meningen med dessa överskjutande 600,000 kronor, och vem har fått hand om det beloppet? När det nu förvägras oss att på det sätt som vi önska se igenom handlingarna, bör man lämna oss upplysning rörande så stora belopp som dessa. Penningarna äro dock till sin natur statsmedel, och de böra därför inlevereras till statsverket, vilket i detta fall icke ägt rum.

I samma års revisionsberättelse för Stockholmssystemet förekommer vidare en post, som förefaller mig ovanligt stor. Den avser uppkommet undermål för vin och spirituosa om 95,000 kr., och det förefaller mig, att sådant med god skötsel skulle kunna undvikas.

Jag vill instämma med de föregående ärade talarna i vad de sagt om den högt aktade ställning, som intages av samtliga de revisorer, vilka under årens lopp företagit revisioner i Vin- och spritcentralen. Jag har anmärkt på, att det icke förekommit någon växling beträffande revisorerna, och den anmärkningen vidhåller jag, men det finns ingen som sätter dem personligen mera högt än jag. Vad jag däremot vill göra gällande är, att dessa revisorer helt enkelt icke kunna med alla de uppgifter, som åvila dem, blicka in i handlingarna på det sätt som vi anse nödvändigt. Det är därför vi fordrat och begärt — och vi komma en gång dithän, mina herrar — att riksdagens revisorer få rätt att se på dessa saker.

Jag fick ett utdrag från Patent- och registreringsverket rörande ett protokoll av den 12 augusti 1920. Enligt § 10 där förfogar Vin- och spritcentralen över 50,000 kronor för ett ändamål, som man ju för allt i världen kan vara med om, men enligt min mening bör frågan om anslag passera statsutskottet och behandlas i riksdagens kamrar i stället för att avgöras på denna väg. Jag har tagit fram revisionsberättelsen för år 1920 och funnit, att det i denna del icke förekommer ett ord om ifrågavarande sak. Det är först efteråt, som den saken kommit på tal. Detta hade icke skett, mina herrar, om statens revisorer från början haft rätt att taga del av handlingarna.

På senare tider har man slagit in på den vägen att göra gällande, att staten icke har någon någon rätt att utfå ifrågavarande medel, emedan Vin- och spritcentralen aldrig utlovat några vinstmedel. Denna sats har bland andra verkställande direktören för bolaget uttalat i ett tal i Lund. Han säger där, att jag aldrig tröttnar på att göra gällande, att man givit falska förespeglingar om storartade miljoninkomster för statsverket.

Jag skall be de ärade kammarledamöter, som vilja ha enskilda samtal med varandra, att hålla dessa icke här utan i samtalsrummen, ty det gäller här, mina herrar, frågor, som äro av ganska stor betydelse och stor ekonomisk räckvidd. Det gäller här riktlinjer för den framtida politiken i ett viktigt avseende, frågor som äro av betydelse för alla, vilket parti vi än tillhöra, varför de torde kunna berättiga till någon uppmärksamhet. Jag skall i det avseendet särskilt be att få rikta mig till skånebänken. — Jag har här fått en skrivelse med ett tidningsurklipp, där det heter, att man hoppas att jag fullgör min föresats att få Vin- och spritcentralen närmare synad i sömmarna, så att det göres slut på den envåldsmakt, som Vin- och spritcentralen nu besitter. Skrivelsen är undertecknad: "Tacksamma skåningar". Kanske skånebänken vill lyssna till de ord, som många tusen skåningar riktat till eder genom min obetydliga person?

Vin- och spritcentralens verkställande direktör framförde samma synpunkter här i Stockholm på Stockholms köpmannaklubb, i det han gjorde gällande, att Vin- och spritcentralen aldrig lovat, att något överskott skulle gå till staten. Jag hade fem minuter på mig för att bemöta ett anförande på tre timmar, men jag tog i alla fall upp den punkten, i det jag inskränkte mig till att hänvisa till vad den av oss högt skattade finansminister Thorsson på sin tid anförde i första kammaren, nämligen att han icke själv tagit steget till ifrågavarande organisation, men att han icke ogärna sett den koncentration, som kommit till stånd på grund av de miljoninkomster, som därigenom skulle beredas staten, i all synnerhet som statsverket genom det sätt, varpå ifrågavarande organ är bildat och fungerar, har att påräkna miljoninkomster. På den strängen har det också spelats, när det gällt att få riksdagen med på koncentrationen. I samma riktning gick ett utlåtande, som generaldirektör Buhre avgav vid förslag om inrättande av läkemedelscentralen Astra; han utgick ifrån att Vin- och spritcentralens alla inkomster ginge till staten. Jag har här en skrivelse, som är dagtecknad den 5 september 1917 och undertecknad F. Bergenholtz, vilken var ordförande i Vin- och spritcentralen. I denna skrivelse uppgives, att om partihandeln med viner och spirituosa lades uteslutande i Vin- och spritcentralens samt dess dotterbolags händer, skulle därigenom mycket betydande fördelar uppstå för statsverket; icke bara vinsten å detaljhandeln med viner och spritdrycker skulle då, heter det, såsom hittills komma statsverket till godo, utan jämväl hela partihandeln inklusive vinsten av reningsverksamheten skulle oavkortat tillfalla det allmänna. Det är en skrivelse från Stockholmssystemet till statsrådet och chefen för finansdepartementet rörande det på bolagets initiativ nybildade Vin- och spirituosaaktiebolaget, vilkas inkomster helt skulle tillfalla statsverket. Doktor Bratt var samtidigt styrelseledamot i Vin- och spritcentralen och verkställande direktör i det Stockholmssystem, å vars vägnar ifrågavarande skrivelse avläts år 1917. Hur det då är möjligt att kunna säga, att Vin- och spritcentralen aldrig utfäst sig att lämna några inkomster till staten, är mig oförklarligt.

Jag skall vidare beröra en annan sak. I en proposition nr 217 i år föreslås det, att 60,000 kronor i stämpelmedel som tidigare betalts av Vin- och spritcentralen skulle bolaget befrias ifrån. Man menar, att man skulle bespara bolaget denna utgift, varigenom motsvarande ökning av bolagets rörelse skulle inträda, något som i sista hand komme att inverka på storleken av den till statsverket inlevererade vinsten. Jag kan icke se annat än att det är att skänka bort 60,000 kronor och att undandraga staten en inkomst. Medlen frångå staten genom att bokföras i Vin- och spritcentralen på det sätt att man bortskriver medlen i något av Vin- och spritcentralens dotterbolag, dotterdotterbolag eller eljest nära anhöriga bolag. Jag har så mycket mera att invända emot detta, som den ärade jourhavande direktören förklarat, att hans instruktion icke medgåve honom rätt att se på handlingarna i andra dotterbolag än sådana i första ledet. Det är verkligen mycket fintligt ordnat — vem som nu tänkt ut denna plan — att man har en jourhavande direktör med en statsministerlön, som icke har rätt att se på handlingarna i dessa efterkommandes bolag. Det förmärkes en anmärkningsvärd skicklighet i att bokföringsvägen föra över värden från det ena hållet till det andra. Om man tittar på revisionsberättelserna, får man se uppgifter av den art, att man verkligen kan drömma om dem sedan. Den siste ärade talaren omnämnde, hur bokföringen av aktier i Grand Hotell, som voro värda 50,000 kronor — de ge nämligen 7 proc. ränta — gick till. På ena sidan stå de upptagna till ett sammanlagt värde av 1 krona, och på den andra sidan uppgives 3.500 kronor utgöra avkastningen av denna enda krona. Jag undrar, vilket straff som kommer att följa av en sådan ockerhistoria. I samma revisionsberättelse förekommer det märkvärdiga — och detta har icke de vaksamma och högt aktade revisorerna observerat — att på den ena underavdelningen stå 1,000 aktier upptagna till ett värde av 100,000 kronor — och detta är fullt riktigt, ty de ge 7 proc. ränta; det gäller aktier i Stockholms Allmänna Restaurang Aktiebolag — medan samma post å 100,000 aktier enligt bokföringen för ett annat bolag — jag vet icke hur nära släkt det är — står upptagen till ett värde av 1 krona och en tredje post å 50,000 aktier av enahanda art värderas också till 1 krona. Detta betyder, att 100,000 kr. av medel, som skulle inlevereras till statsverket som överskottsmedel, äro borta, därför att de ligga hos Vin- och spritcentralens dotterbolag och dotterdotterbolag, vilka medel vederbörande kunna behandla hur de vilja; penningarna komma icke statsverket till godo. Om vi icke se upp, kan det inträffa, att den ena värdefulla tillgången efter den andra placeras ut i den stora familjen, utan att de efterlevande, d. v. s. föräldrarna, få någonting. Och i detta fall äro föräldrarna staten. I annat fall skulle jag icke så mycket talat om det hela.

Det finns vidare en annan sak, som jag för några år sedan tillåt mig fästa den dåvarande finansministerns uppmärksamhet på, och eftersom den nuvarande finansministern är här närvarande, skall jag be att han är vänlig at ägna en tanke åt densamma. Det skedde teckning i ett företag, som hette Fenixpalatset till ett belopp av 125,000 kronor. Detta är ju visserligen icke stora summor för en miljonkoncern, men för oss, som stundom sitta här och diskutera om 100-kronorna, är det i alla fall något, som man icke kan bortse ifrån. Det märkliga är nu, att nämnda teckning skedde den 20 februari 1923, och redan den 27 april anmäldes det, att aktiekapitalet nedsattes med hälften! Är det rimligt att placera penningar på detta sätt, utan att fråga statsutskottet och riksdagen, och är det riktigt, att när man påvisar sådant, det skall förvägras oss en opartisk granskning? Om allting är all right, varför då icke i all rimlighets namn säga: vi ha ingenting att fördölja, var välkomna allesammans, icke på middag utan till revision! Kan det vara riktigt, såsom det påpekas i den andra av mig icke undertecknade motionen, att 6,000 aktier i Stockholms Allmänna Restaurang Aktiebolag innehavas av Stockholmssystemet, under det att detta i sin ordning har 4,460 aktier i detta företag, Fenixpalatset, vars aktier ett par dagar efter det teckningen skedde nedsattes till hälften?

Jag skall vidare be att få yttra några ord, som jag skall tillåta mig att läsa upp: "Jag tror mig ha funnit, att bolaget i allmänhet har visat stor initiativrikedom och ibland en rent förbluffande initiativkraft på områden, som dock ligga ganska mycket i periferien av dess verksamhet, under det att detta vitsord om initiativkraft och målmedvetenhet däremot icke kan skänkas bolaget med hänsyn till det centrala i dess verksamhet. Sålunda har bolaget vidtagit en hel del åtgärder, vilka på ett mycket lösligt sätt hänga samma med bolagets egetliga verksamhet". Nu tror kammaren måhända, att det är mina egna ord, och jag skulle verkligen önska, att de vore ett utryck för mina tankar, ty jag tycker dessa ord äro mycket förståndiga. Men jag har icke tänkt detta själv, utan det är doktor Bratt. Det står nämligen ett dylikt yttrande i protokollet hos Stockholms stadsfullmäktige den 13 januari 1913. Men det var icke om Vin- och spritcentralen, som yttrandet fälldes, utan det avsåg Stockholmssystemet, innan detta fått den ärade talaren såsom verkställande direktör och framkom som en anmärkning mot detta. Jag kan icke se annat än att utvecklingen under doktor Bratts ledning fortgått på samma sätt som tidigare, och i än högre grad är detta fallet med Vin- och spritcentralen. Ty detta bolag har svävat ut över sin ursprungliga uppgift och givit en blank god dag i riksdagen. Man har gått till väga på ett helt annat sätt än som brukar ske i institutioner, som ha att förvalta allmänna medel, och jag har aldrig sett exempel på något liknande. Här ha på ovidkommande uppgifter gått bort så mycket pengar, att vi hade kunnat sänka skatteprocenten för alla samhällslager i riket, om en annan ordning följts härvidlag. Hade det funnits en målmedveten vilja att göra så mycket som möjligt för att staten skulle få alla medel intill sista öret, då hade det sett annorlunda ut i vår budget o. ställningen varit en annan för vårt bevillningsutskott. Det är beklagligt, att detta icke skett i tider, då skattelindring är så behövlig för stora delar av landets befolkning. Men det är icke för sent, mina herrar, att nu vidtaga en ändring. För övrigt är det tack vare den vakenhet, som här visats, och den kritik, som framkommit i riksdagen, som vi kommit dihän vi kommit. I stället för strävandet att tillföra satsverket medel har det förelegat hos vederbörande en målmedveten strävan att via dotterbolag o. dotterdotterbolag och via alla möjliga konton fondera penningar i företaget och att på byggnader och dylikt offra större belopp än som äro rimliga. Det är därför vi kräva en undersökning. Jag vill ge vederbörande det rådet att frånfalla den ställning som de hittills intagit. Regimens ledare säger visserligen, att man icke nekat en undersökning, av det enkla skälet, att statsrevisorerna aldrig begärt att få taga del av handlingarna ifråga. Man vet ju dock, att statsrevisorerna ha sin instruktion att gå efter; enl. denna ha de icke rätt att se på handlingarna och begära det därför icke heller. Men i samma ögonblick de få rätt därtill, komma de givevis att göra det. Vederbörande måste frångå sin ståndpunkt och slå upp böckerna och säga: var så god och se så mycket och så långt tillbaka i tiden ni vilja. Detta är det enda sättet att få frågan ur världen både för Centralpalatset, enligt vad jag hoppas, och i riksdagens kamrar. Men innan detta sker ge vi oss icke. Jag har stått ensam i denna fråga många gånger här i kammaren, men nu ha i alla fall olika pariter tagit upp saken och fört fram den. Jag är säker på, att även om jag icke framdeles skulle tillhöra kammaren, så blir det så många, som lägga fram denna angelägenhet, att jag icke är rädd för tronföljden i detta fall.

Jag skall, herr talman, med hänsyn till den långt framskridna tiden och då måhända många talare anmält sig, icke längre uppehålla kammaren. Endast en liten sak vill jag tillägga. Vid den import av viner, som enligt 50 § uti ifrågavarande förordning äger rum, tager Vin- och spritcentralen en avgift av låt oss säga 100 kronor i förhållande till en avgift å den importerade varan om 200 kronor till systembolaget; detta är ungefär proportionen. För mig är det fullkomligt obekant, med vilken rätt Vin- och spritcentralen kan taga ut sådana avgifter av svenska medborgare utan att medgiva landets valda representanter att se på de handlingar som finnas. Vi ha aldrig tagit del av dessa handlingar i bevillningsutskottet, som dock handhar frågor av avgörande betydelse för svenska folkets rätt att sig beskatta, utan dessa avgifter bestämmas på andra håll liksom så mycket liknande i detta fall.

Jag ber, herr talman, att få yrka bifall till den föreliggande reservationen. Det förekommer visserligen en del i motiveringen, som jag icke kan godkänna men jag gillar slutklämmen. Jag anhåller sålunda, att få ansluta mig till den reservation, som framställts av herrar Bodén och Petersson i Broaryd.

HOTELL KUNG CARL
Birger Jarlsgatan 23
Telefon: NAMNANROP
Rekommenderas!

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

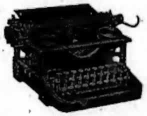

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485

ELEKTRISKA
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrannt genom
Östermalms Elektr. Affär
NYBROGAT. 15 A - tel. Ö. 5280.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58. II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Dåsighet och Olust
är enligt vetenskapen bevis på dåligt blod och otjänliga ämnen i kroppen, gifter som måste rensas bort.
Fruktsalt-Samarin renar effektivt blodet, befriar magen och tarmarna från osunda samlingar, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, är välgörande för levern och njurarna.
Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring vilket sätter kroppen i god form, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Fruktsalt-Samarin.* Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Kem. Tekn. Fabr. Globens
näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm

Tycker Ni om NATIONEN

I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

När bolsjevikrevolutionen i Ryssland 1917 genomfördes.

(Forts. fr. sid. 1.)

parti, som man kallade D. T. V. S. ("De till vanvett skrämda"). Till slöheten och sorglösheten kom också fegheten. Och när kuppen var över yttrade med all rätt kommissarien Lunatjarski: "Det är svårt att tänka sig något fegare än dessa borgare. Om vi i dag utgiva ett dekret om att de alla ska bli hängda, så ställa de sig i kö". Han hade rätt!

Det bör betonas, att de verkliga arbetarna i Ryssland aldrig deltogo i kuppen. Den gjordes av desertörer, matroser, de ur fängelserna utsläppta kriminalförbrytarna, lejda kineser och från Lettland förrymda letter. Ännu mindre deltogo de ryska arbetarna i de efter kuppen följande skändligheterna o. grymheterna, och deras händer äro rena från blod och smuts.

Ryssland har bland sina stora namn namnet Saltykoff-Schedrin. Han var säkert världens största politiska satiriker. Han var en tid landshövding (guvernör), men föll, emedan han i sina böcker gisslade kejsardömets skuggsidor, i onåd och levde som skriftställare. Nästan i alla sina verk har han ett motto, vilket lyder: "Beregites. Tjumasi idjöt" eller på svenska: "Akta er. Busen kommer." Han misstog sig icke — han var en profet. Busen kom 1917. Det var icke den förtryckte arbetaren, som i rättvis vrede stod upp. Det var icke frihetshjälten, som ville lösa de olyckligas bojor. Det var busen, som kom, busen i trasor, busen i smoking, busen i rödgardistuniform, busen med den kinesiska hårflätan, busen i alla former.... Och hans lösen är densamma som den store ryske rövarhövdingen Stenka Rasin på sin tid använde: "Bei i taschi!" (Slå och tag.)

Vi kunna draga vissa lärdomar av dessa händelser i Ryssland och härvid även finna anledningen till, att en liten klick av människor kunde bli härskare över en hel nation. Vi se då, att samhällets slöhet, sorglöshet och feghet voro bolsjevikernas bästa medhjälpare. Slöheten gjorde, att man icke märkte och icke vidtog några åtgärder för att i lindan kväva bolsjevikernas propaganda. Sorglösheten bestod däruti, att man icke tillskrev denna propaganda den betydelse, som den i verkligheten hade. Man såg ned på den, överlägset skrattande, men slutade att skratta, när det redan var för sent. Fegheten härrörde sig huvudsakligen från brist på fosterlandskänsla och från kärlek till det egna lilla kära livet.

Bolsjevikerna voro 1917 hänsynslösa, när det gällde att segra och de kunna bekämpas endast med lika och samma vapen.

De europeiska kulturfolken, som icke vilja komma under bolsjevismens skräckvälde, måste hänsynslöst kväva den bolsjevistiska propagandan i dess första stadium — eller som galgkandidater "ställa sig i kö" som min vän Lunatjarski sade. Det gives ingen medelväg.

Svenska Folk! Försvara din frihet, dina närmaste, ditt hus och hem mot internationella äventyrare och deras mordplaner. Försvara dina arbetare mot deras värsta fiende — bolsjevismen, och straffa sådana individer, som, under kommunismens täckmantel och för judaspengar, syssla med ett så ruskigt yrke — nämligen att röja vägen till sitt eget fosterland för barbariets rödgardister, färdiga att i Sverige upprepa Revals och Sofias blodsdåd".

Efter åhörandet av detta och flera liknande anföranden borde man ha kunnat förvänta, att riksdagens andra kammare enhälligt skulle ha godkänt och antagit förslaget om en grundlig undersökning av förhållandena inom spritmonopolet. Men såsom framhållet röstade både det socialdemokratiska o. det kommunistiska partiet så gott som enhälligt emot en dylik. Någon som hälst rimlig och förnuftig mening kan icke utletas ur denna position utan måste man få det bestämda intrycket att båda de nämnda riksdagspartierna med hull och hår äro köpta av det Brättska spritkonsortiet.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm.
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre.
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr 2.75

N:r 25. Fredagen den 18 Juni 1926. Årg. 2.

D:r Bratt anmäld för polisen.

Ansvar yrkat för egenmäktigt förfarande med A.-B. Stockholmssystemets hela aktiekapital 600,000 kr.

Från direktören Adolf Anderson i Ekebo inlämnades på torsdagen till Överståthållareämbetet i Stockholm nedanstående polisanmälan mot doktor Ivan Bratt:

Till
Överståthållareämbetet för
Polisärenden.

År 1916 samt vid tvenne senare tillfällen företog sig styrelsen för Aktiebolaget Stockholmssystemet, vars verkställande direktör då var doktor Ivan Bratt, som boende å Reymersholm i Stockholm, den egenmäktiga åtgärden att använda sammanlagt sagda bolags hela aktiekapital eller kronor sexhundratusen (600,000) för aktieteckning i Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag, vilket sistnämnda aktiebolag enligt Kungl. Kontrollstyrelsens utlåtande i skrivelse av den 28 oktober 1922 till Justitiekanslersämbetet är angivet såsom ett enskilt affärsföretag och sålunda icke ställt under statens kontroll genom statligt utsedda kontrollanter och revisorer såsom fallet är med det förstnämnda bolaget, Aktiebolaget Stockholmssystemet.

I egenskap av aktieägare i Aktiebolaget Stockholmssystemet, vilket på begäran kan styrkas, är jag rätter målsägande den där anser sin enskilda rätt kränkt genom styrelsens för nyssnämnda bolag ovannämnda lagstridiga och egenmäktiga förfarande vilket är att anse såsom så mycket mera egenmäktigt som styrelsen aldrig på bolagssämma begärt godkännande av styrelsens ifrågavarande beslut. Jag anhåller förty vördsamt, att polisförhör omedebart verkställes med bemälde Dr Bratt och de övriga medlemmar av styrelsen för Aktiebolaget Stockholmssystemet, som Överståthållarcämbetet kan finna nödigt inkalla till förhör, samt att därefter åtal för egenmäktigt förfarande anhängiggöres mot Dr Bratt och de medlemmar av styrelsen, som deltagit i och röstat för det egenmäktiga beslutet. Jag anhåller vördsamt att i egenskap av målsägande bliva kallad till Rätten, när det kriminella målet förekommer till behandling, i och för att kunna göra ersättningsanspråk och andra yrkanden gällande såsom återbetalningsskyldighet för Aktiebolaget Stockholmssystemets olagligen använda medel.

Ekebo gård, Upplands Väsby den 17 juni 1926.

ADOLF ANDERSON,
Direktör.

Den svenska fascismens syftemål.

Den under fascismens fälttecken igångsatta nationella samlingsrörelsen i Sverige åsyftar såsom här förut framhållits vårt folks frigörelse ur de kosmopolitiska förtryckarnas bojor och återupprättandet av ett svenskt Sverige. Dess kamp skall främst gälla:

mot den kosmopolitiska skenkultur, grundad på lögner och falska föreställningar, vilken på bekostnad av vår gamla hedervärda svenska kultur påtvingats oss av främmande element, som icke blott icke känna solidariskt utan också direkt fientligt mot vårt folk;

mot strävandena inom press litteratur och konst att avkristna och undergräva vårt folks moral samt genom falska teorier och konstruerade begrepp förgifta dess tänkesätt även som mot strävandena inom upplysningsväsendet att ödelägga alla nationella svenska värden;

mot den härskande korruptionen inom det politiska och offentliga livet, som förvandlat våra viktigaste statliga myndigheter till redskap för de korrumperande storfinansintressena;

mot det rådande förfallet hos regering och riksdag, vilka urartat från sin ursprungliga bestämmelse till lydiga redskap för de hemliga intressen, som framskapat det förhatliga korruptionsväldet samt mot det på falska teorier och lögner uppbyggda partiväsendet;

mot den internationella storfinansens här intagna illegitima maktställning som regerande "hemlig statsmakt" eller "stat i staten" och mot det avskyvärda och för vårt folk förnedrande hemliga skräckväldet, som denna makt utanför lagen numera utövar i vårt svenska samhälle; samt

mot statens och kommunernas av den internationella storfinansen framtvingade skuldsättningen, vars enda syfte är att bringa stat o. kommuner i storfinansens våld och att s-

Forts. å sid. 2.

Judarnas gudsbegrepp och religiösa åskådning.

För Nationen av J. L.

Vid närmare studium av den judiska religionen enligt Gamla Testamentet möta vi en för kristligt tänkesätt helt och hållet främmande livsåskådning i förbindelse med ett så kärlekslöst gudomsväsende och en så realistisk gudsgemenskap, att både det sunda förnuftet och det oförvillade samvetet nekar att godtaga de principer, som ligga till grund för detta system. Dessutom vilar över själva framställningssättet en så ogenomtränglig andligt osund atmosfär, att icke endast klarheten i tankegången saknas, utan även syftemålet fördunklas, stundom ända till obegriplighet. Man märker här en för kristligt tänkesätt främmande andes inflytande, som fordrar fullständig kritiklös underkastelse, ehuru tendensen alltigenom är människofientlig livshämmande och moraliskt nedbrytande. Det sätt, på vilket gudsbegreppet här framställes är icke blott svävande utan ofta vilseledande o. motsägande. Därtill kommer att judafolkets religiösa livsyttringar genomgående äro ensidiga och uteslutande egoistiska och så starkt betonade av en avgjort fientlig sinnesstämning mot hela det övriga människosläktet, att det verkar frånstötande på en oförvillad människonatur.

Hela det judiska religionssystemet sådant det här föreligger, grundar sig synbarligen på den förutsättningen, att judarna av sin gud erhållit någon slag inblancofullmakt att efter eget gottfinnande förfoga över alla andra människorasers liv, land o. ägodelar. Men om ett sådant gudomsväsende kunna vi kristna ej hysa någon hög tanke, sedan vi lärt känna livsyttringarna hos den Gud, som Kristus för oss uppenbarat.

Judendomen har i religiöst hänseende från sin första början efter bästa förmåga sökt omgiva sig med en slags hemlighetsfull förklädnad både vad ursprung, utformning och livsyttring beträffar och detta synbarligen för att dölja den egoism och materialism, som i verkligheten är hela systemets kärna.

Redan händelseforloppets framställning av mänsklighetens allra första framträdande på jorden enligt Gamla Testamentet synes vara avsedd för de oreflekterande, ty den vittnar i all sin trivialitet om den hänsynslösaste likgiltighet för logiskt tänkande, som kunde passa i en barnsaga men förvisso icke till uppbyggelse i en religiös bok. All mänsklig klokskap måste ju komma till korta inför behandling av ett dylikt ämne, men varför då ej öppet och ärligt erkänna det mänskliga vetandets begränsning, hellre än att framställa dylikt med anspråk på gudomlig inspiration.

Gamla Testamentets skapelsehistoria lämnar oss mycket påtagliga bevis för den judiska karaktärens likgiltighet för de ting, som ligga utanför dess materialistiska intressesfär, t. ex.: "Gud skapade människan (Adam) efter sitt beläte", 1 Mos. 1: 27, och satte honom i Edens lustgård, att han skulle bruka och vårda den, med det beskedet att han fick äta frukten av alla dess träd med undantag av kunskapens träd. Därefter insåg Gud att det icke var gott att Adam blev allena (vilken rådvillhet hos en Gud) och skapade därför kvinnan, som förledde Adam att gemensamt med henne äta av den förbjudna frukten, vilket hade till följd att Gud sade: "Se, människan har blivit såsom en av oss och vet vad gott och ont är. Och nu gäller, att hon icke skall utsträcka sin hand o. taga desslikes av livets träd och äta och leva evinnerligen." Och Herren Gud förvisade dem ur Edens lustgård . . . 1 Mos. 3: 22, 23. Därigenom att de båda människorna föllo för frestelsen att äta av den förbjudna frukten, ansågos de ha blivit lika Gud, och därmed ovärdiga att vistas i Guds närhet. Vilken orimlighet ligger ej i en sådan tankegång. I detta handlingssätt framträder redan den människofientlighet, som inneslutes i det judiska gudsbegreppet. De båda människorna frestades till olydnad genom att Gud ställde ett träd med skön förbjuden frukt mitt i lusgården, medan han såsom allvis och allvetande borde ha kunnat förutse följderna.

(Forts. å sid. 4.

Statsbanornas ekonomiska skötsel.

I sin berättelse till regeringen om fullgjort arbete beträffande revision av järnvägsstyrelsens verksamhet uttalade vederbörande överrevisorer, att järnvägsstyrelsen på ett synnerligen förtjänstfullt sätt fullgjort sitt åliggande. Mången, som var inne i förhållandena, ställde sig förvisso undrande härtill, och i det följande komma några synpunkter att beröras, vilka torde behöva uppklaras, innan man med instämmande kan underskriva överrevisorernas yttrande.

Om vi gå så långt tillbaka i tiden som till tiden före världskrigets begynnelse, då den nuvarande regimen kom till styret, så torde vi alla ihågkomma, vilka oerhörda mängder av passagerare och gods, som transiterades över vårt land till och från Ryssland. I de krigförande länderna insåg man genast, att person- och godstaxor måste höjas, och man skred ofördröjligen till sådana åtgärder. I England höjdes alla taxor till att börja med med 50 procent och snart med ytterligare 25 procent på grundavgifterna, i Frankrike gjordes på liknande sätt, men hur gjorde man i Sverige? Jo, här höjdes alla biljetter med 50—30—20 öre per biljett i de olika klasserna, en biljett i England, som den 1/7 1914 kostade kr. 100:—, kostade ett år senare kr. 175:—, i Sverige tog man för den biljett, som den 1/7 1914 kostade kr. 100:—, ett år senare kr. 100:50 och för gods beräknades på enahanda sätt. Först när alla dessa transitoresande passerat och de stora transitogodskvantiteterna tagit slut höjde man taxorna tillräckligt för att debet och kredit skulle gå ihop, och då blev det den inhemska trafiken, som fick betala fiolerna. Att statsbanorna gingo med enorma förluster spelade ingen roll — det kom ju på skattsedlarna — och man hade ju den utmärkta krigskonjunkturskatten att hålla sig till. Genom detta system "för sent" förlorades oerhörda summor för landet, av sakkunniga anses förlusten betydligt överskrida tio miljoner. Nu påstås, att man av internationella hänsyn icke kunde göra höjningar men man kunde ju höjt i nivå med de krigförande makterna, så snart dessa gjorde det. På grund av transitotrafiken i Haparanda beslöt Järnvägen att bygga ett tidsenligt stationshus med ty åtföljande hotell i denna stad. Hotellet och stationshuset blevo färdiga långt efter transporternas slut o. komma att för kommande släkten kvarstå som minnesmärken från världsbranden 1914—18 såsom exempel på då rådande system "för sent". Om man skulle räkna behovet av stationshus- och stationshotellsutrymmet i procenttal i den numera från all transitotrafik oberörda och i ostört lugn sovande lilla gränsstaden Haparanda, skulle helt säkert 10 procent av utrymmet vara tillräckligt.

Under världskrigets senare hälvt utgav järnvägsgeneralen order, att alla transporter av vagnslastgods (det rörde sig då mest om intern. trafik, den utländska transitotrafiken var till största delen slutförd skulle verkställas endast efter erhållet trafiktillstånd, som skulle lämnas av vederbörande trafikinspektör, men dylika transporter skulle i största mån hänvisas till sjövägen. Varför gjorde man icke taxorna så, att trafiken skulle betala sig?

Vidare sökte man genom att hålla personbiljetterna i 2 klass dubbelt så dyra som i 3 klass och i 1 klass dubbelt så dyra som i 2 klass att till statsbanornas ekonomis nackdel nedtvinga resandena i lägre klass, varigenom statens förtjänst på transporterna betydligt minskades. Nu har man allt besvär med att söka förmå de resande att åter gå i högre klass för att få bättre netto. Systemet "för sent" praktiserades naturligtvis även i detta fall, och det var härvid som alltid den svenska allmänheten, som fick betala fiolerna.

En sak, som även torde förtjäna att närmare granskas, innan den alldeles begraves i glömskans djup, är statsbanornas stora förluster på utländska valutor. Direkta taxor med utlandet voro fastsatta i markvaluta; svenska statsbanornas andelar för trafiken från utlandet ändrades först till kronvaluta, sedan markvalutan fallit till ungefär 50 procent. Systemet "för sent" gällde också här, och den okunniga person, som skulle handha-

(Forts. å sid. 4.)

"Franska fascistiska arbetarpartiet" bildat.

Ett nytt politiskt parti, benämnt "Franska fascistiska arbetarpartiet" har i dagarna bildats i Paris. Det nya partiets generalsekreterare är f. d. kommunisten Badina.

Fascistisk rörelse i Rumänien.

I Bukarest hölls för några dagar sedan ett stort möte, besökt av över 3,000 personer, till största delen studenter, varvid föredrag hölls av den kände antijudaisten professor Cuza. Efter mötets slut avlade åhörarna en ed till professor Cuza, enligt vilken de svoro honom obetingad trohet och lydnad i striden för de nationalistiska idealen. Därefter demonstrerade studenterna för Cuza samt för den kristliga nationella politiken, vilken senare demonstration utfördes framför "den kristliga ligans" lokal, belägen mitt emot kungliga slottet.

Smädelseartikeln mot svenska flaggan anmäld för justitieministern.

Den i vårt föregående nummer omnämnda skamlösa pamfletten mot svenska flaggan, som av Stockholms anarkistiska förening spriddes i huvudstaden svenska flaggans dag och även varit publicerad i den obscura organisationens organ, "Brand", har anmälts till åtal hos justitieministern.

Mot diktatur i Polen?

Någon stabilisering av det politiska läget i Polen efter Pilsudskis revolution kan ännu icke skönjas av de meddelanden, som influtit från revolutionslandet. Att lidelserna alltjämt äro i svallning och att mäktiga krafter av skilda slag äro i verksamhet, framgår dock tydligt nog. Situationens kärnpunkt, varom den offentliga diskussionen f. n. mest rör sig, är frågan om en författningsändring, vilket krav Pilsudski synes ha vidhållit trots sitt nederlag på denna punkt vid presidentvalet. Konseljpresidenten Bartel har i en förklaring tillkännagivit, att det icke är hans önskan, att deputeradekammaren upplöser sig själv, utan att den vid läglig tidpunkt upplöses av statspresidenten, som genom en ändring i konstitutionen bör förlänas makt därtill. Det bebådade förslaget till lag om konstitutionsförändring uppgives skola förläna statspresidenten rättighet att upplösa kamrarna, inlägga veto mot av parlamentet fattade beslut samt utfärda påbud med lagkraft under den tid, då parlamentet ej är samlat. Om budgetförslaget ej slutbehandlats under den ordinarie parlamentssessionen skall regeringen ha rättighet att fastställa detsamma genom ett dekret med lagkraft.

SOCIALDEMOKRATERNA OCH KOMMUNISTERNA SOM STORFINANSENS HANTLANGARE.

II.

Hr H. Laurins yttrande under riksdagsdebatten rörande en revision av Spritmonopolet.

Till belysande av innebörden av de sig så vackert som antikapitalistiska utgivande socialdemokratiska och kommunistiska partiernas vid årets riksdag partivis intagna ställning mot en revision av det korrumperande, storkapitalistiska svindelföretaget Spritmonopolet, återgiva vi härnedan för dagen bondeförbundsrepresentanten H. Laurins yttrande under riksdagsdebatten rörande en undersökning därav den 12 maj:

Herr talman, mina damer och herrar! Ja, herrarna börja kanske med litet segersång, men det är nog ändå litet för tidigt, ty saken går nog framåt i alla fall. — När man läst utskottets betänkande, har väl litet var ändå funnit, att det är tämligen magert. Det går egentligen ut på att visa, att denna undersökning icke är behövlig Men de motiv, som detta grundar sig på, äro synnerligen svaga. Man försöker naturligtvis att framdraga alla möjliga skäl. Först talar man om de tio aktieägarna, som äro godkända av Kungl. Maj:t, sedan kommer man till de kungavalda styrelsemedlemmarna, så till den journhavande direktören, och sist faller man tillbaka på kontrollstyrelsen. Jag skall börja med den sista, d. v. s. kontrollstyrelsen.

Det ser nästan ut som om de ärade utskottsmedlemmarna icke riktigt läst igenom kontrollstyrelsens utlåtande. Ty läser man den litet noggrant, finner man, att kontrollstyrelsen tydligen vill ställa sig fri från alla efterräkningar. Den säger på ett par ställen nog så betecknande saker. På ett ställe säger kon-

(Forts. å sid. 2).

Den 18 Juni.

Den storfinansiella aktionen mot jordbruket.

En av den rådande "demokratiska" politikens i vårt land främsta uppgifter är såsom vi förut framhållit det svenska näringslivets läggande under den internationella storfinansens domän. Det program som härför utarbetats, är uppgjort i detalj och fullföljes rent minutiöst noggrant under benägen medverkan av nationalekonomiska och andra tjänstvilliga "vetenskapliga" kapaciteter. Vägen, vilken framför andra nyttjas, är den gamla kända skuldsättningen. Liksom staten genom en framprovocerad skuldsättning på inemot ett par miljarder bragts i ett tryckande beroende av den internationella storfinansen, har den svenska industrien numera till väsentlig del införlivats med dess välde. Aktionen gentemot den enskilda handeln som företrädare för varudistributionen samt jordbruket är f. n. i full gång. Dessa bägge näringar pressas nu från ovan som nedan, så att läget för dem artar sig alltmera bekymmersamt o. underkastelsens perspektiv rycker allt närmare.

Denna situation beträffande det svenska jordbruket, vår modernäring, är till sin innebörd av allvarligaste slag och påkallar därför i särskild grad den nationella uppmärksamheten. Att den överhuvud kunnat inträffa, beror givetvis främst på, att jordbrukets utövare genom det rådande politiska söndringssystemet urståndsatts att inom lagstiftningen enigt och auktoritativt kunna göra sitt inflytande och sin vilja gällande. I riksdagen, där jordbrukarna ju äro grupperade i olika partier med olika "åsikter" i snart sagt också allt, som rör deras näring, spela de i regel rollen av brickor i de kosmopolitiska finansherrarnas händer, vilka även i varje fråga, som gäller jordbruket, veta att sköta spelet och manövrera pjeserna inom de olika partierna till sin egen favör. Så kommer det sig, att den allmänna politiken vis à vis jordbruket i närvarande stund ställer sig som den gör. Genom tillämpande av en kreditpolitik från privatbankernas sida samt en prispolitik ifråga om å ena sidan jordbrukets behovsartiklar och å den andra dess produkter, som gör näringen i stort sett oräntabel, samt genom framdrivandet av de längst gående lönekrav hos de jordbruksanställda tvingar man de facto de självägande böndernå att i allt större utsträckning genom sina gårdars intecknande hos privatbankerna ge sig den storfinansiella makten i våld. Genom den följda prispolitiken beredes denna senare samtidigt den fördelen att den på grund av den förhållandevis abnormt låga prisnivån å jordbruksprodukterna blir i tillfälle att på andra områden till egen favör än ytterligare skärpa sin utsugningspolitik gentemot de breda lagren. Ävenså vinnes, att jordvärdena nedtryckas, varigenom den storfinansiella erövringen via bankerna av den svenska bondejorden i hög grad gynnas.

Mot bakgrunden av de här nämnda förhållandena hava vi att se och bedöma våra nutida riksdagspartiers och regeringars ådagadagda platoniska intresse för det svenska jordbruket. Visserligen visar man jordbrukarna alltjämt den honnören att låta en jordbrukarerepresentant — naturligen en passande sådan! — intaga platsen som statsråd för de agrikulturella ärendena vid konungens rådsbord, men glädjen av den sålunda visade honnören är mycket måttlig för näringens utövare. Det kommer också praktiskt taget på ett ut, om den sittande jordbruksministern tillhör det ena eller andra partiet, om han representerar "de små", (socialistiska) "de medelstora" (frisinnade) eller "de stora" (högersinnade) jordbr., hans politik blir i ena som andra fallet praktiskt taget densamma d. v. s. sådan som den regerande "hemliga statsmaktens" (= den judiska storfinansens) herrar önska. Nyss avgångna "socialistiska" jordbruksministern Linders spelade i denna egenskap en minst sagt ömklig roll o. stort bättre synes det icke komma att ställa sig med den nya, 'frisinnade' professorn Paul Hellström, vilken efter sitt tillträde till statsrådsämbetet offentliggjort en nog så märklig förklaring. Statsrådet Hellström deklarerade öppet, att han visserligen var besjälad av en god vilja men sannolikt icke skulle bliva i tillfälle "att göra mycket till gagn för den svenska modernäringen, detta beroende på många samverkande omständigheter och icke minst riksdagens sammansättning." Han ämnade fördenskull hålla sig till sådana jordbruksfrågor, om vilkas närmare utredning riksdagspartierna enat sig, därvid i första hand inrättandet av "fasta försöksgårdar", 'det definitiva ordnandet av den högre lantbruksundervisningen, åstadkommandet av en förbättrad småbruksundervisning, kolonisationens utsträckande till landet i dess helhet, den norrländska fiskarbefolkningens bostadsförhålladen samt slutligen frågan om jordbruksstatistikens definitiva ordnande. Beträffande sockerbetsodligen ansåg visserligen statsrådet dess vidmakthållande vara av största vikt "både med hänsyn till dess betydelse för landet i dess helhet och ur jordbrukstekniska synpunkter" men ville han icke yttra sig om möjligheterna för en lösning av frågan, då "han ännu icke varit i tillfälle att närmare sätta sig in i detta spörsmål."

Statsrådet Hellströms programförklaring ger nog så tydligt besked om att av honom och hans regering hava Sveriges jordbrukare i sitt iråkade svåra läge icke mycket positivit att vänta. Han säger sig väl vilja men icke kunna uträtta något av egentligt gagn för jordbruket. Hade han varit én verklig karl, hade han naturligtvis i en sådan situation icke åtagit sig statsrådsuppdraget, men våra nutida politiker äro inga verkliga karlar. De i utsikt ställda åtgärderna beträffande "fasta försöksgårdar", den högre lantbruksundervisningens ordnande, förbättrad småbruksundervisning o. än mera jordbruksstatistik äro av den underordnade praktiska betydelse för den svenska jordbruksnäringen, att deras skjutande i förgrunden på regeringsprogrammet i närvarande stund måste anses i högsta grad omotiverat. Det ekonomiska gagnet för jordbruket av "fasta försöksgårdar" är mycket problematiskt. Detsamma gäller jordbruksstatistiken, som ju möjligen kan ha sitt intresse för herrar vetenskapsmän och statistiker, men knappast för de praktiska utövarna av yrket, vilka redan fått nog och mer än nog av "modern jordbruksstatistik" o. däri endast se en börda utan någon nämnvärd nytta. Beträffande den årtionden gamla stridsfrågan om ordnandet av den högre lantbruksundervisninge, är ju även detta en fråga, som mycket minimalt intresserar jordbrukets män, vartill så kommer, att det är högst tvivelaktigt, om en förnyad strid i denna fråga kan leda till en lösning, då ju meningarna ej minst rörande den högre jordbruksundervisningens förläggan de äro starkt delade. Vad som mest frapperar i statsrådet Hellströms förklaring är dock hans yttrande, att han icke kunde uttala sig angående sockerbetsfrågan, enär "han ännu icke varit i tillfälle att närmare sätta sig in i detta spörsmål". Det låter hart när otroligt, att en person i hr Hellströms ställning, professor och sekreterare i kungl. lantbruksakademien och ledamot av den riksdag, som nyss behandlat sockerbetsfrågan, icke skulle varit i tillfälle att sätta sig in i spörsmålet. Förhåller det sig verkligen så, måste detta betecknas såsom något högst ansvarslöst och visar i så fall hans fullkomliga olämplighet och odugliget för den höga post han kallats att intaga.

I vårt föregående nummer gavs redan karaktärstiken av ministären Ekman såsom den hos oss numera allsmäktigt regerande judiska storfinansens företrädare i utövandet av den officiella regeringsmakten. Jordbruksminister Hellströms här ovan berörda yttrande visar i sin mån riktigheten av vårt påstående. Den Ekmanska regeringe upptager och skjuter i förgrunden rent teoretiska frågor av genomgående minimal praktisk o. ekonomisk betydelse under det den låtsar, såsom där icke för jordbruket existerade någon **ekonomisk** fråga. För jordbrukets kreditförhållanden och dess trängande ekonomiska läge på grund av den nu följda prispolitiken i fråga om å ena sidan jordbrukets behovsartiklar och å den andra dess produkter, vilken hotar att förvandla Sveriges självägande bondeklass till en pariasklass under den internationella storfinansen, har den kosmopolitiska "frisinnade" ministären Ekman lika litet intresse som dess "socialistiska" föregångare. Det måste ju stå klart för envar, att då jordbrukets utgifter och inkomster på grund av den allmänna prisnivån såsom f. n. är fallet i stort sett icke låta sig balansera, tvingas jordbrukarna att för driftens uppehållande vända sig till privatbankerna för upptagande av penningelån mot överlåtande till dessa av inteckningar i sina gårdar. Det är på denna linje, som den internationella storfinansen i vårt land med husen Wallenberg och Bohnier i spetsen nu koncentrerar sin aktion mot det svenska jordbruket under den välvilligaste medverkan av statsmakterna. Saken är emellertid av stor betydelse ej blott ur jordbrukets synpunkt utan även ur landets i dess helhet, redan på den grund, att jordbrukets ekonomiska försvagande måste hava en olycklig inverkan på vår nationalekonomi genom handelsbalansens försämring. Den självägande bondeklassen har därtill i tider som gått utgjort vårt folks ryggrad. Skulle det nu lyckas de kosmopolitiska storfinansherrarna att också knäcka den självägande bondeklassen ekonomiskt, skulle de därmed förvisso hava vunnit en framgång av det mest ödesdigra slag i sina strävanden för vårt folks underkastelse. Det är fördenskull en nationell svensk uppgift av första ordningen att förhindra att så sker!

Varför tillämpas ej strafflagen mot de kommunistiska upprorsmännen?

Alla de uppdaganden som på senare tid gjorts beträffande den judisk-kommunistiska upprorsrörelsen i vårt land borde, kan man tycka, äntligen hava övertygat justitiemyndigheten om, att det icke längre låter sig göra att nonchalera lagens bestämmelser uti nämnda hänseende. Det är tydligen på sin plats att erinra vederbörande om, att åtskilliga av Moskvaherrarnas härvarande agenter hemfalla under strafflagens 8 kap. 13 p. o. 10 kap. 14 par., eventuellt flera lagrum, bland dem de i "instruktionskursen" ute på Värmdön deltagande ledarna hrr Flyg, Nerman och Herou. De i samband med den tidigare avhållna hemliga kommunistkongressen i Stockholm som ledare för de kommunistiska centralerna här i landet nämnda herrarna Olov Sven, Svante, Schröder, Viktor Johansson, Ehrnström och Grönholm m. fl. komma givetvis under samma kategori.

Varför tillämpas icke strafflagens bestämmelser gentemot dessa herrar i fiendesold?

Nästa nummer av Nationen utkommer 2 juli.

På grund av tekniska svårigheter med tidningens utgivning under midsommarveckan utkommer nästa nummer av Nationen först veckan därefter eller fredagen den 2 juli. Våra prenumeranter och övriga läsare hava alltså att påräkna 27 nummer av tidningen under det senare halvåret.

Den svenska fascismens syftemål.

(Forts. fr. sid. 1.)

konomiskt förslava alla landets invånare under dess välde.

Den svenska fascismen skall direkt positivt arbeta för bl. a. följande uppgifter:

för främjandet på olika områden av svensk och kristen kulturutveckling, varvid orygglígt skall slås vakt kring alla nationella värden, gammal svensk moral o. svensk rättsuppfattning;

för skapandet av en statsordning som återupprättar statsmaktens auktoritet och restaurerar vårt poltiska liv därhän, att regering och riksdag komma att motsvara sitt ändamål i landets och folkets tjänst och korruptionen försvinner ur vårt offentliga liv;

för införandet av ett politiskt representationssystem, grundat på intressen och kvalifikationer och oberoende av de storfinansiella intressena, varigenom de inom statssamhället förefintliga naturliga intressegrupperna av medborgare beredes ett rättvist inflytande å lagstiftningen och de inom nationen tillgängliga högre kvalifikationerna och insikterna i allmänna ting må komma till gagn inom riksledningen och det nu florerande streberväldet försvinna;

för det svenska nationalförsvarets återupprättande samt förhindrande av verkställandet av det på den internationella storfinansens order genomdrivna landsförrädiska nedrustningsbeslutet vid 1925 års riksdag;

för införandet av den principen, att kapitalet skall vara samhällets tjänare istället för som nu hos oss dess tyranniska herre. Detta innebär, att den internationella storfinansen tillbakaträngés från dess nu innehavda illegitima maktställning som regerande "hemlig statsmakt" eller "stat i staten" samt att dess nu utövade hemliga skräckvälde brytes;

för införandet av en ny stats- o. kommunalfinansiell politik, som iakttager nödvändig sparsamhet med statens och kommunernas medel och bryter med den nu följda absurda skuldsättningsprincipen, samt för statsskuldens likvidering snarast genom i första hand statsreduktion av i senare tid av enskilda kapitalister genom ohederliga metoder förvärvade förmögenheter;

för åstadkommandet av en lagstiftning, som förhindrar den av den internationella storfinansen genom banker, monopol truster etc. bedrivna ekonomiska utplundringen av vårt folk och skyddar näringslivet och de enskilda medborgarna däremot;

för de förödande stridernas på arbetsmarknaden avskaffande genom skapandet av en anordning, som ställer arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer under den samhälleliga maktens överhöghet; samt

för införandet av en lagstiftning, som förhindrar den nu i tal o. skrift av främmande element bedrivna lögnpropagandan till förvillande av vårt folks moral och tänkesätt och till det svenska samhällets omstörtning.

Socialdemokraterna och kommunisterna som storfinansens hantlangare.

(Forts. fr. sid. 1.)

trollstyrelsen: "Med kontrollen över aktiebolaget Vin- och spritcentralen har styrelsen i allt väsentligt att icke taga någon befattning". Går man vidare och ser på sidan 25, blir man där ännu skarpare: "För egen del har kontrollstyrelsen efter författningsändringen av år 1923 icke att taga befattning med aktiebolaget Vin- och spritcentralens verksamhet annat än i fråga om uppbörden av omsättningsskatten samt beräffande vissa statistiska uppgifter." Efter ett sådant erkännande undrar jag, hur man kan påstå, att kontrollstyrelsen utövar någon som helst kontroll i de avseenden, som de olika motionärerna här velat påpeka. Ty kontrollstyrelsen försöker visserligen här vältra ansvaret över på jourhavande direktören och säger ungefär som så, att han, som dagligen har tillsyn över det hela, bör kunna se till, att allt går rätt till. Men så kommer ännu ett yttrande, där man för att göra sig fri från alla obehag och såvera sig för framtiden säger ifrån, att kontrollstyrelsen icke utövar någon egentlig kontroll alls. Jag kan nu icke hjälpa att kontrollstyrelsens yttranden i dessa två fall verka rätt mycket av den bekane biskop Brasks förfarande. Man vill skaffa sig ryggen fri, man svär sig fri på förhand. Det kan ju vara litet elakt sagt men det tycks dock visa på, att man börjat ställa sig litet försiktigt till det här föreliggande spörsmålet. Jag vill då för min del säga, att jag tycker, det är mycket bra, att kontrollstyrelsen har sjungit ut i frågan. Och jag för min del har nu aldrig trott, att kontrollstyrelsens uppgift låg i att utöva någon sorts trustkontroll över spritkoncernens olika företag.

Går man så till de kungavalda medlemmarna, vill jag visst icke bestrida, att de äro mycket aktade män. Man skulle t. o. m. när man ser listan kunna säga, att de äro allt för mycket aktade män. Jag menar därmed, att högfinansens intresse hos dem skina litet för mycket igenom. Och jag undrar vad de flesta av de kungavalda aktieägarna verkligen ha att säga till om i denna spritkoncern. Jag skall återkomma till detta något senare.

Kommer ma sedan till den jourhavande direktören, så har jag redan påpekat, huru kontrollstyrelsen försöker välta över ansvaret på honom. [illegible] Jag tror visst, att han försöker göra så gott han kan. Men jag undrar, om han verkligen har möjlighet att sätta sig in i allt det, som tillhör denna spritfråga. Gör han nu det. Tyvärr är han icke närvarande här, men då han sålunda efter kontrollstyrelsens mening vet allting, kan jag, trots att han icke är här närvarande, icke underlåta att framställa ett par frågor. Det har här talats mycket om, att spritcentralen har vissa egendomliga förbindelser i utlandet. Jag skulle vilja ställa den frågan: har spritcentralen verkligtn egna direkta eller indirekta affärer med utlandet? Jag frånser då det officiella avdelningskontoret. Jag skulle vidare vilja fråga: om den icke har sådana, finns det svenska medborgare eller deras bulvaner, som hava affärer i utlandet så beskaffade, att de äro baserade på affärer med den svenska Vin- och spritcentralen Det skulle vara rätt så intressant att få svar på dessa frågor. Jag skulle också kunna komma med en annan, kanske litet indiskret fråga. Det har talats om, att det finns en mycket högt avlönad pressombudsman. Hur mycket har han, och vad har han för uppgift? Men tycker, att vid ett monopol, som Vin- och spritcentralen faktiskt är, har man litet svårt att förstå, vad denne pressombudsman skall föra för sorts propaganda.

Går man sedan till de övriga utlåtandena eller inlagorna, som ligga till grund för utskottets utlåtande, finner man främst socialstyrelsens. Socialstyrelsen är mycket försiktig och skjuter över saken i det stora hela på kontrollstyrelsen. Men man är dock nog ärlig att erkänna, att det finns en folkmening, att det finns vissa rykten, men slutar med, att detta bör kontrollstyrelsen utreda. Man kan fråga: varför kan man icke lika gärna tillmötesgå de önskningar, som de olika motionärerna framställt? Men så där snäll är icke Vin- och spritcentralen, när den kommer med sin utredning. Den påstår he't lugnt att det icke egentligen finns några sådana rykten eller åtminstone vill man icke yttra sig om dem. Likaså påstår man, att för så vitt man kan finna av pressen, har ingenting där framkommit. Jag vill då erinra om en historia från i vintras nämligen när herr C. G. Ekman uttalade sig för en undersökning i denna fråga. Då inträffade det märkvärdiga, att det endast var ett par tidningar i Stockhom, som talade om saken; de övriga tego. Så nog kan jag förstå, att icke spritherrarna bliva oroade av någon stygg press. För övrigt går ju utlåtandet ut på, att allting är bra, som det är. Och man är t. o. m. så ogenerad, att man talar om, att det egentligen aldrig varit meningen, när deta bolag, Vin- och spritcentralen, bildades, att det skulle bli någon vinst över för staten. Det är ju ganska uppfriskande att få höra.

Kommer man så till utlåtandet fr. Stockholmssystemet. Jag måste säga, att det berör ungefär allting annat utom vad det skulle göra: att lämna någon upplysning i de verkliga affärsförhållandena. Den, som roat sig med att läsa igenom denna inlaga, får se, hur man ideligen sysslar med att tala om, vad kontrollstyrelsen gör, och hur kontrollstyrelsen förfar. Man kan ju fråga sig: har Stockholmssystemet tillgång till kontrollstyrelsens papper, eftersom det vet allt detta så noga? Saken är naturligtvis den, att man vill blanda bort korten. Och det gör man ännu mer då man ideligen håller på att tala om systembolagen i landsorten. Både jag och förmodligen även de övriga motionärerna veta nog, att det kan finnas utväxter även i landsorten. Men det vi mena är naturligtvis Vin- och spritcentralen och dess dotterbolag. Jag konstaterar, att därom har man icke yttrat ett ord.

Jag skall nu icke längre uppehålla mig vid, vad som förekommer i dessa officiella inlagor, o. endast till sist säga ett par ord om allmänt kända förhållanden, som också tyda på, att en undersökning är högst nödvändig. Jag skall, trots att det finns många sådana förhållanden, endast påvisa ett enda fall. När herrarna och damerna kanske gå ut och vandra litet här i korridorerna, titta ni nog ibland över strömmen, och då få ni se en inrättning, som heter Grand Hotell. Nog är det väl ändå märkvärdigt att detta bolag, som egentligen aldrig har någon vinst, kan kosta på sig dessa dyra om-

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

PÅ UTKIK

Den nye nedrustningsministern.

Vi presentera härovan bilden av den nye nedrustningsministern, ledamoten av riksdagens första kammare, redaktören för Västerbottens-Kuriren, Ernst Johan Andersson-Rosén i Umeå, som tydligen är en fullt värdig efterträdare till hr Per Albin på posten o. i mindre vanlig grad uppfyller den i Regeringsformen § 4 stipulerade bestämmelsen, att de av Konungen kallade statsråden skola vara "kunnige, erfarne, redlige och allmänt aktade infödde svenska medborgare av den rena evangeliska läran". Ur den nye nedrustningsministerns särdeles omfattande meritlista meddelas följande:

1) dömd 1897 i nov. av Polisdomstolen i Göteborg för förargelseväckande uppförande och smädligt yttrande emot poliskonstapel till böter kr. 30;

2) 1900 den 15 jan. av Rådstuvurätten i Umeå för fylleri och våldsamt motstånd vid offentlig förrättning till böter kr. 25;

3) 1905 den 5 april av Nordmalings och Bjurholms Häradsrätt för olovligt befarande av järnväg till en månads fängelse; av Kungl. Svea Hovrätt nedsatt till böter kr. 125;

4) 1912 den 12 juni av Kungl. Svea Hovrätt för ärekränkning inför sittande rätt mot e. o. notarien W. Kristensen till böter kr. 50;

5) 1912 den 11 nov. av Rådstuvurätten i Umeå för ärekränkning till böter kr. 20, genom Kungl. Svea Hovrätts utslag den 11 juli 1913 höjda till kr. 75;

6) 1913 den 21 febr. av Kungl. Maj:t för ärekränkning med synnerligen smädliga yttranden till böter kr. 100;

7) 1913 den 25 april av Kungl. Svea Hovrätt för ärekränkning till böter kr. 100;

8) 1913 den 26 maj av Stockholms Rådstuvurätt för falsk angivelse och upprepade falska beskyllningar mot stadsfogde och exekutionsbejäning till böter kr. 100, genom Kungl. Svea Hovrätts utslag den 9/7 höjda till kr. 300;

9) 1913 den 20 juni av Kungl. Svea Hovrätt för smädelse mot tjänsteman till böter kr. 50;

10) 1913 den 15 dec. av Stockholms Rådstuvurätt för upprepade falska angivelser mot stadsfogde och exekutionsbetjänt till böter kr. 300; genom Kungl. Svea Hovrätts utslag den 9/7 1914 höjda till kr 400;

11) 1914 den 3 febr. för falskt åtal mot stadsfiskal m. m. till böter kr. 100;

12) 1914 den 25 maj av Stockholms Rådhusrätt för falsk angivelse mot ordförande i Häradsrätt i inlaga till Riksdagens Justitieombudsman till böter, fastställt av Kungl. Maj:t genom utslag 26/10—15 kr. 200;

13) 1915 den 12 juli av Rådstuvurätten i Umeå för falsk beskyllning mot stadsfiskal till tre månaders fängelse, 1,000 kr. skadestånd samt rättegångskostnadernas bestridande med 400 kr., domen fastställd genom Kgl. Majts utslag d. 15 mars 1916; avtjänat å kronohäktet i Umeå, därifrån han usläpptes midsommardagen den 24 juni 1916.

Summa böter kr. 2,555 och 3 månaders fängelse.

I betrakande av denna utsökta meritlista förvånar man sig endast över att regeringschefen icke placerat hr Rosén på en post i ministären, där han kanske t. o. m. i än högre grad än på nedrustningsministerns på grund av förvärvad synnerlig sakkunskap skulle kunnat främja demokratiens heliga sak i vårt land, nämligen på justitieministerpostens, som väl ändå borde ha varit hans naturliga plats i ministären Ekman.

"Freds- och rättsinstitutet" i Genève remnar!

De har blivit liv och rörelse nere i det idylliska Genève, där det stolta "freds- och rättsinstitutet", som kallar sig Nationernas förbund residerar. En del staters representanter ha börjat tröttna vid den där utvecklade oratoriska humbugen och det ideliga festandet vid flödande champagne. Brasilien har anmält sin avsikt att träda tillbaka ur det illustra förbundet och undanber sig den äran att ifrågakomma som representant i höga rådet. Samtidigt låter Spaniens diktator, Primo de Rivera, meddela, att Spanien ställer som villkor för sitt kvarblivande i förbunde, att det tillerkännes en permanent plats i förbundsrådet.

Judeinvandring från Norge till Sverige?

Enligt meddelande från Oslo umgås stortinget med planer på utfärdande av förbud mot judisk skäktning, vilken slaktmetod innebär ett det mest upprörande djurplågeri och en skam för varje civiliserat samhälle, där den tillåtes. Tidens Tegn upplyser med anledning härav, att en mängd "rättrogna judar" i händelse av förbud ämna lämna landet, då de icke vilja utstå de obehag, som ett skäktningsförbud skulle medföra för dem.

Man kan gott utgå ifrån, att de ifrågavarande "rättrogna judarna", om de nu göra allvar av sitt hot, komma att styra kosan över till Sverige, där de i alla hänseenden hava ett edorado såsom "mest gynnad nation".

Ett europeiskt tullförbund?

Enligt meddelande från Berlin har en förberedande kommitté bildats med syfte att propagera för ett allmänt tullförbund mellan Europas folk. Bland kommittens medlemmar märkas en mängd "världsberömda" nationalekonomer, såsom dr Moritz Elsas, Frankfurt, professor Irving Fischer vid Yaleuniversitetet, professor Charles Gide vid College de France m. fl. I ett utsänt upprop förkunnar kommittén:

"Européer! Bibehållande av tullarna — ensidig protektionistisk maktpolitik — innebär fördyring. Fördyring medför minskad köpkraft, minskad köpkraft betyder sämre avsättningsmöjligheter, vilket leder til produktionsinskränkningar och därmed fattigdom och elände.

Omsesidig annulering av tullarna — ett europeiskt tullförbund — innebär prissänkningar. Prissänkning skapar ökad köpkraft, vilket medför större omsättning, som tvingar till kraftigare produktion, och därmed åstadkommer välstånd och rikedom".

De "världsberömda" nationalekonomernas argumentering för ett europeiskt tullförbund är nog så originell ur nationalekonomisk synpunkt och uppenbarligen ett led i de allmänna internationaliseringssträvandena, som ju syfta till att så fullständigt som möjligt utplåna gränserna nationerna emellan och bereda dessa för det internationella världssamfundet.

Ny utmärkelse åt Per Albin.

Till ordförande i flottkommittén efter statsminister Ekman har förordnats förre nedrustningsministern Per Albin Hansson.

---

byggnader och reparationer. Man måste ovillkorligen fråga sig: varifrån komma pengarna, och, om de äro upplånade, vem skall egentligen betala dem, då bolaget icke går med någon vinst? Och går man vidare och undersöker förhållandena vid Grand hotell, kommer man till ännu en annan märkvärdig historia. 1924 års bokslut för Grand hotell utvisade en vinst av kronor 908:34. Det är kanske litet obehagligt att höra på denna historia. — Grand hotell hade sålunda en vinst av 908 kr. 34 öre. I själva verket hade man en driftsförlust, men man fick vinst därigenom att man hade utdelning på, om jag icke misstar mig, 500 SARA-aktier. Dessa SARA-aktier, som gåvo 3,500 kronor i utdelning, äro bokförda för 1 krona. Jag frågar, mina damer och herrar: är det icke rena trustfasoner att bokföra ett värde så lågt — av lämplighetsskäl naturligtvis — som till 1 krona, när denna krona ger 3,500 kronor i vinst? Exemplen kunna upprepas från flera, flera håll, hur man uppför samma tillgång till olika värden, allt eftersom det passar sig. Jag tror, att det finns grund och befogenhet för en undersökning efter trustlagen.

Herr talman! Jag ber att få yrka bifall till reservanternas förslag.

Bliv medlem av Föreningen Mot Monopol!

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
Södert. Tidn. tryckeri, 1926.

En kommunistisk passförfalskningsverkstad.

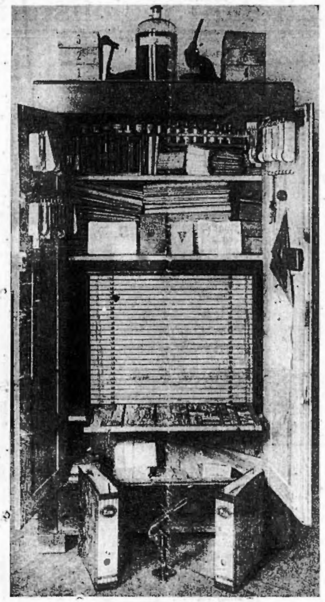

Del av den kommunistiska förfalskningscentralen i i Neukölln utanför Berlin.

Den i samband med upptäckten av den kommunistiska revolutionscentralen av stockholmspolisen omhändertagna kursledaren, österrikiska juden Hans Glaubauf, var vid anhållandet försedd med ett enligt vad han själv nödgades erkänna förfalskat passvisir. Från det håll, som hitintills skarpast bekämpat den kommunistiska upprorsrörelsen i vårt land, har otaliga gånger framhållits, att bland de vapen, revolutionsherrarna begagnade sig av, också var passförfalskningen, något som dessa emellertid i sina pressorgan kategoriskt förnekat. Det har på detta håll då alltid orerats vitt och brett om "gemena lögner", "borgerlig provokation" o. s. v. Det nu konstaterade fallet av passförfalskning är emellertid ägnat att i sin mån visa värdet av alla dessa förnekanden. I sammanhanget kan det även ha sitt intresse att i bild se en kommunistisk passförfalskningsverkstad, sådan den i verkligheten tar sig ut med olika tillhörande utrustning.

Bilden härovan utvisar ett skåp med tillhöriga attiraljer från en dylik förfalskningsverkstad för tillverkning av pass, som den 7 oktober 1924 upptäcktes av berlinska polispresidiet i huset n:r 33 i Neukölln, en förstad till Berlin. I ett av rummen i verkstaden voro tvenne unga män dag ut och dag in sysselsatta med passförfalskning. Skåpet, som synes å vår bild, var uppdelat i fyra fack, av vilka det översta innehöll 41 flaskor med kemikalier, ett antal lexika, en bok över heraldik, tysk- och danziger passformulär jämte en hel del halvfärdiga pass, i det andra facket förvarades portföljer med pass från skilda länder, förfalskade prästbevis m. m., det tredje facket innehöll officiella stämplar från olika myndigheter, bland vilka även märktes förfalskade stämplar från Kungl. Maj:ts befallningshavande i Stockholms län, och i fjärde facket slutligen förvarades en del material för förfalskning av enskilda handlingar, firmastämplar etc. Den undersökning, som verkställdes, gav vid handen, att förfalskningen uteslutande skett för kommunisternas räkning. Bland mycket annat av upplysande karaktär beslagtogs en förteckning å över 600 utfärdade falska pass samt en mängd pass, färdiga för användning.

De nya bestämmelserna för höstens förstakammarval.

De av kungl. maj:t och riksdagen i år antagna ändringarna i bestämmelserna rörande kommunalval och val av elektorer till riksdagens första kammare — vilka skola tillämpas redan vid de val, som i höst skola företagas över hela landet — innebära i tre särskilda hänseenden förändringar. För det första har genom desamma möjliggjorts sammanförandet av flera valförrättningar till en och samma dag. Utom i Stockholm skall å varje ort, där fullmäktigsystem finnes, i höst företagas tvenne val: å ena sidan stadsfullmäktig- eller kommunalfullmäktigval och å andra sidan landstingsmanna- eller — i de fem största städerna — elektorsval. I municipalsamhällen tillkommer ytterligare municipalfullmäktigeval. Detta innebär, att elektorsval såsom hittills alltid skall företagas gemensamt med stadsfullmäktigeval, att kommunalfullmäktig- eller stadsfullmäktigval kan, om vederbörande kommun så önskar, företaga gemensamt med landstingsmannavalet, samt att municipalfullmäkigval kan sammanföras med kommunalfullmäktigval men däremot icke med landstingsmannaval. Den andra ändringen är den, att för varje representant skall verkställas så många sammanräkningar för utseende av suppleanter, som vederbörande parti erhåller representanter. Den tredje ändringen består däri, att systemet med s. k. underpartibeteckning, vilket tillämpades första gången vid 1924 års andrakammarval, införes även beträffande kommunal- och elektorsvalen. Som förutsättning för gemensamma val av kommunal- och stadsfullmäktige samt landstingsmän gäller emellertid, att beslut om valens sammanförande fattas före den 15 juli.

Förrättandet av såväl landstingsmannaval som fullmäktigeval o. elektorsval får ske tidigast den 13 september. Skulle på något håll beslut redan ha fattats om att i år hålla landstingsmannavalet någon gång under tiden 1—12 sept, blir detta beslut alltså ogiltigt. Men genom särskild övergångsbestämmelse har medgivits, att i sådant fall före den 15 juli nytt beslut får fattas om valets förläggande under perioden 13—30 sept. Fattas i dylikt fall ej sådant nytt beslut, skall valet hållas å den ordinarie valdagen den 19 september.

Omfattar Ni Nationens strävanden
med intresse och gillande, försumma då icke att lämna Eder medverkan för tidningens spridning genom att uppmana Edra väner och bekanta att prenumerera på **halvåret juli — december 1926!**

Föreningens Mot Monopol stadgar.

Vi återgiva här nedan de för Föreningen Mot Monopol antagna och gällande stadgar:

§ 1.

Föreningen Mot Monopol har till uppgift att sammansluta svenska medborgare för skyddande av näringslivets frihet och utvecklingens på det ekonomiska området ledande på sunda och naturliga banor. I enlighet härmed skall föreningen bekämpa de inom det ekonomiska livet alltmera framdrivna monopoliserings- och förtrustningssträvandena, varvid den särskilt skall vända sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen i den mån densamma strävar till monopolisering. Föreningen skall verka för sitt syftemål genom spridande av upplysning samt i övrigt genom anlitande av de vägar och medel, som kunna befinnas ändamålsenliga.

§ 2.

Föreningen har sitt säte i Stockholm.

§ 3.

Medlemsskap i föreningen kan erhållas av varje välfrejdad svensk man eller kvinna. Medlemsavgiften är tre kronor per år eller femtio kronor en gång för alla.

§ 4.

Föreningens angelägenheter handhaves av en styrelse, bestående av minst fem, högst femton ledamöter, vilka väljas för en tid av högst fem år.

§ 5.

Styrelsen utser inom sig ordförande, vice ordförande och sekreterare för ett år i sänder. Vid föreningens sammanträden föres protokoll av den ordföranden därtill utser.

§ 6.

Styresen beslutar om åtgärder, som avse föreningens ändamål, prövar förslag, som i sådant avseende framställas, förvaltar föreningens medel och verkställer beslut, som av föreningen fattats.

För besluts fattande inom styrelsen måste minst fyra ledamöter i beslutet deltaga. Frågor avgöras med enkel röstövervikt och gäller vid lika röstetal den mening, som av ordföranden biträdes.

§ 7.

Vid val av styrelse inkttages, att vid inval av nya ledamöter förslag å lämpliga personer skall framläggas av styrelsens ordförande och vice ordförande, inom vilket förslag årsmötet har att välja det antal ledamöter, som skall inväljas.

§ 8.

Årsavgiften erlägges före den 1 april.

§ 9.

Styrelsen antager erforderliga tjänstemän och bestämmer löner samt fastställer insruktioner för deras verksamhet.

§ 10.

Handlingar, som föreningen utfärdar, skola undertecknas med föreningens namn samt underskrivas av ordföranden med kontrasignation av sekreteraren. Medlemskort underskrivas av ordföranden ensam.

§ 11.

Föreningens räkenskaper avslutas för kalenderår. För granskning av räkenskaperna utses å ordinarie årsmöte två revisorer jämte två suppleanter för dessa. Föreningens räkenskaper och styrelseberättelse skola överlämnas till revisorerna före den 1 april. Revisorerna skola före den 15 april till styrelsen avlämna till årsmötet ställd berättelse och därvid till- eller avstyrka ansvarsfrihet för styrelsen. Styrelse- och revisionsberättelser skola minst två veckor före årsmötet i tryck tillsändas samtliga medlemmar av föreningen.

§ 12.

Föreningens medlemmar sammanträda till ordinarie årsmöte i maj månad varje år, vartill kallelse utfärdas genom annons i den tidning, vari styrelsen låter offentliggöra föreningsmeddelanden, minst två veckor före mötet. Då styrelsen anser nödigt eller då begäran därom skriftligen framställes av minst en tiondedel av föreningens medlemmar, må även extra stämma på nämnda sätt av styrelsen utlysas. Anledningen bör därvid uppgivas och må icke andra frågor än de, som upptagas å annonsen rörande kallelsen, vid sådant extra möte upptagas till prövning.

§ 13.

Vid ordinarie årsmöte skall förekomma:

1) val av ordförande vid mötet;
2) val av två personer att jämte ordföranden justera protokollet;
3) styrelsens årsberättelse;
4) revisorernas berättelse samt frågan om ansvarsfrihet för styrelsen;
5) styrelsens eller föreningsmedlemmars väckta förslag;
6) bestämmande av arvoden till styrelse och revisorer;
7) val av styrelseledamöter;
8) val av två revisorer jämte två suppleanter för dem.

§ 14.

Vid föreningens årsmöten och övriga sammanträden fattas alla beslut med enkel majoritet. Röstning med fullmakt medgives endast för den, som själv är medlem av föreningen. Ej må dock någon rösta för mera än en tjugondedel av hela det vid stämman representerade röstetalet. Omröstning sker med slutna sedlar, då yrkande därom framställes.

§ 15.

Enskilda medlemmars förslag skola för att upptagas till behandling å stämma skriftligen senast två veckor före stämman anmälas hos styrelsen.

§ 16.

För beslut om ändring av dessa stadgar ävensom om föreningens upplösning erfordras beslut av två på varandra följande stämmor med minst en månads mellanrum och varav minst en ordinarie.

Glöm ej
att i god tid postprenumerera å NATIONEN för halvåret juli—december 1926, så att Ni erhåller tidningen i rätt tid från juli månads början!

Hagmans
Special-Skjorta
är stor och rymlig med god passform tillverkas av 1:ma Percal i moderna randiga och rutiga mönster
Kr. 7:50
ÄKTA FÄRGER.
Hagmans Herrekipering
SKJORTSPECIALIST
Sveavägen 108.
(3:dje huset från Odengatan mot Kungsgatan.)

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!
Föreningens uppgift är:
att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;
att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.
Årsavgift 3 kronor.
Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 21712 eller Norr 5899.

Gynna NATIONENS Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 18 Juni 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18245.
Fri biltransport.

Statsbanornas ekonomiska skötsel.

(Forts. fr. sid. 1).

va dessa angelägenheter innehar ännu sin befattning som ett klart skinande ljus. Resultatet blev naturligtvis stora förluster, som även gällde norsk och dansk valuta. Först efteråt gjorde man ändringar, men då var det som alltid — "för sent".

Ett långt, sorgligt kapitel kunde skrivas om statsbanornas och statens förhållande till det svenska kolbolaget på Spetsbergen, men det efterföljande må för dagen vara nog. Som vi alla veta, äro järnvägsgeneralen och den för kort tid sedan från sin befattning avgångne direktören för kolbolaget på Spetsbergen bröder. Ur rent formell synpunkt torde icke någon anmärkning kunna riktas mot järnvägsgeneralen för den politik, som staten och statsbanorna fört gent emot kolbolaget, då han försiktigtvis aldrig deltagit i några beslut om järnvägens inköp av Spetsbergskol, vilka delvis dessutom torde hava underställts resp. regeringars godkännande, men det kan ifrågasättas, om man skulle hava visat kolbolaget så stor hänsyn och generositet, därest icke förut bemälda herrar varit bröder, och bolaget erhållit välvillig förord. Huru många miljoner Spetsbergsbolaget kostat svenska staten dels genom köp av underhaltiga och stybbiga kol dels genom statens investeringar i bolaget, torde icke vara lätt att säga, men att det icke stannar vid småsmulor, kan man vara förvissad om. Vem, som burit det moraliska ansvaret för dessa huvudlösa affärer, är ju heller icke svårt att gissa, trots att frågan erhållit den mest formellt riktiga behandling.

Ett ytterligare kapitel är speditionsmonopolet i Trälleborg o. transportkompaniet. Det sistnämnda bolaget startades under krigets senare skede av ett numera sammanstörtat emissionsbolag, som ock var ett kristidsföretag. En högre järnvägsman, numera död, erhöll i "Gründer" gratifikation omkring 10.000 kr. naturligtvis icke utan vidare utan som betalning för god hjälp vid företagets startande, en ännu högre järnvägsman sitter fortfarande kvar i styrelsen och intager i järnvägspersonalens ögon en synnerligen egendomlig dubbelställning. Det är sannerligen ej heller lätt att tjäna tvenne herrar på samma gång och man undrar, huru länge detta sistnämnda arrangemang skall fortfara. Bolaget erhöll rätt att ombesörja transporten av resgods för hit till Centralen ankomna resande från tågen till hotell och på centralplanen väntande bilar och droskor, men sköttes saken icke till den trafikerande allmänhetens belåtenhet, varför arrangementet ganska snart gick isönder. Detta var dock en fråga av minimal statsfinansiell betydelse, men en annan sak, i motsats därtill av den allra största betydelse, är den s. k. samlastningen, som bolaget ännu bedriver. Principen härvid är, att bolaget emottager befordran av s. k. styckegods mellan större platser till en billigare tariff än vad järnvägen själv skulle hava tagit för samma kvantitet gods, om sändningen gått enligt vanlig tariff. Bolaget samlastar dessa styckegodssändningar i förhyrda vagnar, vilka som vagnslastgods draga en betydligt billigare tariff, varpå stora differenser uppstå, som lika gärna kunde hava gått i statens ficka i stället för i bolagets. Bolaget hjälpes på alla sätt av höga vederbörande med de största möjliga nedsättningar. Anordningen är heltvisst en kräftböld för järnvägens ekonomi, och det är ofröklarligt, att statsrevisorerna ännu icke gjort anmärkning på saken. Statens godsmagasiner stå mer eller mindre tomma o. personalen har det mindre gånger svårt att få tiden att gå, sedan bolaget välvilligt tagit hand om styckegodstransporterna. Som försvar för anordningen anföres att det är oekonomiskt för järnvägen med allt detta paket- och styckegods och att man sparar folk. Man sparar dock i verkligheten icke en enda man, och när bolaget med sitt folk kan besörja transporten och förtjäna grova penningar därpå, så borde järnvägen kunna göra detsamma, ty man får väl ändå utgå ifrån, att järnvä-

Vår dyrbara stadshushållning.

Enligt statsutskottets förslag till statsreglering för budgetåret 1926—1927 kommer riksstaten att balansera på 745,830,800 kr., mot i statsverkspropositionen beräknade 738,154,300 kr., således utvisande en ökning av kr. 7,676,500.

Riksstatens utgiftssida upptager verkliga utgifter 634,306,647 kr (därav under de olika huvudtitlarna 544,459,500 kr., oförutsedda utgifter 1,000,047 kr., riksdags- och revisionskostnader 4,283,000 kr. och räntor å statsskulden 84,564,100 kr), samt utgifter för kapitalökning kr. 111,524,153, varav för statens affärsverksamhet 33,391,000 kr., för statens utlåningsfonder 16 miljoner kr., för avbetalning å statsskulden 12,031,300 kr., för avsättning till rusdrycksmedelsfonden 5 miljoner kr., för låneunderstöd 13,811,000 kr., för avsättning till fonden för mötande av förluster å Kreditkassan 8 milj. kr. och för återbetalning av lånemedel 23,290,853 kr. Av nämnda utgifter för kapitalökning äro c:a 45,5 miljoner kr. avsedda att täckas med skattemedel eller därmed jämförliga statsinkomster.

På riksstatens inkomstsida ha, med iakttagande beträffande bevillningarna av riksdagens på bevillningsutskottets förslag redan fattade beslut, upptagits följande poster: egentliga statsinkomster 516,572,600 kr., varav skatter 499,746,500 kr., uppbörd i statens verksamhet 10,471,100 kr. och diverse inkomster kr. 6,355,000, vidare inkomster av statens produktiva fonder kr. 110,167,500 (därav överskott på statens affärsverksamhet kr. 89,680,000, inkomst av statens aktier 8,175,000 kr., överskott på utlåningsfonderna 9,604,200 kr., överskott på rusdrycksmedelsfonden 2,700,000 kr. och överskott på fonden för låneunderstöd 8,300 kr.), vidare riksbankens vinst år 1925 16 milj. kr., i anspråk tagna kapitaltillgångar 54,757,545 kr. (därvid på grund av den beslutade ökningen av inkomstposten tullmedel behövt tas i anspråk från kassafonden endast 29,743,965 kr. i stället för av k. m:t beräknade 32,312,565 kr.) samt slutligen lånemedel 48,333,155 kr., av vilka 8,595,000 kr. tillfällig och resten fast upplåning.

gens högre ledning bör kunna administrera saken lika bra som bolaget.

Speditionsmonopolet, som är överlämnat till en f. d. stationsinspektör, har visat sig vara en synnerligen lukrativ affär för sin innehavare, och man frågar sig, varför kan icke järnvägen själv bedriva denna verksamhet? Utom den stora förtjänsten, som innehavaren inhöstar, blir det dessutom tillfälle för många högre funktionärer att få vara med på stora smörjelsebanketter. Naturligtvis "smörjas" i främsta rummet sådana funktionärer, som skola skydda "anordningen", och detta skydd har varit så kraftigt, att någon ändring med "anordningen" icke skett oaktat statsrevisorerna påpekat saken och densamma nog så ofta påtalats i pressen. Ett gammalt ordspråk talar dock om — krukan, som går så länge till dess den — spricker eller går sönder.

För denna gång torde det vara nog med denna axplockning. Det är sannerligen icke några småsmulor det rör sig om och man gör sig nog den frågan, om det ej brister med kompetensen hos högsta ledningen vid järnvägen eller vad det kan vara som ligger bakom allt detta. Den myndige chefen har ju visat sig äga en synnerligen god "anpassningsförmåga", allt efter statsrådsskiftena. När det blir en duktig karl, som är chef i kommunikationsdepartementet, är man så mån, så mån att styra kursen efter dennes direktiv; tyvärr ha vi emellertid under ett par år haft en mycket svag kraft sannolikt den svagaste, som någonsin haft att befalla över högsta järnvägsvederbörande, o. detta har tydligen verkat därhän, att "mäktig chef" tycker, att han kan göra ungefär vad som faller honom in, men även i det fallet torde nog det gamla slut går sönder komma att få sin giltighet.

X.

Prenumerera på

National-Socialisten

Prenumerationsavgift: pr år kr. 4:—, halvår kr. 2:50, för årets sista kvartal kr. 1:—. Blim-medlem av förbundet. Årsavgift kr. 2:—.

Prenumeration sker helst å postanstalt eller hos Nationel-Socialistens skriftledning. Adr.: Molkom.

Passa på och rekvirera!

FÖLJANDE ARBETEN som tryckts i små upplagor och icke säljas i allmänna bokhandeln kunna — så långt resp. upplagor räcka — rekvireras från EXP. AV FALU-KURIREN, FALUN, antingen mot insändande av beloppet eller mot postförskott, enl. här nedan angivna pris:

1. ABR. HOLPHERS DAGBOK ÖVER EN RESA GENOM DALARNE AR 1759. Ny upplaga (med porträtt och biografi av Abr. Hülphers) Falun 1921. Pris 10 kr.
2. GAMMALT OCH NYTT FRÅN DALARNE. Sammanfört ur Falu-Kuriren årg. 1921 och 1922. (Tryckt i 100 numrerade ex.). Pris 9:50.
3. D:o, d:o. Ur årg. 1923 och 1924. (Tryckt i 150 numr. ex.). Pris 5 kronor.
4. VIKA, HOSJO OCH KORSNÄS. Sockenbeskrivning av Helmer Stuge. Falun 1924. Pris 1 kr.

Läs boken

På Ökenstig.

Av Th. Stalheim.

Boken stöder sig på de mest vederhäftiga källor och klarlägger germanismens förhållande till senare tiders kristendom.

Omdömena om denna bok ha varit genomgående goda. "En monumental bok, en stege för svenska folket". — "Ett ord i sinom tid; boken förtjänar läsas av gammal och ung". — "En intressant bok; skildringen är fängslande". — "En rekapitulation även från hedenhös; boken kan sålunda väl tjänstgöra som lärobok". — "Väckande och värdefulla uppslag, frisk och sund andlighet; boken förtjänar den vidsträcktaste spridning". — "Få böcker ha givit, vad denna bok gav". Se där några omdömen i första allmänhet.

I "Lunds Dagblad" skrives: "På Ökenstig" är ett ytterligare bevis, dokumenterande förf:s nobla, koncisa och därtill betagande stil, hans rikedom på uppslag och idéer samt hans starka konstruktiva förmåga. Man läser den med stigande intresse".

Boken är försedd med åtskilliga förklarande illustrationer samt presenterar sig i enkel men tilltalande utstyrsel. Dess pris är satt ytterst billigt, blott kr. 4:. Fås från förf:s eget förlag, adress Uddevalla.

Måltidsdryck som hälsokur

erhåller man av Fruktsalt-Samarin; det ger en läskande och härlig kolsyredryck, som piggar upp aptiten och befordrar ämnesomsättningen, renar och uppfriskar blodet, befriar magen och tarmarna från oljänliga ämnen, utdriver den skadliga urinsyran, gifter som måste rensas bort, varmed undanrödjes grogrunden till dålig hälsa; hela organismen sättes i god form.

Drick därför dagligen Fruktsalt-Samarin. Pris pr fl. kr. 2.50; motsvarar 25 fl. mineralvatten. Erhålles å apotek, hos drog-, färghandl. m. fl.

Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

I glädje och sorg

hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58. II tr.

OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan. Allm. Norr 18056.

Åberopa denna annons.

SKRIVMASKINER,

dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.

A. ORTON MASKINAFFÄR.

Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

Kem. Tekn. Fabr. Globens näringsmedel

"GLOBIN"

bör ej försummas v blodfattiga och svaga personer. Pröva och döm själv.

Mödrar, försumma ej Edra barn, utan länk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.

Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN, Kl. Norra Kyrkogat. 5, 5 g., Stockholm.

OSCAR JANSSON

Lästmakaregatan 11.

Riks 2621. Riks 2621.

SKRIVMASKINSVERKSTAD

Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Största Möbelutställningen

Lägsta priserna.

BRÖDERNA LJUNGGREN

15 Malmskillnadsgatan 15

ELEKTRISKA

reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrannt genom

Östermalms Elektr. Affär

NYBROGAT 15 A. — tel. Ö 5280.

Welanders Fiskaffär,

Fiskarhamnen 15,

REKOMMENDERAS.

Tel 9578. Norr 6815.

Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Tycker Ni om NATIONEN

I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

GYNNA

NATIONENS

ANNONSÖRER!

Judarnas gudsbegrepp och religiösa åskådning.

(Forts. fr. sid. 1.)

Ställa vi häremot den Gud, som Jesus för oss uppenbarat, så finna vi i honom ett kärleksfullt nådigt och barmhärtigt andeväsende, som icke "frestas av ont och själv frestar han ingen" Jak. 1: 13. Han bortvisar ej heller någon människa "därför att hon bliver honom lik" utan i rak motsats härtill säger Jesus: "Varen fullkomliga, såsom eder himmelske Fader är fullkomlig", Matt. 5: 48. Och "Den till mig kommer, skall jag sannerligen icke kasta ut", Joh. 6: 37, och i st. f. att den judiske guden förvägrar människan att "leva evinnerligen" så erbjuder oss Jesus "evigt liv hos sin och vår himmelske Fader", Joh. 17: 24.

Återgå vi vidare till Adam och Eva så finna vi, att de hade tre söner: Kain, Abel och Seth. Kain slog ihjäl Abel, varefter han gick bort till landet Nod och tog sig hustru, men varifrån hon kommit omförmäles ej, och om Seth säges endast att han födde söner och döttrar, dock om härkomsten av hans hustru nämnes ej heller ett ord. Då Kain emellertid fruktade hämnd för brodermordet, så lugnades han av sin Gud med det hotfyllda löftet: "att den som slår Kain ihjäl skall sjufalt straffad varda". Och Kain byggde en stad stad som han kallade Hanok. 1 Mos. 4: 15, 17. Som härav framgår tog judarnas gud redan från allra första början mördare i sitt särskilda beskydd. Dessutom synes det på den tiden ha gått för sig, att icke allenast taga sig hustrur, där inga människor funnos, utan även att bygga städer utan både arbetare och byggmästare för att ej tala om obefintlige innevånare, vilka alla ju saknades vid den tidpunkt berättelsen avser. "Och Guds söner sågo människornas döttrar, att de voro dägliga och togo sig hustrur, vilka de helst ville". 1 Mos. 6.

Judarna synas på ett ganska tidigt livs-stadium ha kommit till den uppfattningen att endast männen kunde härleda sin härstamning från Gud, medan "människornas dägliga döttrar" voro goda nog till ett kärkommet byte att utväljas "efter behag av dessa Guds söner". Men trots denna "gudomliga" släktskap tilltog släktets förfall till den grad, att endast en enda familj (Noa) ansågs värdig att undgå drunkning, och av denna familjs efterkommande voro judarna de enda, som kunde komma i fråga att bliva "utvalda" till ett "heligt egendomsfolk". 1 Mos. 6: 7.

Med hänsyn till alla de orimliga, omoraliska och enligt kristligt tänkesätt gudsfientliga handlingar, som återfinnas i de olika gammaltestamentliga berättelserna, kan man omöjligen tillerkänna detta system vitsord av att vara byggt på inspirationer från den enda sanne Guden. Här ställas gudsfientliga krav på "trons tillförsikt" och till belysning av detta sakförhållande skola vi i det följande framdraga några citat till bedömande ur kristlig synpunkt. Vi skola då finna att de båda religionsformerna — judendomen och kristendomen — förete så pricipiella motsatser, att det ej kan bli tal om någon likställighe mellan dem båda, mycket mindre berättiga ett från vissa håll med förkärlek framfört påstående att kristendomen skulle vara en förbättrad upplaga av judendomen. Men var finnes den vishet, som sanningsenligt kan övertyga oss om, att egoism, list, slughet, hat och mordlusta i tanke och handling kunna vara inspirerade av en god, helig och kärleksfull ande? Denna fråga fordrar ett uppriktigt och sannfärdigt svar, utan vilket varken tvivel eller kritik kunna bringas till tystnad. Såsom ett allmänt omdöme om den judiska religionen skulle man med fog kunna sätta de gamla romarnas tänkvärda ord: "Timor fecit deos" (fruktan har skapat gudar), ty förutom kravet på världsligt herravälde, som judarnas gud måste tillfredsställa så vilade deras gudsbegrepp och gudsgemenskap på fruktan, vilket tydligt framgår av det förhållande, i vilket de stodo till sin gud, som de trodde sig se och höra i blixt och dunder, i vrede och hämnd, varför han måste mutas och blidkas med allehanda gåvor och offer. Bevis härför äro således bekännelseformer som t. ex.: ".... är(?)s gud dundrar över de stora vattnen" Ps. 39: 3. "Hela jorden frukte Herran, för honom bäve alla som bo på jorden" Ps. 33: 9. "Alla de, som äro omkring honom, bäre fram skänker åt den fruktansvärde" Ps. 76: 12. "Du är fruktansvärd, vem kan bestå inför dig när du vredgas" Ps. 76: 8.

Men då judarnas främsta syftemål tydligen bestod i att röva, plundra och härska, så behövde de därtill givetvis en "fruktansvärd" gud, som de dels kunde åberopa sig på inför de främmande folkstammar, vilka de hade för avsikt att anfalla och tillintetgöra, och dels kunde vara ägnad att ingjuta mod, tillförsikt och stridslust hos det egna folket. Ett vidare stöd för detta antagande lämnar oss även de namn som judarna gåvo sin gud, såsom t. ex. "Jahve" (kan även läsas Jaho eller Jehova), som betyder "banér, stridsfana" samt "sebaot" (härskarornas gud). Jahve fick sålunda tjänstgöra både såsom gud o. skräckinjagande härförare vid judarnas oavlåtliga krigsföretag.

Härom läsa vi exempelvis: "Förskräckelse för mig skall jag sända framför dig och förfära alla folk, till vilka du kommer, och driva alla dina fiender på flykten för dig." 2 Mos. 23: 27.

"Skräck och fruktan för eder skall Herran sprida över varje land, som I beträden såsom han har sagt eder". 5 Mos. 11: 25.

"Redan i dag vill jag begynna att injaga skräck och fruktan för dig, i alla folk under hela himmelen, så att när de höra talas om dig, de skola darra och bäva för dig." 5 Mos. 2: 25.

"Herren eder gud har givit eder detta land till besittning. Med vapen i hand skolen I alla som ären stridbara män draga i spetsen för edra bröder Israels barn. Du skall icke frukta för dem ty Herren eder gud skall själv strida för eder". 5 Mos. 3: 18—22.

(Forts. i nästa n:r).

Moskva bakom den engelska generalstrejken.

Det anses nu tillfullo konstaterat, att Moskvasovjet varit den inspirerande och drivande kraften i den stora engelska kolstrejken. I en från Komintern utsänd order till det engelska kommunistpartiet instruerades detta att då det mest energiska sätt under stödja de strejkande gruvarbetarna, varjämte partiet uppmanades att biträda vid organiserandet av antistrejkbrytar-garden och uppsättande av vissa detachement till självförsvar o. stöd, allt under den gemensamma lösen: "Kolgruvornas nationalisering utan kompensation till ägarna och fastställande av arbetarnas kontroll över gruvorna." Vidare har fastställts, att de pengar, som de engelska gruvarbetarna mottagit från Ryssland, c:a 380,000 pund, icke härrörde från ryska kolleger utan officiellt från sovjetregeringen, som med penninghjälpen avsett underblåsandet av en revolutionsrörelse i England.

Med anledning av den roll sovjetregeringen sålunda spelat i generalstrejken har engelska regeringen avsänt en protestnot mot dennas "oberättigade inblandning" i Storbritanniens angelägenheter. I noten framhålles, att generalstrejken på intet sätt kunde betecknas som en industriell arbetskonflikt utan som ett försök att ändra landets styrelsesätt.

Kina går Moskvajudarnas ur händerna?

Dragkampen mellan de judiska världsimperialisterna i Moskva och de kinesiska nationalisterna pågår alltjämt. Senast meddelas nu att Moskva avsänt en skara militära och politiska instruktörer till Kanton, där generalen Tjantjumin lär umgås med planer på att proklamera sig som diktator och upplösa det kommunistiska partiet.

Stockholm fortsätter att "låna"!

Regeringen har beviljat Stockholms stad tillstånd att med ett amorteringslån på 500,000 kr. bestrida utgifterna för leveringen av den nya bro, med vilken östra slussfaren skall breddas.

Södra Kungstornet,
Stockholm.
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 26. Fredagen den 2 Juli 1926. Årg. 2.

Polisanmälan mot doktor Bratt.

Överståthållareämbetets avslagsbeslut kommer att överklagas av direktör Anderson.

I vårt föregående nummer återgavs den av direktören Adolf Anderson till Överståthållareämbetet i Stockholm ingivna anmälan mot doktor Ivan Bratt för egenmäktigt förfarande i det dr B. utan bolagsstämmans hörande och medgivande använt Aktiebolaget Stockholmssystemets hela aktiekapital, 600,000 kronor, för aktieteckning i Stockholms Allmänna Restaurantaktiebolag. Redan samma dag, den 18 juni, som direktör Andersons anmälan mot dr Bratt stod att läsa i Nationen, fick man skåda en tillrättaläggning av frågan i spritdoktorns allra senaste språkrör i pressen, Nya Dagligt Allehanda, som varmt tog parti för denne under framställande av direktör Anderson såsom den där icke vore vid sina sinnens fulla bruk — den judiska publicismens yttersta metod vid bekämpandet av besvärliga motståndare. I det av äkta Brattska sofism genomsyrade försvaret mot beskyllningen för egenmäktigt förfarande erinrades om att dr B. haft revisorernas och kontrollstyrelsens medgivande för aktieteckningen i S. A. R. A. Beträffande underlåtenheten att hänskjuta frågan om aktieteckning till bolagsstämman, det sakförhållande, mot vilket direktör Andersons anmälan riktade sig, underlät försvarsadvokaten i Allehanda att inlåta sig därpå. Den förbigicks med tystnad d. v. s. tyst medgivande, medan allmänheten uppbyggdes med allsköns orerande om saker av biordnad natur. — Dr Bratts och hans advokaters vanliga metod, som tydligen också fått komma till användning vid avfattandet av hans svaromål till Överståthållareämbetet, vilket in extenso lydde:

"Till Överståthållareämbetet.

Med återställande av hr Adolf Andersons den 19 innevarande månad till mig för yttrande överlämnade skrivelse av den 17 samma månad tillåter jag mig anföra följande.

Vid Aktiebolaget Stockholmssystemets styrelsesammanträde den 23 oktober 1917 beslöts, att bolaget skulle till Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag överlämna samtliga sina då innehavda restauranter och som likvid för överlåtelsen av restaurantinventarierna övertaga för 200,000 kronor stamaktier i Restaurantbolaget. Vid Stockholmssystemets styrelsesammanträde den 2 dec. 1920 anmäldes, att Restaurantbolaget beslutat genom nyteckning fördubbla sitt aktiekapital, och hemställde bolaget, att Stockholmssystemet ville i nyteckningen deltaga med ett belopp av 400,000 kronor för teckning av 4,000 nya stamaktier. Denna hemställan bifölls av styrelsen. I båda fallen meddelades i Stockholmssystemets förvaltningsberättelser för ifrågavarande år ingående uppgifter om de fattade besluten.

Enligt 1917 års rusdrycksförsäljningsförordning skall Kontrollstyrelsen besluta om ansvarsfrihet för systembolagen. Erfordras åtgärd i följd av vägrad ansvarsfrihet, eller giver revisionsberättelsen eljest därtill anledning, äger Kontrollstyrelsen meddela erforderliga föreskrifter eller vidtaga åtgärder för rättelses vinnande.

Ansvarsfrihet för Stockholmssystemets förvaltning skall dessutom enligt systembolagets bolagsordning i vanlig ordning meddelas av bolagsstämman.

Ansvarsfrihet för styrelsens i Aktiebolaget Stockholmssystemet förvaltning år 1917 meddelades av ordinarie bolagsstämman den 15 maj 1918 samt av Kontrollstyrelsen i skrivelse av den 10 oktober 1919. För 1920 års förvaltning meddelades ansvarsfrihet av bolagsstämman den 15 juni 1921 och av Kontrollstyrelsen i skrivelse den 29 mars 1922.

Dessa äro de sakuppgifter, som synas vara av betydelse för bedömande av innebörden av den remitterade skrivelsen. Därav torde framgå, att vad hr Anderson tillåter sig beteckna såsom "lagstridigt och egenmäktigt förfarande" äro förvaltningsåtgärder, som beslutats av Aktiebolaget Stockholmssystemets styrelse och för vilka, sedan de offentligt omförmälts i bolagets årsredogörelser och tillsammans med styrelsens övriga förvaltning varit föremål för prövning av revisorer i vederbörlig ordning, ansvarsfrihet beviljats såväl av bolagsstämman som av den enligt lag kontrollerande myndigheten. Det kan sålunda icke vara fråga varken om lagstridighet eller egenmäktighet.

Vad beträffar hr Andersons påstående om att hans enskilda rätt såsom aktieägare skulle kränkts genom den påtalade åtgärden, så borde anmärkning härom ha skett vid de bolagsstämmor, då styrelsens förvaltning för de ifrågavarande åren var föremål för aktieägarnas prövning. Till upplysning tillåter jag mig emellertid framhålla, att aktieägarne i Stockholmssystemet icke ha rätt till högre utdelning än 5 proc på sina aktier, och att denna utdelning vilken belöper sig till 25,000 kronor årligen och utgör en ringa bråkdel av bolagets årsvinst, hittills alltid kommit aktieägarne till godo och givetvis ej i något avseende kunnat äventyras genom styrelsens nu berörda åtgärder.

Då hr Andersons beskyllningar sålunda äro i alla avseenden grundlösa, hemställer jag vördsamt, att hans skrivelse icke måtte till någon Överståthållareämbetets vidare åtgärd föranleda, men förbehåller jag mig full handlingsfrihet gentemot hr Anderson med anledning av hans anmälan.

Stockholm den 21 juni 1926.

Ivan Bratt".

Omedelbart efter inkommandet av denna förklaring från dr Bratt meddelade Överståthållareämbetet avslag å direktör Andersons begäran om åtal. Den härvid ådagalagda skyndsamheten hos ämbetet med ärendets avgörande är i ögonen fallande. Alltid annars när en anmälan gjorts, beredes anmälaren tillfälle att yttra sig över den anmäldes förklaring. Men så ej här! När det gäller dr Bratt och de mäktiga storfinansiella

Forts. å sid. 2.

Är fascismen vägen ur kaos?

Herr Redaktör!

I en artikel, rubricerad "Endast fascismen kan rädda Sverige", nyligen införd i Nationen, framhölls, hur man å arbetarhåll börjar att, visserligen sent men som man dock får hoppas icke alltför sent, tvivla på socialismen och socialdemokratien, på soialismens och socialdemokratiens evangelium, börjar att flykta bort från kolossens (den socialistiska filosofiens) lerfötter, där man länge legat i förblindad och oreserverad tillbedjan, anammande de falska profeternas slagords- och frasmättade förkunnelser, börjar att sträva efter något annat, något positivt, något varmed vägen ur kaos kan byggas, varmed "Untergang des Abendlandes" kan förhindras. Ovannämnda artikels författare stannade inför fascismen. Är då fascismen fulländningen, den mörkskingrande och luftrensande blixten? Har mänskligheten med densamma nått sin utvecklings maximpunkt? Skall och bör den accepteras av samtiden? På denna stora och för västerlandets kultur o. människor brännande, brinnande och avgörande fråga ville denna artikel vara ett litet, visserligen ringa men, parole d'honneur, ärligt försök till svar. Och kanske avspeglar den i någon mån tankegången och ställningstagandet hos tidens bildade ungdom.

Vår tid är **a n t i t e s**. Tes är socialismens och socialdemokratiens tid. Denna är nu i stort sett slut. De två storheterna börja nu vackla här och där i Europa. De hava spelat ut sin roll och vänta varje dag sitt slutliga avskedande. Och det kommer (i vissa länder har det redan kommit, såsom Italien o. Spanien m. fl. De sjunka ned till att bliva mobbens och pöbelns husgudar. Länge nog hava de dårat en blindslagen, jag höll på att säga bindgalen mänsklighet. Nu falla dock fjällen från människornas ögon. Nu se de det omöjliga och ohållbara i deras Kosmopolisideal (vilket judarna skickligt och till stor skada profiterat), se det chimära i "Frihet, Jämlikhet och Broderskap", se att deras framtidsrike skulle bliva en kulturfientlig, populasregerad stat, där korruption och brist på allmän som individuell rättskänsla skulle höra till det mest utmärkande, se att de praktiskt taget äro — **f o s t e r l a n d s f i e n d e r**. Och mången säger nu om

Forts. å sid. 2.

Judarnas gudsbegrepp och religiösa åskådning.

För Nationen av J. L.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

"Ja, du Herre gud Sebaot, Israels gud, (alltså ingen annans gud) vakna och hemsök alla dessa hedningar, visa icke nåd mot någon av dessa trolösa ogärningsmän". Ps. 59: 6.

"Förgör dem i vrede, så att de icke mera äro till". Ps. 59: 14.

"Gud, när du drog ut framför ditt folk, när du gick fram i ödemarken, då bävade jorden.... Guds vagnar äro tiotusenden, tusen och åter tusen." Ps. 68: 8.

"Ja, Gud, sönderkrossa dina fienders huvud. Herren säger: .... Från havets djup skall jag hämta dem, att du må krossa dem och färga din fot i blod och låta dina hundars tunga få sin del av fienderna." Ps. 68: 8, 9, 18, 23, 24..

"Fruktansvärd är du, Gud i din helgedom, Israels gud giver makt och styrka åt sitt folk". Ps. 68: 36.

"Han är en gud över måttan förskräcklig i de heligas råd och fruktansvärd utöver alla som äro omkring honom. Herre, härskarornas gud, vem är dig lik i styrka." Ps. 89: 8, 9.

Den själviska avsikten med att framställa ett sådant gudomsväsende framgår med all önskvärd tydlighet av de anförda citaten. Men enligt vårt kristna åskådningssätt är en dylik föreställning om vår Gud fullständigt otänkbar.

Fruktan är f. ö. en av de allra obehagligaste själsförnimmelser vi kunna erfara. Genom att hysa "fruktan" för något, sysselsätter sig det mänskliga sinnet icke blott med en obehaglig föreställning, utan den uppväcker även en upprorisk och fientlig sinnesstämning mot föremålet för "fruktan". Dessutom är föreställningen av "fruktan" alltid åtföljd av en räddhågad slavisk känsla, förenad med tvång, varför varje människa bör söka avlägsna "fruktan" ur sitt sinne, emedan den är livshämmande och nedbrytande i st. f. uppbyggande och fridstiftande.

Vad slutligen själva ordet "fruktan" angår, så kan ju anmärkas att detsamma även ingår i det kristna språkbruket, men vi inlägga däri en mening som närmast sammanfaller med begreppen: vördnad, kärlek, tillgivenhet, ty Kristus lär oss att den, som med ett lydaktigt sinne och ett ödmjukt hjärta älskar den Gud, som han för oss uppenbarat, behöver ej hysa någon "fruktan", men däremot "får tjäna Gud, utan fruktan i helighet och rättfärdighet." Luk. 1: 74, 75.

Någon har anmärkt, att "fruktan" (rädsla) måste finnas i varje religion för att i någon mån motverka syndens utveckling, ty varför skulle människan undvika synden, om den giver henne förnöjelse och hon ej behöver "frukta" för följderna? Denna fråga framställdes en gång till en övertygelsetrogen kristen (romaren Marcion) som endast svarade: "Det vare mig fjärran". Detta svar vittnar om en så ren och trofast ande, en så orubblig fasthet i gemenskapen med sin Gud, till vilken han satte hela sin tro och sitt hopp, att kärleken till detta gudomsväsende hindrade att tänka, tala eller handla mot dess vilja. Ett sådant själstillstånd måste betecknas såsom det högsta i helgelse som jordemänniskan kan uppnå. Det är i sanning kärleken till Gud som tvingar oss att lyda honom och göra hans vilja. Ett dylikt åskådningssätt i gudsgemenskap var emellertid främmande för judarna, vilket framgår av Jesu ord till dem: "Jag känner eder att I icke haven Guds kärlek i eder". Joh. 5: 42.

Dock har den ende sanne Guden säkerligen under alla tider, även före Jesu mission, sökt uppenbara sig för alla folk, judarna icke undantagna. Detta kunna vi konstatera hos profeterna och delvis hos psalmernas författare; ty från dessa håll framskymta dock strålar av den gryende världsomskapande uppenbarelsen genom Kristus, i vilken vi kunna fastställa inspirationer från den ende sanne Guden.

Men med en enastående envis ensidighet och själviskhet ha judarna under hela sin utveckling med överlägset förakt för sanning och rättfärdighet undandragit sig alla försök från Guds sida att låta sig återföras från mörker till ljus, från satans makt till Gud. Tyvärr är ju människan mottaglig för ingivelser icke allenast från den goda anden utan även från den

Forts. å sid. 4.

Den överhandtagande bilismen — en landsfara.

Från en aktad insändare har redaktionen fått emottaga nedanstående inlägg rörande den överhandtagande bilismen och de faror, denna ur olika synpunkter innebär för vårt folk. Då frågan heltvisst är förtjänt av allmänt beaktande o. en allsidig utredning av densamma inför offentligheten därför även måste anses önskvärd, lämna vi gärna plats för fortsatta inlägg av intresserade och på området sakkunniga personer i förhoppning att sålunda kunna medverka till att råda bot mot det onda, som tillåtits utveckla sig inom det svenska bilväsendet. Vår insändares inlägg lyder:

Herr Redaktör!

Den uppmärksamhet, som Eder ärade tidning ägnat ett flertal i vår tid brännande spörsmål, föranleder mig att fästa Eder uppmärksamhet på en angelägenhet, som tvivelsutan förtjänar att ingående diskuteras i syfte att ernå ett lämpligt botemedel.

Det jag härvid åsyftar är bilismen, vars utbredning under de senare åren tagit skräckinjagande former och som tyvärr måste anses vara ett ont ej endast för den enskilde medborgaren, vars liv svävar i ständig fara, utan också och ej minst i nationalekonomiskt avseende.

Om vi till en början granska bilens kreditkonto, kunna vi icke förneka, att den i många fall haft en synnerligen god nytta, därigenom att den såsom nyttighetsåkdon kan på ett billigt sätt transportera människor o. fraktgods till platser, som icke nås av järnväg eller som ligga avsides. I sådant avseende kan ingen rimlig invändning göras mot bilismen.

Granska vi så debetsidan, skola vi emellertid finna, att posterna där äro rätt så betydande. Lyxkörningen med bilar torde nog få sättas så högt som till minst 75 proc. av all bilkörsel och densamma har nog på sitt ansvar en lika stor procent av alla de olyckor, som bilisterna förorsaka. En bil får ju vem som helst köra, endast han skaffar sig den ytliga un-

(Forts. å sid. 4.)

Misslyckat upprorsförsök i Spanien.

Att de internationella förkämparna för nutida s. k. frihetspolitik, vilka under den rådande regimen i Spanien sett sina profitmöjligheter högst väsentligt inskränkta mot fordom, under dessa senaste år där icke levat i overksamhet, har man i telegrammen från detta land då och då påmints om. Nu synas de emellertid ha vågat sig på en aktion i större stil mot "den frihetsfientliga" diktaturen, vilket försök dock redan före utbrottet tyckes ha gått i kvav. I en utsänd förklaring, meddelar de Rivera en del nog så intressanta detaljer rörande upprorsrörelsen, som tydligen stått under ledning av den liberala politiska sfären. Man får däri bl. a. veta, att ett litet antal personer sedan en tid tillbaka varit verksamma för organiserandet av en sammansvärjning mot den bestående regimen, men att ordningsmakten genom att i tid ingripa lyckats omintetgöra deras planer. De sammansvurna utgjordes huvudsakligen av syndikalister o. intellektuella med anarkistiska tendenser. De Rivera förklarar slutligen, att regeringen med största stränghet kommer att inskrida mot upprorsmännen, av vilka redan ett stort antal arresterats.

Japanerna och Judefrågan.

Enligt uppgift i den ryska tidningen "Novoje Wremja" år 1906 gjorde den japanska ministerpresidenten samma år följande märkliga uttalande i judefrågan, som vittnar om, att japanerna trots sin kända passivitet som ras hava vakna ögon inför den judiska faran:

"Judarna arbeta på Rysslands förintande, i det de försöka undergräva fosterlandskärlekens grundvalar. Frankrike och en del andra stater äro redan nu i händerna på judar och förstörda av dem. Jag sysselsätter mig mycket med judefrågan och intresserar mig särskilt orsakerna till det gränslösa hat, varmed världen är uppfylld mot judarna. Detta nomadfolk har intet fäderneslsand, och varje land i vilket det drager in, försöker det att tränga bort och fördärva folkets fosterlandskärlek och sunda moral. I Japan finnas inga judar; vi känna därför praktiskt taget icke detta folk. Icke desto mindre hava vi japaner en djup avsky för denna ras och vi låta under inga förhållanden judarna bita sig fast här för alltid. Judarna sträva efter att grunda en enda internationell republik, i vilken de vilja spela rollen av oinskränkta härskare. Vi se huru de redan hava erövrat Amerika och Europa. Utan överdrift kan man med säkerhet fastslå, att hela världens rikedom står under judisk kontroll. På dem beror nu krig och fred. Det hava vi upplevat och även förspört i det senaste kriget. Judarna ensamma bära skulden till att Ryssland idag är så försvagat och förnedrat."

SOCIALDEMOKRATERNA OCH KOMMUNISTERNA SOM STORFINANSENS HANTLANGARE.

III.

Hr A. Forsells yttrande under riksdagsdebatten rörande en revision av Spritmonopolet.

Vi återgiva härnedan såsom tredje och sista artikel i denna följd hr **A r n e F o r s e l l s** yttrande under riksdagsdebatten rörande en revision av Spritmonopolet den 12 maj:

Herr talman! Det är herr Johansons i Stockholm något övermodiga inpass i diskussionen, som föranlett mig att vid denna mycket sena timme begära ordet. Herr Johanson i Stockholm riktade en allvarlig reprimand till herr Lithander, för att denne icke skulle tillräckligt omsorgsfullt ha satt sig in i Vin- och spritcentralens förhållanden. Jag får då säga, herr talman, att man har verkligen rätt att gentemot en ledamot av Vin- och spritcentralens styrelse uttala, att han på kritiken av Vin- och spritcentralen ställer betydligt större anspråk, än Vin- och spritcentralens styrelse ställer på sig själv. Man begär av kritiken, att den skall helt och hållet vara inne i hela den labyrint, i hela den irrgångssalong som detta företag utgör, samtidigt som man får läsa uttalanden från detta företags styrelse, vilka stå i uppenbar strid med de dokument, som ingå i riksdagstrycket.

Jag skall bedja att som bevis

Forts. å sid 3.

Den 2 Juli.

FRANKRIKES ÖDESTIMMA.

Det land i Europa, för att icke säga världen, som politiskt i denna stund tilldrager sig den största uppmärksamheten, är heltvisst Frankrike — "det fria Frankrike", den moderna demokratiens och dess höga ideals, "frihetens, jämlikhetens och broderskapets" förlovade hemland. "La libre France" under den judiska dynastien Rotschilds spira har såom numera all världen vet lyckliggjorts med frihet därhän, att landet den dag som är dignar under en skuldbörda till huset Rotschild och dess fränder på flera hundra miljarder — ett sannskyldigt föredöme för övriga efter demokratisk frihet trängtande samhällen! Redan för årtionden sedan gällde det i detta "frihetsland" som en maxim, att det politiska yrket var det mest lönande bland alla, så att en deputerad, som ej skötte sig alltför illa, redan efter kort tid kunde draga sig tillbaka i lugn och ro med en förmögenhet på miljonor. Följderna av detta politiska system börja nu emellertid visa sig alltmera besvärliga. Landet befinner sig i detta nu i en situation, som utan omsvep måste betecknas som gliden på avgrundens brant, fånget i det internationella Mammons fruktansvärda griptång, ovanifrån pressat till bristningsgräsen av de judiska fordringsägarna o. underifrån ej mindre hänsynslöst hotat av de av dessa besoldade kommunistiska revolutionsskarorna. Inför trycket av denna sakernas utveckling har sedan några år tillbaka en uppryckning till besinning och ansvarskänsla kunnat förmärkas inom de politiska kretsarna, där man ej kunnat undgå att taga intryck av det allvarliga läge, vari landet råkat liksom ej heller av den allt starkare misstämningen ute bland folket mot det ruinerande korruptionssystemet. Varje ansats från ansvarigt politiskt håll att vilja hejda utvecklingen utför på det sluttande planet har dock förblivit utan något positivt resultat. När republikens president, Millerand, för ett par år sedan försökte sig på en regimförändring o. planerade åtgärder till förhindrande av de korrumperande, staten ruinerande kretsarnas landsförrädiska förehavanden, iscensattes hastigt och lustigt genom en parlamentarisk aktion i strid mot författningen hans avsättning som statspresident. Sammaledes störtades efterhand genom parlamentariska aktioner en rad ministärer i de ögonblick, de djärvdes påyrka sådana för statsekonomien nödvändiga åtgärder, som ej helt harmonierade med den sig som "stat i staten" i Frankrike etablerade Rotschildska storfinansens intressen, vilken senare uppenbarligen in i detta nu haft den parlamentariska manövreringen i sin fasta hand.

Den regering, som senast trätt till Briand—Caillaux, utgör av allt att döma det yttersta försöket att på parlamentarisk väg åstadkomma den stabilisering av Frankrikes politiska och finansiella liv, som är en oundgänglig förutsättning för att den hotande katastrofen skall kunna undvikas. Åtskilligt tyder på, att den nya regeringen även är besjälad av en ärlig vilja att söka göra något positivt, men om den skall lyckas härutinnan, är en sak, som framtiden får utvisa. Så mycket är visst, att detta icke skall låta sig göra utan hårda strider med de i dunklet manövrerande krafter, som sedan långliga tider länkat landets öden mot undergången. Briands våldsamma tal i deputeradekammaren den 25 maj, då han under oupphörliga knytnävslag i tribunpulpeten ljungade mot kammaren "jag har nu fått nog av partipolitik, som går ut på att låta regeringen förblöda i ett läge för landet, som endast kan jämföras med Verdunstridens situation, jag förbjuder er att framhärda i detta", synes tyda på, att han icke längre är hågad att spela dockpjäs i de storfinansiella herrarnas händer. I samma riktning talar den nya finansministerns och vice konseljpresidentens, Caillaux', första åtgärd efter tillträdet till sin post att avskeda chefen för Franska banken, Robineau, såväl som souschefen, Picard, vilka hittills ansetts utgöra det förnämsta hindret för francvalutans stabilisering och att i Robineaus ställe till chef för banken utse finansexperten Moreau. Denna uppseendeväckande åtgärd är givetsvis att se mot bakgrunden av de tidigare från regeringshåll gjorda uttalandena, så som t. ex. av förre finansministern Raoul Péret, som offentligt förklarat, att hans försök till stabiliserande av valutan strandat på det motstånd däremot, som mött från Franska bankens ledning. Avskedandet av Robineau karaktäriseras i politiska kretsar som en synnerligen allvarlig åtgärd, då denne genom släktskap är intimt förbunden med Rotschildarna och anses utgöra dessas speciella förtroendeman. Omedelbart efter avskedandet inställde sig också direktionen för Franska banken en corps med baron Rotschild i spetsen hos Caillaux under förklaring, att de samt och synnerligen ställde sina platser till förfogande, därest Robineaus o. Picards avskedande vidhölles, varjämte bankens generalsekreterare, Aupetit, obstruktivt ingav sin avskedsansökan. Dessa påtryckningar av Rotschildarna på Caillaux synas emellertid icke hittills hava lett till åsyftat resultat.

Genom sitt resoluta ingripande mot den Rotschildska ledningen i Franska banken, Frankrikes sedelutgivande bank, som visserligen är en privat bank, ehuru med vissa rättigheter i statens hand såsom bl. a. den att utse president o. vicepresident, har Caillaux tydligen velat visa alla och envar, att han i sin nya egenskap icke är hågad att tolerera dennas överhöghet sådan den hittills utövats. I ett uppmärksammat tal för någon tid sedan yttrade han offentligt att Franska banken borde göras till en statsbank och betecknade det som en skandal, att denna i enskild ägo varande bank skulle få utgöra en makt vid sidan av staten, som kunde rikta sig under det statskassan förblev tom, men ändock vägra att lämna denna sin hjälp, då sådan vore av nöden. Finansministerns ingripande har också synbarligen väckt mycken oro inom det storfinansiella lägret enligt vad framgår av uttalandena i de franska tidningarna, av vilka större delen med "Le Temps" i spetsen energiskt mana till motstånd mot "attentatet mot Franska bankens autonomi".

Beträffande ministären Briand—Caillaux' program, vilket kommer att föreläggas deputeradekammaren den 6 juli, uppgives detta i första hand skola gå ut på francvalutans stabilisering och skapandet av en hållbar finansiell situation i landet. Konseljpresidenten Briands vid den nya ministärens presentation i deputeradekammaren i tisdags lämnade kortfattade förklaring gav vid handen, att ministären efter sitt djärva inskridande mot den Rotschildska regimen i Franska banken åtminstone tillsvidare ämnar hålla sig på en mera moderat linje, där man icke alltför mycket utmanar 'kapitalets intressen'. Beträffande Franska banken avgavs en bestämd försäkran, att dennas oberoende ställning komme att respekteras och att statens och bankens affärer skulle hållas strängt åtskillda. Regeringen hade genom de vidtagna förändringarna i bankens högsta ledning önskat skapa garanti för ett gott samarbete mellan staten och den sedelutgivande banken. Som regeringens främsta uppgift framhölls den att förhindra francvalutans fortsatta sammanstörtande samt den finansiella situationens stabilisering, för vilka ändamål regeringen ämnar anlita utlandets stöd, dock "utan att på minsta sätt släppa efter på landets suveränitet". Vidare ämnar regeringen söka åvägabringa skulduppgörelser med de allierade länderna samt på alla förvaltningens områden genomföra den strängaste sparsamhet. Den ledande tanken i dess ekonomiska politik skulle vara, att en verklig blomstring måste grundas på ökad produktion samtidigt med minskad konsumtion. Slutligen ställdes i utsikt vissa skattelindringar i samband med en effektivare skatteindrivning och bekämpande av skattebedrägerier.

Briands regeringsförklaring, som föranledde en "parlamentarisk duell" av det sedvanliga slaget mellan honom och Tardieu, var endast ouverturen till den stora debatten, som skall äga rum i kammaren den 6 juli, då finansminister Caillaux, "mannen, som skall göra't", presenterar sitt stora finansförslag. Det skall sannolikt redan då visa sig, huruvida det skall vara ministären Briand—Caillaux förunnat att rädda Frankrike ur den hotande finansiella katastrofen. Det blir heltvisst ett kritiskt ögonblick såsom icke på länge i Frankrikes politiska liv, då det kommer att ge sig, huruvida Caillaux verkligen är den starke mannen, som franska folket i denna stund kanske mera än någonsin tillförne behöver.

Doktor Fåhræus.
Hir- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård
Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Allehanda som högsäte för judisk pressmoral

Den sig lögnaktigt som nationell utgivande judeavisan Nya Dagl. Alleh. har i senare tid konstituerat sig som ett sannskyldigt fäste för osvensk, judisk pressmoral, där varje kristligt moralisk hänsyn kastats över bord. Att Alljudas på sätt som skett nu inriktat sin aktion på detta tidningsorgan, får väl närmast anses bero på, att man funnit det angeläget att särskilt beflita sig om preparerandet av den publik, som företrädesvis håller sig till detsamma. Länge och väl sökte den nämnda tidningen ingiva sina läsare den föreställningen att fascismen var en äventyrsrörelse och Mussolini en skurk av ungefär samma slag som de judiska mördarna i Moskva. Nu har den omsider nödgats tiga därmed. Sedan hr chefredaktören upphöjts till parlamentarisk koryfé, är det av allt att döma den judiska redaktionssekreteraren Jacobsson, som där allsmäktigt för spiran. Förhärligandet av judisk ruttenmoral hör nu tydligen också till ordningen för dagen i det "nationella" organet.

Som ett exempel härpå vilja vi erinra om det skamlösa tilltaget av Allehanda, som på sistone par préférence slagit vakt om de Brattska svindlerierna i Spritcentralen, att i samband med omnämnandet av direktör Adolf Andersons anmälan mot dr Bratt hos Överståthållareämbetet företaga sig insinuera, att dir. A. icke skulle vara vid sina sinnens fulla bruk, en insinuation, som naturligen tacksamt togs ad notam av bl. a. judeagenten Artur Engbergs Socialdemokraten, där saken relaterades med stora rubriker "Hur står det till med herr A. Andersson"? etc.

Herrarna i de bemälda giftspridarebladen Nya Dagligt Allehanda och Socialdemokraten överskatta helt säkert sina egna positioner under det de underskatta det svenska folkets reflexions- och reaktionsförmåga, om de förmena sig utan vidare kunna tillämpa den ifrågavarande taktiken gentemot direktör Anderson. När man icke på anständiga vägar kan oskadliggöra hr A. i hans rättfärdiga kamp mot det folkutplundrande Brattska svindlerisystemet, vädjar man till Alljudas sista resurs att söka framställa den klagande såsom till sinnena förvirrad — visserligen i första hand som ett hot, ehuru man naturligen, om så skulle befinnas behövligt icke heller drar sig för att anlita sina psykiatriker till hjälp. Nåja, herrarna må experimentera därmed, den svenska allmänheten, som icke är fullt så enfaldig som Judas verktyg i prsesen inbilla sig, skall nog, om så behöves, veta att ge dem svar på tal. Vilja de striden på den linjen, skola de heltvisst också få den!

Det passerade är ägnat att aktualisera kravet på den svenska tidningspressens rensande från judiska element. Det är varken mer eller mindre än en skandal, att en judisk propagandist av hr Nestor Jacobssons valör skall få sitta och regera en tidning som Nya Dagligt Allehanda. Finner sig den högerborgerliga publiken häri, då är den sannerligen värd det öde, som Alljuda tillämnar den.

Polisanmälan mot doktor Bratt.

(Forts. fr. sid. 1.)

intressen, som hålla denne om ryggen, frångås den vanliga tågordningen och praxisen. Överståthållarembetet synes icke hava observerat, att dr Bratts svaromål icke är något svar i själva sakfrågan. Denna gällde nämligen såsom ovan antytts, huruvida dr B. hänskjutit frågan om aktieteckning till bolagsstämman i och för beslut i jakande eller nekande riktning eller om han eller hans s. k. styrelse egenmäktigt fattat beslutet. Men mellan raderna i det Brattska svaromålet står alltför tydligt att utläsa att han de facto förfarit egenmäktigt och självrådigt fattat beslutet om aktieteckning innan bolagsstämman hörts. Att direktör Adolf Anderson icke kan vara tillfreds med denna handläggning av frågan, är självklart. Hr A. som f. n. är bortrest från huvudstaden och med vilken vi meddelat oss, har också upplyst att han efter sin återkomst ämnar överklaga Överståthållareämbetets beslut.

Saken har emellertid, oberoende av direktör Andersons anmälan även en annan sida, som torde förtjäna att uppmärksammas. Doktor Bratts oktroj gäller som vi veta endast för vissa år och i densamma finnes uttryckligen stipulerat, att han icke får inköpa saker för stadigvarande bruk. Dr Bratt har således varken rätt att för Spritcentralens räkning tillhandla sig hus el. aktier, utan behöver han lokaler står honom endast till buds att hyra sådana. Men i den ställning, han med de hemliga makternas välvilliga hjälp tillvällat sig ovanom lag och förordningar, köper han som honom lyster både fastigheter och aktier och söker på strebernas vanliga vis sätta sig fast på sin tron på livstiden. Då det är fastställt, att hela vinsten av företaget skall gå till staten, borde envar med oförvillade begrepp kunna inse, att doktor Bratt även är i saknad av varje rätt att kunna köpa aktier utan Kungl. Maj:ts och Riksdagens hörande och bifall. Som ett oavvisligt faktum kvarstår, att han varken erhållit Riksdagens eller aktieägarnas tillstånd, ja att han ej ens inlämnat begäran om tillstånd till transaktionen. Alltså ett egenmäktigt förfarande av det mest utmanande slag, vartill motsvarighet väl knappast tillförne skådats i Sveriges land. Saken är emellertid icke utagerat med detta!

Är fascismen vägen ur kaos?

(Forts. fr. sid. 1).

dem, vad Augustinus sade om manikéerna, när han genomskådat dem: "De äro de rätta fågelfängarna för sådana fåglar; de höllo en tom bägare för den törstiges mun".

Och som i alla antites tider söker man något nytt, något bättre. Och den, som söker, han finner. Samtiden har också funnit något. Den har funnit fascismen. Att här närmare utreda vad fascismen är synes mig onödigt och överflödigt. Varje människa, som inte är totalt slapp, slö och likgiltig, har åtminstone gjort sig ett begrepp om fascismen. Jag ville dock säga en sak, som fascismen inte är. Den är icke något nytt, innebär och vill intet nytt. Men, säger någon, om den inte är något nytt, så är den något gammalt, något för länge sedan utdömt och förkastat. Och i denna invändning ligger samtidens största fel, dess kardinalsynd. Tron på det Gamlas med visshet givna förkastlighet, tron på att världen och människorna gå ad astra, tron på människan. Med andra ord: tiden är alltför optimistisk. Vart detta leder o. har lett och kommer att leda, synes med förfärande tydlighet i synnerhet nu efter världskriget. Anarki, moralisk begreppsförvirring etc. — att uppräkna allt är omöjligt. Och kanske de hava rätt, som mumla om "Untergang des Abendlandes". Men så får det icke gå, så behöver det icke gå. Och det som räddar oss, det är fascismen! Fascismen, som ej förkastar det Gamla, som ej har "perspektivets hägring, trollsyn, självosot i blodet", som ej tror på människan, som är pessimistisk. Som ej tror på människan, nej, men väl på övermänniskan. Den store, den intelligente, den utvalde. Den store mannen, som ser tidens lyten, som föraktar profanum vulgus, som ser att människan är ett bräckligt ting, som — ä r p a t r i o t. Och det är detta, som en verklig fascist gör och är. Älskar sitt fosterland. Är nationalist. Och vad detta skulle betyda för vårt land, vårt arma av socialister och judar behärskade land, inses lätt. Vad fascismen uträttar, se vi ju i Italien.

Alltså! Fascismen, denna reaktionära rörelse, för framåt. Det är den stora paradoxen, som vår tid måste bringas, ja, tvingas att inse. Alltså! Återvändom till Machiavelli över Nietzsche! Och.. Ja, tiden är, som förut nämnda inäggs författare sade, tiden är mogen. Och när han kommer, han som skall göra det, han som är "en längtans pil till den andra stranden", så skall han finna oss beredda. Pro patria.

Gunnar Tannefors.

Fascismen och de svenska arbetarna.

För en tid sedan var undertecknad i tillfälle få höra redaktören för den obskyra tidningen "Stormklockan", hr Gustaf Johansson, tala i Vitabergsparken över ämnet "Polisens kulspruteköp" Han skulle förvisso icke hava fått den äran att ståta i Nationens spalter, om han icke också fällt det yttrandet, att de svenska fascisterna, vilka visat sig på Stockholms gator, icke voro någonting att hysa fruktan för. Ännu så länge kunna ju kanske de stora herrarna hänge sig åt den förhoppningen. Men att fascismen i Sverige snart skall vara en verklighet för vederbörande att räkna med, därom kan hr Johansson vara övertygad. Likå visst är, att hr Johansson och hans meningsfränder höra till dem, som frammanat den. Därför skola de också få lära känna klorna på den björn, som hittills legat i dvala, men nu väckts av deras skrän. Att det finnes jordmån här i landet för en fascistisk rörelse, det framgår redan av det stora intresse och den stora spridning, som kommit dess främste talesman i Sverige, tidningen Nationen, till del. Även i litteraturen börja tecken att skönjas, vilka nog så tydligt visa, att den allmänna uppryckningen är i annalkande.

Jag har då närmast i tankarna Ola Vinbergs bok "Statsrådet Mörke", vari man som bekant får göra bekantskap med streberandan inom den svenska socialdemokratien. Huvudpersonen i boken är en liten rödhårig folkskollärare från Blekinge, vilken först är religiös, men sedan ändrar kurs, blir socialdemokrat och statsråd. "Statsrådet Mörke" slutar med, att det blir en nationell resning varunder Mörke med kompanjoner taga till flykten.

Socialdemokrater och kommunister söka göra gällande, att fascismen är en urartad överklass' sista vapen att hålla sig kvar vid statsrodret, vilket håller på att glida dem ur händerna. Till de herrar, som resonera på detta vis, skulle jag vilja ställa den frågan: Huru kommer det sig då, att av det italienska fascistpartiets 750,000 medlemmar icke mindre än 73 proc. äro från den kroppsarbetande klassen? Tro dessa herrar, som systematiskt bejuga fascismen, att hundratusentals italienska arbetare skulle sluta upp under fascismens fanor, om ej denna rörelse förfäktade deras intressen? Jag kan icke föreställa mig, att så skulle kunna vara fallet. Det gäller för oss fascister att upplysa de svenska arbetarna om, att vi icke är storfinansens hantlangare utan tvärtom dess bittraste vedersakare. Vi vilja nationell samling, vi vilja, att alla klasser skola arbeta för det gemensamma fosterlandets bästa! Lönen för arbetet skall vara efter vars och ens personliga insats däri. Fascismen är ej fiende till arbetarklassen, men den måste föra en hänsynslös kamp mot de välavlönade parti- och fackföreningsfunktionärerna, som medvetet bedraga arbetarna. Den dag, fascismen segrar här i landet, blir det säkerligen inga sötebrödsdagar för dessa med flera judasfigurer.

Harry Lindblad.

Doktor Bratt har svagat på kritiken.

Doktor Ivan Bratt har i en serie artiklar i sitt nya språkrör Nya Dagligt Allehanda inlåtit sig på ett svaromål å den under årets riksdagsdebatt framställda kritiken av förhållandena inom Vin- och spritcentralen. Vi skola icke för dagen närmare ingå därpå, då direktör Adolf Anderson å Ekebo, vilken f. n. är bortrest på semestervistelse, lovat att efter sin hemkomst ägna doktorns svaromål en ingående granskning i Nationens spalter och vi icke vilja gå direktör Anderson i förväg.

J. K. lämnar framställningen angående förskingringarna i Spritcentralen — "utan avseende"!

J. K. har nu hunnit med att behandla generalkonsul Folke Cronholms gjorda framställning, att "förskingringarna av statsmedel i spritmonopolet" måtte lagligen beivras. I resolutionen heter det endast, att "justitiekanslersämbetet, som av riksdagstrycket erhållit kännedom om statsmakternas ställning till aktiebolaget Vin- och spritcentralen, lämnar förevarande framställning utan avseende".

Svenska flaggan får ihöljt smädas!

Den här tidigare omnämnda anmälan till justitieministern rörande den i tidningen Brand offentliggjorda artikeln, vari svenska flaggan skymfades, har icke föranlett någon justitieministerns åtgärd, enligt vad meddelas på den grund, att vår tryckfrihetsförordning icke stadgar straff för en kränkning av den idé, svenska flaggan symboliserar.

Vår mångbesjungna absoluta tryckfrihet kommer synbarligen vissa kretsar särdeles väl till pass!

Högskoleprofessor med längtan till Moskva.

Bilden härovan föreställer den judiske liberale professorn Bendixon, som vid behandlingen av polisens kulspruteinköp i Stockholms stadsfullmäktige kom att spela en mycket uppmärksammad roll som hantlangare åt sina ras- och trosfränder i Moskva.

Att judendomen i Stockholmspolisens kulspruteinköp sett en utmaning mot sig och sina snygga planer på det svenska samhällets omstörtning, visste man förut. Frågans behandling i stadsfullmäktige gav ett nytt och nog så tydligt bevis för, att så även var fallet. Från socialistiskt och kommunistiskt håll hade tvenne okynnesinterpellationer ingivits, vilka stadsfullmäktige ordförande på fullt sakliga grunder förklarade sig förhindrad föredraga. Vid votering härom lyckades det emellertid interpellanterna att under benäget bistånd av hr Bendixon samt tvenne andra liberala judelakejer, hrr Forssberg och Lidman, få framföra sina interpellationer och ställa till ett skandaluppträde i stadsfullmäktige.

Genom sitt ställningstagande i kulspruteaffären i Stockholms stadsfullmäktige har judiske professorn Bendixon öppet deklarerat sin samhörighet med sina rasfränder inom marxismen och kommunismen samt sitt gillande av deras omstörtningssträvanden mot den svenska konstitutionen. — Något som visserligen i intet hänseende innehär någon nyhet. Det är tydligen på tiden, att vi börja ägna våra judiska professorer och lärare vid de svenska universiteten och högskolorna en smula närmare uppmärksamhet. Hr Bendixon är heltvisst icke den ende innehavaren av lärostol vid högre svensk undervisningsanstalt, som längtar till Moskva och tycker att "reformeringen" i vårt land går i alltför långsamt tempo. Intet hindrar emellertid honom och hans själsfränder ifrån att omedelbart anträda resan dit. Att ingen ärlig svensk skulle sörja däröver, kunna de vara förvissade om!

Sovjetjudarna plundra tsarernas och tsarinnornas gravar.

Enligt meddelande från Leningrad över Paris ha sovjetjudarna låtit öppna alla kejsares och kejsarinnors kistor i Peter-Pauls-fästningen, för att sälja (= för egen räkning annektera), de juveler och andra dyrbarheter, som nedlagts hos de döda. Även Peter den stores och Katarina II:s kistor ha blivit öppnade och visade sig innehålla ädla stenar och likreste-.

Spekulationer på "Brattsystem" i Tyskland.

Inom judiska kretsar i Tyskland lär man f. n. umgås med planer på upprättande av ett spritmonopol efter det Brattska mönstret, vilket i Berliner Tageblatt (judendomens ledande organ i Tyskland) framställes såsom särdeles vederhäftigt o. sympatiskt o. sålunda förtjänt av efterföljd. Att vederbörande kretsar i utlandet finna "systemet" sympatiskt är sannerligen icke att undra över, men frågan gäller om tyskarna i detta nu låta lura sig i den grad som de beskedliga svenskarna gjort och alltjämt göra.

Wallstreet inkasserar!

Enligt telegram från Washington verkställdes häromdagen en del avbetalningar å främmande staters skulder till Förenta Staterna (= dess judiska storfinans) till ett sammanlagt belopp av över 77 miljoner dollars. England inbetalade nära 68 miljoner dollars och Italien 5 miljoner. Vidare skedde skuldamorteringar av Belgien, Estland, Finland, Lettland, Litauen, Polen, Rumänien, Tjeckoslovakien och Ungern.

De europeiska folkens frigjordhet enligt Alljudas recept börjar som synes bliva rätt så märkbar även ekonomiskt. Själva förbilden för "de fria folken", Frankrike, häftar i detta nu till "kapitalets herrar" i en skuldbörda på flera hundra miljarder. Så ser det plutokratisk-demokratiska frihetsidealet i själva verket ut! Därom underlåta dock Alljudas agenter att upplysa folken. Men en dag går den bistra sanningen upp för dessa.

Moskvas agenter hållas efter i Polen.

Att de judiska revolutionsherrarna i Polen sökt utnyttja den där inträdda situationen för sina stolta syften, säger sig självt. Polisen i Warschau har nu också, enligt vad meddelas därifrån, sett sig nödsakad att med allvar och kraft mot agitatorerna, av vilka sedan ett stort antal arresterats.

Turkiet skall nu få den äran!

Efter de allvarsamma motigheter Moskvaherrarna senast rönt i sina världsfrälsande strävanden synnerligast i Kina och England, börja de nu rikta sina vänskapliga blickar mot Turkiet, dit Rykov och Stalin under den närmaste tiden uppgivas planera en resa i syfte "att återställa ett intimt samarbete med turkiska regeringen". Det återstår att se, om Mustafa Kemal är trakterad av den åstundade intima vänskapen.

Militärdiktatur i Portugal.

Den nationella rörelsen i Portugal har nu resulterat i upprättandet av en militärdiktatur under generalen Gomes da Costas ledning. Detta skedde genom att generalen, som icke kunde gilla konseljpresidenten Cabecadas allmänna politik, med trupperna ingrep mot denne och tvang honom att överlämna sin maktbefogenhet. I en utfärdad officiell kungörelse lägges all makten i general Gomez da Costas händer. Ett antal högre statsämbetsmän ha avskedats, däribland viceguvernören, vilken hittills haft att representera staten hos emissionsbankerna. Vidare ha en rad uppseendeväckande politiska häktningar ägt rum. Alla politiska fångar förvisas till Azorerna, dit deras familjer få följa med.

Socialdemokraterna och kommunisterna som storfinansens hantlangare.

(Forts. fr. sid. 1.)

för detta mitt påstående få ur det utskottsbetänkande, som vi här ha i våra händer, andraga några citat och jämföra dessa, med vad som finnes skrivet i tidigare årgångar av riksdagstrycket. Jag finner t. ex., att utav den rapport, som av Vin- och spritcentralens styrelse avgivits till andra tillfälliga utskottet och som är undertecknad av styrelsens ordförande o. kontrasignerad av dess sekreterare, herr Marcus, bolagets styrelseordförande tar på sitt ansvar att lämna några uppgifter, som jag tycker kunde behöva kontrolleras och en smula revideras. Här säges alltså på sid. 48 följande: "Tanken att bolaget skulle komma att inleverera större belopp såsom vinstmedel till statsverket har vid bolagets uppkomst spelat en mycket underordnad roll". Ja, det säger man år 1926 beträffande Vin- och spritcentralens tillkomst! En sådan legend söker man nu att sprida ut! Men går man tillbaka till det äldre riksdagstrycket och läser om de motiv, som förebragtes i båda kamrarna när det på sin tid gällde att motivera och försvara de avsteg, man tillät sig i förhållande till då gällande rusdrycksförordning, nämligen 1917 års rusdycksförordning, vilken ju medgav en enskild partihandel, som man emellertid på förvaltningsvägen eluderade genom att vägra de partihandelslicenser, som kontrollstyrelsen skulle kunnat utdela efter ansökan av dem som önskade erhålla dylika licenser — gör man det, ja, då finner man något helt annat. Då yttrade finansministern Hjalmar Branting den 31 december 1917 till statsrådsprotokollet, att nu var ett stort bolag, Spritcentralen, i sin första början, vilket bolag representerade en betydande del av reningsverksamheten o. den övriga partihandeln inom riket och att ledningen och avkastningen av detsamma blivit erbjuden till statsmakterna. "Ledningen och avkastningen" — observera detta, mina herrar! Och ett år härefter, i januari 1919, kom så samma fråga på tal i första kammaren. Man kritiserade monopoliseringstendenserna, o. herr Thorsson svarade, att man fick icke vara ledsen över detta monopolorgan, som kommit till i motsats till den gällande lagstiftningen, emedan statsverket genom det sätt, varpå organet vore bildat och fungerade hade att påräkna de miljoninkomster, som denna rörelse skulle giva därigenom att bolagen — det var var då hela koncernen — försäkrat sig vara nöjda med 7 proc. på det nedlagda kapitalet, under det att alla övriga inkomster skulle komma att tillfalla statsverket. Ja, mina herrar, så ha ministrarna, under vilkas hägn denna monopolisering kommit till stånd, inför folkrepresentationen motiverat densamma. Men år 1926 har man i Vin- och spritcentralen panna att säga, att frågan om vinstmedel för statsverket har vid bolagets tillkomst spelat en underordnad roll.

Detta var mina herrar, en punkt, vid vilken man sannerligen har rätt att sätta ett frågetecken, men jag skall icke dröja med att komma med ännu ett belägg. Här står i rapporten till det tillfälliga utskottet följande: "Visserligen ställdes i början av år 1921 från finansministern till bolaget en förfrågan huruvida staten kunde emotse något avsevärdare belopp i vinstmedel för år 1920." (Detta var under år 1921). "Denna framställan", heter det vidare, "som skedde under uttrycklig hänvisning till statsverkets utomordentliga behov av inkomster, föranledde bolaget att med väsentlig minskning av de avskrivningar och fonderingar, som eljest varit avsedda, ställa 5 miljoner kronor av 1920 års vinst till statsverkets förfogande." Så skildrar man sin ädelmodiga hållning och sin generositet mot statsverket, då man lämnade detsamma 5 miljoner kronor "av 1920 års vinst". Men, mina herrar, går man till riksdagstrycket för år 1922, så får man veta, hur det verkligen förhöll sig. Jag hänvisar här till riksräkenskapsverkets betänkande, som är bilagt inkomst- o. utgiftsberäkningarna i 1922 års statsverksproposition och till den diskussion, som sagda år uppstod i riksdagen i samband med finansminister Thorssons första proposition rörande partihandelsmonopolets reglering. Där kan man inhämta, att ännu i början av oktober 1921 hade dessa 5 miljoner kronor icke inlevererats. Man får också veta, att riksräkenskapsverket i oktober 1921 måste vända sig till Vin- och spritcentralen och fråga, varför de medel av 1920 års vinst som skulle bli disponibla under år 1921 icke ännu inbetalts till statsverket. I sitt svar till riksräkenskapsverket meddelade då bolagets styrelse, att anledningen till att de 5 miljoner kronorna icke enlevererats var att söka i den omständigheten att då bolagets rörelsekapital vore relativt begränsat, den ifrågavarande inleveransen icke kunnat ske utan att beloppet skulle upplånas. Detta sade man trots den oerhörda omsättning som vid den tiden förekom. Man hade mycket väl kunnat i behörig tid och utan upplåning göra en dylik inleverans, om man ej bundit pengarna i företag, som inaglunda hade med monopolets uppgift att göra. Först i slutet av december 1921 kunde bolaget inleverera beloppet. Det framgår vidare av handlingarna för år 1922, att det ingalunda var av 1920 års vinstmedel, summan sent på året 1921 inlevererades till statskassan. I själva verket åstadkommos dessa medel genom den nybeskattning av allmänheten, som Spritcentralen i form av höjda priser genomförde från och med juli 1921. Då riksdagen beslöt att höja omsättningsskatten, passade Vin- och spritcentralen på att höja sina priser, och denna prisförhöjning lärer för det sista halvåret 1921 ha tillfört bolaget t. o. m. en större merinkomst än de 5 miljoner man åtagit sig att inleverera till staten för 1920 års verksamhet. Så förhöll det sig med den saken och så kom inleveransen till stånd, under det man nu har kurage att säga, att det gällde en inleverering "av 1920 års medel". Det må verkligen när man från Vin- och spritcentralens sida tager sig ton och tillåter sig gentemot en kritiker säga, att han icke har reda på vad som passerat framhållas, att Vin och spritcentralen har försökt att inför det tillfälliga utskottet lämna en alltigenom oriktig framställning av vad som härvidlag skett.

Herr talman, mina herrar! När man på denna punkt kan kontrollera, om man har litet minne av vad som passerat, vad som förekommit, frågar man sig, huru det förhåller sig på alla andra punkter. Denna sida av Vin- och spritcentralens rapport till det tillfälliga utskottet gör en verkligen benägen att tro, att det nog skulle vara ganska nyttigt med en liten strålkastare in i skrymslena på detta enväldiga företag, som i allför stor utsträckning håller saker och ting fördolda. Jag tror att den fråga, som vi här ha att göra med, är en fråga, som vi icke kunna komma ifrån, helt enkelt därför att vi här ha att göra med symtom av en friktion, vilken vi kunna räkna med för framtiden. Det gäller helt enkelt och simpelt den naturliga strävan hos folkrepresentationen att göra sin suveränitet gällande gentemot ett stort företag som i sin hand har betydande belopp, vilka de fått på grund av ett utav staten lämnat monopol. Här finns en tendens att skapa organismer som varken äro statliga eller kommunala och ej heller privata, ett slags organismer i en fjärde administrativ dimension, som ingen människa kommer åt. Angripas de från statens eller kommunens sida, heter det, att de äro privatföretag, och begär en privatman upplysningar, säger man, att det går icke an, ty här föreigger ett statligt eller kommunalt företag. Det är en spökgestalt, som är ogripbar för varje kritik, vilken vill tränga in i detaljerna och se saken ansikte mot ansikte. Detta är ett ohållbart läge, som riksdagen måste söka komma ifrån, och det är helt naturligt, att så länge man från Vin- och spritcentralens sida icke fogar sig i riksdagens suprematі, kommer denna schism att fortsätta. Det är alldeles självfallet, att i det långa loppet kommer riksdagen att stå som segrare, och det vore bra mycket klokare, om man från Vin- och spritcentralens sida såge detta faktum i ögonen och böjde sig i tid, så att konflikten icke till slut bleve av alltför skärpt karaktär.

Nu måste jag säga, att jag med en viss tillfredsställelse konstaterat utskottsmajoritetens formuleringar. Man finner ju, att utskottet betonar, att här behöves en omprövning i frågan om formerna för organisation och revision. Majoriteten skjuter emellertid saken på framtiden; allt detta som man anser behövligt finner man sig icke kunna vinna förrän vid det nuvarande avtalets utgång. Man ser sig tydligen icke i stånd att få det genomfört under den nu gällande avtalstiden. Jag tror dock, att man i den delen ser litet för pessimistiskt på statsmakternas möjligheter. Har man den uppfattningen, att här behövas nya former, bör man gå in för att söka skapa dem redan nu o. icke skjuta det hela på framtiden. Jag tror, att det på många håll förefinnes en känsla av att man redan före avtalstidens utgång både behöver och kan finna någon form för en undersökning, som sedan kan ligga till grund för en uppgörelse i form av ett nytt avtal. Man bör i det hänseendet se till, att man får en rätt ordning på frågorna. Undersökningen behövs som förutsättning för det nya avtalet; man skall icke sluta detta i blindo och få undersökningen till stånd, sedan man redan bundit sig. Det är en sådan tanke, som ligger bakom de sympatier, som på sina håll torde finnas för vissa tankegångar i reservationen. Å andra sidan är man nog på de håll jag åsyftar icke benägen att i allo skriva under de motiveringar och formuleringar, som förekomma i den föreliggande reservationen, och man drager sig nog av naturliga skäl särskilt för formuleringen i yrkandets första punkt. Jag tänker därvidlag på det uttryck som står på tredje raden "helst inom olika politiska partier". Jag tror att man skulle kunna samla på en bredare front alla dem, som ha en känsla av att någonting här behöver göras, om man ströke motiveringen och nämnda uttryck. Jag vill sålunda, hr talman, anhålla om bifall till reservationen med uteslutande av motiveringen och med uteslutande av de ord som jag nyss citerade: "helst inom olika politiska partier."

Följande uppseendeväckande högst aktuella böcker:

Bergtagna Kr. 3:—

En ropande röst i öknen om det judiska världsherradömet Kr. 0:75

Förlåten faller eller Zions Vises Hemliga protokoll Kr. 4:—.

Sändas mot postförskott, Om Ni tillskriver

BOKFÖRLAGET Box 65, Härnösand.

Bliv medlem av Föreningen Mot Monopol!

LÄS — SPRID

Socialisering genom **Kooperation**

av TYCHO WRETMAN.

Erhålles genom bokhanddeln eller direkt från förlaget. Pris kr. 2.—.

Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.

Svenska Köpmannaförlaget Stockholm.

Läs boken

På Ökenstig.

Av Th. Stalheim.

Boken stöder sig på de mest vederhäftiga källor och klarlägger germanismens förhållande till senare tiders kristendom.

Omdömena om denna bok ha varit genomgående goda. "En monumental bok, en stege för svenska folket". — "Ett ord i sinom tid; boken förtjänar läsas av gammal och ung". — "En intressant bok; skildringen är fängslande". — "En rekapitulation ända från hedenhös; boken kan sålunda väl tjänstgöra som lärobok". — "Väckande och värdefulla uppslag, frisk och sund andlighet; boken förtjänar den vidsträcktaste spridning". — "Få böcker ha givit, vad denna bok gav". Se där några omdömen i sörsta allmänhet.

I "Lunds Dagblad" skrives: "På Ökenstig" är ett ytterligare bevis, dokumenterande förf:s nobla, koncisa och därtill betagande stil, hans rikedom på uppslag och idéer samt hans starka konstruktiva förmåga Man läser den med stigande intresse".

Boken är försedd med åtskilliga förklarande illutsrationer samt presenterar sig i enkel men tillalande utstyrsel. Dess pris är satt ytterst billigt, blott kr. 4:. Fås från förf:s eget förlag, adress Uddevalla.

Passa på och rekvirera!

FÖLJANDE ARBETEN som tryckts i små upplagor och icke säljas i allmänna bokhandeln kunna — så långt resp. upplagor räcka — rekvireras från EXP. AV FALU-KURIREN, FALUN, antingen mot insändande av beloppet eller mot postförskott, enl. här nedan angivna pris:

1. ABR. HOLPHERS DAGBOK ÖVER EN RESA GENOM DALARNE ÅR 1757. Ny upplaga (med porträtt och biografi av Abr. Hülphers) Falun 1921. Pris 10 kr.
2. GAMMALT OCH NYTT FRÅN DALARNE. Samamnfört ur Falu-Kuriren årg. 1921 och 1922. (Tryckt i 100 numrerade ex.). Pris 7:50.
3. D:o, d:o. Ur årg. 1923 och 1924. (Tryckt i 150 numr. ex.). Pris 5 kronor.
4. VIKA, HOSJÖ OCH KORSNÄS. Sockenbeskrivning av Helmer Stuge. Falun 1924. Pris 1 kr.

Hagmans

Special-Skjorta

är stor och rymlig med god passform tillverkas av 1:ma Percal i moderna randiga och rutiga mönster

Kr. 7:50

ÄKTA FÄRGER.

Hagmans Herrekipering

SKJORTSPECIALIST

Sveavägen 108, (3:dje huset från Odengatan mot ...gatan.)

Prenumerera på

National-Socialisten

Ansvarig utgivare: Birger Furugård. Skriftledare: Birger Furugård och D:r Gunnar Furugård.

Prenumerationsavgift: pr år kr. 4:—, halvår kr. 2:50, för årets sista kvartal kr. 1:—. Blim medlem av förbundet. Årsavgif kr. 2:—.

Prenumeration sker helst å pos anstalt eller hos National-Socialistens skriftledn ng. Adr.: Molkom.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol

UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.

Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET Stockholm.

Telefon: Norr 5898. Norr 5899.

Växel med ankn. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Liter text .... 20 öre mm.

A textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. tryckeri, 1926.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 2 Juli 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18245.
Fri biltransport.

Polen i författningsstridens tecken.

Förhållandena i Polen efter Pilsudskis "antifascistrevolution" ha nu stadgat sig därhän, att de parlamentariska stridigheterna åter äro i full gång. Dessa gälla fortfarande i främsta rummet de av regeringen bebådade författningsändringarna, vilka avse en genomgripande förändring av 1921 års författning. Regeringens förslag går bl. a. ut på att parlamentets ordinarie session skall pågå i fyra månader. Om budgeten inom denna tidrymd icke antagits, skall republikens president kunna promulgera den genom en förordning. Denne skall även på förslag av konseljpresidenten kunna upplösa senaten och deputeradekammaren. Han får vidare vetorätt mot av parlamentet antagna lagar, men om parlamentet för andra gången fattar samma beslut, måste presidenten promulgera besluten. Då parlamentet är upplöst eller ajournerat samt under tiden mellan de ordinarie sessionerna, får republikens preident rätt att utfärda förordningar, vilka dock måste föreläggas parlamentet inom 14 dagar efter dess sammanträdande. Den pågående parlamentssessionen skall avslutas under loppet av juli månad, och till den 1 jan. 1927 skola lagar promulgeras uteslutande genom av presidenten utfärdade förordningar.

Att det kommer att stå hård strid om regeringens författningsproposition förstår man därav, att från riksdagspartiernas sida ett flertal olika förslag framlagts beträffande den nya politiska ordningen. Sålunda hava frisinnade bondepartiets, polska socialistpartiets och arbetspartiets parlamentsfraktioner inkommit med ett förslag, att deputeradekammaren omedelbart skall besluta om sin upplösning och utlysa nya parlamentsval till den 17 okt. Det av Witos ledda bondepartiet har i sin tur framlagt ett förslag till författningsändring, vilket liksom regeringsförslaget ger presidenten rätt att upplösa parlamentet samt föreskriver en maximitid av 5 mån. för budgetens behandling. Däremot vill partiet begränsa presidentens vetorätt ävensom hans rätt att utfärda förordningar med laglig kraft. Förslaget går vidare ut på att avskaffa det proportionella valsättet samt på höjande av åldersgränsen för rösträtten.

—||—

Det osunda nöjeslivet i Stockholm.

Som ett tidens tecken förtjänar att observeras, att nu även kyrkans män, som länge hållits tillbaka i passivitet av den Antikrists anda genomsyrade pressen, börja våga sig fram och tala sanningens ord till folket. Ett sådant yttrande från predikstolen gjordes sistlidna söndag av kyrkoherden i Engelbrekts församling i Stockholm J. Lindrgen, vilken i anslutning till dagens text kom att beröra det osunda och depraverande nöjesliv, som alltmer breder ut sig i huvudstaden. "Om Kristus i våra dagar", yttrade talaren, "skulle bedöma t. ex. den revyteater, som nu kväll efter kväll exponerar den ohöljda nakenheten, så skulle hans dom bli sträng. Det är ohyggligt, att dylika offentliga föreställningar, där köpta kvinnokroppar utgöra publikens främsta lockelse, skola applåderas av en allmänhet, som till stor del räknar sig till de s. k. bildade klasserna. Till dem, som driva denna rörelse, skulle Kristus säga: "Ve dem, som komma så mycken förförelse åstad; det vore bättre att en kvarnsten bundes om deras halsar och att de sänktes i havets djup".

Tycker Ni om NATIONEN

I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

Lämna Eder medverkan
till
Nationens ökade spridning
under halvåret juli—december genom att rekommendera tidningen för prenumeration hos Edra vänner och bekanta.

Prenumeration för tredje kvartalet eller halvåret 1926 sker lämpligast genom vederbörande postanstalt. Men kan prenumeration även verkställas å tidningens expedition i Stockholm.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Kem. Tekn. Fabr. Globens
näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas v blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.

Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.

Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

ELEKTRISKA
raparationer såväl som nyinstallationer utföres snabbt och noggrannt genom
Östermalms Elektr. Affär
15A NY BROGAT tel. Ö. 5280.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

OSCAR JANSSON
Låstmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Måltidsdryck som hälsokur
erhåller man av Fruktsalt-Samarin; det ger en läskande och härlig kolsyredryck, som piggar upp aptiten och befordrar ämnesomsättningen, renar och uppfriskar blodet, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, utdriver den skadliga urinsyran, gifter som måste rensas bort, varmed undanrödjes grundorsaken till dålig hälsa; hela organismen sättes i god form.
Drick därför dagligen Fruktsalt-Samarin. Pris pr fl. kr. 2.50; motsvarar 25 fl. mineralvatten. Erhålles å apotek; hos drog-, färghandl. m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Handarbetsaffären
(Inneh. OLGA LUNDIN)
Västmannagat. 41. Tel. V. 10460.
REKOMMENDERAS.
Utför broderi, hålsöm, märkning, m. m. för hand och maskin.
Färdigsydda, uppritade arbeten i stor sortering.

Caféet
Storgatan 46
REKOMMENDERAS.

DAMFRISERING
Shingle
Smålandsg. 20, 2 tr, hiss.
Telefon Norr 2564.

GYNNA
NATIONENS
ANNONSÖRER!

Judarnas gudsbegrepp och religlösa åskådning.

(Forts. fr. sid. 1.)

onda, och enligt alla de vittnesbörd som äro oss tillgängliga, torde det ej vara ringaste tvivel underkastat, att judafolket i sitt omättliga begär efter rikedom, makt o. herravälde alltid föredragit att lyssna till de onda ingivelserna och därför sluta sina upprepade "förbund" med den makt som alltid villigt ställer i utsikt att giva "alla riken i världen och deras härlighet". Matt. 4:8, 9. Endast under denna förutsättning kan man finna förklaring på de många omoraliska och samvetslösa handlingar som på Jahves befallningar och med hans välsignelser begingos av judarna mot enskilda individer och hela folk, vilka ej voro starka nog till självförsvar.

Jahveismen kom sålunda att framträda som en kulturfientlig makt med våld och rov i sin vapensköld; nedbrytande allt motstånd, under förevändning att alla dessa våldshandlingar skedde på Guds befallning. I naturen framträdde han alltså som blixtens och åskans skräckinjagande gud, och bland människorna såsom krigsgud, som med grymhet och vilt raseri vigde hela folkstammar åt förintelse, blott till fromma för det "utvalda" judafolket. Och då Jahve ej ingrep till förmån för judarnas blodiga slaktorgier, lyste han med sin frånvaro och tystnad. Kan ett sådant religionssystem kallas heligt?

Ett sådant tänkesätt borde mänskligheten för länge sedan ha vuxit ifrån, ty det kan icke göra anspråk på att vara ett kulturfolks religion och ännu mindre borde det, helt eller delvis, få sammanblandas med vår kristna tro.

Särskilt starkt framträdande egenskaper i den judiska religionen äro egoismen och materialismen, som också framträder i "förbunds"-idén med Jahves upprepade löften om världslig makt och herravälde till "evig tid". Dessa ideligen återkommande "förbund" med Jahve voro, som tydligen framhålles, i 5 Mos. 2:25, avsedda att ingiva respekt och fruktan för ett folk, som kunde föregiva, att det stod i ett intimt personligt umgänge med Gud. Men förbund slutes ju egentligen endast emellan parter som ha någonting att giva varandra i utbyte, men med avseende på människans förhållande till Gud så har hon tyvärr ingenting att giva, i bästa fall blott ett lydaktigt hjärta till en helig vandel, men i detta avseende hade Jesus anledning att om judarna yttra sig sålunda: "Detta folks hjärta är förstockat". "Deras hjärtan äro långt ifrån mig". Matt. 13: 15, 8.

Kristus tog f. ö. helt och hållet avstånd från judarnas religiösa åskådning och gudsgemenskap, vilken egentligen endast bestod i läpparnas tomma bekännelseformer. Deras inträsse exempelvis för goda gärningar kulminerade i att bliva sedda, beundrade och hedrade, om de utfört någon god handling, medan Jesus lärde: "Låt din vänstra hand icke veta vad den högra gör". Judarna hådo på torgen, men Jesus sade: "När du beder så gå in i din kammare och stäng din dörr". Judarna ville sitta i högsätet, under det Jesus manade: "Sätt dig på den lägsta platsen". Judarnas trångsynta uppfattning om sabbatens helgd gav Jesus anledning till den ogillande anmärkningen: "Sabbaten är gjord för människans skull och icke människan för sabbatens skull".

Såsom vi se, är här åter ett bevis för att det ej kan bli tal om någon likställighet mellan judendom och kristendom. Ett påstående i motsatt riktning kan endast grunda sig därpå att judarna falskeligen utgivit sig för att vara ett "heligt" och "utvalt" folk, som stode i "förbund" med en helig och allsmäktig Gud, och alltid handlade på "Guds befallning". Men tyvärr talar detta folks levnadshistoria samma sorgliga språk om synd, förfall och orättfärdighet som världshistorien har att berätta om alla andra folkslag, dock sannerligen icke till någon särskild berömmelse för judarna, snarare tvärtom, ty i detta sammanhang måste framhållas att detta folk en gång i tiden hade tillfälle att personligen lära känna den ande i människogestalt, som kom till vår jord från den enda sanne Guden med frälsning för alla människor, men sanningens och kärlekens förkunnare blev fängslad och korsfäst under folkets hycklande beskyllning för hädelse och uppvigling (Matt. 26: 65, Luk. 23: 5) varmed de menade sig värna om judendomens höga ideal (Joh. 11: 47—50), vilka i verkligheten utgjordes av skenhelighet, självisket och skrymteri.

Vid detta tillfälle ryggade judarna ej ens tillbaka att i sitt självisk nit ådraga sig en så fruktansvärt förkrossande dom, som ligger i deras utrop: "Hans blod komme över oss o. över våra barn". Matt. 27: 25. Härmed torde väl judarnas "helighet" och "utvaldhet", om nu dessa begrepp ens någonsin kunnat komma i fråga hos ett så ensidigt egoistiskt folk, för all framtid anses förverkat, för så vitt de ej med uppriktig vilja lyssna till det råd, som Kristus en gång gav deras rådsherre Nicodemus, Joh. 3.

Följderna av det världshistoriska brott, som Kristi korsfästelse innebar, vila också ännu tungt över judarna, som förblindade av sitt trotsiga sinnelag ej synas vilja bliva erinrade om denna ogärning, ty det är ett allmänt känt faktum, att alla judar än i dag hysa den största motvilja för kristendomens symbol — korset — liksom det är ett obestridligt faktum, att judendomen alltjämt är kristendomens hätskaste fiende. Visserligen framskymtar hos de av judarna föraktade profeterna (Matt. 5: 12, 23, 31—38, Luk. 13: 33, 24: 25) på sina ställen ett kristligt tänkesätt, men de fingo ej något inflytande på den judiska religionens utveckling. Dessa varnande och förmanande förkunnelser blevo utan verkan på de stenhårda judiska sinnena. Här föreligger alltså ej heller någon anledning att söka framtvinga en sammanblandning av judendom och kristendom ty den förra är alltigenom baserad på egoism och materialism, medan vi i kristendomen äga den högsta etiska uppenbarelse som någonsin bjudits mänskligheten. Endast en utveckling i ren kristlig anda förmår leda människan till det livsmål, som en helig o. allvis ande fastställt för hennes jordiska tillvaro. Men så sannt Kristus var en direkt budbärare från den ende sanne Guden, lika visst är det ock, att han ej ägde någon andlig gemenskap med judendomen eller i något avseende var bunden vid densamma. Kristus stod uteslutande på egen grund och hans åsikter i sedligt-moraliskt och religiöst hänseende skilja sig från judendomen lika mycket som ljuset skiljer sig från mörkret och livet från döden. Dessutom ligger i kristendomens gudsbegrepp en enhetlighet, som helt saknas i judendomen.

Karaktärsegenskaperna hos judarnas gud kännetecknas huvudsakligen av materialism och obeständighet. Han synes endast vara till för att främja judarnas välgång i jordiska ting och skildras än som målmedveten o. än som obestämd i beslut och handlingar. Än är det vrede och än änger som behärskar honom. T. ex. "Gud såg på allt han hade gjort och se, det var ganska gott", Mos. 1: 31, men redan i 6: 6—7 heter det: "Då ångrade Herren att han hade skapat människan". "Herrens vrede upptändes mot Moses". 2 Mos. 4: 14. "För stormen av din vrede....", 2 Mos. 15: 8. "Min vrede skall upptändas och jag skall döda eder med svärdet och edra hustrur skola bliva änkor och edra barn faderlösa", 2 Mos. 22: 24. "..... så skall jag i vrede vandra mot eder", 3 Mos. 26: 28, o. s. v.

(Forts. i nästa n:r)

Bliv prenumerantsamlare för NATIONEN!

Personer, som sympatisera med **Nationens** strävanden och vilja ge oss ett värdefullt handtag för tidningens spridning under senare halvåret, juli—dec. 1926, uppmanas att snarast sätta sig i förbindelse med **Nationens expedition, Södra Kungsornet, Stockholm, tel Norr 5898 och Norr 5899.**

Balfour om sovjets revolutionsförsök i England.

Vid behandlingen i engelska överhuset av frågan om de ryska penningemedel, som sänts till Storbritannien såsom strejkunderstöd, höll lord Balfour ett tal, vari han klarlade läget beträffande Sovjetryssland.

Lord Balfour betecknade ryska regeringen som ett komplex av ett stort antal institutioner, vilka alla representera ett enda parti, det enda i Ryssland tillåtna, samt alla handla under inspiration från samma håll. Dessa institutioner äro samtliga en enhet, då någonting skall uträttas, men delas upp i olika mångfaldiga element, så snart det är fråga om att ursäkta sig. Saken låge i stora drag så till, att man, då man har att göra med dessa olika delar, vilket namn de nu än hava, så har man i själva verket att göra med en välorganiserad och starkt centraliserad enhet, som ihärdigt bekänner sig till en enda och oföränderlig politik. På vilken angiven institutions uppdrag en viss särskild aktion än kommit till stånd, så är det alltid denna samma, oböjliga och samvetslösa organisation, som ligger bakom som den inspirerande kraften.

Grunddraget hos det sovjetryska systemet är att det vill sprida sig utöver Rysslands gränser. Sovjetregeringen skryter med att den önskar en världsrevolution, och den har givit Storbritannien den komplimangen att det är ett av de stora hindren, som slå i vägen för världsrevolutionen. Sovjetmyndigheterna betrakta Storbritannien som själva högborgen för det system, som de anse det för sin plikt att slå ned. En del av de nämnda ryska institutionerna ha sänt penningmedel till Storbritannien, och sovjetregeringen har underlåtit summornas översändande. Det var mer än tvivelaktigt, att penningarna verkligen hopsamlats bland arbetarna, såsom man påstod. Sådana summor hade icke kunnat hopsamlas av arbetare, som själva icke ha högre medellön än 12 shillings i veckan. Det rådde intet tvivel därom, att ej större delen av medlen kommo från sovjetregeringen och att det verkliga syftet var att befrämja en revolution i Storbritannien, fastän man angav det vara att hjälpa de strejkande. (Sovjetregeringen i sin tur får medlen för revolutionär propaganda från den internationella judiska storfinansen, vars säte är Newyorks Wallstreet. Red. anm.)

Mordkomplott mot Kemal pascha.

Även i Turkiet hava under senaste åren planer på revolutionär omstörtning varit å bane, såsom framgår av meddelanden från Konstantinopel, där en sammansvärjning mot Mustapha Kemal pascha nyligen upptäckts. Sammansvärjningens närmaste mål var att mörda Kemal pascha. Bland dem, som häktats såsom inblandade i affären, märkas en mängd framstående personer. Över 200 personer hava arresterats, däribland 23 deputerade.

Den överhandtagande bilismen — en landsfara.

Forts. fr. sid. 1.

dervisning i allmänna körregler, som för körkorts erhållande fordras, och om vederbörande sedan har samma ringa respekt för ett människoliv och för lagbestämmelserna som ett väsentligt antal av bilistkåren, är han omedelbart färdig att inrangeras bland den stora kåren "landsvägarnas skräck". Dessa herrar rusa fram över landsvägarna bltida och sent, inhöljda i camouflerande dammoln eller stänkande landsvägssmuts runt omkring sig. En stackars fotvandrare är gentemot dessa översittare fullkomligt värnlös och får vanligen, om han vill tillryggalägga en landsväg till fots, hoppa som en tätting i diken och gärden för att nödtorftigt bevara den s. k. livhanken. Det händer dock ej så sällan, att detta misslyckas och att han antingen blir på ett mer eller mindre smärtsamt sätt avlivad av någon framrusande bil eller ock vad värre är, lemlästad och vanför för sina återstående dagar. Samma öde drabbar ju ofta bilisterna själva, men dessa hava ju i så fall valt sitt eget öde eller rättare sagt utmanat detta.

Tänka vi sedan på den nationalekonomiska sidan av saken, skola vi finna, att genom den stora, alltmer överhandtagande importen av bilar, bensin och gummiringar oerhörda kapital undandragas vårt land samt att denna kolossala kapitalförlust till ej ringa del är ansvarig för de dåliga tider, vi med skäl allmänt klagat över under flera år. Bilar, bensin och gummiringar, vare sig de komma från Amerika, Tyskland, England eller Frankrike, representera inga små värden, utan kräva en ständigt fortgående kapitalexport som kompensation, vilka kapital undandragas det svenska näringslivet. Största delen av bilarna säljes på avbetalning till mindre kapitalstarka personer, som sedan vecka efter vecka och månad efter månad tvingas att undvara ofta det allra nödvändigaste för att den till Amerika eller annan utländsk ort avsedda avbetalningen skall kunna ske. Under tiden kan bilköparen kanske icke betala vare sig skatt till kommun eller stat eller klarera sina dagliga utgifter, hyra etc. Bilen är ofta efter en månads bruk mer eller mindre ramponerad, utan att ägaren har medel att iståndsätta den.

Till alla dessa dyrbara olägenheter som lyxkörning i bil av ofta ekonomiskt mindre välsituerade medför, kommer den förlust, som genom minskad trafik uppstår för järnvägarna.

Såsom ett lämpligt botemedel mot den överhandtagande bilfaran skulle jag vilja föreslå bl. a.:

1) Bil eller motorcykel, avsedd för annat än lastkörsel, bör endast få säljas efter licens av statlig myndighet, exempelvis länsstyrelse;

2) I förestående mom. avsedd bil må endast säljas till person, som kan genom godkända bevis styrka att han äger ekonomiska förutsättningar icke endast för dylikt köp utan även att kunna ersätta skadestånd etc., som genom körningen kunna utdömas;

3) Bil eller motorcykel må endast säljas genom kontant uppgörelse o. ej å avbetalning, och må dylik betalning ske genom bankdeposition i samband med tillstånds erhållande till köpet.

4) Körning av bil eller motorcykel må ske endast mot att vederbörande vid körkorts erhållande deponerar visst lagstadgat belopp som säkerhet för ev. vållade skador.

Dessa förslagsbestämmelser äro givetvis endast skisserade o. avsedda att tjäna som uppslag, men tror jag, att de äro förtjänta av beaktande. Såken bör i varje fall diskuteras.

Göteborg den 27 juni 1926.

Civis.

Uppskjut icke
kvartals- och halvårsprenumerationen å NATIONEN
på det Ni må regelbundet erhålla tidningen från juli månads början.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 27. Fredagen den 9 Juli 1926. Årg. 2.

Statlig kontroll över Tobaksmonopolet!

Kravet härpå aktualiserat genom de senaste förskingrings- och mutskandalerna

För någon tid sedan påbörjades i Nationen en artikelserie rörande Tobaksmonopolet, vilken dock på grund av mera trängande aktuella frågor, som påfordrade redaktionens särskilda uppmärksamhet, för tillfället måste abrytas för att så snart omständigheterna det medgåve återupptagas såsom ett led i vår kamp mot de i strid mot rikets grundlagar tillkomna obscura monopolföretagen. Vid sidan av den ifrågavarande artikelserien, vars fortsättning torde följa inom den närmaste tiden, vilja vi med anledning av de senast uppenbarade skandalerna vid Tobaksmonopolet för dagen ägna en särskild uppmärksamhet åt den sida av dettas verksamhet, som härigenom skjutits i förgrunden och som aktualiserat frågan om statens kontroll över detsamma.

I likhet med Spritmonopolet har Tobaksmonopolet byggts upp som ett "halvstatligt" företag. Anledningen till denna monopolbolagens egenartade konstruktion förmenades vid starten vara, att staten i ekonomiskt avseende skulle komma i åtnjutande av "det enskilda initiativets" lyckobringande inflytande å de statliga monopolinrättningarnas drift, — en motivering, som uppenbarligen vid sidan av andra eventuella gjorde ett mycket starkt intryck på våra i miljonrullningens aera levande "demokratiska" politiker. Den organisation man gav monopolen särskilt i fråga om den viktiga kontrollen över desamma, visar dock tydligt, att det verkliga syftet därmed måste hava varit ett helt annat än det man föregav. Väl har med största omsorg sörjts för att det fruktbringande "enskilda initiativet" skulle komma till inflytande ehuru ej just till statens fastmera det enskilda intressets inom monopolen favör. Något annat kunde ju icke heller vara att vänta med kännedom om vilka de enskilda intressen voro, som framdrevo och främst profitera av monopolbolagen. Förhållandena vid Tobaksmonopolet äro härvid ur det allmännas synpunkt knappast mindre vidriga än de vid Spritmonopolet rådande. Av det i Tobaksmonopolet intresserade enskilda aktiekapitalet, 17 milj. kronor stort, äro som bekant 12 milj. kronor statens insats (pensionsstyrelsens medel) och endast 5 milj. kronor verkligt enskilt kapital. Icke förty har detta senare enskilda kapital förbehållits en sådan rätt i monopolbolaget, att det de facto utövar kontrollen och bolagets verksamhet praktiskt taget är undandragen statsmyndigheternas och den statliga revisionens granskning. Visserligen äger staten rent formellt ett visst inflytande vid valet av revisorer, men detta inflytande är här liksom vid Spritmonopolet av mera illusorisk natur. Att man från början ställt statsrevisionen utanför Tobaksmonopolet kan icke rimligtvis förklaras annorlunda än att man velat undslippa den för vederbörande i monopolet mindre behagliga uppmärksamhet, som en ständig kontroll från statsrevisorernas sida för dem tydligen skulle innebära. Genom denna sin ställning såsom praktiskt taget befriat från statlig kontroll över sin verksamhet har Tobaksmonopolet givetvis även de mest vidsträckta möjligheter att i likhet med dr Bratts Spritmonopol jonglera i bokföringen och ordna och ställa efter behag, och då företaget har de väldiga dimensioner som fallet är inses lätt, att det härvid kan komma att röra sig om mycket betydande summor.

Åtskilligt av vad som kommit i dagen under senaste åren och ej minst i dessa dagar visar på ett för alla uppenbart sätt de stora riskerna för det allmänna av den undantagsställning utanför d. officiella statsrevisionen, som förlänats det i föregivet statligt syfte tillkomna Tobaksmonopolet. I mera intresserade kretsar har man säkert ännu ej glömt de märkliga fastighetsaffärerna i Södertälje för något år sedan eller "den Nordenfeltska affären" där statens jourhav. direktör, ingenjören Nordenfelt, lät tillverka maskiner och utföra reparationer för monopolets räkning hos sin ägande fabrik utan att ens infordra anbud från andra firmor. Denna hr N:s trafik, som var så mycket mera anmärkningsvärd som det uttryckligen är föreskrivet, att monopolbolagets styrelseledamöter skola vara ekonomiskt frigjorda från intressen i Tobaksmonopolet så att de icke få inneha en enda aktie i företaget, (vilket dock naturligtvis ej hindrar användandet av bulvaner), stoppades visserligen omsider tack vare ingripande från högre ort, den gav emellertid en antydan om vad

(Forts. å sid. 2).

"Förgårdskristna".

En vidräkning med dr Lydia Wahlström.

Herr Redaktör!

I nummer 26 av veckotidningen "Husmodern" finnes införd en artikel, "Förgårdskristna", av skolföreståndarinnan doktor Lydia Wahlström. Då dr Wahlström i artikeln varit vänlig nog att ägna den svenska antisemitismen några rader, vill jag med redaktionens benägna tillstånd återgälda det med att litet kritiskt granska hennes varma försvar för judarna och judendomen.

Dr Wahlström förmenar, att judendomen i förhållande till de klassiska religionerna "utom all fråga står högst, när det gäller de moraliska kraven", samt att "judendomen är en utpräglad etisk religion, där rättfärdighetskravet står i centrum". Tydligen har dr W. icke på länge läst i sin bibel, då hon kan göra dylika uttalanden, ty det behöves endast att man slår upp Gamla Testamentet och granskar litet här och där, än bättre, sätter sig ned för att studera det, för att man skall bli övertygad om att begrepp sådana som moral och etik icke existera i den judiska religionen. Och skulle dr W. verkligen vilja sätta sig in i den fråga hon tagit sig före att behandla, så må det tillåtas mig rekommendera judarnas religionsböcker "Talmud" och "Schulchan-aruch". Efter att hava läst de böckerna, borde det ställa sig nog så svårt t. o. m. för dr W. att orda om moral och etik i sammanhang med den judiska religionen.

Dr W. påstår vidare, att "varje jämförelse mellan bergspredikan och profeterna visar hur Jesu sedelära .. icke är kommen för att upplösa, utan för att fullborda den judiska lagen. Ohållbarheten av detta yttrande torde vara uppenbar för envar. Bergspredikan är kristendomens grundval och att jämföra den med profeterna eller den judiska lagen är en utmaning mot varje verkligt kristen. Jesu lag är "Älska din nästa" och judarnas lag "öga för öga". Detta är tvenne begrepp, som stå i absolut strid mot varandra, vilket naturligtvis även borde stå klart för en person i doktor Wahlströms ställning.

Yttrandet att "kristendomen är detsamma som judedomen, reformerad genom Kristus", vittnar om en hart när otrolig brist på insikter på det ifrågavarande området hos dr W. Kristus pre-

Forts. å sid. 2.

Sveriges äldsta bebyggare.

I sin år 1918 offentliggjorda redogörelse för de vetenkapliga forskningresultaten rörande Sveriges äldsta bebyggelsehistoria och utdifferentieringar av folkkaraktären skriver professor Oscar Almgren:

"Med fullt fog kan man alltså säga, att den nuvarande svenska bygden i sina grunddrag utbildats redan före stenålderns slut, d. v. s. för omkring 4,000 år sedan och att därmed även det svenska folket till sin kärna var färdigbildat. Ty väl har sedan dess under tider av överbefolkning och nöd stora utvandrarskaror utgått från dessa svenska bygder, som goten Jordanes (på 500-talet efter Kr.) kallade folkens modersköte och likt väldiga böljeslag översvämmade andra länder, än i söder, än i öster, än i väster. Men invanringen till Sverige från andra folk har däremot gått vida mera oförmärkt och åtminstone vad landsbygden angår, varit så pass obetydlig, att ingen väsentlig omdaning av den svenska raskaraktären torde ha ägt rum sedan stenålderns slut. Däremot är det ännu oavgjorda frågor, huruvida detta svenska folk, som kom till genom stenålderns flertusenåriga bebyggelseprocess, allt ifrån början tillhört en enhetlig stam, vars antropologiska typvariationer uppstått redan före invandringen hit eller om det uppstått genom blandning o. sammansmältning av olikartade folkstammar som utgått från olika håll snarast dels från Väst-Europa (England?), dels från Central-Europa."

Vad veta då vi nu om landets äldsta befolkning och ha vi kommit närmare lösningen av nämnda folkvandringsproblem? Vår frejdade forskare Oskar Montelius har i sitt sista arbete på detta område "De ariska folkens hem" (1921) uttalat sig i denna fråga. Han framhåller att det är mycket sannolikt, att människor levat i Sverige redan under tiden mellan näst sista o. sista istiden — "mellanistiden", ty spår av en befolkning har påträffats i södra Skandinavien, som kunna hänföra sig till denna avlägsna tid, vilket ej innebär något överraskande, då mellersta Europa varit bebott under hela mellanistiden och t. o. m. redan därförut. (Hurudana dessa människor voro, är givetvis omöjligt att säkert angiva. Då emellertid av hittills kända paleolitiska raser (Ayrilignacien o. Cromagnonraserna kunna här komma ifråga) voro långskallar, och människorna hade sannolikast kommit från Mellan-Europa, vågar jag uttala den åsikten, att de voro långskallar, vilka som jägare och fiskare strövade omkring. Montelius anför nämligen, att den första kända invandrigen av kortskallig ras kan bestämmas till högst 6,000 år före Kristus, och geologerna ha bestämt sista istidens slut till 13,000 år före Kr. (d. v. s. tidpunkten, då isens avsmältning började). De allra äldsta människorna i vårt land ha väl troligast genom sista nedisningen drivits söderut.

Den forskare, som jämte prof. Almgren senast sysslat med vår äldsta bebyggelsehistoria, är professorn i Dorpat (1923) B. Nerman, som 1924 utgav ett arbete "Die Herkunft und ältesten Auswanderungen der Germanen", vilket innehåller många intressanta synpunkter och torde vara den senaste sammanfattningen av de vetenskapliga forskningsrönen i fråga om dessa äldsta tider.

De Geers forskningar ha visat, att den sista inlandsisens avsmältning vid Skånes sydkust började omkring 13,000 år f. Kr. (Issmältningen i Nord-Tyskland började däremot redan för omkring 20,000 år sedan). Avsmältningens sydgräns låg år 8,000 f. Kr. över Jämtland och norra Ångermanland och efter ytterligare ett årtusende kan avsmältningen anses iskränkt till ungefär nuvarande utsträckning.

Arkeologiska fynd, de s. k. mandelformiga flintverktygen och renhornshackor, ha av Montelius 1920 anförts som starka bevis för en invandring till Sverige, så snart landet befriats från is. Montelius indelar stenåldern i Sverige i 7 perioder. De nyssnämnda fynden placeras av Montelius till de vå första perioderna (13,000—10,000, 10,000—7000, f. Kr.); beträffande renhornshackorna är det oklart om de skola räknas till första eller andra perioden.

Vilken ras tillhörde då dessa de första med säkerhet kända människorna i vårt land? Att de liksom invandrade växter och djur måste kommit från mellersta Europa över Danmark är uppenbart. Veta vi något om Mellan-Europas befolkning ungefär för 20,000 år sedan, då

Forts. å sid. 2.

DEN ÖVERHANDTAGANDE BILISMEN.

Ett nytt inlägg i den aktuella frågan.

Herr Redaktör!

"Den överhandtagande bilismen — en landsfara" lydde rubriken på en artikel i n:r 26 av Eder ärade tidning. Då denna artikel uti flera avseenden är betydligt överdriven och Eder ärade tidning förklarat sig gärna bereda plats för fortsatta inlägg av intresserade, tillåter sig undertecknad även komma med ett litet bidrag till diskussionen av denna fråga.

Sign. "Civis" erkänner själv till att börja med att bilismen för mycket gott med sig genom att på billigt sätt transportera människor och fraktgods till sådana avsides belägna platser, som icke nås av järnväg.

Denna bilismens betydelse för de i kommunikationshänseende förut vanlottade trakterna i vårt land, uppväger också enligt mitt förmenande mer än väl åtskilliga av de nackdelar, som den alltmera ökade motoriseringen för med sig. Bilismen har helt enkelt blivit en kulturfaktor av allra största betydelse.

När nu sign. "Civis" erkänt bilens synnerligen goda nytta i detta avseende, förvånar det mig på det högsta, att han redan i nästa stycke kommer med det orimliga påståendet att "lyxkörningen med bilar torde nog få sättas så högt som till minst 75 proc. av all bilkörsel".

Vid en undersökning som jag låtit göra över användandet av bilparken i Stockholm har jag funnit, att av de 9,100 automobiler och övriga motorfordon (med undantag av motorcyklar) som den 1 januari i år voro inregistrerade i Stockholm allra högst omkring 10 proc., kunna inrangeras i kategorien lyxfordon d. v. s. av sina ägare huvudsakligen användas för nöje och rekreation. Och jag skulle vilja hålla för ganska sannolikt, att därest min undersökning kunnat omfatta hela landet, så skulle den procentuella delen av "lyxfordon" blivit ännu mindre än 10 proc.

En annan sak, som ger vid handen, att sign. "Civis" är gan-

(Forts. å sid. 4.)

Den politisk-finansiella krisen i Frankrike.

Den med stor spänning motsedda debatten i franska deputeradekammaren om finansminister Caillaux' saneringsprogram inleddes som bebådat var på tisdagen och är när detta skrives i full gång. I sitt stora anförande utvecklade Caillaux budgetens och statskassans ställning samt redogjorde för de åtgärder han planerade för francens stabilisering. I huvudsak förklarade sig Caillaux redo följa expertkommitténs förslag dock utan att servilt följa detsamma. Regeringen ämnade sålunda icke på beskattningens väg bestrida utgifterna för järnvägsanläggningar, förbättringar av post- o. telegrafväsendet samt återuppbyggande av de förhärjade provinserna utan hade för avsikt att upplåna de härför erforderliga medlen. På statsförvaltningens område komme att vidtagas en mängd indragningar. Emellertid krävdes extra ordinarie utgifter till ett belopp av sammanlagt 3 miljarder franc, därav 500 miljoner för återbetalningar till franska banken, 1,000 miljoner för amortering av skattkamarväxlar och försvarsobligationer, 1,000 miljoner för ökning av statstjänstemännens löner samt 500 miljoner för valutans stabilisering. För täkande av detta behov ämnade regeringen föreslå en del nya skatter, som beräknades giva 2 miljarder, den återstående miljarden skulle uppbringas genom ökning av järnvägstaxorna samt skatt på lastbilar. Statskassans läge var f. n. följande: Fonderad skuld 154 miljarder, löpande skuld 92 miljarder samt utgifter för återställande av de härjade departementen 14 miljarder eller tillsammans 300 miljarder. Slutligen förklarade Caillaux att regeringen för genomförandet av sitt saneringsprogram önskade särskilda fullmakter. Han slutade sitt anförande med en enträgen vädjan till kammaren att visa handlingskraft för att få något uträttat: "Om ni vilja, så kunna ni också, och regeringen kan och vill, om den blott har ert förtroende".

Rörande utgången av debatten kan, när detta skrives, intet sägas. Den beräknas taga ett par dagar i anspråk. Centern och en del av vänstern anses stödja Caillaux, medan högern och socialisterna, synnerligast de senare under ledning av mångmiljonären Blum, intaga en oppositionell hållning. Det sannolika är dock, att högern i den prekära situation Frankrike förnärvarande befinner sig icke skall kunna påtaga sig ansvaret för Caillauxkabinettets störtande, vilket av allt att döma skulle leda till den mest allvarsdigra situation och fullständigt äventyra den konservativa parlamentsfraktionens anseende och ställning i fransk politik.

Judarnas gudsbegrepp och religiösa åskådning.

För Nationen av J. L.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Om vreden, som onekligen är en ond egenskap, spelade en stor roll i Jahves karaktär, så vittnade ej heller judarnas beteende mot honom om någon större grad av lydnad och vördnad. T. ex. då Moses några dagar vistades på Sinai Berg, så gjorde hans broder Aron, som kort förut hade blivit prästvigd till Jahves tjänst, ett utkast till en kalv och lät överkläda den med guld, som han mottog ur folkets händer och sade: "Denna är din gud Israel, som har fört dig upp ur Egyptens land" och "Aron byggde ett altare åt honom." Då sade Jahve till Moses: "Jag har sett och funnit att detta är ett hårdnackat folk, lämna mig nu, att min vrede må upplåga emot dem". Men Moses sökte avvända Jahves vrede med hänvisning — icke till folkets synd, felsteg och avfall — utan vad egyptierna skulle komma att säga, om en sådan bestraffning drabbade dem, med de orden: "Vänd tillbaka från din vredes glöd och ångra det onda emot ditt folk". Och med denna argumentering låter Jahve synbarligen övertala sig, ty det heter vidare: "Herren ångrade det onda, han hade sagt att han ville göra emot sitt folk". 2 Mos. 32.

Vad säges om en sådan Gud som förklarar sig vilja göra ont? Kunna vi kristna tänka oss ett sådant umgänge med vår himmelske Fader? Ingalunda.

Den så ofta förekommande ångerkänslan hos Jahve förnekas åter på andra ställen av en och samma författare. Motsägelserna äro nämligen typiska i det judiska religionssystemet, och därför är det ej överraskande att få läsa följande: "Gud är icke en människa, att han skulle kunna ångra något". 4 Mos. 23: 19.

"Och Herrens ord skedde till Samuel sålunda: Jag ångrar, att jag har gjort Saul till konung. Och icke ljuger den oföränderlige i Israel, eller ångrar han sig". 1 Sam. 15.

"Och Herren talade med Moses ansikte mot ansikte såsom

(Forts. å sid. 4.

Den 9 Juli.

Vägen ur mörkret.

Det första tecknet på ett begynnande tillfrisknande efter den judiska lögnpesten är Judas' avslöjande. Judepesten har härjat bland människors barn i tusentals år. Ibland har den varit mer akut o. svårartad, ibland har den liksom domnat av och legat latent. I alla tider har det alltså med naturnödvändighet måst finnas antisemiter, d. v. s. män, som sett faran och varnat sina medmänniskor för densamma. I Nya Testamentet finna vi mycken äkta antisemitim. Där få vi ock lära oss det bästa, det osvikliga medlet till vår räddning undan det judiska dödsriket, och det medlet heter s a n n i n g e n. "Sanningen skall göra Eder frie". En annan vägvisare ut ur den judiska barbarskogen var Martin Luther: han varnar för juden som för djävulen själv. Och efter Luther ha otaliga stora och ädla tänkare varnat mänskligheten för juden, i vilken de städse identifierat l ö g n e n s p r i n c i p. Men då de varnande rösterna tystnat, då sanningen ej längre haft någon tolk, då har gamle Ahasverus åter höjt sitt grinande dödmanshuvud i triumf, o. då har återigen mänskligheten svävat i dödsfara. En dylik period i folkens liv är nu inne: judens renässans — kulturens dekadans! Nu är tiden alltså inne, då sanningens tveeggade svärd måste börja ljunga i full kraft. För sanningen flyr juden som trollet för klockklangen.

Men för att befrielsen ur de judiska spindelnäten må gå så mycket raskare måste alla, för vilka mänsklighetens ära och välfärd något betyda, mötas i enig samling i offrande gärning. Må vi ila till fanorna! Ju snabbare vi skrida till verket, desto flere och större värden kunna vi rädda. Samlingen till de hittillsvarande antisemitiska sammanslutningarna måste gå i raskare tempo, likaledes bildandet av nya föreningar landet runt. De antisemitiska tidningarna måste kraftigare utbredas, mötestalare utsändas och kongresser hållas. Låt oss tänka på vår självbevarelse som i koleratider! Och samtidigt som vi framtvinga en sanningsälskande tidningspress, måste vi fullfölja bojkotten av den judelejda. Det skall minsann ej dröja länge, förrän folk lär sig inse, hur smärtfritt de kunna undvara judeavisorna. Och är lögnsprutan väl en gång slagen ur Judas' hand, ja, då är inte längre något hinder för folkens tillfrisknande. Sanningen skall — likt solskenet — bortbränna varhärdarna och hela såren.

I och med sanningens genombrott kommer alltså det allmänna tillfrisknandet som en naturlig följd. Det kommer att visa sig på alla tre huvudfälten, på det politiska, på det ekonomiska och på det kulturella. På den "politiska vädjobanan" komma judelakejer och strebrar att få det allt besvärligare, under det att hedersmännen äntligen skola finna varandra i enig kamp för det allmänna bästa. Respekten för riksdag och regering, som nu är lika med noll, kommer att återvända i och med att respektabla individer komma att tillåtas i dessa kretsar. Ekonomiskt kommer landet att tillfriskna, då sanningen om statsfinansernas läge ej längre vanställes, då rovdjuren i judebörs och judebank stukats och vi åter få en riksbank i landet i stället för det ömkliga rudiment därav, som Wallenberg och Bonnier i nåder låtit oss ha kvar till en sorts självbedrägeri. Det Berglundska Bondeförbundets (obs. ej det nuvarande s. k. Bondeförbundet!) gamla paroll angående kampen mot truster och monopol kommer att återupptagas, likaså dess förslag till kommunala jordbrukskassor, ej centraliserade under Juda som hittills. Så småningom skola Sveriges åkrar och ängar, skogar, forsar och gruvor återvända i svenska händer o. börja tjäna mänskliga syften i stället för att, som nu är fallet, samverka till det judiska helvetets triumf.

Får juden — och hans svenska lakejer — hållas, blir det en hastig decimering av germansk folkstam här i landet. Landet blir rationaliserat efter judisk synpunkt. D. v. s. högsta ränta och minsta möjliga avbränning vid "Aktiebolaget Sveriges" skötsel! Bort med åkern och människan, de ränta sig ej. Skogar och kraftstationer och några "kreatur" att sköta dem, det betalar sig bäst!

Juden är dödsfiende till svensk ras och svensk kultur. Sedan han nu genom sina infernaliska svindlerier väl fått klorna i hela vårt land, kommer han att försöka avfolka det, om han ej i tid slungas ur sadeln. Han låter sina tidningar predika: landet är överbefolkat; så här många människor få hädanefter absolut icke komma till världen! Preventivmedlen måste i lag påbjudas, fosterfördrivning tillåtas, ja, kanske rent av avlivandet av individer, vilka ej längre betala sig! Så ville Judas ordna det här i landet, om han blott finge. Ett tungt, svart bårhus i granit med väldiga järnstänger för gluggarna, det är vad juden vill ha i varje svensk stad, i varje by. Dit skall guldet samlas — blodssvetten. Men blå leende barnaögon och ljusa lockar äro juden en styggelse. Dock, de skola med Guds hjälp en dag triumfera över bårhusbyggarne. Ty S a n n i n g e n skall segra.

E. Laurell.

Doktor Fåhræus.
Hir- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Uppskov med indragningarna av truppförband!

Man hade haft rätt att vänta, att "svenka folkets representanter" vid närmare eftersinnande skulle ha väckts till ansvarskänsla och vid 1926 års riksdag sökt gottgöra skandalen från 1925, då de fattade det olyckliga beslutet att nedskrota Sveriges försvarsväsen. Så skedde emellertid ej! De framhärdade i sitt landsförrädiska sinnelag, sålunda ytterligare demonstrerande sin karaktär som lydiga hantlangare åt de judiska raserarna. Att de därmed än mera utmanade den nationella opinionen inom landet, bekymrade dem naturligtvis föga i deras fåvitska förtröstan till oförgängligheten av denna världens härlighet. Det gäller nu emellertid att se, om den Ekmanska regeringen skall anse sig kunna fullfölja den förra regeringens, sorglig i åminnelse, gärning. I så fall har den förviso ohjälpligt dömt sig i nationens ögon. De finnas, som mena, att hr Ekman i grund och botten är fosterlandskännande. Är så förhållandet, har han ett tillfälle att i gärning visa detta genom att manligt erkänna misstaget, som han begick vid medverkandet till nedrustningsbeslutet. Antisaloonligans herrar i Svenska Morgonbladet, vilkas verksamhet synes vara inställd på direkt antinationella syften, skria högt om de förpliktelser hr Ekman med fl. ledamöter av regeringen utfäst sig för, de ha dock anledning att icke stämma tonen allt för högt, ty även deras förehavanden äro i behov av mera ingående granskning inför offentligheten. Som ett anmärkningsvärt tecken är emellertid att nämna, att inom vissa liberala kretsar tendenser börja förmärkas i syfte att gottgöra misstaget. Den liberala Upsala N. Tidning framhåller sålunda, att uppskov med indragningarna av truppförband utan svårighet kan ske. Tidningen skriver vidare:

"Det är att observera, att enligt 1925 års riksdagsbeslut andra övergången skall ske under budgetåret 1927—28. Man har tänkt sig, att truppförbandsindragningen skulle ske hösten 1927, men generalstabschefen har föreslagit en förskjutning till 1 jan. 1928. Ingenting i förra riksdagens beslut synes hindra att k. m:t här går generalstabschefen till mötes. Därtill behöves väl knappast något nytt beslut av riksdagen. Också förklarade den avgångne försvarsministern under förstakammardebatten, att uppslaget av många skäl kan allvarligt diskuteras. Man har ingen anledning att tro, att de nuvarande stats- och försvarsministrarna skulle vara mindre benägna än hr P. A. Hansson att tillmötesgå general-stabschefens begäran. I den mån ett ytterligare uppskov behövs med hänsyn till utarbetande av mobiliseringshandlingar, så har man att ta fasta på den nuvarande försvarsministerns yttrande i riksdagsdebatten, att det är omöjligt för någon annan än k. m:t att avgöra den frågan, därför att materialet för dess bedömande icke är tillgängligt för någon annan. Besked i detta avseende lär väl komma att lämnas vid nästa riksdag."

Utan att på något sätt vilja godtaga Upsala Nya Tidnings argumentering vilja vi i detta sammanhang erinra dem, som nu makten hava, om det ansvar de åtaga sig genom att fullfölja det olyckliga nedrustningsbeslutet, som förverkligat de facto skulle lägga landet öppet för de judiska omstörtarna. Ännu så länge kanske de förakta den nationella opinionen hos vårt folk, men denna växer sig för varje dag allt starkare, och ve landsförrädarna den dag, den nationella rörelsen är mäktig till handling. De skola då skörda sina gärningars lön!

PRESSKONSERTEN

Planer på regeringsmaktens stärkande?

Tonerna i de kosmopolitiska giftspridarorganen har i senaste tid ganska märkbart nedstämts. Det är icke samma heliga entusiasm som tidigare vid utläggandet av demokratiens stolta idéer och rättfärdighetskrav. Sannolikt ha vederbörande kommit under fund med, att eftertanken börjat vakna hos massorna o. att man nu fördenskull måste gå fram med större försiktighet. Den diskussion som i dag föres bladen emellan rörande parlamentarismen, är i betraktande av vad dessa hade att säga i ämnet för några år sedan sannskyldigt kostbar och vittnar om huru besvärligt man börjar få det att förklara och reda upp alla de förolyckade ideal, som slösats på den godtrogna mängden. Nerikes Allehanda (l.) har senast gjort den upptäckten att den mångbesjungna och med sådan patos omdiskuterade parlamentarismen när allt kommer omkring är "en arbetsform och intet annat". — Så nu vet demokratien det! Men vad säger dess "gudaborna" i Dagens Nyheter, Socialdemokraten m. fl. därom? Nerikes Allehande skriver vidare:

Fyller parlamentarismen icke sitt ändamål, är den obrukbar och måste ersättas med något annat. En av parlamentarismens urartning betingad stärkning av regeringsmaktens konstitutionella befogenheter behöver icke nödvändigt inkräkta på det demokratiska styrelseskicket, som i parlamentet har ett organ, men kan ha det även i regeringen. Det kommer an på, huruvida den senare stöder sig på folket eller söker sig något annat fäste, t. ex. hos krigsmakten. Den fascistiska diktaturens tyranni ligger däri, att den bygger på en militärt organiserad hop, som satt sig i besittning av statsmakten och saknar fullmakt av det italienska folket. Detsamma gäller på olika sätt om flertalet av de hittills upprättade diktaturerna. Däri ligger faran, att riksdagens splittring och vanmakt leder till uppkomsten av styrelseformer, som gå ut inte bara över parlamentarismen, utan även över det som mer är, nämligen själva folkmakten."

Uttalandet är intressant såtillvida, att det tyder på, att man inom de hemliga kretsar, som förse de kosmopolitiska avisorna med åskådningsmaterial, börja sysselsätta sig med den tanken att till förekommande av en utveckling i fascistisk riktning låta införa en naturligtvis på den regerande hemliga statsmakten alltfort grundad stärkt officiell regeringsmakt. När tidningen yttrar, att en stärkt regeringsmakt kan vara av godo, om den stöder sig på folket, avses uppenbarligen den av demokratiens herrar till suveränitet upphöjda folkviljan, sådan den kommer till uttryck i den av husen Wallenberg och Bonnier regerade tidningspressen. "Bättre förekomma än förekommas", menar man tydligen på det hållet. Men det gäller i detta spel detsamma som ifråga om krukan, som går till brunnen: En vacker dag brister det.

Dagens Nyheter som moraliserare.

Det semitiska kulturorganet Dagens Nyheter (l.) moraliserar i en ledande artikel, rubricerad "Mutor", över de osunda metoder, som fått vinna insteg i den svenska affärsvärlden. Mutor och bestickning äro visserligen ingenting nytt, menar tidningen, "när Filip av Macedonien ville erövra en stad, så lät han lasta en åsna med guld, det fanns inga murar för höga för henne". Mot slutet heter det:

"Den allmänna opinionen är den atmosfär som renar eller förorenar. Den ger anslaget och tonen. Denna kan deklinera som den deklinerade i gamla Rom, men den kan också förbättras som det har skett i Förenta Staterna sedan början på 90-talet, då bestickning i olika former tolererades som det naturligaste av allt. Nu går man strängare fram. En oavlåtlig uppmärksamhet håller korruptionen i schack. En propaganda efter liknande linjer, gärna ännu oförsonligare i sina omdömen, skulle säkert göra nytta hos oss. Det gäller att inte slappas på något område, att nämna sakerna vid deras rätta namn och handla därefter. Man behöver påminnas om inom alla kretsar att en mutkolv ä r en mutkolv, även om han presenterar sig själv som en smart affärsman."

Detta låter nog så bra, men talet verkar för den reflekterande iakttagaren mera som en teatralisk deklaration i syfte att skydda det kosmopolitiska organets höga intressenter o. ägare från varje misstanke att i gärning omhulda den härskande korruptionen i det svenska samhället. Det har dock offentligt uttalats utan att hava tillbakavisats, att just Dagens Nyheters ägare, bokförläggaren Bonnier, ledaren de facto i detta nu av upplysningsväsendet i Sveriges land, i högre grad än någon annan medverkat till den svenska grundlagens raserande och den svenska rättsuppfattningens söndertrasande. Hr B:s ställning i denna sin egenkap till det grundlagsstridiga Brattska spritmonopolet är mera än tvivelaktig. Hade Dagens Nyheter och dess mäktiga ägare verkligen önskat motverka korruptionen, varför ha då vederbörande hållit om ryggen och tillåtit ett korruptionssystem sådant som det vilket tollererats inom hr Bratts spritmonopol? Man har svårt för att betrakta det som en ren tillfällighet att ledamoten av Dagens Nyheters styrelse, advokaten John Tjerneld, kommit att vara doktor Ivan Bratts juridiske rådgivare i hans mot lag, rätt och moral stridande manipulationer och svindlerier.

Statlig kontroll över Tobaksmonopolet.

(Forts. fr. sid. 1.)

som under bristande kontroll kan ske i ett statligt monopolbolag. I samma riktning talar den nu pågående rättegången mellan Monopolet och dess byggmästare liksom de nyligen avslöjade stora förskingringarna i Södertälje, för vilka disponenten, kamreraren och verkmästaren dömts till årslånga fängelsestraff samt slutligen den i dessa dagar upptäckta muthistorien, där enligt vad redan uppdagats bestickning förekommit från olika monopolleverantörer till enkilda tjänstemän vid monopolet.

Allt detta, som trots frånvaron av någon egentlig statlig kontroll kommit i dagen i fråga om oegentligheter och manipulationer vid statens Tobaksmonopol, är av den art, att det framtvingar kravet på en effektiv revision och kontroll av detta monopol i likhet med det krav på en dylik, som reda framförts beträffande Spritmonopolet. De olyckliga följderna av det lagstridiga Tobaksmonopolets tillkomst framstå för varje dag alltmera uppenbara, icke blott för den tobakskonsumerande allmänheten, som nödgas betala de ofta underhaltiga varorna med oskäliga priser, utan jämväl för folket i dess helhet, i det penningemedel, som rätteligen skolat komma statskassan tillgodo, försåvitt de icke använts till sänkande av priserna på tobaksvarorna, enligt vad i detta nu bevisligen framgått, få vandra till enskilda personers fickor. Den svenska allmänheten har länge tålmodigt funnit sig i dessa oefterrättlighetsförhållanden. men nu kan det vara nog! Tobaksmonopolet såsom stridande mot Sveriges grundlag har som sådant ingen rätt för sin tillvaro och måste förvisso även en gång försvinna. så framt grundlagen skall bestå, men intill dess att svenska folket lyckats frigöra sig från det kosmopolitiska oket så långt, att det kan skaka av sig detta lagstridiga utsugningsinstrument i en Wallenbergs hand, måste ovillkorligt krävas, att monopolet snarast bringas under statens fulla kontroll och likställes med de statliga institutioner, som äro underkastade statsrevisorernas granskning.

"Förgårdskristna."

(Forts. fr. sid. 1.)

dikade sanningens o. kärlekens evangelium och motarbetade med all sin kraft den judiska fariseismen och den judiska mammonskulten och kom därvid att öppet taga avstånd från den judiska religionens grundsatser.

Dr Wahlström kommer därefter in på antisemitismen och säger följande: "I dessa tider, då man till och med här i Sverige söker upparbeta en konstlad antisemitism d. v. s. judehat, kan det icke nog betonas, att världens största personlighet var en jude och att det judiska folket endast till en ringa del, genom fariseer och överstepräster, hade del i Jesu död, som fast mer kan läggas romarna till last". Detta dr Wahlströms yttrande visar tydligt, att hon icke alls satt sig in i vad antisemitismen är, vadan hon givetvis icke heller bör yttra sig däröver. Hade dr W. å allvar velat sätta sig in i frågan, skulle hon givetvis kommit underfund med, att antisemitismen är något helt annat än vad hon föreställt sig och att den icke i något hänseende är grundad på hat. Någon önskan att tränga djupare in i spörsmålet har hon dock tydligen icke haft

Dr W. säger sig icke kunna nog betona, att Kristus var jude. Denna uppgift är dock minst sagt omtvistad. Senare tiders granskning av Jesu gestalt och forskningen angående kristendomens uppkomst anses tyda på att Jesus icke alls vars jude utan en representant för den av judarna fördrivna urbefolkningen i Palestina. Jesu personlighet och karaktär visa på allt annat än judiskt ursprung. Dessutom. judarna själva vilja icke kännas vid Jesus. varför skola vi kristna då vara så angelägna att framställa honom som en representant för dem?

Dr W:s uppgift att det icke var judarna, utan romarna, som dödade Jesus strider såsom vi alla veta mot framställningen i Den Heliga Skrift, vilken lägger ansvaret helt på judarna. Dessa hava även alltsedan Kristi korsfästelse med intensivt hat sökt motarbeta kristendomen. Jämför ett uttalande i ett upprop fr. den judiska organisationen "Alliance Israelite Universelle": "Den kristna kyrkans inflytande har ramlat. Det kristna träloket, varunder de europeiska länderna redan för länge sedan råkat, går mot sitt slut. Detta slaveri bör tillintetgöras och Europas folk böra få frihet, vilket endast judarna kunna giva dem judarna, som i tiderna till en neslig död dömt den, som skapat detta slaveri, d. v. s. Kristus".

Dr W. säger: "Det är till stor del de kristna, som under tidernas lopp genom sina undantagslagar och förbud mot judarnas obehindrade näringsliv skapat deras sämre egenskaper och vänjt dem att leva på "hedningarnas bekostnad". Detta hennes yttrande vittnar om en sådan grundhet i uppfattningen, att man icke kan undgå att göra sig den frågan, om det verkligen kan vara tillkommet av okunnighet eller om det till äventyrs ej har en annan grund. Hade dr W. endast velat göra sig den mödan att studera de s. k. "judeförföljelserna" tiderna igenom, skulle hon finna att dessa alltid i de judiska skildringarna antagit högst fantastiska proportioner, medan de i verkligheten i allmänhet varit tämligen oskyldiga. De ha i de flesta fall inskränkt sig till att judarne blivit utvisade ur landet. Att judeförföljelser m. m. förekommit, beror helt på judarne själva. Juden Nachum Goldman säger i "Weltkultur & Weltpolitik", sid. 59: "Judendomen har under det sista århundradet i främsta ledet medverkat till det västeuropeiska samhällslivets upplösning". Och det är just därför folken ha varit tvungna att begränsa judarnas makt eller i värsta fall fördriva dem ur landet. T. o. m. juden Cohn-Oppert medger: "Varje land måste skydda sig mot judarna, vilka draga som gräshoppor över sitt nya fädernesand". Att påstå att det är de kristna som "skapat judarnas sämre egenskaper och vänjt dem att leva på "hedningarnas bekostnad", är ett påstående av den art, att ingen annan än den som helt sålt sin själ till Alljuda, kan framkomma därmed. Bibelns egna förkunnelser giva härvidlag full klarhet rörande sanningen.

Dr W. försöker att indirekt avråda sin läsekrets från att bli antisemiter, i det hon säger: "att nära en dylik antipati (mot judarna) är de kristna ovärdigt — det är detsamma som att såga av grenen, som vi sitta på i religiöst avseende". Skulle inte vi kristna kunna reda oss på vår kritendom utan judendomens stöd, då är kristendomen förvisso icke heller någon bärande religionsform. Kristendomen är själva motsatse till judedomen, judarnas gud, Jahve, är motsaten till Kristi Gud, såsom tydligt framgår vid ett studium av bibeln.

Slutligen yttrar dr Wahlström: "Och när skulle vi behöva religiös samling om icke i dessa tiden, då den fruktansvärda verkligheten av begreppet synd i all dess ohygliga nakenhet tränger sig på oss.. Vi ha redan tillräckligt börjat härma i filmhysterien och negerdanserna". Här gav dr W. den uppfattning, som hon i sin artikel framfört, själva dödsstöten. Ty den fruktansvärda synen sådan den i all sin nakenhet tränger sig på oss, filmhysterien och negerdanserna är allt saker, som antisemiterna tagit kampen emot såsom just utgörande led i judarnas strävanden att undergräva och förstöra de ariska befolkningarna.

Gunnar Fjord.

Sveriges äldsta bebyggare.

Forts. fr. sid. 1.

avsmältningen började i norra Tyskland? Montelius skriver följande i "De ariska folkens hem": "Ja, man vet, att en långskallig, "dolikocefal", ras då levde i Mellan-Europa, och — vad som är mycket viktigt — att varken omedelbart efter istidens slut eller under mer än 10,000 år därefter lämningar av någon kortskallig, 'brakycefal', ras påträffas i hela mellersta Europa. Först 7,000 eler 8,000 år före vår tid visade sig kortskallen där. Den trängde fram från sydost till Nordsjön och Atlanten, så att den långskalliga rasen endast i två vitt skilda områden (sydvästra Frankrike och Skandinaviska länderna) fortlevde jämförelsevis oblandad". Denna ras kallas Cro-Magnon-rasen eller "Aurignacienrasen' (efter den omedelbart efter istiden följande Aurignacien-perioden) o. var en "fin", ganska högst stående långskallig ras.

(Forts. i nästa n:r.)

PÅ UTKIK

Förgrundskämpen för det judiska varudistributionsmonopolet.

Vi återge härovan bilden av professorn i internationell nationalekonomi vid Stockholms handelshögskola israeliten Eli Heckscher — en av judendomens mest anlitade "vetenskapliga" experter och textutläggare här i landet. Bland spörsmål, som i senare tid särskilt intresserat hr H., är den internationella kooperationen, där han på sätt och vis fått spela rollen av brobyggare mellan "borgerlig" o. "socialistisk" uppfattning till vinnande av det nödvändiga stödet för den judiska monopoliseringen av handeln inom de "borgerligt" intellektuellas krets. Hela raden av nationalekonomer och andra "vetenskapliga" experter tävla nu som bäst med hr Heckscher i helig iver att sjunga den kooperatistiska idéns lov. Hr H. fann nyligen också tidpunkten inne för statskassans anlitande för monopoliseringsplanerna, i det han hos k. m:t ingick med begäran om statsbidrag av 12,000 kr. till praktiskt ekonomiska undersökningar, avsedda att utröna "den svenska varudistributionens organisation och kostnader". K. m:t har naturligtvis bifallit hr Heckschers begäran.

Att de judiska storfinansherrarna nu anse tiden inne för att med "demokratiens" benägna hjälp genomföra sin djärva plan på varudistributionsmonopol, ligger i öppen dag. Taktiken synes komma att bli ungefär densamma som vid skapandet av de sorgligt ryktbara monopolen på sprit och tobak. Den Heckscherska kommitténs främsta uppgift blir tydligen att på känt manér bevisa att varudistributionen, organiserad efter kooperatistiskt mönster, ställer sig betydligt billigare än vid fri handel och alltså ur konsumenternas synpunkt är att föredraga framför den senare. Och så få vi naturligtvis en stor, i detalj utarbetad "vetenskaplig" plan för varudistributionens organisering efter de principer, som passa de judiska rovriddarna här i landet!

Hr Heckscher et consortes borde innan de inläte sig på vidare spekulationer på monopolbildningar här i Sverige öka sitt vetande på området genom att utreda i vad mån de redan skapade monopolen, såsom t. ex. sprit- och tobaksmonopolen, infriat de stolta löften i fråga om billigare distribution, billigare priser samt kolossala vinster för staten etc., varmed man på sin tid lurade svenska folket att gå med på dessa. Vad konsumenterna veta, det är, att såväl spriten som tobaken efter monopolens tillkomst blivit betydligt dyrare och sämre än förut, och beträffande den stora vinsten för statskassan, är det ju numera konstaterat, att organisationen o. kontrollen inom monopolen ordnats på ett sådant sätt, att pengar, som skolat gå till statskassan, lätt och behändigt vandra till enskildas fickor. Att aptiten vuxit hos hrr kosmopoliter under deras rovridderliga framfart här i landet, är uppenbart. Ett varudistributionsmonopol, sådant man nu närmast spekulerar på, skulle kantänka bliva en ny guldgruva för vederbörande! Man får emellertid hoppas, att den svenska allmänheten, som omsider börjat vakna, i fortsättningen skall veta att på vederbörligt sätt tillbakavisa deras obscura planer.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm
Å textsida .... 25 öre mm
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. tryckeri, 1926.

Den ryska kyrkan under bolsjevikväldet.

"I en nyligen utgiven broschyr, "Den ryska kyrkan under bolsjevikväldet", ger professor Hjalmar Holmqvist en klar sammanhängande bild av bolsjevismens religionspolitik och de ohyggliga öden, som den ryska kyrkan under dessa år genomgått. Det är första gången på årtusenden en sådan förföljelse förekommit som den, vilken sedan 1917 i Ryssland pågått", skriver "Aftonbladet". Ett tillbud därtill har endast franska revolutionen visat, men medan den där huvudsakligen var riktad mot klerikalismen, har sovjet riktat sig mot kristendomen själv. Sovjets egen ortodoxa troslära, som är införd i skolorna, medan undervisning i kristendom där är förbjuden, är Marx' världsåskådning d. v. s. den judiska materialismen. Prof. H. uppdelar sovjets religionspolitik i fyra olika led vilka återgivas sålunda:

Det första ledet i sovjets religionspolitik var lagdekretet av den 23 januari 1918 om kyrkans skiljande från staten och från skolväsendet. Däri förklaras kyrkans egendom nationaliserad; de lokala sovjet fingo bestämma över kykobyggnaderna. Många kyrkor inrättades till skolor, folkets hus, biografer, klubb- och danslokaler. Men till större delen fick dock kyrkan behålla sina lokaler för gudstjänstbruk, och dekretet hade erkänt varje religionssamfunds rätt att öva sin kult, om den ej strede mot det allmänna. Dekretet borttog religionsundervisning från statens skolor men tillät privat religionsundervisning. Redan samma år utbröt emellertid det antirevolutionära kriget. Ryska kyrkans patriark Tichon i Moskva fann sig manad till en protest mot den terror bolsjevikerna härvid utvecklade; åtskilliga präster togo de vitas parti. Bolsjevikerna svarade med den första prästförföljelsen. Enligt deras egna uppgifter avrättades 1918 och 1919 28 biskopar och 1,215 präster; därtill komma de mördade; klostren indrogos; över huvud all religionsundervisning åt personer under 18 år blev förbjuden.

Den jäsning och de religiösa demonstrationer prästförföljelsen väckte bland massorna föranledde Lenin att ändra sin hållning. Han lät 1921 avblåsa förföljelserna. Han understödde en lågkyrklig demokratisk riktning inom kyrkan, "den levande kyrkan". Det program den utfärdade; liknar mest ett protestantiskt reformprogram. Gudstjänsterna skulle förrättas på folkets språk, församlingen välja präster, skolväsendet höjas och kristendomsundervisningen byggas på evangelierna, bolsjevikiskt tolkade. Men den ortodoxa kyrkan visade sig ha mer kraft kvar än man väntat. Den nya kyrkans katedraler stodo halvtomma, medan massorna trängdes i de rum, som ännu voro överlåtna åt den ortodoxa. Den nya kyrkan splittrades i separatkyrkor, den ena mer bolsjeviserad än den andra, och förföll därmed samtidigt.

Med Lenins försvagande och avträdande inträdde den tredje fasen i bolsjevismens religionspolitik. Den judiske Sinovjev fick makten och övergick till en klart religionsfientlig politik. Led vid missgreppet att ha understött en svag kyrkobildning, lät rådsregeringen förklara, att om man förut fört krig mot poperna, skulle man nu föra en kamp mot Gud själv. Över det väldiga riket igångsattes en religionsfientlig propaganda, som i smaklöshet och vidrighet saknar motstycke i historien. Lärjungar i skolorna, som förklarat sig tro på Gud, kuggades; belöningar utsattes åt lärare, som hittade på de effektfullaste metoderna i ateistisk undervisning. Med statsunderstöd utgavs en skämttidning "Den gudlöse", som firade orgier i osedliga skämtteckningar över bibliska och religiösa ämnen. Gatuprocessioner och teaterstycken ägnades åt samma propaganda. En ny tolkning av lagen för religiösa kultgrupper skärpte straffen för religionsundervisning och fullständigade den religionsfientliga statens herravälde över kyrkorna.

Naturliga mänskliga känslor reagerade mot den grova ateistiska hånpropagandan. Det visade sig enligt Holmquist efter två år, att den ännu grundligare misslyckats än den förra prästförföljelsen. De romerska och lutherska kyrkorna, som under förföljelserna lämnats i fred, gjorde stora landvinningar; under 1923 växte i Kijevguvernementet evangeliska och baptistiska församlingar från 60 vid årets början till 143 vid dess slut. Den ateistiska propagandan på landsbygden väckte en våg av apokalyptik. På sina ställen uppvaknade gammal paganism, och groteskt är att höra som bevis på inträdd förvildning, att en folkgrupp, tseremisserna, mellan Volga och Kama, återgått till en hednisk kult och förrätta offer till de heliga trädens andar. Slutligen sammanslöt sig vad som fanns av intelligens inom den liberala kyrkan till ett försök att upprätta den från dess bolsjevisering och närma den till den ortodoxa. Det har hittills icke lyckats; en mängd präster fasthålla alltjämt vid den av den reformatoriska synoden avsatte nye ortodoxe Moskvapatriarken.

Sovjet retirerade inför alla dessa nya rörelser. Dess tänkare läto redan 1924 frankt förklara, att den ateistiska propagandan var "ett arv från borgardömets förfallna kultur". Religionen skulle nu bekämpas vetenskapligt och med anständigt hållna läroböcker.

Det är ett stort, komplicerat och framtidsdigert problem, som i dessa märkvärdiga förhållanden upprullar sig. Hur förklara det irrationella kristendomshatet? Till en del är det otvivelaktigt ett judiskt fenomen, ett uttryck av judisk hämndlystnad; den kristendomsfientlige lärofadern Marx var jude, och den ateistiska hånpropagandan sammanfaller med Sinovjevs maktperiod.

Baron Rotschilds utträde ur franska deputeradekammaren.

Franska deputeradekammaren beslöt vid sitt sammanträde den 3 juli efter en debatt på fem timmar med 209 röster mot 86 att förklara baron Maurice Rotschilds val som deputerad för kretsen Haute-Pyrénées ogiltigt. Den utredning, som verkställts av undersökningskommissionen, gav vid handen, att baron Rotschilds skandalösa valkampanj varit något enastående i Frankrikes politiska historia. Valkretsen Haute-Pyrénées, där R. låtit uppställa sig som kandidat, är en av Frankrikes fattigaste valkretsar. Under agitationen för valet strödde Rotschild, var hans väg gick fram, massor av pengar omkring sig. Bland mycket annat lovade han, att, därest han bleve vald, upprätta en bank, där alla kretsens valmän skulle få låna pengar mot 3 proc. ränta. Men han höll varken detta eller något av de många andra löftena om att hjälpa departementet till oanat välstånd. Man har vidare icke glömt det högtidliga löfte han under valkampanjen avgav, att kretsen skulle få ärva hans förmögenhet, när han avled.

Mussolini håller efter kommunisterna

Enligt meddelande från Italien ha myndigheterna upptäckt en stor organisation med säte i Rom för bedrivande av kommunistisk propaganda. En mängd personer hava häktats i samband med den gjorda upptäckten.

Jäsningen i Sovjet-Ryssland.

I Jekaterinburgguvernementet (Ural) har, enligt vad meddelas från Moskva, exekutivkommittén förklarat tre härader i belägringstillstånd samt förbjudit alla möten under öppen himmel. Jäsningen bland arbetarna har uppstått till följd av att fabriksadministrationen vägrat godkänna ett mellan de intresserade parterna tidigare ingånget avtal om en procentuell höjning av arbetslönen samt om utbetalning av innestående löner, såväl som på grund av underrättelse om att från deras innestående löner en del kommer att avdragas för de strejkande arbetarna i England.

Kutiskeraffären — "det svåraste fall av bedrägeri på 150 år" i Tyskland.

Domen över den till Tyskland inflyttade judiske storsvindlaren Ivan Kutisker har för några dagar sedan avkunnats av domstolen i Berlin. Den löd på fem års tukthus, 4 miljoner mark i böter och 10 års förlust av medborgerligt förtroende för bedrägeri, dokumentförfalskning och uppmaning till avgivande av falskt vittnesmål. Enligt domarens förklaring hade det icke under de sista 150 åren förekommit ett så graverande fall av bedrägeri. Kutisker karaktäriseras som en lögnare, vars jämmerliga feghet icke förtjänar någon som helst mildhet.

Mussolini tar itu med den enskilda lyxen och slöseriet i Italien.

Enligt telegram från Rom har ministerrådet beslutat utfärda förbud mot tillverkning av lyxmöbler. Inga nya kaféer, konditorier eller ballokaler få vidare öppnas. Tidningarna få endast utkomma med sex sidor. Arbetsgivarna skola erhålla rättighet att förlänga arbetstiden med en timme.

"Socialisering genom kooperation".

I sitt nyligen utkomna arbete Socialisering genom kooperation, en kritisk granskning av den kooperativa samhällsteorien" skriver författaren, Tycho Wretman:

"Socialismen är en sådan företeelse bland samhällsteorierna, vilken bytt skinn oupphörligt för att kunna anpassa sig efter de olika förhållandena och därmed behålla sitt anseende bland massan. Beträffande den marxistiska socialismen kan gott bekräftas, vad som många gånger förut framhållits, nämligen att den gjort bankrutt. På den socialistiska samhällsteorien efter gammalt marxistiskt mönster tror nog ingen erfaren och reflekterande människa i vår tid. Den hårda verkligheten har gått tämligen hårdhänt fram med denna det nittonde århundradets stora, samhällsomdanande idol. Världskrigets grymma verklighet slog obönhörligt sönder denna avgud, detta monstrum av fantastiska och verklighetsfrämmande samhällsteorier. Man kan även tryggt göra det påståendet, att icke ens ledarna för de organisationer, som ha på sitt program att förverkliga de ursprungliga socialistiska samhällsteorierna själva längre tro på dem — åtminstone i sina bättre ögonblick. Visserligen finnes det socialdemokratiska arbetarepartiet kvar, som en gång företrätt de marxistiska samhällsteorierna. Med socialism i dess ursprungliga mening har denna organisation numera icke mycket att skaffa. Den är helt enkelt ett politiskt klassparti, som utför vanlig borgerlig politisk verksamhet utan den ringaste önskan eller förmåga till **omstörtning** av det nuvarande samhället. Det är för övrigt så naturligt, ty arbetaren är i det stora hela vad man kallar borgerlig. Borgarklassens levnadsförhållanden och vanor stå såsom livets största och förnämsta mål för honom.

Visserligen har för någon tid sedan den tidigt bortgångna socialistiske teoretikern, Nils Karleby, skrivit ett från kunskapssynpunkt synnerligen beundransvärt arbete, "Socialismen inför verkligheten", vari han försöker att styra det redlösa marxistiska skeppet ur bränningarna in i smult vatten. Karleby ser i den svenska socialpolitiken förverkligandet av Marx innersta läror, finner den svenska socialismen mer överensstämmande med marxismen än den tyska, och söker finna beröringspunkter melan socialekonomien och Marx ekonomilära m. m.

I få ord: han försöker på ett i många avseenden beundransvärt sätt överföra den gamle Marx till vår tid — Marx redivivus.

Med människomaterialet, sådant det är, sysslar dock icke heller Kalerby något nämnvärt.

Äro således de socialistiska samhällsteorierna icke längre så aktuella som hittills, så ha i deras ställe en annan folkrörelse, nämligen kooperationen med dess samhällsåskådning, framträtt på arenan. Sedan ett 10-tal år tillbaka predikar den högt och med gäll röst, att den bär möjligheter inom sig att omdana det nuvarande ekonomiska samhället, att avskaffa privatkapitalismen och införa det [illegible] efterlängtade tusenåriga riket. Den kooperativa hushållningsformen eller rättare sagt det kooperativa samhället skulle skänka människorna den lycka, trevnad och välstånd, som det nuvarande privatekonomiska samhällssystemet icke förmår åstadkomma i önskat omfång. Kooperationen tror sig bära marskalkstaven och påstår sig äga nyckeln till det nya lyckosamhället i sin ränsel. Besättningen på det sjunkande socialistiska samhällsskeppet uppsänder lovsånger i olika tonarter till kooperationens ära. Det är kooperationen, som kraftigast bidrager till det socialistiska samhällets införande. Kooperationen är ingenting annat än praktisk och ständigt fortgående socialisering. Så ungefär lyda de entusiastiska förkunnelserna om kooperationen från de kvarvarande socialistiska idéanhängarna."

Författaren undersöker därefter, om det kooperatistiska samhällspatentet är fotat på verklighetens grund, om det räknar med människorna sådana de äro eller om man i detta fall liksom i alla andra samhällssvärmerier räknar med dem sådana man tycker att de borde vara. Han kommer till resultatet, att det senare är förhållandet och att den kooperativa samhällsåskådningen endast är en hypotes, en dagslända, som tämligen snart måste duka under för den hårda verkligheten.

Bliv medlem av Föreningen Mot Monopol!

Följande uppseendeväckande de högst aktuella böcker:

Bergtagna
Kr. 3:—

En ropande röst i öknen
om det judiska världsherradömet **Kr. 0:75**

Förlåten faller
eller Zions Vises Hemliga protokoll **Kr. 4:—.**

Sändas mot postförskott, Om Ni tillskriver

BOKFÖRLAGET
Box 65, Härnösand.

Herrar-Obs.!

Realisation
till enormt låga priser
pågår denna vecka.

Ex: helsfdenslipsar,
som kostat upp till
7:50, slumpas till 1:50.

Hagmans Herrekipering
Sveavägen 108
(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

Annonsera i NATIONENS ANNONSÖKEN!

LÄS — SPRID

Socialisering
genom
Kooperation
av
TYCHO WRETMAN.

Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.
Pris kr. 2.—.
Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.
Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

Läs boken

På Ökenstig.

Av Th. Stalheim.

Boken stöder sig på de mest vederhäftiga källor och klarlägger germanismens förhållande till senare tiders kristendom.

Omdömena om denna bok ha varit genomgående goda. "En monumental bok, en stege för svenska folket". — "Ett ord i sinom tid; boken förtjänar läsas av gammal och ung". — "En intressant bok; skildringen är fängslande". — "En rekapitulation ända från hedenhös; boken kan sålunda väl tjänstgöra som lärobok". — "Väckande och värdefulla uppslag, frisk och sund andlighet; boken förtjänar den vidsträcktaste spridning". — "Få böcker ha givit, vad denna bok gav". Se där några omdömen i sörsta allmänhet.

I "Lunds Dagblad" skrives: "På Ökenstig" är ett ytterligare bevis, dokumenterande förf:s nobla, koncisa och därtill betagande stil, hans rikedom på uppslag och idéer samt hans starka konstruktiva förmåga Man läser den med stigande intresse".

Boken är försedd med åtskilliga förklarande illutsrationer samt presenterar sig i enkel men tilltalande utstyrsel. Dess pris är satt ytterst billigt, blott kr. 4:. Fås från förf:s eget förlag, adress Uddevalla.

Passa på och rekvirera!

FÖLJANDE ARBETEN som tryckts i små upplagor och icke säljas i allmänna bokhandeln kunna — så långt resp. upplagor räcka — rekvireras från EXP. AV FALU-KURIREN, FALUN, antingen mot insändande av beloppet eller mot postförskott, enl. här nedan angivna pris:

1. ABR. HULPHERS DAGBOK ÖVER EN RESA GENOM DALARNE ÅR 1757. Ny upplaga (med porträtt och biografi av Abr. Hülphers) Falun 1921. Pris 10 kr.
2. GAMMALT OCH NYTT FRÅN DALARNE. Sammanfört ur Falu-Kuriren årg. 1921 och 1922. (Tryckt i 100 numrerade ex.). Pris 7:50.
3. D:o, d:o. Ur årg. 1923 och 1924. (Tryckt i 150 numr. ex.). Pris 5 kronor.
4. VIKA, HOSJÖ OCH KORSNÄS. Sockenbeskrivning av Helmer Stuge. Falun 1924. Pris 1 kr.

Prenumerera på

National-Socialisten

Ansvarig utgivare: Birger Furugård. Skriftledare: Birger Furugård och D:r Gunnar Furugård

Prenumerationsavgift: pr år kr. 4:—, halvår kr. 2:50, för årets sista kvartal kr. 1:—.

Prenumeration sker helst å postanstalt eller hos National-Socialistens skriftledning. Adr.: Molkom.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingen på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 9 Juli 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243.
Fri biltransport.

Judarnas gudsbegrepp och religiösa åskådning.

(Forts. fr. sid. 1.)

en man talar med en annan". "Men, sade han (Jahve), mitt ansikte kan du icke se, ty ingen människa kan se mig och leva". 2 Mos. 33.

"Du är en gud som man kan se, ty, sade hon, haver jag icke här min syn i behåll sedan jag har sett honom". 1 Mos. 16: 13.

"Och de fingo se Israels gud". 2 Mos. 24: 10.

Sådana motsägelser och ett sådant vankelmod hos ett gudomsväsende är absolut otänkbart för kristligt tänkesätt, och omöjliggör ens den minsta jämförelse mellan Jahve och den gud, som Kristus för oss uppenbarat.

Den nyss nämnda tilldragelsen, då Aron förväxlade guldkalven och Jahve, synes den senare ej ha tagit alltför illa upp, ty ej långt därefter förlänade han Aron som ett bevis på företräde i Jahves tjänst framför andra judiska stamfäder en stav, som under loppet av ett dygn "grönskade och sköt knoppar och slog ut blommor och bar mogna mandlar". 4 Mos. 17: 8. Detta var sannerligen mycket på 24 timmar. Men dessutom upptäcka vi tyvärr alltför ofta i den judiska religionens gudsbegrepp sådana egenskaper som endast kunna hänföras till de allra sämsta, såsom rovgirighet, grymhet och blodtörst. I 2 Mos. 20:13 finna vi visserligen det budordet: "Du skall icke dräpa" och i 1 Mos. 9: 6: "Den som utgjuter människoblod, hans blod skall av människor varda utgjutet, ty Gud har gjort människan efter sitt beläte". Men samtidigt befaller samma Jahve att taga främmande folks länder i besittning med den anvisningen: "När Herren din gud låter dig komma till det land, dit du skall gå för att taga det i besittning, och undan för dig förjagar starka folk, heteerna, girdaseerna, amoreerna, kananeerna, perseerna, hiveerna och jebuseerna, sju folk större och talrikare än du, och när Herren din gud giver dem i ditt våld och du slår dem, då skall du giva dem till spillo. Förbund med dem skall du icke sluta och ingen skonsamhet dem bevisa". 5 Mos. 7. "Och Herren din gud skall småningom förjaga dessa folk undan för dig. Du skall icke kunna i en hast förgöra dem, på det att de vilda djuren icke måtte taga överhand emot dig. Och Herren din gud skall giva dem i ditt våld och sprida stor förvirring ibland dem, till dess de bliva utrotade. Och han skall giva deras konungar i ditt våld, och du skall utplåna deras namn ifrån jorden". 5 Mos. 7: 22, 24. "Ty min vredes eld uppflammar, och den brinner intill avgrunden...." "När jag har vässat mitt blixtrande svärd och min hand griper till det, då vill jag låta hämnd drabba mina fiender och vedergälla mina hatare. Jag skall berusa mina pilar med blod, med slagnas och fångars blod, och mitt svärd skall äta av fiendens furstars huvud". 5 Mos. 32: 22, 40—42.

Såsom vi se av ovanstående citat går judarnas gud så långt i sitt människohat och människoförakt, att han anbefaller judarna att massvis företaga fullständiga utrotningskrig mot icke-judiska folkslag, vartill han erbjuder sin medverkan, och hans enda "barmhärtighet" består däri, att han tillråder judarna att endast "småningom" slå ihjäl dessa folk, på det att de må skydda judarna från de vilda djuren. I sanning en snygg gud och ett "heligt" egendomsfolk. Detta massmördande synes emellertid ha utgjort judafolkets huvudsakliga "kultur"-uppgift under dess historiska utveckling, ty oavbrutet skildras sådana omänskliga grymheter. Det är därför ett vanhelgande av det kristna gudsbegreppet att jämnställa eller sidoordna judarnas Jahve med den ende sanne Guden, Jesu himmelske Fader.

Jahves femte bud hade också intet att betyda för detta "utvalda" och "heliga" släkte vid Jesu korsfästelse, ehuru han var en så ren och helig människa att när han ställde till dem den frågan: "vilken av eder överbevisar mig om synd?" Joh. 8: 46, så blevo de honom svaret skyldiga.

Var det Jahves stora vankelmod eller judarnas medfödda misstänksamhet som framkallade behovet av att Jahves alltid måste bekräfta sina löften och "förbund till evig tid" med en ed eller ett tecken? Ja, i 1 Mos. 9: 9—13 inneslutes t. o. m. djuren i ett förbund, varvid regnbågen fick tjänstgöra som tecken på löftets uppfyllelse. Och en alldeles särskild betydelse fick ju omskärelsens förbund, 1 Mos. 10—14, vilket endast skulle gälla judafolket personligen, såsom ett igenkänningstecken för Jahve. Detta ingrepp på människokroppen, som f. ö. står i strid med föreskriften i 5 Mos. 4: 1 "I skolen icke göra några inskärningar på eder" ger ett sken av att vilja förbättra skaparens verk. Men varför då endast förbättra det manliga könet. Var det ej lika nödvändigt för Jahve att även ha ett särskilt igenkänningstecken på det kvinnliga könet? Dock är det ett anmärkningsvärt faktum att Jahve aldrig befattar sig med den kvinnliga delen av "egendomsfolket". Omskärelsens tecken är emellertid ett oeftergivligt villkor för gemenskap med Jahve. Hans fordran härvidlag går ända därhän, att varje oomskuren man skall utrotas. Vi läsa härom i 1 Mos. 17: följande: "Jag vill upprätta mitt förbund mellan mig o. dig, Abraham o. din säd efter dig i kommande åldrar, till ett evigt förbund, att jag vill vara din gud och din säds efter dig. Detta är mitt förbund, som skolen hålla emellan mig och dig och din säd efter dig: allt mankön ibland eder skall omskäras, och I skolen omskära eder förhudskött. Och detta skall vara ett tecken till förbundet emellan mig och eder. Omskäras skall både din hemfödde träl och den som du köpt för penningar ifrån vilken utlänning som helst. Och oomskuren man, vilkens förhuds kött icke blivit omskuret, hans liv skall utrotas ifrån hans folk. Mitt förbund har han brutit."

Alla oomskurna uteslutas alltså ovillkorligen från Jahves förbund, ja han går t. o. m. så långt i denna riktning, att varje oomskuren man måste utrotas.

Således är Abrahams gud uteslutande de "omskurnas" gud. Vill alltså kristna kyrkan godtaga Abrahams gud, så blir det hennes ofrånkomliga plikt att uppfylla Jahves bud och införa "omskärelsen" på det sätt han fordrar, d. v. s. vi måste ställa oss i hans förbund "såsom judarnas trälar" ty av Abrahams "säd" äro vi ju icke. Detta är den logiska följden enligt "förbundets" ordalydelse, om vi vilja åkalla Abrahams gud och sätta likhetstecken mellan Jahve och den Gud som Kristus uppenbarat. Om vi alltså i våra kristna kyrkor tillbedja Abraham-omskärelsens gud och giva honom makt över våra själar, så är det ej alls förunderligt att vi få skörda så mycken besvikelse och så myket elände, ty vi vända oss ju till en främmande gud, som endast hatar de oomskurne. Detta se vi också tydligt därav att Jahve anbefaller, att alla icke judiska folkslag skola plundras och utrotas, och deras land tagas i besittning av judafolket. Men äro då icke dessa "hedningar" även Allskaparens verk, icke bättre och icke sämre än judarna, som röva och plundra "på guds befallning" och aldrig visat sig vara några dygdemönster.

Och vad säger Jesus om dessa av judarna så föraktade "hedningar"? Jo, han anbefaller oss ej att tillintetgöra eller förakta dem, ej heller att beröva dem deras hem och fosterland, utan i stället omvända dem till sin lära, och därmed göra dem i tanke, ord och handling till goda och heliga människobarn. I motsats till Jahves ständiga stridsrop att tillintetgöra andra folk, lyder Jesu härliga frälsbudskap så: "Gån ut och gören alla folk till mina lärjungar, lärande dem att hålla allt vad jag bjuder eder." Matt. 28: 19. "Och därav skola alla förstå, att I ären mina lärjungar, att I haven kärlek inbördes" Joh. 13: 35. Här gäller varken omskärelse eller förbund utan helt ny skapelse. "Här är icke jude eller grek, här är icke träl eler fri, ty alla äro ett i Kristi kärlek." Gal. 3: 28, 6: 15.

För övrigt kunna vi hänvisa till att Jesus själv tog avstånd från "Abrahams gud" i sitt uttalande: "Gud är icke de dödas, utan de levandes Gud, I faren alltså mycket vilse." "Hör Israel, Herren vår Gud är allena Herre." Mark. 12: 27, 29.

Judarnas förakt för människoliv och dess okränkbara rättigheter utanför deras egna områden tog sig ofta uttryck i de mest barbariska former, varvid varken barn eller kvinnor skonades fr. grymheter. I Dom. 12: 5, 6 och 19: finna vi bl. a. talande bevis härför. I ena fallet "slaktades" fyratiotvåtusen människor vid Jordans färjställen och i det senare fallet tilldrog sig i den Benjamitiska staden Gibea en avskyvärd handling. Under det att männen i denna ruskiga affär till varje pris skulle skyddas mot övervåld från några perversa vällustingars råhet, kastades utan betänkande den egna dottern jämte en annan kvinna utanför porten för att skändas, varefter den ena sönderskars i stycken av sina egna anhöriga. Återkommande till judarnas uprepade "förbund" med Jahve så är det för oss kristna otänkbart att en allsmäktig och helig Gud skulle finna sig förnlåten att överhuvudtaget sluta några personliga förbund med en liten hop syndiga människor, som i sina handlingar aldrig visat sig vara bättre, men väl sämre än många andra, dessutom är det ännu otroligare att den ende sanne Guden skulle med en ed ha stadfäst något dylikt. Vi erinra oss här Jesu ord: "I skolen alls icke svärja, varken vid himmelen eller jorden, utan edert tal skall vara ja, ja, nej, nej. Matt. 5: 34, 37. I kristendomen har alltså "eden" ingen hemortsrätt. Hela judafolkets historia, enligt G. T. är ett sammanhängande utvecklingsskede av bedrägeri, rov, grymhet och erövringslusta gentemot alla de folkstammar med vilka det kom i beröring under sina vandringståg. Och allt detta skedde på Jahves befallning och med hans välsignelser. Hela detta folks utveckling, från träldomen i Egypten, nomadlivet i öknen och fram till den bloddrypande offerkulten i Jerusalems tempel, vittnar om tidsskeden då blodtörsten aldrig stillades, då bedrägeri, list och våld skattades högre än sanningen och rättvisa, rovgirighet, grymhet och mord ägde lagligt, ja, t. o. m. föregivet "gudomligt" skydd genom Jahve.

Den sanna visheten betraktades som vansinne, samt förnuft och samvete som dårskap. Intriger och råa handlingar hade till den grad bemäktigat sig judafolket, att de mest avskyvärda våldshandlingar begingos utan tvekan med berått mod. Och för att tillfredsställa sitt outsläckliga förvärvsbegär förövades de otroligaste rövarebragder och bedrägerier mot mindre folkstammar, vilka på det grymmaste tillintetgjordes varefter deras land och ägodelar togos i besiktning på Jahves befallning och med hans "välsignelse".

Redan med Abraham slöt Jahve ett 'förbund' med fullmakt för Abrahams efterkommande att erövra land ifrån "Egyptens flod till floden Frat", från icke mindre än tio olika folkstammar, I Mos. 15: 18, 21, och i I Mos. 17: 8 heter det: "Jag vill giva dig och din säd efter dig hela landet Kanaan till evig besittning".

Dessa "förbund" förnyades med Moses, men med betydligt utvidgade landsgränser: ".. ty jag vill giva lanets inbyggare i ditt våld, och du skall förjaga dem undan för dig".

Dessa upmaningar till erövringar utföres av judarna efter bästa förmåga ända intill deras egen förskingring, som ju dock kom, trots alla givna "löften" av Jahve om besittningsrätten av Kanaan med flera länder" till evig tid". Hur grundligt man efterkom Jahves uppmaningar till erövring, skall här nedan visas.

Att slavarbetet i Egypten ej var ägnat göra judafolket godmodigt och vekhjärtat kan man nog förutsätta, och kanske man i detta förhållande har att söka utvecklingen till den girighet, slughet, råhet och hämndlystnad som behärskade detta folk, vilket till ett antal av omkring sexhundratusen man vid flykten (eller enligt de gamla hävdatecknarna: utdrivningen) ur Egypten framstormade genom öknen, spejande efter byte och fasta boplatser. 2 Mos. 12: 37. Spioneriet mot främmande folk betecknade därför första steget till förvärvande av land, och skedde detta alltid på Jahves befallning: "Josua. Nuns son sände hemligen ut två spejare ifrån Sittim och sade till dem: Gån och besen landet och Jeriko. Jos. 2:

"Och Josua sade till Israels barn: träden fram hit och hören eder guds ord. Däruppå skolen I märka att levande gud (?) är ibland eder och att han undan för eder skall utdriva kananeerna och heteerna och hiveerna och perseerna och girgaseerna och amoeerna och jebuseerna" Jos. 3: 9, 10.

Finnes någon kristlig tanke i dessa planlägningar, och kan människan för sådana ändamål räkna på hjälp och bistånd av ett heligt och rättfärdigt gudomsväsende. Genom sina spejare hade judarna i landet Kanaan funnet ett eftersträvansvärt landområde, vilket "flöt av mjölk och honung", och detta blev alltså till en början huvudmålet för deras strävan, och i detta syfte planlades överfall på byar och städer i detta land, varom det heter: "När du kommer till någon stad för att belägra den, så skall du göra honom anbud till fred. Och om han giver dig ett fredligt svar och låter upp för dig, så skall allt folket som där finnes vara skattskyldigt åt dig, och dig underdånigt. Men om han icke antager ditt fredsanbud utan förklarar dig krig (här hade ju de överfallna invånarne endast att välja mellan slaveri eller motstånd) så skall du belägra honom och Herren skall giva honom i dina händer, och du skall nedgöra allt dess mankön med svärdsegg, men kvinnorna och barnen och boskapen och allt som finnes i staden skall du taga såsom byte och äta dina fienders byte, vilket Herren din gud vill giva dig. Så skall du göra med alla de städer som äro långt avlägsna från dig. Men i dessa städer vilka Herren din gud vill giva åt dig till besittning skall du icke låta leva något som andas". 5 Mos. 20: 10, 16.

Månne man skall uppleta något så cyniskt, av människoförakt präglat uttalande på något annat ställe i hela världslitteraturen, som det man här får till livs under form av andlig uppbyggelse, under åberopande av att vara gudomlig inspiration och med anspråk på att äga kraft inom kristendomens råmärken.

"Och Herren sade till Josua: Frukta icke och var icke förfärad."

"Tag med dig allt det stridbara folket och gör dig redo och drag åstad till Ai. Se, jag vill giva konungen i Ai och hans folk och hans stad och hans land i din hand. Och du skall göra med dess konung såsom du gjort med Jeriko och med dess konung, men dess byte och dess boskap mån I byta eder emellan. Ett bakhåll skall du lägga på andra sidan om staden. Och när I haven intagit staden, så tänden eld på honom. Efter Herrens ord skolen I göra. Sen, jag har nu bjudit eder det." Jos. 8: 2—8. "Gå nu åstad ochh slå Amalekiterna och giv dem till spillo, med allt vad de hava, och skona dem icke, utan dräp både man och kvinna, både barn och spenabarn, både få och får, både kamel och åsna". 1 Sam. 15: 3. (Vilken satanisk ande ger sig icke här tillkänna. Det är rentav ohyggligt och avskyvärt.)

(Forts. i nästa n:r)

Den överhandtagande bilismen.

(Forts. fr. sid. 1).

ska litet hemma vad han talar om, är påståendet, att en bil får vem som helst köra, endast han skaffar sig den ytliga (kurs. av undert.) undervisning som erfordras. Fordringarna för erhållande av körkort äro tvärtom mycket stora, ja, numera så skärpta, att åtkilliga aspiranter efter månadslång undervisning få finna sig i att bli kuggade, för att försöka på nytt. Tala med någon av bilbesiktningsmännen i Göteborg herr Civis!

Beträffande den hänsynslösa framfarten, så vill jag ingalunda försvara densamma när jag säger, att hastigheten liggen nutidsmänniskan i blodet, ej endast hos bilisten. Det finnes f. ö. en gammal god och lärorik historia om Figaroredaktören Jörgen, som på sin tid skrev de mest skarpa och gisslande artiklar mot de hatade stockholmska "stinkstonkorna" — bilarnas namn då seklet var ungt — och deras vilda framfart. Då var det en spjuver till bilist som lyckades få den bilhatande Jörgen upp i en "stinkstånka". Och, då hände det märkliga, att gamle Jörgen istället för att som väntat var förfasa sig över den "vilda" farten, så småningom började ropa på allt högre och högre hastighet. De stackars fotgängare, som ej kommo fort nog undan, fingo hela skopor ovett, för att de ej höllo sig ur vägen....

Beträffande den nationalekonomiska sidan av saken, så är jag fullständigt ense med "Civis" att den genom bil-, bensin- och gummiimporten uppkommande oerhörda kapitalförlusten till utlandet är beklaglig och till ej ringa del ansvarig för de dåliga tider vi nu genomlida här i Sverige.

En svensk bilindustri är emellertid ej möjlig så länge våra ledande storbanker med Stockholms Enskilda i spetsen hellre finansiera den mera riskfria importen än de vilja ge ett handtag åt inhemsk produsktion. Och vi skulle redan nu kunnat haft en blomstrande industri för framställning av motorbränsle genom sulfitavfallet, om ej vår olyckliga nykterhetslagtifining allt för länge rest hinder i vägen — till glädje för de storbanker som finansiera bensinimporten.

För övrigt kunde vi redan nu haft en stor bilindustri inom landet (Ford och Chevrolet) med arbetsförtjänst för många tusental svenska arbetare, — om ej våra hrr svenska riksdagsmän mera ömmat för de danska arbetarna och den danska industrien. Var hade vi då våra skränande frihandlare med herr prolitären Fabian Månsson (äga till bilen A 7298) i spetsen

Beträffande "Cives" fyra förslag till "botemedel mot den överhandtagande bilfaran" anser jag dem för min del ganska orimliga. Förslagen synes mig smaka allt för mycket klasslag, monopol och byråkrati. Och avbetalningsformen är för många den enda utvägen att skaffa sig ett eller flera för vederbörandes verksamhet behövliga motorfordon. Härigenom löses också utan vidare frågan om säkerhet för event. vållande skador. Ty försäkring är obligatorisk vid avbetalningsköp.

Med redaktionens benägna tillåtelse torde jag få anledning återkomma och skall då till granskning upptaga frågan, i vad mån åtgärder till förhindrande av de av Civis påtalade missförhållandena lämpligen höra vidtagas.

X.

Omfattar Ni Nationens strävanden

med intresse och gillande, försumma då icke att lämna Eder medverkan för tidningens spridning genom att uppmana Edra väner och bekanta att prenumerera på **halvåret juli — december 1926!**

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 26??. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av **kontorsmaskiner** under garanti. Försäljer: **Färgband Karbonpapper** och tillbehör till **billigaste priser.**

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 2?.75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 16,
REKOMMENDERAS
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Handarbetsaffären
(Inneh. OLGA LUNDIN)
Västmannagat. 41, Tel. V. 10460.
REKOMMENDERAS.
Utför broderi, hålsöm, märkning, m. m. för hand och maskin.
Färdigsydda, uppritade arbeten i stor sortering.

Kem. Tekn. Fabr. Globens näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av bloddfattiga och svaga personer
Pröva och som själv.

Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

DAMFRISERING
Shingle
Smålandsg. 20, 2 tr, hiss.
Telefon Norr 2564.

ELEKTRISKA
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrannt genom
Östermalms Elektr. Affär
15A. NY BROGAT tel. Ö. 5280.

Dåsighet och Olust
är enligt vetenskapen bevis på dåligt blod och otjänliga ämnen i kroppen, gifter som måste rensas bort.
Fruktsalt-Samarin renar effektivt blodet, befriar magen och tarmarna från osunda samlingar, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, är välgörande för levern och njurarna.
Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring vilket sätter kroppen i god form, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Fruktsalt-Samarin.* Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Caféet
Storgatan 12
REKOMMENDERAS.

Varje sann fosterlandsvän
bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.
GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 28. Fredagen den 16 Juli 1926. Årg. 2.

Syftet med polisanmälan mot doktor Bratt.

Av dir. ADOLF ANDERSON.

Då från flera håll ingått förfrågan, vart jag egentligen syftade med min polisanmälan mot doktor Bratt, vill jag här i korta drag redogöra för syftet med ifrågavarande åtgärd.

Den strid jag fört med doktor Bratt har nu pågått i sex år och har hela tiden fullföljts efter vad jag skulle vilja kalla den legislativa linjen. Att jag på denna linje ännu ej lyckats uppnå åstundat resultat, torde i väsentlig grad bero därpå, att kgl. kontrollstyrelsen i sin skrivelse till justitiekanslärsämbetet den 28 oktober 1922 förklarat, att Stockholms Allmänna Restaurantaktiebolag är "ett enskilt affärsföretag", som kontrollstyrelsen icke äger någon rätt att inspektera. Sedan jag sålunda löpt den legislativa linjen ut, kommit har förklarat mina klagomål "icke föranleda någon åtgärd" och vid innevarande års riksdag lyckades vi icke att få majoritet för en undersökning av förhållandena, återstod mig intet annat än att försöka den administrativa linjen.

I kontrollstyrelsens härovan citerade utlåtande heter det att "de medel, som A.-B. Stockholmssystemet placerat i Restaurantaktiebolaget icke tagits av vinstmedel". I verkligheten förhåller det sig emellertid så, att ett systembolag icke har några andra medel än aktiekapitalet och vinstmedel. Några fonder få enligt lag icke uppläggas och ha icke heller inom Stockholmssystemet upplagts. Visserligen finnas där en del medel reserverade för skatter, men dessa äro till sin natur vinstmedel och få givetvis icke användas för andra ändamål än skatter. Därest nu kontrollstyrelsens här åberopade uppgifter äro med sanningen överensstämmande följer som en given konsekvens, att de penningar, som styrelsen för A.-B. Stockholmssystemet genom aktieteckning placerat i Stockholms Allmänna Restaurantaktiebolag, måste vara aktieägarnas medel. För min personliga del har jag visserligen i denna sak hyst en uppfattning rakt motsatt den, som kommit till synes hos kontrollstyrelsen, vilken uppfattning jag även förfäktat i mina skrivelser t. justitiekanslärsämbetet av den 7 nov. 1922 samt till Konungen av den 24 januari 1925. Till något positivt resultat ledde dock icke dessa båda skrivelser.. Då jag emellertid själv från början och alltfortfarande är aktieägare i A.-B. Stockholmssystemet, förelåg för mig den utvägen att få frågan utredd genom att väcka åtal mot styrelsen för egenmäktigt förfarande, och det var just som en inledning i denna riktning som min polisanmälan framkom. Överståthållareämbetets utlåtande torde också kunna anses stödja den av mig förfäktade uppfattningen, ty när Överståthållareämbetet resolverar, att aktieägarna i detta sammanhang icke ha några intressen att bevaka, måste ju detta innebära ett bestämt avståndstagande från kontrollstyrelsens mening. Blir Överståthållareämbetets uppfattning sedermera godtagen i högsta instans, är därmed fastslaget, att kontrollstyrelsen gjort sig skyldig till att hava lämnat vilseledande och lögnaktiga uppgifter till justitiekanslärsämbetet. Ett dylikt konstaterande måste utan tvivel även få mycket vittgående följder.

Av vad jag sålunda anfört framgår, att min polisanmälan ingalunda såsom dr Bratt i sina skrivelser velat påskina haft någon personlig syftning såsom uttryck för "hat", "betalning för gammal ost" etc. Dr Bratts i Nya Dagligt Allehanda uppstämda galltjut över min polisanmälan vittnade nog så tydligt om, att jag kommit att röra vid en särdeles sjuk punkt. Dr B. behagade därvid taga munnen ganska full. Det ger sig emellertid, om hans självsäkerhet skall hålla den dag frågan om de utlånade 700,000 kronorna i Stockholms Allmänna Restaurantaktiebolag kommer att upptagas till undersökning.

Den franska krisen.

En europeisk statsallians mot det internationella ockrarekapitalet?

Utgången av den stora interpellationsdebatten i franska deputeradekammaren rörande Caillaux' finansprogram, vilken gällde förtroendevotum för det nya kabinettet, Briand-Caillaux, blev den vi i vårt förra nummer förutsade. Regeringen erhöll en knapp majoritet, bestående av 22 röster. Segern vanns dock icke utan ganska betydande modifikationer i det ursprungliga regeringsprogrammet. Motståndet från å ena sidan socialisterna och kommunisterna och å den andra de konservativa var av den allvarliga art, att det i ett visst ögonblick av den upprörda 4-dagarsdebatten ansågs hänga på ett hår för den nya regeringen. Socialisternas ledare, Léon Blum, uppträdde med ett synnerl. märkligt anförande, vari han gjorde sig till talesman för den nationella idén på ett sätt, som tillvann sig alla parlamentsgruppers starka gehör och icke minst gjorde intryck på yttersta högern. Under framhållande, att regeringens finansprogram, som stödde sig på expertkommitténs förslag måste leda till ökad inflation, föreslog Blum, vädjande till kammarens patriotiska känslor, att gå in för en engångsbeskattning av kapitalet, vilken endast skulle drabba en del av den i utlandet placerade förmögenheten och icke medföra någon inflation. Slutligen uppmanade han kammaren att nu välja mellan hans eget och Caillaux' förslag, betonande att situationen nu tvingade till snabb handling. I sitt svarstal påvisade Caillaux, att det av Blum framlagda förslaget var orealiserbart och att det skulle medföra en nedsättning av räntan på statsobligationerna, som högst betänkligt skulle skada franska statens kredit. Han var emellertid redo acceptera Blums förslag antingen den nuvarande regeringens eller socialisternas program.

Att deputeradekammaren, ställd inför dessa bägge alternativer kom att biträda Caillaux' förslag, må vara i dess starkt beskurna form, var heltvisst ganska naturligt med hänsyn till de inom det franska parlamentariska livet influerande "intressena", som näppeligen kunde tänkas gå med på Blums nationalradikala program. Den under finansdebatten konstaterade parlamentariska situationen visar emellertid, att krispunkten för de politiska doktrinerna där nu nåtts och att den allmänna stämningen alltmera

Forts. à sid. 2.

Antisemitism och fascism i Sovjet-Ryssland.

Brev till NATIONEN.

Reval i juli 1926.—

Att antisemitismen i ett land, där vid styret sitta män sådana som Bucharin, Apfelbaum, Bronstein Rosenfeldt, Scheinmann, Radek, tillsammans med georgiern Djugaschvilli, polacken Dserjinski samt lettern Smilga kan vinna terräng, är tvivelsutan ett märkligt tidens tecken. Inte skulle väl denna judiska regering tillåta några yttringar av antisemitism i landet, vilken förfogar över en tillräckligt vidlyftig statspolitisk förvaltnings-(tjekans)-apparat för att kunna döda varje antisemistisk rörelse i dess linda! Folket, som hålles i fjättrar av sådant slag, som det inte känt sedan livegenskapens dagar, kan väl inte ens drömma om att hysa fientliga tankar mot de maktägandes trosförvanter. Och ändå.. Ändå har helt plötsligt den judiska frågan kommit att bli aktuell i Ryssland.

Först var det "Kommunisten", det ukrainska kommunistiska partiets och regeringens officiella organ; sedan kom "Pravda", partiets centr. kommittés organ o. därpå "Biednota", en tidning, som av partiets centr. kommitté utgives för bönderna. Alla började röra vid den sjuka frågan, som alltid utgjort en böld på Rysslands kropp. Den omedelbara anledningen var, att sovjetregeringen fördelat en stor del av jorden i Ukraina och Krim till de judiska kolonisterna. "Biednota" (22 maj) offentliggjorde en artikel under rubriken: "Varför få judarna Krim och vi Sibirien?" Tidningen framhåller, att frågan riktats till dess redaktion av en bonde i Smolensk-guvernementet Artemij Michailov. Andra bönder ha även börjat diskutera densamma. Det slumrande nationella hatet börjar vakna. Varför är det så, att judar få sina jordlotter i Krim, där i forna tider tsarer och furstar rekreerade sig i sina präktiga palats, dit nu arbetare och bönder resa för att vårdas och vila ut? Judarna få jord — medan Sibirien, en förvisnings- och straffarbetsplats i forna tider, nu lämnas åt ryssar".

I samma tidning ger en av det kommunistiska partiets judiska sektions ledare Meresjin följande uppgifter om den judiska kolonisationen:

"Under 1925 ha 22,850 judiska familjer eller 112,151 personer anhållit att få jord ur koloniseringsfonden. Under 1926 väntar man att minst 30,000 familjer eller 150,000 personer komma att anhålla om jordlotter. Judarna utvandra huvudsakligen från Ukraina, Vitryssland, Gomel, Pskov, Smolendsk och Briansk guvernementen. Tillsvidare ha 10,180 familjer flyttat över till nya ställen. Den största delen av de bland de judiska nybyggarne fördelade jordlotterna ligga i ett av ständig torka lidande område. Ett flertal jordområden äro vild stepp eller aldrig odlad mark. I Vitryssland äro fördelade endast sumpmark och moras. Det är ej bättre ställt med områdena på norra Krim, där det sällan regnar och där "Solontsi" (saltsteppen) är härskande. Ett nytt område på 150,000 har, som just har ställts till de judiska nybyggarnes förfogande gränsar till en halvöken och lider fruktansvärt av torka".

Denna uppenbarligen högst tendentiösa o. färgade förklaring gjordes naturligtvis för att lugna bönderna; men dessa torde näppeligen låta lugna sig därmed, utan komma fastmera deras misstankar och hat mot judarna att stegras.

Å andra sidan lämnar Meresjins förklaring i sin cynism intet övrigt att önska. Att sovjetregeringen med denna sin koloniseringspolitik, som föres med hjälp av de rika amerikanska judarna, utsätter judarna för det ryska folkets vrede, bryr den sig ej mycket om. Nu umgås man med tanken att proklamera en oavhängig judisk republik i Krim. Att så verkligen är fallet, framgår tydligt av en artikel i "Kommunisten", som berättar, huru bönderna satt eld på en kollektivt driven judisk egendom i Berditjevs härad.

Till de judiska kolonisterna fördelade man jorden i byn Ivankovtsi, där bönderna själva ledo av jordbrist. Bönderna hade endast 0,6 har per man, medan den vanliga normala jordlotten i samma härad är i medeltal 1 har. Jorden fördelades från regeringens reservfond, vilken ursprungligen var avsatt för experimentalfält. Judarna fingo emellertid 2 har vardera. Det säger sig självt, att redan denna fördelning, när bönderna inte hade mera än 0,6 har, verkade som en ren provokation. Följderna blevo mord, mordbränning och plundringar hos judarna, till vilka brott lokalmyndigheterna förhöllo sig alldeles passiva. Ej ens efter det

Forts. à sid 3.

Sveriges äldsta bebyggare.

(Forts. och slut fr. föreg. n:r).

Under tredje stenåldersperioden, Ancylus- eller benknoteperioden (7,000—5,000 f. Kr.), trängde människan fram över nästan hela Nord-Europa (i små skaror av fiskare och jägare). Benknotefynd ha gjorts i Finland och t. o. m. i nordligaste Skandinavien. Arkeologen Kossina har i Nord-Tyskland gjort skelettfynd (med bibehållna skallar) från denna period och därvid funnit både lång- och kortskallar. Ansluter man sig till Montelius skulle alltså ett kortskalligt folk invandrat senare. I Skandinavien har ej något skelettfynd av arkeologiskt bevisvärde gjorts från denna period, men på Själland har en dansk arkeolog funnit två skelett från denna epok, vilka uppvisa paleolitiska (alla kända paleolitiska raser i Europa voro långskallar) drag, och varav det ena med all säkerhet tillhör Cromagnon-rasen. Dessa för Montelius okända fynd visa riktigheten av Montelius' tidigare framförda hypotes, att Sveriges urinvånare måste tillhört Cromagnon-rasen. Montelius hade själv som bevis anfört den från Skåne till mellersta Sverige avtagande kortskalligheten hos befolkningen, som påvisats av antroprologerna Retzius och Fürst med skallematerial från tredje årtusendet f. Kr. Om de, som efter istidens slut invandrade hit, varit våra förfäder, borde sådana namn som de på sjöarna i Sverige vara förklarliga ur vårt språk. Prof. Hellquist har funnit att alla sjönamnen med undantag för de lappska och finska äro av svenskt ursprung. De äldsta invandrarna invandrade icke hit i egenskap av germaner. De voro germanernas förfäder. Under tredje stenåldersperioden — Ancylustiden — var som bekant Östersjön en insjö, Ancylussjön, i det Jylland och Skåne voro landfasta och Syd-Sverige låg mycket högre än nu. Cirka 5,000 f. Kr. inträffade emellertid en sänkning av Syd-Sverige och en höjning av Mellan-Sverige (Östersjön stod under Ancylus-tiden i förbindelse med Västerhavet förmedelst ett smalt sund över mellansvensk-sjöarna. Golvströmmens varma vatten strömmade in i Östersjön och nu bildades det s. k. Litorinahavet med salt vatten och bebott av ostron m. fl. ätliga skaldjur. Bebyggelsemöjligheterna ökades med de förbättrade klimatiska förhållandena och övriga gynnsamma omständigheter. Kraftig kolonisation skedde i Ost-Jylland, på danska öarna samt i södra och västra Sverige. Efter de stora fynd av musslor som gjorts kallas denna fjärde stenåldersperiod (5,000—4,000 f. Kr.) även Kjökkenmøddingetiden. "En nomadkultur av fiskare och jägare, vilka lärt sig bearbeta flintan bättre", är Nermans omdöme om denna tid. De för perioden karaktäristiska flintverktygen har man, vad Sverige angår, funnit i mängd i Skåne och på västkusten. Denna flintyxekultur har i övrigt avsatt spår över så gott som hela norra Europa. Efterbildningar i andra stenarter förekomma längre norrut. Den äldre benknotekulturen fortlevde där. Man har från denna period (fjärde stenåldersperioden) funnit både lång- och kortskalliga skelett i Skandinavien. Forskarna äro ej ense om, när kortskallarna först uppträdde. Arkeologen Kossina anser, att kort-

Forts. à sid. 2.

En ny judisk international.

Dess uppgift: Att bekämpa fascismen.

Den för någon tid sedan bebådade sammanslutningen av Europas intellektuella mot facismen har nu enligt vad meddelas från Wien blivit verklighet. Vid ett i dagarna där hållet möte beslöts att bilda en internationell kommission "för fascismens bekämpande". Kommissionens säte blir Wien.

Tillgripandet av denna åtgärd, vartill planen högst sannolikt utkläckts hos frimureriets Stor-Orientlog i Paris, bevisligen organisatören av de misslyckade upprorsförsöken och mordkomplotterna mot Mussolini o. hans välde, visar den nervösa ängslan, som gripit de kosmopolitiska kretsarna inför de europeiska folkens begynnande nationella uppvaknande. Det skall otvivelaktigt bli av ett visst intresse att se, i vilken utsträckning "intellektuella" här i landet skola nappa på kroken. Att de icke äro sena att flyga på t. o. m. det allra mest magra bete, blott de därmed tro sig kunna gardera sina gynnade platser vid Mammonsgudens fot, därom vittnade på ett sorglustigt sätt de 150 "intellektuellas" offentliga klagolåt över Högsta Domstolens "orättvisa" dom över hr Isaac Grünewald. Här blir tydligen en "positiv" uppgift för det frihetsträngtande Dagens Nyheter att sysselsätta sig med, sedan nu det segslitna parlamentariska spörsmålet lyckligt och väl avfärdats

Förre nedrustningsministern fordrar "klara besked"!

Hr Per Albin Hansson, vars bragd att hava genomdrivit det landsförrädiska nedrustningsbeslutet tydligen gått honom åtskilligt åt huvudet, höll för några dagar sedan ett politiskt tal i Skellefteå varvid han på känt manér gav uttryck för sin demokratiska vrede över den nya regeringens förment ådagalagda bristande förvarsovilja. Hr Hansson hade i en liberal tidn. läst, att det mellan kontrahenterna i regeringen skulle föreligga en klar överenskommelse, vari bl. a. ingick "frågan om ett uppskjutande av tidpunkten för andra övergångsperiodens ikraftträdande i enlighet med liberala förslag för tillgodoseende av försvarets effektivitet". På förfrågan, vad detta yttrande hade att betyda, hade hr H. av regeringsorganet fått det snäva svaret: "Det kommer eder intet vid". Detta var dock förmer än hr f. d. nedrustningsministern kunde tåla. I ängslan över att hans gärning som kungl. maj:ts minister på något sätt skulle kunna komma att äventyras fordrar han nu i folkets namn "klara besked".

Hr Per Albin Hansson skall helt säkert en gång få "klara besked", därom kan man vara förvissad, när blott Sveriges folk, som nu hålles fånget i lögnens bojor, kommit till full ihsikt om det skamlösa bedrägeri han i främmande intressens tjänst begått emot det.

Judarnas gudsbegrepp och religiösa åskådning.

För Nationen av J. L.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

"Och då Israel hade slutat att döda alla som bodde i Ai, på fältet och i öknen, där de hade förföljt dem, och de allesamman hade fallit för svärdsegg ända till sista man, vände Israel tillbaka till Ai och slogo det med svärdsegg. Och alla de som föllo på den dagen, både män och kvinnor, voro tolvtusen eller allt folk i Ai. Och Josua drog icke sin hand tillbaka, vilken han hade utsträckt med spjutet, förrän han hade tillspillogivit alla inbyggare i Ai. Allenast boskapen och det plundrade godset utur staden behöllo Israeliterna såsom byte, efter Herrens ord, såsom han hade bjudit dem. Och han lät upphänga konungen i Ai i ett träd ända till aftonen, och då solen hade gått ned befallde Josua att man skulle taga hans döda kropp och kasta honom vid ingången till stadsporten. Därefter byggde Josua åt Herren Israels gud ett altare på berget Ebal, såsom Moses, Herrens tjänare, hade bjudit Israels barn, såsom skrivet står i Mose lagbok, ett altare av ohuggen sten, varöver järn icke hade blivit lyft, och de offrade därpå åt Herren brännoffer och slakt-

(Forts. à sid. 4.

Den 16 Juli.

"Föranleder ingen åtgärd".

Efterhand som vårt folk närmare börjar granska den ideella härlighet "demokratien" lyckliggjort det med, framstår allt tydligare, att dennas värde består mera till namnet än gagnet. Fraserna verka visserligen till en tid, men en dag är deras ihålighet genomskådad. Faktum kan ej längre överskylas, att de kosmopolitiska herrarnas storartade gåva till svenska folket, "frihet, jämlikhet och broderskap" var en dunderbluff, med vars tillhjälp de behändigt lyckades kasta den gamla regimen över ända för att i stället etablera sig själva som den diktatoriska maktutövaren i det suveräna folkets namn. Att alla de tre nämnda begreppen, "frihet", "jämlikhet" och "broderskap" i detta nu mindre än någonsin i Sveriges rike äro tillfinnandes, står tydligt för envar, som har ögon att se med Den nyvunna friheten illustreras bäst av statens åtagna gäldenärskap till den judiska storfinansen å räntebärande c:a 2,000 miljoner kronor, broderskapet existerar knappast annorstädes än i de kosmopolitiska avisornas spalter och vad jämlikheten beträffar, är denna ävenså en illusion av det mest upphöjda slag. Endast cynikern kan överhuvud den dag som är tala om jämlikhet i Sveriges land. Tidigare försökte dock samhällsinstitutionens högste vårdare och väktare i regel att på lagens grund tillämpa likhetsprincipen, men nu, sedan "frihetsmännen" lyckats förverkliga sitt system, är det fullständigt ute med likheten inför lagen. För den stora massan av svenska medborgare gälla visserligen alltjämt rikets lagar och förordningar till efterlevnad; när det är fråga om de exclusiva kretsar, som i demokratiens namn etablerat sig som osynliga härskare i vårt nutida samhälle, betyder dock lagen intet, allt är dem tillåtet, t. o. m. de uppenbaraste brott mot grundlagens och den allmänna moralens bud.

Det är heltvisst mot bakgrunden av detta här omnämnda förhållande som alla de påvisade olagligheterna och missförhållandena inom det Brattska spritmonopolet liksom myndigheternas underlåtenhet att beivra desamma äro att se. — Ett belysande exempel på den under kosmopolitismens hägn rådande "likheten" inför lagen. Medvetandet härom gör sig även allt tydligare förnimbart inom alla samhällsklasser. Man får ideligen höra yttranden bland allmänheten sådana som "Bratt går icke att fälla, vad han än låtit komma sig till last, ty han har storfinansens herrar, Wallenbergarna och Bonnier, bakom sig, och dessa äro icke villiga att offra honom, och alltså kommer han att sitta". Givetvis har den allmänna meningen utanför den köpta dagspressen rätt däri, att dr Bratt den stund som är sitter kvar på sin tron tack vare sina höga beskyddare inom den storfinansiella kretsen, men den tager miste, som tror, att den grund, som bär upp hans gyllene tron, i denna stund är att räkna till det solidare slaget. Den är snart färdig att falla samman. Reaktionen mot de kosmopolitiska tyrannerna har på allvar börjat bryta fram, intet förmår längre att hindra den. Man spjärnar i det längsta emot, helt naturligt förresten, men en dag är det slut med motståndskraften. Den stora uppgörelsens timma skymtar redan i en nära framtid. I kraft av den undantagsställning utanför lagen, som förunnats vederbörande, har dr Bratt hittills visserligen kunnat freda sig mot alla angrepp och bevara sin ställning som oinskränkt härskare över den luckrativa sprithanteringen. Alla de skrivelser, som ingivits till kungl. maj:t, J. K. och J. O. m. fl. myndigheter, hava tillbakavisats med orden "föranleder ingen åtgärd" — en formulering, som blivit till ett bevingat skämtuttryckt man och man emellan. Som kunde väntas blev detta "föranleder ingen åtgärd" också Överståthållareämbetets svar på direktör Adolf Andersons nyligen ingivna framställning till ämbetet om åtal mot doktor Bratt för egenmäktigt förfarande vid användandet av de 600,000 kronor i Aktiebolaget Stockholmssystemet för aktieteckning i Stockholms Allmänna Restaurantaktiebolag.

Det av statmakten samt alla dess underordnade myndigheter och organ tolererade svindelsystemet i dr Bratts spritmonopol utgör en den mest drastiska illustration till den rådande korruptionen i vårt nutida svenska samhälle. En jämförelse med förhållandena i Norge visar, huru mycket längre vi äro komna i utförsbacken än våra forna unionsbröder, hos vilka ännu en viss ansvarskänsla o. månhet om lagens helgd synes vara tillfinnandes. Ett sådant förhållande som att stortinget nu allvarligt överväger förre regeringschefen Berges ställande inför riksrätt för att hava överträtt sin lagliga befogenhet och använt statsmedel visst syfte utan att folkrepresentationen beviljat anslaget, vittnar givetvis om, att den allmänna moralen inom ansvariga kretsar i Norge står på ett helt annat plan än hos oss, där tydligen allt är tillåtet för de "vissa kretsar". Naturligtvis är det något i och för sig högst betänkligt, att ett statsråd utan fullmakt därtill använder av statens medel; i jämförelse med allt vad som opåtalt tillåtits dr Bratt ifråga om självständiga "dispositioner" av statsmedel, framstår dock otvivelaktigt hr Berges förseelse, för vilken han nu skulle ställas inför riksrätt, som en ganska obetydlig sådan. För att nu hålla oss till det av direktör Anderson senast påtalade fallet inför Överståthållareämbetet, då dr B. utan vederbörligt medgivande använt statsmedel till mycket betydande belopp för aktieteckning i ett annat bolag, innebär detta som envar måste inse en egenmäktighet utan like, som det fordras en sällsynt grad av fräckhet för att överhuvud våga bestrida. Den ordkonstnärlige spritdoktorn liksom hans många beskyddare inom storfinansen, politiken och den högre ämbetsmannavärlden i vårt land böra dock besinna, att förfarandet faller under den paragraf i lagen som handlar om "lägger sig någon Konungens befallningshavande i ämbetet". Här har det emellertid fått gå därhän, att den av alla parter så ivrigt beskyddade doktorn lagt sig riksdagen i ämbetet, då frågan lagenligt först skolat behandlas av statsutskottet för att därefter bli föremål för omröstning i kamrarna. Och icke nog med den brottslighet och den skada som genom det ifrågavarande fallet direkt kunnat vållas staten, samtidigt har genom den verkan exemplet haft i ödesdiger grad medverkats till den allmänna moralens sänkande och det lagliga samhällets sönderbrytande — vilket ju är ett av kosmopoliternas högt åstundade mål! —, då därmed skapats ett prejudikat, att allt är möjligt och tillåtet för den, som sitter inne med den nödiga portionen fräckhet, blott han har "de mäktiga beskyddare" bakom sig.

Det är på hög tid, att de högsta väktarna av den svenska lag- och rättsordningen göra klart för sig sina plikter enl. författningen och handla därefter, försåvitt de icke helt vilja gå förlustiga förtroendet från allmänhetens sida. Vårt folk har vid det här laget fått nog av kosmopolitisk laglöshet!

Liberala spekulationer på antifascistdiktatur.

I vårt föregående nummer återgåvos under rubriken "Planer på regeringsmaktens stärkande?" vissa märkliga yttranden, som framkommit i liberala landsortstidningar och som syntes tyda på att man inom det liberala högkvarteret började umgås med planer på en stärkning av regeringsmakten på bestående plutokratisk-demokratisk grund såom ett värn mot en befarad eventuell nationalistisk rörelse. Vår förmodan, att de liberala landsortsbladens spekulationer vore att betrakta som förelöpare för en mera auktoritativ utläggning av ämnet å högsta ort, besannade sig snart. Någon dag senare stod nämligen under rubriken "Mystifikationer" att läsa en redaktionell artikel i det ledande liberala organet Dag. Nyheter, vilken lämnar nog så tydliga vittnesbörd om den ängslan, som gripit de landsförrädiska o. folkfientliga kretsarna inför den tämligen oförbehållsamma opinion i nationell anda, som här på sistone börjat göra sig hörd.

Efter att hava givit sin egen stolta skapelse och avkomma, parlamentarismen med dess många alltför kända brister, åsnesparken såsom en styrelseform, som icke under alla skiften och i varje fall ej i den stund som är motsvarar det folkliga kravet på styrelseform, övergår tidningen till ett sympatiskt omnämnande av de tillfälliga, vidgade fullmakter, som i olika länder på parlamentarismens bekostnad förlänats regeringarna och som varit nödvändiga till förhindrande av ännnu värre onda. Mellan raderna får man så läsa en rekommendation till svenska folket att följa denna samma väg, som i andra länder förmenas hava varit till stor nytta. I slutet av artikeln heter det:

Med hjälp av den kortfristiga "diktaturen" slipper man undan den verkliga, som inte låter föreskriva sig villkor. (!) Det förefaller som vore det fördelaktigt val mellan två onda ting, när tiden artat sig så att det blivit nödvändigt att välja. (!) Det goda har det för övrigt med sig att man äntligen får bevis på att parlamentarismen inte är den stränga och stela förhandlingsordning, som man velat göra den till. I själva verket har den både anpassningsförmåga och en viss fördomsfrihet i valet av arbetsformer. Det visar sig bäst när påfrestningen kommer.

Dessa här återgivna rader visa så tydligt som gärna tänkbart, vart den i vårt land numera styrande kosmopolitiska sfären, som har Dagens Nyheter som sitt mest autoritativa språkrör, i verkligheten syftar med sina planer på regeringsmaktens stärkande. Man vill gardera sig mot eventualiteten av en nationell resning mot de kosmopolitiska förtryckarna genom att sörja för tillkomsten av en regering med vidgade fullmakter, som "man" fått vara med om att bestämma. Att Dagens Nyheter med sin diktatur syftar till en sådan, grundad på status quo i fråga om maktens utövande d. v. s. en diktatur med fullmakter av husen Wallenberg och Bonnier, under deras ledning och inställd i deras tjänst, ligger i sakens natur. För slik diktatur betackar sig dock svenska folket. Detta har haft nog av vederbörandes i demokratiens och parlamentarismens namn utövade hemliga diktatur.

PRESSKONSERTEN

Offentlighetens ljus över mutaffären i Tobaksmonopolet!

Den i förra numret omnämnda, nyl. avslöjade mutskandalen vid Tobaksmonopolet, som strax väckte åtskillig uppmärksamhet i en del av dagspressen, visar man sig där nu mycket angelägen att söka begrava i glömskan. Det blev med ens så tyst i tidningarna, vilket väl förklaras av det kända förhållandet, att chefen för monopolet är ingen mindre än en medlem av huset Wallenberg. "Köpmannen" beklagar ur sakens synpunkt detta nedtystande. Tidningen skriver:

Dagspressen har allmänt tagit upp saken men synes ha haft synnerligen svårt att få klara besked vid intervjuerna med de tystlåtna parterna i målet. Det ser nästan ut, som om man på sina håll vill ha saken betraktad som en inre angelägenhet med affärssekretess över sig. Men detta får icke ske! Skall det vara någon mening med den apparat, som satts i gång för bekämpande av mutsystemet, så får man icke låta utredningen fastna i de portgångsdrivor, som bildas av allsköns hänsyn och misskund. Hellre då börja med att statuera ett kraftigt, varnande exempel, därvid följande det gamla ordspråket: "det är lättare dämma i bäcken än i ån". Alltså: offentlighetens fulla ljus över varje avslöjad yttring av mutsystemet! Ingen misskund vare sig med mutkolvar eller bestickare! De äro båda så farliga för ett sunt affärsliv, att de måste bortopereras genast i varje misstänkt fall. Må det svida på sina håll! Det svider dock gott för den svenska affärsorganismen i dess helhet.

I detta "Köpmannens" uttalande instämma vi helt och fullt. Enligt vad offentligt uttalats i en tidning skulle den mutande firman i det påtalade fallet vara Ax. Seiersen & C:o i Malmö. Allmänheten har rätt att få veta såväl om denna uppgift är riktig som vad i övrigt i saken förekommit.

Den franska krisen.

(Forts. fr. sid. 1.)

koncentreras på en punkt: fosterlandets räddn. ur det hotande fördärvet. Den seger Caillaux hemförde vanns visserligen mot mycket betydande modifikationer i det ursprungliga programmet; före omröstningen såg han sig föranlåten taga avstånd från varje tanke på parlamentets åsidosättande och förklarade sig beredd till ett vittgående samarbete med detta, erkännande kammarens rätt att i alla detaljer fastställa den av honom krävda utvidgningen av de lagstiftande befogenheterna och att även permanent kontrollera dessa. Det förtroendevotum, som antogs, innehöll ingenting om Washingtonavtalen, ej heller något om lån från utlandet eller utsträckt maktbefogenhet för regeringen. De av denna önskade fullmakterna, vilka noga precierats, skola nu inom få dagar komma till avgörande i kammaren, o. det ger sig då, om Caillaux skall erhålla den erforderliga befogenheten för att kunna föra sitt finansprogram i hamn. En chans härtill har han givetvis erhållit genom den på måndagen träffade uppgörelsen i London med den engelska regeringen rörande den franska skulden till England.

Den senaste veckans utveckling av krisen i Frankrike har otvivelaktigt kommit situationen att klarna på flera punkter. Det råder intet tvivel om, att icke den nationella tanken vinner allt starkare terräng i landet samtidigt med att stämningen mot de hänsynslösa kapitalistiska förtryckarna i Amerika växer sig allt starkare inom alla samhällslager. De 20,000 franska krigsinvalidernas i dagarna anordnade stora demonstration framför George Washingtons staty i Paris har ej kunnat undgå att göra ett visst intryck på opinionen i Amerika, och än mera torde man i Nya världen påverkats av den känslobetonade diskussion, som de senaste dagarna pågått i den franska pressen till förmån för en allians mellan Europas stater, främst Tyskland och Frankrike, till bevakande av Gamla världens intressen. I de franska tidningarna publiceras uttalanden av bl. a. den kände tyske industrimannen Arnold Rechberg, som skildrar, huru den amerikanska storfinansen sökt lägga under sig ej blott den tyska industrien utan även göra sig till herre över dess politiska liv. I Rechbergs artikel heter det bl. a.:

"Firman Dillon Read, som ej är annat än en utpost för den amerikanska storfinansen och för de amerikanska stålmagnaterna, har emitterat ett för den tyska storindustrien avsett lån. Firman placerade sitt lån till oss då den tyska industrien nått den ekonomiska krisens toppunkt, och det kommer att bli lätt för amerikanerna att göra sig till suveräna herrar över den tyska ståltrusten. Amerikanerna vilja dessutom köpa den politiska makten i Tyskland. Detta ställer sig likaledes mycket lätt. Hugenbergs organisation, som finansieras av den tyska storindustrien, behärskar 80 à 90 proc. av högerpressen, de flesta fosterländska tyska föreningar (med undantag av ungtyskarna) samt de tysk-nationellas riksdagsfraktion. I händelse av nya ekonomiska svårigheter komma amerikanerna att under hot att stoppa krediten köpa organisationen Hugenberg.

En av de ledande amerikanska finansmännen yttrade till mig: "Vi äro inte så dumma, att vi köpa den tyska storindustrien utan att också köpa den politiska makten. Men vi skola också laga att vi få Frankrike i våra händer. Först skola vi tvinga fransmännen att ratificera Washingtonavtalet. Sedan, om Frankrike ej kan uppfylla de i avtalet stipulerade villkoren, skola vi sätta oss i besittning av statsjärnvägarna. När francens fall hejdats, kommer den franska storindustrien att — liksom den tyska gjorde det — lida brist på rörelsekapital. Och det är vi amerikaner, som skola få det franska järnet och det tyska kolet att förenas".

Den möjligheten är ju visserligen icke utesluten, att den plötsligt aktualiserade frågan om en allians mellan Europas stater, främst Frankrike och Tyskland, mot den internationella plutokratins herravälde huvudsakligen kan vara avsedd som ett direkt påtryckningsmedel från Frankrikes sida till vinnande av bästa möjliga uppgörelse i skuldfrågan, men åtskilligt tyder på, att vi däri ha att se något mera än så, nämligen ett tecken på uppvaknande nationellt medvetande hos det franska folket till försvar mot de diaboliska krafter i Amerika, med säte i Newyorks Wallstreet, vilka önska ekonomiskt, politiskt och moraliskt ödelägga detsamma liksom alla övriga Europas folk. Kampen mellan den förslavande internationella judiska storfinansen o. de nationella europeiska samhällena inträder nu tydligen i ett nytt skede, där chanserna för de senare i denna stund icke synas alltför ogynnsamma i jämförelse med tidigare.

Sveriges äldsta bebyggare.

(Forts. fr. sid. 1.)

skallar redan under Ancylustiden bebott Nord-Tyskland, varför Montelius framhåller, att man bör ställa sig öppen för den möjligheten, att kortskallar redan under Ancylustidens sista årtusende inkommit i Södra Sverige liksom på danska öarna. Mycket tyder också på att Kjøkkenmøddingekulturen är en direkt vidare utveckling av benknotekulturen. Den 1918 av Lindqvist och Montelius angivna åsikten, vilken ännu ej definitivt övergivits, är att ett kortskalligt folk invandrat vid övergången till Kjøkkenmøddingetiden till norra Europa och blandat sig med landets folk. Invandringen synes ha begränsats till de områden, där goda bebyggelsemöjligheter förelågo och där förbindelserna voro bekväma såsom t. ex. Norra Tyskland, Danmark och Skåne. Detta förhållande ger enligt Montelius förklaring på det faktum, att befolkningen i Norge och mellersta Sverige är mera långskallig än i Danmark och Syd-Sverige. (Lindqvist anser, att dessa kortskallar gett upphov till Kjøkkenmøddingekulturen.)

Oavgjort är, huruvida redan under denna Nord-Europas befolkning differentierats i flera raser eller om befolkningen fortfarande antropologiskt var ganska enhetlig.

Den femte stenåldersperiodens (4,000—2,500 före Kr.) inträde markeras av en revolution på kulturens område. Fr. Orienten längs Europas kustor framträngde denna kultur, som främst präglas av den medförda kännedomen om Megatlitslipning av flintan. I övrigt karaktäreseras denna (s. k. Megalitperiodkultur) därav att åkerbruk och boskapsskötsel inkommo och att människan började tänka på ett liv efter detta. Stenmonument efter västeuropeiska förebilder ha fått giva denna tid dess namn, Megalitkulturen. Strandboplatserna övergivas o. befolkningen drager till lämpliga åkerboplatser — en fast bosättning sker. Vilka införde denna kultur? Några forskare anse, att indoeuropéer — ett ariskt folk, som erhållit sydeuropeiskt utdifferentierad väsensprägling — infört megalitkulturen, andra åter anse att ett icke indoeuropeiskt folk spritt kulturen, en tredje grupp håller före att det är fråga om ett s. k. rent kulturinflytande, som småningom spritt sig upp till Skandinavien, vilket sistnämnda dock är föga troligt. Utbredningsområdet för denna kultur har vad Sverige angår bestämts till Skånes och Väst-Sveriges kustland samt enstaka angränsande områden samt utanför Sverige mellan Oder och Elbe. Mot slutet av tredje årtusendet för Kristi födelse har dock denna kultur trängt starkt mot höga Norden, undantrångande den gamla "benknotekulturen". En tredje kulturform, som kännetecknas av en viss stenyxetyp den s. k. stridyxetypen samt av enklare gravar — benämnd "enkelgravkulturen" — uppträder även (2,500—2,000 f. Kr.) De döda lades i grusbalkar, gravarna ligga i jämnhöjd med marken eller under små kullar. Denna kulturform är en jordbrukskultur, som utbredde sig över företrädesvis de östra delarna av Sverige utom S. om västra och inre Jylland, Ostbaltikum, sydvästra Finland och delar av Ryssland.

Enkelgravkulturen står i förbindelse med liknande kulturer i Mellaneuropa. Om den kommit med ett invandrande främmande fok eller är följden av handelförbindelser är ännu en öppen fråga.

Under slutet av stenåldern (2,000—1,800 f. K.) upphävdes i stort sett motsatserna mellan de olika kulturerna — enhet inträdde både i gravformen och verktygstyper. Åkerbrukskulturen hade brutit igenom och företedde nu i stort sett samma former i Skandinavien och Nord-Tyskland (mellan nedre Oder och nedre Elbe).

Alla forskare äro eniga om att vid denna tid, vad vi kalla *germaner* utbildat sig (fullt utdifferentierats) ur den indoeuropeiska folkstammen. Utanför Skandinavien och de nämnda delarna av Nord-Tyskland funnos ganska många germanska kolonier. Befolkningen var mycket talrik, vilket man kan sluta sig till på grund av de många arkeologiska fynden. Klimatet var då (och även under en del av bronsåldern varmare än i våra dagar. Tekniskt stod germankulturen högsts bland dåvarande europeiska kulturer.

Under äldre bronsåldern (1,800—1,100 f. Kr.) utbredde germanerna sig till floden Weser mellan Elbe och Rehn.

Under yngre bronsåldern (1,100—600 f. Kr.) utvidgades den germanska bebyggelsen enligt arkeologen Kossina över nordöstra Tyskland och i väster blev gränsen Rhen (dock endast sporadisk bebyggelse väster om Weser).

Till dessa århundraden kan germanernas utdifferentiering, särskiljande i väst-, ost- och nordgermaner (i Skandinavien boende stammar) bestämmas. Germanernas antal var under bronsåldern, åtminstone vad de gamla kulturbygderna angår, särdeles stort. I tekniskt hänseende stod den germanska bronsålderkulturen högre än den yngsta stenåldern och endast Grekland och möjligen Italien nå upp i jämnhöjd därmed.

Lämna Eder medverkan
till
Nationens ökade spridning
under halvåret juli—december genom att rekommendera tidningen för prenumeration hos Edra vänner och bekanta.

Prenumeration för tredje kvartalet eller halvåret 1926 sker lämpligast genom vederbörande postanstalt. Men kan prenumeration även verkställas å tidningens expedition i Stockholm.

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar. Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniei
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.
Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T. Sö 322 56.

Frankrikes största fordringsägare som utestatts ur deputeradekammaren.

I vårt förra nummer omnämndes franska deputeradekammarens den 3 juli fattade beslut att förklara baron Maurice de Rothschilds val som deputerad ogiltigt. Den uppseendeväckande händelsens samtidiga inträffande med att Caillaux lät expediera en annan medlem av dynastien Rothschild o. hela hans anhang ur franska bankens styrelse, vittnar om att fransmännens flathet inför de judiska utsugarna och francstörtarna börjar att ge sig. Debatten i deputeradekammaren, då baron Maurices' uteslutning beslöts, var enligt vad framgår av referat i utländska tidningar åtskilligt dramatisk. Aktionärerna i anfallet i kammaren mot Rothschild voro märkligt att säga kommunisterna och socialisterna, vilket tyder på att den kosmopolitiska finansen i Frankrike är i fara att förlora den betydelsefulla intima kontakten med dess hittills trognaste bundsförvanter inom de proletära partierna. Debatten inleddes av kommunisten Renauld Jean, som vänd mot den närvarande Rothschild yttrade:

— Ni är dubbelt skyldig till korruption, ni har icke blott köpt väljare utan också deputerade (vilt larm) och ni har mutat Cluzol, som genomdrev ert val.

Rothschild reser sig och uttalar de ödesdigra orden: "Men det skedde först efter valet!"

Aldrig har, säga referenterna, ett sådant "helvetes spektakel" förekommit i franska kammaren som det, vilket nu följde.

Han tillstår! Han tillstår! ropas från alla håll. — Därefter framträder ordföranden i undersökningsutskottet och lämnar en drastisk redogörelse för huru Rothschilds agenter under valrörelsen köpt röster. Så framställer ordföranden den frågan: Har Rothschild köpt röster? Till allmän förvåning besvarar han frågan med "nej". Men därpå fortsätter han: "Det var alltid väljarna, som tillbjöd honom sina stämmor mot betalning, och när han begav sig till valmötet, spärrade man vägen för honom med bord, dignande under maträtter och drycker, så att han icke kunde komma förbi utan att "spendera". Ett våldsamt uppträde uppstod härvid mellan några kammarledamöter, av vilka den ene yttrar:

— Herr president!

— Ja!

— Är det tillåtet att giva den skurken ett par slag på skallen!

Härefter är allt förvirring under det trycksaker och papperskulor hagla genom luften, tills så plötsligt en djup tystnad inträder. Den anklagade bestiger talaretribunen.

Rothschild börjar med att försöka göra sig lustig över saken, men intet leende möter honom. Härpå sjunker han plötsligt ihop och nedlägger sitt mandat. Men som hans val aldrig godkänts, erkändes icke mandatets nedläggande utan annulerades det med 200 röster mot 86.

Rothchild utbrister härpå:

— Jag skall erhålla samma röster som sist och säger oder alltså "på återseende!" (Bifall från de moderata.)

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.

Telefon: Norr 5898. Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm
Å textsida ... . 25 öre mm
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. tryckeri, 1926.

Ännu en juderevolution i Ryssland?

Under senaste månaderna hava enligt vad från olika håll inrapporteras upprorsrörelsen inom den sovjetryska armén och flottan tilltagit i högst oroväckande grad, så att regeringen nödgats ingripa på det kraftigaste. Nyligen förklarades Sebastopol i belägringstillstånd. Krigstribunalet i Leningrad har utfärdat flera dödsdomar och låtit arkebusera soldater och andra, vilka med vapen i hand sökt förhindra häktning av politiska ledare och regementscellens byrå, som alla tillhörde den sinovjevska oppositionen.

Dessa meddelanden torde få ses mot bakgrunden av det förhållandet att det judiska elementet med Sinovjev-Apfelbaum i spetsen fått smaka åt sig i sovjetregeringen för det icke-judiska elementet. Det förstnämnda synes nu umgås med planer på en ny revolution, som skulle "definitivt befria proletariatet" d. v. s. giva Sinovjev et consortes makten helt tillbaka. "Guds utvalda" börja tydligen, såsom också framgår av vår korrespondents brev från Reval i dagens nummer att få det rätt så bekymmersamt.

Brasilien lämnar Babelstemplet i Genève.

Brasiliens president har utfärdat en förordning, enligt vilken den brasilianska representationen hos folkförbundet skall upphöra.

"Den kristna förbudsrörelsens" moraliska metoder.

Rörande den i de storfinansiella intressenas tjänst inställda amerikanska "Antisaloonligans", vår "kristna förbudsrörelses" moderorganisation, moraliska metoder har vid de förhör, som senast hållits inför senatsutskottet, en mängd uppseendeväckande saker kommit i dagen. En av den obscura sammanslutningens koryféer, Wayne Wheeler, har nödgats erkänna, att ett dussintal av U. S. A:s kongressmän stodo på ligans avlöningslista och att deras anföranden köpas och betalas liksom fallet var med bortåt ett tusental andra personer, vilka gjort sig kända som ivriga förkämpar på Volsteadlagen. Antisaloonligen hade vidare bestritt kostnaderna för juridisk hjälp åt sådana förbudsagenter, som råkat illa ut, höll ständig kontakt med lagstiftarna i Washington och hade särskilda spioner, vilka skulle närvara vid alla diskussioner i parlamentet i förbudsfrågan och till högkvarteret inrapportera, vad de olika kongressmännen sade och hur de röstade. Myndigheterna lära nu efter dessa avslöjanden ha för avsikt att anställa en ingående undersökning rörande ligans utgifter och i vilken utsträckning dess penningmedel användas för att öva inflytande på lagstiftningen, allmänna eller kommunala val och domstolar..

Det vore helt visst av intresse att veta, om den obscura organisationens härvarande agent, pastorn Östlund, som väl torde få betraktas som den ledande inom vår svenska "kristna förbudsrörelse", arbetar efter enahanda metoder som hans kollega i hemlandet. Även undras, i vad mån hr Ö. har sitt finger med i de opinionsyttringar, som nu på olika håll bland nykterhetsvännerna ute i landet sättas i scen mot hr Ekman för dennes senast intagna mera moderata ståndpunkt i förbudsfrågan.

Chaplin skall nu framställa Napoleon.

Den israelitiske filmskådespelaren Charlie Chaplin, vars plan på inspelning av Kristi liv och leverne på den vita duken som man erinre sig strandade på den ansvarskännande opinionens kraftiga reagerande mot det smaklösa uppslaget, planerar f. n. en ny "storartad överraskning" för den sensationsjäktande publiken. Hr Chaplin ämnar nämligen nu låta se sig som "den store Napoleon" i en för hans räkning tillverkad Napoleonfilm.

Per Albin Hansson till Ny Tid.

Hr Per Albin Hansson har låtit meddela pressen, att han från och med den 15 d:s inträder som politisk medarbetare i Ny Tid.

Tvenne ungtuppar lära inte trivas rätt väl i samma hönsgård. Den judiska socialismens presskoryféer par préférence, hrr Arthur Engberg och Per Albin Hansson, hava tydligen ej riktigt kunnat samsas i Socialdemokraten, varför väl den senare nu måst flytta över sin visdom till bladet i Göteborg.

Mussolini chef för fackföreningsministeriet.

Mussolini har av konung Victor Emanuel utnämnts till chef för det nyupprättade fackföreningsministeriet. Den italienske diktatorn är med detta innehavare av sammanlagt sex ministerportföljer.

Mussolini tar itu med ordensfåfängan.

Enligt ett i dagarna utfärdat dekret av Mussolini få inga ordensförläningar förekomma under ett år framåt från nu. Detta innebär, att ministrarna icke få föreslå några personer till dylik utmärkelse hos konungen, som ensam har rätt att förläna ordnar. Påbudet avser att fostra oegennytta och arbetsamhet hos de medborgare av det nya Italien, som verka för den nationella saken.

Antisemitism och fascism i Sovjet-Ryssland.

Forts. fr. sid. 1.

att hela den judiska egendomen nedbrunnit, gjorde åklagaren några efterforskningar för att finna de skyldiga. "Kommunisten" själv undrar huru det kunde tillåtas, att när de ryska bönderna ledo brist på jord och under fem år anhållit att få just den bland judarna fördelade arealen, att då låta judarna få den. Men faktum är, att så skett. Den växande antisemitismen har dock ej blott sin grund i jordfördelningen. "Pravda" berättar om ett oerhört administrativt godtycke, vilket tidningen själv karaktäriserar som medeltidens. I Azerbeidjan ha myndigheterna förordnat, att varje judisk flicka, som vi'l ingå äktenskap, före registreringen skall underkastas medicinsk undersökn. av manlig läkare, i syfte att fastställa om flickan talat sanning, när hon förklarat detta vara hennes första äktenskap. Då lagen gäller endast judiska kvinnor måste t. o. m. "Pravda" medgiva, att här är ett fall endast av ren antisemitism. Ryssarna, som just anlänt hit från Bolsjevikien, berätta att både i Ukraina och Vitryssland nationaliseringen av alla ämbetsverken är i full gång, varvid fordras att alla statens tjänstemän utom ryska skola kunna tala och skriva på det ukrainska resp. vitryska språket. Detta skulle huvudsakligen ha till syfte att massvis avskeda judar från alla ämbeten.

Betecknande är också följande faktum, som anföres i "Krassnaia Gazeta" (28: 6): En viss Alexander Pasjkov kom under sökande av arbete till Konstantins metallurgiska fabrik. Trots han visade sitt fackföreningskort, fick han ändå inget arbete. Några dagar senare fick han emellertid höra, att man skulle antaga nya arbetare och först och främst fackföreningsmän. Efter långt omkringirrande i olika arbetsrum, kom han slutligen till sakföraren, som han visade sitt fackföreningskort, men blev utan vidare ombedd att avlägsna sig och icke störa. Pasjkov började be, yrka och till slut hota. Då blev sakföraren förargad över den arbetslöses fräckhet och begynte utfråga honom.

— Varifrån kommer ni egentligen? Vilken är Er födelseort?

— Kurskguvernementet och Kursk härad.

— Kursk? Det är bra. Och vad heter Ni? — Alexander Pasjkov. Utmärkt. Alltså tillhör Ni grekisk-katolska kyrkan? — Naturligtvis. Då gjorde sakföraren omedelbart en anteckning i Pasjkovs bok, att han var antagen till fabriken och tillfogade förlägen:

"Och vi trodde hela tiden att ni var jude!" — Detta kan näppeligen missförstås.

En liknande bild skildras av en jude och kommunist, som tecknar sig "En gammal man" i den i Moskva utkommande tidningen "Ett nytt Ryssland". Författaren hyr ett rum i i ett villasamhälle, strax utanför Moskva. Hans värd har en stor köksträdgård, en ko och en matvaru- och specerihandel, som emellertid officiellt äges av hans son. En annan son är arbetslös, läser skräpnoveller och tror sig vara en bildad man. Intressant är ett samtal mellan författaren och den sistnämnde rörande politik.

— Jag är inte någon motståndare till sovjetmakten, sade sonen. Naturligtvis vore det bäst att ha bolsjevikerna borta.. Men det skall näppeligen bli möjligt att jaga bort dem. Det kommer en omdaning att ske.

— En omdaning, hur så?

— Den nationella tanken kommer att segra ..

— Vilken nationella tanke?

— Den ryska statsidén.

Sedan efter en paus med en mjuk och öm ton i stämman:

— Vet ni, jag vill ej förnärma er, som är jude, på något sätt, men jag är en uppriktig människa.. Judarna skulle hållas borta, långt borta från det ryska offentliga livet. De skulle ej röra vid det.

Och efter en paus:

Och om det blir några tråkiga följder för dem, så skola de själva bära skuld för detta."

Han menade naturligtvis judemassakrerna.

Författaren summerar sina intryck sålunda:

".. Jag känner tydligt att jag råkat i en ring och att denna ring sammandrages och trycker mig allt starkare och starkare.. Men kanske jag överdriver..

Dock, gossen i scoutåldern, som ropade på plattformen när jag gick förbi: jude! Han går ju i skolan. Detta är ett villasamhälle vid staden och hurudana äro förstäderna? Jag vill icke tala om en fara.. Detta är kanske ett för starkt ord. Och på frågan: finnes det fascism i Ryssland, svarar jag bestämt nej. Nej, fascismen som sådan finnes inte hos oss, men kanske i folkets djup, där man mördar bykorrespondenter till sovjettidningar. Det finnes dock företeelser, som tyda på att fascismen hos oss ligger inom möjlighetens gräns".

Till detta kan fogas att för de breda massorna "jude" och "bolsjevik" blivit synonyma uttryck.

Judarna inom Sveriges undervisningsväsende.

Ett viktigt led i strävandena för den svenska kulturens judaisering har varit den verksamhet, som utvecklats från våra högre läroanstalter, universiteten o. högskolorna, där den bildade ungdomens fostran i ständigt ökad omfattning överlåtes åt judiska lärare. I ett föregående nummer framhölls även i samband med högskoleprofessorn Bendixons aktion tillsammans med Kilbom et consortes mot ordningsmakten i Stockholm, att det tydligtvis är på hög tid, att vi börja ägna våra judiska professorer och lärare vid de svenska universiteten och högskolorna en närmare uppmärksamhet. Den kända tyska tidningen "Der Weltkampf" påpekar med anledning av doktor Günthers uttalande i "Rassenkunde" att den renaste nordiska rasen finnes i Sverige, det egendomliga uti, att här så många judiska namn förekomma i den senaste universitetsmatrikeln. "Om man i Norden icke behandlar judefrågan mindre nonchalant, få vi kanske snart uppleva att Moses behärskar hela högskoleundervisningen därstädes", skriver tidningen och fortsätter:

Se vi först på Uppsala, Nordens äldsta universitet, så hava vi där såsom professor i otiatri m. m. med. doktor Robert Ignatieson Barany, son till en bankjude i Wien. Man har till och med ansett det nödigt att ge honom Nobelpris. Med. doktor Karl David Josephsohn, krögarson från Stockholm, är professor i obstetrik och gynekologi. Fil. doktor Ragnar Josephson, son till en bokhandlare, är docent i konsthistoria. Jur. doktor David Davidson, son t. en handlande, är professor i nationalekonomi och finansrätt. Fil. doktor Henrik Henriksson-Schück, son till en handlande i Stockholm, är professor i litteraturhistoria. För några år sedan var han universitetets rektor, nu är han inspektor för Nobelinstitutet. En jude skall alltså kontrollera varthän Nobelprisen gå. Schück sitter själv i kommittén för litteratur och är en av de aderton i Svenska Akademien.

Vända vi oss så till Högskolan i Stockholm, finna vi såsom därvarande universitetsrektor sonen till en judisk handlande, fil. doktor Ivar Bendixon, vilken samtidigt är professor i högre matematisk analys. Fil. doktor Karl Benedicks är professor i metallografi. Fil. doktor Martin Hermansson Lamm, son till en handlande i Stockholm, är professor i litteraturhistoria. Vid medicinska institutet sitter handlarsonen, med. doktor Isak Jakobson Jundell såsom professor i pediatrik. Med. doktor E. J Levin är docent i bakteriologi Med. doktor Arnold Josephson, son till en handlande i Göteborg, är docent i medicin. Med. doktor Henry Leopoldson Marcus, son till en handlande i Stockholm, är docent i psykiatri och neurologi. Med. doktor Carl Fredriksson Marcus, son till en handlande i Stockholm, är docent i syfilidologi. Med. doktor Adolf Henriksson Lichtenstein, son till en handlande i Stockholm, är docent i pediatrik. Med. doktor James Charlesson Heyman, son till en handlande i Göteborg, är docent i obstetrik och gynekologi. Den danske juden, fil. doktor Eli Isidorsson Heckscher, är professor i nationalekonomi vid Stockholms Handelshögskola. Ingeniör Erik Josephson Philip, son till en handlande i Stockholm, är sekreterare vid Tekniska Högskolan. Slutligen är fil. doktor Ernst Nachmanson, son till en handlande, professor i klassiska språk vid Högskolan i Göteborg.

Den som vill ha en inblick i den lärda världen i Sverige måste nödvändigt läsa Strindbergs "Moses": det är kanske det bästa, som överhuvudtaget är skrivet om judarna.

Tycker Ni om NATIONEN

I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

Herrar - Obs.!

Realisation

till enormt låga priser pågår denna vecka.

Ex: helaldenslipsar, som kostat upp till 7:50, slumpas till 1:50.

Hugmans Herrekipering
Sveavägen 108
(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

Annonsera i NATIONENS ANNONSÖBER!

LÄS — SPRID

Socialisering
genom
Kooperation
av
TYCHO WRETMAN.

Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.
Pris kr. 2.—.
Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa sammhällsomdaningsteorien.
Svenska Köpmannaförlaget. Stockholm.

Läs boken

På Ökenstig.

Av Th. Stalheim.

Boken stöder sig på de mest vederhäftiga källor och klarlägger germanismens förhållande till senare tiders kristendom.

Omdömena om denna bok ha varit genomgående goda. "En monumental bok, en stege för svenska folket". — "Ett ord i sinom tid; boken förtjänar läsas av gammal och ung". — "En intressant bok; skildringen är fängslande". — "En rekapitulation ända från hedenhös; boken kan sålunda väl tjänstgöra som lärobok". — "Väckande och värdefulla uppslag, frisk och sund andlighet; boken förtjänar den vidsträcktaste spridning". — "Få böcker ha givit, vad denna bok gav". Se där några omdömen i sörsta allmänhet.

I "Lunds Dagblad" skrives: "På Ökenstig" är ett ytterligare bevis, dokumenterande förf:s nobla, koncisa och därtill betagande stil, hans rikedom på uppslag och idéer samt hans starka konstruktiva förmåga Man läser den med stigande intresse".

Boken är försedd med åtskilliga förklarande illutsrationer samt presenterar sig i enkel men tilltalande utstyrsel. Dess pris är satt ytterst billigt, blott kr. 4:. Fås från förf:s eget förlag, adress Uddevalla.

Följande uppseendeväckande högst aktuella böcker:

Bergtagna
Kr. 3:—

En ropande röst i öknen
om det judiska världsherradömet Kr. 0:75

Förlåten faller
eller Zions Vises Hemliga protokoll Kr. 4:—.

Sändas mot postförskott, Om Ni tillskriver

BOKFÖRLAGET
Box 65, Härnösand.

Passa på och rekvirera!

FÖLJANDE ARBETEN som tryckts i små upplagor och icke säljas i allmänna bokhandeln kunna — så långt resp. upplagor räcka — rekvireras från EXP. AV FALU-KURIREN, FALUN, antingen mot insändande av beloppet eller mot postförskott, enl. här nedan angivna pris:

1. ABR. HOLPHERS DAGBOK ÖVER EN RESA GENOM DALARNE ÅR 1757. Ny upplaga (med porträtt och biografi av Abr. Hülphers) Falun 1921. Pris 10 kr.
2. GAMMALT OCH NYTT FRÅN DALARNE. Sammanfört ur Falu-Kuriren årg. 1921 och 1922. (Tryckt i 100 numrerade ex.). Pris 7:50.
3. D:o, d:o. Ur årg. 1923 och 1924. (Tryckt i 150 numr. ex.). Pris 5 kronor.
4. VIKA, HOSJÖ OCH KORSNÄS. Sockenbeskrivning av Helmer Stuge. Falun 1924. Pris 1 kr.

Prenumerera på

National-Socialisten

Ansvarig utgivare: Birger Furugård. Skriftledare: Birger Furugård och D:r Gunnar Furugård

Prenumerationsavgift: pr år kr. 4:—, halvår kr. 2:50, för årets sista kvartal kr. 1:—.

Prenumeration sker helst å postanstalt eller hos National-Socialistens skriftledning. Adr.: Molkom.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 21712 eller Norr 5899.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 16 Juli 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243.
Fri biltransport.

Judarnas gudsbegrepp och religiösa åskådning.

(Forts. fr. sid. 1).

offer. Och han inristade där på stenarna en avskrift av Mose lag." Jos. 8: 23—30. Sådana sataniska handlingar som här berättas äro direkt och absolut stridande mot Mose lag, men detta behövde icke genera Josua det allra minsta, ty han var ju i den lyckliga ställningen att vid alla dessa barbariska mordgärningar ha Israels gud på sin sida, i det att judarna endast betrakta "Abrahams säd" som "nästa", alla andra äro för dem främlingar, vilka äro hemfallna åt deras godtyckliga behandling. Följaktligen kände han sig ej besvärad av några samvetsförebråelser för sina avskyvärda brott mot föreskrifterna i Mose lag, vilka lyda så: "Du skall icke dräpa", "Du skall icke stjäla", "Du skall icke hava lust till din nästas hus.. eller till hans oxe eller till hans åsna eller till något som din nästa tillhör". "Du skall icke med orätt taga något av din nästa och icke röva något ifrån honom". 2 Mos. 19: 13.

Det ligger en rörande omtänksamhet i föreskriften att altaren skulle byggas av "ohuggen sten varöver järn icke blivit lyft". Detta byggnadssätt blev säkerligen billigast och minst tidsödande. Det var nog mera vinstgivande att "taga byte på Herrens befallning". Men f. ö. på vad sätt kunde man "inrista" en avskrift på stenarna utan att "lyfta järn över dem?

Det synes ha varit en självklar sak för judarna att av Jahve mottaga alla slags befallningar, hur orimliga eller omoraliska de än voro. Härigenom kom övertro, vantro och hänsynslöshet att bilda grunddraget i detta folks karaktär och vi kunna även delvis härav förstå uppkomsten av deras egoistiska seder och bruk, för vilka Jesus så ofta i mycket skarpa ordalag tillrättavisade dem.

Förhävelse och självöverskattning ha visserligen alltid varit utmärkande karaktärsdrag hos judafolket, men den lättrogenhet eller rättare dumhet, som de förutsätta hos de lättlurade "utlänningarna", d. v. s. de "oomskurne" är rent av förbluffande, när man läser följande osmaklig framställning av "gudsgemenskap": "Då talade Josua till Herren på den dagen, när Herren gav amoreerna till pris åt Israels barn: Sol stå stilla i Gibeon och måne i Ajalons dal. Och solen stod stilla och månen stannade till dess folket hade hämnats på sina fiender såsom skrivet är i den frommes bok: Och solen stannade mitt på himmelen och hastade icke att gå ned nästan en hel dag. Och ingen dag har varit lik denna, varken förr eller senare, då Herren lydde en mans röst, ty Herren stridde för Israel". Jos. 10: 12—14.

Av denna berättelse att döma, måste vi antaga att judarnas gud var människans tjänare och henne underdånig, i stället för att endast motsatsen är det rätta.

Dessutom framställer sig osökt den frågan: med vilken rätt användes uttrycket "hämnas på sina fiender" då det ju var judarna som "på sin guds befallning" föresatt sig att angripa och tillintetgöra amoreerna för att sätta sig i besittning av deras land? Det måste emellertid ha varit en högst underlig gud, som på befallning av en syndig, i brottslig avsikt, stadd människa, skulle ha tagit sig före att hålla tillbaka världskropparnas rörelse i rymden en hel dag, på det att en rovlysten människohop skulle få tid att under fullt dagsljus förfölja och döda sina medmänniskor.

Det synes tydligen ej vara något tvivel underkastat, att Jahve var en personifikation av den judiska livsviljan. som huvudsakligen bestod i den krassaste egoism man gärna kan tänka sig. Jahves egna böjelser och de befallningar han utdelar, ligga alltid judarnas egna önskningar så nära, att de helt och hållet sammanfalla. Jahvekulten motsvarar till fullo judarnas materialistiska behov: Jahve befaller att spionera, plundra, taga byte, bedraga, härska och mörda, och det synes icke ha förorsakat judafolket någon självövervinnelse att uppfylla alla dessa befallningar då de ju samtidigt kunde berömma sig av att därmed uppfylla "guds" vilja.

Hur gärna och grundligt man efterkom Jahves uppmaningar till plundring och erövring kan vidare anföras några exempel: "Och David med sina män drog ut och föll in uti gesuriternas, girgasiternas och amalekiternas land, ty dessa bodde i landet av ålder ned mot Sur och ända intill Egyptens land. Och David slog landet och lät varken man eller kvinna leva, och tog både får och få och åsnor och kameler och kläder". 1 Sam. 27: 8, 9.

Om den "gudsmannen" David läsa vi vidare i 1 Sam. 18: 25—28, att han slog ihjäl 200 filistéer och bortskar deras förhudar för att giva dem åt konung Saul som "morgongåva" för Sauls dotter Mikal, som David fick till hustru för denna bedrift; om vilken det heter: "Och Saul såg att Herren var med David".

Sådana vidriga ogärningar vittna dock ej om gemenskap med en helig och rättfärdig gud. Men är icke ett sådant gudomsväsende som Jahve skildras, helt enkelt rysansvärt i grymhet och känslolöshet, då på hans befallning tusen och tiotusental oskyldiga män, kvinnor och barn likt djur nedslaktas i sina egna städer och byar av ett inträngande obarmhärtigt rövarfolk, som endast var besjälat av att i enlighet med hans befallningar taga i besittning": .. städer, stora och vackra, vilka de icke byggt, och hus fulla med allt gott, vilka de icke hava fyllt och huggna brunnar, vika de icke huggit, vingårdar, vilka de icke planterat och där de äta och även varda mätta". 5 Mos. 6: 10, 11. F. ö. finna vi i G. T. redan fr. början av judarnas historia så många omoraliska och frånstötande karaktärsdrag och handlingar, att det är oförklarligt hur man vill göra troligt, att en helig och rättfärdig Gud skulle ha kunnat pläga personligt umgänge med ett sådant folk.

Ett typiskt exempel på judarnas begrepp om Gud, finna vi i Jakobs samtal med Jahve vid sin flykt till Laban, efter bedrägeriet mot brodern Esau: "Och Jakob gjorde ett löfte och sade: Om Gud är med mig och bevarar mig på denna resa jag företager och giver mig bröd till att äta och kläder till att kläda mig med och jag kommer med frid åter till min faders hus, så skall Herren vara min Gud.. och av allt detta du giver mig vill jag giva dig tiondelen". 1 Mos. 28: 20, 21. Kärnpunkten i detta köpslående är, att Jahve förpliktas att sörja för Jakobs välbefinnande och lekamliga behov, mot förmånen att få vara hans gud, varjämte Jakob återgäldar tiondedelen av vad Jahve giver honom. En äkta judisk affärstransaktion!

De livsyttringar som judarna sålunda tillerkände det gudomsväsende, som var föremål för deras dyrkan, lämna oss en orienterande inblick i den judiska religionens mysterier, i det att dessa livsyttringar alltid stodo i ett intimt förhållande till judafolkets egna karaktärsdrag och på det mest fullkomliga sätt motsvarade dess egna materialistiska önskningar och livsmål, vilka bottnade i en gränslös egoism, som endast kunde tillfredsställas genom ett fientligt ställningstagande till alla andra folkstammar. Jahve var alltså för judarna en nationalgud, som uteslutande skulle befrämja detta folks intressen på andra folks bekostnad.

Detta framgår även av följande berättelser: "Ebreernas gud har uppenbarat sig för oss". 2 Mos. 3: 18, 5: 3. "Och Herren talade till Mose och sade: Sänd ut några män till att kunskapa i Kanaans land, vilket jag vill giva åt Israels barn". 4 Mos. 13: 3. Varje plats, varpå edert fotblad träder, vill jag giva eder". Jos. 1: 3. I denne "Here" igenkänner man tydligt nog den ande som i sinom tid framträdde inför Jesus och visade honom" alla riken i världen och deras härlighet" med det erbjudandet: "Allt detta vill jag giva dig, om du faller ned och tillbeder mig". Matt. 4: 8, 9. Men i Jesu svar (Mat. 4: 10) härpå finna vi den oöverkomliga gränsen mellan vår himmelske Fader o. judarnas Jahve. F. ö. finner man enligt en del utsagor i G. T., att det judiska gudomsväsendet växlade namn t. ex.: "Och Gud talade till Mose och sade till honom: Jag är Herren, och jag uppenbarade mig för Abraham, för Isak och för Jakob såsom Gud allsmäktig, men under mitt namn av Herren gjorde jag mig icke känd av dem". 2 Mos. 6: 3. Den gud som slöt "omskärelsens förbund" med Abraham heter i urtexten "El Schaddai" (mörkrets furste), som sedermera fick avstå sin plats i det judiska religionssystemet åt "Jahve" och "Sebaot". Alla dessa tre fingo emellertid i den Lutherska översättningen av G. T. (troligen för enkelhetens skull) det gemensamma namnet "Herren", som även övergått till den svenska texten, varigenom den judiska religionen begåvats med den oförtjänta benämningen "engudsdyrkan" (monoteism). Men i detta hänseende har kristendomen ingen föregångare inom judendomens råmärken, ty kristendomen i sin ursprungliga renhet, står på detta område främst bland alla religioner, emedan den uppenbarar "den ende sanne Guden", alla människors kärleksrike himmelske Fader. Den inom själva kristenheten framkonstruerade "treenigheten" är ett utslag av överkänslig religiös mysticism i förbindelse kanske med en alltför överdriven theokrati under ett tidevarvde, då gemenskapen med Gud var en mera enskild klassangelägenhet, än en den stora allmänhetens besittning. Att göra Jesu förkunnelse till en "treenighetslära" finnes ingen anledning, ty han sade ju själv: "Jag och Fadern äro ett, den som ser mig, han ser Fadern", och ett av hans allra sista uttalanden lyder så "Jag far upp till min Fader och eder Fader, och till min Gud och eder Gud". Joh. 20: 17. Dessutom kunna vi hänvisa till en mångfald ställen i N. T., där Jesus uttalar sig i samma riktning. Matt. 5: 16, 45, 48. 6: 1, 4, 8, 9, 14, 26. 7: 11, 21. 10: 32, 33. 11: 15, 27. 12: 50 m. fl.

Men vill man söka uppdela vår himmelske Faders verkningar bland människorna, blott i tre delar, så är detta ett allt-för stort fattigdomsbevis för hans allmakt. Vad gamla dogmer, trosformer och ceremonier beträffar, så kunna vi ej här underlåta att anföra en kyrkohistorikers uttalande i detta ämne, visserligen avseende en äldre tidsperiod, men som dock även kan tillämpas på vårt nuvarande tidsskede: "Svenska kyrkans efterblivenhet visade sig icke minst däri, att man släpade med sig en hop gamla ceremonier, i vilka man rörde sig ungefär som David i Goliats rustning. Hur är väl en sådan osed möjlig, och hur kan det offentligen framvisas såsom utgörande en del av gudstjänsten". Det kanske kan synas överflödigt att vidröra dessa förhållanden i detta sammanhang, men som de äro gängse ännu i dag så är det tillbörligt att ställa dem i kristlig belysning, och kunna de ej bestå inför densamma, så äga de ej heller något berättigande. Allt som ej överensstämmer med Jesu enkla, rena, flärdfria liv och förkunnelse, är det varje kristens plikt att avvisa, men däremot framhålla det sanna och det goda varhelst vi finna det, hellre än att gå med skygglappar för ögonen genom livet.

Vad slutl. judarnas engudsdyrkan beträffar, så kan den i viss mening icke förnekas, ty "guldkalven" har städse utgjort huvdsakliga föremålet för deras dyrkan.

Vad de egenskaper beträffa, som judarne tillerkände Jahve, så voro de rent av mänskliga, ja, stundom till och med omänskliga, ty oupphörligt finner man i G. T. en uppfattning av Jahves tankegång, sinnelag och handlingssätt, som vittnar om så stora svagheter och grymheter, att det sant mänskliga i bästa mening helt bortskymmes av lidelsefulla vredesutbrott. Förutom den vrede och ånger, som behärskar honom själv, uppmanar han till så dåliga och grymma handlingar, som man ej ens kan förutsätta hos en genomsnittskulturmänniska, varjämte han belönar alla brott mot "utlänningar" med godkännande och välsignelse, t. ex. "Av utländingen må du taga ränta, men av din broder (endast omskurna räknades som bröder) må du icke taga ränta på det att Herren din gud måtte välsigna dig i allt vad du under händer haver i det land dit du skall gå för att taga det i besittning". 5 Mos. 23: 20. Som härav framgår var judarnas utveckling redan från början baserad på att taga andras land och ägodelar i besittning, naturligtvis under föregivande att det skedde på "Herrens befallning".

Kistus har emellertid en annan åsikt om dessa förhållanden, ty han säger: "Söken först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall detta därjämte tillfalla eder". Matt. 6: 25. Vad gudsbegreppet i de båda religionsformerna som representeras av gamla och nya testamentet angår, så ha vi här åter anledning faststälła deras fullkomligt motsatta grundprinciper, som omöjliggör tanken på någon likställighet mellan dem båda.

Detta ger sig även tillkänna i judarnas hat mot Jesus. samt hans så ofta återkommande anmärkningar och förebråelser mot deras andliga ledare, t. ex.: "Ve eder I skriftlärde och fariséer, I skrymtare att I tillsluten himmelriket för människorna. Ty I gån icke in, och dem som äro på vägen dit in tillstädjen I icke att ingå. I faren omkring över vatten och land för att göra en proselyt och när han har blivit det, gören I honom till ett helvetets barn dubbelt mer än I ären". Matt. 23.

"I ären av den fadern djävulen, och eder faders begär viljen I efterkomma, men emedan jag talar sanningen, tron I mig icke. Den som är av Gud han hör Guds ord, därför hören I icke, emedan I icke ären av Gud". Joh. 8: 44—47.

"Ve eder I skriftlärde och fariséer, I skrymtare att I uppbyggen profeternas gravar och pryden de rättfärdigas grifter och sägen: "Om vi hade levat i våra fäders dagar skulle vi icke varit delaktiga med dem i profeternas blod. Uppfyllen ock I edra fäders mått. I ormar, I huggormars avföda huru skolen I undfly helvetets dom". Matt. 23: 29—33.

Härav se vi tydligt nog att Kristus ej stod i någon andlig gemenskap med judendomen och dess gudomsväsende Jahve, vilket namn varken Jesus eller apostlarna någonsin nämnt, enl. N. T. I sin övergivenhet på korset ropade Jesus: "Eli, Eli", d. ä.: "Min Gud, min Gud", men detta utrop synes ha varit judarna obekant, ty de sade sinsemellan: "Han åkallar Elia". Matt. 27: 46, 47.

Den eljest vanliga beteckningen som Jesus använde för den Gud han för oss uppenbarade, var "Fader", men icke för ett visst folk i likhet med judarnas Jahve, utan för hela människosläktet. I Matt. 28: 19, 20 säger Jesus: "Gån ut och gören alla folk till mina lärjungar, lärande dem att hålla allt det jag har befallt eder". Så lärde Jesus, han favoriserar ingen, men utesluter ej heller någon från gemenskap med den Gud han uppenbarade för jordens alla folk. Och om vi återgå till Matt. 23, så skola vi där finna en genomgående förkastelsedom över judarnas hela religiösa åskådning.

Och hur ofta upprepar icke Jesus sina tillrättavisningar mot judarna i Matt. 5., där det heter: "I haven hört att det är sagt till de gamle.., men jag säger eder..," varefter Jesus i fortsättningen giver dem den ena tillrättavisningen efter den andra, överändakastande hela deras ohållbara system, vilket de i sin egoistiska självtillräcklighet höllo för den största vishet och den högsta fullkomning, medan det i verkligheten endast innehåller ytliga och trångsinta människostadgar, utmynnande i ett självrättfärdigt och obehörigt förmynderskap över folket. Dessa stadgar voro ingalunda ägnade att utveckla och befästa ett andligt och kärleksfullt sinnelag, vilket dock är ändamålet för människans vistelse här på jorden. Jesus hade därför ofta anledning att i skarpa ordalag framhålla det ändamålslösa i dessa stadgar, t. ex.: "De binda tunga och odrägliga bördor tillsamman och lägga dem på människornas skuldror, men de vilja icke röra dem med ett finger". Matt. 23: 4.

(Forts. i nästa n:r).

LITTERATUR.

MAURITZ RYDGREN: Bergtagna. Nyckeln till världshändelsernas gåta, En inblick i det fördolda (Bokförlaget Box 65, Härnösand), kr. 3:—.

MAURITZ RYDGREN: En ropande röst i öknen (Bokförlaget Box 65, Härnösand), kr. 0:75.

Nestorn bland nu levande svenska antijudaister, redaktören Mauritz Rydgren i Angelstad, som åren 1905—1907 i Uppsala utgav den starkt antijudiskt färgade Upplandsposten, skildrar i sin bok "Bergtagna" hur den kristna kulturen skakats i sina grundvalar genom de hemliga judiska krafter, som sedan årtusenden varit i rörelse för att förstöra de nationella värdena, störta de bestående samhällena och försänka mänskligheten i slaveri. Boken är ett varningsrop till alla ansvarskännande medborgare samt en uppmaning att rädda de sista spillrorna av vår kultur ur Alljudas polyparmar.

Mauritz Rydgrens senaste broschyr, "En ropande röst i öknen", behandlar samma tema som "Bergtagna".

Gösta Berglund.

Omfattar Ni Nationens strävanden

med intresse och gillande, försumma då icke att lämna Eder medverkan för tidningens spridning genom att uppmana Edra vänner och bekanta att prenumerera på **halvåret juli — december 1926!**

Varje sann fosterlandsvän

bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.
GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av **kontorsmaskiner** under garanti. Försäljer: **Färgband Karbonpapper** och tillbehör till **billigaste priser.**

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

Handarbetsaffären
(Inneh. OLGA LUNDIN)
Västmannagat. 41. Tel. V. 10460.
REKOMMENDERAS.
Utför broderi, hålsöm, märkning, m. m. för hand och maskin.
Färdigsydda, uppritade arbeten i stor sortering.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

DAMFRISERING
Shingle
Smålandsg. 20, 2 tr, hiss.
Telefon Norr 2564.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

GLOBEN
Kem. Tekn. Fabr. Globens *näringsmedel* *"GLOBIN"* bör ej försummas v blodfattiga och svaga personer Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Måltidsdryck som hälsokur
erhåller man av **Fruktsalt-Samarin**; det ger en läskande och härlig kolsyredryck, som piggar upp aptiten och befordrar ämnesomsättningen, renar och uppfriskar blodet, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, utdriver den skadliga urinsyran, gifter som måste rensas bort, varmed undanrödjes grundorsaken till dålig hälsa; hela organismen sättes i god form.
Drick därför dagligen **Fruktsalt-Samarin.** Pris pr fl. kr. 2.50; motsvarar 25 fl. mineralvatten. Erhålles å apotek, hos drog-, färghandl. m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

ELEKTRISKA
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrannt genom
Östermalms Elektr. Affär
15A. NY BROGAT tel. Ö. 5280.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

En bok för alla är
SAGOGUDARNES LAND.
av **Th. Sialheim.**

En på möjligast säkra grunder fotad klarläggning av vår forntidshistoria. Intressant, lättläst och roande, enligt samstämmiga omdömen. Rikt illustrerad, tryckt å bästa papper. Utgives i stora 64-sidiga häften à kr. 2:50. **Fås från förf:s eget förlag, Uddevalla,** om så önskas häftesvis från början eller på avbetalning. Utkomna äro Del I, Sagogudarne, kompl. i 11 häften, och Del II, Fornkonungar i Jotunheim, kompl. i 12 häften.

Boken är varmt rekommenderad såväl i pressen som av en mängd framstående och kända personer i in- och utlandet. Här några avplock ur massan av gynnsamma omdömen:

Professor Lännart Ribbing; Lund: Boken fängslar nästan med trollmakt. Denne djärve, självständige ande skall säker. väcka eftertanke och sätta spår efter sig.

Fil. d:r Olof Örström, Stockholm: Allt i sagorna får sin enkla, naturliga förklaring. Boken är ej blott ett grundligt och originellt utan också ett ytterst fängslande verk, författat på ett elegant och lättläst språk, så att envar kan läsa det såsom verklig nöjesläsning.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 29. Fredagen den 23 Juli 1926. Årg. 2.

D:r Bratt inför polismyndigheterna.

Direktör Adolf Anderson anför besvär hos Kgl. Maj:t över Överståthållareämbetets avslag å hans framställning om åtal mot d:r Bratt.

Direktören Adolf Anderson å Ekebo har till Kgl. Socialdepartementet ingivit besvär över Överståthållareämbetets för polisärenden beslut att avslå hans framställning om väckande av åtal mot doktor Ivan Bratt för egenmäktigt förfarande med anledning av dr B:s förut här omtalade transaktioner i Aktiebolaget Stockholmssystemet. Besvärsskrivelsen är av följande lydelse:

Härmed får jag i underdånighet anföra besvär över Överståthållare-ämbetets för polisärenden resolution den 22 juni 1926, varigenom min framställning om åtal mot doktor Ivan Bratt jämte övriga medlemmar av Aktiebolaget Stockholmssystemet, som deltagit i det olagliga beslutet att använda bolagets hela aktiekapital, kronor 600,000, för aktieteckning i Stockholms Allmänna Restaurantaktiebolag, icke kunnat till någon Ämbetets åtgärd föranleda; yrkande jag dels att fullständigare utredning i saken äger rum, dels ock att åtal varder anställt.

Sedan min anmälan av den 17 juni 1926 till Överståthållareämbetet för polisärenden kommuniserats med dr Bratt och denne den 21 i samma månad inkommit med skriftligt svaromål, har Överståthållareämbetet redan påföljande dag fattat sin resolution, utan att jag, såsom i andra dylika fall är vanligt, lämnats tillfälle att yttra mig över innehållet i dr. Bratts skrivelse. I denna uppgiver dr Bratt, utan att dock med styrelseprotokoll närmare styrka riktigheten av denna sin uppgift, e j m i n d r e att vid A.-B. Stockholmssystemets styrelsesammanträde den 23 oktober 1917 beslutats, att bolaget skulle till Stockholms Allm. Restaurantaktieb. överlämna samtliga sina då innehavda restauranter och som likvid för överlåtelsen av restaurantinventarierna övertaga för 200,000 kronor stamaktier i Restaurantbolaget, ä n ä v e n att sedan vid A.-B. Stockholmsstemets styrelsesammanträde den 2 dec. 1920 anmälts, att Restaurantbolaget beslutat genom nyteckning fördubbla sitt aktiekapital och hemställt, att Stockholmssystemet ville i nyteckningen deltaga med ett belopp av 400,000 kronor för teckning av fyra tusen nya stamaktier, denna hemställan samma dag bifallits av styrelsen. Överståthållareämbetet hade bort införskaffa berörda styrelseprotokoll, dels för utrönande av, vilka styrelseledamöter i Aktiebolaget Stockholmssystemet deltagit i besluten — min anmälan riktade sig ju ej blott mot Dr. Bratt utan även mot sistberörda styrelseledamöter, vadan Överståthållareämbetet ej ens utrett, vilka personer, förutom Dr. Bratt, som skulle bliva föremål för åtal, än mindre hört dem rörande anmälda förseelsen — dels ock för att få utrett de närmare omständigheterna vid beslutets fattande och formuleringen av besluten. Enligt 61 § Aktiebolagslagen skola för ett giltigt beslut samtliga medlemmar i styrelsen lämnas tillfälle att deltaga i ärendets behandling. Utredning saknas om, huruvida dr Bratt låtit kalla samtliga medlemmar av styrelsen till berörda styrelsesammanträden. På grund av dr Bratts kända egenrådighet måste man ställa sig skeptisk, tills bestyrkta handlingar företetts.

Dr Bratt uppgiver vidare, att i båda fallen meddelades i A.-B. Stockholmssystemets förvaltningsberättelser för ifrågavarande åren ingående uppgifter om de fattade besluten. I protokollet angående polisutredningen hade bort återgivas förvaltningsberättelsernas ordalag om styrelsebesluten.

Enligt 1917 års rusdrycksförsäljningsförordning sorterar A.-B. Stockholmssystemet under Kungl. Kontrollstyrelsen, som har att bevilja ansvarsfrihet, tillse att hela vinsten går till staten; att A.-B. Stockholmssystemet ej inköper fastigheter eller annat för stadigvar. bruk — oktrojen är blott beviljad för vissa år —; att Stockholmssystemet ej ägnar sig åt saker, som ligga utanför dess egentliga verksamhetsområde samt att det ej genom hemliga manövrer och överflyttande av tillgångar (statens eller de enskilda aktieägarnes) till andra bolag, som ej äro ställda under statlig kontroll, bedrägligen helt eller devis undandrager sig den sistnämnda. A.-B. Stockholms Allmänna Restaurantaktiebolag står ej under statens kontroll, och det är, enligt mitt förmenande, en brottsligt egenmäktig handling, fallande under aktiebolagslagen 86 par., stycket 4, och riktad mot A.-B. Stockhomssystemets huvudmän — Staten och oss enskilda aktieägare — att överflytta A.-B. Stockholmssystemets hela dåvarande aktiekapital, sexhundratusen kronor, till ett enskilt bolag, dymedelst partiellt undandragande sig statlig kontroll. Den, som kan tillåta sig något sådant, är icke överhövan bekajad med moraliska skrupler, utan helt genomträngd av jesuiternas gamla maxim: Ändamålet helgar medlen, därvid dr Bratt utgår från att det sacrosancta ändamålet är hans eget offentliga och hemliga restriktionssystem, som ej tål allt för mycket av statlig kontroll utan att spricka sönder, varför han genom denna och andra hänsynslösa transaktioner gjort den med oktrojen följande statskontrollen till en chimär. Dr. Bratt uppgiver, att Kungl. Kontrollstyrelsen i skrivelsen den 10 oktober 1919 och den 29 mars 1922 beviljat honom ansvarsfrihet i förevarande fall. Polismyndigheten hade bort i avskrift i polisprotokollet intaga sistberörda båda skrivelser, så att klarhet vunnits i vad mån ansvarsfrihet beviljats av Kgl. Kontrollstyrelsen.

I sak innebär doktor Bratts svaromål till Överståthållareämbetet ett erkännande av påtalade förseelsen, egenmäktigt förfarande gentemot sina huvudmän. Han erkänner för det första, att styrelsen för A.-B. Stockholmssystemet dels år 1917 dels år 1920 på egen hand fattat definitivt beslut om aktieteckning å tvåhundratusen resp. fyrahundratusen kronor, tillsammans A.-B. Stockholmssystemets hela aktiekapital, i Stockholms Allmänna Restaurantaktiebolag. En laglydig aktiebolagsstyrelse hade under dylika förhållanden på sin höjd beslutat aktieteckningen under förbehåll av huvudmännens — Kungl. Maj:ts och bolagsstäm-

(Forts. å sid. 4.

Den judiska jazzen.

Henry Ford: "Jazzen är ett led i det judiska strävandet att degenera den ariska rasen".

Den kände amerik. bilkungen, H. Ford, vilken som bekant är en av världens mest verksamma antisemiter, har i sin tidning "The Dearborn Independent" framlagt resultaten av sina djupgående undersökn. rörande det judiska inflytandet i Amerika. Dessa artiklar ha senare samlats i bokform under titeln "The International Jew" och utgivits i ett flertal band, varav första delen blivit översatt till svenska och utkommit under titel "Den Internationelle Juden". Här nedan återgives ett kapitel ur den ännu till svenskan icke översatta del 3, vilket kapitel Ford givit rubriken "Den judiska jazzen blir vår nationalmusik". Ford skriver:

För omkring ett år sedan lästes följande märkliga artikel i New York Times, en tidning, som sannerligen aldrig blivit anklagad för antisemitism och vars ägare dessutom är en av Förenta Staternas mest kända judar.

"Irving Berlin, Leo Feist och några andra personer, tillhörande sju olika musikförlag här i staden ha anklagats för att ha förbrutit sig mot den Shermanska anti-trustlagen. Rättegången härom började igår vid "Federal District Court", varvid det bevisades, att de anklagade kontrollerade 80 proc. av de åtkomliga melodierna med förlagsrätt. Dessa melodier upptagas och användas även av grammofonskivetillverkare och fabrikanter av rullar till automatiska pianon och andra musikreproducerande instrument och då dessa även kontrolleras av de anklagade, behärska de marknaden och kunna fixera de pris, till vilka dessa artiklar utbjudas åt allmänheten. Regeringen söker upphäva ett avtal, vari de anklagade förbundit sig att endast avsluta kontrakt med "The Consolidated Music Corporation". Men denna organisation ha de själva stiftat och leda den även alltjämt."

Många människor ha säkert undrat, varifrån dessa vågor av musikalisk oanständighet härstamma, vilka överskölja hela världen och tränga sig in t. o. m. i de mest hederliga och korrekta hem samt komma nuti

(Forts. å sid. 4.)

En antijudisk central bildad i Moskwa.

Brev till Nationen.

Reval den 20 juli.

När den sista partikongressen den XIV i ordningen, samlades i december förra året i Moskva, hade en stor kamp ägt rum mellan partiets centrala kommittés majoritet, anförd av Stalin, och den Sinovjevska oppositionen. På Sinovjev-Apfelbaums sida uppträdde Rosenfeld (Kamenev), Brilliant (Sokolnikov) och en rad mindre kända namn. Man antog allmänt, att den bittra kampen endast gällde den frågan: går Sovjet-Ryssland genom partiets centrala kommittés politik fram till socialismen eller tillbaka till kapitalismen?

Apfelbaum förlorade slaget. Kongressen uttalade sig för Stalins politik och förklarade de av Apfelbaum förfäktade teserna som kätterska. Sedan avlägsnades Apfelbaum från sin satrapia i Petrograd samt igångsattes en omfattande räfst med hans anhängare. De som i pressen och annorstädes avhandlat kongressen, ha emellertid förbisett något, som visserligen icke direkt förekom under diskussionerna, men som efter vad det vill synas måste hava utgjort den egentliga orsaken till den redan vid denna tidpunkt pågående förbittrade striden inom det kommunistiska partiets ledning. Detta något, som här åsyftas, var det bland de breda folkmassorna uppvaknande judehatet, vilket regeringen icke kunnat bemästra, utan till vilket den av ren självbevarelse måste ställa sig solidarisk. Karaktäristiskt för situationen vid kongressen var givetvis, att alla framstående talare å oppositionens sida voro judar — Apfelbaum, Rosenfeld, Brilliant, Krupskaia. De, som uppträdde emot dem voro: Stalin, Dserjinski (polack), Kubisjev (ryss), Malatov (ryss) och Jaroslavski (ryss).

Följderna av Apfelbaums nederlag bekräfta fullständigt antagandet om judefrågans inverkan på händelsernas utveckling. Apfelbaum hade använt sin oinskränkta makt i Petrograd till att besätta de flesta ämbetena både i staden och guvernementet med sina närstående och deras släktingar. Det nordvästra handelsdepartementet med dess avdelningar i provinserna och i utlandet vimlade av judar. "Krassnaia Gazeta" (kvällsupplagan) berättar, att "Arbetare- och Bondeinspektionen" avslöjat 100 Apfelbaums släktingar i guvernementsdepartementen o. 130 i dess utländska avdelningar.

Allt detta visste man naturligtvis förut, med under förevändningen att göra räfst med oppositionen begagnade man nu tillfället och avlägsnade de flesta judar från alla högre ämbeten i Petrograd och guvernementet under det att de mera hårdnackade förvisades såsom "oppositionens ledare" till de mest avlägsna kråkvinklarna Såsom ordförande i Petrograds Sovjet valdes en ryss, Komarov. Sedan kom Rosenfelds (Kamenev) tur; han avlägsnades från sin post såsom ordf. i Moskvas Sovjet. Brilliant fick lämna sin post som folkkommissarie för finansärenden och ersattes av Bruchanov. Rosenfeld berövades även den viktiga posten som ordförande i Arbets- och försvarsrådet, vilken post anförtroddes åt en ryss, Rykov.

Men det viktigaste var valet till den s. k. politiska byrån Denna är ju det kommunistiska partiets centrala kommittés presidium. Som sådan innehar den hela makten både på partilinjen och över den administrativa apparaten (Sovjet). Här regerade efter Lenins död som bekant oinskränkt triumviratet Stalin-Apfelbaum-Rosenfeld. Rosenfeld valdes nu till den nya politiska byrån endast som suppleant och berövades sålunda den beslutande rösten. Apfelbaum återinvades, men berövades all sin makt, enär den politiska byråns överväldigande majoritet består av Stalins anhängare, vilka utom Dserjinski alla äro ryssar. De vidtagna förändringarna inom den högsta ledningen ha vållat stor harm bland judarna, o. dessa ha också börjat att inom det kommunistiska partiet organisera ett eget "judiskt parti". Topparna inom oppositionen äro uteslutande judar: Bronstein (Trotski), Rosenfeld, Apfelbaum, Brilliant, Radek. I den politiska byrån uppträder den judiska oppositionen som e n man mot den ryska majoriteten. Judarna hava också försökt att vinna stöd i armén men grundligt misslyckats i dessa försök. Armén, som huvudsakligen består av bönder, har vid en mängd tillfällen under senare tid öppet trakasserat sina judiska kommendanter. Man har även skyndat att avlägsna judarna från alla ledande poster inom armén. Målet är nu att så måningom avlägsna Sovjet-Rysslands upphovsmän och skapare, judarna, från alla ledande ämbeten i landet. Bland folkkommissarierna finnes för närvarande en enda jude, Rosenfeld, men även denne har nyligen fått en längre tids permission och kommer sannolikt icke att återvända till sin post.

Orsakerna till detta judarnas tillbakaträngande äro huvudsakligen tvenne. Den första är det utpräglade judehat, som breder ut sig bland bönderna och i

(Forts. å sid. 4.

Invandringslag och skärpt främlingskontroll!

Ett märkligt uttalande av prof. N. Wohlin.

Vid en av bondeförbundet nyligen anordnad sommarfest i Floda höll prof. Nils Wohlin ett tal, vari han behandlade den aktuella frågan om det svenska folkmaterialets skyddande mot de faror, som den alltför obehindrade främlingsinvandringen innebure samt förordade en invandringslag och skärpt främlingskontroll i landet. Prof. W. yttrade i sitt tal bl. a.

Vi svenskar uppges vara ett av världens rasrenaste folk med låg dödlighet och med mindre frekvens av defekter än många andra. Detta är sant och ger anledning till tillfredsställelse, men i vår tid utsättas alla folk för många ur rassynpunkt skadliga inflytelser. Tidens lösen är vård av folkmaterialet som ett lands dyrbaraste tillgång. Sverige ligger på en av stråkvägarne mellan Ost- och Västeuropa, det är en korsningspunkt för skilda strömmar; inflytandet utifrån sofras icke tillräckligt av erforderliga anstalter.

Mest olyckligt är, att nativiteten starkast minskas inom de ur rasbiologisk synpunkt mest högvärdiga befolkningsgrupperna, bland dessa särskilt bondeklassen, medan nativiteten alltjämt är ganska stor bland de mindre livsdugliga befolkningselementen. Härigenom försämras svenska nationens värde ur rassynpunkt. Utvandringen är visserligen mindre, men pågår dock alltjämt och omfattar alltid det bästa folkmaterialet. Sedan fylles tomrummet efter de ofödda och utvandrade av mindervärdiga folkelement utifrån. Så uppblandas svenska folket sakta

(Forts. å sid. 4.)

Judarnas gudsbegrepp och religiösa åskådning.

För Nationen av J. L.

(Forts. och slut.)

Alltför vidlyftiga föreskrifter och lagar betunga onödigtvis livet och äro dessutom alltid otillräckliga och kraftlösa förutan den inre övertygelsen om nödvändigheten av en sedlig vandel. Det är därför kristendomens uppgift och mål att göra den yttre lagen överflödig och att leda utvecklingen därhän att människorna av fri vilja och övertygelse skola uppfylla rättfärdighetens krav, och sålunda åstadkomma en sanningsenlig, med förnuft och samvete överensstämmande rättsordning, lika för alla folk. Kristendomen tager därför avstånd från all egoism och materialism och inriktar sig i stället på en kärleksfull och helig utveckling, icke av en enda nation, såsom judendomen föreskriver, utan av hela mänskligheten. Enligt kristendomen är det människosläktet i sin helhet som här skall fostras för en högre livsform i vår himmelske Faders rike genom kärlekens lag,

(Forts. å sid. 4.

Mussolini om striden mellan kapital och arbete.

I ett yttrande rörande möjligheten att kunna göra ett definitivt slut på striden mellan kapital och arbete samt att fastställa och övervaka rättvisa normer på arbetsmarknaden har Mussolini uttalat sin förvissning om att detta skall lyckas den fascistiska regeringen i Italien.

Dessa ord fingo dock ej, framhöll han, tolkas så, att den naturliga och ofrånkomliga intressekonflikten helt skulle upphöra. En sådan konflikt mellan arbetsgivare och arbetare komme i alla tider att existera och är ej heller blottad på goda sidor. Liv är nu en gång för alla strid. Konflikten mellan arbetsgivare och arbetare kan visserligen lika litet undvikas som konflikterna mellan producenter och konsumenter eller mellan grossister och detaljister. Men parterna böra icke själva få taga sin rätt på det allmännas bekostnad. Det som måste stå över alla dylika intressekonflikter är samhällsintresset. Samma lagbundna ordning, som nu gäller beträffande civilrätten i övrigt, måste tillämpas inom arbetets värld. Även på arbetsmarknaden behövs det en högre offentlig myndighet, som genom lagstiftning fastställer rätt och sedan skipar rätt efter de fastställda normerna.

Allehanda som Sanningens apostel.

Den regerande judiska stären i vårt land synes såsom här tidigare framhållits numera hava koncentrerat sin aktion på den del av tidningspressen, som går under beteckningen "höger" och som inför allmänheten utger sig för att företräda de nationella synpunkterna. Taktiken torde få ses mot bakgrunden av den för judendomen alltmera hotande situationen ute i världen särskilt Sovjet-Ryssland, vilken ansetts motivera en viss moderation för ögonblicket i de liberala och socialistiska tidningarna och i stället en ökad aktivitet i de pressorgan, som nå den nationella intelligensen, detta i för att gardera emot det samtidigt alltmer framträdande hotet av en politisk väckelse och utveckling i nationell anda. Den tidning, som härvid tydligen förunnats hedersplatsen som kosmopoliternas organ par préference, är, såsom vid tidigare antytt, Nya Dagligt Allehanda, vilken i detta nu spelar en roll, som ur nationell synpunkt är om möjligt än mera föraktlig och fördömlig än själva det judiska stormtruppsorganet Folkets Dagblads. I artikel efter artikel söker tidningen förvilla sina läsares uppfattning, därvid icke ens nekande sig att slå på strängar, som ligga så fjärran som gärna tänkbart från dess eget moraliska väsen.

I en ledare för några dagar sedan presenterar sig det kosmopolitiska bladet som Sanningens apostel och förehåller särskilt liberalismen dess bistande respekt för Sanningen under citerande av "skaldernas sköna och bevingade ord: Ljus över landet, det är det vi vilja". Där Sanningen får sitta emellan, kommer också friheten till korta, förkunnar tidningen alldeles riktigt. Men liberalismen har, heter det, i stället för frihetsbegreppet insmugglat "vänsterpolitiken", vilken i sin tur alstrat de enligt Allehanda mest olyckliga företeelserna i vår tid: bolsjevismen och fascismen. "Lenin och Mussolini ha båda från början varit likartade socialistiska ultras", utbrister den

Forts. å sid. 2.

Den 23 Juli.

Sverige och riksrättsåtalet i Norge.

Det kosmopolitiska kulturorganet Svenska Dagbladet nöjer sig i sin underbara vandring mot ärones höjder icke längre med att inför den bildade publiken i vårt land framför andra "upplysningsorgan" spela rollen av den politiska imoralitetens väktare. Tidningen har nu också börjat taga sig an den uppgiften att fostra andra folk, vilka ej hunnit fullt så långt som vårt i politisk fördomsfrihet och frigjordhet, i kosmopolitisk moralläran. Rakt i strid mot den oförvillade svenska uppfattningen företar sig organet helt ogenerat att hävda, att den allmänna meningen i Sverige skulle förvåna sig över, ja rent av fördöma norrmännens avsikt att ställa några av sina förutvarande ministrar inför riksrätt för att hava överträtt sin lagenliga befogenhet. I den på ledande plats i tidningen införda artikeln heter det bl. a.:

De meddelanden, som de senaste dagarna inlöpt från Norge om ett politiskt-juridiskt förfarande mot en del av landets förutvarande och nuvarande ministrar, ha i Sverige mottagits med åtskillig förvåning. Det har framför allt förefallit egendomligt, att vårt grannland i väster velat avgöra en politisk fråga på juridisk väg, och när sakens detaljer under den senaste veckans lopp så småningom klarlagts, har aktionen tett sig ännu mera förvånande. Det är visserligen sant, att en regering har överträtt den regel, som i våra länder är grundläggande för styrelsesättet, nämligen att statens utgifter skola ligga under sträng kontroll av riksdagen. Men en svensk riksdag skulle i dylikt läge knappast tillgripit det yttersta medel, som författningen ställer till förfogande, riksrättsprocedurén. Ett liknande fall i Sverige skulle ha lett till en enhällig anmärkning från konstitutionsutskottet enligt par. 107 regeringsformen och anmärkningen skulle ha fått sitt bullrande efterspel i kamrarna och i pressen, men någon juridisk åtgärd därutöver hade icke varit att vänta.

— — — — —

Den Bergeska regeringen fattade sitt beslut under stark känsla av ögonblickets ansvar, och det är karaktäristiskt att en av socialdemokraterna under debatten uttalade att "det var andra än Berge, som bure största skulden och som fört honom på vägar, som han själv icke hade önskat. Men dessa andra kunde man icke nå genom riksrätt". Varför kommer då riksrätten till stånd?

— — — — —

I andra länder fällas regeringar av vida mindre orsaker än den nu föreliggande, något som visar, att opinionen inom och utom folkrepresentanternas krets effektivt vakar över landet styresmän.

Icke nog med att Svenska Dagbladet genom ett redaktionellt uttalande, som det ifrågavarande, där det gäller ett flagrant brott mot Norges grundlag, på det allvarligaste skadar det svenska namnets goda anseende inför utlandet, blandar sig samtidigt på ett högst taktlöst sätt i en annan nations inre angelägenheter, med vilken vårt folk önskar att upprätthålla hjärtliga relationer. Den uppfattning tidningen utgiver såsom den allmänna här i landet, är förvisso intet mera än den av den exclusiva klicken i det Bonnierska presshögkvarteret omfattade. Det är visserligen så sannt, att de numera styrande inom vår politiska värld icke skulle ha brytt sig mycket om det lagbrott som hr Berge och hans män gjort sig skyldiga till, därest det passerat i Sverige, ty här formligen tävla de kosmopolitiska herrarna i pressen och politiken uti att kränka lagen och den allmänna anständighetskänslan. Instiftandet av de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt omhuldandet av svindlerierna i spritmonopolet utgöra härvidlag nog så drastiska exempel. Tidningens tal om att inom andra länder (alltså även vårt) "opinionen inom o. utom folkrepresentationen effektivt vakar över landets styresmän" verkar nästan som ett dåligt skämt, när man vet huru opinionen i vår korrumperade dagspress iakttagit så gott som absolut tystnad inför alla de laglösa handlingar, som hä i senare tid fått passera.

Man spörjer sig över anledningen till denna Svenska Dagbladets på samma gång ytterst taktlösa och omotiverade inblandning, falskeligen å den svenska opinionens vägnar, i Norges inre angelägenheter. Den låter sig knappast tillräckligt förklara av tidningens lust att i detta fall spela internationell kritiker och moraliserare. Har Sv. D. månne en förkänsla av att ett riksrättsligt förfarande mot hr Berge och hans män skulle ge ökad kraft och aktualitet åt de krav på riksrätt, som redan börjat göra sig hörda i vårt land mot de män, som här gjort sig skyldiga till allvarliga brott, mot rikets grundlagar och som företagit sig handlingar sådana som att till vrakpris bortslumpa vissa betydelsefulla statens tillhörigheter till herrar storfinansmän? Sv. D:s citerande av det på norskt socialdemokratiskt håll fällda yttrandet att "det är andra än Berge, som bära största skulden och som fört honom på vägar, som han själv icke önskat, men att dessa andra icke kunde nås genom riksrätt" och dess i samband därmed framställda fråga "Varför kommer då riksrätten till stånd?" synas tyda på en viss egendomlig, nästan rent av nervös medkänsla för dessa "andra". Det torde kunna anses som ganska visst, att den dag en allmän svensk opinion skulle kräva riksrätt gentemot en del f. d. ministrar här i landet för grundlagsstridiga och för folket i synnerligaste grad ödesdigra, egenmäktiga handlingar, skulle det visa sig, att vissa "andra", "som icke kunde nås av riksrätten" även här "bure största skulden". Men det säger sig själv, att i fall sådana som de ifrågavarande det måste ligga i en riksrätts uppgift att icke endast konstatera och fälla de formellt och juridiskt ansvariga utan även och framför allt de höga herrar, som från sina privata direktionsrum framprovocera alla de lagstridiga och landsskadliga besluten. Med mindre kan förvisso icke den oförvillade svenska folkmeningen låta sig nöja den dag, da den stora uppgörelsen här skall äga rum.

Doktor Fåhræus.
Hår- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandteknici
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Varje sann fosterlandsvän
bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.
GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

PRESSKONSERTEN

"Vi moderata kunna ej frångå vår åsikt.. men".

Den högersinnade lektorn Richard Nordin har känt sig kallad att i Svenska Morgonbladet (f). uttala en varning mot försvarsfrågans upptagande i större utsträckning, vilket under förhandenvarande förhållanden förmenas vara att handla i otrångt mål. Hr N. yttrar bl. a.:

"Vi moderata kunna icke frångå vår åsikt att 1925 års försvarsorganisation innebär vådor för Sveriges trygghet eller avstå från att yrka på dess utbyggande i flera avseenden till större effektivitet. Denna åtskillnad finns mellan högern o. de frisinnade. Att den är betydande och viktig skall man inte söka bortresonera. Men den Ekmanska regeringen har ett annat huvudvärv, vars fasta och saktmodiga ryktande intresserar hela Sveriges folk i denna stund, från yttersta högern till den socialistiska vänstern. Må den få rimlig ro till den uppgiftens vederbörliga skötsel! Högern får i försvarsärendet gå den långsammare, men i grunden säkrare vägen att upplysa och övertyga, för att så dels öka sina egna kadrer, dels vinna samverkan med andra meningsgrupper. Att träta nu för trätans egen skull, med vetskap om att ingenting står att vinna, däri ligger ingenting riksgagneligt. En annan sak är övergångsspörsmålet. Men om det kunna förståndiga människor, som väl ändå få anses alla vilja Sveriges bästa och vara kapabla att ta skäl när goda sådana bjudas, nog lugnt rådslå, jämka och överenskomma när tiden därför kommer."

Den stolta deklarationen "vi moderata kunna icke frångå vår åsikt" har man hört så otaligt många gånger från högerpartiets ledare och övriga koryféer, att talesättet knappast längre har någon verkningskraft. I praktiken har ju partiets politik visat sig vara en ende serie av uppgivanden av nationella värden och accepterande av kosmopolitiska idéer och principer. Ibland har det skett s. a. s. av egen fri vilja, ibland förment nödtvunget för undvikande av revolutionära demonstrationer och omstörtningsförsök; som de judiska maktsträvarna låtit hota med — ett som det visat sig utmärkt verksamt argument vid övertygandet av tredskande högermän. Hr Nordins resonemang är karaktäristiskt för vedertaget politiskt åskådningssätt på högersidan. "Vi moderata kunna icke frångå vår åsikt.., men". Det följer nämligen ett "men", som bjuder högermännen att gå den långsammare vägen att upplysa o. övertyga i stället för att nu kräva en positiv lösning av frågan. Det är ungefär samma toner, som efter nedrustningsbeslutet läto höra sig i den judiska "nationella" pressen här i landet med Svenska Dagbladet i teten.

Frågan om landets försvar låter icke diskutera sig i den politiska oportunismens eller taktikens tecken. De som gjort sig skyldiga till det skamlösa brottet mot rikets säkerhet i en tid mera orosfylld än någonsin, hava intet annat att göra än att snarast sona brottet och förhindra genomförandet av sitt landsförrädiska beslut. Tiden rider nu fort, det vilseledda folket håller på att upplysas, och ve landsförrädarna den dag sanningen i dess helhet bliver känd i Sveriges land! Yttranden sådana som lektor Nordins tyda sannerligen icke på att man inom högerpolitiska kretsar tillvuxit i ansvarskänsla och visdom eller något lärt av vad senaste åren sig tilldragit ute i världen.

Allehanda som Sanningens apostel.

(Forts. fr. sid. 1.)

spekulative ledareskribenten. I en annan ävenså på ledande plats införd artikel extemporerar denne över problemet "Folkfrihet och kraftfull regeringsmakt". Först upplyses, att "det system att förena folkfrihet med kraftfull regeringsmakt, som för närvarande synes vara mest logiskt uppbyggt och hållbart i alla väder, är det amerikanska, det s. k. presidentsystemet". Parlamentarismen har hos oss förblivit ett för författningens anda främmande och i tillämpningen ofullkomligt regeringssystem. Härpå rekommenderas ett politiskt tvåpartisystem såsom den lyckliga lösningen o. utvägen ur det iråkade oefterrättlighetstillståndet ävensom medelbara val. "De för utvecklingen så oroande strömningarna i tiden, bolsjevismen o. fascismen skulle säkerligen splittras mot de vågbrytare, som de medelbara valen bilda", förklarar tidningen.

Allehandas framställning av det amerikanska presidentsystemet som det mest ändamålsenliga, "det mest logiskt uppbyggda och hållbara" systemet för förenande av folkfrihet med kraftfull regeringsmakt, saknar grund i verkligheten. Det förhåller sig ovedersägligen så, att den konstitutionella monarkien, som giver monarken vederbörlig makt med åtföljande ansvar, såsom regel erbjuder den största garantin för just "en förening av folkfrihet med kraftfull regeringsmakt", förutsatt att monarkens ställning är höjd ovan partierna och privatintressen, vilket givetvis måste betraktas som en självskriven sak att den är i en kontitutionell monarki. I det som högsta förebild utpekade republikanska Amerika väljes statsöverhuvudet bland politiska koryféer de facto av de härskande stora finansgrupperna, vilka senares vilja också visat sig gälla som de förras lag. Att karaktärisera det systemet som något slags ideal av folkfrihet, är en bluff av det grövre slaget. Beträffande det för vårt vidkommande rekommenderade representationssystemet med två partier, ett högerparti och ett vänsterparti, är detta visserligen sedån gammalt en av den kosmopolitiska storfinansen här i landet omhuldad tanke, sannolikt på den grund, att det anses skola underlätta manövreringen av de parlamentariska majoriteterna. Att det skulle innebära en lösning av svenska folkets representationsfråga, är en osanning. Ty de proponerade båda "stora" partierna sakna all grund uti verkligheten. Svenska folket låter sig icke uppdelas i "höger" och "vänster". Några dylika intressegrupper existera i realiteten icke, de äro judiska konstruktioner, judiska lögner, endast avsedda att paralysera de verkliga intressegruppernas möjligheter att nå fram till lagstiftningen och där kunna göra sig gällande. I representationshänseende gives endast en linje, nämligen de verkliga intressenas samt de högre kvalifikationernas inom samhället representation. Man förstår alltför väl, att den judestyrda pressen, alltifrån Allehanda till Folkets Dagblad, icke vill lyssna till denna tanke, ty skulle den omsättas i praktiken, skulle den nu hos oss allsmäktigt styrande judiska storfinansen förlora det fasta grepp om statsmakten den nu innehar. I Italien har Mussolini med framgång sökt genomföra det nationella representationssystemet. För de politiska lycksökarna framstår visserligen hans gärning som ett brott mot folkfriheten då den inkräktar på deras frihet att för egen räkning exploatera folket. Frukterna av Mussolinis politik visa sig också redan i ökad blomstring i landet samt en statsfinansiell politik, som, om den får fortsätta, heltsäkert inom en förhållandevis kort tid skall frigöra italienska folket från det förslavande beroendet under den falska folkfrihetens väktare d. v. s. under den judiska storfinansen.

Bankernas årsvinster.

Enligt det nu föreliggande sammandraget för 1925 från bankinspektionen utgjorde de svenska bankernas sammanlagda bruttobehållning för 1925 150,8 milj. kr., varav icke mindre än 30,7 milj. kr. använts för avskrivningar samt 45,5 milj. för avlöningar och arvoden. Nettobehåningen är upptagen till 46,9 milj. kr.

Dessa alltför blygsamma siffror torde på intet vis kunna anses återspegla de verkliga vinster, som storfinansens herrar i vårt land inhöstat genom sina banker. Det är en allmänt känd sak dels att de enskilda bankernas vinster i betydande omfattning "avledas" bokföringsvägen till undvikande av otrevligt höga och dyrbara deklarationer dels att en stor del bankaffärer, särkilt de mera luckrativa, handläggas som direktörernas och chefernas privata angelägenheter och sålunda aldrig komma till synes i de officiella boksluten, vilka även på den grund bliva löjligt missvisande beträffande de vinster som privatbankerna och deras ledare de facto tillskansa sig på den svenska allmänhetens bekostnad.

Den franska krisen fortfar.

Den politisk-finansiella situationen i Frankrike har under den senaste veckan icke företett någon utveckling i den åstundade stabiliserande riktningen. Snarare tvärtom. Efter den hänsynslösa attacken av Caillaux mot den Rotschildska kretsen i Franska banken, vilken utan vidare entledigats, kunde man visserligen ha skäl antaga, att, om nu en stabilisering skulle åstadkommas, det i så fall icke skulle förunnas Caillaux att skörda äran därav. Att det var ugglor i mossen, vilka à tout prix ville lägga hinder i vägen för finansernas ordnande genom kabinettet Briand—Caillaux, förmärktes tydligen redan vid finansutskottets behandling av fullmaktslagen sistlidna fredag. Denna avsåg bemyndigande för regeringen att genom dekret, som utfärdats av ministerrådet, vidtaga alla erforderliga åtgärder för den finansiella saneringen och valutans stabilisering. Dekreten, som skulle omfatta även budgetsrättsliga frågor, skulle föreläggas kammaren för ratificering vid början av den ordinarie sessionen 1927. Regeringens finansprogram bebådade bl. a. nedsättning av maximumsatserna för inkomstskatten med 30 procent, en sänkning av börsskatten med upp till 50 procent samt en höjning av inkomstskatten på obligationer med upp till 25 procent. De oundgängligen behövliga inkomsterna skulle uppbringas genom en reform av de indirekta skatterna och avgifterna, särskilt konsumtionsskatterna, vilka genomsnittligt skulle ökas till det femdubbla mot 1914. Omsättningsskatten skulle göras enhetlig och fastställas till 2 procent och gods- och persontarifferna vid järnvägarna höjas samt skatt införas på lastautomobiler. Vidare skulle i sparsamhetssyfte alla icke oundgängliga, nödvändiga tjänster indragas och en väsentlig förenkling av förvaltningen genomföras. På det näringspolitiska området förbehöll sig regeringen befogenhet att inskränka in- och utförseln samt att revidera tulltarifferna och anpassa tullsatserna efter grosshandelsindex. För saneringen av finansministeriets affärer framlades ett särskilt program, varvid de sakkunnigas utlåtande strängt skulle följas. Slutligen förklarade sig regeringen ämna fasthålla vid kravet på ratificering av London- och Washingtonöverenskommelserna innan parlamentet åtskilts, framhållande, att ratifieringen var en förutsättning för att Frankrike skulle erhålla de nödvändiga utlandskrediterna. — Detta regeringens förslag förkastades emellertid av finansutskottet med 14 röster mot 13, varmed i själva verket dess öde var beseglat.

Det gick också såsom under förhandenvarande förhållanden kunde väntas. Kabinettet Briand—Caillaux störtades påföljande dag, med 288 röster mot 243, då det presenterade sitt regeringsförslag för deputeradekammaren. Huset Rotschilds politiska maktställning i Frankrike är givetvis icke undanröjd därför att en Rotschild avlägsnats ur Franska banken och en annan Rotschild uteslutits ur deputeradekammaren! Mannen, som framför andra hade äran av kabinettets störtande var den radikale frihetshjälten Herriot, vilken vid regeringsförslagets behandling lämnade sin plats som kammarens talman för att hålla ett högstämt anförande om parlamentets fri- och rättigheter, varnande mot den kränkning av författningen, som regeringsförslaget innebure. Med Herriot sällade sig en del socialistiska och moderata talare, vilka senare icke kunde försona sig med Caillaux' antichauvinistiska politik under kriget o. som tagit högeligen illa vid sig hans inskridande mot herrarna i Franska banken. Uti skön förening störtade sålunda konservativa och socialister kabinettet Caillaux—Briand. Dagens triumfator, Herriot, hade dock ej enbart angenäma förnimmelser av sin seger. När han efter kammarens sammanträde anträdde färden till Elyséepalatset, blev han föremål för ganska svårartade demonstrationer från den församlade menighetens sida, vilka tvungo ordningsmakten att inskrida.

Av presidenten Doumergue, som tydligt meriterat sig som ett statsöverhuvud av det mera parodiartade slaget, erhöll Herriot så uppdraget att bilda regering. På återvägen från Elyséepalatset förklarade han till pressreferenterna, att hans regerings program var "franckursens försvar" och lovade att visa landet energi samt utbad sig i gengäld det lugn, som var oundgängligt för återuppbyggandet. På tisdagen kunde han också presentera sin nya regering, i vilken han själv inträdde som konseljpresident och utrikesminister. Bland hans medministrar fäste man sig särskilt vid finansministern de Monzie och handelsministern Loucheur, bägge intimt lierade med storfinansen.

Den omedelbara verkan av Briand — Caillauxkabinettets störtande blev ett katastrofartat fall av francvalutan. I Herriot närstående kretsar har detta förklarats som ett resultat av manövrer av storfinansen. Högst sannolikt! På samma håll vill man också göra gällande, att Herriots inskridande skulle avse en önskan att komma åt "förbrytarna i bankerna"; tillsvidare torde man dock hava anledning att ställa sig undrande härutinnan. Uteslutet är ingalunda, att man består sig en del frikostiga talesätt i denna genre för syns skull och som lockbete för de mera radikala vänsterelement, som erfordras för genomförandet av det finansprogram, som med all sannolikhet utarbetats av finansherrarna i det mot Caillaux revolterande finansutskottet och vars syfte kan antagas vara att under förhandenvarande förhållanden i möjligaste mån skydda den under Rotshildarna alltfort lydande storfinansens intressen. Den extraordinära situation, som inträtt, utesluter dock icke den eventualiteten, att t. o. m. dessa senare kunna se sig föranlåtna att maka åt sig en smula. Den antiparlamentariska, rent fascistiska stämningen växer sig för varje dag allt starkare i Frankrike, den judiska storfinansen har där fått en ny och högst allvarlig nationell faktor att räkna med, som, om utmaningarna drivas allt för långt, hastigt nog kan komma att göra sig märkbar på ett för vederbörande mycket ödesdigert sätt. Ute i landet jäser det mot de hemliga finansdiktatorerna och de av dem besoldade politikerna, som bragt landet i ekonomisk misär. Detta är heltvisst även ett fenomen för vederbörande att räkna med. Och bryter oviljans storm på allvar löst, talar allt för att det blir en nationell revolution och icke någon judisk-bolsjevikisk sådan.

Efter nedskrivandet av ovanstående ingår meddelandet att Herriotkabinettet efter framläggandet av sitt program inför deputeradekammaren på onsdagsnatten störtats med 290 röster mot 237. I regeringsförklaringen hette det, att Frankrike skulle betala sina skulder till utlandet. Regeringen ämnade ej öka sedelcirkulationen. Valutan skulle stabiliseras icke endast med utländsk hjälp utan även därigenom, att en avdelning inom Banque de France öppnades, vilken skulle arbeta för att återbörda till Frankrike de av fransmännen i utlandet placerade kapitalen. Regeringen skulle slutligen verka för den yttersta sparsamhet inom det offentliga samt genomförandet av en allmän sparsamhetskampanj.

Ministärerna bliva som synes numera ej långlivade i den politiska frihetens hemland. Inom politiska kretsar räknas nu med en nationell samlingsministär under Poincaré.

Bliv kommissionär för Nationen!
Intresserade personer i landsorten, innehavare av affärer o. dyl., kunna bli försäljare av Nationen i kommission. Reflekterande torde sätta sig i förbindelse med tidningens expedition i Stockholm.

PÅ UTKIK

Judisk jazz.

"Svart och vitt".

"I jazzen, strålande av hänförelse"....

Som en illustration till den å tidningens första sida införda artikeln "Den judiska jazzen" återgiva vi härovan tvenne bilder (reproduktioner av målningar av konstn. Skjöld) ur en i dagarna publicerad propagandaartikel över jazzen i "Hebreiska Dagbladet".

Det kan i sammanhanget förtjäna att erinras om att under de senaste åren från ansvarskännande kretsar inom skillda länder upprepade försök gjorts att hejda den ohyggliga urartningen av dansen och åter bringa densamma in på förnuftiga och sunda linjer. Dessa ansträngningar ha dock ej lett till åstundat resultat. De ha cyniskt avhånats av judepressen såsom barnsliga fantasier. „Att rida spärr mot utvecklingen går inte, publiken vill ha jazzen och att söka tvinga på den, något annat än den vill ha är fruktlöst — så ungefär ha jazzkulturens skapare och propagandister i den kosmopolitiska dekadanspressen avfärdat varje reaktion mot "dårarnas dans". I Amerika börjar nu emellertid reaktionen mot denna på allvar bryta fram under trycket av den nedbrytande verkan, som jazzen visat sig ha på ungdomens moral.

Sovjetledarna åtalade för förskingring av statsegendom.

Enligt telegram från Moskva har den centrala museikommittén beslutat att väcka åtal mot Trotski, Sinojev och en rad andra kommunistiska ledare för att för privata ändamål hava använt en mängd dybara tavlor från Roumiantzev- och Tretjakovgallerierna samt sällsynta böcker från andra museer och bibliotek.

Äkt-amerikansk cynism.

Amerikanske finansministern Mellon har i fråga om de europeiska ländernas krigsskulder till U. S. A., vilka "kapitalets herrar", som ju äro de där framprovocerade och profiterade av världskriget, varit så omtänksamma att ställa staten i första hand ansvårig för, uttalat, att han "icke misströstar om Europa". Mellon tillade: "Lånen från Amerika voro ingalunda ämnade som gåvor."

Världstrust i koppar.

En internationell koppartrust är enligt vad meddelas från Newyork under bildning under skepnaden av ett kopparexportbolag. Sammanslutningen uppges redan omfatta 90 procent av världens producenter på området, däribland de största amerikanska företagen och de mest betydande gruvbolagen i Storbritannien, Tyskland, Japan, Chile och Mexico.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
A textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. tryckeri, 1926.

Riksrättsåtalet i Norge.

Det av Norges odelsting beslutade riksrättsåtalet mot f. d. statsminister Berge och hans ministrar, vilket också på vissa håll här i landet synes ha vållat åtskillig oro, kommer med all sannolikhet att bjuda på sensationella avslöjanden, varvid det ingalunda är uteslutet, att jämväl personer utanför Norge kunna befinnas på ett eller annat sätt inblandade i de mystiska affärerna. Då en återblick över vad som tilldragit sig ur flera synpunkter torde torde vara av intresse även för oss svenskar, vilja vi här i stora drag rekapitulera händelseförloppet.

I maj 1923 lämnade den Bergeska regeringen i hemlighet o. utan stortingets hörande Norska Handelsbanken ett understöd på icke mindre än 25 milj. kronor "för att hindra banken från en hotande katastrof". Hr Berge och hans kamrater förmena sig ha lämnat understödet i den övertygelsen, att landets väl krävde, att bankens hotade soliditet upprätthölls. För att ändamålet skulle uppnås, ansåg regeringen dock nödvändigt, att saken hölls fullständigt hemlig. Ja, den gick härvid så långt, att den i sitt budgetförslag vid årsskiftet 1923—1924 icke ens med ett ord omnämnde, att ifrågavarande belopp måste utfyllas genom anslag från stortingets sida, sålunda förande den anslagsbeviljande myndigheten bakom ljuset. Då Handelsbanken sedermera behövde ännu mera pengar för att kunna hålla sig uppe (banken hade naturligtvis utplundrats av storfinansens herrar på liknande sätt som vid samma tidpunkt skedde med en del svenska banker), inlämnade regeringen i april 1924 en proposition till stortinget om beviljande av en statsgaranti för banken å 15 milj. kronor. Den begärda garantin beviljades och Handelsbanken fick ytterligare 15 milj. kronor. Det är högst osannolikt, att stortinget skulle beviljat beloppet, därest det haft kännedom om, att banken förut av statskassan bekommit 25 milj. kronor. Berge undvek emellertid att för stortinget antyda något därom — ett förfarande, som givetvis ej kan betecknas annorlunda än bedrägligt. Att transaktionerna äro av sådant slag, som böra falla under riksrättsinstitutet, torde vara höjt över allt tvivel. Odelstinget har också genom att väcka riksrättsåtal mot Berge och hans män visat, att det hyllar den uppfattningen, att lagen är till för att efterlevas icke blott av de små utan också av de stora i samhället.

Vi hänvisa för övrigt till vår på ledande plats i dagens nummer införda artikel.

Atmosfären i Kreml laddad av oro.

Från Moskva meddelas, att det mest utmärkande för situationen för ögonblicket är allmän misstro och intriger bland de ledande i Kreml. Deras fruar spela en framstående roll i dessa intriger. Atmosfären i Kreml är laddad av oro med ständigt förekommande "inre sammansvärjningar" bland de ledande, inre strider och försök att spela motståndarna fula spratt. Den känslan breder allt mera ut sig, att partiet överlevat sig självt. Vördnaden för och tron på auktoriteten har försvunnit. Ingen känner sig längre säker i sadeln och alla börja för alla eventualiteter lisma för alla. Till och med under Stalin anses marken vackla.

Wolff-demokraterna i Tyskland börja röra på sig.

Den exclusiva judiska kretsen kring Theod. Wolff i Berliner Tageblatt, som under senaste åren hållit sig något så när inom skrankorna, börjar visa tecken till ökad aktivitet. Sålunda offentliggör nu f. rikskanslern Wirth i Berliner Tageblatt en artikel, vari han upplyser, att han själv jämte en del andra personer under senare delen av året komma att inrikta sina ansträngningar på att få till stånd ett slags republikansk union för att skapa en gemensam basis för den republikanska rörelsen i Tyskland.

Huvudpersonen inom nutida tyskt demokratiskt idéliv är ovan omnämnde Theodor Wolff, ägare och utgivare av "Tysklands ledande demokratiska organ", Berliner Tageblatt. Wolff torde hava spelat en ledande roll i den judiska propagandan för "den inre frontens" brytande under världskriget samt för kejsardömets störtande. Sin längtan mot Moskva, dit revolutionsjudarna i Tyskland hastigt och lustigt hoppades kunna leda tyska folket, nödgades han emellertid alltmera kachera. Varitll icke minst torde medverkat morden på Rathenau och Erzberger.

Skäktningen utdömd av prof. Dahlström.

I Svenska allmänna Djurskyddsföreningens årsskrift för 1925 skriver föreningens sekreterare, professor Hj. Dahlström i en återblick på verksamheten under åren 1875—1925 rörande kraven på obligatorisk bedövning för slaktdjur bl. a. följande:

Trettionio år hava gått, sedan första gången kravet på en humanisering av husdjursslakten framställdes inom Sveriges riksdag.

Det finnes heltvisst stora utsikter, för att ett slaktlagsförslag, i huvudsak likt det vid 1925 års riksdag framlagda, skall,när det äntligen kommer på riksdagens bord, kunna genomdrivas, även om det till äventyrs skulle stipuleras obligatorisk bedövning för alla slaktdjur.

Men mäktiga krafter äro i rörelse för att helst göra detta om intet, och att det kraftigaste motståndet kommer från den numerärt sedt obetydliga, men i ekonomiskt hänseende synnerliga mäktiga del av landets innbyggare, om utgöres av judarna, är högeligen att beklaga.

Då dessa, tvärt emot våd vetenskapen och den praktiska erfarenheten giva vid handen, vilja hävda och till och med söka leda i bevis, att schäkten är en djurvänlig akt, fullt jämförlig med en rationell bedövningsmetod, så måste man verkligen ställa sig frågande, huruvida det är djurvänlighet, som är drivfjädern för judarna, eller fast mera ett under religiositetens täckmantel sig döljande behov att visa rasens maktfullkomlighet".

Polens nya regering får ökad befogenhet.

Polska riksdagen har nu på sammanträde beslutat godkänna vissa av regeringen framlagda förslag om begränsning av kamrarnas budgetära befogenheter. Dessa gå ut på att den session, under vilken budgeten kan behandlas, varar högst fem månader. Om under denna period blott en kammare antagit en budget, promulgerar republikens president denna. Om ingendera kammaren antagit någon budget, promulgerar presidenten den av regeringen föreslagna budgeten.

Beträffande regeringens avsikter yttrade konseljpresidenten Barte' bl. a.:

"Vad vi vilja göra med våra fullmakter är följande: skapa jämvikt i budgeten, stabilisera valutan, samvetsgrant övervaka verkställandet av alla lagar rörande minoriteterna, reorganisera administrationen, förbättra lagarna och fortsätta den fredliga utrikespolitiken, vilken bidrager till att öka vår prestige och förtroendet till Polen. Vi skola bekämpa korruptionen o. icke tillåta, att staten försummar att uppfylla sina åtaganden mot vem det vara må".

Diktaturen i Spanien blir beståndande.

Spaniens diktator, Primo de Rivera, har i en intervju till en fransk tidning förklarat, att den nuvarande spanska regeringsformen kommer att bli bestående ännu "många år", alldenstund densamma bäst lämpar sig för förhållandena i Spanien och folket gillar detta styrelseskick.

Belgiens konung finansdiktator.

Belgiens kammare och senat ha antagit ett förslag, enligt vilket konungen förlänas full handlingsfrihet i fråga om åtgärder för finansieringen.

Herrar - Obs.!

Realisation

till enormt låga priser pågår denna vecka.

Ex: helsidensilpsar, som kostat upp till 7:50, slumpas till 1:50.

Hagmans Herrekipering
Sveavägen 108
(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

Opinionen mot "Oncle Shylock's Amerika".

Stämningen i Europas stater gentemot de amerikanska fordringsägarna breder alltvidare omkring sig. I dessa senaste dagar har frågan börjat diskuteras under överraskande oförbehållsamma former även inom Englands politiska kretsar. Den kända tidningen Daily Mail har öppnat en stor kampanj mot 'Oncle Shylock's Amerika", förebrående de offentliga kretsarna därstädes för att icke hava upplyst den amerikanska allmänheten om den verkliga situationen och de lidanden, som Europa genom sin skuldbelastning har att utstå. För några dagar sedan var skuldfrågan även föremål för en synnerligen livlig debatt i engelska underhuset. Härunder yttrade den konservative Hilton Yong bl. a.:

"Allt vad som kommer in i form av skadestånd från Tyskland kommer att hamna i amerikanarnas fickor, och det huvudsakligen på vår bekostnad. Vi ha behandlat krigsskulden som något annat än en kommersiell skuldförbindelse, men Amerika har behandlat skulden som en ren och klar kommersiell förpliktelse. Detta har åstadkommit en liten brytning i vänskapen mellan Amerika och oss, medan vi se hurusom många amerikaner göra bankboken till sin bibel och kommersialismen till sin Gud."

F. finansminister Snowden yttrade följande: Den skuldöverenskommelse, som vi avslutade med Amerika, var högst olycklig. Hade den icke varit, skulle det ha varit förhållandevis enkelt att annullera alla dessa skuldposter. Om femton år skall Amerika i kraft av de existerande överenskommelserna hämta 1,600,000 milj. kr. årligen från Europa endast på kontot krigsskuld. Amerika är världens rikaste land. Amerika, som inträdde i kriget tre år efter fientligheternas utbrott och ledsagade sin krigsförklaring med en försäkran om sina osjälviska avsikter, kommer att inkassera skadeersättningen från Tyskland, medan de allierade inte få ett enda öre. Detta är en ställning, som inte kan hålla i längden.

En rad efterföljande talare gåvo sin fulla anslutning till de gjorda yttrandena. Det skall heltvisst bli intressant att se i vilken grad "Oncle Shylock's Amerika" kommer att låta inverka på sig av den stigande oviljan i Europa mot dess ockerpolitik.

En familjeidyll i Sinovjevs forna fögderi.

I Krasnaja Gaseta lämnas följande bild av hur man under kommunisternas styre genomsyrat alla regerings- och offentliga institutioner genom att besätta platserna med släktingar till de maktägande, skriver St.-T. Bilden är hämtad ur verkligheten och återspeglar förhållandena i "Nordvästra handelsdepartementet". I artikeln heter det:

"Till 'Nordvästra handelsdepartementet' kom en man av affärstypen och frågade vaktmästaren hur han skulle kunna träffa ordföranden.

— För att träffa honom måste ni gå till rum nr 5. Där sitter en fröken vid första bordet — en brunett — hon är min kusin. Hon ger upplysningar.

Mannen gick till rum 5. Vid första bordet satt verkligen en dam, sysselsatt med att framför en handväskspegel pudra sin näsa. Hon var så upptagen av detta arbete, att hon ej omedelbart besvarade mannens fråga.

— Mara varför svarar du inte? hördes från ett grannbord. Du tycks glömma, att det inte är allmänheten som tjänar oss, utan vi, som skola tjäna allmänheten.

— Mor lilla! ilsknade den unga damen till. Du bryr dig om allt, som inte angår dig. Du tänker att om du är min mor.... Men om detta skola vi tala hemma. Varmed kan jag stå till tjänst?

Med denna fråga vände hon sig till den besökande.

— Till ordförande? Gå till rum nr 7. Vid tredje bordet sitter farbror Misja. Han skall giva er alla nödiga upplysningar.

I sjunde rummet blev den besökande allt annat än vänligt mottagen.

— Till ordföranden? Naturligtvis får ni träffa honom. Men jag måste varna er. Farbror....

— Jag vill träffa ordföranden.

— Ja visst! Då måste jag upplysa er, att min farbror tar emot bara i de mest viktiga angelägenheter. Ni gör bäst om ni först går och talar med min far. Rum 13, korridoren till höger.

Mannen gick till rum 13. Rummet var stort. Där sutto en herre i 50-års åldern och en yngling på ungefär 18 år.

— Ni vill träffa min bror? Han är mycket upptagen. Men om ni säger, att det är en viktig angelägenhet, så måste han väl ta emot er. Georg lille, vände han sig till ynglingen, spring till Kostia och fråga honom om Pasja tar emot!

Georg kom tillbaka och meddelade:

— Broder Kostia väntar på medborgaren. Jag skall visa er vägen.

"Broder Kostia" mötte den besökande med orden: — Ni vill träffa far? Det går bra det. Låt mig föreställa er. Detta är min fru och sekreterare, hon skall ledsaga er till pappa.

"Pappa" var en typisk patriark, gråhårig, lugn och vis. Lik de gamla patriarkerna satt han under en palm (artificiell) och skipade rätt bland sina anhöriga.

När han såg mannen av affärstyp lät han alla de närvarande avlägsna sig och vände sig till den besökande.

— Ni säger ni har en affär? Och utan att invänta svaret tillade han strängt:

— Jag måste emellertid underrätta er, att vi göra affärer endast med släktingar. Om ni inte är någon släkting så....

— Jag är en släkting.

— En släkting? då så.

Och så föreställde besökaren sig som "Arbetare- och bondeinspektionens centralkommittés representant".

Krasnaja Gaseta tillägger, att enligt Ekonomitjeskaia Sjin och Finans Tidningen har Arbetare- och Bondeinspektionen i Nordvästra Handelsdepartementets avdelningar i Sovjet-Unionen upptäckt 100 medlemmar av samma familj samt i dess utländska över 130. Det kan tilläggas, att släkten som på detta vis innästlat sig i en statssubsidierad institution heter Apfelbaum-Sinovjev.

Följande uppseendeväckande högst aktuella böcker:

Bergtagna
Kr. 3:—

En ropande röst i öknen
om det judiska världsherradömet Kr. 0:75

Förlåten faller
eller Zions Vises Hemligaprotokoll Kr. 4:—.

Sändas mot postförskott, Om Ni tillskriver

BOKFÖRLAGET
Box 65, Härnösand.

Annonsera i NATIONENS ANNONSÖRER!

Läs boken

På Ökenstig.

Av Th. Stalheim.

Boken stöder sig på de mest vederhäftiga källor och klarlägger germanismens förhållande till senare tiders kristendom.

Omdömena om denna bok ha varit genomgående goda. "En monumental bok, en stege för svenska folket". — "Ett ord i sinom tid; boken förtjänar läsas av gammal och ung". — "En intressant bok; skildringen är fängslande". — "En rekapitulation ända från hedenhös; boken kan sålunda väl tjänstgöra som lärobok". — "Väckande och värdefulla uppslag, frisk och sund andlighet; boken förtjänar den vidsträcktaste spridning". — "Få böcker ha givit, vad denna bok gav". Se där några omdömen i första allmänhet.

I "Lunds Dagblad" skrives: "På Ökenstig" är ett ytterligare bevis, dokumenterande förf:s nobla, koncisa och därtill betagande stil, hans rikedom på uppslag och idéer samt hans starka konstruktiva förmåga Man läser den med stigande intresse".

Boken är försedd med åtskilliga förklarande illustrationer samt presenterar sig i enkel men tilltalande utstyrsel. Dess pris är satt ytterst billigt, blott kr. 4:. Fås från förf:s eget förlag, adress Uddevalla.

LÄS — SPRID

Socialisering genom **Kooperation**

av TYCHO WRETMAN.

Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget. Pris kr. 2.—.

Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.

Svenska Köpmannaförlaget Stockholm.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

Prenumerera på

National-Socialisten

Ansvarig utgivare: Birger Furugård. Skriftledare: Birger Furugård och D:r Gunnar Furugård

Prenumerationsavgift: pr år kr. 4:—, halvår kr. 2:50, för årets sista kvartal kr. 1:—.

Prenumeration sker helst å postanstalt eller hos National-Socialistens skriftledning. Adr.: Molkom.

Passa på och rekvirera!

FÖLJANDE ARBETEN som tryckts i små upplagor och icke säljas i allmänna bokhandeln kunna — så långt resp. upplagor räcka — rekvireras från EXP. AV FALU-KURIREN, FALUN, antingen mot insändande av beloppet eller mot postförskott, t. ul. här nedan angivna pris:

1. ABR. HOLPHERS DAGBOK ÖVER EN RESA GENOM DALARNE ÅR 1757. Ny upplaga (med porträtt och biografi av Abr. Hülphers) Falun 1921. Pris 10 kr.
2. GAMMALT OCH NYTT FRÅN DALARNE. Sammanfört ur Falu-Kuriren årg. 1921 och 1922. (Tryckt i 100 numrerade ex.). Pris 7:50.
3. D:o, d:o. Ur årg. 1923 och 1924. (Tryckt i 150 numr. ex.). Pris 5 kronor.
4. VIKA, HOSJÖ OCH KORSNÄS. Sockenbeskrivning av Helmer Stuge. Falun 1924. Pris 1 kr.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 23 Juli 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243.
Fri biltransport.

Den judiska jazzen.

(Forts. fr. sid. 1.)

dens ungdom att i dansen te sig som dårar. Gåtans lösning finner man genom att studera ovanstående citat. Den populära musiken är ett judiskt monopol, jazzdanserna äro av judisk fabrikation. Den slippriga hänsyftningen, sinnligheten i de hetsande tonerna, allt är av judiskt urprung.

Oartikulerade ljud — djungeltjut, grymtningar, gallskrik och fräsningar — som ingiva föreställningen av djurisk parningslek, omskapas till disharmonier i feberheta toner och insläppas i hem, där denna erotik utan de suggererande melodierna skulle utdömas med fasa. De sensationellt utstyrda notblad, som man finner även i de förnämaste hem innehålla i texten vändningar och ord direkt hämtade ur storstädernas andliga kloaker och dessa uttryck upptagas med förtjusning av den bildade ungdomen.

Förenta Staternas regering anför i ovanstående anklagelse, att 80 proc. av dessa populära sånger och melodier stå under kontroll av de ifrågavarande judiska förlagen och de andra 20 proc. äro kontrollerade av andra judiska musikförlag, som dock icke äro anslutna till den nämnda gruppen.

Man måste säga att det är något högst märkligt, att, varthän man än vänder sig för att undersöka de skadliga inflytanden som i vår tid överallt visa sig inom samhället, så stöter man alltid på en grupp judar. I "baseball"-korruptionen — en grupp judar. I kringgåendet av spritförbudet och i krigspropagandan en — grupp judar. I sensationsfilmindustrien — en grupp judar. Kontrollen över pressen genom finansiell påtryckning verkställes av judar. Krigsgulascherna voro t. 80 proc. judar. Organisatörerna av den aktiva oppositionen mot kristna lagar och bruk äro judar. Och nu, denna hetsande jazzmusik som kombinerar deliriumsymptom med all slags sinnlig njutning, tillverkas och dirigeras av judar.

Liksom den amerikanska scenen och filmen kommit under judiskt inflytande så har geschäftet med populära sånger och melodier blivit en judisk storindustri. Dess ledande män äro för det mesta tyskfödda judar, av vilka de flesta ha ett lika äventyrligt och obskyrt förflutet som ledarne för teatrarna o. biograferna.

Människorna sjunga icke vad de tycka är vackert utan det som artisterna på vaudevilleteatrarna popularisera genom upprepade framföranden, till dess de otaliga auditorierna börja gnola dem på gator och i salonger. Dessa kuplettsångare äro de judiska musikförlagens betalta agenter. Det är endast guldet och ej sångernas kvalitet, som åstadkommer den väldiga spridning, som dessa s. k. Jewish Jazz-melodier få. All icke-judisk musik stämplas som "high brow" och efterfrågas endast av fåtalet verkligt musikaliska. Den stora massan underhålles dag ut och dag in endast med dessa slippriga insinuationsmelodier, som likt en förpestande flod flyta från "Tin Pan Alley". Så kallas nämligen det kvarter, varest de första judiska musikfabrikanterna började sin verksamhet.

Ett typiskt exempel på dessa nu så upphöjda judiska musik-"kompositörer" är Irving Berlin, vars egentliga namn är Isidore Baline. Han föddes i Ryssland och blev tidigt kuplettsångare och varitéartist. Senare överflyttade han till Amerika o. då "ragtime", en föregångare till jazzen, uppkom, fann han i dansmusiken ett nytt och mera inkomstbringande geschäft, där hans lätta talanger kunde fira orgier. Berlin och en del andra av hans stamfränder slogo sig då ihop med negermusikanterna och fabricerade det nu så moderna musikkonglomerat, vilket benämnes judisk jazz. Berlin har sedan utvecklat sin konst, sakta och smygande, så att den från att först ha varit tämligen oskyldig underhållningsmusik nu blivit en utmanande erotisk suggestion. Berlin är nu huvudpersonen såväl i alla hem som i alla ej allt för nogräknade "musichalls". Men trots den stora popularitet den judiska jazzen erhållit, kan ingen neka till att denna musik utgör en allvarlig fara för vår tids ungdom, då den endast syftar till att frigöra de lägre instinkterna och i dansen inlägger ett irriterande, sugande moment. Därtill kommer att jazzen är ett led i det judiska strävandet att degenerera den ariska rasen, och ur den synpunkten är denna fråga väl värd att uppmärksammas av allmänheten.

D:r Bratt inför polismyndigheterna.

Forts. fr. sid. 1.

mas bifall — men något dylikt passade ej doktor Bratt, som i allt, utan laglig rätt, velat spela diktator och göra vad honom lyster, kallande sig doktor Bratt till sin politiska läggning liberal, dymedelst förmodligen åsyftande, att han på ett liberalt sätt spenderar efter eget gottfinnande Statens och enskilda personers medel. Utlysandet av extra bolagsstämma för behandlingen av en så viktig fråga som disponerandet av tillhopa aktiebolagets hela aktiekapital hade tagit summa åtta (8) dagar, men hade extra bolagsstämma utlysts, hade doktor Bratt haft att befara motstånd till förslaget o. därför resonerade han som vanligt: "Det är säkrast att jag avgör frågan på egen hand, ty då vet jag, att den går igenom". Hans egenmäktighet i detta och ett otal andra fall gränsar nästan till det otroliga. Genom dylika egenmäktiga åtgöranden o. upprättandet av otaliga dotter- och dotterdotterbolag har den statliga kontrollen så gott som totalt borteliminerats, vilket varit doktor Bratts medvetna avsikt och som klart belysts av riksdagsdebatterna i ärendet; vid senaste riksdagen fattades blott ett antal av åtta röster för att extra revision av dr Bratts mystiska transaktioner kommit till stånd. Av doktor Bratts svaromål framgår, att vid resp. bolagsstämmor åren efter det styrelsen fattat besluten om aktieteckningen någon direkt hänskjutning till resp. bolagsstämma av frågan om aktieteckningen ej ägt rum. Dr Bratt medgiver mellan raderna i svaromålet att han icke begärt något godkännande av teckningsbeslutet vid bolagsstämmorna, samt att han icke ens å bolagsstämma direkt tillkännagivit det viktiga styrelsebesluten. Dr Bratt försöker att krypa undan för åtal genom att påpeka, att ifrågavarande styrelsebeslut stå omnämnda i de tryckta förvaltningsberättelserna för åren 1917 och 1920. Dessa förvaltningsberättelser lära vara tryckalster på något hundratal sidor, däri saker av ringa vikt utförligt behandlas, under det doktor Bratts egenmäktiga hanlingar omnämnas på någon undangömd plats och i snirklade vändningar, så att den som ej är fullt initierad i bondadvokatyr har svårt att få klart för sig vad saken gäller. Jag erinrar mig, att jag i en tidigare förvaltningsberättelse läst om dr Bratts förvärv av Grönstedtska spritfirman med dotterbolag och en hel rad av andra spritfirmor. Det var så finurligt skrivet o. omnämndes blott i förbigående så att för den, som flyktigt läste detsamma, kunde det förefalla som den oskyldigaste sak i världen, under det det i själva verket innehöll redogörelser för de transaktioner, varigenom dr Bratt på olagligt vis kom att bliva spritdiktator i Sverige och varigenom svenska folket på olagligt vis kom under förmynderskap. Det hände för några månader sedan, att dr Bratt i radio redogjorde för sistberörda förhållanden och själv medgav, att det var olagligt tillvägagångssätt han förehaft, men med silkeslen ton tillade han: "Om det var litet olagligt vid den tidpunkten, förstår jag inte, varför folk nu, så här långt efteråt och sedan riksdagen med lagändring godkänt mitt system, skall fortfarande behöva röra i frågan om de metoder, jag då använde." Detta uttalande är mycket betecknande för mannens karaktär: en olaglighet gör ingenting, om man blott lyckas i sina förehavanden och har mäktiga försänkningar, som kunna biträda med efterföljande godkännande av olagligheten. Genom slika tillvägagångssätt har dr Bratt undergrävt den allmänna moralen i Sverige, och andra strebrar hava tänkt: Här gäller det blott, att vara lika fräck som dr Bratt och hava lika goda förbindelser, så blir slutet lysande.

Även om bolagsstämmorna, fastän där icke direkt förekommit något om aktieteckningarna ifråga, skulle anses hava beviljat ansvarsfrihet på grund av att teckningen tilläventyrs på något undangömt ställe och i förtäckta ordalag omnämnts i styrelseberättelserna, kvarstår dock bestämmelserna i Aktiebolagslagen 86 par. 4:de stycket, med stöd varav åtal underdånigt yrkas. Skulle vi aktieägare, enligt doktor Bratts förmenande, varvid ej utan vidare undersökning kan fästas avseende, ej komma att lida ekonomisk förlust genom de lagstridiga transaktionerna, kan dock ej bortresoneras, att vi tecknat aktier i ett under statlig kontroll varande bolag och att detta garantiförhållande ej får ändras utan vårt direkta medgivande, vadan vi ej kunna godtaga att hela bolagets aktiekapital egenmäktigt av dr Bratt placerats i annat bolag, som är undandraget statlig kontroll; varjämte, i händelse av likvidation, aktieägarnas ställning blir sämre.

På anförda skäl yrkas underdånigst i första hand, att åtalsärendet varder till Överståthållareämbetet för polisärenden återförvisat för ny lalikmätig behandling.

Ekebo, Upplands Väsby, den 22 juli 1926.

Underdånigst
Adolf Anderson,
Direktör.

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

OSCAR JANSSON
Låstmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58. II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

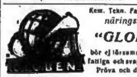

Kem. Tekn. Fabr. Globens
näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas v blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

ELEKTRISKA
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrannt genom
Östermalms Elektr. Affär
15A. NY BROGAT tel. Ö. 5280.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Handarbetsaffären
(Inneh. OLGA LUNDIN)
Västmannagat. 41. Tel. V. 10460.
REKOMMENDERAS.
Utför broderi, hålsöm, märkning, m. m. för hand och maskin.
Färdigsydda, uppritade arbeten i stor sortering.

DAMFRISERING
Shingle
Smålandsg. 20, 2 tr, hiss.
Telefon Norr 2564.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Dåsighet och Olust
är enligt vetenskapen bevis på dåligt blod och otjänliga ämnen i kroppen, gifter som måste rensas bort.
Fruktsalt-Samarin renar effektivt blodet, befriar magen och tarmarna från osunda samlingar, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, är välgörande för levern och njurarna.
Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring vilket sätter kroppen i god form, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Fruktsalt-Samarin.* Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Invandringslag och skärpt främlingskontroll.

(Forts. fr. sid. 1.)

men oavlåtligt med sämre blod. I de större städerna kan man på de sista 25 åren tydligt iakttaga, hur den blonda nordiska typen blir mindre vanlig. Från städerna sprider sig utvecklingen till landsbygden, som likväl dessbättre ännu är rätt väl bevarad.

Det förestående upphävandet av viseringstvånget med avseende å tyska undersåtar kommer att öppna slussarna för talrika, mindre önskvärda element. Talaren hade icke mycket förtroende för den nuvarande regeringens intresse för att skärpa främlingskontrollen i landet. Kriminalitetens ökning under senare åren är också ett oroande symptom. Det gäller särskilt de grova brotten mot person, som framspringa ur rasdegeneration, depravation och även inflytande utifrån. Den s. k. liberala principen ifråga om folkutbytet mellan nationerna vill man åter sätta i högsätet, fastän tiden fordrar, att vi hålla dåliga element ifrån oss.

Omfattar Ni Nationens strävanden

med intresse och gillande, försumma då icke att lämna Eder medverkan för tidningens spridning genom att uppmana Edra vänner och bekanta att prenumerera på **halvåret juli — december 1926!**

Judarnas gudsbegrepp och religiösa åskådning.

(Forts. fr. sid. 1.)

som icke av tvång utan av fri vilja lyder Guds röst. Uppfyllelsen av denna lag ligger i de båda budorden: "Att älska Gud över allting och sin nästa såsom sig själv." Matt. 22: 37—40.

I kristendomen menas med "nästa" alla människor, medan judarna endast betrakta sitt eget folk som "nästa" och "bröder". Alla andra äro för dem "utlänningar". I detta förhållande lära vi också känna den följdriktiga förutsättningen att kunna förstå den egenartade fiendskapen mot andra folk, som ligger innesluten i den judiska folkkaraktären, vilken är begåvad med en från alla samvetsskrupler frigjord hänsyngent emot alla oomskurna. Judarnas hela livsuppgift ligger uteslutande på det materialistiska området, vilket t. o. m. tog sig uttryck i deras gudstjänstfirande, i den avskyvärda blooddrypande offerkulten, (vartill vi senare återkomma) som föranledde Jesus till den förebrående anmärkningen: "Mitt hus skall kallas ett bönehus, men I gören det till en rövarkula". Matt. 21: 13.

Vill man sammanfatta det judiska religionssystemet i ett sammanhang, så kan man som helhetsomdöme med fog använda uttrycket: Systemet är mycket sinnrikt, det fyller alla anspråk med undantag av förnuftets, samvetets och rättfärdighetens krav.

Det är i sanning en underlig företeelse att vi ännu i dag befinna oss i ett sådant religiöst "samröre" och en sådan förvillande oklarhet beträffande kristendomens rena anda, i vår eljest så upplysta tid m. sina djupsinniga, om klara tankar vittnande vetenskapliga forskningar; medan inom kristendomen så mycken förvirring råder. Den svenska kyrkan synes ha stelnat i den judiska materialismens isande köld. Hur kunna vi kristna skänka vår tro åt ett gudomsväsende, som ur hela människosläktet åt sig utvalt en liten rövarhop till ett "egendomsfolk" och uteslutande intresserar sig för detsamma med upprepade befallningar att mörda och plundra och icke låta något leva som andas, och sedan tillägna sig dessa "fienders" land o. ägodelar. Detta är i sanningen religiös absurditet utan like. Vad har detta gudsbegrepp med vår Himmelske Fader att göra?

Att materialismen i judendomen även behärskar det andliga området därom lämnar det 4:de budet i Mose lag tydligt bevis, ty den här utfästade belöningen består blott i välgång och långt liv här på jorden, medan vi kristna vänta vår belöning i ett evigt och heligt liv hos vår himmelske Fader. "I världen haven I betryck men varen vid gott mod: jag har övervunnit världen", säger Jesus, Joh. 16: 33, och i hans lära finnes ej heller någon plats för våldshandlingar. När t. ex. lärjungarna ville straffa den samaritiska byns invånare för deras ogästvänlighet, gav dem Jesus den skarpa tillrättavisningen: "I veten icke vilken andas barn I ären". Luk. 9: 55.

I vår kristliga gudsgemenskap kunna vi ock tala direkt med vår himmelske Fader i anda och sanning och äro ej likt judarna hänvisade att mottaga några orakelspråk genom "urim och tummim" (den judiske översteprästens bröstsköld, som förmedlar Jahves samtal med sitt "egendomsfolk").

Jesus har endast på den direkta bönens väg sökt gemenskap med sin himmelske Fader, men för denna gudsgemenskap ställa sig judarna fortfarande trotsigt avvisande. Varför ställdes då den fordran på de kristna att med judendomen förbinda den uppenbarelseform, som föreligger i Jesu dagsklara förkunnelse?

Vi måste avvisa judendomen på grund av dess innehåll, ty vi ha intet bruk för någon annan religionsåsikt än den som är innesluten i Kristi evangelium, Gal. 1: 8. Kristi kors är för oss tillvarons fasta punkt. Med Kristi kors sammanhänger kristendomens förmåga att ödmjuka och frälsa. Men för det förödmjukande och frälsande korset har judendomen ingen plats: Först då detta ej mer hindrar judarna att närma sig oss, kan det bliva tal om religionsgemenskap. Ha vi icke anledning nog till vår avvisande ståndpunkt under närvarande förhållanden, just på grund av Jesu egna ord: "Av deras frukt skolen I känna dem". Matt. 7: 16. Vi kunna icke dyrka eller åkalla ett andeväsende, som framträder med upprepade befallningar till list, våld, mord och plundring, samt välsignar sådana handlingar. En sådan färdledare genom livet är en förförare o. den som ställer sig i en sådan andes tjänst har endast att vänta sin slutliga belöning i ett hånskratt från avgrunden. Det är betecknande för det judiska gudomsväsendet att det aldrig har något att säga om ett kommande evighetsliv. För att lämna sin tro på ett föremål måste ovillkorligen sådana sannolikhetsskäl ligga till grund som kunna godtagas av förnuft och samvete, men var finna vi dem i judendomen? Däremot ligger i Kristi uppenbarelse en förnuftsenlig sanning om människolivets utveckling till en högre livsform, och varför kunna vi ej fasthålla denna sanning utan judiska tillsatser och inflytanden som endast förvirra och vilseleda och för vilka Jesus själv varnade. Men den som ej vill tro sanningen blir ett lätt byte för lögnen. Därför måste vi rena och luttra vårt tankeliv i Jesu klara andes ljus, och vad som ej tål dess renande strålar måste bortrensas ur vår tankevärld.

En antijudisk central i Sovjet-Ryssland.

(Forts. fr. sid. 1).

armén som en reaktion mot sovjetväldets alla försyndelser och vilket bl. a. yttrar sig i bolsjevikmassakrer på landsbygden o. antager allt större dimensioner. Den andra är det ekonomiska läget, vilket blivit sådant, att judarna helst vilja slippa ansvaret därför; skulle det värsta inträffa och tjervonets krasch bli fullständig, kan skulden vältras på dem, som f. n. styra Rysslands öden.

En cirkulärskrivelse som nyligen utsänts till alla statstruster och syndikat av en högre tjänstem., Reisenman (ryss trots namnet), har väckt stor sensation i Moskva. I denna avfordrar Reisenman m. Dserjinskis samtycke, vilken är huvudchef för alla Sovjetunionens ekonomiska organ, ett omedelbart svar på följande frågor: Hur många tjänstemän av tysk nationalitet finnas i företaget? Hur många ryssar? H u r m å n g a j u d a r ? Hur många av andra nationaliteter? Visa deras deras förhållande i procent! Denna rundfråga är naturligtvis först och främst riktad mot judarna. Det förhåller sig nämligen så, att man till följd av det bedrövliga ekonomiska läget och tjervonets nästan oundvikliga krasch nu försöker att såsom Stalin uttryckt sig införa "den grymmaste ekonomien". Då bolsjevikerna sakna alla förutsättningar att kunna upprätta, än mindre genomföra en verklig ekonomi i produktionen, återstår endast "Geddesyxan — massavskedande av tjänstemän. Den omnämnda rundfrågan tyder ganska tydligt på, i vilken riktning massavskedandet kommer att gå. Samma antisemitiska princip tillämpas nu även vad Sovjetunionens utrikesrepresentation beträffar. Judarna Karachan och Vigdor Kopp hava återkallats, repektive från Kina och Japan. Den bulgarisk-rumäniska juden Rakovski är ännu i Paris, men enhälliga rykten veta att berätta om hans förestående avresa till följd av finanskonferensens uppskjutande till hösten.

Givetvis är det ännu långt till den fullständiga emancipering från judeväldet i Ryssland, men ett betydande steg i denna riktning är av allt att döma redan taget.

BREVLÅDA.

I. L—d. Tack för den översända publikationen!

Red. av Nationen.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5896 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 30. Fredagen den 30 Juli 1926. Årg. 2.

Vad gör Sverige för exportens höjande?

En fråga som den flytande turkiska utställningen ger oss anledning begrunda.

Den särskilt i finansiellt hänseende mycket prekära situation som genom världskriget skapats för de flesta av Europas stater, har tvingat de styrande att ägna de ekonomiska förhållandena o. faktorerna inom respektive länder en allt större och allvarligare uppmärksamhet. Härvid har man i allmänhet funnit det angeläget att till det yttersta forcera utnyttjandet av de möjligheter på det egna näringslivets område, som på skilda håll stå till buds, till den inhemska produktionens höjande, arbetslöshetens nedbringande samt handelsbalansens o. därmed också den egna valutans förbättrande. Denna allmänna strävan har på den internationella handelns område skapat en oerhörd konkurrens och en tävlan länderna emellan, där det gäller att vara med och framme i första ledet för dem, som överhuvud vilja några utsikter till framgång. Konkurrensen på världsmarknaden har heltvisst aldrig stått hårdare än nu. Som oftast få vi påminnelser om den insats av energi och kraft, som härvid göres av de folk, som passerat den nationella väckelsens vändpunkt. Att framtiden hörer just dessa till, framstår även alltmera uppenbart. En dylik påminnelse har just i dessa dagar givits oss genom den av turkiska regeringen anordnade, stora flytande utställningen ombord å "Karadeniz", som under den förflutna veckan förevisades i Stockholms hamn och som lämnade nog så intressanta vittnesbörd om den energi och det arbete det nya Turkiets män utveckla vid organiserandet av sin exporthandel. Fallet ger oss anledning att närmare undersöka, vad som f. n. i vårt land göres för höjandet av den svenska exporten samt om detta under nuvarande förhållanden kan anses tillfyllest?

Till att börja med må då observeras, att Sveriges möjligheter i konkurrensen på världsmarknaden ifråga om en mängd olika artiklar äro att beteckna som synnerligen goda. De svenska varorna äro till största delen kvalitetsvaror, vida överlägsna tyska, tjeckoslovakiska och belgiska samt åtnjuta över hela världen ett mycket gott anseende — ett förhållande, som flerstädes föranlett exportörer i andra länder att begagna sig av den falska ursprungsbeteckningen "Made in Sweden". Om den första förutsättningen för en ökad svensk exorthandel sålunda kan anses vara för handen, måste beklagligtvis konstateras, att det brustit och alltjämt brister i särdeles hög grad med avseende å dess organisation. De institutioner, som här företräda exporthandelns intressen, äro som bekant den speciella handelsavdelningen i svenska utrikesdepartementet samt den halvofficiella Svenska exportföreningen. Vad den förra angår, handelsavdelningen i U. D. har ju dennas praktiska värde visat sig högst problematiskt, vadan den numera också lär vara på avskrivning. Beträffande åter den senare, Exportföreningen, vilken lämnar uppgifter o. informationer angående inköpskällor m. m. samt utsänder stipendiater, kan densamma sägas i viss utsträckning fylla sin uppgift. Men då föreningens ekonomiska resurser äro särdeles begränsade, har dess verksamhet givetvis icke kunnat bliva av den art och omfattning, som skulle kunna anses motsvara situationens krav. Vad som göres för att få småindustrien alster, såsom motorer och maskiner av skilda slag, knivsmiden, yxor, byggnadssmiden, möbler m. m. kända på den utländska marknaden, är att anse som allt annat än tillräckligt och till sitt värde ofta ganska ineffektivt. Man utsänder de s. k. handelsstipendiaterna, unga män, som i regel genomgått handelshögskolan, vilka få anställning på något kontor å en utländsk handelsplats, där de skola inarbeta svenska varor. De sålunda använda penningarna äro dock i de flesta fall att betrakta som bortkastade. Stipendiaterna sakna i regel varu- och människokännedom samt säljarevana. Försedd med några tiotal kataloger vandrar den unge handelsstipendiaten omkring till köpmanskontoren, där den praktiske köparen dock snart kommer under fund med hans okunnighet rörande de varors tillverkning och kvalitet han utbjuder. Köparen drar sig för att göra avslut med en fullkomligt otränad person, då han anser sig riskera att få olämpliga varor. Vad i övrigt göres för de mindre exportartiklarnas bekantgörande på den utländska marknaden är av mindre betydelse. Krigsfartyget Fylgia lär emellanåt på sina utlandsresor hava medfört prover och kataloger över svenska fabrikat, men några större resultat hava givetvis därmed ej kunnat uppnås, då fartygets route etc. icke dikteras av kommersiella synpunkter.

Att vad sålunda åtgöres för att sprida kännedom om de svenska fabrikaterna på utlandsmarknaden icke under nuvarande förhållanden kan anses tillfyllest, torde ligga i öppen dag. Frågan gäller då, vad som i detta syfte bör göras? Detta är givetvis något, som de män, vilka bära ansvaret för export-

(Forts. å sid. 4.

Bolsjevikstyrets organisation.

Sovjetrepublikens styrelse, det ryska kommunistiskapartiet och III Internationalen äro tre olika organisationer, visserligen skilda vid roten men förenade i toppen. I ledningen för de tre organisationerna återfinnes även samma personer.

Sovjetrepublikens styrelse omhänderhaves av "folkkommissariernas råd" eller Sovnarkom, som officiellt rekryteras från "panryska exekutiva centralkommittén" (Vtzik), vilken i sin tur skall vara en från "sovjets panryska kongress" rekryterad delegeradeförsamling. Om "folkkommissariernas råd" heter det i den av aktuarien P. E. Brusewitz utgivna "Världsrevolutionens vapensmedja", sid. 82: "Såsom verkställande organ och för ledning av statens olika förvaltningsområden utser exekutivkommittén "folkkommissariernas råd" (regeringen), vilken i enlighet med redan berörda principer (bl. a. "demokratiska centralismens princip") har betydligt större handlingsfrihet än i andra länder. Den består givetvis av mycket betrodda kommunister men är formellt ansvarig inför exekutivkommittén och dess presidium".

Ryska kommunistiska partiet (Enligt Brusewitz utgör partiets numerär c:a 675,000). Partiets högsta representation är den kongress, som årligen under 14 dagar sammanträder i Moskva; antalet delegerade var 1924 742. Denna överlåter såsom det officiellt heter sin makt till ett 50-tal permanenta ledamöter, vilka utgöra partiets centralkommitté. Kommittén är uppdelad på flera sektioner, av vilka den s. k. "politiska byrån" faktiskt utövar "proletariatets (den priviligierade klass inom landet, som kommunistpartiet faktiskt utgör) diktatur". Denna byrå dirigerar fullständigt Sovnarkoms och III Internationalens (Kominterns) verksamhet. Ett intressant faktum är följande av Brusevitz å sid. 17 omnämnda: "Sinovjevs auktoritet vilar på permanent samråd med och understöd av övriga "kamrater" inom kommittén (politiska byrån) främst Stalin

(Forts. å sid. 4.

FRIMURERI OCH JUDENDOM I SVERIGE.

Mordet på Gustav III frimurarnas verk?

(Några anteckningar ur historiska källor).

Vi publicera här nedan ett inlägg rörande frimureri och judendom i Sverige, vilket i flera delar torde kunna betecknas som ganska uppseendeväckande. Författaren, som är en akademiskt bildad person, har ägnat det ämne han behandlar ett ingående studium. De källor, som för denna artikel använts, äro enligt vad han meddelat redaktionen följande: C. T. Odhner, Sveriges politiska historia under konung Gustav III:s regering; Schinkel-Bergman, Minnen; H. G. Trolle-Wachtmeister, Anteckningar och minnen; G. Iverus, Hertig Karl av Södermanland Ak. avh. samt Sven Sturzen-Becher, Reuterholm. Reflexioner över den ryktbare Carl Adolf Boheman, Stockholm 1815 Nordisk Familjebok.

Ehuru det från frimurarevänlig håll göres gällande, att denna rörelse i grunden har religiös karaktär, tyda många tecken på, att den i varje fall icke åsyftar de kristna religionens framgång bland folken. Ett sådant tecken är frimureriets fiendskap mot den största och genom sin organisation starkaste av alla de kristna kyrkorna: den romersk-katolska. Vidsynta protestanter ha ju ock medgivit, att det för kristendomen i sin helhet skulle lända till obotlig skada, ja, kanske vara början till den kristna åskådningens upplösning och undergång, ifall den katolska kyrkan kunde undergrävas och störtas. Men denna kyrkas påvar ha gång på gång funnit nödigt att avkunna bannlysningsdomen över frimureriet. Att detta skulle ha skett på grund av missförstånd och bristande kännedom om rörelsens intentioner, är föga sannolikt. Även på annat håll avläggas stundom vittnesbörd om frimureriets andligt nedbrytande verkningar. Så I erättar den schweiziska tidningen "Bundner Hochwacht" i dessa dagar om en namngiven framstående protestantisk schweizare, som på dödsbädden fällde följande yttrande: "Jag har varit frimurare i 17 år, men har utträtt. Jag säger icke, att alla frimurare äro dåliga, men frimureriet är dåligt, ty det tager ifrån en allt och giver intet i ersättning."

Å andra sidan tyder mycket på att det existerat och alltjämt existerar ett intimt samband mellan frimureriet och judendomen. I Europas sydligare länder har man klarare än hos oss fått upp ögonen därför. Här uppe i Norden är den religiösa söndringen är betydlig och pressen till stor del befinner sig under judisk kontroll och ledning, kunna upplysningar i denna sak endast sparsamt och med svårighet bana sig väg till allmänheten. Vad vårt land beträffar, kan man vid genomgående av en del historiska arbeten ej undgå att finna dels att frimureriet måste ha spelat en mycket viktig roll inom det politiska livet, dels att den judiska andan satt en viss prägel på dess ceremoniella anordningar och sannolikt även på dess verksamhet överhuvud. Man finner då och då, att judar stått i nära förbindelse med svenska frimurare, och namn av judisk typ dyka emellanåt upp vid sidan av svenska i den historiska framställningen, t. ex. under den gustavianska tiden, som här närmast av ses.

Frimureriet vann insteg i Sverige på 1730-talet, men till en början mera enskilt. Konung Fredrik I förbjöd 1738 vid dödsstraff alla frimurarsammankomster, ett förbud, som dock redan samma år återtogs. År 1752 stiftades den första svenska logen, och konung Adolf Fredrik övertog högsta ledningen av det svenska frimureriet. Kanslirådet K. F. von Eckleff grundade 1761 I förening med 23 andra perso-

Forts. å sid. 2.

Sovjetmakten i Ryssland vacklar.

Den senaste veckans underrättelser från Ryssland tyda på att förhållandena där med raska steg utveckla sig mot en allvarlig kris för sovjetmakten. För en vecka sedan meddelade telegrafen, att tjekans fruktade chef, samtidigt ordförande i sovjets högsta ekonomiska råd, Djersjinski, plötsligt avlidit av hjärtslag. Senare forspordes emellertid i telegram från olika håll, att han skulle fallit offer för förgiftning. Den omedelbara anledningen till mordanslaget förmenas vara ett kätterskt tal, som Djersjinski någon dag före dödens inträffande hållit och vari han skarpt kritiserat den kommunistiska fördelningen samt statens senare åtgärder beträffande försäljningen av varor till konsumenterna. Han skall däri ha påvisat, huru de kommersiella principerna förvanskades genom statens mellankomst och hur olycklig statens monopolställning visade sig vara både för staten själv och för konsumenterna. Den kommunistiska statssocialismen borde, framhöll han, ha inskränkt sig till enbart produktion och statssyndikatens uppgifter endast varit att producera. Det kommunistiska partiets hittillsvarande ställning till den privata handeln var meningslös och löjlig, det fanns icke någon möjlighet att reda sig utan densamma, i stället för att motarbeta borde man tvärtom stödja den. — Detta Djersjinskis tal väckte sensation inom kommunistiska kretsar varför också de senaste uppgifterna om hans mördande förefalla ganska sannolika. I samband med underrättelsen om Djersjinskis död meddelades om en rad häktningar, bl. a. av f. folkkommissarien för finanserna, Sokolnikov, samt om sovjetrepresentanten Rakovskis omedelbara hemkallande från Paris.

Någon dag senare ingick från Sovjet-Ryssland ett nytt uppseendeväckande meddelande, nämligen att kommunistiska partiets i Sovjetrepublikernas union centralkommitté på plenarsammanträde beslutit avsätta Sinovjev-Apfelbaum från posten som medlem av politiska byrån med anledning av den under hans omedelbara ledning stående oppositionens verksamhet för upplösning av partiets enhet samt att till Sinovjevs efterträdare utsetts Rudzutak. Samtidigt uteslöts ur centralkommittén Lasjevitj, vilken ävenledes uppfordrades att lämna sin post som v. president i revolutionära krigsrådet samt hotades med uteslutning ur partiet, därest han fortsatte sin revolutionära verksamhet. I centralkommitténs officiella kungörelse lämnas en del meddelanden rörande Sinovjevs oppositionella verksamhet. Han bade sålunda gjort försök att inom partiet bilda illegala grupper, som arbetat med hemliga sammansvärjningar och haft särskilda kurirer. Den kommunistiska internationalen hade för ändamålet utnyttjats och bland partidokumenten hade även distribuerats hemliga dokument i oppositionens anda.

Dessa från Sovjet-Ryssand ingångna meddelanden visa, att den där pågående tvekampen mellan de ryska och de judiska elementen håller på att utveckla sig till katastrof för de senare. Häktandet av Sokolnikov i samband med Djersjinskis frånfälle tyder på att denna fallit offer för oppositionen, i samma riktning talar återkallandet av Rakovski från Paris samt Sinovjevs och Lasjevitjs uteslutning ur kommunistiska partiets centralkommitté. Huruvida det kommunistiska partiets majori-

(Forts. å sid. 2).

Handelsministern tar itu med den illojala konkurrensen!

Handelsministern Felix Hamrin har i ett uttalande till tidningen Köpmannen betygat sitt livliga intresse för frågan om det industriella rättsskyddet. Statsrådet förklarade sig hava för avsikt att tillsammans med justitieministern taga upp frågan i hela dess vidd, varvid även det gamla kravet på lagstiftning mot illojal konkurrens kommer att ägnas all uppmärksamhet. Rörande detta senare yttrade statsrådet Hamrin följande: "Det är alldeles uppenbart, att jag för min del är mycket intresserad av denna fråga, o. att jag skulle vara synnerligen glad, om jag kunde göra något för dess lösning. Vi stå i vårt land långt efter andra länder på detta område, och här florerar dock illojal konkurrens i sådan omfattning, att behov av lagstiftningsåtgärder äro uppenbara. Å andra sidan vill jag icke dölja, att vi här ha att kämpa med stora svårigheter, särskilt med hänsyn till vår säregna tryckfrihetsförordnings bestämmelser. Det gäller att se till, om dessa svårigheter kunna undanröjas".

Handelsministerns deklarerade avsikt att på allvar taga upp frågan om lagstiftning mot den illojala konkurrensen är givetvis att hälsa med tillfredsställelse. Man får hoppas, att hans ansträngningar i detta syfte även skola krönas med framgång. Det borde, tycker man, vid det här laget ställa sig en smula svårt för de judiska aviserna och de många judiska lakejerna i riksdagens olika partier att i demokratiens eller frihetens namn försvara de skilda former av illojal konkurrens som här fått florera. Den bebådade lagstiftningen kommer blott tyvärr alltför sent. Den skada, som genom statsmakternas tidigare visade bristande intresse för frågan, vållats den svenska handeln är oerhörd. De svenska handelsutövarna ha i vida större utsträckning än vad firmaskyltarna visa på tack vare den här praktiserade "friheten" på område undanträngts av internationella affärsmän.

Några drag ur "patriarkernas" liv och gemenskap med Jahve.

För Nationen av J. L.

Redan judafolkets urfäder, de s. k. patriarkerna, började sin mångfrestande levnadsbana b'and de godtrogna främmande folken med svek, bedrägeri och våld, som inbragte dem rika skänker och världsligt herravälde. Då Abraham t. ex. under sin strövtåg kom till Egypten, uppgav han för Faraos hövdingar, att hans hustru Sara var hans syster, och då hon var en "ganska däjlig kvinna" blev hon upptagen i Faraos hus. Men denne "hedniske" Farao hade "k en beundransvärd hederskänsla i jämförelse med "patriarken" Abraham, ty då Farao på omvägar fick veta att Sara var Abrahams hustru, tillkallade han Abraham och sade: "Varför har du gjort mig detta? Varför sade du mig icke att hon var din hustru? Varför sade du: hon är min syster? Och se här är nu din hustru, tag henne och gå". 1 Mos. 12: 11—19. "Och Abraham fick av Farao för Saras skull får, fäkreatur, åsnor, tjänare och tjänarinnor, åsninnor o. kameler", att sedan vidare för att fortsätta denna inkomstbringande handel, i det han drog till Sydlandet och kom till Gerar, där samma konststycke uppprepades gent emot konung Abimelek, "som lät Sara komma till sig". Men även för Abimelik blev det "uppenbarat", att Sara var en annan mans äkta hustru och att han, Abimelek, måste dö för denna kvinnas skull.

Men då Abimelek icke hade kommit vid henne, svarade han på denna hotelse: "Herre, vill du dräpa även oskyldigt folk? Sade icke Abraham själv till mig: Hon är min syster? Och sade icke Sara själv: Abraham är min broder? Med oskyldigt hjärta och rena händer har jag gjort detta". 1 Mos. 20: 1—11.

Vi kunna här inflika en jämförelse mellan "hedningen" Abimelek och den store "gudsmannen" Davids förfarande med Batseba och hennes man, hetiten Uria, vilken David lät hemkalla från krigsskådeplatsen för att med list sammanföra de båda makarna och därigenom bortsopa följderna av sitt eget brottsliga förhållande till Batseba. Då denna plan emellertid strandade på Urias ståndaktighet, blev han på Davids föranstaltande röjd ur vägen under sin tjänstgöring på krigsskådeplatsen. "När sedan sorgetiden för Batseba var till ända, lät David hämta henne till sitt hus". 2 Sam. 11.

Den förenämnda komedien mellan filistéerkonungen Abi-

(Forts. å sid. 4.

Den 30 Juli.

Statens skuldsättning till storfinansen.

De statsfinansiella förhållandena tilltvinga sig i olika länder i allt högre grad den allmänna uppmärksamheten. Den tid är förbi, då herrar politiker och finansmän kunde handskas med den viktiga frågan om statens finanser såsom en vederbörandes privata angelägenhet. Trycket av de folken påtvingade förslavande skuldförbindelserna till den internationella storfinansen blir alltmera kännbart, de ödesdigra följderna av det rådande kosmopolitisk-parlamentariska korruptionsväldet börja att uppenbara sig på ett sätt, som ej längre kan undgå att observeras av de breda lagren. "Den stora efterräkningen" kastar redan både här och var sin hemska skugga framför sig för de ansvariga lycksökarepolitici av i går och i dag, som i de tusen lögnernas namn förrått sina folk och överantvardat deras andliga och materiella väl till det internationella utplundrarekapitalet. Främst bland de av politikerna och finansmännen i skön förening härjade staterna befinner sig den franska. Frankrikes folk har just börjat vakna upp ur sina vilda frihetsdrömmar, vari kosmopoliterna länge och väl hållit det insövt, och den upptäckt det gjort vid uppvaknandet är fruktansvärd: franska staten har till ett värde av 300 à 400 miljoner överantvardats åt den judiska finansmakten! Under det folket drömt om frihet och mänskliga rättigheter, har det världsfrälsande Mammon slagit det i bojor, fruktansvärdare än något folk tillförne suckat under. Perspektivet av evig träldom under den nye Shylock-världshärskaren har ock presenterat sig för den franska nationen på ett sätt, som borde verka som ett memento för alla andra, som ej ännu hunnit fullt lika långt i marschen mot avgrunden.

Granska vi förhållandena i vårt eget land, skola vi här finna samma utvecklingstendens som i Frankrike och de flesta övriga länder i Europa. Statsskuldsättningsprincipen följes även hos oss och det i ett tempo, som innebär de allvarligaste vådor för framtiden. Den svenska statsskulden, som 1906 uppgick till 426,9 miljoner kronor, belöper sig den dag som är till omkring 1,735 miljoner kronor, den har med andra ord på tvenne årtionden ungefär fyrdubblats. Detta betyder, att av statens tillgångar, som den 30 juni d. å. taxerades till 3,037 miljoner kronor, det nämnda beloppet eller 1,735 miljoner kronor redan överlåtits till "kapitalets herrar". Det saknar heltvisst icke sitt intresse att studera riksgäldskontorets redogörelse över den fonderade statsskulden. De först upptagna statslånen av 1880 och 1886 lyda på en ränta å 3 1/2 procent; efterhand som skulden ökats ha emellertid räntesatserna stegrats så att det de senare åren mest rört sig om 5 à 6 procent. Det gällde tydligen för herrar långivare att i början icke spänna bågen alltför högt, ifråga om räntesatsernas storlek, men sedan man väl fått staten i sin skuldsättningsgaloppen, "höjdes friskt på.

Det måste för varje tänkande människa framstå som något fullkomligt ofattligt, att de ansvariga i vårt land överhuvud kunnat godtaga principen att skuldsätta staten och gäldbinda svenska folket till den storfinansiella makten på sätt som skett. Denna princip är ju rent absurd. Staten, som själv förfogar över de lagstiftande maktmedlen och sålunda har i sin hand att kunna förskaffa sig de för täckandet av dess utgifter erforderliga medlen, går till storfinansens herrar och tigga dyra räntebärande lån samt ikläder sig den ena miljarden efter den andra i skuld! Något mera vanvettigt har man överhuvud svårt för att tänka sig. De ansvariga personer, som lånat sig till verktyg åt slik statsfinansiell politik, förtjäna förvisso intet annat omdöme än landsförrädare. Statsskuldsättningen har tillkommit därför att storfinansen velat den. Den har utgjort det medel framför andra, varigenom denna tillvunnit sig makten i samhället och beretts tillfälle att ekonomiskt förslava och utplundra medborgarna såväl genom de ständigt ökade pålagorna för räntor å statsskulden som genom de oändliga möjligheter till folkets exploatering, som ställningen såsom regerande "stat i staten" erbjuder finansens herrar. Det har framför allt varit för att kunna uppnå detta mål, som det nuvarande politiska streber- och korruptionssystemet kommit till, vilket förvandlat folkrepresentationen till den fullständigaste parodi. I streberväldets tecken har det varit nog så lätt att hos oss få till stånd det ohyggliga slöseri med statens medel samtidigt som den välvilliga tystnad vis à vis storfinansen, som erfordrats för genomförandet av dennas spekulationer på vårt land.

Huru länge skall, frågar man sig, detta infernaliska spel få fortsätta? Den, som icke är blind måste inse, att vi med snabba steg gå mot katastrofen. I dag är svenska folkets skuld till den storfinansiella diktaturen 1,735 miljoner, dragande en årsränta å c:a 85 miljoner kronor. Under en längre följd av år har ökningen av statsskulden uppgått till omkring 100 miljoner kronor pr år. Den redan ingångna skulden skulle med ränta på ränta på få årtionden stiga till 10-tals miljarder. Den punkt skulle alltså ganska snart vara uppnådd, då, om ej en radikal omläggning av den statsfinansiella politiken sker, Sveriges land vore intecknat och förpantat till "kapitalets herrar" långt över dess materiella värde. Detta framtidsperspektiv borde om något vara ägnat att väcka de liknöjda och sovande. Det är på hög tid, att vi resa oss till försvar och till kamp mot inkräktarna, vilkas strävan går ut på att intet mindre än vårt folks fullständiga förslavande såväl materiellt som ideelt under den judiska världsfinansen.

Den svenska fascismens

kamp gäller

för främjandet på olika områden av svensk och kristen kulturutveckling, varvid orygglig skall slås vakt kring alla nationella värden, & gammal svensk moral o. svensk rättsuppfattning;

för skapandet av en statsordning som återupprättar statsmaktens auktoritet och restaurerar vårt politiska liv därhän, att regering och riksdag komma att motsvara sitt ändamål i landets och folkets tjänst och korruptionen försvinner ur vårt offentliga liv;

för införandet av ett politiskt representationssystem, grundat på intressen och kvalifikationer och oberoende av de storfinansiella intressena, varigenom de inom statssamhället förefintliga naturliga intressegrupperna av medborgare beredas ett rättvist inflytande å lagstiftningen och de inom nationen tillgängliga högre kvalifikationerna och insikterna i allmänna ting må komma till gagn inom riksledningen och det nu florerande streberväldet försvinna;

för det svenska nationalförsvarets återupprättande samt förhindrande av verkställandet av det på den internationella storfinansens order genomdrivna landsförrädiska nedrustningsbeslutet vid 1925 års riksdag;

för införandet av den principen, att kapitalet skall vara samhällets tjänare istället för som nu hos oss dess tyranniska herre. Detta innebär, att den internationella storfinansen tillbakaträngės från dess nu innehavda illegitima maktställning som regerande "hemlig statsmakt" eller "stat i staten" samt att dess nu utövade hemliga skräckvälde brytes;

för införandet av en ny stats- o. kommunalfinansiell politik, som iakttager nödvändig sparsamhet med statens och kommunernas medel och bryter med den nu följda absurda skuldsättningsprincipen, samt för statsskuldens likvidering snarast genom i första hand statsreduktion av i senare tid av enskilda kapitalister genom ohederliga metoder förvärvade förmögenheter;

för åstadkommandet av en lagstiftning, som förhindrar den av den internationella storfinansen genom banker, monopol, truster etc. bedrivna ekonomiska utplundringen av vårt folk och skyddar näringslivet och de enskilda medborgarna däremot;

för de förödande stridernas på arbetsmarknaden avskaffande genom skapandet av en anordning, som ställer arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer under den samhälleliga maktens överhöghet; samt

för införandet av en lagstiftning, som förhindrar den nu i tal o. skrift av främmande element bedrivna lögnpropagandan till förvillande av vårt folks moral och tänkesätt och till det svenska samhällets omstörtning.

Hr. Ljunglund varnar Mussolini!

Nya Dagligt Allehandas chefredaktör, hr Leon. Ljunglund, har i sin nitälskan för mänsklighetens väl åter en gång ansett sig böra framträda och i egen hög person varna Mussolini för hans "naiva" och okloka politik, som förmenas innebära de allvarligaste faror för världsfreden. Sannolikt tar Mussolini också dessa goda råd med samma lugn som hans tidigare fantasirika utgjutelser och spådomar. Det finnes knappast något, som tyder på, att Mussolini skulle vara hågad underordna sig hrr Ljunglunds och Nittis vilja och släppa den sistnämnde fram till makten i Italien. Länge och väl hoppades de på o. förespådde Mussolinis snara försvinnande från politikens arena. Men som spådomens uppfyllelse alltjämt lät vänta på sig, nödgades man till slut upphöra därmed. Så ställde man en tid sina förhoppningar till diktatorns vacklande hälsa, som snart skulle tvinga honom att draga sig tillbaka från maktens härlighet. Icke heller dessa spekulationer lyckades. Frimurarnas i Paris m. fl. snygga försök att komma Mussolinis hälsa till liv gingo snöpligt om intet. Men som hrr Ljunglund och Nitti äro stridbara män gåvo de sig icke därmed, fastän taktiken naturligtvis måste omläggas. Vi finna dem nu åter framme i stridslinjen mot den hatade diktatorn.

I sin senaste artikel "Den europeiska krisen och Mussolini" ser sig hr Ljunglund visserligen nödsakad erkänna, att denne på ett förtjänstfullt sätt organiserat Italien, men hans yttre politik utgjorde en stor fara genom det allvarliga hot den innebure mot andra folk genom sin agressiva karaktär. Enligt hr Ljunglund gives det för ett folk tvenne slag av storhet. "Den ena kommer till uttryck i det fredliga arbetets samt i konsternas och vetenskapernas storhet och blomstring, den andra åter uppnås genom framgångsrika krig." Mussolini beskylles nu för att i sina tankar kretsa jämväl kring det senare målet, och hr L. tror sig tillsammans med Nitti ha kommit under fund med, att han hyser onda avsikter mot olika stater och folk, särskilt Frankrike, vars kolonier skulle utöva en stark lockelse för den italienske statsmannen. Därefter får Mussolini veta, att föreställningarna, att Italien genom kolonieförvärv skulle få det välbehövliga avloppet för sitt stora folköverskott och bliva rikt, äro utslag av — "naivitet och bristande sakkunskap".

Såsom utgörande ett led i den sofistfilosofiska Allehandaredaktörens ystra kamp mot fascismen är detta hans senaste inlägg nog så karaktäristiskt. Det går icke längre för de kosmopolitiska herrarna att utdöma Mussolinis inre politik. Vad gör man då? Jo, man inriktar sig på att framställa fascismen som en fara för andra folk samt för världsfreden och försöker på den linjen misstänkliggöra rörelsen som sådan och hålla opinionen inom de nationella kretsarna i vårt land fientlig emot densamma. Dock, hr Ljunglunds ord ha där numera icke samma valör som de tidigare möjligen haft, innan ännu hans politiska filosofkonst hunnit genomskådas till sin natur och Allehanda sjunkit ned till det ömkliga ryggradslösa kosmopolitiska pressalster det i dag är.

Sovjetmakten i Ryssland vacklar.

(Forts. fr. sid. 1.)

tet under Stalin med dessa åtgärder skall lyckas att på allvar göra sig kvitt den hänsynslösa oppositionen av "försnillande kamrater", är ju ännu ovisst, i betraktande av dessas stora försänkningar inom administrationen och finansväsendet. Det är dock knappast troligt, att den påbörjade utvecklingen i denna riktning skall låta hejda sig. I ett tal nyligen i Leningrad liknade Stalin de "försnillande kamraterna" vid "svin som trängt in i statens trädgård och där fara fram efter behag". Åtskilligt pekar otvivelaktigt hän på, att högkonjunkturen för "svinen" nu är passé i Ryssland och att den stora avvecklingen av det kostbara svineriet förestår inom en icke alltför avlägsen framtid. Därvid torde även komma att avgöras den viktiga frågan, om huru skall förfaras med de många miljarder, som de judiska sovjetherrarna genom mord och plundring stulit under sin härskaretid och som de f. n. hava deponerade hos en del banker i Europa och Amerika. Endast Sinovjev lär för sin räkning hava miljarder undanstuckna. Det förefaller som om för honom o. hans vänner tiden snart skulle vara inne att taga sina areoplan i bruk för uppsökande av en annan världshamn än Moskva. Den dagen skall förvisso en hel värld andas lättare i vetskapen om att världshistoriens största förbrytare definitivt oskadliggjorts och att Alljudas vansinniga dröm om världens revolutionering gått om intet.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol

Parlamentarismens "nationella samlingsministär" i Frankrike.

Den i vårt förra nummer bebådade "nationella samlingsministären" i Frankrike har trätt till under Poincarés ledning. Att denna som sista resurs betecknade parlamentariska regering nu blivit en verklighet, visar att alla i egentlig mening parlamentariska möjligheter redan prövats och befunnits negativa. När Herriot under stolta later intog posten som ministerchef för ett dygn, förklarade han, att det icke längre varit honom möjligt att avböja presidentens enträgna uppmaningar att åtaga sig uppdraget, varav tydligt framgick, att han framträdde på dennes särskilda önskan. Efter Herriots störtande, som ledsagades med hotfulla demonstrationer mot honom själv från allmänhetens sida, stod det emellertid såsom telegrammen förklarade klart för presidenten Doumergue att skyndsam handling var av nöden och att intet annat återstod än att bita i det sura äpplet d. v. s. anförtro regeringsbildandet åt Poincaré. Man må nämligen erinra sig, att det var Poincarés framförda politiska program i intimt samförstånd med dåvarande presidenten Millerand för tvenne år sedan, som vållade icke blott hans eget störtande utan jämväl Millerands plötsliga avskedande som president samt ersättande med nuvarande presidenten Doumergue, vadan det ju är förståeligt, att denne senare "väktare av den demokratiska friheten" i det längsta sökt undvika en lösning av krisen med Poincaré som ministerchef. Men de parlamentariska förhållandena i Frankrike äro vordna exceptionella, och i den situationen ha nu givetvis alla ordinära hänsyn måst vika.

Belysande för Herriot som politisk karaktär var heltvisst hans uttalande efter fallet "nu är jag ingenting längre, inte ens akademiker, min dröm är nu endast att få bli ordförande i förutvarande konseljpresidenters fackförening, jag får bli journalist och skildra ministerkriser". Poincaré besparade honom emellertid från vidare förödmjukelser personligen genom att upptaga honom som undervisningsminister i sin ministär, där han väl kanske också får tillfälle att förverkliga sin dröm som "ordförande i förutvarande konseljpresidenters fackförening", alldenstund den nya regeringen utgöres av icke mindre än sex f. d. konseljpresidenter plus en f. d. president för republiken.

Den nya regeringen har börjat under gynnsamma auspicier. Francen har under de få dagar Poincarés kabinett suttit stigit våldsamt. På en enda dag ökades den från 246 pr pund sterling till 206. I vilken mån denna stegring är att tillskriva rena spekulationer från börsherrarnas sida, är ju vanskligt att bedöma. Osannolikt är icke, att storfinansen därmed avsett att lugna den upprörda folkstämningen, som visat tecken åt det nationellt revolutionära hållet, samt att åter invagga herrar parlamentariker i den föreställningen, att ingen fara är å färde. Den borgerliga pressen är i allmänhet nöjd med den nya situationen, på undantag av Caillaux' organ, som karaktäriserar regeringen som "ett Babels torn".

Vid sitt framträdande inför deputeradekammaren i tisdags erhöll Poincaré förtroendevotum med 358 röster emot 131 och synes han sålunda hava utsikter att kunna regera ett stycke längre än sina närmaste företrädare. I sitt program begärde Poincaré nya indirekta och direkta skatter till ett belopp av fem miljarder francs årligen. I enlighet med de sakkunnigas förslag sänkas de högsta skattesatserna på inkomst, den skattefria inkomstsiffran höjes från 7,000 till 10,000 francs o. skatten på inkomst av kapital ökas lindrigt. Regeringsförslaget bebådar vidare betydande höjningar av järnvägstarifferna, tullsatserna och bilskatter samt ökning av avgifterna på kaffe, té m. m. Slutligen begär regeringen rätt att genom ett dekret vidtaga en del nödvändiga besparingar. Den förklarar sin uppgift vara att råda bot för det förtvivlade finansläget och säger sig helt och fast övertygad om möjligheten att snabbt upphjälpa statens finanser samt att höja francskursen. "Det är ännu långt ifrån omöjligt att rädda landet ur nödläget", heter det i förklaringen, "men detta sker blott genom att Frankrike ställer sig som en man". Genom de framlagda förslagen hoppas regeringen kunna återställa den inre krediten, skapa jämvikt i budgeten, amortera statsskulden, återföra de franska kapitalen i utlandet till Frankrike samt minska statsutgifterna och reorganisera ämbetsverken.

I vad mån Poincarés regering skall lyckas att förverkliga sitt program och vad däri ställes i utsikt, låter sig i detta nu icke bedöma. Av allt att döma kommer en temporär förbättring av situationen att åvägabringas. Stämningen för en nationell resning mot det rådande plutokratisk-demokratiska korruptionsväldet breder alltmera omkring sig i Frankrike, och det är icke osannolikt att man till undvikande av den hotande nationella diktaturen giver Poincarés "nationella samlingsministär" möjligheter att nödtorftigt stabilisera det finansiella läget.

Den svenska fascismens

kamp gäller

mot den kosmopolitiska skenkultur, grundad på lögner och falska föreställningar, vilken på bekostnad av vår gamla hedervärda svenska kultur påtvingats oss av främmande element, som icke blott icke känna solidariskt utan också direkt fientligt mot vårt folk;

mot strävandena inom press, litteratur och konst att avkristna och undergräva vårt folks moral samt genom falska teorier och konstruerade begrepp förgifta dess tänkesätt även som att strävandena inom upplysningsväsendet att ödelägga alla nationella svenska värden;

mot den härskande korruptionen inom det politiska och offentliga livet, som förvandlat våra viktigaste statliga myndigheter till redskap för de korrumperande storfinansintressena;

mot det rådande förfallet hos regering och riksdag, vilka urartat från sin ursprungliga bestämmelse till lydiga redskap för de hemliga intressen, som framskapat det förhatliga korruptionsväldet, samt mot det på falska teorier och lögner uppbyggda partiväsendet;

mot den internationella storfinansens här intagna illegitima maktställning som regerande "hemlig statsmakt" eller "stat i staten" och mot det avskyvärda, och för vårt folk förnedrande hemliga skräckväldet, som denna makt utanför lagen numera utövar i vårt svenska samhälle; samt

mot statens och kommunernas skuldsättning, vilken framtvingats av den internationella storfinansen och vars enda syfte är att bringa stat och kommuner i storfinansens våld och att ekonomiskt förslava alla landets invånare under dess välde.

En bok för alla år

SAGOGUDARNES LAND.

av **Th. Sialheim.**

En på möjligast säkra grunder fotad klarläggning av vår forntidshistoria. Intressant, lättläst och roande, enligt samstämmiga omdömen. Rikt illustrerad, tryckt å bästa papper. Utgives i stora 64-sidiga häften à kr. 2:50. **Fås från förf:s eget förlag, Uddevalla,** om så önskas häftesvis från början eller på avbetalning. Utkomna äro Del I, Sagogudarne, kompl. i 11 häften, och Del II, Fornkonungar i Jotunheim, kompl. i 12 häften.

Boken är varmt rekommenderad såväl i pressen som av en mängd framstående och kända personer i in- och utlandet. Här några avplock ur massan av gynnsamma omdömen:

Professor Lännart Ribbing, Lund: Boken fängslar nästan med trollmakt. Denne djärve, självständige ande skall säkert väcka eftertanke och sätta spår efter sig.

Fil. dr Olof Öström, Stockholm: Allt i sagorna får sin enkla, naturliga förklaring. Boken är ej blott ett grundligt och originellt utan också ett ytterst fängslande verk, författat på ett elegant och lättläst språk, så att envar kan läsa det såsom verklig nöjesläsning.

PÅ UTKIK

Ryska zarfamiljens mördare.

Bilden härovan visar den man, som tjänstgjort som zarens och hans närmastes mördare, sovjetjuden Jankel Jurowsky. Att revolutionsherrarna för uppgiften utvalt en speciellt lämplig person, synes framgå av typen, som ej just tyder på några mera ömsinta känslor. Vid dådets utförande biträddes Jurowsky av några lämpliga krigsfångar. Man vågade kantänka icke anförtro den viktiga biträdande uppgiften vid avrättningarna åt ryssar.

Riksdagens rolighetsminister skördar en ny lager.

Parlamentariska skämtmakaren Fabian Månsson, riksdagens på sina håll så ivrigt uppskattade rolighetsminister, vars uppgift ju är att motarbeta "tråkigheten i riksdagen", visade sig häromdagen ute i Gravarna riktigt på styva linan, vilket också renderat honom en mängd vänliga omnämnanden i de kosmopolitiska bladen. Föremålet för hr M:s skämtarkonst var denna gång liberalismen. Under sina forskningar i bibeln hade han upptäckt vissa likheter mellan liberalismen och den i berättelsen om domaren Simson omnämnda skökan. För 100 år sedan hade, förkunnade hr Fabian, liberalismen varit en hjälte, men nu har den ömkligen sjunkit ned till "skökan kapitalismens tjänstehjon". — Oerhört kvickt talat, tyckte naturligtvis de kosmopolitiska avisorna!

Att "folkets majestät" håller sig med narrar liksom furstarna fordomdags gjorde, kan ju vara dess ensak och vi missunna ingen av dem, som njuta av Fabian Månssons dumheter. Någon anledning att taga liberalismen i försvar finnes visserligen icke, snarare tvärom, men man kan ej undgå att reagera, när man hör en "hjälte" av hr Fabians cert spela den förment geniale moraliserande kritikerns roll. Det gäller för övrigt som en god regel, att "den som själv sitter i glashus, skall låta bli att kasta sten".

De som dikterade Versaillesfreden.

Världsfreden i Versailles dikterades av den judiska storfinansen och dess intressen. Bland de i förhandlingarna deltagande judarna äro i första hand att nämna:

För England juden Philip Sassoon (Lloyd Georges sekreterare) och juden Antony Rotschild (Balfours sekreterare); för Frankrike juden Mandel-Rothschild (Poincarés o. Clémenceaus sekreterare); för Italien judarna Mantoux och Schanzer; för Tskland judarna Rathenau, Warburg m. fl.; för Amerika judarna Baruch, Kahn, Warburg m. fl.; för Sovjet-Ryssland judarna Sobelsohn-Radek, Rakovsky och Litvinov.

Spritsmugglarekung i Amerika dömd.

Enligt meddelande från Newyork har en av den amerikanska spritsmugglingsindustriens främste, William Dwyer, av jurydomstolen ådömts två års fängelse och 10,000 dollars böter för "deltagande i sammansvärjning för överträdelse av spritlagarna och tullförordningarna". Dwyer var ledare för en stor smugglingsorganisation samt chef för ett syndikat med 40 milj. dollars i kapital.

Det vore heltvisst av stort intresse att veta, vad för slags kapital som finansierat spritsmugglingen här i Skandinavien, om det t. ex. i vårt land varit svenska eller utländska kapitalister, som ägnat sig åt den luckrativa olagliga hanteringen?

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898,. Norr 5899.

Växel med ankn. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.

Å textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. tryckeri, 1926.

"Oncle Sam" vill icke kallas "Oncle Shylock."

Senator Borah, ordförande i kommissionen för utrikesärenden, har i ett offentliggjort uttalande tillbakavisat den kritik, som riktats mot Amerika av dess gäldenärer. Borah deklarerar, att U. S. A. förblivit sina höga ideal troget, då det i motsats mot England och Frankrike avstått från all erövringspolitik. Han slutar med dessa ord: "Vad har hänt efter kriget eftersom Amerika numera fått namnet "Oncle Shylock?"

Den franska francens marsch mot avgrunden.

Enligt den engelska tidningen Financial Times har franc-noteringens fluktuationer i samband med de regeringsombyten som ägt rum i Frankrike sedan 1920, företett följande utseende:

Kabinett	Tillträde till ämbete		Franckurs i pund
Millerand	februari	1920	48
Leygues	september	1920	51
Briand	januari	1921	61
Poincaré	januari	1922	51
Poincaré	mars	1924	70
Marsal	juni	1924	85
Herriot	juni	1924	81
Painlevé	april	1925	91
Briand	november	1925	125
Briand	december	1925	132
Briand	mars	1926	133
Briand	juni	1926	171
Herriot	juli	1926	225
Herriot	juli	1926	208

Alljudas speciella förtroendeman i Poincarés regering.

Den i den moderna demokratiens namn regerande judiska storfinansen har alltid en sin specielle förtroendeman, som kontrollerar och gör sitt gällande i den av huvudmännen åstundade riktningen. Inom hr Poincarés "stora nationella samlingsministär" är dess speciella förtroendeman den judiske handelsministern Bokanowsky, en från Polen invandrad storgulasch, som visat sig särdeles användbar i de högre intressenas tjänst. Bokanowsky har förut varit anförtrodd en del betydande officiella uppdrag. Sålunda var han medlem av budgetkommissionen samt huvudreferent över franska budgeten. I Poincarés kabinett 1924 var han sjöminister. Han är medlem av parlamentet.

Det svenska restriktionssystemet "rena humbugen".

Den kände danske läkaren dr Hidhede, som ägnat det svenska restriktionssystemet ett ingående studium, har i ett offentligt uttalande förklarat, att "detta system är rena humbugen, som endast kan bekämpa drinkare, men samtidigt uppfostra folket till långsam alkoholförgiftning, just det som jag vill utrota.

"Man firar" i Sovjet-Ryssland.

Under rubriken "Man firar" skildrar tidningen Krassnaja Gazeta den alltmera tilltagande demoralisationen och bristande arbetsdisciplinen i Sovjetunionen. Det är, vill det av artikeln synas, icke endast uppe i toppen, som det "firas". Feststämningen sprider sig nu även bland de breda lagren. Enligt den nämnda tidningen har arbetarnas skolking under det senaste kvartalet inom en rad truster ökats med 50 proc. Skolkningens ökning med från 20 till 30 proc. är en permanent företeelse i de flesta av trusterna. Vid den väldiga fabriken "Den röda Sormovo" i Sormovo skolka dagligen 14 proc. av arbetarna. I vissa verkstäder skolka c:a 25 proc., och när 25 proc. skolka i en verkstad, måste andra verkstäder, vilka äro avhängiga av denna, minska sin produktion

Huvudorsaken till skolkningen ligger i superiet. På Jugostalfabrikerna skolka efter helg- och avlöningsdagar 30—40 proc. av hela arbetsstyrkan. Vid "Röda Sormovo" stanna vanligen 50 proc. av arbetarna hemma efter avlöningsdagarna. Enligt direktören Kouritsin konsumerades i oktober 1925 i Sormovo "endast" 18,000 liter vodka, 2,400 liter vin och 36,000 liter öl. I april 1926 hade konsumtionen stigit till 24,000 liter vodka samt 56,112 liter öl. Under de senaste 7 månaderna ha arbetarna utgivit för spritdrycker 607,000 rubel, d. v. s. en hel månadslön för hela arbetsstyrkan. Då arbetsstyrkan, inberäknat kvinnor i Sormovo utgör c:a 3,000 personer, så blir konsumtionen pr arbetare omkring 12 liter brännvin och 19 liter öl i månaden.

Sovjetska statspolisen i livlig verksamhet.

Statspolitiska förvaltningen i Kiev har, meddelas från Moskva, häktat och utan rannsakning och dom arkebuserat 30 personer, som anklagats för att under maj och juni hava begått 26 terroristiska dåd mot kommunistiska partiets tjänstemän i Kiev och dess omgivningar.

För några dagar sedan arkebuserades i Sebastopol nio röda kursanter, som lett revolten den 18 juni.

Ingen flathet längre gentemot kommunisterna i Tyskland.

Kommunistorganet Die Rote Fahne har enligt vad som meddelas från Berlin förbjudits att utkomma under en tid av två veckor. Åtgärden föranledes därav att tidningen ur kommunisttidskriften Der Knüppel avtryckt en dikt innehållande personliga smädelser mot rikspresidenten. Tidskriften i fråga får ej utkomma under tre månader.

Frimureri och judendom i Sverige.

(Forts. fr. sid. 1.)

ner den stora svenska landslogen, inom vilken infördes en hemlig lära och organisation, varom stiftaren antages ha vunnit kännedom under sina utländska resor. En stiftelse av liknande typ grundades i Tyskland under namn av "den strikta observansen", ett namn som antyder, att medlemmarna voro förpliktade till obetingad lydnad för ordens styresmän, särskilt för dess okända högsta överhuvud.

I Sverige svalnade emellertid intresset för frimureriet i någon mån, tills Gustav III och hans bröder blevo medlemmar år 1771.. Konung Gustav antages ha gynnat frimureriet huvudsakligen i den förhoppningen, att han med dess hjäp skulle kunna vinna politiska fördelar. Men hans broder hertig Karl tycks med verklig hängivenhet ha anslutit sig till orden och blev en mycket ivrig befrämjare av densamma. Liksom i andra länder tillhörde här en stor mängd av dåtidens mest framstående och ledande personligheter frimurareorganisationen. Den strängaste hemlighetsfullhet iakttogs beträffande allt, som rörde ordens verksamhet, och så är förhållandet än i dag. Som ett exempel härpå kan omnämnas, att då en svensk forskare, dr G. Iverus, helt nyligen var sysselsatt med utarbetandet av en avhandling om "Hertig Karl av Södermanland", anhöll han förgäves om tillstånd att få begagna originalhandlingarna i svenska landslogens arkiv för att kontrollera uppgifterna om förbindelserna mellan frimurarna i Sverige samt i Tyskland o. Ryssland. Hemlighetsfullheten tar sig uttryck även däri, att ordensmedlemmarna endast få kännedom om sin närmaste ledning, men aldrig om högste ledaren. Från svensk sida ha flera gånger under gustavianska tiden försök blivit gjorda att komma i direkt förbindelse med högsta ledningen, men alla försök ha misslyckats.

Sedan hertig Karl vunnit sin åtrådda ställning såsom frimureriets ledare i Norden, installerades han 1780 under stora högtidligheter i närvaro av 400 frimurare. Med anledning därav hade han på börshuset i Stockhom låtit inreda ett det allra heligaste i likhet med Salomos tempel i Jerusalem, och själv uppträdde han med ett slags judisk mitra på huvudet, så att han liknade en uppenbarelse ur gamla testamentet. Det var därför mindre underligt, att han vid inträdet i operan där han infann sig i högtidsdräkt, hälsades av damerna med tillropet: "Se kung Salomo". Såsom ordenschef förde han också titeln "Salomos visaste vikarie".

Bland alla de hemliga konster, som vid denna tid övades av frimurarna, intresserade sig Gustav III, måhända ur praktisk synpunkt, i synnerhet för guldmakeriet, som hade en framstående representant i bergshauptmannen August Nordenskiöld. Då denne 1780 vistades i London sände han därifrån sin vän och medhjälpare dr Gumpertz Levison till Gustav III, som mottog honom väl.

Under en resa till Paris och Italien hade hertig Karls förtrogne, baron Reuterholm, blivit upptagen i illuminaterorden (en gren av frimureriet), i vars hemligheter han invigdes. Han kallade sig sedan "Nordens representant för det stora och rätta konventet." De revolutionära illuminaterna förkunnade, att Gustav III skulle avdagatagas o. hertig Karl bestiga tronen. Till hertigen skrev Reuterholm bl. a.: "Jag har således numera ingen egen vilja kvar, oaktat all min förra envishet. Jag blott lyder och låter mig föras".

De historiska urkunderna ge för övrigt vid handen, att den mot Gustav III framväxande opposition, som slutligen resulterade i konungamordet och hertig Karls tronbestigning, uppkommit och utvecklats under frimureriets täckmantel. I hertigens närmaste omgivning funnos också många höga frimurare.*)

*)Enligt dr Fr Wicht i hans bok om "Världsfrimureriet", Lehmans förlag, München, blev Gustaf III mördad av frimuraren Anckarström och skola besluten om morden å såväl Gustaf III som Ludvig XVI hava fattats vid en frimuraresammankomst i Frankfurt a. M. 1786.

Red. anm.

Gustav III:s bekanta gunstling, greve A. F. Munck, hörde ävenledes till frimurarna. Han försökte sig 1791 som myntförfalskare, i det han lät förfärdiga s. k. Fahnehjelmska sedlar till stort belopp, vilka sedlar sedan togos om hand av en jude, Aaron Isak, som sökte utprångla dem i Finland. Juden blev emellertid ertappad och angav Munck, som fick lämna landet.

Efter Gustaf III:s död önskade man förmäla sonen, Gustav IV Adolf, med ryska storfurstinnan Alexandra. Med förbigående av Sveriges sändebud i Petersburg utvalde och avsände Reuterholm en speciell ambassadör och en högst kuriös sådan. Frimuraren Reuterholms sändebud blev nämligen — juden Cain de Vittal, som föregav sig vara portugisisk baron och även var ivrig frimurare. Den improviserade diplomaten lyckades dock ej vinna företräde hos kejsarinnan, utan beskickningen slutade med komplett fiasko. Även hos hertig Karl hade Vittal lyckats innästla sig, så att hertigen i konungens namn utnämnt honom till "Geheime Hofagent". Sedermera fördunklades dock judens stjärna, och han skickades ur landet.

Bland utländska frimurare, som av Reuterholm betraktades som orakel, må nämnas illuminaterordens stiftare, Adam Weishaupt, vilken arbetade för furstemaktens störtande och för övrigt gjort sig känd genom sin bittra fiendskap mot jesuiterna Vidare frimuraren Alexander Cagliostro, som antog grevetitel, men egentligen var en äventyrare och bedragare och vars rätta namn var Joseph Balsamo.

År 1802 anlände till Stockholm en mystisk person, som även kom i gunst hos hertig Karl. Det var Carl Adolf Boheman, överhuvud för en frimuraresekt, kallad "Asiatiska Broderskapet" vilken sekt stod i förbindelse med det svenska frimureriet, något som hade till följd, att, sedan Boheman blivit misstänkt för stämplingar, ingen öppen undersökning fick företagas med honom.

Asiatiska Broderskapet lär ofta ha ändrat namn, och om dess självtagna domsrätt över regeringar och enskilda personer har Huber i sin dram "Det hemliga domsförbundet" och Schiller i sin roman "Andeskådaren" gjort åtskilliga antydningar. Det har även påståtts, att Schillers tidiga död, (han avled efter kortare avtynande under krämpor) skulle vara orsakad genom Asiatiska Broderskapets förmedling.

I själva Stockholms slott hade denna orden sitt tempel. På dess golv var målad en naken, utsträckt kvinna, på vars könsdel de, som intogos i orden, skulle ligga på knä och avlägga en ed, enligt vilken de förbundo sig till evig, oinskränkt lydnad för ett okänt överherrskap, kallat Synedrion (som bekant namnet på judarnas högsta domstol). Eden innehöll bl. a. följande: "Jag skall icke utgjuta oskyldigt blod, men bliver det mig befallt, kommer blodet över dens huvud av vilken jag fick befallningen".

Då Gustav IV Adolf fått underrättelse om vad som försiggick under Bohemans ledning, lät han arrestera denne, taga hans papper i beslag och verkställa undersökning. Bland papperen anträffades en emblematisk teckning föreställande en person med kunglighetens alla attribut, vars huvud avhugges. Andra papper skola även ha visat, att de syften, Boheman tjänade, kunde sammanfattas i orden: konungens och konungamaktens fall. Den mystiska mannen skickades under bevakning ur landet.

N. V.

Den inre maktstriden hos sovjet.

Mellan Sovjetunionens folkkommissarieråd och partiets centralkommitté pågår f. n. en ytterst hårdnackad kamp, som främst har sin grund däri, att det ekonomiska läget förvärras från dag till dag. De mera sansade medlemmarna av folkkommissarierådet anse, att den enda räddningen vore avlägsnande eller höggradig inskränkning av arbetarkontrollen i fabrikerna samt införande av större maktbefogenhet för fabriksledningarna. Detta skulle medföra avlägsnande av en mängd "röda direktörer", som äro totalt i saknad av all kompetens att leda en fabrik. Något sådant vill emellertid icke oppositionen icke vara med på.

Omfattar Ni Nationens strävanden

med intresse och gillande, försumma då icke att lämna Eder medverkan för tidningens spridning genom att uppmana Edra vänner och bekanta att prenumerera på **halvåret juli — december 1926!**

LÄS — SPRID

Socialisering

genom

Kooperation

av

TYCHO WRETMAN.

Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.

Pris kr. 2.—.

Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.

Svenska Köpmannaförlaget Stockholm.

Doktor Fåhræus.

Hår- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar

KARLAVÄGEN 48, Stockholm.

Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.

Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandteknici

infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson

Barnhusgatan 12

Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius

Götgatan 32 A, Stockholm.

Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius

Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm

A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Läs boken

På Ökenstig.

Av Th. Stalheim.

Boken stöder sig på de mest vederhäftiga källor och klarlägger germanismens förhållande till senare tiders kristendom.

Omdömena om denna bok ha varit genomgående goda. "En monumental bok, en stege för svenska folket". — "Ett ord i sinom tid; boken förtjänar läsas av gammal och ung". — "En intressant bok; skildringen är fängslande". — "En rekapitulation ända från hedenhös; boken kan sålunda väl tjänstgöra som lärobok". — "Väckande och värdefulla uppslag, frisk och sund andlighet; boken förtjänar den vidsträcktaste spridning". — "Få böcker ha givit, vad denna bok gav". Se där några omdömen i första allmänhet.

I "Lunds Dagblad" skrives: "På Ökenstig" är ett ytterligare bevis, dokumenterande förf:s nobla, koncisa och därtill betagande stil, hans rikedom på uppslag och idéer samt hans starka konstruktiva förmåga Man läser den med stigande intresse".

Boken är försedd med åtskilliga förklarande illutsrationer samt presenterar sig i enkel men tilltalande utstyrsel. Dess pris är satt ytterst billigt, blott kr. 4:. Fås från förf:s eget förlag, adress Uddevalla.

Herrar - Obs.!

Realisation

till enormt låga priser pågår denna vecka.

Ex: **helsidenslipsar,** som kostat upp till 7:50, **slumpas till 1:50.**

Hagmans Herrekipering

Sveavägen 108

(tredje huset från Odengatan mot Kungagatan)

Passa på och rekvirera!

FÖLJANDE ARBETEN som tryckts i små upplagor och icke säljas i allmänna bokhandeln kunna — så långt resp. upplagor räcka — rekvireras från EXP. AV FALU-KURIREN, FALUN, antingen mot insändande av beloppet eller mot postförskott, till här nedan angivna pris:

1. ABR. HÜLPHERS DAGBOK ÖVER EN RESA GENOM DALARNE ÅR 1757. Ny upplaga (med porträtt och biografi av Abr. Hülphers) Falun 1921. Pris 10 kr.
2. GAMMALT OCH NYTT FRÅN DALARNE. Sammanfört ur Falu-Kuriren årg. 1921 och 1922. (Tryckt i 100 numrerade ex.). Pris 7:50.
3. D:o, d:o. Ur årg. 1923 och 1924. (Tryckt i 150 numr. ex.). Pris 5 kronor.
4. VIKA, HOSJÖ OCH KORSNÄS. Sockenbeskrivning av Helmer Stuge. Falun 1924. Pris 1 kr.

Prenumerera på

National-Socialisten

Ansvarig utgivare: Birger Furugård. Skriftledare: Birger Furugård och D:r Gunnar Furugård

Prenumerationsavgift: pr år kr. 4:—, halvår kr. 2:50, för årets sista kvartal kr. 1:—.

Prenumeration sker helst å postanstalt eller hos National-Socialistens skriftledning. Adr.: Molkom.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol

UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.

Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 30 Juli 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243.
Fri biltransport.

Några drag ur "patriarkernas" liv och gemenskap med Jahve.

(Forts. fr. sid. 1.)

melek, Sara och Abraham utvecklade sig emellertid för den sistnämnda på samma förmånliga sätt som med Farao, d. v. s. Abraham avtågade, icke allenast med stora skänker av silver, boskap, tjänare och tjänarinnor, utan Abimelek sade dessutom till honom "Se mitt land står dig öppet, bosätt dig varhelst du för gott finner". Men slutet på denna affär är ännu mer överraskande med avseende på förhållandet mellan brott och straff i ty att "Abraham bad till gud, och gud botade Abimelek och hans hustru, så att de födde barn, ty Herren hade tillyckt varje kved i Abimeleks hus för Saras, Abrahams hustrus skull". 1 Mos. 20.

Vad skall man här mest beundra, det så prompt ålagda "gudomliga straffet" eller Abrahams skickliga affärstransaktioner med sin "däjliga" Sara? Under alla omständigheter kan man ej underlåta att tillerkänna de i båda fallen inblandade "hedniska" konungarna ett större mått av hederskänsla, än den med Jahve "förbundne" Abraham. Berättelsen om Abrahams förhållande till sin förstfödde sons (Ismael) moder, tjänstekvinnan Hagar, är ej heller ägnad att höja vårt omdöme om Abrahams karaktär. På grund av Saras svartsjuka, blev den stackars tjänstekvinnan, som av Sara själv "lagts i Abrahams famn", helt enkelt tillsammans med barnet Ismael, utsatt för svältdöden i öknen. "Och Abraham stod bittida upp på morgonen och tog bröd och en flaska vatten och lade på Hagars skuldra och pilten med, och lät henne gå. Och hon gick sin väg, och irrade omkring i Beer Sebas öken". 1 Mos. 16:21, 14.

Visserligen kan man antaga att Sara hade orsak till svartsjuka, då det berättas att Abraham ännu vid 147 års ålder tog sig en andra hustru — Ketura — jämte frillor, 1 Mos. 25:1, 6, men tillvägagångssättet mot Hagar vittnar dock om en känslolöshet utan like, och anstår allra minst en "guds förbundsvän".

Med avseende på berättelsen om Jahves befallning till Abraham att slakta sin son Isak (1 Mos. 22), så är detta ett förhållande som endast kan kan hänföras till det råaste barbari. Den kristna tanken kan här ej finna den ringaste förståelse, och hur kan man vilja göra troligt att ett sådant uppdrag skulle ha utgått från en helig och rättfärdig Gud?

Tydligen har denna berättelse samma ursprung som det påbud som vi återfinna i 2 Mos. 22:29: "Den förstfödde av dina söner skall du giva åt mig."

Dessa Jahves påbud visa tydligt nog, att de hedniska människo-offren icke utgjorde någon enstaka företeelse bland judafolket, utan tillhörde deras religiösa ritual, vilket tydligen även framgår av följande uttalande: "Och när de hade slaktat sina barn åt sina avgudar gingo de på samma dag in i min helgedom till att ohelga den", Hes. 23:39. Detta judiska människoslaktande i religiöst syfte, bekräftas ytterligare tillfullo av Jeftas löfte till Jahve i Dom. 11:30, 31. I detta fall blev händelsevis Jeftas dotter offer för denna avskyvärda osed. För övrigt lämnar oss innehållet i de båda kap. Hes. 22 och 23 typiska exempel på judarnas villfarelser. Vi finna vidare i det 24:de kap. en rysansvärd förkastelsedom över "blodsskuldernas stad" — Jerusalem.

I berättelsen om Abrahams frände Lot (1 Mos. 19) omförmäles så många bedrövliga samhälls- och familjeförhållanden, att vi förgäves skola söka deras like i vår moderna tids sannerligen ej pryda smutslitteratur, och måste det med allt kraft framhållas, att dylika cyniska berättelser absolut ej äro ägnade att återgivas i en bok, som är avsedd för andlig uppbyggelse. Vad man än haft för avsikt med återgivandet av sådana ruskiga förhållanden är icke gott att säga men under alla omständigheter kan det ej vara ägnat att befästa tron på den så ofta framhållna teorien, att judarna skulle vara ett "heligt" och framför andra "utvalt" folk, ty förutom sin särskilt utpräglade sinnlighet, äga de i rikt mått egenskaper, som ingalunda tillhöra den etiska kulturen, samtidigt som deras affärsgeni är så fenomenalt utvecklat, att det har en avgörande betydelse på både det religiösa och det äktenskapliga området.

Betecknande för det judiska förvärvsbegäret är att även Isak följde sin fader Abrahams exempel, i det han med sin Rebecka, till alla delar, upprepade sin faders schackrande, och med lika fördelaktig vinst som denne. Han sluter t. o. m. förbund med "hedningen" Abimelek (1 Mos. 26:31), ehuru detta var förbjudet av Jahve. 2 Mos. 23:32.

Isaks son Jakob började sin affärsbana därmed, att han med list och sin moders hjälp förvärvade sin broder Esaus förstfödslorätt, jämte den därmed följande faderliga välsignelsen. 1 Mos. 27:36. Av fruktan att brodern skulle hämnas bedrägeriet, begav sig Jakob till "Österns söners land", och förälskade sig där i sin morbroder Labans yngsta dotter Rakel, vilken han också skulle få till hustru efter att, enligt överenskommelse, ha tjänat Laban i sju år. Och när de sju åren voro gångna sade Jakob till Laban: "Giv mig min hustru, ty mina dagar äro fulla. Och Laban samlade allt folket på orten, och gjorde ett gästabud. Och om aftonen tog han sin dotter och förde denna in till Jakob. Och om morgonen, se, då var det Lea, och Jakob sade till Laban: Varför har du gjort mig detta? Har jag icke tjänat hos dig för Rakel? Och varför har du bedragit mig? Och Laban svarade: Det går icke så till på vår ort, att man gifter bort den yngsta före den äldsta. Fyll ett sjutal för Rakel, så vilja vi giva dig även henne, för den tjänst som du skall tjäna hos mig hädanefter i andra sju år. Och Jakob gick in även till Rakel. 1 Mos. 29:22—27. I den tyska översättningen lyder den 27:e versen sålunda: "Håll ut med Lea en vecka, så skall jag även giva dig Rakel för din tjänst som du skall tjäna hos mig ännu i sju år".

Striderna och tvistigheterna mellan Lea o. Rakel samt deras tjänarinnor: Silpa och Billha, som omväxlande fingo den stora nåden att övertaga moderskapet för en del av Israels barns 12 stamfäder (varom vi läsa i 1 Mos. 29 o. 30) äro lika ätet uppbygglig art som förut omnämnda familjeförhållanden inom detta "patriarkaliska" släkte

Förteckning över Israels barns 12 stamfäder:

Leas barn voro: Ruben, Simeon, Levi, Juda, Isaskar, Sebulon, Dina (dotter).

Silpas barn voro: Gad, Asser.

Rakels barn voro: Josef, Benjamin.

Bilhas barn voro: Dan, Naftali

Jakobs skiljsmässa från sin morbroder Laban har ett särskilt intresse för den, som något närmare vill lära känna judiska affärsmetoder. — Då Jakob framhöll för Laban hans stora tillväxt i rikedom under den tid Jakob tjänat honom, svarade Laban: "Vad skall jag giva dig?" Och Jakob sade: "Du skall intet giva mig, men om du vill göra såsom jag säger, så skall jag åter valla dina får. Jag vill i dag gå igenom hela din hjord och avskilja därifrån alla fläckiga och brokiga får och alla svarta lamm, och alla brokiga getter, och sådana skola utgöra min lön. Och denna min lagliga rätt för framtiden skall, när du kommer att med egna ögon uppskatta min lön, vittna emot mig, att allt hos mig, som icke är fläckigt och brokigt bland getterna och svart bland lamm, är stulet." Och Laban sade: "Se, så blive såsom du har sagt", 1 Mos. 30:31—34. Och Laban avskiljde åt Jakob alla fläckiga och brokiga getter och alla svarta lamm, och satte en tre dagars väglängd mellan denna hjord och sin egen. Men Jakob hade uppfunnit en ny affärsmetod, vilken var hans egen lilla hemlighet: Han tog nämligen käppar av poppel, mandelträ och lönn och utskar på dem vita ränder genom att skära ut barken och blotta det vita på käpparna och dessa käppar ställde han framför djuren vid vattenhoarna, på de ställen där Labans getter och får vattnades när de under parningstiden kommo för att dricka, och djuren födde därefter strimmiga, fläckiga och brokiga foster, vilka han avskiljde till sin hjord. "Och Jakob förkovrade sig mer och mer, och fick boskap i mängd och tjänare och tjänarinnor och kameler och åsnor". 1 Mos. 3:31—34.

Häröver började emellertid Labans söner att knota: "Jakob har tagit allt vad som tillhörde vår fader". Och Jakob såg på Labans ansikte, att han icke var emot honom såsom tillförne.

Det är betecknande för judisk religionsåskådning, att ett sådant bedrägligt förfarande som Jakob nu åter gjort sig skyldig till gent emot sin frände Laban, ej hindrade Jahve att, i stället för förebråelser, säga till honom: "Far tillbaka till dina fäders land och jag skall vara med dig". 1 Mos. 31:3. Och med synbarlig stolthet visade han Rakel och Lea sin hjord och sade: "Gud tog eder faders boskap och gav den åt mig". (1 Mos. 31:9) under det han lät sina båda hustrur förstå, att en guds ängel hade varit hans medhjälpare i hans åtgärder vid djurens parning. Därefter fick Jakob det gudomliga meddelandet: Jag är guden i Betel (alltså icke alla människors Gud) åt vilken du smorde en minnesvård och du gjorde mig ett löfte. Stå nu upp och far ut av detta landet och vänd tillbaka till din födelsebygd", 1 Mos. 31:13. Denna befallning utförde Jakob på följande sätt: Och Jakob stal sig från Laban, arméen, i det han icke tillsade honom när han flydde, varvid Rakel passade på och stal sin faders husgudar. 1 Mos. 31:19,20. "Och på tredje dagen blev det berättat för Laban, att Jakob hade flytt". Men Laban satte efter Jakob och upphann honom vid Gileads berg. Och Laban sade till Jakob: "Vad har du gjort att du stal dig ifrån mig? Varför fördolde du din flykt och stal dig ifrån mig och yppade intet för mig, så att jag hade kunnat följa dig på väg med fröjd, med sånger, med trumma och harpa, och förunnade mig icke att kyssa mina barn och döttrar. Du har illa gjort. Och nu må du fara... Men varför har du stulit mina husgudar?" Rakel var här den skyldiga, hon hade lagt dem i sittstolen på kamelryggen o. satt sig på den för att skydda dem och sig själv för upptäckt, vilket också lyckades.

I den förlikning som slutligen följde, finna vi hos "hedningen" Laban mer försonlighet och välvilja än hos "patriarken" Jakob. 1 Mos. 31.

På sin fortsatta vandring mot mötet med sin djupt förorättade broder Esau, finna vi åter Jakob i sällskap med änglar, ja, t. o. m. i en personlig brottningskamp med gud själv, i vilken Jakob avgår med seger, låt vara med en vrickad höftsena, men dock med det betyget: "Du har kämpat med gud och fått överhanden" 1 Mos 32:1, 24—28. "Och gud välsignade honom där". 1 Mos. 32:29.

Med hänsyn till denna berättelse kunna vi hänvisa till Jesu uttalande: "Ingen har någonsin sett Gud, den enfödde Sonen som är i Faderns sköte har uppenbarat honom". Joh. 1:8. Men här vill man ändock göra troligt, att Jakob icke allenast sig Gud utan att denne t. o. m. inlät sig i en personlig brottning med Jakob, varvid Gud kom till korta gent emot Jakobs kroppskrafter. Här framträder tydligt den ännu i dag hos judarna så typiska självförhävelsen och självtillräckligheten; dock är det oförklarligt, att ännu i vår tid sådana i själviskt syfte framställda sagor kunna finna plats inom den kristna kyrkans trosområde. Det städse föregivna intima umgänget med Jahve var naturligtvis beräknat att ingiva respekt och beundran hos de omgivande folken, vilket även det antagna namnet Israel (Guds furste) tydligen hade till ändamål. 1 Mos. 32:28.

Denna namnförändring, som till yttermera visso upprepas i 1 Mos. 35:19 var dessutom ganska välbetänkt vid det förestående återseendet av fädernebygden, där namnet "Jakob" just ej var ägnat att framkalla några vänskapsbetygelser med hänsyn till hans forna bedrifter därstädes.

Vilken himmelsvid skillnad ligger emellertid ej mellan Jakobs gudsgemenskap och Jesu umgänge med sin himmelske Fader: "Jag har förhärligat dig på jorden, jag har fullbordat det verk, som du har givit mig att utföra. Jag har uppenbarat ditt namn för de människor, vilka du har givit mig av världen. Jag har givit dem ditt ord och världen har hatat dem emedan de icke äro av världen, såsom jag icke är av världen. Helga dem i sanning, ditt ord är sanning. Men icke allenast för dem beder jag, utan ock för dem som genom deras ord skola tro på mig, på det att alla må vara ett såsom du Fader i mig och jag i dig". Joh. 17.

Det är som att förflyttas till en himmelsk atmosfär, då vi höra Jesu kärleksfulla omsorg om och förbön för alla människor, och icke endast för något enskilt folk. Kristus sökte alltid att vinna alla männikor f Guds rike, på det att det måt bliva, såsom han i liknelsefor så skönt och kärleksfullt fran höll: "ett fårahus och en herde Kristus kunde ock med avseen de på sitt livs verksamhet, sa ningsenligt säga till judarn "Tron gärningarna som jag gö om I än icke tron mig". Jo 10: 38. Sanningen i sin lära oc livsgärning bekräftade Jesus g nom att giva sitt liv till ett vit nesbörd, men varmed har judei domen någonsin lämnat någ trovärdigt vittnesbörd för e gudsgemenskap i ande och sa ning? Vi finna tyvärr ej någ sådant, men däremot få vi i for sättningen lära känna så ruskiş dåd av Jakob och hans avkor ma att det verkar motbjudan att återgiva dem.

Varje sann fosterlandsvän

bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av **kontorsmaskiner** under garanti. Försäljer: **Färgband Karbonpapper** och tillbehör till **billigaste priser.**

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels beg., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

Handarbetsaffären
(Inneh. OLGA LUNDIN)
Västmannagat. 41. Tel. V. 10460.
REKOMMENDERAS.
Utför broderi, hålsöm, märkning, m. m. för hand och maskin.
Färdigsydda, uppritade arbeten i stor sortering.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan, Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

DAMFRISERING
Shingle
Smålandsg. 20, 2 tr, hiss.
Telefon Norr 2564.

Kem. Tekn. Fabr. Globens
näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas v blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 18,
REKOMMENDERAS.
Tel 8578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Nyckeln till hälsa
är att rensa magen och tarmarna från osunda rester, utdriva urinsyra från kroppen samt uppfriska blodet, därmed avlägsna själva orsaken till illamående och sjukdomar.
En huskur **Frukt-Salt-Samarin** är härtill synnerligen välgörande.
Magsyra och Huvudvärk försvinna. Värk i kroppen, Reumatism och Nervsmärtor skingras. Hälsa, krafter och Välmående återvinnas.
Frukt-Salt-Samarin verkar välgörande på hela organismen och omedelbart uppfriskande. Pris pr burk kr. 2:50. Erhålles pr postförskott från **Cederroths Tekniska Fabrik, Sthlm.** (Säljes å Apotek, Drog-, Kemikalie- & Färghandel m. fl.)

ELEKTRISKA
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrannt genom
Östermalms Elektr. Affär
15A. NY BROGAT tel. Ö 5280.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Tycker Ni om NATIONEN
I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

Bolsjevikstyrets organisation.

(Forts. fr. sid. 1.)

och Kamenev, ävensom Bucharin. Trotsky, vilken hela tiden förblivit medlem av politiska byrån, har beskyllts för att äventyra den av partiet förda för böndernas vinnande på lång sikt lagda politiken samt för att i stället liksom socialdemokraterna endast tillgodose industriarbetarna och därvid lägga huvudvikten vid att genom s. k. "permanent revolution" söka nå snabba framgångar. Då T. därjämte i sitt 1924 utgivna arbete om revolutionen ansetts alltför mycket ha framhållit sina egna förtjänster och sålunda visat individualistiska böjelser, försvagades hans ställning ytterligare, och han fick en tid "rekreera sig" nere på Krim. Hans oerhörda energi, arbetsförmåga och vältalighet gjorde honom dock till partiets främsta redskap i det praktiska arbetet på den "socialiserade" industriens uppbyggande. Statstrusterna ägas i realiteten av de mest inflytelserika kommunisterna, vilka draga stora personliga fördelar av det tillämpade systemet framför de icke priviligierade arbetarna d. v. s. dem, som ej intagits i kommunistiska partiet och varken åtnjuta förmånen av 8-timmars arbetsdag eller någorlunda mänskliga arbetslöner.

III. Internationalens (Komintern) envåldiga exekutivkommitté har i huvudsak utgjorts av samma personer som de, vilka bekläda de ledande posterna inom sovjetrepubliken. Sovjets utrikesminister Tjitjerin, vilken på allt sätt sökt dölja sambandet mellan "folkkommissariernas råd" och Komintern är de facto chefen för alla Kominterns propagandalare och organisatörer. Komintern använder ett ytterligt strängt spioneri- och övervakningssystem. Den förnämsta garantin för bevarandet av dess maktställning har skapats genom upprättandet av de privilegier i rent materiellt hänseende, som "den bolsjevikiska aristokratien" åtnjuter och som bjuder denna till iakttagande av obrottslig inre solidaritet. Med det ävenså skickligt genomförda cirkulationssystemet har icke endast avsetts att kontrollera vederbörandes "obrottsliga kommunistiska handlande" utan också att fördölja och försvåra angrepp på Kominterns förnämsta redskap. Spioneri- och kontrollsystemet sträcker sin verksamhet även till Politiska byrån.

Vad gör Sverige för exportens höjande?

(Forts. fr. sid. 1.)

handelns organisation, i dett nu hava anledning att allvarlig begrunda. Här skall dock e underlåtas att visa hän p några vägar, som synas oss bör komma i åtanke. En sådan vo re enligt vårt förmenande, att re geringen understödde någo svensk firma på vissa störr platser med lokalhyrebidrag, s att den kunde hålla ett störr provlager och upptaga orde för svenska exportörer eller at konsulerna på en del platse finge åtnjuta lokalhyrebidra för att hålla provlager av sven ska artiklar och söka få omsätt ning för desamma. Det är ju et känt beklagligt faktum, att d svenska konsulerna i sto utsträckning icke göra mycke för att sprida kännedom o svenska varor, då de ofta själv ej äro av svensk börd och finn det mera förenligt med sin fö del att sälja tyska och engelsk varor. En annan väg, som bo de övervägas, är anordnande tid efter annan av en utställ ning liknande den turkiska, so vi just bevittnat här i Stock holm. Turkarnas företagsam het att sända omkring sin st ra, vackra exposition av inhem ska fabrikat i de stora expor hamnarna i Europa, vittnar o denna pånyttfödda nations sin ne för de krav, som förhållande na inom världshandeln ställa p de nationer, som nu vilja va med i det främre ledet. D torde ej heller råda något tv vel därom att ej den turkisk utställningen förvärvat mång nya kunder och i högst avsevär grad ökat kännedomen om oc uppskattandet av landets indu stri i Sverige. En dylik utstäl ning drager naturligtvis rätt a sevärda kostnader, men d verkar som reklam levande, vet och förtroendeingivande o ger på ett utomordentligt s affärsmannen i exportlandet totalblick av landets prest tionsmöjligheter samt dess fö måga att efter praktiska m derna metoder organisera s exporthandel.

Det här omnämnda exemple den flytande turkiska utstäl ningen, förtjänar att observer som en maning till väckelse f oss svenskar. Våra nutida st resmän under husen Walle berg och Bonnier hava visser gen i sina gärningar tydligt klart visat, att de intet intres hava för det svenska folkets a färer och för vår handelsbala utveckling i den positiva rik ningen. Den vid senaste rik dag förda politiken i sockerfr gan var ju endast ett bland d otaliga bevisen härför. Men f den övriga svenska allmänhete måste det stå som ett efters vansvärt mål att bringa ha delsbalansen på den rätta u vecklingslinjen oavsett om det kommer att inkräkta på vis storfinansiärers profitintresse Vårt importöverskott und 1925 utgjorde främst på gru av den av de senare bedriv politiken 86,5 milj. kronor o för första halvåret 1926 9 milj. kr. Det allmänna finan ella o. ekonomiska läget bjud oss att spänna alla krafter syfte att förbättra den svens handelsbalansen. Härvid mås även ses till att, snara o effektiva åtgärder vidtagas t utnyttjande av våra förhande varande möjligheter till höja de av exporten, vilket ju i s tur skapar möjligheter till stegrad inhemsk produkti samt till det allmänna välstå dets i vårt land höjande.

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 31. Fredagen den 6 Aug. 1926. Årg. 2.

Vår nuvarande tryckfrihetsförordning av godo eller ondo?

En kritisk granskning. I.

Den i Sverige gällande tryckfriheten har namn om sig att vara en bland de mest vidsträckta och fullständiga något land har att uppvisa. Inom de kretsar, där man speciellt tagit sig an uppgiften som frihetsväktare, plägar den också lovprisas såsom det stora tecknet och beviset för den hos oss numera förment rådande folkfriheten. Denna framställning är dock grundfalsk. Vad som skulle vara en frihet för alla har i praktiken visat sig utgöra en frihet endast för ett ytterst ringa fåtal, d. v. s. de individer, som för sina speciella syften helt påpassligt förstått samt i ekonomiskt och andra hänseenden varit i stånd att begagna sig därav. För dessa har den nu gällande tryckfriheten såsom det medel på gott eller ont den utgör blivit vägen till oerhörda enskilda makt- och rikedomsförvärv på samma gång som till ett det mest hänsynslösa förtryck av den stora massan såväl materiellt som ideellt. Den kan på sätt och vis sägas utgöra den grund, varå de numera i vårt land allsmäktigt härskande kosmopolitiska kretsarna byggt upp sin illegitima maktställning i samhället som "stat i staten". Det finnes alltså anledning att ägna frågan en mera ingående uppmärksamhet, varföre vi till att börja med i några orienterande artiklar vilja granska vår nu gällande tryckfrihetsförordning till belysande av dess verkliga karaktär och konsekvenser under rådande system.

Tryckfrihetsförordningen av 1812, efter vilken det i våra dagar dömes i tryckfrihetsmål, har icke tillkommit på grundlagsenligt vis. Enligt Regeringsformen, § 81, hade den för att bliva giltig grundlag först måst göras vilande för att definitivt antagas av en påföljande riksdag. Riksdagen i Örebro antog och utfärdade den 16 juli 1812 Tryckfrihetsförordningen med såsom det heter i § 1 "upphävande av alla förut gällande lagar, stadganden och föreskrifter i avseende å tryckfriheten och såsom en följd härav ock dittills givna förbud emot utgivandet av vissa böcker, skrifter och handlingar. Carl XIII godkände och stadfäste Tryckfrihetsförordningen samma dag, sedan den blivit till hans "nådiga gillande överlämnad". Den föregående tryckfrihetsförordningen, av den 9 mars 1810, borde alltså, då 1812 års tryckfrihetsförordning tillkommit på olagligt vis, strängt taget vara vår nu gällande tryckfrihetsförordning, i den mån 1812 års Tryckfrihetsförordning icke senare undergått ändringar med iakttagande av bestämmelserna i § 81 Regeringsformen, varigenom 1810 års Tryckfrihetsförordning partiellt upphäves. Denna senare hade vid antagandet visserligen ej heller gjorts vilande, men enligt Regeringsformen § 85 i 1809 års lydelse skulle såsom grundlag anses den förordning om allmän tryckfrihet, Riksens Ständer och Konungen vid samma års riksdag komme att gemensamt fastställa.

I själva Regeringsformen, § 86, återfinnes en legal definition å begreppet tryckfrihet. Den lyder: "Med tryckfrihet förstås varje svensk mans rättighet att, utan några, av den offentliga makten i förväg lagda hinder, utgiva skrifter, att sedermera endast inför laglig domstol kunna tilltalas för deras innehåll, och att icke i annat fall kunna därför straffas, än om detta innehåll strider emot tydlig lag, given att bevara allmänt lugn, utan att återhålla allmän upplysning." Utländsk man är i avsaknad av tryckfrihetsskydd, vadan alltså Konungen äger rätt att utfärda särskilda förordningar rörande utlänningars tryckfrihet, låta underställa dem censur etc. Det är endast förvånande, att Kungl. Maj:t och Riksdagen icke begagnat sig av denna sin rätt gentemot t. ex. den från Moskva bedrivna revolutionspropagandan, som i senare tid översvämmat Sverige. Uraktlåtenheten — härvidlag tyder på att här måste finnas mäktiga krafter, som önska eller kanske rättare sagt fordra överseende med de judiska Moskvarevolutionärernas så som "oskyldiga" och "ofarliga" betecknade förehavanden. Här ett enda exempel: "Kommunistiska Ungdomsinternationalens E. K. i Moskva uppträder som författare i Sverige till bl. a. 'Vårt nya organisationsarbete. Instruktion över driftcellernas organisation och deras praktiska arbete som organisationens grundenhet'. Publikationen är försedd med förord, daterat Moskva den 1 mars 1924. Den

(Forts. å sid. 4.)

En "evig skam" för Europas kulturfolk.

I föregående n:r av Nationen omnämndes den ryska tjekachefens, Felix Dsersjinskis, plötsliga död. Med honom avgick ur tiden Rysslands, ja helt säkert världens största bödel intill nu. Vad som kommit i dagen tyder på att han mördats på order av sovjetmaktens hemliga revolutionära ledning, som fann hans på sistone visade tendenser mindre önskvärda. Som en skam, ja värre än så måste det betecknas, att medlemmarna av diplomatiska kåren i Moskva och bland dem även Sveriges representant kondolerat sovjetregeringen för Dsersjinskis frånfälle. Det vittnar om en så fullständig brist på stolthets-, heders- och ansvarskänsla hos vederbörande diplomater o. deras uppdragsgivare som gärna är tänkbart. En i Paris utkommande rysk tidning karaktäriserar också efter förtjänst i en artikel under rubrik "Evig skam" denna skamliga akt. I den märkliga artikeln heter det:

"När Kristus — i sin outsägliga ångest — överantvardades till judarna för att korsfästas tvådde Pilatus sina händer.

Ryssland blev korsfäst inför hela världens ögon, våra dagars Pilatus. Över hans huvud svajade alla nationers flaggor, då han tvådde sina händer. Det angick honom ej! Men nu då bödeln Dsersjinski är död, kondolerar denna Pilatus mördarebandet! Han kondolerar! Han uttalar sin ledsnad! Över vad?

Över det månne, att Dsersjinski icke helt lyckades göra slut på Tysklands, Frankrikes, Sveriges och alla andra länders "bourgeosie"? Eller däröver att han under de senaste åren icke hade tid att fullständigt "likvidera" bärarna av den ryska intelligensen, kulturen, hedern samt Rysslands forna makt? Eller därför, att han icke åtog sig Robespierres roll, att skjuta eller hänga sina stallbröder Trotsky, Bucharin, Lunatjarski m. fl.?

Svaren I, Europas kulturfolk! Vad förmådde er att kondolera bolsjevikerna med anledning av deras över-bödels död?

Till dem av er, som glömt de sista årens rysligheter — de ryska —, skall upplysningsvis nämnas, att Dsersjinski som skapare och chef för den beryktade "tjekan" och sedermera för "G. P. U.", med berått mord sänt till döden mer än s j u m i l j o n e r oskyldiga män, kvinnor och barn, och att samma Dser-

(Forts. å sid. 4.

"Må konsulerna tillse..."

I en ledande artikel under rubriken "Må konsulerna tillse att staten icke tar någon skada!" i tidskriften Vår Flotta går kaptenen T. Hagman skarpt tillrätta med missförhållandena beträffande flottans ersättningsbyggnad och påvisar, att om ej åtgärder snarast vidtagas, flottans insats i vårt försvar är av föga värde. I artiken heter det bl. a.:

Flottan har ånyo varit särskilt på dagordningen, såsom numera ofta är fallet vid bättre politiska högtidligheter. Det synes nämligen gå så till, att man vid lämpligt tillfälle plockar fram flottan, märker "something rotten", slår sig för sitt bröst och försäkrar, att något måste och skall göras — varefter man lugnt stoppar tillbaka den behändiga, raskt självkrympande lilla persedeln på sin hylla igen. Efter en ej allt för kort tid kommer ånyo någon av denna jordens mäktige och observerar överraskad att flottan blivit ännu mindre: "omedelbara åtgärder måste vidtagas" etc. Men ej blott vid så solenna högtidligheter som avlämnandet av försvarspropositioner har man från ledande politikers sida visat flottan den största förståelse — i ord. På liknande sätt har också ett stort antal "dii minores" på hela den politiska fronten — socialdemokraterna kanske mest markerat — uttalat sig, men tyvärr giva de i praktiken hittills vunna resultaten ingen anledning att frångå det omdömet, att alla de vackra orden börja likna ett försök att trösta en döende med de vackra tal, som komma att hållas vid hans begravning. På det yttersta av dessa dagar kommer sedan som ett brev på posten den nya regeringens programförkaring: "Så snart den pågående utredningen rörande flottans nybyggnadsbehov blivit slutförd, är det regeringens avsikt att ägna denna fråga en ingående prövning i syfte att skyndsammast möjligt kunna framlägga förslag i ämnet". Här kan konstateras, att flottan tagits ned från sin hylla ett slag igen, men även att, om ryktet talar sant, vissa villkor beträffande flottans iståndsättande uppsatts för regeringsbildandet; dessa villkor hedra i lika hög grad dess uppställare som dess acceptanter.

Det är emellertid med fagert tal av denna art, som man för nationen kunnat dölja, att vårt sjöförsvar på otroligt kort tid minskats i sin styrka och sin effektivitet på ett fullkomligt katastrofalt sätt. Vi kunna bl. a. — och som kanske det farligaste — peka på, att antalet pansarskepp nedgått från 12 à 14 till 3 1/2 — Oscar II framgår, som bekant, endast med halv fart — för att nu ej tala om en sådan småsak som att kryssarnas antal minskats från 7 till ett par åldringar. Och detta oerhörda har skett utan yttre åthävor, utan protester från intresserade kommuner eller landsändar, smygande, tyst o. förrädiskt, ja, till och med, ehuru förvisso i de fåvitska jungfrurnas anda, under åberopande av statsfinansiella skäl.

När regeringen nu går att "skyndsammast möjligt" framlägga förslag om ersättningsbyggnaderna, kan det vara på sin plats att framhålla att andra fartygstyper än pansarskepp, jagare och undervattensbåtar kräva sin plats i en svensk flotta, som vill vara värd namnet och mäktig att fylla sin försvarsuppgift. Närmast faller tanken på kryssarna men flygvapnets snabba utveckling torde även tvinga oss att i kustflottan snarast insätta hangarfartyg. Ett annat önskemål är organisationen av en enhetlig överstyrelse för flottan.

Medan utredningen växer, dör kon, skriver kapten Hagman till sist. Man har diskuterat och pratat på branten av undergången — är nu ej tiden inne att göra något? Det går ej längre an att endast vädra på flottan samtidigt med statsrådsfrackarna eller valprogrammen - nationen börjar kräva, att dess första försvarslinje äntligen blir iståndsatt. Ty inga utredningar i världen kunna dölja faktum: den trygghet är ej längre för handen, som den svenske medborgaren skall kunna känna i medvetandet om, att han i första ledet bland skyddsmedlen för sitt land, sin egendom, sin familj och sin person äger det minsta, som hans säkerhet fordrar, och det bästa, som hans ekonomi medgiver, nämligen en flotta, sådan den kan och bör vara.

Det är med uppriktig glädje man förnimmer toner och sanningsord från militärt håll av det slag, kapten Hagman här

Forts. å sid. 2.

Sveriges export under århundraden.

Sverige har under århundraden exporterat varor som bytesobjekt till andra länder. På Gustav Vasas tid, då först en, om ock bristfällig förteckning över Sveriges export kan spåras i kungl. slottsarkivets räkenskaper, utgjordes exporten huvudsakligen av skinnvaror. Denna var högst betydande och låg till stor del i händerna på konungen själv såsom framgår av skinnkammarräkenskaperna för åren 1553—1560. Den tidens förnämsta exportartiklar voro bäver-, räv-, varg-, björn-, lo- och ekorrskinn, som i stora partier jämte torkad spettfisk och osmunjärn samt huggna bjälkar utfördes huvudsakligen till Tyskland, Holland, England och Portugal.

På 1600-talet nådde vår export av koppar tack vare L. de Geer och Eric Larsson (far till Lorenz von der Linde) en mycket betydande omfattning. Från Falu koppargruva upphämtades den dyrbara malmen, smältes o. utsmiddes till kopparplåtar. Vid holländska tråddragerier drogos dessa till stänger, varefter de holländska kompanierna tillbytte sig guld från sina faktorier på västafrikanska guldkusten som på 1650-talet var det största guldproducerande område Europa hade till förfogande. Man hade då ej ännu upptäckt guldet i Johannesburg, Australien och Alaska. Med svensk koppar, utbytt mot afrikanskt guld finansierades det längsta krig, som förts i Europa, det trettioåriga.

Sedan började stångjärnsexporten i stor skala och pågick under sextonde och sjuttonde århundradena samt långt in på 1870-talet. Denna har emellertid till följd av konkurrens från Belgien och Tyskland högst väsentligt minskats. Så kom sågverksrörelsen, vilken först började bedrivas i stor skala i början av 1860-talet, men som nu visar tendens till minskning; man sätter upp sågar o. hyvlar i Australien, Afrika, Sydamerika, Holländska Indien m. fl. exotiska länder. Nu ha vi sedan några årtionden tillbaka en del nya stora artiklar, såsom pappersmassa och papper, varav den förstnämnda bearbetas till s. k. konstsilke. Men det finnes också en mängd andra artiklar såsom smiden, elektriska maskiner m. m., som kunna räkna med en betydande avsättning på den utländska marknaden.

Några drag ur "patriarkernas" liv och gemenskap med Jahve.

(Forts. och slut fr. föreg. nr).

Konung Hamors son, Sikem, hade nämligen förgått sig mot Jakobs dotter Dina, men Hamor talade till Jakob och hans söner och sade: "Min son Sikems hjärta har fäst sig vid eder dotter, given henne åt honom till hustru. Och Sikem sade till hennes fader och bröder: Måtte jag finna nåd för edra ögon, och vad I sägen mig det vill jag göra. Begären hur stor lösepenning o. hemgift som helst, jag vill giva vad I begären av mig. Given mig blott flickan till hustru. Och Jakobs söner svarade Sikem och hans fader med list och falska ord, emedan han hade kränkt deras syster Dina." 1 Mos. 34:11—13. Då uppställdes det villkoret att Hamor och hela hans folk skulle omskäras för att bliva ett med judarna, och detta förslag antogs efter det Hamor och Sikem rådfört sig med sitt folk, med den motiveringen: "Dessa män äro fredligt sinnade, men endast på det villkoret vilja männen göra oss till viljes och bosätta sig hos oss, och bliva ett folk med oss, att vi omskära allt mankön ibland oss, på sam-

Forts. å sid. 4.

Fascismen vinner terräng bland Europas arbetare.

Fanflykten från de kommunistiska och socialistiska partierna till de fascistiska organisationerna antar i olika länder en för de kosmopolitiska kretsarna alltmera oroväckande omfattning. Det hjälper icke att de judiska bladen nummer efter nummer i arbetareklassens, frihetens och alla vackra frasers namn varna. En "desertering" som nu senast synes ha väckt alldeles särskilda bekymmer i härvarande proletära organ är förutv. chefredaktörens för det kommunistiska bladet Rude Pravo i Prag Dolezals i dagarna tillkännagivna övergång fr. det kommunistiska partiet i Tjeckoslovakien till fascismen.

Våra kommunistiska och socialistiska ledare tro sig medels hot och lögner kunna hålla de svenska arbetarna tillbaka från fascismen. De hava emellertid förbisett den svenska arbetareklassens i alla länder erkända höga intelligens- och kulturståndpunkt. Misslyckandet av deras skamlösa tillvägagångssätt i de folkfientliga intressenas tjänst skall heltvisst inom en icke avlägsen framtid visa sig!

Samling mot folkförförarna!

När det man och man emellan talas om de förestående valen och politiken således är på tapeten får man åter och åter höra utrop som: Bort med partiväldet, bort med gummigubbarna och fram med hedersmännen och deras parti! Ja, så suckar den uttröttade, uttråkade allmänheten. Om vi nu hade en judefri tidningspress skulle sucken kunna växa till en stormil, men se "sanningens, frihetens o. ljusets" trycksvärtdoftande baner här i landet äro okänsliga för varje fosterländsk, varje sant mänsklig strömning. För guds skull ingen väckelse, ingen samling, ingen enighet. Därför är varje judeavisa piskad att vråla lovsånger till sin spec. lilla mannekäng, respektive spy eld och svavel över "konkurrenternas", allt till den "okritiska allmänhetens" decipation. Tidningsskrivarna lita blint på att pressens fördummande och förgiftande inflytande gjort allmänheten redlös och att de i evighet kunna hålla på med kasperföreställningarna. Men tecken börja visa sig, att ej hela den svenska allmänheten är så inskränkt o. sömndrucken som judeskribenterna tro.

Judarna veta, att sanningen nu är på frammarsch och deras taskspelare arbeta mer och mer feberaktigt för att om möjligt ännu söka rädda situationen eller också åtminstone hinna uträtta så mycket ont som möjligt innan fristen är ute. Men ingen tror på dem längre och ingen låter lura sig av deras gubbar. Trygger, Lindman, Ekman, Löfgren, Sandler, Hansson och Kilbom, alla sprattla de snart förgäves. Vi veta, att ingen kan hjälpa av dessa gudar, som blott äro olika hörnpelare under den sexenige gud Mammons altare. Därför höja vi våra huvuden o. spana efter en det nya rikets man. Må vår längtan icke bli alltför lång! Vi ha hört berättelsen om den vise greken, som en gång i forntiden gick omkring med en lykta mitt på dagen bland folket på torgen och sökte efter en människa. Så sällsynta äro de nämligen, de, som äro värda att sökas. Och vi ha endast den något tvivelaktiga trösten, att ett folk får den styrelse det förtjänar.

Huru mörkt det än ser ut, ha vi ej rätt att ge tappt, vi som veta från vilket väderstreck vi ha att vänta soluppgången. Oförtrutet må vi arbeta hela vår

(Forts. å sid. 4.

Den 6 Aug.

Nykterhetsfrågan upp ur försumpningen!

För de i folksöndringens och demoraliseringens anda verkande kretsarna i vårt land gives numera icke någon fråga tillräckligt upphöjd för att vara skyddad mot deras profanering. Huru de ödelagt våra förnämsta nationella tillgångar, såsom riks försvaret, statens ekonomi och auktoritet etc., har här förut påvisats. Att man ej heller skonat den fråga, som avser främjandet av nykterheten hos vårt folk, är ju knappast ägnat att förvåna, synnerligast som denna samtidigt bjudit vederbörande så lysande tillfällen till direkt ekonomisk profitering. Den för nationens hälsa så viktiga nykterhetsfrågan har dragits ned i den politiska dymarken och gjorts till en lumpen partipolitisk stridsfråga, som hänsynslöst utnyttjats i folksöndringens tjänst. Officiellt ha de båda nykterhetspolitiska riktningar, som haft att utkämpa söndringsstriden, "de kristna förbudsvännerna" och "antiförbudsmännen", varit varandra fullt oavhängiga, men det saknas förvisso icke tecken, som tyda på tillvaron av intima hemliga förbindelser mellan spetsarna inom desamma. Såsom förhållandena utvecklat sig har det ju även länge stått klart, att fullkomligt oavsett den animerade diskussionen och stridigheterna på området de nykterhetspolitiska spörsmålens avgörande i lagstiftningen i realiteten legat i händerna på de samma kretsar inom finansvärlden, som här numera eljest, ehuru hemligt och beslöjat, utöva den bestämmande makten.

Förebilden för den nykterhetspolitik, som i senare tid förts i vårt land är den i Amerika praktiserade, dock ej på det sättet att man här genomfört det ominösa förbudet — hos oss har ett alldeles speciellt 'system' befunnits för höga vederbörande de mera önskvärt — men man har påpassligt tagit efter den amerikanska metoden att spela ut nykterhetsfrågan i folksöndringens, demoraliseringens och det kosmopolitiska profitintressets tjänst. "Antisaloonligan" i Amerika torde i begynnelsen ha varit en sant ideell rörelse, vilken som sådan då även gjorde åtskilligt nytta för nykterhetssaken men länge kämpade under ganska blygsamma former. — Tills en vacker dag de amerikanska finansfurstarna upptäckte, att där var något för dem att göra. Med ens ryckte förbudsfrågan fram från sin undankymda plats till den rent centrala i Staternas inrepolitiska liv. Det förhöll sig nämligen så att av presidenterna Roosevelt och Wilson framdrivna kravet på en antitrustlagstiftning nått den punkt, där de stora trusternas, synnerligast olje-, stål- och slakteritrusternas priviligierade ställning allvarligt ansågs hotad. Inom dessa kom man då på den tanken att i "den kristna förbudsrörelsen" söka medlet mot den hotande faran. De stora trusterna satte in miljoner på förbudspropagandan, övertrumfande antitrustlagstiftningens män, vilka tvingades tillbaka. Mängder av talare som förut varit ute och kämpat mot trusterna, engagerades nu av dessa mot fabulösa honorar i förbudsrörelsens tjänst. Efter helt kort tid hade man lyckats att avleda den allmänna opinionen från antitrustlagstiftningen och i stället inrikta den på förbudet. Resultatet härav visade sig i trusternas omedelbaret följande politik, i det exempelvis oljetrusten vågade sig på en höjning av priset på bensin från 8 till 35 cents pr gallon utan att den amerikanska regeringen ens förmetog sig att undersöka, huruvida denna prisförhöjning var berättigad eller ej.

Mot bakgrunden av detta de amerikanska finansmännens lyckade experiment i nykterhetsfrågan torde heltvisst nykterhetsrörelsens utveckling i vårt land i senare tid vara att se. De storartade resultaten för egen räkning som storfinansen i U. S. A. lyckades uppnå genom nykterhetsfrågans politisering i eminentaste grad, erbjöd en alltför stor lockelse för vederbörande här hemma för att icke taksamt tagas till efterföljd, o. så kom det sig att vi här fingo den förnuftsvidriga och omoraliska nykterhetspolitik, som vi sedan en längre tid tillbaka hugnats med. I stället för att skapa ett positivt och hållbart program, som haft möjlighet att ena vårt folk till gemensamt fruktbringande arbete, för den viktiga frågan, konstruerade man efter amerikanskt mönster fram en nykterhetsrörelse av det rent negativa och det uppfantiserande slaget som endast kunde vinna anslutning av de okritiska, så att de mera reflekterande inom de nykterhetsintresserades krets tvungos att taga avstånd och ståndpunkt däremot. I hägnet av den sålunda framprovocerade, till sin art och väsen negativa nykterhetsrörelsen hår man sedan i strid mot landets lagar till favör för vissa enskilda finansintressen byggt upp ett spritmonopol, stående ovanom lagen, o. till folkets förnöjelse och förmenta nytta ett restriktionssystem, som vars ledande tanke man faststält att svenskarna utan åtskillnad äro individer i saknad av karaktär och sinnesnas bruk, oförmögna att bestämma över sina handlingar, varför de, när det gäller konsumerandet av spirithaltiga drycker, måste stå under de kosmopolitiska finansherrarnas och deras lydiga verktygs uppsikt o. kontroll. Hur finansintresset i Spritmonopolet utnyttjat sin lag och rättsvidriga, priviligierade ställning har i ett flertal artiklar i denna tidning påvisats. Beträffande gävan till svenska folket, det av herr Bratt et consortes konstruerade restriktionssystemet ställer detta såsom vi veta Sveriges folk i dess helhet under förmynderskap av personer, som såväl moraliskt som i alla andra hänseenden äro så litet kvalificerade som gärna tänkbart att spela rollen av dess förmyndare. Den totala brist på sunt förstånd som genomandas restriktionssystemet, visar att det måste hava varit andra intressen än nykterhetens, som spelat in vid dess skapande. Det har där tydligen först som sist gällt att organisera monopolherrarnas distribuering av deras patenterade varor på det för dem och deras restaurantväsen mest fördelaktiga sättet.

Med känslor av indignation och harm är det, som man bevittnat det samvetslösa spel i nykterhetsrörelsen, som i senare tid obehindrat fått bedrivas i vårt land. Att denna också hos oss utvecklat sig till ett ytterst tacksamt objekt för opinionens distraherande o. avledande från andra spörsmål, som förtjäna att uppmärksammas, samt för vårt folks splittring demoralisering och exploatering, står i dag fullt klart. Den laglöshet, som tillåtits etablera sig i Spritmonopolet, och den omoral och brist på aktning för individen, som tagit sig uttryck i det nu gällande restriktionssystemet, ha naturligen icke kunnat undgå att på ett ödeläggigert sätt befordra undergrävandet av den allmänna moralen såväl som respekten för alla vad lagar och förordningar heter. Samtidigt som man intill löjlighetens gränser kringskurit den individuella friheten på sprithanteringens område har man gjort vad i ens makt stått för att döda den enskildes ansvarskänsla. Men mot dessa strävanden att degradera hela det svenska folket till omyndiga varelser under de mest ovärdiga förmyndare är det på hög tid, att en medveten reaktion gör sig hörd! Omtanken om vårt folks väl i nykterhetshänseende kräver, att den nu förda nykterhetspolitiken omlägges i rationell och moralisk anda. Först som sist gäller härvid, att strebrarna och spekulanterna i nykterhet och spritekonomi avkopplas från rörelsen. Denna måste vila på sold, moraliskt hållbar grund. Dess program måste vara av den vidsynta och bärande art, att det till enig strävan för denna nationellt så viktiga uppgift kan förena alla dem, som ärligt åstunda folknykterhetens höjande i vårt land. Dess strävan får ej såsom nu gå ut på att skapa ett folk av osjälvständiga o. omyndiga stackare, som ständigt skola vara ställda under uppsikt och kontroll av den kosmopolitiska storfinansens obskyra agenter. Den nya nykterhetshänseende kräver att taga sikte på att fostra karaktärer, självständiga och myndiga individer, vilka äro i stånd att sköta sig och som även kunna svara för sina gärningar. I stället för såsom nu utsuddas bör gränsen mellan dem, som sköta sig och dem som icke så göra, på det starkaste markeras. Syftet måste vara att höja och icke att sänka den allmänna karaktärsnivån. De vägar, som skola följas, måste leda i den positiva i stället för den negativa riktningen. Den som främst bör anlitas är givetvis upplysningen. I synnerhet på det uppväxande släktet bör långt mer än f. n. är fallet göras för de unga fostran till nyktra medborgare genom att på ett gång allvarligt och kärleksfullt lära dem förstå de faror, som alkoholmissbruket innebär för deras hälsa och väl. Låt så upplysningen i saklighetens och kärleksfullhetens anda gå vidare o. växa ut till en allmän folkupplysning och opinion! Resultatet skall heltvisst icke låta vänta på sig. Vår nykterhetsrörelses utveckling till vad den bör vara fordrar självfallet även n att gällande restriktionssystem, i den utsträckning ett dylikt f. n. kan befinnas nödvändigt, omlägges i den riktning, att förnuftet får träda in i oförnuftets ställe, att de nu praktiserade många orättvisorna och godtyckligheten försvinna samt den olyckssaliga uppfattningen om individerna såsom depraverade omyndiga varelser, vilka ständigt måste vara ställda under uppsikt, får vika för en respektfull uppfattning av individen och hans värde. Frågan om vårt folks nykterhet är i sanning alltför betydelsefull för att få äventyras av politiska och ekonomiska lyckoriddare.

'Är riksdagen populär?'

Denna fråga kunde visserligen synas ganska onödig att framställa, då den stora allmänhetens uppfattning härvidlag ju är tämligen deciderad, men icke förty intresserar den partiorganen, som f. n. ägna densamma en animerad diskussion. Den liberala Göteborgstidningen anser att vår nuvarande riksdag icke är populär och bjuder på ett recept mot den otreviga sjukan, nämligen införandet av enmansvalkretsar och majoritetsval. Uppslaget tilltalar dock ej de folkviljans gudaborna i Skånska Socialdemokraten, som däri vädra en reaktionär ansats. Organet utlåter sig sålunda:

Sedan högerns envälde i vår lagstiftande församling bröts, har det icke varit riktigt bra ställt med vår lagstiftande församling. Den kunde icke längre utnyttjas som ett instrument åt jobbare, spekulanter och övriga proletärer. Den blev tvärtom ett verksamt medel för de breda folklagrens strävanden att skaffa sig en plats i det svenska samhällshemmet. Sådant gick icke för sig. Det medel som kunde tjäna slika syften måste misstänkliggöras i den allmänna opinionen. Man började odla den s. k. parlamentsledan. Det talades mycket om riksdagens sjunkande nivå.

Ingen objektiv bedömare skall kunna anklaga socialdemokratin för, att den med beråtit mod sökt offra landets intressen för klasspolitikens. Den har tagit sig an den förtryckta arbetarklassen och lyft den in i samhället, gjort den delaktig av dess goda. Den som till sist vinner på den politiken är samhället självt.

En lögnaktigare framställning av det socialdemokratiska partiets insats i vårt rikadagspolitiska liv än denna av Sk. S.-D. presterade har väl knappast skådats. Det finnes visserligen ingen anledning att rosa högern för dess insatser före "envåldets brytande", tvärtom; men man måste verkligen ställa sig den frågan, om författaren i Sk. Soc. D. kan vara till den grad naiv, att han tror, att hans skönmålning av det egna partiets gärningar skall tagas av allmänheten såsom allvarligt menad. Om det funnits jobbare under högerväldet, vilket är nog så sant, så är dock ofrånkomligt, att den lagstiftande makten under de socialdemokratiska regimerna i icke mindre grad utnyttjats av just jobbarna och spekulanterna. Fallet Spritmonopolet är härvid belysande. Svindlerierna o. förskingringarna av statsmedel inom denna institution, som av de korrumperade riksdagsrepresentanterna tolererats och på allt sätt skyddats, så bör naturligtvis "i de breda lagrens intresse"! Så var kantänka också fallet med den skamlösa utplundring av svenska folket av storfinansens herrar genom en abnorm räntepolitik o. s. v., som under de socialistiska regeringarna obehindrat fick äga rum! Att socialdemokratien intet offrat av landets intressen, är en lögn av det grövsta slag. Den av socialdemokraterna alldeles speciellt pådrivna skuldsättningen, och förpantningen av statens egendom till storfinansen samt deras på order av samma storfinans genomdrivna nedrustning äro gärningar, som tala o. som icke låta sig bortförklara med någon demagogisk fraseologi.

"Må konsulerna tillse . . ."

(Forts. fr. sid. 1.)

gett uttryck åt. För mången har det verkat beklämmande, att se militären själv i vårt land på sätt i allmänhet skett med en passiv undergivenhet, som haft sin grund i alltför långt driven lojalitetskänsla, tolerera det skamliga attentat mot Sveriges försvarsväsen, som den här nu rådande landsförrädiska kosmopolitiska regimen tillåtit sig. Då landsförrädare vilja skövla Svea rike, dess försvar såväl som dess övriga tillhörigheter, är den svenska militärens plats icke på landsförrädarnas sida; dess plikt mot fosterlandet bjuder den då en helt annan plats! Den citerade artikelförfattarens vädjan till våra nuvarande "konsuler", att de må tillse, "att staten icke tar skada" är förvisso en färglig sådan. Dem hos oss numera härskande, i grunden korrumperade parlamentariska regimen, har intet intresse för statens välfärd, det har den mer än tydligt visat. Av densamma är heltvisst ej heller i fortsättningen något att vänta. Vi måste därför göra klart för oss, först som sist, att detta system är en olycka för landet och måste bort. Vägen, som skall föra oss ur eländet och fram till nationell återställelse, är i Sverige liksom i andra länder f a s c i s m e n. Mussolini har visat vägen, som också vi måste vandra om det skall lyckas oss att frigöra svenska folket från det nu rådande statsförstörande och folkruinerande plutokratisk-demokratiska tyranniet!

Det franska stabiliseringsarbetet har börjat.

Den Poincaréska "nationella samlingsministären" har under den gångna veckan kunnat inregistrera en rad framgångar, som synas båda gott för det nu tydligen på allvar igångsatta försöket att bringa nödtorftig ordning och stabilitet i det franska finansväsendet. Sistlidna lördag antog deputeradekammaren med 296 röster mot 181 regeringens finansförslag i dess helhet (100 deputerade avhöllo sig från att rösta). Den "storartade" nationella prestationen av de korrumperade representanterna för franska folket vanns dock icke utan ett samtidigt fattat beslut om höjning av deputeradearvodet fr. 27,000 till 45,000 francs, vilket man får anta fattades med samtliga röster. Finansförslaget antogs sedermera på tisdagen av senaten med 250 röster mot 13.

Det antagna förslaget avser i första hand att skaffa nya skatteinkomster för att trygga jämvikten i budgeten och tillföra finansdepartementet de nödvändiga medlen. De nya skatterna beräknas giva omkring 10 miljarder, varav 4 miljarder i direkta skatter. Stabiliseringen av valutan kommer regeringen först vid en senare tidpunkt att inrikta sig på, då den anser att den nuvarande francskursen ligger beydligt under det verkliga värdet och francens höjande alltså måste föregå den önskvärda stabiliseringen.

Poincarés närmaste plan är nu att få tillstånd en oberoende fond, en "amorteringskassa", för amortering av statens skattkammarbevis och försvarslån samt för exploatering av det åt ett privat bolag överlåtna tobaks monopolet. Detta förslag, som godkänts av ministerkonseljen och som skulle givas grundlags kraft, skall inom den närmaste tiden, sannolikt den 10 aug., föreläggas deputeradekammaren vid sammanträde i Versailles. Nationalförsamlingen väntas därefter omedelbart komma att upplösas under bemyndigande till kamrarnas presidenter att vid behov sammankalla desamma. Ratifikationen av de fransk-engelska och fransk-amerikanska skuldöverenskommelserna skulle få anstå till den ordinarie parlamentssessionen i oktober.

Verkan av de mera ordnade politiska förhållanden, som med Poincarés övertagande av regeringsmakten inträtt, har gett sig tillkänna i en så gott som oavbruten stegring, från dag till dag, av den franska franckursen, vilket visar, att den oerhörda francbaissen under de närmast föregående regeringarna till dels varit ett resultat av börsherrarnas spekulationer i "politisk kris". I sitt tal i deputerade kammaren i lördags framhöll Poincaré, att francbaissen förorsakats av "en omotiverad panik under vilken det förekommit rent skandalösa saker". Av allt att döma saknar Poincaré icke utsikter att i en viss utsträckning skapa stabilisering i den prekära finansiella situationen. Inför hotet av den fascistiska rörelsen, som nu i Frankrike vuxit ut till en faktor av verklig betydelse och på sistone även framträtt med aspirationer på maktens övertagande, vågar man sannolikt icke ställa hinder i vägen för förverkligandet av Poincarés program för de franska finanserna återupprättande.

Brattsystemet och förbudet i kritisk belysning.

Den kände danske nykterhetsmannen dr Mikkel Hindhede, som deltagit i fysiologkongressen i Stockholm, har för en tidning ånyo uttalat sig angående det Brattska systemet samt förbudet mot förbud. Dr H. yttrade härvid bl. a.:

Jag tror icke på Brattsystemets nykterhetseffekt, även om antalet personer som bötfällas för fylleri sjunker hur mycket som helst här i Stockholm. Det beror naturligtvis på att Bratt och jag se på problemet ur helt andra synpunkter. För Bratt är det den offentliga dryckenskapen som det gäller att bekämpa — för mig gäller det den kroniska dryckenskapen, och denna anser jag att just Brattsystemet mer än något annat system bidrar till att konservera. Den som får fyra liter i månaden må gå hur okланderligt som helst på gatan, han är dock kroniskt alkoholförgiftad. När sjukdomen kommer är hans motståndskraft bruten — han får till exempel en lunginflammation — och han dör.

För varje verklig nykterhetsman måste förbudet vara målet, fortsätter doktorn. Och även om man inte är nykterhetsman och till exempel tagit del av statistikens goda rön i fråga om dödlighet och sjuklighet under vår starka alkoholåtstramning i Danmark 1917—1918 så måste man erkänna att det är "galskab" att alkoholen skall få fortsätta att flöda. Om jag visste att ett förbud nu medförde effekt skulle jag alltså inte tveka ett ögonblick att rösta för dess omedelbara införande. Men det är lång väg till Tipperary, och jag tvekar inte att säga att det vore det dummaste förbudsvännerna kunde göra att envist inrikta sig på att trumfa igenom ett förbud under nuvarande förhållanden. Förbudsvännernas största fel är att de gå för bröst gånges till väga och att de ivrigt fått detta fältrop: förbud, förbud, förbud! intrummat, att de inte sätta sig in i situationen sådan den är. Man skall aldrig lyckas med ett förbud, där till exempel landsbygden tvingar sin mening på de stora städerna. Förbudet måste komma kommun för kommun, och då det gäller stora städer som till exempel Stockholm går jag så långt att jag anser att det bör förbudet ha två tredjedelars majoritet innan man ger sig in på experimentet. Ett långt, energiskt och resultatrikt nykterhetsarbete kan ofta äventyras genom att förbudsfrågan plötsligt blir en maktfråga, där till varje pris segern skall tillkämpas. Hur minns man inte att Finland åren före förbudet lyckats nedbringa sin spritkonsumtion? Och hur är det nu? Vi veta det kanske. Men många av förbudets valmakare vilja inte veta det — eller få inte veta det — och där gör man återigen ett stort taktisk misstag, som är farligt.

De Rivera skärper diktaturen.

Primo de Rivera har i ett nyligen hållet tal meddelat, att han kommer att skärpa diktaturen. Union Gatrioteicas hade, framhåller han nått den storartade utveckling, att det vore nödvändigt att nu upphöra med den tolerans han hittills visat. De personer, som försvårade fosterlandets pånyttfödelse och uttalat sitt missnöje med den nuvarande regimen, komma att strängt bestraffas. "Hittills har tolv statstjänstemän blivit avskedade", yttrade Primo de Rivera", men jag är beredd att avskeda mer än 10,000 statstjänstemän, om de ej vilja foga sig Passiva medborgare kan jag tåla, men inga anhängare till mina motståndare. Minoriteter måste böja sig för majoriteten.'

Doktor Fåhræus.
Hud- & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
utfört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö 322 56. A. T Sö 322 56.

Varje sann fosterlandsvän
bör se en plikt uti att gynna svensk företagsamhet, svensk industri och svensk handel i stället för "utländningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.
GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Den 6 Aug.

Nykterhetsfrågan upp ur försumpningen!

För de i folksöndringens och demoraliseringens anda verkande kretsarna i vårt land gives numera icke någon fråga tillräckligt upphöjd för att vara skyddad mot deras profanering. Huru de ödelagt våra förnämsta nationella tillgångar, såsom riks försvaret, statens ekonomi och auktoritet etc., har här förut påvisats. Att man ej heller skonat den fråga, som avser främjandet av nykterheten hos vårt folk, är ju knappast ägnat att förvåna, synnerligast som denna samtidigt bjudit vederbörande så lysande tillfällen till direkt ekonomisk profitering. Den för nationens hälsa så viktiga nykterhetsfrågan har dragits ned i den politiska dymarken och gjorts till en 'tumpen' partipolitisk stridsfråga, som hänsynslöst utnyttjats i folksöndringens tjänst. Officiellt ha de båda nykterhetspolitiska riktningar, som haft att utkämpa söndringsstriden, "de kristna förbudsvännerna" och "antiförbudsmännen", varit varandra fullt oavhängiga, men det saknas förvisso icke tecken, som tyda på tillvaron av intima hemliga förbindelser mellan spetsarna inom desamma. Såsom förhållandena utvecklat sig har det ju även länge stått klart, att fullkomligt oavsett den animerade diskussionen och striddigheterna på området de nykterhetspolitiska spörsmålens avgörande i lagstiftningen i realiteten legat i händerna på de samma kretsar inom finansvärlden, som här numera ejest, ehuru hemligt och beslöjat, utöva den bestämmande makten.

Förebilden för den nykterhetspolitik, som i senare tid förts i vårt land är den i Amerika praktiserade, dock ej på det sättet att man här genomfört det ominösa förbudet — hos oss har ett alldeles speciellt 'system' befunnits för höga vederbörande mera önskvärt — men man har påpassligt tagit efter den amerikanska metoden att spela ut nykterhetsfrågan i folksöndringens, demoraliseringens och det kosmopolitiska profitintressets tjänst. "Antisaloonligan" i Amerika torde i begynnelsen ha varit en sant ideell rörelse, vilken som sådan då även gjorde åtskillig nytta för nykterhetssaken men länge kämpade under ganska blygsamma former. — Tills en vacker dag de amerikanska finansfurstarna upptäckte, att där var något för dem att göra. Med ens ryckte förbudsfrågan fram från sin undankymda plats till den rent centrala i Staternas inrepolitiska liv. Det förhöll sig nämligen så att det av presidenterna Roosevelt och Wilson framdrivna kravet på en antitrustlagstiftning nått den punkt, där de stora trusternas, synnerligast olje-, stål- och slakteritrusternas priviligierade ställning allvarligt ansågs hotad. Inom dessa kom man då på den tanken att i "den kristna förbudsrörelsen" söka medlet mot den hotande faran. De stora trusterna satte in miljoner på förbudspropagandan, övertrumfande antitrustlagstiftningens män, vilka tvingades tillbaka. Mängder av talare som förut varit ute och kämpat mot trusterna, engagerades nu av dessa mot fabulösa honorar i förbudsrörelsens tjänst. Efter helt kort tid hade man lyckats att avleda den allmänna opinionen från antitrustlagstiftningen och i stället inrikta den på förbudet. Resultatet härav visade sig i trusternas omedelbart följande politik, i det exempelvis oljetrusten vågade sig på en höjning av priset på bensin från 8 till 35 cents pr gallon utan att den amerikanska regeringen ens förmått sig att undersöka, huruvida denna prisförhöjning var berättigad eller ej.

Mot bakgrunden av detta de amerikanska finansmännens lyckade experiment i nykterhetsfrågan torde heltvisst nykterhetsrörelsens utveckling i vårt land i senare tid vara att se. De storartade resultaten för egen räkning som storfinansen i U. S. A. lyckades uppnå genom nykterhetsfrågans politisering i eminentaste grad, erbjöd en alltför stor lockelse för vederbörande här hemma för att icke tacksamt tagas till efterföljd, o. så kom det sig att vi här fingo den förnuftsvidriga och omoraliska nykterhetspolitik, som vi sedan en längre tid tillbaka hugnats med. I stället för att skapa ett positivt och hållbart program, som haft möjlighet att ena vårt folk till gemensamt fruktbringande arbete, för den viktiga frågan, konstruerade man efter amerikanskt mönster fram en nykterhetsrörelse av det rent negativa och det uppfantiserande slaget som endast kunde vinna anslutning av de okritiska, så att de mera reflekterande inom de nykterhetsintresserades krets tvungos att taga avstånd och ståndpunkt däremot. I hägnet av den sålunda framprovocerade, till sin art och väsen negativa nykterhetsrörelsen har man sedan i strid mot landets lagar till favör för vissa enskilda finansintressen byggt upp ett spritmonopol, stående ovanom lagen, o. till folkets förnöjelse och förmenta nytta ett restriktionssystem, som vars ledande tanke man fastställt att svenskarna utan åtskillnad äro individer i saknad av karaktär och sinnenas bruk, oförmögna att bestämma över sina handlingar, varför de, när det gäller konsumerandet av spirituösa drycker, måste stå under de kosmopolitiska finansherrarnas och deras lydiga verktygs uppsikt o. kontroll. Hur finansintresset i Spritmonopolet utnyttjat sin lag och rättsvidriga, priviligierade ställning har i ett flertal artiklar i denna tidning påvisats. Beträffande gåvan till svenska folket, det av herr Bratt et consortes konstruerade restriktionssystemet ställer detta sig som vi veta Sveriges folk i dess helhet under förmyndarskap av personer, som såväl moraliskt som i alla andra hänseenden äro så litet kvalificerade som gärna tänkbart att spela rollen av dess förmyndare. Den totala brist på sunt förstånd som genomandas restriktionssystemet, visar att det måste hava varit andra intressen än nykterhetens, som spelat in vid dess skapande. Det har där tydligen först som sist gällt att organisera monopolherrarnas distribuering av deras patenterade varor på det för dem och deras restaurantväsen mest fördelaktiga sättet.

Med känslor av indignation och harm är det, som man bevittnat det samvetslösa spel i nykterhetsrörelsen, som i senare tid obehindrat fått bedrivas i vårt land. Att denna också hos oss utvecklat sig till ett ytterst tacksamt objekt för opinionens distraherande o. avledande från andra spörsmål, som förtjäna att uppmärksammas, samt för vårt folks splittring demoralisering och exploatering, står i dag fullt klart. Den laglöshet, som tillåtits etablera sig i Spritmonopolet, och den omoral och brist på aktning för individen, som tagit sig uttryck i det nu gällande restriktionssystemet, ha naturligen icke kunnat undgå att på ett ödesdigert sätt befordra undergrävandet av den allmänna moralen såväl som respekten för allt vad lagar och förordningar heter. Samtidigt som man intill löjlighetens gränser kringskurit den individuella friheten på sprithanteringens område har man gjort vad i ens makt stått för att döda den enskildes ansvarskänsla. Men mot dessa strävanden att degradera hela det svenska folket till omyndiga varelser under de mest ovärdiga förmyndare är det på hög tid, att en medveten reaktion gör sig hörd! Omtanken om vårt folks väl i nykterhetshänseende kräver, att den nu förda nykterhetspolitiken omlägges i rationell och moralisk anda. Först som sist gäller härvid att strebrarna och spekulanterna i nykterhet och spritekonomi avkopplas från rörelsen. Denna måste vila på solid, moraliskt hållbar grund. Dess program måste vara av den vidsynta och bärande art, att det till enig strävan för denna nationellt så viktiga uppgift kan förena alla dem, som ärligt åstunda folknykterhetens höjande i vårt land. Dess strävan får ej såsom nu gå ut på att skapa ett folk av osjälvständiga o. omyndiga stackare, som ständigt skola vara ställda under uppsikt och kontroll av den kosmopolitiska storfinansens obskyra agénter. Den nya nykterhetshänseende kräver att taga sikte på att fostra karaktärer, självständiga och myndiga individer, vilka äro i stånd att sköta sig och som även kunna svara för sina gärningar. I stället för såsom nu utsuddas bör gränsen mellan dem, som sköta sig och dem som icke så göra, på det starkaste markeras. Syftet måste vara att höja och icke att sänka den allmänna karaktärsnivån. De vägar, som skola följas, måste leda i den positiva i stället för den negativa riktningen. Den som främst bör anlitas är givetvis upplysningen. I synnerhet på det uppväxande släktet bör långt mer än f. n. är fallet göras för de ungas fostran till nyktra medborgare genom att på en gång allvarligt och kärleksfullt lära dem förstå de faror, som alkoholmissbruket innebär för deras hälsa och väl. Låt så upplysningen i saklighetens och kärleksfullhetens anda gå vidare o. växa ut till en allmän folkupplysning och opinion! Resultatet skall heltvisst icke låta vänta på sig. Vår nykterhetsrörelses utveckling till vad den bör vara fordrar självfallet även n att gällande restriktionssystem, i den utsträckning ett dylikt f. n. kan befinnas nödvändigt, omlägges i den riktning, att förnuftet får träda in i oförnuftets ställe, att de nu praktiserade många orättvisorna och godtyckligheten försvinna samt den olycksaliga uppfattningen om individerna såsom depraverade omyndiga varelser, vilka ständigt måste vara ställda under uppsikt, får vika för en respektfull uppfattning av individen och hans värde. Frågan om vårt folks nykterhet är i sanning alltför betydelsefull för att få äventyras av politiska och ekonomiska lyckoriddare.

Doktor Fåhræus.
[illegible] & Hudsjukdomar, Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö 322 56. A. T Sö 322 56.

'Är riksdagen populär?'

Denna fråga kunde visserligen synas ganska onödig att framställa, då den stora allmänhetens uppfattning härvidlag ju är tämligen deciderad, men icke förty intresserar den partiorganen, som f. n. ägna densamma en animerad diskussion. Den liberala Göteborgstidningen anser att vår nuvarande riksdag icke är populär och bjuder på ett recept mot den otreviga sjukan, nämligen införandet av enmansvalkretsar och majoritetsval. Uppslaget tilltalar dock ej de folkviljans gudaborna i Skånska Socialdemokraten, som däri vädra en reaktionär ansats. Organet utlåter sig sålunda:

Sedan högerns envälde i vår lagstiftande församling bröts, har det icke varit riktigt bra ställt med vår lagstiftande församling. Den kunde icke längre utnyttjas som ett instrument åt jobbare, spekulanter och övriga proletärer. Den blev tvärtom ett verksamt medel för de breda folklagrens strävanden att skaffa sig en plats i det svenska samhällshemmet. Sådant gick icke för sig. Det medel som kunde tjäna slika syften måste misstänkliggöras i den allmänna opinionen. Man började odla den s. k. parlamentsledan. Det talades mycket om riksdagens sjunkande nivå.

Ingen objektiv bedömare skall kunna anklaga socialdemokratin för, att den med berått mod sökt offra landets intressen för klasspolitikens. Den har tagit sig an den förtryckta arbetarklassen och lyft den in i samhället, gjort den delaktig av dess goda. Den som till sist vinner på den politiken är samhället självt.

En lögnaktigare framställning av det socialdemokratiska partiets insats i vårt riksdagspolitiska liv än denna av Sk. S.-D. presterade har väl knappast skådats. Det finnes visserligen ingen anledning att rosa högern för dess insatser före "envältdets brytande", tvärtom; men man måste verkligen ställa sig den frågan, om författaren i Sk. Soc. D. kan vara till den grad naiv, att han tror, att hans skönmålning av det egna partiets gärningar skall tagas av allmänheten såsom allvarligt menad. Om det funnits jobbare under högerväldet, vilket är nog så sant, så är dock ofrånkomligt, att den lagstiftande makten under de socialdemokratiska regimerna i icke mindre grad utnyttjats av just jobbarna och spekulanterna. Fallet Spritmonopolet är härvid belysande: Svindlerierna o. förskingringarna av statsmedel inom denna institution, som av de korrumperade riksdagsrepresentanterna tolererats och på allt sätt skyddats, skedde naturligtvis "i de breda lagrens intresse"! Så var kantänka också fallet med den skamlösa utplundring av svenska folket av storfinansens herrar genom en abnorm räntepolitik o. s. v., som under de socialistiska regeringarna obehindrat fick äga rum! Att socialdemokratien intet offrat av landets intressen, är en lögn av det mest groteska slag. Den av socialdemokraterna alldeles speciellt pådrivna skuldsättningen och förpantningen av statens egendom till storfinansen samt deras på order av samma storfinans genomdrivna nedrustning äro gärningar, som tala o. som icke låta sig bortförklara med någon demagogisk fraseologi.

"Må konsulerna tillse . . ."

(Forts. fr. sid. 1.)

gett uttryck åt. För mången har det verkat beklämmande, att se militären själv i vårt land på sätt i allmänhet skett med en passiv undergivenhet, som haft sin grund i alltför långt driven lojalitetskänsla, tolerera det skamliga attentat mot Sveriges försvarsväsen, som den här nu rådande landsförrädiska kosmopolitiska regimen tillåtit sig. Då landsförrädare vilja skövla Svea rike, dess försvar såväl som dess övriga tillhörigheter, är den svenska militärens plats icke på landsförrädarnas sida; dess plikt mot fosterlandet bjuder den då en helt annan plats! Den citerade artikelförfattarens vädjan till våra nuvarande "konsuler", att de må tillse, "att staten icke tar skada" är förvisso en fåfänglig sådan. Dem hos oss numera härskande, i grunden korrumperade parlamentariska regimen, har intet intresse för statens välfärd, det har den mer än tydligt visat. Av densamma är heltvisst ej heller i fortsättningen något att vänta. Vi måste därför göra klart för oss, först som sist, att detta system är en olycka för landet och måste bort. Vägen, som skall föra oss ur eländet och fram till nationell återställelse, är i Sverige liksom i andra länder f a s c i s m e n. Mussolini har visat vägen, som också vi måste vandra om det skall lyckas oss att frigöra svenska folket från det nu rådande statsförstörande och folkruinerande plutokratisk-demokratiska tyranniet!

Det franska stabiliseringsarbetet har börjat.

Den Poincaréska "nationella samlingsministären" har under den gångna veckan kunnat inregistrera en rad framgångar, som synas båda gott för det nu tydligen på allvar igångsatta försöket att bringa nödtorftig ordning och stabilitet i det franska finansväsendet. Sistlidna lördag antog deputeradekammaren med 296 röster mot 181 regeringens finansförslag i dess helhet (100 deputerade avhöllo sig från att rösta). Den "storartade" nationella prestationen av de korrumperade representanterna för franska folket vanns dock icke utan ett samtidigt fattat beslut om höjning av deputeradearvodet fr. 27,000 till 45,000 francs, vilket man får anta fattades med samtliga röster. Finansförslaget antogs sedermera på tisdagen av senaten med 250 röster mot 13.

Det antagna förslaget avser i första hand att skaffa nya skatteinkomster för att trygga jämvikten i budgeten och tillföra finansdepartementet de nödvändiga medlen. De nya skatterna beräknas giva omkring 10 miljarder, varav 4 miljarder i direkta skatter. Stabiliseringen av valutan kommer regeringen först vid en senare tidpunkt att inrikta sig på, då den anser att den nuvarande franckursen ligger betydligt under det verkliga värdet och francens höjande alltså måste föregå den önskvärda stabiliseringen.

Poincarés närmaste plan är nu att få tillstånd en oberoende fond, en "amorteringskassa", för amortering av statens skattkammarbevis och försvarslån samt för exploatering av det åt ett privat bolag överlåtna tobaksmonopolet. Detta förslag, som godkänts av ministerkonseljen och som skulle givas grundlagskraft, skall inom den närmaste tiden, sannolikt den 10 aug., föreläggas deputeradekammaren vid sammanträde i Versailles. Nationalförsamlingen väntas därefter omedelbart komma att upplösas under bemyndigande till kamrarnas presidenter att vid behov sammankalla desamma. Ratifikationen av de fransk-engelska och fransk-amerikanska skuldöverenskommelserna skulle få anstå till den ordinarie parlamentssessionen i oktober.

Verkan av de mera ordnade politiska förhållanden, som med Poincarés övertagande av regeringsmakten inträtt, har gett sig tillkänna i en så gott som oavbruten stegring, från dag till dag, av den franska franckursen, vilket visar, att den oerhörda francbaissen under de närmast föregående regeringarna till dels varit ett resultat av börsherrarnas spekulationer i "politisk kris". I sitt tal i deputerade kammaren i lördags framhöll Poincaré, att francbaissen förorsakats av "en omotiverad panik under vilken det förekommit rent skandalösa saker". Av allt att döma saknar Poincaré icke utsikter att i en viss utsträckning skapa stabilisering i den prekära finansiella situationen. Inför hotet av den fascistiska rörelsen, som nu i Frankrike vuxit ut till en faktor av verklig betydelse och på sistone även framträtt med aspirationer på maktens övertagande, vågar man sannolikt icke ställa hinder i vägen för förverkligandet av Poincarés program för de franska finansernas återupprättande.

Brattsystemet och förbudet i kritisk belysning.

Den kände danske nykterhetsmannen dr Mikkel Hindhede, som deltagit i fysiologkongressen i Stockholm, har för en tidning ånyo uttalat sig angående det Brattska systemet samt strävandet mot förbud. Dr H. yttrade härvid bl. a.:

Jag tror icke på Brattsystemets nykterhetseffekt, även om antalet personer som bötfällas för fylleri sjunker hur mycket som helst här i Stockholm. Det beror naturligtvis på att Bratt och jag se på problemet ur helt andra synpunkter. För Bratt är det den offentliga dryckenskapen det gäller att bekämpa — för mig gäller det den kroniska dryckenskapen och denna anser jag att just Brattsystemet mer än något annat system bidrar till att konservera. Den som får fyra liter i månaden må gå hur oklanderligt som helst på gatan, han är dock kroniskt alkoholförgiftad. När sjukdomen kommer är hans motståndskraft bruten — han får till exempel en lunginflammation — och han dör.

För varje verklig nykterhetsman måste förbudet vara målet, fortsätter doktorn. Och även om man inte är nykterhetsman och till exempel tagit del av statistikens goda rön i fråga om dödlighet och sjuklighet under vår starka alkoholåtstramning i Danmark 1917—1918 så måste man erkänna att det är "galskab" att alkoholen skall få fortsätta att flöda. Om jag visste att ett förbud nu medförde effekt skulle jag alltså inte tveka ett ögonblick att rösta för dess omedelbara införande. Men det är lång väg till Tipperary, och jag tvekar inte att säga att det vore det dummaste förbudsvännerna kunde göra att envist inrikta sig på att trumfa igenom ett förbud under nuvarande förhållanden. Förbudsvännernas största fel är att de gå för bröstgänges till väga och att de så ivrigt fått detta fältrop: förbud, förbud, förbud! intrummat, att de inte sätta sig in i situationen sådan den är. Man skall aldrig lyckas med ett förbud, där till exempel landsbygden tvingar sin mening på de stora städerna. Förbudet måste komma kommun för kommun, och då det gäller stora städer som till exempel Stockholm går jag så långt att jag anser att där bör förbudet ha två tredjedelars majoritet innan man ger sig in på experimentet. Ett långt, energiskt och resultatrikt nykterhetsarbete kan ofta äventyras genom att förbudsfrågan plötsligt blir en maktfråga, där till varje pris segern skall tillkämpas. Hur minns man inte att Finland åren före förbudet lyckats nedbringa sin spritkonsumtion? Och hur är det nu? Vi veta det kanske. Men många av förbudets valmakare vilja inte veta det — eller få inte veta det — och där gör man återigen ett stort taktisk misstag, som är farligt.

De Rivera skärper diktaturen.

Primo de Rivera har i ett nyligen hållet tal meddelat, att han kommer att skärpa diktaturen." Union Gatrioteicas hade, framhåller han nått den storartade utveckling, att det vore nödvändigt att nu upphöra med den tolerans han hittills visat. De personer, som försvårade fosterlandets pånyttfödelse och uttalat sitt missnöje med den nuvarande regimen, komma att strängt bestraffas. "Hittills ha tolv statstjänstemän blivit avskedade", yttrade Primo de Rivera", men jag är beredd att avskeda mer än 10,000 statstjänstemän, om de ej vilja foga sig. Passiva medborgare kan jag tåla, men inga anhängare till mina motståndare. Minoriteten måste böja sig för majoriteten."

Varje sann fosterlandsvän

bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

PÅ UTKIK

Världens största bödel.

Vi återgiva härovan bilden av den nyligen mördade chefen för Sovjet-Rysslands beryktade tjeka, Felix Dsersjinskij, världens intill nu helt-visst största bödel. Enligt uppgifter, som torde få betraktas som tillförlitliga (se vår artikel å första sidan "En evig skam för Europas kulturfolk"!) har detta odjur i människohamn, vars frånfälle Europas diplomater i Moskva funnit lämpligt beklaga, med berätt mod sänt i döden 7 miljoner oskyldiga människor samt dessutom medverkat till 11 miljoner människors svältdöd i Ryssland. Om något fängelse i världen skolat rymma en usling, skulle det naturligtvis först varit denne miljonmördare. Redan i revolutionens första tid meriterade han sig för posten som sovjet-judarnas överbödel, "primitiv och inskränkt" såsom han karaktäriserats och fanatisk marxist som han var. Vid ett sammanträde i Petrograds sovjet kort före novemberkuppen 1917 yttrade han till sina socialdemokratiska kolleger de orden: "Tro ni inte, att man kan göra ett slut på dessa kapitalistiska manipulationer på så sätt, att man skjuter alla kapitalister? Och anse ni inte att man genom att skjuta alla kapitalister skulle göra slut även på kapitalismen?" Dsersjinskij blev i tillfälle att i praktiken söka omsätta sin ruskiga teori, men göra slut på kapitalismen lyckades han icke, han i stället banade vägen för den ohyggliga rovkapitalism, som medels revolutionen lyckades placera sig i högsätet i Ryssland för att därefter genom enahanda metoder även söka roffa till sig alla andra folks ägodelar. Han fick också sitt straff i det han själv föll för mördarehand, ehuru naturligen det straffet på intet vis kunde gottgöra alla de fasansfulla illgärningar han begått mot ryska folket.

Tjekans nye chef.

Till Dsersjinskijs efterträdare som chef för tjekan har utnämnts förutvarande chefsassistenten och vicepresidenten i tjekan Mensjinskij.

"Hebreiska Dagbladet" hyllar sin "världshärskare".

I en glorifierande artikel i sitt senaste söndagsnummer lämnar "Hebreiska Dagbladet" en hänförd skildring av den judiska penningedynastien Rotschilds historia. I ingressen framhålles att 'Rotschildarna mera än några andra judiska dynastier våre sig i gamla eller nya världen äro uttryck för det irrande folkets fenomenala talang i penningesamlandets och penningemanipulerandets svåra och aktade(!) konst. De äro sinnebilden för den judiska rasens hemliga makt, som under ett sekel prytts(!) med skräckens, avundens och hatets alla överdrifter och givit upphov till en vidskepelse lika blomstrande som medeltidens tro på helgonens undergörande kraft — den antisemitiska hotlitteraturen."

Därefter redogör tidningen för de högt aktade medel, varigenom Rotschildarna lyckats uppnå sin ställning som "världens rikaste", huru dynastiens stamfader, Maier Amschel, sålde soldater till England etc. Sedan skildras huru den store stamfaderns söner drogo ut till olika världsstäder, där de utvecklade sig till ledande personer inom storfinansen. "Under ett sekel bildade", skriver H. D., "de stora Rotschildska finanshusen i London, Paris och Wien en koalition, mäktigare än den heliga alliansen". Så får man till livs en massa beundransvärda manipulationer, medels vilka olika Rotschildar lyckats lura till sig penningar. Genom spekulationen i slaget vid Waterloo vann Nathan Rotschild på ett enda bräde 1 miljon pund. Tidningen utbrister här entusiastiskt: "De allierade vunno slaget vid Waterloo, men i verkligheten vann endast Rotschild". Enorma vinster gjordes vidare på rekonstruktionen av Europa efter de Napoleonska krigen, varvid Rotschildarna fingo tillfällen att lägga upp en mängd lån till de olika staterna, som gåvo enorma vinster. Som bevis för Rotschildarnas överlägsna finansgeni refereras bl. a. huru James Rotschild i Paris, "pionjären inom järnvägsbyggandet i Frankrike" skaffade sig koncession på byggandet av den stora nordbanan, som bragte honom fabulösa vinster. Det skedde genom utdelandet av 7 miljoner francs i aktier (= mutor) till senatorer, till deputerade och till pressen — en metod att vinna förståelse hos de bestämmande, som de Rotschildska efterföljarna i olika länder förvisso icke försummat att benyttja sig av. "Börsen — där den stora allmänheten plockas på sina slantar — var Rotschildarnas rikedoms källa, och i mer än ett halvt sekel behärskade de Europas alla börser". "Hebreiska Dagbladet" slutar med att försäkra, att, om också Rotschildarna numera icke så mycket synas, "så finnas deras förmögenhet alltjämt kvar och spelar en betydande roll i det tysta i de stora finansiella uppgörelserna i vår tid."

Var "Hebreiska Dagbladets" höga ideal och föredöme var att söka, visste man väl förut. Detta hindrar dock ej, att man med intresse tar del av en så öppenhjärtlig deklaration såsom den hymn det kosmopolitiska bladet här ägnat sin "världshärskare".

"Stackars Ivan!"

En författare, som kallar sig "Elaka herrn", ger i en i Stockholm utkommande veckotidning uttryck för sin medömkans känsla med innehavaren av svenska spritmonopolet, d:rn Ivan Bratt. "Elaka herrn" skönjer för högstdensamme kommande "vargatider", ja rena "ragnarök". Ett förslag har nämligen framkommit i G. H. T. till lag för vaktande av grundlagens helgd. Enligt detta skulle lagrådets uppgift vara att yttra om föreslagna lagars grundlagsenlighet, och av lagrådet såsom grundlagsstridiga d. v. s. stridande mot grundlagens bokstav, karaktäriserade lagar icke kunna givas laga kraft. Även i andra fall skulle lagrådet ha en grundlagsvaktande uppgift, bl. a. i fråga om konsterande av statsråds kvalifikationer. "Elaka herrn" hälsar förslaget som en skickelse från ovan, som äntligen skall föra oss åter till mera normala förhållanden. Med adress till spritdoktorn skriver "Elaka herrn":

"I detta sammanhang kan det vara skäl erinra om, att den polisens klor lyckligen undsluppne riksolyckan Ivan Bratt alltjämt lever,existerar o. regerar endast på grundval av det flagranta grundlagsbrott, som begicks med spritmonopolet' inrättande, såsom klart grundlagsstridigt erkänt exempelvis även av G. H. T. Den, som eventuellt skulle tycka det vara klädsamt om en person med på brott grundad verksamhet vimlade sig om någon modesti i uppträdande och åthävor, känner icke vår riksolycka. Herrar spritsmugglare, vilkas verksamhet dock endast grundas på brott mot tullstadgan, äro mycket mera tillbakadragna och mycket mindre påstridiga inför offentligheten. Men hr Bratt, vars spritmonopol är ett grundlags-brott, han är minsann ej tillbakadragen.

"Jag förbehåller mig full handlingsfrihet emot direktör Adolf Andersson" med anledning av dennes polisanmälan. Sade han. Nåå, handla på då! Genera er inte! Det har ni aldrig gjort förr, varken när ni gjorde vinhandlarna "mörä" eller när ni fick betyg på "egendomlig rättsuppfattning av rådman Nordlöf — heder åt en sådan karl, fast han fick böta hundra kronor, men ej för grundlagsbrott!

Och sannerligen är det inte en egendomlig rättsuppfattning, som straffar försäljning av 1/3 liter pilsnerdricka med en månads fängelse, men lämnar ostraffade sådana grundlags-stridiga åtgärder som bortdonerande av staten tillkommande medel till socialpolitiska institut och annat jox utan den anslagsbeviljande riksdagens vare sig hörande eller låtande.

"There is something rotten in the state of Panama", ska ja säja. Men lika väl som vaktparaden kommer varje dag, så kommer kravet igen på en generalräfst med sprithydran och hennes familj, herrar Bratt och konsorter må slå sig för sina bröst och domdera och lamentera så mycket de orka. Det fattades bara 8 röster sist."

Hr Heckscher låtsar okunnig!

Professorn i internationell (= judisk) nationalekonomi hr Eli Heckscher, vilken som bekant f. n. alldeles särskilt intresserar sig för formerna för företagsamhet här i landet, som han och hans vänner inom storfinansen nu vilja "nationalisera", har på det sista i dessa dagar ägnat den privata företagsamheten en ny studie i Dagens Nyheter, vari han begagnar tillfället uttala sin anslutning till följande reflexion över socialismen av nationalekonomen Keyne: "Den marxistiska socialismen måste alltid förbli en gåta för den allmänna meningens historiker — nämligen hur en så ologisk och så ledsam lära kan ha utövat så mäktigt och varaktigt inflytande på människornas sinnen och genom dem på historien händelser".

Fenomenet är, bästa hr professor, ingen gåta! Förklaringen till den judiska marxismens stora inflytande över människornas sinnen, ligger uteslutande i den samvetslösa propaganda för denna humbugslära, som av den judiska pressen och litteraturen bedrivits till sinnenas omtöcknande och förvillande, varvid ju även nationalekonomiska professorer i betydande utsträckning varit behjälpliga. Det är i sanning dyrbart att läsa om hr Heckschers ovetskap på området!

Zionistimmigrationen..

Under 1925 invandrade till Palestina 28,722 judar. Hela den judiska befolkning, som återvänt till Palestina, uppskattas av "Hebreiska Dagbladet" till 130,000 och den månatliga invandringssiffran till 2,500.

Stalins seger en "Pyrrhusseger"?

Enligt meddelande från Moskva hade Trotski väntats komma att tillträda den efter Dsersjinskis död vakanta posten som ordförande i sovjetunionens folkhushållningsråd, vilken i stället överlämnats åt Kiribisjev förutvarande chef för arbetare- och bondeinspektionen. Trotskis förbigående tolkas därhän, att han så länge Stalin är vid makten aldrig kommer att få någon viktig post i sovjetstaten. Stalin söker på allt sätt att befria sig från judarna. Trotski är den ende jude, som tillåtits att stanna inom politiska byrån.

För varje dag som går ökas förvirringen inom det s. k. enade kommunistiska partiet, heter det i ett annat meddelande från Moskva. Stalins seger, beseglad genom Sinovjevs uteslutning, tros komma att bli en Pyrrhusseger för den förre. Oppositionen förmenas vara mycket stark, och arbetar intensivt i det fördolda. I ett för några dagar sedan hållet tal mot Sinovjev framhöll Rykov bl. a., att oppositionen fordrade en mer eller mindre fullständig återgång till "krigskommunismen".

Under Antikrists spira.

Några bilder från skräckväldet i Sovjet-Ryssland.

En viktig nattlig sammankomst under högsta revolutionsledningens presidium.

Efter en avrättning på högsta befallning.

En samling kvinnor, som "expedierats" genom tjekan i Riga.

Asiens nationer sammansluta sig — mot Europa?

En panasiatisk kongress har i dagarna hållits i Nagasaki. Deltagare densamma voro Kina, Japan, Indien o. Filippinerna, vilka voro representerade genom 50 ombud. Kongressen diskuterade bl. a. ett förslag till stadgar för ett planerat folkförbund av de asiatiska folken. Till ledare för det nya Asiatiska folkförbundet valdes två japaner, två kineser, två indier och en filipino. Nästa kongress skall hållas i Peking.

Misslyckat attentatsförsök mot de Rivera.

Spaniens diktator, Primo de Rivera, har varit utsatt för ett nytt attentatsförsök, vilket dock blev utan resultat. Attentatorn är en känd anarkist, vilken helt säkert arbetat enligt uppdrag.

LÄS — SPRID

Socialisering

genom

Kooperation

av

TYCHO WRETMAN.

Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.

Pris kr. 2.—.

Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.

Svenska Köpmannaförlaget Stockholm.

Var Moses ursprungligen egyptisk präst?

1515—1495 f. Kr. regerade uti det gamla Egypten konung Menepta, den trettonde av Ramses II:s etthundraelva söner. Om honom berättar Egyptens historia att han nödgades fly till Ethiopien, medan herdefolk fr. Kanaan under flere år härskade uti hans land.

Härmed skall hava tillgått så, att Menepta företagit sig att rensa Egypten från alla spetälska eller andra med hudsjukdomar behäftade, vilka han till ett antal av 80,000 personer först sänt till stenbrotten öster om Nilen men sedan givit dem den från Hyksos tider bekanta staden Avaris att bebo. Här valde de Osarsiph, en bland prästerna i Heliopolis, till sin anförare och svuro att hörsamma honom i allt. Då utfärdade denne en lag, att de icke skulle dyrka någon av Egyptens gudar eller behövde skona något av de djur, som i Egypten höllos för heliga, varefter han lät iståndsätta stadsmurarna och övade folket i vapen samt tillkallade herdefolk från Kanaan, vilka, 200,000 man starka, infunno sig i Avaris. Mot dem drog konungen med 300,000 de stridstarkaste män i Egypten, men vågade likväl icke anfalla dem, utan satte sin femårige son Sethos i säkerhet hos en vän, lät prästerna på det sorgfälligaste gömma gudabilderna samt förde själv med sig Apis och de övriga heliga djuren, varefter han begav sig till Ethiopien, vars konung gästfritt och vänligt emottog honom samt det folk, han medförde. De orene och herdefolken begingo sedermera allt möjligt övervåld i Egypten, uppbrände städer och byar plundrade templen samt uppåto de heliga djuren. Sedan detta övervåld varat flera år, återvände konungen med en stor här från Ethiopien, och hans son anföll med en annan här de orene o. herdarna,som nu drevos ur landet. Men prästen, som varit deras lagstiftare och hetat Osarsiph efter Osiris, hade sedan ändrat namn och kallat sig Moses.

L. T.

Bliv medlem av Föreningen Mot Monopol!

Läs boken

På Ökenstig.

Av Th. Stalhelm.

Boken stöder sig på de mest vederhäftiga källor och klarlägger germanismens förhållande till senare tiders kristendom.

Omdömena om denna bok ha varit genomgående goda. "En monumental bok, en stege för svenska folket". — "Ett ord i sinom tid; boken förtjänar läsas av gammal och ung". — "En intressant bok; skildringen är fängslande". — "En rekapitulation ända från hedenhös; boken kan sålunda väl tjänstgöra som lärobok". — "Väckande och värdefulla uppslag, frisk och sund andlighet; boken förtjänar den vidsträcktaste spridning". — "Få böcker ha givit, vad denna bok gav". Se där några omdömen i första allmänhet.

I "Lunds Dagblad" skrives: "På Ökenstig" är ett ytterligare bevis, dokumenterande förf:s nobla, koncisa och därtill betagande stil, hans rikedom på uppslag och idéer samt hans starka konstruktiva förmåga. Man läser den med stigande intresse".

Boken är försedd med åtskilliga förklarande illutsrationer samt presenterar sig i enkel men tilltalande utstyrsel. Dess pris är satt ytterst billigt, blott kr. 4:. Fås från förf:s eget förlag, adress Uddevalla.

Herrar - Obs.!

Realisation

till enormt låga priser pågår denna vecka.

Ex: helsidenslipsar, som kostat upp till 7:50, slumpas till 1:50.

Hagmans Herrekipering

Sveavägen 108

(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

Passa på och rekvirera!

FÖLJANDE ARBETEN som tryckts i små upplagor och icke säljas i allmänna bokhandeln kunna — så långt resp. upplagor räcka — rekvireras från EXP. AV FALU-KURIREN, FALUN, antingen mot insändande av beloppet eller mot postförskott, t. ex. till här nedan angivna pris:

1. ABR. HOLPHERS DAGBOK OVER EN RESA GENOM DALARNE AR 1757. Ny upplaga (med porträtt och biografi av Abr. Hülphers) Falun 1921. Pris 10 kr.
2. GAMMALT OCH NYTT FRAN DALARNE. Samamnfört ur Falu-Kuriren årg. 1921 och 1922. (Tryckt i 100 numrerade ex.). Pris 7:50.
3. D:o, d:o. Ur årg. 1923 och 1924. (Tryckt i 150 numr. ex.). Pris 5 kronor.
4. VIKA, HOSJO OCH KORSNAS. Sockenbeskrivning av Helmer Stuge. Falun 1924. Pris 1 kr.

Prenumerera på

National-Socialisten

Ansvarig utgivare: Birger Furugård. Skriftledare: Birger Furugård och D:r Gunnar Furugård

Prenumerationsavgift: pr år kr. 4:—, halvår kr. 2:50, för årets sista kvartal kr. 1:—.

Prenumeration sker helst å postanstalt eller hos National-Socialistens skriftledning. Adr.: Molkom.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, därvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande eller sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol

UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.

Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.

Växel med anknytning till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.

A textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Söderl. Tids. tryckeri, 1926.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 6 Aug. 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 10245.
Fri biltransport.

Några drag ur "patriarkernas" liv och gemenskap med Jahwe.

(Forts. fr. sid. 1.)

ma sätt som de äro omskurna." 1 Mos. 34:21,22.

"Och Konung Hamor och Sikem och allt mankön blev omskuret. Och å tredje dagen då de ännu icke voro läkta, togo Jakobs söner var sitt svärd och dräpte allt mankön, varefter de plundrade staden och togo bort deras får och nötkreatur och vad som fanns i staden och på landsbygden. Och allt deras gods och alla deras späda barn och deras kvinnor togo de med sig såsom byte och allt som fanns inomhus." 1 Mos. 34. "Och gud sade till Jakob: stå upp och gå till Betel och stanna där och gör ett altare åt gud". 1 Mos. 35. För detta nidingsdåd belönades Jakob av sin gud, icke allenast med det goda rådet att med sitt rov sätta sig i säkerhet, utan erhöll dessutom hans välsignelse. Då flydde Jakob och hans söner med sitt byte för att undgå hämnd från grannfolken. "Och gud syntes för Jakob sedan han var kommen från Mesopotamien och välsignade honom och sade till honom (redan för andra gången): "Ditt namn är Jakob, men hädanefter skall icke ditt namn kallas Jakob utan Israel (Guds furste) skall vara ditt namn. Och gud for upp ifrån honom på det ställe där han hade talat med honom". 1 Mos. 35:9, 10, 13.

Hur vill man försvara en sådan gudsgemenskap? Det är lönlöst att spilla några ord på att här söka någon sanningsenlig eller rättfärdig tanke.

"Och det begav sig då Israel bodde i detta landet. att Ruben gick och lägrade Bielha, sin faders frilla" (1 Mos. 35:22), modern till de båda stamfäderna Dan och Naftali. I detta sammanhang kunna vi ej underlåta att hänvisa till ett par liknande, knappast återgivbara berättelser i 2 Sam. 13 o. 16, 20, 22. Visserligen begås även inom kristenheten många fula brott, men vi tro icke och predika icke att Gud belönar och välsignar råa handlingar och våldsdåd, o. allra minst ger sig tillkänna genom någon personlig uppenbarelse för att välsigna ogärningsmän, samt ge dem goda råd för att undfly straff, eller skänker dem furstliga titlar. Här framställer sig osökt den frågan: Vad kan vara avsikten med sådana berättelser i en "helig" bok?

Det är dock rent otroligt med vilket förakt för sedlig moral och mänsklig tankeförmåga, som judafolket har tagit humbugen och de oomskurnas dumhet i sin tjänst för utvecklingen av sin "helighet" och "utvaldhet" under sin äventyrliga tillvaro på denna jord. Både brott och råhet ha såsom gud behagliga gärningar fått tjäna dem till deras förhärligande.

I 1 Mos. 34 och 38 ha vi tillfälle att göra en jämförelse mellan tvänne likartade brott, det ena begånget av Hamors son Sikem mot Jakobs dotter Dina och det andra av Jakobs son Juda, mot Sua, dottern till en kananeisk man. Men för Juda kom här ej alls någon bestraffning ifråga, då däremot Sikems brott blev sonat med, att icke allenast han själv och hans fader, utan hela folket tillintetgjordes av Jakob och hans söner på ett enastående utsökt grymt och listigt sätt av dessa "heliga" och "utvalda", vilka därtill bortrövade all åtkomlig egendom, jämte kvinnor och barn. Dock Judas brott mot Sua har även den satt en outplånlig skamfläck i judarnas historia, i det att "Onan", som blev frukten av Judas brottsliga förbindelse med Sua, genom sitt perversa handlingssätt fått giva namn till beteckning för en vederstygglig sedlig förvillelse, som förorsakar en degeneration utan like hos de beklagansvärda människor som falla offer för densamma. Innehållet i det senare kapitlet berättar vidare om förhållanden mellan Juda och hans sonhustru Tamar, som äro rätt typiska för hela detta "heliga" släkte.

I fortsättningen få vi lära känna ett nytt utvecklingsskede i judafolkets historia, i vilket skenhelighet, bedrägeri, skrymteri, våld och råhet utgöra huvudinnehållet, och för alla dessa handlingar får Jahve tjäna som uppdragsgivare o. medhjälpare, medan vinningslystnad och egoism i de mest brutala former ligga till grund för desamma. "Och Herren sade till Mose: Se till, när du kommer tillbaka till Egypten, att du gör alla de under inför Farao, vilka jag har lagt i din hand. Och jag vill förstocka hans hjärta så att han icke släpper folket". 2 Mos. 4:21, 10:1—2, 14:4. Därför att Mose skulle få tillfälle att förevisa egyptierna sina trollkonster, vilka "gud" hade lagt i hans hand skulle gud förstocka och förhärda Faraos hjärta. Ligger någon förnuftig mening i detta? För kristligt tänkesätt är det dårskap. I 4:de kap. skildras vidare ett föregivet samtal mellan gud å ena sidan samt Mose och Sippora, hans hustru, å den andra, vars innehåll är så anspråksfullt, virrigt och otympligt att man med fog kan ifrågasätta huruvida sunt människoförstånd i någon mån fått medverka vid tillkomsten av dessa tankefoster, långt mindre gudomlig inspiration. Det lyder så här: "Och du skall säga till Farao: Så säger Herren: Israel är min förstfödde son. Och till dig sade jag: Släpp min son att han må tjäna mig, men du vägrade att släppa honom. Se, jag vill nu dräpa din förstfödde son. Och på ett härbärge under resan kom Herren över honom och vi'le döda honom. Då tog Sippora en flintkniv och bortskar sin sons förhud och kastade den for hans fötter och sade: Du är mig en blodsbrudgumme. Och han släppte honom. Hon hade nu kallat honom blodsbrudgumme för omskärelsens skull." Denna "gudsgemenskap" är för rå för att vara en barnsaga och för dum för att vara ett skämt.

Bland de "under och tecken" som Jahve hade lagt i Moses hand, var även den barbariska förkunnelsen att han skulle utsända en mordängel, som på en enda natt skulle döda allt förstfött i Egyptens land, både bland människor oh boskap, med undantag av judafolkets avkomlingar, och för att mordängeln på denna mördarestråt skulle finna sina rätta offer, befallde Jahve judarna att bestryka sina dörrposter med blod, detta skulle skona judarna från mordängelns besök. 2 Mos. 12: 12, 13. Var det en rättfärdig och kärleksrik Gud som kunde giva sådana befallningar? Allvetande måtte han i varje fall ej ha varit, ty då hade han ej behövt människor som vägvisare vid utförandet av sina mordgärningar.

Även Moses och Arons befrielseverk började med list och svek gent emot Farao, med dessa ord: "Ebreernas gud har uppenbarat sig för oss. Tillåt att vi gå tre dagsresor in uti öknen och offra åt Herren, dock detta vägrades, varefter "underverken" togo vid. Dessa ständigt förekommande trolldomskonster utgöra en huvudbeståndsdel i judarnas gemenskap med sin Jahve, ja han var dem t. o. m. behjälplig att till deras förmån låta "smycken av silver och guld och granna kläder" försvinna ur egyptiernas ägo. Vi erinras vidare om Röda havets och Jordans "vattenväggar" "moln- och eldstoderna", "mannat" och "kopparormen" i öknen. "Jerikos basuner", och den "stillastående solen och månen i Ajalons dal". m. fl., m. fl.

Naturligtvis skulle ryktet om de stora "underverken" ha till syftemål att imponera på de folkstammar med vilka judarna under sin vandring skulle komma i beröring, varom vi få bekräftelse i 5 Mos. 2:25 och intet synes ha varit dåraktigt nog, för att söka inbilla de godtrogna "utlänningarna" att det här var fråga om ett heligt och utvalt folk.

Det innebär ej någon särskild överraskning — sedan vi lärt känna alla föregående befallningar, som Jahve givit sitt folk — att höra vad han nu föreskriver: "Säg till folket så att alla höra det, att de skola begära, varje man av sin nästa och varje kvinna av sin nästa, smycken av silver och smycken av guld. (2 Mos. 11:2). Jag vill giva detta folk nåd inför egyptiernas ögon så att när I faren därifrån, I icke skolen utgå med tomma händer, utan varje husmoder skall av sin grannkvinna eller av den kvinna som bor i hennes hus begära smycken av silver o. smycken av guld och kläder, vilka I skolen sätta på edra söner och döttrar och taga såsom byte från egyptierna". 2 Mos. 3:21,22. "Och Israels barn gjorde såsom Mose hade sagt, och begärde av egyptierna smycken av silver och smycken av guld och kläder. "Herren gav folket nåd för egyptiernas ögon, så att de gåvo dem vad de begärde, och de togo detta med sig såsom byte från egyptierna". 2 Mos. 12: 35, 36. Vad är detta för en gud som giver människor anvisning på hur man skall bedraga sin nästa

Under intrycket av alla dessa omoraliska och mordgiriga stämplingar och planer, vilka anbefalles, godkännes och välsignas av judarnas gudomsväsende kan man ej avvisa en del bibelforskares åsikt att vi här ha att göra med "mörkrets furste", El Schaddai, som vid bibelns översättning fick den oförtjänta benämningen "Herren". Denne herres verkningar ge sig tydligt tillkänna i judafolkets handlingar gent emot sina medmänniskor, enligt de redan anförda citaten ur G. T., till vilka vi ännu kunna foga ett par som tillåta en djup inblick i judarnas typiska känslovärld: Säll är den som griper dina (Babels) späda barn och krossar dem mot klippan", Ps. 137:9. "Blive hans (motståndarens) barn faderlösa och hans hustru änka". — "Må hans barn alltid gå husvilla och tigga, må de söka bröd långt borta från sina ödelagda hem. Ockraren drage till sig allt vad han äger och främmande plundre hans gods. Ingen vare som hyser misskund med honom, ingen förbarme sig över hans faderlösa. Ps. 109:8—12.

Med avseende på judarnas gudsdyrkan så synes även profeten Jeremia vara av den åsikten att de voro behärskade av en ond ande, vilket han uttrycker i de profetiska orden "Ty Herren skall förlossa Jakob och friköpa honom utur dess hand, som var starkare än han." 31:11.

Vem vill eller kan jämställa judarnas gudomsväsende som uppmanar människorna till bedrägeri, stöld och mord, med den Gud som Kristus för oss uppenbarat? Jesu anvisningar gingo i rakt motsatt riktning: "Om någon vill taga din livklädnad, så låt honom få manteln med" Matt. 5:40. "Gå bort och sälj det du har och giv åt de fattiga.... och följ mig." Matt. 19:21.

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

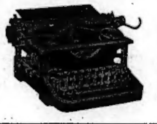

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Ni behöver en god klocka.
1/2 storlek.
50 mm. diameter

Det nyinkomna lagret av "KAVALJERSURET" (lagligen skyddat), äkta SCHWEIZERUR, ankarur, fyller alla rimliga anspråk. Av s. k. guldbrons (samma metall allt igenom). INGEN tunn YTTRE beläggning (s. k. gulddoublé), som fort nöts av och gör att uret mörknar och blir fult. ÄNDRAR ALDRIG FÄRG. Alltid lika vackert. Kan till utseendet ej skiljas från ett äkta guldur. HÖGELEGANT. Modern fason. Hållbart och noggrann gång. Varje "KAVALJERSUR" eftersett och reglerat av URMAKARE före avsändandet. Levereras i elegant etui av sämskskinn.
Pris ENDAST Kr. 12:35 + porto, (2 dr portofritt) mot postförskott. Full ombytesrätt eller pengarna åter.
HUNDRATALS BELÅTNA KÖPARE.
Beställ i dag och det ÄKTA "KAVALJERSURET" erhålles genast från Generalagenterna A.-B. INDUSTRI & HEMSLÖJD, Avd. 8, Jakobsgatan 25, STOCKHOLM.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

Handarbetsaffären
(Inneh. OLGA LUNDIN)
Västmannagat. 41. Tel. V. 10460.
REKOMMENDERAS.
Utför broderi, hålsöm, märkning, m. m. för hand och maskin.
Färdigsydda, uppritade arbeten i stor sortering.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

DAMFRISERING
Shingle
Smålandsg. 20, 2 tr, hiss.
Telefon Norr 2564.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Kem. Tekn. Fabr. "Globens
näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas v blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Dåsighet och Olust
är enligt vetenskapen bevis på dåligt blod och otjänliga ämnen i kroppen, gifter som måste rensas bort.
Fruktsalt-Samarin renar effektivt blodet, befriar magen och tarmarna från osunda samlingar, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, är välgörande för levern och njurarna.
Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring vilket sätter kroppen i god form, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Fruktsalt-Samarin.* Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

ELEKTRISKA
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrannt genom
Östermalms Elektr. Affär
15A. NY BROGAT tel. Ö. 5280.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Vår nuvarande tryckfrihetsförordning av godo eller ondo.

(Forts. fr. sid. 1.)

är visserligen tryckt hos Tryckeriab. Fram a Frams förl. i Stockholm, som fått tjänstgöra som bulvan; uppenbart är emellertid, att vi här ha att göra med 1:o) utländsk författare av skriften, 2:o) skriftens förord skrivet av den utländske författaren i Moskva, 3:o) skriften givetvis bekostad av Moskva, 4:o) skriften avseende undervisning om lämpligaste sättet för organiserandet av uppror i Sverige, samt 5:o) skriften avseende planläggandet av uppror av det ohyggliga slag, som i Ryssland kostat 10-tals miljoner oskyldiga människor livet och skövlat betydande delar av detta lands värden. Och revolutionär propaganda från det hållet och i det syftet tolereras här i landet, trots den uppenbarligen står i strid mot både grundlag och tryckfrihetsförordning! Varför hava icke de svenska statsmyndigheterna ingripit? Förra regeringen gav svar på frågan. Den vågade icke! För vem? Naturligtvis för sina kosmopolitiska uppdragsgivare, som med rasens och sympatiernas starka band känna sig förenade med de världsrevolutionerande herrarna i Moskva. Justitieministern undvek dock att tala härom och sökte i stället göra troligt, att man var rädd för att göra reklam för kommunismen. Under förevändning att icke vilja reklamera för revolutionärerna understödde denne parodiske justitieminister genom välvillig passivitet dessas olagliga verksamhet, sålunda svikande sin tjänsteplikt och görande sig och Kungl. Maj:t direkt medskyldiga i den ruskiga propagandan. Hans underlåtenhet att väcka åtal för den bekanta soldatinstruktionen vittnade tillräckligt om, vems andas man han var.

Om nu, för att hålla oss till fallet "Kommunistiska Ungdomsinternationalens E. K." broschyr, denna bleve åtalad i tryckfrihetsväg, hade den ryska författaren såsom varande utlänning ej rätt att enligt tryckfrihetsförordningen § 1 mom. 6 genom namnsedel befria tryckeriet från rättsligt ansvar, utan skulle detsamma drabba den såsom ansvarig föreståndare för Tryckeriaktiebolaget Fram hos vederbörande myndigheter anmälde Fredrik Magnus Eriksson, vilken med all sannolikhet endast är en skylt o. som sådan är utan ekonomisk del i tryckeri bolaget och föga eller intet har att skaffa med redaktionsarbetet, en person alltså utan någon som helst beslutanderätt över vad som skall tryckas eller icke tryckas å tryckeriet. Vi ha här ett av den nuvarande Tryckfrihetsförordningens stora grundfel. att en utgivare kan köpa sig fri från rättsligt ansvar genom att leja en annan person — en i många om ej de flesta fall till förbrytelsen fullkomligt oskyldig sådan — att bära ansvaret, ett förhållande, som måste betecknas som i högsta grad upprörande för den allmänna rättskänslan. Denna uppenbara brist i gällande lag, som med stöd i den rent antediluvianska rättsuppfattningen tillstädjer slik rättsskipning, måste givetvis i en kommande Tryckfrihetsgrundlag avhjälpas, så, att de verkligt skyldiga träffas av straffet.

En "evig skam" för Europas kulturfolk.

(Forts. fr. sid. 1.)

sjinski, även helt medvetet, varit verksam till elva miljoner ryska bönders död genom svält. Alla tortyr-gräsligheter att förtiga! Slutligen har samma, nu av diplomatiska kåren begråtna Dsersjinski låtit skjuta eller i fängelser pina ihjäl otaliga engelsmän, fransmän, tjecker, italienare, amerikanare...."

Kanske att ni kondolerade därför, att Dsersjinski ej hann mörda alla utlänningar, som han kom åt i "sitt rike", den III:dje internationalens paradis?"

Sveriges utrikesexcellens hr Eliel Löfgren, bör för vårt lands vidkommande kunna ge svar på dessa frågor!

Samling mot folkförförarna.

(Forts. fr. sid. 1.)

arbetsdag igenom för att få sanningen i dagen. Sanningen är det enda läkemedlet. Lögnarna måste avslöjas undan för undan. De män, som den onde fienden lejt att så hatets giftsådd bland människorna, måste komma i den rätta belysningen, på det att människorna må kunna freda sig mot dessa de uslaste och farligaste bland illgärningsmän. Må vi fatta vår uppgift på allvar i en tid, då eljest intet tycks vara vårt allvar. Och om vårt nya parti ej strax kan framstå i imponerande yttre former, låt oss ersätta dessa genom en innerlighet och en seg uthållighet, vilka till sist skola vinna världen. Och må vi, som äro stridskamrater i sanningens och mänsklighetens armé, broderligt räcka handen åt alla, som kunna samlas under vårt banér, utan åtskillnad eller hänsyn till samhällsställning eller förutvarande politisk uppfattning. Vi behöva varandra så väl i denna väldiga strid mot världens fruktansvärdaste union: Lögnen — Mammon!

E. Laurell.

Stalins kamp med den judiska oppositionen.

Den Sinovjevska oppositionen har i ett massvis spritt flygblad meddelat, att den efter de mot densamma vidtagna undertryckningsåtgärderna anser sig berättigad till vilka handlingar som helst mot den centrala kommittén och politiska byrån.

Myndigheterna ha nu fått fullt klara bevis för att oppositionen organiserat ett militärparti av sina anhängare inom armén och flottan. I Moskva företagas dagligen häktningar bland militären. Sextiosex röda kommendanter och politiska ledare samt 113 soldater i röda armén, vilka tillhörde det kommunistiska ungdomsförbundet, ha häktats på en enda dag. Tjugofyra officerare vid den statspolitiska förvaltningens trupper ha överförts till röda armén. Talrika häktningar av partimedlemmar ha också företagits vid huvudtelegrafstationen, radiostationen, vid alla krigsindustrifabriker samt i kommunistiska järnvägsceller vid alla till Moskva ledande järnvägar. Från Hadinka ha tillkallats pansarbilar, beväpnade med kulsprutor, som uppställts vid Kreml.

Kominterns internationella regemente i Tula har visat sig solidariskt med Sinovjev. Elva av regementets officerare ha häktats och överförts till militärfängelset. I Kronstadt råder jäsning och alla planerade resor av arbetardelegationen för att inspektera flottan ha måst inställas.

Den Sinovjevska oppositionens tryckeri beslagtaget.

I Petrovsk-Rasumovsk villasamhälle utanför Moskva har ett den Sinovjevska oppositionen tillhörigt tryckeri beslagtagits. Tryckeriet var när detta skedde just sysselsatt med att trycka ett av Sinovjev till alla partimedlemmar ställt upprop. Vid sättarens häktning kom det till en dust mellan beväpnade oppositionsmedlemmar och milisen, vilken slutade med nedskjutandet av två kommunister, som stodo vakt vid tryckeriet. Sju milismän sårades svårt.

Läs annonserna
i Eder tidning!
Gynna annonsörerne!

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5896 Norr 5896.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 32. Fredagen den 13 Aug. 1926. Årg. 2.

Vad bör göras för höjandet av vår export?

Ett inlägg från intresserat håll i den viktiga frågan.

Herr Redaktör!

I anslutning till artikeln i Eder tidning för den 30 juli anhålles om plats i tidningen för följande.

Utan att behöva riskera gensägelse torde man kunna beteckna det vara av allra största vikt, att riktiga och framsynta åtgärder bliva vidtagna till höjandet av vår export. Det kan därför endast bliva fråga om, huruvida vi kunna göra något utöver vad som redan nu sker och vad detta i så fall skulle vara.

Såsom i den ovannämnda artikeln framhållits, äro vi f. n. utrustade med vissa organ för betjänande av landets exportintressen. Dessa organ äro, såsom också i artiken omnämnts, utrikesdepartementets handelsavdelning, beskickningarna och konsulaten med till dem i flesta fall särskilt anslutna handelsattachéer samt Svenska Exportföreningen. Det lärer ej kunna ifrågasättas, att dessa myndigheter m. m. icke utföra allt vad som för dem är möjigt. Men det får ihågkommas, att arbetsområdet är allt för stort för att det fåtal personer, som står till förfogande, skall medhinna utföra vad som kan betecknas såsom önskvärt eller erfoderligt.

Att brist på arbetskrafter råder, kan var och en med lätthet göra sig en föreställning om redan vid studerandet av tillgängliga matriklar, Stats- och Handelskalendrarna m. fl. Men ännu tydligare framträder förhållandet, om man blir i tillfälle att personligen iakttaga den arbetsbörda som påvilar särskilt våra till utlandet detacherade ämbets- och tjänstemän.

För att välja det exempel, som i anledning av Eder artikel ligger närmast till hands, nämligen Turkiet, så utgöres vår verkliga representation därstädes av ministern, legationsrådet och en svensk kanslist. Därtill kommer visserligen en översättare och en s. k. kavoss, men dessa kunna ej påräknas för arbete av här ifrågavarande art, särskilt som de äro utlänningar. Legationen utgör samtidigt konsulat. Undertecknad, som under fjolåret besökte denna legation erfor att åtminstone tidvis arbetsbördan därstädes var så stor, att legationsrådets fru måste anlitas såsom biträde. Att det under sådana förhållanden icke kan bliva tillräcklig tid över för personalen att försöka förmedla handelsförbindelser eller att över huvud taget ägna ingående uppmärksamhet åt dylika frågor ligger i öppen dag. Om också något kan uträttas i själva Konstantinopel, så måste det stora inlandet i huvudsak lämnas obearbetat.

Det kan icke vara behövligt att här anföra ytterligare exempel, för att läsaren skall förstå, att flera krafter än de nu tillgängliga måste anlitas. Men samtidigt inses lätt, att den eventuellt ökade arbetskraften ej får draga stora kostnader. Detta tillåter icke vår finansiella bärkraft.

Huru skall då en ökning av arbetskraften kunna ernås utan att denna skall draga stora kostnader? Enligt min uppfattning bör detta i viss utsträckning kunna ske på det sätt, att varje svensk, som företager resor i utlandet eller som vistas där, har ögonen öppna för företeelserna och försöker träda i förbindelse med myndigheter och intresserade personer samt åstadkommer närmanden mellan dessa och svenska myndigheter och företag. Jag känner mig övertygad om såväl att ett dylikt förfaringssätt är utförbart, som att de allra flesta bildade personer skulle finna ett nöje i att på detta sätt representera landet och draga ett strå till stacken. I regel torde man också kunna påräkna en längre eller kortare skriftlig redogörelse från dessa personer. Det bör vara vars o. ens plikt att känna så mycket med sitt land att han underkastar sig det ringa arbete och besvär, som kan vara förknippat med uppsättandet av en sådan redogörelse. Själv förfor jag på detta sätt och överlämnade sålunda efter min hemkomst en kortare inlaga till Handelsministern.

Skulle i något fall ersättning begäras för arbete av här ifrågavarande art, torde det icke vara omöjligt för myndigheterna att nöjaktigt ordna även denna sak. Visade det sig sedermera, att saken kunde utveckla sig till större utsträckning, så torde möjligheter finnas för Regeringen att

Forts. å sid. 2.

"Den nya aristokratien" i Ryssland.

Tillräckligt av bevis föreligga i detta nu för att de judiska kretsar, som i kommunismens namn ryckt till sig makten i Ryssland men under vilkas fötter marken nu börjar att darra, med sina förehavanden åsyftat det ryska folkets exploatering till sin egen och sin ras' fördel. I en del föregående artiklar i denna tidning har redan berörts de räfster, som den nya regimen inom sovjet med Stalin i spetsen börjat anställa mot de "försnillande kamraterna", "svinen som trängt in i statens trädgård och där fara fram efter behag" (Stalins ord). Sinovjev, som tills helt nyligen var chef för Leningradska Kommunen, Nordkommunen, har, enligt bolsjevikernas egna uppgifter, vid revision av förvaltningen gjort sig skyldig till omfattande förskingringar. Från medelklassen samt från borgar- och småkapitalistklassen har "exproprierats" lösegendom, värdesaker m. m. under 1918, 1919, 1920 och 1921 till ett värde av resp. 523, 319, 200 och 200 miljoner guldrubel eller tillsammans 1243 miljoner guldrubel (enligt officiella sovjetkällor). Det än konstaterat, att en betydande del av dessa miljoner för bolsjevikjudarnas räkning "räddats" över till deras rasfränders, de judiska bankirernas i Amerika och England, kassavalv. Belysande för arten och syftningen med kommunistledarnas strävanden är vidare den avslöjade falskmynteriverksamheten, varom de sydamerikanska kommunisterna vid sitt utträde vittnade. En del sovjetdiplomaters ohejdade personliga slöseri har även talat sitt tydliga språk.

I sin nyligen utkomna bok "Le travail secret des agents bolchèvistes" uttalar sig A. Rezanov rörande kommunismens verkliga karaktär sålunda: "Kommunismens direkt brottsliga karaktär avslöjas genom det faktum, att de ledande handla icke för den stora massans lycka, t. o. m. icke ens om deras pretentioner på lycka äro mycket blygsamma utan för sina personliga fördelar, utan att rygga tillbaka för valet av medlen. Kommunisterna debuterade i Ryssland genom att avskaffa den gamla statsmakten, den naturliga indelningen en sam-

(Forts. å sid 3.)

Bilismen — och några ord om fascismens ekonomiska program.

Är automobilismens hejdlösa utbredning ett ont eller ett gott — och vilka åtgärder tarvar den? Den frågan kan besvaras på flera olika sätt — det visar de föregående inläggen i denna diskussion. Varje företeelse har ju en avigsida. Allt kan missbrukas. Allt på vår jord är gott, som användes rätt. Det finns inte ett framsteg på något område, som inte medfört mer eller mindre skadliga biverkningar.

Jag skall inte inläta mig på klagovisor över de beklagansvärda verkningarna av bilarnas framfart, som bestå i dammiga och "livsfarliga" landsvägar, krossade höns och lemlästade hundar och brutna ben. Vi ska inte bli sentimentala. Vi måste se detta problem i stort. För övrigt bero dessa verkningar mera på urusla vägar än på bilismen. Giv oss raka och jämna vägar så skola dessa jeremiader tystna! Och beträffande oron och helveteslarmet i städerna finns det de, som påstå detta vara städernas tjusning — det sjudande livet, den energimättade atmosfären.

Men det finns andra farhågor — mera manliga och framför allt mera berättigade sådana mot den överhandtagande bilismen. Är automobiltrafikens överhandtagande till skada eller gagn för vårt lands produktionsförmåga, välstånd och andliga och lekamliga hälsa? det är frågan. Vi veta ju att automobilismen betyder minus i handelsbalansen — motorfordon med tillbehör och drivkraft måste ju huvudsakligen importeras, — men är denna import i sin helhet nyttig och nödvändig eller icke? Ökar den det svenska samhällets ekonomiska effektivitet, eller är den helt enkelt en lyximport, jämförbar med importen av radioapparater och brysselmattor? Är bilen att betrakta huvudsakligen som en leksak eller som produktionsmedel — eller som hjälpmedel vid produktionen? Om den är en lyxartikel, ha vi råd med den? Om den är nyttig, hur skall den göras än nyttigare, och hur skall missbruk motarbetas?

Folk av gammal äktsvensk stam skaka på huvudet åt slöseriet, åt den allt mäktigare tendensen att leva högre än tillgångarna tillåta, att unna sig allt, som är tänkbart och som det florerande avbetalningssystemet gör tänkbart. Amerikanismen, film-, jazz- och varukulturen har dödat den sunda svenska sparsamheten. Den allt mer raffinerade uppfinningsrikedomen i fråga om produktion av leksaker (för ungt och gammat folk, för fattig och rik), har givit företagsamheten och kapitalströmningen en osund riktning. Företagsamheten slår sig allt mer på produktion av rena konsumtionsartiklar, varvid konsumtionslusten (men inte den verkliga konsumtionsförmågan) stimuleras upp till största höjd. Detta måste nödvändigtvis ha till följd minskad kapitalbildning, minskad produktion för framtiden — alltså mindre företagsamhet i framtiden, större fattigdom, ruin. Detta kan endast förhindras på ett sätt: ökad sparsamhet, uppmuntrad av propaganda och lagstiftning — inskränkt konsumtion av lyxartiklar, särskilt importerade — stegrad produktion, särskilt av verkliga behovsartiklar. Tillämpa vi denna sats på bilismens speciella problem, måste vi alltså se till att största möjliga nytta drages av automobilens förmåga att medverka vid produktionen såsom transportmedel för varor och arbetskraft, under det att dess användning som leksak så mycket som möjligt bör inskränkas. Dessutom bör automobilen som verklig behovsartikel i största möjliga utsträckning tillverkas i vårt eget land — den inhemska bilindustrien alltså uppmuntras.

Hur skall nu detta ske? Att det uppstår dispyt då det gäller att skilja på lyxkörning och nyttig körning visar bara att det är så sorgligt få, som verkligen förstå vad landet behöver och vad det inte behöver. En uppskattade lyxkörningen till 75 proc., en annan till 10 proc. Vad menas med lyxkörning? Lyxkörning är enligt min mening inte bara det man först kommer att tänka på, nämligen nöjes- och sportåkning med lyxbil och privatchaufför i livré, utan all körning, som inte direkt eller indirekt och på välgörande sätt

Forts. å sid. 4.

Alljudas revolutionsagenter i F. D. P. rasa.

Alljudas revolutionära agenter här i landet synas totalt ha förlorat fattningen. En svensk tidning, "Svensk militär tidskrift" har djärvts framlägga en del synpunkter, som böra komma i beaktande vid kuvandet av uppror i händelse direkta försök skulle göras att omstörta vårt samhällsskick d. v. s. de rester av det svenska samhällsskicket, som ännu äro oss förunnade. Något oerhördare har givetvis icke kunnat tänkas å det judisk-revolutionära hållet, där man gått och inbillat sig, att den svenska militärmakten liksom samhället i dess helhet utan vidare skulle falla till föga för maktspråket från Moskva-Wallstreet, den dag "proletariatets revolution" påbjöds. Det har i senare tid talats åtskilligt om "passersedlar" med mera dylikt, tydande på att "den heliga ligan" med försänkningar inom såväl finansen som arbetarvärlden (dess ledare) snart, d. v. s. efter regementsindragningarna, skulle räkna med ett psykologiskt ögonblick, då försöket skulle göras. De förtvivlans nödrop, som nu låta höra sig i "Folkets Dagblad Politiken", äro alltså rätt förståeliga i betraktande av de små nätta vinster exekutorerna skulle hava att påräkna för uppdraget. (Se vår artikel "Den nya aristokratien i Ryssland!). När de företaga sig att högröstat tala i de svenska arbetarnas namn, kräver dock anständigheten att detta tal tillbakavisas som en fräck lögn. Dem de tala för är icke våra arbetare utan de ljusskygga krafter inom den internationella storfinansen, som med utnyttjande av arbetarna som "spekulationens lydigaste redskap" åsyfta att störta det svenska samhällsskicket i spillror för att i det uppkomna kaos kunna omintetgöra alla "otrogna" och samtidigt med arbetarklassens förslavande för egen räkning beslagta de besuttnas tillhörigheter såsom skett i Ryssland.

Folkets Dagblad fablar med anledning av den nyssnämnda artikeln i "Svensk Militär tidskrift" om förhandenvarande planer på införande av militärdiktatur i Sverige och kräver i en tonart, ägnad att väcka löje, inskridande mot de revoltlystna "officerare-fascisterna". När tidningen tar åt sig såsom varande den där skulle representera "den inre fienden", är detta i

Forts. å sid. 2.

Det nya Italien.

En framskjuten italiensk publicist, signora Isa Foà-Erero, som jämte sin man, professor Carlo Foà, deltagit i fysiologkongressen i Stockholm, har till en härvarande tidning gjort ett högst intressant uttalande rörande förhållandena i det nya Italien, varav vi återgiva följande:

Italien är landet, som återfunnit sig själv och mannen, som visade vägen, är Benito Mussolini. För endast några få år sedan var Italien splittrat, och steget till allmän anarki var inte långt. Strejker, blockader o. oroligheter hörde till dagordningen. Ett fruktansvärt latgåsystem hade vunnit insteg inom alla folkklasser. Kom man till ett ämbetsverk sutto tjänstemännen makligt tillbakalutade i sina stolar med en cigarrett i ena handen och en tidning i den andra. Man fick ett intryck av att ha gjort ett orättmätigt intrång, och man kände sig smickrad om man överhuvudtaget fick ett bestämt svar på en hövlig förfrågan.

Nu står Italien enigt, och alla från den högste till den lägste göra sitt bästa. Ganska typiskt är, att ämbetsmännen nu över sina dörrar ha ett anslag, i vilket allmänheten uppmanas att påskynda sina ärenden och ej i onödan upptaga tjänstemännens tid, som är dem själva och staten dyrbar. Över dörren till Mussolinis arbetsrum står "Ni är välkommen för tio minuter. Men ni är ännu mer välkommen, om ni kan göra undan ert ärende på fem!" I den andan arbetar nu Italien. Mussolini själv föregår med gott exempel. Själv står han i spetsen för sex ministerier, och inte ett enda beslut från någon annan regeringsmedlem sättes i verkställighet förrän det granskats och vederbörligen gillats av honom. Hans arbetsförmåga är kolossal, någon semester vet han ej av, på sin höjd två eller tre dagar om sommaren.

Den springande punkten i det fascistiska programmet är för närvarande besparingspolitiken. Kraftig nedskärning ej blott av statens utgifter utan också av de enskildas är medlet att höja valutan. Mussolinis senaste dekret, i vilket han påbjuder, att blott en sorts bröd får bakas, är ett av de många leden i denna ekonomisering. Italien måste till stor del importera sitt vete, och det betyder ju alltid något om importen kan nedbringas genom att brödet uppblandas. En liknande förordning, som i utlandet tolkas som ett försök att kringskära det fria ordet, går ut på att tidningarna blott få tryckas i sexsidigt format. Åtgärden har naturligtvis blott kommit till för att minska pappersimporten. Italienarna ha för närvarande mycket svårt att få pass till utlandet — givetvis blott i sådana fall då det kan misstänkas att resan blott företages i rekreationssyfte. Återigen ett försök att spara.

Den nuvarande regimen i Italien gör allt för att stödja de

(Forts. å sid. 2).

Den judiska offerkulten.

För NATIONEN av J. L.

Ett alldeles särskilt utslag av råhet och mordlust hos judafolket, ägnat att "främja våldets herravälde" (Amos 6:3) var den blodiga offerkulten, varmed de menade sig tjäna Gud. "Herren väntade laglydnad, men fann blodsutgjutelse" Jes. 5:7.

Vid tiden för Jesu framträdande bestod den judiska gudstjänsten huvudsakligen i de avskyvärda dagliga blodsoffren i det praktfulla templet i Jerusalem, varigenom detta fick en förfärande likhet med ett stort slakthus. Därjämte hade det fått karaktären av en marknadsplats, emedan man där dagligen köpte och sålde offerdjur och växlade mynt, antagligen med det för orientalerna så typiska, högljudda lovprisandet av de salubjudna varorna.

Detta vanhelgande av den plats, på vilken Gud skulle tillbedjas "i anda och sanning", kunde icke förfela att uppröra Jesu heliga känslor, och giva honom anledning att på ett mycket skarpt sätt tillrättavisa judarna med den anmärkningen att templet skulle vara "ett bönehus för alla folk", men icke vad de hade gjort det till: en rövarkula.

Vad det judiska offerväsendet f. ö. beträffar, så kan detta sölande i blod endast betraktas såsom en kvarleva från en hednisk kultur-period, och för kristligt tänkesätt motbjudande. Förutom de dagliga djuroffren, var föreskrivet: "helga åt mig allt förstfött, det som öppnar varje moderliv bland Israels barn, både bland människor och boskap. Mig tillhörer det." 2 Mos. 13:2. Dylika påbud från Jahve upprepas flerfaldiga gånger i G. T. åtföljda av en mängd detaljerade föreskrifter, rörande tillvägagångssättet.

Vad offrandet av "allt förstfött" beträffar så kompletterades och förändrades föreskrifterna sedermera därhän, att allt förstfött" av människor och orena djur skulle återlösas medelst en lösepenning. "Men för det som är förstfött av fäkreatur.... får du icke taga lösen. De äro heliga." 4 Mos. 18: 15, 16. Här tillkännagives en högst anmärkningsvärd bestämmelse, nämligen att fäkreaturen skola anses för heliga, medan människan jämställes med de orena djuren, Jahve synes här ej haft någon särdeles hög tanke om sitt förbundsfolk".

Vid dessa ständiga blodsoffer

Forts. å sid 3.

Den 13 Aug.

Nya toner ute i landet.

Den moderna demokratien hade knappast hunnit fira sin segerfest över det stora "genombrottet", förrän hotfulla moln började skocka sig på himlen. Det demokratiska paradiset blev icke sådant man utlovat, det visar sig tvärtom litet värstans, där folken lyckliggjorts med ett dylikt, snarast utgöra ett rent monstrum av folkligt o. statligt styre, ett samhälleligt tillstånd av anarki, vilket på det hänsynslösaste utnyttjas av de korrumperande, ljusskygga elementen inom storkapitalets värld till massornas exploaterande och slående i bojor. I den mån denna för vederbörande obekväma sanning under trycket av den hårda verkligheten begynt gå upp för folken, har det också börjat svikta i själva de grundvalar, som bära upp det gyllene Mammons eller som man behagat kalla det "folkets" majestät. Även hos oss företer utvecklingen i detta nu en dylik anblick. Demokratiens vid makten nyss så behagfullt installerade gudaborna äro f. n. upptagna av allsköns bekymmer för den hotande stormen, som obevekligt skall bringa dess lögnvälde i spillror. Dess tidningar diskutera ängsligt fram och tillbaka situationen och kvacksalva om botemedlen mot den sig allmera utbredande "politiska ledan" och föraktet för riksdagen. Dock, de ha redan kvacksalvat och bedragit den svenska allmänheten alltför länge och mycket intill den dag som är för att denna skulle fästa något avseende vid deras allra senaste spekulationer.

Det förhåller sig heltvisst så, att andarna ute i landet nu på allvar vakna. Tecknen, som tyda därpå, äro många. Ett sådant ha vi utan tvivel att se i det på annat ställe i tidningen omnämnda högst märkliga uttalande, som gjorts av skattebetalarna i Kalmar, vari med hänsyn till höstens val påyrkas, att årets landstingsmän för sin del å kandidater vid förstakammarvalen i landet böra ställa vissa fordringar, såsom att riksdagsmannakandidaterna skola hava betalt sin skatt för de fyra sista åren, att de icke få inneha avlönad befattning inom Spritcentralen med underlydande verk eller i Tobaksmonopolet (med vissa undantag), att de icke få emottaga dylik befattning, om den erbjudes, att de icke få motsätta sig en grundlig revision av Spritcentralen med underlydande verk, om sådan skulle i riksdagen från något håll föreslås o. s. v. — Som ett uttryck för den rådande stämningen ute bland folket mot vårt nuvarande parlamentariska system är denna resolution av skattebetalareföreningen i Kalmar högst anmärkningsvärd. Det förefaller nästan som en ödets bistra ironi, att en lokalförening av Skattebetalarnas förening kommit att framträda med detta krav, vari man väl får se ett tecken till försvagad auktoritet inom organisationen för dess höga initiativtagare e hittillsvarande ledare, hr Marcus Wallenberg, vilken ju varit en av de främsta stödjarna och omhuldarna av den rådande regimen i Spritmonopolet. I betraktande härav har man svårt för att tänka sig annat än att skattebetalareföreningen i Kalmar med sitt uttalande hand lat fullt självständigt och oberoende av riksledningen i Stockholm. Sprit- och Tobaksmonopolen ha eljest som bekant hört till de helgade storheter, som varit skyddade mot föreningens käcka kritik, vilken ju genomgående mindre varit riktad mot själva ursprunget och roten till missförhållandena i samhället: det provocerande internationella rovriddarekapitalet, men i stället så mycket mera mot de för alla uppenbara olyckliga följderna av dettas provokatoriska, samhällsupplösande verksamhet. Kostbart skulle det helt visst vara att få skåda den Wallenbergska Skattebetalareföreningen som sådan nu träda in för en upprensning av Sprit- o Tobaksmonopolen! Man kan i första taget icke tro på en dylik möjlighet. Den skulle betyda antingen en generalreträtt från Stora W:s sida i spritmonopolfrågan eller ock suspenderandet av dess höga inflytande inom föreningen.

I överensstämmelse med vår allmänna uppfattning och vår ståndpunkt till det rådande politiska systemet, vilken ju är klart antiparlamentarisk, kunna vi självfallet icke till de stundande valen taga ställning för något av de om makten och platserna kring köttgrytorna kämpande partierna. Vi se såsom tidigare framhållits i den nationella restaurationen under fascismens fälttecken den enda möjliga vägen ut ur det irakade kosmopolitiska eländet. Men vägen, som skall föra oss dit, kommer att taga sin tid, varunder dock intet bör underlåtas, som kan vara ägnat att begränsa eller förhindra de folkfientliga kretsarnas möjligheter ifråga om fortsatt förstörelse av svenska värden. Det stora framtidsmålet, det nationella befrielseverket, för vars uppnående de nationellt sinnade nu på allvar måste rusta sig, får icke hindra oss från att under tiden, utanför partierna närhelst tillfälle därtill gives, göra vårt inflytande gällande till påverkande av den av kosmopoliterna ledda utvecklingen i nationell riktning. Ur den synpunkten hava vi ävén anledning taga fasta på det här omnämnda uppslaget av skattebetalarna i Kalmar, vars krav lämpligen kunna aktualiseras i andra delar av landet, där de nationellt sinnade, i saknad av egna kandidater, fördraga att vid de stundande valen stödja en relativt mindre farlig **personlig** kandidatur framför att genom sin underlåtenhet att rösta främja valet av en ur nationell synpunkt direkt vådlig individ. Om också en dylik aktivitet från de nationellas sida icke kan hava någon större direkt verkan, förtjänar den dock att beaktas som ett moraliskt och propagandistiskt medel i den nationella rörelsens tjänst. En förutsättning för dennas framgång är, att vi alla, envar på sin ort, nyttja varje tillfälle, som erbjuder sig, att verka i dess anda. Vi måste se till att de nya toner, som börja ljuda ute i landet, växa ut i talrikhet och styrka, till ett stort och mäktig, allt Sveriges folk omfattande opinion, inriktad mot det stora målet: vårt folks frigörelse ur det kosmopolitiska förtrycket och återupprättandet av ett svenskt Sverige!

Vad bör göras för höjande av svensk export?

(Forts. fr. sid. 1.)

av Riksdagen utverka erforderligt reservationsanslag. Men vad som med nödvändighet kräves, det är att på detta sätt framkomna uppslag verkligen upptagas till allvarlig prövning och så vitt möjligt föranleda praktiska åtgärder. Endast härigenom kan intresset hållas vid makt.

Helt naturligt kunna ännu flera åtgärder i organisationssyfte tänkas vidtagna men för tillfället anser jag mig icke kunna ifrågasätta upptagande av mera utrymme i tidningen för den saken. I stället vill jag försöka lämna ett mindre bidrag till utredningen angående vilka varuslag, som kunna tänkas bliva föremål för export. Den uppfattning, Ni företräder i Eder tidning, att en hel del varor borde exporteras mera än vad nu är fallet, delar även jag, men jag vill dock framhålla, att en del av dessa varor det oaktat i många fall icke kunna ifrågakomma till export. De stora krigen ha som bekant medfört ekonomiska trångmål i de flesta länder, vilka trångmål omöjliggöra anskaffning av dyrbara varor. Människorna få därför oftast inrätta sig efter den regeln, att det är bättre att erhålla något än intet. Den absoluta prisbilligheten spelar därför många gånger en betydligt större roll än den relativa. Mindre goda varor kunna till följd härav i många fall lättare erhålla exportmarknad än de bättre och dyrbarare alstren. Huru i detta avseende förhåller sig måste givetvis undersökas från fall till fall. Men icke mindre viktigt är, att man vid export noggrant inrättar sig efter de särskilda förhållanden, som kunna råda i vederbörande land. Jag tillåter mig att i detta hänseende relatera en nog så belysande iakttagelse från resan i Turkiet.

Jag såg första gången från tåget på vägen mot Angora, huru som man vid plöjning hade icke mindre än två hästar och sex oxar förspända en och samma plog. Två personer skötte djuren och två andra plogen. Jag beslöt då att försöka komma i tillfälle att på nära håll iakttaga dylik plöjning. Detta lyckades slutligen. Jag fann då, att plogen var av järn samt mycket stor och klumpig. Vid närmare undersökning framgick det, att orsaken till, att sådana plogar användes, var att söka i svårigheten att få en sönderig eller förslitten plog iståndsatt. Reparationsverkstäder funnos att tillgå endast på mycket långa håll. Därför måste plogarna vara sådana, att reparation över huvud taget ej behövde ifrågakomma. Sådana plogar kunde emellertid endast anskaffas av mera välbesuttna personer. De fattiga småbönderna använda än i dag mångenstädes plogar av trä.

Den brist på reparationsanstalter, som hade framkallat den särskilda plogtypen, fann jag sedermera göra sig gällande även i andra hänseenden. Jag såg då, viken stor betydelse det måste i ett dylikt land ha, att importerade industrialster voro av enhetliga typer samt så konstruerade, att förslitna eller söndriga maskindelar lätt kunde ersättas med nya delar.

Denna nödvändighet av standardisering medför, såsom lätt kan förstås, att exportindustriföretag grundas såsom affärer på "lång sikt". I ett land som Sverige, där industrien på grund av kända orsaker icke förfogar över större förlagskapital, är det nödvändigt, att staten träder emellan på sådant sätt, att staten blir kreditgivare åt exportindustrien.

Endast på detta sätt torde det över huvud taget vara möjligt att idka export på vissa länder, exempelvis Turkiet. Med dylika länder gäller det nämligen i främsta rummet att anordna varuutbyte. Direkt valutabetalning kan knappast ifrågakomma. Varuutbyte i stora mått olika länder emellan kunna endast ordnas genom vederbörandes statens organ.

Genom vad som nu i största korthet anförts har undertecknad velat i första rummet framhålla, att för lösande av den för vårt land synnerligen viktiga frågan om export av industrialster bör också måste påräknas välvilligt intresse och arbete icke endast av vederbörande industriers direkta representanter, utan nära nog varje sådan landets innebyggare, vilken i detta hänseende kan göra någon insats samt dessutom av staten som sådan. Därjämte har jag velat påvisa, att det icke allt äi kvalitetsvaror, som i första rummet kunna ifrågasättas till export, utan måhända lika ofta de prisbilliga varorna. Slutligen har jag önskat framhålla nödvändigheten av att vid export noggrant rätta sig efter förhållandena i vederbörande länder och att inrikta exportaffärerna på lång sikt.

Stockholm i augusti 1926

Högaktningsfullt

J. S.

Alljudas revolu'ionsagenter i F. D. P. rasa.

(Forts. fr. sid. 1.)

själva verket knappast riktigt, ty den kommunistiska rörelsen finansierad och ledd av det internationella kapitalet, är i realiteten icke en vår inre utan en vår yttre fiende, fastän den genom sin provokatoriska agitation i lögnens anda etablerat sig såsom en inre. Denna emanerar uteslutande från Moskva-Wallstreet — ett förhållande som det är alla skäl att först som sist göra klart för sig. Det obscura organet dristar utslunga en mängd hotelser mot de svensksinnade elementen och förnärmelser mot den svenska krigsmakten, som djärves motsätta sig dess planer. Det är tydligen på hög tid, att de nationellt sinnade i vårt land inskrida och låta vederbörande förstå, att det nu är slut med toleransen och tålamodet. Vi ha blott allt för länge tillåtit detta skamlösa spel av de revolutionära agenterna, vilket endast kunnat försiggå tack vare statsmakternas engagemang i de kosmopolitiska sfärerna samt en fullkomligt omotiverad lojalitet från militärmaktens sida. Att denna senare nu omsider visat så mycket intresse för den fosterländska saken, att den ägnat frågan om försvar gentemot revolutionsherrarnas planer sin uppmärksamhet, är visserligen i o. för sig att anteckna med tillfredsställelse. Men att därav bygga några förväntningar i positiv riktning, vore helvitst fåfängt. Skall en ändring i de rådande förhållandena kunna åstadkommas, fordras ovillkorligen, att folket självt reser sig mot förtryckarna, till försvar för sina och landets hotade intressen, liksom det gjort i Italien och nu även är på väg att göra i Tyskland och andra länder. Hot och vråkiga åtbörder från revolutionsagenternas sida äro sannerligen icke ägnade att imponera, så ej heller deras lögnaktiga tal om antikapitalistisk syftning.

Svaret på de alljudiska revolutionsagenternas oförsynta utfall mot de nationellt sinnade i vårt land bör bliva: **Fram för fascismen!** Till åtagaläggande, att det finnes en gräns för svenska folkets lust att pröva vederbörandes kalla stål.

Det nya Italien.

(Forts. fr. sid. 1.)

intellektuella strävandena. Mycket har gjorts för att höja folkbildningen. Den första åtgärd, som Mussolini i egenskap av konseljpresident genomdrev, var den så kallade Gentilelagen. Som fått sitt namn efter undervisningsministern professor Gentile. Härigenom lades skolväsendet på en helt ny bog. Examensfordringarna skärptes i hög grad, och kraven på lärarnas kompetens ökades även. Och Academia d'Italia stiftades av Mussolini, för att blott nämna något av allt det, som gjorts för att kulturellt höja Italien.

Mussolini önskar vidare inskärpa hos italienska folket disciplin och absolut lydnad för överheten. Fackföreningsministeriet övervakar arbetsfreden, tillser att lärlingarna få en noggrann utbildning. Det har införts disciplin på arbetsmarknaden genom fackföreningslagen, som omskapat fackföreningarna till något, som liknar medeltidens skrån.

Slutligen framhöll signora Foà, att italienska folket står som en man kring Mussolini. Hans popularitet är enastående, han kan knappt visa sig på gatorna utan att folket lyfter upp honom på sina axlar för att bära honom i triumf. Man känner, att han är en man, som fordrar mycket av andra men mest av sig själv. Och hans mål är oegoistiskt — Italiens storhet. Skulle man karaktärisera honom i ett ord, vore det — trollkarl. Makten av hans personlighet är oerhörd, det finns något suggererande hos honom, som gör, att man fullständigt fångas. Vad han uträttat har väckt italienarnas respekt för hans duglighet. Därför kan dessas känslor för sin "duce" kort uttryckas som respekt och tacksamhet.

"Arbetarna måste vara på sin vakt" — mot Nationen!

Ett bland semiternas många obscura upplysningsorgan till de svenska arbetarnas förvillande i exploateringens tjänst, lydande namnet "Facklig Enhet", har sett sig föranlåtet varna de sina för tidningen Nationen såsom utgörande en för arbetarklassen särskilt farlig företeelse. Nåja, det är ju icke att undra över, att de värda herrarna, som just som bäst äro i färd med att exploatera svenska folket efter de berömda satserna "söndra och härska!" och "proletären — spekulationens lydigaste redskap", börja känna sig en smula osäkra i sina högsäten, där de hitintills fått sitta och ostört skära guld. Den nämnda tidningen söker nu inbilla sina läsare den lögnen, att Nationens verksamhet skulle vara inriktad på bekämpandet av arbetarklassens intressen o. är samtidigt nog älskvärd att ge vår strävan härutinnan det betyget, att den ingalunda bör till sin betydelse underskattas. Organet skriver:

"Denna tidning (Nationen) andas en fanatisk inställning mot arbetarnas internationella kamp. Ordet kosmoplit nyttjas där ofta som ett skällsord mot arbetarna. Arbetarrörelsen angripes över en linje, socialdemokrater, kommunister och syndikalister, utan undantag, och man finner icke ens den av tillträdda Ekmanska strejkbrytareregeringen vara nog reaktionär. Vidare har tidningen en utpräglad antisemitisk inställning.... Arbetarnas gunst och välvilja vill man sedan försöka vinna delvis genom att föra en fingerad kamp mot Wallenbergarna och dessutom slåss för supfrihet. Det är dock allt för grova krokar för att arbetarna skall samlas i deras lag. Men det gäller att möta detta — — — även vi i Sverige komma att genomleva en period av kamp mot dessa element.... Vi måste vara på vår vakt!"

— Detta som prov på vad man på det judisk-proletära hållet kan tillåta sig, när det gäller att inför arbetarna söka misstänkliggöra Nationens och de nationellas strävanden. Det skall förvisso vara mycket illa ställt med sinnesjämvikten i fiendelägret, då man finner lämpligt leverera slikt sammelsurium till sitt självförsvar. "Facklig Enhet" i likhet med övriga kosmopolitiska "arbetareorgan" här i landet synes i väsentlig grad underskatta de svenska arbetarnas omdömesförmåga. Hittills har det visserligen gått jämförelsevis lätt för folkförförarna i det internationella Mammons tjänst att vilseleda massorna och förgifta deras tänkesätt, men — Sanningen beträffade det härskande svindlaresystemet är på marsch även bland våra arbetare, o. därmed randas även dagen för deras uppgörelse med sina falska ledare.

Skattebetalarna resa krav på riksdagsmannakandidaterna!

Ett märkligt tidens tecken, nog så betecknande för de stämningar, som allt starkare börja göra sig gällande bland folket ute i landet, är utan tvivel det uttalande, som med hänsyn till höstens val gjorts av styrelsen för Skattebetalarnas förening i Kalmar. Detta går ut på, att årets landstingsmän för sin del å kandidater vid förstakammarvalen i landet böra ställa följande fordringar:

a) att de betalat sin skatt för de fyra sista åren;

b) att de icke inneha på ett eller annat sätt avlönad befattning inom Spritcentralen med underlydande verk eller Tobaksmonopolet utom naturligtvis i de undantagsfall då vederbörande av speciell anledning är för dylikt uppdrag särskilt skickad och hans inkomster av uppdraget stå i rimlig proportion till hans kompetens och nedlagda arbete;

c) att de icke antaga dylik befattning om den ev. skulle erbjudas;

d) att de icke på något sätt eller under någon förevändning motsätta sig en grundlig revision av Spritcentralen med underlydande verk, om sådan skulle i riksdagen från något håll föreslås. Styrelsen håller nämligen före, att statens inkomster av spritdryckerna icke stå i rimligt förhållande till vad man vid nuvarande höga spritbeskattning borde ha rätt att vänta;

e) att uteblivande från riksdagens plena i avsevärt större utsträckning än nu tyvärr är fallet, undvikes.

Som ett önskemål, förtjänt av skyndsam och grundlig utredning, framhåller styrelsen dessutom en avsevärd inskränkning av riksdagsmännens antal.

Bliv medlem av "Föreningen Mot Monopol"

Amorteringskassan godkänd av franska nationalförsamlingen.

Franska nationalförsamlingen höll i tisdags ett bebådade sammanträde i Versailles, varvid med 671 röster mot 144 beslöts att godkänna de av regeringen föreslagna statuterena för en amorteringskassa, vilka skola upptagas i författningen. Beslutet fattades under larm och vilda uppträden från kommunisternas sida, som slutligen stillades genom inskridandet av en avdelning av nationalgardet, som inträdde i plenisalen och med våld avlägsnade den värste orosmakaren, en deputerad vid namn Doriot, vilken vägrat efterkomma kammarpresidentens uppmaning att lämna talarestolen. Kammaren och senaten höllo sedermera på torsdagen sammanträden för delgivning av dekretet om sessionens avslutande.

Sinovjevs nya revolution misslyckad?

Under de senaste dagarna ha en mängd sensationella rykten, emanerande från olika europeiska städer, varit i omlopp om svårartade upprorsrörelser, allmän mobilisering o. s. v. i Sovjet-Ryssland. Av från mera tillförlitliga håll ingångna meddelanden synes dock framgå, att dessa uppgifter icke äro riktiga, vilket väl får tolkas sålunda, att den Sinovjevska oppositionen åtminstone tillsvidare misslyckats i sina spekulationer på palatsrevolution inom sovjetledningen. Stalin har tydligen förstått att möta den av Sinovjev omsorgsfullt planerade revolutionära attacken. Enligt sammstämmiga uppgifter skall emellertid Sinovjev, den nya revolutionsrörelsens upphovsman hava häktats och bragts i säkert förvar.

Attentatsförsök mot Greklands diktator.

Greklands diktator, president Pangalos, har i dagarna varit utsatt för ett attentatsförsök, vilket dock misslyckades. Attentatorn, enligt uppgift en vansinnig f. d. straffånge, greps innan han hunnit utföra sitt dåd. Även de vansinniga och de notoriska brottslingarna äro såsom framgår av de ständiga meddelandena om misslyckade attentatsförsök i de nationellt styrda länderna i Europa, användbara i våra dagars politiska stridigheter

Dokt or Fåhræus. Tir. & 1: dojukdomar, Nervsjukdomar KARLAVÄGEN 48, Stockholm. Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 70718. Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson Barnhusgatan 12 Telef. 11257. Norr 23326.

Fritz A. Ahlenius Götgatan 32 A, Stockholm. Telefon 24087.

S. A. Ahlenius Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm A. T. S6 32256. A. T S6 32256.

Stockholms Dagblads recept mot "valtrötthet".

Stockholms Dagblad har lämnat sitt viktiga bidrag till diskussionen om valtröttheten och medlen däremot. Det går ut på att våra herrar politiker samt och synerligen skola betraktas som högst hedervärda personligheter med upphöjda och ädla motiv. Lösningen av frågan tror sig tidningen ha funnit i följande program:

"Klart och koncist formulerade ståndpunkter, partigränserna dragna efter de principiella skiljelinjerna och ingenting annat, intensitet i agitationen utan personliga utfall, men framför allt gott humör och gladare uppsyn hos de agerande skulle säkert skapa större trevnad i en svensk valrörelse, än som nu finnes hos densamma".

Så nu veta de agerande det: "Framför allt annat gott humör och gladare uppsyn". Det gäller nu att se, om läkemedlet hjälper!

Civilisationens framtid åter hotad.

Den gamle Clemenceau, f. d. stats- och ministerpresidenten, ministärstörtaren och spekulanten i politik framför andra i Frankrike, har känt sig manad, sannolikt av samvetets röst, att offentligen framträda och rikta ett öppet brev till presidenten Coolidge, vari han gör gällande, att den behandling, som kommer frågan om de allierades skulder till del, hotar civilisationens framtid. C. yttrade i sitt brev bl. a.:

"Ni kräva betalning av en skuld, som icke är kommersiell utan en krigsskuld, ehuru ni veta, att vår kassa är tom. Ni begär, att vi skola skriva växlar på framtiden. Den avsedda uppgörelsen åsyftar endast fiktiva betalningsterminer, som skulle medföra ett lån med vår jord som säkerhet, liksom i Turkiet. Detta gå vi aldrig in på. Frankrike är icke till salu, ens för sina vänner. Vårt blod och våra pengar ha strömmat ur alla porer. Läs listan på våra döda och jämför, om ni vill. Är den icke så god som ett bankkonto? U. S. A. har slutit separatfred med Tyskland liksom Ryssland gjorde i Brest Litovsk utan hänsyn till sina allierade."

Till svar å Clemenceaus brev har presidenten Coolidge uttalat att Washingtonregeringen ämnar beträffande alla frågor upprätthålla kontakten med franska folket genom de vederbörligen utsedda representanterna. Förhandlingarna rörande den franska krigsskulden äro, säger presidenten, slutförda, den amerikanska skuldfonderingskommissonen har icke längre någon befogenhet i denna fråga, så snart den slutfört skuldförhandlingarna och översänt den träffade uppgörelsen till kongressen i och för ratifikation.

"Oncle Shylock" presenterar John Bull en ny räkning.

De engelska statsmännens och politikernas nyligen offentligt framförda klagomål över U. S. A:s hårdhet som fordringsägare har haft den verkan, att denne icke längre är tillfreds med 38 milj. pund årligen i 62 år, som tillkomme enligt krigsskuldöverenskommelsen. "Oncle Shylock" ämnar nu enligt vad upplyses sända en delegation till England med en räkning på den skada som amerikansk handel påstås ha lidit under kriget på grund av den brittiska blockaden. Räkningen är på den nätta summan av 920 milj. pund eller nästan lika mycket som krigsskulden. Brittiska regeringen intar emellertid principiellt den ståndpunkten, att förutsättningen för krigsskuldöverenskommelsens ingående var, att den skulle täcka alla Amerikas svävande fordringar på Storbrittannien. Förhandlingarna om den nya skulden börja i slutet av augusti månad.

Stalin — det nya Rysslands starke man?

De senaste tilldragelserna i Moskva tyda på, att Stalin beslutit att bli en envåldshärskare. Kujbysjev, som utnämnts till chef för sovjetuninens folkhushållningsråd, vilket kontrollerar hela statsindustrien, skall vara hans trogne och lydige. Menjinski, nuvarande chefen för statspolitiska förvaltningen, lär även så vara honom underdånig. Stalin vill i motsats till Lenin icke ge sig skenet av att vilja dela makten med partiets centrala kommitté. Trotski är tvungen att kryssa mellan Scylla o. Karybdis, ty om han anslöte sig till Stalin, skulle denne göra ett snabbt slut på hans karriär, då annars fara vore vid handen, att Stalin finge dela makten med Trotski.

Stalins hitintills visade förmåga att komma till rätta med den genom sina betydelsefulla försänkningar heltvisst mycket allvarliga Sinovjevska oppositionen tyder på att han är en man av det starkare slaget. Man har skäl för det antagandet, att han står på annan moralisk nivå än de hittillsvarande styresmännen i Sovjet-Ryssland. Den frågan uppställer sig då, vad han i den maktställning som diktator, som han synes vara i färd med att skapa åt sig, kan bära i skölden. Skall han månne fortsätta den på världens revolutionering inställda sovjetpolitiken i Alljudas tjänst eller inrikta sig på det ryska rikets återupprättande? Hans hänsynslösa inskridande mot de förut allsmäktigt regerande judiska elementen inom sovjetledningen tyder knappast på någon större lust att gå den judiska makten tillhanda. Säkert är, att svåra brottningar ännu återstå inom sovjetmakten.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.

Växel med ankn. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.

A textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. tryckeri, 1926.

Fascismen i segerrik frammarsch i Tyskland.

Några bilder från det tyska "nationalsocialistiska arbetarpartiets" partidag i Weimar den 3—4 juli.

Adolf Hitler: "De måste lära sig att akta varandra, hjärnans och handens arbetare. Ingen av de bägge skulle kunna bestå utan den andre. Ur dem måste en ny människa uppstå: det kommande rikets människa".

Efter den misslyckade "Hitlerkuppen" i München i november 1923 har det i den svenska pressen varit tämligen tyst kring den fascistiska rörelsen i Tyskland (endast då och då en förlöjligande notis i Dagens Nyheter om "Hitlers gossar"), så att de oinvigda lätt kunnat få den uppfattningen att rörelsen avsomnat eller tynat bort till ett nära nog intet. Så förhåller det sig dock förvisso ej. "Nationalsocialismen", det namn, varunder fascismen kämpar sig fram i Tyskland, har tvärtom, sedan dess första mera synliga framträdande 1923, utvecklat sig till ett omfång och en styrka, många gånger större än vid den nämnda tidpunkten, då den befann sig i vardandets stadium och huvudsakligen var lokaliserad till Bajern. I dag breder den ut sig över hela Tyskland och torde av allt att döma inom en icke alltför avlägsen framtid vara rustad för en aktiv, positiv insats för Tysklands nationella återupprättelse.

Från marschen genom Weimars huvudgator: Adolf Hitler hälsar de förbipasserande standaren.

"Brunskjortor" i tiotusental samlade på stora torget i Weimar, mottagande budskap från kongressledningen.

Vidstående illustrationer, som härröra från "nationalsocialisternas" den 3—4 juli i år hållna partidag i Weimar, tala också i denna riktning. Partidagen rönte en enorm anslutning från alla delar av Tyskland, som gav nog så tydliga vittnesbörd om de stora erövringar den fascistiska rörelsen under de senaste åren vunnit inom riket, vilket dock ej hindrat den judiska pressen i Tyskland med "Berliner Tageblatt" o. "Münchner Post" i teten att i sina notisreferat däröver skriva: "Nationalsocialisternas partidag ägde rum under ytterst svagt deltagande".

Vid partidagen i Weimar höllos fredagen den 3 juli en del enskilda och allmänna möten, varpå den stora delegeradekongressen ägde rum under söndagen, den 4 juni i Nationalteatern där scenpartiet var prytt med ett halvt tusental fanor o. standar. Efter kongressens avslutande skedde den stora uppmarschen på torget, där en del budskap lämnades deltagarna. Under marschen genom Weimars huvudgator, som företogs i täta kolonner och tog en tid av en och en halvtimme, medverkade ett 20-tal musikkårer.

En avdelning fascister, förande ett standar med inskriptionen "Död åt marxismen", passera ledningen.

Stämningen vid "partidagen" skildras såsom utomordentligt stark och förhoppningsfull.

Den tyska nationalsocialistiska rörelsen, i början ofta benämnd Hitlerrörelsen efter sin grundare Adolf Hitler, "Bajerns Mussolini", framträdde först i Bajern, därifrån den nu tyckes på god väg att växa ut till en riksrörelse omslutande Tyskland i dess helhet. Den tanke, som ligger till grund för "nationalsocialismen", är densamma, som lett Mussolini i hans fosterländska strävanden för Italiens nationella pånyttfödelse, fastän de yttre formerna för rörelserna kommit att gestalta sig något olika, detta väl åtminstone delvis beroende på rådande olikartade förhållanden i de bägge länderna. Den tyska fascismens ledare, Adolf Hitler, var i likhet med Mussolini från början arbetare, i sin verksamhet bosatt i Wien. Han deltog såsom menig man i världskriget. Efter kriget organiserade han den antisemitiskt inriktade nationalsocialismen och arbetade för en hela Tyskland omfattande "nationalsocialistisk" rörelse, vars uppgift skulle vara att störta den av judarna ledda riksregeringen och införa nationell diktatur. I november 1923 företogo nationalsocialisterna såsom ovan omnämnt sitt kuppförsök, vilket dock misslyckades genom regeringspresidenten von Kahrs "förräderi" i det avgörande ögonblicket. v. Kahr, som arbetade för åstadkommandet av en tysk federation i Bissmarcks anda och värjde den bajerska självständighetspolitiken gentemot Berlin, skall dock icke hava varit direkt fiende till Hitlers och Ludendorffs plan, men lär i sista stund efter påtryckningar från "Den heliga stolen" i Rom hava förmåtts att taga avstånd från densamma.

Den judiska offerkulten.

Forts. fr. sid. 1.

hade de judiska prästernas uppgift mera likhet med slaktardrängens arbete, än med andliga tillbedjares tjänst inför ett heligt gudomsväsende.

De vid offertjänsten förekommande benämningarna av offren voro av många slag och vi kunna urskilja minst ett dussintal, såsom: bränn-, spis-, elds-, minnes-, tack-, synd, skuld-, lovlöftes-, frivilje- och invigningsoffer etc.

Såsom vi härav se funnos gott om anledningar till massdödande av djur och voro dessa offertjänster sannerligen icke ägnade att stämma människohjärtat till ömsinthet, medlidande och barmhärtighet (vilka egenskaper man också har synnerligen svårt att finna hos judarna), ty är slaktning i o. för sig ett arbete, som förutsätter en hög grad av känslolöshet, så måste detta meningslösa massdödande ha varit vedervärdigt, i synnerhet med tanke på judarnas ä ni dag, även i vårt land praktiserade slaktmetod, den s. k. "schäktningen", vilken av vår tids yrkesslaktare betecknas som det mest avskyvärda djurplågeri.

I 3 Mos. återfinnas de mycket noggranna föreskrifterna rörande det sätt på vilket detta sölande i blod och detta frossande i gödda kalvars, lamms och oxars kött skulle försiggå för att vara behagligt inför Jahve. Anmärkningsvärt och i hög grad karaktäristiskt för judisk gudsgemenskap är emellertid, att Jahve vid dessa offerfester fick nöja sig med avfallet efter slaktningen, nämligen: inälvor, fötter, svans och fett, vilket skulle brännas, för att ångorna därav skulle uppstiga "till en välbehaglig lukt" åt Jahve. 3 Mos. 1:9—13, 3:8—17. Under det prästerna själva tillägnade sig köttstyckena, ansågs avfallet vara gott nog åt Jahve, honom till en välbehaglig lukt. Det är härvid att märka, att enligt 3 Mos. 3:17, betraktades även fettet såsom orent.

Hur man än vill bedöma eller värdesätta en sådan gudstjänst, så kan man dock under alla omständigheter i densamma ej finna något spår av en andlig, långt mindre helig gudsgemenskap, vilket man dock skulle ha rättighet förutsätta hos ett folk, som vill kallas "heligt" och "utvalt".

Var det uppenbart hån, fräck egoism eller naiv enfald, (kanske alla tillsammans) som framkonstruerade denna religionsform med ett sådant gudstjänstfirande? Sedd från det oförvillade förnuftets synpunkt, ligger i en sådan gudsdyrkan absolut ingen handling som kan betecknas såsom dyrkan eller tillbedjan av ett heligt andeväsende.

För övrigt synes författaren till 5 Mos. 32:17 slutligen ha kommit till samma omdöme, då han säger: "De offrade åt onda andar, som inga gudar äro."

Vilken himmelsvid skillnad ligger dock mellan det judiska slakthusmässiga ceremonielet och den kristna gudstjänsten, där vi i "anda och sanning" få träda i förbindelse med en helig Gud, som är alla människors kärleksrike, himmelske Fader, som har lust till barmhärtighet och icke till offer, Mat. 9:13.

Ny president för sovjets högsta råd för näringslivet.

Vicepresidenten i folkkommissariernas råd Kujbytsjev har enligt meddelande från Moskva utnämnts till president för högsta rådet för näringslivet och samtidigt befriats från befattningen som inspektionskommissarie för bönder och arbetare.

"Den nya aristokratien" i Ryssland.

(Forts. fr. sid. 1.)

hället i klasser och förnekade rätten att hava privategendom. Så fort de upprättat sin makt och lagt Ryssland under sitt ok, konstituerade bolsjevikerna "arbetare och bonderegeringen"; denna styrelse är till formen den lumpnaste, uslaste despotism, totalt utan varje spår av frihet, reducerande individen till den absoluta politikens slav. Borgarklassen och de så fåtaliga intellektuella klasserna i Ryssland hava mer eller mindre tillintetgjorts under nivelleringens förevändning; i de gamla s. k. privilegierade klassernas ställe höjer sig en ny aristokrati, som alltjämt arbetar på att konsolidera sin ställning, för att kunna tillförsäkra sina efterkommande de förvärvade privilegierna. Denna aristokrati utgöres av Ryska kommunistiska Partiet (P. C. R.), den verkliga komunisteliten. Politiska Byråns medlemmar hava alltså skaffat sig ett troget livgarde på 650,000 man förutom de 100,000 ungkommunisterna, vilka jämte Röda armén användas för att exploatera Rysslands 132,000,000 invånare. Sedan komunisterna "avskaffat privategendomen" hava de koncentrerat i sina händer högst betydande förmögenheter, och cheferna hava blivit fabulöst rika. Bronstein-Trotsky, Kamenev-Rosenfeld, Nachamkes-Steklov, Joffe, Sobelsohn-Radek, Tobelsohn-Krassnostchekov, Peters, Latzis, Unschlicht-Jurowsky (alla judar), Krassin (gift med en judinna), Rakovsky, Krestinsky, m. fl. måste räknas bland Gamla Världens rikaste män. De äga faktiskt Sovjet-Rysslands industri- och handels "truster", äro ägare av stora jordegendomar, de äga värdeföremål i stort antal, smycken, dyrbara stenar, konstföremå, tavlor, vilka äro värda oerhörda summor. — Detta slags "nationalisering" är mera känd bland juristerna under namnet röveri eller stöld. De miljoner människor, som utgöra Rysslands befolkning, hava på det ena eller andra sättet berövats sin egendom. På samma sätt gynnar Sovjetmakten kommunisternas hopande av rikedomar. En rörande uppmärksamhet ägnar "Sovnarkom" (folkkommissariernas råd) åt Statspolisens (G. P. U:s) agenter och de specialtrupper, som bilda denna inkvisitionsdomstols garde av "prettorer" — "voiska G. P. U.". G. P. U. innefattar bl. a. även en ekonomiavdelning och ett förvaltande organ för dess ägande företag. Dessa institutioner sörja för medlemmarnas (tjekisterna kallades de tidigare) förmögenhet. Deras kapital tillväxer särskilt vad "exproprierade" jordegendomar och plundrade förmögenheter beträffar; de rekvirerade "värdeföremålen" vid undersökningarna finna däri också sin plats. G. P. U:s ekonomiavdelning sköter distributionen av vivre, beklädnader, utbetalandet av löner och anskaffar även råmateriel åt G. P. U:s olika företag. Denna avdelning disponerar kooperativa företag, nederlag, verkstäder o. butiker. G. P. U.-Företagens förvaltningsorgan är skyldigt bidraga till förbättrandet av tjekisternas tillvaro på allt sätt. De under husundersökningarna utförda stölderna, utpressningarna, "beslagtagandet" av stora mängder vin, fabrikationen av falska sedlar, smugglingen av diverse varor lämna medel härtill. G. P. U. är för närvarande delägare i vissa handelstruster i Sovjetryssland och i utländska företag, ägare av biografföretag, butiker restauranter, spelhus, teatrar etc. Ett kinematografiskt företag, som G. P. U. äger i Berlin har under någon tid letts av M:me Andréeva, gift med författaren Pechlov, mer känd under sitt litterära namn, Maxim Gorki.

Det är således onödigt, att kalla bolsjevikernas förehavanden vid annat än dess rätta namn — röveri, stöld och mord, utan att använda de politiska och sociologiska lexikonens oegentligt förädlade termer.

Annonsera i
NATIONEN
ANNONSÖRER!

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 13 Aug. 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243.
Fri biltransport.

Bilismen — och några ord om fascismens program.

(Forts. fr. sid. 1.)

medverkar vid produktionen o. ökar vårt lands tekniska effektivitet genom att upprätthålla snabba och billiga förbindelser mellan den ena orten och den andra, det ena ekonomiska organet och det andra. Lastbilarna prestera alltså nyttig körning, likaså omnibussarna. Men dock icke uteslutande. Ty hur många lastbilar gå ej i lyxtrafik, d. v. s. i den bemärkelsen att de antingen bidraga till att öka konsumtionen (och lättillgängligheten) av lyxartiklar eller också skärpa allmänhetens fordringar på snabbhet, tjänstvillighet och bekvämlighet i fråga om varudistributionen i rent av absurd grad? Sålunda får man se 1- och 2-tonsvagnar köra från ena ändan av staden till den andra lastade bara med en rulle koppartråd t. ex. Kunden fordrar det. Han är numera van att bli uppassad — och allt är brådskande nu för tiden. Det finns lastbil tillgänglig och då skall den naturligtvis användas. Ställer man sig vid Norrbro blir man förvånad över hur många lastvagnar passera tomma eller endast lastade med småsaker. Detta är lyxkörning. På samma sätt med en stor del av persontrafiken. Ungdomen på landet åker in till stan då arbetet är slut för dagen. Det finns ju buss! Och i stan kan man ha roligt. Men där har man så roligt, att pengarna gå all världens väg. De bekväma fortskaffningsmedlen uppmuntra alltså till slöseri, nöjesliv och onödiga penningeutlägg. En stor del av drosktrafiken kan likaledes karaktäriseras som lyxkörning. Man gör sig ingen brådska — man kan ju ta bil. Man frestas att låta bekvämligheten och vräkigheten bestämma över kassan — tills den är slut; då får man försaka det nödvändigaste. Utflykter i bil på söndagarna etc. Dessa och tusen andra exempel ur vardagslivet visa, att ofta anlitas våra automobiler — inte därför att vi inte skulle kunna reda oss utan dem, utan därför att de finnas till helt enkelt. Procenttalet lyxkörningar är sålunda betydligt, större än vad vilken statistik som helst skenbart bevisar. Att en vara har åtgång och **betraktas** som oumbärlig, bevisar inte att den är det, åtminstone inte alltid.

Privatbilen är i många, för att inte säga de flesta fall en ren leksak. En lantbrukarson köper en Chevrolet å avbetalning och ämnar köra i trafik. Men konkurrensen är stor och han får inte många körningar, Men han roar sig storartat och de små inkomsterna på bilen och mer till går till nöjeskörning. Man kanske till slut låter förleda sig att inteckna gården, eller sälja en ko, eller man underlåter köpa en traktor, viket vore ekonomiskt fördelaktigt. I allmänhet kan man säga, att nutidens materiela överkultur skapar ett osunt intresse för att posera (filmsjukan) men dödar kärleken till arbetet för egen framgång och fosterlandets välgång.

Läkare, ingenjörer, inspektörer, agenter m. fl. äro dock fritagna från dessa beskyllningar, invänder ni. Ja delvis, men inte helt. Erfarenheten visar att bilen, ofta mer än arbetsuppgiften och ekonomien borde tillåta, lockar till nöjesåkning och överdådigt levnadssätt. Och beträffande agenter och handelsresande kunna vi fastslå, att i en del fall automobilen som deras redskap i affären rent av skadar (den svenska allmänheten nota bene): provryttaren i kruschensalt och lungsotsmedel når en större publik, gör glänsande affärer och skojar av det svenska folket dess hårt förvärvade slantar — med autons hjälp. Detta är lyxkörning, för att inte säga landsskadlig körning. Och den borde inte toleleras. Det vimlar för närvarande av bilande försäljare, som prångla ut allt möjligt (mer eller mindre) skräp, lyxartiklar, "patent", salvor, mixturer — massor av importartiklar, som ruinera vårt land och fördärva vårt folk. Automobilen är som vi se inte enbart en triumf — den är ett framsteg i hastighet visserligen, men inte i välstånd, samhällelig effektivitet och kultur. Vi måste se till att den användes rätt.

Innan vi gå att dryfta frågan om hur detta skall ske, bör det framhållas, att vi inte få låta hindra oss av några som helst "absoluta" principer — ty sådana finnas ej. Vi få inte av reflektionslös beundran för en viss teori, ett visst vedertaget system låta kringskära vår handlingsfrihet. Om en åtgärd bevisligen kommer att få nyttiga verkningar, skall den vidtagas, om den så strede mot frihandelns eller den okontrollerade näringsfrihetens heliga princip hundra gånger. Vi äro inga Manchesterliberaler. Vi dyrka icke anarkien utan den målmedvetna disciplinen. Om alltså bilismens konsekvenser inte äro i allo nyttiga för landet, skola vi hänsynslöst undertrycka de skadliga sidorna — men uppmuntra de välgörande med den goda viljans makt, som förmår allt.

Den absoluta näringsfrihetens princip sparka vi på dörren — den får endast gälla **de nyttiga, fosterländskt uppbyggande** näringarna. Dessa skola ha full frihet — de andra skola regleras. Staten — men en annan, visare och kraftfullare "stat" än den nuvarande — skall kontrollera och övervaka, att den ekonomiska utvecklingen sker på sunda banor. Folket skall inte ha full frihet att störta sig självt och landet i fördärvet. Amerikanism och judendom skall inte få obegränsade tillfällen att inympa sitt andliga och materiella gift i vår sunda folkstam. Men den effektivaste statliga kontrollen sker inte med förbud och licenser utan medelst skatter och tullar. Följande åtgärder föreslås, emedan de bli de enklaste att genomföra och de säkraste till sina verkningar.

1) Tullarna på alla utländska automobilmärken och tillbehör (utom olja och bensin) höjas. På sport- och lyxvagnar t. ex. med 200 proc., på övriga personvagnar (utom bussar) 100 proc., på bussar och lastautomobiler med 50 proc. (Detta endast förslagsvis).

2) Den årliga bilskatten höjes

a) för lastvagnar i tjänst hos verkligt samhällsnyttiga företag endast obetydligt, eller icke alls;

b) för lastvagnar tillhörande företag som producera eller handla med lyxartiklar och njutningsmedel med 100—200 proc.;

c) för personvagnar i busstrafik 50 proc.;

d) för personvagnar i drosktrafik 100 proc.;

e) för personvagnar i privat ägo med 100—200 proc. (undantag göres dock för läkare m. fl.)

Verkningarna av detta beskattningssystem äro uppenbara. Kostnaderna för inköp, drift och underhåll av automobil bli större i proportion till hur pass överflödig den är nationalekonomiskt sett. Motorfordon som verkligen öka landets tekniska effektivitet böra således beskattas minst (eller inte alls) — de däremot som endast uppmuntra till vräkighet, abnorma fordringar på snabbhet, bekvämlighet och lättillgänglighet böra beskattas i så hög grad att missbruk (lyxkörning) blir av minsta möjliga omfattning. För att uppnå dessa verkningar måste kanhända än radikalare höjningar (resp. sänkningar) av tullar och skatten företagas; men detta blir en fråga som erfarenheten får avgöra. Jag har endast velat skizzera själva grundprincipen.

Men hur skall man avgöra vilka näringsgrenar äro nationellt värdefulla och följaktligen böra uppmuntras och åtnjuta bilskattelindring? Det kan avgöras en gång för alla. Endast de företag böra uppmuntras, som producera och fördela varor, redskap och maskiner, som verkligen tillfredsställa det svenska folkets vitala behov. Det är inte svårt att dra en gräns mellan dessa företag och dem, som tillverka skräp; givetvis kommer gränsen att förefalla mången godtycklig och bra ungefärlig — det gör ingenting bara den gör nytta. Det gäller emellertid att se till, att gränsen inte drages för snävt, eller att köp av automobil inte helt omöjliggöres för någon, som vill betala och som anser att det lönar sig att betala även de avsevärt högre skatterna. Alltså **inga förbud** utan endast **kontroll**. Kontroll medelst smidiga skattelagar, som reglera det ekonomiska samhällslivets utveckling och garantera en förnuftig jämvikt mellan de olika behoven och näringsgrenarna. Följden av ovan angivna och andra liknande åtgärder kommer givetvis att bli prisstegring på vissa varor, på dem jag kallar de mindre nödvändiga — eller lyxartiklar och njutningsmedel. Nå, än sedan? Det är just denna prisstegring vi åsyfta. Den är nödvändig för att minska lyxkonsumtionen och -importen, öka sparsamheten och fliten och förhindra ekonomisk utarmning och därmed följande elände. Vi se alltså att bilismens problem inte kan isoleras från de stora nationella problemen. Den ekonomiska situationen kräver radikala åtgärder. Vi måste frigöra oss från storfinansens välde, som inte strävar för något annat mål än att med alla medel höja massornas konsumtionslust och begär efter varor. Sverige är för denna makthungrande liga helt enkelt en **marknad**, som skall bearbetas så att den förmår uppsuga allt större mängder varor och lämna allt större yinster åt herrarna vid Wall Street, som föresatt sig att exploatera och utsuga hela världen. Men det skall bli slut på denna exloatering av svensk jord och svenskt blod. När **fascismen** segrat är Sverige fritt — då äro vi herrar att själva bestämma över produktionskrafternas och konsumtionsförmågans användning och gestaltning. Då skall det bli en ände på detta slaviska kopierande av allt utländskt. Då skall Sverige självt bestämma sitt mål — och inrikta alla sina krafter, sina metoder, vanor, seder och ideal på uppnåendet av detta mål. Då har Sverige blivit en fri, målmedveten, mäktig **personlighet** bland nationerna, som med sin starka, självständiga viljas makt tilltvingar sig respekt — i stället för att som nu fjanta omkring och tjänstvilligt stämma in i humbugskören med gamla ruttna ideal och utnötta fraser. Det målmedvetna reglerandet av automobilimporten och användningen är **ett** steg mot detta stora, ädla mål.

Men vem skall åvägabringa att det steget tages ut? Parlamentarikerna och de numera allmänt avskydda yrkessocialisterna och klasskampsredaktörerna sakna all kompetens. Dessa herrar äro på sin höjd kapabla att prata igenom en rösträtts-"reform". Men reglera det ekonomiska livet och uppfostra folket till uppoffring för det gemensamma bästa — därtill fordras ett statsmannageni! En stark, målmedveten fascistregering — en järnhård vilja, en svensk Mussolini — se där i få ord vad vårt land längtar efter.

I Italien har Mussolini vidtagit liknande åtgärder för att hjälpa upp valutan och lära folket sparsamhet. De senaste underrättelserna tala om förbud mot lyximport, mot öppnandet av nya konditorier och kafeer och mot slöseri med papper vid nyhetsspridning m. m. Samma åtgärder tarvas i vårt land. Vi ha visserligen en säker valuta, men vi dras med en oerhörd statsskuld, det råder brist på kapital — och följaktligen också på företagsamhet — och följaktligen är arbetslösheten stor och oövervinnelig, så länge ingenting göres för att stävja det vansinniga slöseriet. Vårt land är fattigt, skall så bli — till dess vi sätta manken till och för alltid göra oss fria från fattigdomens orsaker — från slaveriet under den internationella storfinansens varu-överkultur, som ser civilisationens ändamål i att sprida begärligheter bland de primitiva massorna och håva in så mycket guld som möjligt, om så **människan** skulle gå under på kupen. Det skall bli ett slut på detta.

Leve det uppvaknande Sverige!

En som kommer att dra svartskjortan på.

Kem. Tekn. Fabr. Globens näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas v blodfattiga och svaga personer. Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st. fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

ELEKTRISKA
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrannt genom
Östermalms Elektr. Affär
15A. NY BROGAT tel. Ö. 5280.

Nyckeln till hälsa
är att rensa magen och tarmarna från osunda rester, utdriva urinsyra från kroppen samt uppfriska blodet, därmed avlägsna själva orsaken till illamående och sjukdomar.
En huskur Frukt-Salt-Samarin är härtill synnerligen välgörande.
Magsyra och Huvudvärk försvinna. Värk i kroppen, Reumatism och Nervsmärtor skingras. Hälsa, krafter och Välmående återvinnas.
Frukt-Salt-Samarin verkar välgörande på hela organismen och omedelbart uppfriskande. Pris pr burk kr. 2.50. Erhålles pr postförskott från Cederroths Tekniska Fabrik, Sthlm. (Säljes å Apotek, Drog-, Kemikalie- & Färghandel m. fl.)

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

DAMFRISERING
Shingle
Smålandsg. 20, 2 tr, hiss.
Telefon Norr 2564.

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

OSCAR JANSSON
Låstmakaregatan 11,
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Ni behöver en god klocka.
1/2 storlek. 50 mm. diameter.

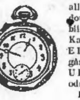

Det nyinkomna lagret av "KAVALJERSURET" (lagligen skyddat), äkta SCHWEIZERUR, ankarur, fyller alla rimliga anspråk. Av s. k. guldbrons (samma metall allt igenom). INGEN tunn YTTRE beläggning (s. k. gulddoublé), som fort nöts av och gör att uret mörknar och blir fult. ÄNDRAR ALDRIG FÄRG. Alltid lika vackert. Kan till utseendet ej skiljas från ett äkta guldur. HÖG-ELEGANT. Modern fason. Hållbart och noggrann gång. Varje "KAVALJERSUR" eftersett och reglerat av URMAKARE före avsändandet. Levereras i elegant etui av sämskskinn.
Pris ENDAST Kr. 12:35 + porto, (2 ur portofritt) mot postförskott. Full ombytesrätt eller pengarna åter.
HUNDRATALS BELÅTNA KÖPARE.
Beställ i dag och det ÄKTA "KAVALJERSURET" erhålles genast från Generalagenterna A.-B. INDUSTRI & HEMSLÖJD, Avd. 8, Jakobsgatan 25, STOCHOLM.

Passa på och rekvirera!
FÖLJANDE ARBETEN som tryckts i små upplagor och icke säljas i allmänna bokhandeln kunna — så långt resp. upplagor räcka — rekvireras från EXP. AV FALU-KURIREN, FALUN, antingen mot insändande av beloppet eller mot postförskott, enl. i nedan angivna pris:
1. ABR. HÜLPHERS DAGBOK ÖVER EN RESA GENOM DALARNE ÅR 1757. Ny upplaga (med porträtt och biografi av Abr. Hülphers) Falun 1921. Pris 10 kr.
2. GAMMALT OCH NYTT FRÅN DALARNE. Sammanfört ur Falu-Kuriren årg. 1921 och 1922. (Tryckt i 100 numrerade ex.). Pris 7:50.
3. D:o, d:o. Ur årg. 1923 och 1924. (Tryckt i 150 numr. ex.). Pris 5 kronor.
4. VIKA, HOSJÖ OCH KORSNÄS. Sockenbeskrivning av Helmer Stuge. Falun 1924. Pris 1 kr.

Prenumerera på
National-Socialisten
Ansvarig utgivare: Birger Furugård. Skriftledare: Birger Furugård och D:r Gunnar Furugård
Prenumerationsavgift: pr år kr. 4:—, halvår kr. 2:50, för årets sista kvartal kr. 1:—.
Prenumeration sker helst å postanstalt eller hos National-Socialistens skriftledning. Adr.: Molkom.

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!
Föreningens uppgift är:
att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;
att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingen på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.
Årsavgift 3 kronor.
Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 21712 eller Norr 5899.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Handarbetsaffären
(Inneh. OLGA LUNDIN)
Västmannagat. 41. Tel. V. 10460.
REKOMMENDERAS.
Utför broderi, hålsöm, märkning, m. m. för hand och maskin. Färdigsydda, uppritade arbeten i stor sortering.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Läs boken
På Ökenstig.
Av Th. Stalheim.
Boken stöder sig på de mest vederhäftiga källor och klarlägger germanismens förhållande till senare tiders kristendom.
Omdömena om denna bok ha varit genomgående goda. "En monumental bok, en stege för svenska folket". — "Ett ord i sinom tid; boken förtjänar läsas av gammal och ung". — "En intressant bok; skildringen är fängslande". — "En rekapitulation ända från hedenhös; boken kan sålunda väl tjänstgöra som lärobok". — "Väckande och värdefulla uppslag, frisk och sund andlighet; boken förtjänar den vidsträcktaste spridning". — "Få böcker ha givit, vad denna bok gav". Se där några omdömen i första allmänhet.
I "Lunds Dagblad" skrives: "På Ökenstig" är ett ytterligare bevis, dokumenterande förf:s nobla, koncisa och därtill betagande stil, hans rikedom på uppslag och idéer samt hans starka konstruktiva förmåga. Man läser den med stigande intresse".
Boken är försedd med åtskilliga förklarande illustrationer samt presenterar sig i enkel men tilltalande utstyrsel. Dess pris är satt ytterst billigt, blott kr. 4:. Fås från förf:s eget förlag, adress Uddevalla.

LÄS — SPRID
Socialisering
genom
Kooperation
av
TYCHO WRETMAN.
Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.
Pris kr. 2.—.
Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.
Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

Läs annonserna i Eder tidning!
Gynna annonsörerna!

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 33. Fredagen den 20 Aug. 1926. Årg. 2.

Förskingringarna av statsmedel i Spritmonopolet.

En inlaga till Kungl. Maj:t från Föreningen Mot Monopol med begäran om åtals anställande mot Vin- och Spritcentralens styrelse.

Från Föreningen Mot Monopol har ingivits nedanstående till Konungen ställda skrivelse:

Föreningen Mot Monopol får härmed i underdånighet till Eders Kunglig Maj:t göra följande hemställan.

Det här i riket faktiskt befintliga spritmonopolet vilar enligt vårt förmenande på olaglig grund, ity att Regeringsformens § 60 uttryckligen förbjuder inrättandet av monopolier. I detta sammanhang vilja vi emellertid icke framställa yrkande på respektive koncessioners annullerande, utan inskränka oss till att fästa Eders Kungl. Maj:ts uppmärksamhet på vissa förhållanden inom här ifrågavarande spritmonopol, som äro av den art, att de tarva ett ingripande från regeringsmaktens sida. Själva det centrala i det ekonomiska avtal, som föreligger mellan å ena sidan statsmakterna och å den andra den juridiska person, som Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen utgör, är att vinstöverskottet skall tillfalla staten. Denna bestämmelse har dock icke följts, utan hava vinstmedel, som skolat gå till staten, olagligen använts för andra ändamål.

Det är särskilt tvenne omständigheter, varå vi här vilja i underdånighet fästa Eders Kungl. Maj:ts uppmärksamhet.

För det första torde det vara uppenbart, att styrelsen för Vin- och Spritcentralen icke har laglig rätt att disponera över företagets penningmedel i annan mån än som är erforderligt för driftens upprätthållande. Emot denna grundsats har emellertid nämnda styrelse vid olika tillfällen förbrutit sig o. skänkt bort penningar, exempelvis 50,000 kr. till Socialpolitiska Institutet, vilka medel avtalsenligt skolat inlevereras till statskassan och som av styrelsen för Vin- och Spritcentralen endast handhafts såsom anförtrott gods. Föreningen Mot Monopol får därför i underdånighet hemställa, att Eders Kungl. Maj:t täcktes d e l s låta verkställa undersökning om, i vilken utsträckning dylika gåvor av statsmedel inom Vin- och Spritcentralen utdelats d e l s o c k anbefalla åklagaremyndigheterna att inför vederbörlig domstol anställa rättsligt åtal mot de styrelseledamöter, som äro ansvariga för ifrågavarande förskingringar av Statens och Rikets medel, jämte yrkande om återbetalningsskyldighet till Kungl. Maj:t och Kronan.

Den andra fråga, som vi i underdånighet vilja underställa Eders Kungl. Maj:ts prövning, avser Aktiebolaget Vin- o. Spritcentralens affärsrörelse i utlandet. Det är allmänt känt, att bakom Spritmonopolet står ett mycket kapitalstarkt finanssyndikat, bland vars ledamöter också torde få räknas vissa ledande män inom Vin- och Spritcentralen. Detta finanssyndikat har under de senare åren förvärvat äganderätten till vissa vinproducerande firmor i bl. a. Frankrike, exempelvis Tiffon & Co. i Jarnac och är sålunda i tillfälle att sälja sina produkter till Sverige till priser, som konsortiet självt bestämmer. Det betänkliga i den sålunda uppkomna situationen är uppenbar.

Vi få därför i underdånighet hemställa, att Eders Kungl. Maj:t täcktes vidtaga åtgärder till förhindrande i framtiden av en dylik, på inkorrekta metoder vilande brandskattning av Sveriges folk.

Stockholm den 19 aug. 1926.

Underdånigst

Föreningen Mot Monopol:

ADOLF ANDERSON,
Föreningens ordf.

STEN LOTHIGIUS.

Det vacklande sovjet-paradiset.

"Arbetarna bedragas medan de kommunistiska ledarna röva åt sig Rysslands sista resurser."

En känd rysk kommunist, Badjan, som nyligen utträtt ur det kommunistiska partiet och f. n. uppehåller sig i Berlin, har i kadettidningen Rulj lämnat en del uppseendeväckande meddelanden rörande anledningen till sitt utträde. Badjan inträdde i partiet 1917 och innehade sedermera flera mycket ansvarsfulla poster, först i armén och sedan i olika folkkommissariat. Han skriver bl. a.:

"Hela min karriär övertygade mig redan 1925, att den ordning, som existerar i Ryssland, är fördärvbringande för hela mänskligheten o. att i hela dess historia inga sådana intriger och stämplingar förekommit, som Rysslands nuvarande ledare göra sig skyldiga till. Aldrig har ett sådant bedrägeri heller förekommit, som det de ryska arbetarna och bönderna äro kringvärvda av.. Det inre partigrälet, som för närvarande pågår om makten, har givit mig den sista stöten. Jag blev alldeles tillintetgjord av tanken på hur mycket blod som flutit i onödan och hur mycket som i framtiden ännu kommer att flyta. Bemantlande sig med folkets namn, sträva Kremls potentater i verkligheten endast efter att behål'a makten, medan kaos i Rysslands ekonomiska liv förvärras för varje dag..

Sovjetledarna ha upprättat en järnhård diktatur över de ryska arbetarna och bönderna. Ingen vanlig partimedlem får ens tänka sig, att denna klick gör något orätt. Allt vad de säga, måste vara något alldeles heligt för partiet. Alla måste som en man verkställa deras vilja, medan ansvaret inför hela mänskligheten faller på hela ryska folket.. Sedan jag varit på landsbygden i tre månader och studerat livet där, har jag dragit den slutsatsen, att tack vare denna order och politiska byråns ränker Ryssland hotas av fullständig undergång. Som ledare för företag, vilka sysselsätta flera hundra arbetare, har jag också kommit till den slutsatsen, att jag inte längre kan fortsätta denna smutsiga mission; att få tiotals instruktioner från partiet med tomma löften, att allt skall bli bättre, men som i själva verket ha till syfte endast att bedraga arbetarna, allt detta

(Forts. å sid. 4.)

Vad bör göras för höjande av Sveriges export?

Ett inlägg i frågan av "Exportör".

Vi införa här ett inlägg från exportörhåll i den viktiga frågan om vad som bör göras för höjande av den svenska exporten. Att spörsmålet om utrikeshandeln är att anse såsom synnerligen aktuellt för alla länder, vårt inbegripet, har i dessa dagar på nytt fastslagits genom ett uttalande, som gjorts av den amerikanske senatsledamoten Borah, vilken förklarat, att de närmaste femtio åren komma att karaktäriseras av det skarpaste ekonomiska kriget i världshistorien. Då det för bedömande av de åtgärder, som för exportmöjligheternas bättre utnyttjande böra vidtagas, är av största vikt, att denna för vårt land så vitala fråga erhåller den mest allsidiga o. sakkunniga belysning, lämna vi med nöje plats för fortsatta inlägg från exportör- och andra sakkunniga håll.

Hr Redaktör!

I samband med den flytande turkiska utställningens besök i Stockholm ägnade Nationen i ett föregående nummer en flyktig granskning åt den verksamhet, som bedrives för att höja den svenska exporten. I anslutning därtill vill jag här närmare ingå på denna viktiga fråga, som just nu är mera aktuell än någonsin, då det gäller för vårt land att stå sig i konkurrensen med andra länder på främmande marknader.

I den nämnda artikeln framhölls, huru de organ, som nu i första rummet tjäna den svenska exporthandeln, nämligen utrikesdepartementets handelsavdelning och Sveriges Allmänna Exportförening, arbeta.

Vad har då varit handelsavdelningens uppgift och arbete? Den har naturligtvis stått i förbindelse med våra konsuler och handelsattachéer och från dem erhållit diverse upplysningar angående förhållanden i olika länder. Statistik och publikationer hava utgivits, innehållande kommersiella upplysningar av stort intresse, men som kanske delvis flera veckor tidigare redan publicerats i de allmänna tidningarna. Detta är just felet med hela den statliga kommersiella informationen, att den icke kan uppnå den smidighet och snabbhet, som fordras under nuvarande tider. En skyndsam behandling är ofta avgörande för att en upplysning skall vara av något värde för exportörer. Emellertid skall antecknas, att våra större exportörer erhålla alla viktiga upplysningar från sina egna förbindelser i importlandet kanske snabbare än handelsavdelningen från vederbörande konsulat.

Skulle det därför ej kunna ifrågasättas, att svenska statsorgan betjänade handeln på ett mera effektivt sätt? I första rummet är det då ofrånkomligt, att kommersiella och ekonomiska ärenden behandlas av kommersiellt och ekonomiskt utbildade personer och icke uteslutande av personer med e n d a s t juridisk examen, vilka sakna blick för värdet av snabb och affärsmässig behandling av förfrågningar m. m.

För att kunna gagna det inhemska näringslivet är det även nödvändigt, att näringslivets män och främst exportörerna känna till, att upplysningar verkligen kunna erhållas från en speciell handelsavdelning och bibringas kännedom om de möjligheter de hava att begagna sig därav. Fråga industriidkare i allmänhet, om de hava sig bekant, vilken hjälp de kunna få av svenska statens organ direkt eller indirekt för att arbeta sig in på en exportmarknad, och de skola helt säkert i många fall stå stumma. De hava sig kanske bekant, att Ex-

(Forts. å sid 3.)

Varutillförsel och prissättning på Gustaf Vasas tid.

Över ämnet "Om varutillförsel och prissättning i äldre tider" återfinnes i tidningen Köpmannen en intressant artikel, varur vi tillåta oss anföra följande:

I äldre tider bestämde statsmakterna priserna på varorna. Ett visst belopp ansågs skäligt och däröver fick sedan ingen vare sig tillverkare eller säljare gå. Ej heller under. I båda fallen stadgades böter för den, som överskred. Härvid spelade naturligen tillförseln och efterfrågan en betydande roll, så att priserna i någon mån fingo rätta sig därefter. Vi skola i vår undersökning härom icke gå längre än till Gustaf Vasas regering, emedan våra handelsförhållanden under bemälta tid kommo i ett helt annat läge än vad som förut varit förhållandet. Konung Gustaf var en ordningsälskande man, som ville ha reda i förvaltningen och framgång åt näringarna.

Framförallt vinnlade sig konungen om att var och en blev vid sitt. Den som en gång valt hantverkarens yrke skulle däri förbliva och den som ordentligt lärt sig att köpslaga tilläts icke att idka hantverk eller något annat, som kunde rubba honom i vad han själv hade om hand eller störa andra i deras förehavanden. Redan strax efter sin tronbestigning, skriver konung Gustaf i brevet angående privilegier för Sigtuna, att för honom blivit "berättat och undervist, att prästedrängar, bönder, bondedrängar och andra lösa karlar bruka och göra olaglig köpslagan emot bemälta bys privilegier både innan bys och utan", detta vid hans ogunst och straff efter lag.

Det dröjde icke heller synnerligen länge förrän konung Gustaf sökte komma ifrån lybeckarnas hårda tryck i fråga om handeln. I stället inledde han underhandlingar med holländarna, så att dessa skulle föra hit varor till försäljning. År 1526 uppmanar han sålunda köpmännen i dåvarande svenska köpstäder att föra varor till de hamnar, dit de holländska köpmännen seglade med sina för att med dem komma i utbyte. Det heter i den anförda skrivelsen, "att i dessa dagar äro kom-

(Forts. å sid. 4.

Den italienska fascismen och arbetarna.

Inom specifikt demokratiska kretsar här hemma vill man i allmänhet söka göra gällande, att den italienska fascismen skulle vara en arbetarefientlig överklassrörelse. Denna lögn torde dock förvisso icke länge kunna upprätthållas. Liksom sanningen beträffande kommunismen så småningom tränger sig fram trots alla officiella, vilseledande framställningar från sovjetledarnas sida, skall den även i fråga om fascismen efterhand komma i dagen. Ett flertal uttalanden av utanför politiken stående svenskar, som varit på besök i Italien, ha redan avlivat en hel del av de grövsta osanningar rörande densamma, som i vårt land utspritts av talare och skribenter i lögnens tjänst. Sålunda påpekade nyligen författaren Hjalmar Bergman, som just hemkommit från en vistelse i Italien, i ett uttalande, att fascismen långt ifrån att utgöra en överklassrörelse vore en folkrörelse i eminentaste mening, till icke mindre än 70 procent bestående av kroppsarbetare. Hr B. yttrade i detta sammanhang bl. a.: "Det intresserade mig att utfråga gemene man, då jag händelsevis stötte på dem: murare, snickare järnvägsmän, lantarbetare, kontorister. Jag fick intryck av att tilltron till il duces ledareförmåga och hans omsorg om landets arbetande befolkning är obegränsad. Följden blir entusiasm och disciplin. Vid fascismens stora genombrott fick rörelsen naturligtvis till skänks en massa överlöpare från diverse håll. Dylika plötsliga omvändelser inom politiken tyda vanligen på starkare sinne för de privata intressena än för det allmänna. Fascistledningen har därför under de sista åren måst utföra ett drygt och grundligt saneringsarbete. Villkoren för att erhålla la tessera, medlemskortet, ha dessutom skärpts."

Det gäller även i vårt land, där fascismens idéer nu hålla på att arbeta sig fram, att vara på vakt mot politikens marodörer.

Mussolini inskrider mot klädeslyxen i Italien.

Mussolini ämnar nu även enligt vad meddelas från Rom ta itu med klädeslyxen i Italien. En kommitté under drottningens presidium och bestående av landets ledande damer har tillsatts för att göra utkast till en nationaldräkt och standardisera de många vitt varierande mod, som för ögonblicket råda i Italien. Avsikten är att för framtiden uteslutande använda italienska materialier inom beklädnadsindustrien.

Judeväldet i Ryssland mot sitt slut.

Brev till NATIONEN.

Moskva i augusti.

Om man i detta nu kastar en blick bakom Kremls kulisser kan man göra högst intressanta iakttagelser. Det första, som faller en i ögonen är, att judarna totalt försvunnit från topparna. Den siste som fick gå var Rosenfeldt-Kamenev. Denne jude, som kostat Ryssland otaliga miljoner och som i förening med sina trosförvanter i Amerika undergrävt möjligheten av spannmålsexport till utlandet, var den, som framprovocerade Dsersjinskis död. Denne blev nämligen i sitt sista tal ytterst upphetsad och kallade Kamenev och dennes svåger Bronstein-Trotski vid alla möjliga namn för deras förräderi mot Ryssland och t. o. m. hotade dem med häktning. Den husundersökning hos Kamenev, som föregick dennes avlägsnande från ämbetet som folkkommissarie för in- och utrikeshandelsärenden, avslöjade en vittgrenad sammansvärjning, i vilken alla kända judiska kommunistledare, såsom Apfelbaum, Bronstein, Radek-Sobelson samt Joffe spelade en framstående roll.

Sammansvärjningens syfte var att störta Stalin och bilda en uteslutande judisk regering, som sedan skulle förena sig med trosförvanterna i utlandet. Det ryska folket skulle leverera medlen och kanonfödan. Man hade redan lyckats omspinna hela landsorten med ett nät av judiska agenter. Till bevisande av riktigheten av detta påstående här några fakta: I Vitjebsk har en Goldman varit verksam o. såsom ordförande i guvernementskommittén inriktat hela dess verksamhet uteslutande till judarnas förmån. Stern, en medlem av folkhushållningsrådet, vilken hjälpt Kamenev i dennes stämplingar mot spannmålsexporten, avsattes likaledes och kommer att åtalas. Chefen för läder-syndikatet, Avstrich, vars namn också hittats på listan under razzian i Rosenfeldts hus och som betecknats såsom nyttig för läderproduktionens undergrävande varigenom tjervonets fall befordrades och regeringen väl-

(Forts. å sid. 4.

Den 20 Aug.

Statsministern och den nationella försvarsviljan.

Statsministern har för en dansk tidning uttalat sin principiella uppfattning rörande möjligheten eller utsikten för en avrustning, vilken är av den märkliga art, om man betänker att den härrör från en man som deltagit i 1925 års beslut om det svenska nationalförsvarets rasering, att den måste innebära en väsentlig förändring i talarens tankevärld. Han yttrade nämligen beträffande avrustningen bl. a.: "Den tiden är ännu icke inne. Det måste givas uttryck åt den nationella försvarsviljan. Likaledes anser jag det vara av stor vikt, att en eventuell angripare vet, att han måste räkna med effektivt motstånd". Dessa grundsatser skola förvisso vinna anslutning från alla dem, vilka ej låtit dupera sig av bluffen kring Nationernas förbund eller av allt det judiska lögntalet om en stundande världsfred. De hava sedan urminnes tider varit avgörande för den svenska nationens försvarspolitik, de hava också förmått att skydda vårt folks frihet o. vårt lands självständighet i kanske högre grad än något annat land i världen. De övergrepp mot individens o. nationens rätt, som hos oss förekommit, ha varit jämförelsevis obetydliga i förhållande till vad här vidlag försiggått inom andra stater. De svenske hava dock alltid låtit sin försvarsvilja komma till uttryck på ett sådant sätt, att de med framgång kunnat slå vakt om de värden och rättigheter, som deras land innesluter. De hava alltid varit beredda att till skydd för sig och de sina gå man ur huse och att kunna uttaga för sitt försvar alla de krafter, som nationen inom sig rymmer. Därför hava de också förmått att avvisa alla de angrepp, som riktats mot deras land, och det är ej många gånger i vår historia, som fienden kunnat sätta sin fot på Sveriges jord.

Det är först med antagandet av 1925 års försvarsordning, som svenska folket berövats rätten att med all tillgänglig styrka gå ut för att möta en eventuell angripare. Genom 1925 års försvarsbeslut skapades en sådan härordning, att vi icke längre äro i stånd att försvara hela vårt lands område. Vi kunna icke längre bjuda ett effektivt motstånd mot dem, som med våld vilja bemäktiga sig svensk jord eller svensk egendom. Mot bakgrunden av detta ofrånkomliga faktum har man givetvis anledning att med tillfredsställelse hälsa statsministerns ovan citerade ord, att den nationella försvarsviljan måste tillfredsställas. Vi utgå nämligen ifrån, att hr Ekman verkligen menat, vad han här uttalat. Hans ord kunna då ej annat än innebära en förkrossande förkastelsedom över nedrustningen samt ett krav på ett vida bättre tillgodoseende av landets trygghet än vad statsmakterna år 1925 ville medgiva. Måhända är det känslan av det tunga ansvar, som främsta platsen vid Konungens rådsbord medför, vilken dikterat uttalandet till den danska tidningen, kanske är det en strävan att inför utlandet befria Sverige från misstanken för bristande försvarsvilja, som föranlett statsministerns framträdande. Men då kräver också ansvarskänslan, att han utan tvekan handlar efter de grundsatser han gett uttryck för. Man har kanske anledning förmoda att hr Ekmans vilja i detta avseende är fullt tillfredsställande, men det återstår att se, om han har kraft o. förmåga att slå ned verkningarna av den försvarsfientliga propaganda, som under en lång följd av år bedrivits av den judiska tidningspressen här i landet under huset Bonniers spira, det gäller om frisinnet har nog självbesinning att utan hänsyn till den ärftliga belastning, som i försvarspolitiskt avseende vidlåder det frisinnade partiet, nu se bort från sina internationalistiska doktriner för att i allvarets ögonblick göra en insats för landets väl. Heltvisst befinner sig regeringen vid en betydelsefull skiljoväg. Den kan för att återvinna de redan i den begynnande upplösningens tecken befintliga marxistiska partiernas bevågenhet sätta in sin kraft på att "lojalt genomföra" nedrustningsbeslutet, men den kan också under hänvisning till de nationella försvarsprinciper, som statsministern framlagt, slå in på en ny väg, fram emot det nationella försvarets återupprättande. Den ställning hr Ekman intager som vår främst ansvarige statsman förpliktar hans ord förpliktar även. Sviker han den sålunda påtagna dubbla plikten, har han också svikit sitt land och förverkat rätten att kallas svensk statsman. Han sjunker då ned till partipolitikern av det enkla måttet, vilken genom demagogiska finter lyckats nå fram till en ställning, som han ej förtjänar och som han ej är skickad att uppbära.

Den svenska fascismens

kamp gäller

för främjandet på olika områden av svensk och kristen kulturutveckling, varvid orygglig skall slås vakt kring alla nationella värden, gammal svensk moral o. svensk rättsuppfattning;

för skapandet av en statsordning som återupprättar statsmaktens auktoritet och restaurerar vårt politiska liv därhän, att regering och riksdag komma att motsvara sitt ändamål i landets och folkets tjänst och korruptionen försvinner ur vårt offentliga liv;

för införandet av ett politiskt representationssystem, grundat på intressen och kvalifikationer och oberoende av de storfinansiella intressena, varigenom de inom statssamhället förefintliga naturliga intressegrupperna av medborgare beredas ett rättvist inflytande å lagstiftningen och de inom nationen tillgängliga högre kvalifikationerna och insikterna i allmänna ting må komma till gagn inom riksledningen och det nu florerande streberväldet försvinna;

för det svenska nationalförsvarets återupprättande samt förhindrande av verkställandet av det på den internationella storfinansens order genomdrivna landsförrädiska nedrustningsbeslutet vid 1925 års riksdag;

för införandet av den principen, att kapitalet skall vara samhällets tjänare istället för som nu hos oss dess tyranniska herre. Detta innebär, att den internationella storfinansen tillbakatränges från dess nu innehavda illegitima maktställning som regerande "hemlig statsmakt" eller "stat i staten" samt att dess nu utövade hemliga skräckvälde brytes;

för införandet av en ny stats- o. kommunalfinansiell politik, som iakttager nödvändig sparsamhet med statens och kommunernas medel och bryter med den nu följda absurda skuldsättningsprincipen, samt för statsskuldens likvidering snarast genom i första hand statsreduktion av i senare tid av enskilda kapitalister genom ohederliga metoder förvärvade förmögenheter;

för åstadkommandet av en lagstiftning, som förhindrar den av den internationella storfinansen genom banker, monopol, truster etc. bedrivna ekonomiska utplundringen av vårt folk och skyddar näringslivet och de enskilda medborgarna däremot;

för de förödande stridernas på arbetsmarknaden avskaffande genom skapandet av en anordning, som ställer arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer under den samhälleliga maktens överhöghet; samt

för införandet av en lagstiftning, som förhindrar den nu i tal o. skrift av främmande element bedrivna lögnpropagandan till förvillande av vårt folks moral och tänkesätt och till det svenska samhällets omstörtning.

Dr Bratt mobiliserar liberala landsortspressen!

Den 11 augusti detta år serverade de liberala landsortstidningarna, såsom Östgöten, Nerikes Allehanda m. fl. under diverse rubriker, såsom "Kannstöperierna om Spritcentralen", "Spritsamtalet om centralen" etc. sina läsare en från början till slut likalydande ledare om den opposition, som kommit till uttryck mot Brattska spritmonopolet och vilken karaktäriseras som rena ovederhäftigheten och humbugen. 'Det skall kantänka vara "folkets röst" som sålunda kommer till tals och låter sin stämma ljuda! Dr Bratt sitter inte för inte inne med de intimaste relationer med den Bonnierska liberalismen för att han inte skulle begagna sig av den chansen för att söka skapa opinion för sig och sitt system bland "de små" ute i landet, vilkas åsikt ju enligt demokratisk uppfattning skall ha en alldeles särskild valör. Att liberala partiets presscentral i Stockholm velat låna sig åt aktionen, är ju direkt blamerande för vederbörande, likaså borde det vara åtskilligt genant för liberalismens värda språkrör ute i landet att en och samma dag som redaktionell ledande artikel publicera en på ordet likalydande betraktelse över spritmonopolet i hr Bratts anda. Det åskådliggör utan tvivel på ett belysande sätt landsortspressens i stor utsträckning roll i vår tid som lokala propagandaagenter för de Bonnierska upplysningscentralerna i huvudstaden samt huru det numera går till att skapa demokratisk opinion bland folket. Formuleringen av cirkulärledaren tyder på, att mannen, som fört pennan, icke är främmande för den part, som här tages i varmt försvar. Skrivsättet har nämligen en mycket stark likhet med själva spritdoktorns, hr Bratts, sätt att hantera stiftet.

I början av cirkulärledaren uttalas, att dr Bratt i sitt svar i Nya Dagligt Allehanda (hans senaste tjänade husorgan) på den kritik, som mött honom, på ett överbevisande sätt tillbakavisat alla framställda anklagelser mot Vin- och spritcentralen. De talare ur högern och bondeförbundet, (man undviker försiktigtvis att tala om de frisinnade opponenterna i syfte att ge den oppositionella aktionen sken av en högeraktion), som vid riksdagen framträtt med yrkande på en extra undersökning av Vin- och spritcentralen, hade visat sig icke alls ha reda på vad de "språkade" om. Nu gällde det emellertid, heter det, "en sak av så speciell natur, att det inte rimligen kan begäras, att folk i allmänhet skall ha någon mera ingående kännedom därom". Men detta ursäktar icke i någon mån dem som gått till attack mot dr Bratt. Dessa hava, menar den optimistiska artikelförfattaren, fullständigt tillintetgjorts genom doktorns svar, o. nu fordras det "ny ammunition, ty den gamla har befunnits vara endast löst krut, som på sin höjd kan användas till fyrverkeripjäser, och helst också nytt folk, ty hrr Lithander och Forsell få nog svårt att vinna någon tillit hädanefter till sina påståenden i ett ämne, som tydligen sätter deras eljest goda förstånd ur funktion." Därefter hänvisas till den på initiativ av finansministern år 1923 verkställda undersökningen, som förmenas hava visat, att allt var som sig bör. "Överallt i Spritcentralen finnas", heter det, "kungavalda representanter i olika funktioner med all den befogenhet, som överhuvud tänkas kan. Det finnes inte ett papper, inte ett protokoll, inte en verifikation inom Spritcentralen, som icke jourhavande direktören, styrelseledamöterna eller revisorerna kunna få fram".

Dr Bratt och hans medagerande i den spritkapitalistiska pressen må gärna leva i den föreställningen, att den ammunition, som använts av oppositionen mot spritmonopolet endast är "löst krut" o. "fyrverkeri pjäser". En icke alltför avlägsen framtid skall förvisso klargöra för dem, att deras föreställning vilar på lösan grund. Talet om att hrr Lithander, Forsell m. fl. icke alls haft reda på vad de "språkat" om, förefaller minst sagt egendomligt i betraktande av utskottsordföranden, högermannen Holmströms tydligen på fullt allvar förebragta argument emot en undersökning, att de nämnda talarna redan hade reda på allt, vadan en undersökning vore obehövlig. Beträffande "de kungavalda representanterna" är det visserligen känt, att dylika icke saknats utan tvärtom funnits i överflöd, kanske i alltför rikligt sådant, så att ansvaret kommit att fördelas i långt större utsträckning än vad med hänsyn till önskvärdheten av en effektiv kontroll varit lämpligt. Att verkställande direktören, styrelseledamöterna och revisorerna hava möjligheter att få fram alla papper, gör givetvis ansvaret för dessa vederbörande så mycket mera tungt. Under debatten i andra kammaren föredrog emellertid herr verkställande direktören att vara borta på middagsbjudning framför att besvara de obekväma frågor, som därunder framställdes. Man frågar sig förövrigt, varför dessa herrar, då de äga kännedom om allt som rör Spritmonopolet, varit och alltjämt äro så ytterst förbehållsamma beträffande alla de mystiska transaktioner, som förekommit inom detsamma? Vad hr Kvarnzelius angår, synes han inom monopolet hava spelat en sådan roll, att man har skäl att ställa sig skeptisk rörande hans lämplighet som ordförande i den kommitté, som år 1923 hade att utreda bolagets affärsställning. Han har ju alltsedan det grundlagsstridiga monopolets tillkomst fungerat som revisor åt dr Bratt och i denna sin egenskap givit dennes transaktioner sitt stöd.

Doktor Bratts senaste försök att mobilisera den "demokratiska" opinionen ute i landet till sitt försvar är förvisso dömt att misslyckas. Det går nu ej fullt lika lätt som tidigare för herrar semiter att "lave" opinion för sig och sina önskningar. Deras tal om att alla mot Spritmonopolet framställda anklagelser på ett fullt tillfredsställande sätt tillbakavisats, håller icke. Det är rent ut sagt en lögn. Svenska folket låter sig icke heller längre avspisa med lögner av detta slag. En mängd av de anklagelser, som framställts, hava faktiskt icke tillfredsställande kunnat tillbakavisas. Här skall blott erinras om de konstaterade direkta förskingringarna av statsmedel i Spritmonopolet genom "gåve"-utdelning till olika enskilda institutioner och företag samt det skandalösa bortslumpandet av stamaktierna i Vin- och spritcentralen till ett privat finanskonsortium för 400,000 kronor trots de bevisligen haft ett matematiskt värde av 30 miljoner kronor och ett praktiskt affärsvärde av omkring 100 miljoner kronor, för att nu icke tala om allt annat, som redan uppenbarats och som är mera än tillräckligt för bedömande av hela det system dr Bratt representerar, såsom transaktionen med de utlånade 700,000 kronor från Stockholms Allmänna Restaurangaktiebolag, de märkliga avskrivningarna å aktier, vederbörandes vinaffärer i Frankrike etc. Allt detta har icke nöjaktigt kunnat klarläggas av dr Bratt et consortes inför opinionen. Denna ger sig förvisso ej heller tillfreds med demagogisk oratorskonst av det slag, som den folkexploaterande spritfinansens agenter nu finna lämpligt att bestå sig med i deras strävan att skapa opinion för sig bland folket i bygderna. Vi framhöllo i vårt förra nummer, att nya toner börja ljuda ute i landet. Dessa äro ägnade att ge stöd åt den förhoppningen, att dr Bratts försök att vilseleda den svenska folkopinionen i saken på förtjänt sätt skola tillbakaslås Folket ute i landet kräver klarhet kring Spritmonopolet och räfst med de skyldiga, och detta krav skall också bliva tillgodosett, antingen dr Bratt och hans medagerande inom storfinansen det vilja eller icke!

Är det meningen att nedtysta mutaffären vid Tobaksmonopolet?

"Institutet mot mutor och bestickningar" alarmerades nyligen som bekant av Stockholms Kartong- & Litografiska A.-B. för utredning av vissa oegentligheter, som Tobaksmonopolets Malmöfilial förmenades vara inblandad uti. Institutet nedsände också strax tvenne auktoriserade revisorer, som på ort o. ställe skulle verkställa undersökningar i saken. Dessa hava nu återkommit efter fullgjort uppdrag, men hava meddelat, att de icke varit i tillfälle att kunna bringa klarhet i affären, alldenstund den inblandade firman, Selerssen & C:o vägrat utlämna alla papper i saken. Institutet förklarar sig dock ämna fortsätta undersökningarna. Samtidigt har monopolets chef, kapt. Wallenberg, genom en tidning låtit upplysa, att han blivit "väldigt förvånad" över att Institutet företagit sig att insända en inlaga till hans monopol, i vilken spörjes, om icke monopolets styrelse själv vill begära polisundersökning. Hr W. uttalade sig härom till Dagens Nyheter sålunda: "Jag kan inte nog uttrycka min förvåning över det sätt, varpå det där institutet ansett tillständigt att bringa sin opinion till offentligheten. Det är mig verkligen en gåta, att de kunnat behandla saken på sätt som skett".

Det har tydligen icke behövts mera än ett uttalat misshag från en Wallenbergs sida för att "Institutet mot mutor och bestickningar" i förvirring skulle flykta från fanan. Man har där inte ens vågat ta emot ett telefonsamtal från vår tidning, utan har detta avböjts med allsköns undanflykter såsom att sekreteraren var "upptagen" etc. Den plötsliga underkastelsen under maktspråket från hr Wallenbergs sida är ju kanske förståelig, när man vet, att institutets styrelse utgöres av trenne ledamöter från resp. Sveriges Handelskammare och Sveriges Industriförbund. De övriga tre ledamöterna företräda som bekant Sveriges Köpmannaförening.

Vad som i denna affär redan kommit i dagen tyder på, att grund icke saknas för ryktena om förekomna mutor och oegentligheter. Det måste under sådana förhållanden från allmänhetens sida ovillkorligt krävas, att den ifrågasatta polisundersökningen verkligen kommer till stånd till ådagaläggande, om ryktena haft fog för sig eller ej. Det bör ligga i monopolchefens intresse att klarhet vinnes i saken, då hans motsträvighet mot en undersökning eljest måste tolkas som en önskan att dölja fakta. Och för antimutinstitutet gäller det intet mindre än att hävda sin auktoritet o. sitt anseende utåt. Ty viker det här tillbaka, har det dokumenterat sig för en inkompetens för sin uppgift, som måste ödelägga dess anseende och förtroendet för detsamma hos allmänheten. Glömmas bör slutligen ej, att Tobaksmonopolet är en statlig institution o. icke en hr Wallenbergs privata företag!

Tycker Ni om NATIONEN

I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
Södert. Tidn. tryckeri, 1928.

"Tidens största och allvarligaste kris."

I julihäftet av "Det nya Sverige" skriver märket Hugin:

Det finnes en kris av djup social natur, som mer än något annat just i våra dagar gör människornas villkor tunga. Den är varken utpräglat ekonomisk eller politisk, den är snarare helt mänsklig. Det är förlusten av samhörighetskänslan inom samhällena.

Den misstro och hatsjuka, som nu för tiden härskar mellan klasserna inom det moderna statssamhället, är utan tvivel tidens största och allvarligaste sociala kris. Partipolitiken i dess klassbetonade form (sådan som den särskilt drives från de ultrademokratiska partiens sida) synes vara det onda, som sedan ett par generationer skapat den nuvarande situationen, där tilltro till varandra synes att vara bortblåst inom det så kallade offentliga livet. Det tyckes icke finnas någon makt så stor, att den ens kan mildra den sociala grundkrisen. Den minsta ekonomiska motgång synes nu kunna få den inre sociala kampen att slå ut i ljus låga. Social samhörighetskänsla skall i längden visa sig nödvändig för vart enda statssamfund, om det vill göra sig förhoppning om mera än en historisk dagsländetillvaro.

Den svenska fascismens

kamp gäller

mot den kosmopolitiska skenkultur, grundad på lögner och falska föreställningar, vilken på bekostnad av vår gamla hedervärda svenska kultur påtvingats oss av främmande element, som icke blott icke känna solidariskt utan också direkt fientligt mot vårt folk;

mot strävandena inom press, litteratur och konst att avkristna och undergräva vårt folks moral samt genom falska teorier och konstruerade begrepp förgifta dess tänkesätt ävensom mot strävandena inom upplysningsväsendet att ödelägga alla nationella svenska värden;

mot den härskande korruptionen inom det politiska och offentliga livet, som förvandlat våra viktigaste statliga myndigheter till redskap för de korrumperande storfinansintressena;

mot det rådande förfallet hos regering och riksdag, vilka urartat från sin ursprungliga bestämmelse till lydiga redskap för de hemliga intressen, som framskapat det förhatliga korruptionsväldet, samt mot det på falska teorier och lögner uppbyggda partiväsendet;

mot den internationella storfinansens här intagna illegitima maktställning som regerande "hemlig statsmakt" eller "stat i staten" och mot det avskyvärda och för vårt folk förnedrande hemliga skräckvälde, som denna makt utanför lagen numera utövar i vårt svenska samhälle; samt

mot statens och kommunernas skuldsättning, vilken framtvingats av den internationella storfinansen och vars enda syfte är att bringa stat och kommuner i storfinansens våld och att ekonomiskt förslava alla landets invånare under dess välde.

Fallen sovjetjudisk storhet.

De fälla nu, den ene efter den andra av de judiska koryféerna inom sovjetmakten, från sina höga ställningar som ledare för det ryska folket. Nyligen ingick underrättelsen om själve Sinojev-Apfelbaums häktning. Att han icke kommer att utslippa från fängelset med livet, kan på goda grunder antagas. I dagarna har nu ingått meddelandet att också Kamenev-Rosenfeldt, folkkommissarien för handeln, avsatts från sin post och efterträtts av medlemmen av centrala exekutivkommittén, Mikoian, en av Stalins förtrogna. Huruvida Kamenev-Rosenfeldt häktats eller tillåtits att förbli på fri fot, upplyses ej. Med honom har en av de mest betydande av de judiska ledarna inom sovjetmakten, man får anta för beständigt, försvunnit från den politiska arenan i Ryssland. Hans bild återgives här ovan. Han tillhör den västerländska judetypen. I första ögonkastet ger han kanske intryck av beskedligheten, men skådar man bilden närmare an, finner man bakom glasögonen blicken, som skvallrar om just de egenskaper av girighet och blodtörst, som utmärkt denne massmördare och stortjuv. I det tal Djersjinskij höll, innan han gick hem för att dö den mördades död, hade han beskyllt Kamenev-Rosenfeldt för att vara en av de värsta odågor Ryssland rymde inom sig och den där rätteligen borde häktas.

Vi hänvisa för övrigt beträffande Kamenev-Rosenfeldt och den roll han i det sista spelat som handelskommissarie i Alljudas tjänst i Ryssland till vårt Moskvabrev å tidningens första sida.

Revolutionens av 1789 oganisatörer.

Den stora franska revolutionen av 1789 var såsom här tidigare framhållits judarnas verk. Den blev också för dem det åstundade "stora genombrottet", varigenom dynastien Rotschild fördes till den absoluta makten i Frankrike. Bland mera framträdande judar, som togo verksam del i revolutionen, voro Marat och Abraham Furtado, den senare som "revolutionens regissör". Bakom dessa verkade Illuminaterorden, vars stiftare var juden Adam Weisshaupt, som underhöll de intimaste förbindelser med judarna Naphtali Hirz Wessley och Moses Mendelsson.

Parlamentarismen — "bästa statsformen för Nordens folk"!

Sjuttonde nordiska interparlamentariska delegerademötet har sammanträtt i Köpenhamn. I sitt tal vid mötets öppnande uttalade ordföranden dr Moltenson den kostbara satsen, att parlamentarismen var den statsform, som bäst passade de fria nordiska folken. Att den parlamentariska statsformen i dess moderna gestaltning är den tänkbarast bästa statsformen för herrar folkexploatörer inom finansens och politikens världar, det torde man vid det här laget alltför väl veta inom samtliga de nordiska länderna; men den löjliga frasen om dess ändamålsenlighet ur de fria folkens synpunkt kunde man gott ha besparat sig. Bland spörsmål, som voro föremål för den höga interparlamentariska församlingens höga intressee, var naturligtvis också Nationernas Förbund och sammansättningen av höga rådet. Parlamentariske koryféen borgmästare Lindhagen önskade en revision av N. F:s förbundsakt, men herrar interparlamentariker hade icke tid att gå in på det spörsmålet, ty — den gemensamma frukosten i riksdagsrestauranten väntade.

"Frimåndagen — revolutionens fiende".

I den utförliga rapport, som avlämnats av de tre svenska kommunalrepresentanter, som varit resande i Ryssland för att studera förhållandena där, återfinnes en mängd intressanta kritiska anmärkningar. Bl. a. skildras, hurusom arbetsbefälet i en fabrik uppgivit för delegationen, att tremne man, sysselsatta vid en luftkammare, hade löner, uppgående ända till 170 rubel per månad. Då man emellertid misstänkte, att detta var för högt tilltaget, sändes tolken att diskret utfråga arbetarna. Den ene av dem meddelade då, att han kunde förtjäna upp till 120 rubel och den andre att hans förtjänst nådde mellan 95 och 110 rubel per månad. Men innan den tredje arbetaren hunnit utfrågas, infann sig den ryska "tolken" och sporde den svenska, vad han talade med arbetarna om, och så blev samtalet med arbetarna slut.

Under majdemonstrationen i Moskva, vilken delegationens medlemmar övervarit, förekommo i tåget en oändlig mängd fanor och standar. En inskription lydde: Frimåndagen är revolutionens fiende. En sådan inskription torde förgäves sökas i något annat lands arbetardemonstration, säga delegaterna.

Kitcheners mystiska död.

Engelska amiralitetet har som svar på framställda underhusinterpellationer under formen av en vit bok utsänt en skildring av kryssaren "Hampshires" undergång och lord Kitcheners död. I boken tages avstånd från ryktena om att 'Hampshire' gått under på grund av förräderi, en uppfattning som varit tämligen allmän i England. Enligt amiralitetets åsikt vållades undergången av kollision med en eller flera minor, som utlagts av den tyska U 75, och explosionen framkallades genom sammanträffande av en mängd tillfälligheter, varav en var den svåra sjögången. På grund av tidvattnet voro nämligen minorna farliga endast en kort stund av dygnet, och just denna stund råkade "Hampshire" passera under rykande storm

Det ger sig nu, om den allmänna meningen i England, som i denna fråga varit ytterst upprörd, kommer att godtaga amiralitetets version av olyckan. Teorien om förräderi hade ju starka skäl för sig. Ett officiellt erkännande av ett begånget sådant skulle ju med hänsyn till den stora skandalen för de inflytelserika personer, som förmenats varit inblandade i affären, knappast varit möjligt. Förräderiversionen gick som man erinre sig ut på, att den internationella storfinansens ombud i England gått i författning om fartygets sprängning medels en ombordförd helvetesmaskin, detta till omintetgörande av planen på den ryska härsmaktens reorganisering genom Kitchener, vilket skulle ha lagt allvarliga hinder i vägen för den då redan långt framskridna planen på Rysslands revolutionering i bolsjevikisk riktning.

Engelska storstrejken kostade 3 miljarder.

Engelska parlamentsledamoten J. Bromley har i en redogörelse över storstrejken beräknat, att denna kostat landet sammanlagt tre miljarder kr. Fackförbundens utgifter för storstrejken belöpte sig till 196 miljoner kronor. Från den svenska fackföreningsrörelsen lämnades i understöd åt de strejkande gruvarbetarna 1,029,300 kronor.

Giv Sverige en man!

Giv Sverige en man vars järnfasta hand
kan skapa oss ordning och reda
en man, som kan krossa de ljusskygga band
som söka mot kaos oss leda.

Giv Sverige en man, men av ädlare snitt
än dem, som på torgen predika
om frihet och rätt i skrovornas mitt
men riket och folket blott svika.

Giv Sverige en man, som hårdhänt tar i
mot kosmopoliternas skara,
vars hejdukar svamla om demokrati
fast plutokrati'n de försvara.

Giv Sverige en man, som blottar den press,
där trycksvärtans herrar och drängar
likt krämare schackra om sin sekretess
så ofta det skramlas med pengar.

Giv Sverige en man med en vilja av stål,
som trots alla gyllne inviter
helt omutligt följer sitt fastslagna mål
att fria oss från parasiter.

Giv Sverige en man, som ledningen tar
och störtar dem, vilka sträva
att underminera vårt rikes försvar
och söka försvarsviljan kväva.

Giv Sverige en man, vilkens stämmas ljud
kan tusenden elda och samla,
en man, vilkens tal bär dådkraftens bud
till alla som tvehågsna famla.

Giv Sverige en man av svenskmannaätt
en ädling, som aldrig skall rygga
tillbaka när landets frihet och rätt
det gäller att värna och trygga.

B. H.

Vad bör göras för höjandet av vår export?

(Forts. fr. sid. 1.)

portföreningen existerar, och att vederbörande mot dryga medlemsavgifter lämna upplysningar. Vidare ha de möjligen kännedom om, att handelskamrar existera, men vad de kunna ha för nytta av dem, ha de i regel icke någon aning om. (Förf. avser här tydligen de inhemska. Red. anm.) Den kommersiella informationens första åtgöranden borde vara att bibringa affärsmännen i allmänhet kännedom om **var** och **hur** de kunna erhålla upplysningar, som erfordras för att börja bearbeta en ny marknad. Det borde ligga närmast till hands, att handelskamrarna utnyttjades i detta avseende. Samarbete med handelskamrarna upprätthålles visserligen även nu men är av föga värde på grund av handelskamrarnas organisation, vilken lämnar mycket övrigt att önska.

Det upplysningsmaterial, som insamlas och publiceras av U. D:s **handelsavdelning**, distribueras nu till olika sammanslutningar inom handel o. industri, men sedan kommer det i regel icke längre. Måhända sända vederbörande föreningar ut mottagna publikationer till sina medlemmar, men dessa publikationer äro ofta till form och innehåll så tunga, att de icke inbjuda till studium för affärsmän, som ha knappt om tid och äro vana vid att få saker, som äro avsedda att väcka deras intresse, serverade på ett åskådligt och lättuppfattat sätt. En mera intim direkt kontakt med det svenska näringslivet är oundgängligen nödvändig.

Det borde icke vara otänkbart, att handelsavdelningen förde ett uttömmande register över svenska fabrikanter i olika branscher, grundat på upplysningar lämnade av vederbörande själva med referenser till bankförbindelser för kontroll. (Ett liknande register lär finnas upplagt hos Exportföreningen. Red. anm.) Registret borde naturligtvis endast upptaga sådana firmor, som bedrevo exportrörelse eller önskade börja därmed för att öka sin omsättning samt sådana, som önskade bliva ihågkomna vid från utlandet inkommande förfrågningar. Därigenom skulle förfrågningar snabbt kunna tillställas intresserade firmor och måhända giva gott resultat. Man borde genom handelsavdelningen även kunna erhålla upplysningar angående reklammöjligheter, betalningskutymer m. m. i utlandet.

Sveriges Allmänna Exportförening uppehålles **dels** med ett mindre årligt statsanslag, **dels** ock huvudsakligen av medlemsavgifter från våra större industri- och exportföretag. Dess verksamhet har på det hela taget varit gagnande. Dess väsentliga verksamhet är emellertid den allmänna propagandan i utlandet för svenska varor. Exportföreningens kommersiella upplysningar äro oftast av stort värde, men nå endast ett begränsat antal intresserade såsom medlemmar och ett fåtal andra. Ett mycket värdefullt arbete av Exportföreningen är utgivandet av dess eporthandbok, varigenom abonnenter på detta arbete ständigt hållas underrättade om ändringar i importbestämmelserna i olika länder.

De flesta främmande länder äga i sina **handelskamrar** utmärkta förmedlingsorgan för knytande av förbindelser på nya marknader. Hur tjäna svenska handelskamrar sitt ändamål i detta avseende?

De svenska handelskamrarnas uppgift har från början varit att bereda landets näringsidkare tillfälle att yttra sig över näringslagstiftningsfrågor, som förberedas och en del andra frågor, som kunna vara av intresse för dem. Efter mönster av utländska handelskamrar har emellertid även annan verksamhet upptagits på programmet o. däribland märkes förmedling av affärsförbindelser såväl inom landet som med utlandet. Handelskamrarna mottaga alltjämt en mängd förfrågningar från utlandet angående inledande av affärsförbindelser såväl i fråga om export som import. Hur förfares därmed? Man publicerar dessa förfrågningar i små publikationer, som utkomma en gång i kvartalet (i Stockholm varje månad). Dessa publikationer, som sändas till vederbörande medlemmar och några officiella institutioner, äro emellertid så intresselösa och ofta vårdslösa, att de som reklam för handelskammarverksamheten göra mera skada än nytta. Ett gott undantag utgör Stockholms handelskammare. Att landsortens handelskammare kommit i sådant vanrykte som verkligen är fallet och ha så stora brister i sin organisation, är givetvis framför allt beroende på de personer, som närmast handhava ledningen nämligen sekreterarna. Nu är det regel, att sekreterarbefattningarna upprätthållas av praktiserande jurister, f. d. officerare m. fl., som sakna förutsättningar för ett arbete, som skulle kunna göras mycket fruktbärande, om kommersiellt bildade personer ägnade sig däråt.

Vi måste lära hela svenska foket inse, att på vårt lands handel o. på våra affärsmän beror i högsta grad landets välstånd. Ingenting får därför anses ändamålslöst, som kan bidraga till en god hjälp för handelns och då främst exportens utveckling.

Exportör.

Varje sann fosterlandsvän

bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Den kommunistiska ungdomsrörelsen — en allvarlig fara för folken.

"Internationella förbundet för kommunismens bekämpande", som nyligen hållit kongress i London och därvid även behandlat den kommunistiska ungdomsrörelsen, har enligt vad uppgives tillställt alla världens regeringar en skrivelse, vari uppmärksamheten fästes på de faror ungdomsinternationalens verksamhet innebär för folken.

I skrivelsen redogöres först i stora drag för den kommunistiska ungdomsrörelsen, av vilken de mest betydande organisationerna äro den s. k. Komsomol (Kommunistiska Ungdomsinternationalen) och de så kallade "Röda pionjärerna". Därefter behandlas de ideer, vilka ligga till grund för den kommunistiska ungdomsrörelsen, speciellt den kommunistiska religionsuppfattningen och dess etik. "Kommunisterna ha ingen religion, de är uppfyllda av hat mot den kristna läran och vill avskaffa gudstjänsten", heter det i skrivelsen.

Beträffande resultaten av den kommunistiska uppfostran i Ryssland framhålles, att dessa äro av sådan art, att "hela den generation, som blivit offer för systemet måste betraktas som både lekamligen och andligen förgiftad." Cirkuläret slutar med följande ord:

"Den civiliserade världen har nu att välja mellan två ting: Antingen måste den se på, hur den kommunistiska ungdomen — denna stora armé av röda bolsjeviker — ödelägger den grund, på vilken hela livet bygges, eller också måste den förr eller senare med kraft slå ned de samhällsupplösande elementen. Vårt släktled har i detta avseende ett stort ansvar. Man kan icke sluta ögonen för det faktum, att Ryssland nu äger en armé av två miljoner unga bolsjeviker och att deras meningsfränder i alla länder äro redo att hjälpa dem när helst de kalla.

Denna fara blir för varje dag allt mera hotande och främjas ytterligare av de många hemliga organisationer och framför allt av våra regeringars eftergivenhet och opinionens slappa likgilthet."

Degenerationsfaran.

I sin utgivna skrift "Degenerationsfaran" skriver professor Herman Lundborg bl. a.:

"De översta skikten i samhället, kulturbärarna: statsmän, forskare, uppfinnare, konstnärer organisatörer, o. dyl. ha visserligen stor betydelse som främjare av landets andliga och materiella kultur, men de ha fått ett dåligt rasbiologiskt värde (det gäller i alla länder), ty erfarenheten visar, att deras släktgrenar i regel fort dö ut. Tomrummen, som på detta sätt uppstå bland dem, fyllas undan för undan av nya telningar, som skjuta upp från den kraftigare och sundare medelklassen. Denna, till vilken i främsta rummet bönderna på landet och borgarna i de smärre städerna samt de bättre kvalificerade arbetarlagren höra, utgör folkets egentliga ryggrad. De äro arbetsmänniskor, som fråga litet efter kulturens högre yttringar. Denna samhällsklass besitter däremot ett mycket stort rasbiologiskt värde. Så länge denna har god nativitet och ej är degenerad, alstras från densamma oavlåtligen kulturbärare i tillräckligt antal. Folket behöver då ej sakna dylika. Sjunker däremot nativiteten inom detta lager, så är verklig fara för handen, ty landet blir snart nog utan sunda och begåvade ledare, och urartningen inom folket visar sig allt tydligare.

Man har hittills stirrat sig blind på en nations nativitet i sin helhet och varit belåten, om den hållit sig högre än den allmänna dödligheten, oberoende av hur denna barnalstring varit beskaffad. Detta är avgjort en felsyn. Det är alldeles klart, att folkets beskaffenhet blir sämre, om de lägsta folklagren — proletärerna i biologisk mening — föröka sig starkt, under det att medelklassen undandrager sig sina plikter gent emot det egna folket eller utrotas.

Det beror företrädesvis på medelklassens beskaffenhet och dess nativitet om folket är livskraftigt eller ej. Vi begynnande, och fortskridande urartning ökas i regel de rasbiologiskt mindre värdefulla skikten på bekostnad av medelklassen. Kultur och rasduglighet följas ej åt inom samhällslagren. De lägsta äro visserligen föga kulturdugliga på grund av dåliga arvkombinationer och dålig miljö, medelklassen åter är synnerligen rasduglig, men ej vidare betydande i kulturellt hänseende, överklassen leder kulturutvecklingen, men är av relativt ringa värde för rasen. På grund härav anstår det dessa kulturellt ledande klasser illa att, som nu ofta sker, med ett visst övermod blicka ned på medelklassen, speciellt bondeklassen, som dock utgör folkets egentliga 'kärna."

Bliv kommissionär för Nationen!

Intresserade personer i landsorten, innehavare av affärer o. dyl., kunna bli försäljare av Nationen i kommission. Reflekterande torde sätta sig i förbindelse med tidningens expedition i Stockholm.

Goda och billiga
Måltider
kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
CYRUS
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
ALEXANDER
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
ENGELBREKT
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant
GUSTAF VASA
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T ERIK
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant
BIRGER JARL
73 Folkungagatan 73

Frukost ½9—½2 Middag ½2—7
Kvöll 7—½12 Inga drickspengar
Ingen spritservering

LÄS — SPRID
Socialisering
genom
Kooperation
av
TYCHO WRETMAN.
Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.
Pris kr. 2.—
Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.
Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

Doktor Fåhræus.
Hår- & kdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandteknici
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 23 26.

Fritz Å. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 20 Aug. 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243.
Fri biltransport.

Varutillförsel och prissättning på Gustaf Vasas tid.

Forts. fr. sid. 1.

na några holländska skepp hit till Stockholm med kläde, salt, vin o. allehanda goda varor som här tjäna kunna i landet. Så vilja vi att I nu strax oförtövat begiva eder hit till Stockholm och ingen annorstädes med älghudar, oxhudar, smör och allehanda varor, som I kunnen åstadkomma, vilka holländarna igen tjäna kunna".

Vad som i icke ringa mån inverkade på varutillförsel och köpmän, var den farhåga man hade för att låta penningarna gå ur landet. I ett mandat, som konungen efter sitt tillträde till regeringen utfärdade, utlovade han å ena sidan ett gott pris å salt, kläde och andra förnödenheter, som man under bemälda tid behövde använda sig av och å andra sidan uppmanar köpmännen, att driva sådant köp med varorna, att penningar icke behöva föras ur landet, detta "till stor skada och förfång". Därmed menade han, att när de främmande köpmännen anlände skulle man föra fram så mycket varor av den art, som de ville ha, att något köp för kontanta penningar icke behövde ske utan vad å ena sidan levererades, skulle kunna med varor ersättas från den andra. Byteshandel hade sedan gammalt florerat och konungen önskade att denna allt fortfarande måtte äga rum. I ett brev påpekar konungen, att före honom hade en mycket stor penningeutförsel ägt rum och att detta vore orsaken till att varorna blivit så dyra, som de vid samma tid tedde sig. "Den ena dyra varan har sedan vållat, att den andra dyr är vorden, vilket var man till skada kommer", heter det i den anförda skrivelsen.

Till invånarne i Kalmar län skriver konungen 1524, att han vill vinnlägga sig om, att "all handel här i riket måtte komma på en god och redlig stadga, både på de varor, som här falla inom riket, som ock salt, kläde, humle och andra varor, som av främmande länder och städer hit införas, den menige man till bestånd och uppehälle".

När priserna å den ena eller andra varan tedde sig för höga ingrep konungen. Sålunda beslutade han 1532 att ingen fick köpa eller sälja ett par gilla oxar för högre belopp än 16 mark danska. Redan förut hade han uppmanat till stadga i priset, men han hade funnit att detta gick att uppnå. Med anledning därav stadgades nu, att var och en, som tog eller gav ett högre belopp än det anförda, skulle icke blott mista oxarna utan även ledes erlägga böter med 40 mark. Orsaken varför dessa djur gått upp till så högt belopp var den, att man (i synnerhet från Småland och Halland) utfört allt för stora mängder till de närliggande danska provinserna, där en stark efterfrågan gjort sig gällande. Till slut tyckes konungen ha alldeles mistat tålamodet i denna sak. Han skriver exempelvis till kalmarborna i slutet av nyssnämnda år, att "Oss är förekommit huruledes där nere bland eder finnas många olagliga köpmän och oxdrivare, som uppköpa alla de oxar och hästar, som de överkomma, och driva dem utav riket, sig själva till föga fördel och den menige man över hela riket till en dråpelig skada och fördärv, så att snart oxar och hästar vara nu snart så dyra, att man skall giva fyradubbelt för dem och likväl icke överkomma dem. Icke allenast köpstäderna föreläggas därför nu, utan ock friborna och frälsemän och den menige man i riket haver ävenledes skada utav, att här icke allenast finnes böter uppå." Samtidigt stadgas att "den som efter denna dag några oxar och hästar ut av landet, skall därför straffas till sin hals" och heter det, att så skall vara förhållandet "utan all nåder". Även nu fastställes priset å oxar till 16 mark danska, pr par räknat. Återigen vid andra tillfällen, då överproduktion blev rådande upphävdes icke blott förbudet, sänktes priset, utan underhandlingar inleddes med Danmark angående oxaköp från Sverige.

Ännu 1539 klagar konungen över de svenska köpmännens sätt att "föra allt kronans mynt ur landet". "Därest de förde det ut och fingo skäl igen, eller gåve det för dess värde, det myntet gjorde skäl före, då vore det en sak för sig, men nu sker det icke så", och därför riktar han den uppmaningen till vederbörande, att var och en må skicka sig så i sin handel och köpenskap, att han därför må som en ärlig och hederlig man kunna svara både inför konungen och Gud, därvid betänkande, att det mynt, som här i landet fanns, var fullt ut lika gott, som dem, vilka andra länder hade att erbjuda. Köpenskapen" skulle enligt hans förmenande sättas och tagas efter mynt; och icke mynt efter varorna eller köpenskapen.

Konungen bestämde priserna icke blott å järn, som fördes från Bergslagerna och till hamnstäderna utan ävenledes priserna å den spannmål, som köpmännen i dessa senare förde med sig dit. Bondebefolkningen hade rätt att till Bergslagerna föra den säd, som den själv producerade, men icke mera. "Inga bönder skola köpa eller slå under sig spannmål eller andra ätande varor", heter det i ett "mandat om kophandeln" av år 1546, med tillägg, att de icke få "bruka deras köpenskap till prångs, utan de, som någon spannmål eller annan fetalie till bergen eller annorstädes föra eller sälja vilja det skall vara dem efterlåtit så mycket de av deras egen avel åstadkomma kunna. Dock de, som tacke- eller osmundsjärn få vid bergen mera än vad de själva behöva till deras nytta skola föra detta till nästa köpstad för att försäljas, och icke därmed något landsköp bruka".

Tullen spelade en betydande roll under äldre tider. Det var nämligen icke nog med det, att man skulle betala tull för ingående varor, utan man hade även att erlägga sådan för utgående. En ny och ganska omständig tulltaxa utkom 1552. I denna heter det redan i begynnelsen, att "alla och var och en för sig, såväl Våra undersåtar som främmande köpmän, skola allt det gods de utföra eller införa, på tullboden av Vår tullskrivare troligen uppskriva låta, vid var mans 40 mark, som det försummar och skall ävenledes allt sådant gods, som icke uppskrives vara förlorat".

År 1555 utgav kungen en förteckning, på de varor, som man hade rätt att försälja och de bestämda priser, som vid en sådan försäjning utrikes skulle vara gällande. Det var dock ej nog med att k. m:t bestämde vilka priser som skulle vara gällande för utgående varor, utan han bestämde ävenledes de som skulle gälla i fråga om ingående sådana.

Året näst före det då Gustaf Vasa avled, utgav han från Vadstena en ny handelsordinantia, vilken senare under en följd av år var gällande.

Judeväldet i Ryssland mot sitt slut.

(Forts. fr. sid. 1.)

lades ytterligare svårigheter, avsattes från sin post och sändes till London, då hans direkta deltagande i komplotten icke kunde bevisas. Kommissarien Petjerski, som var chef för organisationerna i landsorten, avsattes också från sitt ämbete och sändes till Berlin. I landsorten igångsattes en grundlig räfst med de judiska elementen.

Judarna försökte stödja sig på armén, men deras beräkningar på denna punkt slogo fullständigt fel. Förutom några missledda infanteriregementen i Odessa och några judiska ligistelement i Jekaterinoslav o. Petrograd, blevo alla trupperna regeringen trogna och voro endast glada åt att äntligen få återbetala judarna för de sista 8 åren av svält och förtryck.

Det som för närvarande försiggår i Sovjetryssland är inget annat än en kamp för fullständig emancipering från judarnas herravälde. Dessa äro mäktiga och de komma förvisso icke så lätt att släppa taget, varföre kampen nog blir långvarig. Men armén står på Stalins sida och alla meddelanden om dess tillgivenhet för Trotski är lögnaktigt prat. Denne förlorade nämligen hela sin tjusningskraft inom armén när han för några månader sedan viftande med svansen, framstammade de av Rosenfeldt och Apfelbaum, som då ännu voro vid makten, föreskrivna ursäkterna. Nu ignorerar armén honom fullständigt, när han gör gemensam sak med judarna, vilka folket betraktar som sina fiender, och när han finner för gott att sluta vänskap med de av folket särskilt avskydda Rosenfeldt och Apfelbaum, inför vilka han endast för några månader sedan kröp i stoftet.

Märkligt nog utvecklar tjekan icke någon särskilt energisk verksamhet för nya avslöjanden rörande de judiska komplotterna. Mensjinski, Dsersjinskis efterträdare, besitter tydligen ej den nödvändiga auktoriteten, men arméns hållning kommer givetvis att fälla utslaget i Stalins kamp mot judarna till dennes förmån.

En gång i framtiden, då den ryska bolsjevikrevolutionen kommer att skrivas i historien, kommer det att visa sig, vilken neslig roll judarna spelat i densamma.

Det är länge sedan det ryska folket kom till insikt om, att alla de ohyggligheter, det fått genomgå, stamma från judarnas inblandning i den ryska revolutionen. T. o. m. många av de ideellt sinnade kommunisterna, som verkligen drömt om folkets väl, förstå nu detta. På ett av arbetaroppositionens senaste möten berättades härom intressanta detaljer. Det upplystes, att under åren 1919 och 1920 judemassakrer förekommit i ganska stor skala, särskilt i Ukraina, och att i många fall dessa massakrer letts av framstående ryska kommunister. Judarna försökte då klaga inför de högre myndigheterna men resultatet blev ett helt annat än de väntat. Många av de anklagade befordrades i tjänsten och en del av dem utmärktes med poster som ordföranden i guvernementens exekutiva kommittéer d. v. s. förrevolutionens guvernörer.

Då var det ändå omöjligt att börja kampen mot judarna på hela linjen enär de voro allt för starkt företrädda i topparna. Men nu har kampen upptagits på allvar. Juden Meierholdts' teater, som i den ryska själen sökte inpränta den judiska världsåskådningen och den judiska synen på den ryska religionen, rysk konst och rysk anda i allmänhet, har måst stänga sin dörr för undvikande av obehag.

I hela Ryssland sjunger nu folket till harmonikans ackompanjemang en ny nationell skämtvisa

"Ja na botjke sisju
A pod botjkoj káschå,
Vy nje dumajte, sjidi,
Sjto Rossia vasja!

"Jag sitter på fatet,
Gröten ligger under det,
Tro inte judar,
Att Ryssland är ert!

Ryssen börjar allt — ja, även den mest allvarliga sak — med en sång. Han sjunger, när han går till attack mot fienden under ett mördande kulregn. Om ryssarna nu börja sjunga om judarna, så visar detta, att judarnas välde i Ryssland nalkas sitt slut.

Det vacklande sovjet-paradiset.

(Forts. fr. sid. 1.)

medan några tiotal kommunister på topparna röva åt sig Rysslands sista resurser.."

Badjan, som själv är vanlig arbetare, har varit i tillfälle att personligen närvara vid utländska arbetardelegationers mottagande. Om detta skriver han: "När en sådan arbetardelegation kommer för att studera de inre förhållandena i Ryssland, blir den lurad på alla möjliga sätt. Vi ledare av företag uppmanas att lämna falska uppgifter och förtiga alla de styrandes ränker. Om någon verkstadsarbetare eller ledare för ett företag vågar yppa sanningen, blir han omedelbart avskedad från tjänsten och drabbad av repressalier".

Badjan avslutar brevet med att påpeka, att omkring 10,000 av Rysslands bästa kvinnor och män försmäkta i de ryska fängelserna tack vare diktatorernas skamlöshet.

Kem. Tekn. Fabr. Globens näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas v blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.

Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.

Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

ELEKTRISKA
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrannt genom
Östermalms Elektr. Affär
15A. NY BROGAT tel. Ö. 5280.

Magsyra, halsbränna och kväljningar
tar man bort med ett glas *Fruktsalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.
Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drog- och färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

DAMFRISERING
Shingle
Smålandsg. 20, 2 tr, bias.
Telefon Norr 2564.

Herrar - Obs.!
Realisation
till enormt låga priser pågår denna vecka.
Ex: helsidenslipsar, som kostat upp till 7:50, slumpas till 1:50.
Hagmans Herrekipering
Sveavägen 108
(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

Läs boken
På Ökenstig.
Av Th. Stalhelm.

Boken stöder sig på de mest vederhäftiga källor och klarlägger germanismens förhållande till senare tiders kristendom.

Omdömena om denna bok ha varit genomgående goda. "En monumental bok, en stege för svenska folket". — "Ett ord i sinom tid; boken förtjänar läsas av gammal och ung". — "En intressant bok; skildringen är fängslande". — "En rekapitulation ända från hedenhös; boken kan sålunda väl tjänstgöra som lärobok". — "Väckande och värdefulla uppslag, frisk och sund andlighet; boken förtjänar den vidsträcktaste spridning". — "Få böcker ha givit, vad denna bok gav". Se där några omdömen i första allmänhet.

I "Lunds Dagblad" skrives: "På Ökenstig" är ett ytterligare bevis, dokumenterande förf:s nobla, koncisa och därtill betagande stil, hans rikedom på uppslag och idéer samt hans starka konstruktiva förmåga Man läser den med stigande intresse".

Boken är försedd med åtskilliga förklarande illutsrationer samt presenterar sig i enkel men tilltalande utstyrsel. Dess pris är satt ytterst billigt, blott kr. 4:. Fås från förf:s eget förlag, adress Uddevalla.

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Ni behöver en god klocka.

1/2 storlek.
50 mm. diameter.

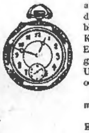

Det nyinkomna lagret av "KAVALJERSURET" (lagligen skyddat), äkta SCHWEIZERUR, ankarur, fyller alla rimliga anspråk. Av s. k. guldbrons (samma metall allt igenom). INGEN tunn YTTRE beläggning (s. k. gulddoublé), som fort nöts av och gör att uret mörknar och blir fult. ANDRAR ALDRIG FÄRG. Alltid lika vackert. Kan till utseendet ej skiljas från ett äkta guldur. HÖGELEGANT. Modern fason. Hållbart och noggrann gång. Varje "KAVALJERSUR" efterset och reglerat av URMAKARE före avsändandet. Levereras i elegant odrul av sämskskinn.

Pris ENDAST Kr. 12:35 + porto, (2 ur portofritt) mot postförskott. Full ombytesrätt eller pengarna åter.
HUNDRATALS BELÅTNA KÖPARE.
Beställ i dag och det ÄKTA "KAVALJERSURET" erhålles genast från Generalagenterna A.-B. INDUSTRI & HEMSLÖJD, Avd. 8, Jakobsgatan 25, STOCHOLM.

Passa på och rekvirera!

FÖLJANDE ARBETEN som tryckts i små upplagor och icke säljas i allmänna bokhandeln kunna — så långt resp. upplagor räcka — rekvireras från EXP. AV FALU-KURIREN, FALUN, antingen mot insändande av beloppet eller mot postförskott, sal. i är nedan angivna pris:

1. ABR. HOLPHERS DAGBOK ÖVER EN RESA GENOM DALARNE ÅR 1757. Ny upplaga (med porträtt och biografi av Abr. Hülphers) Falun 1921. Pris 10 kr.
2. GAMMALT OCH NYTT FRÅN DALARNE. Sammanfört ur Falu-Kuriren årg. 1921 och 1922. (Tryckt i 100 numrerade ex.). Pris 7:50.
3. D:o d:o. Ur årg. 1923 och 1924. (Tryckt i 150 numr. ex.). Pris 5 kronor.
4. VIKA, HOSJÖ OCH KORSNÄS. Sockenbeskrivning av Helmer Stuge. Falun 1924. Pris 1 kr.

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!
Föreningens uppgift är:
att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;
att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.
Årsavgift 3 kronor.
Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

Handarbetsaffären
(Inneh. OLGA LUNDIN)
Västmannagat. 41. Tel. V. 10460.
REKOMMENDERAS.
Utför broderi, hålsöm, märkning, m. m. för hand och maskin.
Färdigsydda, uppritade arbeten i stor sortering.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Herrar Nationalister!
Vänd Eder vid behov av välsittande, stilfulla kläder och billigt pris till
HERRSKRÄDDERI
AXEL HELLGREN
Sigtunagatan 11, Stockholm.
Gör Ett Besök I Dag!

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Annonsera i
NATIONEN
ANNONSÖRER!

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet, Stockholm
Telefon: Norr 5698 Norr 5699.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 34. Fredagen den 27 Aug. 1926. Årg. 2.

En revision till grunden av Tobaksmonopolet!

I vår artikel i n:r 27 av Nationen gavs som man erinre sig uttryck för det inom vida kretsar av svenska medborgare omfattade kravet på en effektiv statlig kontroll över det grundlagsstridiga Tobaksmonopolet ävensom en extra grundlig revision av dess hittillsvarande verksamhet i likhet med det krav på en dylik, som redan framförts beträffande Spritmonopolet. De sensationella avslöjanden, som framkommit i samband med den senaste mutaffären, äro givetvis ägnade att ytterligare understryka detta dubbla krav. I den nämnda artikeln framhölls, att av det i monopolet intresserade kapitalet, 17 milj. kronor stort, 12 milj. kronor utgjorde statens insats (pensionsstyrelsens medel) och endast 5 milj. kronor verkligt enskilt kapital, men att trots detta det senare, det enskilda kapitalet, förbehållits en sådan rätt i monopolbolaget, att det de facto utövar kontrollen och bolagets verksamhet praktiskt taget är undandragen statsmyndigheternas och den statliga revisionens granskning. Det inflytande, som staten äger, är nämligen här liksom ifråga om Spritmonopolet av rent formell natur och till sin verkan illusorisk. Avsikten med den sålunda ordnade kontrollen har tydligtvis varit, att de enskilda intressenterna i monopolet velat undslippa den mindre behagliga uppmärksamhet, som en ständig kontroll från statsrevisorernas sida för dem skulle innebära.

Vad i den senaste mutaffären framkommit och icke minst den omständigheten, att Tobaksmonopolet fungerat som någon slags förläggare till Seiersen & Co. i Malmö, den firma, som blivit "gynnad" av monopolet, visar tydligt, att saken är av den sjuka beskaffenhet, att en utredning till grunden är nödvändig. I denna riktning tala också såväl firman Seiersen & Co:s vägran att till Antimutinstitutets nedsända utredningsmän utlämna vissa papper i saken som dessa senares förklaring, att en polisanmälan från monopolets sida skulle underlätta arbetet på åstadkommande av klarhet i mutaffären. Det förefaller under sådana förhållanden högst egendomligt, att monopolbolagets ledning ansett sig kunna såsom hittills (intill det detta skrives) skett vägra att göra en dylik polisanmälan. Med eller mot sin vilja har man ej kunnat undgå att få det intrycket, att monopolets ledning icke har något intresse av att en utredning kommer till stånd. Vederbörandes i Tobaksmonopolet motvilja mot en grundlig undersökning av missförhållandena är dock lika litet som d:r Bratts motvilja mot en effektiv revision av Spritmonopolet ägnad att imponera.

Den undersökning av förhållandena inom Tobaksmonopolet, som tydligtvis måste komma efter vad allt redan bragts i dagen, bör göras så omfattande och effektiv, att full klarhet må vinnas icke blott i den förevarande mutaffären utan även rörande vissa andra förekomna transaktioner och förhållandena i allmänhet inom monopolbolaget. Utredningen måste givetvis i fråga om mutaffären gå ut på att helt bringa sanningen i dagen och utan hänsyn till person uppenbara alla de fall av "dusörer" som förekommit, så att ej här såsom i liknande fall vanligtvis brukar ske "de stora" tillåtas att löpa under det "de små" hängas. Enligt vad vi försport inskränka sig icke oegentligheterna till de omtalade emballageleveranserna från Malmöfabriken utan lära transaktioner av likartat slag hava förekommit även inom andra grenar av monopolets verksamhet. I fråga om tidigare förekomna dylika, som nu också böra bli föremål för utredning, förtjänar särskilt att erinras om de uppseendeväckande fastighetsaffärerna i Södertälje för något år sedan samt "den Nordenfeltska affären", där statens jourhavande direktör, ingenjören Nordenfelt, lät tillverka maskiner och utföra reparationer för monopolets räkning hos sin ägande fabrik utan att ens infordra anbud från andra firmor. Denna hr Nordenfelts trafik, som var så mycket mera anmärkningsvärd som det uttryckligen är föreskrivet att monopolbolagets styrelseledamöter skola vara ekonomiskt frigjorda från intressen i Tobaksmonopolet, så att de icke få inneha en enda aktie i företaget, stoppades visserligen omsider genom ingripande från högre ort; den gav dock en antydan om det system, som tydligtvis alltfort är rådande inom detta "statliga" monopol, där inte ens statens jourhavande direktör aktar skäligt att för egen del följa de bestämmelser, som i statuterna för monopolet fastställts att gälla. Det borde redan vid den ifrågavarande "affärens" uppdagande, vilken på det omsorgsfullaste hemlighållits för allmänheten, hava stått klart för de makthavande, att hr Nordenfelt icke är lämplige mannen

Forts. å sid. 2.

Judarna i Holland.

Några historiska och statistiska anteckningar för Nationen.

Ingen kan förneka, att judarna tillvällat sig en utomordentlig makt i det nutida samhället, mångdubbelt större än de genom sitt antal kunna anses berättigade till. Enligt statistikens uppgifter är deras antal i vårt land visserligen föga imponerande, ehuru det under de senaste decennierna vuxit rätt avsevärt. År 1870 utgjorde den judiska befolkningen i Sverige 1,836 personer, och år 1920 förter vår officiella statistik talet 6,469. I verkligheten torde judarnas antal i vårt land vara betydligt större, så att den angivna siffran helt säkert är mycket missvisande, något, som också antydes genom den not, statistiska centralbyrån fogat till tabellen över främmande trosbekännare. I varje fall känna vi även här i landet rätt så tydligt judendomens mäktiga inflytande på samhällslivets skilda områden, icke blott i affärslivet utan — vad som är ännu farligare — även på den andliga kulturens område, vetenskapens, konstens, litteraturens och undervisningsväsendets, för att icke tala om moralens och religionens.

Hur skall det då icke ställa sig i det lilla Holland, vars judiska befolkning enligt de officiella räkningarna är förhållandevis många gånger större än hos oss. År 1884 beräknades judarna i Holland till 81,700. År 1909 utgjorde de på en folkmängd av 5 1/2 miljoner 106,409, och enligt en i tidningen "Nederlander" år 1922 publicerad statistik fanns på en befolkning av 6,863,765 ett antal av 115,222 judar. Då man därtill betänker, att en mängd judar i Holland äro mycket rika, inses lätt, vilket enormt inflytande de kunna utöva på landet angelägenheter.

En stor del av Hollands judar leda sitt ursprung från Spanien och Portugal. Särskilt i Spanien har man sedan äldre tider med stor energi sökt befria sig från judarna. Den inkvisition, som av Ferdinand den katolske och Isabella återupprättades 1480, avsåg ursprungligen att rensa landet från "den judiska smutsen", och sedermera under det nederländska frihetskriget 1568—1648 flydde många judar från Spanien och Portugal till Holland, där de 1603 fingo full trosfrihet samt hastigt vunno

(Forts. å sid. 4.

Vad bör göras för höjande av Sveriges export?

Ett inlägg av generalkonsul K. W. HAGELIN.

Från förutvarande svenske generalkonsuln i S:t Petersburg, K. W. Hagelin, numera bosatt i Paris, har redaktionen haft nöjet emottaga nedanstående inlägg i den aktuella frågan om vad som bör göras för den svenska exportens höjande.

Herr Redaktör!

Den i Eder tidning upptagna frågan "Vad bör göras för höjande av vår export" har redan länge varit aktuell.

För tjugu år sedan, då Sverige fick sin första "liberala" regering, gjordes det en ansats för att genom anställande av affärsmän som avlönade konsuler, på sina ställen t. o. m. oberoende av vederbörande beskickningschef — sätta fart på exporten. Denna ansats — ehuru den gav ett visst positivt resultat — blev dock av ringa betydelse. Steget togs ej fullt ut.

Propaganda för och handel med varor kan endast då giva gott resultat, om det hela ordnas fullt affärsmässigt.

Varken beskickning eller konsulat kunna — hur frikostigt de än vore utrustade — prestera samma insikter, samma energi och initiativ, som en verklig affärsorganisation kan bjuda på: Landets utrikesrepresentation bör och kan även vara köpmannen till god hjälp, men de lämpa sig ej för huvudsaken, nämligen att göra affärer.

Därtill fordras en speciell handelsapparat, organiserad på samma sätt som varje större exportaffär använder. Och organiseringen bör föregås av en grundlig utredning.

För att underlätta Sveriges — efter utländsk måttstock — ej tillräckligt stora, eller starka industriella företags export, måste vi — enligt min mening — förfara på följande sätt.

Landet, som man siktar på, bör först noga studeras, helst genom exportföreningens experter, vilka på platsen få full hjälp av vederbörande representanter för Sverige.

Detta studiearbete bör resultera uti en redogörelse över artiklar, vilka kunna framställas i Sverige. Den bör innehålla noggranna uppgifter om landets tillverkning därav, redan befintlig import, priser, kvalitet, betalningsvilkor, kreditförhållande, tull, frakter till och inom landet etc. Och, om landet är vidsträckt, böra dessa uppgifter sammanställas särskilt för varje särskild del av landet, där förhållandena äro olika.

Detta material skall vara tillgängligt för affärsmännen o. giva dem något att tänka på.

De av dem, som önska och behöva en avsättning av sina varor i främmande land och icke äro starka nog att kosta på sig dyrbara organisationer här och var i världen — och till dem höra det största flertalet av Sveriges industriella —, måste slå sig tillsammans och bilda en affärssammanslutning, för att organisera den gemensamma exportapparaten.

De hava att komma överens om: gemensamt märke, lika kvaliteter och en procentuell fördelning av avsättningen av de artiklar, vilka framställas av flere bland de förenade exportörerna. Ännu bättre vore, om de kunde fördela de — gemensamma för flere — artiklarna på så sätt, att blott en producerade varje sort.

Med få ord: organisationen skall förena exportörernas ge-

(Forts. å sid. 2).

Professor Cassel och samhällsfaran.

Det stundar till val. Svenska folket undfägnas åter med ett kosmopolitiskt valskådespel eller rättare sagt -spektakel — vi hoppas ett av de sista i ordningen på en god tid framåt. Åter tvingas vi att åskåda den långa raden av koryféer demonstrera sina konster för publiken. Man har tydligen på sina håll följt Stockholms Dagblads recept mot den rådande "politiska ledan" och sökt anlägga "en glad uppsyn" inför väljaremassorna, som ju långt före detta upphört att tro på lögnerna i de olika partiprogrammen.

Senast har nu professorn i Wallenbergsk journalistik, hr Gustaf Cassel i Svenska Dagbladet lämnat sitt lilla bidrag genom att visa på — "den verkliga faran", vilken uppges vara socialismen. Professorn söker som alltid anlägga en mycket förnämlig syn på tingen ovanifrån såsom naturligen anstår "en av världens främste nationalekonomer". De borgerliga inse, menar han, icke tillräckligt den socialistiska faran ur ekonomisk synpunkt. "Folk, som på andra områden nått en hög bildning, finner det ofta tilltalande att på samhällsekonomiens område ansluta sig till vad man tror ha framtiden för sig." Icke för det vi anse, att hr C. representerar någon särskilt hög grad av bildning trots han f. n. innehar posten som preses i kungl. Vetenskapsakademien, att döma av hans allt emellanåt återkommande utläggningar i Svenska Dagbladet, men förmodligen räknar han sig i alla fall dit. Hans för icke länge sedan offentliggjorda, hänförda anslutning till den socialistiska ekonomiska princip, som tagit sig uttryck i den judiska kooperationen, visade på ett ganska tydligt sätt, att han själv just tillhör den kategori, som nu gjorts till föremål för hans föraktfulla kritik. I hr Cassels artikel får man förövrigt veta, att det överallt i världen är socialismen, som lägger hinder i vägen för en sund utveckling av de ekonomiska förhållandena. Hela framställningen är så litet vetenskaplig och korrekt som gärna tänkbart. Vi äro visst icke de, som på något sätt vilja försvara socialismen som sådan. Dess roll är klart provokatorisk liksom den borgerlighets hr C. förmenar sig representera. Att karaktärisera socialismen som den egentliga samhällsfaran, är dock vilseledande och falskt, då den marxistiska socialismen endast är en del av det judisk-politiska system, som här numera för spiran. Den verkliga faran i samhället är — det borde "världens främste nationalekonom" och Vetenskapsakademiens preses veta — den storfinansiella makt, den på svenska folkets utplundring inställda internationella storfinansen, som ju hr Cassel sätter en särskild ära uti att lydigt tjäna och vilken även kontrollerar och leder den "antikapitalistiska" socialismens operationer såväl politiskt som ekonom[...]

Diktaturen i Grekland störtad.

Den något mera än ett år gamla diktaturen i Grekland under general Pangalos har störtats. Kuppen genomfördes utan blodsutgjutelse av de militära under ledning av general Kondylis, som erbjudit presidentvärdigheten åt förre presidenten amiral Konduriotis medan han själv åtagit sig att bilda den nya regeringen. Konduritis har mottagit uppdraget intill dess nya val ägt rum. Diktatorn Pangalos har arresterats och bragts i förvar på ön Egina.

I den proklamation, som utfärdats till det grekiska folket, förklarar general Kondylis, att det är hans avsikt "att återgiva folket friheten". Bl. a. utlovas stärkande av landets nationella försvar, stabilisering av landets valuta, anordnande av fria och hemliga parlamentsval samt ögonblickligt återinförande av tryck- och yttrandefrihet. Kondylis' avsikt är att i första hand söka åstadkomma en regering, bestående av samtliga partiledare. Misslyckas detta försök ämnar han bilda ett kabi-

Forts. å sid. 2.

Antisemitkongressen i Danmark.

Den antisemitiska folkliga upplysningsbyrån meddelar från Köpenhamn:

Den 8—11 aug. avhölls i en stad i Danmark ett möte mellan representanter för de antisemitiska rörelserna i de flesta europeiska länder

Företrädda voro: Danmark, Tyskland, Tysk-Österrike, England, Frankrike, Polen, Italien, Holland, Sverige, Schweiz, Tjeckoslovakiet, Ungern o. den ryska emigrationen.

Representanterna meddelade om kampen mot den internationella storfinansen och försvarsstriden i de av dem företrädda länderna. Därefter verkställdes en ingående undersökning av Dawesplanen, varvid fastställdes på vilka olika sätt förvaltningarnas och staternas förslavande i det ena landet efter det andra skedde. Enhälligt protesterade mötesdeltagarna mot guldmyntfoten, vilken i deras ögon icke utgör annat än ett medel för storfinansen att göra alla staters myntfot och därmed även själva staterna avhängiga av dem. Vidare diskuterades vägar och medel för propagandan mot alla folks förslavande under den internationella, judiska storfinansen.

Profeternas förhållande till den judiska gudsgemenskapen.

För Nationen av J. L.

Man kan mycket väl förstå, att de av judarna föraktade profeterna, så ofta uttalade sin förkastelsedom över judafolkets sätt att tjäna Gud; deras varnande röster läto ständigt väckelsens rop höras, men dock utan minsta verkan på dessa klipphårda, egoistiska hjärtan, vilket tydligt framgår av profeternas anklagelser mot judarna enl. G. T., t. ex.: "Hören Herrens ord, I Israels barn! Ty Herren har sak med landets inbyggare, emedan ingen sanning och ingen kärlek och ingen Guds kunskap finnes i landet. Med svordom och lögn o. mord och stöld och hor fara de våldsamt fram och blodskulder följa på blodskulder". Hos. 4: 1, 2. "I förvänden rätt till galla och rättvisans frukt till malört". Amos 6: 12. "Deras händer äro besudlade med blod och deras fingrar med missgärningar, deras läppar tala lögn och deras tunga viskar falskhet". Jes. 59: 3. "Ifrån fotabladet o. ända upp till huvudet är intet helt på dem". Jes. 1: 6. "Om du omvände dig Israel till mig, säger Herren, och om du bortskaffade dina styggelser från mitt ansikte, så skulle du icke kringirra flyktig. Men om de säga: så sant Herren lever, så svärja de dock falskt. "Jer. 4:1, 5:2. "De borde blygas för den styggelse de hava bedrivit. Men de blygas alldeles icke och förstå icke att skämmas." Jer. 6:15. "I stjälen, mörden, horen, svärjen falskt, tänden rökelse åt Baal och löpen efter främmande gudar, vilka I icke kännen och så kommen I och ställen eder inför mitt ansikte i detta hus (templet) som är kallat efter mitt namn och sägen: vi äro frälsta så att I skullen kunna göra alla dessa styggelser." Jer. 7:9. "Jag har behag till kärlek och icke till offer." Hos. 6:6. "Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande". Ps. 51:19. "En oxe känner sin ägare, och en åsna sin herres krubba. Israel känner intet, mitt folk förstår intet. Ve det syndiga släktet, det skuldbelastade folket, avfödan av ogärningsmän, de förlorade barnen."

Forts. å sid 3.

Den 27 Aug.

Det judiska misslyckandet i Ryssland.

Alltsedan världskrigets slut och den kommunistiska revolutionens seger i Ryssland har den politiska situationen i olika länder i hög grad karaktäriserats av en rasande tvekamp mellan å ena sidan de på nationell och kristen grund uppbyggda samhällena och å den andra den mot världsimperium strävande judiska makten. Efter världskriget, vilket bragte Europas folk i den internationella storfinansens våld samtidigt som det allvarligt försvagade den nationella motståndskraften hos dessa för en tid framåt, ansåg Israels högsta ledning tidpunkten läglig för att våga försöket med förverkligandet av dess årtusengamla dröm om ett judiskt-messianskt rike, där "Guds utvalda folk" skulle regera alla världens länder och folk. Den djärva planen syntes i början krönas med framgång. I Ryssland lyckades det den judiska messianismens pionjärer, som stormade fram i tecknet av det arbetande folkets förlossare, att rycka till sig makten. Davidsstjärnans banér planterades öppet i Moskva, varifrån den världsfrälsande revolutionen skulle gå ut till alla jordens folk. Men svårigheterna började redan snart att inställa sig. Utanför Ryssland, i vilket land motståndet bröts genom en terror, som så gott som fullständigt ödelade de bildade folkklasserna, misslyckades planen över hela linjen. Folken i det gamla Europa liksom i den övriga världen reagerade med hela tyngden av sin inneboende livskraft och lyckades också att värja sig mot de onda anslagen. Eftersom tiden framskridit har detta deras motstånd tilltagit i styrka och omfattning, så att situationen för världsfrälsarna i Moskva för varje dag ter sig alltmera bekymmersam.

Vi äro nu tydligen komna till den punkt i utvecklingen, där det infernaliska världsrevolutionsförsöket kan betraktas såsom åtminstone för tillfället, om nu icke för alltid, misslyckat. I ett flertal artiklar har här redogjorts för den allvarliga maktstrid, som på sistone uppstått inom sovjetledningen mellan å ena sidan judarna, den stora revolutionens "Gründer" och hittillsvarande ledare, och å den andra den ryska riktning under Stalin, som vid det här laget tydligen fått nog av judisk förvaltning liksom överhuvud av världsrevolutionen och nu i stället önskar inrikta sig på det ryska rikets återupprättande ur det fruktansvärda kaos och elände, som det judiska regementet åstadkommit i Ryssland. Stalins yttrande för icke länge sedan, att det med all kraft måste tas itu med "svinen, som trängt in i statens trädgård och där husera efter behag", hade uppenbart symptomatisk betydelse. Sedan dess ha efter hand flertalet ledande judar inom sovjetmakten, såsom Sinovjev-Apfelbaum, Kamenev-Rosenfeldt etc. "befriats" fr. sina framskjutna poster o. en omfattande razzia i samma "befrielsens" tecken företagits ute i provinserna. Från allt flera håll, såväl förutvarande kommunistiska som andra, vittnas om de judiska revolutionsherrarnas osnygga förehavanden i Ryssland. F. d. folkkommissarien Badjan, som av samvetsskäl säger sig ha lämnat partiet och flytt från Ryssland, har karaktäriserat bolsjevikväldet som ett sannskyldigt rövarevälde, där de kommunistiska ledarna, alltunder det massorna svälta och bedragas med lögner, som bäst äro i färd med att röva till sig Ryssands sista resurser. Den i förhållandena väl insatte A. Rezanov har i ett utkommet arbete utförligt skildrat, huru sovjetledarna för egen räkning "nationaliserat" och "exproprierat" Rysslands ekonomiska värden. En väsentlig del av "den avskaffade privategendomen" har koncentrerats i händerna på de judiska sovjetledarna, såsom Sinovjev. Trotsky, Kamenev, Steklov, Joffe, Radek, Jurowsky (tsarens mördare) m. fl.. vilka f. n. räknas bland Gamla världens rikaste män. Dessa äga i närvarande stund faktiskt Sovjet-Rysslands industri- och handels-"truster". äro ägare av stora jordegendomar, de äga värdeföremål i oändlighet, smycken, dyrbara stenar, konstföremål, tavlor, värda oerhörda summor, m. m. — allt rövat från de fördrivna eller mördade förutvarande, ryska besittarna, från statliga institutioner, kyrkor etc. och för vederbörandes räkning nu till stor del liggande i förvar i deras rasfränders, de judiska bankirernas i Amerika och Europa kassavalv.

Att reaktionen mot denna ohyggliga diktatur i röveriets, stöldens och mordets tecken omsider skulle växa fram och göra sig hörd inom det ryska folket, var endast naturligt. Den är nu tydligen även på väg att på allvar **göra sig gällande**. Stalins som bäst pågående utrensning av judarna ur sovjetstyrelsen och -administrationen bygger med all sannolikhet på en stämning hos de breda folklagren och den ryska krigsmakten, som ej längre står att negligera för någon makthavare i landet. Den judiska oppositionen under Sinovjev-Apfelbaum synes tillsvidare vara slagen men förmenas dock alltjämt arbeta i det hemliga, vadan stundande allvarliga kraftmätningar förespås. Bliver denna opposition icke under en nära framtid i stånd att realisera en regimförändring eller åtminstone vinna ett visst politiskt medinflytande såsom erkänd part, torde dess öde kunna anses beseglat och världsrevolutionen därmed även råka i det mest kritiska läge. Ty judarnas i Ryssland politiska fall betyder i verkligheten intet mindre än Kominterns o. världsrevolutionens tillsvidare förolyckande. I den ryska "högerarbetareoppositionens" på annat ställe i tidningen återgivna program krävs i punkt 1, att "Komintern och den röda fackföreningsinternationalen skola upplösas och regeringen avstå från att bevilja medel till Komintern för propaganda i utlandet" samt vidare i punkt 6, att "sovjetregeringen måste avstå från att bevilja medel för att hjälpa andra kommunistiska partier att omvälva statsordningen i sina respektive länder". Det är icke mycket sannolikt att Stalin, om han lyckas att behålla makten, eller någon annan icke-judisk regim, skall upprätthålla Kominterns nuv. propagandaverksamhet i utlandet. Därmed bortfaller också själva grunden för de kommunistiska revolutionspartiernas i olika länder tillvaro och verksamhet. Kostbart är det förvisso att i denna situation skåda Folkets Dagbad Politiken, nödd och tvungen, taga Stalins parti gentemot Sinovjev-opponen. Härvarande sovjetlegation vågar tydligen ej av fruktan för Stalins hämnd låta F. D. P. föra någon annan talan. Men i Socialdemokraten har man ju alltid möjligheter att få fram sina jude- och Sinovjevvänliga åsikter, och den utvägen har man heller icke försummat att anlita till den verkan och nytta den hava kan.

På utgången av den maktstrid, som nu utkämpas i Ryssland mellan judarna och icke-judarna, beror i hög grad icke blott Rysslands utan även den övriga världens framtid. Den närmaste tidens politik i olika länder kommer förvisso att taga starkt intryck därav. Segrar den icke-judiska riktningen, är såsom nämnt den judiska revolutionsinternationalens fall att betrakta som säkert. Judarna äro då i Ryssland satta ur det politiska spelet för en god tid framåt och sannolikt också ur det administrativa. Deras skiljande från det finansiella livet, vilket de så gott som fullständigt dominera, låter sig dock f. n. icke tänka. Den judiska världsrevolutionens misslyckande torde i detta nu kunna betraktas som ett faktum. Men detta förhållande bör ingalunda invagga oss i någon slags säkerhet och ro. Överraskningar äro icke uteslutna och möjligheten till kuppförsök o. blodsdåd i icke-bolsjevistiska länder äro under den närfaste framtiden långt ifrån osannolika. Misslyckandet utgör en snöplig upplösning å judarnas tusenåriga dröm på världens revolutionering och erövring åt "Guds utvalda". Huruvida de nu skola inse misslyckandet och vilja betrakta det som definitivt, är dock ovisst. Sannolikt komma de att vidbliva sin vansinniga plan på ett judiskt världsrike, om de så ock under den närmaste framtiden komma att inställa sig på en nödtvungen reträtt, varunder deras maktpositioner inom de borgerliga samhällena ytterligare byggas ut och fullkomnas. Den möjligheten, om också ej alltför stor, finnes dock även, att det judiska folket skall låta sig bringas till insikt om fåvitskheten och faran för det självt av ett fortsatt omhuldande av sin fantastiska dröm liksom av ett fortsatt frambärdande i en politik, som utmanar alla jordens folks heligaste känslor och intressen. Den bolsjevistiska Antikrists öde i Ryssland borde vara ägnat att väcka det till förnuft. Ett uppgivande i ett ögonblick av dess gamla exclusivt materialistiska livsuppfattning låter sig dock helt naturligt icke tänkas. Ännu länge maste heltsäkert de kristna folken med anspännande av sina yttersta krafter värna sig mot Judas omstörtningsssträvanden. Men den dag kommer, så visst som de under Judas hemliga välde nu suckande folken börja vakna upp och resa sig ur den dvala, vari de försänkts, då Judafolket självt skall vakna upp ur sin fruktansvärda villfarelse Det är t. o. m. troligt, att misslyckandet i Ryssland skall komma att utöva ett inflytande **redan i en nära framtid å den** judiska religionsuppfattningen i riktning mot den kristna åskådningen.

Doktor Fåhræus.
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandteknici
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 11 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

En revision till grunden av Tobaksmonopolet!

(Forts. fr. sid. 1.)

som statens jourhavande direktör.

I betraktande av den ställning Tobaksmonopolets verkställande direktör kapten Wallenberg intagit till frågan om en polisanmälan är det knappast mycket sannolikt att monopolstyrelsen, som när detta skrives är samlad i Stockholm för att behandla denna och andra angelägenheter, skall gå med på en dylik. I sådant fall måste det emellertid stå klart, att det är finansministerns självklara plikt att ingripa och vidtaga sådana åtgärder, att den nödvändiga fulla klarheten vinnes.

Vad bör göras för höjande av Sveriges export?

(Forts. fr. sid. 1.)

mensamma intressen och undanröja den ömsesidiga konkurrensen. Slutresutatet blir då, att kostnaderna för varje enskild firma blir den minsta möjliga medan det blir lättare att ernå goda priser för god, "svensk" vara, eftersom den inre konkurrensen icke finnes till.

Ett dylikt förslag har jag — som var den första "affärsgeneralkonsul" i S:t Petersburg — framlagt för U. D. — Jag insåg att staten enbart inte kunde åstadkomma något verkligt nyttigt för att driva exporten framåt; samt även, att Sveriges relativt svaga industri aldrig kunde taga upp konkurrensen med de stora länderna, om de gå spridda. — Staten kan vara till stor hjälp, därigenom att den tager initiativet till frågans uppklarande och finner medel, att "med milt tvång" få våra — om sin "självständighet" så måna — industrimän att arbeta tillsammans med sina inhemska konkurrenter för att slå sina utrikes-dito. Detta "milda tvång" bleve U. D:s Handelstidnings, Exportföreningens m. fl. antingen direkt eller indirekt gjorda utredningar till exportorganisationens förfogande.

Med utmärkt högaktning
K. W. Hagelin.

Diktaturen i Grekland störtad

(Forts. fr. sid. 1.)

nett tillsammans med några av sina vänner samt några oavhängiga.

Den egentliga innebörden och syftet med den genomförda revolutionen synes ännu, när detta skrives, tämligen oklar. Visserligen utlovas en hel del åtgärder i "demokratisk" anda såsom parlamentarismens återupprättande, återinförande av tryck- och yttrandefrihet o. s. v., ehuru ingalunda utan förbehåll, ty för den händelse icke samtliga partiledare efterfölja Kondylis' önskan ifråga om regeringsbildning bildar han själv tillsammans med några vänner det nya kabinettet. Hans linjer äro tydligtvis endast till dels "demokratiska" och inställda för parlamentarism. Möjligen får man förklaringen över vad som passerat i det märkliga meddelande, som utgått från diplomatiskt håll i Paris, att den revolutionära kuppen i Grekland framkallats av engelska intressen d. v. s. det stora Shellbolaget, som skulle satt in en summa av 10 milj. pund på åstadkommande av en annan politisk regim och regering i Grekland. Enligt vad på detta håll uppgives skulle det egentliga syftet vara att återinföra den monarkiska statsformen i Grekland till förmån för konung Georg, vilken f. n. vistas i England och som anses benägen att återföra landet till dess forna beroende av England. Ett omedelbart efter kuppens genomförande offentliggjort meddelande, att Kondylis ämnar upphäva samtliga under den störtade regeringen ingångna internationella fördrag synes också ge ett visst stöd åt uppgiften.

Den svenska fascismens kamp gäller

för främjandet på olika områden av svensk och kristen kulturutveckling, varvid oryggligt skall slås vakt kring alla nationella värden, gammal svensk moral o. svensk rättsuppfattning;

för skapandet av en statsordning som återupprättar statsmaktens auktoritet och restaurerar vårt politiska liv därhän, att regering och riksdag komma att motsvara sitt ändamål i landets och folkets tjänst och korruptionen försvinner ur vårt offentliga liv;

för införandet av ett politiskt representationssystem, grundat på intressen och kvalifikationer och oberoende av de storfinansiella intressena, varigenom de inom statssamhället förefintliga naturliga intressegrupperna av medborgare beredas ett rättvist inflytande å lagstiftningen och de inom nationen tillgängliga högre kvalifikationerna och insikterna i allmänna ting må komma till gagn inom riksledningen och det nu florerande streberväldet försvinna;

för det svenska nationalförsvarets återupprättande samt förhindrande av verkställandet av det på den internationella storfinansens order genomdrivna landsförrädiska nedrustningsbeslutet vid 1925 års riksdag;

för införandet av den principen, att kapitalet skall vara samhällets tjänare istället för som nu hos oss dess tyranniska herre. Detta innebär, att den internationella storfinansen tillbakatränges från dess nu innehavda illegitima maktställning som regerande "hemlig statsmakt" eller "stat i staten" samt att dess nu utövade hemliga skräckvälde brytes;

för införandet av en ny stats- o. kommunalfinansiell politik, som iakttager nödvändig sparsamhet med statens och kommunernas medel och bryter med den nu följda absurda skuldsättningsprincipen, samt för statsskuldens likvidering snarast;

för åstadkommandet av en lagstiftning, som förhindrar den av den internationella storfinansen genom banker, monopol, truster etc. bedrivna ekonomiska utplundringen av vårt folk och skyddar näringslivet och de enskilda medborgarna däremot;

för de förödande stridernas på arbetsmarknaden avskaffande genom skapandet av en anordning, som ställer arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer under den samhälleliga maktens överhöghet; samt

för införandet av en lagstiftning, som förhindrar den nu i tal o. skrift av främmande element bedrivna lögnpropagandan till förvillande av vårt folks moral och tänkesätt och till det svenska samhällets omstörtning.

mot den kosmopolitiska skenkultur, grundad på lögner och falska föreställningar, vilken på bekostnad av vår gamla hedervärda svenska kultur påtvingats oss av främmande element, som icke blott icke känna solidariskt utan också direkt fientligt mot vårt folk;

mot strävandena inom press, litteratur och konst att avkristna och undergräva vårt folks moral samt genom falska teorier och konstruerade begrepp förgifta dess tänkesätt ävensom mot strävandena inom upplysningsväsendet att ödelägga alla nationella svenska värden;

mot den härskande korruptionen inom det politiska och offentliga livet, som förvandlat våra viktigaste statliga myndigheter till redskap för de korrumperande storfinansintressena;

mot det rådande förfallet hos regering och riksdag, vilka urartat från sin ursprungliga bestämmelse till lydiga redskap för de hemliga intressen, som framskapat det förhatliga korruptionsväldet, samt mot det på falska teorier och lögner uppbyggda partiväsendet;

mot den internationella storfinansens här intagna illegitima maktställning som regerande "hemlig statsmakt" eller "stat i staten" och mot det avskyvärda och för vårt folk förnedrande hemliga skräckvälde, som denna makt utanför lagen numera utövar i vårt svenska samhälle; samt

mot statens och kommunernas skuldsättning, vilken framtvingats av den internationella storfinansen och vars enda syfte är att bringa stat och kommuner i storfinansens våld och att ekonomiskt förslava alla landets invånare under dess välde.

Sveriges landsfiskaler mot schäktningen.

"Föreningen Sveriges Landsfiskaler", som under den gångna veckan hade sitt årsmöte i Karlstad, beslöt därunder enhälligt att till justitieministern ingiva en skrivelse i slaktlagsfrågan. En viktig plats i skrivelsen intager landsfiskalernas maning till högsta domarmyndigheten ,att i slaktlagen icke på något sätt göra undantag för judarnas slaktsätt, schäktningen, vilken i inlagan skarpt fördömes. Att de församlade c:a 500 representanterna för landets åklagarmyndighet upptagit denna viktiga fråga till behandling och givit ett så bestämt uttryck för sina åsikter är att hälsa med tillfredsställelse. Vår lagstiftande myndighet lär svårligen i längden kunna undgå att taga hänsyn till den allt starkare opinion, som ute i landet växer sig fram mot det ohyggliga djurplågeri schäktningen utgör.

Går U. S. A. med på en annulering av skulderna?

Senator Borah har i en offentliggjord förklaring angående skuldfrågan uttalat följande märkliga satser:

"Om Europa önskar annullera skulden, så måste annulleringen omfatta alla krigsskulder och alla skadestånd, och det måste fastslås, att vinsten av annuleringen måste tillfalla mänskligheten och användas till förbättring av massornas ställning i Europa och icke till främjande av de imperialistiska drömmar, som nu suga livsmärgen ur folk, som på intet sätt voro ansvariga för kriget. Annulleringen kan icke baseras på något moraliskt eller juridiskt krav, som gäldenärsnationerna ha mot Förenta staterna, utan endast på den uppfattningen, att den måhända kunde bidraga till Europas rekonstruktion och främja avrustningen och fredssaken."

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
Södert. Tidn. tryckeri, 1926.

Världsrevolutionens förste.

Bilden härovan torde icke vara våra läsare obekant. Det är den judiska världsrevolutionens förste, numera avlidne presidenten för folkkommissariernas råd, halvjuden Lenin-Uljanow. Lenins ursprungliga namn var Ninel Uljan (Uljanow eller Uljanin) och han var son av en kalmuck och judinnan Zederbaum-Ziporkes. Han var gift med judinnan Krupskaja, som ännu är livligt verksam i politiken och hör till den Sinovjevska oppositionens ivrigaste krafter.

Såsom betecknande för Lenins samhörighetskänsla och hans stora intresse för judendomen förtjänar att omnämnas, att han lärde sina barn jiddisch, skrev sina proklamationer på jiddisch samt införde hebreiska i skolorna. Han upphöjde vidare judarnas lördag till helgdag, lät förstöra de kristna kyrkorna eller omändra dem till dans- och biograflokaler medan de judiska synagogorna fingo vara i fred, samt fördrev de kristna prästerna under det han skonade de judiska rabbinerna. — Allt tyder sålunda på att han fullt medvetet lät engagera sig som Alljudas blodiga verktyg i Ryssland liksom att han handlat i full övertygelse om att han därmed tjänade mänsklighetens sak. Med åren synes emellertid samvetets röst hava vaknat inom honom. Med förskräckelse skall han sett tillbaka på alla de blodsdåd han låtit utföra samtidigt som han måste bevittna, att utvecklingen icke följde de banor, han från början tänkt sig, utan alltmera artade sig till att bli ett hemvist för internat. rövare och mördare av värsta slag. Vid denna tidpunkt skall Lenin hava välvt planer, som gått ut på en regimförändring i Ryssland i nationell anda. Så kommo de sensationella meddelandena om uppdagade intima förbindelser och underhandlingar mellan Lenin och monarkistiska sammanslutningar i utlandet. Hela världen undrade, vad nu skulle ske? — Någon månad därefter kom svaret i ett meddelande från Moskva, att Lenin insjuknat. Ett par år senare dog han av sin påkomna sjukdom, som ganska allmänt betecknats såsom "mystisk".

Vår representation i "freds- och rättsinstitutet".

Till Sveriges ombud vid det illustra "freds- och rättsinstitutets" församlingsmöte i Genève den 6 september har k. m:t utsett och förordnat utrikesministern E. Lövgren, presidenten E. T. Marks von Würtemberg och överdirektören J. L. Widell samt till suppleanter för dem frih. A. Th. Adelswärd, envoyén T. M. Höjer, redaktören J. A. Engberg och jur. kand. fru Anna Bugge-Wicksell.

Vi ha alltså snart åter att vänta högstämda tal och utläggningar av fredens och rättens alltid nya idealer från det babelska templet i Genève och h e r r a r o m b u d en behaglig sejour i den idylliska schweizer-staden, som ju redan visat sig på ett högst charmant sätt kunna mottaga fredens o. rättens höga talesmän från jordens olika kanter.

Hamburgska spritsmugglarsyndikatets medlemmar ådömda miljonböter.

Flera personer tillhörande det stora spritsmugglingssyndikatet i Hamburg, vilket bl. a. lär ombesörja en stor del av smuggelexporten på de skandinaviska länderna, hava ådömts synnerligen stränga straff för spritsmuggling. En köpman dömdes till ett års fängelse och två miljoner marks böter, en annan till likaledes två miljoner marks böter och nio månaders fängelse, en tjänsteman till sex månaders fängelse och 872,000 marks böter samt en tulltjänsteman till ett års fängelse och 66,000 marks böter.

Förbudet i U. S. A. —en fars.

Utgivaren och ägaren av den amerikanska västkustens största och mest inflytelserika tidningar, Sacramento Bee och Fresno Bee, mr Charles K. McClatchy, vilken sedan någon tid uppehåller sig i Stockholm för studerande av svenska förhållanden, har uttalat sig rörande förbudet och dess verkningar i Amerika. Mr. C. yttrade härvid bl. a.:

"Hos oss har förbudet haft mycket sorgliga följder, den sorgligaste kanske att den uppväxande ungdomen lärt sig få smak för visky och andra starka drycker. Förr i tiden skulle det vara otänkbart att ungdomen gick omkring med fickpluntor, nu hör det till ordningen för dagen, och ingen skämmes för att överträda lagen. Hur skulle det också kunna vara annorlunda? Om majoriteten av presidentens ministrar, av Förenta staternas senat, av medlemmar i kongressen, inom den högsta juridiska myndigheten, inom de olika staternas lagstiftning, inom alla bestämmande myndigheter i Amerika — om denna majoritet ej kunde få visky och sina drinks, skulle förbudet ej existera en dag längre. Samma domare som ena dagen köper smuggelvisky av langaren skall den nästa dag döma honom för en liknande förseelse! Mr Garvin, stålttrustens mäktige chef, förordar alltid förbudet för arbetarna, men ger, liksom andra stora chefer inom industrin, aldrig en middag utan både drinks och champagne. Förbudet i Amerika är en fars, som genom sina olyckliga verkningar blivit en förbrytelse mot samhället.

Kamenev "befrias" från ännu en post.

Kamenev-Rosenfeldt har nu, enligt vad meddelas från Moskva, av folkkommissariernas råd även befriats från sin hittills innehavda post som medlem av arbetarförsvarsrådet, vilken anförtrotts åt Mikojan.

Ruth Fischer vittnar om kommunismens misslyckande.

Den kända tyska kommunisten Ruth Fischer, som varit över i Sovjetparadiset för att se och njuta av härligheten, har i motsats till föregående tyska studerare av förhållandena i "det nya riket" bibragts en allt annat än för vederbörande smickrande uppfattning om dessamma. Vid den nyligen hållna distriktskongressen yttrade hon bl. a.:

"Vi se i praktiken att nationaliseringen i Ryssland genomföres precis såsom i Tyskland. Den 1 maj, då proletariatets entusiasm var mycket stor, genomfördes följande åtgärder: Arbetstidens förlängning till tio timmar, nattarbete för kvinnor, försämring av ackordslönerna, avskedanden utan driftsrådens medgivanden.... I den tyska klubben i Ryssland liksom i cellerna uppfordras alla partivänner att bekämpa löneförhöjningar för gruvarbetarna ... När man på sådant sätt söker stärka förtroendet till sovjetmakten, kommer detta att leda till kommunismens diskreditering. Jag vet av erfarenhet, att arbetarna i Ryssland ha det svårt. Lönerna ha sjunkit 25 proc., och med arbetsarmén förhåller det sig som i andra länder.... Sovjetvalen äro ett fullständigt fiasko och man måste ha sågspån i hjärnan om man icke inser reaktionens styrka."

Kommunisterna hållas efter i Jugoslavien.

En omfattande kommunistisk organisation har upptäckts i Jugoslavien. Polisen har beslagtagit stora mängder revolutionära propagandaskrifter samt anhållit flera i stämplingarna inblandade personer.

Nytt attentat mot Mussolini planerat?

Enligt meddelande från Paris har polisen upptäckt ett planerat inbrott i Notre Dame-kyrkan. Tvenne kända italienska anarkister äro inblandade i saken. Meningen skulle varit att sälja kyrkoskatterna och använda pengarna till att förbereda ett attentat mot Mussolini.

Ett tidstecken i Landskrona.

Det har blåst upp till strid inom det socialdemokratiska partiet nere i Landskrona. Vid ett förrättat s. k. provval, vilket ingick som ett led i förberedelserna till höstens val, visade det sig, att en stor grupp arbetare fronderat mot arbetarkommunens beslut att använda en av kommunen fastställd lista. Skrädderiarbetarförbundets avdelning 28, vilken omfattar cirka 200 medlemmar, hade gått fram med en lista, där samtliga partipampars namn strukits. Förbittringen mot skräddarna blev stor och såväl Arbetet som Skånska Socialdemokraten ropade på förräderi och utpekade skräddarnas ordförande, en förut inom det kommunala livet mycket framskjuten man, som arrangör av "bedrägeriet". Skrädderiarbetarnas styrelse svarade härtill, att det visst icke var fråga om någon kupp utan om rena allvaret. Styrelsen säger sig ha velat tillfredsställa den riktning, som kraftigt gjort gällande "att vår representation i stadsfullmäktige borde tillföras nya och friska krafter, då en del av de gamla glömt att de tillhöra arbetarna i sin strävan för sina ekonomiska intressen".

Marxismens karaktär.

Vad som särskilt kännetecknar marxismen är dess oerhörda terror, stödd på kunskapen om massans spyke. Denna rörelse har över den borgerliga svagheten satt den absoluta maktviljans brutalitet. Tysklands framtid fordrar marxismens förintande. Antingen segrar denna rastuberkulos och Tyskland dör, eller ock blir den utdriven ur folkkroppen och då skall Tyskland segra.

ADOLF HITLER.

Den ryska arbetaroppositionens program.

Förre folkkommissarien Badjan har på uppdrag av den ryska högerarbetaroppositionen offentliggjort dennas program, som lyder sålunda:

1. Komintern och den röda fackföreningsinternationalen skola upplösas och regeringen skall avstå från att bevilja medel till Komintern för propaganda i utlandet.

2. Det kommunistiska partiet måste avstå från allt inflytande över statsapparaten, d. v. s. att partiet inte skulle bli en i Ryssland härskande klass, då det är i minoritet.

3. Utrikeshandelsmonopolet måste uppges, då detta slags ekonomiska diktatur med 90 proc. förvärrat det ryska folkets ekonomiska läge. Landet blir ekonomiskt starkt endast om handelsmonopolet avskaffas.

4. Införande av fria val på grund av allmän och lika rösträtt och hemliga val. Alla folkklasser måtte få valrätt utom medlemmar av huset Romanov, forna gendarmer och kommunistiska dignitärer.

5. Det högsta straffet — arkebuseringen — måste avskaffas.

6. Sovjetregeringen måste avstå att bevilja medel för att hjälpa andra kommunistiska partier att omvälva statsordningen i sina respektive länder. Vi fordra, att alla i den centrala kommittén och Kominten befintliga dodkument om hur många miljoner, som för detta ändamål utgivits, skall offentliggöras. Högerarbetaroppositionen beräknar, att dessa summor fullkomligt räcka till för att täcka statsskulderna i utlandet, återställa vänskapen mellan Ryssland och utlandet samt att befästa broderskapet mellan alla folk.

7. Amnesti åt alla fångar. Revision av alla domar i brottmål., då 90 proc. av dessa förklaras endast genom gräl, som uppstått inom vårt justitiekommissariat, som är fullständigt underkastat Stalins diktatur. Högerarbetaroppositionen fordrar, att alla brott, som det kommunistiska partiets ledare ha begått mot intelligensen, arbetarna och bönderna, skola undersökas och offentliggöras.

8. Partiet måste avstå från ledningen över kooperativa och industriella företag. Det får inte där insätta sina obegåvade kommissarier, som ha absolut inga förutsättningar att styra landet, och ge den kooperativa rörelsen och andra offentliga institutioner möjlighet att utvecka sig fritt, genom fria val och folkets vilja.

9. Tills alla våra flyktingar återvända måste makten kvarligga i händerna på arbetar- och bondedeputeradenas sovjet, och tills valen till de högre statsorganerna äro förrättade, måste denna hegemoni av det kommunistiska partiet över statsinstitutionerna uppges.

10. Fullständig press-, yttrande- och samvetsfrihet måste införas.

11. I betraktande av att det bland arbetarna och bönderna uppenbarat sig många begåvade och snillrika människor, vilka under tsaregimen icke kunnat göra sig gällande, hålla vi det för nödvändigt, att under den nationella demokratiska regimen arbetarna och bönderna måste under ledning av erfarna statsmän taga del i statsapparaten.

12. Arbetarhögeroppositionen anser, att bolsjevismens och proletariatets diktatur kunnat hävda sin ställning tack vare den omständigheten, att 1919 och 1920 en del av armén kämpade för att jorden skulle återlämnas till jordägarna. För att undvika upprepning av en sådan hemsk katastrof fordra vi, att hela jorden utan någon som helst vedergällning lämnas i böndernas händer.

13. Arbetarhögeroppositionen är av den meningen, att bolsjeviksyndikat och truster lett landet till en ekonomisk bankrutt, och att det med dessas bibehållande är omöjligt att bota läget. Ehuru bolsjevikekonomerna inför hela världen framhållit, att statskapitalismen kan existera o. skapa landets väl, mena vi, att hela deras statistik och de upplysningar, som de delgivit utländska partier, äro en enda lögn. Om de verkligen hade rätt, skulle väl inte arbetslönen i Sibirien, Turkestan o. Volgaområdt endast utgöra 72 kronor i månaden.

14. I betraktande av att i statsapparaten indragits hundratals arbetare och bönder, av vilka många endast tjänat proletariatets diktatur för att förtjäna sitt nödtorftiga uppehälle, andra däremot endast därför, att de varit omedvetna om vad proletariatets diktaturen verkligen innebar, fordra vi nu, att när Kominterns diktatur avskaffas, inga som helst repressalier vidtagas mot forna medlemmar av det kommunistiska partiet. Dylika repressalier skulle endast framprovocera en stark förbittring bland massorna och stärka Kominterns inflytande.

Dessa äro de absoluta fordringarna från de miljontals arbetare och bönder, som snart i 10 år lidit och trålat under Kominterns och den statspolitiska förvaltningens diktatur.

Tycker Ni om NATIONEN

I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

Profeternas förhållande till den judiska gudsgemenskapen.

(Forts. fr. sid. 1.)

Jes. 1:3,4. "Vad skall jag med edra många offer? säger Herren. Jag är mätt av vädurars brännoffer och av gödda kalvars fett, och i oxars, lamms och bockars blod har jag intet behag. När I kommen för att visa eder inför mitt ansikte vem begär väl av eder att I skolen nedtrampa mina gårdar? Bringen icke vidare fram fåfänglig offergåva. Rökverk är för mig en styggelse. Nymånad och sabbat och festlig församling — jag lider icke synd och högtid. Edra nymånader och edra högtider hatar min själ. De äro för mig en börda, vilken jag är trött att bära. Edra händer äro fulla av blod. Tvån eder, gören eder rena, skaffen bort edert onda väsende ifrån mina ögon, vänden igen från att göra illa. Lären eder göra det gott är, faren efter det som är rätt." Jes. 1:11—17. Den som offrar en oxe han slår ihjäl en man, den som offrar ett får han vrider halsen av en hund, den som frambär ett spisoffer han frambär svinblod, den som tänder rökverk han ärar det som intet är.. och deras själ förlustar sig med sina styggelser!" Jes. 66:3.

Redan dessa få citat ur profeternas tillrättavisningar och förmaningar visa med all önskvärd tydlighet att judarnas religiösa utveckling var stadd på orätt väg, men det oaktat var judafolket alldeles otillgängligt för de profetiska maningarna. Att judarnas gudsdyrkan var stadd på villovägar, även då de åberopade sig på Abrahams. Isaks och Jakobs gud, framgår tydligt av profeternas yttrande, vilka bevisa att de (profeterna) i tanke, åskådning och tillbedjan närmade sig den Gud som Kristus för oss uppenbarat; detta visar även följande uttalande: "Du är ju dock vår Fader, ty Abraham vet icke av oss och Israel känner oss icke, men du Herre är vår Fader, vår förlossare av evighet. Det är ditt namn." Jes. 63:16.

Judarna tillslöto dock sina hjärtan fullständigt för de profetiska maningarna liksom även deras namn än idag undvikas av judafolket. Däremot voro de ivrigt sysselsatta med att utfylla sin lagkodex "Talmud" med otaliga ofta varandra motsägande människostadgar och självviska utläggningar. Judendomen är därför så omgärdad med världsliga föreskrifter och lagstadganden, vilka utmynna i formalistiskt självsvåld, att den ej lämnar någon plats för kristligt inflytande. Hela den judiska utvecklingen har koncentrerats på egoistiska intressen, och detta slaviskt jordbundna system har under tidernas lopp till den grad stelnat i sina former och så inpräglats i den judiska folkkaraktären, att den än idag vittnar om samma inskränkta uppfattning om tillvarons mål, vilken på sin tid gav Jesus anledning att rikta sina berättigade tillrättavisningar till judarna. t. ex.: "Vore Gud eder Fader så älskaden I ju mig, ty från Gud har jag utgått och kommit, men emedan jag talar sanningen tron I mig icke. Den som är av Gud han hör Guds ord, därför hören I icke, emedan I icke ären av Gud." Joh. 8:42.

Jesu budskap från den himmelske Allfadern blev därför till förargelse för judarna, emedan det ej tillfredsställde deras längtan efter ensamrätten till de jordiska skatterna, vilket anspråk de under tidernas lopp med växlande framgång upprätthållit. Genom sitt förbund med guden Mammon anse de sig emellertid vara ensamberättigade till besittning av denna jordens alla skattkamrar.

Med hänsyn till berättelserna i G. T. om alla andliga förvillelser och omoraliska handlingar, som begingos t. o. m. av judafolkets främste representanter. under den historiska utvecklingsperioden, föreligger ej något berättigande att ställa detta folk framför andra, allraminst i religiöst avseende. Däremot måste med all kraft framhållas, att sådan andlig spis som bjudes kristenheten enligt de här anförda citaten ur G. T. långt ifrån är berättigad att erhålla någon plats i en "helig bok" emedan de äro absolut olämpliga för andlig uppbyggelse. Bibeln är ju avsedd att tjäna mänskligheten till andlig ledning och vederkvickelse, men med återgivandet av sådana judika livsspринciper som här framhållits, kan vår längtan efter helig själaspis endast förvandlas till gränslös besvikelse.

Att bedraga, plundra och öva våld mot medmänniskor är tyvärr icke någonting sällsynt eller enastående i mänsklighetens historia, dylika handlingar höra snarare till de mera allmänna företeelserna, men det har blivit judendomen förbehållet att upphöja dessa egenskaper till rang, heder och värdighet av religion. Våldet och orättfärdigheten ha sålunda legaliserats, eller om man så vill, erhållit "sanktion" av den judiska guden. Därför kunde judarna vid utövandet av sin människofientlighet ständigt åberopa sig på att de handlade på "Guds befallning". Genom de skrupellösa o. illistigt beräknande motiv som föranledde skapandet av denna religionsform, lyckades det också judarna att under tidernas lopp bland främmande folkslag utbreda fabeln om ett "heligt" och "utvalt" folk.

Judendomen kan i egentlig mening ej göra anspråk på att kallas religion, i så måtto att den skulle utgöra en förbindelselänk mellan människor och den ende sanne Guden, ty den är i verkligheten ingenting annat än ett hemligt samfund av ett enskilt folk, som uteslutande har den egna rasens världsliga maktställning till mål, naturligtvis på den övriga mänsklighetens bekostnad.

Det är beklagligt att de kristna folken fått den grannlaga uppgiften sig förelagd, att som kristlig religion sammanföra alla dessa varierande och motsägelsefyllda tankeexperiment till ett högre "gudsbegrepp" för att trosvarmt tillägna sig dem som gudomlig uppenbarelse. Tiden och upplysningen har emellertid verkat förvittrande på dessa gamla religiösa missfoster, vilka mänskligheten med bibehållen självaktning ej längre kan godtaga. ty de äro konstgjorda reliker från en självisk och materialistisk tankevärld.

I rak motsats härtill ligger kristendomens gudsbegrepp och mål, icke i jordiska ting utan i ett kommande evighetsliv, ty Jesus sade: "Mitt rike är icke av denna världen" Joh. 18:36. Därför är det de kristnas plikt att hålla blicken klar och stadig på de stora evighetstankar som inneslutas i Kristi uppenbarelse. Dessa sanningens och kärlekens evighetstankar ha under sin tvåtusenåriga kamp för sin tillvaro ständigt haft sin hätskaste fiende i judendomen, men dock trotsa alla hatets ansträngningar att tillintetgöras, medan judarna i sitt formväsen och sina stadgar fortfarande söka befästa sin tro och sitt salighetshopp på ett världsherravälde, vartill de anse sig vara ensamberättigade "till evig tid" på grund av Jahves "löften" och "förbund".

Rasmedvetandet i Amerika.

I sitt arbete "Menschliche Auslese und Rassenhygiene" skriver professor Fritz Lenz, München:

Nordamerika är det land, där i dag rasmedvetandet tagit sig det starkaste uttrycket. Blandningen av en mängd olika språknationer av europeiskt ursprung, närvaron av miljoner negrer och slutligen även den fara, som hotar genom de asiatiska mongolernas inträngande, ha alstrat en levande samhörighetskänsla bland alla "vita". Landets högsta myndigheter ha för kort tid sedan under åberopande av satsen i den amerikanska författningen, att Förenta Staterna är ett land för fria v i t a människor, bestämt, att personer från andra raser icke kunna väljas till medborgare. Visserligen är det bekant att det där icke finnes en enhetlig "vit ras" på det sätt man vanligen föreställer sig den. Det som är gemensamt för de s. k. vita, det är, positivt sett, en mer eller mindre stor del nordiskt blod och, negativt sett, friheten från negerblod. I Amerika är man tydligen på god väg att komma till medvetande om den nordiska rasens samhörighet, särskilt sedan Madison Grant (i sin bok: The Passing of the Great Race, New York 1916) fäst uppmärksamheten på dess hotande undergång.

Medan Sverige avrustar....

Chefen för amerikanska flottan, konteramiral Moffat, har förklarat, att det anslag på 12 miljoner dollar, som kongressen ställt till förfogande för det stundande finansåret, kommer att användas till bl. a. inköp av 282 nya flygbåtar, nämligen 100 stridsmaskiner, 47 spaningsmaskiner, 61 bombarderingsmaskiner och 74 övningsmaskiner.

Goda och billiga

Måltider

kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
C Y R U S
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
A L E X A N D E R
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
E N G E L B R E K T
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant
G U S T A F V A S A
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T E R I K
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant
B I R G E R J A R L
73 Folkungagatan 73

Frukost 1/29—1/22 Middag 1/22—7
Kväll 7—1/212 Inga drickspengar
Ingen spritservering

LÄS — SPRID

Socialisering

genom

Kooperation

av

TYCHO WRETMAN.

Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.

Pris kr. 2.—

Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.

Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

FÖRLÅTEN FALLER

av S. Nilus. 4:e uppl. Kr. 4:—.

En av de märkligaste böcker som utkommit i bokmarknaden är helt säkert "Förlåten faller" av S. Nilus. Innehållet i denna publikation är av det mest sensationella slag, ehuru den karaktäristiskt nog mycket litet låtit tala om sig i den offentliga diskussionen. Den återgiver enligt uppgift i äkta avskrift "Sions vises protokoll", föredragna i de äldstes råd av "landsflyktens furste", Theodor Herzl, vid den 1:sta Zionistiska kongressen i Basel 1897. Protokollen omfatta det judiska folkets stora strategiska plan att bringa världen under Israel, den plan för vilken det kämpat i årtusenden. Bokens författare, pseudonymen S. Nilus, som tillhörde Zar-Ryssland, där han "arbetade med pennan till Guds ära" hade 1901 lyckats överkomma ett exemplar av de uppseendeväckande protokollen. Han skriver i inledningen till sin bok att läsningen av handskriften "kom att utöva en så djup omvälvning i min världsåskådning, som endast en gudomlig kraft kan utöva på människoanden, likt undret av en blindfödd, som får sina ögons ljus."

—(Södertälje Tidning)

BERGTAGNA,

EN INBLICK I DET FÖRDOLDA

2:a uppl. Kr. 3:—)

är titeln på en av Mauritz Rydgren författad bok, som i dagarna utkommit i sin andra upplaga. Redan i bokens första kapitel, där författaren på ett utmärkt sätt lyckats fånga läsarens intresse genom en liknelse, framställd i sagans form, får man genast klart för sig vart författaren vill komma: krig mot judendomen. Antingen man nu gillar bokens starkt antisemitiska tendens eller ej, måste man dock medgiva vid läsningen av de därpå följande kapitlen, att författaren grundligare än de flesta satt sig in i de stora världshändelserna och kanske också lyckats få en inblick i spelet bakom kulisserna på den stora världsteatern.

Som totalomdöme måste medgivas, att boken är skriven på ett ledigt och fängslande sätt, bakom vilket tydligen ligger ett grundligt och målmedvetet arbete, och författaren har icke endast nöjt sig att framföra sina egna åsikter och syn på tingen, utan har även sammanfört material från den utländska litteraturen och olika delar av världspressen. "Hoc."

(Smålandsposten.)

Ovanstående böcker erhållas genom

Bokförlaget, Box 65, Härnösand.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 27 Aug. 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18245.
Fri biltransport.

Judarna i Holland.

(Forts. fr. sid. 1.)

rikedom och inflytande. År 1796 erhöllo judarna medborgarerätt i Holland, och sedan dess ha personer av judisk börd vid mer än ett tillfälle suttit som ministrar i detta land.

En fransk protestantisk kyrkohistoriker, Basnage de Beauval, säger också i sitt år 1716 utgivna stora verk "Histoire des juifs": "Bland alla Europas stater finns det icke någon, där judarna leva lugnare än i Holland. Handeln gör dem där rika, och på grund av regeringens mildhet besitta de utan fruktan, vad de ha förvärvat." Om Holland för judarna varit ett behagligt land, blev Spanien däremot städse en nagel i ögat på dem, varom bland mycket annat den omständigheten vittnar, att Nathan von Rothschild, som annars på sin tid var nästan varje europeisk stats finansagent, aldrig ville inlåta sig i några affärer med Spanien. Mycket i detta lands senare historia torde komma i rätt belysning, om man tar i betraktande judarnas ovilja mot detsamma.

I förra hälften av 1600-talet levde i Holland en judisk rabbin, Menasse ben Israel (Israelsson på svenska), vilken beskyllts för att ha inblandat sig i landets religiösa stridigheter o för övrigt var livligt verksam att skaffa sina trosfränder inträde i olika stater. Även på de skandinaviska länderna kastade han sina blickar och trädde i förbindelse med bl. a. den i Holland födde filologen Isaak Vossius, vilken var drottning Kristinas lärare i grekiska och av henne antagits till bibliotekarie. Genom denne kom den judiske rabbinen i förbindelse med drottningen, till vars kröning 1650 han skrev en spansk och hebreisk dikt. Han lyckades dock ej skaffa judarna inträde i Sverige, men bättre framgång hade han i England, där han utverkade, att enskilda judar skulle få rätt att bosätta sig i London. Isaak Vossius, som var en utpräglad fritänkare o. dessutom en ytterst opålitlig o. sedeslös man, begav sig efter Kristinas tronavsägelse tillbaka till Holland, medtagande som god pris den dyrbara urkunden "Codex argenteus", vilken emellertid 1662 återköptes för 400 riksdaler av rikskansleren M. G. de la Gardie och av honom skänktes till Uppsala universitetsbibliotek, till vars största dyrbarheter den nu räknas.

Men vi återvända till det nutida Holland. Fastän landet har religionsfrihet, beviljar staten dock anslag åt de olika religionssamfunden, och även judarna åtnjuta dylikt anslag (år 1910 omkring 14,000 gulden), också ett bevis på hur omhuldade de äro, ehuru de städse gjort sig kända som kristenhetens bittraste fiender. Den schweiziske förmedlingsteologen o. kyrkohistorikern K. R. Hagenbach, som annars kan betraktas som judevän, fäller i sitt till svenska översatta arbete "Den kristna kyrkans historia från äldsta tider till 19:de århundradet", Stockholm 1883—1888, den anmärkningen, "att just ur den moderna judendomen eller åtminstone i innerligaste samband med honom detta olycksaliga litteratörskap utvecklat sig, vars mål, än fördolt, än åter mera öppet, är kristendomens nedsättande, om icke rent av dess formliga hånande." Han tillfogar vidare, att även den nationella känslan funnit sig sårad genom den judiska kosmopolitismens uppträdande.

Vanligtvis göra judarna sig till målsmän för radikala åsikter och revolutionära rörelser (socialismen, brandesianismen i Danmark, nihilismen o. bolsjevismen i Ryssland o. s. v.) och utså genom tidningspressen och litteraturen, som de behärska, sitt förgiftande säde i människornas sinnen, därmed åstadkommande allmänna opinioner för sådana reformer och omstörtningar, som tjäna deras syften. Även judar, som låtit döpa sig, ha ofta fortsatt att verka i söndrande riktning. I Holland hade under åren närmast efter 1816 gjort sig förnimbar en tendens till närmande mellan de skilda protestantiska konfessionerna, så att man kunde vänta en förening mellan samtliga protestanter till en enda kyrklig gemenskap, men detta enhetssträvande omintetgjordes av en sedan år 1823 framträdande allt djärvare opposition, i vilken tvenne till kristendomen övergångna judar, som för övrigt voro beundrare av den orientaliska kabbalistiken, togo en mycket verksam del.

Såsom i väsentlig mån ett judarnas verk i Holland kan man också betrakta kristendomsundervisningens borttagande ur de offentliga högre och lägre skolorna. Redan år 1806 utfärdades i Holland en lag, enligt vilken man vid religionsundervisningen skulle abstrahera från alla religiösa dogmer. Prästerskapet skulle sörja för denna undervisning, som visserligen finge meddelas i skolorna men skulle ligga utom den egentliga läroplanen. Och varför detta? Jo, av hänsyn särskilt för Hollands inflytelserika judar.

Man upprätthöll i början både bibelläsning och undervisning i biblisk historia. Men bibelläsningen inskränktes så småningom och försvann slutligen alldeles på 1840-talet. Bibliska historien gick snart samma väg och utbyttes mot ett mera allmänt ämne, som kallades "historiens elementer". Att judarna hade sin hand med vid dessa förändringar, erkändes på flera håll. Lektor A. M. Magnusson har i en avhandling "Om religionslösa, konfessionslösa och konfessionella skolor", Upsala 1896, lämnat några belysande exempel på hur det kunde gå till.

I en skola i Haag hade ett judebarn strukit över namnet Jesus i en kamrats skolbok och erhöll därför bestraffning av läraren. Judebarnets fader klagade hos skolmyndigheterna, vilka gåvo juden rätt, och följden blev, att bibliska historien ströks ur raden av skolans läroämnen.

År 1853 blev en skollärare suspenderad, därför att han under en vanlig skoltimme föreläst stycken ur bibeln och förklarat det lästa.

Kort därefter avsattes professorn vid Gröningens universitet Hofstede de Groot från sin befattning som skolinspektör, enär han i ett tal till sitt distrikts skollärare manat dem att undervisa i bibliska historien, berätta om viktigare händelser i Jesu liv och om kyrkans grundläggning samt låta barnen skriva uppsatser och sjunga sånger om dessa ämnen. Om judarna skulle han ha yttrat: "Behandlen israeliterna med aktning, utan att tvinga dem till något av allt detta, men dock som en mycket obetydlig minoritet, som måste foga sig efter den stora majoriteten!"

Professor Hofstede de Groot var för övrigt känd som en välvillig, förmedlande man, den där trodde sig rätt tolka skollagen, i vilken det bl. a. hette, att undervisningens syfte även skulle vara barnens "uppfostran till alla kristliga och borgerliga dygder." Han fick emellertid erfara, att den judiska minoriteten betydde mycket mer, än han kunnat ana. Den judiske överrabbinen i provinsen Drenthe anklagade professorn för brott mot statstoleransen, o. resultatet lät ej länge vänta på sig. Hofstede de Groot tvangs att begära avsked från en befattning, som han med outtröttligt nit beklätt i 28 år.

Genom 1857 års lag blev skolan i Holland helt och hållet religionslös. I nämnda lag förekom följande bestämmelser: "Läraren avhålle sig från att lära, göra eller tillåta något, som står i strid med annorlunda tänkandes religiösa begrepp. Meddelandet av religionsundervisning överlämnas åt de kyrkliga samfunden."

Protestanter och katoliker opponerade sig denna gång gemensamt mot dessa stadgar. En petition undertecknades av 300,000 protestanter och 150,000 katoliker men hade ingen verkan. Judarna voro trots sitt mindre antal mäktigare och förstodo såsom alltid konsten att bilda opinion och mobilisera massor av holländare såsom hjälptrupper. År 1878 antogs en ny skollag med samma bestämmelser som i den föregående, men med det tillägget, att den skollärare, som ej respekterade skolans religiösa neutralitet, kunde suspenderas och vid upprepad överträdelse avsättas. En hel mängd ändringar beträffande mer eller mindre viktiga detaljer ha sedermera genomförts, den viktigaste kanske år 1900, då obligatorisk skolgång fastslogs, men vad som här är huvudsaken, religionslösheten, kännetecknar fortfarande såväl högre som lägre offentliga skolor i Holland.

På många håll anser man den sålunda lagfästa toleransen såsom en skentolerans. Läraren får ju ej meddela något, som kan stå i strid med andras religiösa begrepp. Vid undervisningen i historia måste han noga akta sig för varje framställning, hur faktiskt grundad den än månde vara, som kunde ställa exempelvis judendomen i annan dager, än judarna själva önska. I stället måste han beflita sig om att försköna eller åtminstone förtiga dylika fakta.

En framstående holländare har också yttrat: "Det är en onaturlig företeelse uti ett kristet land, att de offentliga skolorna, som bestå och underhållas genom staten, äro användbara för alla med undantag av dem, som lägga vikt vid den positivt kristliga tron." — Enligt den förut omnämnda statistiken av år 1922 utgjorde Hollands protestanter cirka 3,770,000 och katolikerna cirka 2,444,000. De konfessionslösa upptogos till något över 1/2 miljon.

Judarnas barn kunna nu begagna sig av alla offentliga skolor, men de kristna, som vilja ha sina barn undervisade i kristen lära, måste anlita privata skolor, vilket naturligtvis, i synnerhet för landsbygdens befolkning, medför svårigheter och ökade kostnader. Av Hollands 4,653 folkskolor (år 1902) voro 1,497 privata. Katoliker och protestanter ha emellertid samarbetat för de kristna intressenas tillvaratagande, och 1920 uppnåddes, att den privata undervisningen blev likställd med den statliga och pekuniärt understödd av staten.

Såsom i de flesta mindre stater råder även i Holland ämnesträngsel i de högre läroverken, då ju de stora kulturspråken, tyska, franska och engelska, ävensom latin och grekiska måste få rum på skolschemat. Kristendomens borttagande även från de högre skolorna skulle därför kunna motiveras just med denna ämnesträngsel. Egendomligt förefaller det dock, att man ansett sig kunna lämna plats åt judarnas gamla språk, hebreiskan. År 1902 förekom hebreiska som valfritt ämne vid 26 gymnasier, och 146 lärjungar deltogo i den hebreiska undervisningen. Dessa och närmast föregående siffror äro hämtade ur d:r E. Lundbergs avhandling "Det högre skolväsendet i Holland och Belgien", i Södermalms h. allm. läroverks årsredogörelse 1903—1904. Hebreiskans medtagande liknar nästan en artighet mot judarna. Förklarar man, att språket i fråga är behövligt för blivande teologer, kan däremot invändas, att ämnet kristendom väl borde vara ännu behövligare. Varför har då ej kristendomen fått plats som valfritt ämne? I andra länder, t. ex. Sverige, förekommer hebreiskan ej längre i läroverken, utan att prästbildningen därför kunnat anses försvagad. Om möjligen under de senaste åren någon förändring skett beträffande hebreiskan i de holländska skolorna, är förf. obekant.

Följden av kristendomens uttrangande ur Hollands offentliga skolor har, enligt vad det uppgives, blivit en betänklig okunnighet i fråga om allt, som rör religion och sedlighet. Ungdomen säges bli ett lättfånget byte för allsköns folkuppviglare och samhällsupplösande läror.

Trots sitt lugna och betänksamma sinnelag ha likväl många holländare gripits av ovilja mot judarna och vid olika tillfällen givit uttryck däråt. Sådant få vi dock här i Sverige sällan eller aldrig kännedom om, då våra stora, judebehärskade tidningar få sina nyheter genom judisk förmedling och mycket stereotypt citera allenast utlandets judetidningar. Och vad våra smärre tidningar beträffar, så hämta de ju merendels sitt stoff ur de större bladen. Ett exempel på denna holländarnas ovilja må här anföras. År 1884 vägrade ägaren till det förnämsta kaféet i Amsterdam judarna tillträde till sin lokal, i det han åberopade sig på sina kunders motvilja mot dem. En av de utvisade, en jude vid namn A. C. Wertheim, riddare av hederslegionen och medlem av akademien, protesterade häftigt men förgäves. Värden höll på sin rätt, vilket hälsades med livligt bifall av de tillstädesvarande.

Ehuru protestanterna utgöra flertalet i Holland, lära dock katolikerna på grund av sin fastare sammanhållning vara landets starkaste politiska parti numera. Under de senaste åren ha de utvecklat en livlig verksamhet och t. o. m. upprättat ett katolskt universitet i Nymwegen, och de förefaller nästan, som om de alltmera skulle taga ledningen i kampen för den kristna tron i Holland.

N. V.

Kem. Tekn. Fabr. Globens
näringsmedel
"GLOBIN"
bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.

Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.

Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Herrar - Obs.!

Realisation

till enormt låga priser pågår denna vecka.

Ex: helsidenslipsar, som kostat upp till 7:50, slumpas till 1:50.

Hagmans Herrekipering
Sveavägen 108
(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Ni behöver en god klocka.

1/2 storlek. 50 mm. diameter.

Det nyinkomna lagret av "KAVALJERSURET" (lagligen skyddat), äkta SCHWEIZERUR, ankarur, fyller alla rimliga anspråk. Av s. k. guldbrons (samma metall allt igenom). INGEN tunn YTTRE beläggning (s. k. guld-doublé), som fort nöts av och gör att uret mörknar och blir fult. ÄNDRAR ALDRIG FÄRG. Alltid lika vackert. Kan till utseendet ej skiljas från ett äkta guldur. HÖG-ELEGANT. Modern fason. Hållbart och noggrann gång. Varje "KAVALJERSUR" efterset och reglerat av URMAKARE före avsändandet. Levereras i elegant fodral av sämskskinn.

Pris ENDAST Kr. 12:35 + porto, (2 ur portofritt) mot postförskott. Full ombytesrätt eller pengarna åter.

HUNDRATALS BELÅTNA KÖPARE.

Beställ i dag och det ÄKTA "KAVALJERSURET" erhålles genast från Generalagenterna A.-B. INDUSTRI & HEMSLÖJD, Avd. 8, Jakobsgatan 25, STOCHOLM.

Passa på och rekvirera!

FÖLJANDE ARBETEN som tryckts i små upplagor och icke säljas i allmänna bokhandeln kunna — så långt resp. upplagor räcka — rekvireras från EXP. AV FALU-KURIREN, FALUN, antingen mot insändande av beloppet eller mot postförskott, vol. l är nedan angivna pris:

1. ÅBR. HOLPHERS DAGBOK ÖVER EN RESA GENOM DALARNE ÅR 1757. Ny upplaga (med porträtt och biografi av Abr. Hülphers) Falun 1921. Pris 10 kr.
2. GAMMALT OCH NYTT FRÅN DALARNE. Sammanfört ur Falu-Kuriren årg. 1921 och 1922. (Tryckt i 100 numrerade ex.). Pris 7:50.
3. D:o, d:o. Ur årg. 1923 och 1924. (Tryckt i 150 numr. ex.). Pris 5 kronor.
4. VIKA, HOSJÖ OCH KORSNÄS. Sockenbeskrivning av Helmer Stuge. Falun 1924. Pris 1 kr.

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området i sunda eller sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 21712 eller Norr 5899.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Handarbetsaffären
(Inneh. OLGA LUNDIN)
Västmannagat. 41. Tel. V. 10460.
REKOMMENDERAS.
Utför broderi, hålsöm, märkning, m. m. för hand och maskin.
Färdigsydda, uppritade arbeten i stor sortering.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Herrar Nationalister!
Vänd Eder vid behov av välsittande, stilfulla kläder och billigt pris till
HERRSKRÄDDERI
AXEL HELLGREN
Sigtunagatan 11, Stockholm.
Gör Ett Besök I Dag!

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Annonsera i
NATIONEN
ANNONSÖRER!

Måltidsdryck som hälsokur
erhåller man av Fruktsalt-Samarin; det ger en läskande och härlig kolsyredryck, som piggar upp aptiten och befordrar ämnesomsättningen, renar och uppfriskar blodet, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, utdriver den skadliga urinsyran, gifter som måste rensas bort, varmed undanrödjes grundorsaken till dålig hälsa; hela organismen sättes i god form.
Drick därför dagligen Fruktsalt-Samarin. Pris pr fl. kr. 2.50; motsvarar 25 fl. mineralvatten. Erhålles å apotek, hos drog-, färghandl. m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

DAMFRISERING
Shingle
Smålandsg. 20, 2 tr, hiss.
Telefon Norr 2564.

ELEKTRISKA
reparationer såväl som nyinstallationer utföres snabbt och noggrannt genom
Östermalms Elektr. Affär
15A. NY BROGAT tel. Ö 5280.

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 35. Fredagen den 3 Sept. 1926. Årg. 2

SAMLING UNDER FASCISMENS FÄLTTECKEN!

Ett upprop från Sveriges Fascistiska Folkparti.

Den tid, vari vi leva, karaktäriseras i en grad såsom säkert ingen föregående av kaos och oro. I stället för den kulturella utveckling, som vetenskapens och erfarenhetens ständigt ökade rön bort framskapa, hava vi att bevittna en utveckling i det absurdas tecken, präglad av inre upplösning och strid. Denna falska utveckling har redan störtat flera, blott för några århunden sedan livskraftiga, fria och mäktiga nationer i det ohyggligaste moraliska och ekonomiska förfall, och de folk, som ännu lyckats hålla katastrofen borta ifrån sig, hotas alltmera av samma öde, som förvisso också oblidkeligt bliver deras, såvitt de ej i tid veta att skydda sig däremot. Till dessa senare höra även vi svenskar.

Med en tolerans och en godmodighet utan all like hava vi svenskar stillatigande och utan att sätta oss till motvärn åskådat de internationella kretsarnas vandaliseringsarbete och våldsdåd mot vår gamla hedervärda svenska kultur, vilken steg för steg undanträngts och ersatts med en utifrån hämtad, kosmopolitisk skenkultur. Svenska tänkesätt och moraliska begrepp av bestående värde offras i en falsk idealitets namn medan vi överösas av destruktiva internationalistiska idéer och begrepp i det oändliga, vilkas enda syfte är att förvirra och demoralisera sinnena och föra vårt folk allt längre bort från den kristna moralens och förnuftets vägar. Sanningen har fått vika för lögnen. Mammons förbundne, som upphöjts till ledstjärna i utvecklingen och i denna egenskap t. o. m. erkänts av den officiella styrelsen i landet.

Den nya kosmopolitiska kulturen har fört med sig en fullständig urartning av det politiska och offentliga livet samt en därmed sammanhängande demoralisation och korruption, som tränga allt djupare i samhället och hota att sönderriva själva dess grundvalar. Denna falska utveckling, som påtvingats oss, är en följd av den omgestaltning i makthänseende, som i senare tid ägt rum i vårt svenska samhälle, där den internationella storfinansen i internationalismens och demokratiens namn ryckt till sig makten och hemligt samt under utvecklande av ett avskyvärt skräckvälde i strid mot landets lagar leder och bestämmer över utvecklingen. Dess ledande grundsats har härunder varit: "Söndra och härska!" Genom söndringen och inbördesstriden har folket distraherats från de reela förehavandena på det ekonomiska området och dess möjligheter att motsätta sig desamma omintetgjorts. För söndringens förverkligande har konstruerats och byggts upp det förnuftsvidriga representationssystem, vi numera äro hugnade med, och medels vilket vårt folk splittrats i mot varandra kämpande åsiktsgrupper, mellan vilka i verkligheten inga sådana intressemotsatser finnas, som på något som helst sätt motivera en representation efter dessa principer. Detta absurda representationssystem har möjliggjorts genom antagandet av en provokatorisk vallag, som direkt premierar de politiska lycksökarna, sådana individer, vilka äro villiga att mot egna fördelar lydigt tjäna den hemligt regerande storfinansiella makten. Samtidigt har denna lagt under sig den opinionsbildande tidningspressen, vars åsikter och krav upphöjts till "suverän folkvilja", den där utan prutmån skall tjäna som rättesnöre för statsmakten i dess göranden och låtanden. Genom pressen, som lögnaktigt utges för att representera det fria ordet, utövar den ett bestämmande inflytande över medborgarnas tankeliv, som på alla områden ledes efter de linjer och mot de mål, som äro ägnade att främja finansherrarnas enskilda intressen o. syften.

De ödesdigra följderna av den roll den storfinansiella makten sålunda kommit att utöva i vårt svenska samhälle såsom regerande hemlig statsmakt, göra sig på alla områden alltmera kännbara. Statsmakten har degraderats till praktiskt taget ett redskap i dess händer, förvandlats till det bedrägliga skenet av en statsmakt utan all auktoritet och oförmögen att tillvarataga landets och folkets intressen. Politiken har urartat till en vädjobana för allsköns lycksökare, som utan tanke på landets och folkets väl inrikta sig på tillgodoseendet av sina privata intressen. Nationens livsfrågor försumpas i partifejdernas tecken. En illustration härtill utgör det av 1925 års riksdag fattade landsförrädiska nedrustningsbeslutet, framdrivet av den internationella storfinansen. Under tiden skuldsättes staten på ett vansinnigt sätt till det långivande finanskapitalet, vilket bringar land och folk i ett alltmera tryckande ekonomiskt beroende och slaveri under detta — statsskulden har senaste årtiondet ökats med bortåt en miljard till två miljarder kronor. Ledstjärnan i vårt lands ekonomiska utveckling är icke längre det egna landets och folkets väl utan det internationella rovriddarekapitalets profitintresse. Till förmån för detta utplundras land och folk intill märgen. Genom metoder, som strängeligen skulle hava utdömts enligt gamla svenska hedersbegrepp, har det lyckats att slå under sig en mycket betydande del av det svenska kreditväsendet och näringslivet. Våra förtrustade privatbanker tillåtas att genom onaturligt låga inlåningsräntor och förhållandevis onaturligt höga utlåningsräntor suga musten ur såväl kapitalinsättare som låntagare. Tack vare en mindrevärdig lagstiftning tillåtas direktörer, styrelseledamöter och majoritetsinnehavare i banker och bolag att efter behag direkt och indirekt utsuga de dem anförtrodda företagen. I strid mot rikets grundlagar instiftas monopol, medels vilka folkets breda lager till enskilda personers riktande, på bekostnad av statens rättigheter, under uppenbara förskingringar av statsmedel, på det skamlösaste utpressas medels abnorma priser och underhaltiga samt ofta hälsovådliga varor. Det svenska näringslivets och den svenska statsekonomiens intressen åsidosättas om ej direkt äventyras, så snart blott det internationella kapitalets intressen så påbjuda, vållande arbetslöshet och stor skada för landets ekonomi, utan att våra nationalekonomer inlägga sitt veto till förhindrande av det nationella förstörelsearbetet. Företagsamheten och kapitalströmningen ledas i en osund riktning. Produktionen av rena konsumtionsartiklar stimuleras i allt högre grad jämsides med konsumtionslustan — något som nödvändigtvis måste leda till minskad kapitalbildning, minskad framtida produktion och därmed även mindre företagsamhet i framtiden, fattigdom och ruin. Vårt land har gjorts till en marknad för det internationella rovriddarekapitalet, vilken till det yttersta bearbetas, på det den skall förmå uppsuga allt större mängder varor och lämna allt större vinster åt "kapitalets herrar" vid Wall Street, som föresatt sig att exploatera o. utsuga hela världen.

För alla tänkande medborgare måste det stå klart, att det tillstånd av urartning i vårt svenska samhälle, som sålunda inträtt, icke kan få fortfara. Under senaste året hava allvarsröster gjort sig hörda i syfte att söka förmå dem, som makten hava, att taga sitt förnuft till fånga, men förgäves. Man fortsätter där, till synes fullkomligt obekymrad om de stämningar, som inom de breda lagren börja göra sig gällande, på de inslagna vägarna, oemottagligt för allt vad förnuftsskäl och nationella hänsyn heter. Under sådana förhållanden återstår endast en utväg: En folkresning måste åvägabringas, en lika målmedveten som hänsynslös sådan, som tar sikte på det politiska livets i vårt land restaurerande därhän, att regering och riksdag komma att motsvara sina ändamål till folkets bästa. "Den hemliga statsmakten" måste försvinna, den officiella statsmaktens auktoritet återupprättas och vårt representations- och styrelseskick åter avpassas för sina uppgifter i statssamhällets tjänst under former, som bereda de därinom förefintliga naturliga intressegrupperna av medborgare tillfälle att göra sitt rättmätiga inflytande på lagstiftningen gällande, så att de olika gruppernas intressen inom ramen av det helas väl må bliva vederbörligt tillgodosedda. Härvid måste även sörjas för, att den mognade erfarenheten och de inom nationen förefintliga högre kvalifikationerna och insikterna i allmänna ting till lagstiftningens och statsstyrelsens och därmed även folkets i dess helhet gagn må komma till vederbörligt utnyttjande. En för sin uppgift tjänlig statsordning måste åstadkommas, som garanterar en kvalificerad och stark statsstyrelse och en kvalificerad folkrepresentation vilka förhindra den nu florerande lögnpropagandans nedbrytande verksamhet och tvingar alla, även "kapitalets herrar", att underordna sig samhällets intressen samt för framtiden avskaffar de förödande arbetsstriderna genom en anordning, som ställer arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer under statsmaktens överhöghet.

För den strid, som nu på allvar måste upptagas för vårt folks frigörelse ur det kosmopolitiska oket, gives blott en väg: den nationella fascismen! Det gäller att från början göra klart för sig detta. Endast i tecknet av den svarta färgen, som symboliserar den nödvändiga insatsen av manligt allvar, kraft och mod, av hänsynslös vilja och sublimt förakt för allt kompromissande med lögnens ränkfulla apostlar, låter det sig tänka att kunna rentvå den svenska flaggan från all den vanära, varmed den besudlats, att åter föra den till sin hedersplats samt att genomföra en för framtiden hållbar restaurering av den allmänna ordningen i vårt land. Mussolini har i Italien i storslagen gärning visat den enda framkomliga vägen. Hans bragd lyser som en helig förebild för de nationellt tänkande i alla länder. Den hugstora idé, som legat till grund därför har sin absoluta giltighet i varje civiliserat samhälle, om ock naturligtvis formerna för dess förverkligande måste gestalta sig i viss mån olika i olika länder, beroende på speciella skiljaktigheter i folkkaraktären och rådande olikartade förhållanden. Den besoldade tidningspressens lögnaktiga framställningar av fascismen och dess idéer hava icke förmått att förvilla uppfattningen och dölja sanningen för de tänkande hos vårt folk. De tränga oemotståndligt fram, trots alla lögnpressens försök att hindra deras frammarsch. De skaror av svenska medborgare, som redan anslutit sig till desamma, äro aktningsvärda, de växa för varje dag o. inom en icke alltför avlägsen framtid skola de hava vunnit en sådan omfattning, att denna folkrörelse skall vara mäktig till en positiv insats i vårt politiska liv.

I övertygelsen om, att den statsidé, som fascismen representerar, är den mest rationella och den enda möjliga vägen ut ur det oefterrättlighetstillstånd, vari en osvensk utveckling bragt vårt land, hava fosterländskt sinnade män och kvinnor tagit initiativet till bildandet av en svensk fascistisk organisation, benämnd **Sveriges Fascistiska Folkparti.** Detta parti skall målmedvetet o. lugnt och utan förhastade åtgöranden orygligt fullfölja vägen mot dess höga mål. De medel och vägar, som i kampen, skola nyttjas, komma att lämpas efter situationens krav och de motåtgärder, som från fiendernas sida användas i kampen. Sveriges Fascistiska Folkpartis program kommer att efterhand preciseras och offentliggöras. Dess allmänna tendens och syfte äro fastställda i vidföljande sammanställning av den svenska fascismens syftemål. Alla de, som sympatisera med rörelsens syfte, uppmanas att anmäla sig till inträde hos partiets expedition under adress tills vidare: **Fascistpartiets expedition**, Grevturegatan 15. Stockholm, varifrån närmare upplysningar lämnas. I partiet intagas dels passiva, dels aktiva medlemmar, de senare utgörande Sveriges Fascistiska Kamporganisation.

Steget är taget. Svensksinnade män och kvinnor ur alla klasser av vårt folk, träden in med i kampen. **Till samling under fascismens fälttecken för vårt folks frigörelse ur de kosmopolitiska förtryckarnas bojor, till återupprättande av ett svenskt Sverige!**

SVERIGES FASCISTISKA FOLKPARTI.

Den 3 Sept.

De nationella och landstingsmannavalen.

Den internationalistiska politikens agenter, hela den långa raden av partikoryféer, äro som bäst färdandes land o. rike omkring, utläggande sina respektive texter och ideal för folket. Som vanligt bjudes detta på allsköns kostbara anrättningar och fagra löften. Men valmännen ha börjat att tänka på egen hand o. förstå i allt större utsträckning att härligheten, som exponeras för dem, endast är sköna skåderätter, lockande bete i partiernas valfiskafänge. Trots att den kosmopolitiska pressorkestern gör sitt allra yttersta för intressets upparbetande, är stämningen bland valmännen så flau som säkert icke på länge vid ett politiskt val i vårt land. Man tyckes också befara en valskolkning av katastrofala dimensioner. Valmötena skildras allmänt som särdeles fåtaligt besökta och intresset som mycket ringa. — Ett förhållande, som ju knappast är ägnat att överraska, eftersom svenska folket numera haft rikliga tillfällen att övertyga sig om det moderna valskådespelets liksom den kosmopolitiska politikens överhuvud rätta valör. Partierna i riksdag och i regeringsställning hava ju visat sig vara något helt annat än partierna i val. Av alla de så vackert givna löftena har i praktiken blivit platta intet, med undantag naturligtvis för sådana fall, där det gällt genomförandet av reformkrav, som direkt gått ut på att favorisera den storfinansiella makten och tillfoga land och folk ekonomiska och andra skador. Vid dylika tillfällen har en mer eller mindre demokratiskt betonad riksdagsmajoritet arrangerats för "reformkravets" genomförande. Folket ute i landet börjar nu också få en ganska bestämd förnimmelse av att det är av jämförelsevis mindre praktisk betydelse, om en höger- el. en vänsterregering sitter vid makten. De olika regeringarnas politik är visserligen till utseendet nödtvunget en smula olika, men i realiteten är skillnaden minimal, vilket ju är ganska förklarligt, då i det ena som det andra fallet det bestämmande inflytandet över dem numera så gott som helt utövas av den hos oss hemligt regerande storfinansen under husen Wallenbergs o. Bonniers spira. I dessas händer ligger det ju även i regel att genomföra ministärförändringar, när dylika anses önskvärda. När vederbörande t. ex. skulle förverkliga nedrustningsplanen, passade kantänka icke den Tryggerska regeringen för uppgiften, varför man lät de tongivande demokratiska organen med Dagens Nyheter och Göteborgs Handelstidning i spetsen i folkets namn påfordra hr Tryggers avgång, vilket krav naturligen också denne, såsom den lydige tjänare han är åt det regerande Mammon, undergivet fogade sig efter.

Då vår tidning principiellt underkänner samt intager en aktiv kampställning mot det rådande partiväsendet, vilket vi anse uteslutande tillkommet och verkande uti de folkfientliga, folksöndrande och folkutplundrande storfinansiella intressenas tjänst, kunna vi självfallet icke rekommendera våra läsare och likatänkande att vid de stundande valen till landstingen vare sig stödja det ena eller andra av de nuvarande partierna. Vår politiska uppfattning går helt i anslutning till det allmänna program, som angives i det bildade nya partiets, Sveriges Fascistiska Fokpartis, på tidningens första sida återgivna program samt dess offentliggjorda syftemål. Sveriges Fascistiska Folkparti är givetvis ännu ej tillräckligt starkt för att kunna upptaga en egen, mera positiv aktion till landstingsmannavalen. Detta bör dock ej hindra de nationellt sinnade eller dem, som omfatta fascismens syftemål, från en personlig insats i rörelsens anda. Fascister böra dock endast deltaga i valen under förutsättning att kandidaterna bestämt godkänna de huvudpunkter, som ingå i fascistpartiets allmänna program och syftemål. Beträffande speciellt de tre viktiga aktuella frågor, försvaret, sockerbetsodlingen o. monopolsvindlerierna, där den nuvarande regimen i särskild grad försyndat sig, bör ingen svensk fascist ge sin röst åt en kandidat, som ej helt och fullt ansluter sig till kraven på det nationella försvarets återupprättande, sockerbetsodlingens återställande till dess förutvarande omfattning samt en till grunden gående utomordentlig revision av de grundlagsstridiga Sprit- o. Tobaksmonopolens verksamhet. Det stora mål, den svenska fascismen kämpar för: vårt folks frigörelse från det förnedrande slaveriet under de folkfientliga, kosmopolitiska kretsarna, gagnas bättre av att de våra vid de stundande valen till landstingen nedlägga sina röster än att de medverka till att rekrytera landstingen med agenter för fiendemakten.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandteknici
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Korruptionen inom Tobaksmonopolet.

Det gick såsom vi i vårt föregående nummer förutsågo. Tobaksmonopolets styrelse beslöt vid sitt sammanträde att icke ingå med någon begäran om polisundersökning med anledning av vad som framkommit rörande Tobaksmonopolets inköp av cigarettemballage från firman Seiersen i Malmö. Styrelsen ansåg sig icke befogad att göra en dylik men förklarade sig "intet hellre önska än att genom polisutredning full klarhet kunde vinnas i förevarande ärende". Denna sin högsta önskan fick styrelsen också tämligen snart uppfylld, visserligen icke direkt genom Antimutinstitutet utan genom den förfördelade firman, Stockholms Kartong- & Litografiska Aktiebolag. Antimuinstitutet ansåg sig nämligen icke heller befogad att ingiva den önskade anmälan, men såg sig oförhindrad att på grund av föreliggande fakta hemställa till det nämnda bolaget att med stöd av lagen om vissa bestämmelser mot illojal konkurrens angiva saken till polisundersökning. Stockholms Kartong- & Litografiska A.-B. har också efterkommit denna uppmaning och till poliskammaren i Stockholm angivit innehavarna av Ax. Seiersen & Co i Malmö, Axel Conrad Seiersen och Gustaf Robert Olsson.

Den till poliskammaren ingivna anmälan blottar högst uppseendeväckande transaktioner, som ge en aning om vad som bakom kulissen förehavits inom detta "statliga" monopolbolag, som uppenbarligen i icke mycket mindre grad än dr Bratts spritmonopol förtjänar att i grunden synas. De båda auktoriserade revisorer, L. P. Bohlin och Ture Sjöåker, som å Antimutinstitutets vägnar handhaft utredningen rörande förhållandena vid den Seiersenska firman framhålla i sin utredning, att de fått den uppfattningen, att i högsta grad egendomliga inköpsmetoder understundom tillämpats. Såsom exempel anföras vissa förpackningar för cigarettmärkena Bridge utan munstycke, Karpatos och K. S. S. S., i vilka fall betydligt lägre offerter förelegat från Kartongbolaget. Enbart under 1924 och 1925 har monopolet för dessa askar betalat 700,000 kr. i merpris. Offerter på förpackningar hava endast sparsamt infordrats från andra firmor och revisorerna konstatera en monopolställning för Seiersens för de "största" artiklarna. Angående förlagslånet till Seiersens å 215,000 kr. ävensom ett senare lämnat ettårigt räntefritt lån å 10.000 kr. uppges att intet av dessa finnes antecknat i monopolets styrelseprotokoll. Då den Seiersenska firmans böcker och handlingar endast i begränsad omfattning ställts till revisorernas förfogande, ha dessa icke kunnat vinna önskad klarhet på en mängd punkter. Rörande firmans bokföring anmärkes, att ordnade verifikationer för den tid undersökningen avsett eller tiden 1920—april 1926 saknats, att kontofördelningen ofta varit godtycklig och missvisande samt att bokföringen i en mängd fall varit medvetet felaktig. Stora belopp hava avsiktligt bortta gits från rörelsen. Kontanta remissor från monopolet å tillsamman 76,648 kr. 5 öre, avseende tiden 21/1 1920—21/4 1921 saknas i Seiersens kassaböcker. Efter upprepade påtryckningar har för revisorerna blottats en hemlig fond, åstadkommen med fingerade utgiftsposter, bl. a. under de senaste 5 åren "speditionskostnader" och "resekostnader" för 90,000 kronor, för år 1923 en fingerad kassapost å 200.000 kr. o. s. v. Till allt detta kommer så slutligen en i en stockholmstidning framställd uppgift, att en del framskjutna personer i huvudstaden skulle vara implicerade i affären på så sätt att de voro ekonomiskt intresserade i firman Seiersen och gjort sitt inflytande gällande för att få firman gynnad.

De transaktioner i statens tobaksmonopol, som i denna affär framkommit, äro heltvisst ägnade att illustrera det inom den statliga förvaltningen numera rådande korruptionssystemet. De komma visserligen icke i något hänseende som en överraskning. Dr Bratt i Spritmonopolet, som kanske bättre än någon annan känner möjligheterna i fråga om "transaktioner" o. "manipulationer" inom ett "statligt" svenskt monopol, uttalade för någon månad sedan sin stora förvåning över, att monopolfienderna icke ägnat Tobaksmonopolet en närmare uppmärksamhet i stil med den som kommit Spritmonopolet till del. Men vad som beträffande transaktionerna i Tobaksmonopolet otvivelaktigt är ägnat att överraska det är, att frågan så jämförelsevis hastigt kunnat avancera till en anmälan till polisen. Stockholms Kartong- & Litografiska a.-b. har gjort sig förtjänt av det allmännas erkännande genom sitt resoluta och orädda ingripande och likaså Antimutinstitutet, som emot vår tidigare på vissa skäl grundade förmodan visat sig verkligen besjälad av en ärlig önskan att vilja taga sin uppgift på allvar. Institutets aktion i det förevarande fallet skall otvivelaktigt i hög grad stärka det allmänna förtroendet för detsamma och även utanför det speciella gebit det här rör sig om hava en hälsosam verkan.

Man avvaktar nu med intresse polismyndighetens handläggande av frågan och i vad mån de i den Seiersenska affären "ekonomiskt intresserade framskjutna personerna i huvudstaden" samt övriga personer i högbetrodd och ansvarig ställning komma att få svara för sina gärningar. Stockholms polismyndighet är här tydligtvis ställd inför ett viktigt moraliskt prov.

Marxismens karaktär.

Vad som särskilt kännetecknar marxismen är dess oerhörda terror, stödd på kunskapen om massans spyke. Denna rörelse har över den borgerliga svagheten satt den absoluta maktviljans brutalitet. Tysklands framtid fordrar marxismens förintande. Antingen segrar denna rastuberkulos och Tyskland dör, eller ock blir den utdriven ur folkkroppen och då skall Tyskland segra.

ADOLF HITLER.

Antifascistpressens första stora framstöt.

Inom det kosmopolitiska högkvarteret tyckes man icke längre taga "den fascistiska faran" här i landet fullt så legert som tidigare. Ihjältigandets berömda taktik har i varje fall övergetts, åtminstone för ett ögonblick. Man har levererat en första framstöt i större stil.

Den stolta aktionen inleddes av Dagens Nyheter, som för någon tid sedan i en längre artikel gjorde sitt bästa för att söka ställa den fascistiska rörelsen i vårt land i löjets dager. Någon dag senare ryckte Folkets Dagblad Politiken in med en serie alarmartiklar, tydligen delvis inspirerade av några i fascistleden instuckna fantasirika provokatörer. De skildringar av den svenska fascismen, som i dessa artiklar föredrogos, voro av det vilda slag, att man måste ställa sig den frågan, hur det egentligen var ställt med vederbörande i det kommunistiska bladet. Därefter fick man skåda de borgerliga högertidningarna, såsom Svenska Dagbladet och Allehanda, förtjust kasta sig över och ytterligare utlägga lögnhistorierna i vänsterbladen för att där av i sin tur göra det bästa möjliga för rörelsens misstänkliggörande inom sina läsekretsar. — Ett samspel alltså av det vanliga slag, som plägar etableras mellan de kosmopolitiska partierna och deras "upplysningsorgan", så snart en fara av gemensam natur uppenbarar sig.

Den antifascistiska pressens första stora framstöt kan förvisso betraktas som ett grundligt fiasko. Den var mycket för enkelt lagd för att ej till sin art o. sitt syfte genomskådas av de tänkande inom de olika lägren. Av densamma framgår emellertid, att motståndarnas taktik här kommer att läggas efter likartade linjer som i utlandet, där den nationella rörelsen haft att kämpa sig fram. Önskar man inom fiendelägret experimentera med spioner och provokatörer vartill redan ansatser gjorts, skall man snart få se, att dylikt icke är alldeles utan risker. Provokatörer komma icke inom den svenska fasciströrelsen att hanteras med silkesvantaer utan efter förtjänst. Något som vederbörande måhända handla klokt uti att från början göra klart för sig.

Kommunernas och landstingens skuldsättning.

Det är såsom vi tidigare framhållit icke endast staten som under den härskande regimen genom framprovocerat slöseri drivits till ruinerande skuldsättning till det storfinansiella lånekapitalet, utan också kommunerna och landstingen hava tvingats in på samma absurda väg. Enligt en verkställd beräkning hade av landskommunerna år 1924 (det sista för vilket statistiken lämnar uppgifter) var femte eller var sjätte en utdebitering av 10 kr. och därutöver o. 61 en utdebitering av 15 kr. och därutöver. Landstingen hade 1924 en skuldsättning av nära 75 mill., landskommunerna 1922 (den senaste tillgängliga uppgiften) 158 milj. och städerna 1924 1 miljard 77 miljoner.

Kommunernas och landstingens sammanlagda skuld till "kapitalets herrar" belöpte sig alltså 1922 till 1,310 miljoner kr. Statens skuld, är såsom vi veta nära 2 miljarder. Statens och kommunernas skuld tillsammans alltså mellan 3 och 4 miljarder kronor. — Det är på det sättet den plutokratiska demokratien skapar frihet åt folket. En väsentlig del av kommunernas ådragna skuldsättning har sin grund i provokatoriska riksdagsbeslut och statsingripanden.

Staten fortsätter på skuldsättningsvägen?

Inom finansiella kretsar bereder man sig, enligt vad meddelats, på att snart få lägga upp ett nytt lån för svenska staten, vilket förmenas skola emitteras på den svenska marknaden, enär där numera skulle råda "en tilltagande brist på material för obligationsmarknaden", som karaktäriseras såsom lidande av "hunger".

Den svenska fascismens syftemål.

Den svenska fascismens kamp skall gälla:

för främjandet på olika områden av svensk och kristen kulturutveckling, varvid oryggligt skall slås vakt kring alla nationella värden, gammal svensk moral o. svensk rättsuppfattning;

för skapandet av en statsordning som återupprättar statsmaktens auktoritet och restaurerar vårt politiska liv därhän, att regering och riksdag komma att motsvara sitt ändamål i landets och folkets tjänst och korruptionen försvinner ur vårt offentliga liv;

för införandet av ett politiskt representationssystem, grundat på intressen och kvalifikationer och oberoende av de storfinansiella intressena, varigenom de inom statssamhället förefintliga naturliga intressegrupperna av medborgare beredas ett rättvist inflytande å lagstiftningen och de inom nationen tillgängliga högre kvalifikationerna och insikterna i allmänna ting må komma till gagn inom riksledningen och det nu florerande streberväldet försvinna;

för det svenska nationalförsvarets återupprättande samt förhindrande av verkställandet av det på den internationella storfinansens order genomdrivna landsförrädiska nedrustningsbeslutet vid 1925 års riksdag;

för införandet av den principen, att kapitalet skall vara samhällets tjänare istället för som nu hos oss dess tyranniska herre. Detta innebär, att den internationella storfinansen tillbakaträngesfrån dess nu innehavda illegitima maktställning som regerande "hemlig statsmakt" eller "stat i staten" samt att dess nu utövade hemliga skräckvälde brytes;

för införandet av en ny stats- o. kommunalfinansiell politik, som iakttager nödvändig sparsamhet med statens och kommunernas medel och bryter med den nu följda absurda skuldsättningsprincipen, samt för statsskuldens likvidering snarast;

för åstadkommandet av en lagstiftning, som förhindrar den av den internationella storfinansen genom banker, monopol, truster etc. bedrivna ekonomiska utplundringen av vårt folk och skyddar näringslivet och de enskilda medborgarna däremot;

för de förödande stridernas på arbetsmarknaden avskaffande genom skapandet av en anordning, som ställer arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer under den samhälleliga maktens överhöghet; samt

för införandet av en lagstiftning, som förhindrar den nu i tal o. skrift av främmande element bedrivna lögnpropagandan till förvillande av vårt folks moral och tänkesätt och till det svenska samhällets omstörtning.

mot den kosmopolitiska skenkultur, grundad på lögner och falska föreställningar, vilken på bekostnad av vår gamla hedervärda svenska kultur påtvingats oss av främmande element, som icke blott icke känna solidariskt utan också direkt fientligt mot vårt folk;

mot strävandena inom press, litteratur och konst att avkristna och undergräva vårt folks moral samt genom falska teorier och konstruerade begrepp förgifta dess tänkesätt ävensom mot strävandena inom upplysningsväsendet att ödelägga alla nationella svenska värden;

mot den härskande korruptionen inom det politiska och offentliga livet, som förvandlat våra viktigaste statliga myndigheter till redskap för de korrumperande storfinansintressena;

mot det rådande förfallet hos regering och riksdag, vilka urartat från sin ursprungliga bestämmelse till lydiga redskap för de hemliga intressen, som framskapat det förhatliga korruptionsväldet, samt mot det på falska teorier och lögner uppbyggda partiväsendet;

mot den internationella storfinansens här intagna illegitima maktställning som regerande "hemlig statsmakt" eller "stat i staten" och mot det avskyvärda och för vårt folk förnedrande hemliga skräckvälde, som denna makt utanför lagen numera utövar i vårt svenska samhälle; samt

mot statens och kommunernas skuldsättning, vilken framtvingats av den internationella storfinansen och vars enda syfte är att bringa stat och kommuner i storfinansens våld och att ekonomiskt förslava alla landets invånare under dess välde.

Vad bör göras för höjande av Sveriges export?

Ett nytt inlägg av J. S.

Herr Redaktör!

Vad som i de två senast utkomna numren av Eder tidning anförts angående ovanstående fråga föranleder mig att anhålla om utrymme för ytterligare några ord.

Enighet synes råda därom, att det till stor del är inom organisationens område, som otillräcklighet f. n. gör sig gällande för tillfredsställande avveckling av den statliga verksamheten till underlättande av landets export. Men ensam synes jag hittills hava företrätt den uppfattningen, att vid sidan av den mera fasta organisationen behöver finnas en hjälporganisation. Jag vill denna gång ännu kraftigare än förut betona, att vi omöjligen kunna tänka oss att anskaffa erforderliga medel för avlönande av det betydliga antal personer, som erfordras för att den föreliggande arbetsuppgiften skulle bliva ens något så när behandlad. Vi äro därför hänvisade till anlitande av allmän offervillighet och samhörighetskänsla. Att sådan offervillighet förefinnes, böra vi ej tveka om, men vi måste vara beredda att göra vädjanden till vederbörande. Det finnes nämligen många, som utan direkt uppfordran skulle tro sig vara ovälkomna, om de lämnade upplysningar eller förslag i denna sak. Det har så att säga gått in i vårt medvetande, att vi ej skola inblanda oss i förhållanden, som ligga något vid sidan av vad som direkt rör den egna personen.

När man läser reseberättelser, redogörelser över utomlands företagna vetenskapliga undersökningar o. dyl. finner man of-

(Forts. å sid. 4.

PÅ UTKIK

Antifascismen å scenen.

Strävandena inom vissa kretsar att söka förlöjliga den fascistiska idén och dess upphovsman, Mussolini, ha nu också utsträckts till scenen. Mannen, som kallats att utföra den bragdfulla uppgiften att introducera gycklet å teatern är regissören vid Folkteatern i Stockholm, Wallén, vars bild vi här ovan återgiva. Hr W. har nämligen utfört en översättning av det danska lustspelet "Kan-olle", som i onsdags började ges på Folkteatern under namnet "Mussolini". Det planerade uppförandet hade föranlett härvarande italienska legation att någon dag före styckets framförande förhöra sig hos utrikesdepartementet rörande detsamma. Huruvida med anledning härav några uteslutningar eller modifieringar av den ursprungliga texten företagits, är oss icke bekant, men förefaller icke osannolikt. Hr Wallén, som tyckes vara överförtjust över den reklam, som härigenom getts hans pjäs, har högtidligt förklarat, att han med densamma ingalunda haft för avsikt att störa de goda relationerna mellan Sverige och Italien. Mycket älskvärt! De antifascistiska gyckelmakarna inom pressen, politiken etc. gnugga naturligen händerna av förtjusning över den hjälp de fått av teaterkonstens utövare. Men de skola, hoppas vi, snart få tillfälle att lära känna fascismen här i landet också från den mera allvarliga sidan.

Duellen Clemenceau—Coolidge fortsätter?

Clemenceau är enligt vad han låtit meddela de franska tidningarna ytterst belåten med verkan av sitt första brev i skuldfrågan till president Coolidge. Han trodde icke att det nu skulle vara möjligt att få skuldöverenskommelsen antagen i franska parlamentet. Den direkta anledningen till brevet hade varit en anonym skrivelse, som kommit honom till handa och som slutade med de orden: "Ni ämnar alltså tillåta skuldöverenskommelsen, Ni önskar alltså sänkas i graven med ansvaret härför." Clemenceau förklarade sig slutligen hava i beredskap ännu ett brev till Coolidge, för vilket han sparat vissa mycket viktiga saker, varvid han yttrade: "Man måste ha en patron i reserv".

Stalin fullföljer utrensningen av oppositionella.

Enligt meddelande från Moskva fullföljer Stalin systematiskt utrensningen av oppositionella element. Icke endast de oppositionella ledarna utan också en mängd andra oppositionsanhängare avlägsnas från sina ämbeten. Under tiden från sista kongressen till den 10 augusti hava sammanlagt 106 högre sovjetämbetsmän, utan uppsägning blivit avskedade från sina befattningar.

Kristlig-folkliga Ligan i Rumänien.

Även i Rumänien har för några år sedan bildats en antisemitisk folklig organisation, som vill arbeta för den nationella tankens seger i Rumänien. Att en sådan rörelse är av behovet påkallad i detta land visa tydligt de uppgifter vi erhållit därifrån.

År 1920 funnos i skolorna 696 rumänier och ryssar och 1,351 judar; i lyceerna 1,514 rumäner och ryssar och 6,302 judar. Å universitetet i Czernowitz studerade vid den juridiska fakulteten 237 rumäner och 547 judar, i den filosofiska fakulteten 174 rumäner och 574 judar. 1922 studerade å universitetet i Jaffy 97 rumäner och 299 judar farmacie, och medicin 546 rumäner och 831 judar. Gymnasierna, universiteten och t. o. m. militärskolorna vimla av judar. Dessa bilda i dag 63 proc. av alla artilleriofficerare.

Som en motvikt mot denna judemakt bildades den 4 mars 1923 i Jaffy den "kristlig-folkliga ligan". Detta skedde efter en gudstjänst och stiftare voro professorer och studenter från universiteten i Jaffy, Bukarest, Klausenburg och Czernovitz. Samtliga personer svuro en ed framför altaret att värna landet o. kämpa för kristendomens seger mot den tilltagande judendomen. De kristna prästerna invigde baneret med hakkorset. Till president valdes den store folklige kämpen A. T. Tuza.

Jäsningen bland arbetarna i Sovjet-Ryssland.

Jäsningen bland arbetarna i alla större industricentra i Ryssland har enligt vad meddelas från Moskva antagit så stora proportioner, att de lokala myndigheterna vänt sig till centralregeringen med anhållan om vidtagande av särskilda åtgärder för lugnets bevarande. Politiska byrån har med anledning härav hållit ett sammanträde tillsammans med representanter för revolutionära krigsrådet och statspolitiska förvaltningens ledning. Vid detta beslöts att förstärka garnisonerna i alla sovjetunionens industricentra med den nya statspolitiska förvaltningens och röda arméns trupper.

Gratisaktier i Stora W.

Direktionen för Wallenbergska banken eller såsom den officiellt heter Stockholms Enskilda Bank har enligt vad meddelas "med anledning av från flera håll uttryckt önskan" beslutat föreslå att för fyra gamla lotter utgives en ny och att för detta ändamål 9 milj kr. överföras till grundfonden. Vilka de åberopade flera hållen, som så stort tillmötesgående visas, äro, är ju icke svårt att gissa då ju banken i all huvudsak är herrarna Wallenbergs egendom!

Ett betydelsefullt möte i Moskva den 15 okt.

Sovjetryska kommunistpartiets centralkommitté har beslutat att till den 15 okt. inkalla partiets ordinarie konferens för hela sovjetunionen till sammanträde i Moskva för att behandla frågor, som röra den internationella politiken, det ekonomiska läget och arbetaresammanslutningarnas verksamhet.

Den antifascistiska presskonserten spelar upp.

Den gamle beprövade dirigenten: "Passen nu bara ordentligt takten och samspelet och visen en glad uppsyn, gossar, så ska säkert allt gå bra och den fascistiska faran snart vara över."

Degenerationsfaran.

Bondestammens raskraft är långt mera värd än miljarder, skriver professor Herman Lundborg i "Degenerationsfaran". Den får ej skövlas, utan vi måste med klok omtänksamhet icke blott spara på detta dyrbara kapital utan om möjligt förkovra det. Vad båtar oss hela högar av guld, ja alla världens rikedomar, om vi därigenom gå svåra orostider till mötes och på jämförelsevis kort tid urarta Det är ej lätt för en enskild människa att stå emot alla frestelser, som rikedomen och lyxen frammana. Det är kanske ännu svårare för ett folk att gå försakelsens väg och i stället för att leva i bekvämlighet, nöjen och njutningar föra ett sparsamt och arbetsamt liv, som leder till förbättring.

Naturen är emellertid en sträng läromästare, som förr eller senare tvingar oss självständiga och okunniga människobarn till lydnad. Gott för oss själva vore det, om vi visade oss mera läraktiga, mindre skumögda och ej så hårdagade.

"Hemmet på den egna torvan", skriver den tyske sociologen Burgdörfer, "är det bästa uppväxtstället för ett lagom stort, starkt, fysiskt, friskt, ansvarsmedvetet, hemkärt och hemtroget släkte", och han fortsätter: "Så länge stat och kommun ej ha gjort mera allvarliga försök att stödja familjerna, är det oriktigt att uttala beklagan den över de enskildas sociala förhållande. — — —

Men lika säkert, som staten måste göra allt för att betrygga folkregenerationen, lika säkert kunna dessa åtgärder ej ensamt trygga resultatet. Om bland ett folk kortsynt egoism och överdriven individualism en gång ta överhanden och om bland den stora massan sinnet för familjeliv försvinner, kan intet maktmedel, ingen statlig omvårdnad längre avvärja faran. De vilseledda andliga strömningarna taga en annan väg än den av staten omsorgsfullt tillrättalagda. Även de i folket slumrande positiva andliga krafterna, som verka i motsatt riktning, t. ex. religion, kyrka, skola, folkbildning, äro på detta stadium icke längre mäktiga nog att övervinna de negativa krafterna. Folket dör, eftersom det var för bekvämt att leva."

"Mannen med det gyllene hjärtat."

En kännare av förhållandena i Sovjet-Ryssland skriver under signaturen "Serge Anin" från Moskva om den nyligen mördade tjekachefen Felix Dsersjinski.

Ingen händelse har sedan Lenins död så uppskakat Moskva som Dsersjinskis frånfälle. Alldeles främmande människor tilltalade varandra på gatorna, skakade hand eller också kysste de varandra, såsom bruket är vid påskhelgen. Den dag bolsjevikerna falla blir glädjen knappast större. Det var som om polarnatten, som hängt över Ryssland i åtta år, började ge vika. Ännu hade ingen politisk vår inträtt, men i fjärran märkte man dess annalkande. Man måste ha genomlevat alla dessa år, man måste ha genomgått alla köldens och hungerns faror för att fullt känna den lättnad, som detta meddelande framkallade. Men varför kändes denna lättnad? Bolsjevikerna sitta ju kvar. Tjekans argusögon vaka misstänksamt över hela Ryssland från sin blodiga borg på Lubjanka. Ja, Argus' ögon vaka fortfarande, men hjärnan och hjärtat äro döda.

Hatet ligger inte i den ryska naturen, men så länge Dsersjinski levde, fylldes alla hjärtan av hat, och gjorde människorna olyckliga, ty Dsersjinski dödade ej endast kroppar utan också själar. Han införde ett spionerisystem av alla mot alla, inför vilket Ignatius Loyolas system var en barnlek. Det var därför, som hans död framkallade en sådan lättnadens suck från alla, icke minst i Kreml. Efter den XIV partikongressen, där det stora grälet uppstått mellan Stalin och Sinovjev, och där Sinovjev led ett fullständigt nederlag, hade hela makten varit koncentrerad i händerna på två människor, Stalin och Dsersjinski. Stalin behärskade partiapparaten och Dsersjinski den administrativa apparaten. Genom sina spioner kände Dsersjinski naturligtvis till alla de intimaste sidorna av sina partikamraters liv. Envar av dem darrade inför honom, hur hög vederbörandes ställning än var. Han kunde ju tillintetgöra varenda en av dem vilket ögonblick som helst genom sina avslöjanden. Det var på hans uppdrag, som "överfiskalen" Sosnovski skrev sina avslöjande artiklar i "Pravda", som inte vågade vägra att trycka dem, oaktat de ofta smärtsamt träffade t. o. m. högtställda bolsjevikledare. Det var emellertid inte endast genom sådana oskyldiga vapen, som Dsersjinski terroriserade partiet. Man och man emellan talades i Kreml, om att Dsersjinski inte skydde t. o. m. användning av gift för att röja sina fiender ur vägen. Det räckte att Dsersjinski skulle komma i ordväxling med någon och titta på honom med sina kalla ormögon, för att mannen skulle bli nervös, mista aptiten och sömnen.

Många skyndade att rädda sig undan genom att resa till utlandet, såsom t. ex. fallet var med Krassin, vilken stött sig med Dsersjinski. Krassin lyckades undkomma med livet och erhålla utresetillstånd till utlandet, men där insjuknade han plötsligt på ett mycket mystiskt sätt. Men före Krassins avresa från Ryssland hade Dsersjinski personligen med revolvern i hand tvingat Krassin att lämna ifrån sig checker på hans i utlandet förvarade miljoner. Värre gick det för Trotskis ställföreträdare i det revolutionära krigsrådet, Skliansky, som fick en första varning från Dsersjinski genom att jämte Trotski utkastas från det revolutionära krigsrådet. På sin nya post i tygtrustens Moskvaavdelning fortsatte han att polemisera mot Dsersjinski och sin efterträdare, tjekamannen Unschlicht. Han fick strax i uppdrag att resa till Amerika, där han drunknade under de mest mystiska omständigheter. — Jag minns, huru förskrämda och bleka ansiktena på många av deltagarna voro vid den pompösa begravningen, som sedan ägde rum i Moskva, och huru de undveko att möta den fruktade Felix' gröna ögon eller hans elaka leende.

En framstående kommunist har berättat, hur Dsersjinski kunde hypnotisera människor. Kommunisten i fråga, som var ledare av ett stort ekonomiskt företag och ingalunda skulle höra till de av naturen fega, skildrade intrycket av den fruktade tjekachefen sålunda: Dessa två iskalla ögons ormblick kom modet på mig att sjunka. Det kändes, som om dessa kalla pupiller genomträngde mig likt röntgenstrålar, som sedan försvunno i stenmuren bakom mig. Om ni verkligen vill veta hur Dsersjinskis ögon sågo ut, så bör ni besöka en zoologisk trädgård, där det finns en krokodil, och titta in i dess ögon; föreställ eder sedan, att dessa ögon äro insatta i en degenererad individs smala skalle, under en lång torr näsa, tunna läppar, ormlikt slutna samt ett rött, något gråsprängt pipskägg, så har ni ett fullständigt porträtt av Felix Dsersjinski.

Denna människa med ormögonen och av blod drypande händer användes av partiet, då augiasstallet inom några departement skulle sopas rent. Hans metod belyses av följande exempel. Han utnämndes till järnvägsdiktator, reste till Sibirien, såg att tågen gingo oregelbundet, och att det fanns slarv. Han lät skjuta var tionde järnvägsarbetare från Tjita till Ural och sökte på detta sätt bringa reda i sakerna.

Några veckor före sin död tänkte han skapa ordning i Rysslands ekonomiska liv genom att giva order till alla cheferna för statens försäljningsföretag att till ett visst datum sänka priserna på alla varor med 10 proc., och de som inte åtlydde denna order, skulle arkebuseras. Det är mindre känt, att han för några år sedan fick utomordentlig fullmakt för att lösa problemet om hemlösa barn, vilka likt gräshopporna översvämma hela Ryssland. Lunatjarski hälsade denna åtgärd med entusiasm och yttrade, att nu kunde barnen vara lugna för sin framtid, ty deras öde låge i händerna på "mannen med det gyllene hjärtat."

"Mannen med det gyllene hjärtat" lät arkebusera några hundratal ostyriga små vagabonder samt några föreståndare för illa skötta barnhem. Sedan lät han utnämna sig till ett annat ämbete men de hemlösa barnen fortsätta att vandra, tigga och dö som flugor i barnasyler och på storstädernas gator.

Det judiska ockerprivilegiet.

Under tiden för det förhärskande kyrkliga inflytandet (från 11:e till 18:e århundradet) var det, skriver T. Roderich-Stoltheim i "Das Rätsel des Jüdischen Erfolges", de kristna förbjudet att driva ocker med räntor. Detta var blott tillåtet för judarna. Dessa voro på den tiden tvungna att betala en särskild skatt för att de fingo vistas i en stad. Emellertid var lagstiftningen mycket överseende och den tillät judarna att bedriva sin älsklingsnäring, penninghandel, och att taga oerhörda procentsatser för utlåning av pengar. Ett diskonto av 30, 50 eller 60 proc. årligen var icke ovanligt under 12—15, ja, inte ens under 16—17 århundradena. Under sådana omständigheter och på grund av guldets knapphet såväl som på de otroliga värdeväxlingarna var det lätt för judarna, att alltid åter inhäva pengarna och att tvinga de övriga borgarna att göra förnyade skulder.

På slutet av 14:e århundradet försämrades enligt Dürr och Klett ("Weltgeschichte II) den sociala ställningen för judarna, vilka dessförinnan voro aktade och som ansågs nyttiga för folkegendomen och för städernas utveckling och som i enskilda städer (t. ex. Köln och Worms) hade fått tillträde till kommunalförvaltningen, i all synnerhet på grund av deras övermod och ocker. I flera städer utgjorde den högsta tillåtna räntesatsen 86 2/3 proc. pr år. Ludvig av Bayern (1314—47) bestämde som särskilt privilegium för borgarna i Frankfurt, att de judiska räntorna skulle nedbringas till 32 1/2 proc. Sedan det kanoniska förbudet för de kristna att låna ut pengar mot räntor hade genomförts och klostren icke mera lånade ut något guld, låg under lång tid guldhandeln uteslutande i judarnas händer.

Så utbildade sig, skriver Rich. Schröder i "Deutsche Rechtsgeschichte II", ett formligt judiskt ockrarprivilegium, som först under 18:e århundradet blev brutet, då mot utgången av detta århundrade blott 5 proc. räntor tilläts.

Den stora arbetslösheten i Ryssland.

Enligt Moskvas fackföreningsråd har antalet arbetslösa till den 1 augusti i procent fördelat sig inom olika fackföreningar på följande sätt: metallarbetarna 37 proc., trävaruarbetarna 22, kemiska industriarbetarna 38, textilarbetarna 46, läderindustriarbetarna 19, livsmedelsproduktionen 24, transportarbetarna 20 och tjänstemännen i sovjetinstitutionerna 52 proc. — allt i förhållande till antalet registrerade arbetare.

Goda och billiga

Måltider

kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
CYRUS
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
ALEXANDER
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
ENGELBREKT
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant
GUSTAF VASA
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T ERIK
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant
BIRGER JARL
73 Folkungagatan 73

Frukost 1/2 9—1/2 2 Middag 1/2 3—7
Kväll 7—1/2 12 Inga drickspengar
Ingen spritservering

FÖRLÅTEN FALLER

av S. Nilus. 4:e uppl. Kr. 4:—.

En av de märkligaste böcker som utkommit i bokmarknaden är helt säkert "Förlåten faller" av S. Nilus. Innehållet i denna publikation är av det mest sensationella slag, ehuru den karaktäristiskt nog mycket litet låtit tala om sig i den offentliga diskussionen. Den återgiver enligt uppgift i [illegible] avskrift "Sions vises protokoll", föredragna i de äldstes råd av "landsflyktens furste", Theodor Herzl, vid den 1:sta Zionistiska kongressen i Basel 1897 Protokollen omfatta det judiska folkets stora strategiska plan att bringa världen under Israel, den plan för vilken det kämpat i årtusenden. Bokens författare, pseudonymen S. Nilus, som tillhörde Zar-Ryssland, där han "arbetade med pennan till Guds ära" hade 1901 lyckats överkomma ett exemplar av de uppseendeväckande protokollen. Han skriver i inledningen till sin bok att läsningen av handskriften "kom att utöva en så djup omvälvning i min världsåskådning, som endast en gudomlig kraft kan utöva på människoanden, likt undret av en blindfödd, som får sina ögons ljus."

(Södertälje Tidning.)

BERGTAGNA,

EN INBLICK I DET FÖRDOLDA

2:a uppl. Kr. 3:—.)

är titeln på en av Mauritz Rydgren författad bok, som i dagarna utkommit i sin andra upplaga. Redan i bokens första kapitel, där författaren på ett utmärkt sätt lyckats fånga läsarens intresse genom en liknelse, framställd i sagans form, får man genast klart för sig vart författaren vill komma: krig mot judendomen. Antingen man nu gillar bokens starkt antisemitiska tendens eller ej, måste man dock medgiva vid läsningen av de därpå följande kapitlen, att författaren grundligare än de flesta satt sig in i de stora världshändelserna och kanske också lyckats få en inblick i spelet bakom kulisserna på den stora världsteatern.

Som totalomdöme måste medgivas, att boken är skriven på ett ledigt och fängslande sätt, bakom vilket tydligen ligger ett grundligt och målmedvetet arbete, och författaren har icke endast nöjt sig att framföra sina egna åsikter och syn på tingen, utan har även sammanfört material från den utländska litteraturen och olika delar av världspressen. "Hoc."

(Smålandsposten.)

Ovanstående böcker samt "EN ROPANDE RÖST I ÖKNEN" (om judiska världsherradömet) kr. 0:75 erhålles genom

Bokförlaget, Box 65, Härnösand.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898. Norr 5896.

Växel med anku. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. tryckeri, 1926.

Judendomen i kristlig belysning.

En sammanfattning för Nationen av J. L.

Bland de egenskaper som den judiska religionen saknar, är det mest i ögonen fallande frånvaron av fasthet i andliga begrepp och grundsatser, varemot den förundransvärt väl anpassar sig efter de mest olikartade situationer på de materialistiska intressenas områden. Därför korsa också motsatserna varandra så ofta, att de bilda ett genomgående drag i systemet både vad gudsbegreppet o. gudsgemenskap beträffar, vilket ju även framgår av de i det föregående gjorda utdragen ur G. T. Motsägelserna förekomma t. o. m. hos en och samma författare, t. ex.: "Till slaktoffer och spisoffer har du icke behag.. brännoffer och syndoffer begär du icke". Ps. 40:7. "Ty du har icke behag till offer, eljest skulle jag giva dig det, till brännoffer har du icke lust. Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande". Ps. 51:18,19. Här betygas offrens gagnlöshet men strax därefter raka motsatsen: "Brännoffer av feta får vill jag frambära åt dig med offergåva av vädurar, jag vill offra både tjurar och bockar". Ps. 66:15.

Den judiska tillämpningen av den mosaiska lagen lämnar oss ock övertygande bevis för hur religiositeten hos detta folk i verkligheten ter sig genom deras "stadgar", vilka t. ex. fastställa att judafolket endast betraktar judarna som sin "nästa", alla andra äro för dem" främlingar", och obarmhärtigt hemfalla åt det "rättrogna" judafolkets godtycke, vartill deras gud lämnar dem sitt bistånd o. sin "välsignelse".

Såsom vi se, gestaltar sig det judiska gudsbegreppet i verkligheten till ett i egoismens intresse personifierat, lydaktigt väsende, ägnat att ingiva "främlingarna" intrycket av, att judarna stå i ett intimt hemligt förbund med en oemotståndlig "andemakt" och förnekas skall heller icke att det i verkligheten kan röra sig om en allmakt, men då säkerligen icke om någon god sådan. Redan Moses säger i sitt avskedstal: "De offrade åt onda andar, som inga gudar äro. Ett tanklöst folk äro de, och i dem är intet förstånd" 5 Mos. 32:17—28. Från denna synpunkt kunna vi mycket väl förstå Jesu ord till judarna: "Ett nytt bud giver jag eder, att i skolen älska varandra såsom jag älskar eder". Joh. 13:34. Säkerligen var här också ett nytt bud av behovet påkallat, och detta buds grundpelare är kärleken, som låter sitt liv för medmänniskorna i stället för att taga deras liv, med syftemål att därigenom tillägna sig deras ägodelar "på guds befallning".

En sedlig världsordning som dock obestridligen måste ligga till grund för hela människosläktets jordiska tillvaro kan omöjligen, såsom i de judiska "heliga skrifterna" få vara livsfientligt o. livshämmande ent-

(Forts. å sid. 4.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 3 Sept 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18245.
Fri biltransport.

Judendomen i kristlig belysning.

Forts. fr. sid 3.

emot det stora flertalet människor under det att ett enda litet folks välgång befrämjas och "välsignas" på de andras bekostnad; utan den måste vara baserad på en ömsesidig mellanfolklig solidaritetskänsla, med omutig sanningskärek och rättvisa för alla, i sådana former o. livsyttringar att desamma återspegla ett gudsbegrepp som motsvarar uppenbarelsen i Kristus. Där vi ej kunna finna dessa egenskaper är det lönlöst att söka erhålla någon verklig och tillfredsställande gudsgemenskap eller samhällsordning.

Det är icke tillräckligt att framkonstruera ett gudsbegrepp enbart för en enda liten folkhop, utan det måste vara ägnat att förverkligas och utvecklas i levande livet, till tröst, hjälp och rättesnöre för alla människor utan undantag, endast därigenom kan det göra anspråk på verkligt gudomligt ursprung. Judendomen lämnar emellertid ett negativt resultat i detta hänseende.

Det oförvillade mänskliga förnuftet och samvetet dömer vanligen rätt och ädelt mellan det moraliska och omoraliska i människolivets yttringar, och erfarenheten är en vägvisare i dessa tendenser utveckling. Därför är det blott en slav i tankens värld, som underkastar sig ett ovärdigt andligt herradöme. Förnuft och samvete ha blivit människan givna för att hon själv skall kunna skilja mellan rätt och orätt, mellan gott och ont. Likgiltighet eller förakt mot dessa båda förnimmelseorgan leder till grymhet eller idiotism, och lägger grunden till allt elände i världen.

Men lyckligtvis behöva den kristna trons bekännare ej stanna inför några alternativ i detta hänseende, ty den människa, som med uppriktig vilja och ett allvarligt uppsåt söker ett uppnå andlig gemenskap med en sannfärdig, kärleksrik Gud, skall finna honom i Kristi uppenbarelse, men kan ingalunda tillfredsställas med ett så ofullkomligt, grymt och blodstörstigt väsende som vi få lära känna i judendomens religiösa föreställningsvärld.

Vi måste här framhålla även ett särskilt osympatiskt judiskt karaktärsdrag, som visar till vilken grad av obehärskad självförhävelse den otyglade självisken kan leda människan i hennes utveckling, nämligen det så anspråksfulla påstående att Gud åt sig skulle ha "utvalt" denna rövarhop till ett "egendomsfolk", med vilket han under "edliga förpliktelser" slöt det ena förbundet efter det andra "till evig tid", ehuru man förgäves söker finna någon rimlig anledning till någon slags gynnad ställning för detta nomadfolk framför världens alla andra folk, oavsett orimligheten i att utlova "evig" besittningsrätt av det förgängliga jordiska.

Med avseende på judarnas förmätenhet att vilja göra sig gällande såsom ett särskilt "heligt" och "utvalt" folk — vilket påstående sorgligt nog fått eftersägare t. o. m. inom själva kristenheten — så vittnar dock däremot alltför många rättsgiltiga uttalanden i rakt motsatt riktning, för att en oförvillad mänsklighet, med bibehållen självvaktning, skulle kunna godtaga ett så oförsynt påstående, t. ex.: Jesu upprepade förkastelsedomar över judarna (Matt. 5) som han t. o. m. kallade "djävulens barn" (Joh. 2:44) och fällde tårar över deras orättfärdighet. (Luk. 19:41). Den framstående judiske läraren och rådsherren Nicodemus fick av Jesu mottaga den tillrättavisningen, att han måste genomgå en helt ny andlig födelse för att få sin andliga utveckling i rätt riktning. (Joh. 3). Vidare varnade Jesu ofta och eftryckligen för den andliga judiska surdegen (Matt. 16). Och slutligen: Vad är det för mening med att man söker omvända judarna till kristendomen, om de ha blivit utvalda framför andra av "Den Ende Sanne Guden" till hans speciella egendomsfolk? I så fall skulle ju den kristna judemissionen kunna betecknas såsom ett däraktigt, mot Gud själv riktat företag.

LÄS — SPRID
Socialisering
genom
Kooperation
av
TYCHO WRETMAN.
Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.
Pris kr. 2.—
Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.
Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

DAMFRISERING
Shingle
Smålandsg. 20, 2 tr, hiss.
Telefon Norr 2564.

Men söka vi att närmare lära känna judarnas gudomsväsende, så visar sig den intima gemenskapen föga avundsvärd, ty det världshistoriska händelseförloppet har till fullo bevisat ofullkomligheten och hjälplösheten hos detta andeväsende. Jahves föregivna, så ofta upprepade "edliga" löften att skänka Israels barn landet Kanaan, jämte många andra folks länder och ägodelar till "evig" besittning (han synes vara alldeles okunnig om att allt jordiskt är förgängligt) ävensom de många sköna löften om världsligt herravälde till "evig tid", slutade som vi veta med den babyloniska fångenskapen. Detta visar tydligt nog Jahves vanmakt, gent emot den världsutveckling som ligger i den Allsmäktiges Skaparens hand, enligt kristligt tänkesätt. Efter en för Jahves "egendomsfolk" föga berömlig tidsperiod av knappa 600 år, kom det med omkring fem sjättedelar av sin folkmängd i Nebukadnezars fångenskap år 586 f. K. då samtidigt även Jerusalems tempel förstördes för första gången. Men då 50 år senare den persiske konungen Kyros som erövrat Babylonien, tillstadde judarna att återvända till sitt mångbeprisade "förlovade" land, så inräffade det otroliga, att allra största delen av "egendomsfolket" frivilligt avstod från denna tillåtelse, o. i stället föredrog att stanna hos den så förkättrade och förkastade rika "skökan Babylon", emedan där funnos obegränsade möjligheter till penningeförvärv. Detta är ett ytterligare bevis för att judarna alltid ägnat guden Mammon sin högsta dyrkan, och att "guldkalven" ställes framför både fosterland och gudsgemenskap, ty vad den senare angår, så kunde Jahve, enligt judisk åsikt, endast tillbedjas i Jerusalem. Joh. 4:20. Men om vilken ofattbar kortsynthet vittnar ej Jahves beslut att välsigna endast detta lilla av jordens alla folk, över vilket han själv så ofta nödgades utsluga den ena förkastelsedomen efter den andra för olydnad, och vilken blindhet för kommande ting ligger ej i hans "förbund" med Abraham och hans säd, att till evig tid öva rätt och rättfärdighet på jorden (1 Mos. 18:18,19), då detta hans gemenskapsfolk förlorade sin självständighet just till följd av att dessa egenskaper helt och hållet saknades hos detta folk, enligt profeternas så ofta uttalade klagan. T. ex. "Mitt under sitt offerslaktande, har man sjunkit allt djupare i orättfärdighet". Hos. 5:2. Mika 7:1—4. Ett typiskt exempel bland många i G. T. visar oss Jahves brist på förutseende i sin befallning att göra Jehu till konung för sitt utvalda folk. (2 Kon. 9: o. 10). Denne konungs meritlista visar så vidriga interiörer av sedlig förekommenhet, att man endast med motvilja och vämjelse kan följa berättelsen till slut, hur han utrotade sina fiender "efter Herrens ord". Jehus arbete i "Herrens tjänst" bestod i att på det grymmaste sätt tillintetgöra Baals präster och konungasönerna massvis, dock lyder slutomdömet om denne "Herrens tjänare" sålunda: "Men ifrån Jerobeams, Nebats sons synder, vartill han hade förlett Israel, vek Jehu icke, från guldkalven nämligen i Betel och Dan."

Forts. i nästa n:r.

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

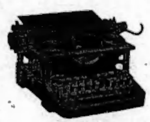

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Magsyra, halsbränna och kväljningar
tar man bort med ettglas *Frukt-salt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.
Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos droger och färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Ni behöver en god klocka.

1/2 storlek. 50 mm. diameter.
Det nyinkomna lagret av "KAVALJERSURET" (lagligen skyddat), äkta SCHWEIZERUR, ankarur, fyller alla rimliga anspråk. Av s. k. guldbrons (samma metall allt igenom). INGEN tunn YTTRE beläggning (s. k. guld-doublé), som fort nötes av och gör att uret mörknar och blir fult. ÄNDRAR ALDRIG FÄRG. Alltid lika vackert. Kan till utseendet ej skiljas från ett äkta guldur. HÖGELEGANT. Modern fason. Hållbart och noggrannt gång. Varje "KAVALJERSUR" eftersett och reglerat av URMAKARE före avsändandet. Levereras i elegant fodral av sämskskinn.
Pris ENDAST Kr. 12:35 + porto, (2 ur portofritt) mot postförskott. Full ombytesrätt eller pengarna åter.
HUNDRATALS BELÅTNA KÖPARE.
Beställ i dag och det AKTA "KAVALJERSURET" erhålles genast från Generalagenterna A.-B. INDUSTRI & HEMSLÖJD, Avd. 8, Jakobsgatan 25, STOCKHOLM.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

ELEKTRISKA
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrannt genom
Östermalms Elektr. Affär
15A. NY BROGAT tel. Ö. 5280.

Kem. Tekn Fabr. Globens näringsmedel
"GLOBIN"

bör ej försummas av blodfattiga och svaga personer Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Passa på och rekvirera!

FÖLJANDE ARBETEN som tryckts i små upplagor och icke säljas i allmänna bokhandeln kunna — så långt resp. upplagor räcka — rekvireras från EXP. AV FALU-KURIREN, FALUN, antingen mot insändande av beloppet eller mot postförskott, rel. I är nedan angivna pris:

1. ABR. HÜLPHERS DAGBOK ÖVER EN RESA GENOM DALARNE ÅR 1757. Ny upplaga (med porträtt och biografi av Abr. Hülphers) Falun 1921. Pris 10 kr.
2. GAMMALT OCH NYTT FRÅN DALARNE. Sammanfört ur Falu-Kuriren årg. 1921 och 1922. (Tryckt i 100 numrerade ex.). Pris 7:50.
3. D:o, d:o. Ur årg. 1923 och 1924. (Tryckt i 150 numr. ex.). Pris 5 kronor.
4. VIKA, HOSJÖ OCH KORSNÄS. Sockenbeskrivning av Helmer Stuge. Falun 1924. Pris 1 kr.

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!
Föreningens uppgift är:
att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;
att stå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.
Årsavgift 3 kronor.
Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 21712 eller Norr 5899.

Herrar - Obs.!
Realisation
till enormt låga priser pågår denna vecka.
Ex: helsidenslipsar, som kostat upp till 7:50, slumpas till 1:50.
Hagmans Herrekipering
Sveavägen 108
(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels beg., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58. II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Herrar Nationalister!
Vänd Eder vid behov av välsittande, stilfulla kläder och billigt pris till
HERRSKRÄDDERI
AXEL HELLGREN
Sigtunagatan 11, Stockholm.
Gör Ett Besök I Dag!

Handarbetsaffären
(Inneh. OLGA LUNDIN)
Västmannagat. 41. Tel. V. 10460.
REKOMMENDERAS.
Utför broderi, hålsöm, märkning, m. m. för hand och maskin. Färdigsydda, uppritade arbeten i stor sortering.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9678. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Annonsera i
NATIONEN
ANNONSÖRERI

Vad bör göras för höjande av Sveriges export?

Forts. fr. sid. 2.

ta, då författaren är av tysk nationalitet, att han ägnar viss uppmärksamhet åt möjligheterna för hemlandets företagsamhet i det främmande landet. Han ingår i sin satunda ofta på en undersökning, huruvida exempelvis förhållandena i det besökta landet kunna vara lämpliga för tyska jordbrukare. Han omnämner tillgången därstädes på mineralier, skogar, stenkol, olja och vattenkraft, diskuterar problem för anläggningar av järnvägar och landsvägar, torrläggningar och bevattningsanläggningar. Han omnämner vilka utländska företag, som syssel sätta sig inom landet, eller vilka större maskiner de levererat etc.

Om man försöker besvara frågan, varför en tysk person i allmänhet beflitar sig om dylika förhållanden, ehuru desamma ligga vid sidan om hans egen verksamhetsområde, så bliver svaret detta: Tyskland har under många år till stor del haft att leva på sin export av industrialster, organiationsföretag, direkt arbetsförmåga o. dyl. Till följd härav har det ingått i medvetandet hos nära nog varje enskild tysk undersåte, att vad han i detta hänseende kunnat göra för det egna landets fromma, det har också direkt eller indirekt kommit honom själv till godo. Han har också vetat, att det icke kommit att dröja så

värst länge efter det att han offentliggjort sina iakttagelser tills han skulle bli inkallad till en "Beratung". Enbart detta har han uppfattat såsom en viss ersättning för sitt vinnläggande om saken.

Framställer man nu den frågan, om liknande förfaringssätt skulle vara tillämpligt i Sverige så bör man utan tvekan kunna svara: helt säkert. Mera propaganda för saken måste dessförinnan bedrivas, så att allmän insikt ernås om det nödvändiga av ett dylikt förfaringssätt. Frågar man vidare, om det kan antagas, att förfaringssättet skulle löna sig, så anser åtminstone jag mig kunna lämna svaret: helt säkert, men även detta är ett företag på lång sikt. De omedelbara resultaten kunna måhända bliva skäligen få.

Och nu kommer vad jag först och sist önskar framhålla, nämligen nödvändigheten av samhörighetskänsla och av tillgripandet av uppgifter, som äro inriktade på lång sikt. Samhörighetskänslan måste drivas så långt, att olika företag inom samma område arbeta för varandra och, såsom tidigare framhållits, till och med utåt uppträda med en o. samma beteckning å sina alster.

Stockholm i augusti 1926.

J. S.

Rättstillståndet i Sovjet-Ryssland.

"Naturligtvis borde vi arbetare inte tolerera, att utpressarband härska. . . ."

I fortsättningen av sina uppseendeväckande avslöjanden rörande den judiska diktaturen i Sovjet-Ryssland skriver f. bolsjevikkommissarien Badjan i tidningen Rulj bl. a.:

"Vi framställde redan på 10:e partikongressen yrkande om frigivning av de politiska fångarna. I själva verket har, medan vi protesterat mot de hemska dåd, som begingos i tsarfängelserna, ingen makt under mänsklighetens tillvaro förövat sådana brott, som det kommunistiska partiet gjort mot sina politiska fångar, d. v. s. mot våra kamrater av andra partier. Den revolutionära rörelsens historia känner inte till hundradelen av de hemska dåd, som tjekan utövar mot Rysslands bästa söner och mot arbetarklassens förkämpar. Naturligtvis borde vi arbetare på intet villkor tolerera, att utpressarband härska över den stora obildade massan med hjälp av sin tjeka och att folk, som står arbetarklassen alldeles främmande, hånar alla dem, som inte sympatisera med det kommunistiska partiet. Vi borde inte heller tåla, att vilda kineser mot en större summa från tjekan binda våra politiska fångar och medelst munkavle tysta ned deras rop, då de släpas till avrättsplatsen endast för att de protestera mot att utan rannsakning och dom bli arkebuserade. Men så förfar man mot dem som ända till 1917 tillsammans med oss kämpade mot tsarismen. Sådana grymheter ha visat oss, att den av kommunisterna införda ordningen inte är något närmande till socialismens förverkligande utan till dess nedsmutsande."

Badjan skriver vidare:

"När jag 1923 var befälhavare på visst avsnitt av östfronten erhöll jag en kopia av en order, adresserad av kamrat Kabe till kamrat Andrejev (bägge två tjekaagenter) och innehållande följande: "Vid äventyr av strängaste straff (dödsstraff), om ni underlåter att verkställa denna order, beordras ni att omedelbart bege er till Pugatjev härad och döda kommunisterna G., för att vi genom detta mord måtte få en förevändning för att utöva terror mot mensjevikerna. Undertecknat tjekans ordförande de Birle samt ledaren för organisationsavdelningen Krassnopolski". Vi protesterade utan resultat inför kommunistiska partiets centralkommitté mot sådana åtgärder, påpekande, att detta vore en skam, som skulle brännmärka alla ryska arbetare och bönder och att tsarismen aldrig begått sådana oerhörda brott och heller aldrig genom sådana provokationer försökt röja ur vägen motståndare till den då rådande regimen."

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5896 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS
Helår . . . . . . Kr 10.—
Halvår . . . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . . Kr 2.75

N:r 36. Fredagen den 10 Sept. 1926 Årg. 2.

Ett bryggerimonopol i annalkande.

Herrar Ernst Trygger och C. E. Svensson i Kontrollstyrelsen som Wallenberg—Bratts hantlangare.

När ledaren av Första kammarens s. k. nationella parti, justitierådet Ernst Trygger på sin tid efter en cirka trettioårig riksdagsmannakarriär utnämndes till statsminister, gick det en lättnadens suck genom många fosterlandskännande hjärtan, ty det gällde att förhindra de av vissa partier under starkapitalets ledning hysta landsförrädiska avsikterna att nedskrota vår flotta och nedbringa vår armé till en operettarmés nivå. Man trodde att hr Trygger, som varit professor, var en man med ideel läggning och att han såsom ledare av det konservativa partiet omfattade årliga konservativa åsikter och grundsatser samt att han var en sann fosterlandsvän med det årliga uppsåtet att i egenskap av statsminister företaga den oundgängliga upprensningen av det ohyggliga augiasstall som uppstått. Man ansåg sig nämligen ha en viss rätt att fordra detta av hr Trygger efter allt vad han i sina oräkneliga föredrag och tal bjudit de nationellt tänkande av fosterländska åsikter, ja t. o. m upphöjda statsmannatankar, då han med av vrede darrande stämma alltid fördömt det oefterrättlighetstillstånd, vari de politiska partierna bragt vårt land. Men tyvärr misstog man sig fullständigt beträffande hr Tryggers person. Det visade sig snart, att hans i så vackra ord utlagda patriotism i verkligheten intet annat var än s. k. självbevarelsepatriotism.

De få bragder, justitierådet Trygger under sin statsministertid utförde, skedde uteslutande till skada för land och folk och bevisade till full evidens, att hr Trygger var en demagog av precis samma valör som en Sandler, Lövgren, Lindman och tutti kvanti, vilkas idealitet och fosterlandskärlek endast kommit till synes i valtider samt när det gällt att på annat sätt omhulda det egna personliga intresset I stället för att till överdirektör för kontrollstyrelsen utse en värdig personlighet, en man med ett klanderfritt förflutet o gedigna statsbevarande åsikter, utnämnde hr Trygger på föranstaltande av sina intima vänner inom sfären Wallenberg—Bonnier—Bratt en av kris- och svenskarnas folkets hungersnödstids mest osympatiska företeelser, hr C. E. Svensson. Det är ju ingalunda glömt, huru bemälde hr Svensson för lindrande av hungersnöden för statens räkning från Norge inköpte för 9 milj. kr. sill, som sedan, visade sig oduglig till människoföda o. för så gott som ingenting fick säljas till guanofabriken, så att så gott som alla 9 miljonerna voro bortkastade i sjön. På liknande sätt förhöll det sig med hr Svenssons beryktade fläskinköp etc. för svenska statens räkning. Det var vidare samme hr Svensson, som på sin tid i egenskap av minister med sin underskrift bekräftade den ytterst tvetydiga uppgörelsen med det s. k. Trollhättebolaget, varigenom 12 milj. kronor av statsmedel direkt bortskänktes till ett privat bolag. Hr Svensson är numera som bekant en stormrik man.

Den andra stora bragden av justitierådet Trygger under hans statsministertid var den att han med berått mod för att gagna privatintressen saboterade den igångsatta utredningen angående företagandet av en revision av Spritmonopolets affärer, en bragd, genom vilken hr Trygger i blixtbelysning visade sig i sin rätta dager. Ty att detta bragt ett klart och tydligt indiciebevis för, det samarbete, som bakom kulissen försiggick mellan hr Trygger och socialisterna, herrarna Wallenberg, Bratt etc., stod fullt klart för alla omdömesgilla människor. Hans tredje stora bragd, till sina konsekvenser av den mest ödesdigra beskaffenhet för vårt lands och vårt folks framtid, åstadkom hr Trygger genom att — om på grund av feghet eller andra mindre aktningsvärda bevekelsegrunder må vara osagt — lämna försvarsfrågan i sticket och på order av de landsförrädiska kretsarna kasta hela regeringsansvaret i händerna på de partier, vilka han under hela sin politiska verksamhet bekämpat såsom landets fiender.

Vi lämna nu hr Trygger för att vid annat lämpligt tillfälle återkomma till honom. När således såsom förut framhållits hr Svensson utnämndes till överdirektör för kontrollstyrelsen, stod

Forts. å sid. 3

En judevänlig nationell rörelse?

Greve Eric von Rosen å Rockelstad har i Socialdemokraten låtit införa en förklaring, vari han dementerar de i F. D. Politiken framställda lögnaktiga uppgifterna att han ekonomiskt skulle understödja och även på annat sätt omhulda den fascistiska rörelsen i Sverige. Skrivelsen, som var ställd till F. D. P:s redaktion, vilken emellertid vägrat att införa densamma, hade följande lydelse:

"I en artikel om svensk fascism (F. D. P. för den 25 aug.) har ni påstått, att jag ekonomiskt understöder de svenska fascisterna och att jag utlovat att de skulle få hålla militärövningar på min gård Rockelstad. Tyvärr nödgas jag meddela, att båda dessa uppgifter äro falska. Huruvida edra övriga uppgifter angående de svenska fascisterna äro lika sanningslösa som edra uttalanden om mig, kan jag ej avgöra, ty jag har mig veterligen ännu ej haft förmånen råka några svenska fascister, och min kännedom om deras åtgöranden är därför mycket bristfällig. Jag vill emellertid ingalunda förneka, att jag hyser en from önskan om att de nationella elementen av alla klasser (även svensksinnade judar, ty sådana äro ej så sällsynta, som många tro) må sammansluta sig till en handlingskraftig organisation, som kan betaga bolsjevikerna i Sverge lusten att experimentera med sina ryska herrars förnämsta politiska kampmedel, d. v. s. rånmord i stor skala. För övrigt tror jag, att Sveriges folk, även de socialdemokratiskt inriktade kroppsarbetarna, i stort sett innerst bibehållit så mycket svenskt kynne och sunt frisinne, att det i vårt land ännu så länge vore skäligen vanskligt för herrar bolsjeviker att söka införa det antidemokratiska och i alla avseenden frihetsfientliga och barbariska samhällsskick, med vilket Ryssland nu är begåvat".

På fascistiskt håll är man greve von Rosen givetvis tacksam för hans tillbakavisande av F. D. P:s lögnuppgifter angående hans person. Att uppgifterna även i övrigt röra sig på samma sanningslöshetens plan, har i Nationen redan förut framhållits. Beträffande grevens uttalade förhoppning om tillkomsten av en sammanslutning av de nationella elementen, däribland även "svensksinnade judar" till "en handlingskraftig organisation" mot bolsjevikerna, kunna vi emellertid icke underlåta att ge uttryck för vår överraskning. Det förefaller något egendomligt, att greve von Rosen icke skulle vara underkunnig om den roll judarna i vår tid spela inom den nationella politiken här liksom

Forts. å sid. 2.

SAMLING UNDER FASCISMENS FÄLTTECKEN!

Den tid, vari vi leva, karaktäriseras i en grad såsom säkert ingen föregående av kaos och oro. I stället för den kulturella utveckling, som vetenskapens och erfarenhetens ständigt ökade rön bort framskapa, hava vi att bevittna en utveckling i det absurdas tecken, präglad av inre upplösning och strid. Denna falska utveckling har redan störtat flera, blott för några årtionden sedan livskraftiga, fria och mäktiga nationer i det ohyggligaste moraliska och ekonomiska förfall, och de folk, som ännu lyckats hålla katastrofen borta ifrån sig, hotas alltmera av samma öde, som förvisso också obliadkeligt bliver deras, såvitt de ej i tid veta att skydda sig däremot. Till dessa senare höra även vi svenskar.

Med en tolerans och en godmodighet utan all like hava vi svenskar stillatigande och utan att sätta oss till motvärn åskådat de internationella kretsarnas vandaliseringsarbete och våldsdåd mot vår gamla hederväria svenska kultur, vilken steg för steg undanträngts och ersatts med en utifrån hämtad, kosmopolitisk skenkultur. Svenska tänkesätt och moraliska begrepp av bestående värde offras i en falsk idealitets namn medan vi överösas av destruktiva internationalistiska idéer och begrepp i det oändliga, vilkas enda syfte är att förvirra och demoralisera sinnena och föra vårt folk allt längre bort från den kristna moralens och förnuftets vägar. Sanningen har fått vika för lögnen, Mammons förbundne, som upphöjts till ledstjärna i utvecklingen och i denna egenskap t. o. m. erkänts av den officiella styrelsen i landet.

Den nya kosmopolitiska kulturen har fört med sig en fullständig urartning av det politiska och offentliga livet samt en därmed sammanhängande demoralisation och korruption, som tränga allt djupare i samhället och hota att sönderfräta själva dess grundvalar. Denna falska utveckling, som påtvingats oss, är en följd av den omgestaltning i makthänseende, som i senare tid ägt rum i vårt svenska samhälle, där den internationella storfinansen i internationalismens och demokratiens namn ryckt till sig makten och herravälde samt under utvecklande av ett avskyvärt skräckvälde i strid mot landets lagar leder och bestämmer över utvecklingen. Dess ledande grundsats har härunder varit: "Söndra och härska!". Genom söndringen och inbördesstriden har folket distraherats från de reela förehavandena på det ekonomiska området och dess möjligheter att motsätta sig desamma omintetgjorts. För söndringens förverkligande har konstruerats och byggts upp det förnuftsvidriga representationssystem, vi numera äro hugnade med, och medels vilket vårt folk splittrats i mot varandra kämpande åsiktsgrupper, mellan vilka i verkligheten inga sådana intressemotsatser finnas, som på något som helst sätt motivera en representation efter dessa principer. Detta absurda representationssystem har möjliggjorts genom antagandet av en provokatorisk vallag, som direkt premierar de politiska lycksökarna, sådana individer, vilka äro villiga att mot egna fördelar lydigt tjäna den hemligt regerande storfinansiella makten. Samtidigt har denna lagt under sig den opinionsbildande tidningspressen, vars åsikter och krav upphöjts till "suverän folkvilja", den där utan prutmån skall tjäna som rättesnöre för statsmakten i dess göranden och låtanden. Genom pressen, som lögnaktigt utges för att representera det fria ordet, utövar den ett bestämmande inflytande över medborgarnas tankeliv, som på alla områden ledes efter de linjer och mot de mål, som äro ägnade att främja finansherrarnas

Forts. å sid. 4.

Kampen mot Brattdiktaturen.

Hr Redaktör!

I Göteborgstidningen stod för några dagar sedan att läsa en insändare, vari påyrkades en sammanslutning gentemot det rådande systemet inom sprithanteringen. Så utslitna de framförda synpunkterna än äro, tyda de dock på att en hälsosam ilska allmänt råder över Brattdiktaturen. Att denna animositet är synnerligen mångbövdad, har jag haft tillfälle lägga märke till, och skulle det säkerligen nu vara en gynnsam tidpunkt att organisera oppositionen.

Om Föreningen Mot Monopol toge upp saken allvarligt och som ett led i sin verksamhet inbjöde till teckning av andelar av 10 kr., stycket i ett dagligt tidningsföretag, som hade till uppgift att på en bred basis agitera mot allsköns monopol, inkl. det som Kooperativa Förbundet arbetar på, skulle icke blott den stora allmänheten utan även näringslivet och handeln snart finna sig förpliktade att genom annonsering stödja företaget. Om annonserna sedermera undandroges de tidningar, som nu äro köpta av monopolen, skulle dessa med säkerhet efter hand förlora fotfästet. Subsidierna från monopolen skulle säkerligen ej förslå att hålla sagda tidningar över vattnet och en kursförändring skulle snart nog inträffa.

En upplysningsverksamhet, som toge sikte på att allvarligt framhäva vådorna av att lämna de olika monopolen en maktfullkomlighet vid sidan av och i ren strid mot lagens föreskrifter, skulle nog så småningom visa sina verkningar. Som det nu är, med dr Bratt som diktator o. kontrollstyrelsen som hans lydiga redskap, utfärdande allsköns föreskrifter, kan det ej få fortfara. Fallet dr Brand visar eklatant hur långt det gått. En stadsläkare, dr Gezelius, föreskriver apoteken att mot gällande lagliga föreskrifter vägra utlämna sprit på recept, och apoteken tvingas följa föreskriften. Snart sagt vem som helst i auktoritativ ställning kan nu trotsa lagen opåtalt, medan de mera ringa medborgarne icke endast äro underkastade lagen i alla dess mest rigorösa former o. dessutom de olagliga inskränkningar, dr Bratt et consorter finna för gott utfärda. Föreningen Mot Monopol borde taga fallet Brand i närmare skärskådande och genom anmälan mot dr Gezelius få lagligheten av hans åtgärder prövad och olagligheten fastslagen.

Forts. å sid. 2.

Fascismen vinner terräng i Norge.

I Tidens Tegn för den 10 augusti har redaktören O. Thommessen i en ledande artikel tagit till orda för fascismen. Hr T. skriver häri bl. a.:

"Kommunismens mål är att ödelägga, fascismen har hindrat ödeläggelse. Ett stort folk, som minnes sin forntid och tror på framtiden, höll på att bliva kvävt. Ett kaotiskt parlamentsstyre tryckte och uttömde dess kraft. Kommunistiska våldsagitatorer gjorde arbete omöjligt och lag och ordning till en illusion. Det italienska folket tog sig friheten att göra sig kvitt vampyrerna. Italien befattar sig ej med andra folks inre angelägenheter. Icke så mycket som en lire går till fascistpropagandan i främmande land.

För det italienska folket och dess stolta ungdom ställde det sig så, att antingen måste det parlamentariska vanstyret och den kommunistiska våldstrafiken upphöra eller nationen gå under. Italienarna valde att leva. Och ingen kan neka till, att Italien lever nu ett nytt, rikt verksamt liv. Vi läste nyss om miljardöverskottet i statskassan, som på några få år ersatt fruktansvärda underskott i statskassan. Gör efter det herrar parlamentariker, partiordföranden och kommunister, gör det bättre!

Av tre miljoner aktiva fascister i Italien är det två miljoner arbetare, som hava rystat av sig bojorna. Det ryker ur fabriksskorstenarna, hjulen gå runt, arbetet är i gång järnvägstrafiken är mönstergill och bamorna bära sig, tjänstemännen äro reducerade till antalet med otroligt många tusen, godstrafiken sju gånger större än före kriget. Omfattande röjningsarbeten äro igångsatta, utgifterna avtaga, skulderna betalas, försvaret reorganiseras, undervisningen höjes och arbetarnas villkor förbättras.

I alla klasser härskar tillfredsställelse; alla samarbeta och arbeta, produktionen tilltager och de bördor som hämmat den, lättas. Ingen kan komma över italienska gränsen utan att märka den nya anda, som gjort sig gällande, och dess resultat. Vill Ni till Moskva eller till Rom? Det finns en tredje väg, frihetens, flertalsstyrets väg. Men parlamentarismen har förverkat sig självt. Stortingen ha icke visat sig vilja skaffa vårt land en ansvarskännande regeringsmakt, stödd på flertalet. Det har ingen äregirighet i form av att reformera sig självt, eröva tillbaka sitt anseende, vara ett mönster för fosterlandet, utföra ett gott arbete — det som dock är hedrat med vårt lands högsta och ansvarsfullaste förtroendepost.

Prenumerera på
NATIONEN!

'Nationella judar'.

Av GUNNAR FJORD.

Det faktum, att en del judar inom olika länder tillhöra de nationella partierna, har förvirrat mången, som sökt tränga djupare in i judefrågan. De har även inför den oinvigde synts tala för, att antijudaisterna påstående, att judarna äro bärare av internationalismens idé, skulle vara fullkomligt felaktigt. Man har visat på bemärkta judiska personer, som intaga ledande ställningar inom de nationella partierna och frågat: Var äro nu edra bevis?

Att judarna äro den internationella revolutionens främsta talesmän förnekas emellertid numera icke av någon, som studerat judefrågan. Även judarna själva erkänna det emellanåt. Så t. ex. yttrar juden Moritz Rappaport i sin bok, "Sozialismus, Revolution und Judenfrage" följande anmärkningsvärda ord: "Revolutionen i Tyskland 1918 manar oss på nytt att inse judefrågans betydelse, ty judarna äro vid revolution det drivande elementet... Han är väsentligen revolutionär och det hänger i djupaste grunden samman med hans oorganiska, sönderdelande tänkesätt". Juden Nachum Goldmann säger i "Weltkultur und Weltpolitik", sid. 59: "Judendomen har under det sista århundradet på ett betydelsefullt sätt medverkat till den västeuropeiska samhällsordningens upplösande".

Med detta faktum för ögonen, att judarna äro de främsta organisatörerna vid alla revolutioner liksom de äro ledare av alla internationalistiska rörelser och sammanslutningar i tiden, ter sig onekligen synen av judar på de mest framskjutna poster inom de samhällsbevarande nationella rörelserna minst sagt underlig. Det kunde synas bevisa, att allt tal om det systematiska samarbetet mellan alla judar för genomförandet av deras gamla dröm, världsherraväldet, är tomt prat. Hur motsägande det än kan låta är dock just detta ett av de starkaste bevisen för judarnas arbete på världsherravälde. Läser man det uttalande den engelsk-judiska tidningen "The Jewish Chronicle" på sin tid gjorde med anledning av ett yttrande av Lord E. Percy, skall man emellertid förstå judendomens arbetssätt. "Jewish Chronicle" skrev följande: "Liberalismen och nationalismen tågade med flygande fanor och klingande spel in i ghettot och erbjödo judarna medborgarskap. Judarna trädde ut i Västerlandets värld och sågo allt vad den ha-

Den 10 Sept.

På vägen mot statsbankrutt.

En av de mest betydelsefulla punkterna i den svenska fascismens program är kravet på införandet av en ny stats- o. kommunalfinansiell politik, som iakttager nödvändig sparsamhet med statens och kommunernas medel och bryter med den i senare tid följda absurda skuldsättningsprincipen. Genom staternas och kommunernas skuldsättning, som framprovocerats av den internationella storfinansen, hava stat o. kommuner bragts i storfinansens våld och landets invånare ekonomiskt förslavats under dess tunga spira. Den svenska statsskulden, som 1906 uppgick till 426,9 miljoner kronor, belöper sig f. n. till 1,735,1 miljoner kronor, dragande en årlig ränteutgift av över 80 miljoner kronor. Landskommunerna hade 1922 (den senast tillgängliga uppgiften) en skuldsättning av 158 miljoner kronor, städerna 1924 1,077 miljoner kronor o. landstingen samma år 75 miljoner kronor. Statens, kommunernas och landstingens sammanlagda skuld till "kapitalets herrar" belöper sig alltså i närvarande stund till den oerhörda summan av över 3,045 miljoner kronor. Enbart statsskulden betyder en skuldsättning av varje medborgare redan i vaggan av 287 kronor.

Inom storfinansiella kretsar i vårt land är man dock tydligen icke nöjd med det tempo, varmed svenska folkets förslavande under dess välde sker. Såsom i vårt förra nummer omnämndes hyses enligt vad upplysts fr. fullt auktoritativt håll "inom finansiella kretsar" förhoppningar på ett snart upplägggande av ett nytt lån för svenska staten, som skulle emitteras på den svenska obligationsmarknaden, vilken f. n. förmenas börja lida av "hunger" och "tilltagande brist på material". Och som denna "hunger" naturligtvis måste gå framför all annan hunger, är det ganska sannolikt, att vi inom den närmaste tiden hava att motse en stegring av tempot för skuldsättningen. Den stora allmänheten har ju icke heller någon direkt anledning att oroas, menar man, ty enligt vad Heines Byrå i dagarna upplyst om är vår statsfinansiella situation visst icke dålig. Byrån förklarar nämligen, att "svensken kan trösta sig med" att det finnes kapitaltillgångar utöver skulderna d. v. s. ännu ointecknade 1,302 miljoner (enligt riksgäldskontorets uppskattning) eller 220 kr. pr person. Vidare framhåller den Heineska byrån, som väl informerats av storfinansens lydiga i riksgäldskontoret, att det är "en grundläggande princip för svensk statshushållning, att lånemedel endast skola gå till produktiva utgifter eller med ändra ord placeras i inkomstgivande företag, vilkas nettoavkastning kan bestrida räntan å statsskulden" samt att "riksdagen på senare år varit mycket sparsam med nya anslag av lånemedel. Slutligen återgivas en del lugnande siffror rörande den gynnsamma ekonomiska utvecklingen av statens affärsdrivande verk.

Gentemot försöken att bagatellisera den statsfinansiella situationens allvar måste en bestämd protest inläggas. Någon anledning att se en tröst uti, att 1,302 miljoner av svenska statens till 3,037 miljoner kronor uppskattade tillgångar ännu äro ointecknade, finnes icke. Beträffande påståendet, att det skulle vara en grundläggande princip för svensk statshushållning, att lånemedel endast placeras i inkomstbringande företag, vilkas nettoavkastning kan bestrida räntan å statsskulden — kan detta utan vidare betecknas som en bluff, då en dylik princip i verkligheten icke följts. Alldeles oavsett de av statens finansledning tillämpade "grundläggande principerna" i fråga om bokföring etc. är det ofrånkomligt, att den under 10-årsperioden 1913—1923 skedda ökningen av statsskulden å omkring 1,000 miljoner kronor icke gått till för staten "inkomstbringande företag", för att nu icke tala om skuldsättningen efter den nämnda tidsperioden. Beträffande den del av den föregivna "grundläggande principen" för svensk statshushållning, som säger, att nettoavkastningen från de inkomstgivande företag, vari lånemedel placeras, skulle bestrida räntan å statsskulden, håller denna lika litet som den förra delen mot bakgrunden av verkligheten. Det har praktiskt taget mindre betydelse huru det manövreras med siffrorna i statsbudgeten och riksgäldskontorets uppställningar; den i oerhört tempo bedrivna oavlåtliga skuldsättningen kommer varje tal om en rationell skötsel av statsekonomien och den redan ådragna skulden att falla till marken som tomt prat. Det är ju förövrigt ett känt faktum, att vinsterna från de affärsdrivande verken ingalunda gå till finansiering av respektive verks skulder utan flyta in i den stora budgeten i stället för att såsom naturligt hade varit uteslutande användas till räntebetalning och amortering av statsskulden.

Den diskussion, som f. n. föres mellan geldenären Frankrike och det finansiella lånekapitalet i Amerika borde ha åtskilligt att lära även oss i Sverige. Frankrike vrider sig i detta nu i förtvivlan under en statsskuldbörda på flera hundra miljarder franc, tiggande sina fordringsägare om lindring och barmhärtighet. Från Wallstreet svaras, att statslån äro hedersskulder, varå icke kan prutas. Så länge det långivande internationella finanskapitalet med sina otaliga köpta agenters bistånd var inriktat på att driva Frankrike fram på skuldsättningens väg, hördes sällan eller aldrig något tal om de hedersförpliktelser, som medföljde ifråga om återbetalning och dylikt. Man aktade sig visserligen att oroa. Men sedan man lyckats föra landet finansiellt dit man önskade, d. v. s. till ruinens brant, blev situationen en helt annan. Det hette då: Var så god betala, den som icke vill infria sina åtagna förpliktelser, är ingen gentleman och har ingen rätt att begära att bli behandlad som sådan!" De, vilka nu här i vårt land låna sig till uppdraget att lugna och trösta allmänheten beträffande den statsfinansiella situationen, påtaga sig ett oerhört ansvar och äro antingen dårar eller något mycket värre. Lägets allvar framgår kanske klarast, när man betänker konsekvenserna för oss i framtiden av ett fullföljande å den inslagna skuldsättningsvägen. Fortsätta vi såsom hittils, skola vi inom mindre än ett årtionde vara uppe i en statsskuldsiffra å hela det värde statens tillgångar f. n. äro upptaxerade till eller 3,037 miljoner kronor med en skuld av 507 kronor pr person, försåvitt nämligen uppskattningen är ärlig och sakkunnig, samt under förutsättning att statens tillhörigheter i fortsättningen icke på samma sätt bortskänkas såsom exempelvis skett med de 400 stamaktierna i Spritmonopolet etc. I annat fall skola vi ju vara där långt tidigare. Och vad under de följande årtiondena sedan är att vänta, kan man ju lätt föreställa sig.

Gentemot den på vårt lands och vårt folks förslavande under det internationella ockrarekapitalet inriktade kosmopolitiska utvecklingen finnes endast ett medel: **Fascismen!**

Jourh. direktörens i Spritcentralen svar.

Den korrumperade dagspressen i huvudstaden kunde på onsdagen lämna det för vederbörande fägnesamma meddelandet, att jourhavande direktören i Vin- och spritcentralen "tillbakavisat" de av Föreningen Mot Monopol i skrivelse till regeringen såsom motiv för en utredning framställda beskyllningarna för utdelning av "gåvor" av statsmedel från Spritcentralen. "Inga gåvor från Spritcentralen" — lydde rubriken över meddelandet i Dagens Nyheter. Den utända kommunikén hade följande lydelse:

Jourhavande direktören i Vin- och spritcentralen har nu till regeringen avgivit yttrande över den av Föreningen mot monopol till regeringen ingivna skrivelsen med anhållan om undersökning rörande vissa förhållanden inom Vin- och spritcentralen.

I yttrandet anföres att under den tid hr Bernström varit direktör i bolaget några "gåvor av statsmedel" icke inom bolaget utdelats. Styrelsens beslut om anslag för år 1925 av 20,000 kr. till en sammanslutning för smugglingens bekämpande har vederbörligen anmälts till chefen för finandsdepartementet.

Vad beträffar det av Föreningen mot monopol såsom "allmänt känt" betecknade finanssyndikatet, är tillvaron av ett sådant syndikat fullständigt obekant såväl för hr Bernström som för styrelsen i Vin- och spritcentralen. Det sätt, heter det slutligen, på vilket bolagets upphandlingar ordnats och den omfattande kontroll de äro underkastade utesluta också varje möjlighet till att privatekonomiska intressen av i föreningens skrivelse angivet slag skulle kunna göra sig gällande.

Att på grund av denna förklaring av jourhavande direktören i Vin- och spritcentralen företaga sig draga den slutsatsen, att ingen gåveutlämning eller inga förskingringar av statsmedel en Spritmonopolet förekommit, måste betecknas såsom absolut vilseledande och falskt. Hr Bernström själv erkänner ju uttryckligen, att 20,000 kronor 1925 lämnats till antismugglingsföreningen. Att hr B. på sin tid anmält denna förskingring av statsmedel till finansministern, ändrar givetvis intet i faktum. Vad som förekommit före hr Bernströms tid som jourhavande direktör berörес karaktäristiskt nog icke med ett ord. Som man erinre sig erkände emellertid styrelsen för Vin- o. spritcentralen i sitt yttrande över hr Lihanders m. fl. motion om en undersökning vid senaste riksdag, att sammanlagt 184,000 kronor av statsmedel för olika ändamål bortskänkts d. v. s. förskingrats. Bland dessa märktes som man erinre sig också gåvan å 50,000 kronor till socialpolitiska institutet.

Att under sådana förhållanden vilja förneka fakta, verkar minst sagt egendomligt och vittnar om den förvirring av sinnena, som gripit vederbörande inför perspektivet av en ingående granskning av deras förehavanden. Hr Bernströms tal om den betryggande kontrollen kan ju icke efter allt vad redan kommit i dagen gärna vara avsett att tagas på allvar. Det måste karakteriseras som bluff och intet annat. Har kanske hr Bernström glömt, att han personligen erkänt för ordföranden i antimonopolföreningen, dir. Ad. Anderson, att Spritcentralen närstående personer förvärvat äganderätten till vinexportfirman Tiffon & C:o i Jarnac? Beträffande hr B:s ovetskap om tillvaron av det finanssyndikat, som opererar inom Vin- och spritcentralen, är han heltvisst ensam inom riksdagen i denna sin okunnighet. Representanterna för det ifrågavarande finanssyndikat äro väsentligen de samma personer, som företräda inköpet av Tiffon & C:o och som fått sig tilldelade de 400 st. stamaktierna i Vin- o. spritcentralen till ett pris, som måste betecknas som en direkt gåva av statens medel.

Det återstår att se vad regeringen ämnar företaga sig i saken.

PRESSKONSERTEN

"Socialdemokraten" glömmer den kosmopolitiska konvenansen!

Någon gång händer det att "Socialdemokraten" glömmer sin roll i den kosmopolitiska pressorkestern och vid sidan av eller rättare sagt emot programmet skjuter ut något håll. Strax är emellertid den höga väktaren av "demokratien" och "folkfriheten" framme med en erinran om vederbörandes egen plikt och skyldighet, för att nu icke säga dödlighet, vilken senare ju icke är svår att bevisa, då hr Artur Engberg med vänner i Socialdemokraten såsom fiender till kapitalismen själva sitta i glasskåp. Hr E. påpekar i en artikel, hurusom en smidig och hänsynslös storfinans förstått att göra liberalismen till sitt eget element och att professor Fehr just skulle vara typen för dessa bedragna. Han skriver:

Man måste djupt beklaga att ett finansinstitut som det Wallenbergska lyckats i sin inflytelsesfär indraga åtskilligt av den liberala intelligensen. Kring storfinansen står, om man så vill, en almosfär av liberalitet och magnificens. Den är i regel frihandelsvänlig, kulturellt frisinnad, skeptisk, tolerant och resonabel. Dess drift är att härska och behärska. Men den går icke fram som en preussisk krigsmaskin. Den kommer som svanen till Leda, som guldregnet till Danaë. Den slår tusen osynliga band och maskor om själarna. Själv dold bakom kulisserna, låter den andra utföra dess vilja. Hr Fehr har nog också sin egen melodi. Men man skulle vara djupt omusikalisk för att icke höra att det instrument han trakterade i Västerås hade en resonansbotten, förfärdigad av ett virke som fått sin klangfärg från annat håll.

Härpå ger storfinansens demokratiska organ par preference, Dagens Nyheter, det heltvisst mycket karaktäristiska svaret: "På sådant ges bara ett svart: but!" Man har anledning förmoda, att hr Engberg, som ju är en praktisk kosmopolitisk politiker, skall ta åthutningen ad notam o. sig ångra och bättra. Eljest vet ingen, huru länge han befinnes lämplig för chefredaktörskapet i det ledande socialdemokratiska organet. Såsom underordnad, ja en mycket underordnad medlem av den kosmopolitiska storfamiljen återstår för honom intet annat än att lyda.

En judevänlig nationell rörelse?

(Forts. fr. sid. 1.)

annorstädes och rörande vilken vi hänvisa till artikeln i detta ämne på annat ställe i tidningen. Ehuru greve von Rosen ju icke helt är av svensk börd hava vi fått det intrycket, att han är helt svenskkännande. Han måste då också inse det ofrånkomliga konsekvenserna av en associering till den nationella rörelsen av de judiska elementen. Framställandet av kommunismen såsom den enda eller egentliga faran ur svensk synpunkt är vidare missledande på den grund, att den antinationella fienden här vida döljer sig under de borgerligas och socialdemokraternas skepnad och ytterst har sitt säte inom den hos oss i strid mot Sveriges lag regerande storfinansen. I vilket fall som helst gäller det för de nationellt sinnade att vara på sin vakt mot alla eventuella försök att draga den nationella rörelsen i vårt land in under det judiska inflytandet. Varje ansats åt det hållet måste på det hänsynslösaste bekämpas!

Kampen mot Brattdiktaturen.

(Forts. fr. sid. 1.)

Lagstiftningsarbetet har under senaste decenniet bedrivits i en så omfattande utsträckning, att någon "privat" lagstiftning i nu snart vedertagen form varken är påkallad eller ens bör tolereras. Skola monopol, ämbetsverk och stadsläkare få privat lagstifta på samma sätt som hittills, vid sidan av riksdagen, blir den sista villan värre än den första och vår ställning som s. k. rättssammhälle i nivå med negerstaternas.

Trots missbruket av kommittéutredningar och hyllande den åsikten, att 90 proc. av de f. n. arbetande, av riksdagen tillsatta kommittéerna saklöst kunde hemförlovas, skulle jag vilja föreslå att nästa riksdag tillsatte en kommitté eller hellre kommission, bestående av framstående lagfarna och lekmän med uppgift att pröva lagligheten av de olika föreskrifter, som monopol, ämbetsverk m. fl. under senare år utfärdat. Där dylik föreskrift icke låter sig förenas med gällande lag, skall den omedelbart upphävas och ansvar utkrävas å den, som låtit utfärda ukasen. Står monopols verksamhet i strid mot lagen eller har monopol tillkommit mot lagen, skall samma upphävas. Lagarnes helgd måste hävdas, om myndigheterna skola kunna skaffa respekt för lagen och undanröja den numera alltmer omkring sig gripande åsikten, att lagarne endast äro till för dem, som äro mindre bemedlade.

Med avseende å de anmälningar, mot dr Bratt, som i "Nationen" refererats, förmodar jag att ingen verkan därav försports eller kommer att förspörjas. Om anmälan uppsattes i form av en petition, där en massopinion med underskrifter från alla kanter av landet framfördes, skulle kanske saken komma i ett annat läge.

Högaktningsfullt

B—m

Inändarens uttalande föranleder ett par erinringar från redaktionens sida:

En organisatorisk och upplysande verksamhet i den riktning insändaren föreslår har förvisso sitt fulla berättigande. Såsom framgår av "Föreningens Mot Monopol" stadgar är denna sammanslutnings uppgift att just söka tillgodose det föreliggande behovet av en organiserad samverkan från alla de många genom monopolväldet så illa förfördelade medborgarna i vårt land. Beträffande startandet f. n. av en daglig tidning, skulle genom ett dylikt steg i hög grad riskeras att äventyra hela saken, då dels en daglig tidning, i någon mån konkurrensduglig, slukar miljonkapital dels möjligheten att i nämnvärd grad kunna tillföra en dagstidning med klart visir annonser från affärsvärldens sida är skäligen begränsad. enär den senare i mycket stor utsträckning ligger direkt i händerna på eller är beroende av storfinansen och således icke är att påräkna som annonsör i en tidning, som icke helt och fullt godkänner dennas alla arrangemanger till svenska folkets utplundrande. Ehuru man visst icke bör underskatta betydelsen av den aktion, som redan kommit till uttryck mot det Brattska svindelsystemet o. som säkert varit större än de flesta skulle tro, måste man vara beredd på en fortsatt kraftig aktivitet efter ännu vidare linjer med anslutning från den stora massan av Sveriges folk. Hr Bratts höga beskyddare inom den ledande storfinansen överge honom heltvisst icke förrän de därtill finna sig nödda och tvungna, och dit är ju otvivelaktigt ännu ett gott steg. Försåvitt nu icke 1927 års riksdag för skams skull, för att icke förlora det sista unset av återstående förtroende skulle se sig nödsakad att offra sin skyddsling.

Red.

Bliv medlem av Föreningen Mot Monopol!

Ett minne.

Det var den 5 september 1926 Svea Livgardes 400-årsjubileum! En underbar höstdag. Solen strålande med ungdomlig styrka o. belyste med en magisk glans det febrila folklivet, som den minnesvärda söndagen utvecklade sig å de gator i huvudstaden, där det jubilerande regementet passerade förbi på sin marsch till Kungliga slottet.

Tavlan var lysande. I spetsen Konungen med regementets befäl vid sin sida, och därefter först regementets aktiva officerare och manskap och — sedan mångtusenden av Svea Livgardes före detta officerare och manskap. Den lysande tavlan var dyrbar för varje sann fosterlandsvän och efterlämnade hos alla, deltagare som åskådare, oförgätliga minnen. Men bland känslorna, som genomströmmade ens hjärta vid åsynen av de stolta påminnelserna från Sveriges storhetstid, saknades icke även allvarliga och smärtsamma tankar.

Sveriges storhetstid har varit, för länge sedan försvunnit och kvar äro endast minnena. Detta stolta regemente, som under fyrahundra år tjänat konung o. fosterland och därunder otaliga gånger fullbragt oförlikneliga hjältedåd under en Gustaf II Adolf, Karl XII o. s. v. — är ju nu ett dekorativt minne blott av vad som varit. Vad har detta Svea garde numera för uppgift att fylla — i herrar Roséns, Ekmans, Sandlers, Lövgrens, Rydéns, Svenssons m. fl. Sverige? Har då detta lysande regemente ännu någon framtid och någon uppgift att fylla, utom den dekorativa, i vårt av köpta landsförrädare avväpnade Sverige, vars här numera icke är så stor, att den räcker till för uppförandet av en militärisk filmoperett?

Vad har då blivit av Eder, I Gustaf Vasas, Gustaf Adolfs o. Karl XII:s svenskar, att I tillåtit av kosmopolitisk mammon köpta förrädare att avväpna landet och försvarslöst prisgiva folket åt yttre och inre fienders godtycke?

Alla de vackra tal, som höllos i Livgardets kasern o. på slottsgården, vad vore de annat än tomma ord? Det talades så mycket om det förflutna och det kommande men ingen berörde med ett ord det skändliga förräderi, som begåtts mot Sveriges minnesrika och stolta här, vilket ingen velat och ingen vågat förhindra. Med grämelse i hjärtat nödgas fosterlandsvännerna åse huru flottan skrotas ned, hela vårt försvarsväsen sabboteras och demoraliseras samt huru bödlarna på vår ärorika armés grav nu som bäst uppföra sin indiandans.

Vi hava nu hört tillräckligt av vackra tal från alla håll. Nu önskar svenska folket icke längre tal utan handling!

Cajus.

Till kamp

mot statens och kømmunernas skuldsättning!

Alla svenska män och kvinnor, som med gillande omfatta den svenska fascistiska förelsens strävan att förhindra fortatt skuldsättning av stat och kommuner, vars enda syfte är att bringa stat och kommuner i den internationella storfinansens våld och att ekonomiskt förslava alla landets invånare under dess spira, uppmanas att ingå som medlemmar i

Sveriges Fascistiska Folkparti

adr. Grevturegatan 15.

Tel. Norr 21096.

LÄS — SPRID

Socialisering

genom

Kooperation

av

TYCHO WRETMAN.

Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.

Pris kr. 2.—.

Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.

Svenska Köpmannaförlaget Stockholm.

Doktor Fåhræus

Hår-, Hud- & Nervsjukdomar

KARLAVÄGEN 48, Stockholm.

Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.

Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandteknici

infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson

Barnhusgatan 12

Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius

Götgatan 32 A, Stockholm.

Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius

Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm

A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

PÅ UTKIK

Kosmopolit under nationell flagg.

Vi presentera härovan bilden av den berömde ledaren för det sig nationella kallande högerpartiet i Första kammaren, justitierådet Ernst Trygger. Sin största ryktbarhet har hr Trygger vunnit som privatekonom och politisk-demagogisk vältalare. Länge stodo, såsom i en artikel på annat ställe i tidningen framhålles, många fosterlandsvänners förhoppningar till hr Trygger, men som tiden gick blev det alltmera klart att hans typ var av samma slag som alla de andra lycksökarna och självbevarelsepolitikerna och att allt hans vackra fosterländska tal endast och allenast var fraser och fyrverkeripjeser. När han därför nu senast i ett "stort" politiskt föredrag uppe i Värmland upplyst vårt folk om sina upphöjda politiska ideal har det förvisso skett utan rätt till anspråk på att bliva tagen på allvar av de nationellt tänkande, som ju långt före detta äro färdiga med sin dom över hr Trygger som politiker. Det är endast den kosmopolitiska pressen såsom Svenska Dagbladet etc. som entusiasmerats av Tryggerska fraser sådana som "Arbetets frihet är en av civilisationens tre gracer… Försvaret är det viktigaste — på den nya kartans blindskär kan fredsvågen brytas till ett brusande skum" etc. Om nu hr Trygger anser arbetets frihet" vara en av civilisationens tre gracer, så är då visst att han som gracen n:r 1 i verkligheten satt profitens frihet, vara tillräckligt av bevis förefinnes och som vi i annat sammanhang närmare vilja beröra. Sin åsikt om försvaret som det viktigaste ådagalade hr Trygger klart och tydligt genom sitt sätt att som statsminister sköta försvarsfrågan samt då han gjorde sitt inflytande hos konungen gällande till att förmå denne att emot den *verkliga* folkmeningen och det *verkliga* folkintresset godkänna det av herrarna Wallenberg och Bonnier framdrivna landsförrädiska nedrustningsbeslutet.

Spritdoktorn — högerns representant i Första kammaren?

Enligt vad meddelas Nationen lära planer vara å bane att för högerns räkning och med hjälp av bondeförbundare och frisinnade låta invälja d:r Ivan Bratt i Första kammaren. Den ärofulla uppgiften att placera spritdoktorn i vårt "överhus" skulle tillfalla Hallands läns landsting, som därigenom skulle garantera sig alla högre myndigheters utomordentliga ynnest för nuet och framtiden. Innersta avsikten med valet är naturligtvis att med ett yttre tecken visa sin erkänsla för d:r Bratts "skicklighet" i försvaret av det kosmopolitiska systemet inom spritanteringen samt att för detta ändamål förläna honom en stark position och ett parlamentariskt grundfäste. Att högern är lycklig över förvärvet — såvitt det nu redan är klart — säger sig självt. En finare ackvisition i överensstämmelse med vår kosmopolitiska högers anda, under hrr Tryggers och Lindmans ledning, har man ju näppeligen kunnat tänka sig.

Herrar kosmopoliter synas ha för avsikt att till det yttersta utnyttja den "nådatid", som ännu återstår dem.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898. Norr 5899.

Växel med ankn. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm

A textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Söderl. Tidn. tryckeri, 1926.

Fascistpropaganda vid Svea gardes 400-års-jubileum.

Under de stora festligheterna kring firandet av Svea Livgardes 400-årsjubileum voro fascismens unga pionjärer i Stockholm i livlig aktion, såväl under lördagen i samband med konserten å Stadshusets borggård som under söndagen. Till festen å Stadshuset hade infunnit sig ett antal svartskjortor, som dels vid ingången sålde sista numret av Nationen med uppropet från Sveriges Fascistiska Folkparti, dels utdelade flygblad. Den i svenskhetens anda bedrivna propagandan passade dock ej rätt väl tvenne högre funktionärer på platsen. Den ene av dessa, en uniformsklädd major, bad fascisterna draga sina färde, i annat fall skulle han sätta polisen på dem. Den andre, som var ingen mindre än självaste borgarrådet Sandberg i egen hög person, var mäkta vred över att fascisterna vågat begagna tillfället för propaganda för den nationella saken, förbjöd dem i myndig och barsk ton att utdela flygblad o. befallde vakterna att icke släppa ut dem förrän de "sopat" borgargården ren från en del flygblad, som besökare råkat låta falla på borgarrådens helgade mark. — Att hr borgarrådet icke tyckte om fascisternas visit, kan man väl förstå, då det ju icke är mycket sannolikt att lyxbefattningar av det slag herrar borgarråd representera länge skulle komma att fortbestå under en eventuell nationell regim här i landet. Förmodligen var det i förkänslan härav som borgarrådet Sandberg ilsknade så till, när han inom 20-miljon-festetablissemangets helgade mark upptäckte de svarta skjortorna.

Under söndagen fortsattes propagandan, varvid även i stora mängder spreds ett flygblad, vari allmänheten uppmanades at icke godkänna det landsförrädiska nedrustningsbeslutet. Fascisterna, som på förmiddagen samlats uppe vid Svea garde, där de koncentrerade sin aktivitet, blevo synnerligen välvilligt mottagna av allmänheten, som på mångfaldiga sätt gav sitt gillande tillkänna såsom bl. a. med utrop som "bravo pojkar", "det här gillar jag" etc. Naturligtvis förekom också ett och annat, ehuru blott enstaka mindre uppmuntrande tillrop. Framför Musikaliska akademien hade en grupp fascister fattat posto, med fascisthälsningar hälsande det förbipasserande tåget.

Verkan av propagandan visade sig synnerligen god. De utdelade "antinedrustningsflygbladen" hade en strykande åtgång, liksom Nationen, och allmänt förspordes gillande av de åsikter som i flygbladet och uppropet i tidningen uttalades. En mängd personer, manliga som kvinnliga, anmälde sig också under dagens lopp som medlemmar i den fascistiska organisationen. Att den nationella fascismens idéer trots lögnpressens alla försök att vanställa dem ha en stark resonans bland den stora allmänheten, därom lämnade propagandan i samband med festligheterna kring Svea gardes 400-årsjubileum de mest ofö̈rtydbara bevis

Ego.

"Falsk ursprungsbeteckning" i "Barthold Lundéns Vidi".

Veterinären Birger Furugård i Molkom (icke att förväxla med provinsialläkaren Gunnar Furugård eller redaktören Sigurd Furugård) har i boulevardbladet 'Barthold Lundéns Vidi' fått införd en fantastisk artikel under beteckningen "Falsk ursprungsbeteckning", vari författaren tömmer sin vredes skålar över Nationen därför att vi tagit oss friheten att i ett föregående nummer återge några bilder från de tyska nationalsocialisternas stora partidag i Weimar. Det som kommit hans synbarligen mycket lättrörda sinne att råka ur jämvikt var, att vi företagit oss att framställa den nationella rörelsen i Tyskland såsom uttryck för en reaktion i fascistisk anda mot det rådande korrumperade politiska systemet därstädes. Den nationella reaktionen, vilken såsom i vår artikel framhölls i olika länder framträder under olika former men ytterst bottnar i samma motiv, har på de flesta håll antagit namn efter föregångaren i Italien, vars idéers bärande kraft redan i verkligheten omvittnats. Hr Furugård som tydligen förvärvat sig en synnerligen ytlig uppfattning om såväl det ena som det andra på området och politiskt tyckes befinna sig på det allra första novisstadiet, rasar i sin underbara naivitet och okunnighet mot Mussolini, vars ideal förmenas vara simpel diktatorshunger och vilken utgives för att vara en gallionsbild i judarnas tjänst, vars syfte endast är att hjälpa dessa i deras strävan till världsherravälde!! Däremot är hr Furugårds nationalsocialism "tankar, önskningar, förhoppningar och skälvande drömmar, födda och burna i folksjälen under århundraden".

Vi få hövligast uppmana veterinären Furugård att först en smula åtminstone försöka att sätta sig in i hithörande saker innan han upptager diskussion rörande desamma. Detta försåvitt han önskar att bliva tagen på allvar!

Ett bryggerimonopol i annalkande.

(Forts. fr. sid. 1.)

det strax klart för alla initierade att ny morgonrodnad skulle gå upp på Spritmonopolets och bryggeriindustriens profithimmel, ty att hr Svensson placerades på denna inflytelserika post var icke för att utöva någon verklig kontroll utan för att i stället beskydda Spritmonopolet med dr Bratt et consortes. Det intima samarbetet mellan det penningebehövande socialdemokratiska partiet och Spritmonopolet är ju numera ett såpass klart bevisat faktum, att alla tvivel äro uteslutna.. Dessutom är hr Svensson känd för sitt goda hjärta, som har svårt att säga "nej" och att stå emot vissa locktoner, om de blott framburings på en lämplig tid och appliceras på ett lämpligt sätt — farhågor, som även tillfullo bekräftats. Under hela den tid hr Svensson suttit på överdirektörstronen i kontrollstyrelsen hava alla hans göranden och låtanden gått ut på att med till buds stående medel beskydda dr Bratt och hans spritmonopol, och att det hittills icke lyckats att genomdriva en revision av denna "statliga" svindelinstitutions affärer, har man just till stor del hr Svensson att tacka för. Men hr Svenssons beskyddareroll inskränkte sig icke härtill. På samma sätt favoriserade han också den förtrustade bryggerihanteringen o. gjorde allt för att förhindra tillkomsten av nya ölbryggerier. Ja, hans omsorger för att skydda ölbryggerierna för ny konkurrens gingo så långt att t. o. m. gamla svagdrycksbryggerier endast i ytterst få fall och då blott när de hade inflytelserika förespråkare medgåvos rättigheter att tillverka pilsnerdricka eller såsom det heter "klass II". Till herr Svenssons meriter hör vidare, att han med alla krafter förhindrat, att allmänheten skulle kunna få vetskap om den oblyga ockervinst bryggerierna numera på dess bekostnad tillskansa sig och som uppgår till icke mindre än fem gånger vad den var före kriget. Genom spritrestriktionerna har ölomsättningen stegrats i en oerhörd grad, på många ställen mera än det dubbla samtidigt som ölets maltstyrka i överensstämmelse med lagen sänkts från 12 à 13 procent med cirka en tredjedel till cirka 9 procent och (hör!) priset på detta "humlevatten" stegrats till över det dubbla mot förr. Visserligen höjdes maltskatten för ett par år sedan med c:a ett par ören pr lit.. en ren bagatell i förhållande till bryggeriernas enorma vinster — en skatt, som utan något som helst men för bryggerierna kunde fördubblats, ja t. o. m. tredubblats. Det står orubbligt fastspikat och skall när som helst genom förstklassiga fackmän kunna bevisas, att bryggeriernas förtjänst allra minst utgör en krona pr avverkat kilo malt, men att välskötta och större bryggerier förtjäna betydligt mera, så att t. ex. ett landsortsbryggeri, som före kriget hade en årlig inkomst på en 30 à 35 tusen kronor, numera inhöstar en årsvinst av c:a 200,000 kronor. Att dessa enorma förtjänster icke synas i deklarationerna beror i första rummet på de oerhörda avskrivningarna och de "diplomatiska" fördelningsmetoderna i bokföringen, som bryggerierna i likhet med mängder av andra ekonomiska företag i vårt land numera ostraffat få praktisera; detta så mycket mera som en inblick i förhållandena för våra skattemyndigheter m. fl. är svår att vinna, då det av begripliga skäl icke är lätt att få fram fackmän, som ärligt skulle vilja lämna oförbehållsamma upplysningar i saken. För att emellertid icke ens utomstående fackmän skulle kunna göra sig ett riktigt omdöme om bryggeriernas glupska förtjänster, för vilket ändamål man naturligtvis bör veta, huru mycket malt ett bryggeri avverkar, har sedan hr Svenssons tillträde till överdirektörsposten i kontrollstyrelsen utlämnandet av alla uppgifter i den vägen i motsats till vad förut var fallet strängeligen förbjudits — ett fullt och klart bevis för riktigheten av vårt påstående, att hr Svensson på samma sätt beskyddar bryggeriernas intressen som det Wallenberg—Brattska spritintresset.

Under de här omnämnda förhållandena är det knappast att förvåna sig över, att triumviratet Svensson—Bratt—direktör Almgren vid Stockholmsbryggerierna med hjälp av deras höga beskyddare och många vapendragare numera börjat arbeta för vårt lands lyckliggörande med ett bryggerimonopol, vilket naturligtvis kommer att skötas med samma underbara ärlighet och oegennytta som de beryktade Sprit- och Tobaksmonopolen. Såsom ett bevis för vad som är i görningen må nämnas att stockholmsbryggerierna, som intimt samarbeta med Svenska Handelsbanken, vilken ju såsom i Nationen tidigare framhållits, kontrolleras av herrarna Wallenberg, på sista tiden begynt uppköpa det ena stora landsortsbryggeriet efter det andra. Början gjordes för cirka ett år tillbaka med det i Stockholm belägna Birger Jarlsbryggeriet. Sedan kom turen till Uppsala Bayerska bryggeri. Strax därefter inköptes Södertäljebryggeriet, och nu är turen kommen till Karlskrona bryggeriaktiebolag. Enligt vad vi bestämt veta underhandlas det redan om flera inköp av landsortsbryggerier. Svenska folket har sålunda alla skäl att vara på sin vakt så att det icke till de hittillsvarande monopolsvindelaffärerna, som undandraga staten minst 25 à 30 miljoner kronor om året, blir lyckliggjort med ännu ett tredje sådant utplundringsföretag. Att införandet av monopolväldet står i strid mot grundlagen, sådana betänkligheter skola knappast utgöra något hinder för våra av herrarna Wallenberg och Bonnier dirigerade regeringar och riksdagsmän att tillstyrka instiftandet även av ett bryggerimonopol. Det är högst på tiden, att den omdömesgilla delen av befolkningen tar sitt öde i sina egna händer och med det snaraste avskakar det olidliga oket under den kosmopolitiska storfinansen.

Argus.

En underbar avveckling av målet Asbrink—Wallenberg.

Det av direktören H. Asbrink väckta målet mot envoyén Axel Wallenberg med anledning av Barnängsaffären har fått en nog så märklig lösning i det målet avskrivits under former, vartill motsvarighet i ett liknande fall väl knappast förut skådats. Dir. Asbrinks ombud, advokaten Clas Östberg, som tillrått sin klient att nedlägga målet såsom fullständigt utsiktslöst, har i ett uttalande till offentligheten rosat envoyén Wallenbergs uppträdande i Barnängsaffären på ett sätt, som skulle kunna komma en att tro, att han i verkligheten varit hr Wallenbergs ombud. Hr Ö. yttrar bl. a.: "Envoyén Wallenberg har i varje detalj i denna invecklade affär uppträtt icke blott på ett fullt korrekt, utan även på ett synnerligen uppoffrande sätt för att tillvaratага aktieägarnas intressen. Envoyén Wallenberg hade först uppfattat direktör Asbrinks stämning såsom ett återupptagande inför svensk domstol av likartade beskyllningar sådana som de, vilka gjorts av Lever Brothers i London och vari hans oförvitlighet ifrågasattes, och hade därför icke velat lyssna till tidigare förlikningsförslag från direktör Asbrink, ehuru han icke varit obenägen att hjälpa direktör Asbrink i den svåra ställning, vari denne kommit. Sedan emellertid det blivit klargjort mellan parterna, att direktör Asbrink icke haft någon avsikt att angripa envoyén Wallenbergs oförvitlighet, hade en uppgörelse blivit träffad, därvid envoyén Wallenberg på ett gentlemannalikt sätt vidtagit vissa arrangemang för att gagna direktör Asbrinks planer för framtiden".

"Nationella judar".

Av Gunnar Fjärd.

(Forts. fr. sid. 1.)

de att bjuda på av makt och ära, drogo nytta och njöto av det, lade sin hand på de olika nervcentra i civilisationen, dirigerade och exploaterade den och — avböjde sedan erbjudandet…"

Redan detta uttalande visar tydligt hur judarna, sedan de västeuropeiska statsförvaltningarna givit dem medborgarrätt, genast började angripa samhällets grundvalar och omskapa dem, så att de svarade mot de judiska intressena. De togo ledningen av i synnerhet de liberala partierna, där de hade händerna friare än på något annat håll. Men även de nationella ledarna fingo snart lämna sina poster åt judiska uppkomlingar, vilka under sken av patriotism endast arbetade för den internationella judendomen. Att så var förhållandet visar ett annat uttalande, gjort av "Jewish Chronicle" den 8 dec. 1911: "Judens patriotism är endast en kappa, som han påtager för att tillfredsställa engelsmannen. Judar, som påstå, att de samtidigt kunna vara patriotiska engelsmän och goda judar, äro helt enkelt levande lögner. Den engelska patriotismen hos judarna är endast en maskering för att stå väl hos landets folk." Samtidigt som judarna alltså "för att stå väl hos landets folk" kalla sig patrioter och nationella, arbeta de inom de nationella partierna för att där skapa split och söndring.

Ett typiskt exempel på hur judarna söka erövra makten inom alla partier ger oss Henry Ford i sin bok "Den internationelle Juden", där han meddelar följande: "Vid denna undersökning i senatsutskottet spelade även Warburgs och hans kompanjoners i firman Kuhn, Loeb & Co. politiska hållning in. Av hans (Warburgs) uttalanden framgår, att det hör till den judiska politiken… att satsa pengar till alla partier så att deras intressen äro säkrade för varje eventualitet." Därefter berättar han, att firman Kuhn, Loeb & C:os olika direktörer satsade stora penningsummor på var och en av de olika presidentkandidaterna. Och enligt en uppgift från Amerika för ett par år sedan voro följande judar ledare för de olika partierna: Konservativa partiet: Kahn; radikala: Morris Hillquit och Rose Pastor Stokes; arbetarepartiet: Samuel Gompers (död 1925); "anti-gompersgruppen": Sidney Hillman; liberala centern: Brandeis, Mach, Frankfurter.

Vi finna här alltså judar i ledande ställningar inom alla de olika politiska partierna. Det är alldeles tydligt vilken oerhörd makt de härigenom besitta. De kunna få reda på allt som försiggår inom de olika politiska grupperna och kunna leda deras politik i för dem behaglig anda. Och gemensamt arbeta de på sina skilda områden för att på staternas och folkens bekostnad omstörta den nuvarande världsordningen och i stället införa den av dem sedan tusentals år tillbaka drömda planen på världsherravälde.

Judarna inom de nationella partierna äro i lika hög grad farliga och samhällsomstörtande som de judar, vilka höja revolutionens fana. De nationalistiska judarna undergräva lagarna och stifta nya sådana, vilka dock alltid hava några kryphål lämpliga för dem själva och deras agenter. Därför gäller det för de nationellt sinnade i varje land att obönhörligt stänga dörren för varje judiskt inflytande. Först då kan en restauration av det av judarna söndrade samhället komma till stånd. De partier, som i dag kalla sig "nationella", högerpartier o. dyl., äro det icke. De äro lika mycket som de marxistiska och revolutionära partierna genomsyrade av den judiska andan. Därför gäller det även för oss här i Sverige att hålla ögonen öppna och att hindra varje försök från judiskt håll att tränga in i den sant nationella rörelsen, den rörelse, som framvuxen ur folkets djup, en gång skall återupprätta det anseende, som de s. k. nationella judarna och deras bulvaner gjort allt för att förstöra.

Tycker Ni om NATIONEN

I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

Goda och billiga

Måltider

kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
CYRUS
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
ALEXANDER
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
ENGELBREKT
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant
GUSTAF VASA
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T ERIK
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant
BIRGER JARL
73 Folkungagatan 73

Frukost ½9—½2 Middag ½2—7
Kväll 7—½12 Inga drickspengar
Ingen spritservering

FÖRLÅTEN FALLER

av S. Nilus. 4:e uppl. Kr. 4:—.

En av de märkligaste böcker som utkommit i bokmarknaden är helt säkert "Förlåten faller" av S. Nilus. Innehållet i denna publikation är av det mest sensationella slag, ehuru den karaktäristiskt nog mycket litet låtit tala om sig i den offentliga diskussionen Den återgiver enligt uppgift i äkta avskrift "Sions vises protokoll", föredragna i de äldstes råd av "landsflyktens furste", Theodor Herzl, vid den 1:sta Zionistiska kongressen i Basel 1897 Protokollen omfatta det judiska folkets stora strategiska plan att bringa världen under Israel, den plan för vilken det kämpat i årtusenden. Bokens författare, pseudonymen S. Nilus, som tillhörde Zar-Ryssland, där han "arbetade med penan till Guds ära" hade 1901 lyckats överkomma ett exemplar av de uppseendeväckande protokollen. Han skriver i inledningen till sin bok att läsningen av handskriften "kom att utöva en så djup omvälvning i min världsåskådning, som endast en gudomlig kraft kan utöva på människoanden, likt undret av en blindfödd, som får sina ögons ljus."

(Södertälje Tidning.)

BERGTAGNA,

EN INBLICK I DET FÖRDOLDA

2:a uppl. Kr. 3:—.)

är titeln på en av Mauritz Rydgren författad bok, som i dagarna utkommit i sin andra upplaga. Redan i bokens första kapitel, där författaren på ett utmärkt sätt lyckats fånga läsarens intresse genom en liknelse, framställd i sagans form, får man genast klart för sig vart författaren vill komma: krig mot judendomen. Antingen man nu gillar bokens starkt antisemitiska tendens eller ej, måste man dock medgiva vid läsningen av de därpå följande kapitlen, att författaren grundligare än de flesta satt sig in i de stora världshändelserna och kanske också lyckats få en inblick i spelet bakom kulisserna på den stora världsteatern.

Som totalomdöme måste medgivas, att boken är skriven på ett ledigt och fängslande sätt, bakom vilket tydligen ligger ett grundligt och målmedvetet arbete, och författaren har icke endast nöjt sig att framföra sina egna åsikter och syn på tingen, utan har även sammanfört material från den utländska litteraturen och olika delar av världspressen.

"Hoc."

(Smålandsposten:)

Ovanstående böcker samt "EN ROPANDE RÖST I ÖKNEN" (om judiska världsherradömet) kr. 0:75 erhålles genom

Bokförlaget, Box 65, Härnösand.

Varje sann fosterlandsvän

bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Gynna NATIONENS Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 10 Sept 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin Tel. N. 18243.
Fri biltransport.

Samling under faccismens fälttecken.

Forts. fr. sid. 1.

nas enskilda intressen o. syften.

De ödesdigra följderna av den roll den storfinansiella makten sålunda kommit att utöva i vårt svenska samhälle såsom regerande hemlig statsmakt, göra sig på alla områden alltmera kännbara. Statsmakten har degraderats till praktiskt taget ett redskap i dess händer, förvandlats till det bedrägliga skenet av en statsmakt utan all auktoritet och oförmögen att tillvarataga landets och folkets intressen. Politiken har urartat till en vädjobana för allsköns lycksökare, som utan tanke på landets och folkets väl inrikta sig på tillgodoseendet av sina privata intressen. Nationens livsfrågor försumpas i partifejdernas tecken. En illustration härtill utgör det av 1925 års riksdag fattade landsförrädiska nedrustningsbeslutet, framdrivet av den internationella storfinansen. Under tiden skuldsättes staten på ett vansinnigt sätt till det långivande finanskapitalet, vilket bringar land och folk i ett alltmera tryckande ekonomiskt beroende och slaveri under detta — statsskulden har senaste årtiondet ökats med bortåt en miljard till två miljarder kronor. Ledstjärnan i vårt lands ekonomiska utveckling är icke längre det egna landets och folkets väl utan det internationella rovriddarekapitalets profitintresse. Till förmån för detta utplundras land och folk intill märgen. Genom metoder, som strängeligen skulle hava utdömts enligt gamla svenska hedersbegrepp, har det lyckats att slå under sig en mycket betydande del av det svenska kreditväsendet och näringslivet. Våra förtrustade privatbanker tillåtas att genom onaturligt låga inlåningsräntor och förhållandevis onaturligt höga utlåningsräntor suga musten ur såväl kapitalinsättare som låntagare. Tack vare en mindrevärdig lagstiftning tillåtas direktörer, styrelseledamöter och majoritetsinnehavare i banker och bolag att efter behag direkt och indirekt utsuga de dem anförtrodda företagen. I strid mot rikets grundlagar instiftas monopol, medels vilka folkets breda lager till enskilda personers riktande, på bekostnad av statens rättigheter, under uppenbara förskingringar av statsmedel, på det skamlösaste utpressas medels abnorma priser och underhaltiga samt ofta hälsovådliga varor. Det svenska näringslivets och den svenska statsekonomiens intressen åsidosättas om ej direkt äventyras, så snart blott det internationella kapitalets intressen så påbjuda, vållande arbetslöshet och stor skada för landets ekonomi, utan att våra nationalekonomer inlägga sitt veto till förhindrande av det nationella förstörelsearbetet. Företagsamheten och kapitalströmningen ledas i en osund riktning. Produktionen av rena konsumtionsartiklar stimuleras i allt högre grad jämsides med konsumtionslustan — något som nödvändigtvis måste leda till minskad kapitalbildning, minskad framtida produktion och därmed även mindre företagsamhet i framtiden, fattigdom och ruin. Vårt land har gjorts till en marknad för det internationella rovriddarekapitalet, vilken till det yttersta bearbetas, på det den skall förmå uppsuga allt större mängder varor och lämna allt större vinster åt "kapitalets herrar" vid Wall Street, som föresatt sig att exploatera o. utsuga hela världen.

För alla tänkande medborgare måste det stå klart, att det tillstånd av urartning i vårt svenska samhälle, som sålunda inträtt, icke kan få fortfara. Under senaste året hava allvarsröster gjort sig hörda i syfte att söka förmå dem, som makten hava, att taga sitt förnuft till fånga, men förgäves. Man fortsätter där, till synes fullkomligt obekymrad om de stämningar, som inom de breda lagren börja göra sig gällande, på de inslagna vägarna, oemottaglig för allt vad förnuftsskäl och nationella hänsyn heter. Under sådana förhållanden återstår endast en utväg: En folkresning måste åvägabringas, en lika målmedveten som hänsynslös sådan, som tar sikte på det politiska livets i vårt land restaurerande därhän, att regering och riksdag komma att motsvara sina ändamål till folkets bästa. "Den hemliga statsmakten" måste försvinna, den officiella statsmaktens auktoritet återupprättas och vårt representations- och styrelseskick åter avpassas för sina uppgifter i statssamhällets tjänst under former, som bereda de därinom förefintliga naturliga intressegrupperna av medborgare tillfälle att göra sitt rättmätiga inflytande på lagstiftningen gällande, så att de olika gruppernas intressen inom ramen av det helas väl må bliva vederbörligt tillgodosedda. Härvid måste även sörjas för, att den mognade erfarenheten och de inom nationen förefintliga högre kvalifikationerna och insikterna i allmänna ting till lagstiftningens och statsstyrelsens och därmed även folkets i dess helhet gagn må komma till vederbörligt utnyttjande. En för sin uppgift tjänlig statsordning måste åstadkommas, som garanterar en kvalificerad och stark statsstyrelse och en kvalificerad folkrepresentation vilka förhindra den nu florerande lögnpropagandans nedbrytande verksamhet och tvingar alla, även "kapitalets herrar", att underordna sig samhällets intressen samt för framtiden avskaffar de förödande arbetsstriderna genom en anordning, som ställer arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer under statsmaktens överhöghet.

För den strid, som nu på allvar måste upptagas för vårt folks frigörelse ur det kosmopolitiska oket, gives blott en väg: **den nationella fascismen!** Det gäller att från början göra klart för sig detta. Endast i tecknet av den svarta färgen, som symboliserar den nödvändiga insatsen av manligt allvar, kraft och mod, av hänsynslös vilja och sublimt förakt för allt kompromissande med lögnens ränkfulla apostlar, låter det sig tänka att kunna rentvå den svenska flaggan från all den vanära, varmed den besudlats, att åter föra den till sin hedersplats samt att genomföra en för framtiden hållbar restaurering av den allmänna ordningen i vårt land. Mussolini har i Italien i storslagen gärning visat den enda framkomliga vägen. Hans bragd lyser som en helig förebild för de nationellt tänkande i alla länder. Den hugstora idé, som legat till grund därför har sin absoluta giltighet i varje civiliserat samhälle, om ock naturligtvis formerna för dess förverkligande måste gestalta sig i viss mån olika i olika länder, beroende på speciella skiljaktigheter i folkkaraktären och rådande olikartade förhållanden. Den besoldade tidningspressens lögnaktiga framställningar av fascismen och dess idéer hava icke förmått att förvilla uppfattningen och dölja sanningen för de tänkande hos vårt folk. De tränga oemotståndligt fram, trots alla lögnpressens försök att hindra deras frammarsch. De skaror av svenska medborgare, som redan anslutit sig till desamma, äro aktningsvärda, de växa för varje dag o. inom en icke alltför avlägsen framtid skola de hava vunnit en sådan omfattning, att denna folkrörelse skall vara mäktig till en positiv insats i vårt politiska liv.

I övertygelsen om, att den statsidé, som fascismen representerar, är den mest rationella och den enda möjliga vägen ut ur det oefterrättlighetstillstånd, vari en osvensk utveckling bragt vårt land, hava fosterländskt sinnade män och kvinnor tagit initiativet till bildandet av en svensk fascistisk organisation, benämnd **Sveriges Fascistiska Folkparti.** Detta parti skall målmedvetet o. lugnt och utan förhastade åtgöranden oryggligt fullfölja vägen mot dess höga mål. De medel och vägar, som i kampen skola nyttjas, komma att lämpas efter situationens krav och de motåtgärder, som från fiendernas sida användas i kampen. Sveriges Fascistiska Folkpartis program kommer att efterhand preciseras och offentliggöras. Alla de, som sympatisera med rörelsens syfte, uppmanas att anmäla sig till inträde hos partiets expedition under adress tills vidare: **Fascistpartiets expedition,** Grevturegatan 15. Stockholm, varifrån närmare upplysningar lämnas. I partiet intagas dels passiva, dels aktiva medlemmar, de senare utgörande Sveriges Fascistiska Kamporganisation.

Steget är taget. Svensksinnade män och kvinnor ur alla klasser av vårt folk, träden in med i kampen. **Till samling under fascismens fälttecken för vårt folks frigörelse ur de kosmopolitiska förtryckarnas bojor, till återupprättande av ett svenskt Sverige!**

Sveriges Fascistiska Folkparti

Den amerikanska eugeniken.

I sitt arbete "Europas raser" skriver den framstående raskännaren Hans Günther:

Amerikas Förenta Stater har tagit de första stegen mot en eugeniskt rationell lagstiftning, som borde tjäna oss till mönster. De visa de medel, som staten måste använda för att icke mera låta nödhjälpen bli ett slags fortplantningshjälp. Det gäller att finna sättet, hur varje ärftligt dålig individ, utan att skadas i sin individuella tillvaro, skall kunna hindras att utöva sitt neddragande inflytande på hela folkets utvecklingsgång. Det gäller att skilja mellan "rätten att leva" och "rätten att giva liv". På en hel rad av ärftliga anlag för sjukdomar eller sedlig mindervärdighet kan tillämpas vad Grotjahn anför med tuberkulosen som exempel: "Först när vi avskurit möjligheten för de lungsjuka att på ärftlig väg sprida sin kroppsliga mindervärdighet, kunna vi hjälpa dem med läkare och sjukvård, utan att behöva frukta att därmed tillfoga folket som helhet mera skada än nytta".

Sådan vård och hjälp, som sätter människor med mindervärdiga arvsanlag i stånd att alstra barn, har inom alla europeiska folk resulterat i ungefär de förhållanden, som Kuhn (i den mycket läsvärda lilla boken "Von deutschen Ahnen und Enkeln" 1924) med tanke på Tyskland skildrar: "Enligt mycket försiktig beräkning ha vi nu omkring 240,000 sinnessjuka, 20,000 epileptiker, 170,000 drinkare, 36,000 blinda, 18,000 dövstumma, 156,000 krymplingar och 300,000 svårt lungsjuka landsmän, bland vilka en stor del fått sitt lidande i arv. Härtill komma de olika slagen av psykiskt mindervärdiga och hela hären av brottslingar." Den amerikanska eugeniken har därför övergått till reglerad sterilisering av mindervärdiga och kriminella, och det har visat sig, att ofruktbarheten mestadels är önskad av de ifrågavarande individerna själva. Efter de gynnsamma erfarenheter, som man i Nordamerika fått av steriliseringen har sedan ett utskott för rashygien uppgjort riktlinjer för mera omfattande eugeniska lagar ("eugenetic laws"), enligt vilka allt framgent ungefär 1/10 av de samtidigt levande skola göras sterila. Detta skulle slutligen med nödvändighet föra till en utomordentig stegring av det nordamerikanska folkets genomsnittliga duglighet.

ELEKTRISKA
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrannt genom
Östermalms Elektr. Affär
15A. NY BROGAT tel. Ö. 5280.

DAMFRISERING
Shingle
Smålandsg. 20, 2 tr, hiss.
Telefon Norr 2564.

Herrar - Obs.!
Realisation
till enormt låga priser pågår denna vecka.
Ex: helsidenslipsar, som kostat upp till 7:50, slumpas till 1:50.
Hagmans Herrekipering
Sveavägen 108
(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

Största Möbelutställningen
Lägsta priserna.
BRÖDERNA LJUNGGREN
15 Malmskillnadsgatan 15

OSCAR JANSSON
Lästmakaregatan 11.
Riks 2621. Riks 2621.
SKRIVMASKINSVERKSTAD
Reparerar och justerar alla slag av kontorsmaskiner under garanti. Försäljer: Färgband Karbonpapper och tillbehör till billigaste priser.

Ni behöver en god klocka.

1/2 storlek, 50 mm. diameter.
Det nyinkomna lagret av "KAVALJERSURET" (lagligen skyddat), äkta SCHWEIZERUR, ankarur, fyller alla rimliga anspråk. Av s. k. guldbrons (samma metall allt igenom). INGEN tunn YTTRE beläggning (s. k. guld-doublé), som fort nöts av och gör att uret mörknar och blir fult. ANDRAR ALDRIG FÄRG. Alltid lika vackert. Kan till utseendet ej skiljas från ett äkta guldur. HÖG-ELEGANT. Modern fason. Hållbart och noggrann gång. Varje "KAVALJERSUR" eftersett och reglerat av URMAKARE före avsändandet. Levereras i elegant fodral av sämskskinn.
Pris ENDAST Kr. 12:35 + porto, (2 ur portofritt) mot postförskott. Full ombytesrätt eller pengarna åter.
HUNDRATALS BELÅTNA KÖPARE.
Beställ i dag och det AKTA "KAVALJERSURET" erhålles genast från Generalagenterna A.-B. INDUSTRI & HEMSLÖJD, Avd. 8, Jakobsgatan 25, STOCHOLM.

Passa på och rekvirera!
FÖLJANDE ARBETEN som tryckts i små upplagor och icke säljas i allmänna bokhandeln kunna — så långt resp. upplagor räcka — rekvireras från EXP. AV FALU-KURIREN, FALUN, antingen mot insändande av beloppet eller mot postförskott, till här nedan angivna pris:
1. ABR. HÜLPHERS DAGBOK ÖVER EN RESA GENOM DALARNE ÅR 1757. Ny upplaga (med porträtt och biografi av Abr. Hülphers) Falun 1921. Pris 10 kr.
2. GAMMALT OCH NYTT FRÅN DALARNE. Sammanfört ur Falu-Kuriren årg. 1921 och 1922. (Tryckt i 100 numrerade ex.). Pris 7:50.
3. D:o, d:o. Ur årg. 1923 och 1924. (Tryckt i 150 numr. ex.). Pris 5 kronor.
4. VIKA, HOSJÖ OCH KORSNÄS. Sockenbeskrivning av Helmer Stugo. Falun 1924. Pris 1 kr.

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!
Föreningens uppgift är:
att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;
att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området lédande efter sunda linjer.
Årsavgift 3 kronor.
Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5889.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, l. Rt. 4485.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Herrar Nationalister!
Vänd Eder vid behov av välsittande, stilfulla kläder och billigt pris till
HERRSKRÄDDERI
AXEL HELLGREN
Sigtunagatan 11, Stockholm.
Gör Ett Besök I Dag!

Magsyra, halsbränna och kväljningar
tar man bort med ett glas *Fruktsalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.
Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drog- och färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Kem. Tekn Fabr. Globens *näringsmedel*
"GLOBIN"
bör ej försummas v blodfattiga och svaga personer
Pröva och döm själv.
Mödrar, försumma ej Edra barn, utan tänk på dem i första rummet och, om de äro svaga, giv dem näringsmedlet "GLOBIN". Ni skall på kort tid se en underbar förändring. Underlåt ej att även själv använda detsamma, om Ni känner Eder trött och svag. Globin i pulver kr. 3.50 pr ask. Globin i tabletter om 60 st. kr. 3.50 pr ask. 3 st fraktfritt.
Kem. Tekn. Fabriken GLOBIN,
Kl. Norra Kyrkogat. 5, ö. g., Stockholm.

Handarbetsaffären
(Inneh. OLGA LUNDIN)
Västmannagat. 41. Tel. V. 10460.
REKOMMENDERAS.
Utför broderi, hålsöm, märkning, m. m. för hand och maskin.
Färdigsydda, uppritade arbeten i stor sortering.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10706.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Annonsera i
NATIONEN
ANNONSÖRER!

Bliv kommissionär för Nationen!
Intresserade personer i landsorten, innehavare av affärer o. dyl., kunna bli försäljare av Nationen i kommission. Reflekterande torde sätta sig i förbindelse med tidningens expedition i Stockholm.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 37. Fredagen den 17 Sept. 1926. Årg. 2.

FASCISMENS SKAPARE.

I det ögonblick, då Europas stater och med dem hela den västerländska kulturen hotade att sammanstörta inför det våldsamma trycket från nivelleringens och raseringens krafter i tiden, då folken voro på väg att förlora tron på sin framtid för att i ren desperation underkasta sig det internationella Mammons välde, sågs bland allt virrvarret och kaos en gudaboren gestalt resa sig i en till synes tröstlös världsdel. Med en stämma av mak[illegible] kraft och ett mod, som man i vår tid ej förut bevittnat: ropade han ut Sanningen till sitt av Lögnens avgrundsandar villeförda folk. Och hans rop förklingade ej ohört. Hänfört slöt det egna folket upp kring honom och han blev sitt lands räddare. Mannen, som utförde den stolta gärningen, var en ättling av det gamla ärorika romare-folket. Hans namn är i dag [illegible] över hela den civ[illegible] den, ehuru mest i den falska dager, som Lögnens "folkupplysare" framställt honom. Det lyder: Benito Mussolini.

Det är Mussolinis oförlikneliga bragd att icke blott hava räddat sitt eget folk från hotande undergång, att hava åter lett det in på den sanna utvecklingens väg och att hava skapat åt sitt

(Forts. å sid. 3)

Kriminell rättegång mot Spritcentralens ledamöter?

En ny uppseendeväckande inlaga till Finansdepartementet från Föreningen Mot Monopol.

Föreningen Mot Monopol har med anledning av jourhavande direktörens i Vin- och spritcentralen yttrande over den av finansministern remitterade skrivelsen från föreningen av den 19 aug. ingivit en ny till Konungen ställd skrift av följande lydelse:

Sedan vi hos Eders Kungl. Maj:t i underdånighet anhållit om åtgärders vidtagande mot styrelsen för A.-B. Vin- och Spritcentralen för uppenbar förskingring av statsmedel eller trolöshet mot huvudman, i det styrelsen forfarit kriminellt genom att av medel, som bort tillkomma statsverket utdela "gåvor" till institutioner och föreningar etc. — har i den Spritkoncernen närstående tidningen Dagens Nyheter uppgivits, att Statens jourhavande direktör i Vin- och Spritcentralen, f. d. kaptenen Erik Bernström i skrivelse till statsrådet och chefen för Kungl. Finansdepartementet förnekat, att dylika gåvor utdelats med undantag av en gåva à 20,000 kronor år 1925 till Föreningen för smugglingens bekämpande, med anledning av vilken tidningsuppgift vi i Kungl. Finansdepartementet inhämtat, att jourhavande direktören i Vin- och Spritcentralen, ingivit dylik skrivelse, vars innehåll vi tagit del av.

Beträffande i vår förra skrivelse berörda förvärvet av utländska vinexportfirmor torde vi, om så erfordras, längre fram få tillfälle återkomma.

Rörande "gåvorna" blir det givetvis allmänne åklagarens sak att karaktärisera brottet såsom förskingring, trolöshet mot huvudman (Staten) eller bedrägligt förfarande. Att "gåvor" lämnats i långt större utsträckning än den i saken ovetande kapten Bernström medgivit, framgår av ett direkt erkännande i en skrivelse från styrelsen för Vin- och Spritcentralen, dagtecknad den 4 mars 1926 och undertecknad av ordföranden i styrelsen för Vin- och Spritcentralen, Ax. Hedenlund, kontrasignerad av M. Marcus, samt ställd till Riksdagens 2:dra kammares 2:dra tillfälliga utskott med anledning av hr Edv. Lithanders förtjänstfulla motion vid sista förflutna riksdag.

I denna skrivelse, som finnes bland riksdagstrycket, heter det bl. a.:

"I detta sistnämnda hänseende må, med anledning av däröm i den offentliga diskussionen understundom hörda anmärkningar, anföras, att bolaget under hela sin hittillsvarande verksamhet endast vid tvenne tillfällen disponerat en summa för en utgift, som icke legat inom ramen för dess regelbundna verksamhet. Det var år 1920 och gällde första gången ett belopp av 50,000 kronor, som anslogs till bidrag för upprätthållande av det s. k. social-politiska institutet i Stockholm för att möjliggöra den utbildning för vissa tjänstemän hos systembolagen, på vilka den nya lagstiftningen ställde helt andra krav än förut ifrågakommit. Anslaget beviljades av ordinarie bolagsstämman på styrelsens förslag. Andra gången gällde det ett bidrag av 5,000 kronor till Mendelska sällskapet i Lund såsom understöd för utgivande av en tidskrift för ärftlighetsforskning med hänsyn bl. a. till den betydelse, alkoholproblemet äger för vetenskapligt arbete av denna art. Det förtjänar framhållas, att år 1920 för bolagets medelsdisposition ännu icke gällde någon föreskrift om vinstöverskottets inleverans till statsverket.

För fullständighetens skull må i detta sammanhang nämnas, att de belopp, som för understödjande av kampen mot spritsmugglingen — ett för bolaget nära liggande intresse — av bolaget under perioden 1922—1926 ställts till dels tullpolisens i Stockholm, dels en antismugglingsorganisations förfo-

Forts. å sid. 2.

Fascismen i Norge.

Ett samtal med en av de ledande inom "Fedrelandslagets" ungdomsavdelning.

Den fascistiska idériktningen vinner f. n. såsom i förra numret av Nationen omnämndes terräng även i Norge. Ett ytterligare bekräftande av denna vår uppgift hava vi under den gångna veckan erhållit vid ett personligt samtal med en av rörelsens norska anhängare, juris stud. Öjsten Hammer från Oslo, som deltagit i den i Stockholm hållna nordiska juriststämman. Hr Hammer är ledamot av bestyrelsen för "Fedrelandslagets" ungdomsavdelning samt medarbetare i tidningen "Norges Fremtid", "Fedrelandslaget" officiella organ, och står i god kontakt med de nationellt sinnade i sitt hemland.

Vi sporde alltså hr Hammer om huru man i Norge ställer sig till den fascistiska rörelsen?

— I Norge ha, svarade hr H., fascismens idéer vunnit stor tillslutning i synnerhet bland ungdomen. Vad som hos oss aktualiserat frågan om fascismen är kommunismen, det parlamentariska vanstyret samt missförhållandena inom det ekonomiska livet. Den organisatoriska formen för rörelsen har visserligen ännu icke skapats, men det är endast en tidsfråga, när den kommer.

Vilken ställning intar då "Fedrelandslaget" till fascismen?

— "Fedrelandslaget", som bildades för ett par år sedan, med bl. a. numera avlidne förre statsministern Michelsen som stiftare, är en sammanslutning av nationellt sinnade norska män och kvinnor. Den räknar filialer över hela landet och är i stor och stadig tillväxt. Inslaget från ungdomen inom sammanslutningen är mycket starkt och ungdomsrörelsen spelar där en stor roll. Första punkten i "Fedrelandslagets" program är kommunismens bekämpande. Som numro två på programmet kommer motarbetande av parlamentarismen. I övrigt verkar "Fedrelandslaget" för nationell samling och för skyddande av de gamla norska kulturvärdena. "Fedrelandslaget" har även gjort ansatser på det ekonomiska området såsom t. ex. i

(Forts. å sid. 4.

Åter ett attentat mot Mussolini.

Mussolini har åter varit utsatt för ett attentatsförsök. En nådig försyn ville emellertid, att han undgick det ruskiga mordanslaget. Attentatorn var en italienare vid namn Gino Lucetti, som enligt vad kommit i dagen haft en vitt utgrenad sammanslutning bakom sig, vars spår gå till Frankrike. Med all sannolikhet rör det sig om ett nytt försök från det franska judefrimureriet att komma åt Mussolinis liv.

Efter attentatet blev Mussolini i Rom föremål för livliga hyllningar, varvid han yttrade: "Alla dessa attentat mot mitt liv äro utsiktslösa. En spåkvinna sade mig en gång, att jag skulle komma att dö sotdöden, och på den spådomen tror jag fullt och fast. Attentatsmännen spilla sin tid". Vid en mottagning för ministrarna, yttrade Mussolini: "Om bomben kommit in i bilen, hade jag helt enkelt kastat den tillbaka till attentatorn. Det har jag gjort många gånger förr under kriget. Intet, varken revolvrar eller bomber, skall kunna förmå mig att vika från den väg, jag slagit in på".

Händelsen har emellertid vållat en allvarlig konflikt mellan Italien och Frankrike. Fascistorganet "Tevere" i Rom, riktar de skarpaste anklagelser mot Frankrikes ledande politiker och t. o. m. angriper Painlevé och själva statspresidenten Doumergue, emedan de fört presidiet i franska republikanska sammanslutningar, som organiserat en antifascistisk kampanj. Tidningen skriver: "Man förstår lätt att Frankrike önskar uppmuntra de italienska emigranter, som vistas på dess territorium, ty genom att betala 100.000 franc till en italiensk politisk flykting kan man få Mussolini dödad och på så sätt med ett slag tillintetgöra det fascistiska Italien. Att föra krig skulle bli mycket dyrare". Chefen för italienska statspolisen, Moncada, och chefen för Roms polis ha med anledning av attentatsförsöket avskedats. En mängd "radikaler", som varit inblandade i affären, hava arresterats i olika städer i Italien. Italienska kammaren skall enligt vad meddelas inkallas till extra sammanträde i början av oktober för att besluta om dödsstraffets återinförande

Judendomen i kristlig belysning.

En sammanfattning för Nationen av J. L.

(Forts. fr. n:r 35)

Vad berättigar egentligen judafolket att särskilt för sig taga "helighet" och "utvaldhet" i anspråk framför andra folk, då dess egna levnadshistoria oavlåtligt vittnar om omoral och rövarbragder utan like, för att ej tala om deras förkärlek för guldkalvarna Vi kunna endast oupphörligt konstatera, att rovlystnaden och maktbegäret utgjorde drivfjädern i alla dess handlingar, och kunna mycket väl förstå profeten Jesajas uppmaning till detta folk: "Skaffen bort edert onda väsende.. vänden igen från att göra illa" Jes. 1:16. Om vi nu vad Jahves karaktär beträffar, för ett ögonblick antaga att han vore identisk med kristendomens Gud — vilket i verkligheten är otänkbart — så framstode då den frågan, hur en allvetande och allvis Gud åt sig skulle ha kunnat utvälja ett "egendomsfolk" som i sinom tid komme att förfölja, begabba och korsfästa hans egen son, samt under alla tider nära ett outsläckligt hat till hans person och lära.

Nej, hela det judiska religionssystemet synes redan från början ha blivit grundat på en av skenhelighet beslöjad fix idé om världsherravälde, med tydlig biavsikt att religiöst bemantla själviska syftemål av föga berömlig art, varvid "guldkalvarna" i verkligheten spelade huvudrollen. På denna grundval tog det judiska gudsbegreppet gestalt i Jahve som upphöjdes till en gudomlighet i det allmänna judiska föreställningssättet. Denna gudomlighet ställes därför i sin rätta belysning, om man tager i betraktande den ställning som Jahve i själva verket intager såsom "gudomlighet" i umgänget med sitt egendomsfolk, ty vid alla angivna tillfällen ger han sig tillkänna såsom judarnas enskilda gud.

Judafolket hade alltså i Jahve åt sig skapat en nationalgud,

Forts. å sid. 4.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 37. Fredagen den 17 Sept. 1926. Årg. 2.

FASCISMENS SKAPARE.

I det ögonblick, då Europas stater och med dem hela den västerländska kulturen hotade att sammanstörta inför det våldsamma trycket från nivelleringens och raseringens krafter i tiden, då folken voro på väg att förlora tron på sin framtid för att i ren desperation underkasta sig det internationella Mammons välde, sågs bland allt virrvarret och kaos en gudaboren gestalt resa sig i en till synes tröstlös världsdel. Med en stämma av makalös kraft och ett mod, som man i vår tid ej förut bevittnat, ropade han ut Sanningen till sitt av Lögnens avgrundsandar vilseförda folk. Och hans rop förklingade ej ohört. Hänfört slöt det egna folket upp kring honom och han blev sitt lands räddare. Mannen, som utförde den stolta gärningen, var en ättling av det gamla ärorika romarefolket. Hans namn är i dag känt över hela den civiliserade världen, ehuru mest i den falska dager, som Lögnens "folkupplysare" framställt honom. Det lyder: **Benito Mussolini.**

Det är Mussolinis oförlikneliga bragd att icke blott hava räddat sitt eget folk från hotande undergång, att hava åter lett det in på den sanna utvecklingens väg och att hava skapat åt sitt

(Forts. å sid. 3)

Kriminell rättegång mot Spritcentralens ledamöter?

En ny uppseendeväckande inlaga till Finansdepartementet från Föreningen Mot Monopol.

Föreningen Mot Monopol har med anledning av jourhavande direktörens i Vin- och spritcentralen yttrande över den av finansministern remitterade skrivelsen från föreningen av den 19 aug. ingivit en ny till Konungen ställd skrift av följande lydelse:

Sedan vi hos Eders Kungl. Maj:t i underdånighet anhållit om åtgärders vidtagande mot styrelsen för A.-B. Vin- och Spritcentralen, för uppenbar förskingring av statsmedel eller trolöshet mot huvudman, i det styrelsen förfarit kriminellt genom att av medel, som bort tillkomma statsverket utdela "gåvor" till institutioner och föreningar etc., — har i den Spritkoncernen närstående tidningen Dagens Nyheter uppgivits, att Statens jourhavande direktör i Vin- och Spritcentralen, f. d kaptenen Erik Bernström i skrivelse till statsrådet och chefen för Kungl. Finansdepartementet förnekat, att dylika gåvor utdelats med undantag av en gåva å 20,000 kronor år 1925 till Föreningen för smugglingens bekämpande, med anledning av vilken tidningsuppgift vi i Kungl. Finansdepartementet inhämtat, att jourhavande direktören i Vin- och Spritcentralen ingivit dylik skrivelse, vars innehåll vi tagit del av.

Beträffande i vår förra skrivelse berörda förvärvet av utländska vinexportfirmor torde vi, om så erfordras, längre fram få tillfälle återkomma.

Rörande "gåvorna" blir det givetvis allmänne åklagarens sak att karaktärisera brottet såsom förskingring, trolöshet mot huvudman (Staten) eller bedrägligt förfarande. Att "gåvor" lämnats i långt större utsträckning än den i saken ovetande kapten Bernström medgivit, framgår av ett direkt erkännande i en skrivelse från styrelsen för Vin- och Spritcentralen, dagtecknad den 4 mars 1926 och undertecknad av ordföranden i styrelsen för Vin- och Spritcentralen, Ax. Hedenlund, kontrasignerad av M. Marcus, samt ställd till Riksdagens 2:dra kammares 2:dra tillfälliga utskott med anledning av hr Edv. Lithanders förtjänstfulla motion vid sista förflutna riksdag.

I denna skrivelse, som finnes bland riksdagstrycket, heter det bl. a.:

"I detta sistnämnda hänseende må, med anledning av därom i den offentliga diskussionen understundom hörda anmärkningar, anföras, att bolaget under hela sin hittillsvarande verksamhet endast vid tvenne tillfällen disponerat en summa för en utgift, som icke legat inom ramen för dess regelbundna verksamhet. Det var år 1920 och gällde första gången ett belopp av 50,000 kronor, som anslogs till bidrag för upprätthållande av det s. k. social-politiska institutet i Stockholm för att möjliggöra den utbildning för vissa tjänstemän hos systembolagen, på vilka den nya lagstiftningen ställde helt andra krav än förut ifrågakommit. Anslaget beviljades av ordinarie bolagsstämman på styrelsens förslag. Andra gången gällde det ett bidrag av 5,000 kronor till Mendelska sällskapet i Lund såsom understöd för utgivande av en tidskrift för ärftlighetsforskning med hänsyn bl. a. till den betydelse, alkoholproblemet äger för vetenskapligt arbete av denna art. Det förtjänar framhållas, att år 1920 för bolagets medelsdisposition ännu icke gällde någon föreskrift om vinstöverskottets inleverans till statsverket.

För fullständighetens skull må i detta sammanhang nämnas, att de belopp, som för understödjande av kampen mot spritsmugglingen — ett för bolaget nära liggande intresse — av bolaget under perioden 1922—1926 ställts till dels tullpolisens i Stockholm, dels en antismugglingsorganisations förfo-

Forts. å sid. 2.

Fascismen i Norge.

Ett samtal med en av de ledande inom "Fedrelandslagets" ungdomsavdelning.

Den fascistiska idériktningen vinner f. n. såsom i förra numret av Nationen omnämndes terräng även i Norge. Ett ytterligare bekräftande av denna vår uppgift hava vi under den gångna veckan erhållit vid ett personligt samtal med en av rörelsens norska anhängare, juris stud. Öjsten Hammer från Oslo, som deltagit i den i Stockholm hållna nordiska juriststämman. Hr Hammer är ledamot av bestyrelsen för "Fedrelandslagets" ungdomsavdelning samt medarbetare i tidningen "Norges Fremtid", "Fedrelandslaget" officiella organ, och står i god kontakt med de nationellt sinnade i sitt hemland.

Vi sporde alltså hr Hammer om huru man i Norge ställer sig till den fascistiska rörelsen?

— I Norge ha, svarade hr H., fascismens idéer vunnit stor tillslutning i synnerhet bland ungdomen. Vad som hos oss aktualiserat frågan om fascismen är kommunismen, det parlamentariska vanstyret samt missförhållandena inom det ekonomiska livet. Den organisatoriska formen för rörelsen har visserligen ännu icke skapats, men det är endast en tidsfråga, när den kommer.

Vilken ställning intar då "Fedrelandslaget" till fascismen?

— "Fedrelandslaget", som bildades för ett par år sedan, med bl. a. numera avlidne förre statsministern Michelsen som stiftare, är en sammanslutning av nationellt sinnade norska män och kvinnor. Den räknar filialer över hela landet och är i stor och stadig tillväxt. Inslaget från ungdomen inom sammanslutningen är mycket starkt och ungdomsrörelsen spelar där en stor roll. Första punkten i "Fedrelandslagets" program är kommunismens bekämpande. Som numro två på programmet kommer motarbetande av parlamentarismen. I övrigt verkar "Fedrelandslaget" för nationell samling och för skyddande av de gamla norska kulturvärdena. "Fedrelandslaget" har även gjort ansatser på det ekonomiska området såsom t. ex. i

(Forts. å sid. 4.

Åter ett attentat mot Mussolini.

Mussolini har åter varit utsatt för ett attentatsförsök. En nådig försyn ville emellertid, att han undgick det ruskiga mordanslaget. Attentatorn var en italienare vid namn Gino Lucetti, som enligt vad kommit i dagen haft en vitt utgrenad sammanslutning bakom sig, vars spår gå till Frankrike. Med all sannolikhet rör det sig om ett nytt försök från det franska judefrimureriet att komma åt Mussolinis liv.

Efter attentatet blev Mussolini i Rom föremål för livliga hyllningar, varvid han yttrade: "Alla dessa attentat mot mitt liv äro utsiktslösa. En spåkvinna sade mig en gång, att jag skulle komma att dö sotdöden, och på den spådomen tror jag fullt och fast. Attentatsmännen spilla sin tid". Vid en mottagning för ministrarna, yttrade Mussolini: "Om bomben kommit in i bilen, hade jag helt enkelt kastat den tillbaka till attentatorn. Det har jag gjort många gånger förr under kriget. Intet, varken revolvrar eller bomber, skall kunna förmå mig att vika från den väg, jag slagit in på".

Händelsen har emellertid vållat en allvarlig konflikt mellan Italien och Frankrike. Fascistorganet "Tevere" i Rom, riktar de skarpaste anklagelser mot Frankrikes ledande politiker och t. o. m. angriper Painlevé och själva statspresidenten Doumergue, emedan de fört presidiet i franska republikanska sammanslutningar, som organiserat en antifascistisk kampanj. Tidningen skriver: "Man förstår lätt att Frankrike önskar uppmuntra de italienska emigranter, som vistas på dess territorium, ty genom att betala 100,000 franc till en italiensk politisk flykting kan man få Mussolini dödad och på så sätt med ett slag tillintetgöra det fascistiska Italien. Att föra krig skulle bli mycket dyrare". Chefen för italienska statspolisen, Moncada, och chefen för Roms polis ha med anledning av attentatsförsöket avskedats. En mängd "radikaler", som varit inblandade i affären, hava arresterats i olika städer i Italien. Italienska kammaren skall enligt vad meddelas inkallas till extra sammanträde i början av oktober för att besluta om dödsstraffets återinförande

Judendomen i kristlig belysning.

En sammanfattning för Nationen av J. L.

(Forts. fr. n:r 35).

Vad berättigar egentligen judafolket att särskilt för sig taga "helighet" och "utvaldhet" i anspråk framför andra folk, då dess egna levnadshistoria oavlåtligt vittnar om omoral och rövarbragder utan like, för att ej tala om deras förkärlek för guldkalvarna. Vi kunna endast oupphörligt konstatera, att rovlystnaden och makthegäret utgjorde drivfjädern i alla dess handlingar, och kunna mycket väl förstå profeten Jesajas uppmaning till detta folk: "Skaffen bort edert onda väsende... vänden igen från att göra illa" Jes. 1:16. Om vi nu vad Jahves karaktär beträffar, för ett ögonblick antaga att han vore identisk med kristendomens Gud — vilket i verkligheten är otänkbart — så framstode då den frågan, hur en allvetande och allvis Gud åt sig skulle ha kunnat utvälja ett "egendomsfolk" som i sinom tid komme att förfölja, begabba och korsfästa hans egen son, samt under alla tider nära ett outsläckligt hat till hans person och lära.

Nej, hela det judiska religionssystemet synes redan från början ha blivit grundat på en av skenhelighet beslöjad fix idé om världsherravälde, med tydlig biavsikt att religiöst bemantla själviska syftemål av föga berömlig art, varvid "guldkalvarna" i verkligheten spelade huvudrollen. På denna grundval tog det judiska gudsbegreppet gestalt i Jahve som upphöjdes till en gudomlighet i det allmänna judiska föreställningssättet. Denna gudomlighet ställes därför i sin rätta belysning, om man tager i betraktande den ställning som Jahve i själva verket intager såsom "gudomlighet" i umgänget med sitt egendomsfolk, ty vid alla angivna tillfällen ger han sig tillkänna såsom judarnas enskilda gud.

Judafolket hade alltså i Jahve åt sig skapat en nationalgud,

Forts. å sid. 4.

Den 17 Sept.

Försvarsminister i strid mot Regeringsformen.

Såsom en utmaning mot det nationella Sverige betecknade vi på sin tid tillkomsten av ministären Ekman, vars mest framskjutna ledamöter genom sitt deltagande i nidingsdådet mot landets försvarsväsen lämnat klara bevis för sitt verkliga sinnelag. Man förstod blott icke, att Konungen kunnat godkänna en ministär av denna art. De här numera hemligt styrande kretsarna hade visserligen sedan en längre tid tillbaka satt en ära och ett nöje uti att direkt sabotera den officiella regeringsmakten och låtit öppna försvarsfiender och analfabeter bekläda posten som försvarsminister i Kungl. Maj:ts regering. Sedan man väl lyckats uppnå det höga mål, som den judiska politiken uppställt med avseende å Sveriges nationalförsvar och den korrumperade riksdagen under trycket av en konstruerad lögnaktig opinion i den judiska pressen under dynastien Bonnier bragts att fatta beslut om vårt försvars slopande, ansåg man sin ställning så grundfast och säker, att ingen hänsyn längre behövde visas de kretsar, som tänka och känna nationellt. Ett bevis bland de många härpå var utseendet av f. d. redaktören Gustaf Ernst Johan August Andersson-Rosén från Umeå till försvarsminister i den regering, som nu företräder landets styrelse — vilket skett i uppenbar strid mot grundlagens bestämmelser.

Försvarsminister Rosén, vilken nyligen jämte sin regeringschef, hr Ekman, varit ute i valagitationen och deklarerat sin obrottsliga trohet mot förre nedrustningsministern Per Albin Hanssons skamlösa attentat mot rikets försvarsmakt och därmed även sin underdåniga lydnad inför den lands- och folkfientliga "hemliga regeringsmakten", är enligt Sveriges grundlag lagligt förhindrad att utöva den funktion han för närvarande innehar inom regeringen. Regeringsformens § 4 stadgar nämligen, att de av Konungen kallade statsråden skola vara "kunnige, erfarne, redlige och allmänt aktade infödde svenske medborgare av den rena evangeliska läran". Vi våga bestrida, att det är möjligt att inrangera hr Rosén inom denna kategori, då hr Rosén vid en mängd olika tillfällen varit ådömd böter samt även fängelsestraff, såsom för "fylleri o. våldsamt motstånd vid offentlig förrättning", "förargelseväckande uppförande och smädligt yttrande emot poliskonstapel", "ärekränkning inför sittande rätt", "falsk angivelse och upprepade falska beskyllningar mot stadsfogde och exekutionsbetjäning", "smädelse mot tjänsteman", "upprepade falska angivelser mot stadsfogde och exekutionsbetjänt", "falsk angivelse mot ordförande i Häradsrätt", "falsk beskyllning mot stadsfiskal" etc. — Vi trotsa vem det vara månde, att en person med slik meritförteckning kan anses motsvara de i Regeringsformen stipulerade kraven på statsråd såsom "kunnige, erfarne, redlige och allmänt aktade svenske medborgare". Att hr Rosén genom sin privata och offentliga verksamhet i utomordentligaste grad meriterat sig ur rent kosmopolitisk synpunkt, framgår ju tydligt nog av hans upphöjelse till kungligt statsråd och därtill försvarsminister — något som kommit hela Västerbotten att högröstat skratta såsom säkert aldrig tillförene. Så mycket är emellertid visst, att den "erfarenhet" och den "kunnighet" hr Rosén företräder inom Kungl. Maj:ts regering icke röra sig på det område, nämligen försvarsväsendets, vars intressen han kallats att tillvaratаga.

Som en skandal och en utmaning av grövsta slag ej blott mot den svenska krigsmakten utan mot allt Sveriges folk måste hr Roséns innehav av försvarsministerämbetet i uppenbar strid mot Regeringsformens bestämmelser betecknas. Det vittnar om en otrolig brist på omdöme hos vederbörande, som kunnat och velat göra anspråk på, att Sveriges krigsmakt och ordningsmakt lojalt och respektfullt skola underordna sig en försvarsminister av hr Roséns valör och med dennes meritlista, så mycket mera som han också förut i gärning dokumenterat sig som fiende till försvaret. Hans placering å försvarsministerposten illustrerar förvisso det gränslösa förfall, som under kosmopolitismens hägn fått vinna insteg hos den officiella styrelsen i vårt land. Icke ens de mest elementära krav, som i Regeringsformen stipulerats såsom kompetensvillkor för Konungens rådgivare, upprätthållas längre. Man rentav tyckes sätta en ära och ett nöje uti att direkt sabotera grundlagen. Det måste då också stå klart för varje hederlig och nationellt tänkande medborgare, att en regim, som bjuder på ständiga utmaningar och flagranta lagbrott icke kan få bestå. Stunden måste nu vara kommen, då alla de, som med avsky och helig vrede som passiva åskådare alltför länge bevittnat den kosmopolitiska utvecklingen i laglöshetens, fosterlandslöshetens och korruptionens tecken, förena sig till aktivt motvärn mot de ljusskygga landsfördärvliga krafter, som på alla vägar och med alla medel arbeta på att undergräva den svenska samfundsordningen, svensk lag och svensk rätt.

PRESSKONSERTEN

Den kommunala revisionen

är föremål för en kritisk granskning i Göteborgs Handels och Sjöfartstidning (l), som framhåller, att "revisionsväsendet och förvaltningskontrollen inom de svenska kommunerna i sin nuvarande gestaltning lämnar åtskilligt övrigt att önska" samt att "bristerna i flera avseenden trätt i dagen på ett sätt som överhuvud icke ger rum för några motsägelser". Därefter framhålles, att den nuvarande kontrollanordningen är "en kvarn, som mal tomt. Hela den vidlyftiga apparaten synes mer och mer bli sitt eget ändamål. Det framlägges berättelser, som ingenting säga, och anmärkningar, som ingenting leda till". I fortsättningen heter det bl. a.:

Det är nära nog ett vedertaget bruk att begagna tillfället vid revisionsberättelsernas föredragning till en offentlig desavouering av de framställda anmärkningarne. Det är alltjämt styrelsernas ordförande och ledamöter som bestämma tonen. Resultatet blir ofelbart att fullmäktige bevilja full och tacksam ansvarsfrihet och besluta att låta bero vid de av styrelser och nämnder avgivna förklaringarne. Revisorerna få vara nöjda om de slippa undan med några snubbor för sitt överdrivna nit.

Kommunalförvaltningens kamarillakaraktär träder här ohöljt i dagen. Snart sagt varenda styrelse är fullpackad med stadsfullmäktigeledamöter, vilka givetvis finna med sina intressen förenligt att i görligaste mån sörja för att styrelsernas gärningar bliva mot allt åtal fredade. Det är den konstitutionella grundsatsen om konungens oansvarighet, som på detta sätt håller på att överflyttas på de kommunala förvaltningsorganen. Medan styrelseuppdragen förbehållas åt fullmäktiges ledamöter skiftas revisionsuppdragen såsom varande mindre förnämliga ut bland kreti och pleti. Utan säte och stämma i den beslutande och ansvarsbeviljande församlingen ha revisorerna ingen möjlighet att fullfölja och närmare utveckla sina anmärkningar eller att gendriva de högdragna svaromål som inkomma från styrelserna. De ansvariga kontrollera sig själva, och hela granskningsförfarandet blir en fars.

Ett sådant system är sin egen dom. Det kan icke fortfara utan att äventyra den kommunala självstyrelsens sunda utveckling. Där saknas å ena sidan nödig auktoritet och sakkunskap i revisionsarbetet medan å andra sidan de ansvariga myndigheterna lägga i dagen en mycket bristfällig insikt om revisionens nödvändighet och berättigande. De revisionsberättelser som framläggas vittna mera om nit och intresse än om verklig förmåga att tränga in i förvaltningsarbetets detaljer och bedöma dess fel och förtjänster. Vill man göra kontrollen effektiv så måste först och främst sörjas för vederhäftighet och insikt vid dess utövande. En befogad och sakligt styrkt anmärkning låter sig icke avfärda med den nonchalans, som styrelser och fullmäkti nu ävlas om att demonstrera vid revisionsberättelsernas behandling.

Dessa tidningens synpunkter, som närmast anknyta sig till förhållandena i Göteborg, förtjäna att beaktas även på andra håll i vårt land, där samhällenas affärer sedan en längre tid tillbaka skötas minst sagt "på Guds försyn", vilket tydligt framgått även av det i Nationen förut omnämnda faktum, att kommunerna och landstingen numera nått upp till en sammanlagd skuldsättning till storfinansen å 1,310 milj. kronor.

En invandringslag att vänta?

Kungl. Maj:t har på administrativ väg beslutat, att helt nya grunder skola tillämpas för utlänningars vistelse i Sverige. Kungörelsen utgör en komplettering av 1917 års föreskrift att varje logigivare åt utlänning skall senast tolv timmar efter dennes ankomst ingiva skriftlig anmälan till den lokala polismyndigheten. Nu utsträckes denna skyldighet till att gälla även envar som i sitt arbete anställer utlänning. Och utlänningen skall avfordras uppgift om fullständigt namn, yrke eller titel, födelseort, födelsetid, nationalitet o. hemort, ävensom den ort inom eller utom riket, utlänningen senast uppehållit sig. Innan utlänningen lämnar lägenheten eller anställningen, skall tillika avfordras honom uppgift, huruvida han ämnar kvarstanna på vistelseorten eller till vilken ort han närmast ämnar begiva sig. Kungörelsen träder i kraft den 1 okt. 1926 och skall gälla även i fråga om den, som vid sagda tid har utlänning hos sig anställd. Den utlänning, som i Sverige vill taga arbetsanställning, skall ha särskilt arbetstillstånd, därest hans pass icke är försett med visering. Och han skall på förhand ha sitt pass försett med anteckning om dylikt tillstånd.

Man antecknar med intresse detta regeringsingripande såsom en påtaglig följd av de från nationellt håll allt starkare framförda kraven på åtgärder mot invasionen av "mindre önskvärda element". T. o. m. Svenska Dagbladet ser sig nu nödtvunget att öppet förorda en invandringslag, vartill regeringens beslut om räkning av utlänningar av tidningen betraktas som ett preludium.

Kriminell rättegång mot Spritcentralens styrelseledamöter?

(Forts. fr. sid. 1.)

gande, uppgå till sammanlagt 124,000 kronor. Dessutom anvisades år 1923 ett belopp av 5,000 kronor för att av bolagets verkställande direktör i samråd med ordföranden användas för välgörande ändamål. Detta belopp har ännu ej förbrukats."

Styrelsen för Vin- och Spritcentralen söker alltså rättfärdiga sin åtgärd att av statsmedel orättfärdigt förskingra 50,000 kronor till Social-politiska Institutet och 5,000 kronor till Mendelska Föreningen i Lund med att år 1920 fanns ej den bestämmelsen i bolagsordningen för Vin- och Spritcentralen, att hela bolagets vinst skulle gå till staten. Det är så tillvida riktigt, att först på bolagsstämman den 19 maj 1920 § 6 i bolagsordningen fick den lydelse att, sedan preferensaktieägare fått 7 proc:s utdelning, å stamaktie må utdelas endast det belopp, som motsvarar genomsnittlig aktiebelåningsränta för räkenskapsåret; återstående vinst skall efter det avsättningar till reservfond och pensionsfond blivit gjorda i den mån den ej enligt § 8 användes för inlösen av preferensaktier eller för sådant ändamål avsättes inlevereras till Kungl. Statskontoret för statsverkets räkning. Det kan emellertid tyvärr ej betraktas annat än som ren brännvinsadvokatyr av styrelsen för Vin- och Spritcentralen att till sitt fredande åberopa denna ändring av bolagsordningen vid det förhållande, att i gällande lag, Rusdrycksförordningen av år 1917, stadgas, att bolagsordningen redan förut innehåller den bestämmelsen, att all bolagets vinst, utöver 7 procents ränta till preferensaktierna, skulle tillfalla stamaktierna, och dessa innehades vid denna tid av Aktiebolaget Stockholmssystemet d. v. s. voro faktiskt i statens ägo. Ren förskingring av statsmedel föreligger alltså rörande sagda 55,000 kronor.

Beträffande erkända förskingringen av 124,000 kronor till Tullpolisens privata sammanslutningar och en privat antismugglingsförening anmärkes, att anslag för dylikt ändamål kan ske av stats- och möjligen kommunalmyndigheter i vederbörlig ordning, men när ett bolag anslår av de medel, som skolat inlevereras till statskassan, faller det under begreppet stöld i vidsträckt bemärkelse, synnerligast här, då både rusdrycksförordningen och § 6 i bolagsordningen stipulera, att penningarna äro statens och ej hr Ivan Bratts eller hans bolags.

Berörda 5.000 kronor till välgörande ändamål äro också i den mån de använts, förskingring av statsmedel.

Om ej sagda förhållanden, varå vi i underdånighet tillåtit oss fästa Eders Kungl. Maj:ts uppmärksamhet, lagligen beivras och åtgärder vidtagas för att på rättslig väg tvinga vederbörande att återbetala till statskassan de staten orättmätigt avhända beloppen, är fara för handen, att Sverige skall upphöra att vara en rättsstat. Sedan urminnes tider har i Sverige gällt principen om likhet inför lagen. Först efter det kaos, som världskriget förorsakat, synes en betänklig ändring härutinnan inträtt, i det det vill synas som om personer, vilka äro anknytna till den internationella storfinansen, vore för alla sina gärningar fredade. Det har i senare tider inträffat flera fall, då kriminellt åtal bort följa, men det har uteblivit, efter allt att döma av orsak, att åklagaremakten helt enkelt ej vågat sig på den internationella storfinansens herrar. Det knakar i fogarne i Sveriges urgamla rättsstat och menige män av gamla stammen landet runt är upptända av berättigad harm o. indignation över det började rättsförfallet. "Land skall med lag byggas", såsom det står i gamla Upplandslagen, och hän-

Den svenska fascismens

kamp gäller

för främjandet på olika områden av svensk och kristen kulturutveckling, varvid oryggligt skall slås vakt kring alla nationella värden, gammal svensk moral o. svensk rättsuppfattning;

för skapandet av en statsordning som återupprättar statsmaktens auktoritet och restaurerar vårt politiska liv därhän, att regering och riksdag komma att motsvara sitt ändamål i landets och folkets tjänst och korruptionen försvinner ur vårt offentliga liv;

för införandet av ett politiskt representationssystem, grundat på intressen och kvalifikationer och oberoende av de storfinansiella intressena, varigenom de inom statssamhället förefintliga naturliga intressegrupperna av medborgare beredas ett rättvist inflytande å lagstiftningen och de inom nationen tillgängliga högre kvalifikationerna och insikterna i allmänna ting må komma till gagn inom riksledningen och det nu florerande streberväldet försvinna;

för det svenska nationalförsvarets återupprättande samt förhindrande av verkställandet av det på den internationella storfinansens order genomdrivna landsförrädiska nedrustningsbeslutet vid 1925 års riksdag;

för införandet av den principen, att kapitalet skall vara samhällets tjänare istället för som nu hos oss dess tyranniska herre. Detta innebär, att den internationella storfinansen tillbakatränges från dess nu innehavda illegitima maktställning som regerande "hemlig statsmakt" eller "stat i staten" samt att dess nu utövade hemliga skräckvälde brytes;

för införandet av en ny stats- o. kommunalfinansiell politik, som iakttager nödvändig sparsamhet med statens och kommunernas medel och bryter med den nu följda absurda skuldsättningsprincipen, samt för statsskuldens likvidering snarast;

för åstadkommandet av en lagstiftning, som förhindrar den av den internationella storfinansen genom banker, monopol, truster etc. bedrivna ekonomiska utplundringen av vårt folk och skyddar näringslivet och de enskilda medborgarna däremot;

för de förödande stridernas på arbetsmarknaden avskaffande genom skapandet av en anordning, som ställer arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer under den samhälleliga maktens överhöghet; samt

för införandet av en lagstiftning, som förhindrar den nu i tal o. skrift av främmande element bedrivna lögnpropagandan till förvillande av vårt folks moral och tänkesätt och till det svenska samhällets omstörtning.

mot den kosmopolitiska skenkultur, grundad på lögner och falska föreställningar, vilken på bekostnad av vår gamla hedervärda svenska kultur påtvingats oss av främmande element, som icke blott icke känna solidariskt utan också direkt fientligt mot vårt folk;

mot strävandena inom press, litteratur och konst att avkristna och undergräva vårt folks moral samt genom falska teorier och konstruerade begrepp förgifta dess tänkesätt ävensom mot strävandena inom upplysningsväsendet att ödelägga alla nationella svenska värden;

mot den härskande korruptionen inom det politiska och offentliga livet, som förvandlat våra viktigaste statliga myndigheter till redskap för de korrumperande storfinansintressena;

mot det rådande förfallet hos regering och riksdag, vilka urartat från sin ursprungliga bestämmelse till lydiga redskap för de hemliga intressen, som framskapat det förhatliga korruptionsväldet, samt mot det på falska teorier och lögner uppbyggda partiväsendet;

mot den internationella storfinansens här intagna illegitima maktställning som regerande "hemlig statsmakt" eller "stat i staten" och mot det avskyvärda och för vårt folk förnedrande hemliga skräckvälde, som denna makt utanför lagen numera utövar i vårt svenska samhälle; samt

mot statens och kommunernas skuldsättning, vilken framtvingats av den internationella storfinansen och vars enda syfte är att bringa stat och kommuner i storfinansens våld och att ekonomiskt förslava alla landets invånare under dess välde.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse
pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
Infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 11257. Norr 23326.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. 50 32256. A. T. 50 32256.

Varje sann fosterlandsvän
bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Till kamp mot den landsförrädiska avrustningen!

Alla svenska män och kvinnor, som med gillande omfatta den svenska fascistiska rörelsens strävan att förhindra verkställandet av det på den internationella storfinansens order genomdrivna landsförrädiska nedrustningsbeslutet, vars enda syfte är att göra Sverige försvarslöst gentemot judendomens omstörtningssträvanden, uppmanas att ingå som medlemmar i

Sveriges Fascistiska Folkparti
adr. Grevturegatan 15.
Tel. Norr 81066.

"Lenins högra hand" som nu flytt ur gojims land.

Ett meddelande från Moskva förtäljer att mannen, vars bild vi härovan återgiva, juden Stecklow—Nachamkes, sovjetregeringens förre pressdiktator och f. d. chefredaktör för Isvestia, vilken nyligen uteslöts ur det kommunistiska partiet, flytt från Sovjet-Ryssland till utlandet. Nachamkes, som inom den ryska pressen önskade förverkliga frihetens idé d. v. s. den judiska frihetens, har spelat en mycket betydande roll inom revolutionen vid sidan av Lenin, varför han också "hedrats" med titulaturen "Lenins högra hand".

Kosmopolitpressen och den svenska fascismen.

Den kosmopolitiska huvudstadspressen gjorde för icke länge sedan stora nummer av en del hopdiktade lögnhistorier och utspridda provokatoriska uppgifter rörande den svenska fascistiska rörelsen, varigenom man hoppades kunna omintetgöra densamma. Aktionen sköttes huvudsakligen av Folkets Dagblad Politiken, Dagens Nyheter, Svenska Dagbladet och Nya Dagligt Allehanda i ljuv och innerlig, ehuru icke alltför skickligt dold förening. Men snart — i synnerhet sedan Sveriges Fascistiska Folkparti anmält sin tillvaro — kom man på det klara med att metoden icke var den rätta, varföre man åter — tydligen på givne signal fr. upplysningsresidenset vid Adolf Fredriks kyrka — slog in på sin berömda "isande tystnads"-taktik. T. o. m. Folkets Dagblad, som berett sig på stora batajer, tvingades att slå till reträtt och måste nöja sig med ett litet kåsei å sin lätta spalt, där märket "Bes" med sin visserligen icke oävna penna försökte rädda bladet från blamagen att efter sina föregående braskande helsidesartiklar intet i sak svara. Man såg sig där karaktäristiskt nog ingen annan råd än att tillgripa semiternas vanliga taktik, när sakskälen tryta, nämligen att gyckla bort alltihop och söka få sina läsare att tro att orden i fascistpartiets upprop intet annat är än vilda fantasier.

Åter ett visdomsord från "världens främste nationalekonom".

Svenska Dagbladets till "världens främste nationalekonom" upphöjde professor i Wallenbergsk journalistik hr Gustaf Cassel har återigen lyckliggjort mänskligheten med ett prov på sin underbara visdom. Denna inriktas den här gången mot statistikens alltför stora benägenhet för att vilja sysselsätta sig med förmögenhetens fördelning. Enligt professorn har fördelningen fullkomligt sekundär betydelse i jämförelse med dess existens — en sats som helt säkert icke hans uppdragsgivare inom Enkilda banken äro benägna att utan förbehåll acceptera.

Brattsystemets storartade "sociala" verkningar.

Spritdoktorn Ivan Bratt har aldrig brukat försumma något tillfälle att framhålla sitt beryktade "systems" sociala och nykterhetsvänliga syfte. Dr B. förmenar sig hava gjort svenska folket en stor välgärning genom att hava minskat den för folkhälsan skadliga alkoholförbrukningen, varföre han naturligtvis också gör anspråk på en alldeles särskild tacksamhet. Det har dock ej saknats detaljer i hans restriktionssystem, som tytt på, att detta snarare skulle vara inställt på att stimulera än avskaffa lustan efter alkohol. Det är ju en ofrånkomlig rent psykologisk företeelse, att det förbjudna eller svåråtkomliga lockar mest, och sin "rätt" avstår man ju i regel icke gärna ifrån. Detta har spritdoktorn också tydligen från början haft fullt klar för sig i motsats till mången uppfanatiserad "nykterhetsbroder", som tagit den gängse nykterhetsfraseologien som allvarligt menad. Emot förhärligarna av Brattsystemet ur social och folkhälsosynpunkt stå även statistikens siffror o. tala sitt ofördydbara språk, visande, att hr Bratts system långtifrån att avse en minskning av spritförbrukningen tvärtom är inställt på dennas ökning.—Något som ju för övrigt är ganska naturligt då som bekant det enskilda profitintresset spelar både första och andra fiolen inom "statens" spritmonopol. Enligt tillgängliga siffror ställde sig spritförbrukningen i Sverige under åren 1922—1925 sålunda:

1922 — 25,700,000 liter
1923 — 26,300,000 liter
1924 — 28,400,000 liter
1925 — 29,600,000 liter

Alltså en oavbruten konstant stegring, som lovar gott för höga vederbörande spritintressenter i framtiden. Förutsatt nämligen att de få behålla sina nu innehavda positioner såsom "särskilt gynnad nation". Vilket dock ej är så alldeles visst!

Den provokatoriska nykterhetspolitikens följder.

Polismyndigheterna i Medelpad hava senaste tiden haft åtskillig sysselsättning med lönnbränningen, som tagit en stor omfattning inom provinsen, så att ett flertal personer uteslutande livnära sig av denna olagliga hantering. En av de "värdefullaste" upptäckterna är "Selångerfabriken" där lönnbrännarna inrättat det synnerligen bekvämt för sig och lagt driften på lång sikt. Bränneriet, en underjordisk kula vid Åbrinken, var ett fullständigt inrett rum. Även i Tuna och i Pottäng och Alnö har lönnbränning i stor skala bedrivits. "Lönnspriten" har huvudsakligen utbjudits till "säkra och tystlåtna köpare" på dansbanor och folkfester. Även uppe i skogarna är brännvinspannan en mycket vanlig företeelse, men "kommer en polisman i närheten, är det ingen som sett eller känner till någon olaga brännvinshantering."

"Folkförbundet" i arbete.

Det stora skådespelet nere i Genève pågår som bäst till mycken och stor glädje för den kosmopolitiska dagspressen, som fått ett välkommet attraktionsämne vid sidan av sportreferaten och de politiska "valleda"-skriverierna. I långa spalter refereras dag efter dag stridigheterna länderna emellan om de dyrbara rådsplatserna — samma uppbyggliga konkurrens om ärestallena som vi i politiken i smått ha att konstatera här hemma i detta "demokratiens" underbara tidevarv. Även en insats av förment positiv natur har emellertid gjorts av den illustra "folkförbundsförsamlingen" varom ett telegram från ort och ställe vet att förtälja:

"Folkförbundsförsamlingens avrustningsutskott har i eftermiddag enhälligt beslutat att för plenarförsamlingen framlägga en resolution, enligt vilken, därest den internationella avrustningskonferensen icke kommer till stånd före nästa folkförbundssession, man skall ta i övervägande att sammankalla en särskild konferens för utarbetande av en speciell internationell konvention för kontroll av privata vapenfabrikationen."

Vi kunna livligt föreställa oss, med vilket djupt förakt hr f. d. nedrustningsministern Per Albin Hansson skall åse nationernas oförmåga på avrustningens område och den eländigt långsamma takten, han som visat sig både våga och kunna. Frågan gäller blott, om han också skall vara mannen att bära följderna därav — något som han inom en icke alltför avlägsen framtid sannolikt torde få tillfälle att visa.

Sovjets handelsdelegationer i utlandet slopas?

Enligt meddelande från Moskva har beslut fattats på kommunistpartiets centrala kommittés och centrala kontrollkommittés gemensamma konferens att avskaffa en rad handelsdelegationer i utlandet. Beslutet motiverades med att de flesta handelsdelegationer i utlandet visat sig icke alls kunna fylla sina uppgifter. Den 4 dennes avsändes en telegrafisk order till respektive chefer för handelsdelegationerna att börja avveckla sin verksamhet.

Det stundar tydligen besvärliga tider för våra svenska bolsjeviker, sedan guldströmmen från Moskva upphört att flyta. — Såvida nu icke Sinojev och hans rasfränder åter lyckas komma till makten och icke någon ny världsrevolutionscentral någon annorstädes i världen med snaraste upprättas.

Schism även inom Tysklands kommunistparti.

Även i Tyskland synes det nu vara på upphällningen med enigheten inom det kommunistiska partiet — förmodligen en reflexbild om vad som på sistone tilldragit sig i Sovjet-Ryssland, där kampen mellan de judiska och de andra kommunistiska elementen alltjämt pågår med oförminskad styrka. Ett i dagarna från Berlin inganget telegram upplyser, att 700 funktionärer i Tysklands kommunistiska parti hava utsänt en förklaring mot centralens politik. "Rote Fahne" kallar denna förklaring av oppositionen för "ett skamligt dokument av sämsta antibolsjevikiska art".

Den gamla satsen "det rike som söndrar sig inom sig självt är dömt till undergång" kommer troligen även i detta fall att besanna sig. Det sannolika är att den schism, som nu uppstått inom det tyska kommunistpartiet har direkt samband med den utvandring av ryska kommunistjudar, som sedan någon tid pågått med huvudsaklig inriktning mot Berlin.

"Finansens aristokrati" rycker in i den danska adelns slott.

Den danske baronen Berner Schilden Holsten har i en intervu till en tidning framhållit det starka missnöje som råder bland adeln på grund av de nya skattebestämmelserna, vilka tvinga den att betala oerhörda avgifter till staten trots att många av släkterna icke ha råd att bebo slotten. Ett flertal slott ha under den senaste tiden sålts till pris som ligga betydligt under det verkliga värdet, detta emedan de forna ägarna icke haft råd att bebo byggnaderna.

Finland fortsätter att "låna".

Finska staten har undertecknat en ny låneöverenskommelse med ett konsortium, bestående av Newyorkbankerna National City Bank, National City Company & Lee samt Higginson & Co. Lånet belöper sig på 15 miljoner dollars och är ett 6 1/2 procents amorteringslån "på lång sikt".

En som hoppas.

Den spanske internationaliste Blasco Ibanez har uppvaktat böga församlingen i Genève med ett telegram, som tydligen gjort ett mycket djupt intryck på de illustra frihetskämparna nere i den idylliska schweizerstaden. Telegrammet lyder:

"Då jag för ögonblicket i utlandet representerar den offentliga spanska meningen och enär Spanien, undertryckt som det är av censur, ej självt kan tillkännagiva sin sympati för N. F., tager jag mig härmed friheten att förklara, att så snart diktaturen störtats, det spanska folket åter kommer att intaga sin plas i Genève."

I Genève hoppas man säkert av hjärtat på Glascos snara tillträde till makten, ty "Rätts- och fredsinstitutet" behöver av allt att döma allt det stöd det kan få.

syn får ej tagas till person, vilket tillförene ej varit sed i Sveriges land.

Herr statsrådet och chefen för Finansdepartementet har, såsom ovan berörts, inhämtat yttrande från statens jourhavande direktör i Vin- och Spritcentralen. Efter det även yttrande från styrelsen för Vin- och Spritcentralen varder inhämtat och specificerade uppgifter sålunda erhållits å berörda "gåvor" och dagen, då de lämnats, samt de styrelseledamöter, som deltagit i besluten, anhålles i djupaste underdånighet det täcktes Edors Kungl. Maj:t anbefalla vederbörande åklagaremyndighet att anhängiggöra kriminell rättegång mot de styrelseledamöter i Vin- och Spritcentralen, som på ovanberörda sätt sig förbrutit, med ty åtföljande ersättningsanspråk från Kungl. Maj:ts och Kronans sida.

Underdånigst
Föreningen Mot Monopol:
Stockholm den 16 sept. 1926.

ADOLF ANDERSON.
Sten Lothigius.

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
Söderl. Tidn. tryckeri, 1926.

Monarkien återinföres i Grekland?

En internationell diplomatisk intervention har enligt vad meddelas från Wien ägt rum till förmån för återinsättande av grekiske exkonungen Georg på Greklands tron. Jugoslavien och Rumänien skola ha förklarat för kabinettet Kondylis, att konungens återkallande vore "den bästa lösningen av de nuvarande svårigheterna". Det i Nationen tidigare lämnade meddelandet, att den senaste revolutionen mot diktatorn Pangalos åsyftat en monarkisk restauration skulle sålunda besanna sig.

Tycker Ni om NATIONEN
I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

FASCISMENS SKAPARE.

(Forts. fr. sid. 1.)

fosterland en aktad och ärad ställning bland nationerna. Han har med sin stolta gärning jämväl trätt in som de andras räddare genom att giva dem ett högt föredöme och visa den väg, som måste följas av alla folk, som vilja undgå den eljest oundvikligt förr eller senare inträffande katastrofen och som vilja bestå i framtiden såsom fria, oberoende och livskraftiga nationer. Hans storslagna bragd kom hoppet att återvända till alla dem inom nationerna, som voro på väg att uppge modet. Den visade att även det till synes omöjliga var möjligt. Den lyser som ett heligt föredöme för de fosterlandskännande i alla länder. Den hugstora idé, visserligen ej ny i och för sig — "intet nytt under solen" — men ny i vår tid, som legat till grund för Mussolinis gärning, har sin absoluta giltighet i varje civiliserat land, ehuru dess förverkligande på olika håll måste ske under skilda former på grund av rådande olikartade förhållanden. Lika litet som det i Italien lyckats skall det i andra länder vara möjligt för mörksens makter att genom lögn och försåt hindra den fascistiska idériktningens framträngande och segerrika genombrott. Över hela världen är fascismen i dag oemotståndligt på frammarsch. Den växer ut till en alla folk omfattande rörelse, av sannt ideel natur, där den bärande tanken är folkens rätt och frihet att leva sitt eget nationella liv.

Även den nationella rörelse, som nu bryter fram över Sverige, hyllar i Mussolini den store föregångsmannen och ser i hans samhällsidé och oegennyttiga gärning den stora förebilden. För alla och envar, som omfatta den svenska fascistiska rörelsens sannt fosterländska strävanden bör det alltså vara av intresse att närmare lära känna fascismens skapare. Vi vilja därför här nedan lämna våra läsare en skildring av Mussolini. hans levnad och verksamhet huvudsakligen efter den auktoritativa framställning, som givits av Ivar Hjertén i hans arbete "Mussolini och den nya demokratien."

Benito Mussolini föddes den 29 juli 1883 i Forli, en av Romagnans huvudorter. en äkta romersk bondenejd, vid vars torva han känner sig varmt fästad. Liksom folket i trakten är Mussolini såsom han säger om sig själv individualist, som icke söker sällskap på sin vandring: "Jag finner det, men jag söker det icke."

Såsom pojke var individualisten snarstucken och våldsam; som vuxen man önskade han, att även hans fosterland skulle vara individualistiskt. "En nation i uppgående har rättighet gentemot folk, som befinna sig i avtagande", menade han. Mussolini blev först socialist genom miljön och omständigheternas makt, eller, såsom han själv uttrycker sig: "Socialismen är en sak, som har sin rot i blodet". Han var predistinerad att intaga en ytterlighetsståndpunkt. Smeden Sandro, hans fader, var en under polisuppsikt stående socialist och internationalist, som fick lida för sina åsikter. Fadern var redan tidigt övertygad om, att sonen skulle bliva "morgondagens Crispi", ett "ille faciet" vilade över hans barndom och kom honom tidigt att reflektera över sin kommande mission. "Italien är släktsolidaritetens och familjehelgdens land i högre grad än kanske något annat. Vackrast och ömmast framträder väl bandet i förhållandet mellan mor och son. Det är ingen tillfällighet att Italien är madonnamålarnas klassiska land". Mussolinis mor var en bigott folkskollärarinna, "en fru av gammaldags snitt', som såg världens orättfärdigheter, men förlät dem. Hon uppfattade livet som en sträng plikt; därav hennes behärskning och måttfullhet. Faderns hänsynslösa kraft och moderns måttfullhet utjorde Mussolinis enda timliga arv.

Efter att hava åtnjutit de första studierna i moderns skola kom han i klosterpension. Relegerad från denna på grund av ett slagsmål, genomgick han lärareseminarium och blev vikarierande folkskollärare. De framtidsvyer, som på den banan öppnade sig för Mussolini, voro honom dock för små. Han måste ut. Med en slant från modern på fickan styrde han vägen över gränsen till Schweiz, där han slet hund, arbetade som murarhantlangare om dagarne och idkade självstudier under nätterna. Från Schweiz bar det i väg till Frankrike, varifrån han utvisades till Italien såsom "icke önskvärd" främling. Efter fullgjord värnplikt styrde han kosan till Österrike, där han i Trento blev medarbetare i tidningen "Il popelo". Sedan han i denna tidning tillkännagivit, att Italiens verkliga gräns ej går vid Ala, blev han utvisad. Tjugusjuårig startade han så i Italien veckotidskriften "Klasskampen". "Försåvitt icke omstörtningsmännen, ledarna av den politiska och ekonomiska rörelsen nu för tiden äro byråkrater, så äro de", skrev han däri, "geschäftsmän, de äro yrkestalare, som bedriva en oblyg spekulation med sin progandaverksamhet, de äro revolutionärer, som inte tro på revolution, halva samveten, halvbildade, halva människor. Idealet?. . . Åt helvete med det. Ingen tror på det. Och finnes det någon enstöring, som tror därpå så betecknas han som en Dumbom, som driver kurtis med månen. Vi höra alltjämt till denna lilla flock enstöringar." Den socialistiska partiandan tryckte hårt den individualistiske viljemänniskan. "Man kan icke det omöjliga, det är sannt", skrev han, "men hela historien är historien om det omöjliga, det absurda, det oförutsedda, som blivit verklighet, danad av människans hjärna och muskler". "Stora ting utföras ej med protokoll, maktens hemlighet ligger i viljan". "Vad man utan tvekan kan förstå såsom en helig sanning är, att det italienska parlamentet icke fungerar och att Italien är vanstyrt av 250 okunniga och bestuckna deputerade. Antingen förnya sig eller dö." "Jag härstammar från arbetsfolk, men jag är, uppriktigt sagt, en alltför aristokratisk ande för att ej få kväljningar i det tarvliga parlamentariska köket." "Framför kvantiteten föredraga vi kvaliteten. Framför den lydiga och viljelösa hjorden. som följer herden, men skingrar sig vid första tjut av vargarna, föredraga vi en liten men beslutsam och dristig handfull män. som har givit sig själv skäl för sin trohet, som vet vad den vill och går rakt på målet." I anslutning till detta uttalande av Mussolini skrev senare lord Rothermore: "Det märkligaste beträffande fasciströrelsen i Italien är i mina ögon att ända till kulminationspunkten denna rörelse städse leddes av en liten handfull beslutsamma män." Mussolini visste, att dylika rörelser för att lyckas måste vara ledda av ett begränsat antal män. Den revolution, som omdanade och moderniserade Japan, dirigerades av en grupp på mindre än 40 personer och var faktiskt ett verk av åtta eller nio duktiga karlar. Under två år bekämpade Mussolini bolsjevismen i Italien med hjälp av några små grupper.

Hur hatad Mussolini än varit från motsidan, finnes det ingen, som betvivlar hans personliga redbarhet. Då det socialistiska generalrådet föreslog att höja hans månadslön från 120 till 150 lire, avslog han anbudet, fast han jämte sin familj levde i armod.

Spänningen mellan Mussolini och det officiella socialistiska partiet förde slutligen till brytning, och den exkommunicerade Mussolini bildade ett eget socalistiska parti. Såsom chef för detta satte han sig emot Tripolisfälttåget. Då kriget börjat, utbröt en proteststrejk i Mussolinis hemort. Ehuru Mussolini ej organiserat strejken, fick han bära hundhuvudet för densamma och dömdes till fängelse. Frigiven fick han erbjudande att bliva chefredaktör för socialismens huvudorgan i Italien, tidningen Avanti i Milano. Han lämnade sin lilla landsortstidning och antog erbjudandet. Samtidigt, 1914, utbröt den revolutionsunge. som är känd under namnet "Den röda veckan". Mussolini tog avstånd från revolutionen. Under Mussolinis ledning trycktes Avanti snart i 90,000 exemplar. Mussolini blev korad till ledare för socialisterna i Italien. Men han var ingen vanlig socialist. Den franska tidningen Loeuvre spådde, "att han en vacker dag i spetsen för en helig bataljon skulle salutera Italiens fana". Föga socialistiskt skrev Mussolini i Avanti: "Antingen man vill det eller icke är fosterlandet en verklighet. oförstörbar, evig, odödlig; den kan ha, såsom alla idéer, inrättningar och känslor i denna värld, sina förmörkelser, men i ett givet ögonblick spricker den fram ur själarnas djup, liksom fröet, som kastas i fåran, spirar upp, då våren sprider sin värme."

(Forts. i nästa n:r.)

LÄS — SPRID
Socialisering
genom
Kooperation
av
TYCHO WRETMAN.
Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.
Pris kr. 2.—.
Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.
Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

Goda och billiga
Måltider
kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
CYRUS
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
ALEXANDER
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
ENGELBREKT
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant
GUSTAF VASA
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T ERIK
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant
BIRGER JARL
73 Folkungagatan 73

Frukost 1/2 9—1/2 2 Middag 1/2 2—7 Kväll 7—1/2 12 Inga drickspengar Ingen spritservering

Hagmans
Special-Skjorta
är stor och rymlig med god passform tillverkas av 1:ma Percal i moderna randiga och rutiga mönster finnas ständigt i lager i storlekar från n:r 33 till n:r 48.
Kr. 7:50
O B S.! Svarta skjortor i alla storlekar.
Hagmans Herrekipering
Sveavägen 108
(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 17 Sept 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243.
Fri biltransport.

Socialisering genom kooperation.

I sitt tidigare här omnämnda arbete "Socialisering genom kooperation" skriver hr Tycko Wretman:

Man kan förstå den glädje, som erfares på socialistiskt håll, över att kooperationen lyckats samla icke socialistiskt tänkande medborgare till omedvetet socialistiskt nedbrytningsarbete.

Bland de socialistiska arbetarnas kretsar, å deras politiska o. fackliga möten talar och agiterar man med allra största intensitet och entusiasm för kooperationen. Resonemanget flyter ungefär så här: Det är varje arbetares plikt att genom medlemskap och köpkraft medverka till kooperationens framgång, ty kooperationen är i verkligheten ingenting annat än "ekonomisk socialism", därför böra alla arbetare ställa sig solidariska med densamma.

Statsminister Sandler säger också med tydlig tillfredsställelse vid remissdebatten 1924: "För det betraktelsesätt, jag företräder, är socialiseringen helt enkelt en fortskridande utvecklingsprocess, som endast delvis ägnar sig för statligt ingripande. — Herr X. (en bondeförbundare, som bekänt sig vara kooperatör, hr Olsson i Kullenbergstorp) är själv en av de aktiva faktorerna i denna process — hans arbete för kooperationen är ett arbete, varmed han river ned ett stycke av den gamla ekonomiska samhällsordningen."

Nu inträffar det märkliga, att kooperationen här i landet i sina stadgar och programförklaringar oupphörligt förklarar sig vara politiskt neutral. Denna neutralitetsförklaring hävdas med all möjlig intensitet, väl vetande, att den affärsmässiga framgången är beroende på att de inför allmänheten kunna visa en dylik neutralitet. Oss veterligt har ej heller den svenska kooperationen direkt och officiellt engagerat sig i den socialistiska politikens yttre verksamhet, om man undantager hr Örnes förklaring om, att kooperationen lämpligast löser det socialistiska kravet på industriell demokrati, och att Kooperativa förbundet genom medlemskap i Arbetarnas bildningsförbund lämnar bidrag till den socialistiska rörelsens fostringsverksamhet.

Å andra sidan ha vi tvillingbrodern socialismen, som är mer lösmynt. Den har under sitt levnadslopp gång på gång fått backa på sitt program för samhällets omdanande; i och med världskriget föll även den marxistiska ordgrannlåten obönhörligt sönder. Det finns icke mycket kvar, varmed den kan skyla sin nakenhet och behålla sin forna pondus bland anhängarna. Vad är då naturligare än att den ser upp till den kooperative brodern med vördnad och beundran och i sin glädje låter undfalla sig ord, som den kooperative brodern finner genanta.

Alla dessa uttalanden från enskilda socialister och hela organisationer om att kooperationen är det, som kraftigast bidrager till att införa det socialistiska riket, måste dock ha någon betydelse. Sådana uttalanden som t. ex. socialministern Gustaf Möller gjorde under remissdebatten 1923, då han bland annat yttrade: "Socialismen i många former smyger sig på samhället. Efter min uppfattning är den kooperativa rörelsen till hela sitt väsen en socialistisk rörelse. Jag vet visserligen, att det bestrides, men jag vill påpeka, att det står i det socialdemokratiska programmet sedan många år".

Dylika yttranden kunna icke tolkas på mer än ett sätt. Det socialdemokratiska partiets huvudorgan, Socialdemokraten, skrev bl. a. den 3 jan. 1925: "Kooperationen är det kompletterande organ, som vid sidan av fackföreningsrörelsen har sin särskilda uppgift att fylla i arbetarnas frigörelsekamp. Kooperationen är mursleven, varmed arbetaren med ena handen murar upp ett nytt samhällskick, medan fackföreningsrörelsen är vapnet i den andra handen, varmed arbetarna skydda sig mot en alltför hänsynslös exploatering under den tid rekonstruktionsarbetet pågår."

Hjalmar Branting säger också följande rakt på sak gående ord: "Kooperationen bygger stilla upp socialismens samhällssystem.."

Hade nu icke kooperationen något gemensamt med socialismen, varför protesterar den då icke mot dessa socialistiska uttalanden? Kooperationen har sin kongress, varför protesterar icke den? Ett kongressuttalande mot de socialistiska uttalanden vore ju det enklaste sättet att inför allmänheten rentvå sig från den påstådda socialismen. Kooperationen har likaledes sin tidninspress, i vilken den kan ge uttryck för sitt misshag med den socialistiska flirten, men ingenting synes till annat än ett stoiskt upprepande av neutralitetsförklaringen. Att här föres ett osmakligt dubbelspel inför allmänhetens ögon med syfte att fånga den borgerliga köpkraften kan aldrig förnekas, osmakligare desto mer man bedyrar sin oskuld. Förhållandet i detta avseende mellan socialism och kooperation kan liknas vid ett förälskat ungt par — socialismen ynglingen o. kooperationen flickan — som i hemlighet på kärleksvis ha sina små fuffens för sig, bedyra varandra sin trohet och planlägga för framtiden, men icke våga före förlovningen öppet visa sin förälskelse. Insinuerar någon på förbindelsen, sänker den dygdiga ungmön rodnande sitt huvud, men förnekar icke den hemliga trolovningen.

Vad som är huvudsaken är, att alla och envar får en klar uppfattning om kooperationens strävan och mål. Målet är, som Branting säger i förut nämnda citat, att "bygga stilla upp socialismens samhällssystem." Kooperationen strävar efter att genomföra kollektivism i det ekonomiska samhällslivet, och i det strävandet sammanfaller den helt och fullt med socialismen. Det är vad socialisterna veta, och därför ha de så svårt att tiga med vad som ligger dem närmast om hjärtat, till påtaglig förtret för kooperationens målsmän, som finna släktskapen generande, när det gäller att fånga den borgerliga publiken.

Judendomen i kristlig belysning.

Forts. fr. sid. 1.

vilken endast skulle ha judafolkets bästa i sikte, men död och tillintetgörelse för alla andra folk, varom det t. ex. heter: "Du skall förgöra alla de folk, vilka Herren din gud vill giva i ditt våld. Du skall ingen skonsamhet bevisa emot dem" 5 Mos. 7:16. "Ty Herren din Gud skall välsigna dig såsom han har sagt dig, och du skall giva lån åt många, men själv inga lån taga och du skall råda över många och inga skola råda över dig". 5 Mos. 15:16. "Och Herren skall skall göra dig till huvud och icke till svans och alltid över men aldrig under skall du ligga". 5 Mos. 28:13. Som härav synes är denne Jahve en människoföraktare och människohatare utan like, hos vilken ej finnes en gnista av medlidande eller rättfärdighet gent emot icke-judiska folk, och därför kan man endast antaga att judarna åt sig skapade en gud eller valde ett andeväsende med dessa egenskaper, som i sina livsyttringar motsvarar den oförfalskade juden själv. Under alla omständigheter är det omöjligt att i en sådan "gudsgemenskap" spåra en kristlig tanke.

"Detta väsende belönar endast sitt folk, och då uteslutande med världslig makt och världsliga rikedomar på andra folks bekostnad, dock med det villkoret, att man skall frukta och tjäna honom." 5 Mos. 6:13. Men rätta benämningen på detta gudomsväsende är "Mammon" om vilken Jesus säger: "I kunnen icke tjäna Gud och Mammon", Matt. 6:24, ty dessa båda äro varandras fiender. Mammon är den renodlade egoismen, som av judendomen upphöjts att intaga rang, heder och värdighet av ett allenarådande gudomsväsende. En sådan gudsgemenskap bekräftar tydligt nog judarnas strävan efter världsherravälde, vartill detta materialistiska religionssystem med dess föregivna "gudomliga" bistånd ansågs nödvändigt.

Emellertid finna vi Jesu omdöme om detta gudomsväsende i Joh. 8:44. Jesus lärde den tjänande kärlekens storhet och evighetsvärde, medan i mammonskulten den hänsynslösa herremoralen ligger innesluten, vilken som vi se, har gamla anor, och ingalunda, såsom mången antager, skulle ha Nietzsche till upphovsman. Denna moral har nämligen judafolket utvecklat till en ohygglig verklighet, vilken ända in i vår tid fått rikliga tillfällen att visa sin makt och sina sorgliga följder. I G. T. få vi ofta tillfälle att höra de profetiska siarnas oförvillade omdöme om denna judiska gudomlighets inflytande på judafolket, t. ex.: "Detta folks ledare äro förförare och de som låta sig ledas gå förlorade". Jes. 9:16.

Vi kunna också varken i judendomens gudsbegrepp eller gudsdyrkan finna någon andegemenskap med Jesu lära och liv, ty hans rike är icke av denna världen (Joh. 18:36. Luk. 17:21), medan judarnas syftemål och livslycka uteslutande ligger i de jordiska tingen.

Det är nödvändigt, att de kristna folken äntligen vakna upp ur sin tusenåriga halvslummer och likgiltighet för att med nit och allvar slutgiltigt bortrensa den judiska surdegen, som i sina verkningar endast förvillar o. undergräver vår moral o. våra rättsbegrepp. Det är kristendomens uppgift att hopsamla det gamla judiska religionssystemets malätna reliker till en autodafé för att antändas av den eld, om vilken Jesus talar i Luk. 12:49.

Var finna vi någon grund för påståendet att judarna skulle vara ett "heligt" och "utvalt" folk? För heligheten saknas bevis, och vad utvaldheten beträffar, så skulle denna endast kunna bestå däri, att detta folk blivit utvalt till att göra samma tjänst i mänsklighetens tillvaro, som riset i familjefaderns hand gentemot sina gensträviga och olydiga barn, ty utan aga synes människan ej kunna fostras till ett högre liv, vilket oneckligen måste anses utgöra målet för hennes jordiska tillvaro.

I detta sammanhang kunna vi kanske få den rätta tydningen på Jesu symboliska, mycket omstridda uttalande: "Menen I att jag har kommit för att giva frid på jorden? Nej, säger jag eder, utan söndring." Luk. 12:51. Denna söndring förutsåg Jesu profetiska ande, med osviklig kännedom om de onda makter som behärskade det gamla judiska religionssystemet. Här öppnas ett vidsträckt stridsfält mellan materialismens och kärlekens huvudmakter. Seger vinnes endast genom strid, och vår jord synes vara bestämd till en stridernas tummelplats, där varje dag medför nya svårigheter att övervinna. Det gives här ingen utveckling utan kamp och målvetet arbete, varken på det lekamliga eller det andliga området. Till och med den renaste och heligaste vilja, den upphöjdaste tanke kan här på jorden ej vinna sitt mål, utan att uppbjuda hela sin kämpakraft, och det händer ändock därvid ofta, att även de allra största kämpagastalter lida tillfälliga nederlag gentemot onskans makter. Detta har tydligen ådagalagts i judafolkets historia, främst gent emot Jesu personlighet, samt de martyrer som upptogo striden för hans lära mot judedömet, ehuru denna lära uteslutande bestod i ett kärleksbudskap från vår himmelske Fader, för att rädda hela mänskligheten och framförallt judarna, från det ondas herravälde. Jesu avsikt i detta hänseende tillkännagav han tydligt nog i sitt uttalande: "Jerusalem, Jerusalem, du som dräper profeterna och stenar dem som äro sända till dig, hur ofta har jag ej velat församla dina barn liksom hönan församlar sina kycklingar under sina vingar men I haven icke velat." Matt. 23:37. "De ord jag har talat till eder äro ande och liv". Joh. 6:63. "Om jag talar sanning varför tron I mig icke?" Joh. 8:46. "Tron gärningarna om I än icke tron mig." Joh. 10:38.

Kort tid därefter stod emellertid på Golgata kulle den största strid, som utkämpats på denna jord mellan det godas o. det ondas andemakter, i vilken strid satan och hans anhängare skenbart triumferade, dock deras segerglädje blev kortvarig, ty kärlekens och livets Gud behöll den slutliga segern över livets fiender och kommer att allt framgent så göra, till dess sanningens sista fiende blir övervunnen. Detta ger oss livsmod och tillförsikt, ty endast med hoppet om sanningens slutliga seger inför sina ögon, står människan ut med att lida för sanningen. Onskans segrar äro endast tillfälliga epoker i mänsklighetens utveckling, ty sanning, rättfärdighet och kärlek äro oförgängliga principer och därför predestinerade segervinnare.

Återkommande till G T:s innehåll, så kunna vi med full övertygelse instämma med kyrkoherde Th. Bergströms uttalande i bibelfrågan; framlagt i hans läsvärda bok: "När livets förlåt rämnat", försedd med förord av biskop E. Billing. Kyrkoherde Bergström säger: "Vem kan härpå bygga en bevisning.. annat än den, hur bibeln själv ofördydbart vittnar om, att den är ett verk, icke blott av Guds ande, utan även av svaga felfulla människors hjärnor och händer."

För de kristna folken borde det dock vara en bjudande plikt, att rensa bort ogräset från vetet och icke uppblanda Kristi lära med "fariséernas och sadduseernas surdeg"., Matt. 16:6. Kristi lära grundar sig på en allomfattande gudomlig kärlek och nåd, utgående från ett heligt och rättfärdigt gudomsväsende. Denna lära måste vi kristna hålla ren och fri från främmande tillsatser och inflytande, och ej söka lappa kristendomen med judendomens gamla klutar. Endast en från alla föroreningar befriad kristlig utveckling kan giva människolivet ett tillfredsställande innehåll och värde.

Att söka klavbinda människoanden vid tvångsföreställningar som strida mot både förnuft, sedlig moral och erfarenhet är ej ägnat att höja själslivet till en övertygande känsla av gudsgemenskap, sedan vi blivit delaktiga av "Guds barns härliga frihet". Denna frihet är människans adelsmärke, slaveri i tankens värld är livshämmande och människan ovärdigt. Vad är det för frihet att vara förpliktad att tänka, tro, tala och handla mot bättre vetande? Skall förnuft, sanning och erfarenhet rätta sig efter enskilda människors egoistiska intressen och vanföreställningar, i stället för att inrikta tankar, åskådning och utveckling efter kristliga grundsatser? Kan man samtidigt som man nedtrampar och söker tillintetgöra sin nästa, för egen vinning skull, med gott samvete njuta av maktglädjen och dessutom vilja göra troligt att man därmed tjänar en rättfärdig Gud? Nej, därmed kan endast rättfärdighetskänslan tillintetgöras, men ej utvecklas. Och med sådana livsprinciper har människans vistelse på denna jord intet existensberättigande. Dogmer och föreskrifter kunna sammanställas och ändras efter människors godtycke, men människoanden låter ej utan motstånd tvinga sig in i vilka former som helst. Visserligen kan även förnuft o. samvete tidvis dövas, men ej avskaffas, ty i dessa organ ligger hos varje människa begäret efter religion inneslutet och den religiösa känslan måste vara bunden av sedligt-moraliska grundsatser för att kunna övertyga oss om verkligt gudomligt ursprung. Detta finna vi i den rena, heliga lära som Kristus för oss uppenbarat. Här framställes en religion med evigt sanna principer för människolivets andliga utveckling här på jorden i den tänkbart högsta livsbefrämjande fullkomlighet, varför det liv och den samhällsbyggnad, som uppföres på denna grundval komma att bestå, även om allt annat runtomkring oss sammanstörtar. Man måste därför motsätta sig alla försök som göras för att i ensidig egoistisk anda, under andlighetens eller helighetens täckmantel underminera grunden till en sann kristlig utveckling.

Man gör varken Gud eller människor någon nytta med att i det praktiska livet understödja teorier och sedeläror, vilkas fördärvbringande egenskaper redan på förhand ligga i öppen dag. Jesu uppmaning att "rannsaka skrifterna" torde även i vår tid ha sitt berättigande, ävensom Pauli förmaning: "Pröven allt och behållen det goda." 1 Tess. 5:21.

Under alla omständigheter har ännu ingen människa förmått lämna oss någon trovärdigare lösning på vår livsgåta, än den vi erhållit genom Kristi uppenbarelse, i vilken vi också finna de högsta livsvärdena och de upphöjdaste evighetstankarna representerade, och kunna vi därför tillerkänna den gudomligt ursprung. Men därför är det också vår heligaste plikt att hålla den kristna läran fri från främmande föroreningar i tänkesätt och religiös åskådning. Det är hädiskt och brottsligt att söka uppblanda eller mystifiera Jesu livsverk med tvetydiga eller vilseledande gudsbegrepp, vilka äro ägnade att lägga hinder i vägen för kristendomens fruktbärande utveckling, ty mången tvekande och tvivlande själ, tager lätt anstöt av oklara och för den sedliga känslan anstötliga skildringar i den bok, ur vilken vi äro hänvisade att hämta vår andliga näring.

Den framstående tyske teologen J. Ch. Blumhardt yttrar sig i detta ämne sålunda: "Det är en gammal erfarenhet. Den som vant sig vid bibliskt tänkande, han finner sig icke tillrätta i kristendomen, och å andra sidan är bibeln svårförståelig för religiöst tänkande. Emedan vi ha så mycket kristendom (d. v. s. så mycket främmande inblandning) blir slutligen bibeln för oss främmande och de flesta förstå ej dess användning". Blumhardts utveckling till verklig, sann kristen, skildrar han med följande ord: "Det blev mig ofta klart såsom ett andligt tillfrisknande, hur långt vi blivit förda bakom ljuset genom dessa "andliga" begrepp, och hur vi blivit bedragna på kunskapen om den verkliga sanningen och den sanningsenliga verkligheten". (um die Erkenntniss der wirklichen Wahrheit und der Wahren Wirklickeit betrogen sind).

Vi måste därför med all kraft sträva efter att få kristendomens rena och klara ljus att stråla obehindrat och oblandat ut över mänsklighetens vida kretsar, utan intrång av främmande fyrverkerikonster, vilkas bländande sken endast förvillar men ej upplyser. Kristus är utstrålningen av det andliga rena och livgivande ljus, vars ursprung är det heliga och kärleksfulla andeväsende, som är alla människors skapare och uppehållare.

(Forts. i nästa n:r)

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!
Föreningens uppgift är:
att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;
att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.
Årsavgift 3 kronor.
Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 21712 eller Norr 5899.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Annonsera i
NATIONEN
ANNONSÖRER!

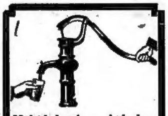

Måltidsdryck som hälsokur
erhåller man av Fruktsalt-Samarin; det ger en läskande och härlig kolsyredryck, som piggar upp aptiten och befordrar ämnesomsättningen, renar och uppfriskar blodet, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, utdriver den skadliga urinsyran, gifter som måste rensas bort, varmed undanrödjes grundorsaken till dålig hälsa; hela organismen sättes i god form.
Drick därför dagligen Fruktsalt-Samarin. Pris pr fl. kr. 2.50; motsvarar 25 fl. mineralvatten. Erhålles å apotek, hos drog-, färghandl. m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Fascismen i Norge.

(Forts. fr. sid. 1.)

syfte att få konkurslagen reformerad, vilken strävan rönt stora sympatier och tillslutning från handelsmännens sida. Ett lagförslag i denna fråga är f. n. under utarbetande.

På vår fråga, i vad mån "Fedrelandslaget" kunde vara att betrakta som begynnelsen till en rent fascistisk rörelse, förklarade sig hr Hammer icke kunna lämna något direkt svar. "Fedrelandslaget" sådant det hittills framträtt och verkat kunde visserligen icke direkt karaktäriseras såsom fascistiskt om ock vissa delar av programmet överensstämde med fascismens. Beträffande de för landet olyckliga utvecklingstendenserna inom storkapitalets värld hade sammanslutningen ännu ej tagit någon öppen ståndpunkt. Önskemålet om en klar position på denna viktiga punkt vore dock mycket stort bland ungdomen i Norge, vilken även önskade en utveckling av den nationella rörelsen i fascistisk anda.

— Inom vida kretsar av nationellt kännande norrmän står det redan fullt klart, slutade hr Hammer, att en nationell uppryckning på allvar av liknande slag som den Mussolini genomfört i Italien är en tvingande nödvändighet för landet. Med det stora intresse, som särskilt bland ungdomen förefinnes för fascismen, skall det heltsäkert ej dröja länge förrän vi även i Norge hava en fascistisk organisation.

E—n.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm.
Telefon: Norr 5896 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 38. Fredagen den 24 Sept. 1926. Årg. 2.

Tryckfrihetsförordningen — en lag som icke efterleves.

Ett observandum för våra "frihetsväktare".

En mycket betänklig brist i nu gällande tryckfrihetsförordning är, att den litterära äganderätten icke längre har det skydd av grundlag den tidigare haft utan endast av allmän lag, d. v. s. lagen av d. 30 maj 1919. Det kan förtjäna att erinras om, huru det gick till, när lagen om litterär äganderätt skulle stiftas Jo, man tillsatte en kommitté med uppgift att utarbeta ett förslag. Och eftersom lagen om den litterära äganderätten avsåg att skydda författarna mot godtycke från förläggarnas sida, såg man här naturligtvis till, att dessa senare på ett dominerande sätt blevo representerade i kommitten. Alltså, till författarnas skydd insattes i komitten den icke obekante bok- och tidningsförläggaren Karl Otto Bonnier medan övriga av kommitten med undantag av de, som representerande den formellt juridiska fackkunskapen, blev av hr Bonniers nåd beroende personer. Lagen blev naturligtvis också därefter. Dess syfte att "skydda" författarnas rätt tillgodosågs på det viset, att förläggarnas intressen tillvaratogos till det yttersta, varpå vi i annat sammanhang närmare skola ingå.

I 1812 års tryckfrihetsförordning heter det rörande rätten till utgivande av periodisk skrift: "Privilegier å skriftens utgivande må icke hädanefter meddelas; Konungen dock obetaget att sådana till allmänna inrättningars understöd redan förlänta varje gång på högst tjugu år förnya". Vetenskapsakademien har som bekant ett dylikt privilegium på utgivande av almanackan och Svenska Akademien har privilegium på utgivande av Post- och Inrikes Tidningar, vilken senare dock numera, efter socialisternas handhavande av makten, knappast längre kan betraktas som officiell statstidning lika litet som den kan anses utgöra något organ för Svenska Akademien, vilket den givetvis var på C. D. av Wirséns sekreteraretid.

En oförsvarligt slapp praxis har gjort Tryckfrihetsförordningen av 1812 långt sämre än den i verkligheten är eller rättare sagt behövde vara. "Utgivare av dagblad eller periodiska skrifter anmäle sig", heter det i förordningen, "jämte titeln och tryckningsorten, hos chefen för justitiedepartementet". Det är lagens oförtydbara mening, att den verklige utgivaren skall anmälas, ej någon bulvan eller lejd "ansvarig". För en tidning är det alltså den redaktionella chefen, huvudredaktören, som skall anmälas som ansvarig utgivare; att anmäla annan person, är varken lagenligt eller hederligt, utan direkt bedrägligt förfarande. Tryckfrihetsförordningen § 1, mom. 7, stadgar straffarbete från och med sex månader till och med två år för den, som å skrift utsätter bedrägligt titelblad eller författare- eller utgivarenamn. Redaktörer för skandaltidningar ha i praxis ofta gått fria från ansvar för brottsliga artiklar genom- att dölja sig bakom en lejd utgivare, vilken anmälts till justitieministern och som i många fall varit en f. d. straffånge. Då här uppgivna lagbestämmelse från åklagarehåll icke åndragits inför domstolen, har ofta icke den verklige utan den formelle utgivaren d. v. s. dennes bulvan blivit dömd. En dylik korumperad och lagstridig praxis bör givetvis med snaraste upphöra. Den, som anmäler falsk utgivare hos justitiedepartementet, bör straffas enligt sagda 7:de mom. i § 1 av Tryckfrihetsförordningen, och när en tidningsartikel åtalas, bör man icke inskränka sig till att instämma den formelle utan även låta den verklige svara för sin förseelse. Den senare bör stånda till ansvar dels för den åtalade artikeln, dels ock för falsk anmälan. Meromnämnda straffbestämmelser böra nämligen tolkas extensivt, så att den ej blott omfattar det fall, som lagen uttryckligen omnämner: utsättande av orätt författarnamn, utan även sviktligt förfarande, beståendei uppgivande av falskt namn för hin-

(Forts. å sid. 4)

Generalstabschefen mot nedrustningen.

Chefen för Generalstaben har i ett yttrande rörande arméns organisation under budgetåret 1927—1928 ånyo framlagt sina invändningar gentemot nedrustningens genomförande. Karaktäristiskt nog hade Tidningarnas telegrambyrå, som utsänt ett referat av yttrandet, därur uteslutit de delar, som berörde generalsabschefens uppfattning rörande nedrustningen, varför en komplettering av referatet utsänts.

Generalstabschefen erinrar inledningsvis därom att en omorganisation av den stora omfattning, som den år 1925 beslutade, måste medföra synnerligen stora och betydelsefulla arbeten. Verkställda utredningar hava, såsom också tidigare i annat sammanhang framhållits, givit vid handen, att mobiliseringsplanernas omläggning jämte i samband härmed stående arbeten icke kunna beräknas bliva färdiga förrän tidigast under budgetåret 1928—1929, och att det ur denna synpunkt vore nödvändigt, att den andra övergångsperioden uppsköttes åtminstone till året 1928—1929.

K. m:t har nu emellertid föreskrivit, att de arbeten, som äro erforderliga för genomförandet av den nya härordningen. skola planläggas och utföras under den förutsättningen, att indragningen av de övertaliga truppförbanden kommer att verkställas vid utgången av år 1927. I enlighet med denna förutsättning har förslaget utarbetats.

Generalstabschefen finner sig sedan dock böra framhålla, att k. m:ts beslut innebär, att den 1925 antagna härordningen skall genomföras redan den 1 januari 1928. Med anledning härav erinras om, att 1923 års generalkommission bl. a. framhållit följande: "Med hänsyn till Sveriges nuvarande militärpolitiska läge är någon minskning för framtiden av vår försvarsorganisation o. försvars beredskap eller en ändring av det inbördes förhållandet mellan land- och sjöförsvarets uppgifter icke tillrådlig. De inskränkningar, vilka icke desto mindre möjligen kunde förorsakas av rikets ekonomiska och statsfinansiella förhållanden, måste därför betraktas såsom ett snarast möjligt övergående provisorium samt vidtagas på ett sådant sätt, att huvuddragen

(Forts. å sid. 3)

Fascismen och "folkviljan".

"Respekt för folkviljan!" har varit sista seklets lösen. Massans av folket rätt att själv bestämma sina skatter och stifta sina lagar, d. v. s. bestämma över sin framtid, har betraktats som självklar. Varför? Ingen som vet. Det har blivit ett axiom helt enkelt, en dogm, som man måste blint tro på, för att inte riskera sin politiska salighet. Men människan ledes ej i allt vad hon gör av ändamålsenlighetskravet, det börjar allt mera bli klart för nutidens psykologer, och vi fascister ha tagit fasta på denna sanning. Vem bör stifta lagar? Den som är lämpligast till det. Vem bör leda ett folks öden? Den som kan göra det med stark arm till allas båtnad. Är massan bäst själv sin egen herre? Nej, ty i så fall vore anarkien idealet. Men människorna kunna icke reda sig utan organisation, utan styrelse. Och ju fastare denna organisation är och ju dugligare styresmännen äro, desto bättre för individerna och det hela. Är det troligt att massan besitter den underbara förmågan att bland kandidaterna skilja agnarna från vetet, m. a. o. välja de representanter, som bäst förstå vad landet behöver — och dessutom äga viljan och förmågan att genomdriva det? De sista årens erfarenhet har krossat alla illusioner i detta avseende. Vad annat var väl att vänta? Men demokratiens pionjärer och folkväldets okritiska lovprisare brydde ej sina hjärnor med dylik prosa. För dem existerade intet ändamålsenlighetsproblem. För dem var ej huvudsaken att organisera och fostra de mänskliga krafterna på effektivast möjliga sätt Det gällde snarare att med de medel, som stodo till buds, d.y.s. de då populära slagorden och idealen, ställa sig, väl med den makt, som synbarligen hade framtiden för sig, d. v. s. massan, och på så sätt erövra makten i samhället. De argument, som för detta ändamål drogos ur skidan, voro synnerligen primitiva, men det hindrade ej, att en hel värld och ett helt århundrade låtit dupera sig av dem. Man resonnerade på följande sätt: Adels -och kungavälde har visat sig vara av ondo, alltså måste motsatsen vara av godo. Så enkelt var beviset. Och så var "folkväldet" färdigt.

Men vi fascister veta, att dylika motsatsbevis äro humbug. I alla motsatser finns en kärna av sanning. Fascismen står inte i absolut motsats till något annat än den onda viljan eller viljelösheten. Fascismen förenar alla motsatser, alla värdefulla beståndsdelar hos alla åskådningar, riktningar o. partier till en oemotståndlig viljans aristokrati, som skall göra slut på vårt lands splittring svaghet och obetydlighet. I Italien se vi bevis på detta — partisystemet är där praktiskt taget avskaffat. Folket står som en man bakom "il duce" — den största av alla tiders statsmän.

Apropå aristokrati! Massans smickrare och betalda förledare gå vidare på den inslagna vägen och tutar i folket att aristokrati är detsamma som djävulens avföda och folkens förtryckare. Man förvirrar avsiktligt begreppen genom att sätta likhetstecken mellan aristokrat och parfymerad snobb. Aristokrati göres till motsats till demokrati, när det egentligen borde vara samma sak, d. v. s. om demokration vore sund och äkta — och om aristokratien insåge sin plikt och sina möjligheter. Vad är den ursprungliga avsikten med folkets suveränitet, med de mångbesjungna "fri och rättigheterna"? Naturligtvis inte att massans primitiva instinkter på gott och ont skola få fritt spelrum med problematiskt resultat, utan att det bästa hos folket, de sunda, sociala instinkterna, de goda, uppbyggande krafterna skola få möjlighet att tillkämpa sig ledningen. Det bästa hos folket skulle alltså verka så att de bästa männen valdes till folkets representanter, till landets styresmän. Detta är väl i alla fall idealet, grundtanken hos de demokratiska tankebyggnader, som ha den varmhjärtade Rousseau o. tusen andra lika varma men ej så geniala svärmare till upphovsmän? Men går det så till i verkligheten? Nej, snarare å det första sättet. Och helt naturligt. Kampen mellan gott och ont är nämligen städse mycket ojämn. I fullkomligt fri tävlan segrar i regel icke den bästa viljan utan den hänsynslösaste, målmedvetnaste (och är det underligt att egoismen och cynismen nästan alltid är målmedvetnare än idealismen), icke den sannaste tanken utan den populäraste, icke det ärligaste uppsåtet

(Forts. å sid. 4)

Mussolinis liv och verksamhet.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Italiens krigsförklaring utfärdades den 22 maj 1915; den 13 sept. samma år marscherade Mussolinis årsklass mot fronten. Mussolini trivdes gott med krigarlivet: "Jag älskar detta rörliga liv, så rikt på ringa och stora ting". Han utnämndes den 1 mars 1916 till korpral "på grund av mönstergill dådkraft, upplyst anda som bersaljär och frejdigt mod; alltid den främste i varje företag, som kräver möda och djärvhet; obekymrad om fysiska obehag, nitisk och samvetsgrann i uppfyllandet av sina plikter". En bersaljär stegade fram till Mussolini: "Efter som vi ha sett, att herr Mussolini har mycket mod och har lett oss i dag på marschen under granatregnet, så vilja vi bli kommenderade av er". Italienarnas värsta fiende under kriget var regnet eller, såsom Mussolini uttryckte det: "Regnet demoraliserar oss. Vi äro barn av solen". Från löpgravarna skrev han vidare: "Ansvarskänslan gäller mer än de tekniska och mekaniska momenten. Den kommer att segra, som kommer att förfoga över de största reserverna av psykisk viljeenergi. Det avgörande är, att soldatens moral hänger på moralen hos de officerare, som kommendera honom". I Italien liksom i de andra romanska länderna var hären mycket populär. Till detta sakförhållande anknytas följande reflektioner över orsaken till att så är förhållandet i Sverige: "Det torde knappast finnas något land, där hären är så impopulär som i vårt land. Vill man vara fullt rättvis, bör man dock kanske icke söka orsaken till detta missförhållande enbart i en naturlig inneboende avoghet i folkkaraktären utan måhända delvis däri, att, då vi kopierade vårt moderna härväsen efter utländsk modell, vi, ödmjukt beundrande som alltid, drevo kopieringen till en punkt, där all nationell tradition utplånas. Det är icke en oväsentlig omständighet detta, utan en sak, varpå ett folks kraft eller icke vara kan bero". (Carl XI:s geniala indelningssystem, vars sista rester de av kosmopolitisk vishet uppfyllda "folkrepresentanterna" i riks-

Forts. å sid 3.

Judendomen i kristlig belysning.

För Nationen av J. L.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Kristus är utstrålningen av det andliga rena och livgivande ljus, vars ursprung är det heliga, goda och kärleksfulla andeväsende, som är alla människors skapare och uppehållare, vår himmelske Fader, den ende sanne Guden — så lärde Kristus.

Omfatta vi detta budskap med den tro och tillförsikt det förtjänar, och låter detta ljus leda oss genom livet, så behöva vi icke "frukta" varken gudens, mammons eller dödens herravälde, och ej heller befatta oss med sådana andeväsen som uttryckligen givit sig tillkänna såsom ett enda folks beskyddare och befrämjare, men fiende till alla andra folk. Vi kunna blott lyssna till den frälsare som säger: "Dina synder äro dig förlåtna, du är min och jag är din". Att bygga sitt livs utveckling på denna fasta grund kan varje människa, och erfarenheten skall under tidens lopp bekräfta, att den är verklig och varaktig, då alla andra utvecklingsformer och bekännelseteorier vackla och göra mänskliga beräkningar om intet.

Den kristna kyrkan har råkat komma i ett oberättigat och ödesdigert judiskt förmynderskap, i vilket hon synes ha insomnat och därför kännes det påkostande att draga sig ur omfamningen, ehuru densamma blivit en orsak till att kyrkan "tappat taget om själarna", emedan det främmande judiska inslaget verkar förvirrande och förlamande. Denna sammanblandning av tvenne oförenbara trosläror visar emellertid, hur en slug beräkning kan leda utvecklingen i orätt spår och triumfera över den mänskliga oförmågan att omsätta goda uppsåt i levande verklighet. Men varför skall då ej det sunda förnuftet få visa en smula omräddhågad viljekraft genom att undandraga sig blind lydnad för en tro, som än ytterligare ökar de vedermödor, som slugheten och dumheten i förening satt som hinder för en fri utveckling i kristlig anda. Det vore lyckligt om ett allvarligt försök gjordes att tillåta förståndet få ett ord med i laget, innan "barnet kastas bort tillsammans med badvattnet" eller med andra ord — den "judiska" kristendomen (om uttrycket tillåtes) får tillfälle att helt och hållet göra den verkliga kristendomen om intet, för vilket mål starka krafter äro i verksamhet.

Forts. fr. sid 3.

Judeväldet i Ryssland inför sin likvidering.

Brev till NATIONEN.

Moskva i september.

Ju mera likvideringen av sovjetväldet i Ryssland börjar närma sig, desto starkare framträda därstädes också de rent antisemitiska tendenserna. Träder man in på ett arbetsrum av vilket som helst av departementen i Moskva, blir man utan undantag efter ärendets uträttande uppehållen av chefen, som alldeles ogenerat börjar omtala, att allt börjar gå på tok i Sovjetryssland. Och varje sådant förtroligt samtal slutar ovillkorligen med samma anmärkning, att det är alldeles omöjligt att samarbeta och ännu mindre att leva samman med "dem". Frågar man sedan vilka som avses med "de", får man endast ett ryck på axeln till svar. Men om man vunnit chefens förtroende, viskar han till en "judarna".

Detta försiktiga beteende mot dem man hatar försiggår dock endast bland de högre tjänstemännen. Överallt i korridorerna på ämbetsverken samt på gator och torg hör man ordet "sjid", ett ryskt öknamn på jude, öppet uttalas. På cirkus och på varietéerna berätta anekdoter om förlöjligade judar och ju mer dessa anekdoter peppras och juden förhånas, desto mera framgång skörda de.

I Moskva råder för närvarande en oerhörd bostadsnöd. För en bostad på fyra rum och kök, som eftertraktas av moskvabon såsom varande ideal för en våning, begäres "endast" i överlåtelseavgift 4,000 kr. och 500 kronors hyra i månaden. Men t. o. m. den som har råd att betala sådana oerhörda hyresavgifter, blir före kontraktets undertecknande ofta tillfrågad: "Ursäkta, min herre är väl inte jude?" Denna fråga motiveras med att judarna ha för stora familjer och att man ej gärna vill ha hyresgäster med många barn. Men förklaringen är endast en undanflykt, då man helst vill undvika obehag med polis och domstolar. Barnrika "kristna" familjer erhålla dock omedelbart våningen efter att

(Forts. å sid. 4)

Den 24 Sept.

Landsförrädarnas verk utdömt av generalstabschefen.

Chefen för generalstaben har i ett yttrande rörande arméns organisation under budgetåret 1927—1928, varav ett referat finnes infört på annat ställe i tidningen, ånyo framlagt sina sakkunniga invändningar gentemot 1925 års försvarsbeslut. Att generallöjtnant Hammarskjöld så uttryckligt som här skett påvisat, att de militära myndigheterna äro utan ansvar för den landsförrädiska nedrustningen, måste hälsas med synnerlig tillfredsställelse, allrahelst som ohemula försök gjorts att flytta över ansvaret för denna bragd på den militära sakkunskapen. I en visserligen ytterst hovsam men dock fullt tydlig form har han nu förlagt ansvaret till dem, som ensamma hava att bära detsamma.

Generalstabschefens yttrande utgör ett nytt bevis för det skandalösa åsidosättande av sakkunskapen, som ända från försvarsrevisionens tillsättande kännetecknat den av judedynastierna Wallenberg och Bonnier dirigerade provokatoriska försvarspolitiken i vårt land. De militära myndigheterna hava otaliga gånger och med stor skärpa uttalat sin förkastelsedom över icke blott alla till synes komna förslag rörande avrustning utan även över 1925 års försvarsbeslut. Men kosmopoliternas regering och folkrepresentation, vilka falskeligen givits sken av att vara Sveriges och svenskarnas, hava ständigt underlåtit att ens lätsa om vad som sålunda yttrats. De hava utan minsta betänkande beslutat i direkt strid mot de sakkunnigas starkt motiverade uttalanden, ja, de hava, uppmuntrade av den semitiska pressens frenetiska antisakkunnighetsagitation, till och med, såsom i 1925 års försvarsproposition, förklarat sig icke ens behöva bemöta sakkunskapens krav. — En uppfattning, som herrar semiter även i fortsättningen velat tydligt markera genom att låta försvaret i nuvarande k. m:ts regering representeras av en person av f. d. redaktören Roséns valör, vilken ådagalagt klar försvarsfientlighet och i övrigt meriterat sig för sitt höga ämbete i kosmopoliternas tjänst såsom notorisk opponent mot den lagliga makten och dess handhavare varför han ock så utmärkts med fängelsestraff och långa rader böter. Väl är det bekant, att nedrustningens målsmän alltfortfarande söka göra gällande, att deras handlingssätt skett i full överensstämmelse med vad myndigheterna föreslagit, det kan nu emellertid vara på tiden, att det blir ett slut på detta skamlösa lögntal till opinionens förvillande. Generalstabschefens senaste yttrande har ryckt vapnen ur händerna på de med sanningen så fördomsfritt flandskande nedrustningsherrarna. Det lär efter detta icke längre rimligtvis gå för sig, att, när så befinnes lägligt, hänvisa till sakkunnigeuttalanden till försvar och stöd för sina landsförrädiska handlingar.

Men chefens för generalstaben här omnämnda yttrande är märkligt även ur en annan synpunkt. Generallöjtnant Hammarskjöld har med kraft påvisat att 1925 års härordning strider mot de allra mest grundläggande principerna för försvarsväsendets anordnande. Varje möjlighet att göra det underdåliga verket dugligt för sitt ändamål är därmed helt utesluten. Det landsförrädiska dådet mot vårt riksförsvar kan och får ej heller godtagas. Sveriges trygghet kan icke byggas på den vacklande grund, som den nya härordningen erbjuder. För säkerställande av rikets värnande, med någon utsikt till framgång, är det ofrånkomligen nödvändigt att en genomgripande revision av 1925 års beslut verkställes. De fosterlandslösa måste med snaraste sättas ur spelet och förhindras att fortsätta sitt förstörelsearbete i judendomens tjänst. Försvarsfrågan måste med eller mot deras vilja återföras till det sakliga planet. Det gäller härvid främst att skapa en organisation, som möjliggör uttagandet av folkets hela försvarskraft, så att vi kunna "gå man ur huse" den dag ofred hotar vårt gamla land, dess fred och frihet.

Generalstabschefen har nu klart och tydligt sagt ifrån, att detta icke är möjligt med 1925 års försvarsordning. Denna kan då ej längre av någon betraktas för annat än vad den i verkligheten är, nämligen ett lågsinnat försök att slå blå dunster i ögonen på vårt goda svenska folk. Den bedrager förvisso ej någon av dem, mot vilka den en gång kan komma att behövas, men dess stora fara ligger däri, att den möjligen kan insöva Sveriges invånare i den fåvitska föreställningen, att vi äga ett försvar, till vilket vi kunna lita i farans stund. Den sömnen kan bliva till döds. Det är därför att yttersta vikt, att generalstabschefens allvarsord bliva beaktade i den allra största utsträckning, på det ögonen måtte öppnas på så många som möjligt av dem, som låtit förblinda sig av provokationens, partifanatismens och det politiska lättsinnets fraser och verklighetsfrämmande åskådning.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 70718.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.
Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 11257. Norr 23326.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 24087.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö 32256. A. T Sö 32255.

Socialministern som politisk hobbyryttare.

Socialminister Jakob Pettersson, en av den judiska liberalismens mest förnämliga textutläggare i vårt land, vilken äntligen efter långvarig och trogen tjänst hos "demokratien" honorerats med en taburett i hr Ekmans underbara ministär, har ansett sig kallad att framträda som plutokratdemokratiens övervägsne väktare gentemot de "självöverskattningens och pöfördragsamhetens" krafter, vilka djärfts kritisera det rådande folkruinerande och folkförstörande parlamentariska korruptionsväldet. Hr Pettersson, som tydligtvis räknar sig själv bland de allra största profeterna, låter i nådig nedlåtenhet sitt sublima förakt falla över "de politiska hobbyryttare, som inte ens kunna räknas till de små profeterna", där böjelsen att vilja spela den store profetens roll av honom betecknas såsom allt annat än imponerande. "Även där den skulle vara ärlig och välment". Hr Pettersson yttrade enligt referat i hans liv- och husorgan Dagens Nyheter bl. a.:

Emellertid har den berättigade kritik, som riktats mot politikernas självöverskattning, partisinne och ofördragsamhet, gett stöd åt följande resonemang: Att vi ha så gott om dåliga, själviska o. s. v. politiker, beror naturligtvis på samhällets demokratisering. Den stora, okunniga massan sitter i sista hand inne med makten i staten, det är den som ger existensberättigande och levebröd åt dessa yrkespolitiker strebertyper. Låt makten i stället ligga där den bör ligga, nämligen hos det bildade, sansade och ansvarskännande fåtalet, då skulle vi slippa all denna politiska humbug, som nu går sig bred i vårt land. Ja, det är möjligt att diktaturen passar för Sydeuropas folk....

Vilja vi verkligen, så långt sig göra låter, neutralisera partilivets förflackning och ge personligheten större vikt och värde, -låt oss då beslutsamt avskaffa hela den proportionella bråten, och i stället införa majoritetsval i enmansvalkretsar med krav på absolut majoritet för att giltigt val skall anses föreligga....

Flera gånger ha i pressen skymtat fram önskningar om en mera rationell division av medborgarna. Ja, alltid kan man ju önska. Det ser emellertid ut som om livet i vår tids samhälle inte skulle vilja rätta sig efter dessa önskningar. Det s. k. folket lär inte vara villigt att låta stoppa sig i stöpsleven för att därur komma fram i en förbättrad form, som möjliggör en bättre sortering.

Genom yttranden av detta slag bortförklaras icke de missförhållanden inom vår nutida politik, gentemot vilka en alltför berättigad kritik från ansvarskännande håll riktats. Hr Pettersson, som i egenskap av praktisk politiker under en lång följd av år aktivt deltagit i spridandet av de liberala judiska lögnteserna bland vårt folk och medverkat till skapandet av den judiska korruptionsdemokrati varunder folket f. n. suckar, saknar anledning att taga till höga toner vis à vis dem, som nu reagera mot det skandalösa tillståndet. De äro sannerligen icke ägnade att imponera, ens när de komma från en politiker, som förmenar sig höra till de stora profeterna. Att den lovsjungna "demokratiseringen" i realiteten syftat till folkets systematiska utplundring från det internationella rovriddarekapitalet, har alltför tydligt visats genom den statsskuldsättning på inemot ett par miljarder, som framdrivits, samt genom den utplundringspolitik våra banker, monopol och truster ofta i strid mot lag och förordning, mot svensk moral och rättskänsla, tillåtits att obehindrat bedriva till den stora massans utarmande. Den tid är förbi, när det gick att blända vårt folk med liberal och annan judepolitisk fraseologi.

Socialministerns försök att bortförklara den för alla tider hållbara satsen, att ledningen o. makten i samhället måste utövas av ett utvalt fåtal, eliten av de bildade och ansvarskännande inom ett folk faller på sin egen orimlighet. T. o. m. den allra enklaste "hobbyryttare" borde inse, att första villkoret för att kunna styra ett helt folk är kunskaper och bildning. Men judendomen vill icke veta av vare sig bildning eller kunskaper eller ansvarskänsla vid ledningen, förty då riskerar den motstånd i sina nobla planer till folkets exploaterande me dan däremot streberväldet ger herrar av Wallenbergs o. Bonniers typ obegränsade möjligheter till manipulationer och manövrer i eget intresse bakom kulissen.

Socialministerns tal om diktaturen såsom möjligen passande för Sydeuropas folk men icke för oss kan möjligen förstås som ett uttryck för en doktrinär liberals verklighetsfrämmande syn på tingen, men icke mera. Som ett ideal av konstant natur har den politiska diktaturen oss veterligen icke i vår tid av någon upplyst statsman framhållits. Den kan dock ha, liksom den i gångna tider stundom haft, sitt berättigande, till ett folks räddning ur förtryck och elände under okunniga och ansvarslösa ledare. Vårt svenska folk är visserligen av ett långt lugnare temperament än de sydeuropeiska, däri har hr Pettersson förvisso rätt, men historien har givit oss bevis för, att går det för långt finnes det en gräns även för svenskarnas tålamod. Det kan då t. o. m. gå raskt nog med upprensningen. Alltså ingen anledning för herrar kosmopoliter att förlita sig på deras ändlösa tålamod!

Socialministerns förslag att "beslutsamt avskaffa hela den proportionella bråten" är utan tvivel högst signifikativt för det allmänna betraktelsesättet hos våra nutida kvacksalverpolitiker. Man experimenterar och experimenterar, med det ena efter det andra av de många judiska representationssätten. När det enas odugligheter blivit uppenbar för allt folket, lancerar man ett annat under sken av att det utgör ett folkligt reformkrav. Men att folket i längden skall låta sig nöja med slik okultur vid ledningen, är för mycket begärt. Det kommer förvisso ej heller att så göra. Det har fått nog av kvacksalveri och politiskdemagogisk fraseologi. "Stöpsleven" må herrar demagoger själva behålla som ett dyrbart minne från sin storhetstid. Ty att dagarna för denna äro räknade, därom behöver ingen tvivla. Med dess fall randas också morgonrodnaden till den nya storhetstid för Sveriges land och folk, som komma skall.

F. D. P:s senaste lögnkompani mot fascismen.

Den fraktion inom det judisk-politiska lägret, som så att säga tagit på entreprenad att bekämpa fascismen, kommunisterna, undvek såsom vi i vårt förra nummer påpekade visligen att ingå i debatt om det allmänna program den svenska fascistiska rörelsen presenterat för offentligheten. I en sådan diskussion skulle man nämligen ohjälpligt hava kommit till korta, då programmets huvudpunkter svårligen kunnat tydas såsom riktade mot den svenska arbetareklassen, som Alljudas revolutionsagenter i vårt land så vackert utge sig för att representera. Vad gör man då? Jo, man låter "Folkets Dagblad Politiken" bjuda sina läsare ett upprop från en organisation, betitlad "Svenska Nationella Skyddskåren", vilket utgives härröra från den fascistiska organisationen och vari de f. d. militäranställda uppmanas ingå som medlemmar i de fascistiska föreningarna, som vilja sammansluta arbetare mot "den socialdemokratiska o. kommunistiska fackföreningsterrorn". Ett publicerat upprop från den nämnda "skyddskåren" återgives, vars slutkläm lyder: "Alla avgående militärer bör därför sluta upp kring fascismens fälttecken och bli aktiva medlemmar i de fascistiska kamporganisationerna".

Antingen nu det ifrågavarande uppropet är fabricerat å Folkets Dagblad Politikens redaktion eller det härstammar från någon semitisk arbetsg.-organisation, startad i antifascistiskt syfte, så är visst, att den svenska fascistiska rörelsen intet har att skaffa därmed. Slika tarvliga försök att misstänkliggöra denna äro dömda att snöpligt misslyckas. De svenska fascisetrna ha saknat anledning speciellt vända sig mot det kommunistiska partiet, så mycket mera som många av de arbetare, vilka anslutit sig till den ifrågavarande gruppen, gjort det av som döljer sig bakom kommunistiskt ideella bevekelsegrunder, då de icke varit underkunniga om den kommunistiska rörelsens verkliga innebörd o. syfte. Mot dessa ärliga svenska arbetareelement önskar fascismen icke upptaga någon kamp. Men väl är den beredd att hänsynslöst taga striden mot arbetarklassens samvetslösa förförare inom det kommunistiska lägret. Vilja dessa hava striden, skola de ock få den. Den dag de svenska arbetarna komma underfund med det skamlösa judiska skojet, som döljer sig bakom kommunismen, skall förvisso dess öde vara beseglat.

Tycker Ni om NATIONEN
I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

Storfinansens 'hjälpaktion' till socialisterna.

De socialdemokratiska och kommunistiska partierna utgöra såsom vi mångfaldiga gånger framhållit i verkligheten intet annat än kamporganisationer i den judiska storfinansens tjänst, vilka alltsomoftast även direkt nyttjas som "stormtrupper" vid erövrandet av mera värdefulla fästen åt "kapitalets herrar". Häri ligger också förklaringen till att socialdemokraterna ansetts skickade att jämväl i regeringsställning företräda regeringsmakten Wallenberg-Bonnier. Senaste riksdagen klarlade på ett för alla uppenbart sätt detta sakförhållande genom den roll socialister och kommunister spelade vid garderandet av de upptäckta svindlerierna inom spritmonopolet. Av särskilt intresse är därför också att observera att socialdemokraterna vid de nu förrättade valen till landstingen rört sig med pekuniära tillgångar, som icke stått i rimlig proportion till vad som på medlemsavgiftsvägen kunnat inbringas. N. Dagl. Allehanda (h.), vars uppgift i detta fall man saknar anledning betvivla, yttrar härom:

Socialdemokraterna är det bland partierna, som disponerat över det största kapitalet, det parti, som haft råd till de ymnigaste valkostnaderna".

Av socialdemokraternas intagna ståndpunkt mot kravet på en revision av spritmonopolet, där det dock bevisligen rört sig om direkta förskingringar av oerhörda belopp av statens d. v. s. svenska folkets medel, har man rätt att draga den slutsatsen, att en icke obetydlig del av "de ymniga valkostnaderna" härrört, från "statens" spritmonopol.

PRESSKONSERTEN

Dagens Nyheter antimonopolistiskt!

Främst uti konsten att hantera de många underbara instrumenten i den kosmopolitiska pressorkestern kommer förvisso monopolismens organ par préference i vårt land, Dagens Nyheter (!), som nu senast uppbyggt den svenska allmänheten med en vältalig betraktelse — mot monopolväsendet. I den sannskyldigt dyrbara artikeln heter det så här:

Nej, förmynderskap ha vi mer än nog av. Och monopolväsende — det må sedan begagna vilka mjuka vändningar som helst — är precis lika förkastligt när det uppträder inom företagarvärlden som inom fackföreningskretsar. Den kan centav i förra fallet få en extra tillsats av bluff, artificiell läggning och privilegieanspråk. Det sker då man begär en protegerad ställning av staten gentemot konkurrenter, som kanske skulle visa större skicklighet och drift, och mot allmänheten, som vill tillfredsställa sina behov efter ett ränteschema, uppgjort mellan en biografägartrust och en byrå med koncessionsrätt. Någon yrkesavstängning får icke komma i fråga, det skulle lämna fältet fritt för allsköns privatekonomiskt smussel. Är det någon som inte tål sjön, bör han lägga upp med det snaraste. Det finns ingen annan form för att krypa i lä. De flesta klara sig nog ändå. De lida ingen större nöd än många andra näringsidkare. Tiden är ond. Det ligger inte i statens förmåga att vrida den rätt igen.

Ja, så låter det i monopolismens främsta språkrör i vårt land, som framför alla andra i strid mot Sveriges lagar, svensk anda och svensk rätt, varit verksam för framskapandet av det judiska monopolvälde vi numera äro hugnade med på en mängd olika områden, såsom upplysningsväsendet, spriten, tobaken etc. etc. "I ord antimonopolistisk, i gärning monopolistisk" — är tydligen ett av huset Bonniers höga grundsatser.

De förrättade landstingsmannavalen.

Rörande utgången av de förrättade landstingsmannavalen kan, när detta skrives, intet med bestämdhet sägas. De få resultat, som hittills offentliggjorts, visa på växlande vinster och förluster för de olika partierna. Först då, när magistraterna i flertalet städer bli färdiga, kan med säkerhet avgöras, vilket politiskt parti som hemfört den största vinsten. Länsstyrelserna börja sin sammanräkning något senare, en del redan denna vecka, men åtskilliga så sent, att fullständig överblick av läget icke blir möjlig förrän den 17 oktober.

Den stora bankskandalen i Norge.

När kommer undersökningen rörande de många svenska bankfallissemangen?

Den utsedda undersökningskommitténs utlåtande om Den Norske Handelsbank föreligger nu. Den bjuder på en mängd uppseendeväckande avslöjanden, som torde få betraktas som tämligen typiska för den moderna rovriddarefinansens upphöjda arbetsmetoder litet varstans i världen, varför saken förvisso förtjänar att beaktas även utanför det land, som närmast berörts av svindlerierna, och därvid icke minst vårt eget, vilket ju i senare tid utgjort en särdeles tacksam marknad för storfinansiella operatörer av liknande typ.

Undersökn.-kommittén framhåller, huru verkställande dir. i Handelsbanken, Volckmar, låtit bevilja sig stora krediter utan direktionens hörande. Han har personligen haft en stor kredit i banken för sina privata spekulationer och affärer, och lån hava beviljats bankens styrelseledamöter och funktionärer till ett sammanlagt belopp av 4 1/2 milj. kronor Banken har i stor utsträckning belånat sina egna aktier, den har också gjort uppköp av egna aktier i öppna marknaden för att stärka aktiekursen. Dessa uppköp ha företagits både direkt av bankchefen själv och indirekt genom bankens aktier, som sedan belånats i banken. På en dylik transaktion har vederbörande bankdirektör förtjänat 176,000 kronor.

När kommer, frågar man sig, den stora undersökningen rörande de många svenska bankfallissemangen, såsom rörande Värmlandsbanken, Sydsvenska Kredit, Lantmannabanken, Sv. Handelsbanken etc.? Att denna icke skall komma att bjuda på mindre sensationella avslöjanden än den nu pågående utredningen i Norge rörande den norska handelsbanken, är ganska visst. Och när få vi här i Sverige en lagstiftning, som förhindrar direktörer, styrelseledamöter och majoritetsinnehavare i banker och bolag att efter behag direkt och indirekt utsuga de dem anförtrodda företagen? Icke så länge den judiska demokratien här sitter vid maktens högsäte, så mycket är då visst, ty dennas ögonsten har alltid varit och kommer alltid att förbli det internationella rovriddarekapitalets obegränsade "rörelsefrihet". Verkligheten och gärningarna tala här vidlag sitt ofördtydbara språk.

Den rådande nöden inom medelklassen.

Herr Gösta Hedman, medlem av Oscars församlings kyrkoråd, har i en skrivelse till regeringen framställt en vädjan om ingripande till lindrande av medelklassens oförvållade nöd. I skrivelsen heter det:

"Betecknande för läget inom den svenska medelklassen är det upprop, som en av dess hjälporganisationer utsänt med anledning om gamla vinterkläder, som utrangeras, att utdelas till behövande i denna klass. Med hänvisning till detta alltför sorgliga upprop tillåter jag mig hos landets regering hemställa, om likvisst ej några åtgärder av hjälpkaraktär kunna fortast vidtagas, då dessa olyckliga medborgare, som ännu ej fått hjälp i någon form, förvisso kunna ha lika stora skäl för sina krav att bli hjälpta som andra folkskikt, dit man sträcker en hjälpande hand från stat och kommuner".

ALLA svenska män och kvinnor
som med gillande omfatta den svenska fascismens strävanden att frigöra vårt folk ur förtrycket under den kosmopolitiska storfinansen och som vilja medverka till återupprättande av ett svenskt Sverige, uppmanas att ingå som medlemmar i
Sveriges Fascistiska Folkparti
Adr. Grevturegat. 15.
Tel. Norr 31086.

Polisman på jakt efter fascister.

Den svenska fascistiska rörelsen går framåt med stora steg. Från alla samhällsklasser sker anslutningen. Dess unga pionjärer ägna sig med hänförd iver åt agitationen för densamma och mötas därvid i regel av förståelse från allmänhetens sida, ehuru naturligen även förekommer fall av likgiltighet och motvilja. Ett sådant av det mera komiska slaget bevittnades sistlidne söndag under agitationen för Nationen å Stockholms gator. En grupp fascister, medförande ett plakat, hade på eftermiddagen fattat posto framför Dramatiska teatern, där de försålde senste numret av tidningen. Plötsligt ryckte emellertid patrullerande poliskonstapeln in på arenan och förbjöd i myndig ton fascisterna att "hålla" med plakatet. Tillspord om anledningen till förbudet svarade konstapeln, att det vållade folksamling. "Ja, men, när folksamlingen inte stör trafiken utan denna obehindrat kan fortgå", sporde en av fascisterna? "Var så goda och ge er i väg bara", blev det snäva svaret. Som fascisterna vid tillfället icke voro hågade att upptaga en kraftmätning med den myndige polismannen, fortsatte de Strandvägen fram, ut till Djurgårdsbron, där de åter gjorde halt och satte i gång med tidningsförsäljningen. Den närgångne konstapeln följde emellertid efter och gjorde, ställande sina steg mot fascisternas nya anhaltsplats, min av att även här vilja förbjuda försäljning. Gruppens ledare fann då på en idé, som kom den myndige ordningsväktaren att försvinna med en hastighet, påminnande om den, som brukar utvecklas av en viss typ polismän i filmkomedierna. En medförd kamera inriktades mot hr konstapeln, som vid åsynen av kameran formligen "tog till benen". Är det så illa beställt med modet hos Stockholms polismän i gemen, då är hr Hårleman sannerligen icke att rekommendera.

Vi fascister ämna emellertid icke i fortsättningen utan vidare finna oss uti omotiverade ingripanden och trakasserier av här omnämnda slag från polisens sida. En sak för vederbörande att beakta!

Dr. Bratt som moraliserare och reformator inom läkarekonsten.

Den semitiska huvudstadspressen har åter fått en sensation att bjuda sina läsare på vid sidan av de ändlösa sportreferaten, brottmålshistorierna och valleda-diskussionerna: Dr. Ivan Bratt har gått i härnad mot kvacksalveriet och humbugen inom läkareverksamheten! Att evenemanget ansågs värt att per radio delgivas den svenska allmänheten, säger sig självt. Det gällde ju intet mindre än att åter inför offentligheten popularisera o. rehabilitera den illustre spritdoktorn, vars moraliska kvalifikationer av "en ovederhäftig opinion" kommit att framställas i en mindre förmånlig dager. Kosmopoliternas pressorgan i Stockholm översvallade också av förtjusning över hans energiska inskridande i den allmänna moralens intresse, för vilken uppgift han betecknades såsom alldeles särskilt väl skickad. "Sveriges yngre läkarförening", som trätt till som arrangör, fick de allra amplaste vitsord för sitt goda omdöme vid valet av dr. Bratt som föredragshållare inför Arbetareinstitutet. Dr. Bratt behärskar nämligen, framhåller en av hans trognaste vapendragare inom pressen, i utomordentlig grad konsten "att tala populärt och fängslande och hans ställning som f. d. läkare gör honom särskilt skickad till att obemärkt(!) utdela såväl ros som ris åt både läkare och allmänhet, vilket ju är oframkomligt i ett föredrag i ifrågavarande ämne."

Efter att ha påpekat behovet av reformer inom läkareverksamheten framhöll spritdoktorn vikten av kontroll över tillströmningen till läkarebanan "icke därför att samhället har skyldighet att tillvarataga läkarnas ekonomiska intresse, utan därför att läkareyrket är det svårast kontrollerbara av alla, och skulle de ekonomiska villkoren inom yrket bli trånga, kunde man befara en moralisk försumpning, av vilken hela samhället kunde taga skada". (!) Allmänhetens benägenhet för kvacksalveriet representerade enligt dr. Bratt "ett stycke medeltid, som lever mitt ibland oss och som sprides från cell till cell. Dess största skada är kanske dess fördummande inflytande .... Gentemot den medvetna humbugen måste kraftigare ingripas!"

Att den kosmopolitiska huvudstadspressen är överförtjust över spritdoktorns inskridande mot allmänhetens fördummande samt mot det påtalade kvacksalveriet och humbugen inom våra dagars läkarekonst, är ju visserligen intet att förundra sig över. Varje tillfälle att inför "den fördummade allmänheten" rosa sin höga gunstling tages som vi veta där tacksamt i akt. Man tar dock storligen miste, om man tror, att "den fördummade allmänheten" utan vidare är med på dessa galopper. När samhällsmoraliseraren dr. Bratt karaktäriserar läkareyrket som "det svårast kontrollerbara av alla" glömmer han ett, som sedan länge legat honom långt närmare om hjärtat, nämligen spritthandelsyrket. Kontrollen över detta har under hans regim visat sig vara i alldeles "exceptionell" grad svåruppnåelig. Intet tvivel råder dock om, att icke även spritområdet, där så oerhörda växlar skrivits på "allmänhetens fördummande" och där humbug och kvacksalveri med hälsovådliga blandningar etc. tillåtits florera i den mest ohöljda grad, även en dag skall bli åtkomligt för kontrollen. Därom kan dr. Bratt och hans höga beskyddare inom storfinansen och den köpta pressen vara fast övertygade. Tror man sig genom spritdoktorns framförande som moraliserare och reformator på andra områden kunna distrahera allmänhetens uppmärksamhet från hans olagliga och omoraliska förehavanden inom statens spritmonopol, visar detta endast, i vilken löjeväckande grad herrar kosmopoliter överskatta värdet av sin insats till "den svenska allmänhetens fördummande."

Barnens dags-filantropien.

Inom vissa kretsar har man numera tydligen ett mycket starkt behov av att inför allmänheten demonstrera sin ömhet för "de små", ja "de allra minsta" i samhället. Såsom åtminstone till dels ett uttryck härför har man att betrakta den penningeinsamling, som går under det vackra namnet "Barnens dag" under den judiske affärsmannen Axel Eliassons ledning. Årets insamling gav enligt vad meddelats omkring 325,000 kronor.

Det kan vara på tiden att reagera mot det under filantropiens mask bedrivna tiggeri bland allmänheten, som tar sig uttryck i de många dagslotterierna och insamlingarna, över vilka det för övrigt icke är möjligt att ernå en betryggande kontroll. Ifråga om Barnens dagstillställningen är otvivelaktigt, att dettas syfte till icke obetydlig del är att särskilt inför "det arbetande folket" demonstrera den härskande regimens ömhjärtenhet. Lika visst är, att den samtidigt inbringar betydande ekonomiska vinster åt de ledande genom de leveranser etc. dessa äro i tillfälle dirigera. Den exponerade filantropien förmår i varje fall icke att undanskyla de grava missförhållanden, som vidlåda våra dagars ekonomiska samhälle. "Den filantropiska gesten" är vid det här laget tämligen allmänt genomskådad.

Ny kulsprutesensation i Stockholms stadsfullmäktige.

Herrarna i Stockholms stadsfullmäktige ha tydligen inriktat sig på att för en längre tid leva högt på "polisens kulspruteinköp". Sistlidna måndag hade åter en föreställning arrangerats, varvid bjöds på en hel del mer och mindre uppbyggliga moment. Hr Rinman i Stockholms-Tidningen figurerade som någon slags kompromissarie, givande uttryck för den liberala uppfattningen, att Överståthållareämbetet för polisärenden ville visa Stockholms stadsfullmäktige "det förtroendet att framlägga motiverade framställningar om den extra beväpning, som kan anses erforderlig för Stockholms polis". — Jojo, man är medveten om sin höga värdighet! Hrr Ström och Kilbom kände sig alltjämt i allra högsta grad förfördelade av "kulspruteinköpet". Den senare excellerade t. o. m. med en särskild motion, avsedd för hr Ekmans regering, vari krävdes polismästare Hårlemans avskedande, då denne med "kulspruteinköpet" avsett "stillande av uppror" och detta alltså var riktat mot — Stockholms arbetare. Stadsfullmäktiges beslut blev ett godkännande av stadskollegiets förslag till yttrande över de besvär, som av de fyra ledamöterna anförts med anledning av stadsfullmäktiges beslut av den 21 juni att tillåta framställandet av interpellationerna angående anskaffning av de famösa kulsprutorna.

Stockholms stadsfullmäktige stå tydligen på ungefär samma höga nivå moraliskt och intellektuellt som våra dagars s. k. folkrepresentation. Tillåtandet av skandalscener sådana som dessa rörande kulspruteköpet vittna om den upplösningens ande, som även där numera fått vinna insteg. Hr Kilbom kände sig utmanad av polisens kulspruteinköp! Bemälde herre borde känna sig djupt tacksam över att han hittills tolererats inom Sveriges gränser. En vacker dag blir det sannolikt hans ljuva lott att tillsammans med sin judiska maka flytta över sin revolutionerande verksamhet till Jerusalem — i Moskva betackar man sig nämligen numera för judiska revolutionärer.

Judiska akademiska klubben

höll i tisdags en Levertin-afton å Mosaiska församlingens lokal till firande av 20-årsminnet av Oscar Levertins frånfälle. Bland de många inbjudna, som bevistade högtidligheten märktes minister Werner Söderhjelm, professor Henrik Schück, bokförl. Karl Otto Bonnier, överrabbinen, d:r M. Ehrenpreis samt Levertins i Stockholm varande släktingar. Från Oscar Levertins broder, magistratssekreterare Lars Levertin, Karlskrona, och d:r Verner von Heidenstam hade hälsningar ingått.

Sista försöket att lappa ihop Komintern.

Den kommunistiska internationalens exekutivkommitté har beslutat att inom den närmaste framtiden sammankalla de europeiska kommunistiska partiernas mest betydande representanter till en konferens i Moskva för behandling av frågan om vad som bör göras mot den inom alla kommunistiska partier nu rådande splittringen. Detta blir det sista försöket att avvärja Kominterns hotande sprängning.

Revisionen i Sovjets handelsdelegationer.

Enligt meddelande från Moskva har Frumkins rapport om revisionen i handelsdelegationen i Berlin gjort ett nedslående intryck i Moskva. Det har visat sig, att korruptionen fullständigt genomsyrat handelsdelegationens verksamhet. Beslut har nu fattats om omedelbar revision av handelsdelegationernas verksamhet i London och Paris.

"Uncle Shylocks" finansminister har haft ordet.

Amerikanske finansministern Mellon har för presidenten Coolidge framhållit som sin mening, att det icke förelåge något skäl att ändra Förenta staternas politik med avseende å krigsskuldernas indrivning. Hr Mellon ansåg, att konjunkturutsikterna vore ljusa i hela världen samt att skuldbetalningsöverenskommelserna icke ålade gäldenärländerna "några alltför stora bördor".

U. S. A.-finansen fruktar europeisk animositet.

Den amerikanske finansmannen Thomas Lamot, en av ledarna för firman J. P. Morgan & Co., har i ett uttalande rörande skuldfrågan framhållit, att det vore en klok politik att avskriva eller minska Förenta staternas fordringar, då det årliga indrivandet av enorma summor från skattebetalrna i Europa med all sannolikhet skulle orsaka antagonism och animositet inom affärslivet, som genom europeisk avoghet mot import från Amerika kostar U. S. A. mycket mer än vad en ytterligare nedskrivning av skulderna skulle belöpa sig på.

Sovjet-Ryssland stärker sin Östersjöflotta.

Enligt meddelande från Moskva är man i Kreml ytterst missnöjd med Frankrikes politik under Poincaré. Chefen för Östersjöflottan, Mukljevitj, har i officiell form förklarat, att den franska eskaderns besök i Gdynia är en ren demonstration mot Sovjetunionen. Sovjetregeringen anser sig av denna demonstration tvingad att ägna sin särskilda uppmärksamhet åt Östersjöflottans förstärkning och hållande i krigsberedskap.

Generalstabschefen mot nedrustningen.

(Forts. fr. sid. 1.)

av 1914 års försvarsorganisation förbleve orubbade, samt att möjlighet alltjämt bibehölles att åer hastigt utveckla organisationen och stärka försvarsberedskapen." Särskilt fann, erinrar generalstabschefen, kommissionen sig böra framhålla såsom oundgängliga krav, dels att den personliga tjänstgöringsskyldigheten, vilken utgör en av försvarets huvudgrunder, bör bibehålla sin karaktär av allmän värnplikt i den bemärkelse, detta begrepp hittills fattats i vårt land, dels att antalet truppförband bör bibehållas.

Dessa synpunkter hava icke, säges det vidare i skrivelsen, beaktats i 1925 års härordning. Då en indragning av de truppförband, vilka enligt 1925 års härordning bliva övertaliga, för framtiden kommer att synnerligen försvåra ett återgående till de av generalskommissionen sålundae hävdade grundsatserna, har chefen för generalstaben ansett sig icke kunna underlåta att i samband med sitt nu framlagda förslag erinra om desamma.

Judendomen i kristlig belysning.

(Forts. fr. sid. 1.)

Detta påstående kan icke bestridas, ehuru det vore önskvärt att så kunde ske utan att låta omdömesförmågan om det närvarande tidsläget undergå en frivillig självdöd, men även detta tillvägagångssätt är ju tyvärr ej alldeles främmande för vårt moderna kulturliv.

Såsom vi sett av de förut anförda citaten ur G. T. var "fruktan" ett av judarna omtyckt medel att användas i härsklystnadens tjänst, men vi få ej haka oss fast vid någon "skräckbunden vidskepelse" och vantro, under den orubbliga förutsättningen att förnuft, samvete och omdömesförmåga fullständigt insomnat eller avlidit, då erfarenheten vakar och pekar på en från fördomar och vantro frigjord utveckling i kärlek, sanning och rättfärdighet genom uppenbarelsen i Kristus. Stränga klerikaler vilja visserligen fortfarande icke godtaga något annat än den myndighet, "som i stadgad ordning vördnadsfullt pålagt mänskligheten judiska trosläror, dogmer och ceremonier", som enligt deras egen åsikt utgöra "nyckeln till hela saligheten", men vad judendomen beträffar så få vi ej glömma att densamma bland de civiliserade folkens trosläror intager den lägsta rangplatsen, vartill kommer, att den är den enda som varken har en odödlighetslära eller kan uppvisa ett spår av en dylik. Redan de få utdrag vi här gjort, visa tydligt nog den egoistiska och materialistiska grund på vilken den vilar. Den är både i form och princip präglad av ett sådant människoförakt och en sådan råhet, att man ej kan finna dess motstycke på mänskligt kulturområde. Hur kan man här tala om "helighet", då där ej ens finns spår till rättfärdighet? Man måste rentav skämmas för att vara föremål för en så oblyg humbug och skamlös fordran att skänka sin tro åt sådana människofientliga tankefoster. För en sådan tro och en sådan "helighet" måste vi be Gud bevara oss. Detta passar endast för ett folk, som satt till sin livsuppgift att på sina medmänniskors bekostnad erövra denna världen, kosta vad det kosta vill. Men saken har ändock en mycket allvarlig bakgrund, och framtvingar ännu allvarligare frågor. Kan man väl förundra sig över att kristendomen nu efter snart 2000 år ej har kommit längre i sin utveckling med en sådan black om foten? Hur länge skall detta missfoster släpas med kristendomen genom tiderna? Är tiden ännu ej mogen för den rena kristendomens förkunnelse, utan några bihang från dess hätskaste fiende och motståndare?

Egoismen och humbugen äro oskiljaktiga följeslagare i människolivet och det står ju var och en fritt att betala dem sin tribut, men det är en bjudande plikt och en människovärdig uppgift för alla, att motarbeta tendenser, som söka sammanblanda sken och verklighet samt materialism och helighet, ty liksom den gudomliga kärleken är evig och oföränderlig, så är tron på sanningen och rättfärighetens seger över lögnen och ljusets herravälde över mörkrets eviga makter.

Det är ett beklagligt faktum, att vi genom ett oberättigat judiskt inflytande avlägsnat oss så långt från Kristi rena lära, att det judiska gudsbegreppet blivit en trosartikel inom själva kristenheten, så att den som ej obetingat böjer sig inför detta sakförhållande, stämplas som kättare och avfälling.

(Forts. i nästa n:r).

Mussolinis liv och verksamhet.

Forts. fr. sid. 1.

dagen för icke länge sedan borteliminerat, var vårt nationella försvarssystem, som fäste soldaten vid den svenska torvan och gjorde honom oemotståndlig, när det gällde att försvara densamma.)

År 1917 blev Mussolini under sin fälttjänstutövning illa skadad av en exploderande bombkastningsmaskin, varvid han tillfogades ett 40-tal sår, som nödvändiggjorde operation. Italienske kungen besökte lasarettet och yttrade till Mussolini, som han där för första gången sammanträffade med: "Generalen har sagt mycket vackra saker om er". "Jag har alltid försökt att göra min plikt och följa disciplinens bud såsom varje annan soldat", genmälte Mussolini.

Då den italienska fronten den 25 oktober 1917 bröts vid Isonzo, hade Mussolini lämnat lasarettet och gick, stödd på kryckor, men hans penna vilade ej, utan formade sig till en uppmaning till folket att ej förtvivla: "Jag har en uppfattning av historien, som jag kanske vågar kalla romersk. Man får aldrig tro på det ohjälpliga. Rom trodde icke på det ohjälpliga ens efter slaget vid Cannæ. Rom föll och reste sig igen, det gick framåt i etapper, men alltid framåt; det hade ett mål och föresatte sig att nå det". På våren 1918 framskymtar i Mussolinis tal maktkänslan att kunna rädda fosterlandet: "Vi, som velat kriget, vi hade också bort sätta oss i besittning av makten. Vi, de överlevande, vi de hemvändande, vi göra anspråk på rätten att styra Italien, icke för att störta det i upplösning och oordning, utan för att föra det ständigt längre framåt, ständigt högre uppåt, för att göra det värdigt att räknas bland de stora nationerna, som skola bestämma över morgondagens världscivilisation".

Då Italien ingrep i kriget, hade det genom ett fördrag i London tillförsäkrats Sydtyrolen till Brennerpassen, Istrien och Dalmatien. Sedan Italien emellertid efter genombrottet vid Caporetto måst anropa sina allierade om hjälp, hade det ej så mycket att vänta, utan blev genom fördraget i Rom Londonfördraget modifierat. De italienska segrarna mot slutet av kriget gjorde dock, att man i Italien hoppades på att få Dalmatiska gränsen fixerad efter Londonfördraget och dessutom Fiume, som Londonfördraget bestämt åt — Ryssland. Man ställde sina förhoppningar till den pedantiske politiske charlatanen president Wilson, som under det besök han i sällskap med sin gemål, den judiska juvelerareänkan, avlade i Italien, blev kungligt hyllad. Mussolini hade emellertid redan då genomskådat Wilson och gav honom i Populo d'Italia varma fiskar. Mussolinis skarpblick hade sett rätt. Vid fredsunderhandlingarna i Paris ville Wilson sköta det hela endast med biträde av Lloyd George och Clemenceau och tillfälligt adjungerade ledamöter. Då italienska delegationen helt öppet anmärkte på detta oerhörda missförhållande, svarade Wilson skolmästareaktigt, att italienarna saknade politisk uppfostran, vilket yttrande helt naturligt hade till följd, att italienska ombuden omedelbart reste hem. Italienarna hade erövrat Sydtyrolen och höllo det besatt, fredskonferensen fick finna sig inför "fait accompli". Fiume ville man ej giva till Italien; d'Annunzio ville även där visa på ett fullbordat faktum. Den judeägda världspressen sökte göra d'Annunzio till en operettfigur, och tyska nationalister stämde in i kråksången och fantiserade ihop, att d'Annunzio var jude, men Mussolini talade i Triest och sade: "Situationens lysande sida är Gabriele d'Annunzio, som har realiserat den enda revolten mot plutokratien i Versailles. Många dagordningar, många tidningsartiklar, mycket mer eller mindre dumt prat hava vi förnummit, men den ende, som utfört en sann och verklig revolutionshandling, den ende, som i 12 eller i 13 månader har hållit i schack alla världens krafter, är Gabriele d'Annunzio tillsammans med sina legionärer. Mot denne man av renaste italienska stam rasa alla fega stackare, och det är just därför, som vi äro stolta att stå på hans sida, även om dumbomarnas talrikare släkte öser ut sin vrede över oss. Denne man betecknar möjligheten av seger och upprättelse".

Den ekonomiska oredan i Italien började 1918, men 1921 var situationen kaotisk, ett årligt budgetunderskott på sex miljarder och landet i saknad av järn, kol och petroleum, samt därjämte socialisterna såsom en släplina. "Kunnen I säga mig", utropade Mussolini, "genom vilken underbar tillfällighet de italienska socialisterna i alla frågor äro mot Italien? Kunnen I säga mig, varför de alltid äro med de folk, som bekämpa Italien? Med albaneserna, med kroaterna, med tyskarna och med alla de andra folken? Kunnen I förklara för mig, varför man ropar 'leve Albanien', som krigar för att få Valona, vilket är albanskt, men icke ropar 'leve Italien', som för krig för att få Trento och Triest, vilka äro italienska? Men vad bevisar det, att alltid vara mot Italien? Några araber göra uppror i Libyen, genast ropas det: 'Bort från Libyen!' Och om i morgon kroaterna i Dalmatien skulle anfalla oss, skulle socialisterna ropa: 'Bort från Dalmatien!' Och om det uppstode en upprorsrörelse mot Triest, så fruktar jag, att Italiens socialister också skulle ropa: 'Bort från Triest'!"

Det var icke så mycket stormaktspolitiken som socialisterna i italienska deputeradekammaren, som förorsakade Italiens sjunkande prestige inom den utrikespolitiska sfären.

(Forts. i nästa n:r.)

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
Södert. Tids. tryckeri, 1926.

LÄS — SPRID
Socialisering
genom
Kooperation
av
TYCHO WRETMAN.
Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.
Pris kr. 2.—.
Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.
Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

Goda och billiga
Måltider
kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:
Automatrestaurant
C Y R U S
43 Nybrogatan 43.
Automatrestaurant
A L E X A N D E R
2 Smålandsgatan 2
Automatrestaurant
E N G E L B R E K T
8 Roslagsgatan 8
Automatrestaurant
G U S T A F V A S A
51 Upplandsgatan 51
Automatrestaurant
S:T E R I K
47 S:t Eriksgat. 47.
Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68
Automatrestaurant
B I R G E R J A R L
73 Folkungagatan 73
Frukost 1/2 9—1/2 2 Middag 1/2 2—7
Kväll 7—1/2 12 Inga drickspengar
Ingen spritservering

Hagmans
Special-Skjorta
är stor och rymlig med god passform tillverkas av 1:ma Percal i moderna randiga och rutiga mönster finnas ständigt i lager i storlekar från n:r 33 till n:r 48.
Kr. 7:50
O B S.! Svarta skjortor i alla storlekar.
Hagmans Herrekipering
Sveavägen 103
(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

Polisman på jakt efter fascister.

Den svenska fascistiska rörelsen går framåt med stora steg. Från alla samhällsklasser sker anslutningen. Dess unga pionjärer ägna sig med hänförelse åt agitationen för densamma och mötas därvid i regel av förståelse från allmänhetens sida, ehuru naturligen även förekommer fall av likgiltighet och motvilja. Ett sådant av det mera komiska slaget bevittnades sistlidne söndag under agitationen för Nationen å Stockholms gator. En grupp fascister, medförande ett plakat, hade på eftermiddagen fattat posto framför Dramatiska teatern, där de försålde senste numret av tidningen. Plötsligt ryckte emellertid patrullerande poliskonstapeln in på arenan och förbjöd i myndig ton fascisterna att "hålla" med plakatet. Tillspord om anledningen till förbudet svarade konstapeln, att det vållade folksamling. "Ja, men, när folksamlingen inte stör trafiken utan denna ohindrat kan fortgå", sporde en av fascisterna? "Var så goda och ge er i väg bara", blev det snäva svaret. Som fascisterna vid tillfället icke voro hågade att upptaga en kraftmätning med den myndige polismannen, fortsatte de Strandvägen fram, ut till Djurgårdsbron, där de åter gjorde halt och satte i gång med tidningsförsäljningen. Den närgångne konstapeln följde emellertid efter och gjorde, ställande sina steg mot fascisternas nya uppehållsplats, min av att även här vilja förbjuda försäljning. Gruppens ledare fann då på en idé, som kom den myndige ordningsväktaren att försvinna med en hastighet, påminnande om den, som brukar utvecklas av en viss typ polismän i filmkomedierna. En medförd kamera inriktades mot hr konstapeln, som vid åsynen av kameran formligen "tog till benen". Är det så illa beställt med modet hos Stockholms polismän i gemen, då är hr Hårleman sannerligen icke att rekommendera.

Vi fascister ämna emellertid icke i fortsättningen utan vidare finna oss uti omotiverade ingripanden och trakasserier av här omnämnda slag från polisens sida. En sak för vederbörande att beakta!

Dr. Bratt som moraliserare och reformator inom läkarekonsten.

Den semitiska huvudstadspressen har åter fått en sensation att bjuda sina läsare på vid sidan av de ändlösa sportreferaten, brottmålshistorierna och valleda-diskussionerna: Dr. Ivan Bratt har gått i härnad mot kvacksalveriet och humbugen inom läkareverksamheten! Att evenemanget ansågs värt att per radio delgivas den svenska allmänheten, säger sig självt. Det gällde ju intet mindre än att åter inför offentligheten popularisera o. rehabilitera den illustre spritdoktorn, vars moraliska kvalifikationer av "en ovederhäftig opinion" kommit att framställas i en mindre förmånlig dager. Kosmopoliternas pressorgan i Stockholm översvallade också av förtjusning över hans energiska inskridande i den allmänna moralens intresse, för vilken uppgift han betecknades såsom alldeles särskilt väl skickad. "Sveriges yngre läkarförening", som trätt till som arrangör, fick de allra amplaste vitsord för sitt goda omdöme vid valet av dr. Bratt som föredragshållare inför Arbetareinstitutet. Dr. Bratt behärskar nämligen, framhåller en av hans trognaste vapendragare inom pressen, i utomordentlig grad konsten "att tala populärt och fängslande och hans ställning som f. d. läkare gör honom särskilt skickad till att obemärkt(!) utdela såväl ros som ris åt både läkare och allmänhet, vilket ju är ofrånkomligt i ett föredrag i ifrågavarande ämne."

Efter att ha påpekat behovet av reformer inom läkareverksamheten framhöll spritdoktorn vikten av kontroll över tillströmningen till läkarebanan "icke därför att samhället har skyldighet att tillvarataga läkarnas ekonomiska intresse, utan därför att läkareyrket är det svårast kontrollerbara av alla, och skulle de ekonomiska villkoren inom yrket bli trånga, kunde man befara en moralisk försumpning av vilken hela samhället kunde taga skada". (!) Allmänhetens benägenhet för kvacksalveriet representerade enligt dr. Bratt "ett stycke medeltid, som lever mitt ibland oss och som sprides från cell till cell. Dess största skada är kanske dess fördummande inflytande .... Gentemot den medvetna humbugen måste kraftigare ingripas!"

Att den kosmopolitiska huvudstadspressen är överförtjust över spritdoktorns inskridande mot allmänhetens fördummande samt mot det påtalade kvacksalveriet och humbugen inom våra dagars läkarekonst, är ju visserligen intet att förundra sig över. Varje tillfälle att inför "den fördummade allmänheten" rosa sin höga gunstling tages som vi veta där tacksamt i akt. Man tar dock storligen miste, om man tror, att "den fördummade allmänheten" utan vidare är med på dessa galopper. När samhällsmoraliseraren dr. Bratt karaktäriserar läkareyrket som "det svårast kontrollerbara av alla" glömmer han ett, som sedan länge legat honom långt närmare om hjärtat, nämligen sprithandelsyrket. Kontrollen över detta har under hans regim visat sig vara i alldeles exceptionell grad svåruppnåelig. Intet tvivel råder dock om, att icke även spritområdet, där så oerhörda växlar skrivits på "allmänhetens fördummande" och där humbug och kvacksalveri med hälsovådliga blandningar etc. tillåtits florera i den mest ohöljda grad, även en dag skall bli åtkomligt för kontrollen. Därom kan dr. Bratt och hans höga beskyddare inom storfinansen och den köpta pressen vara fast övertygade. Tror man sig genom spritdoktorns framförande som moraliserare och reformator på andra områden kunna distrahera allmänhetens uppmärksamhet från hans olagliga och omoraliska förehavanden inom statens spritmonopol, visar detta endast, i vilken löjeväckande grad herrar kosmopoliter överskatta värdet av sin insats till "den svenska allmänhetens fördummande."

Barnens dags-filantropien.

Inom vissa kretsar har man numera tydligen ett mycket starkt behov av att inför allmänheten demonstrera sin ömhet för "de små", ja "de allra minsta" i samhället. Såsom åtminstone till dels ett uttryck härför har man att betrakta den penningeinsamling, som går under det vackra namnet "Barnens dag" under den judiske affärsmannen Axel Eliassons ledning. Årets insamling gav enligt vad meddelats omkring 325,000 kronor.

Det kan vara på tiden att reagera mot det under filantropiens mask bedrivna tiggeri bland allmänheten, som tar sig uttryck i de många dagslotterierna och insamlingarna, över vilka det för övrigt icke är möjligt att ernå en betryggande kontroll. Ifråga om Barnens dagstillställningen är otvivelaktigt, att dettas syfte till icke obetydlig del är att särskilt inför "det arbetande folket" demonstrera den härskande regimens ömhjärtenhet. Lika visst är, att den samtidigt inbringar betydande ekonomiska vinster åt de ledande genom de leveranser etc. dessa äro i tillfälle dirigera. Den exponerade filantropien förmår i varje fall icke att undanskyla de grava missförhållanden, som vidlåda våra dagars ekonomiska samhälle. "Den filantropiska gesten" är vid det här laget tämligen allmänt genomskådad.

Ny kulsprutesensation i Stockholms stadsfullmäktige.

Herrarna i Stockholms stadsfullmäktige ha tydligen inriktat sig på att för en längre tid leva högt på "polisens kulspruteinköp". Sistlidna måndag hade åter en föreställning arrangerats, varvid bjöds på en hel del mer och mindre uppbyggliga moment. Hr Rinman i Stockholms-Tidningen figurerade som någon slags kompromissarie, givande uttryck för den liberala uppfattningen, att Överståthållareämbetet för polisärenden ville visa Stockholms stadsfullmäktige "det förtroendet att framlägga motiverade framställningar om den extra beväpning, som kan anses erforderlig för Stockholms polis". — Jojo, man är medveten om sin höga värdighet! Hrr Ström och Kilbom kände sig alltjämt i allra högsta grad förfördelade av "kulspruteinköpet". Den senare excellerade t. o. m. med en särskild motion, avsedd för hr Ekmans regering, vari krävdes polismästare Hårlemans avskedande, då denne med "kulspruteinköpet" avsett "stillande av uppror" och detta alltså var riktat mot — Stockholms arbetare. Stadsfullmäktiges beslut blev ett godkännande av stadskollegiets förslag till yttrande över de besvär, som av de fyra ledamöterna anförts med anledning av stadsfullmäktiges beslut av den 21 juni att tillåta framställandet av interpellationerna angående anskaffning av de famösa kulsprutorna.

Stockholms stadsfullmäktige stå tydligen på ungefär samma höga nivå moraliskt och intellektuellt som våra dagars s. k. folkrepresentation. Tilltagandet av skandalscener sådana som dessa rörande kulsprutaköpet vittna om den upplösningens anda, som även där numera fått vinna insteg. Hr Kilbom kände sig utmanad av polisens kulspruteinköp! Bemälde herre borde känna sig djupt tacksam över att han hittills tolererats inom Sveriges gränser. En vacker dag blir det sannolikt hans ljuva lott att tillsammans med sin judiska maka flytta över sin revolutionerande verksamhet till Jerusalem — I Moskva betackar man sig nämligen numera för judiska revolutionärer.

Judiska akademiska klubben

höll i tisdags en Levertin-afton å Mosaiska församlingens lokal till firande av 20-årsminnet av Oscar Levertins frånfälle. Bland de många inbjudna, som bevistade högtidligheten märktes minister Werner Söderhjelm, professor Henrik Schück, bokförl. Karl Otto Bonnier, överrabbinen, d:r M. Ehrenpreis samt Levertins i Stockholm varande släktingar. Från Oscar Levertins broder, magistratssekreterare Lars Levertin, Karlskrona, och d:r Verner von Heidenstam hade hälsningar ingått.

Sista försöket att lappa ihop Komintern.

Den kommunistiska internationalens exekutivkommitté har beslutat att inom den närmaste framtiden sammankalla de europeiska kommunistiska partiernas mest betydande representanter till en konferens i Moskva för behandling av frågan om vad som bör göras mot den inom alla kommunistiska partier nu rådande splittringen. Detta blir det sista försöket att avvärja Kominterns hotande sprängning.

Revisionen i Sovjets handelsdelegationer.

Enligt meddelande från Moskva har Frumkins rapport om revisionen i handelsdelegationen i Berlin gjort ett nedslående intryck i Moskva. Det har visat sig, att korruptionen fullständigt genomsyrat handelsdelegationens verksamhet. Beslut har nu fattats om omedelbar revision av handelsdelegationernas verksamhet i London och Paris.

"Uncle Shylocks" finansminister har haft ordet.

Amerikanske finansministern Mellon har för presidenten Coolidge framhållit som sin mening, att det icke förelåge något skäl att ändra Förenta staternas politik med avseende å krigsskuldernas indrivning. Hr Mellon ansåg, att konjunkturutsikterna vore ljusa i hela världen samt att skuldbetalningsöverenskommelserna icke ålade gäldenärländerna "några alltför stora bördor".

U. S. A.-finansen fruktar europeisk animositet.

Den amerikanske finansmannen Thomas Lamot, en av ledarna för firman J. P. Morgan & Co., har i ett uttalande rörande skuldfrågan framhållit, att det vore en klok politik att avskriva eller minska Förenta staternas fordringar, då det årliga indrivandet av enorma summor från skattebetalrna i Europa med all sannolikhet skulle orsaka antagonism och animositet inom affärslivet, som genom europeisk avoghet mot import från Amerika kostar U. S. A. mycket mer än vad en ytterligare nedskrivning av skulderna skulle belöpa sig på.

Sovjet-Ryssland stärker sin Östersjöflotta.

Enligt meddelande från Moskva är man i Kreml ytterst missnöjd med Frankrikes politik under Poincaré. Chefen för Östersjöflottan, Mukljevitj, har i officiell form förklarat, att den franska eskaderns besök i Gdynia är en ren demonstration mot Sovjetunionen. Sovjetregeringen anser sig av denna demonstration tvingad att ägna sin särskilda uppmärksamhet åt Östersjöflottans förstärkning och hållande i krigsberedskap.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.

Växel med ankn. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm

Å textsida .... 25 öre mm

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

[illegible]

Generalstabschefen mot nedrustningen.

(Forts. fr. sid. 1.)

av 1914 års försvarsorganisation förbleve orubbade, samt att möjlighet alltjämt bibehölles att åter hastigt utveckla organisationen och stärka försvarsberedskapen." Särskilt fann, erinrar generalstabschefen, kommissionen sig böra framhålla såsom oundgängliga krav, dels att den personliga tjänstgöringsskyldigheten, vilken utgör en av försvarets huvudgrunder, bör bibehålla sin karaktär av allmän värnplikt i den bemärkelse, detta begrepp hittills fattats i vårt land, dels att antalet truppförband bör bibehållas.

Dessa synpunkter hava icke, säges det vidare i skrivelsen, beaktats i 1925 års härordning. Då en indragning av de truppförband, vilka enligt 1925 års härordning bliva övertaliga, för framtiden kommer att synnerligen försvåra ett återgående till de av generalskommissionen sålundae hävdade grundsatserna, har chefen för generalstaben ansett sig icke kunna underlåta att i samband med sitt nu framlagda förslag erinra om desamma.

Judendomen i kristlig belysning.

(Forts. fr. sid. 1.)

Detta påstående kan icke bestridas, ehuru det vore önskvärt att så kunde ske utan att låta omdömesförmågan om det närvarande tidsläget undergå en frivillig självdöd, men även detta tillvägagångssätt är ju tyvärr ej alldeles främmande för vårt moderna kulturliv.

Såsom vi sett av de förut anförda citaten ur G. T. var "fruktan" ett av judarna omtyckt medel att användas i härsklystnadens tjänst, men vi få ej haka oss fast vid någon "skräckbunden vidskepelse" och vantro, under den orubbliga förutsättningen att förnuft, samvete och omdömesförmåga fullständigt insomnat eller avlidit, då erfarenheten vakar och pekar på en från fördomar och vantro frigjord utveckling i kärlek, sanning och rättfärdighet genom uppenbarelsen i Kristus. Stränga klerikaler vilja visserligen fortfarande icke godtaga något annat än den myndighet, "som i stadgad ordning vördnadsfullt pålagt mänskligheten judiska trosläror, dogmer och ceremonier", som enligt deras egen åsikt utgöra "nyckeln till hela saligheten", men vad judendomen beträffar så få vi ej glömma att densamma bland de civiliserade folkens trosläror intager den lägsta rangplatsen, vartill kommer, att den är den enda som varken har en odödlighetslära eller kan uppvisa ett spår av en dylik. Redan de få utdrag vi här gjort, visa tydligt nog den egoistiska och materialistiska grund på vilken den vilar. Den är både i form och princip präglad av ett sådant människoförakt och en sådan råhet, att man ej kan finna dess motstycke på mänskligt kulturområde. Hur kan man här tala om "helighet", då där ej ens finns spår till rättfärdighet? Man måste reptav skämmas för att vara föremål för en så oblyg humbug och skamlös fordran att skänka sin tro åt sådana människofientliga tankefoster. För en sådan tro och en sådan "helighet" måste vi be Gud bevara oss. Detta passar endast för ett folk, som satt till sin livsuppgift att på sina medmänniskors bekostnad erövra denna världen, kosta vad det kosta vill. Men saken har ändock en mycket allvarlig bakgrund, och framtvingar ännu allvarligare frågor. Kan man väl förundra sig över att kristendomen nu efter snart 2000 år ej har kommit längre i sin utveckling med en sådan black om foten? Hur länge skall detta missfoster släpas med kristendomen genom tiderna? Är tiden ännu ej mogen för den rena kristendomens förkunnelse, utan några bihang från dess hätskaste fiende och motståndare?

Egoismen och humbugen äro oskiljaktiga följeslagare i människolivet och det står ju var och en fritt att betala dem sin tribut, men det är en bjudande plikt och en människovärdig uppgift för alla, att motarbeta tendenser, som söka sammanblanda sken och verklighet samt materialism och helighet, ty liksom den gudomliga kärleken är evig och oföränderlig, så är tron på sanningen och rättfärighetens seger över lögnen och ljusets herravälde över mörkrets eviga makter.

Det är ett beklagligt faktum, att vi genom ett oberättigat judiskt inflytande avlägsnat oss så långt från Kristi rena lära, att det judiska gudsbegreppet blivit en trosartikel inom själva kristenheten, så att den som ej obetingat böjer sig inför detta sakförhållande, stämplas som kättare och avfälling.

(Forts. i nästa n:r).

Mussolinis liv och verksamhet.

Forts. fr. sid. 1.

dagen för icke länge sedan borteliminerat, var vårt nationella försvarssystem, som fäste soldaten vid den svenska torvan och gjorde honom oemotståndlig, när det gällde att försvara densamma.)

År 1917 blev Mussolini under sin fälttjänstutövning illa skadad av en exploderande bombkastningsmaskin, varvid han tillfogades ett 40-tal sår, som nödvändiggjorde operation. Italienske kungen besökte lasarettet och yttrade till Mussolini, som han där för första gången sammanträffade med: "Generalen har sagt mycket vackra saker om er". "Jag har alltid försökt att göra min plikt och följa disciplinens bud såsom varje annan soldat", genmälte Mussolini.

Då den italienska fronten den 25 oktober 1917 bröts vid Isonzo, hade Mussolini lämnat lasarettet och gick, stödd på kryckor, men hans penna vilade ej, utan formade sig till en uppmaning till folket att ej förtvivla: "Jag har en uppfattning av historien, som jag kanske vågar kalla romersk. Man får aldrig tro på det ohjälpliga. Rom trodde icke på det ohjälpliga ens efter slaget vid Cannæ. Rom föll och reste sig igen, det gick framåt i etapper, men alltid framåt; det hade ett mål och föresatte sig att nå det". På våren 1918 framskymtar i Mussolinis tal maktkänslan att kunna rädda fosterlandet: "Vi, som velat kriget, vi hade också bort sätta oss i besittning av makten. Vi, de överlevande, vi de hemvändande, vi göra anspråk på rätten att styra Italien, icke för att störta det i upplösning och oordning, utan för att föra det ständigt längre framåt, ständigt högre uppåt, för att göra det värdigt att räknas bland de stora nationerna, som skola bestämma över morgondagens världscivilisation".

Då Italien ingrep i kriget, hade det genom ett fördrag i London tillförsäkrats Sydtyrolen till Brennerpassen, Istrien och Dalmatien. Sedan Italien emellertid efter genombrottet vid Caporetto måst anropa sina allierade om hjälp, hade det ej så mycket att vänta, utan blev genom fördraget i Rom Londonfördraget modifierat. De italienska segrarna mot slutet av kriget gjorde dock, att man i Italien hoppades på att få Dalmatiska gränsen fixerad efter Londonfördraget och dessutom Fiume, som Londonfördraget bestämt åt — Ryssland. Man ställde sina förhoppningar till den pedantiske politiske charlatanen president Wilson, som under det besök han i sällskap med sin gemål, den judiska juvelerareänkan, avlade i Italien, blev kungligt hyllad. Mussolini hade emellertid redan då genomskådat Wilson och gav honom i Populo d'Italia varma fiskar. Mussolinis skarpblick hade sett rätt. Vid fredsunderhandlingarna i Paris ville Wilson sköta det hela endast med biträde av Lloyd George och Clemenceau och tillfälligt adjungerade ledamöter. Då italienska delegationen helt öppet anmärkte på detta oerhörda missförhållande, svarade Wilson skolmästareaktigt, att italienarna saknade politisk uppfostran, vilket yttrande helt naturligt hade till följd, att italienska ombuden omedelbart reste hem. Italienarna hade erövrat Sydtyrolen och höllo det besatt, fredskonferensen fick finna sig inför "fait accompli". Fiume ville man ej giva till Italien; d'Annunzio ville även där visa på ett fullbordat faktum. Den judeägda världspressen sökte göra d'Annunzio till en operettfigur, och tyska nationalister stämde in i kråksången och fantiserade ihop, att d'Annunzio var jude, men Mussolini talade i Triest och sade: "Situationens lysande sida är Gabriele d'Annunzio, som har realiserat den enda revolten mot plutokratien i Versailles. Många dagordningar, många tidningsartiklar, mycket mer eller mindre dumt prat hava vi förnummit, men den ende, som utfört en sann och verklig revolutionshandling, den ende, som i 12 eller i 13 månader har hållit i schack alla världens krafter, är Gabriele d'Annunzio tillsammans med sina legionärer. Mot denne man av renaste italienska stam rasa alla fega stackare, och det är just därför, som vi äro stolta att stå på hans sida, även om dumbomarnas talrikare släkte öser ut sin vrede över oss. Denne man betecknar möjligheten av seger och upprättelse".

Den ekonomiska oredan i Italien började 1918, men 1921 var situationen kaotisk, ett årligt budgetunderskott på sex miljarder och landet i saknad av järn, kol och petroleum, samt därjämte socialisterna såsom en släplina. "Kunnen I säga mig", utropade Mussolini, "genom vilken underbar tillfällighet de italienska socialisterna i alla frågor äro mot Italien? Kunnen I säga mig, varför de alltid äro med de folk, som bekämpa Italien? Med albaneserna, med kroaterna, med tyskarna och med alla de andra folken? Kunnen I förklara för mig, varför man ropar 'leve Albanien', som krigar för att få Valona, vilket är albanskt, men icke ropar 'leve Italien', som för krig för att få Trento och Triest, vilka äro italienska? Men vad bevisar det, att alltid vara mot Italien? Några araber göra uppror i Libyen, genast ropas det: 'Bort från Libyen!' Och om i morgon kroaterna i Dalmatien skulle anfalla oss, skulle socialisterna ropa: 'Bort från Dalmatien!' Och om det uppstode en upprorsrörelse mot Triest, så fruktar jag, att Italiens socialister också skulle ropa: 'Bort från Triest'!"

Det var icke så mycket stormaktspolitiken som socialisterna i italienska deputeradekammaren, som förorsakade Italiens sjunkande prestige inom den utrikespolitiska sfären.

(Forts. i nästa n:r.)

LÄS — SPRID

Socialisering

genom

Kooperation

av

TYCHO WRETMAN.

Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.

Pris kr. 2.—

Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.

Svenska Köpmannaförlaget Stockholm.

Goda och billiga

Måltider

kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant CYRUS 43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant ALEXANDER 2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant ENGELBREKT 8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant GUSTAF VASA 51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant S:T ERIK 47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant GUSTAF ADOLFSHALLEN 68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant BIRGER JARL 78 Folkungagatan 78

Frukost 1/2 9—1/2 2 Middag 1/2 3—7

Kväll 7—1/2 12 Inga drickspengar

Ingen spritservering

Hagmans

Special-Skjorta

är stor och rymlig med god passform tillverkas av 1:ma Percal i moderna randiga och rutiga mönster finnas ständigt i lager i storlekar från n:r 33 till n:r 48.

Kr. 7:50

O B S.! Svarta skjortor i alla storlekar.

Hagmans Herrekipering

Sveavägen 198

(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 24 Sept. 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18243.
Fri biltransport.

Fascismen och "folkviljan".

(Forts. fr. sid. 1)

utan den beredvilliga penningpungen och den råa slagkraften. Detta är något som sentimentalisterna av Rousseaus och Krapotkins (m. fl.) typ aldrig kunnat lära sig inse eller handla efter.

Men fascismen ser verkligheten modigt i ögonen. Fascismen vet vad människan är värd. Fascismen bygger icke på någon gottköpsteori om sanningens och rättens självklara seger och inneboende absoluta överlägsenhet över mörkrets makter. Nej, rätten behöver makt för att bli en realitet. Går det inte att tala förstånd med massan eller beveka rovriddarkapitalet, så finns det något som heter våld! Fascismen har ingen respekt för de vedertagna politiska spelreglerna. Vi ändra dem om de ej passa oss. Landets sanna aristokrati skall regera, med eller mot folkviljan; klasserna o. partierna skola om så fordras med våld tvingas att böja sig för dem som representera den nationella tanken, den stolta viljan till gemensam, uppoffrande kamp för stora mål. Vad fråga vi efter majoritetens fördomar och trångsynta egoism! Om majoriteten icke förstår sitt bästa, icke kan lära sig enighet och målmedvetenhet, icke vill underordna privatintressena under nationens — nå, desto sämre för majoriteten! Ska vi vänta tills massan blivit förståndig, politiskt "fullmyndig", som det så bestickande heter? Då finge vi vänta i evighet. Skall ett lands regering utgöra en spegelbild av massans egenskaper, förmågor och viljor, d. v. s. utgöra ett aritmetiskt medelvärde av nationens alla olika krafter? Skall regeringen representera massan, eller regera massan? Vilket förefaller ett normalt, ogrumlat intellekt naturligast? Jag antar det är onödigt att besvara frågan.

Den där frasen om att ett folk har den styrelse det förtjänar, är meningslös. Den enkla sanningen är att folket har den styrelse det har — men aldrig den som det borde ha. Medelmåttighet blir det mest karaktäristiska draget hos varje folkregering, d. v. s. hos varje styrelse, som folket självt valt, eller som rätt o. slätt nöjer sig med att representera sin nations karaktär. Skall folket få den styrelse det borde ha, måste tyvärr massans egen mening till en början åsidosättas — liksom den ansvarskännande fadern åsidosätter barnets omogna mening. Men det hindrar ej att de båda meningarna — uppfostrarens o. lärjungens — längre fram kunna sammanfalla, om lärjungen visar sig mottaglig för påverkan. I fråga om folkens uppfostran se vi exempel på detta i Italien — Mussolinis faderliga men järnhårda diktatur har omskapat folkmeningen till oigenkännlighet. Det Nya Italien är ett helt annat än det vi lärde känna före kriget. Folket har visat sig vara mer storvulet och utvecklingskraftigt än det självt och dess "äkta representanter" någonsin vågat drömma om. Är det riktigt att påstå, att Mussolini är en äkta representant för den italienska nationalkaraktären? Han påstår det kanske själv, men det är ej så. Han representerar ett ideal, den nya mänskligheten, övermänniskan. Och hans folk kände ej igen honom. En svärmare skulle förmodligen med sorg i hjärtat dra sig tillbaka — eller resignera med martyrglorian kring pannan. Men en härskare drar sig ej tillbaka. Mussolini kämpade den i början så ojämna kampen med sammanbitna tänder — och med det fasta beslutet att tvinga hjorden att känna igen sin herde. De ädlaste strängarna i dess själ tvingade han i dallring. Och nu är han det italienska folkets dyrkade fader och målmedvetne uppfostrare. Vår grundsats är, att ett lands styrelse skall fostra och leda — icke representera, icke spegla opinionen. Massan har aldrig fostrats, är ovan vid disciplin, dess vilja i vissa avseenden rent anarkistisk. Därför måste den tyglas, ja kanske krossas, för att få den rätta mottagligheten. Det kan hända att folket, vanställt av århundradens demagogi, fordrar en allvarlig läxa liksom vanartiga barn. I alla händelser gäller detta om dem, som lögnaktigt utgiva sig som folkets talesmän och bästa vänner. Och om dem, som hos massan framsuggererat den där "demokratiska självtilliten", som ingenting annat är än frånvaro av den sunda och berättigade ödmjukheten och lydnaden för den överlägsna kraften. Respekt för överlägsenheten är det kommande seklets paroll!

När man fri från alla illusioner granskar demokratiens fraseologi, blir man minst sagt förvånad över att relativt förståndiga människor så lättvindigt låtit fånga sig av tanken att låta omröstningen, majoriteten, avgöra allt. Är det något sanningskriterium, att en idé, en plan, ett program får majoriteten på sin sida? Är allt vad massan vill alltså bra, välbetänkt? Högst underligt! I alla tider har allt stort på tankens och moralens område till upphov undantagsmänniskan. Varje kulturellt eller socialt framsteg är en produkt av de få utvaldas, de frias, de självständigas kamp mot massan, mot tröghetens jättekrafter, som hålla människoanden i slaveri. Och folkviljans tillbedjare vilja göra den tröga massan, som i alla tider utgjort motståndet mot all utveckling, till suveränen, till den högsta instansen i alla gemensamma frågor, till domaren i alla tvister! Mot detta ställer fascismen sitt veto: det skall icke ske! Eller: det har fått pågå länge nog! Här är inte fråga om blödig rättvisa utan om ändamålsenlighet. Landets väl kräver fast organisation, kvalificerad ledning, målmedvetet handlande. Och då måste debatterna tystna! Det må vara sant att demokratin är ett ideal. Att anarkin är också ett ideal. Om det är uppnåeligt eller icke kan inte, får inte intressera oss nu. I dag gäller det att göra det bästa möjliga av nu rådande förhållanden och det mänskliga materialet, som står oss till buds. För varje realist står det klart att den nuvarande mänskligheten måste styras med järnhand. Men denna järnvilja måste vara vis och kärleksfull. Dock icke så kärleksfull att den drar sig tillbaka då lilla kelgrisen börjar gråta.

De utvalda skola härska. Utvecklingstankens bärare skola leda massorna, organisera uppbyggandet av samhället och övervaka att kulturarvet vårdas och befruktas. De rätta målen för ett folk, de stora uppgifterna, inspirera endast ett litet fåtal. Folket självt förstår ej vad det mest, av allt behöver eller innerst längtar efter. Men det gives enstaka individer som förstå det, individer, som allt från ungdomsåren försakat hopens "circenses", men outtröttlig, hoppfull, energi grubblat på problemen och drömt om en storslagen framtid för sitt folk och för mänskligheten. Skola nu dessa utvalda fråga drönarna, som sovit, dansat bort tiden, om lov, underkasta sina resultat majoritetens prövning och helt "ideellt", böja sig för dess obotliga dumhet? Skola vi svika idealen av rädsla för massan? Den, som det gör, är en kruka o. en ansvarslös svärmare. Ideal äro till för att förverkligas. Medlen därtill måste vara hårda, då motståndet är hårt. Leve det fascistiska spöknippet! Herrar demagoger: kom ihåg att knippet kan lösas upp!

Fascismen utgår från den tanken, att allt stort och gott, som kommit mänskligheten till del, är produkten av de få övermänskliges bittra, oerhört bittra kamp för vissa ideal, som massan aldrig kunnat fatta förrän långt sedan de förverkligats. Dessa ideal eller mål ha nästan trots motståndet från en hård och ogästvänlig natur och en ännu oemottagligare mänsklighet, som hållits fången av vanor och traditioner och en medfödd, hart när outrotlig lättja. Fascismens program avser att giva de förra, de "övermänsklige", dominerande makt. på det att de senare, massan, må lära sig känna igen och lyda sina naturliga ideal (för sin egen välfärds skull) och — kanske — så småningom gripas av längtan att efterlikna dem. Är ej detta det naturligaste, det enda sättet? Exemplets makt är som bekant den enda verkligt betydelsefulla uppfostringsfaktorn. Mänskligheten, den självvisa, grymma, vackande och trolösa stora hjorden, uppfostrar sig inte själv. Skall drömmen om den starka och sköna mänskligheten bli verklighet måste det bli en regimförändring: massan måste bringas att inse sin ofullkomlighet, måste lära sig lydnad för sina lärare och uppfostrare, för den naturliga överlägsenheten, och — det viktigaste, varpå allt beror — de utvalda måste få ögonen öppna för sitt ansvar. Nu förstå vi fascismens uppgift: att organisera, fostra och ena dem, som äro födda att uträtta något stort. Fascismen kommer att i sin kamporganisation samla landets elit med syfte att befästa de utvaldas välde och förmyndarskap i världen till det helas väl. Fascismen känner sitt ansvar. Fascismen sviker ej sin plikt av någon oförklarlig vördnad för val och omröstningar. Fascismen fäster avseende vid kvaliteter, ej vid kvantiteter. Fascismen vet, att om varje kulturellt eller socialt framsteg, som vi nu med rätta glädjas över, hade underkastats folkviljans avgörande, skulle inga framsteg kommit till stånd. Utvecklingen skulle ha stått stilla. Tiden skulle ha runnit bort under ständigt debatterande. Och folkviljan — skulle ingenting ha velat.

Folkviljan, ja! Kan någon säga mig vad folkviljan är? Eller konstatera med någotsånär visshet folkviljans nuvarande natur, innehåll, riktning och styrka. Det är lätt att säga: folket fordrar det och det. folket släpper på inga villkor ifrån sig sina fri- och rättigheter! Men bevisa det! Hrr Sandler. P. A. Hansson m. fl. kan ni ta på er ed, att folket vill ha socialiststaten, industriell demokrati, medborgerligt ansvar och självbestämmanderätt etc. Ni kan inte? Nej, jag visste det! Folket vill intet av allt detta. Ni ha påstått det i femtio år tills massorna börjat tro er så smått — men ha ni märkt någon lidelsefull längtan hos massorna efter verkligheten som ni dölja bakom fraserna? Nej. och aldrig komma ni att märka det heller. Ty jag säga er en sak: folket är rädd för ansvaret, för den tunga plikten, för de krävande uppgifterna! Folket önskar intet högre än lyda en stark vilja, en överlägsen hjärna! Lydnad, tillit, tro — det är massans djupaste instinkter och värdefullaste krafter. Om dessa ej utlösas går samhället miste om ett väldigt kapital — och kroniskt missnöje och allt hatskare strider mellan klasserna blir följden. Människan vill lyda. Vårt mål är att giva Sverige en styrelse, som lär folket att lyda med hänförelse och som, genom att giva det storslagna nationella uppgifter lämpade för dess krafter. skapar åter harmoni och kärlek till arbetet och hemmet. varförutan varken nationer eller individer kunna bestå i kampen för tillvaron.

Folkviljan är dessutom så mycket annat. Ja, vad vill icke folket? Eller rättare vad längtar det ej efter? Men skola statens styresmän ta hänsyn till allt vad folket drömmer om. Det längtar efter orimligheter, och mycket, som inte är orimligt men skadligt, fördärvbringande för hälsan och moralen. för nationen och individen. Varför respekteras ej dessa yttringar av folkviljan i lika stor utsträckning som dem, som påstås peka i socialistisk eller demokratisk riktning "Folkets suveränitet" är bra för pratmakarna att uppmuntra då en ministerportfölj hägrar. Och hur kommer det sig att allt det storslagna, heroiska och ideella, som faktiskt är tillfinnandes hos den svenska folksjälen, aldrig kommer till uttryck under den färglösa parlamentariska regimen. Hur kommer det sig att just de ädlaste elementen alltid förkvävas, förhånas, nedsablas. Hur kommer det sig, att det svenska folkets hjältar allt fortfarande äro Gustav Adolf o. Karl XII, och inte Per Albin eller Lindman. hur mycket än dessa pratmakare göra väsen av sig? Och är det inte underligt att i detta socialdemokratiens och parlamentarismens förlovade land Mussolini faktiskt är så oerhört populär och respekterad (fast det sällan erkännes oförbehållsamt), för att inte säga älskad? Ännu har inte demagogskocket lyckats fördärva de friska rötterna hos den svenska folksjälen, som vattnats av de stora minnena från den tid, då var svensk var en hjälte.

Varje svensk skall bli en hjälte! Varje svartskjorta är en hjälte! Leve den kår, som svurit att segra eller dö för nationens ära och svenska folkets väl!

Fascismen är framstegstankens och den äkta folkviljans sannaste uttryck och bästa förvar, men till skillnad från alla övriga rörelser stöder den sig på en sant vetenskaplig uppfattning av framstegsföreteelsens och folkmeningens natur, och den begagnar sig av auktoritetsprincipen och militärisk disciplin för att nå sina mål. Dess mål äro de storslagnast möjliga, dess metoder mänliga, effektiva, dess kämpar utgöra nationens elit. Allt vad vårt land har av god vilja, manlig kraft och hänsynslös beslutsamhet kommer att samlas under våra fanor.

Därför är vår seger given.

T. St.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, Rt. 4485.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 18,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Magsyra, halsbränna och kväljningar
tar man bort med ett glas *Fruktsalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.
Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drog- och färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Judeväldet i Ryssland inför sin likvidering.

(Forts. fr. sid. 1.)

ha erlagt de begärda syndapengarna.

För några dagar sedan tilldrog sig i Moskva följande episod: En "nepman" (nyrik) överfölls av ligister, vilka fråntogo honom hans kavaj och överrock Därpå knäppte de upp hans väst för att se efter, om han inte hade några dyrbarheter innanför densamma. De upptäckte då ett kors hängande vid hans bröst, såsom alla ortodoxa ryssar pläga bära det. "Jaså, du är alltså ingen jude", skrek en av banditerna, "korsa dig!" Nepmannen efterkom uppmaningen. "Då ha vi gjort ett misstag", sade en av banditerna. "Vi kila ju endast judar, ty de ha sålt Kristus och Ryssland". Och banditerna återlämnade till honom alla hans tillhörigheter till dennes stora häpnad.

Ännu mera än i städerna florerar judehatet på landsbygden. Här talar man alldeles öppet om att så länge judarna spela någon roll i partiet blir det ingen ordning i landet. För närvarande pågår bröduppköpskampanjen och det händer ofta, att bönderna vägra att sälja sitt bröd, om regeringens bröduppköpare äro judar. "Det kristna brödet måste gå genom kristna händer", säga de, "annars sänder oss Gud nästa år en dålig skörd".

På de möten, där någon kommunist försöker förklara för bönderna, att judarne äro människor liksom de men av en annan ras, uppträda bönderna öppet emot dem o. förklara, att judarna äro de största parasiter, som någonsin sugit Rysslands blod, men att nu vore det nog därmed Denna stämning bland bönderna har under sista tiden antagit en sådan karaktär, att Stalin ansett sig tvungen att under förevändning av en kamp mot oppositionen massvis avskeda alla judar, som inneha viktigare ämbeten.

I slutet på juli ägde en konferens av det kommunistiska partiets moskvaorganisation rum. "Pravda" (1 sept.) kommer med några sena avslöjanden om vad som ägt rum på konferensen. Bland annat medger tidningen att en utpräglad antisemitisk stämning rått vid densamma. "Det fanns", yttrar tidningen, "ett oerhört antal skriftligt framställda frågor av antisemitisk karaktär. De antisemitiska stämningarna avslöjades och gisslades med hårda ord. Men detta räcker ej. Ett stort propagandaarbete är nödvändigt för att bekämpa den allt mer tilltagande antisemitismen och att på rätta sättet utnyttja den nationella frågan". Tidningen vågar icke relatera någon av dessa skriftliga frågor, vilka i oförbehållsamhet ej lämna något övrigt att önska. En fråga lydde emellertid: "varför äro de flesta försnillarna judar? och varför få judarna det dem ådömda straffet alltid nedsatt eller t. o. m. avskrivet?" En annan: "Varför äro alla feta ämbeten besatta av judar, och varför se så många judar så feta ut vid talarstolen, medan så många av de ryska delegaterna äro alldeles utsvultna?" En tredje delegat önskade veta om det inte vore på tiden, att alla högtstående judar läto sina pseudonymer falla och uppträda under sina riktiga namn etc.

Judarna känna naturligtvis på sig, vad en sådan stämning i den närmaste framtiden måste komma att leda till, och de, som kunna, försöka att fly ur landet. Alla departementen äro överhopade av ansökningar från framstående judar, vilka önska erhålla "permission" till utlandet. Intressant är även att observera, att de flesta begära "permission" till Tyskland och för ett år.

Regeringen har känt sig föranlåten att ingripa också på annat sätt. Som bekant äro de flesta judiska tidningar, tidskrifter och litteratur överhuvudtaget tryckta på det gamla hebreiska språket. I alla "heder" undervisas barnen i detta språk, vilket av alla bildade judar betraktas som deras egentliga språk, medan "jargon" såsom ordet självt anger är för massbruk använd dialekt. Under förevändning att hebreiskan är kapitalisternas språk har sovjetregeringen emellertid förbjudit all tryckning och användning av på gammal hebreiska tryckta böcker. För närvarande tillåtes endast "jargon", som skall symbolisera proletärspråket. All införsel på böcker på gammal hebreiska är likaså förbjuden. Sålunda ha synagogerna ingen möjlighet att förrätta gudstjänst, då bibeln är skriven på gammal hebreiska. Naturligtvis har denna förordning framprovocerat en stor förbittring och upphetsning bland judarna, men de våga inte att mucka. Med anledning av en protest från judarnas sida yttrade en högtstående kommunist för någon tid sedan: "Ni måste hålla er lugna, och kom ihåg, att det inte mera är 1919!"

Det gives även ett annat karaktäristiskt tecken. När judarna hade makten i Sovjetryssland och så hade lyckats demoralisera befolkningen, att krypande inför dem betraktades som den allra högsta dygd, ingingo en rad ryska kvinnor med Lilina i spetsen giftermål med judar. Samma Lilina har nu låtit skilja sig från Sinovjev-Apfelbaum, och andra följa i mängd hennes exempel. För närvarande är ett äktenskap mellan en jude och en rysk kvinna ett av de sällsynta undantagen. Visserligen gifta sig ryssar med judiska flickor, men dessa tvingas då att anta männens seder och bruk samtidigt med deras namn. För att möjliggöra skilsmässa för de judiska kvinnorna från deras män t. o. m. utan dessas samtycke har Sovjetregeringen nyligen utfärdat ett dekret, vilket i avsevärd grad underlättar skilsmässorna.

Ja, judarna ha börjat skudda Rysslands stoft av sina fötter, och det är långt ifrån uteslutet, att världen inom kort kommer att uppleva judarnas andra stora "uttåg", denna gång från Ryssland.

H...

Tryckfrihetsförordningen — en lag som icke efterleves.

(Forts. fr. sid. 1.)

derslöshetsbeviset. Dessutom har man att tillgå den allmänna strafflagens bestämmelser. Iakttages i förekommande fall dessa våra synpunkter, skulle heltvisst en mycket betydande del av de många skandalösa missbruk av tryckfriheten, som numera tolereras och varå hundratals upprörande fall skulle kunna anföras som exempel, upphöra. För att lagen skall bliva fullt effektiv och nödig kontroll kunna utövas, borde den första ändringen i Tryckfrihetsförordningen bliva, att tidningar skulle vara skyldiga att i varje nummer utsätta den ansvarige utgivarens namn.

Annonsera i
NATIONEN
ANNONSÖRER!

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm

Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 39. Fredagen den 1 Okt. 1926. Årg. 2.

Lagstiftning mot utplundring av banker och bolag!

En ovillkorlig förutsättning för vårt lands ekonomiska tillfrisknande.

Ett typiskt exempel på det rådande systemet: I Aktiebolaget Separator tillgodoräknar sig femmannastyrelsen med hr Ernst Trygger i spetsen ett årligt arvode av minst 419,000 kronor.

I det av Sveriges Fascistiska Folkparti nyligen utfärdade manifestet krävdes införandet av en ny politik även i vad avser de ekonomiska utvecklingsförhållandena i vårt land. Det är såsom där framhölls icke längre det egna landets och folkets väl utan det internationella rovriddarekapitalets profitintresse, som utgör ledstjärnan i den under kosmopolitismens hägn hos oss numera rådande ekonomiska utvecklingen. Till favör för det nämnda profitintresset åsidosättes, om ej direkt äventyras, det svenska näringslivets intressen, vållande arbetslöshet och stor skada för landets ekonomi. Vårt ekonomiska liv har i stor utsträckning gjorts till en rovmarknad för samvetslösa spekulanter och ockrare, som husera på ett sätt, som tydligt visar, att någon statlig tillsyn till det ekonomiska livet till landets och folkets skyddande i närvarande tid icke finnes. T. o. m. sådana män, som på grund av sina betrodda höga ställningar framför alla andra bort vara att påräkna som försvarare av den fosterländska synpunkten, hava utan spår till betänkande låtit engagera sig med i det oblyga roffe-rispelet. Häri ha vi väl också i främsta rummet att se den mera omedelbara anledningen till att man i vårt land vidmakthållit en mindrevärdig lagstiftning, som tillåter direktörer, styrelseledamöter och majoritetsinnehavare i banker och bolag att efter behag direkt och indirekt utsuga de dem anförtrodda företagen. Frånvaron av en dylik lagstiftning utgör utan tvivel ett av de allra förnämsta hindren för näringslivets tillfrisknande och utveckling framåt mot ekonomisk blomstring.

Otaliga exempel finnas å den rovriddarepolitik, som under statsmaktens beskydd i senare tid tolererats inom vårt ekonomiska liv. Plundrandet av de många kullhytterade bankerna, såsom Sysvenska Kredit, Värmlandsbanken, Lantmannabanken, Svenska Handelsbanken etc. samt av en mängd bolag, såsom Ytterstfors-Munksund och otaliga andra utgör nog så dystra bevis på vad som i dag kan anses tillåtet för den här allsmäktigt regerande storfinansen. Det finnes emellertid även andra medel än att direkt mörda en bank eller ett bolag att komma åt dettas egendom, vilka medel icke heller försmås av de höga finansiella rovriddarna och deras lydiga agenter. Ett sådant är att bolagsstyrelsen använder sin ställning till att suga musten ur det företag, som anförtrotts i dess vård. Detta sker numera i en utsträckning och på ett sätt, som vore det moraliskt både naturligt och oantastligt. Att man därmed träder icke blott aktieägarnas utan även arbetarnas i företagen berättigade intressen för nära och att man skapar en god jordmån för det missnöje, som behöves för att hålla socialismen vid liv, generar givetvis icke de höga herrarna, som icke sky att av lumpen snikenhet på det skamlösaste utsuga de dem anförtrodda företagen. En mängd exempel härå skulle kunna anföras. Vi vilja för dagen stanna vid ett: Aktiebolaget Separator, vilket är rätt så belysande.

Ledamöterna av styrelsen för Aktiebolaget Separator, som äro fem till antalet, tillgodoräknade sig förra året ett arvode, som i varje fall icke understeg 419,000 kronor och sannolikt rörde sig om en siffra på en

(Forts. å sid. 4.)

"Söner av Israel, stunden är nära!"

I den ryska tidningen "Pritsjw" (Ropet) av den 6 februari 1920 n:r 32 återfinnes en såsom "hemlig" betecknad skrivelse till "ordföranden för lokalavdelningen" av "Internationella Förbundet av judar", utställd av Centralkommittén för Petersburgska avdelningen av "Internationella Förbundet av judar". Det märkliga aktstycket lyder i svensk översättning:

"Söner av Israel"!

Stunden för vår fulla seger är nära. Vi stå på tröskeln till världsherravälde. Det, om vilket vi förut blott kunnat drömma, blir nu verklighet. Svaga o. hjälplösa blott för en kort tid sedan, höja vi nu tack vare världskatastrofen med stolthet våra huvuden.

Vi måste dock vara försiktiga, då man med säkerhet kan förutsäga att vi, efter att hava skridit fram över troner och altaren, måste gå än vidare på den utstakade vägen. Förtroendet för auktoriteten hos de för oss främmande religionerna hava vi undergrävt genom skicklig propaganda och genom obarmhärtig kritik och hånande avslöjanden. Vi störtade främmande helgedomar, vi förnekade folken deras kultur och tradition. Vi hava utfört allt detta, för att kasta det ryska folket under judiska väldet, för att tvinga det på knä för oss Vi hava nästan uppnått allt detta, men vi måste ändock vara försiktiga, då det nu underkuvade Ryssland är vår ärkefiende. Den av oss genom vår judiska anda tillkämpade segern över Ryssland kan i en kommande generation vända sig emot oss.

Det sönderslagna Ryssland befinner sig under vårt välde, men glömmen icke ett ögonblick att vi måste vara försiktiga. Den upphöjda omsorgen om vår säkerhet får icke låta något medlidande eller någon barmhärtighet gälla. Vi se nu det ryska folkets jämmer och tårar.

I det vi togo ifrån dem deras förmögenhet och deras guld förvandlade vid dem till eländiga slavar.

Varen försiktiga och tystlåtna. Vi få icke ha något som helst förbarmande med våra fiender. Man måste skaffa undan deras bästa ledande element, så att de icke ha några ledare. Därmed förhindra vi varje möjlighet att taga makten ifrån oss. Krig och klasskamp förinta de kulturskatter,

(Forts. å sid. 3.)

Fascismens syn på de sociala grundproblemen.

I.

Trots allt förtal och alla mer eller mindre medvetna förvrängningar fastslå vi som ett för vår rörelse grundläggande faktum: Fascismen är arbetarvänlig, framstegsvänlig och radikal i dessa ords bästa betydelse.

Fascismen är en nationell rörelse. Och just emedan den är nationell, måste den vara en radikal framstegsrörelse med demokratiska mål. Jag kursiverar med avsikt detta sista ord, ty våra medel i kampen för ett sunt, starkt och lyckligt Sverige äro så antidemokratiska som herrar folkförledare gärna kunna tänka sig, d. v. s. antidemokratiska i den mån demokrati allt mera blivit begreppet för demagogi, ordbryteri allmän viljeförslappning och statlig ineffektivitet. Vi bekämpa således ineffektiviteten, planlösheten och splittringstendenserna hos vår moderna demokrati och de s. k. folkvänner, som med eller mot sin vilja medverkat vid de politiska manövrar, som resulterat i avnationalisering och allmän upplösning av den svenska folksjälen. Men vi göra detta för nationens, d. v. s, för folkets skull. För det helas väl, även om till en början massan av folket kommer att ställa sig oförstående och betrakta oss med misstro och ovilja. Vi äro beredda på detta.

För att bevisa det ovan sagda behöver jag bara skildra våra mål och hur vi ämna nå dem, och läsaren kommer att inse, att vårt program är det enda möjliga för varje äkta svensk o. sann folkvän, som vill se resultat av sitt arbete.

Våra mål kunna uttryckas i få ord: Allmän andlig och nationell pånyttfödelse, ett starkt och lyckligt Sverige, en nyskapad, enig och initiativkraftig anda bland allt folket. Våra mål äro nationella och måste vara det. Vi kunna endast arbeta inom vår nations gränser, liksom varje individ i sin kamp för personlig fulländning måste hålla sig inom sin personlighets gränser. Var och en måste först ordna sina egna förhållanden. Vilket icke hindrar, att om resultatet blir storslaget e värdefullt, en hel värld kan dra nytta av exemplet. Vår Svenska Nation gagnar således bäst mänskligheten och civilisationen genom att överlägset ordna sitt eget samhälle, sitt eget inre liv och lösa de nationella livsproblemen på ett för hela folket tillfredsställande sätt. Men vi ämna ej nöja oss med detta mål: vårt mål är att mobilisera alla vårt folks krafter till jätteansträngningar för att göra vårt land till en kulturellt och politiskt ledande nation. Vi veta att den, som inte kämpar för att gå i spetsen, ohjälpligt glider bakåt och kommer att hänga med i sladden. Antingen härska eller bli behärskad — sådan är lagen.

En nationell politik, som verkligen vill göra skäl för sitt namn, d. v. s. nationell i den bemärkelsen, att den kämpar för sitt lands andliga och materiella förkovran och inte bara ytförstoring och maktutvidgning — en sådan nationell politik måste först och främst gå ut på en definitiv och orädd lösning av de s. k. nationella livsproblemen. Med detta menas: det gäller först och främst att av partierna, grupperna och klasserna skapa en enig och målveten nation. Sverige är för närvarande icke en nation utan ett landområde, icke ett folk utan en lös och föga livskraftig förening av stridiga intressen, varandra bekämpande partier och rörelser. Först måste nationen bliva till, sedan kan den uträtta storverk och gå före med storslagna exempel på alla områden. Först måste de inre tvistefrågorna lösas eller helt enkelt avskaffas och alla dessa yrkestvistare, som levat högt på den antinationella oenigheten, helt resolut sparkas på dörren. Först när detta skett, kommer världen att lära känna det överlägsna svenska folket och det svenska folket att känna sig självt.

Vilka äro dessa inre tvistefrågor, som fascismen svurit att för evigt göra slut på. De benämnas "de sociala frågorna", ibland "arbetarfrågan", fastän med orätt, ty det är inte bara den s. k. arbetarklassen, som är intresserad av deras lösning. Hela "nationen" bör, nej måste sätta manken till och åstadkomma enighet. Det är en skam för ett folk att dagligen bevisa sin oförmåga att ordna sina egna angelägenheter. Detta eviga debatterande "om vad som är att göra" är ett ovederläg-

(Forts. å sid. 4.)

Mussolinis liv och verksamhet.

(Forts. fr. föreg. n:r).

I Italien var socialdemokratien liksom i Sverige ursprungligen en tysk-judisk importvara. November-revolutionen 1917 i Ryssland förde över en del av de italienska socialisterna till bolsjevismen. Lenin uppgav till o. med, att han år 1919 fått en skrivelse från italienska socialistpartiet, vari förklarades, att hela socialistpartiet där vore solidariskt med sovjet. Italienarna hade icke den blekaste aning om förhållandena i det avlägsna Ryssland och därför gick det lätt att dupera dem. Lenin lade särskilt an på Italien och hoppades på att därifrån kunna krossa Västeuropa. Varningen kom från Mussolini: "Kommunismen", sade han "är grotesk anspråksfull på vildars vis. Det är löjligt att vilja dela, vad som icke existerar, det är löjligt att vilja socialisera fattigdomen. Hur kunnen I tänka Eder, att kommunismen skulle vara möjlig i Italien, det mest individualistiska land på jorden. Den är möjlig där, varest varje människa endast är ett nummer, såsom i Ryssland, men icke i Italien, där varje människa är en individ eller snarare en individualitet. Man kan icke tala om kommunism i ett land, där människorna äro förfinat, gudomligt personliga. Socialisterna själva, de inbegripna, som hava sett Ryssland, erkänna, då I frågen dem, att man icke kan omplantera i Italien, vad som går i Ryssland, de begå blott det felet att icke säga detta öppet, de begå det felet att locka med en falsk uppfattning och mystifiera massorna. Vad vi bekämpa är kannstöpares mystifikationer till skada för arbetareklassen: vi bekämpa dessa nya präster, som äro i ond tro och utlova ett paradis, på vilket de själva ej tro".

Emellertid tog kommunismen fart i Italien. Officerare, som gingo ensamma, blevo överfallna av stora flockar bolsjeviker, som lågo i bakhåll, och ofta mördade. Regeringen ingrep ej, utan konseljpresidenten Nitti (hr Leon. Ljunglunds politiska ideal)) lät endast utgå en order om, att officerarne så litet som möjligt skulle visa sig i uni-

(Forts. å sid. 4.)

Den olagliga aktieteckningen i S. A. R. A.

En ny framställning till Konungen från direktör Adolf Andersson.

Från direktör Adolf Anderson å Ekebo har till Socialdepartementet inlämnats en ny skrivelse angående den uppseendeväckande olagliga transaktionen i Stockholms Allmänna Restaurangaktiebolag. Skrivelsen är av följande lydelse:

Efter det jag den 22 juli 1926 hos Eders Kungl. Maj:t anfört besvär över Överståthållareämbetets för polisärenden resolution den 22 juni 1926, varigenom min framställning om åtal mot doktor Ivan Bratt jämte övriga medlemmar av Aktiebolaget Stockholmssystemet, som deltagit i det olagliga beslutet att använda bolagets hela aktiekapital, kronor sexhundratusen, för aktieteckning i Stockholms Allmänna Restaurantaktiebolag, icke föranlett någon Ämbetets åtgärd, får jag härmed i underdånighet, till undvikande av missuppfattning, framhålla, att då jag i anmälan till Ämbetet endast yrkade ansvar för ett så lindrigt brott som egenmäktigt förfarande, detta skedde av försiktighetsskäl och innan nödig polisutredning skett. Sedan en verklig utredning skett i saken, vilket Polisämbetet underlåtit göra, är det möjligt, att det kriminella förfarande, som ägt rum, kan karaktäriseras under strängare rubrik än "egenmäktigt förfarande". Jag dristar mig därför av denna anledning i djupaste underdånighet ytterligare understryka min förut gjorda hemställan, att ärendet måtte varda till Överståthållareämbetet för polisärenden återförvisat i och för ny laglikmätig behandling, så att definitivt beslut ej varder fattat, förr än fullständigast möjliga utredning av påtalade förseelsen och därmed förknippade omständigheter ägt rum.

Ekebo, Upplands Väsby, den 30 september 1926.

Underdånigst
Adolf Anderson.

Den italienska fascismen skärper sin politik mot oppositionen.

Enligt vad meddelas från Rom ha de fascistiska organisationerna beslutit skärpa sin politik mot oppositionen. För det första har man förbjudit samtliga föreningar, som icke av konseljpresidenten erhållit uttryckligt tillstånd att finnas till. I Milano ha 300 socialister blivit arresterade, emedan man hos dem funnit material, som tyder på anknytning till Frankrike.

Judendomen i kristlig belysning.

En sammanfattning för Nationen av J. L.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Det är en förunderlig grov vidskepelse vi här ha att göra med, och på vilken man uppbyggt en vilseledande dogmatik och exegetik, som förpliktar den kristna trons bekännare att sammanbinda och komplettera Jesu heliga lära med ett materialistiskt och egoistiskt gudsbegrepp, vilket fullständigt brister i sin inre halt av sedlig moral — alla andra högre etiska egenskaper att förtiga — såsom helighet, rättfärdighet och osjälvisk kärlek till alla människor, vilka egenskaper äro särskilt utmärkande för det gudomsväsende som inneslutes i Jesu förkunnelse.

Dogmer och själviska intressen ha tagit makten över den kristna utvecklingen ända därhän att besinningen och den lugna eftertanken blivit bannlysta från troslivet, i det att samvetet måste dövas och förnuftet göras hemlöst på det kristna trosområdet.

I motsats till den materialism och egoism, som ligger till grund för det judiska gudsbegreppet, finna vi i det gudomsväsende som Kristus uppenbarat: förnimmelse av helighet, övertygelse om rättfärdighet och osjälvisk kärlek till alla människor, medveten känsla av en harmonisk skaparekraft som satt längtan efter fullkomning i rättfärdighet och helighet till mål för människoandens jordiska tillvaro. Detta är det intryck vi erfara vid studiet av Jesu lära och liv. Därför måste vi ock oförbehållsamt och sanningsenligt erkänna, att livsyttringarna hos det kristna gudsbegreppet är det högsta och heligaste som människotanken på dess närvarande stadium kan fatta, och är absolut oförenbart med det judiska. Varför skola vi då tvingas att knäböja inför gudar som ej ha någon hemortsrätt i kristendomen?

Att den kristna kyrkan kallar avkomlingarna av sin stiftares

(Forts. å sid. 3.)

Den 1. Okt.

Ungdomen och den nationella befrielsekampen.

En stor svensk konung, som djupt kände sitt höga ansvar inför land och folk, yttrade en gång i tiden de historiska orden "Ille faciet" (han skall göra't). Ynglingen, som förespåddes den lysande livsgärningen i fosterlandets tjänst, växte upp till man och blev "den store hjältekungen", vars bragdrika levnad mänskligt att se avbröts långt innan han hunnit fullborda sitt verk men som skänkte vårt folk oförvansklig ära såsom moraliskt högtstående o. företrädande en ideell livssyn, för vilken det var redo att kämpa, lida och offra. De samma ord, som konung Karl IX fällde om sin son, blivande konung Gustaf II Adolf, förtjäna att i dag riktas till vårt nutida Sveriges ungdom som ett väckelserop, en ljudelig maning till kamp för fosterlandets heliga sak, som i denna stund är i allvarlig fara.

Främmande element, som icke endast känna osolidariskt utan därtill också direkt fientligt mot vårt folk, äro i färd med att nedbryta och förstöra vår gamla hedervärda svenska kultur, undergräva folkets moral och evakuera dess materiella tillgångar samt förvandla det t. ärelösa slavar under det rovgiriga och hänsynslösa internationella Mammon. Allt i en falsk kulturs namn! Häremot måste resas ett motstånd, lika medvetet som hänsynslöst. Så sannt vi icke äro villiga att offra allt vad hittills för oss varit stort och heligt. För denna kamp i heroismens tecken, som nu kräves för vårt folks befrielse ur det förnedrande oket under de kosmopolitiska förtryckarna, för dess räddning från hotande undergång samt för återupprättandet av ett svenskt Sverige, gives blott en väg: **fascismen!** Fascismens samhällsidé är visserligen icke ny i och för sig, men ny i vår tid. Den representerar återvändandet till den rationella och sunda statsidén, som bjuder den enskilde att underordna sig det helas väl och att i solidaritetens tecken ägna sina krafter åt det gemensammas bästa, fosterlandets ära och välgång.

Liksom varje sannt ideel rörelse inom ett folk för att lyckas måste hava stödet av ungdomens entusiasm och kamplust för de upphöjda idealen, så måste även fascismen hava att påräkna de ungas hänförda och offervilliga medverkan för att kunna segra och se sitt stolta iedal förverkligat. Fascismen skall också till gengäld och riklig sådan skänka de unga alla de möjligheter, som nu saknas, till en utveckling av deras ideella läggning samtidigt som den skall bjuda dem ett nytt och i alla hänseenden rikare fosterland än det. där de nu dväljas, ett fosterland, där de sannt mänskliga iealen hållas högt och där sanningen och rätten få utgöra ledstjärnan i utvecklingen i stället för som nu lögnen, orätten och det krassa mammonsintresset. Det unga Sveriges väckelse till förståelse och aktiv kamp för fascismens ideal, är även ett av dennas närmast liggande uppgifter. Men redan i arbetet härför möter ett hårt motstånd. De förstörande krafterna på folkfostrans område ha hunnit ett stort stycke på vägen mot förkvävendet av ungdomens ideella anlag och under fullständigt försummande av dess andliga fostran ensidigt inriktat dess så gott som hela idé- och tankevärld på in absurdum driven sporttävlan, erotisk negerdans, filmsensationer o. dyl. Dock, likavisst som ungdomen icke bör förmenas rätten till nöjen o. förströelser, måste ur fascistisk synpunkt det bestämda kravet hävdas, att dessa icke få vara allt samt att de hållas på ett plan, som verkar sannt. fostrande. höjande och förädlande på de unga. Kroppskulturen och förströelserna få icke drivas över förnuftets och anständighetens råmärken därhän att de verka "själsdödande" och moraliskt nedbrytande. Själens utveckling är för människan icke mindre viktig än kroppens. — En sanning, som nutidens folkuppfostrare avsiktligt sabotera. Redan antikens vise lärde den levnadsregeln "en sund själ i en sund kropp". Denna gäller ännu i dag och den måste åter bringas till heders! De valna och självständigt tänkande bland de unga måste inse denna nödvändighet och sätta in all sin kraft på att väcka sina kamrater, som kanske mindre djupt reflektera över sakerna, till förståelse för sanningen härav. Sin trängtan efter ideel lyftning och själslig utveckling skola de kunna tillgodose inom den fascistiska rörelsen, som vill giva dem allt men på samma gång fordrar allt av dem.

Det är de ungas stora lycka att kunna tro och hoppas så mycket av livet och framtiden. Men äro icke det samhälle och det fosterland, där de skola leva sitt liv, sådana, att deras drömmar och förhoppningar i någon mån kunna ha utsikt att gå i uppfyllelse, utan att de en gång, vuxna, skola tvingas att låta sig styras av landsförrädare och folkförstörare och kanske leva i ständig misär under trycket av omänskliga ockrare av Shyllocks kända typ, då måste de inse, att deras livsöde måste bliva ett helt annat än de föreställt sig och som de på grund av sin naturliga trängtan hava rätt till. För sin egen, sitt lands och sitt folks framtid är det därför som de nu måste med i det stora fosterländska befrielseverket. De måste emellertid vara beredda på, att det blir en både lång och hård och svår kamp. Fienden regerar i dag faktiskt runt omkring oss, om den också ännu icke här vågat låta sitt förstörelsearbete såsom t. ex. i Ryssland fullständigas i ett enda slag utan se sig nödivungna att steg för steg föra oss mot avgrunden. Hindren torna sig i väldiga komplexer på vägen mot vårt mål. Men det gäller att icke tappa modet eller vika. Hinder och svårigheter äro till för att övervinnas. Vi måste vara beredda ej endast på medgång utan också på motgång, och bära den senare med samma frejdiga mod som den förra, förvissade om, att lönen, den slutliga och fulla segern en dag skall komma. Vi måste finna oss i det nödvändiga, att den nationella fascismens genombrott i vårt land kommer att taga en tid av år. Liksom Rom ej byggdes på en dag låter sig det fascistiska samhällsidealet icke genomföras på en dag. Men ju mera av kraft som sättes in därpå. desto förr skola vi vara framme vid det stora målet. Någon skall kanske någon gång tycka, att det går för långsamt; utvecklingens tempo måste dock fastställas av nödvändighetens lag så sannt som intet får äventyras genom överilning eller oövervägda handlingar. Den fasta marken under fötterna får aldrig lämnas. Sakta men säkert, lugnt och målmedvetet skall fascismen gå framåt i tecknet av allas obrottsliga solidaritet och inre sammanhållning. Ju mera lederna vidgas, desto större blir rörelsens positiva tillgång till intellektuella o. agitatoriska krafter såväl som materiella resurser o. desto mera kan uträttas för arbetets planmässiga fullföljande för uppnående av det höga målet.

I striden för vårt folks o. vårt lands frigörelse ur förtrycket under landsförrädare och folkförstörare samt för skapandet av det nya Sverige i gammal god svensk anda, är ungdomens plats i första ledet. "Det är den som skall göra't"! Alltså kan o. får den icke saknas i det uppbyggande arbetet. **Den stora** striden, som skall föra fascismen till seger, är visserligen ej i det närmaste förestående, dessförinnan tarvas ett intensivt, förberedande arbete. Detta kommer att fullföljas steg för steg, lugnt o. målmedvetet till skapande av den oemotståndliga nationella maktfaktor, som en gang skall vara i stånd att **segra.**

Under rörelsens olika skeden komma olika anspråk att ställas särskilt på de unga i förhållande till de uppgifter som skola förverkligas. För fascisterna gäller det att städse vara redo. så snart deras aktiva medverkan för den ena eller andra uppgiften påkallas. Under det skede, som nu är inne, är det fascistens främsta plikt att sätta in all den tid och kraft han kan offra för saken, på att agitera för fascismens idéer bland sina kamrater och vänner, söka vinna dem till övertygade fascister samt att för ändamålet verka för spridandet av den upplysningsliteratur på området, som av partiets ledning rekommenderas.

Fram alltså, I unga, som framtidens Sverige hörer till, fram med i kampen. träden in i den svenska fascismen leder! Fosterlandet behöver Eder alla, hela Eder ideella hänförelse, offervilja och lust till hjältedåd.

Regeringen uppmuntrar skandalaktionen i "kulsprute-affären"!

De skandalösa uppträdandena i Stockholms stadsfullmäktige med anledning av de mått o. steg polismyndigheterna i huvudstaden sett sig föranlåtna vidtaga till befolkningens skyddande mot planerade revolutionsattacker från den judiska kommunismens sida ha nu lett till att den starkt judeorienterade socialministern ansett lämpligt inskrida under former, som icke kunnat undgå att få sken av ett erkännande åt de Moskvainspirerade aktionärernas dunkla förehavanden. Statsrådet Pettersson har förständigat Överståthållareämbetet att inkomma med en fullständig utredning i affären "därvid särskilt bör angivas huruvida vid det tillfälle, då ifrågavarande vapen anskaffades, någon anledning att befara uppror förelåg".

Det säger sig själv, att judendomens pennförare i Dagens Nyheter och Socialdemokraten äro överförtjusta över socialministerns inskridande. Det förstnämnda organet uttyder också hans initiativ som ett misstroendevotum mot polismyndigheten. Socialdemokraten, som har svårt för att kachera sin översvallande glädje över det handtag som sålunda givits omstörtningsmännen, betecknar det på äkta Engbergskt manér som löjligt att göra "de moskovitiska tjänarna så stor ära" som stockholmspolisen gjort. "De moskovitiska tjänarna" är dock här en grundfalsk benämning. De kommunistiska agenterna äro inga tjänare åt det ryska folket utan uteslutande åt de revolutionssträvande judarna ,som evakuerat moskoviternas land men nu äro i färd med att fly därur.

Socialministerns till Överståthållareämbetet framställda fråga, huruvida fara för uppror varit för handen, verkar med förlov sagt ganska naiv. Hela världen vet, att judendomen f. n. av alla krafter arbetar för alla länders revolutionering. Flerstädes har den också satt sin "stora revolution" i scen, o. även i vårt land har revolutionspropagandan tolererats på ett sätt som hade den varit särskilt gärna sedd av de officiella myndigheterna. Man har t. o. m. gått så långt att man för befordrande av de dunkla planerna avpolleterat vårt nationella försvar. Exemplen från Ryssland och andra länder. där det revolutionära experimentet prövats. visa även. att det iscensatts med stöd jämväl av de judiska socialdemokratiska och borgerliga partiernas representanter. som genom ådagalagd passivitet etc. i hemlighet stött revolutionen. Den judaicerade svenska pressen kan nu så mycke hällre jubla över herrar Kilbom—Bendixons et Consorters framgång för deras aktion i kulsprutefrågan som de noggsamt veta, att ett i verkligheten fullt täckande svar på den av socialministern framställda frågan icke kan vara att förvänta från Överståthållareämbetets sida. Det måste nämligen anses som uteslutet, att detta skulle öppet klarlägga och blotta den frukansvärda konspiration mot det svenska samhällets bestånd, som den judiska makten även i vårt land de facto varit och är angagerad uti. så mycket mera som den sittande regeringens mest framskjutna ledamöter uppenbart äro av judisk härstamning och droppar av judain säkert icke heller saknas hos socialministern själv. Att upprorsförsök varit planerade även i vårt land, bl. a. under sistlidna mars, — då man emellertid av viss anledning icke vågade att låta minar springa — är ett ofrånkomligt faktum, som den judiska pressen visserligen icke låtsat om men som det av självklara skäl icke rimligtvis kan tänkas, att den av socialministern igångsatta utredningen i frågan skall komma att lämna någon som helst fullständig klarhet uti. Den efter gift socialministern med sitt inskridande gjort åt den judiska omstörtningens hantlangare i vårt land, förtjänar att observeras som ett memento för de nationellt sinnade i vårt land. Det påminner åtskilligt om de "borgerliga" politikernas hållning i Italien vid den tidpunkt, då Mussolini gick till aktion för korruptionssystemets ihjälslående.

PRESSKONSERTEN

Gyckelspelet mellan högern och socialisterna.

Västerlandets socialister äro, framhåller Göteborgs Morgonpost (h.), litet generade över det ryska exemplet och bliva helt bet på frågan om vad som skall göras sedan de lyckats slå sönder privatkapitalismen och därmed dödat företagsamheten. Tidningen fortsätter:

Dess försvarare brista i varje punkt åt bevisningen för att ett socialiserat samhälle innebär större grad av rättvisa och förnuft än det nuvarande. Går man dem inpå livet och ber att få veta vad den socialism, som de vilja införa, i själva verket är, bli de också svarslösa. Då socialdemokratiska arbetarepartiet pekar på arbetarerörelsen och de förbättrade förhållanden denna förskaffat arbetarna, så har detta ingenting med socialismen att skaffa. Vad fackföreningsrörelsen förmått uträtta till förbättrande av arbetarnas levnadsvillkor, det har den kunnat göra just tack vare privatkapitalismen. Vilket utgör bevis på det privatkapitalistiska systemets styrka i samhällshushållningen.

Det är tyvärr nog så sant, att socialisterna ytterst litet förstå av det de förkunna och vilja genomföra. Det är icke heller meningen att de så skola göra, ty då skulle de snart upphöra därmed. Programmet och aktionsplanen äro uppgjorda av högre makter, som heltvisst betacka sig därför. Men judarna Marx—Lasalle—Rotschild visste vad de gjorde, när de engagerade arbetarna i alla länder för Alljudas världsfamnande aktion Den hånfulla tonen i högerns organ är föga på sin plats. Man vet där sanningen, men man aktar sig visligen för att uttala den, eftersom man är medspepare i det bedrägliga spelet och faktiskt godtagit den judisk-socialistiska svindeln, som just utgör grunden för "de borgerligas" tillvaro som partier. De äro oskiljaktigt förenade, de bägge parterna, "borgerliga" o. "socialister", barn s. a. s. av samma fader: den judiska makten. Den dag socialismen fölle ifrån, hängde högern i luften och hade i dess nuvarande skepnad intet raison d'étre längre, och sammaledes med socialisterna, som icke längre skulle ha någon fiende att kämpa mot när "de borgerliga" upphörde att vara till. Men en dag skall det heltvisst bli ett slut på härligheten för de bägge politiska lögnfraktionerna. När fascismen segrat i vårt land!

Brunnsviksgudar.

Dagens Nyheters "politiske" o. "kulturelle" redaktör, som i den sistnämnda egenskapen skriver under signaturen T. T—t, har varit på semesterresa i Holland, och i ett av hans resebrev heter det:

"Holland har ju också skapat ett av de största filosofemer som det mänskliga tänkandet frambragt — Spinozas betraktelse Deus sine natura. Spinoza var ju visserligen jude till sin nationalitet, och som sådan borde han, om man glömmer undantagen för regeln, ha varit minimalt intresserad av naturen. Men det är svårt att föreställa sig att icke hans teorier om natura naturans och natura naturata , den skapade och den skapande naturen, och hans meditationer över stillheten i den eviga rörelsen och rörelsen i den eviga stillheten någon enda gång skulle samlat sig i en stor konkret natursyn utanför studerkammarens trånga väggar. Ja, man vill gärna tänka sig att han med dynerna och havet i ögats synfält nedskrev åtminstone någon av de satser, som fogade samman hans världsbild till et kosmiskt och panteistiskt helt."

Den "kulturelle" redaktören har tydligen mycket illa följt med sin tid. Det var visserligen en tid, då Spinoza ansågs för en stor filosof. Historien om hur han blev det är ganska märklig. Han hade härför att tacka ingen mindre än Goethe. Goethe läste honom ingående, och eftersom Goethe var så stor, så måste också Spinoza varit en stor man, och på det viset kom han i bland de stora filosoferna. Men Goethe läste icke Spinoza därför att han var en närbesläktad ande, utan av rent motsatta skäl. Goethe såg i Spinoza sin antipod, och lärde sig av honom, hur han ej skulle tänka och hur han ej skulle handla. — Goethe ville söka upp och studera sin egen motsats för att själv kunna hålla rätt kurs. Goethes posthuma maka, enkefröken Ellen Key, har i Sverige gjort mycken reklam för Spinoza, och bland hennes lärjungar märkes Dagens Nyheters "kulturelle". När han var rektor vid Brunnsviks folkhögskola lät han och skolans stiftare, Karl-Erik Forsslund. till och med införa juden Spinozas panteism såsom statsreligion vid folkhögskolan i stället för kristendomen. Stackars bildningssökande arbetareungdom, som fick leva på så mager andlig spis! Något andefattigare än Spinoza är svårt att leta upp, och i vetenskapliga kretsar börjar man allt mer o. mer betrakta Spinoza som en ren parodi på filosof. Spinoza var under sin livstid en förföljd stackare, som till egen tröst planterade åt sig en liten filosofisk kålgård, dit han kunde draga sig tillbaka från världens elakhet. Sanningsväsendet spelade för Spinoza liksom för andra judar ingen roll, men bluffen desto större. Han gick därför i lära hos den judiskt betonade filosofen Hobbes, som falskeligen predikade "allas krig mot alla" såsom människans urtillstånd, vilket strider mot den västerländska statstanken, och som alla judar trodde han ej på viljans frihet, som står i opposition mot judens slavsjäl. Lika mycket som Spinoza blivit överskattad, lika underskattad har hans samtida Leibniz varit. Leibniz har visserligen alltid haft ett namn som naturvetenskapsman. men först nu börjar man få ögonen upp för den tankeskärpa, som låg i hans filosofi. Spinoza utgav sig för att stå världsaltet närmare än andra, men då skulle man ej som han börja med definitioner, ty då kommer man ej det hela nära. För att fort komma till sitt mål uppfann han en "matematisk" metod, varvid han på taskspelarvis tog till axiomatisk utgångspunkt det som skulle bevisas.

Det vilar ett olycksöde över Brunnsviksgudarne. Liksom Spinoza vid den värda folkhögskolan var religionsstiftare, gällde på samma ort och ställe såsom "världens främste naturvetenskapsman" den store charlatanen Haeckel — för länge sedan avslöjad och begabbad. Jojo, det är inte alltid så lätt för herrar chronschougar vid arbetarefolkhögskolor att undvika att trampa i klaveret. När skola Sveriges arbetare komma underfund med, att det finnes vissa herrar, som bjuda dem stenar i stället för bröd?

TILL DE UNGA!

Den svenska ungdomens plats är given i den fascistiska rörelsens led. Därför böra alla unga män och kvinnor, som inse dess nödvändighet och betydelse, lämna sin tribut till den gemensamma saken och träda med in i kampen genom att ingå i partiets kamporganisation och hjälpa till i det upplysningsarbete, som nu fordras över hela vårt land för att rörelsen skall kunna föras till seger.

Uppskjut icke med Edert inträde i organisationen utan anmäl Eder helst redan i dag hos

Sveriges Fascistiska Folkparti

Adress tills vidare: **Grevturegatan 15,** 2 tr.

Tel. Norr 21086. Tel. Nor 21086.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl 10,30—12.

Praktiserande tandteknici
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö 322 56. A. T Sö 322 56.

PÅ UTKIK

Tvenne unga pionjärer för fascismens idéer.

Parollen till nationell samling under fascismens fälttecken har såsom kunnat väntas väckt en stark genklang bland de unga i vårt land, vilka icke kunnat undgå att beröras av dess upphöjde syfte och som även i allt större skaror sluta upp kring densamma. Den entusiasm och offervilja, som härvid kommer till uttryck, är ett löftesrikt tecken och utgör ett gott omen för den nationella frigörelsekampens framgångsrika utveckling, som nu också hos oss på allvar begynnt. Ungdomens insats i arbetet och icke minst i propagandan för idéerna är redan nu, i rörelsens tidigaste skede, betydande. De bilder vi härovan återgiva äro av tvenne unga fascister vilka äro sysselsatta med att å Stockholms allmänna platser försälja Nationen. Deras hängivna, uppoffrande arbete för fascismens idéer krönes också glädjande nog med stor framgång. Allmänhetens förståelse och intresse för saken äro omisskänliga. Den unga damen sålde sistlidna söndag eftermiddag på några timmar icke mindre än ett 100-tal exemplar av Nationen och tar bland fascisterna 1:a priset som duktig försäljerska av tidningen — Ett ståtligt föredöme för de andra. De ungas insats i propagandan för idéerna kan icke nog uppskattas. Den förtjänar all uppmuntran och stöd.

Rothschilds fjäril.

Baron Walther Rotschild är mycket intresserad av entomologi och har personer anställda, som fara världen runt för att upptäcka nya fjärilssorter. Lyckas det, får fjärilen ett namn, vari ingår första stavelsen av namnet Rothschild. En av dessa Rothschilds resande betjänter har nu upptäckt en fjäril, lika stor som en svala, men vad som väckt Rothschilds största förtjusning är, att vingarna äro metallglänsande och alltså påminner honom om de kära, kära guldslantarna. Fjäriln har fått namnet Papilio Stresemanni Roth. Att den tyske politikern Stresemann på detta underbara sätt förevigats, beror ej blott på, att han är gift med en judinna, utan är det ett Rothschilds säregna sätt att till Stresemann återgälda den stora tacksamhetsskuld, vari huset Rothschild står till den kosmopolitiske tyske politikern.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.

Växel med ankn. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.

Å textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Söderl. Tidn.-tryckeri, 1926.

En ny judisk professor vid "Stockholms Judiska Högskola"?

En högtidlig akt ägde härom dagen rum uppe i "Stockholms Judiska Högskola", där åter en son av Israel avlade sitt kompetensprov — som sökande till professuren i statsrätt o. statskunskap, vilken blivit ledig. De sökande äro tre, nämligen den judiske docenten N. Herlitz, juris doktor Melander och lektor Lagerroth.

Det var vid det ifrågavarande tillfället docenten Herlitz, som föreläste över ämnet "De av Nationernas förbund anordnade mandaten" — ett för en judisk högskoleföreläsare naturligtvis i allra högsta grad lockande ämne. "Evenemanget" ("Hebreiska Dagbladets" uttryck) bevittnades också, förutom av högskolans rektor, judiske professorn Bendixson och ett stort antal av skolans lärare, jämväl av den halvjudiske landshövdingen Edén m. fl. framskjutna personer, som med sin närvaro bidrogo att sprida glans och betydelse åt högtidligheten. Rektor Bendixon gick efter föreläsningen fram till hr Herlitz och "tryckte med stor hjärtlighet hans hand."

Snälla herrar Melander och Lagerroth, Eder tid och möda äro bortkastade. Förstå Ni inte, att platsen redan är vikt för juden? Judar hava inte för intet donerat pengar till högskolan och där etablerat sig som de allt i allom styrande. Rektor Bendixon, skolans rektor, är ju själv jude med klara bolsjeviksympatier, såsom han tydligt visade i "kulspruteaffären", och flera andra judiska professorer finnas där, såsom hr Lamm etc. Den noble gamle professorn Winroth, som tjänstgjorde vid högskolan, yttrade vid ett tillfälle de karaktäristiska orden: "Man kan inte gå i korridorerna utan att snubbla på judar."

Judarna fly på falska pass från Sovjet-Ryssland.

Enligt meddelande från Leningrad har där häktats en tjänsteman i statspolitiska förvaltningens passavdelning Nemstov, vilken utfärdat pass åt alla judiska kommunister, som hemligt ville lämna Ryssland, utan officiella ansökningar. För sitt besvär tog han mellan 400 och 1,600 kronor. Han avslöjades endast därigenom att antalet klienter växte så starkt, att det väckte allmänt uppseende.

"Klasskamp" om kvinnan i Sovjet-Ryssland.

Enligt Pravda (26 aug.) är "kvinnoköp" mycket allmänt förekommande i Turkestan, där en formlig "klasskamp" på området skall ha uppstått mellan rika och fattiga.

Priset på en kvinna uppgår till 60 kameler eller motsvarande penningvärde. Den fattige, som icke är i stånd att skrapa ihop sådana summor, får helt enkelt vara utan hustru, medan de rika köpa sig hustrur i mångfald och genom att underkasta dem den mest hänsynslösa "exploatering" mångdubbla sin förmögenhet. I Horesjeområdet har under tryck av den fattiga befolkningen ett "fast pris" på kvinnor, motsvarande 180 kr., kommit tillstånd. Men de rika hava motsatt sig "fasta priser" och betala alltjämt för en hustru eller arbeterska efter som de finna för gott. Den fattige bonden, som betalt lösen för en kvinna, kan emellertid aldrig vara säker på, att han erhåller den kvinna han önskat. Till följd av stark efterfrågan, lämna kvinnorna sina fattiga husbönder och gå till de rika. Antalet skilsmässor har till följd härav vuxit oerhört, o. handeln med kvinnor har antagit en rent spekulativ karaktär. Därjämte florerar mutsystemet. I mål beträffande kvinnoköp tagas mutor inte endast av domarna utan också av kvinnliga kommunistiska delegater, som ha speciellt uppdrag att skydda kvinnorna.

De lokala myndigheterna tillgripa de mest egendomliga medel för att bekämpa dessa missförhållanden. Sålunda hade en förordning av Tasjkent-guvernementets exekutivkommitté följande lydelse:

"1) Det är förbjudet att på landsbygden anordna bröllop utan vederbörande myndighets tillstånd.

2) Tillstånd kan endast erhållas i den administrativa avdelningen i Tasjkent.

3) För varje tillståndsbevis erlägges 10 proc. av den för bröllopet avsedda summan."

Argentina vill åter vara med.

Argentinska kammarens utrikesutskott har enligt telegram från Buenos Aires beslutat föreslå att Argentina åter tar full del i folkförbundets förhandlingar. Till följd härav hoppas man i Genève på att vid nästa folkförbundsförsamling även en argentinsk delegation skall taga plats i folkförbundssalen, och det talas redan om att Argentina nästa år skall inväljas i rådet i stället för San Salvador, som då blir i tur att avgå.

I "fusionernas" tidevarv.

Den tyska anilintrusten och därmed samarbetande företag planlägga bildandet av ett världssyndikat för konstsilke. I trusten skulle ingå de viktigaste tyska, engelska och amerikanska konstsilkesintressena, vilka redan f. n. torde omfatta 75 procent av världens konstsilkesproduktion.

En överenskommelse har enligt meddelande från Wien träffats mellan representanter för de ledande järnverken i Österrike, Ungern, Tjeckoslovakien, Rumänien och Jugoslavien rörande bildandet av en järnkartell, omfattande de nämnda länderna, och om kartellens anslutning till en ev. västeuropeisk järnkartell. Förhandlingarna uppgivas ha lett till ett positivt resultat.

"Rembrandt als Erzieher."

I Svenska Dagbladet har i dagarna Carl G. Laurins spirituella penna i tvenne längre artiklar sonderat Langbehns bok "Rembrandt als Erzieher" innehåll. Om hr Laurin ej haft att tillgå sin fideikommisbefattning hos P. A. Norstedt & Söner hela sitt liv utan måst dras med ekonomiska svårigheter, hade han måhända blivit en svensk Langbehn, mindre lättlekande än han nu är, men mera ensidigt intensiv. Langbehn och Laurin äro utan tvivel båda goda, ärliga människor, som vilja det rätta, om än förmågan att gå på djupet saknas. Det är en himmelsvid skillnad mellan den angenäme hr Laurin o. Svenska Dagbladets förre, av judepressen till skyarna upphöjde konstkritiker, numera avlidne August Brunius, vars arbete alltjämt starkt reklameras och som endast ockrade på den förskämda smaken, beredvilligt underblåsande alla dekadansföreteelser och ofta talande mot bättre vetande. Det sista gjorde hr Brunius [illegible] med så mycket bättre samvete som en av hans max[illegible] vilken han också hade smaklöst[illegible] komma i tryck, var: "moral är endast till för brackor", ett yttrande, som helt visst utmärkt karktäriserade hans verksamhet, om man utformar sentensen till den syllogism, herr Brunius avsåg: "moral är endast till för brackor. Jag, August Brunius, är icke en bracka i denna bemärkelse. Alltså bör ingen förundra sig över, att jag, August Brunius, aldrig haft några moraliska skrupler". Det kaotiska tillstånd, som f. n. utmärker Sv. Dagbladets redaktion, kan i viss mån sägas ha haft sin grund i det karaktärsfel som alltid utmärkt judarne och återfanns hos hr Brunius liksom det återfinnes hos den halvhebreiska Fredrik Christoffersson-Böök och aktiemajoritetsinnehavaren i tidningen Karl Otto Bonnier: felet att aldrig kunna hålla måtta i medgångens dagar. Herr Bonnier har nämligen låtit judifieeringen av Stockholmpressen gå så långt, att han därmed själv frammanat den naturliga reaktion, som nu banar sig fram mot det judiska upplysningsväsendet i vårt land.

På judifieeringens konto kan helt visst även skrivas hr Laurins dunderreklam för Langbehn's besynnerliga och verklighetsfrämmande bok.

Langbehn sade sig vilja återupprätta den åkat germanismen och såg urgermanen i den "lågtyske" (= nederländske) målaren Rembrandt och något litet även i den "lågtyske" Swedenborg. Alla "lågtyskar" (holländare, svenskar, norrmän och danskar) skulle enligt Langbehns för oss pietetsfulla uppfattning vara ytterst förbundna, om deras land finge uppgå i det stora Germaniens (Tysklands) modersfamn såsom tyska provinser. Langbehn, som till sin natur var en tysk specialistprofessor och perukstock, fastän han själv trodde motsatsen, hade en gång fått kriaämnet "Urgermanen Rembrandt" och efter åratals arbete i tysthet publicerade han anonymt sin bok om Rembrandt som uppfostrare i germansk anda, en bok, vilken gick åt som smör i hett vatten bland äppeltyskarne, äppeltysk som boken var alltigenom. Alla rasbiologiska studier ansåg Langbehn överflödiga: det var ett axiom, att de nordiska folken hörde hemma i Tyskland. Det vetenskapliga faktum, att det flyter mycket litet av den nordiska rasens blod i nutidens tyskars ådror, förbisågs av Langbehn. Han förbisåg, att preussarne äro ett blandfolk av germaner och de slaviska venderna, där det slaviska inslaget är större än det germanska; att sydtyskarna ej alls äro germaner utan liksom tyrolare o. kroater tillhöra den dinariska rasen, samt att den enda spillran av jämförelsevis ren germansk stam, som finnes kvar i Tyskland, är belägen i Hannover och Schleswig-Holstein. Rasbiologiskt var alltså Langbehns utgångspunkt mycket svag. Han är emellertid ej ensam om att slå på den germanska trumman. På visst håll trumfas med att både tyskar och svenskar äro av "arisk-germansk" härstamning. Med förlov sagt, svenskarne äro ej germaner, utan goter. Det är vetenskapligt bevisat, att svenskarne stå anglosachiska rasen (nota bene den ursprungliga) närmare än den "germanska". Det skulle väl dock ej falla någon förnuftig människa in att vilja skriva, att svenskarne äro av "arisk-anglosachsisk" härstamning, men uttrycket "ariskt-germanskt" är, vetenskapligt sett, ändå löjligare. Under 30-åriga krigets dagar var det mycket vanligt att Gustaf II Adolf både i Tyskland, Frankrike och Italien kallades för den store goten och svenskarne för goter, när man ville yttra sig om rasen. Det vore på tiden, att denna riktiga rasbeteckning åter vunne burskap. I rasbiologiska arbeten har på senaste tiden beteckningen "nordisk ras" införts för att utmärka de rasrena svenskarne, norrmännen, danskarne o. de hannoveranska tyskarne. Gotisk ras vore ett lämpligare uttryck. Svenskar och norrmän voro av den gotiska eller götiska folkfamiljen. Svenskarne vilja ej längre oriktigt betecknas som germaner. Icke skall väl det vetenskapligt bevisade rasrenaste folket av "nordisk ras" i rasbiologisk terminologi sortera under ett mycket litet rasrent?

Den andra axiomatiska hörnpelaren i Langbehns bok är, att Rembrandts ande var särskilt germanskt färgad. Liksom Zorn med förkärlek målade nakna dalkullor, ville Rembrandt, när han själv fick välja, hava judiska modeller, dock icke östjudiska, utan av den spanska judetypen. Med psykologisk sannolikhet kan antagas, att några droppar spanskt "judain" flöto i "urgermanens" ådror. Den världsberömda Rembrandtska belysningsdagern eller rättare skuggan, "Rembrandtsdagern", var kanske av behovet påkallad för att lägga sordin på den hemliga tendensen i hans måleri.

En målare med nederländskt namn, som sannolikt hade varit en bättre exponent än Rembrandt för den nordiska andan, är van Breda (Nationalmuseum). Hans kräsna individualistiska skönskönhetsträngtan att endast vilja fästa på duken, vad som hade både beträffande modellen och utförandet en sådant skönhetsvärde, att det förtjänade bevaras åt eftervärlden, förefaller som ett uttryck för menige mans sunda, oförfalskade och en smula aristokratiska svenska omdöme om den egentliga meningen med målarkonst. Breda sättes visserligen i konsthistorien ganska högt, men han står ännu ej på den piedestal, han torde förtjäna. Svenska porträttmålare borde gå i hans skola, de borde även lära så mycket rasbiologi, att de finge klart för sig, att den gotiska rasen är den förnämligaste. Det fanns en tid, då detta var ett erkänt faktum i hela Europa. Uttrycket "av blått blod" betecknade ursprungligen de spanska adelsmän, som voro av gotisk ras. Det är ett egendomligt och beklagligt sakförhållande, att nutida svenska porträttmålare nästan hava en aversion för att avmåla nordiska typer. Det förklaras därav, att de mästare inom måleriet, som de tagit till förebild, mestadels fransmän, icke haft tillgång därå.

Såväl Langbehns bok över Rembrandt som dr. Laurins böcker och uttalanden om olika rastyper äro mycket läsvärda, om blott läsaren är tillräckligt kritiskt anlagd. Langbehn använder i sitt skrivsätt kurialtyska satsvändningar och avviker i det fallet mycket från dr. Laurins eleganta och lediga behandling av språket.

Lothar.

"Söner av Israel, stunden är nära!"

(Forts. fr. sid. 1.)

som skapats av de kristna folken.

Men varen försiktiga, söner av Israel. Vår seger är nära, då vår politiska och ekonomiska makt samt vårt inflytande på massorna ständigt växer. Vi uppköpa statslånen och guldet och härska därigenom på världsbörsen.

Makten är i våra händer, men varen försiktiga. Förtron Eder icke åt de dunkla, bedragande makterna.

Bronstein (Trotski), Apfelbaum (Sinovjev) Rosenfeld, Steinberg, alla dessa liksom många andra äro trogna söner av Israel. Vår makt i Ryssland är oinskränkt. I städerna, i kommissariaten, i förvaltningarna etc.... Överallt spela vårt folks representanter huvudrollen. Men låten icke berusa eder av segern. Varen försiktiga, ty ingen kan försvara oss mer än vi själva. Glömmen icke att vi icke kunna lita på den röda armén, ty plötsligt kan den vända vapnen mot oss.

Israels söner, stunden är nära, då vi hava erövrat den länge eftersträvade makten i Ryssland. Ordna leden fastare, förkunna högre vårt folks nationella politik. Kämpen för vårt eviga ideal.

Åtlyden de gamla lagar, som historien har lämnat oss. Må vårt fädernesland och vår ande leda oss och rädda oss judar från olycka."

Socialdemokratisk frammarsch vid landstingsvalen.

De hittills verkställda sammanräkningarna från höstens landstingsmannaval visa på en förskjutning till socialdemokraternas favör. De uppgifter, som föreligga, när detta skrives, ge vid handen en nettoförlust för de borgerliga av 24 mandat och en nettovinst för socialdemokraterna och kommunisterna av 25.

Tycker Ni om NATIONEN

I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

Judendomen i kristlig belysning.

(Forts. fr. sid. 1.)

bödlar ett "heligt" folk är en begreppsförvirring utan like i världshistorien. Detta sakförhållande blir emellertid ännu obegripligare därigenom att sinnesarten hos dess avkomlingar ännu i dag är densamma som på Jesu tid, d. v. s. samma oförsonliga hat och fiendskap mot kristendomen som de ådagalade mot Kristus själv under hans personliga vistelse på vår jord.

Detta motsatsförhållande är också fullt förklarligt därigenom att judarnas gudsbegrepp grundar sig på egoistiska beräkningar som enligt G. T. städse gåvo sig tillkänna i människofientliga handlingar mot alla icke-judiska folkslag, vilka på Jahves befallning skulle tillintetgöras och deras land och ägodelar av judarna tagas som byte. För sådana hjältedåd belönades de sedan med Jahves välsignelse. Judarnas råa och själviska sinnelag illustrerade Jesus tydligt nog i sin liknelse om "den barmhärtige samariten": varvid den judiske prästen och leviten gingo oberörda förbi den av rövare halvt ihjälslagna mannen, medan en samarit förbarmade sig över honom och med stor uppoffring räddade hans liv.

Hela det judiska religionssystemet består av tankeexperiment som förutsätter en fullständig kritiklös publik. Men varför inblandar man i den kristna läran sådana missfoster av mänsklig tankeverksamhet, då Jesus själv med eftertryck varnade för "fariseerna och saduceernas surdeg"?

Människorna behöva andlig kraft för sin utveckling, men den kyrkliga dogmatiken förmår ej fylla det tomrum som tvivel, otro, vantro och vidskepelse alstra i människohjärtat. Den oberättigade inblandningen av främmande lärosatser och trosplikter förvirrar sinnena, och andefattiga ceremonier med sin prunkande utstyrsel framkallar endast i bästa fall ett kortvarigt känslosvall, som hastigt försvinner vid beröringen med vardagslivets motigheter.

Människoandens längtan efter frid från denna jordens tvång och bundenhet, och den kraft som erfordras för inre uppbyggelse och utveckling i det goda, måste hämtas från det eviga livets kraftkälla, vilken för oss uppenbarats i Jesu personlighet. Han blev förkroppsligad till en förebild för ständigt kommande nya släktled. Han skänker människorna förbindelse med ett heligt och rättfärdigt gudomsväsende, samt trovärdiga livsbetingelser som sträcka sig ut över denna tidens gräns in i evighetens värld.

Utan Kristus kan människoanden ej finna något tillfredsställande mål för sin tillvaro. Han lät sig dödas för att bekräfta sanningen i sin lära, och därmed visa oss vägen till livets oförgänglighet. Dock även höghet i tanke, och vishet i lära måste här i livet betala sitt pris, vilket blir större ju högre målet ligger. All tillblivelse här på jorden framfödes under motstånd och smärta, och vad som föddes under törnekronan och korset utgjorde intet undantag härifrån. Det pris som här erlades har sitt värde i otaliga människoandars frigörelse från det ondas makt.

Medelklassens arbetslösa vädja till regeringen.

Tjänstemannaorganisationernas arbetslöshetskommitté har hos regeringen hemställt att intill dess medelklassens arbetslöshetsfråga blivit slutgiltigt löst understöd i form av lämpliga nödhjälpsarbeten måtte komma medelklassens arbetslösa till del genom statsmakternas försorg eller eljest dagligt understöd enligt förut tillämpade runder vid dylikt understöds beviljande.

Svårigheterna på arbetsmarknaden förvärras ytterligare genom det antal officerare och underofficerare som tvångsavskedas eller frivilligt avgå på grund av 1925 års härorganisation. Det synes därför såsom en bjudande nödvändighet att de åtskillnader som förut torde ha förefunnits mellan medelklass och arbetarklass vid beviljandet av arbetslöshetsunderstöd eller nödhjälpsarbeten i viss mån lättas och moderniseras, helst som arbetarklassen, på grund av sitt ändrade sociala och ekonomiska läge i vidsträckt mån sänder sina söner och döttrar in på medelklassens arbetsområde, varigenom gränserna mellan medelklass och arbetarklass ytterligare flyttas eller upphävas.

Tjänstemannaorganisationernas arbetslöshetskommitté förklarar sig slutligen ställa sig till regeringens förfogande för att på grundval av vunnen erfarenhet inom området i samarbete med stat och kommuner bidraga till lösandet av den svenska medelklassens arbetslöshetsfråga.

Bliv medlem av Föreningen Mot Monopol!

LÄS — SPRID

Socialisering

genom

Kooperation

av

TYCHO WRETMAN.

Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.

Pris kr. 2.—.

Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.

Svenska Köpmannaförlaget Stockholm.

Goda och billiga Måltider

kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranger i Stockholm:

Automatrestaurant CYRUS 43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant ALEXANDER 2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant ENGELBREKT 8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant GUSTAF VASA 51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant S:T ERIK 47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant GUSTAF ADOLFSHALLEN 68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant BIRGER JARL 73 Folkungagatan 73

Frukost 1/2 8—1/2 2 Middag 1/2 3—7 Kväll 7—1/2 12 Inga drickspengar Ingen spritservering

Hagmans

Special-Skjorta

är stor och rymlig med god passform tillverkas av 1:ma Percal i moderna randiga och rutiga mönster finnas ständigt i lager i storlekar från n:r 33 till n:r 48.

Kr. 7:50

O B S.! Svarta skjortor i alla storlekar.

Hagmans Herrekipering

Sveavägen 108

(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

Tvenne unga pionjärer för fascismens idéer.

Parollen till nationell samling under fascismens fälttecken har såsom kunnat väntas väckt en stark genklang bland de unga i vårt land, vilka icke kunnat undgå att beröras av dess upphöjde syfte och som även i allt större skaror sluta upp kring densamma. Den entusiasm och offervilja, som härvid kommer till uttryck, är ett löftesrikt tecken och utgör ett gott omen för den nationella frigörelsekampens framgångsrika utveckling, som nu också hos oss på allvar begynnt. Ungdomens insats i arbetet och icke minst i propagandan för idéerna är redan nu, i rörelsens tidigaste skede, betydande. De bilder vi härovan återgiva äro av tvenne unga fascister vilka äro sysselsatta med att å Stockholms allmänna platser försälja Nationen. Deras hängivna, uppoffrande arbete för fascismens idéer krönes också glädjande nog med stor framgång. Allmänhetens förståelse och intresse för saken äro omisskänliga. Den unga damen sålde sistlidna söndag eftermiddag på några timmar icke mindre än ett 100-tal exemplar av Nationen och tar bland fascisterna 1:a priset som duktig försäljerska av tidningen. — Ett ståtligt föredöme för de andra. De ungas insats i propagandan för idéerna kan icke nog uppskattas. Den förtjänar all uppmuntran och stöd.

Rothschilds fjäril.

Baron Walther Rotschild är mycket intresserad av entomologi och har personer anställda, som fara världen runt för att upptäcka nya fjärilssorter. Lyckas det, får fjärilen ett namn, vari ingår första stavelsen av namnet Rothschild. En av dessa Rothschilds resande betjänter har nu upptäckt en fjäril, lika stor som en svala, men vad som väckt Rothschilds största förtjusning är, att vingarna äro metallglänsande och alltså påminner honom om de kära, kära guldslantarna. Fjäriln har fått namnet Papilio Stresemanni Roth. Att den tyske politikern Stresemann på detta underbara sätt förevigats, beror ej blott på, att han är gift med en judinna, utan är det ett Rothschilds säregna sätt att till Stresemann återgälda den stora tacksamhetsskuld, vari huset Rothschild står till den kosmopolitiske tyske politikern.

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. *förhöjning för särskild reserverad plats.*
Rabatt vid upprepad annonsering.
[illegible]

En ny judisk professor vid "Stockholms Judiska Högskola"?

En högtidlig akt ägde härom dagen rum uppe i "Stockholms Judiska Högskola", där åter en son av Israel avlade sitt kompetensprov — som sökande till professuren i statsrätt o. statskunskap, vilken blivit ledig. De sökande äro tre, nämligen den judiske docenten N. Herlitz, juris doktor Melander och lektor Lagerroth.

Det var vid det ifrågavarande tillfället docenten Herlitz, som föreläste över ämnet "De av Nationernas förbund anordnade mandaten" — ett för en judisk högskoleföreläsare naturligtvis i allra högsta grad lockande ämne. "Evenemanget" ("Hebreiska Dagbladets" uttryck) bevittnades också, förutom av högskolans rektor, judiske professorn Bendixson och ett stort antal av skolans lärare, jämväl av den halvjudiske landshövdingen Edén m. fl. framskjutna personer, som med sin närvaro bidrogo att sprida glans och betydelse åt högtidligheten. Rektor Bendixon gick efter föreläsningen fram till hr Herlitz och "tryckte med stor hjärtlighet hans hand."

Snälla herrar Melander och Lagerroth, Eder tid och möda äro bortkastade. Förstå Ni inte, att platsen redan är vikt för juden? Judar hava inte för intet donerat pengar till högskolan och där etablerat sig som de allt i allom styrande. Rektor Bendixon, skolans rektor, är ju själv jude med klara bolsjeviksympatier, såsom han tydligt visade i "kulspruteaffären", och flera andra judiska professorer finnas där, såsom hr Lamm etc. Den noble gamle professorn Winroth, som tjänstgjorde vid högskolan, yttrade vid ett tillfälle de karaktäristiska orden: "Man kan inte gå i korridorerna utan att snubbla på judar."

Judarna fly på falska pass från Sovjet-Ryssland.

Enligt meddelande från Leningrad har där häktats en tjänsteman i statspolitiska förvaltningens passavdelning Nemstov, vilken utfärdat pass åt alla judiska kommunister, som hemligt ville lämna Ryssland, utan officiella ansökningar. För sitt besvär tog han mellan 400 och 1,600 kronor. Han avslöjades endast därigenom att antalet klienter växte så starkt, att det väckte allmänt uppseende.

"Klasskamp" om kvinnan i Sovjet-Ryssland.

Enligt Pravda (26 aug.) är "kvinnoköp" mycket allmänt förekommande i Turkestan, där en formlig "klasskamp" på området skall ha uppstått mellan rika och fattiga.

Priset på en kvinna uppgår till 60 kameler eller motsvarande penningvärde. Den fattige, som icke är i stånd att skrapa ihop sådana summor, får helt enkelt vara utan hustru, medan de rika köpa sig hustrur i mångfald och genom att underkasta dem den mest hänsynslösa "exploatering" mångdubbla sin förmögenhet. I Horesjeområdet har under tryck av den fattiga befolkningen ett "fast pris" på kvinnor, motsvarande 180 kr., kommit tillstånd. Men de rika hava motsatt sig "fasta priser" och betala alltjämt för en hustru eller arbeterska efter som de finna för gott. Den fattige bonden, som betalt lösen för en kvinna, kan emellertid aldrig vara säker på, att han erhåller den kvinna han önskat. Till följd av stark efterfrågan, lämna kvinnorna sina fattiga husbönder och gå till de rika. Antalet skilsmässor har till följd härav vuxit oerhört, o. handeln med kvinnor har antagit en rent spekulativ karaktär. Därjämte florerar mutsystemet. I mål beträffande kvinnoköp tagas mutor inte endast av domarna utan också av kvinnliga kommunistiska delegater, som ha speciellt uppdrag att skydda kvinnorna.

De lokala myndigheterna tillgripa de mest egendomliga medel för att bekämpa dessa missförhållanden. Sålunda hade en förordning av Tasjkent-guvernementets exekutivkommitté följande lydelse:

"1) Det är förbjudet att på landsbygden anordna bröllop utan vederbörande myndighets tillstånd.

2) Tillstånd kan endast erhållas i den administrativa avdelningen i Tasjkent.

3) För varje tillståndsbevis erlägges 10 proc. av den för bröllopet avsedda summan."

Argentina vill åter vara med.

Argentinska kammarens utrikesutskott har enligt telegram från Buenos Aires beslutat föreslå att Argentina åter tar full del i folkförbundets förhandlingar. Till följd härav hoppas man i Genève på att vid nästa folkförbundsförsamling även en argentinsk delegation skall taga plats i folkförbundssalen, och det talas redan om att Argentina nästa år skall inväljas i rådet i stället för San Salvador, som då blir i tur att avgå.

I "fusionernas" tidevarv.

Den tyska anilintrusten och därmed samarbetande företag planlägga bildandet av ett världssyndikat för konstsilke. I trusten skulle ingå de viktigaste tyska, engelska och amerikanska konstsilkesintressena, vilka redan f. n. torde omfatta 75 procent av världens konstsilkesproduktion.

En överenskommelse har enligt meddelande från Wien träffats mellan representanter för de ledande järnverken i Österrike, Ungern, Tjeckoslovakien, Rumänien och Jugoslavien rörande bildandet av en järnkartell, omfattande de nämnda länderna, och om kartellens anslutning till en ev. västeuropeisk järnkartell. Förhandlingarna uppgivas ha lett till ett positivt resultat.

"Rembrandt als Erzieher."

I Svenska Dagbladet har i dagarna Carl G. Laurins spritüella penna i tvenne längre artiklar sonderat Langbehns bok "Rembrandt als Erzieher" innehåll. Om hr Laurin ej haft att tillgå sin fideikommisbefattning hos P. A. Norstedt & Söner hela sitt liv utan måst dras med ekonomiska svårigheter, hade han måhända blivit en svensk Langbehn, mindre lättlekande än han nu är, men mera ensidigt intensiv. Langbehn och Laurin äro utan tvivel båda goda, ärliga människor, som vilja det rätta, om än förmågan att gå på djupet saknas. Det är en himmelsvid skillnad mellan den angenäme hr Laurin o. Svenska Dagbladets förre, av judepressen till skyarna upphöjde konstkritiker, numera avlidne August Brunius, vars arbete alltjämt starkt reklameras och som endast ockrade på den förskämda smaken, beredvilligt underblåsande alla dekadansföreteelser och ofta talande mot bättre vetande. Det sista gjorde hr Brunius tydligen med så mycket bättre samvete som en av hans maximer, vilken han också hade smaklösheten låta komma i tryck, var: "moral är endast till för brackor", ett yttrande, som helt visst utmärkt karktäriserade hans verksamhet, om man utformar sentensen till den syllogism, herr Brunius avsåg: "moral är endast till för brackor. Jag, August Brunius, är icke en bracka i denna bemärkelse. Alltså bör ingen förundra sig över, att jag, August Brunius, aldrig haft några moraliska skrupler". Det kaotiska tillstånd, som f. n. utmärker Sv. Dagbladets redaktion, kan i viss mån sägas ha haft sin grund i det karaktärsfel som alltid utmärkt judarne och återfanns hos hr Brunius liksom det återfinnes hos den halvhebreiska Fredrik Christoffersson-Böök och aktiemajoritetsinnehavaren i tidningen Karl Otto Bonnier: felet att aldrig kunna hålla måtta i medgångens dagar. Herr Bonnier har nämligen låtit judificeringen av Stockholmpressen gå så långt, att han därmed själv frammanat den naturliga reaktion, som nu banar sig fram mot det judiska upplysningsväsendet i vårt land.

På judificeringens konto kan helt vist även skrivas hr Laurins dunderreklam för Langbehn's besynnerliga och verklighetsfrämmande bok.

Langbehn sade sig vilja återupprätta den äkta germanismen och såg urgermanen i den "lågtyske" (= nederländske) målaren Rembrandt och något litet även i den "lågtyske" Swedenborg. Alla "lågtyskar" (holländare, svenskar, norrmän och danskar) skulle enligt Langbehns för oss pietetsfulla uppfattning vara ytterst förbundna, om deras land finge uppgå i det stora Germaniens (Tysklands) modersfamn såsom tyska provinser. Langbehn, som till sin natur var en tysk specialistprofessor och perukstock, fastän han själv trodde motsatsen, hade en gång fått kriaämnet "Urgermanen Rembrandt" och efter åratals arbete i tysthet publicerade han anonymt sin bok om Rembrandt som uppfostrare i germansk anda, en bok, vilken gick åt som smör i hett vatten bland äppeltyskarne, äppeltysk som boken var alltigenom. Alla rasbiologiska studier ansåg Langbehn överflödiga: det var ett axiom, att de nordiska folken hörde hemma i Tyskland. Det vetenskapliga faktum, att det flyter mycket litet av den nordiska rasens blod i nutidens tyskars ådror, förbisågs av Langbehn. Han förbisåg, att preussarne äro ett blandfolk av germaner och de slaviska venderna, där det slaviska inslaget är större än det germanska; att sydtyskarna ej alls äro germaner utan liksom tyrolare o. kroater tillhöra den dinariska rasen, samt att den enda spillran av jämförelsevis ren germansk stam, som finnes kvar i Tyskland, är belägen i Hannover och Schleswig-Holstein. Rasbiologiskt var alltså Langbehns utgångspunkt mycket svag. Han är emellertid ej ensam om att slå på den germanska trumman. På visst håll trumfas med att både tyskar och svenskar äro av "arisk-germansk" härstamning. Med förlov sagt, svenskarne äro ej germaner, utan goter. Det är vetenskapligt bevisat, att svenskarne stå anglosachiska rasen (nota bene den ursprungliga) närmare än den "germanska". Det skulle väl dock ej falla någon förnuftig människa in att vilja skriva, att svenskarne äro av "arisk-anglosachsisk" härstamning, men uttrycket "ariskt-germanskt" är, vetenskapligt sett, ändå löjligare. Under 30-åriga krigets dagar var det mycket vanligt att Gustaf II Adolf både i Tyskland, Frankrike och Italien kallades för den store goten och svenskarne för goter, när man ville yttra sig om rasen. Det vore på tiden, att denna riktiga rasbeteckning åter vunne burskap. I rasbiologiska arbeten har på senaste tiden beteckningen "nordisk ras" införts för att utmärka de rasrena svenskarne, norrmännen, danskarne o. de hannoveranska tyskarne. Gotisk ras vore ett lämpligare uttryck. Svenskar och norrmän voro av den gotiska eller götiska folkfamiljen. Svenskarne vilja ej längre oriktigt betecknas som germaner. Icke skall väl det vetenskapligt bevisade rasrenaste folket av "nordisk ras" i rasbiologisk terminologi sortera under ett mycket litet rasrent?

Den andra axiomatiska hörnpelaren i Langbehns bok är, att Rembrandts ande var särskilt germanskt färgad. Liksom Zorn med förkärlek målade nakna dalkullor, ville Rembrandt, när han själv fick välja, hava judiska modeller, dock icke östjudiska, utan av den spanska judetypen. Med psykologisk sannolikhet kan antagas, att några droppar spanskt "judain" flöto i "urgermanens" ådror. Den världsberömda Rembrandtska belysningsdagern eller rättare skuggan, "Rembrandtsdagern", var kanske av behovet påkallad för att lägga sordin på den hemliga tendensen i hans måleri.

En målare med nederländskt namn, som sannolikt hade varit en bättre exponent än Rembrandt för den nordiska andan, är van Breda (Nationalmuseum). Hans kräsna individualistiska skönskönhetsträngtan att endast vilja fästa på duken, vad som hade både beträffande modellen och utförandet en sådant skönhetsvärde, att det förtjänade bevaras åt eftervärlden, förefaller som ett uttryck för menige mans sunda, oförfalskade och en smula aristokratiska svenska omdöme om den egentliga meningen med målarkonst. Breda sättes visserligen i konsthistorien ganska högt, men han står ännu ej på den piedestal, han torde förtjäna. Svenska porträttmålare borde gå i hans skola, de borde även lära så mycket rasbiologi, att de finge klart för sig, att den gotiska rasen är den förnämligaste. Det fanns en tid, då detta var ett erkänt faktum i hela Europa. Uttrycket "av blått blod" betecknade ursprungligen de spanska adelsmän, som voro av gotisk ras. Det är ett egendomligt och beklagligt sakförhållande, att nutida svenska porträttmålare nästan hava en aversion för att avmåla nordiska typer. Det förklaras därav, att de mästare inom måleriet, som de tagit till förebild, mestadels fransmän, icke haft tillgång därå.

Såväl Langbehns bok över Rembrandt som dr. Laurins böcker och uttalanden om olika rastyper äro mycket läsvärda, om blott läsaren är tillräckligt kritiskt anlagd. Langbehn använder i sitt skrivsätt kurialtyska satsvändningar och avviker i det fallet mycket från dr. Laurins eleganta och lediga behandling av språket.

Lothar.

"Söner av Israel, stunden är nära!"

(Forts. fr. sid. 1.)

som skapats av de kristna folken.

Men varen försiktiga, söner av Israel. Vår seger är nära, då vår politiska och ekonomiska makt samt vårt inflytande på massorna ständigt växer. Vi uppköpa statslånen och guldet och härska därigenom på världsbörsen.

Makten är i våra händer, men varen försiktiga. Förtron Eder icke åt de dunkla, bedragande makterna.

Bronstein (Trotski), Apfelbaum (Sinovjev) Rosenfeld, Steinberg, alla dessa liksom många andra äro trogna söner av Israel. Vår makt i Ryssland är oinskränkt. I städerna, i kommissariaten, i förvaltningarna etc.... Överallt spela vårt folks representanter huvudrollen. Men låten icke berusa eder av segern. Varen försiktiga, ty ingen kan försvara oss mer än vi själva. Glömmen icke att vi icke kunna lita på den röda armén, ty plötsligt kan den vända vapnen mot oss.

Israels söner, stunden är nära, då vi hava erövrat den länge eftersträvade makten i Ryssland. Ordna leden fastare, förkunna högre vårt folks nationella politik. Kämpen för vårt eviga ideal.

Åtlyden de gamla lagar, som historien har lämnat oss. Må vårt fädernesland och vår ande leda oss och rädda oss judar från olycka."

Socialdemokratisk frammarsch vid landstingsvalen.

De hittills verkställda sammanräkningarna från höstens landstingsmannaval visa på en förskjutning till socialdemokraternas favör. De uppgifter, som föreligga, när detta skrives, ge vid handen en nettoförlust för de borgerliga av 24 mandat och en nettovinst för socialdemokraterna och kommunisterna av 25.

Tycker Ni om NATIONEN
I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

Judendomen i kristlig belysning.

(Forts. fr. sid. 1.)

bödlar ett "heligt" folk är en begreppsförvirring utan like i världshistorien. Detta sakförhållande blir emellertid ännu obegripligare därigenom att sinnesarten hos dess avkomlingar ännu i dag är densamma som på Jesu tid, d. v. s. samma oförsonliga hat och fiendskap mot kristendomen som de ådagalade mot Kristus själv under hans personliga vistelse på vår jord.

Detta motsatsförhållande är också fullt förklarligt därigenom att judarnas gudsbegrepp grundar sig på egoistiska beräkningar som enligt G. T. städse gåvo sig tillkänna i människofientliga handlingar mot alla icke-judiska folkslag, vilka på Jahves befallning skulle tillintetgöras och deras land och ägodelar av judarna tagas som byte. För sådana hjältedåd belönades de sedan med Jahves välsignelse. Judarnas råa och själviska sinnelag illustrerade Jesus tydligt nog i sin liknelse om "den barmhärtige samariten": varvid den judiske prästen och leviten gingo oberörda förbi den av rövare halvt ihjälslagna mannen, medan en samarit förbarmade sig över honom och med stor uppoffring räddade hans liv.

Hela det judiska religionssystemet består av tankeexperiment som förutsätter en fullständig kritiklös publik. Men varför inblandar man i den kristna läran sådana missfoster av mänsklig tankeverksamhet, då Jesus själv med eftertryck varnade för "fariseerna och saduceernas surdeg"?

Människorna behöva andlig kraft för sin utveckling, men den kyrkliga dogmatiken förmår ej fylla det tomrum som tvivel, otro, vantro och vidskepelse alstra i människohjärtat. Den oberättigade inblandningen av främmande lärosatser och trosplikter förvirrar sinnena, och andefattiga ceremonier med sin prunkande utstyrsel framkallar endast i bästa fall ett kortvarigt känslosvall, som hastigt försvinner vid beröringen med vardagslivets motigheter.

Människoandens längtan efter frid från denna jordens tvång och bundenhet, och den kraft som erfordras för inre uppbyggelse och utveckling i det goda, måste hämtas från det eviga livets kraftkälla, vilken för oss uppenbarats i Jesu personlighet. Han blev förkroppsligad till en förebild för ständigt kommande nya släktled. Han skänker människorna förbindelse med ett heligt och rättfärdigt gudomsväsende, samt trovärdiga livsbetingelser som sträcka sig ut över denna tidens gräns in i evighetens värld.

Utan Kristus kan människoanden ej finna något tillfredsställande mål för sin tillvaro. Han lät sig dödas för att bekräfta sanningen i sin lära, och därmed visa oss vägen till livets oförgänglighet. Dock även höghet i tanke, och vishet i lära måste här i livet betala sitt pris, vilket blir större ju högre målet ligger. All tillblivelse här på jorden framfödes under motstånd och smärta, och vad som föddes under törnekronan och korset utgjorde intet undantag härifrån. Det pris som här erlades har sitt värde i otaliga människoandars frigörelse från det ondas makt.

Medelklassens arbetslösa vädja till regeringen.

Tjänstemannaorganisationernas arbetslöshetskommitté har hos regeringen hemställt att intill dess medelklassens arbetslöshetsfråga blivit slutgiltigt löst understöd i form av lämpliga nödhjälpsarbeten måtte komma medelklassens arbetslösa till del genom statsmakternas försorg eller eljest dagligt understöd enligt förut tillämpade runder vid dylikt understöds beviljande.

Svårigheterna på arbetsmarknaden förvärras ytterligare genom det antal officerare och underofficerare som tvångsavskedas eller frivilligt avgå på grund av 1925 års härorganisation. Det synes därför såsom en bjudande nödvändighet att de åtskillnader som förut torde ha förefunnits mellan medelklass och arbetarklass vid beviljandet av arbetslöshetsunderstöd eller nödhjälpsarbeten i viss mån lättas och moderniseras, helst som arbetarklassen på grund av sitt ändrade sociala och ekonomiska läge i vidsträckt mån sänder sina söner och döttrar in på medelklassens arbetsområde, varigenom gränserna mellan medelklass och arbetarklass ytterligare flyttas eller upphävas.

Tjänstemannaorganisationernas arbetslöshetskommitté förklarar sig slutligen ställa sig till regeringens förfogande för att på grundval av vunnen erfarenhet inom området i samarbete med stat och kommuner bidraga till lösandet av den svenska medelklassens arbetslöshetsfråga.

Bliv medlem av Föreningen Mot Monopol!

LÄS — SPRID
Socialisering
genom
Kooperation
av
TYCHO WRETMAN.
Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.
Pris kr. 2.—.
Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.
Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

Goda och billiga
Måltider
kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:
Automatrestaurant
CYRUS
43 Nybrogatan 43.
Automatrestaurant
ALEXANDER
2 Smålandsgatan 2
Automatrestaurant
ENGELBREKT
8 Roslagsgatan 8
Automatrestaurant
GUSTAF VASA
51 Upplandsgatan 51
Automatrestaurant
S:T ERIK
47 S:t Eriksgat. 47.
Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68
Automatrestaurant
BIRGER JARL
78 Folkungagatan 78
Frukost 1/2 9—1/2 2 Middag 1/2 2—7
Kväll 7—1/2 12 Inga drickspengar
Ingen spritservering

Hagmans
Special-Skjorta
är stor och rymlig med god passform tillverkas av 1:ma Percal i moderna randiga och rutiga mönster finnas ständigt i lager i storlekar från n:r 33 till n:r 48.
Kr. 7:50
O B S.! Svarta skjortor i alla storlekar.
Hagmans Herrekipering
Sveavägen 108
(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 1 Okt 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18245.
Fri biltransport.

Lagstiftning mot utplundring av banker och bolag!

(Forts. fr. sid. 1.)

436,000 kronor, utgörande fem procent å nettovinsten plus de båda direktörernas särskilda arvoden å tillsammans 100,000 kronor. Denna dyrbara femmannastyrelse består av följande personer: Justitierådet Ernst Trygger, ordförande, verkst direktören A. Västfält, överingenjören Erik Forsberg, bankdirektören Carl Jansson och grosshandlaren Arthur Thiel. Av dessa hava endast hrr Västfält och Forsberg i egenskap av tjänstemän dagligt arbete i bolaget, den förre med en grundlön av 60,000 kronor, den senare med en dylik av 40,000 kronor; de övriga tre ledamöterna endast deltaga i styrelsens sammanträden. Utgår man från den ovan nämnda lägre inkomstsiffran för styrelsen för senaste året, eller 419.000 kronor, och antager, att de begge direktörernas beskattade inkomst (Västfält 175,000 kronor och Forsberg 143,000 kronor), tillsammans 318,000 kronor, uteslutande härrört från inkomst av Aktiebolaget Separator något som dock knappast är troligt), återstå i varje fall minst 110,000 kronor att dela upp på de tre återstående, icke arbetande styrelseledamöterna, hrr Trygger, Jansson och Thiel. Att hr Trygger som ordförande måste hava tillgodoräknat sig allra minst 40.000 kronor, och sannolikt mycket mera än så) kan man alltså med det mest försiktiga räknesätt anse för givet. Som ett karaktäristiskt förhållande förtjänar vidare att omnämnas, att revisorn i bolaget, kapten Bille, är styrelseledamoten bankdirektör Janssons måg och samtidigt varit den, vilken vid stämman företrätt aktiemajoriteten i egenskap av "separatorintressenternas" representent. Styrelsen har sålunda genom disponerandet av aktiemajoriteten faktiskt själv beslutat angående till ledamöterna, sett ett eventuell tillgodosea arvodena och samtidigt haft i sin hand att göra revisionen illusorisk.

För envar med oförvillade rättsbegrepp och moralisk uppfattning måste det stå klart, att ett handlingssätt sådant som det här omförmälda av styrelsen för Aktiebolaget Separator ur alla synpunkter är att karaktärisera såsom i högsta grad fördömligt. Ifrågavarande styrelseherrars brandskattning av bolaget hör otvivelaktigt hemma inom den gren av förvärvsverksamhet, som med ett milt uttryck kallas för rofferi men vars lagliga beivrande under nuvarande förhållanden icke är möjligt på grund av den eländiga lagstiftning på området vi äro lyckligjordа med. Fallet är emellertid endast ett bland de otaliga. Det är särskilt anmärkningsvärt därför att i den ifrågavarande styrelsen den främst ansvarige är ledaren av riksdagens s. k. nationella parti. Det visar vad den vältalige högerchefens utläggningar i rättens och moralens namn i själva verket äro värda. De ge också på sätt och vis förklaringen till hans och det partis, han representerar, visade komplett a oförmåga att tillgodose de nationella och moraliska synpunkterna inom politiken. Att förhållanden sådana som de berörda icke längre kunna tolereras inom vårt ekonomiska liv, är självklart. De sabotera på det mest ödesdigra sätt näringslivet och förhindrar dettas utveckling i sund nationell anda. Allmänheten, varav en stor del direkt ruinerats genom bedrägliga transaktioner från finansens sida beträffande de företag, vars aktier utbjudits å marknaden, har dragit sig så gott som helt tillbaka från denna áv fruktan för att bli offer för de stora "hajarna". Detta har medfört en i och för sig onaturlig och ur nationalekonomisk synpunkt i hög grad skadlig depression inom industrien, som i allt större utsträckning tvingas in under bankernas herravälde. Samtidigt har statsmakten å lagstiftningsväg direkt premierat kapitalinvestering genom skuldsättning, i det bolag medgivits göra avdrag från vinsten för räntor å obligationslån och andra lån medan vid kapitalplacering i samma anläggningar i form av aktiekapital eller andra former av egna medel räntor beskattas dubbelt. Den sålunda genomförda bolagsbeskattningen hotar f. n. enligt vad chefen för Tändstickstrusten, ingenjören I. Kreuger, förklarat den svenska industrien med landsförvisning. Systemet har enligt samma auktor reserverat aktiemarknaden åt en handfull professionella spekulanter och hindrat en sund utveckling på området till skada för näringslivet.

De röster som tid efter annan göra sig hörda till förmån för ett återvändande av allmänhetens förtroende till aktiemarknaden, hava givetvis ur näringslivets synpunkt sitt berättigande. Likaväl är emellertid att allmänhetens visade misstroende till aktieplacering i icke mindre grad är motiverad. Man kan icke rimligtvis göra anspråk på en sinnesförändring hos den stora massan av småkapitalister och sparare så länge det nuvarande rovriddaresystemet där tillåtes husera, såsom hittills. Det måste fördenskull vara uppenbart, att de rådande missförhållanden inom vårt ekonomiska liv, vilka utgöra hindret för allmänhetens återvändande förtroende till aktiemarknaden såväl som till näringslivets utveckling fram mot ekonomisk blomstring, genom statligt inskridande snarast bringas ur världen. Till den ändan måste det krävas en lagstiftning, som definitivt gör slut på marodörernas inom aktievärlden brottsliga verksamhet medels stadgandet av strängt ansvar för vederbörande, varigenom direktörer, styrelseledamöter och majoritetsinnehavare i banker och bolag förhindras att efter behag direkt och indirekt utsuga de dem anförtrodda företagen. Samtidigt måste en lagstiftning åstadkommas, som gör ett slut på den nu i så stor utsträckning förekommande komedirevisionen i bolagen. Som det nu är, äro i stora mängder bolag revisorerna helt beroende av styrelserna, vilka sålunda praktiskt taget kunna företaga sig vad som helst utan att riskera ansvar för sina gärningar. De äro alltför ofta i stället för aktieägarnas, styrelsernas förtroendemän. En självklar sak är. att ingen av revisorerna i ett bolag bör få, såsom i det ovan berörda fallet, Aktiebolaget Separator, vara i släkt med någon av styrelsens ledamöter.

Förvisso vore det över hövan sangviniskt att föreställa sig att under rådande politiska korruptionsvälde några effektiva statliga åtgärder i lagstiftningsväg till förhindrande av den skamliga utplundring av land och folk, som numera bedrives av herrarna inom finansens värld och deras trogna lakejer och som hindrar en sund utveckling av vårt svenska näringsliv, skulle vara att förvänta. Kravet måste emellertid aktualiseras och med all kraft framdrivas.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr
Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTONS MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Magsyra, halsbränna och kväljningar
far man bort med ett glas *Fruktsalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.
Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drogoch färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58. II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 26
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Fascismens syn på de sociala grundproblemen.

(Forts. fr. sid. 1.)

ligt inkompetensbevis för demokratien och parlamentarismen — vilket allt flera nu börja inse.

Det har diskuterats och kritrats så i oändlighet i sociala frågor, att jag antar, att mina läsare åtminstone tro sig känna till deras innehåll. Den allmänna uppfattningen (även bland så "sakkunniga nationalekonomer" som Heckscher och Cassel) är, att det helt enkelt gäller rättvisare fördelning av samhällets (huvudsakligen materiella) avkastning, samt dessutom ökning av denna totala avkastning, vilket senare krav dock mycket förbises av de socialistiskt orienterade, klasskampspartierna. Så enkelt är dock inte problemet, eller man kan också säga: det är Gud ske lov mycket enklare! Vi fascister formulera saken så: det gäller att förmå var och en att göra sitt bästa för fosterlandet — eller mänskligheten, om man så vill. När den mentaliteten denna storslagna kamp- och offervilja, är skapad, då existerar helt enkelt icke mera någon social fråga.

De sociala problemen äro icke så materiella till sin natur som man vanligen utgår ifrån. Det gäller inte bara att avskaffa nöden och fattigdomen. Visst måste det bli ett slut på nöden — fascismen kallar det en skam för en nation att den låter sina förolyckade svälta och frysa. Men det räcker inte med detta. Det värsta sociala onda är inte den allmänna knappheten på och orättvisan vid fördelningen av livsförnödenheter. Utan missnöjet, hatet, den ovärdiga splittringen och frånvaron av höga, gemensamma mål, som skapa enig målmedvetenhet och glad tro på livet. De demoraliserande inbördesstriderna i vår nation äro snarare produkter av en förvänd livsåskådning o. felaktig värdering av livets olika värden, än av fattigdomen som sådan. En individ kan vara fattig, ja, lida nöd med glädje och orubblig självtillit, just därför att för honom är hans livs mål mera värt än mammons gåvor. På samma sätt med ett folk: en nation kan bestå av orubbligt solidariska individer, som frivilligt leva i fattigdom för att därmed främja det helas väl och de gemensamma idealens förverkligande. Detta se vi prov på t. ex. under vissa krig, som hela folket med hänförelse kastar sig in i (vilket visst inte får tolkas så som försvarade fascismen krig i allmänhet eller något visst.). Denna fattigdom alstrar således ingen social fråga. Men däremot: allmänt överflöd, frånvaron av all fattigdom kan göra det. Ja, jag är övertygad om att den sociala frågan skulle bli oerhört mycket mera farlig och svårlöst, om den simpla materialistiska socialismens apostlar förmådde förverkliga sina "ideal": det allmänna välståndet, som icke grundar sig på ett av heroisk anda genomsyrat folkpsyke. Följden skulle bli allmän vällevnad och degeneration. Rikedomen är farligare än fattigdomen — en gammal sanning. Karaktärsstyrka måste bli var mans egendom, innan rikedom får bli.... Fascismen vill först 'socialisera' den rätta andan, den goda viljan.

Marxismen och förresten alla materialistiska system göra sig skyldiga till ett synnerligen farligt misstag, då "allt större del i samhällets avkastning" göres till all strävans mål. Det är lätt att vinna folkgunst genom att för folkets räkning ropa: Större portioner, rikligare med kläder och nöjen. kortare arbetstid! Men gagnar man folket på detta sätt? Nej, tvärtom. Fascismen bygger på en realistisk uppfattning av människonaturen: människan blir aldrig nöjd. Ju mer hon får, desto mera vill hon ha. Sedan hon fått alla sina rimliga önskningar tillfredsställda, börjar hon med de orimliga. Liksom den utskämda Nero tände eld på Rom, kommer en mänsklighet, som vräker sig i överflöd, att ruinera sig själv och den civilisation, den under svält och möda byggt upp. De sociala problem, som uppstå, då det allmänna välståndet en längre tid fått verka på en förslappad och njutningslysten folksjäl, komma att bli tusen gånger svårlösare än de nuvarande.

Fascismen är byggd på en antimaterialistisk och idéell livsåskådning. Fascismen inspireras i första hand av ett människoideal. För människors skull fordrar fascismen ledningen över kulturutvecklingen o. de ungas fostran, på det att icke människan skall tillintetgöras av sitt eget verk. Fascismens fälttrop lyder alltså: "Giv folket ett storslaget, enande mål!" och icke: "giv det mera mat!" Vårt ideal är icke ett sorglöst, angenämt liv för var människa, utan ett heroiskt kampfyllt, övermänskligt liv. Fascismens ideal är övermänniskan. Det svenska folkets egenskaper ligga fascismen mera på hjärtat än dess yttre förhållanden. Såsom Mussolini yttrat: "Vårt folk offrar allt för makten och äran." Den storslagnaste av alla egenskaper är viljan att försaka njutningar o. bekvämlighet för ett stort mål. Varje svensk skall inspireras av denna tanke — klasserna o. partierna skola tvingas att avstå från det käraste av allt, sina tvistefrågor.

T. S. T.

Mussolinis liv och verksamhet.

(Forts. fr. sid. 1.)

form och för att ställa sig in hos regeringen frigiva alla desertörer. Icke ens krigsinvaliderna, hand- och benlösa, fingo gå ifred för komunisterna utan pryglades eller mördades. Då var måttet rågat och det var då Mussolini den 23 mars 1919 bildade den första "Fascion" såsom ett försvar mot de råa överfallen å värnlösa. Fascion hyllade "öknens goda lag, att ingen blir tagen på allvar, som ej förstår konsten att för försvaret av egen rätt taga vapen i hand". Tre programpunkter utsändes: 1) "Sammankomsten d. 23 mars sänder sin första hälsning och en minnesgod och vördnadsfull tanke till de söner av Italien, som stupade för fosterlandets storhet och världens frihet, till krymplingarna och invaliderna, till samtliga stridande, till de i fångenskap vistande, som fullgjort sin plikt, och förklarar sig beredd att energiskt understödja de anspråk av materiell och moralisk slag, vilka krigarföreningarne kunna komma att uppställa"; 2) fascismen är motståndare till all imperialism men hyllar varje nations fullständigande inom egna gränser, vilket för Italien betyder annexion af Fiume och Dalmatien; 3) fascisterna skola med alla medel vid stundande val sabotera kandidaturerna för neutralisterna inom alla partier.

Fascismen var ingen ideologi, utan en starkt viljebetonad sinnesförfattning, inriktad på handling, icke på abstrakta överväganden och dialektisk ordstrid: "Vi äro icke som socialisterna, som alltid ge arbetarmassorna rätt och icke heller som de konservativa, som alltid ge dem orätt. Vi hava övervunnit denna ståndpunkt och äga privilegiet att röra oss på den rena objektivitetens mark. Vi tillåta oss lyxen att vara aristokrater och demokrater, konservativa och framstegsvänliga, reaktionära och revolutionära, laglydiga och motsatsen, allt efter de omständigheter av tid, plats och miljö, vari vi äro tvungna att leva och verka. Rom är vår utgångspunkt och vår stödjepunkt, vår symbol o., om man så vill, vår myt. Vi drömma Italien som romerskt, det vill säga vist och starkt, välordnat och mäktigt". Varje fascist fick avlägga denna ed: "I Guds och Italiens namn, i namn av alla dem, som dött för Italiens ära, svär jag att helga mig själv, helt och för evigt, till att leva för Italiens väl". Soldatinstruktionen för fascister stadgade: "Fascistsoldatens enda rätt är rätten att göra sin plikt och rätten att finna glädje i denna handling.". Fascismen fick till en början få medlemmar: år 1919 fanns det blott 75 stycken i Milano och 10 i Ancona. Tidningarne befattade sig ej med fascismen, den skulle tigas ihjäl.

Valen hösten 1919 i Italien utvisade en stor framgång för yttersta vänstern. Socialisterna, som gått fram under valparollen: "fördömande av kriget, klasskamp och solidaritet med sovjet" fingo 156 representanter, Don Sturzos nybildade katolska folkparti, som rille på basis av demokratiska reformer samla de kristet-sociala arbetaresyndikaten, erhöll 100 representanter, under det nationalistpartiet var så gott som försvunnet. Mussolini hade fått 4,000 röster, under det hans kommunistiska motståndare fått 100,000 röster, och konseljpresidenten Nitti hade för säkerhets skull låtit häkta Mussolini. Katolska folkpartiet utgjorde tungan på vågen, dess uppgift var huvudsakligen negativ, nämligen att tillsammans med övriga borgerliga partier sätta en parlamentarisk spärr för bolsjevismen, varemot katolska folkpartiet i övrigt gjorde stort fiasko och ej lyckades genomdriva sina många programpunkter. Oredan tilltog. På sina håll såsom i Spezia och Valle di Bisenzio konstituerades lokala sovjetrepubliker, som dock ägde kort bestånd. Medelklassen, som utgör statskroppens ryggrad, nedsjönk i misär: en universitetsprofessor avlönades med 15,000 lire under det en hamnarbetare i Genua hade 50,000 lire jämte skattefrihet och gratismakaroni. Driftsoch kontrollråd infördes vid fabrikerna och 280 fabriker i Lombardiet ockuperades helt och hållet av arbetarna. Giolitti, den politiske balanskonstnären, som på våren 1920 blivit premiärminister, intog en gåtfull hållning. Sedan arbetarnes organisationer svarat ett högdraget nej till regeringens medlingsförslag, drog Giolitti sig tillbaka till sin sommarvilla och talade endast genom arbetsministern Labriolas mun: "Den kapitalistiska regimen kan icke längre giva vad man begär av den. Det gäller nu att finna en provisorisk lösning, som förbereder den nya ordningen". Arbetarna svarade: "Herr Labriola skall inte göra sig besvär. Arbetarna ha redan infört denna ordning. Allt går förträffligt!" Men det gick ej så förträffligt, ty arbetarna kunde på egen hand ej sköta fabrikerna. Ockupationen av fabrikerna visade sig vara en bumerang, som träffade arbetarna själva. Arbetarna blevo till sist tvungna att själva bedja få återlämna fabrikerna mot att en kommission tillsattes för att utarbeta förslag om arbetarnas kontroll över företagen. Giolitti beviljade fullständig amnesti för dem, som stulit fabrikerna. Lantarbetarna började att sätta sig i besittning av jorden. En del godsägare gavo efter och lovade arbetarna hälften av avkastningen; arbetarna togo då och brukade sin hälft av jorden och läto godsägarens del ligga för fäfot. Kommunistiska våldsdåd följde på våldsdåd. Skulden låg ej endast hos kommunisterna. En dryg del av ansvaret föll på de borgerliga, vilkas loja passivitet och fega undfallenhet förödblade situationens allvar. En stor del av skulden föll även på Lombroso, vars dekadanta etik, ett av sekelskiftets starkaste förfallssymptom, utövat en skadlig verkan över hela Europa, även starkast demoraliserat rättsmedvetandet i det land, som hade olyckan att räkna honom som medborgare. Statens auktoritet sjönk alltmera, statstjänarna visade ogenerat insubordination.

Förhållandena hade banat väg för Mussolinis ingripande. Så länge statens idé är levande i människors sinnen, måste den regeringsmakt, som icke är mäktig av någonting, inse det oundvikliga uti att vid dess sida växer upp en makt i staten, som med alla medel realiserar den idé, vars ovärdiga vårdare den officiella statsmakten visat sig vara.

(Forts. i nästa n:r.)

Varje sann fosterlandsvän
bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Gynna NATIONENS Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 1 Okt 1926.

Trädgårds- & Villamöbler
Billiga priser.
KORG- & SLÖJDAFFÄREN, Sergelgatan 2
C. Olov Dahlin. Tel. N. 18345.
Fri biltransport.

Lagstiftning mot utplundring av banker och bolag!

(Forts. fr. sid. 1.)

436,000 kronor, utgörande fem procent å nettovinsten plus de båda direktörernas särskilda arvoden å tillsammans 100,000 kronor. Denna dyrbara femmannastyrelse består av följande personer: Justitierådet Ernst Trygger, ordförande, verkst. direktören A. Västfält, överingenjören Erik Forsberg, bankdirektören Carl Jansson och grosshandlaren Arthur Thiel. Av dessa hava endast hrr Västfält och Forsberg i egenskap av tjänstemän dagligt arbete i bolaget, den förre med en grundlön av 60,000 kronor, den senare med en dylik av 40,000 kronor; de övriga tre ledamöterna endast deltaga i styrelsens sammanträden. Utgår man från den ovan nämnda lägre inkomstsiffran för styrelsen för senaste året, eller 419,000 kronor, och antager, att de begge direktörernas beskattade inkomst (Västfält 175,000 kronor och Forsberg 143,000 kronor), tillsammans 318,000 kronor, uteslutande härrört från inkomst av Aktiebolaget Separator (något som dock knappast är troligt), återstå i varje fall minst 110,000 kronor att dela upp på de tre återstående, icke arbetande styrelseledamöterna, hrr Trygger, Jansson och Thiel. Att hr Trygger som ordförande måste hava tillgodoräknat sig allra minst 40,000 kronor, och sannolikt mycket mera än så) kan man alltså med det mest försiktiga räknesätt anse för givet. Som ett karaktäristiskt förhållande förtjänar vidare att omnämnas, att revisorn i bolaget, kapten Bille, är styrelseledamoten bankdirektör Janssons måg och samtidigt varit den, vilken vid stämman företrätt aktiemajoriteten i egenskap av "separatorintressenternas" representant. Styrelsen har sålunda genom disponerandet av aktiemajoriteten faktiskt själv beslutat angående till ledamöterna utgående tillskott sig av de skandalösa arvodena och samtidigt haft i sin hand att göra revisionen illusorisk.

För envar med oförvillade rättsbegrepp och moraliskt uppfattning måste det stå klart, att ett handlingssätt sådant som det här omförmälda av styrelsen för Aktiebolaget Separator ur alla synpunkter är att karaktärisera såsom i högsta grad fördömligt. Ifrågavarande styrelseherrars brandskattning av bolaget hör otvivelaktigt hemma inom den gren av förvärvsverksamhet, som med ett mildt uttryck kallas för rofferi men vars lagliga beivrande under nuvarande förhållanden icke är möjligt på grund av den eländiga lagstiftning på området, vi äro lyckliggjorda med. Fallet är emellertid endast ett bland de otaliga. Det är särskilt anmärkningsvärt därför att i det ifrågavarande styrelsen den främst anvarige är ledaren av riksdagens s. k. nationella parti. Det visar vad den vältalige högerchefens utläggningar i rättens och moralens namn i själva verket äro värda. De ge också på sätt och vis förklaringen till hans och det partis, han representerar, visade komplett oförmåga att tillgodose de nationella och moraliska synpunkterna inom politiken. Att förhållanden sådana som de berörda icke längre kunna tolereras inom vårt ekonomiska liv, är självklart. De sabotera på det mest ödesdigra sätt näringslivet och förhindrar dettas utveckling i sund nationell anda. Allmänheten, varav en stor del direkt ruinerats genom bedrägliga transaktioner från finansens sida beträffande de företag, vars aktier utbjudits å marknaden, har dragit sig så gott som helt tillbaka från denna av fruktan för att bli offer för de stora "hajarna". Detta har medfört en i och för sig onaturlig och ur nationalekonomisk synpunkt i hög grad skadlig depression inom industrien, som i allt större utsträckning tvingas in under bankernas herravälde. Samtidigt har statsmakten å lagstiftningsväg direkt premierat kapitalinvestering genom skuldsättning, i det bolag medgivits göra avdrag från vinsten för räntor å obligationslån och andra lån medan vid kapitalplacering i samma anläggningar i form av aktiekapital eller andra former av egna medel räntor beskattas dubbelt. Den sålunda genomförda bolagsbeskattningen hotar f. n. enligt vad chefen för Tändstickstrusten, ingenjören I. Kreuger, förklarat den svenska industrien med landsförvisning. Systemet har enligt samma auktor reserverat aktiemarknaden åt en handfull professionella spekulanter och hindrat en sund utveckling på området till skada för näringslivet.

De röster som tid efter annan göra sig hörda till förmån för ett återvändande av allmänhetens förtroende till aktiemarknaden, hava givetvis ur näringslivets synpunkt sitt berättigande. Likavisst är emellertid att allmänhetens visade misstroende till aktieplacering i icke mindre grad är motiverad. Man kan icke rimligtvis göra anspråk på en sinnesförändring hos den stora massan av småkapitalister och sparare så länge det nuvarande rovriddaresystemet där tillåtes husera, såsom hittills. Det måste fördenskull vara uppenbart, att de rådande missförhållanden inom vårt ekonomiska liv, vilka utgöra hindret för allmänhetens återvändande förtroende till aktiemarknaden också som till näringslivets utveckling fram mot ekonomisk blomstring, genom statligt inskridande snarast bringas ur världen. Till den ändan måste det krävas en lagstiftning, som definitivt gör slut på marodörernas inom aktievärlden brottsliga verksamhet medels stadgandet av strängt ansvar för vederbörande varigenom direktörer, styrelseledamöter och majoritetsinnehavare i banker och bolag förhindras att efter behag direkt och indirekt utsuga de dem anförtrodda företagen. Samtidigt måste en lagstiftning åstadkommas, som gör ett slut på den nu i så stor utsträckning förekommande komedirevisionen i bolagen. Som det nu är, äro i stora mängder bolag revisorerna helt beroende av styrelserna, vilka sålunda praktiskt taget kunna föreskriva sig vad som helst utan att riskera ansvar för sina gärningar. De äro alltför ofta i stället för aktieägarnas, styrelsernas förtroendemän. En självklar sak är, att ingen av revisorerna i ett bolag bör få, såsom i det ovan berörda fallet, Aktiebolaget Separator, vara i släkt med någon av styrelsens ledamöter.

Förvisso vore det över hövan sangviniskt att föreställa sig att under rådande politiska korruptionsvälde några effektiva statliga åtgärder i lagstiftningsväg till förhindrande av den skamliga utplundring av land och folk, som numera bedrives av herrarna inom finansens värld och deras trogna lakejer och som hindrar en sund utveckling av vårt svenska näringsliv, skulle vara att förvänta. Kravet måste emellertid aktualiseras och med all kraft framdrivas.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området fortgående efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels beg., fr. 25, 75, 150 kr
Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

Magsyra, halsbränna och kväljningar
far man bort med ettglas *Fruktsalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.
Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos droger- och färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58. II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 107 08.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Fascismens syn på de sociala grundproblemen.

(Forts. fr. sid. 1.)

ligt inkompetensbevis för demokratien och parlamentarismen — vilket allt flera nu börja inse.

Det har diskuterats och kutterats så i oändlighet i sociala frågor, att jag antar, att mina läsare åtminstone tro sig känna till deras innehåll. Den allmänna uppfattningen (även bland så "sakkunniga nationalekonomer" som Heckscher och Cassel) är, att det helt enkelt gäller rättvisare fördelning av samhällets (huvudsakligen materiella) avkastning, samt dessutom ökning av denna totala avkastning, vilket senare krav dock mycket förbises av de socialistiskt orienterade, klasskampspartierna. Så enkelt är dock inte problemet, eller man kan också säga: det är Gud ske lov mycket enklare! Vi fascister formulera saken så: det gäller att förmå var och en att göra sitt bästa för fosterlandet — eller mänskligheten, om man så vill. När den mentaliteten denna storslagna kamp- och offervilja är skapad, då existerar helt enkelt icke mera någon social fråga.

De sociala problemen äro icke så materiella till sin natur som man vanligen utgår ifrån. Det gäller inte bara att avskaffa nöden och fattigdomen. Visst måste det bli ett slut på nöden — fascismen kallar det en skam för en nation att den låter sina förolyckade svälta och frysa. Men det räcker inte med detta. Det värsta sociala onda är inte den allmänna knappheten på och orättvisan vid fördelningen av livsförnödenheter. Utan missnöjet, hatet, den ovärdiga splittringen och frånvaron av höga, gemensamma mål, som skapa enig målmedvetenhet och glad tro på livet. De demoraliserande inbördesstriderna i vår nation äro snarare produkter av en förvänd livsåskådning o. felaktig värdering av livets olika värden, än av fattigdomen som sådan. En individ kan vara fattig, ja, lida nöd med glädje och orubblig självtillit, just där för att för honom är hans livs mål mera värt än mammons gåvor. På samma sätt med ett folk: en nation kan bestå av orubbligt solidariska individer, som frivilligt leva i fattigdom för att därmed främja det helas väl och de gemensamma idealens förverkligande. Detta se vi prov på t. ex. under varje krig, som hela folket med hänförelse kastar sig in i (vilket visst inte får tolkas så som försvarade fascismen krig i allmänhet eller något visst.). Denna fattigdom alstrar således ingen social fråga. Men däremot allmänt överflöd, frånvaron av all fattigdom kan göra det. Ja, jag är övertygad om att den sociala frågan skulle bli oerhört mycket mera farlig och svårlöst, om den simpla materialistiska socialismens apostlar förmådde förverkliga sina "ideal": det allmänna välståndet, som icke grundar sig på ett av heroisk anda genomsyrat folkpsyke. Följden skulle bli allmän vällevnad och degeneration. Rikedomen är farligare än fattigdomen — en gammal sanning. Karaktärsstyrka måste bli var mans egendom, innan riksdomen får bli [illegible]. Fascismen vill först 'socialisera' den rätta andan, den goda viljan.

Marxismen och förresten alla materialistiska system göra sig skyldiga till ett synnerligen farligt misstag, då "allt större del i samhällets avkastning" göres till all strävans mål. Det är lätt att vinna folkgunst genom att för folkets räkning ropa: Större portioner, rikligare med kläder och nöjen, kortare arbetstid! Men gagnar man folket på detta sätt? Nej, tvärtom. Fascismen bygger på en realistisk uppfattning av människonaturen: människan blir aldrig nöjd. Ju mer hon får, desto mera vill hon ha. Sedan hon fått alla sina rimliga önskningar tillfredsställda, börjar hon med de orimliga. Liksom den utträkade Nero tände eld på Rom, kommer en mänsklighet, som vräker sig i överflöd, att ruinera sig själv och den civilisation, den under svält och möda byggt upp. De sociala problem, som uppstå, då det allmänna välståndet en längre tid fått verka på en förslappad och njutningslysten folksjäl, komma att bli tusen gånger svårlösare än de nuvarande.

Fascismen är byggd på en antimaterialistisk och ideell livsåskådning. Fascismen inspireras i första hand av ett människoideal. För människors skull fordrar fascismen ledningen över kulturutvecklingen o. de ungas fostran, på det att icke människan skall tillintetgöras av sitt eget verk. Fascismens fältrop lyder alltså: "Giv folket ett storslaget, ennande mål!" och icke: "giv det mera mat!" Vårt ideal är icke ett sorglöst, angenämt liv för var människa, utan ett heroiskt kampfyllt, övermänskligt liv. Fascismens ideal är övermänniskan. Det svenska folkets egenskaper ligga fascismen mera på hjärtat än dess yttre förhållanden. Såsom Mussolini yttrat: "Vårt folk offrar allt för makten och äran." Den störslagnaste av alla egenskaper är viljan att försaka njutningar o. bekvämlighet för ett stort mål. Varje svensk skall inspireras av denna tanke — klasserna o. partierna skola tvingas att avstå från det käraste av allt: sina tvistefrågor.

E. S. J.

Mussolinis liv och verksamhet.

(Forts. fr. sid. 1.)

form och för att ställa sig in lät regeringen frigiva alla desertörer. Icke ens krigsinvaliderna, hand- och benlösa, fingo gå ifred för kommunisterna utan pryglades eller mördades. Då var måttet rågat och det var då Mussolini den 23 mars 1919 bildade den första "Fascion" såsom ett försvar mot de råa överfallen å värnlösa. Fascion hyllade "öknens goda lag, att ingen blir tagen på allvar, som ej förstår konsten att för försvaret av egen rätt taga vapen i hand". Tre programpunkter utsändes: 1) "Sammankomsten d. 23 mars sänder sin första hälsning och en minnesgod och vördnadsfull tanke till de söner av Italien, som stupade för fosterlandets storhet och världens frihet, till krymplingarna och invaliderna, till samtliga stridande, till de i fångenskap vistande, som fullgjort sin plikt, och förklarar sig beredd att energiskt understödja de anspråk av materiellt och moraliskt slag, vilka krigarföreningarne kunna komma att uppställa"; 2) fascismen är motståndare till all imperialism men hyllar varje nations fullständigande inom egna gränser, vilket för Italien betyder annexion af Fiume och Dalmatien; 3) fascisterna skola med alla medel vid stundande val sabotera kandidaturerna för neutralisterna inom alla partier.

Fascismen var ingen idéologi, utan en starkt viljebetonad sinnesförfattning, inriktad på handling, icke på abstrakta överväganden och dialektisk ordstrid: "Vi äro icke som socialisterna, som alltid ge arbetarmassorna rätt och icke heller som de konservativa, som alltid ge dem orätt. Vi hava övervunnit denna ståndpunkt och äga privilegiet att röra oss på den rena objektivitetens mark. Vi tillåta oss lyxen att vara aristokrater och demokrater, konservativa och framstegsvänliga, reaktionära och revolutionära, laglydiga och motsatsen, allt efter de omständigheter av tid, plats och miljö, vari vi äro tvungna att leva och verka. Rom är vår utgångspunkt och vår stödjepunkt, vår symbol o. om man så vill, vår myt. Vi drömma Italien som romerskt, det vill säga vist och starkt, välordnat och mäktigt". Varje fascist fick avlägga denna ed: "I Guds och Italiens namn, i namn av alla dem, som dött för Italiens ära, svär jag att helga mig själv, helt och för evigt, till att leva för Italiens väl". Soldatinstruktionen för fascister stadgade: "Fascistsoldatens enda rätt är rätten att göra sin plikt och rätten att finna glädje i denna handling.". Fascismen fick till en början få medlemmar: år 1919 fanns det blott 75 stycken i Milano och 10 i Ancona. Tidningarne befattade sig ej med fascismen, den skulle tigas ihjäl.

Valen hösten 1919 i Italien utvisade en stor framgång för yttersta vänstern. Socialisterna, som gått fram under valparollen: "fördömande av kriget, klasskamp och solidaritet med sovjet" fingo 156 representanter, Don Sturzos nybildade katolska folkparti, som ville på basis av demokratiska reformer samla de kristet-sociala arbetaresyndikaten, erhöll 100 representanter, under det nationalistpartiet var så gott som försvunnet. Mussolini hade fått 4,000 röster, under det hans kommunistiska motståndare fått 100,000 röster och konseljpresidenten Nitti hade för säkerhets skull låtit häkta Mussolini. Katolska folkpartiet utgjorde tungan på vågen, dess uppgift var huvudsakligen negativ, nämligen att tillsammans med övriga borgerliga partier sätta en parlamentarisk spärr för bolsjevismen, varemot katolska folkpartiet i övrigt gjorde det stort fiasko och ej lyckades genomdriva sina många programpunkter. Oredan tilltog. På sina håll såsom i Spezia och Valle di Bisenzio konstituerades lokala sovjetrepubliker, som dock ägde kort bestånd. Medelklassen, som utgör statskroppens ryggrad, nedsjönk i misär: en universitetsprofessor avlönades med 15,000 lire under det en hamnarbetare i Genua hade 50,000 lire jämte skattefrihet och gratismakaroni. Drifts- och kontrollrätt infördes vid fabrikerna och 280 fabriker i Lombardiet ockuperades helt och hållet av arbetarna. Giolitti, den politiske balanskonstnären, som på våren 1920 blivit premiärminister, intog en gåtfull hållning. Sedan arbetarnes organisationer svarat ett högdraget nej till regeringens medlingsförslag, drog Giolitti sig tillbaka till sin sommarvilla och talade endast genom arbetsministern Labriolas mun: "Den kapitalistiska regimen kan icke längre giva vad man begär av den. Det gäller nu att finna en provisorisk lösning, som förbereder den nya ordningen". Arbetarna svarade: "Herr Labriola skall inte göra sig besvär. Arbetarna ha redan infört denna ordning. Allt går förträffligt!" Men det gick ej så förträffligt, ty arbetarna kunde på egen hand ej sköta fabrikerna. Ockupationen av fabrikerna visade sig vara en bumerang, som träffade arbetarna själva. Arbetarna blevo till sist tvungna att själva bedja få återlämna fabrikerna mot att en kommission tillsattes för att utarbeta förslag om arbetarnas kontroll över företagen. Giolitti beviljade fullständig amnesti för dem, som stulit fabrikerna. Lantarbetarna började att sätta sig i besittning av jorden. En del godsägare gavo efter och lovade arbetarna hälften av avkastningen; arbetarna togo då och brukade sin hälft av jorden och läto godsägarens del ligga för fäfot. Kommunistiska våldsdåd följde på våldsdåd. Skulden låg ej endast hos kommunisterna. En dryg del av ansvaret föll på de borgerliga, vilkas löja passivitet och fega undfallenhet förbildade situationens allvar. En stor del av skulden föll även på Lombroso, vars dekadanta etik, ett av sekelskiftets starkaste förfallssymptom, utövat en skadlig verkan över hela Europa, men starkast demoraliserat rättsmedvetandet i det land, som hade olyckan att räkna honom som medborgare. Statens auktoritet sjönk alltmera, statstjänarna visade ogenerat insubordination.

Förhållandena bana banat väg för Mussolinis ingripande. Så länge statens idé är levande i människors sinnen, måste den regeringsmakt, som icke är mäktig av någonting, inse det oundvikliga uti att vid dess sida växer upp en makt i staten, som med alla medel realiserar den idé, vars ovärdiga vårdare den officiella statsmakten visat sig vara.

(Forts. i nästa nr.)

Varje sann fosterlandsvän
bör se en plikt uti att gynna svensk företagsamhet, svensk industri och svensk handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.
GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS.
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r [illegible] Fredagen den 8 Okt. 1926. Årg. 2.

Vad bör göras för höjande av Sveriges export?

Ett orienterande och sakrikt inlägg av en på området väl initierad person.

Vid bedömandet av frågan om vad som bör göras för höjande av Sveriges export gäller det först som sist att beakta, att det närmast är på affärsmännen själva det ankommer, huruvida vår export skall gå framåt; det är på deras initiativ och målmedvetenhet saken ytterst beror. Staten som sådan kan ej skapa exportobjekt, detta tillkommer den enskilde individen eller sammanslutningen av individer. Vad jag här nedan vill anföra är sålunda av sekundär betydelse.

Bland statliga organ inom landet till främjande av vår export märkes först Utrikesdepartementets speciella handelsavdelning, som är huvudkontor för de statliga organen utomlands i deras ekonomiska verksamhet. Den är härvid av ledande och dirigerande karaktär. Det från utomlandsorganen inkomna upplysningsmaterialet distribueras av avdelningen ej blott till andra ekonomiska statliga verk utan även till privata sammanslutningar inom näringslivet. Avdelningens funktioner kunna även vara av initiativtagande natur, i det den söker realisera av utomlandsorganen väckta förslag. Dess uppgifter äro krävande. Bearbetningen av det inkomna upplysningsmaterialet är tidsödande. Ifrågasättas kunde, huruvida det ej i allmänhet vore tillräckligt att befordra avskrifter av de genomsedda rapporterna till vederbörande — o. dessa själva få verkställa bearbetningarna. De större exportfirmorna ha vanligen sina egna kunskapare och äro underkunniga om, vad som passerar å deras område, långt innan avdelningen får reda på samma.

Där det gäller rapporter av speciell informationsnatur (t. ex. marknadsmöjligheter) måste dylika till undvikande av utländsk konkurrens så vitt möjligt (här avses tryckfrihetsförordningen) undandragas offentligheten. Pressen har för övrigt tillräckligt av de många rapporterna av allmän natur.

Förslag har väckts att vid avdelningens sida skall finnas en rådgivande nämnd, sammansatt av representanter för Handelsdepartementet, Kommerskollegium samt målsmän för näringslivet. De två sistnämnda myndigheterna, Handelsdepartementet o. Kommerskollegium, äro de andra statliga organ inom landet, med vilka Handelsavdelningen samarbetar.

Handelsdepartementet är i förhållande till Kommerskollegium den överordnade myndigheter som inför Kungl maj:t föredrar de av Kollegium behandlade ärendena rörande näringslivet.

Kommerskollegium verkställer utredning huruvida på grund av informationsmaterialet dit remitterade förslag äro förenl. med vårt näringsliv samt ger understundom anvisning å anskaffande av medel till deras realiserande. Kollegium avger förslag till anslag at Handelskammare, såväl inhemska som i utlandet, till- eller avstyrker ansökningar om lån eller understöd fr. olika fonder, upprättade till näringslivets främjande m. m. Under Kollegium sortera exportstipendiaterna, i vad beträffar deras rapportverksamhet. I fråga om deras tillsättande avgiver Kollegium förslag. I dess publikation "Kommersiella meddelanden" inflyter en stor del av utlandsorganens rapporter.

För några år sedan fanns inom Kollegium en upplysningssektion, som skulle samla och bearbeta informationsmaterial till näringslivets tjänst o. dessutom praktiskt göra sitt inflytande gällande. Den blev emellertid på grund av de tryckta konjunkturerna indragen. I en väl redigerad handbok "Staten och näringslivet", utgiven av f. d. chefen för den nämnda sektionen, hr S. E. Österberg, behandlas de statliga åtgärderna på det ekonomiska området här i landet. Ett delvis motsvarande, av Exportföreningen utgivet arbete "Skeppningshandbok" berör statliga åtgärder i utlan-

(Forts. å sid. 4.)

Ford om den nutida kapitalist- och fackföreningspolitiken.

Den amerikanske automobilkungen Henry Fords uppfattning ang. de aktuella samhällsproblemen är f. n. föremål för en högst anmärkningsvärd uppmärksamhet i den europeiska pressen, vilken hittills av förklarliga skäl visat sig ganska ointresserad av hans politiska o. sociala idéer. Ford är ju nämligen erkänd som "världens främste antisemit" och har ju i denna sin egenskap självfallet icke kunnat påräkna någon välvilja från den judiska tidningspressens sida. Judarna hava också gjort allt vad i deras makt stått för att ekonomiskt störta honom, men misslyckats. Ford är i dag en av världens rikaste män, fullständigt oberoende av den judiska bankvärlden. Då man nu inom olika länders press såsom hos oss Dagens Nyheter Socialdemokraten m. fl. organ. börjat demonstrera sitt intresse för Fords uppfattningar i olika samhällsfrågor, måste detta givetvis hava något att betyda.

Senast har nu den engelska tidningen "Daily Chronicle" publicerat ett intervjuuttalande av Ford, vari han utvecklar sina idéer under skarpt fördömande av såväl den nutida kapitalistsom fackföreningspolitiken. Ur den märkliga intervjun tillåta vi oss återgiva följande:

Ford uttalade till en början sin övertygelse om, att den arbetslöshet, som för ögonblicket hemsöker så många länder i Europa måste tillskrivas ett missförstånd med avseende på den moderna industriens ändamål. Sanningen sådan jag ser den är, yttrade Ford, att all industri börjar m. förbrukaren och att Europa icke kan uppleva en verklig välståndsperiod, förrän arbetarna erhålla sådana avlöningar, att de själva kunna köpa de varor de producera. Europas olycka är, att man alls icke räknar med arbetaren. Amerikas välstånd torde få tillskrivas den höga lönenivå, som gör arbetarna till goda kunder. Detta är ett faktum, som man icke synes förstå i Europa. Industrien existerar icke för kapitalets skull, o. den existerar icke heller för arbetarnas skull. Den existerar med det enda ändamålet att förse allmänheten med varor, och både kapitalisten och arbetaren äro en del av allmänheten. Om kapitalisterna organiserat sig för att exploatera arbetarna, så bli de nödsakade att söka vinna mark icke bland sitt eget folk utan bland främmande folk. o.

(Forts. å sid. 4.)

Europas dödgrävare.

Efter ett föredrag av Gunnar Fjord.

"Kriget är ett jättestort finansföretag, varvid det skönaste icke är soldaternas hjältemod utan affärsorganisationen och Amerika är stolt över det utmärkta affärsläge, som det intager". ("Times", d. 3 mars 1917.)

"De äro trehundra män, som alla känna varandra, som behärska utvecklingen." ("Neue Freie Presse", Wien. 25 nov. 1910.)

"Utan Eder kan man icke föra krig, och när man vill sluta fred, äro vederbörande först riktigt hänvisade till Eder." (T. Herzl i Dagboken 1922—1923, Bd I. sid. 186).

"Vi kunna råda över krig o. fred.." (J. Retcliffe i "Was ist judischer Geist?").

"Stunden är kommen för storfinansen att öppet diktera världens lagar liksom den förut gjort det i hemlighet . . . Storfinansen är kallad att tillträda arvet efter kejsar- och konungariken med en auktoritet, som icke blott sträcker sig över ett enda land utan över hela jordklotet" (Internationella Bankalliansen. Paris, prospekt).

Vad är detta för uttalanden som här återgivits? Det är citat av framstående industrimäns yttranden, citat från kända tidningar, citat från internationella sammanträden. Och alla beröra de frågor, som måste intressera varje människa, enär dessa frågor beröra varje enskild individ. Vi hava ju alla lidit igenom den stora världskrisen, där 12,000,000 människor nedslaktats, och verkningarne av den fruktansvärda världsbranden hava ju även vi här i Sverige haft en ganska stark känning av.

Vi glömma så lätt det sorgliga, det svåra i världen. Vi minnas icke nu så väl de dagar, då vi stodo utanför F. H. K:s lokaler i den långa, ringlande kön, och väntade och väntade. Vi hava glömt de ord vi fällde, de tankar vi tänkte, då Europa brann, då tidningarna innehöllo sidolånga krigsrapporter. Men låt oss återkalla i minnet de fruktansvärda åren, då olyckorna drogo fram över vår värld. Låt oss känna vad vi kände, när den sista kupongen på brödkortet lämnades åt handlanden, när sockret och potatisen var slut. De vinterdagar, då stormen tjöt och drivorna tätnade utanför dörren och veden höll på att taga slut och var fruktansvärt dyr. Då vi tänkte på dem därborta i de andra länderna, som stodo i skyttegravarna i snöyra och köld, medan kulorna veno över deras huvuden och granater och bomber exploderade runt om, sargande och sönderslitande. Då tusentals arma människor förlorade ben och armar, då deras ögon släcktes för alltid, då ansikten sönderbrändes och kroppar förtärdes av frätande gaser.

Det var världskriget. Det var Europas olycksdagar.

Låt oss med dessa bilder för ögonen åter en gång läsa de ord, som stodo i Times den 3 mars 1917, just då lågorna av världsbranden kastade sitt sken ända upp till det mörka Norden. "Kriget är ett jättestort finansföretag, varvid det skönaste icke är soldaternas hjältemod utan affärsorganisationen."

Det skönaste är icke soldaternas hjältemod. Det skönaste är affärsorganisationen. Hur kan affärsorganisationen, samt Amerikas stolthet över det utmärkta affärsläge som det intager, ha något att göra med kriget? Ha 12 miljoner människor fått släppa till sina liv för en organisation som driver affärer? Var kriget en affär? Som avgjordes med blod och eld? Och vad betyder orden: "Utan Eder kan man icke föra krig, o. när man vill sluta fred, äro vederbörande först riktigt hänvisade till Eder." — "De äro trehundra män, som alla känna varandra, som behärska utvecklingen". Vilka äro de trehundra männen, som leda världens öden och som bestämma över krig och fred, som kunna släppa lös helvetet på jorden och som vederbörande måste vända sig till när de vilja ha fred? Kan någon svara på de frågorna? Jo, de män, som hava gjort dessa uttalanden. Och de männen äro: Isak Markussohn, som talade om affärsorganisationen och soldaternas hjältemod, vilket uttalande se-

(Forts. å sid. 2.)

Mussolinis liv och verksamhet.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Liksom "Fascion" i sin första upprinning var avsedd närmast som ett skydd mot de råa överfallen å värnlösa, uppträdde den i sitt andra stadium såsom samhällshjälp i allmänhet. Den inriktade sig på att neutralisera verkan av strejker ("strejkbryteri" enligt juden Marx' terminologi) och försåg därvid invånarna i städerna med vatten, ljus och livsmedel samt hjälpte folk ute på landsbygden att odla fälten, bärga skörden och sköta boskapen. Under dessa expeditioner på landsbygden voro de fåtaliga fascisterna utsatta för överhängande fara och hade svåra strider att utkämpa mot de numerärt överlägsna röda organisationerna. Men vad som fattades i männens antal ersattes av järnhård organisation och hänsynslösa motaktioner efter varje övergrepp mot fascister. Dessa senare utrustade nämligen straffexpeditioner. Den första av dessa gällde tidningen Avanti, som fick sina redaktions- och tryckerilokaler förstörda, vid vilket tillfälle fyra döda stannade å valplatsen. De bolsjevikiska våldsdåden tunnade av, men i samma mån som bolsjevikerna märkte, att deras makt avtog, sökte de hämnas genom att öka sin grymhet, och det hände att tillfångatagna fascister blevo levande brända, huggna i stycken och torterade med rödglödgade järn eller dränkta i floderna. Vid en fascistbegravning i Modena smattrade plötsligt bolsjevikernas gevärssalvor från fönstren, varvid en mängd fascister dödades. Mussolini själv var ständigt hotad till livet. De bolsjevikiska, meningslöst grymma våldsdåden verkade på samma sätt som annektionen av fabrikerna — bakslaget träffade bolsjevikerna och gav samtidigt luft under vingarna för fascisterna. Det var särskilt ett par våldsdåd, som hade en kraftigt suggererande verkan i denna riktning, nämligen mordet på överste Rossi i Turin, vilken mördades allenast därför, att han var överste samt mordet på polisofficeren i Florens, Cangiano, känd för sin humanitet, vilken nedsköts endast därför att han var polisman. Bolsjevi-

(Forts. å sid. 2.)

Striden mellan Stalin och "oppositionen" börjar på allvar.

Nya Dagligt Allehanda har omsider upptäckt, att schism uppstått inom det ryska kommunistpartiet. Organet, som iär ha hemliga sympatier för den judiska oppositionen inom partiet, konstaterar i en privatkorrespondens från Moskva att denna nu presenterat sig inför offentligheten genom "tvenne märkliga tal" av Trotsky och Sinovjev, vari dessa gått till attack mot centralkommitténs politik. Trotskys anförande betecknas av Allehanda såsom varande "av stor betydelse".

Sakförhållandet är det, att såsom den officiella Tassbyrån meddelar den judiska oppositionen med hrr Sinovjev, Trotsky, Radek, Pjatakov, Smilga o. Sapronov i spetsen för några dagar sedan begav sig till fabriken "Aviopribor" i Moskva, där de försökte att inleda en "diskussion" med arbetarna trots partiets beslut, att diskussioner icke få hållas. Då de kommunistiska arbetarna upptäckte oppositionsmännens försök, antogo de en resolution, vari oppositionsledarnas agitation fördömdes. Senare höllos talrikt besökta möten vid fabrikerna o. järnverken i Moskva, varvid antogos resolutioner i vilka protesteras mot det av Sinovjev och Trotsky ledda oppositionspartiets verksamhet. Stalin har i samband med det passerade utnämt Jagoda, som var Djersjinskis närmaste man till ett slags diktator och givit honom utomordentliga fullmakter för att hänsynslöst undertrycka oppositionen i partikommittéerna, bland statspolitiska förvaltningens trupper samt i kommunistiska ungdomsförbundet.

Det märkliga i dessa från Moskva utsända meddelanden är, att de expedierats genom Tassbyrån. Det är första gången som sovjets officiella nyhetsförmedling erkänt den allvarliga schism, som sedan en längre tid tillbaka är tillfinnandes inom det ryska kommunistpartiet. Det vittnar om att striden nu på allvar begynt mellan den ickejudiska fraktionen vid ledningen och den judiska oppositionen under Sinovjevs och Trotskys ledning samt att Stalin är mannen, som vet vad han vill fastän han helt naturligt f.n. är hänvisad till en varsam strategi. Situationen är i hög grad märklig, när man betänker att de nu ur världen utstötta "oppositionsmännen" för icke länge sedan voro de inom hela den kommunistiska världen i allt bestämmande ledarna. Sannolikt komma de närmaste månaderna att bjuda på sensationella händelser i Sovjet-Ryssland.

Jesu personlighet.

För NATIONEN av J. L.

I sammanhang med spörsmålet om judendomens förhållande till kristendomen framställer sig osökt den frågan, varför de kristna folken envisas med påståendet, att Kristus skulle härstamma från judarna, medan dessa själva icke vilja veta av någon förbindelse eller andlig gemenskap med honom.

Varför påtvinga judarna denna obevisade släktskap, vilken t. o. m. av dem betraktas som en förolämpning? Den enda i evangelierna förekommande stamtavla, Matt. 1:16—18, med vilken man vill bevisa Jesu härstamning från Abraham, lämnar vid närmare granskning endast ett fullständigt negativt resultat. Stamtavlan slutar nämligen med beviset att det var Josef, jungfru Marias trolovade, men icke Jesus, som härstammade från Abraham. Men härvid har man ej tagit i betraktande att enligt samma källa, Josef ju ej hade någon delaktighet i Jesu födelse. Följaktligen står denna fråga lika outredd som någonsin, trots denna stort anlagda stamtavla.

Detta sakförhållande rubbar emellertid icke, utan snarare bekräftar Jesu gudomliga ursprung, och Lukasevangeliets författare synes vilja giva stöd åt detta antagande i den stamtavla han sammanställer (3:23), vari framhålles att: "Jesus var, som det troddes, son av Josef" etc., varefter författaren emellertid avslutar sin stamtavla med: "Adam — son av Gud". För övrigt äro namnen i de båda stamtavlorna mycket avvikande från varandra.

Beträffande Jesu jordiska härstamning är man alltså hänvisad till att stanna vid Jesu moder, Maria, över vilken någon tillförlitlig stamtavla så vitt bekant, ej häller står att finna. Allt vad vi veta i detta ämne är, att Jesu hemort var den av judarna föraktade staden Nazaret i Gallileen, och att hans modersmål vara arameiska, en gren av den semitiska språkstammen, som egentligen hade sin hemort i landet Aram i Syrien och Mesopotamien. Detta bestyrkes också av de omnämnda inskrifterna på det stenröse, som Laban och Jakob

(Forts. å sid. 2.)

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm.

Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre

PRENUMERATIONSPRIS:

Helår	Kr. 10.—
Halvår	Kr. 5.25
Kvartal	Kr. 2.75

N:r 40. Fredagen den 8 Okt. 1926. Årg. 2.

Vad bör göras för höjande av Sveriges export?

Ett orienterande och sakrikt inlägg av en på området väl initierad person.

Vid bedömandet av frågan om vad som bör göras för höjande av Sveriges export gäller det först som sist att beakta, att det närmast är på affärsmännen själva det ankommer, huruvida vår export skall gå framåt; det är på deras initiativ och målmedvetenhet saken ytterst beror. Staten som sådan kan ej skapa exportobjekt, detta tillkommer den enskilde individen eller sammanslutningen av individer. Vad jag här nedan vill anföra är sålunda av sekundär betydelse.

Bland statliga organ inom landet till främjande av vår export märkes först Utrikesdepartementets speciella handelsavdelning, som är huvudkontor för de statliga organen utomlands i deras ekonomiska verksamhet. Den är härvid av ledande och dirigerande karaktär. Det från utomlandsorganen inkomna upplysningsmaterialet distribueras av avdelningen ej blott till andra ekonomiska statliga verk utan även till privata sammanslutningar inom näringslivet. Avdelningens funktioner kunna även vara av initiativtagande natur, i det den söker realisera av utomlandsorganen väckta förslag. Dess uppgifter äro krävande. Bearbetningen av det inkomna upplysningsmaterialet är tidsödande. Ifrågasättas kunde, huruvida det ej i allmänhet vore tillräckligt att befordra avskrifter av de genomsedda rapporterna till vederbörande — o. dessa själva få verkställa bearbetningarna. De större exportfirmorna ha vanligen sina egna kunskapare och äro underkunniga om, vad som passerar å deras område, långt innan avdelningen får reda på samma.

Där det gäller rapporter av speciell informationsnatur (t. ex. marknadsmöjligheter) måste dylika till undvikande av utländsk konkurrens så vitt möjligt (här avses tryckfrihetsförordningen) undandragas offentligheten. Pressen har för övrigt tillräckligt av de många rapporterna av allmän natur.

Förslag har väckts att vid avdelningens sida skall finnas en rådgivande nämnd, sammansatt av representanter för Handelsdepartementet, Kommerskollegium samt målsmän för näringslivet. De två sistnämnda myndigheterna, Handelsdepartementet o. Kommerskollegium, äro de andra statliga organ inom landet, med vilka Handelsavdelningen samarbetar.

Handelsdepartementet är i förhållande till Kommerskollegium den överordnade myndigheter som inför Kungl maj:t föredrar de av Kollegium behandlade ärendena rörande näringslivet.

Kommerskollegium verkställer utredning huruvida på grund av informationsmaterialet dit remitterade förslag äro förenl. med vårt näringsliv samt ger understundom anvisning å anskaffande av medel till deras realiserande. Kollegium avger förslag till anslag åt Handelskammare, såväl inhemska som i utlandet, till- eller avstyrker ansökningar om lån eller understöd fr. olika fonder, upprättade till näringslivets främjande m. m. Under Kollegium sortera exportstipendiaterna, i vad beträffar deras rapportverksamhet. I fråga om deras tillsättande avgiver Kollegium förslag. I dess publikation "Kommersiella meddelanden" inflyter en stor del av utlandsorganens rapporter.

För några år sedan fanns inom Kollegium en upplysningssektion, som skulle samla och bearbeta informationsmaterial till näringslivets tjänst o. dessutom praktiskt göra sitt inflytande gällande. Den blev emellertid på grund av de tryckta konjunkturerna indragen. I en väl redigerad handbok "Staten och näringslivet", utgiven av f d. chefen för den nämnda sektionen, hr S. E. Österberg, behandlas de statliga åtgärderna på det ekonomiska området här i landet. Ett delvis motsvarande, av Exportföreningen utgivet arbete "Skeppningshandbok" berör statliga åtgärder i utlan-

(Forts. å sid. 4.)

Ford om den nutida kapitalist- och fackföreningspolitiken.

Den amerikanske automobilkungen Henry Fords uppfattning ang. de aktuella samhällsproblemen är f. n. föremål för en högst anmärkningsvärd uppmärksamhet i den europeiska pressen, vilken hittills av förklarliga skäl visat sig ganska ointresserad av hans politiska o. sociala idéer. Ford är ju nämligen erkänd som "världens främste antisemit" och har ju i denna sin egenskap självfallet icke kunnat påräkna någon välvilja från den judiska tidningspressens sida. Judarna hava också gjort allt vad i deras makt stått för att ekonomiskt störta honom, men misslyckats. Ford är i dag en av världens rikaste män, fullständigt oberoende av den judiska bankvärlden. Då man nu inom olika länders press såsom hos oss Dagens Nyheter Socialdemokraten m. fl. organ, börjat demonstrera sitt intresse för Fords uppfattningar i olika samhällsfrågor, måste detta givetvis hava något att betyda.

Senast har nu den engelska tidningen "Daily Chronicle" publicerat ett intervjuuttalande av Ford, vari han utvecklar sina idéer under skarpt fördömande av såväl den nutida kapitalist- som fackföreningspolitiken. Ur den märkliga intervjun tillåta vi oss återgiva följande:

Ford uttalade till en början sin övertygelse om, att den arbetslöshet, som för ögonblicket hemsöker så många länder i Europa måste tillskrivas ett missförstånd med avseende på den moderna industriens ändamål. Sanningen sådan jag ser den är, yttrade Ford, att all industri börjar m. förbrukaren och att Europa icke kan uppleva en verklig välståndsperiod, förrän arbetarna erhålla sådana avlöningar, att de själva kunna köpa de varor de producera. Europas olycka är, att man alls icke räknar med arbetaren. Amerikas välstånd torde få tillskrivas den höga lönenivå, som gör arbetarna till goda kunder. Detta är ett faktum, som man icke synes förstå i Europa. Industrien existerar icke för kapitalets skull, o. den existerar icke heller för arbetarnas skull. Den existerar med det enda ändamålet att förse allmänheten med varor, och både kapitalisten och arbetaren äro en del av allmänheten. Om kapitalisterna organiserat sig för att exploatera arbetarna, så bli de nödsakade att söka vinna mark icke bland sitt eget folk utan bland främmande folk. o.

(Forts. å sid. 4.)

Europas dödgrävare.

Efter ett föredrag av Gunnar Fjord.

"Kriget är ett jättestort finansföretag, varvid det skönaste icke är soldaternas hjältemod utan affärsorganisationen och Amerika är stolt över det utmärkta affärsläge, som det intager". ("Times", d. 3 mars 1917.)

"De äro trehundra män, som alla känna varandra, som behärska utvecklingen." ("Neue Freie Presse", Wien. 25 nov. 1910.)

"Utan Eder kan man icke föra krig, och när man vill sluta fred, äro vederbörande förat riktigt hänvisade till Eder." (T. Herzl i Dagboken 1922—1923, Bd I. sid. 186).

"Vi kunna råda över krig o. fred.." (J. Retcliffe i "Was ist judischer Geist?").

"Stunden är kommen för storfinansen att öppet diktera världens lagar liksom den förut gjort det i hemlighet . . . Storfinansen är kallad att tillträda arvet efter kejsar- och konungariken med en auktoritet, som icke blott sträcker sig över ett enda land utan över hela jordklotet" (Internationella Bankalliansen. Paris, prospekt).

Vad är detta för uttalanden som här återgivits? Det är citat av framstående industrimäns yttranden, citat från kända tidningar, citat från internationella sammanträden. Och alla beröra de frågor, som måste intressera varje människa, enär dessa frågor beröra varje enskild individ. Vi hava ju alla lidit igenom den stora världskrisen, där 12,000,000 människor nedslaktats, och verkningarne av den fruktansvärda världsbranden hava ju även vi här i Sverige haft en ganska stark känning av.

Vi glömmå så lätt det sorgliga, det svåra i världen. Vi minnas icke nu så väl de dagar, då vi stodo utanför F. H. K:s lokaler i den långa, ringlande kön, och väntade och väntade. Vi hava glömt de ord vi fällde, de tankar vi tänkte, då Europa brann, då tidningarna innehöllo sidolånga krigsrapporter. Men låt oss återkalla i minnet de fruktansvärda åren, då olyckorna drogo fram över vår värld. Låt oss känna vad vi kände, när den sista kupongen på brödkortet lämnades åt handlanden, när sockret och potatisen var slut. De vinterdagar, då stormen tjöt och drivorna tätnade utanför dörren och veden höll på att taga slut och var fruktansvärt dyr. Då vi tänkte på dem därborta i de andra länderna, som stodo i skyttegravarna i snöyra och köld, medan kulorna veno över deras huvuden och granater och bomber exploderade runt om, sargande och sönderslitande. Då tusentals arma människor förlorade ben och armar, då deras ögon släcktes för alltid, då ansikten sönderbrändes och kroppar förtärdes av frätande gaser.

Det var världskriget. Det var Europas olycksdagar.

Låt oss med dessa bilder för ögonen åter en gång läsa de ord, som stodo i Times den 3 mars 1917, just då lågorna av världsbranden kastade sitt sken ända upp till det mörka Norden. "Kriget är ett jättestort finansföretag, varvid det skönaste icke är soldaternas hjältemod utan affärsorganisationen."

Det skönaste är icke soldaternas hjältemod. Det skönaste är affärsorganisationen. Hur kan affärsorganisationen, samt Amerikas stolthet över det utmärkta affärsläge som det intager, ha något att göra med kriget? Ha 12 miljoner människor fått släppa till sina liv för en organisation som driver affärer? Var kriget en affär? Som avgjordes med blod och eld? Och vad betyder orden: "Utan Eder kan man icke föra krig, o. när man vill sluta fred, äro vederbörande först riktigt hänvisade till Eder." — "De äro trehundra män, som alla känna varandra, som behärska utvecklingen". Vilka äro de trehundra männen, som leda världens öden och som bestämma över krig och fred, som kunna släppa lös helvetet på jorden och som vederbörande måste vända sig till när de vilja ha fred? Kan någon svara på de frågorna? Jo, de män, som hava gjort dessa uttalanden. Och de männen äro: Isak Markussohn, som talade om affärsorganisationen och soldaternas hjältemod, vilket uttalande se-

(Forts. å sid. 2.)

Mussolinis liv och verksamhet.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Liksom "Fascion" i sin första upprinning var avsedd närmast som ett skydd mot de råa överfallen å värnlösa, uppträdde den i sitt andra stadium såsom samhällshjälp i allmänhet. Den inriktade sig på att neutralisera verkan av strejker ("strejkbryteri" enligt juden Marx' terminologi) och försåg därvid invånarna i städerna med vatten, ljus och livsmedel samt hjälpte folk ute på landsbygden att odla fälten, bärga skörden och sköta boskapen. Under dessa expeditioner på landsbygden voro de fåtaliga fascisterna utsatta för överhängande fara och hade svåra strider att utkämpa mot de numerärt överlägsna röda organisationerna. Men vad som fattades i männens antal ersattes av järnhård organisation och hänsynslösa motaktioner efter varje övergrepp mot fascister. Dessa senare utrustade nämligen straffexpeditioner. Den första av dessa gällde tidningen Avanti, som fick sina redaktions- och tryckerilokaler förstörda, vid vilket tillfälle fyra döda stannade å valplatsen. De bolsjevikiska våldsdåden tunnade av, men i samma mån som bolsjevikerna märkte, att deras makt avtog, sökte de hämnas genom att öka sin grymhet, och det hände att tillfångatagna fascister blevo levande brända, huggna i stycken och torterade med rödglödgade järn eller dränkta i floderna. Vid en fascistbegravning i Modena smattrade plötsligt bolsjevikernas gevärssalvor från fönstren, varvid en mängd fascister dödades. Mussolini själv var ständigt hotad till livet. De bolsjevikiska, meningslöst grymma våldsdåden verkade på samma sätt som annektionen av fabrikerna — bakslaget träffade bolsjevikerna och gav samtidigt luft under vingarna för fascisterna. Det var särskilt ett par våldsdåd som hade en kraftigt suggererande verkan i denna riktning, nämligen mordet på överste Rossi i Turin, vilken mördades allenast därför, att han var överste samt mordet på polisofficeren i Florens, Cangiano, känd för sin humanitet, vilken nedsköts endast därför att han var polisman. Bolsjevi-

(Forts. å sid. 2.)

Striden mellan Stalin och "oppositionen" börjar på allvar.

Nya Dagligt Allehanda har omsider upptäckt, att schism uppstått inom det ryska kommunistpartiet. Organet, som iär ha hemliga sympatier för den judiska oppositionen inom partiet, konstaterar i en privatkorrespondens från Moskva att denna nu presenterat sig inför offentligheten genom "tvenne märkliga tal" av Trotsky och Sinovjev, vari dessa gått till attack mot centralkommitténs politik. Trotskys anförande betecknas av Allehanda såsom varande "av stor betydelse".

Sakförhållandet är det, att såsom den officiella Tassbyrån meddelar den judiska oppositionen med hrr Sinovjev, Trotsky, Radek, Pjatakov, Smilga o. Sapronov i spetsen för några dagar sedan begav sig till fabriken "Aviopribor" i Moskva, där de försökte att inleda en "diskussion" med arbetarna trots partiets beslut, att diskussioner icke få hållas. Då de kommunistiska arbetarna upptäckte oppositionsmännens försök, antogo de en resolution, vari oppositionsledarnas agitation fördömdes. Senare höllos talrikt besökta möten vid fabrikerna o. järnverken i Moskva, varvid antogos resolutioner i vilka protesteras mot det av Sinovjev och Trotsky ledda oppositionspartiets verksamhet. Stalin har i samband med det passerade utnämt Jagodå, som var Djersjinskis närmaste man till ett slags diktator och givit honom utomordentliga fullmakter för att hänsynslöst undertrycka oppositionen i partikommittéerna, bland statspolitiska förvaltningens trupper samt i kommunistiska ungdomsförbundet.

Det märkliga i dessa från Moskva utsända meddelanden är, att de expedierats genom Tassbyrån. Det är första gången som sovjets officiella nyhetsförmedling erkänt den allvarliga schism, som sedan en längre tid tillbaka är tillfinnandes inom det ryska kommunistpartiet. Det vittnar om att striden nu på allvar begynt mellan den ickejudiska fraktionen vid ledningen och den judiska oppositionen under Sinovjevs och Trotskys ledning samt att Stalin är mannen, som vet vad han vill fastän han helt naturligt f.n. är hänvisad till en varsam strategi. Situationen är i hög grad märklig, när man betänker att de nu ur världen utstötta "oppositionsmännen" för icke länge sedan voro de inom hela den kommunistiska världen i allt bestämmande ledarna. Sannolikt komma de närmaste månaderna att bjuda på sensationella händelser i Sovjet-Ryssland.

Jesu personlighet.

För NATIONEN av J. L.

I sammanhang med spörsmålet om judendomens förhållande till kristendomen framställer sig osökt den frågan, varför de kristna folken envisas med påståendet, att Kristus skulle härstamma från judarna, medan dessa själva icke vilja veta av någon förbindelse eller andlig gemenskap med honom.

Varför påtvinga judarna denna obevisade släktskap, vilken t. o. m. av dem betraktas som en förolämpning? Den enda i evangelierna förekommande stamtavla, Matt. 1: 16—18, med vilken man vill bevisa Jesu härstamning från Abraham, lämnar vid närmare granskning endast ett fullständigt negativt resultat. Stamtavlan slutar nämligen med beviset att det var Josef, jungfru Marias trolovade, men icke Jesus, som härstammade från Abraham. Men härvid har man ej tagit i betraktande att enligt samma källa, Josef ju ej hade någon delaktighet i Jesu födelse. Följaktligen står denna fråga lika outredd som någonsin, trots denna stort anlagda stamtavla.

Detta sakförhållande rubbar emellertid icke, utan snarare bekräftar Jesu gudomliga ursprung, och Lukasevangeliets författare synes vilja giva stöd åt detta antagande i den stamtavla han sammanställer (3:23), vari framhålles att: "Jesus var, som det troddes, son av Josef" etc., varefter författaren emellertid avslutar sin stamtavla med: "Adam — son av Gud". För övrigt äro namnen i de båda stamtavlorna mycket avvikande från varandra.

Beträffande Jesu jordiska härstamning är man alltså hänvisad till att stanna vid Jesu moder, Maria, över vilken någon tillförlitlig stamtavla så vitt bekant, ej häller står att finna. Allt vad vi veta i detta ämne är, att Jesu hemort var den av judarna föraktade staden Nazaret i Gallileen, och att hans modersmål vara arameiska, en gren av den semitiska språkstammen, som egentligen hade sin hemort i landet Aram i Syrien och Mesopotamien. Detta bestyrkes också av de omnämnda inskrifterna på det stenröse, som Laban och Jakob

(Forts. å sid. 2.)

Kyrkans självuppgivelse inför judendomen.

1926 års kyrkomöte, det sextonde i ordningen, har sammanträtt i Stockholm. Händelsen ger oss anledning att närmare begrunda frågan om den kristna kyrkans ställning i vårt nutida svenska samhälle samt i vad mån den kan anses fylla sin uppgift i överensstämmelse med Kristi förkunnelse.

Den, som sanningsenligt vill söka besvara denna fråga, kan icke giva den svenska kyrkan av i dag det erkännandet, att den i anda och gärning förblivit trogen de ideal Kristus lärde mänskligheten och för vilka han fick lida missdådarens död. Sanningen är, att vår kyrkas ledare låtit tubba sig till att ingå förbund med Kristi fiender, det folk, som stenade och korsfäste Honom för Hans sannings- och människokärleks skull och sedan i sitt gudlösa hat tvenne årtusenden igenom förföljt Hans trogna. De högt betrodda män, som hos oss varit ställda att vårda den kristna helgedomen, hava fegt underkastat sig fienden och godtagit dess avskyvärda välde i lögnens tecken, sålunda i gärning förnekande Honom, som de med munnen bekänna. Såsom passiva åskådare hava de bevittnat judendomens intåg i vårt svenska samhälle under pukor o. trumpeter och sett den kristna andan överallt trängas tillbaka för att ge plats åt den judiska. Utan att allvarligt bjuda fienden spetsen hava de låtit honom här organisera och fritt utföra sitt förstörelsearbete till outsäglig skada för land och folk. Utan protester från kyrkan har lögnen upphöjts till ledstjärna i utvecklingen i sanningens ställe och tillåtits sprida sitt dödande gift i samhället. Vårt folk föres allt längre bort från den kristna religionens, moralens och förnuftets vägar mot den upplösning, som allestädes utgör målet för judendomens strävanden, där det judiska Messiasriket skall ta vid.

Ansvaret för den svenska kyrkans i senare tid alltmera ådagalagda pliktförgätenhet i hävdandet av de kristna idealen faller givetvis främst på dess ledning. Det finnes tyvärr alltför mycket, som talar för, att dess nuvarande primas, ärkebiskop Söderblom, icke är den andans man, som kyrkan i närvarande tid haft behov av i sin spets. Ärkebiskopen har på samma gång han dokumenterat sig för en ytterligt långtgående tolerans visavis de kretsar, där tolerans icke varit på sin plats, visat en högst omotiverad intolerans gentemot dem som velat hävda kravet på den oförminkade sanningens förkunnelse. Man har icke kunnat undgå att få det intrycket, att det egna fåfängliga jaget för honom betytt långt mera än kärleken till Kristi sanningsevangelium. Det är icke utan, att den herostratiska ryktbarhet, som den judiska pressen förlänat honom liksom har ett sken av belöning för visad ytterligtgående tolerans emot dem, som en gång för alla konstituerat sig som kristenhetens dödsfiender — en världsryktbarhet, som osökt erinrar om den som den judiska pressen hedrat den "nationalekonomiske" professorn Cassel med för dennes judevänliga utläggningar av de ekonomiska samhällsproblemen. Säkert är, att ärkebiskopen är att anse såsom i högsta grad "persona grata" inom de judiska kretsarna, vilka i hans person tyckas se en garanti mot varje kyrklig reaktion mot de judiska avkristningssträvandena i vårt land. Mången har förvånats över, att kyrkans främste man, som eljest icke försummar något tillfälle att låta sin stämma höras, aldrig känt sig manad att uttala ett sanningens ord rörande de oerhört viktiga problem, där det dock gäller icke blott den kristna kyrkans i Sverige utan jämväl hela den kristna världens bestånd. Man vill förklara hans märkliga tystlåtenhet på denna punkt med att han skulle stå i alltför hjärtliga relationer med just de judiska penningématadorerna. Hur som helst så stämmer hans tystnad icke samman med hans plikt i egenskap av den kristna kyrkans i vårt land främste.

Den makt i vårt samhälle, som vid sidan av kyrkans primas främst är att anse såsom ansvarig för den kristna självuppgivelsen inför judendomen, är den av denna ägda och styrda dagspressen. Närhelst från kyrkligt håll en ansats gjorts i riktning att vilja försvara kyrkan gentemot det judiska förstörelsearbetet, hava judetidningarnas ledareförfattare, kåsörer och skämttecknare mobiliserats till strid. Man har gjort sitt yttersta för att förlöjliga, smäda och hota envar kyrkans man, som djärfts opponera sig mot de av de judiska agenterna framdrivna "reformkraven". Dessa hava i regel haft till syfte att underminera kyrkans ställning samt att förstöra dess möjligheter att öva inflytande i kristlig anda; och där ej kyrkans män strax varit redo att förbehållslöst godtaga de framprovocerade "reformkraven", har man låtit sina köpta pressagenter i frihetens och demokratiens namn hota de prästerliga med indragning av deras ännu återstående privilegier — vilka framställas som en börda för folket — ävensom med kyrkans inordnande definitivt och fullständigt under den (av Judendomen helt behärskade) statliga makten.

Det är på högsta tid, att Sveriges folk gör klart för sig, vad saken i verkligheten rör sig om. På förtäckta vägar har man velat påtvinga det den hedniska judiska religionen, dess låga materialistiska livssyn och moraliska begrepp medan man gett de kristna idealen till spillo. Hade man försökt det öppet, skulle man förvisso hava mött ett oövervinneligt motstånd; men det har skett i lönndom enligt judendomens kända "religiösa" grundsatser. De, vilkas skyldighet det varit att skydda den kristna helgedomen och upplysa folket om sanningen, hava låtit tubba eller skrämma sig från att göra sin plikt och sålunda gjort sig medansvariga i det judiska attentatet mot vårt kristna samfund. Gentemot den förvillande sammanblandning av kristendomen och judendomen, som här åstadkommits, måste äntligen höjas en lika allvarlig som bestämd protest. En snar pånyttfödelse på det kristligt kyrkliga området är nödvändig, som på sanningens grund särskiljer den kristna religionen från den judiska. Även en ärkebiskop Söderblom borde förstå, att eld och vatten icke låta förena sig. Ett accepterande utan kritik eller förbehåll av de många judiska förkunnelserna i Gamla Testamentet, står icke i samklang med den kristna religionen, såsom även tydligt påvisats i den mycket uppmärksammade artikelserie, som under författaremärket J. L. varit införd i Nationen. De verka endast förvillande på allmänhetens uppfattning och inger henne lätt den falska föreställningen, att den judiska och den kristna religionen i anda och mening sammanhöra, medan de i verkligheten äro varandras motsatser. Det stora verk Martin Luther begynte, bör det vara en helig plikt att fullfölja. Luther lärde, att Guds ord rent och oförfalskat skall förkunnas för folket. Han varnade med all kraft för de judiska irrlärorna och inflytelserna. Men i stället för att efterfölja hans maning gå de kyrkans män, som i dag fö reträda Reformationen, därhän, att de sluta förbund och gå i tjänst hos just dem, för vilka Luther så allvarligt varnade o. som han betecknade som kristendomens farligaste fiender. Man får hoppas, att det inom vår kyrka icke skall saknas män, som hava det modet att trots kyrkans själva primas och den med honom förbundna judepressen upptaga kampen för de kristna idealen i Martin Luthers anda.

Skattefalsarierna vid Tobaksmonopolets Malmöfirma.

Prövningsnämndens protokoll rörande firman Seiersens i Malmö falska deklarationer föreligger nu och ger vid handen högst uppseendeväckande förhållanden. Det visar sig, att den av Wallenbergska Tobaksmonopolet under så märkliga former favoriserade firman, i vilken "mycket framskjutna personer" i huvudstaden uppgivits vara ekonomiskt intresserade, genom uraktlåten taxering av sina bägge direktörer, hrr Seiersen och Olsson undanhållit stat och kommun belopp å sammanlagt 437,000 kr. Handlingarna i målet ha nu enligt länsstyrelsens beslut överlämnats till stadsfiskalen i Malmö i och för åtal för falskdeklaration. Det minsta bötesbelopp Seiersen och Olsson kunna bli ådömda är summan av de undandragna skattebeloppen för de två senaste taxeringsåren — de föregående årens taxeringar äro i åtalshänseende preskriberade — d. v. s. 67,700 kr. för var och en eller tillsammans 135,400 kronor, vilket sammanlagt med efterbeskattningen gör 572,400 kronor. Det högsta bötesbelopp som kan utdömas är fem gånger de undandragna skattebeloppen för de två senaste taxeringsåren, eller 338,500 kr. för vardera av dem. Om detta bötesbelopp utdömdes skulle alltså summan av detta och de nu påförda skatterna bliva 1,114,000 kr.

De här relaterade falskdeklarationssiffrorna från det Wallenbergska Tobaksmonopolets avläggarefirma i Malmö ger en aning om vad som låter sig göra för "det privatfinansiella geniet" inom den "statliga" monopolbranschen. Vi torde få anledning återkomma till saken.

Den stora processen mot statsminister Berge.

Den bebådade stora processen mot förre statsminister Berge och sex medlemmar av hans regering, vilka äro åtalade för att ha kränkt grundlagarna genom att ha berett statsunderstöd åt Norges Handelsbank, har nu tagit sin början. Utslag i målet väntas förest efter jul. Själva rättsproceduren beräknas komma att draga en halv miljon kronor i kostnader.

Mussolinis liv och verksamhet.

(Forts. fr. sid. 1.)

kerna begingo vid detta tillfälle den dumheten att öppet skryta m. att mordet var avsett att sätta polisen i allmänhet i skräck, varför de avsiktligt utvalt till offer en särskilt hygglig polis. En stark reaktion mot de bolsjevikiska våldsdåden väckte slutligen mordet på advokaten Giordani i Bologna, som var krigsinvalid och som nedsköts enbart därför att han var den mest värnlösa av stadsfullmäktiges ledamöter — ett dåd, vars avsikt var att göra stadens samtliga fäder vettskrämda. Då blev det annat ljud i skällan! Folk strömmade massvis till fascismens organisationer och det mötte svårigheter att kunna hinna inskriva alla, som anmälde sitt inträde i fascistpartiet. Mussolini själv var överraskad och, måttfull som han alltid varit, var det inte utan, att han en smula betänksamt rynkade på ögonbrynen, ty tillströmningen under fascismens fälttecken skedde i en onormalt hastig takt, varför han fruktade, att det skadligt skulle inverka på det lugna, organiska utväxandet av fasciströrelsen som han hälst hade sett. På fjorton dagar ökade t. ex. i Ferrara antalet fascister från ett hundra till femtusen. I början av 1921 utgjorde antalet medlemmar av fascistiska kamporganisationen i Italien hundratusen man, och dock hade vid denna tidpunkt rörelsen blott spritt sig i norra Italien. Till jämförelse kan omnämnas att 1924 var fascisthären uppe i åttahundratusen stridbara män.

Sedan fascismen år 1921 vuxit sig stark, proklamerade den ändå tydligare "arbetets frihet" o. vände sig med skärpa mot all slags arbetsterror i samband m. strejker. Fascismen var en frihetsrörelse, som vuxit upp på grundvalen av gammalitaliensk personlig frihet, som i Italien är alla medborgares okränkbara arvedel. Det låg i sakens natur, att fascismen skulle omsätta sina frihetsprinciper först på det område, där ofriheten var störst inom arbetets värld. Den ville först återvinna åt Italiens av streberaktiga arbetareledare torterade folk den primitivaste av alla friheter, rätten att arbeta. Använde arbetarna terror som kampmedel under en ekonomisk strid, hände det, att fascisterna besatte en fabrik och erbjödo den dittillsvarande arbetarstammen att fortsätta arbetet på rimliga villkor, och, om de ej ville gå in på dessa villkor, anställdes nya arbetskrafter, åt vilka fascisterna garanterade lön o. arbetsfred. Arbetarna kommo snart underfund med, att det icke var någon ekonomisk strid, som fascismen förde, utan en idéstrid. Å andra sidan tog Mussolini arbetarnas parti mot ett visst slag av arbetsledare, den, som kan betecknas såsom den judiska industririddaren, vare sig han nu är av judisk börd eller blott har en judisk själ: "I skolen lära vissa industriidkare", förmanade Mussolini arbetarne, "särskilt dem, som äro okunniga om allt det, som hänt i världen under dessa sista fyra (krigs-) år, att gestalten av den gamle vämjeligevampyrartade industriidkaren måste ersättas med industrigeneralen, som kan begära, vad som är nödvändigt för honom, av sin industri, men ingalunda pålägga de andra skaparne av rikedomen elände". Fascismen var grundad på friheten, men, vad fascismen i detta avseende vill, sammanfaller nära med den gamla svenska statsmaximen: Lagbunden frihet; så få lagar som möjligt, men lagar, som måste efterlevas, samt stränga lagar för upprätthållandet av statens auktoritet och till förhindrande av osvensk opinionsbildning.

Ehuru Mussolini ansåg "strejkbryteri" såsom en lovvärd handling till frihetens bevarande, hava få statsmän i ord som gärning haft ett så levande intresse för arbetsklassen som han och velat dessa frigörelse: "Men detta icke för att vi erkänna överhögheten hos Hans Maj:t proletariatet, utan emedan det icke kan finnas en nation, mäktig aktuell och potentiell storhet, inom vilken arbetaremassorna äro tvingade till ett liv i förnedring, men för det helas, för nationens, icke för klassens skull skola arbetarna föras fram till bästa möjliga villkor. Arbetarna äro en levande, viktig och oskiljaktig del av nationen, de äro italienare och äga såsom alla italienare rätt att bliva beskyddade, respekterade och försvarade. Vi vilja icke undertrycka proletariatet, driva det tillbaka till efterblivna och nedtryckande livsformer; vi vilja tvärtom höja det andligen och lekamligen, men ingalunda därför, att vi tro, att antalet, massan, kvantiteten i och för sig kunna skapa särskilda civilisationsformer i framtiden — den ideologien överlåta vi åt dem, som ge sig ut som denna mystiska religions präster. Orsaken, varför vi vilja befordra proletariatets väl, äro helt andra och falla inom nationens sfär; de dikteras av övertygelsen, att det icke kan givas en enhetlig, lugn och endräktig nation, om våra tjugo eller trettio miljoner arbetare äro dömda till olyckliga, otillfredsställande livsvillkor. Det är logiskt, rättfärdigt och legitimt, att arbetarekategorierna försvara sig för att förbättra sina livsvillkor, icke blott materiellt utan även andligt. Men för att göra det är det icke nödvändigt att följa 'internationalens' chimärer, att förneka 'fosterlandet och nationen, ty det är mer än brottligt, det är lika absurdt som att förneka sin egen mor". Med ironi tillbakavisar Mussolini den borgerligt bornerade, marxistiska tesen som inskränker begreppet arbetare till kroppsarbetare: "Vi känna oss som bröder i andanom med dem, som arbeta. Men vi göra inga enfaldiga åtskillnader, vi sätta inte arbetsvalken och förbeningen över allt annat, särskilt inte om den sitter på hjärnan. Vi sätta inte upp kroppsarbetets nya gudomlighet på något altare. Enligt vår åsikt arbeta alla, astronomen, juristen, arkeologen, religionshistorikern; även konstnären arbetar, då han ökar arvet av de andliga nyttigheter, som stå till människosläktets förfogande. Vi vilja just, att alla arbeten fullständiga varandra och växelverka; vi vilja, att mellan ande och materia, mellan hjärna och arm den andliga gemenskapen, stammens solidaritet förverkligar sig". Däremot kan det vara tvivelaktigt, om Mussolini till arbetarklassen räknar det stora flertalet socialdemokratiska yrkespolitici: "Till parasiter och icke till produktiva krafter inom samhället höra dessa falska herdar, som icke hata något i världen så hjärtligt som arbetet, men som låtsas älska arbetarna, därför att dessas enfald och godtrogenhet fritaga dem själva från arbetets förhatliga plikt. Det finnes överflöd av sådana strebrar, som vilja hava en liten plats i parlamentet, i stadsfullmäktige eller i organisationerna. Det är i själva verket en ny politisk klick, som gärna skulle vilja sätta sig i stället för den härskande klicken. Vi få icke förväxla denna klick av tarvliga politici med proletariatets väldiga rörelse, som har sitt berättigande. Det är icke fascismens avsikt att hejda arbetarerörelsen men väl att avslöja den tarvliga duperingen, som till arbetaremassornas olycka bedrives av personer, vilka blott, emedan de innehava partimärket, tro sig kallade till mänsklighetens frälsare. Jag har all min tid levat bland arbetsfolket, som är oändligt överlägset alla de falska profeter, som göra anspråk på att representera det".

Fascisterna vilja ej i likhet med socialistledarna smickra samt krypa för massans lägre instinkter. Fascismen vill sjunga ut sanningen utan allt omsvep och utan all snöd beräkning, djupt föraktande allt sekunda politiskt fiskafänge: "Ju obehagligare det är för folket att höra sanningen, dess mera öppet måste man säga ut den", yttrar Mussolini.

(Forts. i nästa n:r.)

Storfurst Nikolaj Nikolajevitj bakom Tjangtsolin?

I den ryska sovjetpressen bärdas med allt större bestämdhet den uppfattningen, att storfursten Nikolaj Nikolajevitj står bakom "den mandsjuriske diktatorn" Tjangtsolins aktion i Kina. Ansenliga ryska styrkor under kommando av den "vite" översten Netjajev, vilken under alla dessa år kämpat mot bolsjevikerna i Sibirien, uppgivas befinna sig i Tjangtsolins armé. Nikolaj Nikolajevitjs stab skall gång på gång ha sänt instruktioner och medel till Netjajev samt uppmanat forna ryska officerare i utlandet att bekämpa bolsjevikerna genom att ansluta sig till Tjangtsolin. Tjangtsolin har nu från Peking kallat till sig general Horvat, f. d. vice ordförande i styrelsen för östkinesiska järnvägen, som är en ivrig anhängare av storfurst Nikolaj Nikolajevitj och under tsartiden innehade en rad högre poster vid järnvägarna i Östsibirien.

Mot åkallandet av judisk krigsgud i kristen kyrka.

Bland de kritiska kommentarerna till det omdebatterade kyrkohandboksförslaget märkes ett från hovpredikanten Clemens Åhfelt, vilket som särskilt yttrande fogats till hovkonsistoriets anförande i ärendet. I det Åhfeltska yttrandet heter det bl. a.:

"Vår högmässa börjar med orden Helig, helig, helig är Herren Sebaoth o. s. v. Uttrycket är hämtat från Gamla testamentet, där Herren Sebaoth är namnet på Israels krigsgud, om ock denna betydelse i senare gammaltestamentliga skrifter modifierats. Att begynna en kristen gudstjänst med åkallan av den judiska krigsguden är orimligt. Innan denna Introitus infördes i vår kyrka började vår gudstjänst med detta högstämda, värdiga anslag: Helig, helig, helig Herre Gud allsmäktige o. s. v. Varken från biblisk- religiös eller från dogmatisk kyrklig synpunkt kan mot den gamla introitus något invändas. Jag yrkar att kyrkan må få tillbaka densamma då ny handbok skall införas. Dessutom har nuvarande introitus en så avtrubbad form att ingen präst kan läsa den vackert."

Hovpredikanten Åhfelts yttrande på berörda punkt är utan tvivel ganska märkligt. Det vittnar om att tendenser icke saknas inom den kyrkliga världen att vilja frigöra den kristna kyrkan från de ur alla synpunkter betänkliga inslagen från den judiska religionen. Att överhovpredikanten Widner icke ansett sig kunna gå med på ett så radikalt reformkrav som det hr Åhfelt framfört, är ju knappast ägnat att förvåna. Men karaktäristiskt för situationen är utan tvivel att självaste Dagens Nyheter, judiska dynastien Bonniers liv- och husorgan, sett sig föranlåtet att utan utfall mot "svartrocken" återgiva det Åhfeltska yttrandet.

Mussolini övertar befälet över milisen.

Den italienska fascistmilisens befälhavare, generalen furst Gonzaga, har trätt tillbaka och Mussolini har själv övertagit befälet över milisen med general Bazan som sin närmaste man.

Dödsstraff för attentat infört i Italien.

Italienska ministerrådet har fattat beslut om införande av dödsstraff för attentat mot konungen, drottningen, kronprinsen och ministerpresidenten.

Tanken på konstitution diskuteras nu i Sovjet-Ryssland.

Det rådande förtvivlade läget och splittringen inom det kommunistiska partiet hava nu även väckt tanken på en konstitution till liv. Och den som djärfts uttala det förbjudna ordet, är ingen mindre än högste allmänne åklagaren, Krylenko. Denne har tillsammans med en annan högtstående ämbetsman i justitiefolkkommissariatet, Jachontov, utgivit en broschyr, i vilken han sökt bevisa, att varje makt, och sovjetmakten ej att förglömma, är bunden av de existerande lagarna. Han vill också göra gällande, att rätten går före makten och att lagen är viktigare än revolutionen. Jachontov har t. o. m. uttalat den djärva tanken att "allt, som är nyttigt för revolutionen måste bli föremål för lagstiftning och innefattas i lagarna".

Isvestia har upprörts över dessa kätterska förkunnelser och varnar i sitt nummer för den 7 sept. Krylenko under förklaring att hans åsikter komma att stå honom dyrt. Det förefaller, anmärker Isvestia, som om sådana idéer slutligen måste leda till förnekandet av proletariatets diktatur som Lenin förstått den. Proletariatets diktatur kan, menar tidningen, lika litet som någon annan diktatur vara bunden av några lagar.

Ändrad adress för Sveriges Fascistiska Folkpartis centralexpedition.

Sveriges Fascistiska Folkpartis centralexpedition har under den gångna veckan på grund av otillräckligt utrymme flyttat från Grevturegatan 15, Stockholm till Valhallavägen 126, 1/2 tr. Alla meddelanden till partiet och dess kamporganisation i huvudstaden böra alltså hädanefter insändas under den angivna nya adressen. Telefon kommer under de närmaste dagarna att införas i den nya lokalen och dess nummer skall i nästkommande nummer av tidningen meddelas.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö 322 56. A. T Sö 322 56.

Kyrkans självuppgivelse inför judendomen.

1926 års kyrkomöte, det sextonde i ordningen, har sammanträtt i Stockholm. Händelsen ger oss anledning att närmare begrunda frågan om den kristna kyrkans ställning i vårt nutida svenska samhälle samt i vad mån den kan anses fylla sin uppgift i överensstämmelse med Kristi förkunnelse.

Den, som sanningsenligt vill söka besvara denna fråga, kan icke giva den svenska kyrkan av i dag det erkännandet, att den i anda och gärning förblivit trogen de ideal Kristus lärde mänskligheten och för vilka han fick lida missdådarens död. Sanningen är, att vår kyrkas ledare låtit tubba sig till att ingå förbund med Kristi fiender, det folk, som stenade och korsfäste Honom för Hans sannings- och människokärleks skull och sedan i sitt gudlösa hat tvenne årtusenden igenom förföljt Hans trogna. De högt betrodda män, som hos oss varit ställda att vårda den kristna helgedomen, hava fegt underkastat sig fienden och godtagit dess avskyvärda välde i lögnens tecken, sålunda i gärning förnekande Honom, som de med munnen bekänna. Såsom passiva åskådare hava de bevittnat judendomens intåg i vårt svenska samhälle under pukor o. trumpeter och sett den kristna andan överallt trängas tillbaka för att ge plats åt den judiska. Utan att allvarligt bjuda fienden spetsen hava de låtit honom här organisera och fritt utföra sitt förstörelsearbete till outsäglig skada för land och folk. Utan protester från kyrkan har lögnen upphöjts till ledstjärna i utvecklingen i sanningens ställe och tillåtits sprida sitt dödande gift i samhället. Vårt folk föres allt längre bort från den kristna religionens, moralens och förnuftets vägar mot den upplösning, som allestädes utgör målet för judendomens strävanden, där det judiska Messiasriket skall ta vid.

Ansvaret för den svenska kyrkans i senare tid alltmera ådagalagda pliktförgätenhet i hävdandet av de kristna idealen faller givetvis främst på dess ledning. Det finnes tyvärr alltför mycket, som talar för, att dess nuvarande primas, ärkebiskop Söderblom, icke är den andans man, som kyrkan i närvarande tid haft behov av i sin spets. Ärkebiskopen har på samma gång han dokumenterat sig för en ytterligt långtgående tolerans visavis de kretsar. där tolerans icke varit på sin plats, visat en högst omotiverad intolerans gentemot dem som velat hävda kravet på den osminkade sanningens förkunnelse. Man har icke kunnat undgå att få det intrycket, att det egna fåfängliga jaget för honom betytt långt mera än kärleken till Kristi sanningsevangelium. Det är icke utan, att den herostratiska ryktbarhet, som den judiska pressen förlänat honom liksom har ett sken av belöning för visad ytterligtgående tolerans emot dem, som en gång för alla konstituerat sig som kristenhetens dödsfiender — en världsryktbarhet, som osökt erinrar om den som den judiska pressen hedrat den "nationalekonomiske" professorn Cassel med för dennes judevänliga utläggningar av de ekonomiska samhällsproblemen. Säkert är, att ärkebiskopen är att anse såsom i högsta grad "persona grata" inom de judiska kretsarna, vilka i hans person tyckas se en garanti mot varje kyrklig reaktion mot de judiska avkristningsssträvandena i vårt land. Mången har förvånats över, att kyrkans främste man, som eljest icke försummar något tillfälle att låta sin stämma höras, aldrig känt sig manad att uttala ett sanningens ord rörande de oerhört viktiga problem,där det dock gäller icke blott den kristna kyrkans i Sverige utan jämväl hela den kristna världens bestånd. Man vill förklara hans märkliga tystlåtenhet på denna punkt med att han skulle stå i alltför hjärtliga relationer med just de judiska penningematadorerna. Hur som helst så stämmer hans tystnad icke samman med hans plikt i egenskap av den kristna kyrkans i vårt land främste.

Den makt i vårt samhälle, som vid sidan av kyrkans primas främst är att anse såsom ansvarig för den kristna självuppgivelsen inför judendomen, är den av denna ägda och styrda dagspressen. Närhelst från kyrkligt håll en ansats gjorts i riktning att vilja försvara kyrkan gentemot det judiska förstörelsearbetet, hava judetidningarnas ledareförfattare, kåsörer och skämttecknare mobiliserats till strid. Man har gjort sitt yttersta för att förlöjliga, smäda och hota envar kyrkans man. som djärfts opponera sig mot de av de judiska agenterna framdrivna "reformkraven". Dessa hava i regel haft till syfte att underminera kyrkans ställning samt att förstöra dess möjligheter att öva inflytande i kristlig anda; och där ej kyrkans män strax varit redo att förbehållslöst godtaga de framprovocerade "reformkraven", har man låtit sina köpta pressagenter i frihetens och demokratiens namn hota de prästerliga med indragning av deras ännu återstående privilegier — vilka framställas som en börda för folket — ävensom med kyrkans inordnande definitivt och fullständigt under den (av Judendomen helt behärskade) statliga makten.

Det är på högsta tid. att Sveriges folk gör klart för sig, vad saken i verkligheten rör sig om. På förtäckta vägar har man velat påtvinga det den hedniska judiska religionen, dess låga materialistiska livssyn och moraliska begrepp medan man gett de kristna idealen till spillo. Hade man försökt det öppet, skulle man förvisso hava mött ett oövervinneligt motstånd; men det har skett i lönndom enligt judendomens kända "religiösa" grundsatser. De, vilkas skyldighet det varit att skydda den kristna helgedomen och upplysa folket om sanningen, hava låtit tubba eller skrämma sig från att göra sin plikt och sålunda gjort sig medansvariga i det judiska attentatet mot vårt kristna samfund. Gentemot den förvillande sammanblandning av kristendomen och judendomen, som här åstadkommits, måste äntligen höjas en lika allvarlig som bestämd protest. En snar pånyttfödelse på det kristligt kyrkliga området är nödvändig, som på sanningens grund särskiljer den kristna religionen från den judiska. Även en ärkebiskop Söderblom borde förstå. att eld och vatten icke låta förena sig. Ett accepterande utan kritik eller förbehåll av de många judiska förkunnelserna i Gamla Testamentet, står icke i samklang med den kristna religionen. såsom även tydligt påvisats i den mycket uppmärksammade artikelserie, som under författaremärket J. L. varit införd i Nationen. De verka endast förvillande på allmänhetens uppfattning och inger henne lätt den falska föreställningen, att den judiska och den kristna religionen i anda och mening sammanhöra, medan de i verkligheten äro varandras motsatser. Det stora verk Martin Luther begynte, bör det vara en helig plikt att fullfölja. Luther lärde, att Guds ord rent och oförfalskat skall förkunnas för folket. Han varnade med all kraft för de judiska irrlärorna och inflytelserna. Men i stället för att efterfölja hans maning gå de kyrkans män, som i dag företräda Reformationen, därhän, att de sluta förbund och gå i tjänst hos just dem, för vilka Luther så allvarligt varnade o. som han betecknade som kristendomens farligaste fiender. Man får hoppas, att det inom vår kyrka icke skall saknas män. som hava det modet att trots kyrkans själva primas och den med honom förbundna judepressen upptaga kampen för de kristna idealen i Martin Luthers anda.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 22 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö 322 56. A. T Sö 322 56.

Skattefalsarierna vid Tobaksmonopolets Malmöfirma.

Prövningsnämndens protokoll rörande firman Seiersens i Malmö falska deklarationer föreligger nu och ger vid handen högst uppseendeväckande förhållanden. Det visar sig, att den av Wallenbergska Tobaksmonopolet under så märkliga former favoriserade firman, i vilken "mycket framskjutna personer" i huvudstaden uppgivits vara ekonomiskt intresserade, genom uraktlåten taxering av sina bägge direktörer, hrr Seiersen och Olsson, undanhållit stat och kommun belopp å sammanlagt 437,000 kr. Handlingarna i målet ha nu enligt länsstyrelsens beslut överlämnats till stadsfiskalen i Malmö i och för åtal för falskdeklaration. Det minsta bötesbelopp Seiersen och Olsson kunna bli ådömda är summan av de undandragna skattebeloppen för de två senaste taxeringsåren — de föregående årens taxeringar äro i åtalshänseende preskriberade — d. v. s. 67,700 kr. för var och en eller tillsammans 135,400 kronor. vilket sammanlagt med efterbeskattningen gör 572,400 kronor. Det högsta bötesbelopp som kan utdömas är fem gånger de undandragna skattebeloppen för de två senaste taxeringsåren, eller 338.500 kr. för vardera av dem. Om detta bötesbelopp utdömdes skulle alltså summan av detta och de nu påförda skatterna bliva 1,114,000 kr.

De här relaterade falskdeklarationssiffrorna från det Wallenbergska Tobaksmonopolets avläggarefirma i Malmö ger en aning om vad som låter sig göra för "det privatfinansiella geniet" inom den "statliga" monopolbranschen. Vi torde få anledning återkomma till saken.

Den stora processen mot statsministern Berge.

Den bebådade stora processen mot förre statsminister Berge och sex medlemmar av hans regering, vilka äro åtalade för att ha kränkt grundlagarna genom att ha berett statsunderstöd åt Norges Handelsbank, har nu tagit sin början. Utslag i målet väntas först efter jul. Själva rättsproceduren beräknas komma att draga en halv miljon kronor i kostnader.

Mussolinis liv och verksamhet.

(Forts. fr. sid. 1.)

kerna begingo vid detta tillfälle den dumheten att öppet skryta m. att mordet var avsett att sätta polisen i allmänhet i skräck, varför de avsiktligt utvalt till offer en särskilt hygglig polis. En stark reaktion mot de bolsjevikiska våldsdåden väckte slutligen mordet på advokaten Giordani i Bologna, som var krigsinvalid och som nedsköts enbart därför att han var den mest värnlösa av stadsfullmäktiges ledamöter — ett dåd, vars avsikt var att göra stadens samtliga fäder vettskrämda. Då blev det annat ljud i skällan! Folk strömmade massvis till fascismens organisationer och det mötte svårigheter att kunna hinna inskriva alla. som anmälde sitt inträde i fascistpartiet. Mussolini själv var överraskad och. måttfull som han alltid varit, var det inte utan, att han en smula betänksamt rynkade på ögonbrynen, ty tillströmningen under fascismens fälttecken skedde i en onormalt hastig takt. varför han fruktade, att det skadligt skulle inverka på det lugna, organiska utväxandet av fasciströrelsen som han hälst hade sett. På fjorton dagar ökade t. ex. i Ferrara antalet fascister från ett hundra till femtusen. I början av 1921 utgjorde antalet medlemmar av fascistiska kamporganisationen i Italien hundratusen man, och dock hade vid denna tidpunkt rörelsen blott spritt sig i norra Italien. Till jämförelse kan omnämnas att 1924 var fascisthären uppe i åttahundratusen stridbara män.

Sedan fascismen år 1921 vuxit sig stark, proklamerade den ändå tydligare "arbetets frihet" o. vände sig med skärpa mot all slags arbetsterror i samband m. strejker. Fascismen var en frihetsrörelse, som vuxit upp på grundvalen av gammalitaliensk personlig frihet, som i Italien är alla medborgares okränkbara arvedel. Det låg i sakens natur. att fascismen skulle omsätta sina frihetsprinciper först på det område, där ofriheten var störst inom arbetets värld. Den ville först återvinna åt Italiens av streberaktiga arbetareledare torterade folk den primitivaste av alla friheter, rätten att arbeta Använde arbetarna terror som kampmedel under en ekonomisk strid, hände det, att fascisterna besatte en fabrik och erbjödo den dittillsvarande arbetarstammen att fortsätta arbetet på rimliga villkor, och, om de ej ville gå in på dessa villkor, anställdes nya arbetskrafter, åt vilka fascisterna garanterade lön o. arbetsfred. Arbetarna kommo snart underfund med. att det icke var någon ekonomisk strid, som fascismen förde, utan en idéstrid. Å andra sidan tog Mussolini arbetarnas parti mot ett visst slag av arbetsledare, den, som kan betecknas såsom den judiska industririddaren, vare sig han nu är av judisk börd eller blott har en judisk själ: "I skolen lära vissa industriidkare", förmanade Mussolini arbetarne, "särskilt dem, som äro okunniga om allt det, som hänt i världen under dessa sista fyra (krigs-) år, att gestalten av den gamle vämjelige. vampyrartade industriidkaren måste ersättas med industrigeneralen, som kan begära, vad som är nödvändigt för honom, av sin industri, men ingalunda pålägga de andra skaparne av rikedomen elände". Fascismen var grundad på friheten. men. vad fascismen i detta avseende vill, sammanfaller nära med den gamla svenska statsmaximen: Lagbunden frihet; så få lagar som möjligt. men lagar. som måste efterlevas. samt stränga lagar för upprätthållandet av statens auktoritet och till förhindrande av osvensk opinionsbildning.

Ehuru Mussolini ansåg "strejkbryteri" såsom en lovvärd handling till frihetens bevarande, hava få statsmän i ord som gärning haft ett så levande intresse för arbetsklassen som han och velat dessa frigörelse: "Men detta icke för att vi erkänna överhögheten hos Hans Maj:t proletariatet, utan emedan det icke kan finnas en nation. mäktig aktuell och potentiell storhet. inom vilken arbetaremassorna äro tvingade till ett liv i förnedring. men för det helas, för nationens, icke för klassens skull skola arbetarna föras fram till bästa möjliga villkor. Arbetarna äro en levande, viktig och oskiljaktig del av nationen, de äro italienare och äga såsom alla italienare rätt att bliva beskyddade, respekterade och försvarade. Vi vilja icke undertrycka proletariatet, driva det tillbaka till efterblivna och nedtryckande livsformer; vi vilja tvärtom höja det andligen och lekamligen, men ingalunda därför, att vi tro, att antalet, massan, kvantiteten i och för sig kunna skapa särskilda civilisationsformer i framtiden — den ideologien överlåta vi åt dem, som ge sig ut som denna mystiska religions präster. Orsaken, varför vi vilja befordra proletariatets väl, äro helt andra och falla inom nationens sfär; de dikteras av övertygelsen. att det icke kan givas en enhetlig, lugn och endräktig nation, om våra tjugo eller trettio miljoner arbetare äro dömda till olyckliga, otillfredsställande livsvillkor. Det är logiskt, rättfärdigt och legitimt, att arbetarekategorierna försvara sig för att förbättra sina livsvillkor, icke blott materiellt utan även andligt. Men för att göra det är det icke nödvändigt att följa 'internationalens' chimärer, att förneka fosterlandet och nationen, ty det är mer än brottligt. det är lika absurdt som att förneka sin egen mor". Med ironi tillbakavisar Mussolini den borgerligt bornerade, marxistiska tesen som inskränker begreppet arbetare till kroppsarbetare: "Vi känna oss som bröder i andanom med dem, som arbeta. Men vi göra inga enfaldiga åtskillnader, vi sätta inte arbetsvalken och förbeningen över allt annat, särskilt inte om den sitter på hjärnan. Vi sätta inte upp kroppsarbetets nya gudomlighet på något altare. Enligt vår åsikt arbeta alla, astronomen, juristen, arkeologen, religionshistorikern; även konstnären arbetar, då han ökar arvet av de andliga nyttigheter, som stå till människosläktets förfogande. Vi vilja just. att alla arbeten fullständiga varandra och växelverka; vi vilja, att mellan ande och materia, mellan hjärna och arm den andliga gemenskapen, stammens solidaritet förverkligar sig". Däremot kan det vara tvivelaktigt, om Mussolini till arbetarklassen räknar det stora flertalet socialdemokratiska yrkespolitici: "Till parasiter och icke till produktiva krafter inom samhället höra dessa falska herdar, som icke hata något i världen så hjärtligt som arbetet, men som låtsas älska arbetarna, därför att dessas enfald och godtrogenhet fritaga dem själva från arbetets förhatliga plikt. Det finnes överflöd av sådana strebrar, som vilja hava en liten plats i parlamentet, i stadsfullmäktige eller i organisationerna. Det är i själva verket en ny politisk klick, som gärna skulle vilja sätta sig i stället för den härskande klicken. Vi få icke förväxla denna klick av tarvliga politici med proletariatets väldiga rörelse. som har sitt berättigande. Det är icke fascismens avsikt att hejda arbetarerörelsen men väl att avslöja den tarvliga duperingen, som till arbetaremassornas olycka bedrives av personer, vilka blott, emedan de innehava partimärket, tro sig kallade till mänsklighetens frälsare. Jag har all min tid levat bland arbetsfolket, som är oändligt överlägset alla de falska profeter, som göra anspråk på att representera det".

Fascisterna vilja ej i likhet med socialistledarna smickra samt krypa för massans lägre instinkter. Fascismen vill sjunga ut sanningen utan allt omsvep och utan all snöd beräkning, djupt föraktande allt sekunda politiskt fiskafänge: "Ju obehagligare det är för folket att höra sanningen, dess mera öppet måste man säga ut den". yttrar Mussolini.

(Forts. i nästa n:r.)

Storfurst Nikolaj Nikolajevitj bakom Tjangtsolin?

I den ryska sovjetpressen hävdas med allt större bestämdhet den uppfattningen, att storfursten Nikolaj Nikolajevitj står bakom "den mandsjuriske diktatorn" Tjangtsolins aktion i Kina. Ansenliga ryska styrkor under kommando av den "vite" översten Netjajev, vilken under alla dessa år kämpat mot bolsjevikerna i Sibirien, uppgivas befinna sig i Tjangtsolins armé. Nikolaj Nikolajevitjs stab skall gång på gång ha sänt instruktioner och medel till Netjajev samt uppmanat forna ryska officerare i utlandet att bekämpa bolsjevikerna genom att ansluta sig till Tjangtsolin. Tjangtsolin har nu från Peking kallat till sig general Horvat, f. d. vice ordförande i styrelsen för östkinesiska järnvägen, som är en ivrig anhängare av storfurst Nikolaj Nikolajevitj och under tsartiden innehade en rad högre poster vid järnvägarna i Östsibirien.

Mot åkallandet av judisk krigsgud i kristen kyrka.

Bland de kritiska kommentarerna till det omdebatterade kyrkohandboksförslaget märkes ett från hovpredikanten Clemens Åhfelt, vilket som särskilt yttrande fogats till hovkonsistoriets anförande i ärendet. I det Åhfeltska yttrandet heter det bl. a.:

"Vår högmässa börjar med orden Helig, helig, helig är Herren Sebaoth o. s. v. Uttrycket är hämtat från Gamla testamentet, där Herren Sebaoth är namnet på Israels krigsgud, om ock denna betydelse i senare gammaltestamentliga skrifter modifierats. Att begynna en kristen gudstjänst med åkallan av den judiska krigsguden är orimligt. Innan denna Introitus infördes i vår kyrka började vår gudstjänst med detta högstämda, värdiga anslag: Helig, helig, helig Herre Gud allsmäktige o. s. v. Varken från biblisk- religiös eller från dogmatisk kyrklig synpunkt kan mot den gamla introitus något invändas. Jag yrkar att kyrkan må få tillbaka densamma då ny handbok skall införas. Dessutom har nuvarande introitus en så avtrubbad form att ingen präst kan läsa den vackert."

Hovpredikanten Åhfelts yttrande på berörda punkt är utan tvivel ganska märkligt. Det vittnar om att tendenser icke saknas inom den kyrkliga världen att vilja frigöra den kristna kyrkan från de ur alla synpunkter betänkliga inslagen från den judiska religionen. Att överhovpredikanten Widner icke ansett sig kunna gå med på ett så radikalt reformkrav som det hr Åhfelt framfört, är ju knappast ägnat att förvåna. Men karaktäristiskt för situationen är utan tvivel att självaste Dagens Nyheter, judiska dynastien Bonniers liv- och husorgan, sett sig föranlåtet att utan utfall mot "svartrocken" återgiva det Åhfeltska yttrandet.

Mussolini övertar befälet över milisen.

Den italienska fascistmilisens befälhavare, generalen furst Gonzaga, har trätt tillbaka och Mussolini har själv övertagit befälet över milisen med general Bazan som sin närmaste man.

Dödsstraff för attentat infört i Italien.

Italienska ministerrådet har fattat beslut om införande av dödsstraff för attentat mot konungen, drottningen, kronprinsen och ministerpresidenten.

Tanken på konstitution diskuteras nu i Sovjet-Ryssland.

Det rådande förtvivlade läget och splittringen inom det kommunistiska partiet hava nu även väckt tanken på en konstitution till liv. Och den som djärfts uttala det förbjudna ordet, är ingen mindre än högste allmänne åklagaren, Krylenko. Denne har tillsammans med en annan högtstående ämbetsman i justitiefolkkommissariatet, Jachontov, utgivit en broschyr, i vilken han sökt bevisa, att varje makt, och sovjetmakten ej att förglömma, är bunden av de existerande lagarna. Han vill också göra gällande, att rätten går före makten och att lagen är viktigare än revolutionen. Jachontov har t. o. m. uttalat den djärva tanken att "allt, som är nyttigt för revolutionen måste bli föremål för lagstiftning och innefattas i lagarna".

Isvestia har upprörts över dessa kätterska förkunnelser och varnar i sitt nummer för den 7. sept. Krylenko under förklaring att hans åsikter komma att stå honom dyrt. Det förefaller, anmärker Isvestia, som om sådana idéer slutligen måste leda till förnekandet av proletariatets diktatur som Lenin förstått den. Proletariatets diktatur kan, menar tidningen, lika litet som någon annan diktatur vara bunden av några lagar.

Ändrad adress för Sveriges Fascistiska Folkpartis centralexpedition.

Sveriges Fascistiska Folkpartis centralexpedition har under den gångna veckan på grund av otillräckligt utrymme flyttat från Grevturegatan 15, Stockholm till Valhallavägen 126, 1/2 tr. Alla meddelanden till partiet och dess kamporganisation i huvudstaden böra alltså hädanefter insändas under den angivna nya adressen. Telefon kommer under de närmaste dagarna att införas i den nya lokalen och dess nummer skall i nästkommande nummer av tidningen meddelas.

Judafolkets gudamission enligt Talmud.

I judarnas lagbok Talmud står skrivet: "Gud skapade världen endast för judarna". — Denna underbara "religiösa" trossats har den framst. akademiske målaren Karl Rélink velat ge uttryck åt i den produktion, varav vi häreyan återgiva en bild. Det är ju nogsamt känt, huru "Guds utvalda folk" på allt sätt sökt bringa sin imperialistiska trossats till uppfyllelse. Det stora världskriget och bolsjevikrevolutionerna, som kostade den ickejudiska mänskligheten bortåt ett tjugutal miljoner liv, skulle såsom vederbörande föreställde sig slutligt föra dem fram till all världens härlighet. Men det gick icke alldeles efter beräkning.

Hr generalkrigskommissarien går..

Hr generalkrigskommissarien har begärt avsked från sitt höga ämbete. Det är idel upphöjda motiv, som föranlett detta hans märkliga steg. Hans livsintressen sammanfalla icke med det höga ämbetet; hellre en blygsam roll i samhället än en dekorativ post å samhällets höjder. — Förvisso en vacker levnadsregel, synd bara, att den så sent kommit att uppskattas. Herrarna Wallenberg borde vid nomineringen varit på det klara med hr Värners upphöjda tänkesätt.

På sina håll vill man emellertid veta, att hr Värners så plötsligt påkomna blygsamhet är icke så särskilt allvarligt menad. Ett "bättre upp" förmenas hägra för den demokratiske kosmopolitiske politikern. Det lär vara olika anspråkslösa sysslor som föresväva hr Värner: partichefskapet och statsministerämbetet, helst begge på en gång. Det uppgives, att han själv skulle anse sig speciellt väl skickad för det numera så anspråkslösa statsministerämbetet i Sveriges land, när hr Ekmans nådatid är ute. Hr Sandler är tydligen i fara. Men upprätthåller han sina hittillsvarande intima relationer med Brattfinansen, har han kanske möjlighet att avgå med segern. Saken blir emellertid kritisk nog, ty icke heller hr Rydén lär sakna förbindelser med spritdoktorn, i vars sköte det alltså kanske kommer att stå, vem av de två som skall träda till vid konungens rådsbord.

Som aspiranter på den blygsamme hr Verners generalkrigskommissariat tippas av de kosmopolitiska bladen de om försvarets förstörande så högt förtjänta herrarna f. d. statsråden Levinsson och Per Albin Hansson. Vem av de tu som har den största förtjänsten av den landsförrädiska bragden, hr Levinsson som den reele utföraren eller hr Hansson som den formelle, kan ju vara vanskligt att avgöra. Nomineras hr Hansson, är det ett tecken på, att man inom semitiska kretsar icke anser honom tjänlig för någon mera betydande uppgift i den kosmopolitiska politikens tjänst. Det säges, att Per Albin skall ha betackat sig.

Restauratörens syn på jazzen: "ett ofarligt nöje".

Rosenbads chef, direktör A. Meurling, har med anledning av nykterhetsfolkets centralförsamlings aktion mot dansen på restaurangerna i inferdrat uttalande till O. A. energiskt tagit denna i försvar. Hr M. ser i den offentliga dansen ett ofarligt nöje, som visserligen icke är någon restauratörernas uppfinning — "den bildar uttryck för en modevåg, som under senare år erövrat praktiskt taget hela världen".

Att hr Meurling på sätt här skett trätt in som försvarare för restaurangdansen, kan ju visseligen förstås i betraktande av hans ställning som restauranggägare, ehuru visst icke försvaras. Hans uppfattning av densamma såsom uteslutande "ett ofarligt nöje" håller förvisso icke streck. Man skall vara mycket litet hemmastadd på området för att överhuvud våga sig på ett sådant påstående. De finnas i legio, som kunna intyga, att dansen sådan den utföres å Stockholms restauranger, visst icke som regel låter sig karaktärisera som "en oförarglig nöjesform". Detta borde även hr Meurling haft tillfälle konstatera.

Finansbaron Rothschild seglar åter in i franska deputeradekammaren.

"Hebreiska Dagbladet" har av sin Pariskorresp. erfarit den glädjande nyheten, att dess ras- och själsfrände, judiske finansbaronen Maurice Rothschild trots allt lyckats bli återvald till ledamot av franska kammaren. Den värde finansbaronen blev som man erinre sig på grund av konstaterad korruption vid valen 1924 i våras utesluten ur deputeradekammaren. Han lovade härvid emellertid kammaren att han skulle återkomma. "Hebreiska Dagbladet" konstaterar nu under förtjusning hans återval. Kommmunister och radikala rade förgäves depenserat "enorma penningebelopp" för att få honom utestängd, men han behövde blott säga till sina valmän: "Ni känner mig" o. utgången var klar. Enligt tidningen är departementet Hautes-Pyrenées föremål för de övriga fattiga valkretsarnas avund, men beklagligtvis tillåter icke lagen att han uppställer sig som kandidat i mer än envalkrets.

Stackars franska folk!

Under pluto-demokratiens hägn.

Förre finansministern i Litauen, Petansius, har enligt vad konstaterats gjort sig skyldig till kolossala underslev. Han hade på sin tid genomdrivit införselförbud för sådana varor, som kunde produceras inom landet, såsom spannmål, spritdrycker, cigarretter, tändstickor, buteljer m. m. Införseltillstånd skulle dock givas i undantagsfall. Nu befinnes det, att han i största utsträckning sålt dylika införseltillstånd och stoppat betalningen i sin egen ficka. Det rör sig om många miljoner. Importtillstånd ha utställts in blanco i sådan mängd, att de såldes på börsen till den mestbjudande.

Morden å kommunister i Ryssland tilltaga.

Enligt meddelanden från Moskva börja terroristdåd mot kommunisterna numera förekomma även i städerna. Politiska byrån hade häromdagen att behandla en rapport från statspolitiska förvaltningen angående vidtagande av skarpare åtgärder i kampen mot politiska mord. Rapporten anför 144 fall av sådana mord. De flesta terroristdåden mot kommunister ha ägt rum i Urals industricentra, i Ukraina samt i de centrala guvernementen.

Tyskland håller efter spritsmuggelfinansen.

Tullverket i Berlin har i dagarna upptäckt en ny stor organisation av ett oerhört omfång. Det rör sig om miljontals liter sprit, som undandragits förtullning, och staten har bedragits på oerhörda summor. Hittills hava tio av deltagarna häktats och ytterligare häktningar äro förestående. Kända personer, som nu sitta inom lås och bom, voro smugglarkonsertiets ledare. En fartygsingenjör, medlem av den f. d. kejserliga yacktklubben, hade byggt om sin yacht till smuggelbåt och förstått att gömma spritdunkarna så väl, att tullmännen trots upprepade undersökningar icke kunde hitta dem. Han samarbetade med en berlinsk storbankir, vilken köpte ytterligare ett smuggelfartyg, som utposterades i Östersjön utanför territorialgränsen, som permanent spritstation. Den eleganta motoryachten med kejserliga yachtklubbens flagga och med skeppspapper lydande på olika namn, kryssade ständigt i Östersjön och medförde varje gång många tusen liter.

Kapten Wallenberg ålagd personlig inställelse i det Lundgrenska målet.

Målet mot ingenjör Carl Lundgren, vilken efter angivelse av Tobaksmonopolet ställts under åtal för att han skulle på orättmätigt sätt ha tillskansat sig cirka 150,000 kr., har åter varit före inför Stockholms rådhusrätt. I samband därmed behandlades målet mot kapten O. Wallenberg i Tobaksmonopolet, vilken ställts under åtal av ingenjör Lundgren för falsk angivelse varpå åtal följt.

Lundgrens rättegångsbiträde bestred, att Wallenberg skulle tillåtas att svara genom ombud och hemställde att han skulle personligen inställa sig. Rättens beslut blev att Wallenberg icke skulle få svara genom ombud. Lundgren ingav en längre skrift till bemötande av vad som vid föregående rättegångstillfälle anförts från Wallenbergs sida. Skriften slutar med ett bestridande av Wallenbergs ansvarsyrkande. Lundgren vidhåller sina yrkanden mot honom. Beträffande skadeståndets belopp hänvisas till tidigare yrkanden i detta avseende mot Tobaksmonopolet. Lundgren yrkar sålunda att Wallenberg solidariskt med Tobaksmonopolet måtte åläggas utge ett skadestånd av 350,000 kr. med förbehåll för Lundgren att framdeles i särskild rättegång framställa yrkande om ytterligare skadestånd.

Målet uppsköts till den 19 november, då Wallenberg och Lundgren på grund av målets beskaffenhet båda ha att iakttaga personlig inställelse.

Fotografier av Mussolini

å konsttryckskartong i bronsblå färg kunna erhållas i format 18×24 cm. (bilden till vänster, A) eller 29×26 cm. (bilden till höger, B) genom rekvisition hos Nationens expedition, Södra Kunstornet, Stockholm mot postförskott eller direkt å expeditionen till ett pris av 1 krona pr styck.

Mussolini om fascismen.

I samband med det nyligen firade öppnandet av universitetet i Perugia höll Mussolini ett stort tal, vari han kraftigt hävdade den fascistiska regeringens insatser till Italiens bästa:

Fascismen har, framhöll Mussolini, under de senaste fyra åren fullbordat ett gigantiskt verk och den står alltjämt i eldlinjen såsom det tillkommer soldater. Mig själv eller fascismen kan det icke hända någonting varken genom dumt prat av vanmäktiga politiker, eller genom avundsjukan och allra minst genom attentatsförsök. Ingen makt på jorden förmår att kasta mig från den raka vägen, och jag går emot kampen med "öppna ögon". Larmet från oppositionen stärker endast min energi o. min beslutsamhet och gör mig ännu mera oförsonlig. — Jag har svurit, att göra italienska folket till en stor nation kulturellt och materiellt. Jag kommer att hålla min ed. Hela världen skall veta, att alla krafter inom fascismen alltjämt uppbådas till största möjliga prestationer och hela nationen går framåt i skuggan av våra fanor. Då ett parti har en miljon inskrivna medlemmar, och 3 miljoner arbetare och 20 miljoner tjänstemän med alla till buds stående medel och krafter understödja regeringen och dess politik, kan ingen människa i världen tala om despotism. Italien är en verklig demokratisk stat — representerande alla århundradens största demokrati. Historien talar om Karthagos undergång, medan det eviga Rom fortfarande är en strålande stjärna på horisonten.

Europas dödgrävare.

(Forts. fr. sid. 1.)

dan intogs i "Times", Walther Rathenau, som i Neue Freie Presse skrev om de trehundra männen, Theodor Herzl, vilken talade om krig och fred och om dem som bestämma däröver, samt John Retcliffe som skrev: "Vi kunna råda över krig och fred . . .".

Vad säga oss då dessa namn? För den oinvigde säga de intet. För den, som sett bakom världsspelets kulisser säga de allt. Dessa män, som citerats här, äro samtliga — judar. Markussohn, Rathenau, Herzl och Retcliffe — alla äro de judar. Och fastän boende i olika länder hava de något att säga oss om kriget. Dessa män kunna giva oss svar på våra frågor o. de komma även att få göra det. Judarne, detta kringströvande nomadfolk, har i denna stund hela världen i sina händer. Och därför äro de de enda, som verkligen kunna svara oss. Englands förutvarande premiärminister Mac Donald säger även om judarne i sin bok "Palestina, nytt och gammalt": "Såsom företagare och finansiärer suga de ut allt, som de kunna nå. De stå bakom allt ont, som regeringarna göra, och deras politiska auktoritet — som endast verkar i dunklet — är större än den, som parlamentmajoriten besitter."

Men är verkligen hela världen behärskad av judar? Ja, så är det. Judarnes egen stora organisation, "Alliance Israelite Universelle" stiftad av juden Adolf Cremieux, skriver i ett upprop till den ryska befolkningen i Sibirien:

"Inträden icke i det ryska Folkets Förbund och dylika organisationer, emedan de äro intet och all makt är hos oss judar. Industri och all makt är i våra händer, banker och börser äro våra. Den europeiska jämnviktens vågskålar äro i våra händer. Den allmänna meningen och pressen äro för oss. Järnvägarne äro våra. Vi intränga och hava inträngt i regeringsinstitutionerna. Slutligen, hela världens guld är i våra händer."

"Detta är sanningen. Den enkla, nakna, fruktansvärda sanningen. Judarne behärska i dag världen. De bestämma över krig och fred. De behärska mänskligheten genom guldet och pressen. Och det är därför vi ingenting veta. Det är därför de ledande männen i alla stater tiga. Ty de äro judar eller bundna av dessa. Det är därför tidningarna tiga. Ty de ägas av judarna. Men är icke detta överdrift? Vi vilja göra en undersökning därom.

I Amerika voro för några år sedan de ledande männen inom politiken: i konservativa partiet: juden Kahn; i radikala: juden Morris Hillquit o. judinnan Rose Pastor Stokes; i arbetarepartiet: juden Samuel Gompers (död 1925); i "antigompersgruppen": juden Sidney Hillman; i liberala centern: judarna Brandies, Mach och Frankfurter. I Frankrike hava vi: Leonard Blum, socialistledare och medlem i budgetkommissionen är jude. Bokanovski, f. sjöminister, för närvarande handelsminister, är jude. Heilbronner, som är sekreterare åt Painlevé, är även han jude. Juden Israel är Herriots närmaste man. Juden Lucien Klotz var finansminister 1925. Judarne Le och Simon voro huvudgeneraler under Ruhrockupationen. Juden Oberndoerffer är närmaste man åt politikern Loubet. Juden George Mandel är privatsekreterare åt Clemenceau. Det nationella blockets ledare är juden Morsal. Millerand är jude. Baron de Rotschild, som blev vald till deputeradekammaren genom mutor men sedermera blev utkörd igen, är jude. Förutvarande ministern i Poincarés kabinett Paul Strauss är också jude.

I England märka vi sådana namn som Beaconsfield (1804—81), Curzon, gift med judinnan Mary Leiter, samt Lord Reading (eg. Rufus Isaacs). Alla äro de judar. Vidare ha vi Sir Cassel och Felix Cassel, båda stora judiska politiker. Lloyd Georges' sekreterare är juden Philip Sassoon. Den kände tidningskungen Lord Northcliffe var jude. Likaså Lord Montagu, Lord Rothschild och Sir Mond.

(Forts. i nästa n:r.)

Jesu personlighet.

(Forts. fr. sid. 1.)

uppförde vid sin skilsmässa från varandra, varvid den förre använde arameiska och den senare såsom varande jude hebreiska språket. 1 Mos. 31: 46—47.

Ett annat antagande är att Jesus skulle härstamma från Gallier, vilka av romerska härskare hade överförts från Europa för att bilda en gränsvakt vid det romerska världsväldets nordöstra gräns, och att denna landsända fick namnet Gallileen efter dessa europeiska bebyggare. Att judendomen emellertid ej hade något större inflytande i denna provins framgår dels av benämningen "hedningarnas Gallilea", Matt. 4:15, och dels av Natanaels yttrande till Filippus: "kan något gott vara från Nazaret?" Joh. 1:46.

Härj skulle man möjligen kunna se ett bestyrkande av den ovannämnda teorien. Men varför belasta utredningen av Jesu rena och heliga personlighet med otympliga och ovederhäftiga påståenden o. antaganden? Det kan ju strängt taget vara likgiltigt från vilket folk Jesus härstammade, och då de ovannämnda stamtavlorna ej heller lämna oss någon definitiv ledning, så varför ej öppet erkänna, att Jesu jordiska härkomst är oss obekant. Huvudsaken är väl dock, att hans lära och liv tillräckligt vittna om att han icke allenast är en "människoson" utan även en benådad "gudason", med en helig andes kraft och vilja.

Och vad Jesu jordiska härstamning slutligen beträffar så kunna vi, enligt några uttalanden av honom själv, draga den slutsatsen, att han ej betraktade sig som jude, t. ex. i sitt samtal med sina lärjungar, Joh. 13: 33: "Mina barn, ännu en liten tid är jag med eder, I skolen söka mig, och såsom jag sade till judarna: dit jag går, kunnen I icke komma, så säger jag nu ock till eder". Vidare avvisade Jesus släktskapen med judarna i sitt samtal med fariseerna, Matt. 22:41—46, på ett så slående sätt, att "ingen kunde svara honom ett ord". Med förkärlek drog sig också Jesus bort från judarnas huvudsakliga samlingsplats Jerusalem, för att i Judeens gränstrakter utöva sin människovänliga verksamhet, samt för att i ostörd stillhet umgås med sin himmelske Fader. Jesus valde också sin hemort Gallileen som mötesplats med sina lärjungar efter uppståndelsen. Matt. 26:32, 28:7.

För övrigt äro alla omständigheter som beröra Jesu jordiska härkomst så till vida oväsentliga, som vi i hans lära o. liv ha tillräckliga bevis för hans ursprung från en kärleksrik och helig Gud, i det att hans lära och hela hans väsende ingiver oss en så oförliknelig känsla av en helig pulserande innerlighet, och en så livgivande andlig kraft, att vi genom erfarenhet kunna konstatera en omedelbar gemenskap med det högsta och heligaste gudomsväsendet under det för oss så lättfattliga namnet "Fäder".

Detta gör kristendomen till den levande andliga källa, som den i verkligheten är, och som tillfredsställer varje människosjäl, som törstar och längtar efter det eviga livets vatten. Men ändock har det kristliga kulturlivet ända från sin första början måst kämpa sig fram till den närvarande, visserligen ej fullkomliga, men dock aktningsvärda utveckling som kännetecknar detsamma på sedligt-religiöst område. I denna utveckling ligger människosjälarnas pånyttfödelse från de jordiska tingens förgängliga intressen, ledande tanke och handling in på vägen till ett kommande livs högre och ädlare mål, vilket giver den jordiska tillvaron ett förnuftigt innehåll och värde.

Det synliga upphovet till denna utveckling är Kristus, som också är den enastående förkunnaren av de ädlaste och heligaste livsprinciper, som mänskligheten någonsin lärt känna. Därför kunna vi ej heller under några omständigheter eller förevändningar godtaga sådana åsikter, med vilka man vill göra troligt, att Kristus skulle ha fått sitt intellektuella liv utformat på grundvalen av den judiska sedelärans moral. En sådan slutledning kan varken bevisas med att Jesus tillfälligtvis föddes i den judiska staden Betlehem eller genom hans besök i det judiska templet, ty vad den sistnämnda omständigheten beträffar, så vill det synas som om det judiska prästerskapet vid dessa tillfällen i Jesu person snarare fann en lärare än en lärjunge. Luk. 2:46, 47.

(Forts. i nästa n:r.)

Bliv medlem av Föreningen Mot Monopol!

Elektriska

reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrant genom

Östermalms Elektr. Affär

15 A NYBROGAT. Tel. Ö. 52 80.

LÄS — SPRID

Socialisering

genom

Kooperation

av

TYCHO WRETMAN.

Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.

Pris kr. 2.—.

Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.

Svenska Köpmannaförlaget Stockholm.

Goda och billiga

Måltider

kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant CYRUS 43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant ALEXANDER 2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant ENGELBREKT 8 Rosiagsgatan 8

Automatrestaurant GUSTAF VASA 51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant S:T ERIK 47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant GUSTAF ADOLFSHALLEN 68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant BIRGER JARL 78 Folkungagatan 78

Frukost 1/29—1/22 Middag 1/23—7 Kväll 7—1/212 Inga drickspengar Ingen spritservering

Hagmans

Special-Skjorta

är stor och rymlig med god passform tillverkas av 1:ma Percal i moderna randiga och rutiga mönster finnas ständigt i lager i storlekar från n:r 33 till n:r 48.

Kr. 7:50

O B S.! Svarta skjortor i alla storlekar.

Hagmans Herrekipering

Sveavägen 106

(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.

Växel med ankn. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.

Å textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. tryckeri, 1926.

Gynna NATIONENS Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 8 Okt. 1926.

Omålade möbler o. slöjdvaror
av alla slag bäst o. billigast hos
Olov Dahlin,
2 Serafgatan 2 (hörnet av Mästersamuelsg.)
Lackeringar ombesörjas.

Vad bör göras för höjandet av Sveriges export?

(Forts. fr. sid. 1.)

det. En annan värdefull uppslagsbok är den av sagda förening publicerade exportkalendern. För ett rätt användande av samma måste man emellertid själv känna till de under de olika rubrikerna upptagna affärshusen.

Jag återkommer till de fonder till näringslivets tjänst, med vilka Kollegium på sätt och vis har att skaffa. Vi ha då först Manufakturförlagslånefonden, som år 1756 upprättade och år 1873 avlivade Manufakturdiskontfonden. Dess kapital utgör omkring 3 1/2 miljoner kronor. I exportens tjänst kommer den särskilt till beaktande vid fabriksanläggningar för dels förmering av redan existerade artiklar, dels ock framställning av nya lämpliga exportobjekt. Fonden är tyvärr väl liten, och en ökning av densamma välbehövlig, vid större projekt måste man det oaktat anlita Riksdagen. — Fondens räntemedel — c:a 140,000 kr. — komma väl till pass vid understöd till Exportföreningen, mässor och utställningar i utlandet etc. Det är naturligtvis intet som hindrar att understöd ur fondens avkastning även lämnades åt fabriksanläggningar av ovannämnda art.

Vidare är att märka Handels- och Sjöfartsfonden (5 1/2 milj. kr.), som användes till varjehanda ändamål, dock mest i sjöfartens intresse (statens isbrytarefartyg kostade fonden 795,000 kr.). Anslag ur fonden ha emellertid utgått till Exportföreningen, Sveriges deltagande i utländska utställningar och mässor, tillverkning och förevisning av svenska upplysnings- och propagandafilmer. Av andra anslag må nämnas sådana till representationskostnader under "Fylgias" expedition till främmande vatten, till utrikesresor (ett synnerligt bekant kanslieråds färd till Siam — dock ej för att jaga bufflar) m. m.

En tredje fond, Rederilånefonden, (20 milj. kr.) är stiftad så gott som uteslutande för nybyggen eller ombyggnad av fartyg. Indirekt står den således till exportens tjänst. Emellertid ha vi Gudi nog av fartyg, det kommer an på, om vi ha något att skeppa.

I sammanhang med ovanstående skola beröras frågorna rörande Exportkredit och Exportkreditförsäkring, vilka båda hava inflytande på en export till valutasvaga länder, där betalningen av leveranser måste ställas på lång sikt.

Exportkredit, i form av en hjälpkredit för vissa länder, tillkom hos oss 1920 och avsåg med jordbruket sammanhängande alster och maskiner. Riksdagen beviljade då 10 milj. kontant samt garanti för ytterligare 15 milj. 1922 medgavs, att de 10 milj. fingo användas till främjande av svensk export i allmänhet. 1923 gjordes av vissa sammanslutningar försök — men utan resultat — att öka kreditbeloppet. För närvarande finnes således 10 milj. kontant (som dock till allra största del äro tagna i anspråk) samt garanti för 15 milj. (avseende Österrike—Ungern), som ej använts. Ville Riksdagen i stället för denna garanti bevilja ett kontant belopp å 15 milj. att användas på samma sätt som de förutnämnda 10 milj., vore en det vunnet.

I utlandet har på senare tid särskild uppmärksamhet ägnats åt Exportkreditförsäkring. Redan 1917 tog Brittiska regeringen aktion i denna fråga, och med åren har saken så utvecklats, att exportör för närvarande kan erhålla såväl en speciell som generell garanti, i förra fallet avseende viss försäljning till viss köpare, i senare samtliga fordringsanspråk på grund av försäljning till det ena eller andra landet intill ett visst maximibelopp; även kan försäkringen tillgodose kreditgivning i utlandet ända till 5 år. Det hela handhaves av Exportkredits guaranteedepartement, som har 26 milj. pund st. till sitt förfogande. Meningen vore att Statens medverkan skulle upphöra 1933, då kreditförsäkringsbolagen skulle träda i stället.

I Förenta staterna bildades 1921 The American Manufacturers Foreign Credit Insurance Exchange i Newyork, utgörande en sammanslutning i ömsesidigt försäkringssyfte mellan de större exportörerna. Verksamheten utövas av ett särskilt bolag, American Fanufacturers Foreign Credit Underwriters Inc. — exclusivt för sammanslutningens medlemmar.

Höjandet av anslaget för exportkredit samt utvecklingen av Exportkreditförsäkring äro av stor betydelse för vår export.

Det är tydligt att Kommerskollegiums inflytande på frågan är väsentligt, varförutom varje enskilt fall måste av detsamma behandlas.

I landet finnes en mängd ekonomiska sammanslutningar, dels sådana av mera allmän natur såsom Exportföreningen, Industriförbundet, Handelskammaren samt Grossistförbundet, dels ock sådana som arbeta inom en viss näringsbransch, såsom t. ex. Järnkontoret, Pappersbruksföreningen, Trävaruexportföreningen, Metallmanufakturföreningen m. fl. Samtliga erhålla från Handelsavdelningen upplysningsmaterial, som kan intressera dem, och det är av största vikt att de på grund härav taga sina lämpliga démarcher. Det är en bjudande nödvändighet, att sammanslutningarna ledas av dugligt folk, och därvid tänker jag närmast på landets handelskamrar, över vilka det klagas, att deras sekreterare understundom taga sin befattning mera som en sinekur.

Andra sammanslutningar, närmast för att förhjälpa medlemmarna att avsätta sina varor, kunna tänkas. En insändares förslag går ut på en exportsammanslutning av olika fabrikanter, som äro överens om ett gemensamt märke, lika kvaliteter och en procentuell fördelning av vinsten. De väsentliga fördelarna härav skulle vara: Undvikande av inre konkurrens samt nedbringande av exportkostnaderna. Dylika förslag hava tillförne gjorts och hava onekligen fog för sig. Här ett annat i samma anda: Ett aktiebolag bildas av olika fabrikanter, bolaget uppköper från aktieägarna deras fabrikat till marknadspris — här får den minsta, i exportteknik fullkomligt obevandrade fabrikanten, vara med —. Fabrikaten katalogiseras och exporteras under bolagets firmamärke. Den ev. vinsten motsvarar utdelning å aktierna.

Före kriget hade de stora tyska uppköparna av metallmanufaktur och hushållsgods, Peter Ludvig Schmidt och Heinrich Böker, en betydande avsättning på utomeuropeiska marknader (varorna katalogiserades och exporterades under deras firmanamn). — Beaktansvärt är, att den gången, då Tyskland var ur leken, vi nog försökte att upptaga en flik av deras fallna mantel. Tyvärr betraktades Sverige länge av de allierade som Tysklands halvbroder, och framgången var följaktligen klen.

Uppköpare i liknande genre vore de för 100 år sedan på Gotland förekommande s. k. tröjkaringarna, som försedda med tusentals ulltröjor gjorde årliga resor till Stockholm.

Slutligen har man sammanslutningar i avsättningssyfte omfattande en hel näringsbransch, såsom de i Finland existerande för papper, slipad tråmassa och cellulosa. Olägenheter med dylika karteller föreligga visserligen såsom t. ex. däuti, att de olika brukens kvalitet kan komma att i någon mån differera och en köpare påtvingas en kvalitet, han strängt taget ej vill ha; att de större producenterna i förhållande till de mindre bli dominerande etc. Emellertid torde fördelarna överväga nackdelarna.

Jag kommer nu till organen utomlands. Vi ha då först de statliga: Beskickningar (22), avlönade generalkonsuler och konsuler (16), avlönade vicekonsuler (9), olönade generalkonsuler och konsuler (158), olönade vicekonsuler (423) samt handelsattacher (5). Till de icke statliga organen kunna räknas exportstipendiaterna samt handelskamrarna.

I exportens tjänst åligger det Beskickningarna och de avlönade konsulerna att hopsamla, bearbeta och till huvudkontoret insända allt material, som kan vara av intresse för vårt näringsliv, samt att själva författa och avgiva rapporter över det ekonomiska läget samt rörande ekonomiska företeelser inom verksamhetslandet. Förutom besvarandet av frågor från enskilda affärsmän ha en del av våra konsuler spontant slagit sig på speciell informationsverksamhet såsom rörande utvecklingen och läget av olika näringsbranscher, startandet av nya företag etc.

Av de olönade konsulerna (vanligtvis valda bland köpmännen på platsen och undantagsvis försedda med ett mindre kontorsanslag) har man ej rätt att fordra någon större verksamhet ifråga om den kommersiella informationen, utan får man nöja sig med att de tid efter annan befordra tillgängligt tryck av kommersiellt intresse. Om de dessutom sköta de löpande göromålen och besvara inkommande förfrågningar kan man anse, att de fyllt sin plikt. Rätt ledda, kunna de emellertid ofta varda till ytterligare nytta för de kommersiella intressena.

Av våra Handelsattachéer måste tre anses som kommersiell förstärkning till våra beskickningar (handelsråd), under det att grundtanken med hela handelsattaché-institutionen vinner tillämpning blott på de två övriga. Det ursprungliga syftet var nämligen, att handelsattachéerna skulle utsändas som pionjärer för svensk företagsamhet på avlägsna, ännu outforskade marknader. Handelsattachéens verksamhet kommer sålunda närmast att inriktas på kommersiell specialinformation samt för avsättning av svenska varor. Han bör sålunda studera och inrapportera möjligheterna för utvidgandet av våra marknader, ej blott för redan existerande artiklar utan även sådana, som Sverige skulle kunna producera — i detta sammanhang lämna alla tekniska detaljer till bedömande av en dylik produktions bärkraft i konkurrens med rapportlandets egen tillverkning eller import från andra land. I dylikt syftemål skulle varje stat genomgås och förhållandena för svensk företagsamhet. Handelsattachéns uppgift är ej lätt. Och att finna den rätte mannen är ofta ganska svårt. För närvarande ha vi en i Sydamerika, vilken säges fylla anspråken på en idealhandelsattaché. Helst säge man, att dessa tjänstemän komme att utses bland dugliga svenska köpmän i det tilltänkta verksamhetslandet, vilka stode i intim förbindelse med Sverige. Tyskland har praktiserat detta: Dess handelsattaché i Australien före kriget hade varit köpman i Sydney; sagde attaché är numera ett av de kommersiella ljusen i utrikesdepartementet i Berlin. Men Tyskland har naturligtvis vida större möjligheter härvidlag. — Kvantitativt brister institutionen betänkligt, och ökat anslag till flera handelsattachéer är påkallat.

Det kan visserligen ifrågasättas, huruvida nuvarande stater på det hela taget äro tillfyllest, men vi ha nog ej råd till någon väsentligt större apparat. Emellertid skulle jag vilja föreslå, att en ökning gjordes med två konsulatinspektörsposter. Förslag om sådana gjordes redan 1905 av den Lagerheimska kommittén och har nog ett visst berättigande. Dessas funktioner i allmänhet framgå av benämningen. Särskilt på vitt avlägsna orter, där någon avlönad representation saknas, skulle de kunna utöva ett välgörande inflytande på vår representation. Dessutom kunde de få tillfälle att fastslå resultaten av handelsattachéens och exportstipendiaternas verksamhet å orter som varit föremål för dessas operationer. Att inspektörerna även skulle göra sitt inflytande gällande ifråga om reklam, skall jag i det följande beröra.

Av organ av ej statlig karaktär ha vi först Exportstipendiater (?), vilka utan officiell ställning verka för avsättning av svenska exportartiklar, import till Sverige av råvaror och andra förnödenheter samt transitohandeln över Sverige. Deras verksamhet sammanfaller i mångt och mycket med handelsattachéernas. De åtnjuta statsunderstöd i form av stipendier, som i allmänhet ej överstiger men väl understiger 5,000 kr. Beloppet är alldeles för ringa, särskilt å utomeuropeiska orter. Med höjande av stipendiebeloppen finge man lättare ett urval av lämpliga unga affärsmän, vilka kunde tänkas komma att inom verksamhetslandet etablera sig som köpmän med affärer på Sverige; o. det ursprungliga syftemålet med stipendiemedlen sålunda vinnas.

Ökat anslag till exportstipendiater är därför av nöden.

Handelskamrarna i utlandet (5) åtnjuta statsunderstöd till varierande belopp. De äro förlagda till London, Paris, Bern, Newyork samt Sydney. Samtliga verka de på ett synnerligen förtjänstfullt sätt till näringslivets fromma i form av propaganda för svenska varor, utgivande av tidskrifter och årsböcker, upplysningar till intresserade affärsmän m. m., som kan direkt eller indirekt befordra handelsutbytet mellan Sverige och verksamhetslandet.

Ett viktigt moment i exportens tjänst är reklamen. Bortsett från den verksamhet som härvid bedrives av våra pressombud, pressbyråer och resebyråer i utlandet, rörande Sverige i allmänhet — dess natur och kultur — vidare reklamen genom mässor och utställningar samt slutligen den propaganda för svenska varor, som åligger våra handelsattachéer samt exportstipendiater, vill jag här nedan beröra följande reklammedel till exportens tjänst, nämligen

Filmföreställningar, avseende de särskilda facerna i fabrikationen av olika exportvaror jämte därmed sammanhängande statistik. Medelst naturscenerier, svensk musik etc. kan en dylik film bli ganska tilltalande. Vidare den å senare tid åtskilligt dryftade frågan om.

Provlager. Det är uppenbart, att ett väl skött katalogiserat, up-to-datelager kan särskilt å långt avlägsna centra bliva av stor betydelse. I Antipoderna ha vi för närvarande två, det ena å Handelskammaren i Sydney, det andra vid det olönade konsulatet i Fremantle. Ett tjugutal år tillbaka fanns ett sådant vid vicekonsulatet i Glasgow. Exemplen äro efterföljansvärda. Jag har därför tänkt mig, att å stora utomeuropeiska orter våra olönade konsuler mot ersättning skulle kunna mobiliseras att verka i båda anförda reklamhänseenden. I konsulatinspektörsinstruktionen skulle finnas bestämmelser angående tillsyn o. granskning av de åtgärder, som vederbörande representanter sålunda vidtagit. Ett anslag i exportreklamsyfte, särskilt propagandafilmer samt provlager bordeavriksdagen äskas.

Ovanstående gör ej minsta anspråk på att vara uttömmande i frågan "Vad bör göras för höjande av Sveriges export?" Det är så mycket som spelar in. Tänk blott vilken hämsko på vår export förorsakas av de höga arbetslönerna samt den tunga beskattningen! För varje individ bör det emellertid vara angeläget, att vår handelsbalans kommer på rätt bog, och jag vill därför i likhet med en insändare framhålla betydelsen av, att envar svensk med ekonomisk läggning, vilken reser i främmande land, noga bokför sina ekonomiska iakttagelser och skyndar att inrapportera samma till vederbörande här hemma. Han kan t. o. m. inrikta sig på studiet av något särskilt ämne och som vederlag för hans mödor kunde ju tänkas, att han finge resa på diplomatpass och med särskilda rekommendationer. Vale!

X.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 21712 eller Norr 5989.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

I glädje och sorg
byr Ni Eder fräck-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58. II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Magsyra, halsbränna och kväljningar
tar man bort med ett glas *Fruktsalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.
Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos droger och färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Ford om den nutida kapitalist- och fackföreningspolitiken.

(Forts. fr. sid. 1.)

eftersom alla nationer följa samma tillvägagångssätt, skapas den art av konkurrens, som slåss om världsmarknaden och till sist resulterar i formligt krig. Fackföreningarnas politik är precis densamma som kapitalisternas. Med sina produktionsrestriktioner och sina timlönetariffer, som icke ta hänsyn till, hur lång tid det tar för den individuelle arbetaren att utföra ett givet arbete, bidraga de lika mycket som kapitalisterna till att göra prisen på varorna så höga, att deras egen klass icke har råd att köpa dem. De höga inkomstskatterna, som ofta framställas som ett medel att hjälpa den fattige mannen, göra honom i själva verket ännu fattigare, ty skatterna läggas i sista instans på varupriset med en härav följande nedsättning av köpförmågan och ökning av arbetslösheten medför en sänkning av det nationella välståndet genom övergång från produktion till icke-produktion.

Tycer Ni o m NATIONEN
I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

Nr. 41. Fredagen den 15 Okt. 1926. Årg. 2.

Förräderiprocess mot upprorsmännen i Alljudas sold!

Processen måste avse att även bringa till laga straff de personer inom politikens och finansens värld, som hemligen understött de landsförrädiska planerna.

I ett flertal artiklar har i Nationen påtalats den skandalösa toleransen, som från statsmakternas sida visats den judiska världsrevolutionens strävanden att omstörta det svenska samhället. Allt tyder på, att den kosmopolitiska utvecklingen även hos oss de facto varit inställd mot detta mål, ehuru man stött på hinder, som omöjliggjort planens förverkligande. Den officiella statsmaktens liksom tidningspressens hållning har härvid talat sitt tydliga språk. Samma taktik tillämpades hos oss som i Ryssland, där hemlighetsfullheten på det omsorgsfullaste bevarades intill det ögonblick, då blodbadet sattes i scen. När de "borgerliga" bladen någon gång ägnade saken sin uppmärksamhet, skedde det mestadels i syfte att ingiva allmänheten den uppfattningen, att kommunismen i Sverige blott var ett spöke, ett kuriosum, som bäst lämpade sig för tidningarnas skämttecknare och kåsörer och ingalunda var värd att tagas på allvar. Den, som vågade hysa en annan uppfattning, karaktäriserades som mer eller mindre fantast och verklighetsfrämmande. Men så visst som sanningen i alla ting en gång måste fram, så skall den det också här. I frågan om den judiska världsrevolutionen är sanningen redan på marsch. Att upprorsplaner även i Sverige varit å bane, det vet hela världen, blott icke våra svenska statsmakter och vårt svenska upplysningsväsen, som i saken. När på sin tid i Nationen påpekades, att upprorsförsök vid visst tillfälle varit planerat, yttrade vi förvisso ingenting annat än vad de sittande regeringarna och alla de stora tidningarnas ägare och redaktörer nogsamt visste, trots att de intet därom funnit lämpligt yttra och trots att de ännu i dag låtsa sig icke kunna tro på något så horribelt. Polismästare Hårlemans nu ingivna berättelse till socialministern i den märkliga kulsprutteaffären borde dock ha lärt dem, att det gällt allvar och icke skämt. Om de velat förstå. Men de varken vilja eller få veta sanningen, i varje fall få de icke upplysa allmänheten därom, bundna som de äro av judendomens ekonomiska fjättrar.

I sitt uppseendeväckande yttrande framhåller polismästaren, hurusom han våren 1925 av tillgängliga medel för polisens räkning anskaffat de bågge kulsprutor man gjort så mycket väsen av till försvar mot planerat bolsjevikiskt upprorsförsök. Hr H. vänder sig bestämt mot den gängse uppfattningen, att de kommunistiska revolutionärernas verksamhet låter bedöma sig efter de yttringar därav, som komma till allmän kännedom. "Man får icke glömma", säger han, "att den kommunistiska sammanslutningen såsom en förgrening av en betydande internationell organisation har att följa de hemliga anvisningar den därifrån erhåller och att utländska intressen kunna vilja framdriva ett revolutionärt företag i vårt land även om ett sådant försök för svensk uppfattning synes vara dömt att misslyckas. Man får icke heller glömma, att utländska förvecklingar, vari t. ex. något grannland kan bli indraget, lätt kunna åstadkomma upphetsning och förändra situationen i vårt land. Det är ett för polisen väl känt förhållande att i all hemlighet bedrives ett ganska energiskt arbete för stärkande och utveckande av den svenska kommunistiska organisationen. Man bereder sig här uppenbarligen med all iver på att kunna förverkliga det eftersträvade målet och det finnes icke något tvivel om att man menar fullt allvar med dessa förberedelser".

I fortsättningen erinrar hr Hårleman om de allvarliga revolutionära kommunistiska omstörtningsförsök som i olika länder gjorts och huru det våren 1925 kommit till Stockholms polislednings kännedom, att under februari månad samma år det kommunistiska partiets s. k. mobiliseringsutskott efter samråd med kommunistiska in-

(Forts. å sid. 4.)

Kampen mellan Stalin och "oppositionen" i sitt avgörande skede.

Striden mellan Stalin och den av Sinovjev—Apfelbaum och Trotsky—Braunstein företrädda judiska oppositionen fortgår med oförminskad styrka. Från olika delar av Sovjet-Ryssland ingående meddelanden tyda på, att det alltjämt är Stalin, som är vinnaren i spelet och att hans position undan för undan bygges ut. Efter det misslyckade försöket av oppositionen i Moskvas fabriker gjorde vederbörande försök att vinna Leningrads arbetare. Sinovjev—Apfelbaum uppträdde där personligen i fabrikerna, men misslyckades icke mindre grundligt än i Moskva. Kommunisterna vid Putiloffverken och andra fabriker samt den hela Leningrad omfattande organisationen förklarade i resolutioner sig helt stödja Stalin och centralkommittén och på det bestämdaste fördöma oppositionens brottsliga verksamhet.

Med anledning av oppositionens fortsatta försök att på "diskussionsvägen" komma till tals med och vinna arbetarna för sig har Stalin utfärdat ett ultimatum till dem vari han hotar ledarna för oppositionen med "skarpa åtgärder", därest de ej omedelbart upphörde med sin agitation. Det förljudes också, att Trotski inom de närmaste dagarna skall komma att uteslutas ur politiska byrån och Sinovjev ur centralkommittén. Stalin uppges vara utsatt för mycket starka påtryckningar från partiets sida i syfte mot en skärpt aktion mot de oppositionella. Till svar å en framställning från det kommunistiska Moskvapartiets sekreterare, Uglanov, vari krävdes radikala åtgärder mot oppositionsledarna, skall Stalin ha svarat, att dessa till en början komme att varnas, men hjälpte icke detta, komme de att uteslutas ur partiet och häktas som vanliga upprorsmakare. Partisekreteraren Molotov yttrade vid ett samtidigt hållet sammanträde med delegater till partikonferensen, att "oppositionens ledare äro arbetarklassen fullkomligt främmande och att de i själva verket äro representanter för småborgarintelligensen, som före revolutionen hela tiden levat i utlandet och aldrig lärt känna ryska arbetarklassens psyke".

— Det lider tydligen mot slutet för den stolta bolsjevikrevolutionen i Ryssland. Pionjärerna, det nyss så mäktiga judiska direktoriet i Moskva, äro icke längre verkliga kommunister eller arbetarklassens vänner, de

(Forts. å sid. 2.)

"RYSSLAND ÅT RYSSARNA!"

Antisemitismen griper nu omkring sig även bland kommunisterna.

(BREV TILL NATIONEN.)

Moskva i oktober.

De antisemitiska stämningarna sprida sig som en löpeld inom allt bredare lager av befolkningen. I n:r 184 av "Pravda" avtryckes, om också på sista sidan, en artikel, författad av en viss Rjutin, "Antisemitismen och partiets arbete". Häri förebrås det kommunistiska partiet dess urakltåtenhet att föra någon propaganda mot antisemitismen. Rjutin beskyller för antisemitism både bönder, arbetare, småborgerliga element, köpmän, kommissionärer samt intelligensen, d. v. s. hela folket. Men Rjutins erkännanden och varningar, att om ingenting göres, hela Ryssland skall bli antisemitiskt, komma för sent.

Råkar man i Moskva ett sällskap av sovjettjänstemän, specialister och t. o. m. kommunister, vilka själva inte äro judar, är samtalet strax inne på kapitlet om judarna och beskyllningarna mot dessa hagla från alla håll, det ryska öknamnet på jude, "sjid", är på allas läppar. Överallt i ämbetsverken såväl som i hemmen talas först och främst om judeväldet inom partiet, i sovjetadministrationen, i truster och i utländska representationer.

"Det kan ju inte längre tålas", sade mig en ledande kommunist, "att nästan alla sekreterare i folkkommissariaten äro judar. Även sådana ryssar som Tjitjerin föredra en halvbildad Jochel från Whitechapel framför ryssar med t. o. m. högskolebildning, och över huvud taget kan man inte andas fritt i folkkommissariaten, då dessa äro fullproppade av judar." En annan högtstående kommunist lovsjöng Stalin. "Detta är en karlakarl. Det finns inget judiskt pack, varken i hans släkt eller i hans närhet. Han sparkade ju först ut Trotski, sedan Sinovjev och Kamenev med all deras släkt och vänner. Radek får inte mucka. Varken Unschlicht eller Frumkin ha blivit kommissarier."

Man har väl hört talas om de periodiska rensningarna bland studenterna i högskolorna. För närvarande äro de första att ge sig iväg därifrån judar, under den förevändningen, att de inte äro tillräckligt "politiskt utvecklade". I folkupplysningskommissariatet vill man nu liksom under tsartiden endast ha en viss procent judar i högskolorna.

Antisemitismen har t. o. m. spritt sig till statsläroverken. Så t. ex. har det i det förra Chvostogymnasiet i Moskva, där endast barn av högtstående sovjettjänstemän undervisats, kommit till en jude-massaker, och detta just i den klass, där dottern till folkkommissarien för krigsärenden, Vorosjilov, är. Gossarna i skolorna skrika utan att betänka sig "din smutsiga jude" utöver gatorna. Då jag sökte få en förklaring över varifrån denna antisemitism hos barnen kunde komma, vilkas föräldrar ju inneha höga poster i den kommunistiska staten och ofta själva ha en proletärhärkomst, gav man mig det svaret, att hatet mot judarna i detta ögonblick vore sådant, att alla smittades därav, t. o. m. barnen.

Detta hat är emellertid fullkomligt berättigat, ty man känner numera väl judarnas roll och sedvänjor. Där juden kommer in i ett ämbete, försöker han strax att ordna det väl för hela sin släkt och sin släkts släkt. Efter Sinovjev-Apfelbaums fall som envåldshärskare i Leningrad och guvernementet har man rensat "Nordvästra Trusten", som i sin hand hade alla uppköpsaffärer i in- och utlandet för hela nordvästra Ryssland, på icke mindre än 150 närmaste släktingar till Apfelbaum. "Pravda" kallade denna statstrust "en familjeaffär". Till följd av sådana judiska vanor råder också i Moskva en oerhörd bostadsbrist. Men nu är det slut på detta judevälde i sovjetriket. Som man vet blev Sovjetregeringen tvungen att i alla statsdepartementen framtvinga den strängaste sparsamhet. Geddesyxan användes nu med stor hänsynslöshet för att i första rummet rensa trusterna från judar.

I folkkommissariatet för utrikeshandel råder en förfärlig upphetsning till följd av, att de flesta platserna där av besattes av judar. En röd direktör berättade för några dagar sedan i ett sällskap, där Eder

(Forts. å sid. 4.)

Mussolinis liv och verksamhet.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Tredje stadiet av fascismens verksamhet begynte, när den gick att erövra regeringsmakten i Italien.

Kommunisterna höllo ännu stadshusen i städerna besatta och hade förvandlat dem till verkliga arsenaler med alla moderna försvarsmedel, och från stadshusen vajade sovjetflaggans röda snusnäsdukar. Det tog lång tid att erövra dessa fästen. Från janunari 1921 till augusti 1922 kapitulerade stadshusen i Ferrara, Bolgona, Mantua, Parma, Ravenna, Genua, Ancona o. Milano samt kommunistkvarteret San Frediano i Florens. Tjugotusen fascister samlades i början av augusti 1922 i Sarzana och ryckte an mot Genua, vars hamn under många år terroriserats av den röda fackföreningen, satte sig i besittning av hamnen och förjagade den röde diktatorn Giulietti, som flydde till republiken San Marino. Hamnen i Ancona erövrades av en handfull fascister. Besättandet av dessa båda hamnar vållade omslag i tänkesättet inom de provinser, där de röda förut haft sina flesta anhängare. Så blev förhållandet i Toscana, Emilien och Romagna, och även Syditalien samt Sicilien och Sardinien började vakna upp.

Den 24 oktober 1922 hade till Neapel sammandragits en fascistkår, bestående av fyrtio tusen svartskjortor och femtiotusen till den fascistiska syndikalismen anslutna arbetare. "Il Duce" och hans generalstab hälsades med frenetiska rop: "Till Rom! Till Rom!" Fascisterna hade erbjudits två fåtöljer i regeringen, men i det tal Mussolini då höll i Neapel, förklarade han, att det ej var tillräckligt och att "fascismen icke ämnade göra sitt inträde i regeringen genom en bakdörr. Jag säger er med hela den högtidlighet, som ögonblicket ålägger— det är nu fråga om dagar eller om timmar — att antingen giva de oss styrelsen eller komma vi att taga den genom att rycka mot Rom. Det är nödvändigt för aktionens skull, vilken måste börja samtidigt och i varje del av Italien

(Forts. å sid. 3.)

Jesu personlighet.

För Nationen av J. L.

(Forts. fr. föreg. n:r.)

Däremot har det säkerligen varit vid dessa sammankomster med de skriftlärde och fariseer, som Jesus fick tillfälle att lära känna den människofientliga och egoistiska grundval, på vilken det judiska religionssystemet är uppbyggt, över vilket system Jesus sedermera så ofta uttalade sin förkastelsedom.

De principiella eviga sanningar, som Jesus frambar i lära och gärning kan man ingalunda tillägna sig genom gammaltestamentliga betraktelser i judendomens sedeläror, utan endast genom delaktighet av den nydanande och livgivande kraft, som Jesu ande ingiver, vilken han mottagit från sin och vår himmelske Fader.

I den judiska religionen framträder däremot sådana intellektuella egenskaper, som stå i rak motsats till den kristna andans moral, såsom list, bedrägeri, grymhet och härsklystnad samt ett alldeles särskilt utpräglat mammonsbegär, vilka alla äro uttryck för

(Forts. å sid. 3.)

Till den svenska fascismens anhängare!

Härmed meddelas, att alla de personer, som anslutit sig till Sveriges Fascistiska Folkparti samt de, vilka önska ingå som medlemmar, hädanefter hava att meddela sig med partiets expedition under adress: Nationen, Södra Kungstornet, Stockholm. Telefon Norr 5899. Medlemmar uppmanas att omedelbart insända sina namn jämte fullständiga adresser.

Sveriges Fascistiska Folkparti.

Norges riksrätt tar itu med "de oåtkomliga".

Trots Svenska Dagbladets på sin tid framställda bevekande maningar till norrmännen att icke låta det gå till riksrätt mot f. d. ministären Berge för dennas miljonkreditgivning till Norska Handelsbanken utan representationens hörande har riksrätten kommit till stånd. De intressen, som i juli månad talade genom vårt svenska "cityorgan" hade dock tydligen icke i sin makt att efter önskan kunna påverka den allmänna moraliska och rättskänslan på andra sidan Kölen. Givetvis innebar detta för höga vederbörande en stor missräkning. Norrmännen läto icke imponera på sig av Sv. D:s förmaningar och råd, även med risk att stöta sig med de "svenska intressena." När vårt "cityorgan" ville ge sig sken av att tala i en upplyst svensk opinions namn, tillåto vi oss att protestera däremot. Vad som enl. tidningen särskilt skulle ha styrt den svenska opinionen (= Svenska Dagbladets höga intressenter) var, att "norrmännen velat avgöra en politisk fråga på juridisk väg. En svensk riksdag skulle i ett dylikt läge knappast tillgripit det yttersta medel, som författningen ställer till förfogande,riksrättsprocedu-ren. Ett liknande fall i Sverige skulle ha lett till en enhällig anmärkning från konstitutionsutskottet och skulle fått sitt bullrande efterspel i kamrarna och pressen, men någon juridisk åtgärd därutöver hade icke varit att vänta.... så mycket mera som det var andra än Berge, som buro skulden och som fört honom på vägar, som han själv icke önskat men vilka icke kunde nås genom riksrätt".

Att Svenska Dagbladet, när det så yttrade sig, var väl orienterat i saken, därom torde man icke behöva sväva i okunnighet. Huruvida de där omnämnda "andra" ansvariga äro så omöjliga för den norska rättvisan att nå som tidningen föreställer sig, är emellertid en sak, som framtiden får utvisa. Det ser nämligen ut, som om tidnin-

(Forts. å sid. 2.)

Den 15 Okt.

Regeringen beskyddar laglösheten.

Såsom kunde förutses blev Kungl. Maj:ts svar å Föreningens Mot Monopol framställning om åtgärders vidtagande för anhängiggörande av kriminell rättegång mot de ledamöter av Vin- och spritcentralen, som gjort sig skyldiga till förskingringar av statsmedel — "föranleder ingen åtgärd". Sättet är tvivelsutan mycket bekvämt: Allt vad som icke passar plutokratiens målsmän vid statens ledning avfärdas lätt och behändigt med, att det icke är av beskaffenhet att föranleda någon vederbörandes åtgärd, må det så också gälla direkta förskingringar av statens d. v. s. svenska folkets ägodelar. I Monopolföreningens inlaga omnämndes såsom man erinre sig vissa konstaterade fall av uppenbar förskingring, vilka trots den uteblivna extra revisionen av Spritmonopolets affärer kommit till offentligheten, nämligen "gåvan" å 50,000 kronor till det s. k. social-politiska institutet år 1920, "gåvan" å 5,000 kronor till Mendelska sällskapet i Lund, "gåvorna" till tullpolisens privata sammanslutningar i Stockholm och "Antismugglingsföreningen" under perioden 1922—1926 å sammanlagt 124,000 kronor samt "gåvan" för "välgörande ändamål" å 5,000 kronor år 1923. Dessa "gåvor" å sammanlagt 184,000 kronor var vad som styrelsen för Vin- och Spritcentralen under trycket av den upprörda opinionen och hotet av en extra revision sett sig föranlåten framkomma med i sin till Riksdagens andra kammares andra tillfälliga utskott den 4 mars 1926 avgivna skrivelse. Detta allt och mera till i samma väg, som av Föreningen Mot Monopol anmäldes för beivran, fann emellertid Kungl. Maj:t vara all right. Regeringsbeslutet att i ärendet intet företaga fattades märkligt nog i den konselj, där statsminister Ekman sista gången fungerade som finansminister.

På sina håll hade man föreställt sig, att hr Ekman skulle vara motståndare till den härskande korruptionen inom statssamhället och därför benägen att låta det gå till ett inskridande på lagens grund mot de skandalösa förskingringsaffärerna i statens spritmonopol. Varje förhoppning i den riktningen har emellertid genom det nu fattade avslagsbeslutet gäckats. Hr Ekman har därmed visat, att han i den praktiska politiken omfattar sin företrädares å statsministerposten, hr. Sandlers, klart ådagalagda uppfattning, att förskingring av staten tillhöriga medel är tillåten, då den företages av högtstående och inflytelserika personer, trots att landets lagar icke gör någon åtskillnad mellan olika kategorier av medborgare. Detta hr Ekmans ståndpunktstagande är så mycket märkligare, som han vid flera tillfällen å senare tid uttalat sig för sparsamhet med statens medel och som han personligen intagit en ledande ställning inom det parti, som särskilt utger sig för att vilja verka i nykterhetens intresse och på kristlig grund. — Proklamationer, vilkas värde genom ett hans regeringsbeslut sådant som det ifrågavarande ställas i blixtbelysning. Huru pass allvarligt menad hans så vackert deklarerade omtanke om statsekonomiens väl i verkligheten är, visade han ju redan, när han i egenskap av styrelseledamot i Antismugglingsföreningen ingick till hr Bratt med begäran om en "gåva" av statsmedel å 20,000 kronor. Genom avslagsbeslutet å Monopolföreningens framställning har man nu emellertid fått ett ovedersägligt bevis för, att den Ekmanska regeringen med hr Eliel Lövgren som utrikesminister i likhet med sina föregångare intet annat är än ett lydigt redskap i den folkutplundrande storfinansens tjänst.

Intet som helst tvivel kan råda beträffande brottsligheten enligt svensk lag av de transaktioner, som herrarna i Spritmonopolet gjort sig skyldiga till genom bortskänkandet av staten tillhöriga medel. Vi ha tidigare betecknat de rådande förhållandena inom statens Spritmonopol såsom en riksskandal. Vi veta i dag, att de äro något mera än så. Det har nämligen kommit till vår kännedom, att dessa saker väckt en icke så liten uppmärksamhet även i utlandet, där man i hög grad överraskats av, att korruptionen inom det svenska statssamhället verkligen nått ända därhän, som ovedersägliga fakta utvisa. Från i förhållandena ute i Europa väl förtroget håll i utlandet har med bestämdhet uppgivits, att en motsvarighet till vad som i Sverige tolereras ifråga om Spritmonopolet icke finnes i något annat europeiskt land och där icke heller i våra dagar skulle kunna försiggå. Saken betecknades av vederbörande som en "Panamaskandal", "en skandal av internationella mått." En jämförelse mellan situationen hos oss med avseende å de påtalade förskingringarna av statsmedel i Spritmonopolet och tillståndet i vårt västra grannland, Norge, i fråga om den där pågående riksrätten, som trots Svenska Dagbladets protester kommit till visar, huru mycket djupare sjunken i korruptionsmoralens träsk den svenska statsmakten i verkligheten är i förhållande till den norska. I Norge hände det, att ministrar utan representationens hörande företogo sig att utlämna lån till enskild korporation. Åtgärden, som var brottslig, ledde till att den självrådiga norska ministärens ledamöter ställdes inför riksrätt. Vad skulle månne ske i vårt land för att en regerings ledamöter skulle ställas inför riksrätt? Ja, inte veta vi. Hr Richard Sandler blev efter det han till finansherrarna bortskänkt statens egendom, de 400 st. stamaktierna i Vin- och Spritcentralen, för ett lappripris av 400,000 kr., trots deras matematiska värde uppskattats till 30 milj. kronor och deras praktiska till omkring 100 milj. kronor, befordrad till regeringschef i en Kungl. Maj:ts regering. Och här tillåtes vidare styrelsen för ett bolag vars avkastning enligt statuterna skall gå till statsverket, att bortskänka av statens medel till enskilda korporationer, politiska sällskap etc. Vad i Norge föranlett det uppseendeväckande riksrättsåtalet är, såsom envar måste inse, en jämförelsevis obetydlig sak i förhållande till de förskingringar av statsmedel, som i vårt land företagits av enskilda personer och opåtalt fått passera.

Känna då icke våra svenska herrar regeringsledamöter av i dag vad Sveriges lag har att säga ifråga om beviljandet av anslag av statsmedel? Vore det icke skäl att de innan de befattade sig med regeringsbestyren åtminstone försökte att sätta sig in i det mest elementära av lagtexten, så att rikets affärer icke sköttes alldeles "på vinst och förlust"? Gjorde de detta, skulle de finna, att innan utdelning av understöd av statens medel får äga rum skall först en fullständig utredning i varje fall ske inom statsutskottet, varefter saken skall föredragas i Riksdagens kamrar, där omröstning skall ske. Stannar så riksdagen i beslut att bevilja det föreslagna anslaget, skall saken gå vidare till Kungl. Maj:t i och för dess sanktion. Detta är den i Sveriges lag föreskrivna gången vid utdelandet av understöd av statens medel. Ingen kan med respekt för sanningen påstå att denna lagenliga procedur följts i de här omförmälda fallen av "gåve"-utdelning i Spritmonopolet. Statsminister Ekman har med sin nu intagna ståndpunkt i frågan ställt sig på den absoluta olaglighetens grund. — Varmed klart och tydligt visats, att det storfinansintresse, hr Bratt och hans styrelse i Vin- och Spritcentralen representera, de facto upphöjt sig självt till en statsmakt ovanom både regering och riksdag. Här föreligger alltså icke blott fall av hänsynslöst förskingringsbrott utan även ett direkt angrepp på den av grundlagen bestämda konstitutionen.

Huru länge skall, frågar man sig, svenska folket tålmodigt finna sig i detta lag- och rättslöshetens tillstånd? Är icke måttet ännu rågat? De finnas, som i sin otroliga enfald repetera den av kosmopoliternas agenter utbasunerade frasen att "allt måste gå till botten innan något göres". När allt gått till botten är det emellertid för sent. Reaktionen måste komma medan ännu tid är, innan allt är förlorat. Vakna då upp, svenska folk, ur den förrädiska sömn, vari den kosmopolitiska giftspridarepressen insövt Dig. Till kamp mot lögnens, korruptionens och förstörelsens infernaliska krafter, som i sitt omättliga penningebegär icke ens sky att trampa lag och rätt under fötterna och att sprida anarkiens förgörande gift i den svenska samhällskroppen!

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandteknici
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

PRESSKONSERTEN

Kyrkans minskade inflytande på samhällslivet

är givetvis ett ämne, som tilltvingar sig uppmärksamhet, ehuru av förklarliga skäl den kosmopolitiska dagspressen icke lägger i dagen något större intresse för frågans aktualiserande. Men så småningom blir den kanske nödd och tvungen därtill. Göteborgs Handelstidning, som någon gång går vid sidan av den officiella partitexten och säger sitt hjärtas tanke rent ut, konstaterar i ett uttalande, att kyrkans inflytande på samhällslivet är ställt på avskrivning. Tidningen skriver:

Det är den allmänna känslan härav som verkar försonande. Man stöter praktiskt taget ingenstädes på någon kyrklig patrull längre. Den har försvunnit från terrängen. Här och var och nu och då varsnar man i stället ansatser att komma till tals med tidens nya makthavare. Det är kyrkans gamla anpassningsförmåga som emellanåt visar tecken att kvickna till. Alla de later och olater, som växa upp ur det världsligas och andligas beblandelse, sticka upp sin brodd i denna jordmån.

Tidningen kan visserligen ha rätt uti, att "den kyrkliga patrullen" i stor utsträckning försvunnit från terrängen. Under trycket av den hänsynslösa aktion som bedrivits från den antikristliga pressens sida. Men tecken finnas, som tyda på, att flatheten, rädslan och benägenheten att falla undan för det bullersamma larmet i pressen hålla på att ge med sig på en del håll inom det kyrkliga lägret, där man begynt komma under fund med att det är varken sanningsord eller folkets röst allt som predikas i Svenska Dagbladet, Dagens Nyheter eller Socialdemokraten.

Norges riksrätt tar itu med "de oåtkomliga".

(Forts. fr. sid. 1.)

gens förhoppning härutinnan skulle komma på skam och som om vissa utsikter icke skulle saknas att kunna komma till tals med dem. Vad under riksrättsprocessen redan bragts i dagen liksom tyder på att tanken icke är utesluten. Vid häromdagen hållet förhör med f. statsminister Berge, erkände denne att han visserligen mottagit uppmaningar att låta stortinget få kännedom om att staten låtit Handelsbanken få de 25 miljonerna men hade han böjt sig för den hemställan, som gjorts från de representanter för privata storbanker (= den hemliga statsmakten), som deltogo i konferensen med regeringen, att underlåta detta. I ett samtidigt vid rätten framlagt utlåtande från det sakkunniga utskott, som av Norges bank tillsatts för att närmare granska Handelsbankens affärer, riktades även en ytterst skarp kritik mot Handelsbankens ledning o. mot en mängd dispositioner som av denna företagits, på grund varav Handelsbankens f. d. ledande män sannolikt komma att ställas inför kriminell domstol.

Det ger sig alltså om Svenska Dagbladet får rätt i sin tro, att de "andra" verkligt ansvariga äro oåtkomliga. Att den ifrågavarande affären å 25 milj. kronor, som i Norge lett till riksrätt, i Sverige skulle avfärdats med om så erfordrades några formella arrangemanger i vederbörande riksdagsutskott och en smula "bullrande pressdiskussion", vet man visserligen alltför väl. Norge är icke fullt så djupt sjunket i korruptionens träskmark som Sverige. Den officiella moralen står där på en ojämförligt mycket högre nivå än i vårt land, som numera börjar få stadgat anseende som föregångsland på området.

ORDET FRITT

Svenska Orientsällskapet som propagandist för judendomen.

Svenska Orientsällskapet har i Viktoriasalen startat en föreläsningsserie över Österlandet. Det är heltvisst en händelse som ser ut som en tanke, att serien inleddes av den judiske överrabbinen Marcus Ehrenpreis.

Överrabbinen kunde icke ens tala ren svenska, och hans i sak torftiga föredrag vore icke förtjänt av att omnämnas, för så vitt han ej begagnat tillfället att göra propaganda för judendomen. Bland annat rosade han förhållandena i den nya judestaden Tel Avio och ville göra gällande, att arbetsintensiteten där skulle vara oerhörd. I själva verket förhåller det sig emellertid så, att stadens invånare till stor del leva på de förmögenheter, som från Europa och Amerika invandrade judar fört med sig. I stället för att ägna sig åt produktivt arbete slå sig stadens inbyggare i stor omfattning på affärer o. spekulationer. Avsaknaden av produktivt arbete har givetvis framkallat ett osunt ekonomiskt tillstånd, och en fruktansvärd krasch skulle ha uppstått, om icke situationen räddats med hjälp av de zionistiska fonderna.

Överrabbinen tillät sig även ockra på publikens godtrogenhet genom att påstå, att jorden skulle vara svårarbetad i Palesina. Detta för att framhålla huru framstående kroppsarbetare judarna skulle vara. Han borde väl dock mer än väl veta, att de judiska kolonisationskommittéerna inköpt största delen av Palestinas bördigaste jord för judarnas räkning. — Det var ju för övrigt en småsak i betraktande av de judiska storkapitalisternas rikedomar. — Jorden å de av judarna inköpta slätterna i Palestina är synnerligen lätt att bearbeta samt dessutom utomordentligt fruktbar. Den ger utan att behöva gödslas tvenne skördar om året.

Överrabbinens påstående, att judarna arbeta på chausséerna håller heller icke streck. Vägarbetet utföres av araber, vilket herr Ehrenpreis borde ha kunnat observera under sina färder i landet.

Ytterligare en mängd anmärkningar skulle kunna göras mot överrabbinens framställning, men det anförda torde vara nog för bedömandet av föreläsningens valör.

Strävandena att vilja återföra judarna till Palestina äro erkännansvärda, och de judar, vilka bege sig dit för att grunda en nationell tillvaro, äro förtjänta av aktning. Men märkligt nog främjas icke deras strävanden av de mäktiga rabbinerna och bankirerna, vilkas föga hedervärda ståndpunkt är, att Palestina, "fädernas heliga land", kan vara lämpligt som avstjälpningsplats för en del av de lägst stående judiska folkelementen, såsom t. ex. jemeniter och s. k. östjudar, medan de övriga judarna böra stanna kvar och fortsätta sitt ekonomiska rofferi vid börser och banker etc. i Europa och Amerika.

Att Sverige är ett sannskyldigt Eldorado för judarna, är ju en bekant sak, och av de omkring 40,000 judar, som under tiden 1 april 1923—30 juni 1925 invandrat till Palestina, hava endast summa tre (3) kommit från Sverige. Kommentarer äro överflödiga.

Vad Svenska Orientsällskapets föreläsningsserie i övrigt beträffar får man hoppas, att de följande föredragen hålla sig mera på saklighetens plan än inledningsföreläsningen.

—r—.

Kampen mellan Stalin och "oppositionen" i sitt avgörande skede.

(Forts. fr. sid. 1.)

ha levat för mycket i utlandet och aldrig lärt känna den ryska arbetarklassens psyke. — Utan tvivel fullkomligt sanna ord. Den stora uppgörelsens dag med de största brottslingar världshistorien känner synes närma sig. Initiativet o. övertaget i striden innehas av allt att döma den stund som är av Stalin. Karaktäristiskt för läget är utan tvivel de irriterade kommentarerna i den judiska pressen i vårt land, vilken såväl på den borgerliga som proletära sidan alltjämt söker invagga sig och de sina i den förhoppningen, att oppositionens (den judiska fraktionens) ställning trots de officiella meddelandena är "synnerligen stark" och att kommunismen i Ryssland utan denna icke är mycket värd. Detta senare är nog så sant, men så syftar Stalin tydligtvis icke till världsrevolutionens genomförande såsom den numera avsatta judiska ledningen, om han ock helt naturligt är hänvisad till att räkna med den tillskapade situationen. Svenska Dagbladets m. fl. borgerliga blads deltagande intresse för "oppositionen" är emellertid fullt förståeligt i betraktande av de rasfrändskapens band, som bakom förlåten finnas knutna mellan judendomens olika fraktioner inom de skilda politiska lägren.

Kyrkligt inskridande mot det demoraliserande nöjeslivet.

Skara stiftsråd med biskop Hj. Danell i spetsen har till samtliga församlingar i Västergötland i en cirkulärskrivelse riktat en kraftig maning att verka för ett av kristligt sedlig anda buret nöjesliv och att med till buds stående medel bekämpa den förskämning, som nu i hög grad kännetecknar detta livsområde. Stiftsrådet vänder sig särskilt mot den moderna dansen. Denna, sådan den ofta utövas på de offentliga dansbanorna eller danslokalerna men även i månget hem, måste, yttrar stiftsrådet, betecknas såsom folkfördärvande, emedan den ofta i förening med dryckenskap främjar lättsinne, råhet och liderlighet. Teater och biografer ha ofta, i stället för att vara folkuppfostrande, blivit motsatsen därtill. Nöjeslivet har till stor del organiserats och anordnats i första hand med tanke på ekonomisk vinning utan hänsyn till människosjälarnas hälsa.

Yrkes- och intresserepresentation i Spanien?

Primo de Rivera förbereder enl. vad han meddelat, bildandet av ett parlament av kompetenta yrkesmän. Trehundra deputerade, representerande alla korporationer o. yrken, skola väljas för en tid av 3 år. I parlamentet skola även kvinnor tillhörande undervisningskåren ha säte. Parlamentet får lagstiftande makt och skall sammanträda 3 gånger i veckan. Fullständig yttrandefrihet blir rådande, men censur kommer att tillämpas vid redigeringen av protokollet.

Kalldusch.

Bokförläggaren Karl-Otto Bonniers "kulturella" huvudorgan innehöll häromdagen på direktören Karl Ferdinand Lundins spalt följande:

"Rasbiologisk kalldusch!

Den gängse åsikten att människor tillhörande den blonda "nordiska rasen" andligt äro överlägsna de mer mörkhåriga typerna rubbas allvarligt av de intelligensprov som företagits i New England med 5,500 skolbarn, födda av utländska föräldrar, skriver Svensk-amerikanska nyhetsbyrån efter Science Service. Undersökningen har företagits i syfte att sprida ljus över nationalrasskillnader hos de nya amerikanerna och har letts av förre medlemmen i National Research Council, d:r Nathaniel M. Hirsch. Han angriper på det kraftigaste det allmänt omfattade antagandet att de amerikanska medborgarnas olika intelligensgrad kan finna sin förklaring i deras rastyper. D:r Hirsch anser att under de senast 3,000 åren folkvandringar och giftermål uppblandat de tre skilda europeiska rastyperna, de ljusa långskalliga, nordiska, den brunhåriga kortskalliga, alpinska och den mörkhåriga långskalliga, sydeuropeiska, så att det i det nutida Europa icke någonstädes finnes en ras av någon av dessa rena typer. Skillnaden mellan europeerna är nu mera grundad på national- än rasegenskaper.

De barn som undersöktes besökte folkskolorna i fyra fabriksstäder i Massachusetts med undantag av 449 negerbarn från Tennessee. Den högsta intelligensgraden uppmättes hos polska judar, tyskar, amerikaner, lithauer, irländare, franska kanadensare, negrer och italienare. "Nationsgruppernas intelligens visar att det icke finnes samband mellan hög intelligens och nordiskt blod", förklarar doktor Hirsch. Enligt hans åsikt har det amerikanska folket ägnat för liten uppmärksamhet åt de omfattande folkvandringarnas inverkan."

Snälla herrar Karl-Otto och Karl-Ferdinand, varen goda och upplysen om var kallduschen skulle ligga. S. k. intelligensprov i skolan är som bekant modern judisk humbug. Genom mångtusenårigt sysslande med räknandet av pengar och uträknandet av ockerräntor har den judiska hjärnan — liksom förhållandet är med den japanska av andra skäl — tillägnat sig ett betydande kvantum receptivitetsförmåga. Vid prov i skolorna mäter man i allmänhet blott receptivitetsförmågan. Karl-Otto glömmer omnämna det viktiga faktum, att den skapande intelligensen (vilken judarna totalt sakna — har någon sett t ex. en judisk uppfinnare?) merendels står i omvänd proportion till receptivitetsförmågan. Den judiska "intelligensprövningen" mäter alltså motsatsen till den skapande intelligensen, nämligen den "intelligens", som förstår att göra till sitt vad andra gjort eller tänkt eller, med klara ord parasitintelligensen. Det är ingen, som förnekar, att judarna besitta parasitintelligens. Carolus Linnéus t. ex. var intet skolljus, men en skapande förmåga på nästan alla mänskliga områden.

Den amerikanske juden Nathaniel Hirsch, som Karl-Ferdinand åberopar såsom auktor, torde knappast ens hava läst Hans Günthers bok, där klara bevis framläggas för svenskarnes rasrenhet.

L—r.

"Lenins högra hand" njuter sitt otium i Lubjanka?

Enligt meddelande från Moskva skall uppgiften om att "Lenins högra hand", f. d. huvudredaktören för Isvestia och chefen för upplysningsväsendet i Sovjet-Ryssland, juden Steklov-Nachamkes, lyckats fly till landet vara felaktig. Nachamkes säges sedan 7 månader tillbaka njuta sitt otium i det inre fängelset vid Ludjanka.

Statsskulden ökad med 21 milj. kronor under september.

Riksgäldskontorets septemberrapport visar på en ökad upplåning hos olika statsinstitutioner å 20 milj. kronor. Då samtidigt den fonderade skulden växt 1 milj. kronor, utgjorde statsskulden vid kvartalsskiftet 1,756 milj. kronor.

Varje sann fosterlandsvän
bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för, "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.
GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Ledaren av vårt nutida svenska upplysningsväsen.

Vi presentera här bilden av den mäktige, osynlige diktatorn inom nutida svenskt upplysningsväsende, fienden till all öppen diktatur, bokförläggaren Karl Otto Bonnier. Vid sidan av hr Marcus Wallenberg är hr Karl Otto Bonnier den person i vårt land, som under senare tid utövat det största reella inflytandet. Vad som här skett kan i viss mån sägas ha skett med Karl Ottos likasom det skett med Marcus W:s vilja. Det säger sig självt, att de bägge herrarna underhålla intima inbördes relationer, varunder rikets intressen ur kosmopolitisk synpunkt dryftas. Vad de tu vilja blir också som regel svenska folkets vilja och lag.

Karl Otto spelar på en mångfald strängar, dem han också förstår att behärska med en sådan färdighet, att man skulle vara frestad att vilja upphöja honom i konstnärernas krets. I Svenska Dagbladet tillgodoses "de intellektuella" konservativas behov av andlig spis. Där hämta prelater, ministrar, generaler, konservativa riksdagsmän m. fl. sina uppfattningar i dagens s. k. frågor, i Dagens Nyheter sörjes för "de radikala intellektuellas" själsliga behov — för att nu icke tala om massornas, de s. k. breda lagrens andliga välfärd, som skötes medels olika proletära, socialistiska, kommunistiska och allt vad de nu kalla sig "upplysningsorgan". — Karl Ottos uppgift är som synes icke av det allra enklaste slaget. Hans skicklighet bestrides av ingen. Och så kommer till allt detta den omfattande bokförläggareverksamheten, kontrollen över bokhandelsvärlden, litteraturen, konsten etc. etc. Våra mera betydande författare, Selma Lagerlöf o. s. v. som genom livstidskontrakt bundits vid Karl Ottos triumfvagn, skulle, om de ville, kunna förmäla en hel del om hans underbara förmåga i konsten att "binda".

Det är på relativt kort tid som judiska huset Bonnier, vars nu levande överhuvud Karl Otto är, byggt upp sin dominerande maktställning inom svenskt kulturliv. Släkten, vars ursprungliga namn var Levy d'Arco Bonnier, invandrade till vårt land 1827 närmast från Danmark, dit den 1802 inflyttade från Frankrike, till vilket land den kom från Portugal. I Frankrike tog släktens medlemmar en mycket verksam del i 1789 års stora "frihetsrevolution", vadan den alltså har vissa traditioner för den "reformistiska" uppgift i mänsklighetens tjänst som den i vår tid tagit sig an här i Sverige.

Veterinär Furugård fortsätter diskussionen om "falsk partibeteckning".

Veterinär Birger Furugård i Molkom, vilken såsom här tidigare omnämnts tagit sig mycket illa vid att Nationen vid ett tillfälle tillåt sig återgiva en del bilder från de tyska natinalsocialisternas stora partidag i Weimar under benämningen "fascism", har fortsatt diskussionen i frågan. Det lider tydligen brist på diskussionsämnen för hr Furugård! Någon anledning att närmare ingå på hans nyaste utläggningar finnes icke.

Veterinären Furugårds indignerade patetiska attack mot Nationen därför att vi vågat använda namnet "fascismen" i det berörda sammanhanget framstår emellertid alldeles särskilt egendomligt, som nationalsocialisternas ledande organ i Tyskland, "Völkischer Beobachter", vars utgivare är högsta ledaren, Adolf Hitler, för icke länge sedan i samband med en välvillig redogörelse för den fascistiska rörelsens framträdande i Sverige omnämnde, att Nationen för någon tid sedan återgivit fotografierna från partidagen i Weimar ("Das Blatt brachte kürzlich die grosse Aufnahmen des Nationalsocialistichen Parteitages zu Weimar").

Adolf Hitler har uppenbarligen en annan syn på saken än hr Birger Furugård. Eljest skulle han icke i samband med sin sympatiskt hållna artikel om den svenska fascismen ha omnämnt vår publicering av Weimarbilderna på sätt här skett. Det borde också hr Furugård förstå!

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898. Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris.
Efter text .... 20 öre mm
A textsida .... 25 öre mm
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
Södert. Tidn. tryckeri, 1926.

Korruptionssystemets konsekvenser

Kriminalpolisen har häktat en f. d. kammarskrivare vid överståthållarämbetet för uppbördsärenden, som förskingrat cirka 4,000 kr. av omhänderhavda skattemedel. Utredning i målet pågår f. n. hos kriminalpolisen.

En kammarskrivare i tullverket, David Josef Natanael Norrby, har anhållits för förskingring av c:a 6,000 kr. av verkets medel.

Den anhållne avvek från Stockholm till Malmö i början av förliden vecka. På begäran av Stockholmspolisen anhölls han där och kommer efter det han transporterats till Stockhom att här underkastas närmare förhör.

Stadsfiskalen i Norrköping har nu tagit itu med ännu en förskingrande exekutivvaktmästare, K. E. Bergman, vilken underkastats ingående förhör. De av Bergman förskingrade medlen torde uppgå till c:a 3,000 kronor. Han har ännu ej häktats. Man avvaktar resultatet av den ingående granskningen av uppbördsverkets räkenskaper, genom vilken möjligen ytterligare oegentligheter komma att bringas i dagen.

Exkejsaren åter till Tyskland?

Exkejsar Wilhelm lär umgås med planer på att återvända till Tyskland. Underhandlingar i saken skola redan hava inletts med holländska inrikesdepartementet samt regeringen i London.

Propositionen om den ekonomiska uppgörelsen mellan preussiska staten och medlemmarna av det förra regerande kungahuset har nu framlagts inför preussiska lantdagen. Rörande ev. hemvist för Wilhelm II heter det i par. 7: Staten ställer på eventuell örskan slottet och parken i Homburg vor der Höhe till den förre regerande konungen Wilhelm II:s och hans gemåls förfogande som hemvist för livstiden. Staten ställer det vid Potsdam belägna slottet Cäcilienhof till f. kronprinsens, hans gemåls och deras barns och barnbarns förfogande såsom hemvist för deras livstid.

Sovjets utrikeshandelsmonopol brutet.

Sovjets folkkommissarieråd är f. n. sysselsatt med utarbetandet av en ny plan för koncessioner, enligt vilken koncessionärerna erhålla rätt att bygga textilfabriker, metallurgiska- och läderfabriker samt papperbruk. De erhålla också rätt att bilda rent kapitalistiska företag och utföra sina alster till utlandet.

Rådet har godkänt ett koncessionsavtal med en polsk undersåte Trilling, som övertager fabriken Sparta för produktion av ylletyger, mattor och dukar. Koncessionstagaren förpliktar sig att ersätta de slitna maskinerna och i övrigt underhålla fabriken i modernt skick. För detta erhåller han rätten att i Ryssland eller utlandet bilda ett aktiebolag utan deltagande av sovjetstatskapital.

Mussolinis liv och verksamhet.

(Forts. fr. sid. 1.)

samtidigt gripa den ömkliga härskande politiska klassen i strupen, att I nu omedelbart återvänden till Edra hem. Jag säger, försäkrar och svär på, att ordern om framryckande, om den visar sig nödvändig, skall komma!" Disciplinen var så stark, att fascisterna, fastän de inte högre önskat än att få gå mot Rom, omedelbart anträdde hemfärden. Mussolinis djärvhet lämnar intet övrigt att önska, ty först hemförlovar han sina trupper, och sedan han blivit ensam och utan militärt skydd, då går han till telegrafstationen i Neapel och avskickar ett telegram till ministerpresidenten Facta med uppmaning att inom fyratioåtta timmar överlämna hela regeringsmakten i fascismens händer. Svaret uteblev. Då telegraferade i stället Mussolini till alla sina underbefälhavare att de skulle rycka fram i enlighet med den förut bestämda fälttågsplanen. De satte sig omedelbart igång, var och en på sitt håll, och redan den 27 oktober föllo utan blodsutgjutelse de flesta nord- och nästan alla mellanitalienska städer såsom Mantua, Padua, Verona, Vicenza, Parma, Cremona, Florens, Siena, Pisa och Perugia, i vilken sistnämnda stad Mussolinis generalstab förlades. Sedan dessa städer fallit, skulle enligt fälttågsplanerna 120,000 man fascisttrupper samlas i städerna i Roms närhet, och så blixtsnabbt gick det hela, att redan påföljande dag, den 28 oktober, funnos dessa trupper på sin plats. Fascisttrupperna från norra Italien, kommenderade av general Ceccherini, lägrade vid hamnstaden Santa Marinella nära Civita Vecchia, trupperna från Romagna, Umbrien och Toscana koncentrerades vid Monte Rotondo, tre mil norr om Rom, under befäl av general Fara samt trupperna från Abruzzerna och Picenum vid Tivoli. Reserven, som kom från nordöstra Italien under general Zambonis kommando, stannade vid Foligno.

Hurudan var stämningen i den eviga staden, som såg sig omsluten av en belägringshär, och vilken ställning skulle konungen, regeringstrupperna och arbetarna intaga? Mussolini var vid gott mod. "Revolutioner lyckas", yttrade han, då de understödjas av allmän sympati i motsatt fall förfrysa de och misslyckas". Endast i halvasiatiska länder såsom Ryssland kunna revolutioner lyckas, fastän de ej hava flerantets sympati på sin sida. Regeringspressen i Italien trodde, att Roms arbetare skulle resa sig mot den hotande fascismen, men Mussolinis popularitet bland arbetarne bestod sitt eldprov. De förklarade sig passivt solidariska, en passivitet, som visade sig ganska aktiv. Ministären räknade på regeringstruppernas tunga artilleri, som lätt på långt håll skulle kunna tillintetgöra fascisterna. Men Mussolinis överbefälhavare, generalerna Ceccherini och Fara voro från krigets dagar de mest populära och kända som de tappraste. Regeringstrupperna buro i stor utsträckning svartskjortan under uniformen, färdiga att i rätta ögonblicket kasta av sig uniformsrocken.

Ministerpresidenten Facta telefonerade till Mussolini och bad honom komma till Rom i och för konferens, men fick bestämt avslag. Då anlände helt oförmodat med extratåg till Rom konungen av Italien, som varit bortrest till Pisa. Konungen var i högsta grad upprörd, icke på Mussolini, utan på ministerpresidenten, som fört honom bakom ljuset rörande situationens allvar, och kungen tog hr Facta i ordentlig upptuktelse och ville ej godtaga hans förklaring, att generaldirektören för den allmänna säkerheten hade makten i sin hand. Ministären Facta blev faktiskt avskedad, naturligtvis dock i den form, att den själv fick ingiva sin avskedsansökan och fick rätt att kvarstå tills ny ministär utsetts. Respittiden använde Facta till intriger. Utan konungens hörande hade nämligen Facta egenmäktigt utfärdat order om allmänt belägringstillstånd i Italien, och i ministerkonselj fick han nu alla sina kolleger att bekräfta belägringstillståndet. Genom detta handlingssätt hade ministären realiter svarat konungen, som avsatt ministären, med att avsätta konungen inför ett "fait accompli", förlitande sig på att regeringstrupperna skulle lyda ministärens order. Ministerpresidenten uppdrog åt general Pugliese oinskränkt diktatorisk militärkommando i den belägrade staden, samt anmodade honom att omedelbart låta häkta Mussolini och hans tre närmaste befälhavare "quadrumviratet". Ministerpresidenten ville inbördeskrig, och hans general drog fram kulsprutor och taggtråd. Först sedan generalen meddelat ministerpresidenten, att allt vore klart att mottaga Mussolinis män med varma servietter, täcktes hr ministerpresidenten i nåder meddela konungen de vidtagna dispositionerna. Det skott, som väntades varje ögonblick, skulle oåterkalleligen öppna inbördeskriget. Men konungen visade sig vara en verklig man och uppträdde mycket resolut. Ögonblickligen lät han uttelegrafera order om belägringstillståndets annulerande. Romarna jublade mot konungen, ty de kunde åter andas ut fr. inbördeskrigets skräckspöke, som hägrat på nära håll. Fascisterna drogo kordongen kring Rom allt snävare. Konungen tänkte närmast på en ministär Salandra—Mussolini, och Salandra försäkrade konungen, att han stode på god fot med fascisterna. Mussolini sade emellertid nej till den föreslagna kombinationen och Salandra drog sig tillbaka med yttrandet, att Mussolini de facto redan vore diktator. Konungen kallade Mussolini till rådplägning. Mussolini svarade, att han endast mottoge en kallelse som innebure ett uttryckligt uppdrag åt honom att bilda ministär. En av fascismens "guadrumviri" de Vecchi trädde fram till konungen och redogjorde i detalj för fascismens program och gjorde klart för konungen, att fascismen ej ämnade förgripa sig på den monarkiska styrelseformen, men väl på alla korruptionsföreteelser i Italiens offentliga liv. Deputeraden de Vecchi talade varmt och vältaligt, så att konungen blev rörd och under omfamningar förklarade, att han delade folkets känslor mot den rådande korruptionen, varför han på konstitutionens grund ämnade giva Italien den regering, det historiska ögonblicket krävde. Utanför kungl. slottet samlade sig en oöverskådlig folkmassa, som ville hylla landets konung för det denne förebyggt inbördeskriget.

Mussolini själv befann sig ej utanför Roms murar. Från Neapel hade han rest tillbaka till Milano och satt på sin tidningsredaktion, omgiven av utvalda trupper fascister. Två skvadroner husarer redo fram till det hus, där redaktionslokalen var belägen, för att fullgöra ministerpresidentens häktningsorder. Mussolini lät ej sina trupper rycka ut, utan han gick ensam mot skvadronens befälhavare och fick denne att för ögonblicket vända om, dock försäkrande, att han snart måste återkomma sin plikt likmätigt. Men han kom ej åter, ty, när han väl anlänt till kasernen, mötte honom statstelegrammet, om upphävandet av herr ministerpresidentens egenmäktiga order. På kvällen samma dag ankom ett statstelegram till Mussolini, innehållande konungens uppdrag att bilda ministär. Krisen var löst.

Utan att hava haft tid att packa sin kappsäck kastade sig Mussolini barhuvud och iklädd svartskjorta upp på nattåget till Rom. Den mörka nattens stillhet bröts av våldsamma kaskader av hurrarop utefter hela järnvägslinjen. Fortfarande barhuvad gick Mussolini på morgonen genom Roms gator, föremål för en frenetisk entusiasm, direkt till Kvirinalen och trädde inför konungen med dessa ord: "Ers Maj:t, jag ber om förlåtelse, att jag presenterar mig i svart skjorta, på hemväg som jag är från en lyckligtvis oblodig strid. Jag har äran frambära till Eders Maj:t ett åter enat Italien, och jag förklarar mig vara Eders Maj:ts trofasta tjänare". Audiensen varade en dryg timme. Fyra timmar senare var ministerlistan klar. Det hade stått Mussolini fritt att endast utse fascistiska ministrar och man hade allmänt väntat, att så skulle bliva förhållandet, men med sin vanliga måttfullhet avstod han därifrån, yttrande: "Då man segrat, är det farligt att överdriva segern och vilja segra än mer." Ministerpresidenten Mussolini övertog tills vidare utrikesdepartementet och socialdepartementet; blott tre fascister utom han själv fingo taburetter: Oviglio blev justitieminister, de Stefani finansminister och Gusati minister för de befriade provinserna, varjämte utsågos tio fascistiska statssekreterare. Liberalerna fingo tre portföljer. Don Sturzos parti två, nationalisternas en. De oparlamentariska general Diaz och amiral Thaon di Revel blevo krigs- och marinministrar. Den likaledes partilöse Gentile, som sedermera gjort sig ett stort namn som den fascistiska rörelsens förnämste teoretiker, blev ecklesiastikminister. Sedan Mussolini lyckats inköpa en redingot och en blänkande cylinderhatt, vände han åter till Kvirinalen, där konungen genast godkände ministerlistan.

Påföljande dag inmarscherade fascisthären i Rom. Den var så stor, att det tog sju timmar att defilera upp för Corson. Då defileringen var förbi, gav ministerpresidenten i klok måttfullhet order om, att fascisthären skulle hemförlovas och inom 24 timmar lämna Rom, och innan denna tid gått till ända, befunno sig samtliga 52,000 svartskjortor utanför den eviga stadens murar, stadda på hemväg. Fascismens tredje stadium, erövrandet av regeringsmakten i Italien, var med lycklig utgång till punkt och pricka genomförd.

Bliv medlem av Föreningen Mot Monopol!

Jesu personlighet.

(Forts. fr. sid. 1.)

de demoniska makter, som i så hög grad behärskade judarna, och dessa egenskaper äro tydligt framträdande ännu i dag i det judiska folkelementet, så snart det finner passande jordmån för sin utveckling bland de främmande folken. Därför måste vi taga avstånd från judendomen, icke på grund av ofördragsamhet eller förutfattad motvilja, utan av insikt och övertygelse om judendomens kulturfientliga inflytande, vilket står i ett fullständigt motsatsförhållande till den högre och ädlare ståndpunkt, som kristendomen intager i människolivets utveckling.

Det är därför en bjudande plikt för varje kristen att framdraga judendomens hel- och halvhedniska tankefoster ur deras malätna gömslen, för att belysa dem med kristendomens rena och klara ljus, vilket i detta hänseende länge nog stått "under skäppan", och detta uteslutande på grund av missriktad vördnad för ett system, som anbefaller plundring och mord på "guds befallning" såsom de anförda citaten visa.

Vilja vi bidraga till den kristna trons framgång här på jorden, så få vi ej betrakta N. T:s innehåll genom det judiska religionssystemets färglagda glasögon, ty detta system representerar den egoistiska moralen, vilken stöder sig på ett föregivet gudomligt väsende, som skildras såsom en ångerfull skapare, en mångfrestande lagstiftare, en vredgad hämnare, en mordgirig härskare, och i bästa fall såsom en ensidig välgörare. Men sådana karaktärsegenskaper äro absolut oförenliga med Jesu härliga förkunnelse av Allfaderns evigt sanna, kärleksrika och heliga principer. Hos detta Gudomsväsende ligger en så upphöjd, osjälvisk tanke till grund för hela människosläktets räddning från andlig förvillelse och andlig död, till andligt evigt liv, från omedveten andlig tillvaro till ett medvetet barnaskap hos vår himmelske Fader, att vi i denna uppenbarelse utan svårighet igenkänna den ende sanne Guden.

Beklagligt nog finna vi emellertid ännu i dag inom kristenheten ett reflektionslöst godtagande av gamla inlärda judiska teorier som innehålla de mest kärlekslösa och omoraliska grundsatser, och dessa åtnjuta vördnadsfullt erkännande, emedan de med slug beräkning upphöjts till till "helig religion", och godtagas dessa villfarelser med naivt allvar såsom "heliga uppenbarelser". Men man glömmer härvid, att judafolket alltid har funnit med sin fördel förmånligt att vandra i "molnstoder" för att dölja sina avsikter och vilseleda "främlingarna".

Också det sakförhållandet, att Jesu mission företrädesvis riktade sig på judafolkets omvändelse leder den oreflekterande människotanken på antagandet, att några särskilt förtjänstfulla egenskaper hos judarna kunde ha givit anledning till denna företrädesrätt framför andra folk, men betrakta vi saken närmare, så kunna vi i stället spåra ett allvist gudomligt rådslut i rakt motsatt riktning, i det att Jesu missionsuppgift i första hand skulle rikta sig mot skaparens minst känsliga, mest kärlekslösa, hårdnackade och gensträviga folk, enligt profeternas vittnesbörd. Detta förhållande synes också Jesu egna ord bekräfta: "Jag har icke kommit? utan till de förlorade fåren av Isreals hus". Matt. 15:24. "Jag har icke kommit för att kalla rättfärdiga utan syndare". Matt. 9:13. "De helbrägda behöva icke läkare utan de kranka." Luk. 5:31.

Även aposteln Pauli uttalande kan här tillämpas: "Varest synden överflödar där överflödar nåden mycket mer.", Rom. 5:20.

En fridens förkunnare fyller bäst sin plats där ofriden är mest tryckande, och där hatet och våldet är starkast, är kärlekens mildhet nödvändigast. Hatets system framtvingar kärlekens religion. En frihetens apostel kan endast uppstå där förtryck och våld härskar.

Judarna skyndade emellertid att söka undanröja förkunnaren av den nya läran, som slog i spillror deras människofientliga religionssystem.

Med detta illdåd trodde de att för alltid ha frigjort sig från den makt, som så grundligt störde beräkningarna i deras materialistiskt-religiösa system. Men i detta fall blev det en stor missräkning, emedan de hade misstagit sig på den ursprungskraft, som här stod dem emot. Kristi ande, sanningens ande, slog rot i människornas hjärtan och denne ande visar ännu efter två tusen år, sin oförlikneliga livskraft, under det bödlarnas avkomlingar ännu stå på sina gamla urfäders hatfyllda ståndpunkt, belastade med oförlåten blodskuld och irrande landsflyktiga omkring, tillbedjande sina "guldkalvar".

Det låg tydligen i Allfaderns nådslut att Jesu personlighet, lära och lidande skulle så intensivt inpräglas i detta folks

LÄS — SPRID
Socialisering
genom
Kooperation
av
TYCHO WRETMAN.
Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.
Pris kr. 2.—.
Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.
Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

Goda och billiga
Måltider
kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
C Y R U S
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
A L E X A N D E R
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
E N G E L B R E K T
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant
G U S T A F V A S A
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T E R I K
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant
B I R G E R J A R L
73 Folkungagatan 73

Frukost 1/2 9—1/2 2 Middag 1/2 2—7
Kväll 7—1/2 12 Inga drickspengar
Ingen spritservering

Hagmans
Special-Skjorta
är stor och rymlig med god passform tillverkas av 1:ma Percal i moderna randiga och rutiga mönster finnas ständigt i lager i storlekar från n:r 33-till n:r 48.
Kr. 7:50
O. B. S.! Svarta skjortor i alla storlekar.
Hagmans Herrekipering
Sveavägen 168
(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

Gynna NATIONENS Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 15 Okt 1926.

Omålade möbler o. slöjdvaror
av alla slag bäst o. billigast hos
Olov Dahlin,
2 Sergelgatan 2 (hörnet av Mästersamuelsg.)
Lackeringar ombesörjas.

medvetande att de aldrig skola kunna glömma "Den de stungit hava". Joh. 19:37.

Detta hjärtegripande blodsdrama fick emellertid ej, såsom judarna beräknat, sin slutakt utspelad på Golgata med Jesu korsdöd, utan inträffade densamma på tredje dagen därefter mot bakgrunden av odödlighetens strålande morgonrodnad, då Jesus i ny gestalt återvände från dödsriket, där kärlekens makt och livets oförgänglighet segrade över död, hat och våld.

Motsatserna framträdde i detta drama i sina mest utvecklade former, men endast ett synligt uttryck däri är värdigt vår beundran och vördnad, och det är Kristusbilden.

I denna heliga personlighet hade "livets mest egenartade uppenbarelse förmält sig med tanken på döden i dess brutalaste form, oskulden hade iklätt sig brottets dräkt och gudomen tilldelades det mänskliga avskummets lott. Hatets mörka gärningar flöto samman med kärlekens renaste bragd." Livet och kärleken uppenbarade sig i slingrande törnen utan rosor.

Men ännu efter en tvåtusenårsperiod från denna världshistoriska tilldragelse måste vi med sorg och grämelse fastställa att mänskligheten i stort sett ej kommit till en allmänt stadgad åsikt och övertygelse om, vad detta offer i själva verket gällde, emedan man tillåtit främmande villolärors inflytande, vilkas verkningar städse gjort sig märkbara, och som f. n. tydligare än någonsin ge sig tillkänna i den upplösningsdigra utveckling, som lägrat sig över vår världsdel.

Men skall denna höststämning, som råder inom kristenheten, ej bliva dess sista lövfällning, så måste nyskapande krafter börja sitt verk på allvar, för att hindra cyniska makter att helt och hållet taga hand om utvecklingen och förkväva all växtkraft i kristligt liv.

Har tanklösheten fått råda i det förflutna, så vore det brottsligt att låta likgiltigheten få draga sin slöja över den framtida utvecklingen. Den kristna religionen är för helig och nödvändig för människans lekamliga och andliga liv, för att låta den neddragas i den judiska materialismens och egoismens bottenlösa träsk.

Religion är i rätt bemärkelse: kamp mot ondskans makter och judendomen är den kristna religionens svåraste fiende. I denna fråga är det kristenhetens främsta plikt att visa sin kraft och vilja i att tillvarataga mänsklighetens heligaste intressen, men de nyskapande krafterna måste börja sitt verk inifrån för att sprida dem utåt i de vida kretsarna.

Vi måste väcka till liv de slappnade och slumrande sinnena och ropa ut över världen så högt vi kunna: tillbaka till kristendomen. Ty endast i denna ligger den kraft, som mänskligheten så väl behöver, men nu i stort sett saknar för att leva ett lyckligt liv.

Det är sant, att vi dragits ned i "världskatastrofens virvlar", men månne icke orsaken härtill är att söka däri, att man ej har velat lyssna till vår store mästares definition på frågan: "Vilken är din nästa?" Därför går nu också domen ut över jorden: "Gån bort och ropen till de gudar I haven utvalt."

De Rivera som segrare ur striden med det kosmopolitiska anhanget?

De kosmopolitiska kretsarna i Spanien ha under senaste tiden utvecklat en febril verksamhet för de Rivera-diktaturens störtande. En serie mordanslag mot de Riveera och spanske konungen hava snöpligt misslyckats. I desparationen över dessa misslyckanden tillgrep man slutligen åtgärden att söka skilja konungen och diktatorn åt, i vilket syfte de gamla parlamentariska partiernas ledare mobliserades upp till kamp. Även dessa spekulationer tyckas nu ha gått om intet att döma av ett ingånget telegram, som vill veta, att en överenskommelse nu träffats mellan konungen och de Rivera. Enligt denna skall konungen vara villig underteckna det av de Rivera undertecknade uppropet till inkallande av nationalförsamlingen och vara beredd att stödja diktatorns politik, om denne i gengäld beviljar amnesti åt de för kort tid sedan dömda artilleriofficerarna.

Förräderiprocess mot upprorsmännen i Alljudas sold!

(Forts. fr. sid. 1.)

ternationalens exekutiv i Moskva uppgjort en "mobiliseringsplan" med mobiliseringsdag den 1 maj 1925. Denna plan innehöll bl. a. följande: "Mobiliseringsutskottet skulle genom "arbetsplatscellerna" leda alla arbetsplatsers besättande samt ombestyra erövrande av livsmedelsförråden. Partiets "militärutskott" skulle genom sina celler besätta kasernerna och ofördröjligen gå till bildande av soldatråd och skapande av revolutionära truppförband. En del under namn av "hundragrupper" organiserade avdelningar skulle besätta sådana "centrala samhällsorgan", vilkas innehav vore av betydelse för en revolutions lyckliga genomförande. I planen angavs, icke blott vilka platser som skulle besättas utan också, huru många man som skulle avdelas för varje plats. Sålunda skulle besättas: riksdagshuset, telegrafverket, generalstaben, polishuset, tidningskvarteret i Klara m. fl. Vidare innehöll planen föreskrift om besättande av polisstationerna och bankerna. Den centrala verksamheten skulle stanna i "permanent plenum på väl skyddad plats".

Denna mobiliseringsplan underställdes exekutiven i Moskva, som i mars 1925 försåg den med vissa anmärkningar och tillägg, innehållande bl. a., att mobiliseringsdagen skulle bestämmas till den 8 juni 1925. På grund av att planen yppades och motåtgärder mot densamma vidtogos fattades sedermera vid ett gemensamt möte med arbetsutskottet och mobiliseringsutskottet den 25 maj beslut att den till den 8 juni bestämda mobiliseringen skulle framflyttas i avvaktan på vidare order, men att styrkan skulle ökas och ständigt vara klar för aktion. Med kännedom om de förhandenvarande planerna ansåg polisledningen det vara dess skyldighet att sörja för att personalen i polishuset icke stode försvarslös mot ett eventuellt angrepp, så mycket mera som det stod klart att polishuset komme att bli ett av de första föremålen för revolutionärernas aktion och man hade sig bekant, att kommunisterna genom de hemliga organisationernas verksamhet vore utrustade med gevär.

Det säger sig självt att polismästarens uppseendeväckande avslöjanden icke kunnat undgå att väcka en stor uppmärksamhet. De kosmopolitiska bladen ha synbarligen haft att kommentera en i verklig mening delikat affär. Det är heller icke utan att man i deras uttalanden spårar ett visst influens från orkesterns höge dirigent: Inte ett enda "enfant terrible", så gott som genomgående harmoni i orkesterspelet. Det är den gamla trallen om det bolsjevikiska spöket som går igen. Hr Hårleman framställes nästan över hela linjen såsom den där gjort stort väsen av ingenting. Moskvaorganet fablar om polismästarens vilda fantasier, Socialdemokraten anklagar honom för den triumf han med sitt kulspruteinköp gett den slocknande kommunistiska rörelsen. Stockholms Dagblad, som äntligen fått ett tillfälle att antyda vad andas barn det i sin nya skepnad är, förklarar att "man kan gott erkänna att bosjevikfaran är minimal", Svenska Dagbladet besvarar frågan om det kommunistiska hotet behövt tagas på allvar med "nej". Dagens Nyh. raljerar om "ett ovist nit som handlar på omvägar och i panikstämning". — En rörande enstämmighet alltså i den Bonnierska upplysningskoncernens ledande organ. Ett bättre betyg än den kosmopolitiska giftspridarepressens så gott som enhälliga hån och fördömande kunde polismästare Hårleman icke ha fått. Som en äkta soldat av den gamla svenska stammen har han i pliktuppfyllelse stått vid sin post, trotsande de dunkla makternas onda anslag. Det våldsamma larmet och hotet från de semitiska bladen ha icke förmått att omtöckna hans sinnen. Han har handlat enligt samvetets och pliktens bud. Och mycket möjligt är, att vi just tack vare hr Hårlemans ståndaktighet och pliktmedvetenhet lyckats undgå de allvarliga faror, som land och folk varit utsatta för under de senaste åren och varvid är uppenbart, att jämväl den "borgerliga" dagspressen spelat under täcke med omstörtningsmännen. Hr Hårleman har med sitt manliga och resoluta uppträdande i denna svåra tid gjort sig förtjänt av svenska folkets särskilda erkänsla.

Man spörjer sig emellertid: "Varför ha de uppseendeväckande avslöjanden polismästare Hårleman framlagt, först nu kommit till offentligheten? Och varför ha inga rättsliga åtgärder vidtagits mot dem, som planerat det svenska samhällets omstörtning? Till svar på den senare frågan har detektivchefen Hallgren upplyst, att den svenska lagens bestämmelser angående förräderiparagraferna ställa sådana fordringar i fråga om bevisföring, att utsikterna för fällande domsutslag varit särdeles små. Betecknande är polismästarens i en intervju avgivna förklaring, att han i det längsta dragit sig för att helt lägga papperen på bordet, men nu pressad därtill gjort det. Då man närmare observerar dagspressens sätt att behandla hans förklaring å ämbetets vägnar kan man visserligen förstå hans motvilja härför. Den reella anledningen till att saken icke tidigare framlagts torde heltvisst vara den, att de makthavande i samhället icke förut önskat publicitet åt densamma. Varje tanke på att de ledande inom regeringarna och pressen ej skulle varit underrättade om vad som förevarit är utesluten. Varför ville man då så strängt hemlighålla revolutionssträvandena? Jo, dessa syftade till det mål, som varit judendomens stora gemensamma: Sveriges erövring åt Alljuda. På den grund fingo planerna icke uppenbaras för den svenska allmänheten. Vidare skulle deras offentliggörande hava försvårat genomdrivandet av 1925 års riksdags nedrustningsbeslut, då de under Moskvas ledning smidda planerna mot vårt lands nationella tillvaro icke kunnat undgå att stärka de försvarsvänligas positioner. Att saken nu äntligen bragts inför offentligheten torde huvudsakligen bero på tvenne omständigheter, nämligen dels det nationella återuppvaknande, som f. n. är i full gång landet runt i samband med en omsider framskapad upplysningsverksamhet i nationell anda, dels det misslyckande som i senare tid varit att konstatera med avseende å den judiska världsrevolutionen, vars högsäte i Moskva av allt att döma redan störtats. Ryssland synes nu vara stadd på återgång mot det nationella systemets upprättande och världsrevolutionens agenter fly som bäst ur landet. Med Sinovjev-Apfelbaums, Trotskij-Bronsteins och de andra ledande bolsjevikjudarnas störtande faller åtminstone tills vidare hela den judiska revolutionsinternationalen samman. Det saknas då tydligen anledning för höga vederbörande på svensk botten att här längre uppehålla den kommunistiska aktionen. Moskva-internationalen offras såsom misslyckad och i stället kommer man att med så mycket större energi koncentrera sig på den andra alternativlinjen, som skall föra mänskligheten in i det judiska världsriket: Nationernas förbund.

Att den svenska statsmakten och upplysningsväsendet på sätt som skett blundat för och nonchalerat de mycket allvarliga ansatser som i det fördolda gjorts att störta vårt samhälle i bolsjevismens klor, kan icke betecknas annorlunda än som en skandal. Huru djupt vi sjunkit ned i kosmopolitismens träskmark, bevisas bäst av tidningspressens, enkannerligen de konservativa organens, försök att ännu i dag vilseleda allmänheten i saken och misstänkliggöra polismästare Hårlemans pliktmedvetna och fosterländska uppträdande gentemot de omstörtande elementen. Man förstår nu väl den infernaliska smuts- och hetskampanj, som från den judiska pressens sida under dessa år bedrivits mot Stockholms polismästare. Hr Hårleman hör tydligen till de i vår tid icke alltför vanliga högre befattningsinnehavare i det svenska samhället, som icke äro redo att sälja sin själ och sitt land för lumpna silverpengar. Den korrumperade dagspressens försök att bortförklara hans nu offentligen framlagda förklaringar återspegla det raseri man i denna stund på vissa håll känner över att han vågat trotsa deras revolutionära strävanden. Inga ansträngningar åt det hållet skola dock kunna rubba tillförlitligheten i hr Hårlemans uppgifter. Självklart är, att vad som nu kommit i dagen ovillkorligt måste leda till åtal mot dem, som gjort sig skyldiga till stämplingar mot rikets säkerhet. Den svenska allmänheten kan givetvis icke nöja sig med mindre än att denna affär i hela dess vidd inför laga domstol bliver offentligt utredd. Det är icke nog med att redskapen, de formellt ansvariga, enligt lagen straffas för sina landsförrädiska stämplingar. Förräderiprocessen måste avse att även bringa till laga straff alla de personer inom politikens och finansens värld, som under mer eller mindre förtäckta former, genom medvetet undertryckande av sanningen och opinionens vilseledande beträffande upprorsrörelsen samt deltagande i de hemliga finansiella och andra förberedelserna lämnat sin medverkan för den judiska världsrevolutionsplanens genomförande i vårt land.

"Ryssland åt Ryssarna!"

(Forts. fr. sid. 1.)

korrespondent var närvarande, att miljonförsnillningarna och importen för miljoner av sådana onyttiga varor som emaljerade nattkärl, som ägde rum i fjol, är den direkta följden av, att alla handelsdelegationer i utlandet äro fullproppade med judar. I Berlins handelsdelegation finnas endast två icke-judar, och dessa äro bulgarer; i Parisdelegationen äro alla judar, i Londondelegationen finnes endast ett försvinnande fåtal icke-judar. Detta samtal ägde rum ungefär för 10 dagar sedan. I går träffade jag samma direktör, som småleende blinkade till mig med ögonen och triumferande yttrade: "Det har redan börjat."

"Vad har börjat?" sporde jag.

"Man har börjat rensa handelsdelegationerna från judar. I Londondelegationen ha stora oegentligheter avslöjats. Detta tillfälle utnyttjades till att avskeda en mängd judar. Nu äro inte ens hälften av delegationens medlemmar judar. Vi få väl se, vem som blir den starkare. Snart börjas dansen i de andra handelskommissariaten. Vi ha haft nog av detta judevälde".

Jordfördelningen bland judarna framkallar också i folkkommissariatet för jordbruksärenden en synnerligen skarp kritik. Mycket högtstående kommunister i detta kommissariat hava yttrat till mig under mina besök i kommissariatet: "Denna jordfördelning är ju en galenskap, men vad kunna vi göra? Jordfördelningen göres för att tillfredsställa "Joint". Detta judiska sällskap i Amerika är mycket inflytelserikt. Orsaken till att Sovjetregeringen sålubjuder ryska landamären till judarna förklaras därigenom, att "Joint" sänder stora penningsummor för den judiska inre koloniseringen i Ryssland och att massor av dess dollars klibba vid vederbörandes i Kreml fingrar. Dessutom vill man genom hjärtliga förbindelser med "Joint" stå väl hos de amerikanska borgerliga judarna, vilkas sympatier äro nödvändiga för ernåendet av erkännande de jure. Därjämte eftertraktar man de europeiska judarnas och först och främst sådanas av den kapitalistiska klassen sympatier. Men denna politik framkallar bland bönderna den föreställningen, att i Kreml endast sitta judarnas hantlangare och att dessa hantlangare klamra sig fast vid makten både med händer och fötter."

Man får även höra följande Petljura, som var en av de bittraste motståndarna till bolsjevikerna, mördades i Paris, blev den, som skriver dessa rader, förvånad, över att man i sovjetpressen icke såg till något jubel häröver. Jag vände mig till en av redaktörerna för "Pravda" för att få klarhet i saken. Han svarade: "Ni vet ju, att Petljuras mördare är jude. Hade man jublat över detta mord, skulle det varit som att sätta pricken över i:t. Gud vet hur folket skulle uppfattat det. Man får inte reta björnen i onödan."

Man får även höra följande resonemang: "Vårt parti är ett ryskt parti. Det var en tid, då det översvämmades av judar. Det judiska socialistiska partiet "Bund" erhöll inträde. Då detta väl skett, översvämmades hela sovjetapparaten av judar. Nu hava vi existerat i hela 8 år. Det finnes emellertid tillräckligt med ryssar för att kunna betjäna statsapparaten, och då måste judarna bort. Detta är ingen antisemitism utan endast en naturlig sak och en rättvis sådan. Ryssland åt ryssarna!" Ofta höres också folk och t. o. m. kommunisterna med avund tala om Kaukasiens olika nationaliteter på följande vis: "De äro duktiga gossar dessa kaukasiska kommunister. De ha nog förstått, hur man skall göra sig kvitt judarna."

Överallt i Moskva höres frasen: "Det har redan börjat". Dessa ord äro avslutningen på en mycket populär anekdot, som de ryska kommunisterna berätta om sina judiska partivänner: I en järnvägsvagn kliver med stor möda en röda arméns invalid, som har bara en arm och ett ben. En jude försöker att tränga sig förbi invaliden in i samma vagn. Invaliden slår juden med sin krycka. En passagerare, som står bakom invaliden, ger juden en örfil. Affären slutar vid domstolen. Här berättar invaliden, att han slagit juden, då denne stött honom på hans sårade ställe. Han frikändes. "Och varför slog ni juden" frågade domaren den alldeles tillfälligt i saken inblandade passageraren: "Jag tänkte, att det har redan börjat".

Ja, sådan är stämningen i Moskva och överhuvudtaget i hela Ryssland mot judarna.

Efter nedskrivandet av dessa rader hava från Ukraina ingått meddelanden om där utbrutna pogromer och allvarliga sammanstötningar mellan polisen och folkmassan.

X.

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!
Föreningens uppgift är:
att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;
att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.
Årsavgift 3 kronor.
Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr. mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Elektriska
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrant genom
Östermalms Elektr. Affär
15 A NYBROGAT. Tel. Ö. 52 80.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58. II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Annonsera i
NATIONEN!

Dåsighet och Olust
är enligt vetenskapen bevis på dåligt blod och otjänliga ämnen i kroppen, gifter som måste rensas bort.
Fruktsalt-Samarin renar effektivt blodet, befriar magen och tarmarna från osunda samlingar, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, är välgörande för levern och njurarna.
Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring vilket sätter kroppen i god form, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Fruktsalt-Samarin.* Pris pr fl. kr. 2,50 säljes å apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 107 08.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Redaktör: Elof Eriksson
Södra Kungstornet,
Stockholm.
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre

PRENUMERATIONSPRIS.
Helår .... Kr 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 42. Fredagen den 22 Okt. 1926. Årg. 2.

Tobaksmonopolets organisation och verksamhet.

Stiftare voro: Sveriges storbanker med Stockholms Enskilda i spetsen. Staten gottgör sig olagliga tributer å importerade tobaksvaror.

Uti tvenne artiklar, n:rn 19 och 20, har tidigare i Nationen redogjorts för Tobaksmonopolets historiska tillkomst i direkt strid mot rikets grundlag. Följderna av den grundlagsvidriga institutionen, som uteslutande skapats för att tillfredsställa ohemula krav från den regerande storfinansens sida, hava i senaste tid allt tydligare börjat visa sig genom de många, här även omtalade (bl. a. i n:rn 27 och 34), uppdagade oegentligheterna inom monopolet. En fortsatt närmare granskning av den statliga inrättning, som kallar sig "Aktiebolaget Svenska Tobaksmonopolet" bör alltså i detta nu kunna påräkna ett särskilt intresse från allmänhetens sida. Vi skola för dagen lämna en närmare orienterande redogörelse för monopolbolagets bildande i överensstämmelse med riksdagens beslut samt de för dess verksamhet fastställda statuterna och vissa därmed sammanhängande förhållanden.

Sedan 1914 års riksdag beslutat införandet av tobaksmonopol, utfärdades den 15 december 1914 "Nådiga förordningen angående statsmonopol å tobakstillverkningen".

Enligt denna Kungl. Förordning tillkommer rättigheten att tillverka tobaksvaror uteslutande staten eller den juridiska person, staten i sin tur uppdrager åt att utöva monopolet. Formellt är det alltså staten själv, som har privilegiet, ett privilegium, som Regeringsformen § 60 helt förbjudit. Någon respekt för grundlagarnas bud kännetecknar såsom bekant icke de nuvarande statsmakterna i Sverige.

Importen av utländska tobaksvaror är även förbehållen monopolet. Tobakshandlare få visserligen importera tobak, men måste då betala, förutom tull dels licensavgift, motsvarande skatten å färdiga tobaksvaror, dels ock en avgift till Tobaksmonopolet. Den sistnämnda bestämmelsen, att importörer äro skattskyldiga även till de privata herrar innehavare av Tobaksmonopolet är både förnufts- och grundlagsvidrig. Herrar tobaksimportörer borde, såvitt vi kunna se, helt enkelt vägra att betala denna tragikomiska och olagliga tribut. Svenska medborgare äro grundlagsenligt endast skyldiga betala skatt till stat och kommun, men nu ifrågavarande tribut går till ett aktiebolag, vars synliga vinst fördelas mellan staten och enskilda aktieägare. I stället för utkrävandet av denna olagliga tribut hade det varit riktigare att öka tullsatsen, så att hela tributen gått direkt till staten. Det nuvarande förhållandet är en riksskandal. För en svensk man med vördnad för grundlagen måste det naturligtvis kännas i yttersta grad motbjudande att för sin närings skull nödgas betala en olaglig tribut.

Det är svenskar förmenat att odla tobak utan att först hava gjort skriftlig anmälan därom till Kungl. Kontrollstyrelsen med noggrann karta över jordlotterna, som skola brukas för ändamålet, och ritning över tobakslador. Kontrollstyrelsen utser kontrollanter, som betalas av Monopolet, utom i de län, där tobak icke odlas å minst fem hektar, i vilka län odlarna själva få bekosta sina kontrollanter. Skörden skall antingen säljas till Monopolet eller exporteras. Odlaren får icke själv sätta pris på sin skörd, utan skall det ske genom en prisnämnd, i vilken ordföranden är tillsatt av Kungl. Maj:t, två ledamöter utsedda av Monopolet och två "företräda tobaksodlarnas intressen".

Priskurantpriset å färdig tobaksvara åsättes av Monopolet.

Skatten, vilken såsom nämnts (jämte den särskilda tributen) även träffar importerad vara, utgår med viss procent av priskurantpriset; för cigarrer och cigarrcigarretter 15 proc., cigarretter 20 proc., karvad tobak 10 proc., spinn-, press- och rulltobak 10 proc. och för snus 15 procent.

(Forts. å sid. 4.)

Kooperationens högkvarter i Italien sprängt.

Det finns ett folkligt ordstäv, vilket berättar något om att en viss miljardär var så rik, så han hade råd att byta skjorta ideligen, ideligen. En rörelse, som är välförsedd med många brokiga plagg att dölja sitt rätta väsen med, är förvisso också kooperatismen. Den har allting i döljande klädeväg, alltifrån röd blus med bolsjevikstjärna i Ryssland till oskyldig grå kavajkostym i länder, där så passar bäst i det ekonomiska sällskapslivet, skriver tidningen "Köpmannen". I fortsättningen heter det bl. a.:

Men — trots denna rikhaltiga garderob och all annan smidig anpassning i det yttre uppträdandet skymtar där fram en bockfot, som är gemensam för kooperatismen i alla länder. Och ju mer man en smula internationellt studerar denna rörelse desto flera uppenbara bevis får man för misstanken, att det är dolda och mäktiga krafter (= den internationella storfinansen. Red. anm.), som sitta bakom och dra i snöret till kooperationens brokiga sprattelgubbe — krafter som ha helt andra syften och slutmål än att saluhålla livets nödtorft åt folket. Detta är för vederbörande blott ett medel, liksom man lockar djur i fålla genom att fylla mathon. Vad målet gäller håller man tyst med, tills fållan är full och grindarna stängda.

Denna liknelse passar oneklingen för närvarande bäst på Sverige och svensk konsumentkooperation. I utlandet har man redan på ett flertal håll kommit till klarhet. Där omstörtningsmännen triumfera, där har också kooperatismen satts i högsätet, fast den på sina håll redan visat sig vara en dyr revolutionsblomma att vattna och underhålla. I andra länder bidar man sin tid och arbetar mera i det fördolda, med lena locktoner utåt mot befolkningen.

I Italien har i dagarna inträffat en i hög grad märklig händelse, som utgör ett nog så intressant bidrag för bedömande av den kooperativa rörelsens art och väsen: Mussolini har sprängt det kooperativa högkvarteret. När Mussolini härom året med hård hand tog tömmarna i Italien och därmed räddade landet från att köra ned i bråddjupet, kom hans framträdande synnerligen olämpligt för vissa då långt avancerade socialist-kooperatistiska planer på s. k. socialisering och herravälde i landet. Mussolini satte stopp för dessa planer och förde det ekonomiska livet åter in på

(Forts. å sid. 4.)

De höga styrelsearvodena i bolagen.

Ett inlägg av "Intresserad".

Hr Redaktör!

Ett ord i sinom tid var förvisso Edert uttalande i n:r 39 av Nationen, vari krävdes statsmaktens inskridande lagstiftningsvägen till förhindrande i fortsättningen av den skamlösa utplundring av banker och bolag, som under en längre följd av år ostraffat fått äga rum från finansens sida, till stor skada för det svenska näringslivet. Det är min och mångas med mig förhoppning, att den tanke, som sålunda framförts, hastigt månde utveckla sig till ett allmänt krav, vilket de ansvariga inom staten icke skola kunna negligera. Ty så länge det nu rådande rovriddaresystemet får fortfara, kan ju inom vårt näringsliv ingen förändring till det bättre vara att förvänta. Det är tydligt, att det långt före detta hade varit statsmaktens skyldighet att inskrida.

Den olust, som f. n. härskar på börsen, har sin grund i olika välkända förhållanden, såsom kraftigt överkompenserade arbetslöner, höga skatter, vilka särskilt hårt träffa bolagsvinster, höga fraktsatser m. m. Men det finnes också andra orsaker, vilka emellertid mera sällan offentligt påtalas. Dit höra just de fall av systematisk utplundring av banker och bolag, som av Nationen påtalats och varå det anförda exemplet, aktiebolaget Separator, där femmannastyrelsen med justitierådet Ernst Trygger i spetsen tillgodoräknar sig ett arvode av minst 419,000 kr. pr år, är ett bland de många. Det kan ju visserligen vara sant, att de summor, som åtgå till de abnormt höga styrelsearvodena, icke nödvändigtvis behöva ha så synnerligen stor inverkan på bolagens ekonomi, men de hava en så mycket större skadlig verkan genom den otrevnad, de åstadkomma. Det är nämligen osympatiskt att veta att vissa personer med ofta mycket ringa kvalifikationer för att kunna gagna ett företag endast därför att de äro inflytelserika personer och vänner till ledningen skola erhålla mycket avsevärda belopp av bolagets vinst för ett i själva verket ytterst obetydligt arbete. Det är sant, att arbetarlönerna av kända skäl gått i höjden på ett vis, som ofta menligt inverkar på bolagens räntabilitet, ja hur många bolag hava icke fått nedlägga sin drift på grund av alltför långt drivna fordringar från arbetarnas sida. Men ser man närmare på detta osympatiska förhållande, att arbetarna ofta på grund av bristande ansvarskänsla hos deras ledare icke vilja taga reson utan hellre stjälpa ett företag än giva efter påfordringar, som måste bliva direkt ruinerande för företaget, så måste man erkänna, att de stundom hava ett sken av rätt. Hur obehagligt måste det nämligen icke för dem vara att veta, att styrelseledamöter, som kanske endast hava ett fåtal timmars arbete om året, ofta hava många gånger mer i inkomster än en arbetare, som arbetar hela året 8 timmar om dygnet. Det måste väcka ett berättigat missnöje och en visserligen felaktig men dock förståelig slutledning hos dem, att kan sådant ske, då kan också bolagen hava råd att betala dem högre. Vidare är att bemärka den olust, som måste gripa aktieägarna, de, vilka dock genom satsande av pengarna möjliggjort företaget, att se sig avspisade med ytterst knappa utdelningar — naturligt då vinsten icke medgiver mera — utan att se styrelsen göra några som helst medgivanden beträffande sina arvoden. Det kan ju vara sant, att styrelsen icke har mindre att göra därför att tiderna äro dåliga, men lika sant är, att aktieägarna icke ha mindre utgifter, därför att tiderna för bolagen äro dåliga. Denna åtstramning på utdelningen skulle kännas mindre oangenäm om styrelserna togo sin del av bördan även om detta icke skulle kunna åstadkomma en ökad utdelning. Jag tror att många aktieägare hava en känsla av att de av styrelsen betraktas som parasiter. Att styrelsernas ofta alltför lättvindiga sätt att handskas med bolagens vinster, i icke ringa grad bidrager till den rådande olusten på aktiemarknaden är höjt över allt tvivel.

Intresserad.

Sprithierarkien befästes medels ett fullkomnat spionsystem!

Som en ny gåva till svenska folket planerar kungl. kontrollstyrelsen en skärpning av "den individuella motbokskontrollen". Det är härvid meningen, att systembolagen med nykterhetsnämnderna som mellanhand i detalj skola införskaffa upplysningar om varje motboksägares liv och leverne, hans inkomster, familjeförhållanden o. speciella svagheter för dr Bratts kvaliteter. Endast efter sådan grundlig kännedom om varje enskild medborgares förmåga att handhava sin inköpsrätt skola systembolagen få skrida till utfärdande av motbok. För det besvär, som sålunda skulle vålla nykterhetsnämnderna, finnes det enligt vad motbokskonsulenten Neuman upplyst goda förhoppningar att kunna bevilja ersättning. Kontrollstyrelsens avsikt är nu alltså att till sitt förmyndarevälde i den Brattska spritfinansens tjänst knyta ytterligare en här av avlönade rapportörer eller rättare sagt spioner över hela landet, vilka skola yttra sig om sina medmänniskors, sina vänners och ovänners förmåga att handskas med den Brattska motboken.

Tidningen Skånska Dagbladet (bf.) konstaterar i samband med omnämnandet av denna kungl. kontrollstyrelsens allra sista planerade åtgärd i syfte att bringa svenska folket under absolut underkastelse under den förhatliga sprithierarkien, att kontrollstyrelsen visat sig ha en mindre vanlig förmåga att uppskatta guldets makt över själarna. Tidningen fäller följande träffande omdöme om kungliga kontrollstyrelsen:

Idealitet är bra att ha att tala om, och kontrollstyrelsen försummar sällan att låta de etiska, sociala och fysiologiska nykterhetssynpunkterna framstå som fyrbåkarna för sin handel och vandel. I den praktiska tillämpningen har man emellertid visat sig inse, att man med vädjanden till börs och plånbok har betydligt större möjligheter att vinna själar över på sin sida. Det är kontrollstyrelsen, som varit själen i hela den omfattande aktion, som gått ut på att med feta extrainkomster eller givande anställningar binda allt flera slavar vid spritbyråkratiens triumfvagn. Ordförandena i systembolagen, vilka åtnjuta en avsevärd ersättning beräknad efter bolagets storlek, sitta och falla på kontrollstyrelsens nåd eller onåd....

Den citerade tidningen tvivlar på att det skall lyckas kungl. kontrollstyrelsen att förverkliga sin senaste stora plan, då det

(Forts. å sid. 4.)

Vapenvila sluten mellan Stalin och "oppositionen".

Den sedan en längre tid tillbaka pågående striden mellan Stalin och den sovjetryska centralkommittén å den ena sidan och den judiska oppositionen, främst företrädd av Sinovjev-Apfelbaum och Trotskij-Bronstein, å den andra, har bilagts. Det har skett på det viset, att "oppositionen" formellt underkastat sig Stalin. Meddelandena härom i den judiska pressen i vårt land andades åtskilligt av besvikelse över utgången. Nya Dagligt Allehanda hade på sin löpsedel en jätterubrik "Våldet triumferar. Oppositionen har underkastat sig". Ungefär i samma stil gingo rapporterna i den övriga kosmopolitpressen, där sorgen över underkastelsen var omisskänlig. Denna innebär, att "oppositionen" förklarat sig i princip visserligen stå fast vid sina gamla politiska åsikter, men att den avstått från fraktionsbildning inom partiet, "enär bildandet av fraktioner teoretiskt och praktiskt strider mot Leninismens och partiets grundsatser". Den utfäster sig vidare till fullständig underkastelse under de beslut, som fattats av fjortonde partikongressen och centrala kontrollkommissionen samt lovar att deltaga i arbetet för beslutens verkställande. Slutligen uttalas i förklaringen den förhoppningen, att de av oppositionen, som uteslutits ur partiet, efter underkastelsen skola beredas tillfälle till återinträde.

Det "samförstånd", som sålunda uppnåtts mellan Stalin och den judiska oppositionen, är förvisso endast att betrakta som en vapenvila. Ingendera parten har i detta nu känt sig nog stark för att våga låta det gå till ett definitivt avgörande. En sammansmältning av de kontrasterande politiska uppfattningar och tendenser, som företrädes av Stalin och "oppositionen" är icke tänkbar. En sannolikt icke alltför avlägsen framtid skall utvisa, vilken part som kommer att avgå med segern. Alla tecken tyda på att det blir Stalin. Oppositionens uttalade "förhoppning" om de uteslutna partimedlemmarnas återinsättande i sina förutvarande funktioner innebär givetvis ingen förpliktelse för Stalin att låta återinsättandet gå i verkställighet.

Europas dödgrävare.

Efter ett föredrag av Gunnar Fjord.

(Forts. fr. n:r 40.)

I Tyskland besattes vid revolutionen alla de högsta posterna av judar. Erzberger, professor Gerland, statssekreterare Dernburg, socialisten Parvus Helphand (död 1925), Hilferding och Rosenfeld voro alla judar. Stresemann är gift med judinnan v. Klefeld. Judarne Haase och Landsberg ledde statsministeriet strax efter revolutionen, Statsfinansminister blev juden Schiffer, biträdd av juden Bernstein. Sekreterare i inrikesdepartementet blev juden Preuss med juden dr. Freund som närmaste man. Hirsch, Simon, Rosenfeld, Furtram, Wurm, Kastenberg, Stadthagen, Cohen m. fl. äro alla judar. Den österrikiska tidningen "Reichsbote" skrev också med anledning av de allenahärskande judarne i Tyskland följande vers:

"Wurm, Stadthagen, Arons, Cohn,
Bernstein, Goldstein, Davidsohn,
Herzfeld, Haase, Singerleben,
även Rosa där med sleven
det är — Herre, stå oss bi —
Tysklands arbetarparti."

Se vi på förhållandena i Sovjet-Ryssland finna vi att den ryska revolutionen genomfördes, icke av det ryska folket, utan av judar med hjälp av letter och kineser. Lenin (egentligen Ninel Uljan) var visserligen icke jude, men en bastard mellan kalmuck och jude. Hans mor var nämligen judinnan Zederbaum-Ziporkes. Faktum är även att hela hans verksamhet gick i All-judas tecken. Själv lärde han sina barn judarnas språk, jiddisch, hans proklamationer skrevos på jiddisch och han upphävde den kristna söndagen såsom helgdag och lagstadgade i stället judarnas lördag såsom sådan. Efter Lenins död kom juden Trotsky till

(Forts. å sid. 4.)

Den 22 Okt.

Misslyckade attacker mot Nationen.

För icke länge sedan kunde Nationen fira sin ettåriga tillvaro. När vi i oktober 1925 ryckte in i striden för en nationell restauration i vårt land, var det i fullt medvetande om uppgiftens allvarliga art. Vi ansågo det nödvändigt att utan omsvep säga sanningen rent ut och öppet gå löst mot huvudfienden: de landsfördärvliga, korrumperande makterna i samhället, vilka bragt vårt folk i förnedring och slaveri under utländska förtryckare. Ty det första som erfordrades för att det stora målet skulle kunna nås var, att bindlarna för svenska folkets ögon rycktes bort, på det alla måtte kunna se vad som här i folkfrihetens och demokratiens namn i verkligheten förehaves samt vilka de äro, som med sina lögnteorier vilseleda, demoralisera och till märgen utsuga folket. När sanningen väl kommit i dagen och verkligheten i dess nakenhet blevo känd skulle det icke dröja länge förrän den sunda nationella reaktionen såsom en medveten, mäktig folkrörelse bröte sig fram för befrielseverkets genomförande. Vad som först erfordrades var alltså a n d a r n a s v ä c k e l s e genom upplysning i sanningens anda.

Det år som gått har varit ett år av hård kamp och prövningar. Den av Nationen följda taktiken att i striden för våra ideal icke väja för några hänsyn eller aldrig så mäktiga intressen, vållade, helt naturligt, att vi fingo emot oss en värld av fiender, vilka med alla tänkbara medel sökt komma vår tidnings frihet och obundenhet till livs. Det skulle föra alltför långt att här redogöra för de många manövrer i skumrasket, som i detta syfte varit å bane, men kan det på grund av inträffade förhållanden vara på sin plats att vi orientera våra läsare rörande vissa i senare tid gjorda mycket raffinerade ansatser att söka beröva Nationens ledning bestämmanderätten över tidningens redigering. Dessa skamlösa försök hava visserligen samt och synnerligen snöpligt misslyckats och vederbörande provokationsagenter på förtjänt sätt expedierats; de äro dock av värde att observeras såsom exempel på arten av de metoder, som fienden benyttjar sig av i sin strävan att komma vår tidning och den idé densamma representerar till livs.

När våra motståndare väl kommit under fund med, att försöken att förhindra Nationens spridning och kunna komma åt dess ekonomi icke hade utsikt att lyckas, koncentrerade man sig på en annan, inom den kosmopolitiska världen visserligen icke obeprövad linje: p r o v o k a t i o n e n. En rad personer skickades på tidningens ledning i det föregivna syftet att vilja få till stånd "samarbete" för gemensamma mål. Naturligtvis voro dessa utsända städse besjälade av det allra varmaste ideella intresse för tidningens strävanden; i regel stack dock bockfoten ganska snart fram. I ett flertal fall proponerades "samarbete" under förstucket hot att starta konkurrenttidningar. Förre kommunisten Ola Vinberg för att taga ett exempel, Handelstidningens sakkunnige i nationalpolitiska spörsmål, arbetade länge och väl för att komma in i och få ett handtag i tidningens redaktionella ledning samtidigt som en förgrundsställning i den nystartade nationella rörelsen. De opus, varmed lia önskade meritera sig för sin uppgift i den nationella rörelsens tjänst, befunnos dock icke användbara i Nationen, men komma de kanske en dag inför offentligheten i den tidning han "stod i begrepp att starta", därest icke överenskommelse med Nationen kunde uppnås. Som vi självfallet icke ville kompromettera vare sig vår tidning eller den nya nationella rörelsen med att föra fram till någon ledande ställning en person av hr Vinbergs kategori, vars mycket dunkla politiska föregåenden ju äro allmänt kända, avstodo vi från det erbjudna "samarbetet". Bemälde provokationspolitiker utöser nu i sitt organ, Handelstidningen, som bäst sin vrede och förkastelsedom över "den nynationella rörelsen", vilken förmenas sakna allt raison d'être i Sverige och vars antijudiska o. antikorruptionstendens starkt ogillas. Nåja, hr Vinberg passar förvisso bäst i det läger, dit han nu åter sällat sig. Han slutar sina artiklar i Handelstidn. m. en lovsång över judarna o. deras svenskpatriotiska sinnelag o. konstaterar att det i vårt land icke finnes något judeproblem samt att landets arbetarmassa "saknar varje intresse för Brattsk brännvinsterror". Hr V. kan endast tala så, som han gör därför att han vet att han har plutokratien bakom sig och att denna samma livligt applåderar hans tal. Vi hoppas dock att Sveriges arbetare en dag skola veta att upplysa honom om, att han oriktigt tolkat deras innersta tankar och känslor. "Arbetarmassan" har intet intresse av att det nuvarande plutokratiska folkutplundringssystemet medels finansmonopol etc. upprätthålles.

Hr Vinbergs här omnämnda misslyckade försök att förvärva sig inflytande å vår tidnings ledning och samtidigt också över den nationella rörelsen är såsom redan antytt endast ett bland de många provokationsförsök, som gjorts och varav en hel del uppenbarligen företagits efter uppgjord plan och system. Vid den tidpunkt, då Nationen efter konstaterandet av de rådande oerhörda korruptionsförhållandena inom vårt offentliga liv mera aktivt började rycka in för kravet på en nationell restauration, anmälde sig bland åtskilliga andra för saken intresserade till tidningen jämväl en del personer, som kommo i direkt provokatoriskt syfte d. v. s. för att söka oskadliggöra tidningen i dess hittillsvarande karaktär och söka bringa den nationella rörelsen på avvägar. Så inträffade en dag, att en sådan person under tillfällig anställning å vår expedition bakom tidningsledningens rygg förskaffade sig uppgifter å för rörelsen intresserade personer samt under osannfärdigt uppgivande att det skedde med ledningens vilja företog sig att i hemlighet sammankalla en del yngre intresserade till ett möte, vid vilket han lät utse sig själv till ledare och konstituerade en fascistisk "kamporganisation". När vederbörandes manipulationer blivit kända av ledningen, skildes han från all befattning med tidningen. Omedelbart därefter upprättade han en egen "fascistbyrå" ute i staden, varpå huvudstadspressen med Folkets Dagblad Politiken och Dagens Nyheter i spetsen genom braskande reklamartiklar, intervjuer etc, igångsatte reklam för "fascisthövdingen". Den kosmopolitiska pressen jublade i korus. Man hade lyckats att kasta löjets skimmer över rörelsen och trodde att spelet därmed var hemfört. Samtidigt hade man emellertid underminerat "kamporganisationens" ledares position, varigenom framtvingades ett platsombyte å den ledande posten. Därpå inleddes underhandlingar om samarbete med Nationen, varvid förklarades att man, därest ingen överenskommelse med oss stode att uppnå, komme att starta en ny tidning, som skulle spridas bland rörelsens medlemmar i huvudstaden och ute i landet. Ett provexemplar å den planerade konkurrenttidningen, vars namn skulle bli "Svensk Fascism", företeddes samtidigt. Som första villkor för ett samarbete med vederbörande uppställdes emellertid från vår sida det absoluta villkoret, att "kamporganisationens" komprometterade ledare trädde tillbaka. Sedan vi å vår sida tillbakavisat ett framkommet förslag att ovannämnde hr Ola Vinberg skulle efterträda dåvarande ledaren för "kamporganisationen", presenterades en ny ledning å trenne personer, vilka utgåvos för att i alldeles särskild grad hava medlemmarnas förtroende. I första rummet för att undvika splittring och förhindra att ytterligare åtlöje droges över rörelsen genom spridandet av det provokatoriska, pekoralistiska bladet "Svensk Fascism", ingick vår tidnings ledning därpå en överenskommelse m. "kamporganisationens" nyutsedda ledare. I samband härmed utformades av Nationens ledning det allmänna program, som sedan offentligt framfördes såsom "Sveriges Fascistiska Folkpartis", vilket 'kamporganisationen' skulle hava att följa. (Det förtjänar att omnämnas, att tidningen "Svensk Fascism" endast utkom i ett enda nummer.) Efterhand visade det sig emellertid, att den av kamporganisationens ledare träffade överenskommelsen med tidningen icke hölls utan att vissa andra syften av vederbörande fullföljdes. Samtidigt blev det uppenbart, att de mest intima relationer upprätthöllos mellan å ena sidan kommunistiska partiets ledare och å den andra de trenne ledarna för den fascistiska "kamporganisationen", bland vilka i varje fall en innehade sin ledande ställning i egenskap av ombud för det kommunistiska partiet. Det visade sig allt tydligare, att kommunisterna och deras organ, Folkets Dagblad Politiken, voro i detalj underrättade om vad som skedde och planlades på den fascistiska sidan. Under tiden inriktade sig "kamporganisationens" ledare på att vända organisationsmedlemmarnas intresse och uppmärksamhet från den nationella rörelsens verkliga uppgifter och mål, det plutokratiska korruptionsväldets störtande, för att i stället framprovocera enfaldiga trätor och slagsmål med kommunisterna. Till slut djärvdes man framträda med "ultimatum" och krav på bestämmanderätt över Nationens redaktionella ledning. Vårt svar å detta ohemula krav blev det enda möjliga: Omedelbart avbrytande av alla förbindelser med och avståndstagande från "kamporganisationens" ledning.

Av sina föregående experiment i samma riktning hade herrar kosmopoliter bort förstå, att även detta deras löjliga försök måste vara dömt att misslyckas. Vi hava ansett det vara vår plikt att upplysa allmänheten om vad som i denna sak tilldragit sig till förklarande av det steg vi tagit. Vi ämna icke med vare sig pock eller list låta slå oss i fiendens bojor. Den stora idé, vårt folks frigörelse ur det kosmopolitiska förtrycket, som vi gått till strids för komma vi att orygglgt fullfölja, å de vägar och i det tempo vi själva anse nödvändigt. Splittring och provokation äro fiendens specialitet. Att den tillämpar denna sin moraliska princip även gentemot den nationella restaurationsrörelsen i vårt land, är i och för sig intet att förvåna sig över. Vi hade i det längsta hoppats, att splittring skulle kunna undvikas, men det har icke stått i vår makt att hindra fienden från att benyttja sig av sina kända provokatoriska metoder. Deras spel är dock dömt att misslyckas. Ty vårt folk har länge nog låtit vilseleda sig genom lögnens och provokationens makter. Dess uppgörelse med förtryckarna skall blott bli så mycket hårdare ju längre de förstörande krafterna fortsätta sitt infernaliska spel. Andarna äro i vaknande. De låta sig icke åter tvingas i bojor. Stridigheter må komma, splittring må organiseras hur mycket som helst, man må starta så många konkurrenttidningar man har lust och råd till. Nationen låter av intet betvinga sig, den idé vi företräda, lever och utvecklas. Ur den nationella väckelse, som skapats, skall så småningom med obetvinglig styrka bana sig fram den mäktiga rörelse, som en gång skall frigöra vårt svenska folk. Nationen står den dag som är lika fri och obunden som den dag tidningen för ett år sedan kom till. Sitt höga ideal sviker den aldrig vare sig för klingande guld, hot eller provokation. Den nationella tanken har åter på allvar väckts till liv — detta är huvudresultatet av vårt arbete under under ett år. Vi äro nöjda med resulatet. Den nationella restaurationen skall visserligen taga tid, kanske t. o. m. längre tid än man hoppats och önskligt vore, men den skall komma och segra, såvisst som sanningen en gång måste segra; trots alla mörkrets makters onda anslag.

Svindlerierna vid Tobaksmonopolets Malmöfirma.

Den av kronoombudet, landskamrer G. V. Eiserman i Malmö, verkställda utredningen rörande de konstaterade mut- och skattebedrägerierna vid den med Tobaksmonopolet nära lierade firman Axel Seiersen & C:o föreligger nu och visar på ytterligare en mängd bedrägliga och mystiska transaktioner förutom de förut kända. Trots mycket energiska föreställningar hade firmans innehavare och dess juridiska biträde, advokaten I. Frostell, vägrat att ställa firmans bokföring till landskamrerns förfogande. Detta under motivering, att den av Antimutinstitutet verkställda revisionen "fullständigt rentvått firman från varje misstanke". Emellertid gick firmans ombud med på att lämna avskrifter av vissa konton. Beträffande kontona m. Tobaksmonopolet, särskilt de som rörde det av monopolet utlämnade förlagslånet samt leveranserna till och erhållna betalningar från monopolet, visade det sig dock omöjligt för kronans ombud att erhålla några avskrifter eller tillförlitliga uppgifter. Förutom en del nya manipulationer och underlåtenheter i fråga om inkomst- o. vinstdeklaration har landskamrer Eiserman uppdagat en av firman upplagd "hemlig fond" å 411,000 kronor, som varit placerad i olika banker i Köpenhamn. Beträffande "den hemliga fonden" yttrar hr Eiserman att han har anledning antaga att den innehållit större belopp än som uppgivits samt att framför allt medel funnits och gjorts räntebärande här i landet innan insättningarna i danska banker togo sin början. Han finner det uteslutet att firman haft större belopp liggande räntelösa utan antar att beloppen och mer därtill ingått i hemliga fonden o. gjorts räntabla här i riket genom lån till enskilda eller genom insättning i dotterföretagen.

Det skall tvivelsutan bliva av stort intresse att se i vilken grad och omfattning fullföljandet av utredningen av denna svindelaffär kommer att ske. Malmöfirmans kategoriska vägran att till kronoombudet utlämna firmans bokföring, särskilt kontona med Tobaksmonopolet, tyder på att där finnas sjuka punkter, som icke rätt väl tåla dagens ljus. Det ger sig om denna vägran skett "på högre befallning". Det har ju utan att tillbakavisas framkommit uppgifter i den stockholmska dagspressen, att mycket inflytelserika och framskjutna personer i huvudstaden skulle vara ekonomiskt intresserade i den med monopolet nära lierade Malmöfirman. Efter allt vad redan kommit i dagen är det helt naturligt, att den allmänna meningen icke kan nöja sig med mindre än att denna svindelaffär och den del monopolet haft däri helt och vid fullt dagsljus varda utredda!

Förbudsspektaklet i Norge.

Utgången av den i dagarna förrättade stora förbudsomröstningen i Norge blev den man kunde förutse. Motståndarna till förbudet hemföra segern med en röstöversikt, som när detta skrives uppgår till 110.000 (524,024 mot och 414,490 för förbud) och slutligt beräknas till minst 100,000. Det förbudssystem som på grund av folkomröstningen 1919 infördes i landet, har härmed fått sin dom. En mängd utlåtanden angående resultatet föreligga redan fr. "auktoritativa" håll, icke endast i Norge utan också i Sverige, Danmark och Finland. Inom "förbudsvännernas" krets är stämningen givetvis åtskilligt tryckt med anledning av utgången, om man också varit beredd på den eventualiteten; på motståndarnas sida är man däremot självfallet mäkta glad över segern. En del svenska tidningar ha intervjuvägen känt sig för rörande utsikterna för ett Brattsystem nu i Norge. Men dessa tyckas icke vara så värst stora. Norrmännen ha tydligen ingen lust att gå från det ena onda direkt in i det andra. Det norska förbudsfolkets ledande man, dr Scharffenberg, har uttryckligen förklarat som sin uppfattning, att Norges förbudsvänner aldrig gå med på ett system, genom vilket staten s. a. s. sanktionerar alkoholmängden "Brattsystemet är", säger han, "ett psykologiskt missgrepp. När vi hade sockerkort här i landet, ökades sockerkonsumtionen i många familjer. Så har det gått med spritkonsumtionen i Sverige". — Dr Scharffenberg har tvivelsutan alldeles riktigt uppfattat innebörden och syftet med det Brattska restriktionssystemet. Å förbudshåll framhålles allmänt, att felet med det norska förbudet legat däri, att man införde förbud för det inhemska brännvinet, medan man samtidigt tillåtit import och tillverkning samt obegränsad användning av andra ur nykterhetssynpunkt knappast mindre skadliga drycker såsom vin och öl. Norska socialministern, statsrådet Morell, har förklarat, att regeringen, så snart stortinget sammankallats, kommer att förelägga det ett regeringsförslag i ärendet. Enligt detta skall själva omsättningen av spritdrycker ske genom vinmonopolet, som med all sannolikhet kommer att ombildas till ett rent statsmonopol. Vinmonopolet är f. n. (liksom spritmonopolet hos oss) till hälften privat och till hälften statsinstitution, men ämnar regeringen väcka förslag om dess ombildning till ett rent statsmonopol, varvid staten får inlösa vinmonopolets privata aktieägare. Själva försäljningen ämnar regeringen föreslå helt fri, ehuru med individuell kontroll, så att t. ex. personer under 21 år och sådana, som överträtt rusdryckslagstiftningen eller som i berusat tillstånd begått brott, icke komma att få tillhandla sig alkoholvaror. Statsrådet kunde för sin del icke vara med på en begränsning av ett visst kvantum pr månad eller liknande, däremot övervägde han ett sänkande av alkoholhalten, så som det praktiseras t. ex. i England.

Resultatet av den stora förbudsomröstningen i Norge är förvisso ur mera än en synpunkt märkligt. Det utgör en dyster illustration till konsekvenserna av det nu i olika länder praktiserade kosmopolitiska inkompetenssystemet. Så går det, när ett folk ställes utan insiktsfulla, ansvarskännande och framsynta ledare. Det blir ett ömkligt experimenterande med ty åtföljande bakslag. När ett folks ledare, som skulle representera intelligensen och det teoretiskt och praktiskt skolade omdömet gå ut till den mindre insiktsfulla massan och begära besked om huru de skola handla, ge de därmed sorgliga prov på sin egen inkompetens och oduglighet. Komma sedan bakslag, såsom nu skett i Norge, är det också på ledarna, som vanäran o. skammen falla. Det härskande systemet måste ofelbart föra till kaos. För varje missgrepp och bakslag ökas endast förvirringen och det allmänna misstroendet till ledarna, som inga ledare äro utan endast marionetter i händerna på de hemliga krafter, som i nykterheten i dag se ett bland de mest tacksamma medlen i folksöndringens och demoraliseringens tjänst. Med upplysta och ansvarskännande ledare hade det misslyckade experimentet på förbudsområdet i Norge aldrig behövt skett.

"Arbetarens" recept mot utplundringen av banker och bolag: industriell demokrati!

Den syndikalistiska tidningen "Arbetaren" har i en stort lagd artikel så gott som ordagrant återgivit vårt i ett föregående nummer av tidningen gjorda uttalande med anledning av de höga styrelsearvodena i aktiebolaget Separator, dock utan att angiva källan. Man förstår att det semitiska bladet måste varit utsatt för påtryckning från arbetarehåll, varför något från dess sida måst göras för att inför publiken i ord visa sitt antikapitalistiska intresse." "Arbetarens" artikel har också helt inriktats i partipolitisk anda, till ett angrepp mot högerns ledare och ett stöd för kravet på "industriell demokrati". Karaktäristiskt nog har organet fullständigt överhoppat det väsentliga momentet i vårt inlägg, det näml. som rörde kravet på l a g s t i f t n i n g m o t u t p l u n d r i n g a v b a n k e r o c h b o l a g. Det effektiva medel vi angåvo mot den florerande utplundringen av bankerna och bolagen passade kantänka icke det "antikapitalistiska" bladets höga uppdragsgivare utan rekommenderades i stället den skenåtgärd, avsedd att ytterligare utvidga och stärka den storfinansiella sfärens maktställning, som så vackert kallas "industriell demokrati". Tidningen avslutar sin artikel med dessa ord:

Det anförda exemplet utgör ett belägg för påståendet, huru nödvändigt det är att arbetarklassen skolar sig för framtida uppgifter. En väl genomförd industriell demokrati skulle utan tvivel i någon mån kunna sätta stopp för den utplundring, som vi påtalat här ovan. Kravet på medbestämmanderätt inom företagen måste aktualiseras och med all kraft framdrivas.

Vi erkänna helt och fullt att det av oss förebragta exemplet, visar huru nödvändigt det är att arbetarklassen skolar sig för framtida uppgifter. Men skall denna skolning bliva till någon nytta är det icke mindre nödvändigt att arbetarna förstå att göra sig kvitt sina provokatoriska ledare, som trots de utge sig, för att representera arbetarnas intressen i verkligheten intet annat äro än agenter åt just den folkutplundrande storfinansen. Vederbörandes tillvägagångssätt i det ifrågavarande

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

PÅ UTKIK

Dj Schaddais överstepräst i Sverige.

Vi återgiva här bilden av den judiska överrabbinen i vårt land, d:r Marcus Ehrenpreis. Hr Ehrenpreis tillhör den högre staben av aktiva medarbetare i Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter.

Ärkebiskopen som reklamist för "ekumeniska pastillen".

I dagspressen har i dagarna varit synlig en annons, som helt visst icke kunnat undgå att pinsamt beröra alla tänkande människor. Annonsen lyder som följer:

"Ärkebiskopen.
Uppsala.

Om Läkerol kallas för den ekumeniska det är den universella pastillen, så har väl detta sin grund närmast i att medlemmarna av Ekumeniska mötet fingo göra bekantskap därmed. Min erfarenhet är att Läkerolen verkligen är allmännyttig. Vid många tillfällen tillgriper man gärna Läkerol, särskilt då talorganen äro ansträngda eller angripna av förkylning.

Uppsala den 14 augusti 1926.
Nathan Söderblom."

Antingen nu denna reklam från ärkebiskopens sida i ekumenismens namn för läkerolpastillen är allvarligt menad eller ett skämt, antingen reklamen är kontant betald eller inte, är den som envar måste inse, synnerligen malplacerad. Den vittnar knappast om någon högre uppfattning av det ärkebiskopliga ämbetets värdighet. Den synes gestyrka vår tidigare uttalade uppfattning, att hr Söderblom icke är rätte mannen å den ansvarsfulla posten som den svenska kyrkans högsta ledare.

Hr Kilbom — fiende till "upprorskupper"!

Moskvainternationalens härvarande filial, sig kallande "Sveriges kommunistiska parti", har ingått till regeringen med en skrivelse, vari hemställes om åtgärders vidtagande för vinnande av "full o. öppen offentlighet över alla de fakta, som givit anledning till kulsprutеinköpet", samt att polismästare Härleman måtte avskedas från sin befattning som Stockholms polismästare. I det dyrbara aktstycket läses bl. a.

"Då vårt parti är ett revolutionärt parti, så betyder detta att vi äro motståndare till alla 'upprorskupper'. En revolution kan endast genomföras, när det finnes förutsättningar för en dylik, och dessa saknas ännu och kommer antagligen att göra det ganska länge i Sverige.... Vi anse, att polismästaren är en person, som i egenskap av chef för Stockholms polisväsende är farlig för den allmänna säkerheten."

Det citerade aktstycket kan ju icke gärna tolkas annorlunda än som ett oblodigt skämt med den svenska regeringsmaktens innehavare. — Ett skämt, som väl också som sådant senteras av vår sittande kosmopolitiska regering. Hr Kilboms energiska understrykande av sitt ogillande av "upprorskupper" tyder emellertid på att revolutionslustan hos höga vederbörande en smula svalnat, sedan den judiska världsrevolutionens höga ledare, hrr Trotsky—Bronstein, Sinovjev-Apfelbaum m. fl. måst krypa till korset i Moskva och de pekuniära understöden jämte propagandamaterialet från Moskva alltså härefter kunna beräknas alltmera sina. Det gäller emellertid att se, om menige man i de Kilbomska leden äro med på sin "ledares" senaste våldsamma hopp. Men sannolikt skola de ungdomliga revolutionsentusiasterna livligt applådera hans krav på polismästare Härlemans avskedande såsom direkt "farlig för den allmänna säkerheten" — vilket naturligtvis bland de troende utlägges såsom "farlig för den kommunistiska säkerheten".

En professur i judisk kooperation?

Från det ögonblick man hade att bevittna våra nationalekonomiska professorers med hr Cassel och Heckscher i spetsen offentliga framträdande som förespråkare för den lögnen att kooperationen skulle utgöra "den mest ändamålsenliga distributionsformen inom varuhandeln", förstod man, att vi voro komna till det nya skede av rörelsen, där den kosmopolitiska storfinansen mera öppet skulle träda in för hävdande av sina intressen och anspråk. Efter hrr Cassel och Heckscher uppenbarade sig också hela långa raden av trogna Wallenbergsagenter under livligt förordande av kooperationen som "den mest ändamålsenliga distributionsformen". Med stöd av denna "opinion" fann så k. m:t för gott att lämna ett statsanslag för vidare utredning av frågan. Nu har fil. kandidaten Stolpe (naturligtvis i intimaste samförstånd med hrr Cassel och Heckscher) i tidningen Kooperatören lancerat ett förslag om tillsättande av en kooperativ professor och införandet av kooperation som ett ämne i de nationalekonomiska akademiska studierna.

Man kan av aktionen i ämnet icke undgå att få det intrycket att storfinansens herrar måste vara ytterst angelägna att få förhållandena med avseende å kooperationen skyndsammast möjligt ordnade i viss riktning. Är man månne rädd för att den stolta planen på varudistributionens monopolisering under storfinansens hägn eljest skall riskera att gå om intet? Genom tillsättandet av en professor i kooperation avser man tydligtvis att förläna densamma ett slags officiell ställning i samhället, som sedan icke skall gå att rucka på. Det skulle nu icke förvåna, om man finge se jämväl de "borgerliga" partierna att sluta upp kring det judiska monopoliseringsprojektet. Det förtjänar att observeras, att det är våra "borgerliga" nationalekonomiska professorer som nu gå i spetsen för aktionen. Och det göra de tydligen så mycket hellre som deras "kapacitet" i de kosmopolitiska bladen utmålas allt större ju tjänstvilligare de visa sig gentemot "de dolda och mäktiga krafter, som sitta bakom och dra i snöret till kooperationens brokiga sprattelgubbe krafter som ha helt andra syften och slutmål än att saluhålla livets nödtorft åt folket" (Köpmannens uttryck).

"Riksdagens rolighetsminister" — hedersdoktor?

Dagens Nyheter har framkommit med det kostbara förslaget att "riksdagens rolighetsminister", Fabian Månsson, vid Uppsala universitets 450-årsjubileum nästa år skall utnämnas till hedersdoktor som en universitetets erkänsla för hans stora förtjänster om — historieskrivningen.

Fabian känner sig förmodligen ganska säker på den blivande utmärkelsen. Eftersom Karl Otto lancerat den. Vilket ju betyder detsamma som att svenska folket vill honorera honom för hans stora förtjänster. Den mest framstående bland dessa är helt visst hans ådagalagda förmåga att dupera sina motståndare i all synnerhet lättlurade högermän, som för honom med förkärlek blotta sina innersta tankar. Vadan han alltså haft att utföra en roll inom det kosmopolitiska systemet, som dock ju icke är så särdeles förunderligt att Karl Otto velat honorera honom för.

Allmänheten "vill ha jazz".

Våra svenska musiker ha länge fört kamp emot jazzen. Närmast har man da vänt sig emot införskrivandet av jazzband utifrån och man har ideligen bett k. m:t att icke släppa in utländska musiker för att ej i onödan öka arbetslösheten bland de svenska yrkesutövarna av musikens ädla konst. Allt har emellertid varit förgäves, konstaterar Stockh. Dagbl. Allmänheten vill ha jazz, förklara innehavarna av musiketablissementen o. begära för den skull få behålla sin rätt att beställa kapell utifrån. På senare tider har dock socialstyrelsen vid behandling av ansökningar om dylika inresetillstånd slagit in på en kompromissväg, så att en del, t. ex. hälften av kapellet, tas utifrån och resten rekryteras av landets egna musiker.

Svenska musikerförbundets organ uppmanar nu de svenska musikerna att lära sig banjo och saxofon och låtsas som det regnade. Tids nog komma de väl till tals med jazzen som konstform. Den har väl sin övergångstid, den som allt annat.

"Tids nog komma de väl till tals med jazzen".... Den har väl sin övergångstid". — Talesättet är karaktäristiskt, man har svårt för att värja sig för den uppfattningen, att de som bestämma tonen i de svenska musikernas organ, alltför mycket låta inverka på sig av de höga "kulturbärare", som till varje pris här vilja bevara den judiska erotikjazzen, som svensk nationaldans. I varje fall är det icke den rätta taktiken vid bekämpandet av den urartning av dansen som denna innebär. Det kan emellertid vara på tiden att vederbörande sluta upp med pratet om vad publiken "vill" ha. Det ligger ju nämligen så till att det är andra än publiken som velat ha hit jazzen och som icke skytt något medel när det gällt att popularisera denna parodi på dans. Det är så bekvämt att sedan skylla på allmänheten, den tyvärr i regel alltför litet kritiska allmänheten, men därför icke mindre omoraliskt. Allmänheten skall dock säkert även hos oss en dag uldöma "vansinnets dans". Reaktionen mot den kosmopolitiska kulturen på alla områden är redan i full gång.

Mussolini efter senaste attentatet.

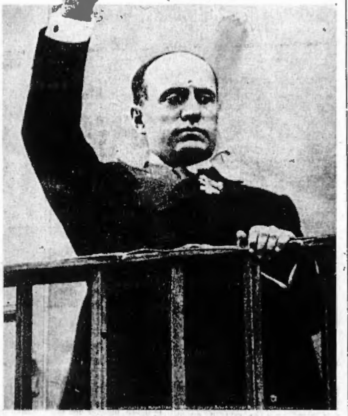

Diktatorn hälsar den församlade folkmassan.

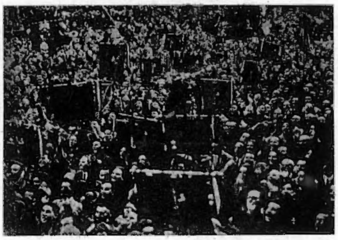

Våra bilder härovan visa Mussolini efter frimurarnas senaste misslyckade mordanslag, mottagande den församlade fascistiska folkmassans hänförda hyllning. Man fäster sig särskilt vid det allvarliga ansiktsuttrycket hos Mussolini, som bär vittne om att han är djupt medveten om det stora ansvaret i sin ställning samt vidare vid uttrycken av uppriktig och sann glädje i de församlades anleten över att deras kära "Il Duce" lyckats undgå det sista infernaliska mordanslaget.

Finne som bör utvisas.

Den obscure "kantelerspelaren" Olli Suolachti, som vi på sin hade anledning att ta itu med för hans skandaluppträde å Grand hotell, där han i högeligen berusat tillstånd höll tal med "leve" för socialismen, har nu av landsfiskalen i Karlskoga häktats för "sedlighetsbrott mot naturen". Soulati bör efter utståndet straff förvisas ur landet. Vi borde vid det här laget haft nog av påhälsningen av den finske "konstnären".

I den s. k. antikapitalismens organ.

I det obscura semitiska antikapitalistbladet Brand läses följande högst karaktäristiska annons, där det som synes icke rör sig om futtiga fjrti prosent, utan det tiodubbla:

"400 proc. förtjänas på en enastående lättsåld artikel. Nyutkommen. Prisvärd. Utan konkurrens. Vi antaga återförsäljare på varje plats. Sv. t. "400 proc.", Box 2137, Sthlm 2."

Det gäller om också i detta fallet den gamla judiska satsen skall hålla, att "proletären är spekulationens lydigaste redskap"?

Vårt dyrbara "rätts- och fredsinstitut".

Folkförbundets utgiftsstat för år 1927 slutar på en summa av 24,512,341 guldfrancs. Sveriges andel belöper sig till 434,273 guldfrancs eller i svenskt mynt 312,676 kr. Utgiftsstaten för innevarande år slutar på 22,930,633 guldfrancs.

Internationella finansen tar hand om den Stinneska förmögenheten.

De mellan familjen Hugo Stinnes och ett amerikanskt bankkonsortium förda låneunderhandlingarna ha nu enligt vad meddelas från Berlin avslutats. Man har för avsikt att sammanföra familjen Stinnes samtliga tillgångar i tvenne bolag, som skola bildas i Amerika och som på den amerikanska marknaden skola utsläppa vardera ett 7-proc. lån på 25 milj. dollars

Sveriges stadsfiskaler mot skäktningen.

Vid sitt nyligen hållna årsmöte beslöt "Föreningen Sveriges Stadsfiskaler" att i likhet med "Föreningen Sveriges Landsfiskaler" ingå till justitieministern med en skrivelse, vari kräves en lag, som förbjuder all slakt utan föregående bedövning av slaktdjuren. I skrivelsen, som nu avlåtits till justitieministern, framhålles, att föreningen enhälligt beslutat uttala sig för det av Föreningen Sveriges Landsfiskaler avgivna yttrandet i ärendet. I detsamma heter det bl. a.:

Önskvärdheten av effektiv lagstiftning för hindrande av onödigt djurplågeri framstår även i städerna, särskilt vid åtskilliga dit förlagda slakterier. Från åtskilliga håll har gjorts gällande, att en modifikation i ifrågasatta lagstiftning borde göras till förmån för judarnas så kallade schäktning. Men föreningen anser sig böra särskilt understryka, att den form av lagligt djurplågeri, som sålunda föreslagits, icke bör ifrågakomma, då inga som helst rimliga skäl finnas, som tala för undantagsbestämmelser härutinnan.

Det synes upprörande, att i en tid av humanitära strävanden på alla områden slakten i stort sett ställts utom den allmänna kulturutvecklingen. Man behöver ingalunda förfalla till sentimentalitet för att finna att på detta område efterblivenheten är oerhörd. Och nog synes logiken underlig, när småförseelser mot djuren beivras, under det att det grymmaste avlivande lämnas obeaktat.

Från föreningsmedlemmars praktik såsom åklagare kan med viss erfarenhet intygas, vilket grymt djurplågeri, som alltjämt florerar under laga former och vilka svårigheter, som förefinnas, att för närvarande få dylikt beivrat.

Ett litterärt dekadansfenomen.

Sigfrid Siwertz' bok "Det stora varuhuset", som förut förekommit såsom följetong i Svenska Dagbladet, då den väckte pinsam uppmärksamhet som ett eklatant dekadansfenomen, förtjänar egentligen icke någon recension. Det har naturligtvis varit ett särskilt nöje för Karl-Otto Bonnier att förlägga en fullständigt illitterär bok, som skulle förskämma den allmänna smaken i Sverige. De gamla 25-öresböckerna stodo ett tuppfjät högre.

Om än värde ej kan frånkännas Siwertz' tidigare produktion, har han i alla händelser oproportionerligt upphöjts av judepressen.

En av de aderton i Svenska Akademien, d:r Anders Österling, har nu skrivit en berömmande recension över "Det stora varuhuset". D:r Österling borde insett, att han därmed komprometterar hela Svenska Akademien och gör den till ett åtlöje inför allt folket. Anders Österling, stor som skald, är som publicist medelmåttig eller under medelmåttan. Det är sorgligt att en av Sveriges verkligt stora skalder skall föredraga Svenska Dagbladets feta köttgrytor framför den gudaborna lyran. Då man av högre makter fått osedvanliga skaldegåvor i present, medför det förpliktelser att helt ägna sig åt sitt livskall, och gör man icke det, kommer en vacker dag Nemesis i Mammons fotspår.

L—r.

K O N S T.

Milles Halmstadsbrunn.

Konstnären Milles har för Halmstads stads räkning utfört en dekorativ brunn, vilket verk han benämner "Jupiter och Europa". Milles är en mycket ojämn konstnär som gör både bra och dåliga saker. Hans huvudfel är att ansluta sig till en sjukligt stiliserad riktning inom skulpturen. Hans ojämnhet kanske allra tydligast visar sig i Halmstadsgruppen. Att döma efter avbildningar av brunnen, som publicerats, förefaller huvudgruppen lyckad. Alldeles motsatt är förhållandet med de omgivande bifigurerna, fyra tritoner, som hava dekadansens alla kännemärken. Det är kanske ännu ej för sent att slopa dessa hemska figurer och ersätta dem med andra, som bättre harmonisera med huvudgruppen.

L—r.

Varje sann fosterlandsvän bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.
GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

LÄS — SPRID
Socialisering genom **Kooperation**
av TYCHO WRETMAN.
Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.
Pris kr. 2.—.
Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.
Svenska Köpmannaförlaget Stockholm.

Goda och billiga
Måltider
kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:
Automatrestaurant C Y R U S 43 Nybrogatan 43.
Automatrestaurant A L E X A N D E R 2 Smålandsgatan 2
Automatrestaurant E N G E L B R E K T 8 Roslagsgatan 8
Automatrestaurant G U S T A F V A S A 51 Upplandsgatan 51
Automatrestaurant S:T E R I K 47 S:t Eriksgat. 47.
Automatrestaurant GUSTAF ADOLFSHALLEN 68 Västerlånggatan 68
Automatrestaurant B I R G E R J A R L 73 Folkungagatan 73
Frukost ½9—½2 Middag ½2—7 Kväll 7—½12 Inga drickspengar Ingen spritservering

Hagmans
Special-Skjorta
är stor och rymlig med god passform tillverkas av 1:ma Percal i moderna randiga och rutiga mönster finnas ständigt i lager i storlekar från n:r 33 till n:r 48.
Kr. 7:50
O B S.! Svarta skjortor i alla storlekar.
Hagmans Herrekipering
Sveavägen 108
(tredje huset från Odengatan mot Kungsgatan)

Tycker Ni om NATIONEN
I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

fallet att fullständigt utesluta huvudmomentet i vår artikel, kravet på lagstiftning mot utplundring av banker och bolag är förvisso mycket betecknande. Med den "industriella demokratien" avses i realiteten att stjälpa i stället för hjälpa genom att under demokratiens skylt ytterligare befordra storfinansens erövring av den svenska industrien. Det är endast ett uttryck för den semitiska finansens allmänneliga taktik, att vid erövrandet av politiska och ekonomiska positioner benyttja sig av den okunniga massan, som i förhoppningen att kunna vinna en fördel i sin okritiskhet lätt låter förleda sig att gå den gemensamma folkfiendens ärenden. När skola arbetarna vakna till insikt om det samvetslösa spel, som bedrives av plutokratiens besoldade agenter och som till sina ödesdigra följder ytterst går ut över det arbetande folket.

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm
Å textsida .... 25 öre mm
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
Södert. Tidn. tryckeri, 1926.

Gynna NATIONENS Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 22 Okt 1926.

Omålade möbler o. slöjdvaror av alla slag bäst o. billigast hos Olov Dahlin, 2 Sergelgatan 2 (hörnet av Mästersamuelsg.) Lackeringar ombesörjes.

Tobaksmonopolets organisation och verksamhet.

(Forts. fr. sid. 1.)

Kontrollstämpel skall vara å-satt varje förpackning. Lösa cigarretter få t. o. m. ej säljas utan att kontrollstämpel finnes å varje cigarrett.

Enskild person äger för eget bruk tillverka cigarretter. Men är det någon person, som kan konsten att göra cigarrer, får han ej ens utöva den för egen räkning.

Olovlig tillverkning av tobaksvaror straffas med böter från 100 till 5,000 kronor eller fängelse i högst 6 månader; vid synnerligen förmildrande omständigheter 10 kronors böter. Den olovligen tillverkade varan konfiskeras.

Den, som utan anmälan till Kontrollstyrelsen odlar tobak för annat ändamål än till prydnad, straffas med måttliga böter, nämligen från 10 till 500 kr.

Försäljer tobakshandlare av honom odlad tobak inom riket till annan än Monopolet, straffes han med böter från 10 till 1,000 kronor, varjämte tobaken konfiskeras.

Detaljhandeln med tobaksvaror, inköpta från Monopolet, är fri — hur pass fri den är i praktiken kunna tobakshandlarna helt säkert närmare upplysa! Saluhåller någon tobaksvara, som icke är försedd med behörig kontrollstämpel eller ändrar någon det å tobaksvara anbragta priskurantpriset, straffes med böter från 25 till 5.000 kr. eller med fängelse, varjämte varan konfiskeras.

Av utdömda böter enl. Kungl. Förordningen tillfaller en tredjedel Kronan och två tredjedelar åklagaren.

Sedan Förordningen, vilken vi nu relaterat, kommit till, bildades ett monopolaktiebolag. Stiftarna av Aktiebolaget Tobaksmonopolet voro Stockholms Enskilda Bank, Skandinaviska Kreditaktiebolaget, Aktiebolaget Stockholms Handelsbank, Sveriges Privata Centralbank samt justitierådet Johannes Hellner, som bekant förutvarande utrikesminister.

Styrelsen i monopolbolaget utgöres av justitierådet Hellner, ordförande, ingenjör Per Nordenfelt, jourhavande direktör i bolaget, f. d. kammarrättsrådet Conrad Carleson (chef för P. A. Norstedt & Söner), kaptenen Oscar Wallenberg, såsom bekant Tobaksmonopolets verkställande direktör, Gustaf Åkerlind, Hugo Isaac Elliot, riksdagsmannen Gustaf Nilsson samt landshövdingen Alexis Hammarstrand, den sistnämnde styrelsens vice ordförande. Fyra av styrelseledamöterna äro utsedda av staten och fyra av bolagsstämma. Bland styrelsesuppleanterna märkes den socialdemokratiske riksdagsmannen Bernhard Eriksson i Grängesberg. Två revisorer utses av k. m:t o. två av bolagsstämman.

Monopolet började sin verksamhet den 1 juni 1915 med ett aktiekapital av 35 milj. kronor, varav 17 milj. kronor i preferensaktier och 18 milj. kronor i stamaktier.

För närvarande finnas i Sverige 1753 tobaksodlare, sammanlagda odlingsarealen är 331 hektar, och skörden belöpte sig år 1925 till 760,000 kilogram.

Tobaksmonopolet självt importerar endast havannacigarrer, varförutom alla konfiskerade varor gå till Monopolet.

Tobakshandlarnas import visade 1925 i priskurantpris räknat en ökning från 1924 av kr. 2,210,000 för cigarretter, varemot cigarrer minskats med 810,000, cigarrcigarretter med 570,000 och röktobak med 920,000 kr.

I kontrakt den 20 juni 1924 mellan staten och Monopolet föreskrevs, att varornas priskurantpriser skulle så avvägas, att vinsten icke beräknades högre än erforderligt för skälig inkomst å rörelsen. Bolagsstämman år 1925 ansåg 9 proc. å preferensaktier och 31 proc. å stamaktier såsom skälig utdelning, 1926 års bolagsstämma 8 proc. resp. 22 proc.

Stamaktierna ägas av staten och preferensaktierna av enskilda personer.

Liksom Spritmonopolet är Tobaksmonopolet ej i avsaknad av dotterbolag, ehuru de senare ej äro så rikt utrustat med dylika som det förra. Aktiebolaget Havannamagasinet driver detaljhandel för Tobaksmonopolets räkning.

Europas dödgrävare.

(Forts. fr. sid. 1.)

makten och vid sidan av honom finna vi en ändlös rad judar. Alla de ledande männen inom Sovjetregeringen voro judar. Namnen Sinovjeff, Rosenfeld, Katz, Nachamkes, Goldbaum, Finkelstein, Simmer, Silberstein, Natansohn, Cohen, Lurje, Silber, Wainstein, Bleichmann, Radomysisky, Rosenblum, Fürstenberg, Joffe, Sobelsohn, Rappoport m. fl., m. fl. bevisa tillräckligt.

Vi se av detta att alla de stora länderna stå under judiskt inflytande, även om f. n. i en del fall judarne icke personligen stå i främsta linjen. På senare tid har nämligen antisemitismen gått som en stormil över världen och därför ha judarna funnit lämpligt att draga sig en smula tillbaka i skymundan. T. ex. i Ryssland ha nästan alla mera framstående judar måst träda åt sidan på grund av den anti-judiska opinionen bland folket. Hur det går i Ryssland för dem nu är svårt att säga, men de verka ändock alltjämt i det tysta o. därför att de ha motgång i ett land är det icke sagt att judemakten är bruten. Ännu arbeta Europas dödgrävare säkert och efter uppgjorda planer på de icke-judiska folkens störtande.

Det har emellertid inträffat, som "Internationella Bankalliansen" skrev i Paris: "Stunden är kommen för storfinansen att öppet diktera världens lagar, liksom den förut gjort det i hemlighet . . . Storfinansen är kallad att tillträda arvet efter kejsar- och konungariken med en auktoritet, som icke blott sträcker sig över ett enda land utan över hela jordklotet". Storfinansen är som vi senare skola finna detsamma som judendomen. Ty judarne hava även erövrat allt jordens guld.

Men hur är det då i Sverige? Vårt land har väl ändock lyckats undgå denna Juda klo, som gripit den övriga världen? Nej, så lyckligt är det inte. Visserligen har icke Judeandan hunnit genomsyra vårt folk till den grad som den gjort i flera andra länder. Men judarne ha hunnit ett gott stycke även här och deras undermineringarbete går framåt för varje dag. Och om ej svensken vaknar ur sin hundraåriga sömn, liksom de andra folken nu äro på väg att vakna, skall vårt Sverige, "frihetens stamort på jorden" inom få årtionden vara endast och allenast en judisk provins.

Men även pressen ha judarna lagt beslag på och f. n. finnes icke här hemma eller utomlands, någon enda större tidning i vilken man icke spårar judiskt inflytande. År 1840 sade juden Sir Montefiore (eg. Blumenberg) vid judarnes Sanhedrin (världskongress) i Krakau: "Så länge vi icke hava pressen i vår besittning är allt vad vi göra förgäves. Alla Edra bolag, lån och bankrutter äro till ingen nytta; så länge vi icke hava pressen i vår hand så att vi kunna bedöva och vilseleda folken, kan ingenting uträttas och vårt herravälde förblir ett fantasifoster." Dessa ord av en jude, uttalade till judar, visa hur dessa målmedvetet sökt och söka slå under sig allt, som kan befordra deras intressen. Men redan sex å sju decennier senare jubla judarne i ett offentligt upprop: "Den allmänna opinionen och pressen äro för oss." Samt vidare: "Vi måste tvinga de otrognas (de kristnas) regeringar till verksamhet till förmån för den av oss i vidsträckt mått uttänkta plan, som redan närmar sig det önskade slutet, genom den allmänna meningen, i hemlighet inspirerad av oss med tillhjälp av den s. k. "statsmakten"— pressen, som på få undantag när, vilka alldeles kunna lämnas ur räkningen, helt är i våra händer." (Se De Zionistiska Protokollen, sv. uppl., sid. 34.) Man måste erkänna, att judarna arbetat med en utomordentlig energi. Men vi förstå nu också orden: "De äro trehundra män, som alla känna varandra, som behärska utvecklingen".

När sedan det tredje maktmedlet, varmed judarne behärska världen, guldet, nämnes, då kunna vi icke, hur gärna vi kanske än vilja, undgå att se den stora fara som hotar världen, nämligen fullständigt slaveri under All-juda. De "Zionistiska Protokollen" tala även i detta fall ett tydligt språk: "Då vi genom alla tillgängliga medel samt genom guldets makt — som helt och hållet är i våra händer — åstadkommit en allmän ekonomisk kris, kasta vi ut på gatan hela massor av arbetare samtidigt i alla länder i Europa".

Med slutorden i det citerade yttrandet "åstadkommit en allmän ekonomisk kris, kasta ut på gatorna hela massor av arbetare", som grund vilja vi ta ingå på en undersökning i vad mån judarna haft något att skaffa med det stora, blodiga världskriget, som kostade 12 miljoner människor livet. Den amerikanske juden Markussohns ord: "Kriget är ett jättestort finansföretag" ger oss strax svaret. Och att judarna redan 1897 visste vad som skulle komma visa följande ord i Zionistiska Protokollen, nr 22: "Jag har bemödat mig om att så ingående som möjligt tolka den hemliga innebörden i vad som skett och kommer att ske, i dessa den nära förestående framtids spontana utbrott, mot vilka vi rusa i en ström av våldsamma kriser." Samt vidare i nr 2: "Krigen komma att läggas på ekonomisk basis och folken skola få känna styrkan av vår överlägsenhet i den hjälp, vi därvid skola lämna". Och redan år 1895 sade zionistledaren Theodor Herzl följande ord, som tydligt visa hur judarna redan mycket tidigt hade klart för sig att ett krig skulle inträffa. Och att de visste det just äro de, som skapat detsamma. Herzls ord lödo: "Nästa europeiska krig kan ej komma att skada oss utan fastmera befordra våra intressen, emedan alla judar därförut skola ha räddat sitt gods och guld i säkerhet på andra sidan (Atlanten). Dessutom kunna vi vid fredsslutet stå som allas fordringsägare och kunna så på diplomatisk väg få oss tillerkända alla fördelar." Detta uttalande gjordes år 1895. Och hur har det icke till punkt och pricka slagit in. Orsaken till att verkligheten så väl stämmer överens med dessa citerade uttalanden giver oss Protokollen: "Vi måste skapa oro, tvedräkt och ömsesidig fiendskap Europa runt och med hjälp av Europas förbindelser även på andra kontinenter". Samt: "Som motåtgärd mot en eventuell opposition från ett lands sida skola vi inveckla det i krig med sina grannar. Om dessa grannar äro fientliga mot oss, måste vi släppa lös ett världskrig."

Det är tydligt att judarne redan på 1890-talet visste vad som skulle komma. Det är även tydligt huru de intensivt och målmedvetet arbetat på att utså tvister folken emellan, huru de eggat, hånat och smädat för att hetsa nationerna mot varandra. Och slutligen har en liten händelse, som icke ser ut att stå i direkt samband med judendomen, varit den tändande gnistan. Och som kort tid stod världen i lågor.

Men vad är motivet till denna judarnas fruktansvärda taktik? Världsherravälde! I årtusenden hava de närt drömmen om ett judarnas välde över alla jordens folk. "Världens folk äro få, som Herren givit människoansikte för att I skolen lättare kunna vistas bland dem" är judarnas tanke om oss icke-judar. Det är Talmuds stora "visdom". "Men I ären av Herren skapade att vara världens herrar". Det är detta, som judarne strävat o. sträva efter och snart komma att nå, om icke vi kristna vakna.

Om vi återgå till Theodor Herzls uttalande 1895 frapperas vi genast av hans yttrande, att "vi kunna vid fredsslutet stå som allas fordringsägare och kunna så på diplomatisk väg få oss tillerkända alla fördelar." Om vi sedan undersöka vilka det egentligen var, som segrade under världskriget skola vi finna, att dessa Herzls ord giva oss lösningen. Visserligen segrade utåt sett Ententen genom Amerikas hjälp. Men Amerika drevs med in i kriget av trenne judar, Englands sändebud Lord Readings (eg. juden Rufus Isaacs) samt de amerikanska judarna Brandeis och Baruch. Även här se vi judarnas finger i världsspelet. Gå vi sedan saken närmare in på livet skola vi finna att intet av de länder, som officiellt blevo segrare i kriget, i verkligheten hava vunnit något. Frankrike, England o. Italien blevo under kriget tvungna att upptaga oerhörda lån från Amerika för att kunna fortsätta detta. Från Amerika? Nej, men från de amerikanska judarna. Från Kuhn, Loeb & Co., Federal Reserv Banks m. fl. judiska bankinstitut. Och nu ha efterräkningarna kommit. Frankrike, England och Italien tvingas nu att återbetala sina stora skulder, jämte dryga räntor. Herzls ord ha gått i uppfyllelse. Judarne stå idag som alla länders fordringsägare och kunna få sig tillerkända alla fördelar. Och de ha nu ett säkert grepp om folken och kunna bestämma. Länderna måste lyda.

Om man sedan frågar sig vilka personer som undertecknade Versaillesfreden finna vi att det uteslutande var judar eller judebulvaner. Judarna kommo och gingo som de behagade i salongerna under dessa dagar. De höllo stora fester och middagar. Och av alla de fredsförslag, som behandlades, var judarnas det enda som blev antaget. Genom fredsslutet fick All-juda ett kraftigt grepp om Tyskland. Och nu äro även de andra nationerna tvungna att lyda Judas order. Genom sin "inkassoagent", Nationernas Förbund, inhöstar nu judarna miljoner o. åter miljoner, som med blod och svett pressas fram ur det arma Europas folk. Världskriget var "ett jättestort finansföretag", varvid det skönaste ej är soldaternas hjältemod utan affärsorganisationen och Amerika (läs judarna) är stolt över det utmärkta affärsläge det intager".

Det är på hög tid att jordens folk på allvar resa sig för tillbakaslående av judendomens fruktansvärda konspiration mot mänskligheten. Även vårt land måste vara med i detta försvarskrig. Här behövs män och kvinnor med en Engelbrekts, en Vasas mod och kraft. Sådana som vilja sanningen o. som vilja sätta in all sin kraft på att rädda sitt land. Fosterlandet kallar till kamp. Till samling därför, svenska män och kvinnor, för värnande av fosterjorden och den svenska Friheten!

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol

UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.

Tel. Norr 217 .. eller Norr 5899.

SKRIVMASKINER, dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.

A. ORTON MASKINAFFÄR. Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Elektriska reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrant genom

Östermalms Elektr. Affär

15 A NYBROGAT. Tel. Ö. 52 80.

I glädje och sorg

hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58, II tr.*

OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan. Allm. Norr 16056.

Aberopa denna annons.

Welanders Fiskaffär,

Fiskarhamnen 15,

REKOMMENDERAS.

Tel 9578. Norr 6815.

Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Annonsera i NATIONEN!

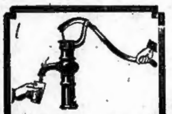

Måltidsdryck som hälsokur

erhåller man av Fruktsalt-Samarin; det ger en läskande och härlig kolsyredryck, som piggar upp aptiten och befordrar ämnesomsättningen, renar och uppfriskar blodet, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, utdriver den skadliga urinsyran, gifter som måste rensas bort, varmed undanrödjes grundorsaken till dålig hälsa; hela organismen sättes i god form.

Drick därför dagligen Fruktsalt-Samarin. Pris pr fl. kr. 2.50; motsvarar 25 fl. mineralvatten. Erhålles å apotek, hos drog-, färghandl. m. fl.

Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Elektriska affären

Jacobsbergsgatan 29

Innehav. Ingeniör Hj. Knutsson.

Tel. Norr 107 08.

Rekommenderas!

Installationsmaterial

Radiodelar och Apparater

Alla slags elektr. rep. utföras.

Caféet

Storgatan 43

REKOMMENDERAS.

Vår folkstams urhem.

Under strecket i Sv. Dagbl. har docenten Gunnar Ekholm haft inne en avhandling, betitlad "Vår folkstams urhem.". Han står ännu kvar på den umodiga ståndpunkten, att det är den jämförande språkforskningen och filologien, som lämna besked om rasen. Det var en tid, då man t. ex. ansåg såsom rastyskar alla som hade tyskan till modersmål, fastän i själva verket sydtyskarna äro av dinarisk ras och preussarne till övervägande procenthalt slaver. Den jämförande språkforskningen har förlagt vårt urhem till Asien på mycket svaga grunder. Svenska Dagbladets redaktion torde erinra sig, att tidningen för en tid sedan hade en illustrerad artikel över en indisk furste, som besökte Sverige med anledning av att de gamla indiska urkunderna förmäla, att den härskande klassen i Indien ursprungligen kommit från midnattssolens land.

Docenten Ekholm drager däremot med rätta juden Feists auktoritet i tvivelsmål. Feist hade i israelitiskt intresse påstått, att germanerna icke vore ett indoeuropeiskt folk.

Ett språkbälte går från Norden till Indien. Det antagliga är, att ett erövraretåg gått fram den vägen, sannolikt i den riktning, ovannämnda indiske fursten angivit. Den fåtaliga härskande, ljushyllta erövrarklassen har satt sin prägel på språket, men rasen i de erövrade länderna har beträffande de underkuvade folken, de lägre och talrikare folkskikten, varit en annan än erövrarklassens. Den jämförande språkforskningen lämnar alltså icke besked om rasbeskaffenheten hos folket i dess helhet.

L—r.

Kooperationens högkvarter i Italien sprängt.

(Forts. fr. sid. 1.)

beprövade och sunda vägar. Den enskilda, företagsamheten stimulerades och näringslivet blomstrade åter upp i hägnet av en ordnad styrelse, som gav arbetsro och tryggade förhållanden. Med varje försök att bilda en socialist-kooperatistisk "stat i staten" var det oåterkalleligen slut. Splittringsmännen sågo sig snart föranlåtna att försvinna från händelsernas centrum. De ha därför visserligen icke varit overksamma, om ock själva ledarna för säkerhets skull funnit lämpligast att dirigera från utlandet och därifrån satt i scen en konspiration, vilken dock ej lyckades bättre än att den sprängt den sista resten av kooperatism i Italien.

Händelsen utspelades i Molinella, söder om Bologna, där under senare år ett 250-tal socialistiska familjer slagit sig ned och sammanslutit sig till ett kooperatistiskt samhälle efter mönster närmast från den ryska kommunismen. Molinella-rörelsen fick utveckla sig i frihet under de italienska myndigheternas ögon tills det nyligen och i samband med attentaten mot Mussolini konstaterades, att hemliga trådar ledde från konspiratörerna i utlandet till Molinellas styrande kooperatörer, vilka också hos sig hyst och dolt i attentatsförsöken inblandade personer. Med anledning härav har på order av prefekten i Bologna den socialist-kooperatistiska kolonien i Molinella upplösts och därmed har den sista resten av kooperationen i Italien sprängts. Till stor sorg och saknad för "Socialdemokraten", som kommenterar händelsen sålunda: "Denna koloni har framstått som ett av de mest lysande exemplen på ett med kooperativa metoder uppbyggt socialistiskt samhälle".

Sprithierarkien befästes medels ett fullkomnat spionsystem!

(Forts. fr. sid. 1.)

kan förväntas, att det inte blir lätt att köpa villiga spioner. Häremot kan dock invändas, att det alltid i ett samhälle finnes moraliskt mindre kännande element, som äro villiga till tjänstgöring, om skälig ersättning bjudes. Men man får hoppas att de intellektuellt och moraliskt mera högstående skola veta att efterryckligt reagera mot dessa omoraliska förmyndarefasoner från kontrollstyrelsens sida. Ingen förnuftig människa vill motsätta sig att alkoholister och personer, som uppenbart äro ur stånd att svara för sig, ställas under både kontroll och bevakning, men hela den övriga kategorien av medborgare, som dock, det vilja vi hoppas, är den vida övervägande, har icke lust att låta inrangera sig i de omyndigas och stackarnas krets. Man litar tydligen på svenska folkets kända beskedlighet. "Men krukan går till brunn tills den brister"....

Hajarna på Newyorkbörsen i arbete.

Häromdagen inträffade "en oerhörd baisse" på börsen i Newyork. Prisfallet var det svåraste som förekommit sedan mars månad och på två timmar bytte 1,103,000 aktier ägare. Finansmännen "mena" att kursfallet beror på den allmänna uppfattningen att affärsblomstringen i Förenta staterna nått sin kulmen för detta år och nu vill inrätta sig efter utsikterna för nästkommande år.

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm

Telefon: Norr 5898. Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre

PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 43. Fredagen den 29 Okt. 1926. Årg. 2.

Spritcentralens gåvor till Antismugglingsföreningen.

Föreningens ordförande, överståthållare Hederstierna, vägrar lämna Notarius Publicus upplysningar rörande de förskingrade statsmedlens användning.

I de täta snår av törnen och ogräs, som i riklig mängd spirat kring den Brattska spritkoncernen, frodas allehanda slag av reptiler och andra underbara djur. Till dessa senare hör förvisso även den förening, som antagit namnet "Föreningen för bekämpande av spritsmuggling" och vars hela tillvaro allt sedan starten varit höljd i den största hemlighetsfullhet.

När på sin tid meddelanden blevo synliga i pressen, att krafter voro i verksamhet för bildande av en förening i här angivet syfte, ställde sig mången allvarligt betänksam gentemot planen. Detta på den grund, att svenska staten ju sedan bortåt trehundra år tillbaka haft ett särskilt ämbetsverk, vars huvudsakliga uppgift varit att övervaka, att varor, som voro belagda med tull, icke olovligen infördes över rikets gränser. Varföre då denna förening? Förhöll det sig månne så, att ledningen för tullverket desorganiserats ända därhän, att det icke längre motsvarade sitt ändamål? I sådant fall hade saken självfallet bort påtalas i riksdagen och åtgärder skyndsammast vidtagas i syfte att få en kraftigare ledning för det ifrågavarande ämbetsverket. Förvåningen ökades, när det sedermera blev känt, att den ledande kraften i arbetet för föreningen var ingen mindre än Stockholms stads överståthållare, hr C. Hederstierna. Herr Hederstierna var ju själv ledamot av riksdagen och hade sålunda tillfälle att personligen kunna taga det erforderliga initiativet. Den mystiska saken blev just icke klarare därigenom, att vid hr Hederstiernas sida skymtade direktören Alfr. Peyron i Stockholmssystemet jämte vissa andra personer, om vilka man visste att de stodo Brattkoncernen nära. När så också hrr Carl Gustaf Ekman och Gustaf Mosesson uppträdde på arenan, började emellertid situationen att klarna. Det förhöll sig nämligen så, att hr Ekman då helt nyligen blivit utsedd till partiledare i det folkfrisinnade partiet, och hr Mosesson var som bekant en av samma partis ledande män. Hr Ekman hade under en mångårig verksamhet gjort sig känd som en av Brattsystemets oförsonligaste motståndare. Det gällde nu därför tydligen för dr Bratt att på någon omväg infånga hrr Ekman och Mosesson samt om möjligt göra dem till medintressenter i spritsyndikatet. Här låg uppenbarligen föreningens första och viktigaste uppgift. — Ett vittnesbörd så gott som något om dr Bratts underbara uppfinnarförmåga och energi, när det gällt att knyta högtstående o. inflytelserika personer vid sin sprithierarki. Ingen kunde väl endast för ett par år sedan ana, att också Brattsystemets farligaste motståndare, förbudsfolkets ledare, Carl Gustaf Ekman, inom så kort tid skulle bringas på knä.

Sakens allvarliga innebörd framstår fullt tydlig, då man vet, att Antismugglingsföreningen vid några tillfällen av Aktiebolaget Vin- o. Spritcentralen bekommit gåvor till betydande belopp, vilka medel varit att anse som statens egendom o. sålunda icke utan riksdagens hörande och godkännande lagligt kunnat bortskänkas. Det är ovedersägligt, att Antismugglingsföreningens styrelse genom att hos Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen begära, mottaga och förbruka penningemedel, som det nämnda bolaget enligt gällande statuter icke haft rätt att bortskänka, åtminstone moraliskt gjort sig medskyldig i de ifrågavarande förskingringarna av statsmedel i spritmonopolet. Man spörjer sig då, huru dessa medel, som Antismugglingsföreningen i strid mot laga bestämmelser tillgodogjort sig från Vin- och spritcentralen, använts samt vidare vilka som äro styrelseledamöter och revisorer i föreningen, om dessa åtnjuta ar-

(Forts. å sid. 4.)

Världsfinansens framstöt mot regeringarna.

I den strax före kriget instiftade "Internationella Bankalliansens" prospekt hette det: "Stunden är kommen för storfinansen att öppet diktera världens lagar liksom den förut gjort det i hemlighet. Storfinansen är kallad att tillträda arvet efter kejsar- och konungarikEN med en auktoritet som icke blott sträcker sig över ett enda land utan över hela jordklotet."

Mot bakgrunden av detta "Internationella Bankalliansens" i Paris uttalande torde man hava att betrakta de internationella finansmännens nyligen utfärdade stora manifest, vari krävdes en ny politik från staternas sida. Manifestet vände sig mot de sedan kriget staterna emellan uppbyggda tullbarriärerna, licenssystemen och förbuden, som hindrade den internationella handelns fria utveckling. I manifestet förklarades bl. a.: "Ingen återhämtning kan inträda i Europa, förrän politikerna i alla länder i Gamla och Nya världen kommit till insikt om att handeln icke är något krig, utan en bytesprocess, och att i fredstider våra grannar äro våra kunder. Det är vår fasta övertygelse, att återinförandet av handelsfriheten skulle vara den bästa möjligheten att återupprätta världshandeln och krediten." Det uppseendeväckande manifestet var undertecknat av ledande finansmän i olika länder, däribland för Tyskland Frans von Mendelsohn och riksbankschefen Schackt, för England Montague Norman o. Lionel N. de Rotschild, för Frankrike Horace Finaly, för Amerika W. M. Gates o. J. P. Morgan, för Sverige hrr K. A. och Marcus Wallenberg m. fl.

Av allt att döma var finansmännens manifest avsett som försöksballong, en trevare för undersökande, huruvida tidpunkten var inne för realiserandet av den stolta planen på den finansiella världens s. a. s. officiella övertagande av makten i enlighet med "Internationella Bankalliansens" ovan omnämnda program. Men tiden visade sig ännu icke fullt mogen därför. Den djärva planen stötte på patrull inom de olika stormaktskabinetten, icke minst i Washington, där president Coolidge för Amerikas vidkommande strax tog avstånd från densamma. Omedelbart därefter

(Forts. å sid. 2.)

Sovjetregeringen och dess stämplingar i utlandet.

Nyligen förklarade härvarande sovjetministern, hr Devgalevski, i en intervju, att sovjetregeringen aldrig blandar sig i andra länders inre angelägenheter, än mindre för någon propaganda mot den existerande regimen.

Gentemot denna förklaring stå emellertid ovedersägliga fakta. Det är ju väl känt, att den i Estland i december 1924 misslyckade statskuppen, då en del av östersjöflottan kryssade kring Estlands kust och alla beslagtagna vapen befunnos bära ryska vapenfabrikernas märken, iscensatts av kommunisterna. Även är det allom bekant, att explosionen i Sofiakatedralen, varvid en del dokument beslagtogos, visade på ett direkt deltagande av Moskvaregeringen i komplotten.

Men detta kan ju sägas tillhöra en förgången tid. Nu har sovjetregeringens utrikesavdelning, "Komintern", avsagt sig "uppdraget" att inom den närmaste framtiden söka framprovocera en världsrevolution. Både Sinoviev och Radek hava högtidligen proklamerat detta. Världsrevolutionstanken har tills vidare skrinlagts. Dock, hur förhåller det sig i verkligheten härmed?

På denna fråga finner man ett intressant svar i den amerikanska tidskriften "World" i en artikel av dess välunderrättade Londonkorrespondent. Denne ger där en skildring av den konferens, som helt nyligen ägt rum i Indian Office och Downing Street. Vid denna konferens närvaro förutom ministern för de engelska kolonierna, lord Birkenhead, o. det engelska utrikesdepartementets ledande män, markis Reading, som nyss lämnat posten som Indiens vicekonung, viscount Wilington som utnämnts till Canadas generalguvernör, lord Litton guvernör i Bengalen, Lord Lloyd, överkommissarie i Egypten och ett flertal andra personer. Lord Litton framlade dokumentariska bevis för att sovjetregeringen för närvarande bedriver kommunistpropaganda i Indien. I den bengaliska administrationens officiella berättelse meddelas att polisen avslöjat en rad politiska mord, upptäckt lager av insmugglade vapen och ammunitionslådor, organisation för tillverkning av bomber m. m. — allt åstadkommet under uppsikt och m. bistånd av sovjet-ryska regeringens agenter. Dessutom ha en mängd proklamationer, som uppmana till mord å engelska officerare och tjänstemän samt införande av en sovjetregim i rysk stil, beslagtagits. Polisen har fastställt, att den haft att göra med en väl organiserad bolsjevikgrupp, som finansierats fr. Moskva. Ett flertal häktningar som företagits, ha tillfullo bevisat, att sovjetregeringen har sin hand med i spelet.

Lord Litton fäste vidare Indian Offices uppmärksamhet på de ryska bolsjevikernas roll vid nationell-religiösa konflikter mellan hinduer och muselmän. Lord Lloyd meddelade, att sovjetregeringen upprepade gånger försökt uppvigla sultanen Ibn-San, som regerar över Hefras (Arabien), mot Stor-Brittannien, men utan framgång. Hans inflytande i den muhamedanska världen är oerhört, och genom att vinna hans sympatier har den engelska diplomatien vunnit en utomordentlig seger.

Efter att ha lidit nederlag i Arabien söka bolsjevikerna att koncentrera sitt inflytande i Afganistan och härvid även rönt framgång. Men vid Afganistans gränser på engelska sidan ligger Kasjmir, som regeras av Harry Sing, maharadjan, vilken blev känd över hela världen såsom den mystiske "A. M." i Robinsons process i London. Denne Harry Sing har från den engelska regeringen "för eget behov" köpt sex flygmaskiner. När dessa anlände fick han emellertid ett "tillfälligt besök" av brittiska flyglöjtnanter, som voro på "nöjesresa". Dessa erbjödo sina tjänster o. fingo omedelbart anställning med den brittiska regeringens samtycke. Inom kort ökades antalet flygmaskiner för maharadjans privata bruk till 21. Officiellt finnas inga engelska trupper i Kasjmir, men faktiskt rekryteras hela skogsdepartementet och hela gränsbevakningen av "sipaer", vilka avtjänat sin tid, samt av engelska reservofficerare. "Den röda propagandans infiltrering vid Kasjmir har nu fullständigt upphört och de bolsjevikiska sympatierna hos den afganska emiren hålla på att slockna".

Drastiska åtgärder ha också måst vidtagas i Singapore och holländska West-Indien. Regeringen fick rätt att i båda län-

(Forts. å sid. 4)

'DEN NATIONELLA SAMLINGEN' MOT FÄDERNESLANDET.

Aktionen i strid mot grundlag och allmän lag. Varför tillämpas icke Tryckfrihetsförordningen mot smutsbladet?

I de båda artiklar rörande Tryckfrihetsförordningen, som voro införda i n:r 31 och 38 av Nationen, framhölls med skärpa, att icke heller denna grundlags bestämmelser numera efterlevas, varför den med Förordningen avsedda verkan i praktiken icke vinnes. Vi hava i dagarna fått ett nytt och mycket talande exempel på huru här de facto denna lag sättes å sido och huru vid beivrandet av fall, som bort komma under åtal enligt Tryckfrihetsförordningen, man tillgriper direkt olagliga medel och vägar. De former, varunder aktionen mot tidningen "Fäderneslandet" företagits, kunna därför, huru motiverat inskridandet mot tidningen än i och för sig kan ha varit, icke undgå att ur konstitutionell synpunkt väcka betänkligheter.

Bland svenska medborgares rättigheter, skyddade såväl av grundlag (Regeringsformen och Tryckfrihetsförordningen) som av allmän lag (strafflagen) ingår T r y c k f r i h e t e n. Envar har rättighet att trycka och distribuera sina tryckalster utan någon av den offentliga myndigheten och ännu mer utan av privatpersoner lagda hinder. Det enda av grundlag och allmän lag tillåtna hinder är tryckfrihetsprocess. Hindrar någon med andra medel än tryckfrihetsåtal tryckalsters tryckning och distribution eller försäljning är det en kriminell handling, som enligt strafflagen kan medföra ända till två års straffarbete o. förpliktande att utgiva skadestånd.

Mot bakgrunden av dessa bestämmelser i Tryckfrihetsförordningen framstår givetvis formen för det skedda inskridandet mot den här nämnda tidningen högst märkligt. Det

(Forts. å sid. 3.)

Mussolinis gärning.

Bedömd av greve Reventlow.

Inför det överhängande hotet av revolutionen ryckte Mussolini till sig statsmakten och räddade sitt folk från den andliga försumpning, varåt italienarna skulle ha förfallit, om bolsjevikomstörtningen lyckats, skriver den tyska tidningen "Reichswart", greve Reventlows organ. Ty icke växlingen av makt utan det därmed förbundna medvetna avvikandet från sedliga värden är det, som gör en revolution föraktlig. Återuppbyggandet i andligt avseende tager generationer och kan på en dag bliva förstört för generationer framåt. Mången gång så långt, att folket såsom sådant visserligen lever kvar, men blir oförmöget att göra något för sin kultur. Frankrike är ett exempel på, huru långt ett folk kan förstöra sin kultur; utan att vara medvetet därom har det förlorat sambandet med sitt förflutna.

Det har försökts att bringa in Mussolinis gärning under en formel, i ett system. Detta försök skall misslyckas, emedan en stor mans verk alltid är systemlöst. Han följer sin Demon, vilken behärskar honom så fullständigt, att man blott kan beundra, men ej begripa. Hans vedersakare må tusenfalt hava rätt, så långt de förstå, men ingen hade kraften att handla såsom Mussolini, och emedan han hade kraften, och emedan hans energi var starkare än tusendens, därför hade han "rätten", sin rätt att handla som han gjorde. Hans dåd, hans stora dåd var det att rycka tillbaka det italienska folket från avgrunden, vari det höll på att falla. Det har varit Tysklands och Rysslands öde, att de icke hade en sådan man och därför nu icke kunna frigöra sig från revolutionens försumpning och smuts.

Verkan av den Ende är hård och måste vara hård för att kunna övervinna de tusen motstånd, som ställa sig i hans väg, i alla former, med alla medel, under all förklädnad.

Det är möjligt, det är till och med troligt, att maktfördelningen i Italien ej skall bliva bestående, att Mussolinis efterföljare skola gå och måste gå andra vägar, men mannens storhet skall icke beröras därav. Han förbliver sitt fäderneslands räddare ur den djupaste nöd, och om alla hans motståndare endast komma att nämnas i klunga såsom "Mussolinis motståndare", emedan de äro så små, skall denne mans namn lysa genom århundraden såsom ett exempel på mänsklig stor-

(Forts. å sid. 4.)

Judendomen i kristlig belysnig.

Slutord av J. L.

Vid den här föreliggande jämförelsen mellan judendom och kristendom, har med all önskvärd tydlighet den ståndpunkten framhållits som vilar på Jesu Kristi uppenbarelse, så som Han själv förkunnade den i oförliknelig kärleksfullhet och klarhet, varför det torde vara en överloppsgärning att här ytterligare framhålla detta syftemål.

Dock med kännedom om den inom själva kristenheten delvis rådande åsikten, att kristendomen enligt dogmatiska föreställningar, på något outrannsakligt sätt måste sammankopplas med judendomen, ehuru Jesus själv på det allra bestämdaste tog avstånd från densamma, så vill jag för att bemöta varje missuppfattning, härmed ytterligare och uttryckligen framhålla Jesus såsom vår ende tillförlitlige andlige ledare och vägvisare till Hans och vår himmelske Fader.

Fordrar man däremot att man samtidigt skall knäböja inför judendomens materialistiska, människofientliga, hämndgiriga och blodtörstiga gudomsväsende, så kan svaret endast bliva ett beslutsamt och oåterkalleligt — Aldrig.

Denna kritiska granskning av judendomens gudsbegrepp och morallära enligt G. T. är alltså icke nedskriven för att nedsätta eller förklena kristendomen, utan för att bidraga till en rening av densamma till dess ursprungliga klarhet, från judendomens insmugglade människofientliga och materialistiska gudsbegrepp.

Men kristendomen består icke endast av principer och tro utan liksom all annan livsyttring i en uppgift, utmynnande i verksamhet och utveckling. Den utgör ett livsproblem som fordrar sin lösning även i handling och propaganda lika väl som alla andra livsbetingelser. Här gäller Jesu uppmaning till sina lärjungar: "Vad jag säger eder i mörkret, det sägen i ljuset, och

(Forts. å sid. 4.)

"Det hemliga regeringsväldet" bort!

Envar, som ej helt låtit sina sinnen omtöcknas av de falska profeternas villoläror, kan ej undgå att insе, att det tillstånd vi i dag bevittna i vårt samhälle är emot naturens och förnuftets lagar. Det kan icke gärna hava varit den gudomliga Försynens mening med det högsta skapade väsendet, människan, att hon skulle utvecklas mot den själsliga förintelse, dit den moderna kulturutvecklingen visar henne, till att dyrka materien och inbördes leva i hat, split och disharmoni. Den gamla kampen mellan Gud och Djävulen om herraväldet över människosjälarna pågår alltjämt i världen. Den som vill gå i förbund med lögnens gud, har långt lättare att övervinna tillvarons besvärligheter än den som vill följa sanningen. Frestelsen är stark, de äro många som falla, under det de lugna sina samveten med. att de endast böja sig för nödvändighetens lag. Så binder lögnens furste vid sin triumfvagn allt flera och flera, tills han en dag synes stå som den store segraren. Men. mänsklighetens reaktionskraft i det sannas riktning är genom tiderna omvittnad. När nöden årtat sig som störst och allt tyckts förlorat, har hjälpen kommit. Gudomsväsendet inom människorna har åter vaknat till liv och tagit ut sin rätt, räddande dem från förgörelse under ondskans makter. — Ett sådant nödens tillstånd i mänsklighetens liv råder i detta nu. Folkens ledare hava kastat sanningen över bord o. i dess ställe upphöjt lögnen till ledstjärna i utvecklingen. De goda krafterna undertryckas med våld. Men sanningen står icke att utrota, den kan tvingas till tystnad för stunden, men endast för att i morgon åter resa sig och med så mycket större kraft bryta fram mot lögnens välde.

Det kan synas som en tröstlös uppgift i en tid som denna, då lögnen allmänt förärats högsätet i samhällena, att vilja taga striden för sanning och rätt. Men det är icke så. Ju djupare vi sjunkit i lögnens dymark, desto starkare förnimmes behovet av sanningens evangelium, desto mera lära människorna förstå den stora innebörden av Kristi lära, att endast sanningen kan göra dem fria. För den som vill människornas bästa gives därför endast en väg: s a n n i n g e n! Det var i denna tanke som Nationen för ett år sedan i all anspråkslöshet trädde in i striden för en nationell restauration i vårt land. Endast genom att säga sanningen rent ut och utan varje förklädnad upplysa folket om vad som i verkligheten förehades skulle, ansågo vi, det vara möjligt att åstadkomma den väckelse, varförutan en nationell restauration icke kunde tänkas ske. Därför fordrades dock att gå till roten med det onda. Endast genom att gå till sjukdomens eget upphov, själva grunden till de missförhållanden, som frodades runt omkring oss, skulle det över huvud vara tänkbart att kunna ernå en ändring till det bättre. En behandling av blott och bart sjukdomens symptom måste bliva resultatslös, så länge roten lämnades orörd. Ty en topphuggning av de sjuka utväxterna i samhället skulle endast leda till att nya sjuka skott i riklig mängd sköto i vädret. Alltså gällde det att gå löst mot själva källan till det onda, oavsett vilka krafter och makter som därigenom komme att utmanas.

Det stora grundfelet i det system som numera härskar i vårt samhälle, är att de, som utåt stå för makten, icke äro de, som i verkligheten utöva den. "Kapitalets herrar" hava, förgätande det oerhörda ansvar, som påvilar dem, upphöjt sig till hemliga härskare i staten, där de utöva ett välde, vilket så gott som uteslutande går ut på att till egen fördel exploatera land och folk och där känslan av förpliktelser gentemot det egna folket i betänkligaste grad utsuddats. Sålunda tvingas vårt folk att leva i ett ständigt tillstånd av inre split, oro och disharmoni. Individernas tankevärld omtöcknas genom spridandet av tusenfaldiga villomeningar och lögner, som göra dem oförmögna att rätt se och bedöma vad som tilldrager sig omkring dem. Detta tillstånd är i själva verket en nyhet av vår tid, ett den plutokratiska maktens verk. Fordomdags utövades som regel makten i samhällena av dem, som inför folken buro maktens insigner. Statschefen liksom regeringen och representationen voro då icke endast de formellt ansvariga, de voro också de, som realiter svarade för maktens utövning. I fall av vanstyre och förtryck visste folket, var det skulle lägga ansvaret och vart det skulle rikta sin vrede eller vända sig för att få rättelse. I medvetandet härom försökte också de ansvariga efter bästa förmåga att fullgöra sina förpliktelser mot land och folk. Men huru är det nu? Sedan plutokratiens herrar i folkfrihetens och demokratiens namn ryckt till sig makten och etablerat sig som hemlig regeringsmakt eller "stat i staten", den där diktatoriskt bestämmer över partier och press, hava statsöverhuvud, regering och riksdag förvandlats till lydiga verktyg eller kanske rättare sagt marionetter i det folkförslavande storfinansintressets tjänst. Vad detta senare i eget välförstått intresse dekreterar blir som regel svenska folkets lag, oavsett om det strider mot rigets grundlagar eller den mänskliga moralens mest elementära bud. Sanningen rörande en regerings eller en politisk regims försyndelser kommer aldrig i dagen. När en regim uppenbart misslyckats, störtas den medels en parlamentarisk kombination och en ny skickas fram till makten för att efter utförd tjänstförrättning avlösas av åter en ny. Så går det i det oändliga. Folket endast märker det ökade trycket av skattebördor och höjda levnadskostnader, det upplyses aldrig om det rätta sammanhanget eller de verkligt skyldiga. För varje besvikelse hetsas det på nytt mot de kategorier av samhällsmedborgare, som av lögnpropagandan i pressen utges för att vara den reella fienden till en sund samhällsutveckling.

Bort denna falska utveckling och tillbaka till den sunda princip för maktens utövning, som tidigare en gång följdes, då de, som stodo för makten även voro dess reella utövare! Vårt svenska folk vill icke längre veta av ett system, där statsöverhuvud, regering och riksdag ära marionetter i händerna på hemligt regerande storfinansherrar, vilka utöva sin makt så mycket hänsynslösare som de icke synas och därför aldrig själva behöva taga konsekvenserna av sina handlingar. Vi hava haft nog av hemligt styre med ty åtföljande folkförtryck i Sveriges land. Den punkt är nu kommen, då reaktionen mot det olycksdigra systemet måste göra sig hörd. Men reaktionen kommer ej med mindre än att alla de, som åstunda en ärlig och öppen politik, rycka in med i kampen. Endast under trycket av en samfälld opinion från de ansvarskännande o. fosterländskt sinnade kan en ändring stå att vinna. Oundvikligt är det härvid så, att vårt folk också upplyses om, var ansvaret för de olidliga förhållandena ligger. Ty utan att de i lönndom verkande, provocerande krafterna blottas jämsides med deras lydiga redskap är det icke tänkbart, att de skulle vilja upphöra med sitt landsskadliga spel. Det kan möjligen förefalla någon mindre sympatiskt att så sker, men det är nödvändigt. Det är bättre, om så erfordras, att en eller ett fåtal offras än att hela folket förgås. Folket har rätt att få veta vilka de verkligt ansvariga äro. Så länge dessa tillåtas att ostört spela, fortsätta de att från sina gömslen spinna förstörelsens trådar ut i samhällskroppen. Det nyttar till föga att endast gå löst mot sjukdomens olika yttringar och symptom. Lämnas det ondas upphov och rot i fred, bliver varje arbete för det sjuka samhällets tillfrisknande förgäves. Den enskilde, som gör skador mot sig själv, har samhället mindre anledning att sysselsätta sig med, men så mycket mera med dem, som missbruka sin ekonomiska maktställning till att sabotera statsmakten och dess underordnade organ. Dessa senares verksamhet är ett allmänt ont, som det är de ansvarskännandes plikt att reagera emot. Den dag hemlighetsfullheten kring deras illegala maktutövning försvinner, är det slut med densamma. Därför måste sanningen sägas rent ut, utan omsvep och utan hänsyn till person eller intresse. Ned med det förhatliga o. olycksdigra hemliga regeringsväldet, tillbaka till det gamla hederliga systemet, där de, som officiellt innehade makten, även voro dess reella utövare och ansvariga, och icke såsom nu marionetter i hemliga makters hand! Först när så sker finnes det utsikter för, att utvecklingen i vårt land skall kunna ledas in på sunda och naturliga banor och den nationella restauration komma som vårt mot kosmopolitiskt kaos ledda folk så innerligt efter.

Dir. Andersons anmälan mot D:r Bratt för egenmäktigt förfarande.

Såsom man erinre sig, gjorde direktören Adolf Anderson på sin tid anmälan till Överståthållareämbetet för Polisärenden med yrkande om åtal mot dr Ivan Bratt jämte övriga medlemmar av A.-B. Stockholmssystemets styrelse, vilka deltagit i det olagliga beslutet att använda bolagets hela aktiekapital, 600,000 kr., för aktieteckning i S. A. R. A. Polisutredningen var mycket knapphändig. Sålunda hördes t. ex. av Polisen endast dr Bratt och ej de övriga styrelsemedlemmarna av A.-B. Stockholmssystemet, och dr B. uppgav ej ens, vilka av styrelsemedlemmarna som deltagit i det olagliga beslutet. Överståthållareämbetet godtog utan vidare dr Bratts lösa uppgifter. Det hade dock varit enkelt för dr B. att söka styrka sina uppgifter med ingivande av bolagsstämmo- och styrelseprotokoll, som andra dödliga i dylika fall givetvis av polisen blivit tvingade att förete. Överståthållareämbetets för Polisärenden beslut blev som bekant, att anmälan "ej föranledde någon ämbetets åtgärd".

Direktör Adolf Andersson anförde besvär hos Konungen, vilka ingåvos till Kungl. Socialdepartementet. Det är glädjande att se, att Kungl. Socialdepartementet verkligen synes vilja få till stånd utredning i saken. Departementet har nämligen remitterat direktör Andersons besvärsskrift i och för yttrande först till Överståthållareämbetet för Polisärenden och därefter till Kungl. Kontrollstyrelsen.

Kungl. Kontrollstyrelsens yttrande föreligger nu. Nya Dagligt Allehanda refererar detsamma under den missvisande rubriken: "Herr Adolf Andersson får ett skarpt svar från Kontrollstyrelsen. Hans anmälan mot dr Ivan Bratt obefogad. Styrelsen kan ej förstå talet om kriminellt förfarande" — en rubrik som på intet sätt svarar mot innehållet av kontrollstyrelsens yttrande sådant det återgives i den ifrågavarande artikeln och som tydligt visar tidningsredaktionens bristande respekt för sina läsares goda omdöme.

I själva verket är Kungl. Kontrollstyrelsens yttrande ytterst matt och innebär till och med ett märkligt medgivande: "I den mån anmärkningarna hava en principiell innebörd drabba de givetvis ej blott A.-B. Stockholmssystemet, utan även de övriga systembolag, som bildat liknande dotterbolag" Detta uttalande är värt att taga fasta på. Det är nämligen just principfrågan som är det viktiga.

Större delen av Kungl. Kontrollstyrelsen skrivelse går ut på att söka ådagalägga, att varken Staten eller de enskilda aktieägarna lidit ekonomisk förlust på transaktionen. Mammons-synpunkten är emellertid i detta sammanhang av alldeles underordnad betydelse. Det är principfrågan, som direktör Anderson vill hava löst. Skall man därför att man såsom dr Bratt tillhör storfinansiärernas självprivilegierade klass, utan rättspåföljder hänsynslöst få trampa Sveriges grundlagar och allmän lag under fötterna? Har Sverige upphört att vara ett rättssamhälle, där lagarna tillämpas utan hänsyn till person? Gäller strafflagen numera blott mot de små i samhället?

Utredning måste först verkställas om, huruvida de 600,000 kronorna utgjorde aktieägarnes pengar eller om de utgjorde medel, som A.-B. Stockholmssystemet enligt lag haft skyldighet inleverera till Statskontoret. Någon tredje möjlighet finnes icke. I båda fallen är handlingen straffvärd. Är det aktieägarnas medel, torde det vara tillräckligt framhålla, att styrelsen för A.-B. Stockholmssystemet, enligt av dr Bratt gjort erkännande, disponerade medlen utan att dessförinnan hava hört aktieägarna. Är det däremot Statens medel, föreligger ett flagrant lagbrott. Konung och Riksdag hava ej anslagit dessa 600,000 kronor, men dr Bratt et consortes hava tillåtit sig att uppträda såsom en självnobiliserad ny statsmakt, som för tillfället trätt i Konungs och Riksdags ställe såsom anslagsgivande, och förty svenska folket beskattande myndighet. Är detta fallet, föreligger jämväl såväl förskingring av statsmedel som ett partiellt upphävande av grundlagens bud. Tänk om den gamle grundlagsväktaren Adolf Hedin hade levat och fått bevittna dr Bratts grundlagsvidriga åtgörande — då hade det blivit blixt och dunder i Helgeandshuset! Vad beträffar kontrollstyrelsens bristande förmåga att inse, att den påtalade transaktionen skulle kunna bli föremål för allvarligare brott än egenmäktigt förfarande får man väl anta, att denna dess brist på uppfattning har sin grund i bristande juridisk kompetens.

De 600,000 kronorna användes för att utvidga dr Bratts maktsfär och för att undandraga statskontrollen över densamma. — Staten har ingen kontroll över dotterbolaget S. A. R. A.! En generell granskning visar att dr Bratt över hela linjen kommit till sin nuvarande maktställning uteslutande genom att använda olagliga medel. Och med olagliga medel är svenska folket ställt under förmynderskap under en person, som tydligt visat, att han saknar moraliska skrupler! Huru länge ämnar det finna sig häri?

Världsfinansens framstöt mot regeringarna.

(Forts. fr. sid. 1.)

lät hr Pierpont Morgan förklare, att hans liksom Schackts namn satts under manifestet utan deras medgivande. Detta meddelande måste tvivelsutan betecknas som i högsta grad märkligt. Skulle då verkligen hrr von Mendelsohn, de Rotschild, Horace Finaly m. fl. representanter för den ytterligtgående internationella judiska storfinansen hava djärvts förfalska en Pierpont Morgans och Schackts namn under manifestet? Eller togo de sistnämnda bägge herrarna avstånd, därtill tvingade av sina respektive regeringar? Dessa och flera frågor ställer man sig. De från skilda håll sedermera ingångna förklaringarna av olika undertecknare att de undertecknat "på grund av missförstånd" har man givetvis också svårt för att utan vidare godtaga. Herrar av denna kategori bruka eljest icke skriva under sina namn "av missförstånd". Betecknande torde heltvisst vara ett meddelande från Paris, att Englands och Amerikas regeringar varit underrättade om den planerade aktionen från finansmännens sida samt att manifestet avsett att tillkännagiva det angloamerikanska storkapitalets bestämda vilja och dess "ultimativa" förutsättning för varje praktisk medverkan till lösningen av de politiska och ekonomiska efterkrigsproblemen. Alltså, storfinansens ultimatum till regeringarna! Herrar nationalekonomer, som ju så gott som alltid stå på de internationella finansherrarnas sida och med allt gevalt förfäkta deras intressen, äro naturligtvis mycket besvikna över regeringarnas visade bristande förståelse visàvis bankmannamanifestet. En av Englands främste på området har gett uttryck för vad man inom de kretsarna tänker med orden: "Motståndet mot manifestet är ett bevis för dess nödvändighet". En annan yttrar "Marken har beretts för planen".

Stunden är tydligen ännu ej kommen för storfinansens herrar att "öppet diktera världens lagar". Den första stora framstöten på allvar i denna riktning är emellertid gjord.

Pilsudski går in för monarki?

Alltifrån igångsättandet av den Pilsudskiska revolutionen i Polen, vilken av den internationella judiska pressen karaktäriserades som en "antifascistrevolution" har det rått oklarhet rörande utvecklingen i Polen och i all synnerhet rörande Pilsudskis planer och syften. Det framgick i ett ganska tidigt skede av den "revolutionära" rörelsen att han icke var fullt enig med dem som skötte fiolerna o. även hävdade anspråk på att så allt framgent få göra. Han lät det emellertid aldrig gå till en öppen och definitiv brytning med vederbörande. Polen har sålunda under de gångna månaderna varit skådeplatsen för en mängd politiska tilldragelser, som saknat inre sammanhang och närmast varit att betrakta som utslag av under ytan kämpande krafter.

Från Warschau senast ingångna underrättelser synas emellertid ge vid handen, att det nu skulle arta sig till ett avgörande, varvid Pilsudski skulle komma att sätta in hela tyngden av sin auktoritet för genomdrivandet av sin vilja. För icke många dagar sedan meddelades om en uppdagad militärisk sammansvärjning mot Pilsudski samt att en intensiv propaganda bedrevs av Pilsudskis fiender för hans störtande. Redan detta meddelande gav vid handen att det nu gällde allvar. Någon dag senare rapporteras, att Pilsudski på furst Radziwills slott Niezwicze deltagit i en konferens mellan spetsarna av den polska aristokratien och representanterna för monarkisterna och godsägarnas sammanslutningar. Sammankomsten skulle ha väckt stort uppseende och diskuterades livligt i den polska pressen, som tillmätte den stor betydelse. Inom diplomatiska o. politiska kretsar förljudes, att Pilsudski skulle ha för avsikt att erbjuda polska konungatronen åt en av furstarna Radziwill.

Denna utveckling av händelserna i Polen stämmer knappast rätt väl samman med de utläggningar av Pilsudskis tankar och planer, som i samband med hans "antifascistrevolution" sågo dagen i Berliner Tageblatt, Frankfurter Zeitung, Dagens Nyheter och andra liknande internationalistiska organ. Kanske tog man på de hållen miste, när man försäkrade, att Pilsudski var en "osjälvständig" och trogen tjänare åt "demokratien"

Stalins aktion mot "oppositionen" fullföljes.

— Den i vårt förra nummer omnämnda, mellan Stalin och "oppositionen" ingångna vapenvilan blev av kortare varaktighet än man tycktes ha anledning vänta. Knappt hade enigheten uppnåtts och solidariteten återupprättats förrän striden mellan de båda kämpande grupperna ånyo var i full gång. En del av överenskommelsen var, att landets industrialisering skulle fortsättas. De oppositionella botgivarna läto emellertid omedelbart efter densamma till kännagiva, att "oppositionen" under den närmaste framtiden endast komme att avhålla sig från att officiellt uppträda mot centralkommitténs politik i den mån denna ändrades enligt den ingångna överenskommelsen. Stalins anhängare se häri ett löftesbrott, alldenstund "oppositionen" i sin förklaring uttryckligen lovat att lojalt stödja centralkommittén och erkänt felaktigheten av sitt motstånd.

Stalin å sin sida vidtog sina dispositioner. Vid sovjetiska kommunistpartiets centralkommittés och kontrollkommissienens i dagarna hållna plenarsammanträde beslöts antaga en resolution, enligt vilken medlemmarna av centralkommittén Trotskij, Sinovjev, Kamenev, Piatokov, Evderkijev, Sokolnikov, Smilga och den till inträde föreslagna madame Nikolajeva varnades för disciplinbrott mot partiet. Församlingen ansåg, att Sinovjev icke längre bör kvarstå i komintern, i betraktande av att han icke företräder den inom kommunistpartiet och komintern härskande uppfattningen samt på grund av uttalanden från de kommunistiska partierna i Tyskland, England, Frankrike, Amerika m. fl. länder, vari förklaras, att Sinovjev, såsom ledare för oppositionen inom komintern, förverkat sagda partiers förtroende. Vidare beslöt församlingen att entlediga Trotskij och Kamenev från deras befattningar i politiska byrån på grund av deras oppositionella verksamhet efter centralkommitténs plenarsammanträde i juli.

Hr Ola Vinbergs gästbesök hos syndikalisterna.

Tidningen "Arbetaren" refererar i en längre, redaktionellt kommenterad artikel vår i förra numret införda ledare "Misslyckade attacker mot Nationen". I artikeln relateras de försök som på sin tid gjordes av "den i dylika saker ingalunda bortkomne f. d. ungsocialisten, f. d. kommunisten, f. d. socialdemokraten, f. d. rödgardisten och f. d. vitgardisten-provokatören Ola Vinberg", att nästla sig in i den syndikalistiska rörelsen. Tidningen skriver härom:

Mottagandet i Nationen överensstämmer med det mottagande, som Vinberg helt rättvist erhöll inom den syndikalistiska rörelsen för några år sedan. Men Vinberg, vilken som bekant är "diktare", smorde ihop några saftiga historier om oss fattiga syndare och publicerade dessa i det Dahlinska reptilorganet, och sedan var den mannens kassa räddad för några år framåt. Det behöver väl knappast påtalas, att Vinberg icke frångick sina vanor denna gång.

Det är icke utan intresse man tager del av denna "Arbetarens" skildring av hr Ola Vinbergs gästbesök inom det syndikalistiska lägret. Hr V:s nästa gästbesök kommer väl att gälla högerpartiet, där hr Segerstedt i Handelstidningen ju redan tagit honom under sina vingars skugga och där han med all sannolikhet kommer att hälsas med öppnar armar.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T. Sö 322 56.

PÅ UTKIK

Kontrollstyrelsen bygger vidare ut sitt restaurangspionsystem!

Enligt vad upplysts av vederbörande i kontrollstyrelsen anser man sig nu inom den kungliga styrelsen på god väg att praktiskt taget erövra hela Sverige för sitt restaurangspionsystem. Efter mönster av den s. k. Stockholmskontrollen Löfterikas förhandlingar skulle vara i full gång mellan å ena sidan Mellersta Sveriges systembolagsförening, omfattande Gävleborgs län, Uppland, Västmanland, Värmland, Dalarna och å den andra Mellersta Sveriges restauratörsförening om införande av "gemensamhetskontroll" över utskänkningen på alla restauranger inom hela det nämnda området, vilka ha rätt till försäljning av viner och spirituosa. En dylik "kontrolldelegation" hade för övrigt alldeles oberoende av de pågående förhandlingarna(!) redan trätt i verksamhet i Värmlands län.

Det grundläggande för den nya sammanslutningen skulle enligt avtalsförslaget vara "att öva kontroll över utskänkningsbestämmelsernas efterlevnad och förhindra illojal konkurrens de olika restaurangerna emellan. "Kontrollen skulle vara densamma över samtliga utskänkningsrättigheter, både de som utövas av systembolagen och de som överlåtits till enskilda medborgare. Systembolagen och restauratörerna utse i "kontrolldelegationen" lika många ledamöter och dessa tillsammans välja "den fullt opartiske ordföranden". Det stora komplex som omfattar Mellersta Sveriges systembolag och restauranger, skulle uppdelas i tre olika kontrollområden.

Sprifspionväsendets höga herrar i kungliga kontrollstyrelsen jubla redan över segern att hava lyckats tvinga på svenska folket sitt förhatliga och omoraliska system. Men vi hoppas att jublet kommit en smula för tidigt; skulle deras snygga plan gå i verkställighet, skall det dock helt säkert icke dröja länge, förrän "den tysta opinionen" låter höra sin stämma och ger spionsystemets höga herrar ledare det enda svar de förtjäna. Det kommer en dag, då svenska folket skakar av sig hela det provokatoriska demoraliserande anhanget.

Sveriges skickligaste statistiker!

Enligt grundlagens bud, som numera mycket litet respekteras av de makthavande, skall till statstjänst utses den för tjänsten skickligaste och på området dugligaste. Hr Rickard Sandler har av en regering, som tydligen högst otillräckligt satt sig in i grundlagens text, genom utnämningen till överdirektör i Statistiska Centralbyrån, förklarats för — Sveriges skickligaste statistiker!

"Mäster" i Soc.-D. läser lagen för Köpmannen.

"Mäster" i Socialdemokraten, som om han får leva och ha hälsan, snart överträffar själva läromästaren i de mästerliga konsterna, hr Leon Ljunglund i Allehanda, har nu senast läst lagen över direktör Thunholm i Köpmannaförbundet för det köpmännens tidning "Köpmannen" företagit sig att införa en artikel, den vari den kooperatistiska Molinellakoloniens i Italien sorgliga slut refererades, utan att på förhand ha frågat "Mäster" om lov. Detta var något, som gick icke blott kooperationens och socialismens ära i högsta grad för nära, det var en förolämpning mot "mäster" själv, att något så oerhört kunde få ske. Här var tydligen nödvändigt att "mäster" tog till sin allra värsta slägga för att med ett enda slag omintetgöra den som sig så svårt förbrutit, varföre han skrev ner en dundrande artikel "Köpmännens ogan på facistvägar". På denna svarade direktör Thunholm med ett inlägg, vari han bl. a. pointerade, att artikeln i Köpmannen endast varit refererande och icke avsåg något ståndpunktstagande från tidningens sida.

Men "mäster" var icke nöjd härmed. Han upplyser till svar direktör Thunholm om, att han icke föreställt sig att Köpmannen hade anledning att syssla med annan utrikespolitik än sådan som ligger på det rent ekonomiska planet" — så nu vet dir. Thunholm och hans vänner-köpmän den saken! I fortsättningen heter det: "Vilken anledning har ett fackorgan för svenska köpmän att i denna sak slå sig till riddare för Mussolini och hans fascister?" Beträffande det av dir. Thunholm i hans skrivelse berörda sambaud mellan socialism och kooperation förklarar sig "mäster" "för ögonblicket icke ha tid att diskutera den saken med hr Thunholm".

Vi tvivla på att våra svenska köpmän såväl som allmänheten över huvud låter imponera på sig av uppkomliga förmyndarlater av det slag, som "mäster" i Socialdemokraten med detta sitt kostbara angrepp mot "Köpmannen" lämnat prov på.

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:
SODRA KUNGSTORNET"
Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm
å textsida .... 25 öre mm

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering

Södert. Tidn. tryckeri, 1926.

Lysande konjekturer för spritsmuggelhanteringen.

Trots själva Antismugglingsföreningens hemlighetsfulla verksamhet är, enligt vad polisintendenten Eric Hallgren upplyst, spritsmugglingen långt ifrån i avtagande. Den har tvärtom visat tecken till en kraftig stegring, i all synnerhet de senaste veckorna. På två veckor har Stockholms spritpolis beslagtagit omkring 2,000 liter exportsprit, fördelade på småpartier om högst 70—100 liter. En del beslag ha gjorts vid sjöexpeditioner och en del till lands.

Metoderna för spritsmugglingen äro nu helt andra än för något år sedan. Efter införandet av den skärpta lagstiftningen, tolvmilsgränsen och den organiserade kampen mot smugglingen hava näringens utövare sökt sig nya vägar. Icke heller smuggelspritfinansen saknar kantänka anpassningsförmåga eller sinne för utvecklingens krav! Smugglingen sker numera huvudsakligen i mindre partier med större fartyg, som gå i regelbunden fraktfart, mestadels på Finland och Estland. En del smuggelsprit införes pr ångfartyg, men större delen transporteras å segelfartyg, framför allt finländska och åländska vedskutor. Dessa medföra ofta betydande spritpartier, dolda under vedlasten och alltså icke möjliga att upptäcka förrän hela lasten lossats. Sålunda kunna fartygen i regel utan att bli upptäckta passera tullstationerna i yttre skärgården. I skydd av mörker och tjocka fortsättes färden in mot Stockholm och under vägen sänkas enligt avtal med mottagarna de medförda spritpartierna på vissa grundare ställen i den inre skärgården. I hela nedre delen av Furusundsleden, i Trälhavet och även i vattnen innanför Vaxholm finns det en mängd lämpliga platser för spritens magasinering på sjöbottnen. Vid lämpligt tillfälle fiskas dunkarna sedan upp och föras in till det närliggande fastlandet, varifrån bilvägar, kanske också andra vägar, underlätta transporten in till Stockholm.

Beträffande den insmugglade spritens ägare har det i de flesta fall visat sig absolut omöjligt att komma till någan klarhet. — Ett bevis på huru tekniken inom spritsmuggelhanteringen (liksom inom den Brattska "legala") på senaste tid gått framåt.

När lagen ej passar, behandlas den som luft.

I Kungl. Förordningen av den 14 juni 1917 angående "försäljning av rusdrycker", par. 55, mom. 2, finnes stadgat följande:

"Vid offentligt skådespel eller varieté-, cirkus- eller annan dylik föreställning eller, med undantag av konsert, vid vilken uteslutande utföres instrumentalmusik, varje annan föreställning, till vilken allmänheten har tillträde, eller vid offentlig danstillställning må utskänkning av rusdrycker icke ske i lokal eller å plats, där föreställningen eller danstillställningen äger rum, eller i annan lokal, som med förstnämnda lokal står i inre förbindelse; dock må K. B., efter magistratens eller kommunalnämndens hörande, för särskilt tillfälle medgiva undantag från det sålunda meddelade förbudet".

Vem vill väl påstå, att denna lagbestämmelse i våra dagar efterleves? Oavsett lagens berättigande eller ej utgör dess för alla uppenbara totala negligerande vad t. ex. restaurangdansen beträffar ett tydligt bevis för den här i landet numera rådande laglösheten. För herrar lagstiftare är uppenbarligen lagarnas efterlevnad av mycket underordnad betydelse, huvudsaken för dem synes vara den stora äran och nöjet att få stifta lagar. Men stiftar man en lag, så är det väl ändå meningen, att den skall efterlevas, eller hur? Visar sig en lag omotiverad eller skadlig, borde den väl snarast avskaffas. Men bleve detta kanske allt för mycket arbete för herrar lagstiftare. Det kan givetvis icke bidraga till att stärka aktningen för vare sig lagen eller dess stiftare och övervakare i tillämpningen, att klara lagbestämmelser såsom i här omnämnda fall behandlas som om de aldrig funnes.

Den favoriserade Kubanska sockerindustrien.

"Den enes död den andres bröd" — så hava tydligen våra herrar lagstiftare tänkt, när de riktade sin attack mot den svenska sockerbetsodlingen och -industrien. Tiden pekar ju också på "den starkes rätt". Vad bekymrade det vederbörande att brödet gick till utlandet. Vi befinna oss ju nu en gång i kosmopolitismens och internationalismens tidevarv. Om Sverige nationalekonomiskt förlorade på betodlingens nedläggande och inskränkande, om vår modernäring sköts tillbaka några årtionden i utvecklingen — allt sådant betydde mindre, blott de stora importörerna från Kuba etc. blevo tillfredsställda i "världshushållningens" intresse var ju detta huvudsaken.

Intressenterna på Kuba etc. äro dock nu tydligen nöjda. Enligt Skånes Köpmannablad har Svenska sockerfabriksaktiebolaget redan avslutat köp för det kommande konsumtionsåret å cirka 25,000 ton socker från Kuba, vilket till större delen redan anlänt samt 70,000 fr. Tyskland o. Polen. Hela det återstående konsumtionsbehovet kommer att tagas från Kuba. Det vore givetvis av intresse att veta, vilka de favoriserade exportörerna på Kuba och i andra länder i själva verket äro, som nu skörda frukterna av den svenska statsmaktens kosmopolitiska näringspolitik? När få vi månne "den internationella sockertrusten"?

Världsståltrusten redan verklighet?

Domaren Gary har enligt telegram fr. Washington inför medlemmar av den amerikanska ståltrusten hållit ett föredrag, i vilket han behandlat en eventuell konkurrens mellan amerikanska och europeiska stålfabrikanter och antytt att man på ömse håll försöker förhindra en sådan. Garys uttalanden tydas som ett tecken till att överenskommelse faktiskt redan träffats om en konferens med amerikanska och europeiska järnintressenter och att det endast fattas amerikanska regeringens godkännande av en förändring av antitrustlagen innan man kan börja bygga upp det gemensamma arbetsprogrammet.

Internationell bank för Europas skulder?

Ordföranden i underkommissionen för de franska skulderna Dariac har i en intervju förklarat, att Frankrike är villigt erkänna alla sina skulder och skall betala dem under vissa förbehåll samt under villkor, att Frankrike får tillfälle att tillsammans med de allierade länderna undersöka, huruvida det icke vore möjligt att skapa ett internationellt bankorgan, till vilket hela Europa skulle inleverera de medel, som erfordras för att fullgöra de årliga betalningarna.

Ryssland offrar den röda flaggan?

Ryska legationen i Warschau har enligt ett telegram från Paris tillkännagivit, att Rysslands röda flagga med skära och hammare kommer att utbytas mot en röd och grön flagga med en gyllene bård samt med skära och hammare i mittfältet. Tjitjerin, som genomfört denna ändring, motiverar den med, att den röda flaggan är en partikampens symbol och därför behandlas föraktfullt. En stormakt som Ryssland måste emellertid ha en flagga, som inger respekt.

General Wrangel börjar åter röra på sig.

Den nyinträdda politiska situationen i Sovj.-Ryssland, som fört världsrevolutionens hjältar Trotski-Bronstein, Sinovjev-Apfelbaum etc. allt längre och längre bort från maktens centrum, har väckt nya förhoppningar hos de ryska emigranterna. Sålunda meddelas, buru- som general Wrangel lämnat lugnet i Bryssel och anträtt en rundresa till de länder, där ryska emigranter uppehålla sig för att organisera sina gamla trupper. I ett för några dagar sedan hållet tal i det ryska officershemmets läsrum i Agram yttrade generalen bl. a.:

"Jag anser det vara min plikt att föra den aktion, som jag på sin tid började på Krim, vidare, med all möjlig kraft. När det ögonblick kommer, då fosterlandet kallar oss tillbaka, måste vi vara starka nog att räcka våra bröder därhemma en kraftig hand."

Det dröjer med rapporten angående mutaffären i Tobaksmonopolet!

Enligt vad upplysts lär det komma att dröja en rätt ansenlig tid tills polisrapporten rörande mutaffären vid Tobaksmonopolet kan väntas föreligga. En viktig del av utredningsarbetet har fallit på polismyndighetens i Malmö lott och först när denna är klar, skulle man kunna tänka på att skrida till avslutande av utredningen o. utskrivande av rapporter. Malmöpolisen önskar emellertid avvakta handläggandet av deklarationsmålet, med de båda "innehavarna" av den Seierska firman, som begynner den 6 november, innan den låter höra av sig beträffade själva mutaffären. Rättegången rörande deklarationsaffären beräknas komma att resultera i att de båda innehavarna av monopolets Malmöfirma ådömas böter å vardera c:a 812,000 kr. eller tillsammans 1,624,000 kr.

Prenumerera på NATIONEN!

"Nationell samling" mot Fäderneslandet.

(Forts. fr. sid. 1.)

är visserligen alltför sannt, att den anfallne väl förtjänar att på det mest kännbara sätt få stå till ansvar för tidningens i sedligt hänseende i hög grad skadliga verksamhet samt för dess yrkesmässigt bedrivna nedsvärtning av personer i det mest tarvliga egoistiska syfte, men å andra sidan har den, som förbrutit sig, rätt att bliva anfallen med lagliga medel. Träden därför manligt fram, I alla, som haven anledning att väcka tryckfrihetsåtal och underkasten Eder i den allmänna renlighetens intresse det besvär, som till äventyrs kan vara förenat med, att lagen har sin gång, men tagen Eder i akt, I alla, som med olagliga medel viljen genomdriva Eder vilja! För denna maning finnes det så mycket större fog, som i detta fall smutsen av en del, och därtill en mycket betydelsefull del av de agerande personerna mera tagits som en förevändning under det att det verkliga motivet hos den åsyftade mycket betydelsefulla delen av aktionärerna torde vara ett helt annat. En aktion på olaglighetens grund kan omöjligen tydas som en aktion i samhällsmoralens och renlighetens intresse, så mycket mindre som den allmänhet, vilken nu i tanklöshet låter uppmobilisera sig till en "nationell samling" av ifrågavarande slag härigenom kan komma att drabbas av straff och skadeståndsskyldighet, försåvitt att lagen i detta fall skall hava sin gång.

Till dessa reflektioner vilja vi foga tvenne utdrag av grundlag och allmän lag.

I ingressen till Tryckfrihetsförordningen heter det: "Vi efterskrivne Svea Rikes ständer, grevar, friherrar, biskopar, ridderskap och adel, klerkeri, borgerskap och menige allmoge, som nu här i Örebro till allmän urtima riksdag församlade äro, göre veterligt: att som uti den av oss under den 6 juni 1809 antagna, och av Konung och Ständer fastställda regeringsform, tryckfriheten blivit svenska folket tillerkänd, förmedelst det stadgande i berörda grundlags 86 §: att med tryckfrihet bör förstås varje svensk mans rättighet. att, utan några av den offentliga makten i förväg lagda, av tryckfrihetslagen ej föreskrivna, hinder, utgiva skrifter; att sedermera inför laglig domstol kunna tilltalas för deras innehåll, och att icke, i annat fall, kunna därför straffas, än om detta innehåll strider emot tydlig lag, given att bevara allmänt lugn. utan att återhålla allmän upplysning; allså, och med hänsikt till de sålunda föreskrivna ändamål, have vi härmed velat förklara var och en fritt och öppet, att, med iakttagande av de föreskrifter mot tryckfrihetens missbruk. vilka härnadanföre. i överensstämmelse med rikets allmänna lag. skola uttryckligen stadgas, i avseende på statens invärtes lugn och utvärtes säkerhet. samt det högsta väsendets, överhetens. den enskilda medborgarens och sedernas därmed förknippade helgd, sina tankar uttrycka och meddela i alla ämnen, i vad skrivart som helst, och evad föremålet skulle vara, detta rike enskilt, eller främmande länder, ett närvarande tidevarv eller de förflutna, levande personer eller avlidna".

Strafflagens kap. 15 § 22 stadgar: "Tvingar någon, utan laga rätt, eller med missbruk av sin rätt, genom våld eller hot, annan att något göra, tåla eller underlåta, straffes högst med straffarbete i två år, i de fall, där gärningen ej med svårare straff särskilt belagd är."

Även i striden mot de demoraliserande inflytelserna i samhället, vilka ju hava sin högborg inom pressen och litteraturen, är det, alldenstund man vill hålla sig å lagens grund, nödvändigt att också följa lagens bud. Det gäller emellertid i denna strid att icke blott se den för allt folket synliga, öppet exponerade smutsen utan i icke mindre grad all den smuts, omoral och lögn, som bjudes under sådana former, att den mestadels till sin verkliga valör icke genomskådas av den okritiska mängden utan av denna tages för kulturvara och som just därför att den arbetar under beslöjade former och i en falsk kulturs namn, är så mycket mera farlig.

Huru den judiska bolsjevikrevolutionen planerats i Göteborg.

I samband med polismästare Hårlemans avslöjanden rörande den kommunistiska revolutionsplanen i maj 1925 lämnar "Barthold Lundéns Vidi" vissa intressanta upplysningar om det program, som utarbetats för Göteborgs vidkommande. Tidningen framhåller, hurusom den av Stockholms polismästare avslöjade planen ingalunda är den första eller enda, som hrr bolsjeviker smitt här i landet. Rörande den planerade revolutionskuppen i Göteborg skriver "Vidi":

"Tillställningen skulle inledas med, att ammunitions-förråden ute vid Kviberg skulle sprängas i luften av en del anhängare, som man hade bland de värnpliktiga där. Under den allmänna förvirringen, som man räknade med, att explosionen skulle åstadkomma, ämnade man sätta sig i besittning av kasernerna, mörda befälet och en del av de borgerliga elementen bland de värnpliktiga samt på så sätt kunna tillvälla sig kommandot över trupperna. Samtidigt skulle en annan avdelning sätta sig i besittning av landstormens förråd vid Stora salutorget. Där fanns gevär i tusental, flera kulsprutor och rikligt med ammunition. Förrådet bevakades bara av ett par äldre män, som det skulle gå i en handvändning att övermanna. Härigenom skulle man erhålla vapen åt sina anhängare, ävensom åt allt det lösa folk, som dyker upp vid dylika tillfällen. Sedan skulle det gå lätt att övermanna Ordningsmakten och sätta sig i besittning av hela staden".

Det borde, kan man tycka, vara åtskilligt genant för vederbörande höga myndigheter i samhället med dessa nu sent omsider avslöjade kommunistiska revolutionsplaner. Att myndigheterna kunnat leva i okunnighet om desamma, är såsom vi tidigare framhållit att anse som fullkomligt uteslutet. Men de hava tigit och skulle väl förmodligen alltfort så ha gjort, om icke Stockholms orädde polismästare inför den lömska aktionen från judepressens sida i "kulspruteaffären" till slut sett sig nödsakad framlägga sanningen.

Stadshustornet världens vackraste torn?

Ofta har omdömet hörts, att stadshustornet i Stockholm skulle vara Sveriges vackraste, ja, t. o. m. världens vackraste torn. Det är ett kapitalt misstag. Många äro de estetiska fel, som vidlåda denna höjdskapelse. Det är för massivt, där finns ej ens, såsom i gamla fästningstorn, skottgluggar. Stadshusarkitekten älskar symboler, och tornets tyngd skall sinnebilda stadsstyrelsens vederhäftighet — det är klen motivering för detta ödslande med tegel — och belägenheten vid Mälarens leende strand hade krävt sommargrönskans fräscha luftighet. Tornhatten är löst påsatt, utan minsta organiska sammanhang med dess underbyggnad; den först tillärnade, men ej utförda tunga torntoppen, var däremot en organisk del av tornet. Estetiska lagar fordra vidare större luftighet och mindre tyngd för varje våning, som växer i höjden. Ett ovanligt vackert exempel på denna princips genomförande visar gårdssidan av gamla, södra Stadshuset i Stockholm, men nya stadshustornet är i avsaknad av denna förtjänst. Det största av tornets fel är emellertid, att det avsmalnar mot höjden; ett konstlat höjdperspektiv uppstår därigenom och stöter ögat. Idén till denna avsmalning har hr Östberg fått från rådhustornet i Norrköping, vars arkitekt, dåvarande professorn, sedermera byggnadsrådet I. G. Clason, gjort många utmärkt vackra saker, när han hållit sig på sitt speciella gebiet, "den svenska barocken", men prof. Clason borde aldrig givit vika för sina lärjungars påstötningar om, att han borde försöka sig på modern arkitektur. Prof. Clason hade gjort upp ett alternativt förslag till rådhustornet i Norrköping; det var hållet i barock, och det var synd, att det ej kom till utförande. Varför är det då ett fel, att ett torn avsmalnar uppåt? Svaret fås i gamla Hellas. Parthenons fasad ter intryck av överväldigande lugn, och om man undersöker, vilka knep, arkitekten använt för att uppnå detta resultat, finner man, att han sökt neutralisera perspektivet — för detta ändamål äro pelarna ej ställda på lika avstånd från varandra och pelarna slå ej rakt utan luta med klar beräkning. Herrar Clason och Östberg hava gått fel väg; i stället för det riktiga, att minska perspektivverkan, hava de ökat den. De hellenska arkitekternas estetiska skarpblick och vördnad för och ödmjukhet inför gudomliga proportions- och perspektivlagar, är oöverträffad och går förmodligen ej heller att överträffa; och av grekiska tempelstilar står den doriska högst, vilket heller icke varit insett, ty romare och moderna folk hava med förkärlek kopierat korintiska pelare såsom varande mera bjäsartade än de doriska. Det är barbarer tillåtet att yvas över, att de bygga såsom det roar dem eller såsom det för tillfället faller dem in, fullt oberoende av oomkullrunkeliga estetiska lagar och utan tanke på en eftervärld, som kommer att kunna skilja mellan de verk, som hava evighetsstämpeln över sig och de, som äro gjorda för tillfällig förlustelse.

Var finnes då Sveriges vackraste torn? Sannolikt i Strängnäs. Det är lugn, kraft och värdighet över dess domkyrkotorn. Det går i stil med tornet, att på kyrkbacken där valdes Gustaf Eriksson med stormvasen i vapnet till Sveriges konung, fattande rikstygtarna i sin osedvanligt fasta, målmedvetna och kärnsvenska hand.

Slutligen, vilket är världens vackraste torn? Det torde vara La Giralda i Sevilla. Det är byggt år 1196 av morerna, Spaniens dåvarande herrar, för att tjänstgöra som astronomiskt observatorium, otvivelaktigt såsom sådant Europas första. Svenska Dagbladet, som är mindre hemma i saker och ting, uppgav nyligen i en artikel, signerad Rh., att Tycho Brahes observatorium på Hven var det första astronomiska observatoriet i Europa. Sedan spanjorerna erövrat Sevilla, läto de förstöra La Giraldas astronomiska instrument, vars värde de ej förstodo — däribland 100-åriga jordglober, ty morerna voro redan på 1000-talet övertygade om jordens sferiska form, samt med okular- och objektivdioptrar försedda tuber, med vilka solfläckarna upptäckts. La Giralda förvandlades därefter av spanjorerna till ett klocktorn. Morerna, utdrivna ur Europa, hava blivit mycket baktalade, ej blott beträffande hudfärgen, i det man låtit Othello uppträda med negerfärgat ansikte, under det morernas verkliga hudfärg är svagt olivgul, utan även beträffadne rasen i övrigt och dess kulturnivå. Morerna härstamma från Carthago, grundlagt av fenicierna, men hellener och senare romarna slogo sig ned där, och araberna, som erövrade norra Afrika, voro jämförelsevis fåtaliga, vilket haft till följd, att än i dag morerna av förnämliga släkter hava något över sig av den klassiska antikens typ och dess kvinnor något i kroppshållningen av Venus från Milo. Detta var naturligtvis ändå mera fallet på den tid, då morerna härskade i Spanien. Vid samma tid låg hela övriga Europa i fullkomligt barbari, särskilt vad byggnadskonsten beträffar. Mot bakgrunden härav te sig morernas minnesmärken i Spanien, varav de mest lysande, förutom tornet La Giralda, äro Alhambra, konungaresidenset, och Generalife, de moriska konungarnas sommarbostad, än mer beundransvärda.

Lothar.

BREVLÅDA.

G. M. Insändare från anonyma personer införas icke, ej ens om Red. gillar de framförda synpunkterna.

Red. av Nationen.

Goda och billiga
Måltider

kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
C Y R U S
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
A L E X A N D E R
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
E N G E L B R E K T
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant
G U S T A F V A S A
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T E R I K
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant
B I R G E R J A R L
78 Folkungagatan 78

Frukost ½9—½2 Middag ½2—7
Kvöll 7—½12 Inga drickspengar
Ingen spriservering

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 29 Okt 1926

Omålade möbler o. slöjdvaror
av alla slag bäst o. billigast hos
Olov Dahlin,
2 Sergelgatan 2 (hörnet av Mästersamuelsg.)
Lackeringar ombesörjas.

Spritcentralens gåvor till Antismugglingsföreningen.

(Forts. fr. sid. 1.)

voden för sitt besvär och i så fall huru stora?

Då det givetvis måste ha sitt intresse för det skattedragande svenska folket att få dessa här angivna frågor besvarade, har "Föreningen Mot Monopol" låtit Notarius Publicus besöka ordföranden i Föreningen för smugglingens bekämpande, överståthållaren Hederstierna, för vinnande av utredning i saken. Notarius Publicus har häröver avgivit följande protokoll:

"Protokoll, hållet hos Notarius Publicus Angur von Hedenberg i Stockholm nedanskrivne dagar år 1926.

Den 19 oktober.

Till mig, Notarius, ingick denna dag en skrift av följande lydelse:

"Till Herr Notarius Publicus.

Statens jourhavande Direktör i A.-B. Vin- och Spritcentralen har, på sin tid till Chefen för Kungl. Finansdepartementet inberättat, att Spritcentralens styrelse beslutat å bolagets vägnar giva en gåva till en Förening för smugglingens bekämpande. I denna förening är Herr Överståthållaren Hederstierna ordförande.

Vi tillåta oss härmed anmoda Eder, Herr Notarius, att uppvakta Herr Överståthållaren och till honom framställa följande frågor:

1. Om Föreningens exakta namn?
2. Styrelseledamöternas antal och namn?
3. Ledamöternas olika funktioner?
4. Revisorernas antal och namn?
5. Arvodenas storlek för respektive styrelseledamöter?
6. D:o för respektive revisorer?
7. För den händelse begärda upplysningar ej kunna erhållas anhålles om upplysningar var desamma kunna bekommas.

Över vad därvid förekommit utbedja vi oss, Herr Notarius, Edert protokoll.

Stockholm den 19 okt. 1926.

Föreningen Mot Monopol
Adolf Anderson
Föreningens ordf.
Sten Lothigius".

För det i denna skrift omförmälda ändamål inställde jag mig samma dag kl. tre eftermiddagen i Överståthållarens ämbetslokal i huset nr 6 vid Slottsbacken, härsi staden, därvid Överståthållaren Carl Hederstierna emellertid icke träffades, men varvid jag till hans sekreterare för vidare befordran till Överståthållaren avlämnade avskrift av ovan intagna skrift.

Den 20 oktober.

Efter erhållet meddelande, att Överståthållaren denna dag kl. 11 förmiddagen toge emot, inställde jag mig åter nämnda tid å hans ämbetslokal, härstädes, därvid Överståthållaren, som jag personligen träffade, och vilken under mellantiden tagit del av den i mitt gårdagsprotokoll omförmälda avskriften, förklarade sig sakna anledning att ingå i svaromål å de i samma handling återgivna frågor.

Till bevis om vad sålunda förekommit utfärdas detta mitt protokoll.

Ex officio:
v. Hedenberg
Notarius Publicus.
Stämpel".

Det måste vara ägnat att förvåna — om nu plats här längre finnes för förvåning — att överståthållaren Hederstierna i sin egenskap av ordförande i "Föreningen för smugglingens bekämpande" vägrat ingå i svaromål å de av Föreningen Mot Monopol framställda frågorna. Man må dock betänka att den gåva å 20,000 kronor det här närmast är fråga om, lämnats av statsmedel och att således varje skattedragande medborgare, även om han icke är medlem av Föreningen för smugglingens bekämpande, måste ha rätt att få veta, huru medlen använts. Det är, såsom vi mångfaldiga gånger framhållit, en riksskandal, att Vin- och spritcentralen med dr Bratt i spetsen utan påföljd av kriminella åtgärder mot dess styrelse fått utdela av statens medel till en enskild förening. Skandalen växer givetvis ytterligare, när denna mystiska förenings ordförande vägrar lämna upplysning om, vart statens medel tagit vägen. En annan ledamot av styrelsen för Antismugglingsföreningen, landshövdingen Nils Edén, har emellertid vid förfrågan lämnat det nog så intressanta meddelandet, att sekreterare i föreningen är ingen mindre än en av dr Bratts överordnade, byråchefen i Kungl. Kontrollstyrelsen Sam Larsson, vilken alltså också har en trasa med i byken.

Vi skola återkomma till ämnet.

Alla herrar kunna nu skaffa sig en ny och trevlig hatt i kulört eller svart. Hagmans realiserar nämligen denna vecka prima hårfilthattar som förut kostat 15:50, till 8:95, samt en god kvalitét i vardagshattar som kostat 9:50 till 5:95. Passa detta enastående tillfälle medan ännu full sortering finnas i storlekar och färger. Hagmans Herrekipering, Sveavägen 108 (tredje huset fr. Odengatan mot Kungsgatan).

(Annons)

Sovjetregeringen och dess stämplingar i utlandet.

(Forts. fr. sid. 1.)

derna utöva en noggrann kontroll över utlänningarnas trafik. Detta motiverades genom "nödvändigheten av att bekämpa agitatorernas verksamhet, som handla på uppdrag av "en utländsk regering" och äro till skada för lugnet i hela den civiliserade världen". Vad som menas med denna "utlänska regering" är ju icke svårt att gissa.

Allt detta visar, att medan den efter Dserjinskis död plötsligen tillfrisknade Krassin har munnen full av honungstal om den älskvärda ryska regeringen, som intet annat önskar i världen än fred, gör den ryska regeringen i verkligheten allt vad i dess förmåga står, för att spränga det brittiska riket. Det är emellertid, såsom också framgår av klara fakta, icke endast Stor-Britannien, som hotas av de bolsjevikiska revolutionsplanerna. Dessa gå visserligen ut på alla länders o. folks revolutionering o. underkastelse under Alljuda.

K.

Mussolinis gärning.

(Forts. fr. sid. 1.)

het. Hans små fåfängligheter dö med honom, hans gärningar bliva levande i hans folks historia. Hade Mussolini ej gjort något vidare än att bevara sitt folk från revolutionen, skulle dock Italien för alltid måst vara honom tacksam. Att han försökt att giva sitt folk en ny levnadsform, härrör från en sådan titanisk styrka att till och med enbart försöket därtill måste väcka oförställd beundran. Om det lyckas eller ej är beroende av hans viljestyrka; men även om det ej fullständigt skulle lyckas, d. v. s. såsom han som skapare själv skulle vilja hava det, skulle hans tankars brodd dock ej helt försvinna. Mussolini har för lång tid framåt gjort den italienska staten stark genom att göra det italienska folket starkt och ingiva detsamma mod, hans mod att vända sig från falska läror och meningar och i stället leva sitt eget liv o. rädda sin tillvaro som nation.

Napoleon Bonaparte såg sitt rike förgås och sin makt, men hans rykte förblev och inrangerade honom bland denna världens store. Mussolini har möjligheten att lära känna gränserna för sin makt: om han det kan, skola hans framgångar för tillfället visserligen bliva mindre, men hans storhet skall bliva större.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5699.

LÄS — SPRID

Socialisering
genom
Kooperation
av
TYCHO WRETMAN.
Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.
Pris kr. 2.—.
Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.
Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

Elektriska
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrant genom
Östermalms Elektr. Affär
15 A NYBROGAT. Tel. Ö. 52 80.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Magsyra, halsbränna och kväljningar
tar man bort med ett glas *Fruktsalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.
Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drog- och färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 107 08.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Annonsera i
NATIONEN!

Judendomen i kristlig belysning.

(Forts. fr. sid. 1.)

vad som säges eder i örat, det prediken på torget". Matt. 10:27.

"Det är på frukten man igenkänner trädets värde, ty icke hämtar man vindruvor av törnen eller fikon av tistlar." Matt. 7:6.

Vad Jesus här åsyftar är tydligen detta: att sanningen skall göras uppenbar, och offentligen förkunnas för att bliva till nytta för människorna. För var o. en som i Jesu lära och liv funnit en efterföljansvärd förebild, är det icke endast en trosplikt utan en livsnödvändighet att öppet och ärligt i ord och handling erkänna och framhålla denna förebilds föreskrifter och syftemål.

Detta är en ofrånkomlig uppgift för var och en som i Jesus lärt känna och älska det direkta "sändebudet" från den ende sanne Guden. Och den som ej med likgiltighet vill åse att den kristna läran uppblandas o. förvanskas med främmande gudsbegrepp och åskådningar, måste taga avstånd från judendomen.

Gent emot den nedbrytande kulturutveckling, som kännetecknar vår närvarande tid, o. som avsätter sina vidriga frukter på snart sagt alla mänskliga verksamhetsområden, i synnerhet inom litteraturen, konsten och politiken, fordras det att varje kristen håller sitt ljus brinnande och sin karaktärs renande sälta oförsvagad. (Matt. 5:13). Men hur beklagligt är det icke att i stället inom kristliga kretsar finna främmande religionsåskådningar göra sig gällande, som icke allenast äro oförsonliga med Jesu lära, utan t. o. m. stå i öppen fiendskap till densamma.

Sin första triumf firade denna fiendskap i Jesu korsfästelse, och den har sedan dess fortsatt med oförminskad styrka ända in i vår tid. Men oförståeligt är det att kristna kunna ställa sig i dess led, genom att offentligen vilja göra troligt, att judarna ändock skulle vara ett "heligt" folk, samtidigt som dessa främlingar med outtröttlig beslutsamhet, enighet och beräkning, av alla krafter arbeta på att utrota den kristna läran, varmed de vilja fira sin största och sista triumf, som skall kröna det verk som de började på Golgata.

Men judarna äro icke nöjda med att endast betrakta som "heliga" utan de vilja även kallas "utvalda". Dock av vem de än må ha blivit hedrade med ett sådant företräde, så är det då sannerligen icke av den Gud som Kristus för oss uppenbarat, ty Hans livsprinciper o. karaktärsegenskaper återfinna vi absolut icke i judendomens gudsbegrepp.

Vad som klart framgår vid en jämförelse mellan judendom o. kristendom är obestridligt det faktum, att de båda religionsformerna äro oförenbara, ty det judiska religionssystemet grundar sig på materialistiska och egoistiska beräknngar, medan kristendomens grundsatser äro osjälviska och vilar på de högsta etiska principer som människoförståndet kan fatta, varför vi med sanningens rätt kunna beteckna kristendomen såsom gudomlig uppenbarelse, varemot judendomen är ett system av människostadgar.

"Lagen och profeterna voro intill Johannes. Från den tiden varder Guds rike förkunnat genom evangelium". Luk. 16:16 "Det gamla är förgånget, se allt har blivit nytt". 2 Kor. 5:17.

Jesus själv framhåller de båda lärornas oförenbarhet på det allra tydligaste i sina liknelser, t. ex.: "Ingen sätter en lapp av en ny klädnad på en gammal klädnad, annars både sönderslitter han den nya, och lappen av den nya passar icke till den gamla. Och ingen slår nytt vin i gamla läglar, annars spränger det nya vinet sönder läglarna och det spilles ut, och läglarna fördärvas". Luk. 5: 36—38. Kan oförenbarheten av de båda religionerna tydligare framställas? Det kan härvid ej heller förnekas, att den slutsatsen obestridligen är med sanningen överensstämmande, att det judiska gudsbegreppet icke motsvarar "den ende sanne Guden" i kristendomen, ty den "gamla klädnaden" ansågs av Jesus själv icke brukbar att ens sätta en lapp på, liksom de "gamla läglarna" voro olämpliga att mottaga det "nya vinet". Denna slutledning förtydligar Jesus i sitt samtal med fariseen och rådsherren Nikodemus med de orden: "Utan att en varder född på nytt, kan han icke se Guds rike". Joh. 3: 3.

Jesus påvisar här att det naturliga sinnelaget i människan icke är mottagligt för gudomliga sanningar utan måste andligen "födas på nytt". Men ett så förändrat sinnelag i judarnas gudsgemenskap var den helt o. hållet främmande, varför Nikodemus stod oförstående inför en sådan nyhet, och av Jesus måste mottaga den tillrättavisningen: "Är du Israels lärare och vet icke detta?"

Detta är vittnesbörd nog att den judiska läran ej var av gudomligt ursprung, ty då hade den ej av Jesus behövt förklaras odugIig för människans andliga utveckling i kristlig anda, emedan det gudomliga är evigt och därför icke kan föråldras.

I den judiska religionen hade skriftlärde och lagkloke enligt egen mening samlat hela världens vishet genom sina stadgar, medan "de icke hade aktat värt att hava Gud i kunskapen", (Rom. 1: 28) varför den kristna uppenbarelsen blev fördold för dessa "visa och kloka och uppenbarad för de enfaldiga". Luk. 10: 2.

Ingen känner Sonen utom Fadern, icke heller känner någon Fadern utom Sonen". Matt. 11: 27. Endast genom Jesus lära vi känna vår himelske Fader. Men att söka lära känna Honom, "den ende sanne Guden" i judendomen är och skall alltid förbliva ett fåfängt företag!

Att Jesu lära var ny, och ej framgången ur judendomen behöver här ej vidare framhållas för den som vill göra sig bekant med hithörande jämförelsen i gamla och nya testamentet. Det framgår ur hela Jesu liv och förkunnelse, och bekräftades även av hans åhörare. Härav ett par exempel:

"Utan att I omvänden eder oh varden såsom barnen, skolen I alls icke inkomma i himmelriket". Matt. 18: 3.

"Aldrig har någon människa så talat, som denne man talar". Joh. 7: 46.

"Och alla förvånades, så att de tillsporde varandra och sade: Vad är detta? Vilken ny lära är detta?" Mark. 1: 27.

"Då frågade översteprästen Jesus om... hans lära". Joh. 18—19.

"... Jesus gick upp i templet och lärde. Och judarna förundrade sig och sade: Huru kan denne förstå skriftlärdom, då han icke är lärd? Då svarade Jesus dem och sade: Min lära är icke min utan dens, som har sänt mig. Om någon vill göra hans vilja, skall han förstå, om läran är från Gud eller om jag talar av mig själv." Joh. 7: 14—17.

Skulle ändock ivrare framträda till försvar för judendomens sammankoppling med kristendomen och den därmed i själviskt syfte utspridda legenden om judafolkets "helighet" och "utvaldhet" framför andra folk, så kan härpå med skäl användas Jesu omdöme om fariseerna: "De äro blindas blinda ledare, men om en blind leder en blind, så falla de båda i gropen". Matt. 15: 14.

Varför skola vi kristna tvingas att erkänna eller innesluta den för oss främmande judiske guden i vårt kristna gudsbegrepp som Jesus uppenbarade? Judarna å sin sida avsky den kristna läran och önska intet hellre än att bliva förskonade från densamma och vi kristna ha all anledning att undanbedja oss inblandning av det judiska gudsbegreppet, som endast bringar förvirring, vantro och tvivel åstad. Judendomen och kristendomen innehåller var för sig en motsatt princip med var sitt olika syftemål, det förra är jordiskt-timligt och det senare himmelskt-evigt. Varför skola vi då följa ett föga efterföljansvärt exempel och utbyta vår himmelska arvsrätt mot en mammonistisk grynvälling? De båda religionsprinciperna ge sig tydligt nog tillkänna i sina resp. gudsbegrepp, och enligt de i det föregående framdragna citaten finna vi i judendomen ett gudomsväsende med sådana egenskaper som: vrede, hämnd, list, våld, hat, makt-, rov- och härsklystnad. Varemot kristendomens gudsbegrepp kännetecknas av: kärlek, rättfärdighet, helighet, barmhärtighet, ödmjukhet.

Såsom vi se, äro dessa båda principer varandras motsatser varigenom en oundviklig strid dem emellan föreligger, som för människosläktets vidkommande betyder den onda eller den goda andemaktens herravälde över människosjälen.

Det borde därför ej falla sig svårt för de kristna att frigöra sig från det judiska religionssystemets tvångsjacka, som ingalunda är ägnad att ingiva någon djupare vördnad för gudsbegreppet, eller bidraga till andlig uppbyggelse.

Vi kunna ej följa det slag av rättfärdighetsivrare som vilja lysa med glansen av det "heliga" och "utvalda" judafolkets lydnad inför Jahve att utrota "hedningarna" för att taga deras land och ägodelar i besittning.

Att sjunga denne gudens lov må vara förbehållet de "omskurna".

Den av helighetens täckmantel nödtorftigt skylda råheten o. andliga nakenheten hos judafolket genomskådade också Jesus, vilket gav honom anledning att tilltala dem sålunda: "Du blinde farisé, gör först rent det inre av bägaren och fatet, att ock det yttre av dem må varda ren. "I skrymtare, I ären vitmenade gravar, som utantill synas sköna men innantill äro fulla av dödas ben och all orenlighet. Så synes ock I utvärtes för människorna rättfärdiga, men invärtes ären I fulla av skrymteri o. orättfärdighet". Matt. 23:26—28.

Det strängt betonade lydnadsmomentet i judendomens Jahvedyrkan är det framför allt som man falskeligen begagnar sig av för att "bevisa" det inre sambandet mellan G. T. och N. T. samt för att likaledes "bevisa" att Gud Fader och Jahve äro identiska, d. v. s. Kristi himmelske Fader skulle endast vara den nytestamentliga uppenbarelseformen för Jahve. I skydd av detta skickligt iscensatta identifierande av Gud Fader med Jahve lever judendomen såsom en fruktansvärd parasit på vår kristna tros i sig själv sunda o. friska stam och hotar att snart alldeles utsuga dess livskraft.

Den läsart som anbefalles med den förklaringsgrunden att vad man ej förstår vid läsning av G. T. skall man "hoppa över" är ej att rekommendera vid studier på andra områden, varför skall man då använda detta system vid enskild andakt o. religionsundervisning, när det gäller sagda testament? Att bannlysa o. klavbinda förnuftets och samvetets röst förlänar själen varken hugnad eller tillfredsställelse o. kan ej heller skapa många undersåtar för Guds rike.

Låtom oss därför frigöra kristendomen från den gamla judiska religionen, innan dess materialistiska och självviska anda helt och hållet förgiftat den kristna kyrkans liv.

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS
Helår . . . . Kr 10.–
Halvår . . . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . . . Kr 2.75

N:r 44 Fredagen den 5 Nov. 1926 Årg. 2.

Spritcentralens styrelse beslagen med osanning.

Styrelsens skrivelse till 1926 års riksdag innehöll falska uppgifter rörande gåvan å 50,000 kronor till Socialpolitiska Institutet.

För att hindra en extra revision av Vin- o. Spritcentralen vid sistlidna riksdag ingav dess styrelse, som man erinre sig, till Riksdagens andra kammares andra tillfälliga utskott en försvarsskrift, undertecknad av ordföranden i styrelsen Ax. Hedenlund och kontrasignerad av M. Marcus, däri Spritcentralens gåvor omförmälas i följande ord:

"I detta sistnämnda hänseende må, med anledning av därom i den offentliga diskussionen understundom hörda anmärkningar, anföras, att bolaget under hela sin hittillsvarande verksamhet endast vid tvenne tillfällen disponerat en summa för en utgift, som icke legat inom ramen för dess regelbundna verksamhet. Det var år 1920 och gällde första gången ett belopp av 50,000 kronor som anslogs till bidrag för upprätthållande av det s. k. socialpolitiska institutet i Stockholm för att möjliggöra den utbildn. för vissa tjänstemän hos systembolagen, på vilka den nya lagstiftningen ställde helt andra krav än förut ifrågakommit. Anslaget beviljades av ordinarie bolagsstämman på styrelsens förslag. Andra gången gällde det ett bidrag av 5,000 kr. till Mendelska sällskapet i Lund såsom understöd för utgivande av en tidskrift för ärftlighetsforskning med hänsyn bl. a. till den betydelse, alkoholproblemet äger för vetenskapligt arbete av denna art. *Det förtjänar framhållas, att år 1920 för bolagets medelsdisposition ännu icke gällde någon föreskrift om vinstöverskottets inleverans till statsverket.*")

För fullständighetens skull må i detta sammanhang nämnas, att de belopp, som för understödjande av kampen mot spritsmugglingen — ett för bolaget nära liggande intresse — av bolaget under perioden 1922—1926 ställts till dels tullpolisens i Stockholm, dels en antismugglingsorganisations förfogande, uppgå till sammanlagt 124,000 kronor. Dessutom anvisades år 1923 ett belopp av 5,000 kronor för att av bolagets verkställande direktör i samråd med ordföranden användas för välgörande ändamål. Detta belopp har ännu ej förbrukats."

Nationen har varit i tillfälle taga del av Vin- och spritcentralens bolagsstämmoprotokoll av den 12 aug. 1920, så lydande:

"Protokoll hållet vid fortsatt ordinarie bolagsstämma med aktieägarna i Aktiebolaget Vin- & Spritcentralen å bolagets kontor i Stockholm torsdagen den 12 augusti 1920 kl. 11 fm.

Närvarande aktieägare voro de, som finnas förtecknade i den vid den fortsatta stämman upprättade röstlängden.

§ 1.

Den fortsatta *stämman öppnades av* ordföranden i bolagets styrelse hr Bergenholtz, vilken därpå enhälligt utsågs att såsom ordförande leda dagens förhandlingar.

— — — — — — — —

§ 5.

Herr ordföranden framhöll, att vid dagens fortsatta stämma val till styrelse och revisorer samt deras suppleanter för första gången skulle ske på grundval av den *ändrade lydelse hithörande bestämmelser i bolagsordningen* erhållit genom beslut vid extra bolagsstämma den 19 maj 1920 samt ordinarie bolagsstämma den 11 juni 1920, *vilka beslut av Kungl. Maj:t: föreskriven ordning godkänts den 9 juli 1920 och vunnit registrering hos Kungl. Patent- o. Registreringsverket den 30 juli 1920.*

Enligt den sålunda nu gällande bolagsordningen tillkomme det Kungl. Maj:t att utse 4 ledamöter av bolagets styrelse, därav en såsom ordförande och en såsom vice ordförande, dels 2 suppleanter för förenämnda styrelseledamöter, dels ock 2 revisorer för granskning av bolagets förvaltning, dels ock slutligen 2 suppleanter för nämnda revisorer. Aktieägarna åter hade att för sin del utse ett motsvarande antal styrelseledamöter och revisorer jämte suppleanter.

§ 6.

Upptogs till behandling frågan rörande arvode till styrelsens ledamöter och suppleanter och beslöts att härföre anslå ett belopp av kr. 33,000:— för år räknat, att mellan ledamöterna och suppleanterna fördelas på sätt styrelsen bestämmer.

— — — — — — — —

§ 10.

Meddelade hr ordföranden, att till styrelsen från Centralförbundets för Socialt arbete i Stockholm styrelse ingivits en framställning med anhållan *om utgivande till förbun-*

(Forts. å sid. 3.)

*) Kursiveringarna äro redaktionens.

Den Gyllene Internationalen.

I vårt förra nummer redogjordes i en artikel, rubricerad "Världsfinansens framstöt mot regeringarna", för de internationella finansmännens nyligen utsända uppseendeväckande manifest, den första stora framstöten från den internationella judiska storfinansens sida i riktning mot förverkligandet av dess plan på öppet världsherravälde. Vi återgiva här för dagen en högst intressant artikel i denna fråga ur den tyska tidningen "Völkischer Beobachter", som under rubriken "Den gyllene internationalen" skriver:

"Stolt o. självmedvetet skrev den alljudiska "Wiener Journal" i nr 11820 över den av oss för ett par dagar sedan skildrade Bankernas världskoncern, som behärskar många hundra miljoner judiskt finanskapital. "Wiener Journal" använder själv rubriken: Den gyllene internationalen och medgiver därmed vad visst folk hårdnackat förneka. Finanskapitalet är i händerna på de trehundra "Rathenauerna", det bevisar zionistbladet självt mer än tydligt, när det skriver: "För närvarande äga mellan tyska och amerikanska finansinstitut förhandlingar rum som hava till mål att bilda en bankernas international. Från tysk sida deltager Dresdener Bank, från England bankhuset J Schoder, London, från Amerika Blythe-litter & Co och Schoeder Bancing Corporation, Newyork, från Frankrike Union Parisienne, från Belgien Societé Générale de Belgique, från Holland bankhuset Lippmann, Rosenthal & Co., från Schweiz Schweizer Kreditanstalt, från Checkoslovakien Böhmische Unionbank, från Österrike Österr. Bodenkreditanstalt och från Sverige Stockholms Enskilda Bank." Alla dessa banker äro alltigenom judiska, resp. av judar kontrollerade företag, såsom vi mer än en gång framhållit och bevisat.

Wiener Journal skriver vidare, fullkomligt i stil med "Zions vises protokoll": "Förhandlingarna skola föras i hemlighet för att icke uppnåendet av målet skall försvåras. Förhandlingarna kommo till på grundval av samtal om andra problem som *under de sista åren först i allt större utsträckning inom den internationella finansvärlden.* Utslagsgivande var

(Forts. å sid. 4.)

Grundlagens expropriation.

Av Juris. Dr. Friherre Lage Staël von Holstein

Det är otroligt med vilken likgiltighet man numera å borgerligt håll betraktar det skydd för äganderätten och den fria näringsutövningen, som vår grundlag avsett att uppställa. Medan man å socialistiskt håll uppför en burlesk krigsdans kring vad man kallar de skingrade resterna av författningens grundvalar och fröjdar sig åt hur behändigt det gått att riva borgardömets rättsliga skansar, småle de anfallna åt all denna hädelse, knappt utan en blinkning. Det är som grundlagen vore ett fantom, vars tillvaro eller ej knappt kommer den kränkte vid.*) Men en sådan likgiltighet kan hämna sig långt svårare, än man nu synes föreställa sig. Europa runt har under senare år pågått ett intensivt arbete för att kringgärda de medborgerliga rättigheterna mot allt godtycke från maktusurpatorers sida och grundlagarna ha utmejslats med samvetsgrann omsorg. Vi hade anledning att ta en smula lärdom av detta intresse på andra håll för att själva rycka upp oss till en mer pietetsfull och för framtiden mer betryggande syn på grundlagsskyddet.

Man må invända, att det juridiskt vore likgiltigt, vad innebörd grundlagen äger, då i alla fall lag eller regeringsåtgärd i strid mot dess bud icke kunde av domstol åsidosättas utan måste tillämpas. Men denna felsyn på grundlagens juridiska räckvidd börjar vika i utländsk praxis och vi ha under senare år jämväl hos oss vunnit prejudikat på ett riktigare betraktelsesätt. Vi kunna med andra ord utgå från, att har en lag eller förordning tillkommit i grundlagsvidrig ordning eller i strid mot grundlagsbud, så saknar den rättslig giltighet, varför domstol äger åsidosätta den och tillerkänna den eventuellt genom grundlagsstridig författning kränkte skälig gottgörelse.

Invänder man åter att det vore mindre väsentligt med grundlagens skydd mot den socialistiska anstormningen, enär det ju står riksdagen fritt att ändra denna grundlags innehåll, så måste man dock stanna inför det ganska besvärliga procedur, som vår författning uppställer för att en grundlagsändring skall kunna vinna kraft. Väntetiden ger dock folket i val tillfälle att med öppna ögon fatta ställning till vad som förehaves. Socialisterna bruka räkna med att deras samhällsordning liksom kan smygas på oss utan att vi själva äro medvetna om vad som förehaves. Hålles blott grundlagen i helgd är en sådan överraskning otänkbar.

Det första angreppet mot gällande samhällsordning gäller givetvis den enskilda äganderätten. Enligt de uttolkare, som för närvarande samla adepter ikring sig även vid våra universitet, skulle ett sådant anfall ha så mycket större förutsättningar att lyckas, som vår grundlag icke alls inrymmer något skydd i vanlig grundlagsmening mot ersättningslös expropriation. Men de som så säga expropriera redan grundlagen själv, vilket märkes på de applåder varmed de hälsas inom de samhällsfientliga högkvarteren. Tänk att med blotta förefintligheten av en tillfällig majoritet i riksdagen äga utsikten att genom ett trollslag vända upp och ned på samhällsordningen så att besittaren från i dag i morgon står där avklädd utan något som helst anspråk gent emot varken staten eller den som satt sig på hans stol! Vilket lockande perspektiv för dem, som vänta på revolutionen i de korslagda armarnas tecken!

I en avhandling som nyligen ventilerades vid Stockholms högskola fick man lära, att med det svenska begreppet expropriation ingalunda är förbundet

(Forts. å sid. 3.)

*) Erfarenheten från senare tid, jfr. t. ex. sprit- och tobaksmonopolen, visar, att även de "borgerliga" ledamöter i egenskap av det storfinansiella intressets bevakare varit med, ja otta t. o. m. gått i spetsen för grundlagskränkandet. Red. anm.

Vad Tryckfrihetsförordningen har att säga.

Våra grundlagar innehålla ett stadgande om tryckfrihetskommittérade. Regeringsformen par. 103 lyder: "Lagtima riksdag skall vart fjärde år, på sätt i riksdagsordningen sägs, förordna sex för kunskaper och lärdom kända personer att jämte justitieombudsmannen, som bland dem förer ordet, utöva vård över tryckfriheten. Dessa kommittérade, av vilka två, utom justitieombudsmannen, skola vara lagfarna, äge sådan befattning, att, i händelse någon författare eller boktryckare, innan tryckningen, själv överlämnar dem en skrift och begär deras yttrande, huruvida åtal därå, efter tryckfrihetslagen, kan äga rum, skola justitieombudsmannen och minst trenne kommitterade, varav en lagfaren, ett sådant yttrande skriftligen avgiva. Förklara de däruti, att skriften må tryckas, vare då både författare och boktryckare från allt ansvar frie, och ligge det å kommittérade."

Tryckfrihetsförordningen innehåller även en bestämmelse om tryckfrihetskommittérade. De skola höras, om någon av trycket härstädes utkommen eller utländsk, hit i riket införd, skrift, utav en eller flere främmande staters sändebud eller deras regeringar anmälts såsom innefattande sådana ämnen, vilka kunna föranleda missnöje hos andra makter. I dylika fall har åklagaren att infordra tryckfrihetskommittérades utlåtande.

Såsom synes är tryckfrihetskommittérades befogenhet mycket inskränkt.

Några privata tryckfrihetskommittérade tillåter ej lagen, allra minst sådana med självtagen befogenhet att slå ihjäl vilka tidningar de behaga genom att hindra deras distribuerande. Det är brott mot den urgamla svenska friheten, och de böra omedelbart åtalas av den förorättade eller efter dennes anmälan av allmänna åklagaren och dömas enligt 15 kap. 22 par. strafflagen samt förpliktas utgiva skadestånd. Man har sedan någon tid tillbaka haft vetskap om, att den hemliga judiska regeringsmakten i vårt land planerade, om den ej på andra vägar lyckades behärska hela den svenska pressen, tillsättandet av privata tryckfrihetskommittérade, vilka utan att de verkliga initiativtagarna syntes, skulle utföra deras befallningar. Ryktet talade sanning. Början har gjorts med en känd smutstidning. Men planerna gå mycket längre och grundlag och allmän lag strunta de fullständigt i, när det gäller deras

(Forts. å sid. 4.)

Den italienska fascismens verk.

På fyraårsdagen av den stora fascistrevolutionen, som under högtidliga former och enorm anslutning och entusiasm från befolkningens sida firats över hela Italien, avgav Mussolini ett budskap till italienska folket, vari han framhöll, huru regeringsmakten i landet under den tid som förflutit sedan revolutionen, vunnit en fruktansvärt stark position och prestige utåt. Det redan utförda arbetet vore, framhöll Mussolini, att beteckna som särdeles imponerande och hade visat sig verka animerande på alla nationella verksamhetsområden. I budskapet hette det bl. a.:

"På den militära organisationens område har fascistregimen kraftigt arbetat genom nya lagar angående armén, flottan och flygvapet samt genom den förberedande militära utbildning milisen överallt får genomgå. Jag tvekar icke att säga, att landets hela kraft nu från moralisk och disciplinär synpunkt står på höjden av varje eventualitet.

På det ekonomiska och sociala området har fascismens verk varit förnyande och återuppbyggande.

Den av fascismen genomförda revolutionerande lagen av världshistorisk betydelse är emellertid den, varigenom de kollektiva arbetsavtalen underställts samhällets kontroll. Genom denna lag har den demokrat-liberala staten, som ställde sig okunnig om fackföreningsrörelsen, upphört att existera. Vi ha skapat en fackföreningsstat. Miljoner producenter äro sammanslutna i tretton fackföreningar. Aldrig har en stat haft en bredare grundval. Inrättandet av ett fackföreningsdepartement är en nyhet i Italiens konstitutionella liv. Det är och kommer alltid att förbli fascistrevolutionens obestridliga förtjänst att ha löst ett av de mest oroande problemen i det nutida samhället.

Då den italienska emigrationens vanliga vägar äro stängda, ha vi inrikat oss på kolonisationsverksamheten inom landet samt på en ännu mera energisk verksamhet i våra kolonier.

Det under blott fyra år utförda arbetet är storslaget, men det är icke tillräckligt. Vi stå blott vid början. Partiets, mi-

(Forts. å sid. 2.)

Religiös trovärdighet och religiös auktoritet.

För Nationen av J. L.

Den teologi, som vädjar till människornas intresse för den kristna religionen, genom att peka på judendomen, har ingen ursäkt för sitt misslyckande, ty den som något närmare vill lära känna den kristna lärans upphov och innehörd skall snart märka de oöverstigliga gränslinjer, som skilja de båda religionsformerna från varandra. De judiska troslärorna giva ringa vittnesbörd om det mänskliga förnuftets existens, och det är omöjligt att göra sig hemmastadd på ett andligt område som förnuftet ej får beträda, eller att avstå några av dess rättigheter till en auktoritet, som hävdar förnuftsvidriga principer. Förnuftets vapen är argument, och auktoritetens vapen fysiskt och moraliskt våld samt lagligt tvång, men våld är en egenskap som ingen förnuftig människa kan försvara, och tvång har ingen hemortsrätt på det andliga området. Om åsikter framställas som icke kunna bevisas, och huruvida några av dem kunna förtjäna att tros eller icke, kan endast avgöras av förnuftet. Den judiska s. k. gudagemenskapen grundar sig på en lagreligion, men lagar äro odugliga utan straff, och straff äro olämpliga, emedan de förhärda men icke övertyga.

"Sann religion innebär medvetandets inre övertygelse, och medvetandet är så beskaffat, att makt ej kan bringa det till tro." Den omoral, egoism och materialism, för att ej tala om de uppenbart avsiktliga tendensriktningar som göra sig gällande i den judiska religionen, avsedda att i egoismens intresse vilseleda en godtrogen allmänhet, ha ingen lämplig plats i kristendomen. Religion är gudsgemenskap och måste därför framför allt ha till uppgift att frambära sanningen i sin fulla klarhet; uppfyller den ej detta krav, så har den intet

(Forts. å sid. 4.)

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr [illegible] Norr [illegible]

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS
Helår .... Kr 10.–
Halvår ...... Kr. 5.25
Kvartal ...... Kr. [illegible]

N:r 44 Fredagen den 5 Nov. 1926 Årg. 2.

Spritcentralens styrelse beslagen med osanning.

Styrelsens skrivelse till 1926 års riksdag innehöll falska uppgifter rörande gåvan å 50,000 kronor till Socialpolitiska Institutet.

För att hindra en extra revision av Vin- o. Spritcentralen vid sistlidna riksdag ingav dess styrelse, som man erinre sig, till Riksdagens andra kammares andra tillfälliga utskott en försvarsskrift, undertecknad av ordföranden i styrelsen Ax. Hedenlund och kontrasignerad av M. Marcus, däri Spritcentralens gåvor omförmälas i följande ord:

"I detta sistnämnda hänseende må, med anledning av därom i den offentliga diskussionen understundom hörda anmärkningar, anföras, att bolaget under hela sin hittillsvarande verksamhet endast vid tvenne tillfällen disponerat en summa för en utgift, som icke legat inom ramen för dess regelbundna verksamhet. Det var år 1920 och gällde första gången ett belopp av 50,000 kronor som anslogs till bidrag för upprätthållande av det s. k. socialpolitiska institutet i Stockholm för att möjliggöra den utbildn. för vissa tjänstemän hos systembolagen, på vilka den nya lagstiftningen ställde helt andra krav än förut ifrågakommit. Anslaget beviljades av ordinarie bolagsstämman på styrelsens förslag. Andra gången gällde det ett bidrag av 5,000 kr. till Mendelska sällskapet i Lund såsom understöd för utgivande av en tidskrift för ärftlighetsforskning med hänsyn bl. a. till den betydelse, alkoholproblemet äger för vetenskapligt arbete av denna art. *Det förtjänar framhållas, att år 1920 för bolagets medelsdisposition ännu icke gällde någon föreskrift om vinstöverskottets inleverans till statsverket.**)

För fullständighetens skull må i detta sammanhang nämnas, att de belopp, som för understödjande av kampen mot spritsmugglingen — ett för bolaget nära liggande intresse — av bolaget under perioden 1922—1926 ställts till dels tullpolisens i Stockholm, dels en antismugglingsorganisations förfogande, uppgå till sammanlagt 124,000 kronor. Dessutom anvisades år 1923 ett belopp av 5,000 kronor för att av bolagets verkställande direktör i samråd med ordföranden användas för välgörande ändamål. Detta belopp har ännu ej förbrukats."

Nationen har varit i tillfälle taga del av Vin- och spritcentralens bolagsstämmoprotokoll av den 12 aug. 1920, så lydande:

"Protokoll hållet vid fortsatt ordinarie bolagsstämma med aktieägarna i Aktiebolaget Vin- & Spritcentralen å bolagets kontor i Stockholm torsdagen den 12 augusti 1920 kl. 11 fm.

Närvarande aktieägare voro de, som finnas förtecknade i den vid den fortsatta stämman upprättade röstlängden.

§ 1.

Den fortsatta stämman öppnades av ordföranden i bolagets styrelse hr Bergenholtz, vilken därpå enhälligt utsågs att såsom ordförande leda dagens förhandlingar.

— — — — — — — —

§ 5.

Herr ordföranden framhöll, att vid dagens fortsatta stämma val till styrelse och revisorer samt deras suppleanter för första gången skulle ske på grundval av den *ändrade lydelse hithörande bestämmelser i bolagsordningen* erhållit genom beslut vid extra bolagsstämma den 19 maj 1920 samt ordinarie bolagsstämma den 11 juni 1920, *vilka beslut av Kungl. Maj:t föreskriven ordning godkänts den 9 juli 1920 och vunnit registrering hos Kungl. Patent- o. Registreringsverket den 30 juli 1920.*

Enligt den sålunda nu gällande bolagsordningen tillkomme det Kungl. Maj:t att utse 4 ledamöter av bolagets styrelse, därav en såsom ordförande och en såsom vice ordförande, dels 2 suppleanter för förenämnda styrelseledamöter, dels ock 2 revisorer för granskning av bolagets förvaltning, dels ock slutligen 2 suppleanter för nämnda revisorer. Aktieägarna åter hade att för sin del utse ett motsvarande antal styrelseledamöter och revisorer jämte suppleanter.

§ 6.

Upptogs till behandling frågan rörande arvode till styrelsens ledamöter och suppleanter och beslöts att härför anslå ett belopp av kr. 33,000:— för år räknat, att mellan ledamöterna och suppleanterna fördelas på sätt styrelsen bestämmer.

— — — — — — — —

§ 10.

Meddelade hr ordföranden, att till styrelsen från Centralförbundets för Socialt arbete i Stockholm styrelse ingivits en framställning med anhållan *om utgivande till förbun-*

(Forts. å sid. 3.)

*) Kursiveringarna äro redaktionens.

Den Gyllene Internationalen.

I vårt förra nummer redogjordes i en artikel, rubricerad "Världsfinansens framstöt mot regeringarna", för de internationella finansmännens nyligen utsända uppseendeväckande manifest, den första stora framstöten från den internationella judiska storfinansens sida i riktning mot förverkligandet av dess plan på öppet världsherravälde. Vi återgiva här för dagen en högst intressant artikel i denna fråga ur den tyska tidningen "Völkischer Beobachter", som under rubriken "Den gyllene internationalen" skriver:

"Stolt o. självmedvetet skrev den alljudiska "Wiener Journal" i nr 11820 över den av oss för ett par dagar sedan skildrade Bankernas världskoncern, som behärskar många hundra miljoner judiskt finanskapital. "Wiener Journal" använder själv rubriken: Den gyllene internationalen och medgiver därmed vad visst folk hårdnackat förneka. Finanskapitalet är i händerna på de trehundra "Rathenauerna", det bevisar zionistbladet självt mer än tydligt, när det skriver: "För närvarande äga mellan tyska och amerikanska finansinstitut förhandlingar rum som hava till mål att bilda en bankernas international. Från tysk sida deltager Dresdener Bank, från England bankhuset J Schoder, London, från Amerika Blythe-litter & Co och Schoeder Bancing Corporation, Newyork, från Frankrike Union Parisienne, från Belgien Societé Générale de Belgique, från Holland bankhuset Lippmann, Rosenthal & Co., från Schweiz Schweizer Kreditanstalt, från Checkoslovakien Böhmische Unionbank, från Österrike Österr. Bodenkreditanstalt och från Sverige Stockholm's Enskilda Bank." Alla dessa banker äro alltigenom judiska, resp. av judar kontrollerade företag, såsom vi mer än en gång framhållit och bevisat.

Wiener Journal skriver vidare, fullkomligt i stil med "Zions vises protokoll": "Förhandlingarna skola föras i hemlighet för att icke uppnåendet av målet skall försvåras. Förhandlingarna kommo till på grundval av samtal om andra problem som *under de sista åren först i allt större utsträckning inom den internationella finansvärlden*. Utslagsgivande var

(Forts. å sid. 4.)

Grundlagens expropriation.

Av Juris Dr. Friherre
Lage Staël von Holstein

Det är otroligt med vilken likgiltighet man numera å borgerligt håll betraktar det skydd för äganderätten och den fria näringsutövningen, som vår grundlag avsett att uppställa. Medan man å socialistiskt håll uppför en burlesk krigsdans kring vad man kallar de skingrade resterna av författningens grundvalar och fröjdar sig åt hur behändigt det gått att riva borgardömets rättsliga skansar, småle de anfallna åt all denna hädelse, knappt utan en blinkning. Det är som grundlagen vore ett fantom, vars tillvaro eller ej knappt kommer den kränkte vid.*) Men en sådan likgiltighet kan hämna sig långt svårare, än man nu synes föreställa sig. Europa runt har under senare år pågått ett intensivt arbete för att kringgärda de medborgerliga rättigheterna mot allt godtycke från maktusurpatorers sida och grundlagarna ha utmejslats med samvetsgrann omsorg. Vi hade anledning att ta en smula lärdom av detta intresse på andra håll för att själva rycka upp oss till en mer pietetsfull och för framtiden mer betryggande syn på grundlagsskyddet.

Man må invända, att det juridiskt vore likgiltigt, vad innebörd grundlagen äger, då i alla fall lag eller regeringsåtgärd i strid mot dess bud icke kunde av domstol åsidosättas utan måste tillämpas. Men denna felsyn på grundlagens juridiska räckvidd börjar vika i utländsk praxis och vi ha under senare år jämväl hos oss vunnit prejudikat på ett riktigare betraktelsesätt. Vi kunna med andra ord utgå från, att har en lag eller förordning tillkommit i grundlagsvidrig ordning eller i strid mot grundlagsbud, så saknar den rättslig giltighet, varför domstol äger åsidosätta den och tillerkänna den eventuellt genom grundlagsstridig författning kränkte skälig gottgörelse.

Invänder man åter att det vore mindre väsentligt med grundlagens skydd mot den socialistiska anstormningen, enär det ju står riksdagen fritt att ändra denna grundlags innehåll, så måste man dock stanna inför det ganska besvärliga procedur, som vår författning uppställer för att en grundlagsändring skall kunna vinna kraft. Väntetiden ger dock folket i val tillfälle att med öppna ögon fatta ställning till vad som förehaves. Socialisterna bruka räkna med att deras samhällsordning liksom kan smygas på oss utan att vi själva äro medvetna om vad som förehaves. Hålles blott grundlagen i helgd är en sådan överraskning otänkbar.

Det första angreppet mot gällande samhällsordning gäller givetvis den enskilda äganderätten. Enligt de uttolkare, som för närvarande samla adepter ikring sig även vid våra universitet, skulle ett sådant anfall ha så mycket större förutsättningar att lyckas, som vår grundlag icke alls inrymmer något skydd i vanlig grundlagsmening mot ersättningslös expropriation. Men de som så säga expropriera redan grundlagen själv, vilket märkes på de applåder varmed de hälsas inom de samhällsfientliga högkvarteren. Tänk att med blotta förefintligheten av en tillfällig majoritet i riksdagen äga utsikten att genom ett trollslag vända upp och ned på samhällsordningen så att besittaren från i dag i morgon står där avklädd utan något som helst anspråk gent emot varken staten eller den som satt sig på hans stol! Vilket lockande perspektiv för dem, som vänta på revolutionen i de korslagda armarnas tecken!

I en avhandling som nyligen ventilerades vid Stockholms högskola fick man lära, att med det svenska begreppet expropriation ingalunda är förbundet

(Forts. å sid. 2.)

*) Erfarenheten från senare tid, jfr. t. ex. sprit- och tobaksmonopolen, visar, att även de "borgerliga" ledarna i egenskap av det storfinansiella intressets bevakare varit med, ja ofta t. o. m. gått i spetsen för grundlagskränkandet. Red. anm.

Vad Tryckfrihetsförordningen har att säga.

Våra grundlagar innehålla ett stadgande om tryckfrihetskommittérade. Regeringsformen par. 103 lyder: "Lagtima riksdag skall vart fjärde år, på sätt i riksdagsordningen sägs, förordna sex för kunskaper och lärdom kända personer att jämte justitieombudsmannen, som bland dem förer ordet, utöva vård över tryckfriheten. Dessa kommittérade, av vilka två, utom justitieombudsmannen, skola vara lagfarna, äge sådan befattning, att, i händelse någon författare eller boktryckare, innan tryckningen, själv överlämnar dem en skrift och begär deras yttrande, huruvida åtal därå, efter tryckfrihetslagen, kan äga rum, skola justitieombudsmannen och minst trenne kommitterade, varav en lagfaren, ett sådant yttrande skriftligen avgiva. Förklara de däruti, att skriften må tryckas, vare då både författare och boktryckare från allt ansvar frie, och ligge det å kommittérade."

Tryckfrihetsförordningen innehåller även en bestämmelse om tryckfrihetskommittérade. De skola höras, om någon av trycket härstädes utkommen eller utländsk, hit i riket införd, skrift, utav en eller flere främmande staters sändebud eller deras regeringar anmälts såsom innefattande sådana ämnen, vilka kunna föranleda missnöje hos andra makter. I dylika fall har åklagaren att infordra tryckfrihetskommittérades utlåtande.

Såsom synes är tryckfrihetskommittérades befogenhet mycket inskränkt.

Några privata tryckfrihetskommittérade tillåter ej lagen, allra minst sådana med självtagen befogenhet att slå ihjäl vilka tidningar de behaga genom att hindra deras distribuerande. Det är brott mot den urgamla svenska friheten, och de böra omedelbart åtalas av den förorättade eller efter dennes anmälan av allmänna åklagaren och dömas enligt 15 kap. 22 par. strafflagen samt förpliktas utgiva skadestånd. Man har sedan någon tid tillbaka haft vetskap om, att den hemliga judiska regeringsmakten i vårt land planerade, om den ej på andra vägar lyckades behärska hela den svenska pressen, tillsättandet av privata tryckfrihetskommittérade, vilka utan att de verkliga initiativtagarna syntes, skulle utföra deras befallningar. Ryktet talade sanning. Början har gjorts med en känd smutstidning. Men planerna gå mycket längre och grundlag och allmän lag strunta de fullständigt i, när det gäller deras

(Forts. å sid. 4.)

Den italienska fascismens verk.

På fyraårsdagen av den stora fascistrevolutionen, som under högtidliga former och enorm anslutning och entusiasm från befolkningens sida firats över hela Italien, avgav Mussolini ett budskap till italienska folket, vari han framhöll, huru regeringsmakten i landet under den tid som förflutit sedan revolutionen, vunnit en fruktansvärt stark position och prestige utåt. Det redan utförda arbetet vore, framhöll Mussolini, att beteckna som särdeles imponerande och hade visat sig verka animerande på alla nationella verksamhetsområden. I budskapet hette det bl. a.

"På den militära organisationens område har fascistregimen kraftigt arbetat genom nya lagar angående armén, flottan och flygvapet samt genom den förberedande militära utbildning milisen överallt får genomgå. Jag tvekar icke att säga, att landets hela kraft nu från moralisk och disciplinär synpunkt står på höjden av varje eventualitet.

På det ekonomiska och sociala området har fascismens verk varit förnyande och återuppbyggande.

Den av fascismen genomförda revolutionerande lagen av världshistorisk betydelse är emellertid den, varigenom de kollektiva arbetsavtalen underställts samhällets kontroll. Genom denna lag har den demokrat-liberala staten, som ställde sig okunnig om fackföreningsrörelsen, upphört att existera. Vi ha skapat en fackföreningsstat. Miljoner producenter äro sammanslutna i tretton fackföreningar. Aldrig har en stat haft en bredare grundval. Inrättandet av ett fackföreningsdepartement är en nyhet i Italiens konstitutionella liv. Det är och kommer alltid att förbli fascistrevolutionens obestridliga förtjänst att ha löst ett av de mest oroande problemen i det nutida samhället.

Då den italienska emigrationens vanliga vägar äro stängda, ha vi inrikat oss på kolonisationsverksamheten inom landet samt på en ännu mera energisk verksamhet i våra kolonier.

Det under blott fyra år utförda arbetet är storslaget, men det är icke tillräckligt. Vi stå blott vid början. Partiets, mi-

(Forts. å sid. 2.)

Religiös trovärdighet och religiös auktoritet.

För Nationen av J. L.

Den teologi, som vädjar till människornas intresse för den kristna religionen, genom att peka på judendomen, har ingen ursäkt för sitt misslyckande, ty den som något närmare vill lära känna den kristna lärans upphov och innebörd skall snart märka de oöverstigliga gränslinjer, som skilja de båda religionsformerna från varandra. De judiska troslärorna giva ringa vittnesbörd om det mänskliga förnuftets existens, och det är omöjligt att göra sig hemmastadd på ett andligt område som förnuftet ej får beträda, eller att avstå några av dess rättigheter till en auktoritet, som hävdar förnuftsvidriga principer. Förnuftets vapen är argument, och auktoritetens vapen fysiskt och moraliskt våld samt lagligt tvång, men våld är en egenskap som ingen förnuftig människa kan försvara, och tvång har ingen hemortsrätt på det andliga området. Om åsikter framställas som icke kunna bevisas, och huruvida några av dem kunna förtjäna att tros eller icke, kan endast avgöras av förnuftet. Den judiska s. k. gudagemenskapen grundar sig på en lagreligion, men lagar äro odugliga utan straff, och straff äro olämpliga, emedan de förhärda men icke övertyga.

"Sann religion innebär medvetandets inre övertygelse, och medvetandet är så beskaffat, att makt ej kan bringa det till tro." Den omoral, egoism och materialism, för att ej tala om de uppenbart avsiktliga tendensriktningar som göra sig gällande i den judiska religionen, avsedda att i egoismens intresse vilseleda en godtrogen allmänhet, ha ingen lämplig plats i kristendomen. Religion är gudsgemenskap och måste därför framför allt ha till uppgift att frambära sanningen i sin fulla klarhet; uppfyller den ej detta krav, så har den intet

(Forts. å sid. 4.)

Den 5 Nov.

Judendomens attack mot pressfriheten.

Den "nationella samling", som från visst håll iscensatts mot tidningen "Fädernesländet", kan såsom vi i vårt föregående nummer framhöllo icke undgå att ur konstitutionell synpunkt väcka de allvarligaste betänkligheter. Det råder nämligen intet tvivel därom, att icke aktionen är i dubbel måtto lagvidrig såsom stridande mot såväl grundlag (Regeringsformen och Tryckfrihetsförordningen) som allmän lag (strafflagen). Så mycket märkligare är det, att det politiska organ, Sv. Dagbladet, vilket gör anspråk på att framför andra företräda den nationella, konstitutionella uppfattningen, öppet framträtt som dess främsta förkämpe inom den opinionsbildande pressen. Vi hava förut uttalat vår bestämda förkastelsedom över den del av tidningen "Fädernelandets" journalistik, som faller under beteckningen smutsjournalistik och som givetvis förtjänar att allvarligt beivras, men vi måste, såframt vi ställa oss på konstitutionens grund, på det skarpaste fördöma alla sådana inskridanden, som ske i strid mot lag och författning.

Efterhand som aktionen mot "Fädernelandet" fortskridit har det blivit alltmera uppenbart, att den så mycket omordade smutsen mera fått tjäna som en täckmantel under det att det verkliga motivet för de mäktiga, vilka iscensatt och lett kampanjen, varit ett helt annat, det man dock visligen undvikit att upplysa allmänheten om. Det förhåller sig nämligen så, att "Fädernelandet" vid sidan av rotandet i sådana saker, som enligt gängse publicistiskt betraktelsesätt äro att hänföra under benämningen "smuts", jämväl fört en ytterst hänsynslös kampanj mot en mängd missförhållanden inom den storfinansiella och politiska världen. För den, som något följt utvecklingen och känner de krafter, vilka operera bakom "tredje statsmaktens" kulisser och som eljest icke just visat prov på vare sig sanningskärlek eller renlighetssinne, har det redan från början stått ganska klart, att det varit just denna "Fädernelandets" för vissa kretsar mindre angenäma publicistiska verksamhet, som utgjort grundmotivet för den nu med sådan frenesi framdrivna "nationella samlingen". Det framstår också allt tydligare, att "renlighetsaktionen" i realiteten intet annat är än upptakten till en aktion i stort från den judiska storfinansens sida för tillintetgörande av hela den tidningspress i vårt land, som står i vägen för de judiska omstörtningssträvandena. De många resolutioner, som antagits av olika pressammanslutningar och korporationer ute i landet, giva nog så tydlig upplysning om, vart man i själva verket syftar. Över nästan hela linjen återfinnes i dessa uttrycket "bojkott av 'Fädernelandet' och likartade tidningar", och i den muntliga agitation, som bedrivits genom till tidningsförsäljarna utsända lejda agenter, har öppet sagts namnen på de tre à fyra "likartade tidningar", som i första hand skulle få göra "Fädernelandet" sällskap men vilka intet annat hava gemensamt med den nämnda tidningen än att de intaga en fri och av judedömet oberoende ställning och icke visat sig villiga att böja knä för Guldkalven. På sina håll har man också i offentliga resolutioner vågat sig på att nämna namnen på de "likartade tidningar", som nu i samhällsmoralens intresse måste utrotas. Så t. ex. utsändes en resolution från Brunnsviks Folkhögskolas elever, varit landets ungdom uppmanas att icke taga någon befattning med "smutsalster sådana som 'Fädernelandet', 'Vidi' m. fl. likartade tidningar". De här åsyftade "likartade tidningarna" jämte Fädernelandet representera dock tydligvis endast vad som i första hand påräknats som vinst av aktionen, vilken utgår från den judiska storfinansen och av allt att döma har rent bolsjevistiskt syfte. Spelet i Moskva är förlorat och man söker sig nya vägar. Det är förvisso icke någon tillfällighet, att "de röda" visat ett så utomordentligt intresse för "renlighetskampanjen" eller att Stockholms Fackliga Centralorganisation" i dagarna utsänt ett manifest till Stockholms arbetare, varit manas till bojkott av den arbetarefientliga borgarpressen ("arbetarevänlighet" är som bekant en den judiska bolsjevismens attraktionsspecialitet) samt till "intensiv agitation för arbetarepressen". Eftersom den öppna revolutionära vägen här numera bjuder så gott som oöverstigliga hinder, väljer man den beslöjade, vars framgångsrika beträdande dock förutsätter, att den press, som hittills bjudit hinder mot Judendomens planer på oinskränkt herravälde, bringas att tystna. I den samverkan, som för detta måls uppnående etablerats mellan "borgarnas" och "socialisternas" och "kommunisternas" pressorgan, ha vi att se ett nytt bevis för det existerande intima samarbetet mellan den judiska storfinansen o. arbetarerörelsens "ledare".

Den olagliga aktionen mot den för Judendomen misshagliga pressen i vårt land har nu förts så långt, att man med hot, lock och pock lyckats tvinga de olika sammanslutningar, som hava befattning med tidningars distribution o. försäljning, att förbinda sig att till en början icke distribuera tidningen "Fädernelandet" — ett inkräktande av oerhördaste slag å enskild medborgares genom lag tryggade näringsfrihet. Samtidigt har man konstituerat en olaglig myndighet, vars uppgift skall vara att fullfölja utrotningen av "smutspressen", varmed såsom redan antytts tydligtvis avses alla sådana tidningar, som äro misshagliga för de judiska usurpatorerna av makten i det svenska samhället. Denna underbara myndighet, som framgått ur ett i Stockholm hållet "allmänt opinionsmöte" mot "Fädernelandet" och konstituerat sig som en "samarbetskommitté av representanter för olika "kulturella, politiska och fackliga sammanslutningar", är ur konstitutionell synpunkt en fullkomligt vidrig institution. Dess tillkomst är en skandal, som ohjälpligt komprometterar alla som därtill lånat sin medverkan. Den tillskapade myndigheten utgör en sannskyldig illustration till den rätts- och laglöshet, som numera råder i vårt av Alljuda terroriserade svenska samhälle. Den saknar varje som helst lagligt berättigande och måste, försåvitt lagen skall tillämpas, för medlemmarna komma att medföra laga ansvar i den mån deras åtgöranden gå i strid mot dennas bestämmelser, vilket blir oundvikligt, därest "samarbetskommittén" skall fullgöra den uppgift, som den uppdragsgivande församlingen, det allmänna opinionsmötet, anförtrott den.

Skall då denna aktion i strid mot lag och författning från de samhällsupplösande kretsarnas sida under den lagliga maktens hägn få hava sin gång? Detta är en fråga, som man nu i de vidaste kretsar ställer sig. Vi vilja för vår del icke tro något sådant. Det skulle betyda detsamma som statsmaktens definitiva, snöpliga underkastelse under de provokatoriska krafter, som, missbrukande sin ställning som "tredje statsmaktens" representanter gjort sig till samhällets och folkets tyranner. Innebörden och konsekvenserna av det sabotage mot konstitutionen och det attentat mot enskild mans i lag stadgade rätt, som här, i en falsk morals namn förövas, kunna ej undgå att bliva i högsta grad ödesdigra, därest de ej i tid stoppas och vederbörligt näpsas. Svenska folket är icke villigt att gå i slavtjänst under den svensk lag och rätt föraktande internationella judiska storfinansen och kommer förvisso aldrig att bli det! Är lagen, här Tryckfrihetsförordningen, i dess nuvarande gestaltning icke sådan, att den bjuder erforderliga garantier mot tryckfrihetens missbrukande, bör den givetvis bli föremål för revision, men så länge den äger bestånd måste den, såframt man vill hålla sig på konstitutionens grund, obrottsligt följas. En eventuell revision av Tryckfrihetsförordningen bör förvisso icke mindre taga sikte på utrotandet av en smuts sådan som den påtalade i tidningen "Fädernelandet" än på det för land och folk kanske mycket vådligare smutsflöde, den ändlösa strömmen av omoral och lögn, som under beslöjade former offentligt utbjudes i vår kulturellt betonade judiska tidningspress. Saken är av den allvarliga innebörd, då den gäller intet mindre än den i grundlagen garanterade tryckfrihetens vara eller icke vara och den svenska pressens frihet, att vår högsta justitiemyndighets inskridande ovillkorligt måste påfordras.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. 55 322 56. A. T. 55 322 56.

Hetskampanjen mot hr Hårleman stäckt.

Med en känsla av tillfredsställelse erfor man regeringens ställningstagande i den mycket omdebatterade "kulspruteaffären". Socialministern lämnade här prov på en konstitutionell uppfattning samt en uppskattning av sitt höga ämbetes värdighet och ansvar, som man så mycket hellre erkänsamt noterar som de i våra dagar icke äro alltför vanliga hos den officiella regeringsmaktens utövare. Hans förebragta motivering för sin uppfattning i frågan visar att han bedömt densamma ur den synvinkel kallet bjudit honom. Statsrådet Pettersson har därmed även givit Stockholms vaksamme polismästare det moraliska stöd från regeringsmaktens sida, som denne i så hög grad gjort sig förtjänt av genom sitt energiska vaktslående kring samhället mot de besoldade Moskvaagenternas skamlösa anslag. När socialministern uttalade, att polismästaren genom den ifrågavarande vapenanskaffningen icke överskridit sin befogenhet "då det ju åligger honom att övervaka den allmänna ordningen och säkerheten" gav han med dessa ord uttryck för den uppfattning, som hysts av alla rättänkande och ansvarskännande svenska medborgare.

Alla de, som sedan en längre tid tillbaka frossat i den skandalösa förföljelsen mot Stockholms polismästare för det denne djärvts bjuda de judiska omstörtningsmännen spetsen, hava med regeringens nu intagna ställning erhållit en välförtjänt näpst samtidigt med att hr Hårleman rättvisligen rehabiliterats. Dock, saken bör med detta icke få anses utagerad. Svenska folket har rätt att även erhålla närmare kännedom om de planer, som varit å bane mot samhällets bestånd, samt om de personer inom finansens, politikens och pressens värld, som varit engagerade i desamma.

PRESSKONSERTEN

Parlamentarismens intrång på grundlagen.

Att förvaltningen skulle vara oberoende av politiken och riksdagspolitikerna var, skriver Aftonbladet (h.) en av hörnpelarna i 1809 års författning. Den genomförda parlamentarismen innebär emellertid en mycket stor påfrestning för förvaltningens självständighet o. det fordras en mycket hög grad av politisk självbesinning och kultur, om farliga följder skola kunna undvikas. I fortsättningen heter det:

Den gamla regeln om skicklighet och förtjänst som enda befordringsgrund har fått en betänklig rubbning. Det ligger blott alltför nära att, när en gång isen är bruten, det i grundlagen angivna befordringsmotivet åsidosättes även vid tillsättandet av lägre befattningar. Det måste resas det kraftigaste motstånd mot en tendens, enligt vilken lagstiftaren skall stå över lagen, d. v. s. i detta fall att andra grunder gälla för ämbetsbefordringar, om vederbörande är parlamentariker än om han är en vanlig medborgare. De värsta utväxterna hos systemet kunna emellertid förhindras, om parlamentarismens främsta erkänna sin begränsning och sakkunskapen och de högre förvaltningsmyndigheterna tillerkännas erforderligt utrymme. Skall emellertid politiseringen utsträckas till själva ämbetsverken, då är ryggraden knäckt på den gamla svenska förvaltningen, och vad därmed gått förlorat blir förvisso känt och erfaret i sinom tid av allmänheten.

Heltvisst har Aftonbladet rätt uti, att det måste resas ett "det kraftigaste motstånd mot en tendens, enligt vilken lagstiftaren skall stå över lagen". Men huru åstadkomma en ändring i uppfattningen hos höga vederbörande? De, som makten hava, ha visat sig mycket litet mottagliga för varje strävan i sådant syfte och tydligt ådagalagt, att de anse lagen numera endast till för "de små i samhället". Och detta i "demokratiens" eget tidevarv!

Den landsskadliga kapitalexporten.

På vissa håll känner man måhända stolthet över Sveriges deltagande med icke mindre än 9 miljoner kronor i det belgiska lånet. Känslor av detta slag äro dock ur svensk synpunkt fullständigt ogrundade. Lunds Dagblad (h.) påtalar med full rätt denna landsskadliga kapitalexport. Tidningen skriver:

Något glädjeämne är förvisso icke denna kapitalexport ur någon synpunkt. Ju mindre gott om pengar det finnes hemma, ju färre lånemöjligheter för kapitalfattiga företagare. Men det är i detta ögonblick ändå icke den betänkligaste sidan av saken, utan det är den stiltje i vårt företagarliv, som faktiskt onödiggör en stor del av det jämförelsevis lilla kapital, över vilket vårt land förfogar. Det är den allmänna avtyningen, som man skönjer i fråga om vår industri, som föranleder kapitalisterna att placera sina pengar i utlandet, då de icke finna lönande placering hemma eller icke våga sätta in dem i svenska företag, företrädesvis på grund av de onormala arbetsförhållandena men även med hänsyn till de svenska näringarnas oskyddade läge. Med ett normalt skydd för inhemsk produktion och någorlunda lugn på arbetsmarknaden skulle vår industri snart komma i full fart igen liksom jordbruket. Då skulle det icke saknas användning för landets kapital och ett allmänt välstånd skulle komma att råda bland alla samhällsklasser.

I tidningens fördömande av kapitalexporten måste ju envar instämma. Dess framställning rörande orsakerna till exporten kännetecknas dock av samma ytliga betraktelsesätt som man är van att se i den kosmopolitiska pressen. På den "borgerliga" sidan låtsar man därstädse, att skulden för missförhållandena inom det ekonomiska livet helt och uteslutande ligger på arbetaresidan och att kapitalisterna tvingas att gå till utlandet med sina placeringar. Man undviker att tala om det faktiskt existerande intima samarbetet mellan storfinans och arbetareledare, som alltmera givit de senare karaktären av rätt och slätt den förras lydiga tjänare. Det ekonomiska tillstånd vi numera äro lyckliggjorda med i vårt land är icke frukten av arbetarnas utan av den m. arbetarledarna förbundna storfinansens vilja. Det av Lunds Dagblad framhållna behovet av skydd för inhemsk produktion som ett villkor för det svenska näringslivets uppblomstring är uppenbart. Icke mindre viktigt är emellertid såsom vi tidigare framhållit, att en lagstiftning kommer till stånd, som i fortsättningen förhindrar en utplundring av näringslivet sådan som den vilken under de senaste årtiondena med statsmaktens goda minne här fått ske. Först då, när vi fått verkligt effektiva lagar med ansvarighet stadgad för bank- och bolagsdirektörer och styrelser, varigenom rovriddarnas oblyga manipulationer med anförtrodda företag och medel förhindras, kan man ha anledning räkna med ett återvändande förtroende för placeringar i den svenska industrien från den stora allmänhetens sida.

Den fria handelns ekonomiska nödvändighet.

Icke blott inom de grupper av samhällsmedborgare, som förmenas i särskild grad representera det s. k. konsumentintresset, de socialistiskt instruerade arbetarmassorna, utan också bland "borgardömets" intellektuella spetsar råder numera som bekant en viss animositet mot den fria handeln och dess idkare, vilka snart sagt i gemen betraktas såsom skäligen onyttiga och överflödiga varelser. Denna nymoderna uppfattning bygger emellertid på förnuftslöshetens grund. Den enskilda handeln utgör våra nationalekonomer till trots den enda naturliga och sunda formen för de allmännyttiga varornas distribution o. kommer förvisso även att så allt framgent förbli. De strävanden, som nu pågå i den kommunistiska distributionens riktning, hava sin förklaring i den härskande tendensen hos den storfinansiella makten att bringa hela det ekonomiska livet i samhället in under sin monopolistiska intressesfär. Att arbetarna äro de, som också här få utföra det ärofulla värvet i monopolfinansens tjänst, är endast i överensstämmelse med de upphöjda principer, som tillämpas av den härskande "demokratiska" plutokratien.

Stockholmstidningen (l.) erinrar i en artikel om den starka ökning av de inom den privata handeln anställda, som under de senast förflutna 50 à 60 åren ägt rum i vårt land. År 1870 voro omkring 60,000 personer, d. v. s. c:a 1,5 proc. av hela folkmängden, sysselsatta inom handeln, under det 1920 siffran utgjorde 390,000 eller c:a 6,5 proc. Ökningen har, menar tidningen, motiverats av ett verkligt behov inom det ekonomiska livet och skulle allt så i och för sig i stort sett vara naturlig. Tidningen skriver:

Det ligger i öppen dag, att distributionen av varorna till konsumenterna är lika oundgänglig för att människornas behov skola tillfredsställas som själva frambringandet av varorna. Det vore mycket liten glädje med att ha en massa nyttiga produkter upplagrade t. ex. i Sydamerika eller Ostasien, om de icke fördes ut till de länder, där man behöver dem. Att betrakta handelsverksamheten, vilken ombesörjer distributionen av varorna till konsumenterna, såsom en improduktiv verksamhet, är därför fullständigt felaktigt. Varudistributionen är tvärtom det oundgängliga slutledet i den ekonomiska produktionsprocessen, lika viktigt och nödvändigt som de övriga leden i ett ekonomiskt samhällsliv, som kommit utöver de primitiva stadierna. Att denna distributionsverksamhet övertagits av särskilda personer såsom självständigt yrke och i allmänhet icke utövas av varuproducenterna själva, beror givetvis därpå, att detta visat sig ändamålsenligast. Det utgör ett utslag av arbetsfördelningens nyttiga princip. Handelsverksamheten kräver delvis andra personliga förutsättningar än produktionen, och specialisering medför ökad effektivitet inom det ekonomiska livet liksom på andra håll. Detta har ju också lett till att inom handelsverksamheten själv en långt gående arbetsfördelning har ägt rum. Man har å ena sidan grosshandlare, å andra detaljhandlare och inom vardera gruppen ett otal specialister. Under ett system med frihet och konkurrens torde man också kunna räkna med att den ordning skall utveckla sig, som bäst motsvarar behovet på skilda orter och tider.

Vi konstatera med tillfredsställelse denna korrekta framställning av saken i Stockholmstidningen, så mycket mera som tendensen jämväl inom den "borgerliga" pressen numera synes vilja gå i riktning av den av herrar nationalekonomer propagerade satsen, att den kommunistiska distributionen eller den s. k. kooperationen skulle utgöra den mest rationella och ur konsumentsynpunkt förmånliga distributionsformen. Hrr Cassel, Heckscher et consortes torde få det svårt att på längden plausibelt upprätthålla den lögntesen. Även med tillhjälp av en extra professur i ämnet. Den svenska allmänheten är ej fullt så enfaldig som herrar nationalekonomer föreställa sig.

Den antikristliga propagandan i Soc.-Dem.

Hr Engberg i Socialdemokraten, som ju mera är att betrakta som en lydig återgivare av de judiska troslärorna och påbuden än en självständigt reflekterande ande, har nu senast dekreterat, att kyrkomötet bör avskaffas. Kyrkomötesinstitutionen är enligt högstdensamme "en oformlighet, som endast tjänar att vidmakthålla ett falskt kyrkobegrepp". Den antikristliga reformatorn utlägger närmare texten sålunda:

Vidskepliga föreställningar ha emellertid ett seg livskraft. Så som en gång den svenska reformationen genomfördes var allt sakligt underlag avlägsnat för talet om kyrkan som ett självständigt rättssubjekt gentemot staten. Skol- och försvarsväsende skulle med precis samma rätt som kyrkan kunna pocka på en egen mötesinstitution.

Hr Engberg har tydligtvis satt som sitt höga mål att riva ned allt, som hör samman med den kristna samhällsordningen. Vi tvivla emellertid på att den svenska arbetarklassen är villig att följa honom och hr Georg Branting med in i det judiska härlighetssamfundet som i arbetaren endast och allenast ser ett redskap i det mammonistiska intressets tjänst.

Den italienska fascismens verk.

(Forts. fr. sid. 1.)

lisens och fackföreningarnas lösen är densamma: Disciplin, enighet, ingen politisk eller moralisk kompromiss! Efter lagreformerna måste sederna reformeras. Resterna av det gamla Lilla Italien böra utan förbarmande för alltid förstöras. De visa sig ännu i form av överdriven egoism, karriärism, pratsjuka och emellanåt fegt bakdanteri. Fascismens orubbliga dygder böra däremot vara uppriktighet, lojalitet, oegennytta, heder, mod och uthållighet. Alla de, som visa sig vara smittade av den gamla sjukdomen, böra bannlysas från våra led. De äro slaggen, som måste avskiljas för att frigöra den nya aristokratien för morgondagens stora uppgifter. Svartskjortor! Dessa uppgifter skola komma. Fascistrevolutionen har blivit italienska folkets moraliska arvedel och skall göra Italien stort i alla avseenden, på alla platser och mot vem det vara må. Låt oss arbeta för fädernelandet och för den fascistiska revolutionens framtid!"

Stockholm som föredöme för kommunal sparsamhet.

Vid ingången av år 1926 utgjorde hela antalet kommunala tjänsteinnehavare i Stockholm enligt vad stadens statistiska kontor approximativt beräknat 7,611 (därav 3,681 i "stadens lönestat" upptagna, 1,443 övriga "ordinarie befattningshavare" och 2,487 tillhörande den extra personalen med full daglig sysselsättning). I Stockholms stads utgiftsstat för år 1926 är under rubriken "löner, arvoden o d." upptaget ett sammanlagt belopp av 38,436,605 kr., därav 7,542,030 kr. såsom rörligt lönetillägg.

PÅ UTKIK

Politiska landshövdingar

är enligt riksdagsman I. Vennerström (vs.) ett demokratiskt mål, värt att kämpa för. Hr V. utvecklar närmare sin uppfattning i Nya Norrland, där han förkunnar:

"En beprövad politiker är som landshövding avgjort att föredraga framför en beprövad lag- och ämbetskarl. Politikerna komma i intim kontakt med folket självt och få höra menige mans tankar och bekymmer. De nödgas studera folkpsykologi för att kunna på lämpligaste sätt handskas med människorna för att nå sina mål"

Ur herrar politikers av i dag synpunkt är befordran som man väl vet ett högst eftersträvansvärt mål. För samhället ställer sig emellertid saken något annorlunda. Den stora allmänheten har vid det här laget fått lida så pass mycket av herrar kvacksalvare- och lycksökarepolitiker, att den belackar sig för äran!

Bakom "folkopinionens" kulisser.

Enligt telegram från London är en jättefusion inom den engelska tidningsvärlden under bildning. Lejonparten av det Northcliffska dödsboet skulle stå i begrepp att byta ägare och övergå till en annan tidningstrust. "Amalgamated Press Ltd." uppges nämligen ha fått köpeanbud från bröderna sir William och Mr Gomer Berry. "Amalg. Press Ltd." omfattar tidskriften Answers, fröet till den Harmsworthska förmögenheten, hundratals tidningar och tidskrifter med ett inbetalt aktiekapital på sammanlagt 3,271,000 pund, vilket gjort bolaget till världens största förlagsfirma. Detta kommer att i ännu högre grad gälla om firman i händelse den sammanslås med den Berryska trusten, som enbart i London äger Sunday Times, Sunday Chronicle, Financial Times, Casselska förlaget och därtill en mängd landsortstidningar, huvudsakligen i Wales

Rothschilds fjäril.

I Täglische Rundscrau uppgiver dr Erwin Stresemann vid Zoologiska Museet i Berlin, att Papilio Stresemanni Roth döpts efter honom och ej såsom vi tidigare eftr tysk källa uppgivit efter politikern dr Stresemann. Uppgiften att finansbaronen Walther Rothschild varit dopförrättare är däremot fullt riktigt.

Bernhard Schaw jude?

I ett nyligen från Hamburgs rundradiostation utsänt föredrag omnämndes, att den engelska dramatikern Bernhard Schaw, som i sällspord grad reklamerats i Sverige, ursprungilgen heter Treibitzch. Då detta namn är judiskt och Schaws hela skrivsätt och tendens äro påtagligt judiska — hans arbeten hava introducerats i vårt land och översatts till svenskan av i London bosatte juden Valentin — har man trots uttalanden i motsatt riktning skäl för det antagandet, att han även är jude till börden.

Rumänska regeringen önskar ej inblandning i landets inre angelägenheter.

Rumänska regeringen har ur landet utvisat den judiska telegrambyrån United Press' korrespondent i Bukarest för att denne till Amerika spritt osanna och tendentiösa meddelanden om exkronprins Carol. Direktören för United Press' Berlincentral hade i ett telegram med instruktioner till Bukarestkorrespondenten begagnat uttryck, som inneburo en djup kränkning av rumänska kungahuset.

Meddelandet är intressant såsom ett belysande exempel på den internationella judiska nyhetsförmedlingens strävan att influera på staterns inre politiska angelägenheter.

Norge skyddar sig mot "icke önskvärda" utlänningar.

Norska stortingets juridiska utskott har framlagt ett förslag om ny invandringslag. I denna föreslås bl. a. att varje utlänning, som beger sig till Norge för att söka arbete, i förväg måste skaffa sig arbetstillstånd av de norska myndigheterna.

NATIONEN
Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm
Å textsida .... 25 öre mm
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
Tids. Tryckeri, 1926.

Fänrik Stål-filmen.

Sedan man genomlevat rubricerade filmföredrag, kan man så gott som genast och med övertygelse fastställa att, då en gång i tiden skalden Johan Ludvig Runeberg med av fosterlandskärlek genomsyrad värme, i rim och meter, tecknade hjältarna från Savolax, han för denna sin bildkrönika fann den enda rätta och bestående formen. Med sina ord fångade han de vilsna andarna, som svävade över de tusen sjöarnas vatten, eller fann han dem direkt i doften ur Finlands blodiga mylla. Genom honom blev Fänrikens Sägner sång, vars grundton hade fosterlandskärlekens mäktiga malmklang. Från stolta, stormande accord förtonar den i skaldens allomfamnande mänsklighet och blev därigenom för oss en outtömlig källa till fostran för livets kamp, segrar o. nederlag. Vi minnas när våra föräldrar gåvo oss den i psalmboksformat till julklapp och vi anammade dess innehåll under en ständigt skiftande känsloström, medan aftonlampan susade och vattgröten kokade i spisen. Men i våra barns tid har såväl aftonlampan som vattgröten försvunnit. Och även Fänrik Ståls Sägner ha blivit avglömda för de tusende och åter tusende volymer rafflande kriminalromantik.

Det är därför, men också endast därför, som filmen med samma namn, kan anses vara berättigad. På alla dem, som i barndomen otaliga gånger genom Runeberg blevo i tillfälle leva, lida och dö med den heroiskt kämpande spillran av ett folk, verkar det nu enbart beklämmande att se dessa brutalt lösryckta versrader sufflerade av teatraliska ljusbilder. De må sedan vara aldrig så tekniskt fulländade. I och med denna film kan det anses vara fastslaget, att det finnes litterära helgedomar, från vilka teaterfolk och kameramän böra vara utestängda. I föreliggande fall finnes dock, som ovan nämnts, en förmildrande omständighet och filmen är som sådan sevärd. Den har emellertid ett stort fel och det är dessa ständigt återkommande, i lång den särdeles tröttande bataljscenerna Man frågar sig verkligen med oro, när trettioåriga kriget skall utbryta på filmen. Ett tiotal drabbningar kun de säkerligen utan saknad uteslutas. Vederbörande borde tänkt på vad håtutinnan nyligen förekommit utan tillhjälp av statister. Det är säkert, att dylika skådespel för närvarande ej äro så särdeles populära. Vi hoppas, med andra ord, att gentlemannaryttaren och filmingenjören Herman Raschs bravader på våra historiska slagfält i fortsättningen ej komma så helt i förgrunden.

Hr Brunius har med sitt arbete i denna film, liksom tidigare, visat sig vara i besittning av både god vilja och förmåga.

Beträffande de otaliga rollerna och deras innehavare, har ju tydligen en var sökt göra sitt bästa. Här om någonsin kan den gamle lektorns kritik av klassens skrivningar tillämpas: en del av Er ha klarat det här bra, några sämre, ett par äro dåliga och så är det du Svensson.

Musiken, som beledsagade framförandet av filmen, står över allt beröm. Detta gäller särskilt ouvertyren, som var glänsande. Ett vackrare förord till diktverket Fänrik Ståls Sägner kan näppeligen åstadkommas. Kapellmästare Gunnar Malmström och Armas Järnefelt ha all heder därav

K. S.

Åter ett attentat mot Mussolini.

Mussolini har åter varit utsatt för ett attentatsförsök, vilke dock misslyckades. Det skedde vid diktatorns besök i Bologna sistlidna söndag under hans färd till järnvägsstationen. Attentatorn, enligt uppgift, en 18-årig ung man vid namn Anteo Zamboni blev omedelbart efter utförandet av sitt brottsliga dåd lynchad av den uppretade folkmassan. Det gällde denna gång på ett hår när Mussolinis liv. Attentatorns kula träffade en orden, som han bar på sitt bröst.

Upphetsningen med anledningen av detta sista attentat mot Mussolini uppges vara oerhörd över hela Italien. Trots utfärdande av stränga förhållningsorder från diktatorn hava en mängd allvarliga repressalier företagits mot de antifascistiska elementen. En del oppositionstidningar hava förstörts och deras redaktionspersonal pryglats av den upphetsade befolkningen. Mussolini tog detta sista anslag mot hans liv med samma lugn som alla de föregående. I ett telegram till ledaren för Bolognas fascister yttrade han: "Jag vill ännu en gång uttrycka min glädje och tillfredsställelse över den oförglömmeliga manifestationen i går. Aldrig tror jag, har det i Italiens historia existerat en mera fullständig överensstämmelse mellan folk och regim. Aldrig skådades en mera överväldigande mönstring av ett folk i vapen. Man kan utan överdrift säga, att en skog av gevär förmörkade solen, medan jag kände den oändliga mängdens anderäkt. Det brottsliga intermezzot i sista minuten har icke varit i stånd att förmörka glansen av denna underbara dag. Jag tackar genom dig Bolognas befolkning och till kamraterna i hela Italien vill jag säga ett ord av osviklig visshet: Det kan inte hända mig något förrän jag löst min uppgift".

Med anledning av attentatet har ett stort antal för deltagande i mordkomplotten misstänkta personer, särskilt inom de italienska frimurarekretsarna, arresterats.

Spritcentralens styrelse beslagen med osanning.

(Forts. fr. sid. 1.)

det av ett belopp å 50,000 kronor, avsett att utgöra bidrag till inrättande genom förbundets försorg i Stockholm av ett socialpolitiskt institut, vars uppgift skulle vara bland annat att utbilda arbetskrafter för åtskilliga institutioner, såsom exempelvis nykterhetsnämnder och systembolag, vilkas arbetsuppgifter sammanhängde med Aktiebolaget Vin- & Spritcentralens verksamhet.

Då styrelsen, som för sin del förordade bifall till framställningen, ansett lämpligt att underställa densamma bolagsstämman, företogs denna nu till avgörande.

Efter prövning av det sålunda föreliggande ärendet beslöt stämman enhälligt att bevilja det begärda anslaget å 50,000 kronor till Centralförbundet för Socialt arbete såsom bidrag för upprättande av ett socialpolitiskt institut i Stockholm.

§ 11.

Då något ytterligare ärende icke förelåg till behandling vid stämman, förklarades densamma av ordföranden avslutad."

Justerat: F. Bergenholtz. Ax. Hedenlund. S. R. Wikland.

Vid protokollet K. E. Ringholm.

Undertecknad, Notarius Publicus, betygar härmed, att förestående är rätt avskrivet. Stockholm den 17 aug 1920.

Ex officio
Uno Oldenburg.
Notarius Publicus.

— — — — — — — —

Vidimeras. Stockholm och Kungl. Patent- och registreringsverket den 18 september 1926.

Ex officio
Sven Björkenstam."

Den ändring av bolagsordningen, som omnämndes i bolagsstämmoprotokollet var beträffande par. 6 i bolagsordningen av det innehåll att sedan preferensaktieägare fått 7 proc:s utdelning, å stamaktie, må utdelas endast det belopp, som motsvarar genomsnittlig aktiebelåningsränta för räkenskapsåret; återstående vinst skall efter det avsättningar till reservfond och pensionsfond blivit gjorda i den mån den ej enligt par. 8 användes för inlösen av preferensaktier eller för sådant ändamål avsättes inlevereras till Kungl. Statskontoret för statsverkets räkning.

Att detta är riktigt framgår av följande, likaledes officiellt bestyrkta avskrift av bolagsstämmoprotokoll:

"Protokoll vid extra bolagsstämma med aktieägarne i Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen å bolagets kontor i Centralpalatset i Stockholm onsdagen den 19 maj 1920 kl. 10 fm.

Närvarande se röstlängden.

§ 1.

Stämman öppnades av ordföranden i bolagets styrelse herr Bergenholtz, som jämväl utsågs till ordförande å stämman.

§ 2.

Kungörelsen om stämman var så lydande:

"Styrelsen för Aktiebolaget Vin & Spritcentralen får härmed kalla aktieägarne till extra bolagsstämma å bolagets kontor i Stockholm, Centralpalatset, 4 tr., onsdagen den 19 maj 1920 kl. 10 fm. för att behandla förslag till ändring av bolagsordningen, åsyftande:

1:o att begränsa utdelningen å stamaktierna samt beslut om användandet av överskjutande vinst;

2:o om ändring av styrelseledamöternas antal och av antalet suppleanter för dem, samt om val av styrelse och suppleanter;

3:o om val av revisorer och suppleanter för dem;

4:o om de villkor under vilka ändring av bolagsordningen må äga rum."

Sedan herr ordföranden föredragit densamma samt företett Post- och Inrikes Tidningar för den 11 maj 1920, däri kungörelsen funnes införd, förklarades stämman på framställd proposition i behörig ordning utlyst.

— — — — — — — —

§ 5.

Herr ordföranden erinrade, hurusom Aktiebolaget Stockholmssystemet, vilket innehade samtliga stamaktierna i Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen, på sin tid hembjudit desamma till statsverket utan att dock inlösning av aktierna för statsverkets räkning kommit till stånd, att därefter fråga uppkommit om överlåtelse av stamaktierna till 10 olika personer med vissa villkor och förbehåll, samt Kungl. Maj:t i skrivelse till K. Kontrollstyrelsen av den 5 mars 1920 samtyckt till sådan överlåtelse under villkor, bland annat, att vissa ändringar beslutats i den för Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen nu gällande bolagsordning. Denna extra stämma hade blivit sammankallad för att fatta beslut om de av Kungl. Maj:t sålunda påkallade ändringarna av bolagsordningen.

En uppställning förelåg över dels nuvarande lydelsen av bolagsordningen §§ 6,8, 10 och 12 dels ock över förslag till ändrad lydelse av samma §§ jämte förslag till ny § med nummer 18.

Herr ordföranden föredrog § för § de föreslagna ändringarna jämte den nya § 18, och på framställd proposition beslöt stämman enhälligt antaga förslaget till ny lydelse av §§ 6, 8, 10 och 12 ävensom den nya § 18, varande dessa §§ i sitt nya skick så lydande:

§ 6.

Aktierna skola vara dels stamaktier, dels preferensaktier, vilka sistnämnda skola kunna utgivas till ett belopp av högst 23,500,000 kronor

Preferensaktierna skola framför stamaktierna medföra företrädesrätt till årlig utdelning av bolagets vinst intill sju för hundra av aktiebeloppet ävensom rätt, att därest under ett eller flera år sådan utdelning ej kunnat lämnas, av följande års vinst bekomma vad däri brustit, innan utdelning å stamaktierna må äga rum. Därutöver skola preferensaktierna icke medföra rätt till utdelning av vinsten.

A stamaktierna må utdelas endast det belopp, som motsvarar genomsnittlig aktiebelåningsränta för räkenskapsåret, uträknad av riksbanken.

Återstående vinst skall, efter det avsättningar till reservfond och pensionsfond blivit gjorda, i den mån den ej enligt § 8 användes för inlösen av preferensaktier eller för sådant ändamål avsättes, inlevereras till Kungl. Statskontoret för statsverkets räkning.

Då bolaget upplöses, skall innehavare av preferensaktie med förmånsrätt framför stamaktiernas ägare ur bolagets tillgångar erhålla ett belopp, motsvarande aktiens nominella värde jämte dess angivna utdelning i den mån, densamma ej guldits. Övriga tillgångar tillfalla stamaktiernas ägare.

Iakttagas skall att stamaktierna städse motsvara lägst en femtiondel (1/50) av hela aktiekapitalet.

— — — — — — — —

§ 18 (ny).

Denna bolagsordning får ej ändras utan Kungl.Maj:ts tillstånd.

Vidare förekom ej.

Som ovan
John Tjerneid

Justerat den 20 maj 1920.
F. Bergenholtz.
Alfred Peyron.
S. R. Wikland.

— — — — — — — —

Undertecknad, Notarius Publicus, betygar härmed, att förestående är rätt avskrivet.

Stockholm den 27 juli 1920.

Ex officio
A. Bergenstjerna.
t. f. Notarius Publicus."

Med all önskvärd klarhet framgår sålunda av här återgivna protokoll, att styrelsen för Vin- och Spritcentralen direkt lämnat Riksdagens andra kammares andra tillfälliga utskott osanna uppgifter. För att undgå beslut om revision i Riksdagen, uppgav styrelsen falskeligen, att gåvan till Socialpolitiska Institutet lämnades innan den ändring gjordes i bolagsordningen, att vinsten skulle inlevereras till Kungl. Statskontoret för statsverkets räkning. Av bolagsstämmoprotokollet framgår emellertid att inregistreringen i Patent- o. Registreringsverket av den nya bestämmelsen skedde den 30 juli 1920 och att gåvan (förskingringen av statsmedel) till Socialpolitiska Institutet skedde den 12 augusti 1920. Men har anledning förvänta, att nästkommande riksdag skall komma att lämna styrelsen för Vin- och Spritcentralen det svar, som dess sätt att hanskas med sanningen förtjänar.

Grundlagens expropriation.

(Forts. fr. sid. 1.)

kravet på full ersättning och att det för riksdagen inte finns något hinder att i vanlig lagväg avskriva själva ersättningsprincipen. Rent vetenskapligt är en sådan tes monstruös och den blir det än mer utförd i den politiska verkligheten. Medan våra grannländer samt och synnerligen bestå sig med lagar, som hävda den fulla ersättningen, skulle vi kantänka icke vara benådade med samma grundlagsenliga prerogativ utan vara utsatta för de exproprierandes godtycke. Satsen försvaras med en hänvisning till regeringsformens par. 16 men blir därigenom endast än mer hårresande. Denna kardinala artikel innebär näml. enligt riktig tolkning att lika litet som en ämbetsman kan avsättas från sin plats utan laga rannsakning och dom, lika litet kan den enskilde avhändas sitt förvärvade gods utan att i laga ordning ha frändömts det. Då lagbudet, vilket har anor från medeltiden, upptogs i frihetstidens författningar och därifrån överflyttades i 1809 års författning, kunde det givetvis icke äga avseende å expropriation, vilket begrepp är tillkommet långt senare, men väl på reduktioner, vilka utgöra en historisk paralell. Det måste nu tolkas efter sin sakliga innebörd och kan då inte innebära annat, än att expropriation endast må företagas, där den exproprierade mottager en ekvivalent så stor, att hans egendom före och efter expropriationen är lika stor. Det är endast ett utbyte av värden, som man måste underkasta sig i samhällsnyttans intresse. Riksdagen har hittills upprätthållit denna tolkning, och den vill synas så pass självklar, att ingen hittills fallit på idén att förneka den. Men den nu lancerade satsen är i stil med andra socialistiska förvrängningar och den illustrerar på det mest varnande sätt, varthän det leder, då den politiska doktrinen låter den objektiva granskningen stå tillbaka.

För den fria näringsutövningen är tendensen så mycket mer värd att beakta, som man brukar uppställa som ett korollarium till egendomsrättens relativitet, att även den fria näringsutövningen när som helst kan våldföras utan ersättning åt de exproprierade. Gäldas någon sådan, sker det blott i den godtyckliga billighetens namn. Man fäster sig mindre vid det redan överträdda monopolfördet, men vinnlägger sig så mycket mer om att med hårklyveriernas tillhjälp rubba auktoriteten i de stadganden, som utgöra våra medborgerliga frihetens yppersta skydd.

Om det verkligen skulle vara så illa ställt med vår grundlag, att de vantolkningar, som framkommit, skulle äga utsikt att slå igenom; om vi med andra ord redan befunne oss under ett socialistiskt statsskick, där ingen ersättningsskyldighet åligger den exproprierande maktgruppen, och där denna utan gottgörelse kan lägga sig till med fler näringar eller färre, ja, då måste det sägas ifrån, att vi knappt ha något angelägnare än att förtydliga denna grundlag så, att skumraskförsöken omöjliggöras. Den enskilda äganderätten och den fria konkurrensen är hörnstenarna i vår samhällsbyggnad och kan det konstateras, att en kil blivit lagd för att spränga bort dem, så må i tid plikten att avlägsna denna fara bliva fylld.

I våra grannländer har man som sagt lagt sig vinn om full klarhet i dessa ting. Vi ha hittills trott oss säkra för vantolkningar redan på grund av den pietet, som vår åldriga författning fordrar. Men kallas nu vår förtröstan för vankelmod, vilken kan leda till ett uppvaknande med förskräckelse, då blir det en omedelbar angelägenhet att genom påyrkande av grundlagens tidsenliga revision sätta säkrare lås för bondens lada och borgarens butik.

Sveriges landsfiskaler vädja till justitieministern i slaktfrågan.

Föreningen Sveriges landsfiskaler har hemställt hos justitieministern om hans personliga ingripande för en snar och lyckosam lösning av slaktfrågan. Föreningen påyrkar en ny slaktlag, i vilken påbjudes ovillkorlig bedövning av slaktdjuren före blodavtappningen. Särskilt framhålles att härvid icke, såsom skett i Norge, undantag bör medgivas för skäktningen. Med allt skäl skulle eljest de kristna, svenska slaktarna kunna fråga sig varför de skulle ådömas straff för samma gärning som judarna finge begå utan påföljd.

Nordiska Djurskyddsunionen protesterar mot skäktningen.

Nordiska Djurskyddsunionen har på möte i Oslo beslutat antaga följande resolution

"Nordiska Djurskyddsunionen protesterar mot att det i de land, som hava anknytning till unionen, antages slaktlagar, i vilka det tillåtes undantagsregler för den judiska slaktningsmetoden, skäktning.

Norska Djurskyddsföreningarnas landsförbund:
Christine Geirsvold. Emil Fröen, godsägare.

De svenska Djurskyddsföreningarnas Centralförbund:
H. Uddén, landshövding. Hjalmar Dahlström, professor.

Föreningen för djurens beskyddande i Danmark:
Degen, stabsintendent. Marott, red.

De Finska Djurskyddsföreningarnas Centralförbund:
Siri Brander. A. Th. Böök, lektor"

Resolutionen har översänts till de olika nordiska regeringarna och riksdagarna.

Alla herrar kunna nu skaffa sig en ny och trevlig hatt i kulört eller svart. Hagmans realiserar nämligen denna vecka prima hårfilthattar som förut kostat 15:50, till 8:95, samt en god kvalitét i vardagshattar som kostat 9:50 till 5:95. Passa detta enastående tillfälle medan ännu full sortering finnas i storlekar och färger. Hagmans Herrekipering, Sveavägen 108 (tredje huset fr. Odengatan mot Kungsgatan).

(Annons)

LÄS — SPRID
Socialisering
genom
Kooperation
av
TYCHO WRETMAN.
Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.
Pris kr. 2.—.
Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.
Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

Goda och billiga
Måltider
kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
CYRUS
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
ALEXANDER
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
ENGELBREKT
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant
GUSTAF VASA
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T ERIK
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant
BIRGER JARL
73 Folkungagatan 73

Frukost ½9—½2 Middag ½2—7
Kväll 7—½12 Inga drickspengar
Ingen spritservering

Gynna NATIONENS Annonsörer

NATIONEN
Fredagen den 5 Nov. 1926.

Omålade möbler o. slöjdvaror av alla slag bäst o. billigast hos Olov Dahlin, 2 Sergelgatan 2 (hörnet av Mästersamuelsg.) Lackeringar ombesörjas.

Den Gyllene Internationalen.

(Forts. fr. sid. 1.)

därvidlag den till grund liggande önskan att kunna genomdriva en så trång sammansmältning som möjligt. De bankinstitut, som äro anslutna till den nuvarande internationella bankkontrollen, höra alla till de största och kapitalkraftigaste i hela finansvärlden. De nu inför avslutande stående överenskommelserna mellan bankerna gå ut på bildandet av ett stort konsortium som särskilt har ett tvåfaldigt mål. Å ena sidan skall genom konsortiet åstadkommas att ett företags aktier i ett land genom motsvarande transaktioner i ett annat land i gestalt av "bons" kan slås mynt av; å andra sidan skola kunna genomföras stora finansieringar. Angående den nya trustens kapital är ännu intet närmare bekant. När det i pressen var tal om, att den nya trusten skulle förfoga över en miljard dollars, så är det ej tillförlitligt utan överstiger den verkliga summan mångfaldigt. I allt fall torde flera hundra miljoner mark stå till trustens förfogande. Frågan när konsortiet skall börja sitt arbete hänger naturligtvis på avslutandet av de för närvarande ännu i gång varande förhandlingarna; efter all sannolikhet blir det dock vid ingen av nästa år."

Här är det internationella finanskapitalet åter på väg att göra ett ytterst inbringande kap till skada för den nationella ekonomien.

Man jämföre med detta referat Reuter-byråns sensationsreportage, som hänvisar till högviktiga förehavanden i den judiska finansvärlden: "Såsom vi av en sakkunnig person i City erfarit skall nästa onsdag offentliggöras ett betydelsefullt meddelande genom bank- och affärsmän från Europas alla ledande nationer och Amerikas förenta stater. Ifrågavarande person tillade, att Europas läge vore ytterst svårt, och att medlen till övervinnande av dessa svårigheter måste utan dröjsmål kungöras. Den hittills följda politiken ökade svårigheterna i stället för att minska dem. En folklig kursändring i denna politik vore nödvändig för att återställa krediten och åstadkomma den stora utveckling av handeln och det ordnade sammanhang, läget krävde. Man skall förstå betydelsen av detta viktiga meddelande, så snart undertecknarnas namn och ställning bekantgöres."

Det är fråga i vilken grad nyssnämnda meddelande står i förhållande till det ovan skildrade.

Att den internationella judefinansen är fullt säker på sin sak och med detta judemanifest vill sätta kronan på verket beträffande sin under de sista åren hävdade ekonomipolitik framgår av följande meddelande från Paris: "Undertecknarna hänvisa i slutet på sin framställning därpå, att den offentliga meningen i alla länder redan har kommit till kännedom om den hotande faran. Folkförbundet o. internationella handelskammaren äro sysselsatta med att reducera inskränkningarna i handeln till ett minimum och inflytelserika personer i några länder inrikta sig på fullständig annullering av tulltariffen. Några stater ha redan i nya handelsfördrag befriat handeln från alla inskränkningar. Det är undertecknarnas fasta övertygelse, att återinförandet av handelsfriheten utgör den bästa borgen att återställa handeln och krediten".

Från "tysk" sida finner man följande namn under manifestet: geheimerådet Felix Bosch, geheimerådet Felix Deutsch, dr Karl Melchior, Franz von Mendelsohn, dr Schacht, Karl Friedrich von Siemens, Franz Urbis, generaldirektör Vögler, F. H. Witthoefft. England är bl. a. företrätt av sir Arthur Balfour, Montague Norman. Lionel M. de Rothschild, Förenta staterna genom Morgan, Belgien genom Francqui.

Grunderna för detta den slutliga folkförslavningens manifest hava vi redan ofta behandlat. De skönjas i de sedan månader bedrivna förhandlingarna bland finansjudarna med allt större tydlighet. Det handlar om såsom man därom uttrycker sig att ställa hela europeiska finansväsendet på andra fötter och — vad som är ännu viktigare — att bringa det i nytt förhållande till Amerikas Förenta Stater. Guvernören för Englands Bank, guvernören för Newyorkavdelningen av Federal Reserve Board och minister Mellon hade stått i förbindelse med dessa förhandlingar.

Det sagda vare nog. I grund och botten rör det sig om intet mindre än att söka införa i hela Europa "Federal-Reserve-systemet", vilket juden Paul Warburg skapat, och att ställa de enskilda europeiska staternas guldmarknader så att säga såsom filialkontor under Wall Street.

Det betyder slutet på den hittills varande nationellt drivna ekonomien och den slutliga förslavningen i den gyllene internationalens kedjor, ur vilken det icke längre gives någon förlossning.

När skola folken vakna upp?"

Vad Tryckfrihetsförordningen har att säga.

(Forts. fr. sid. 1.)

världshärskarplaner. Vi skola ej i förtid avslöja planerna eller de verkliga anstiftarna av brottet, men i sinom tid skola de träffas av lagens arm!

I Tryckfrihetsförordningen stadgas uttryckligen att för förfyttrandet av tryckalster ej får finnas andra hinder än i par. 4 stadgas. Och i par. 4 står talat om den uppsikt justitieministern och hans ombud utövar över skrifters allmängörande..

Är det skydd, Tryckfrihetsförordningen lämnar den enskilde mot faran för att skandaliseras i pressen tillräckligt? Otvivelaktigt! Den skyddar för alla angripelser mot enskild man, vilka å ära gå, eller för dess borgerliga namn och rykte förklenliga äro. Den skyddar också mot lögnaktiga uppgifter och vrånga framställningar till allmänhetens förvillande och förledande. Orsaken varför Tryckfrihetsförordningen ej är effektiv går tillbaka till den svenska slöheten samt rädslan för att väcka tryckfrihetsprocess, som blir allmänt omnämnd i pressen, och bekvämligheten, som tycker att det är besvärligt. I detta avseende kan påpekas, att man ej själv behöver dragas med besväret utan enligt Tryckfrihetsförordningen kan anmäla saken till chefen för justitiedepartementet, som enligt Tryckfrihetsförordningen har skyldighet att förordna publik åklagare för målets utförande.

Religiös trovärdighet och religiös auktoritet.

(Forts. fr. sid. 1.)

existensberättigande på den mänskliga utvecklingens väg.

Tyvärr måste det emellertid sägas om den kristna kyrkan, att hon på ett ganska tidigt stadium fick sin utveckling missriktad, i det att hon i allt högre grad i judisk anda följde världsliga intressen och bevekelsegrunder. Denna missriktning blev huvudsakligen fastlagd under medeltiden då klerikalerna upptogo åsikter "vilka sanning auktoriteten gjorde anspråk på att fastställa" ett vidsträckt område där emellertid förnuft och samvete ej fick någon medbestämmanderätt. Det blir dock i längden endast möjligt för den kristna kyrkan att upprätthålla sitt krav på gudomligt ursprung, om hon definitivt och resolut avstår från sin ohållbara teori om gamla testamentets auktoritet. Man måste härvid icke allenast åberopa förnuftets och samvetets krav, utan även livserfarenhetens, som också i sig innesluter historiens vittnesbörd. Genom det judiska gudsbegreppets inblandning ställes kristendomen i en skev belysning, som alstrar en känsla av ovederhäftighet, då Jahves befallningar till "sitt egendomsfolk" att mörda, plundra och taga byte, illa stämma överens med Jesu kärleksfulla lära. Judafolket hade personifierat sin egoistiska och materialistiska ideal till ett "heligt gudomsväsende", som med hänsyn till de ständiga krigsföretagen fick namnet Jahve (banér, segerfana) och i likhet med de gamla hedniska gudalärorna, bestraffades den som ej ville erkänna en sådan auktoritetsgud med döden. Då Sokrates t. ex. för sina samtida förkunnade en högre andes vishet än en som representerades av de gamla olympiska gudomligheterna, fick han som lön tömma giftbägaren. Och ha icke judarna korsfäst Jesus såsom kättare, emedan han förkunnade kärlekens religion, och därmed störtade den hatfulle och mordgirige juden Jahve från sin maktställning, samt uppsatte som rättmätig gudomlighet, kärlekens, sanningens och rättfärdighetens princip, personifierad i allas vår Himmelske Fader.

Men den kristna teologien synes ej vilja erkänna denna tronförändring och därför lever ännu kristenheten i allmänhet i den vantron, att Jesus blott hade till uppgift att giva judeguden Jahve namnet, vår Himmelske Fader. Detta dubbelspel med ett främmande gudsbegrepp, inblandat i kristendomen bildar ett förvirrande inflytande på både förnuft och samvete, emedan det står i strid med Jesu lära o. all etisk uppfattning av vår livserfarenhet.

Är icke detta villfarelse så har Jesu mission inte berättigande, och då måste vi också stryka ordet "kristendom" ur vårt ordförråd, ty då ha vi icke någon "kristlig lära" att åberopa oss på. Då må vi söka vår själs frälsning i "omskärelsen" och "offerslaktandet", enligt Jahves förbund med sitt "egendomsfolk". Att vilseledda ivrare och eftersägare inom själva kristenheten ännu i dag förkunna denna villfarelse, och icke taga hänsyn till Jesu upprepade varningar för den judiska "surdegen" är beklagligt nog. Vi kunna här hänvisa till aposteln Pauli uppmaning till sin lärjunge Titus: ".... att de må bliva sunda i tron och icke hålla sig till judiska fabler, och till sådana människors bud, som vända sig mot sanningen". Tit. 1:13.14. "Det var olyckligt för renlärigheten, att de äldsta kristna i sin religiösa litteratur upptogo judiska skrifter, som återgiva ideer från en lågt stående civilisation och voro fulla av barbari. Det är svårt att säga hur mycken skada som åstadkomits genom att fördärva människornas moral med de föreskrifter och de exempel på omänsklighet, häftighet och skenhelighet, som de vördnadsfulla läsarna av gamla testamentet, tyst troende på deras inspiration, äro förpliktade att godtaga", säger professor J. B. Bury, vid Cambridges universitet.

Jesu lära är i motsats till judendomen icke grundad på befallningar till mord och plundring, samt på löften om världslig makt, ära och rikedom utan på kärlek, sanning och rättfärdighet, det berör en princip av det högsta etiska värde som mänskligt förnuft kan fatta, o. därför har denna lära förtjänt ett bättre öde än att indragas o. sammanlänkas med hel- och halvbarbariska traditioner från ett asiatiskt nomadfolk utan moral och någon självständig kulturutveckling. Enligt judendomen är människan endast en produkt av den förgängliga naturen, som tagit en tillfällig gestalt av liv, med strävan efter en utveckling i materialism och egoism. I kristendomen däremot ligger själva livets grundval på det andliga området. Jesus är dock ingen världsfrämmande personlighet, han tillintetgör ej det naturliga i människan, utan han förädlar det i enlighet med sin Himmelske Faders heliga och kärleksfulla principer.

"Kristendomen är världshistoriens enda religion, som gör människans tillvaro till en sinnebild och medelpunkt i hela skapelsen". Om vi hålla Gud för helig och rättfärdig, så borde vi skämmas för att tillskriva honom sådana barbariska befallningar som juden guden Jahve tillåter sig. Det gammaltestamentliga gudsbegreppet som teokratisk maktlystnad smugglat in i kristendomen genom skenhelighetens bakdörr, måste förnuftets makt kasta ut genom sanningens vidöppna port, och därmed befria samvetet från villfarelsens tunga ok, och auktoritetens tvångströja. Ingen fyndig auktoritetslära, eller skenhelighet skall i längden kunna uppehålla legenden om G. T:s gudomliga inspiration, eller inbilla ett oförvillat mänskligt förstånd att judeguden Jahve har eller någonsin haft något gemensamt med Jesu Himmelske Fader. Om en andlig inspiration haft något att göra med en så illa hopkonstruerad utvecklingsteori i mänsklighetens tillvaro som ligger innesluten i det judiska religionssystemet, så måste den ha utgått från en oändligt låg intelligens, ty resultatet av denna teori pekar hän mot ursprungsmaktens inkompetens. Beviset härför ligger klart och tydligt i det faktum, att det i föreliggande fall är fråga om blott ett enda litet folk som utan ringaste förtjänst skulle ha fått gudomlig fullmakt att utplundra o. tillintetgöra alla andra folk, vilka i bästa fall kunde få leva som dess slavar. Det är tydligt att sådana dogmer framgått ur de mest primitiva idéer i hedniska religionsformer, ty ju högre tanken syftar, desto enklare gestalta sig formerna för dess strävan att nå det gudomliga.

Den som vill söka rädda det judiska gudsbegreppet Jahve från förintelsens öde måste tillgripa det orimliga antagandet att Gud under en förgången tidsperiod hade ingivit människan vilseledande begrepp om sina personliga egenskaper för att i en senare tidsperiod ändra dem till sina raka motsatser. Ett sådant ohederligt gudsbegrepp kan icke godtagas av mänskligt förnuft. En gudomlig lagbunden regelmässighet råder från urminnes tider inom materiens värld, så långt mänsklig tankeförmåga räcker, varför skulle det vara annorlunda på det andliga området? Att bedja Gud om en solförmörkelse är ett dårhusmässigt företag, men vad skall man då säga om Josua som befallde Jahve att låta sol o. måne stå stilla "nästan en hel dag" för att han i denna belysning lättare skulle kunna förfölja och slå ihjäl aoréerna, som Jahve hade givit till pris åt Israels barn. (Jos. 10:12—14). Finnes något försvar för inblandning av sådana dårskaper i den kristna läran?

Principen i den judiska religionen ligger på ett område där helighet, sanning, rättfärdighet och medlidande icke ha någon hemortsrätt. Det är ej religionen som skapat judarnas karaktär, utan det är deras naturliga karaktär som skapat deras religion. Den kristna lärans förvirrade tillstånd beror på teologien med dess godtyckliga lära om gudsbegreppet som uppkonstruerats genom att sammanblanda judendom och kristendom och framställa det hela som gudomlig inspiration. Ordet Gud innefattar ett begrepp som i sig innesluter en helig lag för förnuftet, en välsignelse för hjärtat och ett evighetshopp för själen. Det inspirerar strävan till fullkomning i sanning, rättfärdighet och kärlek. Den definierar en makt som uteslutande grundar sig på det godas och ädlas princip.

Att förorda förnuftsvidriga o. osanningsenliga trosformer är en religiös oärlighet, "ty de som tumma på sanningen, av vilket motiv som helst, tumma på det mänskliga framåtskridandets vitala kraft". Det är en intellektuell orenhet. G. T. har plundrat människosläktet på sanning och vederhäftighet. Dåliga principer och egoistiska intressen ha upphöjts till heliga trosartiklar och förvillat gudsbegreppet hos människorna. Det är frånvaron av sanningens och rättfärdighetens principer som gör G. T. omöjligt. Den som vill intressera sig för den kristna trons uppkomst o. utveckling skall snart märka de överkomliga gränslinjer som skilja det kristna gudsbegreppet från det judiska. Det blev emellertid kristendomen förbehållet att medelst skenhelighetens "ofelbara" auktoritet bekläda hela den hopblandade samlingen av dessa osammanhängande och osanningsenliga judiska skrifter med helighetens mantel, ehuru deras tendens och innehåll strida mot kristlig anda. Den flod av otro och hyckleri, som härigenom strömmade ut över världen har blivit till obotlig skada för mänsklighetens utveckling i kristligt liv. Att sammanföra gamla och nya testamentets innehåll och giva det hela beteckning "gudomlig inspiration" är brist på intellektuellt allvar o. religiöst ansvar. Motsägande beskrivningar som endast genom "auktoritet" bringas att överensstämma kunna omöjligt hava blivit dikterade av Gud. Vad är det för mening i att hålla förnuft och samvete i teologisk fångenskap, då livserfarenheten, tron och övertygelsen protestera häremot. Tvång är ett bevis på bristande argument, och hör ej hemma på den kristna kärlekens område. Kan man t. ex. ej med bibehållen aktning inför gudsbegreppet förutsätta gudomlig inspiration för att nedskriva något så omoraliskt som innehållet i 1 Mos. 19:34 samt 4 Mos. 31:? Vad ligger det vidare för mening i att man, såsom det i Holland skett, av missriktad vördnad för det judiska gudsbegreppet strängt förbjudit kristendomsundervisning i skolorna, för att ej såra judarnas religiösa känslor. Är det samme Gud i judendomen som i kristendomen då vore ju ett sådant förbud meningslöst. Den gamle förkämpen för avskaffandet av det judiska gudsbegreppets sammanblandning med kristendomen i Tyskland, Th. Fritsch, blev 1910 dömd till fängelse emedan han i sina skrifter med förnuftsenliga argument bevisade att judeguden Jahve icke kunde vara identisk med den ende sanne Guden. Vore nu båda dessa gudsbegrepp identiska, så skulle ju i ett förkastande av judeguden åvenledes ligga ett förkastande av kristendomens gud, men domen mot Fritsch grundade sig därpå, att han hade hädat "ett främmande gudsbegrepp", vilken beskyllning han bemötte med den berättigade frågan: "Ha vi då två gudar i Tyskland?" Ja, tyvärr är det så, icke allenast i Tyskland utan inom hela kristenheten, så långt den "kristna" teologiens maktspråk räcker, med föreskrift att det G. T:s omoraliska legender och mytbildningar skola utgöra en del av Jesu lära. Men då man med strafflagsparagrafer skyddar det judiska gudsbegreppet, varför vidtages då ej samma åtgärder mot judarna, då de smäda det kristna gudsbegreppet med ord, som anständighetskänslan nekar att återgiva i skrift. Den kristna läran är en protest mot den judiska, som lärde: öga för öga, tand för tand medan Jesus lärde: älsken edra ovänner etc. Matt. 5:43,44. Sannerligen, om vi ej hade en "sky av vittnen" som kunna intyga att Jesu lära kännetecknar raka motsatsen till den judiska, så kunna vi ytterligare hänvisa, till juden Saulus och hans gärningar, då han handlade i det judiska gudsbegreppets intresse, samt hans gärningar såsom kristen, sedan han fått syn på den "rättfärdige". Apg. 22.

Intet annat folk än judarna har under historisk tid kommit så långt i hänsynslös självförhävelse att det presenterar en stamfader som kämpat med gud själv och besegrat honom i en personlig brottningskamp. Men samma gudomsväsende visar sig ej några tecken till svaghet då det är fråga om att mörda, plundra och taga byte från främmande folk, ty då heter det att Jahve själv strider för "sitt folk". 2 Mos. 14:14, 5 Mos. 1:30, Jos. 10:14,42.

Hade emellertid den andemakt som judarna tillskrevo Jahve, haft någon annan verklighet än den som framstod i deras egna personliga strävanden, så skulle det för närvarande endast finnas judar på detta jordklot, enligt Jahves löfte i 5 Mos. 11:24.

Hur kan man medelst auktoritet söka upprätthålla en förnuftsenlig trovärdighet på ett sådant religionssystem?

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!
Föreningens uppgift är:
att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;
att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande eller sunda linjer.
Årsavgift 3 kronor.
Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

SKRIVMASKINER, dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR. Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Nyckeln till hälsa
är att rensa magen och tarmarna från osunda rester, utdriva urinsyra från kroppen samt uppfriska blodet, därmed avlägsna själva orsaken till illamående och sjukdomar. En huskur Frukt-Salt-Samarin är härtill synnerligen välgörande.
Magsyra och Huvudvärk försvinna, Värk i kroppen, Reumatism och Nervsmärtor skingras. Hälsa, krafter och Välmående återvinnas.
Frukt-Salt-Samarin verkar välgörande på hela organismen och omedelbart uppfriskande. Pris pr burk kr. 2:50. Erhålles pr postförskott från Cederroths Tekniska Fabrik, Sthlm. (Säljes å Apotek, Drog-, Kemikalie- och Färghandel m. fl.)

Elektriska
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrant genom
Östermalms Elektr. Affär
15 A NYBROGAT. Tel. Ö. 52 80

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan. Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson. Tel. Norr 107 08.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Caféet
Storgatan 43
REKOMMENDERAS.

Annonsera i NATIONEN!

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet, Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 45. Fredagen den 12 Nov. 1926. Årg. 2.

Spritcentralens 20,000 kr.-gåva till Antismugglingsföreningen.

Dr. Bratt vägrar att lämna upplysningar. Konstitutionsutskottets behandling av frågan.

För att få kännedom om vilka ledamöter av styrelsen för "Föreningen för smugglingens bekämpande" som hos Spritcentralen anhållit om erhållande av gåvan å 20,000 kronor, d. v. s. framprovocerat förskingring av statsmedel, har Föreningen Mot Monopol, med anlitande av Notarius Publicus, sökt få klarhet i saken; och är Notarius Publicus protokoll av följande lydelse:

"Protokoll, hållet hos Notarius Publicus Angur von Hedenberg i Stockholm den 1 november 1926.

Till mig ingavs den 30 nästlidne oktober en skrivelse av följande innehåll:

"Till Herr Notarius Publicus.

Såsom torde framgå av Aktiebolaget Vin- och Spritcentralens styrelseprotokoll har styrelsen för bolaget beslutat utdela en gåva av 20,000 kronor till Föreningen för smugglingens bekämpande, sedan sistnämnda förening gjort en framställning om erhållande av gåva. Ett av riksdagsutskotten har erhållit avskrift av den skrivelse, vari ansökan om gåvan gjordes.

Vi tillåta oss härmed anmoda Eder, Herr Notarius, att besöka Vin- och Spritcentralens kontor i Centralpalatset och av Statens jourhavande direktör i bolaget, f. d. kaptenen Bernström eller medlem av styrelsen begära att få för vår räkning göra avskrift av berörda skrivelse från Föreningen för smugglingens bekämpande.

Edert protokoll, Herr Notarius, med äskade avskriften torde av oss få lösas." Stockholm den 30 okt. 1926.

Föreningen Mot Monopol:
Adolf Anderson.
Föreningens ordf.
Sten Lothigius."

Med anledning härav inställde jag mig denna dag klockan 3 eftermiddagen å Aktiebolaget Vin- och Spritcentralens kontor i Centralpalatset, här i staden, samt, sedan för mig uppgivits, att direktören i bolaget, Kaptenen E. Bernström, vore bortrest, gav hans ställföreträdare, Doktorn Ivan Bratt, del av ovan intagna skrivelse, därvid han förklarade, att Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen saknade anledning att för enskild person förete bolagets styrelseprotokoll eller delgiva sådan härtill hörande handling.

Till bevis om vad sålunda förekommit utfärdas detta mitt protokoll.

Ex officio:
v. Hedenberg.
Notarius Publicus."

Av ovanstående protokoll framgår att d:r Bratt, vilken såsom man erinrar sig vid sistlidne riksdag, då det var tal om revision av Vin- och Spritcentralen, offentligt uttalade, att därest allmänheten önskade någon upplysning rörande dennas verksamhet, vad det än vara månde, den blott hade att vända sig till honom, som beredvilligt skulle lämna alla upplysningar — i praktiken ej fullgör denna utfästelse, vilket sakförhållande bör läggas på minnet, när frågan om revision av Spritcentralen vid nästa riksdag kommer före.

Konstitutionsutskottet vid 1926 års riksdag behandlade som bekant saken men kunde av rent formella skäl ej närmare ingå därpå. Utskottet ansåg sig dock böra avgiva anmärkning mot finansminister Wigforss för det denne, sedan han fått anmälan från statens jourhavande direktör i Vin- och Spritcentralen, kapten Bernström, underlåtit att föredraga ärendet i konseljen, vilket är en försummelse i tjänsten. Konstitutionsutskottets memorial är enligt de tryckta riksdagshandlingarna av följande lydelse:

"Konstitutionsutskottets memorial nr 29, 1:o c.

Den 22 december 1925 inkom till finansdepartementet en med åberopat protokollsutdrag av den 18 samma månad åtföljd skrivelse av följande innehåll:

"Till Herr Statsrådet och Chefen för kungl. finansdepartementet.

I enlighet med bestämmelserna i den för jourhavande direktören hos Aktiebolaget Vin- & Spritcentralen utfärdade intsruktionen, § 6, får jag härmed vördsamt för Herr Statsrådet anmäla, att jag icke kunnat biträda ett av styrelsen för Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen vid sammanträde den 18 dennes fattat beslut om utbetalande av 20,000 kronor till en i Stockholm arbetande sammanslutning för smugglingens bekämpande såsom bidrag till dess verksamhet under år 1926.

Orsaken till denna min uppfattning, som framgår av närslutna protokollsutdrag, hade jag tillfälle att vid personligt samtal med Herr Statsrådet under gårdagen närmare utveckla.

Stockholm den 22 december 1925.

Erik Bernström,
jourhavande direktör."

Jämlikt den i skrivelsen åberopade instruktionen, § 6, har den av Kungl. Maj:t för kontroll och tillsyn över Aktiebolaget Vin- & Spritcentralns rörelse och förvaltning utsedda jourhavande direktören att, därest i bolagets förvaltning förekommer något, som

(Forts. å sid. 4.)

Kammarrätten anmodad åtala Spritcentralens styrelse.

En framställning ingiven från Föreningen Mot Monopol.

Från Föreningen Mot Monopol har i dagarna till Kungl. Maj:ts och Rikets Kammarrätt ingivits nedanstående skrivelse:

Bifogande tidningen Nationen för den 5 november 1926 och hänvisande till första artikeln i tidningen, rörande Aktiebolaget Vin- och Spritcentralens olagliga anslag av 50,000 kronor till Socialpolitiska Institutet av medel, som rätteligen skola inlevereras till Kungl. Statskontoret för Statsverkets räkning, få vi vördsamt anhålla, det ville Kungl. Kammarrätten, som enligt instruktionen av den 14 november 1879 har att väcka åtal angående förvaltning och redovisning av allmänna medel, anhängiggöra åtal mot de ledamöter i styrelsen för Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen, som biträtt ovanberörda olagliga beslut, med yrkande att sistnämnda styrelseledamöter måtte förpliktas, vem bäst gälda gitter, att personligen återgälda till Kungl. Maj:t och Kronan. Dess olagligen avhända medel.

Stockholm den 9 nov. 1926.

FÖRENINGEN MOT MONOPOL
Adolf Anderson
Föreningens ordf.
Sten–Lothigius.

Sveriges restauratörer undanbe sig systemherrarnas kontroll.

Sveriges Hotell- och Restaurangförening har i skrivelse till kontrollstyrelsen hemställt att styrelsen måtte underrätta systembolagen i landet om att de icke äro berättigade att taga del av restauratörs handelsböcker eller därtill hörande verifikationer och övriga handlingar. Vidare hemställes, att kontrollstyrelsen vid förordnande av ombud, som skall taga del av restauratörs handelsböcker med tillhörande verifikationer och övriga handlingar tillse, att därtill utses allenast sådan person, som icke är medlem av systembolags styrelse eller är tjänsteman hos systembolag.

Den judiska läran.

Från en av Nationens många vänner, en känd ämbetsman i hög ställning, har redaktionen fått emottaga nedanstående upplysande arikel i judefrågan:

Det är förvånansvärt, huru få, även bland de både mycket intelligenta och bildade människor, det finnes, som tillräckligt ingående analyserar samhällslivets yttringar, för att något så när kunna draga slutsatser om orsakerna till de stora världshändelserna.

Ty i annat fall skulle det för länge sedan funnits många, som organiserat och målmedvetet arbetat å försvaret av mänskligheten mot den mörka makt, som skapat klasshat, som förgiftat människosjälen, dragit ner hennes ideal, trampat tro och heder i smutsen. Antisemiternas antal hade då varit större o. deras arbete mera fruktbringande. Vi hade då, troligen, blivit förskonade från de våldsamheter, som klasskampen utmärker sig för, och framåtskridandet ej behövt revolutioner.

Antisemitismen är en försvars och ej en agressivrörelse. Ingen förmenar judarna att leva; ingen vill hindra deras vare sig materiella eller andliga utveckling, blott denna försiggår jämnsides med deras samhällsmedlemmars. Den vill endast då komma med undantagslagar för judarna, när dessa själva skapa sig en undantagsställning, och fordrar endast då en grimma på dem, när de behandla sina icke-judiska medborgare såsom icke likberättigade medmänniskor.

Så länge nationer finnas, så länge dessa önska och måste (drivna därtill av sund bevarelseinstinkt) utveckla sig i sin egenart, påverkade endast av men ej assimilerande med andra nationer, så länge måste alla, som leva inom nationen, även vara ärliga medlemmar av densamma. De få ej vara "både svenskar och judar" (judar som nation betraktade), och än mindre få de vara judar de facto och svenskar de jure. De få ej lära och lyda sådana speciellt egna — religiösa eller profana — lagar, som särställer dem från nationen, som de bo tillsammans med. Och ännu mindre få de det, då denna särställning påbjuder dem sådana handlingar gentemot deras icke judiska medborgare, som av både allmänna lagar och folkmedvetandet för länge sedan utdömts såsom omoraliska. Så länge han (i detta fall juden) vill eller måste leva "hos andra", så länge måste han leva "med andra" efter dessas moraliska lagar. Antingen det, eller får han finna sig uti att bli behandlad efter den undantagsställning, som han själv valt åt sig. Ty samhället måste skyddas, även då det är judar, som hota det.

I Tyskland, där judarna tagit mer och mer makt under de gångna hundra åren, har man nu mera alllmänt än förr börjat inse varifrån de huvudsakliga orsakerna till Tysklands nuvarande katastrof härleder sig. Där studeras med tysk grundlighet judefrågan och på sista tiden har där utkommit många broschyrer i ämnet. Ur ett par av dem, som kommit i mina händer, har jag plockat ut material, som torde räcka för att visa:

1) att de Rabbiniska skrifterna "Talmud" och "Schulchan-aruch" fortfarande äro giltiga och påbjudna alla judar till efterlevnad;

2) att dessa skrifter innehålla lagar och påbud, som fordra av juden en särskild behandling av icke-judar, och det till deras förfång;

3) att det nuvarande revolutionära eländet har kommit till och underhålles genom ett målmedvetet judiskt arbete; och

4) att allt detta vederfares oss icke-judar, på det att de skola vinna sitt stora mål vilket är herradömet över världen, som "varit dem av Jahve från begynnelsen lovat".

Detta material, till vilket jag nu övergår, består nästan uteslutande av citat, av vad judar sagt eller skrivit. Källorna, som jag angivit utan större detaljering, återfinnas så pass minutiöst angivna uti broschyrerna, att allt tvivel om deras äkthet är uteslutet.

1. Talmuds giltighet.

Uti "Archives israélites"; år 1865, sid. 25, heter det: "Vad beträffar Talmud så bekänna vi dess obetingade överlägsenhet över Mose lag."

I april 1886 megav den inför domstol som sakförståndig hörda professor Cohn från Marburg, att "Talmud i dag ännu är att anse som den judiska moralens källa."

Den 23 nov. 1894 försäkrade som sakförståndig dr Gronemann i Hannover: "Talmud är den utslagsgivande lagkällan

(Forts. å sid. 4.)

Aktionen mot pressfriheten i en återvändsgränd.

Åtskilligt av vad som under sistförflutna veckan tilldragit sig i striden mot "smutspressen" har visat riktigheten av den av oss hävdade uppfattningen, att "renlighetsaktionen" mindre gällt en moralisk aktion i syfte att få smutsen utrotad ur samhället utan att "smutsen" i tidningen "Fäderneslandet" av de höga aktionärerna inom storfinansens värld endast tagits som en förevändning för en utrotningskampanj i stort mot hela den tidningspress, som ännu intager fri o. obunden ställning och sålunda är i tillfälle att motverka de judiska strävandena i vårt land. De initierade visste alltifrån aktionens begynnande, att densamma gällde icke mindre vissa andra tidningar än "Fäderneslandet", bland dem också Nationen, ehuru man ej strax vågade köra fram med namnen av fruktan för att allmänna meningen skulle reagera. Kolportörföreningen i Stockholm, som tydligen varit fullt underkunnig om de snygga planerna, önskade emellertid innan den lät engagera sig i aktionen, klara besked om vad som var meningen, varför föreningen vid sitt sammanträde sistlidna torsdag fattade det beslutet att hänskjuta frågan till den rådgivande nämnd, som blivit tillsatt av de dagliga tidningarna och tidningskolportörerna, för att i tvistiga fall giva råd om visst tryckalster kan anses sårande för tukt eller allmän sedlighet. I föreningens resolution hette det bl. a.:

Då det av vissa artiklar i ett par dagliga Stockholmstidningar är att vänta att det inom kort kan komma att uppväxa en ny opinionsstorm mot några andra pressalster som föra från ton och många gånger ett oförskämt språk mot såväl enskilda som mot olika statsinstitutioner, få vi vördsamt anhålla att den rådgivande nämnden även lämnar oss en vägledning genom att yttra sin mening om följande tidningar: Widi, Spegeln, Gnistan, Nationen, Nationalsocialisten, Grace, Nöjesjournalen och Minareten.

Samtidigt som vi genom de dagliga tidningarna kungöra detta vårt beslut

(Forts. å sid. 4.)

Den italienska fascismens nydaning.

Den italienska fascismen har nyligen genomfört en nydaning av sin organisation, som betyder ett nytt steg på dess väg att uppbygga en diktatorisk makt. Den nya tidningen "Förordningsbladet", som bekantgör alla kungörelser från den fascistiska partiledningen, innehåller de nu i kraft trädande bestämmelserna tillika med en ingress, som har rubriken "Tron". Denna ingress inledes med följande ord: "Fascismen är en värnplikt i nationens tjänst. Dess mål är att förverkliga italienska folkets storhet. Från dess grundande, som sammanfaller med återuppvaknandet av den italienska nationalkänslan och viljan till seger, har den alltid betraktat sig såsom varande i krigstillstånd, till att börja med för att nedslå dem, som ville kväva nationens vilja, samt i dag och för all framtid för att försvara och stärka det italienska folkets makt". Till slut följer en trohetsförsäkran mot Mussolini.

Därefter följa partiorganisationens nya bestämmelser i 35 punkter. Ledareskapets "Hierarki" består av 1) Mussolini; 2) partiets generalsekreterare; 3) sekreterarna i provinsförbunden; 4) sekreterarna i platsorganisationerna. Partiets organ äro 1) Stora rådet; 2) Riksdirektoriet och 3) Riksrådet. Stora rådet är partiets högsta organ; det bestämmer riktlinjerna för den politiska verksamheten. Det består av Mussolini, konsultativa ministrarna, statssekreterarna, ministerpresidenten, inrikes- och utrikesministrarna, de av Mussolini bestämda fascistiska senatorerna, de vid "marschen mot Rom utsedda quadrumviri, medlemmarna av partiets direktorium, ordföranden i fascistiska kulturinstitutet, ordföranden i de självständiga fascistiska korporationerna, generalsekreteraren för de fascistiska organisationerna i utlandet, kommenderande generalen för milisen eller hans stabschef, ordföranden i fascistiska arbetareförbundet, ordföranden i fascistiska kamratförbunden, ordföranden i arbetsgivareföreningen och sådana personer, som Mussolini på grund av deras förtjänster om fascismen kallar till medlemmar. Stora rådet sammankallas av Mussolini själv. Han utnämner partiets generalsekreterare, un-

(Forts. å sid. 4.)

Socialism och judendom.

(Några anteckningar för Nationen.)

Att socialismen är en rörelse, som judarna begagna sig av till de kristna folkens söndrande och därmed till förmån för sitt eget åtrådda världsherravälde, står klart för envar, som känner socialismens ursprung och ledning. Men hur många bland den stora mängden veta något därom? Socialistagitatorerna i tal och skrift akta sig naturligtvis att sprida upplysning i detta stycke. Och våra "borgerliga" tidningar undvika så försiktigt som möjligt att ställa ordet jude i någon som helst relation till nedbrytande och revolutionära rörelser och strävanden i tiden. Nämner man, att Karl Marx, socialismens grundläggare och systematiker, var jude, mötes man ofta av förvånade och misstrogna blickar, o. föga annorlunda, om man tillfogar namnen Ferdinand Lassalle o. Karl Kautsky m.fl. Den sistnämnde är ju en av marxismens ivrigaste försvarare, vars på svenska översatta arbeten utan tvivel spelat en viktig roll såsom "källskrifter" för mindre litterata agitatorer i vårt land.

Häromdagen tog jag mig före att genomläsa Kautskys arbete "Den sociala revolutionen" för att se, om han där hade något att säga om judarne. Man tycker, att en författare, vilken såsom han rasar mot kapitalister och ockrare, svårligen skulle kunna undgå att få "egendomsfolket", ockrarefolket framför alla andra, med på ett hörn, men man finner, att Kautsky fullständigt lyckats hålla judarne utanför spelet.

Han framhåller, att monarkerna lämnat kapitalisterna sitt skydd och att dessa senare till tack för det skydd de åtnjutit lånat pengar åt monarkerna och staterna och på så sätt gjort dem beroende under sig och tvungit dem att tjäna de kapitalistiska intressena genom att trygga och utvidga förbindelserna, förvärva och bibehålla kolonier på andra sidan haven, föra krig mot konkurrerande handelsstater o. s. v. Men inte

(Forts. å sid. 4.)

Den 12 Nov.

Judarnas ställning i Sverige.

Den av judendomen i strid mot svensk lag och författning med sådan sällspord energi framdrivna aktionen mot "smutspressen" avsåg såsom vi tidigare framhållit i realiteten mindre att rensa pressen och samhället från smuts fastmera att genom upprättandet av en olaglig privat myndighet förskaffa "den hemliga regeringsmaktens" herrar möjlighet att vid sidan av lagen behändigt kunna förhindra distributionen och utgivandet av alla sådana tryckalster som vägrat böja knä för Guldkalven o. genom sitt inopportuna skrivsätt beredde svårigheter för de judiska omstörtningssträvandena i vårt land. Emellertid reagerade lyckligtvis den sunda opinionen bland allmänheten mot den djärva attacken mot den svenska pressfriheten, vilken framstår som så mycket allvarligare som den utgör ett klart sabotage mot konstitutionen och ett förgripande på enskild mans i lag stadgade rätt. Det var kantänka meningen, att efter detta inga andra tryckalster skulle få se dagen än sådana, vilka på förhand gillats av de höga regenterna vid Kungsträdgården och Adolf Fredriks kyrkogård. Dock så lätt avlivar man ej den lilla rest av frihet, som ännu finnes kvar i gamla Sverige.

Vad som inträffat är ägnat att på ett för alla uppenbart sätt illustrera det tillstånd av lag- och rättslöshet, vari vi numera råkat i vårt svenska samhälle. Det visar, att när parollen utgår från "hemliga regeringsmaktens" centraler för opinionsbildning, även de borgerliga partierna o. deras press, ögonblickligt äro redo att rycka med in i kampen mot den bestående lagliga ordningen. Det uppenbarar ett sådant oerhört maktmissbruk från de judiska kretsars sida, vilka f. n. här föra spiran, att vi nu ovillkorligt tvingas att skjuta i förgrunden den viktiga frågan om judarnas ställning i Sverige. Nationen har ansett det vara sin plikt att i den upplysningsverksamhet tidningen gått in för jämväl orientera allmänheten rörande judefrågan, då vi mena, att vårt folk har rätt att få veta sanningen även på denna punkt, så att det ej med förbundna ögon skall ledas in i den nya värld, judendomen tillärnar det, utan åtminstone hava valet fritt mellan ett svenskt eller ett judiskt samhälle. Som det f. n. är smyger man i hemlighet på oss det judiska samfundet, bit för bit, utan att vi ens förstå det tills vi en dag helt äro där. Det är mot detta ohederliga spel vi reagera och alltjämt reagera. När vi inriktat oss på upplysning i judefrågan och tagit ställning mot den judiska politiken, har det alltså ingalunda skett av några hatkänslor eller någon önskan att komma den ena eller andre juden till livs. Judarna äro människor, de liksom vi andra, med fel och förtjänster, men till stor olycka för mänskligheten hava de icke känt sina mänskliga plikter gentemot de andra folken, utan fascinerade av sin vansinniga årtusen gamla dröm om världsherravälde i dem sett fiender, som måste förgöras, på det att Judafolkets världsrike skall kunna upprättas. En dag skola visserligen judarna vakna till insikt om det vansinniga o. dödliga i sina konspirationer mot den icke-judiska mänskligheten, men den dagen är med all säkerhet ännu långt avlägsen. Det gudlösa gift, som av falska profeter och ledare årtusenden igenom indrypits hos det "utvalda" folket, har ätit sig in i dess själ, och det måste en lång tid av ohyggliga katastrofer och lidanden till innan det kan förmå sig till att ur sitt medvetande utplåna den generation efter generation inpräntade drömmen om världsherradömme. Utgången av den stora revolutionen i Ryssland visar, att mänskligheten icke är så lätt att erövra som judafolket föreställt sig och guldet och organisationen icke äro allt.

Om vi alltså äro fullt redo att giva judarna den rätt såsom människor, som de själva frånkänna alla icke-judiska folk, anse vi det å andra sidan vara envars plikt, som åstundar mänsklighetens utveckling mot de sanna idealen att bjuda det på villovägar komna folkets antimänskliga strävanden spetsen. Detta är varken ras- eller människohat, icke heller "smuts" såsom man i dag vill kalla det, utan är tvärtom uttryck av sann mänsklig kärlek och önskan till rening i sanningens ljus, en kärleks- och renhetsträngtan som ytterst syftar till judarnas egen frigörelse ur den förbannelse, som de genom årtusendens missgärningar mot andra folk dragit över sig. Se vi till vårt eget land, skola vi finna, huru judarna också här etablerat sig och utöva en verksamhet efter samma principer och för samma egoistiska judiska mål som överallt annorstädes. där de slagit sig ned och njuta av andra folks gästfrihet. Även hos oss hava de på en mängd olika sätt grovt missbrukat den likställdhet och de rättigheter, som givits dem. Sålunda hava de tillskapat sig en hemlig maktställning i samhället av den art, att de i de flesta fall utöva det bestämmande inflytandet och äro i tillfälle att kunna leda utvecklingen i av dem önskad riktning. De behärska vårt finansiella, ekonomiska och politiska liv samt dirigera stort sett opinionsbildningen och tendensen inom press, litteratur och konst. Våra nuvarande partier, grundvalen för rådande parlamentariska styrelseskicket, äro deras skapelse och stå från yttersta högern till yttersta vänstern under deras ledning och kontroll. Utan att synas äro de alltså i detta nu de verkliga utövarna av makten i vårt svenska samhälle, och denna makt nyttja de utan ringaste hänsyn till det lands intressen som visat dem en enastående gästfrihet och fulla medborgerliga rättigheter samt i allt behandlat dem som fullt likställda. De hava med sina provokatoriska anordningar avsiktligt sabboterat konstitutionen, satt lag och författning ur funktion, närhelst de judiska särintressena så påbjudit, gjort statsmakten till en parodi å vad den skulle vara samt fört vårt folk ut i skuldsättningens, korruptionens och demoralisationens elände. Ja, de hava icke ens dragit sig för att direkt konspirera mot samhällets bestånd genom att så långt förhållandena det medgivit gynna den judiska världsrevolutionsplanen på svensk grund.

De oerhörda missbruk av sin förvärvade maktställning, som judarna gjort sig skyldiga till, till obotlig skada för land o. folk tvingar nu såsom ovan framhållits i förgrunden frågan om vår ställning till dem som nation. Det måste i denna stund stå klart för envar, att på samma sätt som hittills kan det icke få fortsätta. För vår del äro vi de sista att önska någon orättvis eller omänsklig förföljelse mot judarna, men vi mena, att vi göra oss till tolk för en i de vidaste kretsar utbredd opinion, då vi uttala, att förutsättningen för att judarna i vårt land i framtiden skola behandlas som likvärdiga medborgare är, att de iakttaga en obrottslig lojalitet gentemot det folk, vars gästfrihet de åtnjuta. Detta innebär, att de ovillkorligt upphöra med all obehörig inblandning i svensk kulturdaning o. svenskt stats- och samhällsliv.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse per tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
Utfört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T. Sö 322 56.

Svenska Dagbladet börjar få upp ögonen.

I samband med den mycket omskrivna Hasselbacksaffären, där doktorn Ivan. Bratt fann med sina och nykterhetens intressen förenligt att förvägra den nye innehavaren spriträttigheter, har Svenska Dagbladet omsider fått klart för sig det Brattska systemets avigsidor. I en ledande artikel införd i tidningen den 10 nov., varnas dr B. för att vidtaga sådana åtgärder, som kunna komma "den pyrande elden att blossa upp i full låga". Tidningen vill veta, att "nationens bästa element äro fullt lojala mot gällande lag" en upptäckt av Sv. D. som man så mycket hellre noterar, som tidningen ju i går, när det gällde aktionen mot "smutspressen", visade sig icke ha vetskap därom. Den, som sig använder och bättrar, bör ju därför icke klandras. Med adress till spritdoktorn uttalar tidningen följande, visserligen något senkomma men därför icke mindre sanna ord:

Hos många tänkande människor yppas också ett stilla tvivel, huruvida restriktionssystemets dyrhet står i rimlig proportion till dess effektivitet och huruvida den påtagliga minskningen av alkoholkonsumtionen och humaniseringen av umgängeskonsten med spriten icke i högre grad är beroende av stigande hyfsning än av motboks- och utskänkningskontrollen. Månne icke till sist frihet under självansvar i förening med skärpt lagstiftning mot fyllerister och förnuftigt ordnad alkoholistvård ängen på längden mera framkomlig väg än det officiella förmynderskapet över varjom och enom. Framför allt är det en ur nationalekonomisk och statsfinansiell synpunkt billigare metod. Danmarks exempel visar, att frihetens system, åtminstone enl. statistikens vittnesbörd, på senare år medfört bättre resultat både för konsumtionsminskningen och statskassan än våra restriktionsanordningar, vilka genom sin omfattande administration kräva betydande kostnader. Kanske inom en närmare eller fjärmare framtid hos oss det fältropet kommer att höras: Hellre skatt än Bratt!

Det värsta är, att åskillliga medborgare anse dessa organisationsutgifter tämligen improduktiva även ur systemets egen synpunkt. Genom ransonering och motbokens förlust skall alkoholismen bekämpas. Om betydelsen av detta mål råder allmän enighet. Men man frågar sig numera rätt allmänt: Är alkoholen städse skuld till alkoholismen? Är icke fastmer alkoholbegäret något sekundärt i förhållande till vederbörande individers ärftliga anlag. Man kan dock på goda grunder misstänka, att de, som nu av giltig anledning berövas sin motbok, likväl på de talrika smygvägar, som restriktionerna o. förbudet uppröjt, skaffa sig så mycket sprit de åstunda. Här ligger systemets svaga punkt. Hela den talrika personal, som nu systembolagen sysselsätta runt om i vårt land — ensamt i Stockholm ett kartotek på 400,000 kort och 150,000 motboksinnehavare — med den mest detaljerade granskning o. avvägning av "inköpskapaciteten", förefaller i betraktande härav som en illustration ill Andersens saga om "Kejsarens nya kläder".

Systemets position försvagas därigenom, at både partihandeln och Stockholmsbolaget, för vilka doktor Bratt alltjämt utgör en förenande länk, veterligen äro nära förbundna med stora restaurangföretag i huvudstaden. Det förekommer ofta inom statsförvaltningen, att staten bedriver verksamhet i egen regi, medan den samtidigt övar kontroll och tillsyn på enskilda företag inom samma näring. Men organen för det ena och det andra hålas då noga i sär.... Vår nykterhetslagstiftning åter, eller rättare sagt, den restaurangrörelse, som det allmn:s organ härvidag, de halvofficiella spritbolagen, på visst sätt bedriva genom dotterbologa, har åstadkommit ett rakt motsatt tillstånd, i det att här företagareintresse och fiskalmakt förenats på samma hand. Detta är en oegentlighet, som måste bestämt påtalas, ty den kan innebära en frestelse att på omvägar söka så småningom socialisera restaurangväsendet.

Detta är ju allt synpunkter, som under ett års tid oavlåtligt framförts i Nationen. Man har givetvis anlening att med tillfredsställelse konstatera, att nu också dagspressen börjat få upp ögonen.

Kontrollstyrelsen i hård motvind.

Det ser ut som om man litet varstans nu började komma underfund med den underbara roll Kungl. Kontrollstyrelsen länge och väl spelat i den Brattska spritfinansens tjänst. För dagen föreligga tvenne i hög grad märkliga yttranden med anledning av styrelsens senaste förslag till ändringar i pilsnerdricksförordningen, det ena av Stockholms överståthållare, hr C. Hederstierna, det andra av Uppsalalänets hövding, hr Hj. Hammarskjöld.

Ö. Ä. varnar styrelsen för att vilja spela "stat i staten".

Överståthållarämbetet förklarar i sitt yttrande, att ämb. icke kan tillstyrka förslaget i fråga utan hemställer om en genomgående omarbetning av detsamma. Ämbetet vill icke göra någon erinran mot det föreslagna återinförandet av de bestämmelser beträffande försäljning av pilsnerdricka på rekvisition, som funnos för några år sedan, men ämbetet kan däremot icke tillstyrka förslaget om att kontrollen över författningens efterlevnad skall i högre grad än redan nu är fallet överlåtas åt kontrollstyrelsen.

När man läser det nu föreliggande författningsförslaget, får man, säger ämbetet, nästan det intrycket, att kontrollstyrelsen anser förseelser i ifrågavarande avseende vara värre än alla andra brott. Finge denna styrelse hållas, skulle den säkerligen komma att lägga under sig all pilsnerdricksförsäljning i hela riket. Det förefaller dock som om styrelsen och dess olika systembolag fått tillskansa sig mer än tillräckligt av försäljningen av andra drycker av denna art och uppenbarligen söker begagna sig av denna befogenhet vida utöver vad från början avsetts. Det vore därför klokast av styrelsen och dess underlydande organ att i stället något draga in tentaklerna. Det kan eljest hända att det förr eller senare kommer ett bakslag som dessa myndigheter tydligen nu ingalunda vänta sig. Kontrollstyrelsen bör akta sig för att söka bli en stat i staten.

Den myndighet kontrollstyrelsen i fråga om försändning av pilsnerdricka eftersträvar är enl. Ö. Ä:s förmenande icke endast obehövlig utan skulle säkerligen också bli skadlig. Överståthållarämbetet medger, att fall kunna inträffa, då det ur synpunkten av enhet i lagtillämpningen kan vara lämpligt att överlämna utövandet av en viss befogenhet till en central myndighet, men detta kan icke anses vara förhållandet här. Snarare tvärtom. Omständigheterna äro så olika i skilda trakter av vårt långsträckta land. Vad som passar utmärkt i den ena delen av landet passar icke alls i den andra. Det är detta som en centralmyndighet har så svårt att fatta. Den drar upp sina regler och lägger samma schablon på alla förekommande fall. När det i förslaget stadgas, att kontrollstyrelsen äger föreskriva de inskränkningar eller villkor i avseende på försäljningens bedrivande, som kunna vara erforderliga för vinnande av rättelse, eller för viss tid helt eller delvis förbjuda försäljningens fortsättande med föreskrift tillika, att beslutet skall lända till efterrätt. utan hinder av anförda besvär, då kan innehavaren av försäljningsrättigheten och hans kundkrets råka ut för utslag av kontrollstyrelsens nykterhetsnit av den art, att materiell rättvisa trampas under fötterna. Sådana situationer böra statsmakterna akta sig för att tillskapa. Med förvaltningsprinciperna i vårt land är det förvisso bäst överensstämmande, framhåller Ö. Ä., att det överlämnas till länsstyrelserna och deras underlydande att inskrida mot lagöverträdelser och vidtaga de åtgärder, som dessa må betinga. Man kan icke undgå att fästa sig vid att det är i vår tid, som just yves åt sin demokratiska riktning, sådana förslag som dessa med dess yrkande om diktatorsmakt åt viss myndighet kunna se dagen, tillägger ämbetet.

Även landshövding Hammarskjöld har förlorat tålamodet.

Länsstyrelsens i Uppsala yttrande kommer icke överståthållare Hederstiernas stort efter ifråga om klarhet. I detta, som är undertecknat Hj. Hammarskjöld, heter det bl. a.:

"Då länsstyrelsen nu för tredje gången inom föga mer än ett år avgiver utlåtande i ungefär samma ärende, tillåter sig länsstyrelsen att i underdånighet framhålla, att den i våra dagar mycket omtalade tids- och arbetsbesparingen skulle i viss mån vinnas, om en del framställda förslag underkastades en provisorisk prövning, innan de utremitterades till ett flertal myndigheter.

Med den ställning, som av lagstiftaren tilldelats ifrågavarande dryck, torde det ej vara förenligt att införa avsevärda skärpningar av bestämmelserna om försäljning av densamma. Anses nämnda ställning icke kunna vidmakthållas, måste detta snarast anses tyda därpå, att rusdryckslagstiftningen gått för långt i restriktiv riktning.

Den föreslagna avfattningen av par 17 mom. 3 äger en innebörd, som länsstyrelsen har svårt att tro vara åsyftad. Endast med en extensiv tolkning av "köparens eller hans hushålls behov" kan man undgå att däri finna ett med straffhot förstärkt förbud att försälja till någon, som kan "skäligen antagas" komma att bjuda gäster eller besökande på drycken. Vidare bleve det omöjligt att avhämta pilsnerdricka åtminstone genom en icke till hushållet hörande person, såsom städerska eller vaktmästare; för att använda ett särskilt aktuellt exempel skulle samtliga medlemmar av ett arbetslag nödgas lämna arbetsplatsen för att avhämta sitt behov av pilsnerdricka och arbetsgivaren vara förhindrad att genom anordnande av särskild hantlangning undvika förlängning av s. k. ölpauser.

Det ingripande, som avses i par. 27, d. v. s. vid oordningar till följd av förförsäljning etc. och som kontrollstyrelsen vill ha överflyttad å sig, anser länsstyrelsen alltjämt böra ankomma å länsstyrelse. Den samverkan av två eller flera länsstyrelser, som någon gång kan förutsättas medför enligt erfarenheten i motsvarande fall icke några svårigheter. Medgivas måste visserligen, att konstrollstyrelsen måhända är bäst underkunnig om "syftet med de i denna förordning meddelade bestämmelser". Men detta bekräftar i sådant fall endast ytterligare olämpligheten av att fästa lagliga påföljder vid en så svävande förutsättning."

Mussolini fullbordar diktaturen.

Italienska ministerrådet har på förslag av stora fascistrådet utfärdat en förordning, enligt vilken följande utomordentliga bestämmelser skola gälla:

Alla resetillstånd till utlandet och alla redan utfärdade pass förlora från och med utf.-dagen sin giltighet. Var o. en som försöker lämna Italien utan pass eller understödjer ett sådan försök straffas hårt. Gränsmyndigheterna förpliktas att skjuta på var och en, som försöker lämna landet utan lagligt pass. På obestämd tid förbjudas alla tidningar och tidskrifter, som äro emot den nuvarande regimen, att utkomma. Alla partier, föreningar och organisationer, vilkas strävanden äro riktade mot den bestående regimen, upplösas. Tvångsuppehåll på viss ort införes för alla, som tillkännagivit, att de ha i sinne att begå handlingar, som avse en våldsam ändring av statens sociala, ekonomiska eller nationella institutioner eller hota statens säkerhet eller lägga hinder i vägen för statsmyndigheternas funktion. Alla som utan berättigande offentligt bära statliga institutioners eller organisationers uniformer och emblem, som bäras av regimens — fascismens — organisationer drabbas av hårda straff. Vid varje legionskommando inom milisen upprättas en avdelning politisk polis. För vissa angivna politiska förbrytelser införes dödsstraff. Sålunda straffas med döden var och en som begår en handling, som är riktad mot konungens, drottningens, tronföljarens eller ministerpresidentens liv, hälsa eller personliga frihet. Samma straff drabbar var och en som gynnar främlingsherravälde, förråder hemligheter angående statens säkerhet, anstiftar beväpnat uppror eller inbördeskrig. Den som offentligt genom tal eller skrift uppmuntrar till begående av någon av ovannämnda förbrytelser straffas med flera års fängelse, även för den händelse uppmaningarna i fråga icke leda till något resultat. Fängelse i fem till femton år får den, som är medlem av ett parti eller en förening, som är upplöst eller utövar en verksamhet, som står i strid med de nationella intressena. Hans medborgerliga rättigheter fråntagas honom på livstid. Faller domen i den anklagades frånvaro, förlorar han sin medborgarrätt och sin egendom. Den italienske medborgare eller den utlänning, som begår någon av de nämnda förbrytelserna i utlandet, dömes också i Italien, även om han redan blivit dömd i utlandet.

Pilsudski inför pressdiktatur.

Pilsudski synes äntligen ha tröttnat på de kosmopolitiska kretsarnas i Polen eviga intrigspel och utfärdat en förordning, som utvidgat de redan bestående rigorösa censur- och straffbestämmelserna i den grad, att den författningsenliga tryck- och yttrandefriheten delvis faktiskt upphävts. Enligt förordningen, som regeringen offentliggjort utan att taga minsta hänsyn till pressorganisationernas protester och utan sejmens kännedom, är det belagt med höga böter och fängelsestraff att att utsprida falska och vilseledande meddelanden, även om det sker utan avsikt och i form av ett återgivande av rykten, vilka kunna framkalla oro eller skada författningen etc. Vidare är ett förbjudet att offentliggöra meddelanden rörande statsministerns, ministrarnas, domarnas, statstjänstemännens och militärbefälhavarnas verksamhet.

Detta betyder, att det för pressen praktiskt taget är nästan omöjligt att utöver de officiella kommunikeerna lämna några meddelanden om regeringens verksamhet, avsikter och politik samt om vojvodernas och militärbefälhavarnas åtgärder. Dekretet, som omedelbart trätt i kraft, har framkallat stor uppståndelse såväl inom pressen som i parlamentariska kretsar. Det uppgives, att sejmen kommer att fordra dess upphävande.

Gällande lag bör följas.

Ett uttalande av ordföranden i Stockholms Tidningskolportörförening.

I ett inlägg i Stockholms Dagblad den 6 nov. skriver ordföranden i Stockholms Tidningskolportörförening, hr Rudolf Norgren, i frågan om aktionen mot "smutspressen" bl. a. följande förståndiga ord: :

I alla lagbundna samhällen anses ju näv- och lynchrätten som något ovärdigt och olagligt, och dess utövare bestraffas strängt av de lagliga myndigheterna oberoende av vad orsaken kan vara.

Jag anser att de personer och föreningar, som med förbigående av de lagliga myndigheterna med olika medel försöka att döda en misshaglig tidning göra sig skyldiga till, låt oss säga, en sorts andlig lynchning, som kan få svåra och oanade konsekvenser.

Jag hävdar att det är justitiedepartementets enkla skyldighet att genom upprepade beslag och åtal försvåra utgivandet av pressalster, som bryta mot tryckfrihetsförordningens anda och bokstav, och icke överlåta detta åt "den hyggliga och anständiga pressen" (cit. av red.) eller åt mellanhänderna eller åt mer eller mindre moraliska föreningar.

Tidningskolportörerna i Stockholm ha visat att de kunnat — utan den stora apparat, som nu satts igång mot Fäderneslandet — endast med en enkel vägran att försälja pornografiska grisalster tvinga dessa att upphöra, men detta bör vara ett enstaka undantagsfall, som var berättigad av hänsyn till den uppväxande ungdomen, vars fantasi förgiftades av dessa tidningars bilder och berättelser.

Även då voro vi mycket betänksamma och hade helst sett, att justitiedepartementet vidtaga åtgärder, men saken brådskade. Nu är det en annan sak. Fäderneslandet läses ej av ungdom, och de personer, som mer eller mindre orättvist angripas av detsamma böra ha nog kurage att genom åtal få sin oskuld bevisad och tidningen fälld. Ha de rent mjöl i påsen, lider deras medborgerliga anseende i c k e av en rättegång; om motsatsen är för handen, ha de endast att tiga och lida.

R. F:s Industrifondsbevis plottras nu bort genom fackföreningarna.

De av Kooperativa Förbundet utgivna "industrifondbevisen", vilka skola lämna i pengar för utvidgad kooperativ produktionsverksamhet synas ej vara så synnerligen eftersökta. Förklaringen är ju ej svår att finna, då de ej erbjuda någon reell säkerhet. De äro ej aktier (den tecknande har inte som helst inflytande över de blivande företagen — en skön ekonomisk demokrati!), ej heller obligationer med betryggande realvärden bakom, utan rätt och slätt vanliga skuldförbindelser. Och på så lösa boliner satsar man ju i regel icke pengar till vanskliga produktionsföretag.

Man har därför nu sökt taga

PÅ UTKIK

"Gyllene Internationalen" kommer!

De internationella finansmännens nyligen utsända manifest i syfte att åstadkomma Europas "ekonomiska återhämtning", hade såsom vi i ett föregående nummer framhöllo ett visst inre sammanhang med det manifest, som av "Internationella Bankalliansen" utsändes omedelbart före kriget och vari det hette: "Stunden är kommen för storfinansen att öppet diktera världens lagar liksom den förut gjort det i hemlighet.. Storfinansen är kallad att tillträda arvet efter kejsar- och konungariken med en auktoritet som icke blott sträcker sig över ett enda land utan över hela jordklotet". I De Zionistiska protokollen heter det över samma tema:. "Utmattas riket i egna inre konvulsioner eller överlämna de inre stridigheterna detsamma i händerna på yttre fiender, i vardera fallet kan det anses vara oåterkalleligen förlorat: det är i vår makt. Kapitalets despotism, som helt och hållet är i våra händer, räcker det ett räddande halmstrå, vid vilket det måste hålla sig fast emot sin vilja, i annat fall störtar det i avgrunden.... Alla riksmekanismens hjul röra sig genom den drivkraft, som befinner sig i våra händer, och denna drivkraft är — guldet. Den av våra vise uttänkta vetenskapen om den politiska ekonomien tillerkänner kapitalet härskarvärdigheten sedan långa tider tillbaka."

Den framstående akademiske målaren Karl Rélink har efter Talmuds bud med bilden härovan velat närmare åskådliggöra den nye världshärskarens, utrustad i alla erforderliga emblem, ankomst, som de internationella bankherrarna bebådat skall ske inom en mycket nära framtid, d. v. s. på nyåret 1927. Manifestet för några veckor sedan var endast avsett som en första framstöt. Om några månader beräknas saken klar. — Då det ekonomiska livets praktiskt funtade män skola rädda mänskligheten!

---

fackföreningsrörelsen till hjälp i arbetet för att plocka fram slantarna. I dagarna ha de kooperativa filialföreståndarna runt om i landet fått instruktioner att sätta fart i penninginsamlingen. Därom heter det i ett meddelande från Katrineholm:

"För att nå och påverka en bredare allmänhet har Konsumtionsföreningens styrelse i dagarna tillställt samtliga fackföreningar på platsen en skrivelse med uppmaning till teckning av industrifondsbevis samt en hemställan om utseende av några därtill lämpliga medlemmar att handhava teckningen. Några fackföreningar ha redan haft möten och behandlat skrivelsen samt tillsatt nödigt antal personer å v a r j e a v d e l n i n g i n o m a r b e t s p l a t s e n, som sköta om teckningen och inkasseringen av inbetalningarna."

Detta är ju högst belysande för det intima samarbetet mellan kooperationen och den övriga arbetarrörelsen ävensom för den beryktade och hänsynslösa agitationen i hemmen och på arbetsplatserna.

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET,
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm
A textsida .... 25 öre mm
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
Södert. Tidn. Tryckeri, 1926.

Fria kärlekens skald som tryckfrihetens högsta vårdare i Sverige.

Den av stora opinionsmötet i Stockholm i strid mot grundlag och allmän lag tillsatta privata tryckfrihetskommittén har inom sig utsett ett arbetsutskott på tre medlemmar, bland vilka främst märkes "skalden" Ture Nerman. Den, som läst denne "skalds" dikter, vet att de äro av den beskaffenhet, att de just i sedlighetens intresse bort konfiskeras och åtalas enligt tryckfrihetsförordningen. Men i de höga aktionärernas mot "smutspressen" ögon har han tydligtvis med sin nymodorna kärlekslära meriterat sig för vidare befordran som privat tryckfrihetsvårdare här i landet. Man har anledning förmoda, att Svenska Dagbladet och Allehanda äro nöjda med valet.

F. nedrustningsministerns bidrag till antismutskampanjen.

I en artikel i förre nedrustningsministern Per Albin Hanssons organ "Ny Tid" (s.) beklagas, att vissa "andra smutstidningar" kommit att få stå i skymundan för "Fäderneslandet" i kampen mot "smutspressen". Till dessa "andra smutstidningar", vilka enligt organet icke tillräckligt beaktats såsom sådana, räknar det också Nationen, som karaktäriseras som en publicistisk "skamfläck".

Vi förstå alltför väl anledningen till att Per Albin Hansons språkrör sett sig föranlåtet hedra Nationen med sådana epitet som "smutstidning" och "skamfläck". Vår tidning är nämligen den enda inom svensk press, som sagt sanningen beträffande hans f o s t e r l a n d s f ö r r ä d i s k a gärning att nedskrota Sveriges försvar. Skall nu sanningssägandet karaktäriseras som smutsjournalistik, då måste vi säga rent ut, att vi med stolthet bära den beteckningen!

Judisk fascism.

Ett politiskt tryckalster av det mera underbara slaget har sett dagen i huvudstaden. Det utger sig att företräda fascismens idéer, men av dess skrivsätt att döma tyckes dess uppgift främst vara 1:o) att bekämpa och misstänkliggöra Nationen och dess ledning, 2:o) att visa underdånighet inför den land och folk utplundrande internationella storfinansen samt 3:o) att taga avstånd från all antisemitism d. v. s. upplysning i judefrågan. Den judiska stockholmspressen, alltifrån Allehanda till Folkets Dagblad, har också med förtjusning gått in för reklamering av det storfinans- och judevänliga "fascistiska" bladet. F. D. P., som visat sig ha mycket intima förbindelser med dess ledning och uppenbarligen är ytterst väl underrättad om vad som där förehaves, roar sig dock emellanåt med att också bjuda sina reklamjäktande "fascistiska" fränder en smula malört i bägaren. Så gav t. ex. det kommunistiska bladet häromdagen vederbörande följande beska piller att svälja med anledning av en till allmänheten utsänd rundskrivelse, vari Nationen och dess ledning på det hätskaste attackerades:

"Nationen, som gått och gällt för att företräda den enda och sanna fascistiska läran, får av X (det nystartade tryckalstrets utgivare) betyget att den i sina spalter inte vågat framföra fascismens idéer. Att nagelfara den svenska finansen är enligt X. ohemula angrepp på personligheter och ligger sålunda långt fjärran från vad fascismen kämpar för. Nationen, som trott att den genom att angripa bankskojet gjort en gudi behaglig gärning, mätes skäppan full av hr X. Denne vet nämligen, att om fascismen över huvud taget skall vinna något, måste han stå väl hos den högre finansens män. Utan stöd från dem kan icke fascismen och ännu mindre X. själv leva."

Den här gången gingo tydligtvis herrarna i F. D. P. i sin iver en smula vid sidan av den officiella texten. Till arrangörernas inom fiendelägret besvikel se vi oss nödsakade avstå ifrån att inlåta oss i diskussion med personer, som visat sig ej ens sky att som tillhörighet annektera o. exploatera en politisk partibeteckning och ett program, med vars utarbetande de intet som helst haft att skaffa och som de sedan icke heller dra sig för att på det mest vårdslösa, vilseledande sättet utlägga. Inom det kosmopolitiska lägret misstager man sig dock storligen när man med dessa manövrer tror sig hava ihjälslagit den nationella tanken. Man har väl kunnat försvåra och i någon mån fördröja den oundgängliga nationella restaurationen i vårt land, men heller icke mera. Den nationella idén lever och skall allt motstånd och all provokation till trots endast växa sig allt starkare, för att en gång när stunden är inne, med obetvinglig styrka bryta sig fram och — s e g r a.

Där fridsstörarna i kosmopolitpressen mötas i gamman.

Publicistklubben, de stockholmska journalisternas illustra sammanslutning för inbördes beundran och förnöjelse, sammanträder åter, lördagen den 13 november för firande av Mårtens. Efter gåsmiddagen håller pornografiske konstnären, numera ledamoten av konstakademien, hebreen Isaac Grünewald, ett kåserande föredrag över ämnet "Tavlor, kuliss och film" — festens huvudnummer. Härpå följer "recitation" av fru Pauline Brunius och Uno Henning samt — jazz.

Spritdoktorns stjärna i nedgående.

Att spritdoktorns stjärna är i allvarligt nedgående synes ganska tydligt av kommentarerna i dagspressen med anledning av den Brattska styrelsens famosa förvägra av spriträttigheter till den nye innehavaren av Hasselbacksrestauranten. Detta var tydligen det som kom bägaren att rinna över och väcka huvudstadens tidningar upp ur sin sömn. Såväl på ledare- som utkiksspalten skjutas nu skarpa salvor mot den för icke länge sedan så omhuldade spritdiktatorn. En av Sv. D:s författare å lättare spalten, "Eveo", förklarar, att den tid för länge sedan är förbi, då man fann nöje uti att se Bratten schavottera in effigie å revyerna i egenskap av spritdiktator. Svenska folket har nu fått nog av diktaturen.

Vi ha, skriver författaren, slutat att göra invändningar mot den utveckling av restaurangerna, som d:r Bratt nu är så stolt över: från lokaler för sällskaplig samvaro, där var och en fick förtära vad som föll honom i smaken och som passade hans ekonomi, till utfodringslokaler. Vi ha inte ens brytt oss om att göra den nära till hands liggande invändningen att dryckerna här i landet kan man med lugnt samvete förtära var som helst, men konsten att laga god mat är ingen vanlig konst i restaurangköken. Vi ha funnit oss i en utveckling som förskaffat oss världens elegantaste och tråkigaste restauranger. Vi ha funnit oss i det, och det har som sagt gått så lång att vi glömt av hela diktaturen, vilken man sålunda har all anledning att kalla en smidig regim....

Doktor Bratt skall för något år sedan ha sagt att hans system vilar på en tiondedel lag och nio tiondedelar tillämpning. Men man kan ibland frestas att undra hur det egentligen förhåller sig med den där första tiondedelen. Är den riktigt fullviktig? Eller är det kanske numera tillämpning alltihop?

En annan författare å samma spalt, van Pyland, skriver bl. a.:

Det är på tal om Hasselbacksaffären en synpunkt, som jag skulle vilja fram hålla, vilken synts mig hittills något obeaktad, i varje fall fullständigt obeaktad av de herrar, som sitta i ledningen av systemet och "Sara" och vad de heta dessa moder-, faster-, moster- och dotterbolag (med samma stamfader). Det är helt enkelt det, att Stockholmssystemets (Saras) restauranger icke fylla alla restauranggästers anspråk, hur många klasser de än, enligt systemets rangrulla, äro indelade i, både beträffande utstyrsel, priser och centiliterantal. På vilken som helst av systemets lokaler kan man få en måltid till moderat pris, och maten är aldrig dålig. Men — vare sig man besöker den enkla 8-centiliterslokalen med sten i golv eller om en bättre polisstation påminnande 15-centiliterslokaler i stadens centrum, så finner man snart, att det ligger något fabriksmässigt, något av massutfodring över matsedlar, mat, det helg. "Sara" är en jättestor hushållskola med spriträttigheter, för all del mycket bra, som hushållsskola betraktad.

Men det händer väl en och var, att man någon gång önskar sig något utöver inackorderingsställets — låt vara i sitt slag icke underhaltiga — spis. känslan av en intresserad köksmästares hand, en om varje rätts kvalité mån källarmästare, kort sagt en individuell touche över maten. Sådant söker man förgäves hos "Sara". Vill man ha en god middag, (även enkel sådan) är man hänvisad till de privata restaurangerna. Och jag vågar säga, att på vilken som helst av dem, även de mindre, har man ett bestämt intryck av en betydande personlig omsorg om maten. Och därutinnan ha de privata restaurangerna en stor betydelse för vår trevnad och ett ojämförligt försteg framför "Sara".

Nöjeslystnaden hos svenska folket stiger.

Våra svenska städer ha under de gångna sju åren i nöjesskatt uppburit inalles 36,423,862 kr., därav under det senaste skatteåret kr. 4,553,064:89. Med ledning av dessa siffror beräknas, att nöjespubliken under det senaste skatteåret på de beskattade nöjena offrat tillhopa 32,019,545 kr. mot 31,408,165 under det nästföregående året.

Universell annulering av krigsskuderna?

Den amerikanske senatorn Borah har med anledning av en till honom gjord vädjan av den franske socialisten Vincent Auriol rörande krigsskulderna uttalat, att en strykning av de allierades krigsskulder till Amerika endast är tänkbar, om samtidigt de tyska skadeståndsskulderna förbehållslöst annuleras. Borah anser, att en internationell ekonomisk konferens bör sammankallas för åstadkommande av en generell överenskommelse beträffande samtliga finansiella efterkrigsprobem.

Spekulationen i franc fortsätter!

Herrarna på den internationella börsen ha tydligt ännu inte pressat ur franska francen vad den tål. Att döma av olika från Paris ingångna meddelanden. De senaste dagarna har en ny hausse-aktion varit å bane. Den har i Paris åstadkommits av "utländska spekulanter" vilka till så högt pris som möjligt önskade sälja de francs som de i somras köpte till låga priser. Som centrum för spekulationerna uppgivas Newyork (Wallstreet) och Amsterdam, där väldiga operationer utförts, sådana man ej skådat motstycke till efter 1918. Franska skattkammaren och Banque de France "försökte", ehuru med ringa framgång hejda spekulationen. Den våldsamma spekulationen i hausse följdes någon dag senare av en knappast stort mindre baisse. — Hausse och baisse äro spekulationens små eller stora, huru man nu vill kalla det, hemligheter. Den som dirigerar spelet, tar hem vinsten. Frankrike och dess valuta äro en spekulationsvara, vars värde alltjämt sjunker under det spekulanterna inhämta sina vinster.

Plutokrat-republikanismens aktier i fallande.

I tyska riksdagen väcktes häromdagen en motion av den socialdemokratiske riksdagsmannen Sänger, gående ut på att medlemmar av förutvarande regerande furstehus skola förbjudas uppehålla sig i Tyskland, om deras vistelse där innebär fara för republiken. Utan förbehåll skulle vidare exkejsaren förbjudas beträda tyskt riksområde, och om han företar fientliga handlingar mot riket eller Preussen, skall Preussen ha rättighet att indraga hans förmögenhet. Sänger fann det särskilt oroväckande, att exkronprinsen närvarit vid de stora sexdagarsloppen i Berlin.

I ungerska nationalförsamlingen har riktats ett angrepp av viss "demokratisk" deputerad Nagy mot regeringen, som anklagas för att umgås med planer på upprättande av en personalunion med Rumänien med exkronprins Carol som konung. Detta under förutsättning att han också återinsattes i sina rättigheer som rumänisk tronföljare. Nagy yrkade på förbud för regeringen att utan föregående folkomröstning vidtaga åtgärder i riktning mot en ändring av statsskicket och besättande av kungatronen.

Gårdfarihandeln bör helt avskaffas.

Handelskammaren i Jönköping förbereder en framställning till K. m:t om gårdfarihandelns fullständiga avskaffande. Bland inkomna utlåtanden i frågan från yrkessammanslutningar märkes ett från Eskilstuna köpmannaförening av följande lydelse:

Vår åsikt är, att gårdfarihandeln i nuvarande tid icke har något som helst berättigande och att det är en form av köpenskap, som överlevat sig själv. Med de möjligheter till varutransport och postbefordran, som bil- och omnibustrafik nu ge, kan vem som helst, även den mest avlägset boende, tillfredsställa sitt behov av varor från de bofasta köpmännen. Dtta förhållande är till stor nytta för konsumenterna, då den bofasta köpmannen, i motsats till den kringvandrande gårdfarihandlaren, är tvingad hålla prima varor till låga priser för att få behålla kundkretsen. Kommer en köpare underfund med, att han erhållit en underhaltig vara till för högt pris av en gårdfarihandlare, är en reklamation och rättelse omöjlig.

I många fall köper allmänheten av gårdfarihandlaren endast därför att man tycker synd om honom eller för att man önskar 'bli av' med honom. Det är icke alltid så angenämt för de ensamt boende att bli uppvaktade av vandrande handelsmän, som truga på dem sina varor, vilka icke uteslutande äro prima och prisbilliga. Vid sidan om den gårdfarihandel, som idkas med tillstånd av vederbörande myndigheter, har på sista tiden växt fram en stor skara olaga gårdfarihandlare, och det finnes talrika exempel på, hur dessa fara fram och på allt sätt söka pracka på allmänheten rena skräpet till oblyga priser.

Vi instämma således i det av handelskammaren i Jönköping väckta förslaget om gårdfarihandelns fullständiga avskaffande, då det måste anses som ett samhälleligt intresse, att denna osunda och förlegade form av köpenskap bringas ur världen. Samtidigt måste vi emellertid peka på nödvändigheten av, att böterna för olaga gårdfarihandel avsevärt höjas, så att de bli verkligt effektiva och att helst en sådan lagändring vidtages, att vederhörande myndigheter få rättighet beslagtaga de transportmedel en olaga gårdfarihandlare använder ävensom de varor, som av vederbörande medföras.

Sveriges fornfolk.

Över ovanstående ämne lämnar fil. dr Arthur Nordén, känd bl. a. för sina storartade upptäckter av gamla hällristningar, i en artikel i Stockholms-Tidn. följande intressanta upplysningar:

Det måste erkännas, att beviskedjan m. varje år slutits tätare kring den montelianska tesen om svenskarnas urgamla hemmarätt i Sverige. Särskilt skelettundersökningarna ha avgivit tungt vägande vittnesmål. Jag behöver ej erinra om att de i danska och svenska gravar fr. såväl sten- som bronsåldrarna anträffade skeletten i stort sett uppvisa samma typ av de nuvarande nordborna. Av mera aktuellt intresse äro några särdeles viktiga bidrag till svensk antropologi, som framkommit just under det sistförflutna året. Det gäller framför allt ett sedan 1842 känt kranium fr. Stångenäs i Bohuslän, som av professor Fürst nu dragits fram till ny undersökning och därvid dels oomstridligt kunnat på geologisk väg daterats till Ancylustid alltså till tiden 7000—5000 före Kr. f., dels kunnat antropologiskt bestämmas såsom med största sannolikhet ren nordisk ras, av närmsta släktskap med kranier från en bohusländsk gånggrift. Samtidigt har en ung Lunda-antropolog (Arnborg) upptagit till förnyat studium några skelettrester från danska mossboplatser från samma tid som Stångenäskraniet. Anmärkningsvärt nog gå dessa undersökningar i samma riktning; de danska skelettfragmenten visa påfallande drag av släktskap med den nuvarande nordiska rasen. Och dock torde deras ålder böra anslås till kanske 8,000 år.

Man må kunna jäva det vittnesmål som avgives av fornsaksmaterialets omisskännligt nordiska stilprägel och homogena utveckling från tid till annan: därom skall därför ej här ordas. Men skelettmätningarnas utslag bagatelliserar man näppeligen lika lätt.

För min egen del vill jag tillägga: man bagatelliserar heller ej utan en viss våda det faktum att den nordiska kulturen redan långt för Krist födelse visar en stark expansion nedåt kontinenten. Birger Nerman har i en av sina senaste uppsatser uppvisat, huru tiden 600—500 f. Kr. utmärkes av avtagande grav o. fyndrikedom i svenska bygder och en motsvarande ökning av nordisk-germanska fynd i Tyskland och senast nu i år har den unge tyske arkeologen Schwantes i ett arbete om Die Germanen (Volk und Rasse, 1926) lagt fram en undersökning som visar hurusom under tiden 600—300 f. Kr. de nordisk-germanska fynden visa en mäktig stegring i nordvästra Tyskland och även i de nordöstra landsdelarna. Nerman hade tidigare förlagt langobardernas utvandring från Skåne till denna period.

Om dessa langobarder vet man från en klassisk författare, att de vid Kr. f. bodde vid Elbe. Där kan man genom fornfynden följa deras kultur tillbaka till cirka 150 före Kristus. Förebilderna till deras dåvarande kulturföremål anträffas under tiden 600—300 f. Kr. i Mecklenburg. Det är särskilt keramik, och denna pekar i sin tur mot Skåne, som ju har en särskilt rik bronsålder.

I sina bruks- och gravföremål visa sig alltså langobarderna, så långt man kan nå med rent arkeologiskt resonemang, härstamma från södra Sverige att enligt langobardernas egen, i litteraturen bevarade stamsaga folket härstammar från landet Skandinavia, som där skildras som ett slättland (Skåneslätten!).

Med stor tillförsikt har forskningen nyligen trott sig kunna sluta, att langobarderna utvandrat från södra Skandinavien vid övergången mellan brons- och järnåldrarna, omkr. 600 f. Kr.

Arkeologiens på fantasilöst nyktra markfynd uppbyggda bild av det svenska fastlandet omkring år 600 f. Kr. visar alltså ett snarast överbefolkat land, från vilket folkböljorna slå utåt mot stora världen.

Bliv medlem av Föreningen Mot Monopoli

LITTERATUR.

—//—

Prof. C. A. Reuterskiöld: Sveriges grundlagar med därtill hörande författningar och konstitutioner, sedvanerätt samt vissa internationella överenskommelser.

Ovanståendee kommentar till grundlagarna har i fyra delar utkommit på Almqvist & Wiksells förlag. Det är ett förtjänstfullt verk, och professor Reuterskiöld visar sig genomgående hävda korekta och sunda utläggningar av grundlagarna. Arbetet rekommenderas till det bästa. Sveriges grundlagar behöva sannerigen studeras av litet var. Det är en medborgerlig skyldighet icke minst i dessa tider att hava kännedom om grundlagarnas innehåll, och blir kunskapen därom mera allmän, försväras ock de samhällsomstörlande elementens nu pågående arbete att undergräva den gällande svenska konstitutionen.

Varje sann fosterlandsvän

bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Alla herrar kunna nu skaffa sig en ny och trevlig hatt i kulört eller svart. Hagmans realiserar nämligen denna vecka prima hårfilthattar som förut kostat 15:50, till 8:95, samt en god kvalitét i vardagshattar som kostat 9:50 till 5:95. Passa detta enastående tillfälle medan ännu full sortering finnas i storlekar och färger. Hagmans Herrekipering, Sveavägen 108 (tredje huset fr. Odengatan mot Kungsgatan).

(Annons)

LÄS — SPRID

Socialisering

genom

Kooperation

av

TYCHO WRETMAN.

Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.
Pris kr. 2.—.

Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.

Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

Goda och billiga

Måltider

kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
C Y R U S
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
A L E X A N D E R
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
E N G E L B R E K T
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant
G U S T A F V A S A
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T E R I K
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
69 Västeråsgatan 69

Automatrestaurant
BIRGER JARL
73 Folkungagatan 73

Frukost 1/2 9—1/2 12 Middag 1/2 2—7
Kväll 7—1/2 12 Inga drickspengar
Ingen spritservering

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 12 Nov. 1926.

Omålade möbler o. slöjdvaror
av alla slag bäst o. billigast hos
Olov Dahlin,
2 Sergelgatan 2 (hörnet av Mästersamuelsg.)
Lackeringar ombesörjas.

Den Judiska läran.

(Forts. fr. sid. 1.)

för juden och den besitter även full giltighet."

2. Schulchan-aruchs giltighet.

Detta arbete är en moderniserad samling av valda bitar ur Talmud. Den är utarbetad av rabbinerna Joseph Karo och Moses Isserles. Om den står det uti Pieren Konversationslexikon, Band 16 (1879) följande av rabbinen dr Rahmer från Magdeburg signerad notis: "Schulchan-aruch har av de israelitiska församlingarna antagits så som rättesnöre för den religiösa praxisen."

Rabbinen dr Fink förklarade den 5 jan. 1893 offentligt, att "lärorna i Schulchan-aruch blott äro för judarna bindande i den mån de hava sin grund i Talmud."

En judisk General-Synagoga, som hölls år 1866 i Ungern, beslöt, "att gentemot de kristna förklara, att man toge avstånd från Schulchan-aruch, men i verkligheten måste varje jude på alla platser och för alla tider följa Schulchan-aruch. Detta beslut undertecknades av 94 rabbiner, 182 jurister (därav 16 domare), 45 läkare och 11,672 andra judar och blev år 1873 i Lemberg tryckt med samtliga underskrifterna.

Då år 1892 en viss Marug i Basel kom på idén att till tyskan översätta Schulchan-aruch skrev en judisk tidskrift i Lemberg, "att befordra översättning av Schulchan-aruch är en låghet och en gudsförgätenhet i högsta grad, ty en dylik översättning, om den kommer till stånd, vilket Jahve förbjude, skall för oss frambesvärja samma elände som övergick våra bröder i Spanien för 300 år sedan." Vad för skuldbelastat samvete måste judarna icke ha, då de så ängsligt måste dölja för världen sina religiösa lagsamlingar.

3. Ur Talmud.

Det är tillåtet att förfördela en Goj (icke-jude) och taga ocker av honom såsom i 5 Mos. bok. 23.20, står skrivet: På främlingarna må du ockra. Likaledes är det tillåtet att bedraga dem såsom i 3 Mose bok, 24.14 står skrivet: Om du nu säljer något till din nästa eller köper något av honom, bör ingen sin broder förfördela." Om andra sägs det ingenting. Alltså.

"Lagen har förbjudit oss att låna en israelit pengar mot ockerränta, men till en främling är det tillåtet. Härtill anmärkes rabbin Lewi ben Gerson: Dessa ord äro ett bifallande bud: På främlingar skall du ockra. Emedan denne driver avguderi, så befaller oss lagen att låna honom mot ocker, om han vill låna av oss, på det att vi måtte förorsaka honom all skada, och därmed göra vi ingen orätt."

"På alla ställen, varest (i Moselag) säges: "Din nästa", där är avgudadyrkaren icke innesluten".

"Och vet, att detta folk av nazareer, vilkas villfarelser Jesus upptagit, ehuru deras dogmer äro olika, dock alla äro avgudadyrkare och man måste förfara med dem såsom man förfar med avgudatjänare."

"Det är påbjudet att mörda Israels förrädare och kättare såsom Jesus av Nazareth och hans anhängare och störta dem utför fördärvets brant."

"Vi hava mottagit läran: slå ihjäl de bästa bland icke-judarna." (Goj användes mest i Talmud och Akum i Schulchanaruch som benämning på icke-judar).

"Om en jude har en process mot en goj, så låter du din broder vinna och säger till främlingen: Så vill var lag". Sålunda i ett land, där judarnas lagar gälla. Om folkens lagar äro gynnsamma för judarna, så låter du din broder vinna och säger till främlingen: "så vill eder lag". Men i andra fall måste du så länge plåga främlingen genom intriger, tills juden vinner målet."

"Om en jude har bestulit en goj, och gojimlagen förpliktar juden till att med ed betyga, att han icke har stulit, då får juden om judarnas namn därigenom ej blir skadat (det är om det ej dunstar ut) avlägga en falsk ed och i sitt hjärta giva sig själv avlat."

"Att förneka eden är tillåtet, om man blir tvingad till edgång."…. "Om en domare förelägger en jude edgång, att en annan jude har försyndat sig mot en goj, så skall denna ed betraktas såsom avtvingad och måste inombords (genom hemligt förbehåll) förnekas."

"Det är tillåtet att göra en goj orätt, emedan det står skrivet: Din nästa skall du icke göra orätt. Gojen avses icke därmed."

"Det är den rättfärdige tillåtet att handla bedrägligt, såsom Jakob gjort haver." (Obs. sammanställningen "den rättfärdige" och "bedraga").

"Rabbi Behaj, Levi ben Gerson och andra lära, att icke-judarnas äktenskap icke hava någon giltighet i israeliternas ögon och att juden icke begår något äktenskapsbrott, om han skändar en icke-judisk kvinna".

"Jahve har givit oss makt över alla folks egendom och blod."

4. Ur Schulchan-aruch.

"En akums misstag, t. ex. att bedraga honom vid räkning eller att icke betala honom, vad man är skyldig, är tillåtet, men blott under den betingelsen, att han icke slår larm, på det att icke judenamnet blir fläckat."

"En jude är icke förpliktad att betala en skuld till en akums arvingar, om denne dör och ingen akum har reda på skulden."

"Akums egendom är såsom herrelöst gods, o. den som först kommer åt det har företräde."

"Om någon har gjort affär med en akum och det kommer en annan jude till och hjälper juden att bedraga akum, så skola de (judarna) dela vinsten."

(Forts. i nästa n:r.)

Spritcentralens 20,000 kr.-gåva till Antismugglingsföreningen.

(Forts. fr. sid. 1.)

kan anses påkalla Kungl. Maj:ts uppmärksamhet, ofördröjligen därom göra anmälan hos chefen för finansdepartementet.

Enligt utskottets mening åligger det chefen för finansdepartementet att, då jourhavande direktören till honom gör anmälan om något, som i bolagets förvaltning förekommit av beskaffenhet att anses påkalla Kungl. Maj:ts uppmärksamhet, inför Kungl. Maj:t föredraga en sådan anmälan. Emellertid har, såsom utskottet inhämtat, frågavarande av jourhavande direktören till chefen för finansdepartementet ingivna skrivelse icke föredragits inför Kungl. Maj:t i statsrådet. I varje fall synes anledning hava förefunnits att upptaga detta ärende, innan frågan om förordnande av representanter för Kungl. Maj:t i bolagets styrelse och revision avgjordes. Den 26 mars innevarande år hava emellertid de av Kungl. Maj:t utsedda styrelse- och revisionsledamöterna tilldelats nytt förordnande utan att i samband därmed här förevarande spörsmål bragts under Kungl. Maj:ts prövning. Detsamma hade likväl, oavsett vilken uppfattning som i sakfrågan gjort sig gällande, i varje fall måste anses vara av den betydelse, att det bort i behörig tid dragas under Kungl. Maj:ts prövning och därigenom även komma under den granskning, som å riksdagens vägnar åligger konstitutionsutskottet.

Utskottet, som, då sålunda intet beslut av Kungl. Maj:t i ärendet föreligger, saknat erforderligt underlag för prövning av själva sakfrågan, anser, att ärendet icke blivit behörigen handlagt, och har därför funnit sig böra hos riksdagen göra anmälan enligt § 107 regeringsformen mot chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigfors.

Närvarande: Herrar von Geijer, Engberg,*) Strömberg, David Bergström, Adolf Dahl, Reuterskiöld, August Ljunggren,*) G. W. Hansson, Larsén, Nils Anton Nilsson, A. W. Johansson, Sävström,*) Bäckström, Borg,* Hallén, Björkman i Norrköping, Karlsson i Vadstena, Forsseli, Svensson i Grönvik och Almquist i Göteborg."

Med all sannolikhet ligger ännu i dag kapten Bernströms skrivelse i finansdepartementets gömmor och har väl aldrig blivit framlagd på Konungens rådsbord. Är detta fallet, är det den nuvarande finansministerns ovillkorliga skyldighet att i konseljen föredraga ärendet, på det Kungl. Maj:t må fatta beslut om åtgärders vidtagande mot Vin- och Spritcentralens styrelse och låta densamma förstå att den ej har något privilegium på att kunna fatta kriminella beslut utan att få vidkännas lagliga straffpåföljder och personlig återbetalningsskyldighet för förskingrade statsmedel.

Z.

*) Ej närvarande vid justeringen.

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!
Föreningens uppgift är:
att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;
att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.
Årsavgift 3 kronor.
Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

Brunnskur i hemmet
under måltiden och när man är törstig, man dricker *Frukt-Samarin* som ger en läskande och härlig kolsyredryck, det befordrar ämnesomsättningen, renar blodet effektivt, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste rensas bort, utdriver den skadliga urinsyran, är välgörande för lever och njurarna. Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring, sätter kroppen i god form, ger vigör och energi, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Frukt-Samarin.* Pris pr fl. Kr. 2.50, varav erhålles 50 glas Samarin hälsovatten. Säljes å Apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.
CEDERROTHS TEKN. FABRIK, STOCKHOLM

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 3. Rt. 4485.

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 107 08.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Elektriska
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrant genom
Östermalms Elektr. Affär
15 A NYBROGAT. Tel. Ö. 52 80.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Annonsera i
NATIONEN!

Den Italienska fascismens nydaning.

(Forts. fr. sid. 1.)

dersekreteraren och medlemmarna av direktoriet, vilkas antal uppgår till åtta, vartill ytterligare komma två sekreterare.

Generalsekreteraren leder direktoriets inre arbete och de olika tjänsterna. Dessa äro 1) politiska ämbetet, 2) förvaltningsämbetet, 3) självständiga korporationernas ämbete, 4) pressen, 5) propagandan, 6) ungdomsorganisationen, 7) kvinnoförbunden, 8) förbundet De stupade fascisternas efterlevande och 9) universitetsstudenternas förbund. Det politiska ämbetet övervakar de fascistiska lärarna och tjänstemännen vid järnvägar, post o. telegraf. Det arbetar tillsammans med kommendanten för den fascistiska milisen, med Fasci i utlandet och styrelsen för arbetsgivare och arbetstagareförbund. En gång i månaden sammanträder direktoriet hos Mussolini, eljest så ofta generalsekreteraren håller det för nödigt.

Generalsekreteraren förvaltar partiets kassa och avlägger vid slutet av varje år räkenskap inför direktoriet. Han är ansvarig för ordning och disciplin inom partiet. Partiets förvaltning och räkenskapsföring granskas av ett för år valt utskott av tre medlemmar. Partiets riksråd sammansättes av förbundssekreterarna; riksrådets utlåtande inhämtas av direktoriet över partilivet och för uppdragande av riktlinjerna för partiledningen. Förbundssekreterarna välja med förbehåll för bekräftelse av generalsekreteraren sju medarbetare bland fascisterna i sin provins, vilka bilda provinsdirektorium. En av dessa får i uppdrag att sköta affärsledningen för provinsen. Han står i förbindelse med de fascistiska senatorerna och underhusmedlemmarna, milisen, näringsproduktionen och sammanslutningarna i sin provins, har en gång i månaden att sammankalla provinsdirektoriet och varje halvår samtliga sekreterare i Fascions i provinsen till sammanträde. Förvaltningssekreteraren har att övervaka den inre partifunktionen och fascismens finansiella verksamhet i provinsen. Varje enskild Fascio sorterar under hans kontroll. Sekreterarna i de enskilda Fasci däremot utnämnas av provinssekreteraren. Sekreterarna i platsens Fasci bilda med fem av dem valda och av förbundssekreteraren konstituerade medlemmar den enstaka Fascions direktorium. I början av varje år äger en medlemssammankomst rum, vid vilken sekreteraren utvecklar sin arbetsplan och en diskussion tillåtes. Minst en ytterligare medlemssammankomst skall förekomma under årets lopp. Medlemskorten överlämnas den 23 mars, Fascions födelsedag, varvid nyinträdande hava att avlägga följande ed: "Jag svär att utan motsägelse lyda hertigens befallningar och med alla mina krafter tjäna den fascistiska revolutionens sak, även med mitt blod om det är nödvändigt."

Över nyinträdandes antecedentia verkställer sekreteraren i platsens Fascio efterforskningar. Förgår sig en fascist mot sin trosbekännelses huvuddygder: trohet, mod, flit och ärlighet, har han att svara inför sin Fascios direktorium. Straffen äro: uttalande om beklagande, uteslutande på bestämd eller obestämd tid, uteslutning ur partiet. Varje anklagad får tillfälle att försvara sig, och han har två veckor på sig att vädja. För statstjänstemän, senatorer, underhusmedlemmar och höga partifunktionärer är straffinstansen partiets generalsekretariat. För kompetens till tjänster inom partiet är tvåårigt medlemskap erforderligt.

Huvudskillnaden i dessa nya bestämmelser i förhållande till den tidigare organisationen består däri, att de ledande posterna inom partiet icke längre tillsättas genom de enskilda Fascis val, utan av partiledningen själv. Den demokratiska principen för ledareval har fått vika för diktatorisk utnämning av ledande personer, partiet blir alltmer jämnställt med staten, så att nu de 937,967 i 9,472 Fasci inskrivna partimedlemmarna i fascistpartiet fullständigt behärska staten med sina 42 miljoner medborgare men själva i sin tur äro underkastade en sträng partiorganisation, i vilken blott ledarens, diktatorns vilja är bestämmande.

Aktionen mot pressfriheten i en återvändsgränd.

(Forts. fr. sid. 1.)

vilja vi även uttrycka vår mening att vi anse att det i första hand är justitiedepartementets skyldighet att genom upprepade beslag och rättegångar försvåra utgivandet av tryckalster som störa tukt o. sedlighet eller allmän anständighet. Genom sådana upprepade beslag och rättegångar — även om de leda till frikännande — tillfogas respektive utgivare sådana förluster att det icke lönar sig att fortsätta, och då slipper den dagliga pressen att på sätt som nu skett föra en kampanj som egentligen är osmaklig med alla citat och upplysningar som äro nödvändiga för att en tillräcklig opinion skall kunna uppstå, vidare behöva då icke mellanhänderna, tidningskolportörer och tobakshandlare, som principiellt böra vara neutrala i sin försäljning, fatta ställning i frågor som ofta äro av stor ekonomisk betydelse för dem.

Det är ett märkligt förhållande, som förtjänar att särskilt observeras, att tidningskolportörernas förening i Stockholm visat sig vara den enda — åtminstone såvitt oss är bekant — bland alla de korporationer som tagits i anspråk för aktionen, vilken ställt sig på lagens grund — en omständighet, som otvivelaktigt länder kåren i fråga till all heder o. gör den förtjänt av allmän sympati och aktning. Det är uppenbarligen av en viss betydelse för den lagliga ordningens bestånd i vårt land, att denna kårs självständighet och oberoende i framtiden sorgfälligt garderas. Att kolportörerna redan från början önskade klara besked rörande de i de arrangerde bojkottbesluten antydda med "Fäderneslandet" "likartade tidningar" var fullt på sin plats. Diskussionens utvidgning till att redan i detta skede avhandla de åsyftade "likartade tidningarna" fick dock den verkan att hela den storartade aktionen hotade att gå i stöpet. Det vid stora "opinionsmötet mot smutspressen" utsedda aktionsutskottet såg sig nämligen strax därefter föranlåtet att utsända en enträgen vädjan till deltagarna i opinionsrörelsen att tillsvidare begränsa aktionen till "Fäderneslandet" samt att icke utnyttja densamma till ett attentat mot Tryckfrihetsförordningen eller i syfte att komma politiska motståndare till livs, enär eljest hela aktionen riskerade att misslyckas. Detta aktionsutskottets uttalande visar även tydligt att starka krafter varit i rörelse i just det syfte vi förut framhållit.

Stockholms dagliga tidningars distributionsnämnd har i sin tur vid hållet sammanträde i likhet med kolportörerna beslutat att hänskjuta avgörandet beträffande de tidningar, som böra träffas av smutsbojkotten, till den ovannämnda rådgivande nämnden, vilken utgöres av förre landshövdingen Johan Widén, generaldirektör Anders Örne och redaktör Valfrid Spångberg. Distributionsnämnden har för sin del i kategorien av "smutstidningar" f. n. upptagit tidningarna "Fäderneslandet", "Spegeln", "Minareten" o. "Nöjesjournalen". Den rådgivande nämndens ställningstagande är när detta skrives icke känt. Uteslutet är ju icke att stora opinionsmötets "aktionsutskott" och "rådgivande nämnden" konstituera sig som någon slags samarbetskommitté för den delikata sakens gemensamma handläggande. — Försåvitt nu ej den lagliga ordningens väktare omsider ser sig föranlåten träda emellan och visa vederbörande herrar vad lagen har att säga i saken.

Socialism och Judendom.

(Forts. fr. sid. 1.)

ett ord om judarne! Han betonar, att näringslivet behärskas och utsuges i främsta rummet av en handfull jättekapitalister, men då han angiver några namn på finansiella stormän, undviker han sorgfälligt att nämna judarne. Namnet Rothschild t. ex. söker man förgäves i hans bok. Kautsky yttrar på ett ställe: "Kapitalistklassen härskar, men den regerar icke. Den nöjer sig med att behärska regeringen." Men inte ett enda ord nämner han om judarnes fruktansvärda ekonomiska makt.

Emellertid gör man också den iakttagelsen, att han inte är fullt lika tystlåten, då han tyckt sig finna något, som i en revolutionär proletärs ögon kan lända Israel till pris. På samma gång han upplyser om att de samhällsbevarande folkelementen hämtat stöd för sin åskådning ur det nya testamentet, är han angelägen att inprägla hos sina läsare, att de revolutionära klasserna haft tillgång till argument från gamla testamentet, "vari ännu på flera ställen fortlever en fläkt av en ursprunglig bondedemokrati". Judendomen blir alltså, enligt Kautsky, revolutionens livsluft och gamla testamentet dess evangelium. Det är därför föga underligt, att, såsom i Ryssland, den judiska religionen åtnjutit särskilt skydd under den bolsjevikiska revolutionens stormar. Men där har ju också makten legat i judarnes hand.

Strävandet att framställa judarne i en för revolutionärer behaglig dager röjer sig även, då Kautsky skall utreda, vilka som äro socialismens bittraste fiender. Dessa finner han inom vad han kallar "den reaktionära demokratien", som huvudsakligen utgöres av medelklassfolk och framträder såsom antisemitism, nationalism, kristlig demokrati, delar av det konservativa partiet och centern (Kautsky syftar här på tyska förhållanden). Då han varit så angelägen att nämna antisemitism i främsta rummet bland socialismens motståndare, vill han uppenbarligen på indirekt sätt antyda, att judarne äro socialismens bästa bundsförvanter och den sociala revolutionens påskyndare och befrämjare. Att han samtidigt stämplar den reaktionära demokratien (och således även antisemitismen) såsom grovt okunnig, är ju endast i stil med det övriga. Den rätta kunskapen finnes kantänka blott inom socialismen o. framför allt hos dessa ledare: de internationella judedömet.

Det här omnämnda arbetet av Kautsky har jag läst redan för flera år sedan men utan att då uppmärksamma förhållandet mellan socialism och judendom. Men sedan jag blivit vaken för judefrågan, har en förnyad genomläsning givit anledning till ovanstående små anmärkningar, vilka antagligen skulle kunna mångfaldigas, ifall undersökningen utsträcktes även till annan socialistisk litteratur.

N. V.

Tycker Ni om NATIONEN
I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm

Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre

PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 46. Fredagen den 19 Nov. 1926. Årg. 2.

Statsmonopolens bankrörelse till statens bankinrättningar!

En hänvändelse till Konungen från Föreningen Mot Monopol.

Föreningen Mot Monopol har till Konungen avgivit nedanstående märkliga framställning:

De i Riket förefintliga halvstatliga monopolen anlita för sina in- och utrikes bankaffärer pivatbankor, som därå årligen förtjäna oerhörda summor. Alldenstund svenska staten även driver bankrörelse är det i uppenbar strid mot Sveriges grundlagar att privatbanker gynnas på statens bekostnad. Bestämmelserna i 60 par. av Regeringsformen, att Konungen ej äger till vinning för enskilda personer och korporationer några monopolier fastställa, tala sitt klara och tydliga språk, när nu såsom skett. Konung och Riksdag gemensamt instiftat förefintliga monopol för att tillföra Staten större inkomster. Förutvarande statsråd och chefer för Kungl. Finansdepartementet, som närmast haft att tillse, att statens intresse i detta fall tillvaratages, hava sannolikt varit av sina tyngande ämbetsåligganden så upptagna, att de ej haft tid taga initiativ i hithörande frågor. Förutom den statsekonomiska vinsten av en ändring i berörda hänseende skulle den desslikes medföra ökad kontroll från Statens sida över monopolen, vilket voro mycket önskligt, alldenstund omständigheter i mängd framkommit, som visa, att den nuvarande statskontrollen, bestående i rätt att tillsätta en del av medlemmarna i styrelserna för monopolen och en del av revisorerna, är otillräcklig. Det tyngst vägande skälet är dock grundlagens klara bud, från vilket appell ej gives.

Vi få därför i djupaste underdånighet anhålla det täcktes Eders Kungl. Maj:t genom Kungl. Finansdepartementet föreskriva Aktiebolaget Tobaksmonopolet, Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen och Aktiebolaget Stockholmssystemet samt övriga systembolag i riket, att, med helt undvikande av privatbanker, uteslutande för alla sina bankaffärer anlita Sveriges Riksbank och Kungl. postverkets postgirorörelse, varjämte i underdånighet anhålles, att Statens jourhavande direktörer vid monopolinrättningarna föreskrivas att öva noggrann uppsikt över, att förbudet att anlita privatbanker ej överskrides.

Stockholm den 16 nov. 1926.

Underdånigst

FÖRENINGEN MOT MONOPOL:

ADOLF ANDERSON,

Föreningens ordförande.

Sten Lothigius.

Förberedelserna för "Gyllene Internationalens" världsdiktatur.

Förberedelserna för "Den Gyllene Internationalens" bebådade snara övertagande av makten i samhällena efter regeringarnas misslyckande bedrivas med all energi. "Det internationella bankmanifestet" utgjorde såsom vi tidigare framhållit, endast den första stora framstöten. När nästa stora framstöt, under 1927, göres, beräknas folken mogna för Guldkalvens världsfrälsande gärning.

"Gyllene Internationalen", som förmenar sig kallad att öppet övertaga makten efter kejsarna och konungarna, kommer skrudad i den räddande ängelns ljuva skepnad. Den presenterar sig närmast som den, där skall frigöra folken från de olycksaliga skrankor, som tynga det ekonomiska samlivet dem emellan. Dess närmaste åtgärd är nu föreläggandet av en plan för "den handelspolitiska avrustningen", som utarbetats av Internationella Handelskammaren, inför Nationernas förbunds "förberedande kommitté för den ekonomiska världskonferensen", som i dagarna börjat sitt arbete nere i Genéve. Sekreteraren i "Svenska Nationalkommissionen för internationella näringsfrågor", friherre W. Gordon Stiernstedt, har till den svenska opinionens preparerande för den stolta planen lämnat en närmare orientering i frågan, varur vi återgiva följande:

Det ena året efter det andra har gått utan att arbetslösheten i Europa i stort sett avsevärt nedgått. Huvudsakliga anledningen därtill anses nu vara de hindrande skrankor som den ekonomiska nationalismen rest för det internationella handelsutbytet. Erinras må om de nytillkomna 33 1/3 procent värdetullarna i England, om tullskyddet i Förenta staterna, som numera för industrivaror nått en höjd av ända till 80 procent eller mera, av varuvärdet etc. Icke mindre än tjugusju stater reviderade under 1925 sina tulltaxor, i allmänhet i utpräglat protektionistisk anda. T. o. m. importförbud kvarstå i viss utsträckning alltjämt i Frankrike, Polen, Tjeckoslovakien och Italien. Svårigheterna ha blivit desto större därigenom att den europeiska marknaden numera är uppdelad på ett större antal tullpolitiska enheter än före kriget.

Avlägsnandet så långt möjligt av de hindrande skrankorna för handelsutbytet har därför blivit en av huvudpunkterna på Internationella handelskammarens program. Under tiden har Nationernas förbund ägnat samma problem sin särskilda uppmärksamhet och beslutat inkalla en ekonomisk världs-

(Forts. å sid. 4.)

S. A. R. A:s 'utestående fordringar'.

Vem talar osanning, dr Bratt eller direktör Mild? Den senare utlovar snarast möjligt besked i saken.

Såsom tidigare i Nationen omnämnts har i Stockholms Allmänna Restaurant-Aktiebolags böcker funnits upptagen en i synnerligaste grad mystisk fordran å i det närmaste 700,000 kronor. Direktör Adolf Anderson å Ekebo, som på en mängd olika vägar, ehuru utan resultat, sökt få klarhet i saken, har nu anlitat Notarius Publicus, vilken för dir. A:s räkning uppsökt bolagets verkställande direktör, hr A. Mild; och är Notarius Publicus' protokoll häröver av följande lydelse:

"Protokoll, hållet hos Notarius Publicus Angur von Hedenberg i Stockholm den 12 nov. 1926.

Under gårdagen inkom till mig, Notarius, en så lydande skrivelse:

"Till Herr Notarius Publicus.

Undertecknad, som alltifrån företagets början varit delägare i Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag, var under tiden den 1 januari 1914—den 15 augusti 1915 bolagets verkställande direktör och hade under år 1913 startat företaget i fråga. Bolagets namn var under de första åren A.-B. Stockholms Folkrestauranter. Vid tiden för mitt frånträdande av ledningen funnos inga utestående fordringar och med den läggning som affären hade behövde ej heller några sådana komma i fråga. Alla varor såldes mot kontant betalning. Under de närmast följande åren fanns icke heller någon sådan post i bolagets balanskonto. Det var därför ägnat att väcka min uppmärksamhet, när jag i balansräkningen för år 1918 fann en post "utestående fordringar" på c:a 65,000 kronor. År 1919 hade denna post ökat till 215,000 kronor och år 1920 till 698,000 kronor. Vid ordinarie bolagsstämma i början av 1921 interpellerade jag bolagets dåvarande verkställande direktör doktor Ivan Bratt, beträffande denna post och dess betydelse. Doktor Bratt svarade undvikande, att han icke kunde erinra sig saken och hänsköt frågans besvarande till vice verkställande direktören, herr Alb. Mild, som också var närvarande. Herr Mild lämnade efter någon tvekan det svaret, att det var några inackorderingar, som hade blivit skyldiga. Då jag emellertid fann detta besked mycket osannolikt för att icke säga alldeles orimligt, vände jag mig i ärendet till Kontrollstyrelsen, som också tog upp frågan och gjorde en undersökning hos bolaget i fråga.

När jag efter nio månader fick svar från Kontrollstyrelsen, innehöll detta emellertid intet besked i sak. Kontrollstyrelsen meddelade, att densamma visserligen gjort en undersökning hos bolaget, men att densamma icke kunde lämna några upplysningar, beroende på att styrelsen nödgats till att på förhand lova bolaget att icke för någon lämna något som helst meddelande om, vad som av undersökningen möjligen kunde framgå. På mitt initiativ gjorde sedan Justitiekanslärsämbetet framställning hos Kontrollstyrelsen om att få taga del av ärendet, men fick det beskedet, att inga som helst handlingar i detta ärende numera funnos hos Kontrollstyrelsen, varför dessa handlingar synas ha blivit förstörda.

Då mina ytterligare ansträngningar att få klarhet i denna sak ej heller krönts med framgång, får jag härmed vördsamt anhålla, att Herr Notarius behagade uppvakta bolagets nuvarande verkställande direktör, herr A. Mild, eller någon annan av styrelsens ledamöter med anhållan om att ur bolagets böcker och styrelsens protokoll få göra de avskrifter, som äro behövliga för att få svar på följande frågor:

1) Gäldenärernas namn samt beloppens storlek för en var, särskilt beträffande de belopp "utestående fordringar", som härovan anförts?

2) Vilka säkerheter som läm-

(Forts. å sid. 4.)

Huru staten framprovocerar ökad kommunal skuldsättning.

Vid upprepade tillfällen har i Nationen framhållits, huru den i senare tid våldsamt ökade statliga och kommunala skuldsättningen i själva verket var en frukt av en direkt provokatorisk politik från statsmaktens sida, som åsyftade intet mindre än att tvinga stat och kommuner att genom skuldsättning ge sig det internationella storfinansiella lånekapitalet i våld. Detta sakförhållande illustreras på ett särdeles markant sätt av de införda nu gällande grunderna för statsbidrags utbekommande till skattelindring i hårt skattetyngda kommuner. Staten, som balanserar sin abnormt uppdrivna budget genom permanent upplåning hos "kapitalets herrar", lämnar statsbidrag åt de värst skuldsatta kommunerna, som sålunda stimuleras till fortsatt direkt skuldsättning. — En stats- och kommunalfinansiell politik i sin prydno!

Det införda systemet har också i största utsträckning visat sig i praktiken verka i denna riktning. En mängd kommuner hava fallit offer därför. Grunderna för statsbidragens eller utjämningsmedlens utfående äro nämligen sådana, att de direkt inbjuda till en ökad kommunal skuldsättning. Ju sämre finanser en kommun genom skuldsättning kan uppvisa, desto högre bidrag har den att påräkna. Konsekvenserna härav ha blivit, att kommuner, vilka kunnat reda sig utan nämnvärd skuldsättning eller där dennas storlek icke alltid kan motiveras med enbart statens åläggande till vissa utgifter — huvudmotivet för skatteutjämningen — börjat draga stora växlar på framtiden blott för det högre statsbidraget, vars storlek ofta gör, att betydande utgifter kunna ske på kommunens eget initiativ utan att det därför kostar dess skattskyldiga per bevillningskrona räknat många ören. Vidare ha kommuner, vilkas utdebitering icke medgivit dem att inrangeras bland de skatte-

(Forts. å sid. 4.)

Handelsbankens 'förvaltning' av greve Posses egendom.

Det av förre innehavaren av Taxinge-Näsby fideikommiss greve K. Knutsson Posse, anhängiggjorda målet, mot Svenska handelsbanken med krav på redovisning för den förvaltning, ning, som under fem års tid övergått godset synes arta sig, till att bli ett ganska typiskt exempel på en viss kategoris av banker i vår tid praktiserade metoder att utsuga och ruinera personer, som genom skuldsättning råkat i deras klor. Det Posseska fallet är givetvis endast ett bland de otaliga. Men det erbjuder i detta ögonblick ett alldeles särskilt intresse med hänsyn till de krav på skräpt lagstiftning gentemot bank- och bolagsledningars utplundring av allmänheten, som allt kraftigare börjat göra sig gällande.

När greve Posses mål för första gången handlades vid Stockholms rådhusrätts fjärde avdelning, ingav hans ombud, advokaten Sven Themptander, till rätten en längre skrivelse, vari lämnades en orientering rörande bankförvaltningen. Av denna framgick, att greve Posse oupphörligt av Svenska handelsbanken begärt att få fullständiga redovisningar för adminstrationens utövande och resultat. Avtalet med banken hade haft till ändamål att få greve Posses skulder "nedbragta" och att "åstadkomma en snabb avveckling" av desamma. Under bankens förvaltning hade emellertid skulderna i stället för att minskas ökats m. 500- à 600,000 kronor. "Styckningen och försäljningen av egendomen ha varit oerhört förlustbringande", heter det i skrivelsen bl. a., "och för oprioriterade skulder om c:a 200,000 kr. har banken nu avhänt mig och lagt beslag på över 1,200,000 kr.". Vid denna beräkning har greve Posse uppskattat fastigheterna till deras taxeringsvärde. Banken hade ofta lämnat greven motsägande uppgifter samt vägrat att lämna redovisning. Vid ett tillfälle hade den sålunda uppgivit, att "administrationen haft framgång i godsets skötsel och i realisationerna" samt att "skulderna väsentligt nedbringats", men kort därpå togs huvudgården ifrån greve Posse exekutivt. Senare meddelades att ett avsevärt överskott skulle komma greve Posse till godo, men tre veckor därefter söktes utmätning på hans inventarier. Greve Posse kräver till sist en detaljerad o. uttömmande redovisning.

Svenska handelsbankens ombudsman, hov.-not. N. Myrmark, bestred inför rätten att banken hade någon formell skyldighet att verkställa sådan redovisning som greve Posse begärde. Målet förekommer härnäst den 7 december.

Den judiska läran.

(För Nationen av H-n.)

"Det är efter Thoras lagbud tillåtet att utlåna pengar mot ränta till en akum. Rabbinerna är det däremot blott tillåtet att taga så mycket i ränta, att de kunna leva därpå. Men nu för tiden är det i alla avseenden tillåtet." (Akum = icke-jude).

"Om en akum har en fordran på en jude, och det finnes en jude, som kan avlägga vittnesmål till akums förmån och judens nackdel, samt det icke finnes något mera vittne och akum påfordrar vittnesmål, så är det på en ort, där akums lag är, att man i skuldfordringsmål kan döma på ett vittnes utsago, förbjudet för det judiska vittnet att avgiva vittnesmål och om han det oaktat avlägger vittnesmål, så skall man utstöta honom ur församlingen."

"Om en jude är tullförpaktare, så är det förbjudet att smuggla, men är det en goj, som är tullförpaktare, så är det tillåtet att smuggla."

"..... Om han däremot blir tvungen att avlägga ed, så skall han i sitt hjärta förklara den för ogiltig."

Varje år på "försoningsdagen" (Jom Kipur) framsäges följande bön":

"Alla löften, avsägelser, förbannelser, undanflykter, spärrningar och utfästelser av varje slag, även alla eder, som vi lovat, svurit, förbannat och fritagit från denna försoningsdag

(Forts. å sid. 4.)

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm

Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Fredagen den 19 Nov. 1926.

Lösnummer 25 öre

PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10:—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

Årg. 2.

Statsmonopolens bankrörelse till statens bankinrättningar!

En hänvändelse till Konungen från Föreningen Mot Monopol.

Föreningen Mot Monopol har till Konungen avgivit nedanstående märkliga framställning:

De i Riket förefintliga halvstatliga monopolen anlita för sina in- och utrikes bankaffärer pivatbanker, som därå årligen förtjäna oerhörda summor. Alldenstund svenska staten även driver bankrörelse är det i uppenbar strid mot Sveriges grundlagar att privatbanker gynnas på statens bekostnad. Bestämmelserna i 60 par. av Regeringsformen, att Konungen ej äger till vinning för enskilda personer och korporationer några monopolier fastställa, tala sitt klara och tydliga språk, när nu såsom skett. Konung och Riksdag gemensamt instiftat förefintliga monopol för att tillföra Staten större inkomster. Förutvarande statsråd och chefer för Kungl. Finansdepartementet, som närmast haft att tillse, att statens intresse i detta fall tillvaratages, hava sannolikt varit av sina tyngande ämbetsåligganden så upptagna, att de ej haft tid taga initiativ i hithörande frågor. Förutom den statsekonomiska vinsten av en ändring i berörda hänseende skulle den desslikes medföra ökad kontroll från Statens sida över monopolen, vilket voro mycket önskligt, alldenstund omständigheter i mängd framkommit, som visa, att den nuvarande statskontrollen, bestående i rätt att tillsätta en del av medlemmarna i styrelserna för monopolen och en del av revisorerna, är otillräcklig. Det tyngst vägande skälet är dock grundlagens klara bud, från vilket appell ej gives.

Vi få därför i djupaste underdånighet anhålla det täcktes Edert Kungl. Maj:t genom Kungl. Finansdepartementet föreskriva Aktiebolaget Tobaksmonopolet, Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen och Aktiebolaget Stockholmssystemet samt övriga systembolag i riket, att, med helt undvikande av privatbanker, uteslutande för alla sina bankaffärer anlita Sveriges Riksbank och Kungl. postverkets postgirorörelse, varjämte i underdånighet anhålles, att Statens jourhavande direktörer vid monopolinrättningarna föreskrivas att öva noggrann uppsikt över, att förbudet att anlita privatbanker ej överskrides.

Stockholm den 16 nov. 1926.

Underdånigst

FÖRENINGEN MOT MONOPOL:

ADOLF ANDERSON,
Föreningens ordförande.

Sten Lothigius.

Förberedelserna för "Gyllene Internationalens" världsdiktatur.

Förberedelserna för "Den Gyllene Internationalens" bebådade snara övertagande av makten i samhällena efter regeringarnas misslyckande bedrivas med all energi. "Det internationella bankmanifestet" utgjorde såsom vi tidigare framhållit, endast den första stora framstöten. När nästa stora framstöt, under 1927, göres, beräknas folken mogna för Guldkalvens världsfrälsande gärning.

"Gyllene Internationalen", som förmenar sig kallad att öppet övertaga makten efter kejsarna och konungarna, kommer skrudad i den räddande ängelns ljuva skepnad. Den presenterar sig närmast som den, där skall frigöra folken från de olycksaliga skrankor, som tynga det ekonomiska samlivet dem emellan. Dess närmaste åtgärd är nu föreläggandet av en plan för "den handelspolitiska avrustningen", som utarbetats av Internationella Handelskammaren, inför Nationernas förbunds "förberedande kommitté för den ekonomiska världskonferensen", som i dagarna börjat sitt arbete nere i Genève. Sekreteraren i "Svenska Nationalkommissionen för internationella näringsfrågor", friherre W. Gordon Stiernstedt, har till den svenska opinionens preparerande för den stolta planen lämnat en närmare orientering i frågan, varur vi återgiva följande:

Det ena året efter det andra har gått utan att arbetslösheten i Europa i stort sett avsevärt nedgått. Huvudsakliga anledningen därtill anses nu vara de hindrande skrankor som den ekonomiska nationalismen rest för det internationella handelsutbytet. Erinras må om de nytillkomna 33 1/3 procent värdetullarna i England, om tullskyddet i Förenta staterna, som numera för industrivaror nått en höjd av ända till 80 procent eller mera, av varuvärdet etc. Icke mindre än tjugusju stater reviderade under 1925 sina tulltaxor, i allmänhet i utpräglat protektionistisk anda. T. o. m. importförbud kvarstå i viss utsträckning alltjämt i Frankrike, Polen, Tjeckoslovakien och Italien. Svårigheterna ha blivit desto större därigenom att den europeiska marknaden numera är uppdelad på ett större antal tullpolitiska enheter än före kriget.

Avlägsnandet så långt möjligt av de hindrande skrankorna för handelsutbytet har därför blivit en av huvudpunkterna på Internationella handelskammarens program. Under tiden har Nationernas förbund ägnat samma problem sin särskilda uppmärksamhet och beslutat inkalla en ekonomisk världs-

(Forts. å sid. 4.)

S. A. R. A:s 'utestående fordringar'.

Vem talar osanning, dr Bratt eller direktör Mild? Den senare utlovar srarast möjligt besked i saken.

Såsom tidigare i Nationen omnämnts har i Stockholms Allmänna Restaurant-Aktiebolags böcker funnits upptagen en i synnerligaste grad mystisk fordran å i det närmaste 700,000 kronor. Direktör Adolf Anderson å Ekebo, som på en mängd olika vägar, ehuru utan resultat, sökt få klarhet i saken, har nu anlitat Notarius Publicus, vilken för dir. A:s räkning uppsökt bolagets verkställande direktör, hr A. Mild; och är Notarius Publicus' protokoll häröver av följande lydelse:

"Protokoll, hållet hos Notarius Publicus Angur von Hedenberg i Stockholm den 12 nov. 1926.

Under gårdagen inkom till mig, Notarius, en så lydande skrivelse:

"Till Herr Notarius Publicus.

Undertecknad, som alltifrån företagets början varit delägare i Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag, var under tiden den 1 januari 1914—den 15 augusti 1915 bolagets verkställande direktör och hade under år 1913 startat företaget i fråga. Bolagets namn var under de första åren A.-B. Stockholms Folkrestauranter. Vid tiden för mitt frånträdande av ledningen funnos inga utestående fordringar och med den läggning som affären hade behövde ej heller några sådana komma i fråga. Alla varor såldes mot kontant betalning. Under de närmast följande åren fanns icke heller någon sådan post i bolagets balanskonto. Det var därför ägnat att väcka min uppmärksamhet, när jag i balansräkningen för år 1918 fann en post "utestående fordringar" på c:a 65,000 kronor. År 1919 hade denna post ökat till 215,000 kronor och år 1920 till 698,000 kronor. Vid ordinarie bolagsstämma i början av 1921 interpellerade jag bolagets dåvarande verkställande direktör doktor Ivan Bratt, beträffande denna post och dess betydelse. Doktor Bratt svarade undvikande, att han icke kunde erinra sig saken och hänsköt frågans besvarande till vice verkställande direktören, herr Alb. Mild, som också var närvarande. Herr Mild lämnade efter någon tvekan det svaret, att det var några inackorderingar, som hade blivit skyldiga. Då jag emellertid fann detta besked mycket osannolikt för att icke säga alldeles orimligt, vände jag mig i ärendet till Kontrollstyrelsen, som också tog upp frågan och gjorde en undersökning hos bolaget i fråga.

När jag efter nio månader fick svar från Kontrollstyrelsen, innehöll detta emellertid intet besked i sak. Kontrollstyrelsen meddelade, att densamma visserligen gjort en undersökning hos bolaget, men att densamma icke kunde lämna några upplysningar, beroende på att styrelsen nödgats till att på förhand lova bolaget att icke för någon lämna något som helst meddelande om, vad som av undersökningen möjligen kunde framgå. På mitt initiativ gjorde sedan Justitiekanslärsämbetet framställning hos Kontrollstyrelsen om att få taga del av ärendet, men fick det beskedet, att inga som helst handlingar i detta ärende numera funnos hos Kontrollstyrelsen, varför dessa handlingar synas ha blivit förstörda.

Då mina ytterligare ansträngningar att få klarhet i denna sak ej heller krönts med framgång, får jag härmed vördsamt anhålla, att Herr Notarius behagade uppvakta bolagets nuvarande verkställande direktör, herr A. Mild, eller någon annan av styrelsens ledamöter med anhållan om att ur bolagets böcker och styrelsens protokoll få göra de avskrifter, som äro behövliga för att få svar på följande frågor:

1) Gäldenärernas namn samt beloppens storlek för en var, särskilt beträffande de belopp "utestående fordringar", som härovan anförts?

2) Vilka säkerheter som läm-

(Forts. å sid. 4.)

Huru staten framprovocerar ökad kommunal skuldsättning.

Vid upprepade tillfällen har i Nationen framhållits, huru den i senare tid våldsamt ökade statliga och kommunala skuldsättningen i själva verket var en frukt av en direkt provokatorisk politik från statsmaktens sida, som åsyftade intet mindre än att tvinga stat och kommuner att genom skuldsättning ge sig det internationella storfinansiella lånekapitalet i våld. Detta sakförhållande illustreras på ett särdeles markant sätt av de införda nu gällande grunderna för statsbidrags utbekommande till skattelindring i hårt skattetyngda kommuner. Staten, som balanserar sin abnormt uppdrivna budget genom permanent upplåning hos "kapitalets herrar", lämnar statsbidrag åt de värst skuldsatta kommunerna, som sålunda stimuleras till fortsatt direkt skuldsättning. — En stats- och kommunalfinansiell politik i sin prydno!

Det införda systemet har också i största utsträckning visat sig i praktiken verka i denna riktning. En mängd kommuner hava fallit offer därför. Grunderna för statsbidragens eller utjämningsmedlens utfående äro nämligen sådana, att de direkt inbjuda till en ökad kommunal skuldsättning. Ju sämre finanser en kommun genom skuldsättning kan uppvisa, desto högre bidrag har den att påräkna. Konsekvenserna härav ha blivit, att kommuner, vilka kunnat reda sig utan nämnvärd skuldsättning eller där dennas storlek icke alltid kan motiveras med enbart statens åläggande till vissa utgifter — huvudmotivet för skatteutjämningen — börjat draga stora växlar på framtiden blott för det högre statsbidraget, vars storlek ofta gör, att betydande utgifter kunna ske på kommunens eget initiativ utan att det därför kostar dess skattskyldiga per bevillningskrona räknat många ören. Vidare ha kommuner, vilkas utdebitering icke medgivit dem att inrangeras bland de skatte-

(Forts. å sid. 4.)

Handelsbankens 'förvaltning' av greve Posses egendom.

Det av förre innehavaren av Taxinge-Näsby fideikommiss greve K. Knutsson Posse, anhänggjorda målet mot Svenska handelsbanken med krav på redovisning för den förvaltning, som under fem års tid övergått godset synes arta sig, till att bli ett ganska typiskt exempel på en viss kategoris av banker i vår tid praktiserade metoder att utsuga och ruinera personer, som genom skuldsättning råkat i deras klor. Det Posseska fallet är givetvis endast ett bland de otaliga. Men det erbjuder i detta ögonblick ett alldeles särskilt intresse med hänsyn till de krav på skräpt lagstiftning gentemot bank- och bolagsledningars utplundring av allmänheten, som allt kraftigare börjat göra sig gällande.

När greve Posses mål för första gången handlades vid Stockholms rådhusrätts fjärde avdelning, ingav hans ombud, advokaten Sven Themptander, till rätten en längre skrivelse, vari lämnades en orientering rörande bankförvaltningen. Av denna framgick, att greve Posse oupphörligt av Svenska handelsbanken begart att få fullständiga redovisningar för adminstrationens utövande och resultat. Avtalet med banken hade haft till ändamål att få greve Posses skulder "nedbragta" och att "åstadkomma en snabb avveckling" av desamma. "Under bankens förvaltning hade emellertid skulderna i stället för att minskas ökats m. 500- à 600,000 kronor. "Styckningen och försäljningen av egendomen ha varit oerhört förlustbringande", heter det i skrivelsen bl. a., "och för oprioriterade skulder om c:a 200,000 kr. har banken nu avhänt mig och lagt beslag på över 1,200,000 kr." Vid denna beräkning har greve Posse uppskattat fastigheterna till deras taxeringsvärde. Banken hade ofta lämnat greven motsägande uppgifter samt vägrat att lämna redovisning. Vid ett tillfälle hade den sålunda uppgivit, att "administrationen haft framgång i godsets skötsel och i realisationerna" samt att "skulderna väsentligt nedbringats", men kort därpå togs huvudgården ifrån greve Posse exekutivt. Senare meddelades att ett avsevärt överskott skulle komma greve Posse till godo, men tre veckor därefter söktes utmätning på hans inventarier. Greve Posse kräver till sist en detaljerad o. uttömmande redovisning.

Svenska handelsbankens ombudsman, hov.-not. N. Myrmark, bestred inför rätten att banken hade någon formell skyldighet att verkställa sådan redovisning som greve Posse begärde. Målet förekommer härnäst den 7 december.

Den judiska läran.

(För Nationen av H-n.)

"Det är efter Thoras lagbud tillåtet att utlåna pengar mot ränta till en akum. Rabbinerna är det däremot blott tillåtet att taga så mycket i ränta att de kunna leva därpå. Men nu för tiden är det i alla avseenden tillåtet." (Akum = icke-jude).

"Om en akum har en fordran på en jude, och det finnes en jude, som kan avlägga vittnesmål till akums förmån och judens nackdel, samt det icke finnes något mera vittne och akum påfordrar vittnesmål, så är det på en ort, där akums lag är, att man i skuldfordringsmål kan döma på ett vittnes utsago, förbjudet för det judiska vittnet att avgiva vittnesmål och om han det oaktat avlägger vittnesmål, så skall man utstöta honom ur församlingen."

"Om en jude är tullförpaktare, så är det förbjudet att smuggla, men är det en goj, som är tullförpaktare, så är det tillåtet att smuggla."

"... Om han däremot blir tvungen att avlägga ed, så skall han i sitt hjärta förklara den för ogiltig."

Varje år på "försoningsdagen" (Jom Kipur) framsäges följande bön":

"Alla löften, avsägelser, förbannelser, undanflykter, späkningar och utfästelser av varje slag, även alla eder, som vi lovat, svurit, förbannat och fritagit från denna försoningsdag

(Forts. å sid. 4.)

Den 19 Nov.

Spritcentralens falska rapport till Riksdagen.

När frågan om en revision av Vin- och Spritcentralens affärer vid senaste riksdag förevar till behandling inom Andra kammarens andra tillfälliga utskott, skall den högersinnade utskottsordföranden efter vad från tillförlitligt håll upplysts oss hava förrökt att påverka de ledamöter, som voro för revision, att avstå från sitt yrkande med det argumentet, att den tidning, Nationen, som främst fört kampen för en utredning, med största sannolikhet snart komme att upphöra att utkomma och revisionskravet därmed av sig själv att dö bort. Men det gick ej, så som hr utskottsordföranden med flera inom den kosmopolitiska världen gått och hoppats på. Nationen lever alltjämt och kommer att leva fiendens alla onda anslag till trots. Resultatet av omröstningen i Andra kammaren blev som man erinre sig, att det endast fattades åtta röster för att revisionskravet skulle segrat. — En utgång, som uppenbarligen förbryllade dagspressen i huvudstaden, som under frågans hela förbehandling i stort sett intagit den passiva åskådarens roll. Svenska Dagbladet. som hade särskilt svårt att hämta sig från överraskningen, skyndade sig att på ledande plats å "de borgerligas" vägnar försäkra, att förtjänsten av utgången på intet vis finge tillskrivas 'den nyappellistiska' tidningen Nationen. Bladet menade förmodligen, att förtjänsten tillföll den ovannämnde utskottsordföranden samt de båda högermännen, partiordföranden, amiral Lindman och jourhavande direktören i Vin- och Spritcentralen, drektör Bernström, vilka av middagsbjudning voro förhindrade närvara vid den stora spritdebatten i kammaren. Vi företogo oss emellertid att beteckna spritfinansintressets seger i Riksdagen som en Pyrrhusseger och utlovade, att man snart skulle bringas till insikt därom. "Den opinion", yttrade vi, "som gjort sig hörd till förmån för kravet på en utomordentlig revision av vårt lagstridiga sprit-monopol efter de linjer, som i denna tidning uppdragits, kommer efter detta att växa ut till en opinionsstorm, vars vilja ingen svensk regering eller riksdag skall vara i stånd att trotsa."

Vår förutsägelse är på väg att gå i uppfyllelse. Själva Svenska Dagbladet ser sig nu föranlåtet uttala, att det är fara för att "den pyrande elden skall blossa upp i full låga" och att fältropet snart kan komma att lyda "hellre skatt än Bratt", och i landsortspressen bliva "de vredgade stämmorna" allt talrikare. På sina håll talas om "en allmän svensk opinionsstorm" under uppsegling mot den förhatliga spritdiktaturen. Denna opinionsstorm koncentreras dock kring den mycket omskrivna Hasselbacksaffären, som förlänas en betydelse långt utöver dess verkliga. Den mångfald skandaler rörande Spritmonopolets verksamhet, som undan för undan bragts i dagen och som växa ut till allt större dimensioner, låtsar man föga eller intet om. De förbigås av dagspressen i allmänhet med tystnad. Man rider upp på saker av jämförelsevis bagatellartad natur medan man låtsar sig icke se de stora och verkligt allvarliga missförhållandena. Vi ha senast lämnat allmänheten och den så underbart evetande dagspressen den upplysningen, att Spritcentralens styrelses rapport till senaste riksdag på väsentliga punkter innehöll direkt osanna uppgifter såsom kontrolleras kan genom studium av styrelsens egna till Kungl. Patent- och Registreringsverket inlämnade protokoll. Men icke ens en sådan uppgift har av dagspressen observerats. Den är kantänka av mindre betydelse i förhållande till Hasselbackens vara eller icke vara som restaurang med spriträttigheter! Sinnet för proportioner är synbarligen icke särskilt starkt utvecklat hos de kosmopolitiska bladen. I den av Spritcentralens styrelse till 1926 års riksdag inlämnade försvarsskriften, med anledning av det motionsvis framförda kravet på en extra revision av Spritcentralens verksamhet framhölls, såsom i n:r 44 av Nationen omnämndes, att vid tiden för tilldelandet av anslaget à 50,000 kronor till "Socialpolitiska Institutet" år 1920 "ännu icke gällde någon föreskrift om vinstöverskottets inleverans till Statsverket". Denna uppgift är icke med sanningen överensstämmande, alldenstund den nya bestämmelsen om vinstöverskottets inleverans till Statsverket inregistrerades i Kungl. Patent- o. Registreringsverket den 30 juli 1920 och beslutet om anslag av 50,000 kronor till "Socialpolitiska Institutet" fattades först den 12 augusti 1920. Alltså direkt osanna uppgifter av Spritcentralens styrelse till Riksdagen!

Huru är det möjligt, frågar man sig, att något sådant kunnat ske? Ha då kontrollstyrelsen, jourhavande direktören i Vin- och Spritcentralen, Regeringen, Riksdagen och dess utskott samt och synnerligen kunnat vara okunniga om verkliga förhållandet? Det förefaller rent otroligt, att man på intet av dessa håll varit underkunnig om den mellan Staten och Spritcentralen träffade överenskommelsen och dess ikraftträdande. Under normala förhållanden skulle naturligtvis något dylikt vara otänkbart och en falsk rapportering som den ifrågavarande av Vin- och Spritcentralen till Riksdagen innebära en förolämpning av grövsta slag mot den statliga myndigheten. Fallet är ägnat att illustrera huru det hela numera går så att säga på vinst och förlust. Vad garanti har man under dessa förhållanden mot laglöshet också på andra områden? Det är att observera, att det endast fattades några få röster för att Riksdagen skulle beslutat om revision. Vad som vid 1926 års Riksdag räddade Spritcentralen från revision var tydligtvis den falska rapporten från dess styrelse. Den visar kanske klarare än något annat, huru angelägna vederbörande måste ha varit att slippa revision. Det har väckt en allmän och berättigad förvåning, att man konsulterat de företag, som skolat kontrolleras på ett sådant sätt, som ville man låta frågan om revision bero av om vederbörande d. v. s. herrarna i Spritcentralen voro hågade att underkasta sig en dylik eller ej. När frågan vintern 1926 var under offentlig debatt, företog sig dr Bratt som man erinre sig att indignerat tillbakavisa det framställda revisionskravet såsom 'obemult' och kontrollstyrelsen ställde sig som alltid solidariskt vid hans sida.

Det skall helt visst bli av intresse att se, om den statliga myndigheten i vårt land skall godtaga också den såsom falsk uppenbarade rapporten av Spritcentralens styrelse till Riksdagen. Gör den det, är det då säkert ej mycket kvar av dess prestige. Den oförvillade opinionen bland vårt folk kommer förvisso icke att ge sig med mindre än att de falska rapportörerna till Riksdagen på välförtjänt sätt näpsas samt att de ledamöter, vilka deltagit i och gillat beslutet att bortskänka d. v. s. förskingrat 50,000 kr. av statens medel till 'Socialpolitiska Institutet' förständigas att personligen återbetala det förskingrade beloppet plus löpande ränta till Statsverket. Det är statsmyndighetens, främst J. O:s, riksdagens högste ombudsmans, och J. K:s plikt och skyldighet att här ingripa.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
utfört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

PRESSKONSERTEN

Den Bonnierska tidningskoncernens monopolsträvanden.

"Den som gapar efter mycket mister ofta hela stycket", säger ett gammalt ordstäv, som tyckes komma att besanna sig även beträffande den Bonnierska tidningskoncernens i antismutspresskampanjens tecken bedrivna monopoliseringsplaner. Tidningen "Tobakshandlaren" ställer den nämnda koncernens renlighetssträvanden i en nog så intressant belysning, då den skriver:

Den 22 sistlidne okt. hade Sv. D. utsänt en löpsedel, som några tobakshandlare ansågo för sig och sin kår förnärmande, varför de ej anslogo den på sina tavlor. (Den innehöll bl. a. följande rubriker: "De ansvarskännande tobakshandlarna emot smutsorganet. Riksförbundet tvekar. Vad är anledningen?")

Påföljden blev att icke allenast Sv. D. utan också D. N. och St.-T. indrogo sina tidningsleveranser till affärerna. För att återfå tidningarna krävdes av affärsinnehavaren en skriftlig förbindelse att affären framdeles skulle anbringa dessa tre tidningars löpsedlar på sina anslagstavlor. Då det invändes att många affärer inte kunde bereda plats för mer än tre, högst fyra löpsedlar, och dessa affärer rättvisligen borde variera även med de övriga tidningarnas, blev svaret, att enligt överenskommelse mellan Sv. D., D. N. och St.-T. skulle dessa löpsedlar helt enkelt beredas plats, och en av dessa tidningar tillade att kvällstidningarnas löpsedlar inte fick anbringas så att de överskylde löpsedlarna, vilka hela dagen skulle ha en synlig plats på anslagstavlan.

Man fordrar således, skriver Tobakshandlaren, att tobakshandlarna icke allenast skola uppge sin bestämmanderätt och självständighet utan även sin neutralitet beträffande dagspressen. Mot detta krav på monopolisering av tobaksaffärernas anslagstavlor inlägger vi en bestämd protest.

Detta vårt mellanhavande med de tre angivna tidningarna har visserligen utjämnats i visst samförstånd men så länge deras överenskommelse består, har kåren anledning hysa oro.

Den berörda aktionen fr. den Bonnierska koncernens tre huvudorgan, Svenska Dagbladet, Dagens Nyheter o. Stockholms-Tidningen, har föranlett protester från skilda håll, där man tydligen ännu icke hunnit fullt lika långt i slavberoende. Sålunda varnar märkligt nog Nya Dagligt Allehanda (h.), vederbörade för att taga Fäderneslandet "till förevändning för sådana grova missbruk av en stark tidningssammanslutnings makt gent emot allmänhet och kolleger, som det här är fråga om." I denna varning instämma vi helt och fullt. Det är med tillfredsställelse vi konstatera, att man nu också på andra håll inom pressen börjat få upp ögonen för innebörden och konsekvenserna av den antismutspresskampanj, som från visst håll igångsatts och som syftar till ingenting mindre än "det fria ordets" i vårt land monopolisering för tvenne storfinansiella hus privata räkning.

En allmän opinionsstorm mot spritdiktaturen.

Den länge uppskjutna undersökningen av Vin- och Spritcentralens affärer är på väg att vinna allmänt gehör konstaterar Sydsvenska Dagbladet (h). Från alla håll höjas vredgade stämmor mot spritdiktaturens självtagna rättigheter. Tidningen skriver:

Ett monopol lever ju alltid i skydd av statsnyttan. Det är endast ur den synpunkten en inskränkning i näringsfriheten kan äga rum. Ur denna synpunkt tillkom även Brattsystemet och hela den invecklade kontrollapparat, spirithandeln i alla dess stadier nu begagnar sig av. Det var därför man inom så vida kretsar av vår land accepterade den Brattska nykterhetspolitiken och var beredd på avsevärda personliga uppoffringar. Nu börjar man i allt vidare folklager betvivla det statliga och nykterhetspolitiska gagnet av de Brattska skapelserna. Det är ej längre enbart Sydsverige, som kommit till insikt om nackdelarna och vådorna av vårt nuvarande restriktionssystem med alla dess utväxter, och det håller tydligen på att blåsa upp en allmän svensk opinionsstorm mot ett förmynderskap, som sträckt sig vida utöver de ursprungligen planerade gränserna Hasselbacksaffären har blivit den droppe, som rågat bägaren för doktor Bratt även i den stad, där han hittills ägt sitt starkaste stöd.

Att en allmän opinionsstorm håller på att blåsa upp mot den i olaglighetens tecken arbetande Brattska spritdiktaturen är helt visst en alldeles riktig iakttagelse av Sydsvenska Dagbladet, som i motsats mot sina kolleger inom den stockholmska dagspressen redan tidigare visat sig ha sinne för "systemets" avigsidor. Det ger sig emellertid om stockholmspressens aktiva intresse för saken kommer att hålla i sig, tills 1927 års riksdag börjar syssla med dessa saker. Hasselbacksaffären har ju visserligen icke saknat sin allvarliga karaktär och på ett nog så tydligt sätt illustrerat den godtyckliga spritdiktaturens väsen, men den är endast en detalj bland de otaliga i dr Bratts illustra regim och såsom framhålles i vår ledande artikel i dagens nummer som sådan givetvis av jämförelsevis underordnad betydelse i förhållande till alla de olagligheter förskingringar av statsmedel, privatgeschäft med vinfirmor i utlandet, falsk rapportering till riksdagen o. s. v., som vederbörande under årens lopp gjort sig skyldiga till.

"Den intransigenta högerfalangens" ofarlighet.

Inom det liberala lägret oroas man f. n. på sina håll över uppenbarade "reaktionära" tendenser hos unghögern. Den gamle koryfén Hellberg i Karlstads-tidningen (l.), som städse med värme försvarat den politiska fraseologiens oinskränkta frihet har med ängslan iakttagit, att tidningen Aftonbladet (h.) på ett sympatiskt sätt refererat ett uttalande i Nationell Tidskrift (h.) vari uppställes krav på det nationella försvarets återupprättande, konungamaktens återställande till sin forna suveränitet samt kyrkans återförande till dess forna höghet. Dagens Nyheter (l.) och Upsala Nya Tidning (l.) trösta sin oroade själsfrände med, att ingen fara är å färde, då liberalismen noga håller vakt kring demokratiens höga ideal: Upsala Nya skriver:

Inom högern åter finns visserligen fortfarande åtskilligt av den gamla surdegen kvar, man måste ständigt vara på sin vakt mot dessa tendenser. Men å andra sidan finns en riktning inom det partiet som företräder en mera moderat uppfattning, vilken är villig att medverka till en hel del reformer och ser praktiskt och klokt på problemen. Den sistnämnda riktningen skulle förmodligen spela en ganska intetsägande roll och vara utan något inflytande, om inte den borgerliga vänstern funnes och vore så pass som den är. Det är endast genom en samverkan mellan borgerlig vänster och den nämnda moderata riktningen som en förnuftig och positiv borgerlig politik kan säkras i vårt land och den intransigenta falangen inom högern isoleras samt socialismen hållas på mattan.

Dagens Nyheter och Upsala Nya Tidning ha utan tvivel rätt. Det liberala kollegiet har ingen anledning att oroa sig över högern i dess nuvarande skepnad under hrr Lindman o. Trygger, allrahelst som opinionsbildningen inom högerns och liberalernas ledande press numera ligger förankrad i en och samma hand, som i liberal anda efter behag kan balansera och sammanjämka vad som skiljer. "Den intransigenta falangen" inom högern, som eventuellt skulle känna sig benägen för en avvikelse från kosmopolitismens ideal, är ju under sådana förhållanden ingen farlig motståndare.

Tobaksmonopolets strypningspolitik mot importörerna.

En amper anklagelseskrift från tobaksimportförsäljarna till regeringen.

Tobaksimportförsäljareföreningen har med anledning av Svenska tobaksmonopolets yttrande över vissa från importengrossisternas sida framställda krav på sänkning av nuvarande tobaksskatt till finansministern ingivit en skrivelse, i vilken föreningen påvisar en del vilseledande uppgifter i monopolets skrivelse, varför föreningen anhåller, att en opartisk utredning snarast möjligt måtte igångsättas.

I förhållande till nuvarande lågkonjunktur är tobaksbeskattningen enorm, framhåller föreningen, och omöjliggör en bestående engrosimport av cigarrer, cigarrcigarretter, cigarretter och tobak till billigare utförsäljningspriser än respektive 25 öre, 12 öre, 6 öre och kr. 1:50. När monopolet angiver, att skyddet genomsnittligt uppgår till endast 3,8 procent jämte licensavgiften eller inalles 13,8 procent, är detta procenttal alldeles för lågt. Genomsnittliga skattebelastningen är 18,48 proc. större än motsvarande skattebelastning på tobaksmonopolets varor. Det hade varit rättare, om monopolet gjort en direkt jämförelse med å ena sidan skattebelastningen på importerad tobaksvara och å andra sidan skattebelastningen på motsvarande inhemsk tobaksvara.

Föreningen berör vidare detaljhandlarnas ökade import. Genom sitt dotterbolag a.-b. Havannamagasinet har Tobaksmonopolet sedan någon tid tillbaka börjat översvämma marknaden med åt detta företag extra tillverkade tobaksvaror, vilka sedan försäljas till handlarna med rabatter, som vida överträffa dem, vilka importörerna tillämpa och vilka Tobaksmonopolet flerfaldiga gånger framhållit som för högt tilltagna. Vidare har Tobaksmonopolet sedan något år tillbaka träffat skriftliga avtal med en del handlande att icke saluhålla annat än Tobaksmonopolets cigarrer, cigarrcigarretter och cigarretter och ej skylta med andra än monopolets varor. Härför utbetalar Tobaksmonopolet ett kontant årligt belopp, som ungefärligen motsvarar vad en årsförsäljning av importvaror eljest skulle ha inbringat. En dylik manipulation benämner Tobaksmonopolet "reklamavtal". De utfästelser och förutsättningar, som lagts till grund för 1924 års riksdagsbeslut i denna fråga, ha ej blivit i verkligheten infriade, och då därtill detaljimportören gentemot grossistimportören erhållit en av lagstiftarna aldrig avsedd fördel, måste det framstå som en oavvislig nödvändighet att rättelse göres härutinnan.

Mälarsjöfarten kan ej undvara Slussen.

Med anledning av de föreliggande alternativa förslagen till ny central trafikled med gatu-, järnvägs- och förortsbanebroar över Riddarfjärden från Riddarholmen till Söder Mälarstrand ha sju av de stora rederier, som huvudsakligast ombesörja Mälartrafiken, förenat sig i en gemensam aktion för att tillvarataga sina inressen av att fortsatt framkomstmöjlighet finnes för en viss del av trafiken även genom Karl Johans sluss. Rederierna förklara sig visserligen villiga att i största möjliga utsträckning anlita Hammarbyleden för trafik mellan Saltsjön o. Mälaren, men de vilja dock förbehålla sig rätten att, då så är absolut nödvändigt, även få ha passagen fri genom gamla Slussen.

Lagskydd för köpmännen mot bojkotten!

En beaktansvärd framställning till regeringen från Sveriges Köpmannaförbund.

En delegation från Sveriges köpmannaförbund, med förbundsordföranden, direktör Thunholm, i spetsen, har uppvaktat handelsministern och till honom överlämnat en skriftlig framställning om vidtagande av lagstiftningsåtgärder till skydd för 3:dje mans neutralitet i arbetskonflikterna. Skrivelsen utmynnar i en hemställan att regeringen måtte företaga utredning och för riksdagen framlägga förslag till lagstiftning "för att förhindra att någon, i avsikt att förmå utanför arbetskonflikt stående till åtgärd, syftande att gagna eller skada den som är eller varit part i sådan konflikt, obehörigen ingriper i annans fria utövning av näring eller yrke med hot, uttryckligt eller underförstått, att tillfoga honom ekonomisk skada."

Det har, heter det i skrivelsen, under senare tid blivit allt vanligare att i de på arbetsmarknaden i vårt land ständigt pågående striderna mellan företagare och i företagen anställda arbetare kampmetoder tillgripas, vilka icke rikta sig omedelbart mot motståndare i arbetskonflikt.

Det är bland dessa stridsåtgärder i synnerhet den s. k. bojkotten som berör landets handelsidkare, såväl undandragandet av andra produktionsmedel än arbetskraft (leveransbojkott) som också försöken att omöjliggöra avsättningen av ett företags produkter (avsättningsbojkott). Ifrågavarande slag av bojkottsåtgärder, leveransbojkott och avsättningsbojkott, torde enligt nu gällande rätt icke i och för sig vara lagligen förbjudna. Endast om straffbart svek, våld eller hot användes för bojkottens genomförande, lär dylik åtgärd kunna beivras med stöd av lag. Bestämmelsen i första paragrafen i förordningen den 18 juni 1864 angående utvidgad näringsfrihet, att svensk man o. kvinna är, med de undantag o. inskränkningar samt under de villkor i övrigt som i förordningen upptagas, berättigad att i stad eller å landet idka handels- eller fabriksrörelse, hantverk eller annan hantering, blir mer eller mindre en föreskift på papperet, där företagar- eller arbetarorganisationer ha laglig möjlighet att med effektivt ekonomiskt tvång bestämma om och i vilken omfattning en affärsrörelse skall få bedrivas.

För att förläna den i anförda lagrum stadgade rätten till fritt idkande av näring behövligt skydd är, framhåller förbundet, ett ingripande i lagstiftningsväg mot vissa bojkottsåtgärder av nöden. Dessa obehöriga ingrepp i näringsfriheten stå i uppenbar strid mot de bärande principerna i 1864 års åberopade förordning.

Polen på den nationella restaurationens väg.

Uti sin i dagarna till kammaren avgivna exposé över Polens finansiella läge framhåller finansminister Czechowicz, att fullständig jämvikt uppnåtts i budgeten tack vare bl. a. de företagna avsevärda besparingar inom statsförvaltningen, där icke mindre än 5,600 befattningar indragits. Genom den sålunda uppnådda jämvikten vore ett ytterligare fall i zlotykursen uteslutet. Smärtsamma erfarenheter hava förmått polska folket att helt och hållet tillbakavisa alla nya experiment, Det önskar grunda sin välmåga på fullt hållbara finansprinciper. Regeringen inser väl nödvändigheten av att draga utländskt kapital in i Polen men förkastar dock tanken på att upptaga tyngande lån, vilka icke motsvara landets värdighet.

Mussolini om demokratien.

Mussolini har för en intervjuare uttalat sig rörande den moderna demokratien med följande ord:

"Demokratien trives gott där det finnes överflöd på allting, såsom i Förenta staterna. Demokratien är en strålande baldräkt, som en rik nation har råd att bära Här i Italien är det emellertid annorlunda. Vi måste samla all vår energi på arbetet. Det är historien från de romerska cæsarernas tid, som upprepar sig i dessa dagar. Cæsar är min stora inspirationskälla Jag har alltid hans byst stående framför mig."

Den 19 Nov.

Spritcentralens falska rapport till Riksdagen.

När frågan om en revision av Vin- och Spritcentralens affärer vid senaste riksdag förevar till behandling inom Andra kammarens andra tillfälliga utskott, skall den högersinnade utskottsordföranden efter vad från tillförlitligt håll upplysts oss hava försökt att påverka de ledamöter, som voro för revision, att avstå från sitt yrkande med det argumentet, att den tidning, Nationen, som främst fört kampen för en utredning, med största sannolikhet snart komme att upphöra att utkomma och revisionskravet därmed av sig själv att dö bort. Men det gick ej så som hr utskottsordföranden med flera inom den kosmopolitiska världen gått och hoppats på. Nationen lever alltjämt och kommer att leva fiendens alla onda anslag till trots. Resultatet av omröstningen i Andra kammaren blev som man erinre sig, att det endast fattades åtta röster för att revisionskravet skulle segrat. — En utgång, som uppenbarligen förbryllade dagspressen i huvudstaden, som under frågans hela förbehandling i stort sett intagit den passiva åskådarens roll. Svenska Dagbladet, som hade särskilt svårt att hämta sig från överraskningen, skyndade sig att på ledande plats å "de borgerligas" vägnar försäkra, att förtjänsten av utgången på intet vis finge tillskrivas den nyappellistiska tidningen Nationen. Bladet menade förmodligen, att förtjänsten tillföll den ovannämnde utskottsordföranden samt de båda högermännen, partiordföranden amiral Lindman och jourhavande direktören i Vin- och Spritcentralen, direktör Bernström, vilka av middagsbjudning voro förhindrade närvara vid den stora spritdebatten i kammaren. Vi företogo oss emellertid att beteckna spritfinansintressets seger i Riksdagen som en Pyrrhusseger och utlovade, att man snart skulle bringas till insikt därom. "Den opinion", yttrade vi, "som gjort sig hörd till förmån för kravet på en utomordentlig revision av vårt lagstridiga spritmonopol efter de linjer, som i denna tidning uppdragits, kommer efter detta att växa ut till en opinionsstorm, vars vilja ingen svensk regering eller riksdag skall vara i stånd att trotsa."

Vår förutsägelse är på väg att gå i uppfyllelse. Själva Svenska Dagbladet ser sig nu föranlåtet uttala, att det är fara för att "den pyrande elden skall blossa upp i full låga" och att fältropet snart kan komma att lyda "hellre skatt än Bratt", och i landsortspressen bliva "de vredgade stämmorna" allt talrikare. På sina håll talas om "en allmän svensk opinionsstorm" under uppsegling mot den förhatliga spritdiktaturen. Denna opinionsstorm koncentreras dock kring den mycket omskrivna Hasselbacksaffären, som förlänas en betydelse långt utöver dess verkliga. Den mångfald skandaler rörande Spritmonopolets verksamhet, som undan för undan bragts i dagen och som växa ut till allt större dimensioner, låtsar man föga eller intet om. De förbigås av dagspressen i allmänhet med tystnad. Man rider upp på saker av jämförelsevis bagatellartad natur medan man låtsar sig icke se de stora och verkligt allvarliga missförhållandena. Vi ha senast lämnat allmänheten och den så underbart ovetande dagspressen den upplysningen, att Spritcentralens styrelses rapport till senaste riksdag på väsentliga punkter innehöll direkt osanna uppgifter såsom kontrolleras kan genom studium av styrelsens egna till Kungl. Patent- och Registreringsverket inlämnade protokoll. Men icke ens en sådan uppgift har av dagspressen observerats. Den är kantänka av mindre betydelse i förhållande till Hasselbackens vara eller icke vara som restaurang med spriträttigheter! Sinnet för proportioner är synbarligen icke särskilt starkt utvecklat hos de kosmopolitiska bladen. I den av Spritcentralens styrelse till 1926 års riksdag inlämnade försvarsskriften med anledning av det motionsvis framförda kravet på en extra revision av Spritcentralens verksamhet framhölls, såsom i n:r 44 av Nationen omnämndes, att vid tiden för tilldelandet av anslaget å 50,000 kronor till "Socialpolitiska Institutet" år 1920 "ännu icke gällde någon föreskrift om vinstöverskottets inleverans till Statsverket". Denna uppgift är icke med sanningen överensstämmande, alldenstund den nya bestämmelsen om vinstöverskottets inleverans till Statsverket inregistrerades i Kungl. Patent- o. Registreringsverket den 30 juli 1920 och beslutet om anslag av 50,000 kronor till "Socialpolitiska Institutet" fattades först den 12 augusti 1920. Alltså direkt osanna uppgifter av Spritcentralens styrelse till Riksdagen!

Huru är det möjligt, frågar man sig, att något sådant kunnat ske? Ha då kontrollstyrelsen, jourhavande direktören i Vin- och Spritcentralen, Regeringen, Riksdagen och dess utskott samt och synnerligen kunnat vara okunniga om verkliga förhållandet? Det förefaller rent otroligt, att man på intet av dessa håll varit underkunnig om den mellan Staten och Spritcentralen träffade överenskommelsen och dess ikraftträdande. Under normala förhållanden skulle naturligtvis något dylikt vara otänkbart och en falsk rapportering som den ifrågavarande av Vin- och Spritcentralen till Riksdagen innebära en förolämpning av grövsta slag mot den statliga myndigheten. Fallet är ägnat att illustrera huru det hela numera går så att säga på vinst och förlust. Vad garanti har man under dessa förhållanden mot laglöshet också på andra områden? Det är att observera, att det endast fattades några få röster för att Riksdagen skulle beslutat om revision. Vad som vid 1926 års Riksdag räddade Spritcentralen från revision var tydligtvis den falska rapporten från dess styrelse. Den visar kanske klarare än något annat, huru angelägna vederbörande måste ha varit att slippa revision. Det har väckt en allmän och berättigad förvåning, att man konsulterat de företag, som skolat kontrolleras på ett sådant sätt, som ville man låta frågan om revision bero av om vederbörande d. v. s. herrarna i Spritcentralen voro hågade att underkasta sig en dylik eller ej. När frågan vintern 1926 var under offentlig debatt, företog sig dr Bratt som man erinre sig att indignerat tillbakavisa det framställda revisionskravet såsom 'ohemult' och kontrollstyrelsen ställde sig som alltid solidariskt vid hans sida.

Det skall helt visst bli av intresse att se, om den statliga myndigheten i vårt land skall godtaga också den såsom falsk uppenbarade rapporten av Spritcentralens styrelse till Riksdagen. Gör den det, är det då säkert ej mycket kvar av dess prestige. Den oförvillade opinionen bland vårt folk kommer förvisso icke att ge sig med mindre än att de falska rapportörerna till Riksdagen på välförtjänt sätt näpsas samt att de ledamöter, vilka deltagit i och gillat beslutet att bortskänka d. v. s. förskingrat 50,000 kr. av statens medel till 'Socialpolitiska Institutet' förständigas att personligen åter betala det förskingrade beloppet plus löpande ränta till Statsverket. Det är statsmyndighetens, främst J. O:s, riksdagens högste ombudsmans, och J. K:s plikt och skyldighet att här ingripa.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
utfört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T. Sö 322 56.

PRESSKONSERTEN

Den Bonnierska tidningskoncernens monopolsträvanden.

"Den som gapar efter mycket mister ofta hela stycket", säger ett gammalt ordstäv, som tyckes komma att besanna sig även beträffande den Bonnierska tidningskoncernens i antismutspresskampanjens tecken bedrivna monopoliseringsplaner. Tidningen "Tobakshandlaren", ställer den nämnda koncernens renlighetssträvanden i en nog så intressant belysning, då den skriver:

Den 22 sistlidne okt. hade Sv. D. utsänt en löpsedel, som några tobakshandlare ansågo för sig och sin kår förnärmande, varför de ej anslogo den på sina tavlor. (Den innehöll bl. a. följande rubriker: "De ansvarskännande tobakshandlarna emot smutsorganet. Riksförbundet tvekar. Vad är anledningen?")

Påföljden blev att icke allenast Sv. D. utan också D. N. och St.-T. indrogo sina tidningsleveranser till affärerna. För att återfå tidningarna krävdes av affärsinnehavaren en skriftlig förbindelse att affären framdeles skulle anbringa dessa tre tidningars löpsedlar på sina anslagstavlor. Då det invändes att många affärer inte kunde bereda plats för mer än tre, högst fyra löpsedlar, och dessa affärer rättvisligen borde variera även med de övriga tidningarnas, blev svaret, att enligt överenskommelse mellan Sv. D., D. N. och St.-T. skulle dessa löpsedlar helt enkelt beredas plats, och en av dessa tidningar tillade att kvällstidningarnas löpsedlar inte fick anbringas så att de överskylde löpsedlarna, vilka hela dagen skulle ha en synlig plats på anslagstavlan.

Man fordrar således, skriver Tobakshandlaren, att tobakshandlarna icke allenast skola uppge sin beståmmanderätt och självständighet utan även sin neutralitet beträffande dagspressen. Mot detta krav på monopolisering av tobaksaffärernas anslagstavlor inlägger vi en bestämd protest.

Detta vårt mellanhavande med de tre angivna tidningarna har visserligen utjämnats i visst samförstånd men så länge deras överenskommelse består, har kåren anledning hysa oro.

Den berörda aktionen fr. den Bonnierska koncernens tre huvudorgan, Svenska Dagbladet, Dagens Nyheter o. Stockholms-Tidningen, har föranlett protester från skilda håll, där man tydligen ännu icke hunnit fullt lika långt i slavberoende. Sålunda varnar märkligt nog Nya Dagligt Allehanda (h.), vederbörande för att taga Fäderneslandet "till förevändning för sådana grova missbruk av en stark tidningssammanslutnings makt gent emot allmänhet och kolleger, som det här är fråga om." I denna varning instämma vi helt och fullt. Det är med tillfredsställelse vi konstatera, att man nu också på andra håll inom pressen börjat få upp ögonen för innebörden och konsekvenserna av den antismutspresskampanj, som från visst håll igångsatts och som syftar till ingenting mindre än "det fria ordets" i vårt land monopolisering för tvenne storfinansiella hus privata räkning.

En allmän opinionsstorm mot spritdiktaturen.

Den länge uppskjutna undersökningen av Vin- och Spritcentralens affärer är på väg att vinna allmänt gehör konstaterar Sydsvenska Dagbladet (h). Från alla håll höjas vredgade stämmor mot spritdiktaturens självtagna rättigheter. Tidningen skriver:

Ett monopol lever ju alltid i skydd av statsnyttan. Det är endast ur den synpunkten en inskränkning i näringsfriheten kan äga rum. Ur denna synpunkt tillkom även Brattsystemet och hela den invecklade kontrollapparat, spritihandeln i alla dess stadier nu begagnar sig av. Det var därför man inom så vida kretsar av vårt land accepterade den Brattska nykterhetspolitiken och var beredd på avsevärda personliga uppoffringar. Nu börjar man i allt vidare folklager betvivla det statliga och nykterhetspolitiska gagnet av de Brattska skapelserna. Det är ej längre enbart Sydsverige, som kommit till insikt om nackdelarna och vådorna av vårt nuvarande restriktionssystem med alla dess utväxter, och det håller tydligen på att blåsa upp en allmän svensk opinionsstorm mot ett förmynderskap, som sträckt sig vida utöver de ursprungligen planerade gränserna. Hasselbacksaffären har blivit den droppe, som rågat bägaren för doktor Bratt även i den stad, där han hittills ägt sitt starkaste stöd.

Att en allmän opinionsstorm håller på att blåsa upp mot den i olaglighetens tecken arbetande Brattska spritdiktaturen är helt visst en alldeles riktig iakttagelse av Sydsvenska Dagbladet, som i motsats mot sina kolleger inom den stockholmska dagspressen redan tidigare visat sig ha sinne för "systemets" avigsidor. Det ger sig emellertid om stockholmspressens aktiva intresse för saken kommer att hålla i sig, tills 1927 års riksdag börjar syssla med dessa saker. Hasselbacksaffären har ju visserligen icke saknat sin allvarliga karaktär och på ett nog så tydligt sätt illustrerat den godtyckliga spritdiktaturens väsen, men den är endast en detalj bland de otaliga i dr Bratts illustra regim och såsom framhålles i vår ledande artikel i dagens nummer som sådan givetvis av jämförelsevis underordnad betydelse i förhållande till alla de olagligheter förskingringar av statsmedel, privatgeschäft med vinfirmor i utlandet, falsk rapportering till riksdagen o. s. v., som vederbörande under årens lopp gjort sig skyldiga till.

"Den intransigenta högerfalangens" ofarlighet.

Inom det liberala lägret oroas man f. n. på sina håll över uppenbarade "reaktionära" tendenser hos unghögern. Den gamle koryfén Hellberg i Karlstads-tidningen (l.), som städse med värme försvarat den politiska fraseologiens oinskränkta frihet har med ängslan iakttagit, att tidningen Aftonbladet (h.) på ett sympatiskt sätt refererat ett uttalande i Nationell Tidskrift (h.) vari uppställes krav på det nationella försvarets återupprättande, konungamaktens återställande till sin forna suveränitet samt kyrkans återförande till dess forna höghet. Dagens Nyheter (l.) och Upsala Nya Tidning (l.) trösta sin oroade själsfrände med, att ingen fara är å färde, då liberalismen noga håller vakt kring demokratiens höga ideal: Upsala Nya skriver:

Inom högern åter finns visserligen fortfarande åtskilligt av den gamla surdegen kvar, man måste ständigt vara på sin vakt mot dessa tendenser. Men å andra sidan finns en riktning inom det partiet som företräder en mera moderat uppfattning, vilken är villig att medverka till en hel del reformer och ser praktiskt och klokt på problemen. Den sistnämnda riktningen skulle förmodligen spela en ganska intetsägande roll och vara utan något inflytande, om inte den borgerliga vänstern funnes och vore så pass som den är. Det är endast genom en samverkan mellan borgerlig vänster och den nämnda moderata riktningen som en förnuftig och positiv borgerlig politik kan säkras i vårt land och den intransigenta falangen inom högern isoleras samt socialismen hållas på mattan.

Dagens Nyheter och Upsala Nya Tidning ha utan tvivel rätt. Det liberala kollegiet har ingen anledning att oroa sig över högern i dess nuvarande skepnad under hrr Lindman o. Trygger, allrahelst som opinionsbildningen inom högerns och liberalernas ledande press numera ligger förankrad i en och samma hand, som i liberal anda efter behag kan balansera och sammanjämka vad som skiljer. 'Den intransigenta falangen" inom högern, som eventuellt skulle känna sig benägen för en avvikelse från kosmopolitismens ideal, är ju under sådana förhållanden ingen farlig motståndare.

Tobaksmonopolets strypningspolitik mot importörerna.

En amper anklagelseskrift från tobaksimportförsäljarna till regeringen.

Tobaksimportförsäljareföreningen har med anledning av Svenska tobaksmonopolets yttrande över vissa från importengrossisternas sida framställda krav på sänkning av nuvarande tobaksskatt till finansministern ingivit en skrivelse, i vilken föreningen påvisar en del vilseledande uppgifter i monopolets skrivelse, varför föreningen anhåller, att en opartisk utredning snarast möjligt måtte igångsättas.

I förhållande till nuvarande lågkonjunktur är tobaksbeskattningen enorm, framhåller föreningen, och omöjliggör en bestående engrosimport av cigarrer, cigarrcigarretter, cigarretter och tobak till billigare utförsäljningspriser än respektive 25 öre, 12 öre, 6 öre och kr. 1:50. När monopolet angiver, att skyddet genomsnittligt uppgår till endast 3,8 procent jämte licensavgiften eller inalles 13,8 procent, är detta procenttal alldeles för lågt. Genomsnittliga skattebelastningen är 18,48 proc. större än motsvarande skattebelastning på tobaksmonopolets varor. Det hade varit rättare, om monopolet gjort en direkt jämförelse med å ena sidan skattebelastningen på importerad tobaksvara och å andra sidan skattebelastningen på motsvarande inhemsk tobaksvara.

Föreningen berör vidare detaljhandlarnas ökade import. Genom sitt dotterbolag a.-b. Havannamagasinet har Tobaksmonopolet sedan någon tid tillbaka börjat översvämma marknaden med åt detta företag extra tillverkade tobaksvaror, vilka sedan försäljas till handlarna med rabatter, som vida överträffa dem, vilka importörerna tillämpa och vilka Tobaksmonopolet flerfaldiga gånger framhållit som för högt tilltagna. Vidare har Tobaksmonopolet sedan något år tillbaka träffat skriftliga avtal med en del handlande att icke saluhålla annat än Tobaksmonopolets cigarrer, cigarrcigarretter och cigarretter och ej skylta med andra än monopolets varor. Härför utbetalar Tobaksmonopolet ett kontant årligt belopp, som ungefärligen motsvarar vad en årsförsäljning av importvaror eljest skulle ha inbringat. En dylik manipulation benämner Tobaksmonopolet "reklamavtal". De utfästelser och förutsättningar, som lagts till grund för 1924 års riksdagsbeslut i denna fråga, ha ej blivit i verkligheten infriade, och då därtill detaljimportören gentemot grossistimportören erhållit en av lagstiftarna aldrig avsedd fördel, måste det framstå som en oavvislig nödvändighet att rättelse göres härutinnan.

Mälarsjöfarten kan ej undvara Slussen.

Med anledning av de föreliggande alternativa förslagen till ny central trafikled med gatu-, järnvägs- och förortsbanebroar över Riddarfjärden från Riddarholmen till Söder Mälarstrand ha sju av de stora rederier, som huvudsakligast ombesörja Mälartrafiken, förenat sig i en gemensam aktion för att tillvarataga sina inressen av att fortsatt framkomstmöjlighet finnes för en viss del av trafiken även genom Karl Johans sluss. Rederierna förklara sig visserligen villiga att i största möjliga utsträckning anlita Hammarbyleden för trafik mellan Saltsjön o. Mälaren, men de vilja dock förbehålla sig rätten att, då så är absolut nödvändigt, även få ha passagen fri genom gamla Slussen.

Lagskydd för köpmännen mot bojkotter!

En beaktansvärd framställning till regeringen från Sveriges Köpmannaförbund.

En delegation från Sveriges köpmannaförbund, med förbundsordföranden, direktör Thunholm, i spetsen, har uppvaktat handelsministern och till honom överlämnat en skriftlig framställning om vidtagande av lagstiftningsåtgärder till skydd för 3:dje mans neutralitet i arbetskonflikterna. Skrivelsen utmynnar i en hemställan att regeringen måtte företaga utredning och för riksdagen framlägga förslag till lagstiftning "för att förhindra att någon, i avsikt att förmå utanför arbetskonflikt stående till åtgärd, syftande att gagna eller skada den som är eller varit part i sådan konflikt, obehörigen ingriper i annans fria utövning av näring eller yrke med hot, uttryckligt eller underförstått, att tillfoga honom ekonomisk skada."

Det har, heter det i skrivelsen, under senare tid blivit allt vanligare att i de på arbetsmarknaden i vårt land ständigt pågående striderna mellan företagare och i företagen anställda arbetare kampmetoder tillgripas, vilka icke rikta sig omedelbart mot motståndare i arbetskonflikt.

Det är bland dessa stridsåtgärder i synnerhet den s. k. bojkotten som berör landets handelsidkare, såväl undandragandet av andra produktionsmedel än arbetskraft (leveransbojkott) som också försöken att omöjliggöra avsättningen av ett företags produkter (avsättningsbojkott). Ifrågavarande slag av bojkottsåtgärder, leveransbojkott och avsättningsbojkott, torde enligt nu gällande rätt icke i och för sig vara lagligen förbjudna. Endast om straffbart svek, våld eller hot användes för bojkottens genomförande, lär dylik åtgärd kunna beivras med stöd av lag. Bestämmelsen i första paragrafen i förordningen den 18 juni 1864 angående utvidgad näringsfrihet, att svensk man o. kvinna är, med de undantag o. inskränkningar samt under de villkor i övrigt som i förordningen upptagas, berättigad att i stad eller å landet idka handels- eller fabriksrörelse, hantverk eller annan hantering, blir mer eller mindre en föreskift på papperet, där företagar- eller arbetarorganisationer ha laglig möjlighet att med effektivt ekonomiskt tvång bestämma om och i vilken omfattning en affärsrörelse skall få bedrivas.

För att förläna den i anförda lagrum stadgade rätten till fritt idkande av näring behövligt skydd är, framhåller förbundet, ett ingripande i lagstiftningsväg mot vissa bojkottsåtgärder av nöden. Dessa obehöriga ingrepp i näringsfriheten stå i uppenbar strid mot de bärande principerna i 1864 års åberopade förordning.

Polen på den nationella restaurationens väg.

Uti sin i dagarna till kammaren avgivna exposé över Polens finansiella läge framhåller finansminister Czechowicz, att fullständig jämvikt uppnåtts i budgeten tack vare bl. a. de företagna avsevärda besparingar inom statsförvaltningen, där icke mindre än 5,600 befattningar indragits. Genom den sålunda uppnådda jämvikten vore ett ytterligare fall i zlotykursen uteslutet. Smärtsamma erfarenheter hava förmått polska folket att helt och hållet tillbakavisa alla nya experiment. Det önskar grunda sin välmåga på fullt hållbara finansprinciper. Regeringen inser väl nödvändigheten av att draga utländskt kapital in i Polen men förkastar dock tanken på att upptaga tyngande lån, vilka icke motsvara landets värdighet.

Mussolini om demokratien.

Mussolini har för en intervjuare uttalat sig rörande den moderna demokratien med följande ord:

"Demokratien trives gott där det finnes överflöd på allting, såsom i Förenta staterna. Demokratien är en strålande baldräkt, som en rik nation har råd att bära. Här i Italien är det emellertid annorlunda. Vi måste samla all vår energi på arbetet. Det är historien från de romerska Cæsarernas tid, som upprepar sig i dessa dagar. Cæsar är min stora inspirationskälla. Jag har alltid hans byst stående framför mig."

PÅ UTKIK

Nya offer för antismutskampanjen

I senaste numret av Det Nya Sverige (h.) stod att läsa följande kraftiga protest mot ärkebiskop Söderbloms av oss tidigare påtalade, minst sagt mindre passande reklam för Åkeroltabletten, av Hans högvördighet döpt till "ekumeniska tabletten: "Man är nu så van vid att se ärkebiskop Nathan Söderblom uppträda på ett sätt, som strider mot all takt och anständighet, att man egentligen ej blir förvånad över någon ny smaklöshet från det hållet. Nu senast har emellertid Hans högvördighet presterat en ny sådan, som verkligen övergår flera föregående. En viss tablettfirma har av honom förskaffat sig ett egenhändigt undertecknat intyg, där den och den tabletten prisas såsom den verkliga "ekumeniska" (!), och för närvarande stätar i alla Sveriges tidningar i stora annonser detta intyg jämte ärkebiskopens porträtt. Vi äro visserligen underkunniga om, att ärkebiskopens "privata affärer ej lära vara så lysande, men detta sätt att sälja sitt namn synes oss dock gå för långt. Kyrkan har alltid ivrat mot handel med kyrkliga ämbeten och brännmärkt "simonien" som en svår förseelse. Vi anse det ej vara stort bättre, när kyrkans högste ämbetsman för lumpna guldet säljer sitt ämbetes värdighet."

Det Nya Sveriges uttalande, som torde vara oriktigt såtillvida, att ärkebiskopen enligt vad han själv upplyst ej personligen tillgodogjort sig någon ekonomisk vinning av reklamen, har givit Socialdemokraten anledning att stämpla tidningen som en smutstidning "à la Fäderneslandet". Socialdemokraten har emellertid samtidigt gett sig själv betyget att tillhöra samma värdekategori av tidningar, som, väl så småningom kommer att omfatta samtliga de tryckalster, som icke direkt sorteras under den Bonnierska koncernen. Ty i samma nummer där Soc.-Dem. på anförda grund karaktäriserar Det Nya Sverige som smutstidning, skådar man ovanstående bild av ärkebiskopen i färd med att sälja "ekumeniska tabletter". Texten till bilden lyder som följer:

"Reklamen tar i sin tjänst en var
som allmänhetens öra har.
Ja, själva ärkepappa
får, för att folk ska nappa,
ge en tablett ett fint betyg.
Reklamen är allt utom blyg —
berömda resenärer,
charmörer och konstnärer
uti en flott reklamchefs garn
lätt fångas in som snälla barn."

Det Nya Sverige och Socialdemokraten stå uppenbarligen i samma klass av "smutstidningar".

"Du klagar, men du klagar dumt."

Förre sovjetryske generalkonsuln Fredrik Ström har jämte hrr Paul Magnusson, J. A. Wallin och Knut Tengdahl hos regeringen överklagat O. A:s resolution, att på besvär av hr Aug. Lindmark m. fl. förklara, att de i stadsfullmäktige väckta interpellationerna rörande polismästarens kulspruteköp icke må framställas. De mena, att de under alla förhållanden hade rätt att i Stockholms stadsfullmäktige diskutera den förevarande frågan.

De klagande synas alltjämt icke ha klart för sig att vårt svenska samhälle har något ännu icke oupgjort mel vissa herrar representanter för den judiska världsrevolutionens konspirationer mot dess bestånd. Det kunde vara på tiden att de något stämde ned tonen och beaktade sin egen låg- och rättsståndpunkt.

Den sunda opinionens reaktion mot erotikdansen.

Det ser ut som om den sunda opinionen äntligen skulle börja att på allvar reagera mot den moderna depravationsdansen med ursprung i ett visst amerikanskt syndikat av spekulanter i diverse. Världen har under intryck av krigshetslagen kommit att acceptera och tolerera den ändlösa ström av slippriga melodier och erotiska danser, som utgått från den obscura kretsen av spekulanter i Newyork, gentemot vilken myndigheterna i Nya Världen innu ha fet förmått. Äntligen vill det dock se ut, som om reaktionen mot "erotikdansen" litet varstans började göra sig gällande. Man konstaterar med tillfredsställelse att så även tycks vara fallet hos oss.

Initiativet till en allmän opinion mot "erotikdansen", den där ingen dans är, har tagits av Solna kommunalnämnd, som vid behandlingen av en resolution om danstillställningar på Stallmästaregårdens restaurang uppställt som villkor, att dansen "Charleston" icke skulle förekomma å etablissemenget. I sitt utlåtande av "charleston" var nämnden full enig och depravationsdansen karaktäriserades av nämndeledamöterna, vilka på ort och ställe närmare studerat dess art och väsen, som "erotisk negerdans" och "ful apdans". Källarmästare Martin Persson å Stallmästaregården har också gett nämnden fullt rätt i dess uppfattning att "charleston" är en dans, som inte hör hemma på en bättre restaurant. I samma riktning har direktör Meurling å Rosenbad ju uttalat sig medan naturligtvis dr Bratts Grand Hotell ingenting haft emot densamma. På det sistnämnda hållet såg man i "charleston" t. o. m. en konst. Balettmästaren Oscar Tropp hyser dock en rakt motsatt uppfattning. Han betecknar det som "något alldeles vedervärdigt at se dessa höftrörelser och bensparkningar, som föga ha med dans att göra." Hr Tropp rekommenderar i stället "den vackra tangon, La Florida och icke minst vår gamla förtjusande vals, som kunde komma till heders igen. En rekommendation som vi med nöjo instämma i.

Man får hoppas, att den reaktion mot depravationsdansen, som Solna kommun gått in för, måtte vinna anslutning från övriga kommuner i vårt land. Erotikdansen bör snarast utrotas ur vårt svenska samhälle för att efterträdas av verklig dans!

Ny motgång för Israels revolutionsinternational.

Den judiska revolutionsinternationalen arbetar såsom vi veta jorden runt. Det finnes ej något land, som icke lyckliggjorts med dess ömma omsorger, fastän de i allmänhet icke röna det entusiastiska emottagande som det "utvalda" folket tyckes ha räknat på. Senast meddelas för dagen om ett revolutionsförsök på Java, där en i stor stil anlagd kommunistisk komplott bragts till utförande, churu med negativt resultat.

Kuppförsöket sattes i scen aftonen till den 13 nov. på olika platser av ön. Polismyndigheterna som voro beredda på vad som komma skulle, lyckades emellertid tillbakaslå den första attacken, som i första hand riktades mot ämbetslokaler och polisstationer. Trupperna fingo fullborda verket och återställa ordningen. Revolten krävde en mängd människoliv. Bl. a. mördades holländske guvernören i västra Batum.

Hr Kilbom förbrukad?

Enligt uppgift i pressen skall nu också hr Kilbom vara förbrukad som högsta ledare för Moskvapartiet i Sverige. Han förmenas inom den närmaste tiden komma att efterträdas som huvudredaktör för Folkets Dagblad Politiken av nuvarande redaktionssekreteraren O. Grimlund, om på grund av bristande revolutionärt sinnelag eller därför att hans intentioner icke befinnas tillräckligt överensstämmande med den nya, Stalinska regimen, får man ej veta. I varje fall har han icke längre Moskvas förtroende och får väl nu söka inträde hos hrr Sandler och Hansson.

Allmän ligisterror i Ryssland.

Enligt meddelanden från Moskva äro ligisternas antal och dåd i hela Ryssland, först och främst i de båda huvudstäderna, i den mest oroväckande tillväxt. Demoralisationen har gripit breda massor av ungdomen. Inga repressalier hjälpa. De mest radikala åtgärder övervägas nu för att förekomma ligisternas brottsliga verksamhet. Bl. a. övervägas att höja straffen för brotten och i svårare fall t. o. m. döma ligisterna till dödsstraff, då ligistdåden nu överskridit gränserna för den individuella säkerheten och börja hota den allmänna. Leningradska exekutivkommittén har offentliggjort en rad åtgärder, som visa, i vilken utsträckning ligistdåden förekomma i Leningrad. I alla parker och nöjesställen har man beslutit hålla beväpnad beriden polis hela dygnet om. Under natten skola kvinnliga portvakter ersättas med manliga. Man skulle också ingå överenskommelse om utstädande av militärpatruller i staden samt även komplettera kriminallagarna med en paragraf, som stadgar dödsstraff för sådana förseelser.

Det är mest kvinnor o. officerare av röda armén, som äro utsatta för ligisternas verksamhet. Det märkliga är att polismyndigheten ofta ställer sig på våldsverkarnas sida. Man frågar sig om den över hela linjen nu utbrutna ligistterrorn kan vara ett nytt utslag av den "underkuvade" Sinovjev-oppositionens strävan att bereda Stalins regim svårigheter och bereda vägen för en ny proletärisk revolution. Alldeles osannolikt är det icke.

I den provokatoriska nykterhetspolitikens tidevarv.

I staden Harrisburg i Illinois utkämpades häromdagen en formlig fullstrid mellan tvenne stora spritsmugglareband, varvid bombkastningsaeroplan kommo till användning. Ett sådant aeroplan nedkastade en del bomber på konkurrenternas högkvarter, men endast en av bomberna exploderade, dock utan att göra någon nämnvärd skada.

Monarkismen nu den stora faran i Tyskland.

Det plutokratisk-republikanska Tysklands ställning synes allvarligen hotad. Ingående underrättelser från Berlin tala om en allt större "..." oro över tyske exkronprinsens vistelse i huvudstaden. "Gatans parlament" har åter i "folkfrihetens" namn satts i rörelse. Häromdagen hade demonstrationer arrangerats mot exkronprinsen, vilken företagit sig att i rikshuvudstaden färdas i en bil, utrustad med förutvarande kungahusets vimpel. Under det exkronprinsen avlade ett besök i ett hus, samlades något hundratal personer, vilka hälsade honom med skarpa tillrop, när han kom ut och steg i bilen. Polisen måste ingripa och bana väg för bilen, så att den åter kunde fortsätta.

Stockholms restaurangpersonal protesterar mot "hemliga kontrollen".

Stockholms restaurangpersonal har vid hållet möte skarpt utdömt den anonyma kontrollen på restaurangerna, som ställde restaurangpersonalen i en annan klass än under yrkesutövare. En resolution antogs enhälligt, varjämte uppdrogs åt avdelningens styrelse att hos regering och riksdag söka rättelse, därest ej frågan kan lösas på annat sätt. I resolutionen hette det:

"Restaurangpersonalens Stockholmsavdelning, omfattande 700 medlemmar, samlad till möte, uttalar sin skarpa protest mot Stockholms...fenets uttalande med förord för dels öppen och dels sluten kontroll. Att öppen kontroll existerar, däremot ha vi naturligtvis intet att erinra. Mot den slutna hemliga kontrollen (spioneriet) ständigt hängande som ett Damoklessvärd över serveringspersonalens huvud i dess dagliga arbete uttala vi vår allra skarpaste protest. Det finnes oss veterligt icke någon yrkesgrupp i statlig eller enskild tjänst, som arbetar under uppsikt av spioner, annat än möjligen i sådana undantagsfall, där ordningsmakten på grund av lagbemyndigande föranstaltar om spionage. Skall då restaurangernas serveringspersonal i Stockholm behöva arbeta under ett spionorisystem av sådan art, som varje annan medborgare i detta land är befriad ifrån?

Vi hävda, att det av Stockholmssystemet hittills använda restaurangspioneriet saknar stöd i gällande lagbestämmelser och kräva, att Stockholmssystemet vid nu förestående omläggning av hittillsvarande kontrollsystem endast använder sig av den öppna kontrollen."

En minnesdag i norsk kulturliv.

Den 18 oktober 1926 må kallas en märkesdag i norskt kulturliv, skriver "Det Nya Sverige". Med mer än 530,000 röster mot icke fullt 420,000 fejade den norska allmänheten undan det nu snart tioåriga förbudet. För tre år sedan upphävdes hetvinsförbudet. Av tvångsbestämmelserna i Norge återstår platt intet.

Vi behöva icke uppehålla oss vid vad förbudet betytt av trakasserier och obehagligheter i oändlighet på andra sidan Kölen. Mångahanda äro vittnesbörden om den olustsstämning, som präglat det privata och offentliga livet i vårt grannland. Det är ju särskilt att märka, att tvångslagstiftningen på sin tid genomfördes utan att de trakter av landet, som nu fällt förbudet, fullt övertänkt följderna av en sådan åtgärd. Nu ha de rikare landsdelarna i Östlandet hävdat sin rätt mot Västlandets försök att drapera det "norröna Rige" i den inre missionens dystra färger.

Man kan icke säga att Norge haft någon särdeles lycklig tid efter unionsbrytningen. Det har alltid funnits mäktiga krafter, som hämmat dess väg bort från den politiska och kulturella kråkvinkelstillvaro, ett oförmånligt yttre läge gärna påtvingar landet. Förbudet och kommunismen äro bägge frukter på ensittarlivets träd. Betyder förbudsomröstningen att friska vindar börja blåsa det trädet på fall? Man måste hoppas. Icke minst för den nordiska kulturgemenskapens skull. Ingen nordisk stat har farit väl av, att det nordiska folket legat fastlåst vid främliga makters fötter.

Situationen i Europa förhoppningsfull, anser Baldwin.

Engelska premiärministern Baldwin har med avseende å den allmänna situationen i Europa i ett tal betecknat denna såsom mera tillfredsställande än förut sedan krigets slut. Europa hämtade sig snabbt icke blott från kriget, utan även från dess efterverkningar, och man hade definitivt närmat sig lugnare och stabilare ekonomiska förhållanden. Storbritannien, Frankrike, Italien och Tyskland samarbetade för att återuppbygga och försona. Tyskland och Frankrike strävade efter att undanröja alla ytterligare friktionsanledningar genom vidsynta ömsesidiga eftergifter, och på alla håll förspordes man i Europa en klarare förståelse för att det endast vore genom samarbete och god vilja, som en fredens och stabilitetens era åter kunde tvingas fram. Premiärministern yttrade till slut, att det funnes tecken, som tydde på att en andra fredlig revolution på det industriella livets område hölle på att försiggå.

Det råder intet tvivel om att icke premiärminister Baldwin är en av de statsmän, som främst bidragit till att skapa den mera förhoppningsfulla politiska situation, som han nu anser sig kunna konstatera som ett faktum. Det vore dock heltvisst felaktigt att invagga sig i någon slags säkerhet för framtiden. De under ytan kämpande elementen finnas alltjämt, om ock deras kamp för dagen icke märkes så starkt. För icke så länge sedan gällde det det engelska väldets vara eller icke vara. Attacken blev lyckligtvis tillbakaslagen. Lugnet kan ofta endast vara lugnet före stormen. Åtskilliga tilldragelser på olika håll under senaste tid bebåda nya framtida stormar och fortsatta attentat på staternas och folkens bestånd och livsintressen. Det gäller alltså, att överallt vara på sin vakt!

Svenskar, tyskar och Balticum.

Förbindelserna mellan Sverige å ena sidan och de områden, som nu utgöra republikerna Estland och Lettland å den andra, äro urgamla. Enligt prof. Schück i "Svenska Folkets Historia" kan man antaga att Estland under vikingatiden varit en svensk "syssla" och även Kurland var som det synes en svensk provins. Med vikingatidens slut och införandet av kristendomen i Sverige råkade emellertid den svenska flottan i förfall. Det gamla konungahuset hade dött ut och en svaghetsperiod inträdde. De gamla skattländerna öster om Östersjön gingo förlorade. Där kommo svenskarna något senare att efterträdas av tyskarna. Som skeppsbrutna sjömän kommo dessa första gången till Baltikum och blevo väl mottagna av den infödda befolkningen. Senare återkommo de som missionärer och köpmän och slutligen som erövrare. De satte sig i besittning av Estland, Livland och Kurland, berövade invånarna i dessa länder jorden och dessutom friheten. Befolkningen nedsjönk i livegenskap och behandlades synnerligen brutalt. En livegen, som flydde från sin herre, straffades med avtagandet av ett ben. År 1586 förklarade den polske konungen Stefan, vilken 1561 erövrat delar av Baltikum, att den tyska adeln där "så jämmerligt undertryckte bondfolket, att man icke hört maken i hela världen, icke ens bland hedningar och barbarer". För Estlands allmoge voro då de helt annorlunda fria förhållanden, under vilka Finlands bönder levde, ej obekanta. År 1343 kom det till ett våldsamt estniskt uppror mot tyskarna på vilka ett fullständigt blodbad anställdes. Samtidigt sände esterna bud till den svenske hövitsmannen på Åbo slott och lovade bliva svenska undersåtar, om de finge hjälp. Esterna ledo emellertid ett avgörande nederlag innan den svenska hjälpen hann anlända.

Under Erik XIV:s tid blev Estland svenskt och Gustaf II Adolf gjorde även Livland till ett svenskt land. En ny tid började för de så förtryckta estniska och lettiska folken. Redan Erik XIV ingrep mot de tyska godsägarnas tyranniska framfart mot de estniska bönderna, mot dessa godsägares "okristliga slående och hudstrykande". Även Karl IX vände sig bestämt mot livegenskapen i Estland. Den svenska tiden i länderna söder om Finska viken blev en de stora reformernas tid. Särskilt Karl XI gjorde ofantligt mycket för att förbättra de undertryckta esternas och letternas ställning. Tyskarnas feodala privilegier såsom "jus primæ noctis", "jus vitæ ac necis" etc. upphävdes. Folkskolor med folkets modersmål som skolspråk i dessa läroanstalter upprättades. I Nordisk Familjebok, art. Ösel, berättas att exempelvis å denna stora ö under Karl XI:s tid varje socken fick en estnisk skola. En av den svenska regeringens märkligaste åtgärder var undersökandet av åtkomsten till jorden, varvid det visade sig att största delen, i Livland 5/6 av godsen förvärvats med våld. Stora jordarealer indrogos på grund härav till staten. Livegenskapen upphävdes i socken efter socken. Den svenska regeringen gjorde det svenska väldet älskat av de så länge misshandlade estniska o. lettiska folken. Tyskarna blevo ej lika förtjusta. Så kallar Tornius i "Die Balteischen Pro Tornius i "Die Baltischen Provinzen" ... rättsbrott av värsta slag och säger att Karl XI "brottsligt förspilt" de baltiska provinsernas sympatier. Man kan ju förstå att tyskbalterna med ovilja sågo sig förlora rätten att efter eget behag få misshandla ester och letter. Den nya ordning Karl XI skapat i Estland och Livland ansågs av dessa länders tyska adel som en upprörande orätt. Man började i de kretsarna önska skilsmässa från Sverige. Man närmade sig t. o. m. på ett betänkligt sätt högförräderiets gräns. Den överskred den tysklivländske adelsmannen J. R. von Patkul. De svenska reformerna i hans hemland uppfyllde honom med ett glödande hat mot Sverige. Med lidelse arbetade han på att skaffa detta fiender. Hans strävan blev att söka få till stånd ett förbund mot Sverige mellan tsaren av Ryssland och konungarna av Polen och Danmark, Patkul, som verkligen besatt diplomatisk förmåga, lyckades i dessa sina strävanden. Olika omständigheter bidrogo härtill. En av dessa, som ej tillräckligt beaktats av oss svenskar, omnämnes i prof. Reebs "Russiche Geschich 3:e uppl. 1919, Sammlung Göschen. Där säges å sid. 53: "Framgången mot Asow hade blott blivit möjlig för Peter genom det understöd, som utlandet hade låtit komma honom till del genom meddelandet av Europas krigsvetenskapliga erfarenheter. Detta understöd hade vissa orsaker: Under det att ännu Ivan IV:s begäran om överlåtande av kanongjutare etc. hade mötts av livligt motstånd från de tyska riksfurstarnas sida, vilka med alla medel ville förhindra ett stärkande av den ryska staten, låg det nu i Mellaneuropas intresse att i möjligaste mån stärka Ryssland för att erhålla en motvikt mot det övermäktiga Sverige, som ända fr. Gustaf II Adolfs och Oxenstiernas tid var förbundet med Frankrike. Utdöendet av huset Habsburgs spanska linje var förestående o. sedan länge rustade Europa för att för detta fall vara berett. Mot Frankrikes anspråk på den spanska monarkien stredo i spanska tronföljdskriget Tyskland, England, Holland, Danmark Portugal o. Savoyen, under det att Ludvig XIV, då hans bundsförvant Sverige i Nordiska kriget sysselsattes av Peter och hans bundsförvanter, blott fann hjälp hos Köln och Bayern." Hade tsar Peters framgång mot Asow blott blivit möjlig genom det understöd han erhöll från tyskt håll, så ligger det i öppen dag att tsaren ännu mindre med någon framgång kunnat föra krig mot Karl XII:s Sverige utan detta understöd. Detta saknade han ej heller. Hans armé kämpade vid Narva under tyskt befäl o. han hade ständigt att glädja sig åt god tillgång på tyska instruktörer etc. Orsakerna veta vi av ovanstående. För de tyska staterna var Sveriges stormaktsställning ett ont, som måste bekämpas. Vi hava även av vad ovan anförts sett att en väsentlig orsak till uppkomsten av Karl XII:s krig var motsatsen i Östersjöländerna mellan svenskt och tyskt väsen. Vi hava sett att en tysk man var skaparen av förbundet mot det karolinska Sverige.

Agnar Söderberg.

Prenumerera på

NATIONEN!

An Inquiry on Fascism.

The greatness of that complex political party Fascism, is now considered all over the world, and like all parties which call the attention elsewhere, it has admirers and detractors, but no denyers, You may also detest fascism as in the case of liberalism, democracy, socialism but you cannot ignore it. It happens however that those abroad speaking of Fascism, judge it from a confused conception, or from a personal standpoint but Fascism has now gained a right for itself to be judged from a good knowledge of it.

To obtain this end "Il Legionario" which is the most defused Fascist review abroad is opening a new feature where there, will be published and delt with any questions relating to Fascism in any language provided that they are written in suitable terms, and we shall reply in the same language, Naturally the "Legionario" perfers to know the name of its interogator and therefore wishes the letters to be signed but will not refuse annonymous letters provided the sincerity of the writer is proved by his letter.

To each correspondent giving his name we shall send a copy of the number containing the question and answer and if it should be an editor of some newspaper or review "Il Legionario" is disposed to open friendly discusions in the said newspaper.

In this way the "Legionario" hopes to find the sympathy and adherence of all who occupy themselves with politics abroad and those who appreciate the sincerity of their adversaries.

Il Legionario
Via Agostino Depretis 86
Roma.

Alla herrar kunna nu skaffa sig en ny och trevlig hatt i kulört eller svart. Hagmans realiserar nämligen denna vecka prima hårfilthattar som förut kostat 15:50, till 8:95, samt en god kvalitet i vardagshattar som kostat 9:50 till 5:95. Passa detta enastående tillfälle medan ännu full sortering finnas i storlekar och färger. Hagmans Hattaffär [illegible] pering, Sveavägen 108 ([illegible] huset fr. Odengatan mot Kungsgatan).

(Annons)

LÄS — SPRID
Socialisering
genom
Kooperation
av
TYCHO WRETMAN.
Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.
Pris kr. 2.—.
Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.
Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

Goda och billiga
Måltider
kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
CYRUS
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
ALEXANDER
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
ENGELBREKT
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant
GUSTAF VASA
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T ERIK
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant
BIRGER JARL
73 Folkungagatan 73

Frukost 1/2 9—1/2 2 Middag 1/2 3—7
Kväll 7—1/2 12 Inga drickspengar
Ingen spriservering

NATIONEN
Politisk veckotidning.
Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.
Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm.
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.
Södert. Tids. Tryckeri, 1926.

PÅ UTKIK

Ärkebiskopen

I senaste numret av Det Nya Sverige (n.) stod att läsa följande kraftiga protest mot ärkebiskop Söderbloms av oss tidigare påtalade, minst sagt mindre passande reklam för Bakeroltabletten, av Hans högvördighet döpt till "ekumeniska tabletten: "Man är nu så van vid att se ärkebiskop Nathan Söderblom uppträda på ett sätt, som strider mot all takt och anständighet, att man egentligen ej blir förvånad över någon ny smaklöshet från det hållet. Nu senast har emellertid Hans högvördighet presterat en ny sådan, som verkligen överglär flera föregående. En viss tablettfirma har av honom förskaffat sig ett egenhändigt undertecknat intyg, där den och den tabletten prises såsom den verkligt "ekumeniska" (!), och för närvarande står i alla Sveriges tidningar i stora annonser detta intyg jämte ärkebiskopens porträtt. Vi äro visserligen underkunniga om, att ärkebiskopens privata affärer ej lära vara så lysande, men detta sätt att sälja sitt namn synes oss dock gå för långt. Kyrkan har alltid ivrat mot handel med kyrkliga ämbeten och brännmärkt "simonien" som en svår förseelse. Vi anse det ej vara stort bättre, när kyrkans högste ämbetsman för lumpna guldet säljer sitt ämbetes värdighet."

Det Nya Sveriges uttalande, som torde vara oriktigt såtillvida, att ärkebiskopen enligt vad han själv upplyst ej personligen tillgodogjort sig någon ekonomisk vinning av reklamen, har givit Socialdemokraten anledning att stämpla tidningen som en smutstidning "à la Fäderneslandet". Socialdemokraten har emellertid samtidigt gett sig själv betyget att tillhöra samma värdkategori av tidningar, som väl så småningom kommer att omfatta samtliga de tryckalster, som icke direkt sortera under den Bonnierska koncernen. Ty i samma nummer där Soc.-Dem. på anförda grund karaktäriserar Det Nya Sverige som smutstidning, skådar man ovanstående bild av ärkebiskopen i färd med att sälja "ekumeniska tabletter". Texten till bilden lyder som följer:

"Reklamen tar i sin tjänst en var
som allmänhetens öra har.
Ja, själva ärkepappa
får, för att folk ska nappa,
ge en tablett ett fint betyg.
Reklamen är allt utom blyg,—
berömda recensrer,
charmörer och konstnärer
uti en flott reklamchefs garn
bli fångas in som snälla barn."

Det Nya Sverige och Socialdemokraten stå uppenbarligen i samma klass av "smutstidningar".

"Du klagar, men du klagar dumt."

Förre sovjetryske generalkonsuln Fredrik Ström har jämte hrr Paul Magnusson, J. A. Wallin och Knut Tengdahl hos regeringen överklagat O. Å:s resolution, att på besvär av hr Aug. Lindmark m. fl. förklara, att de i stadsfullmäktige väckta interpellationerna rörande polismästarens kulsprutekköp icke må framställas. De mena, att de under alla förhållanden hade rätt att i Stockholms stadsfullmäktige diskutera den förevarande frågan.

De klagande synes alltjämt icke ha klart för sig att vårt svenska samhälle har något ännu icke ouppgjort med vissa herrar representanter för den judiska världsrevolutionens konspirationer mot dess bestånd. Det kunde vara på tiden att de något stämde ned tonen och beaktade sin egen lag- och rättsståndpunkt.

Den sunda opinionens reaktion mot erotikdansen.

Det ser ut som om den sunda opinionen äntligen skulle börja att på allvar reagera mot den moderna depravationsdansen med ursprung i ett visst amerikanskt syndikat av spekulanter i diverse. Världen har under intryck av tröghetslagen kommit att acceptera och tolerera den ändlösa ström av slippriga melodier och erotiska danser, som utgått från den obscura kretsen av spekulanter i Newyork, gentemot vilka myndigheterna i Nya Världen intet förmått. Äntligen vill det dock se ut, som om reaktionen mot "erotikdansen" litet varstans började göra sig gällande. Man konstaterar med tillfredsställelse att så även tyckes vara fallet hos oss.

Initiativet till en allmän opinion mot "erotikdansen", den där ingen dans är, har tagits av Solna kommunalnämnd, som vid behandlingen av en resolution om danstillställningar på Stallmästaregårdens restaurang uppställt som villkor, att dansen "Charleston" icke skulle förekomma å etablissementet. I sitt utdömande av "charleston" var nämnden fullt enig och depravationsdansen karaktäriserades av nämndledamöterna, vilka på ort och ställe närmare studerat dess art och väsen, som "erotisk negerdans" och "ful apdans". Källarmästare Martin Persson å Stallmästaregården har också gett nämnden fullt rätt i dess uppfattning att "charleston" är en dans, som inte hör hemma på en bättre restaurant. I samma riktning har direktör Meurling å Rosenbad nu uttalat sig medan naturligtvis dr Bratts Grand Hotell ingenting haft emot densamma. På det sistnämnda hållet såg man i "charleston" t. o. m. en konst. Balettmästaren Oscar Tropp hyser dock en rakt motsatt uppfattning. Han betecknar det som "något alldeles vedervärdigt at se dessa höftrörelser och bensparkningar, som föga ha med dans att göra." Hr Tropp rekommenderar i stället "den vackra tangon, La Florida och icke minst vår gamla, förtjusande vals, som kunde komma till heders igen. En rekommendation som vi med nöje instämma i.

Man får hoppas, att den reaktion mot depravationsdansen, som Solna kommun gått in för, måtte vinna anslutning från övriga kommuner i vårt land. Erotikdansen bör snarast utrotas ur vårt svenska samhälle för att efterträdas av **verklig** dans!

Ny motgång för Israels revolutionsinternational.

Den judiska revolutionsinternationalen arbetar såsom vi veta jorden runt. Det finnes ej något land, som icke lyckliggjorts med dess ömma omsorger, fastän de i allmänhet icke röna det entusiastiska emottagande som det "utvalda" folket tyckes ha räknat på. Senast meddelas för dagen om ett revolutionsförsök på Java, där en i stor stil anlagd kommunistisk komplott bragts till utförande, churu med negativt resultat.

Kuppförsöket sattes i scen aftonen till den 13 nov. på olika platser av ön. Polismyndigheterna, som voro beredda på vad som komma skulle, lyckades emellertid tillbakaslå den första attacken, som i första hand riktades mot ämbetslokaler och polisstationer. Trupperne fingo fullborda verket och återställa ordningen. Revolten krävde en mängd människoliv. Bl. a. mördades holländske guvernören i västra Batum

Hr Kilbom förbrukad?

Enligt uppgift i pressen skall nu också hr Kilbom vara förbrukad som högsta ledare för Moskvapartiet i Sverige. Han förmenas inom den närmaste tiden komma att efterträdas som huvudredaktör för Folkets Dagblad Politiken av nuvarande redaktionssekreteraren O. Grimlund, om på grund av bristande revolutionärt sinnelag eller därför att hans intentioner icke befinnas tillräckligt överensstämmande med den nya, Stalinska regimen, får man ej veta. I varje fall har han icke längre Moskvas förtroende och får väl nu söka inträde hos hrr Sandler och Hansson.

Allmän ligistterror i Ryssland.

Enligt meddelanden från Moskva äro ligisternas antal och dåd i hela Ryssland, först och främst i de båda huvudstäderna, i den mest oroväckande tillväxt. Demoralisationen har gripit breda massor av ungdomen. Inga repressalier hjälpa. De mest radikala åtgärder övervägas nu för att förekomma ligisternas brottsliga verksamhet. Bl. a. övervägas att höja straffen för brotten och i svårare fall t. o. m. döma ligisterna till dödsstraff, då ligistdåden nu överskridit gränserna för den individuella säkerheten och börja hota den allmänna. Leningradska exekutivkommittén har offentliggjort en rad åtgärder, som visa, i vilken utsträckning ligistdåden förekomma i Leningrad. I alla parker och nöjesställen har man beslutit hålla beväpnad beriden polis hela dygnet om. Under natten skola kvinnliga portvakter ersättas med manliga. Man skulle också ingå överenskommelse om utsändande av militärpatruller i staden samt även komplettera kriminallagarna med en paragraf, som stadgar dödsstraff för sådana förseelser.

Det är mest kvinnor o. officerare av röda armén, som äro utsatta för ligisternas verksamhet. Det märkliga är att polismyndigheten ofta ställer sig på våldsverkarnas sida. Man frågar sig om den över hela linjen nu utbrutna ligistterrorn kan vara ett nytt utslag av den "underkuvade" Sinovjev-oppositionens strävan att bereda Stalins regim svårigheter och bereda vägen för en ny proletärisk revolution. Alldeles osannolikt är det icke.

I den provokatoriska nykterhetspolitikens tidevarv.

I staden Harrisburg i Illinois utkämpades häromdagen en formlig luftstrid mellan tvenne stora spritsmugglareband, varvid bombkastningsaeroplan kommo till användning. Ett sådant aeroplan nedkastade en del bomber på konkurrenternas högkvarter, men endast en av bomberna exploderade, dock utan att göra någon nämnvärd skada.

Monarkismen nu den stora faran i Tyskland.

Det plutokratisk-republikanska Tysklands ställning synes allvarligen hotad. Ingående underrättelser från Berlin tala om en allt större [illegible] oro över tyske exkronprinsens vistelse i huvudstaden. "Gatans parlament" har åter i "folkfrihetens" namn satts i rörelse. Häromdagen hade demonstrationer arrangerats mot exkronprinsen, vilken företagit sig att i rikshuvudstaden färdas i en bil, utrustad med förutvarande kungahusets vimpel. Under det exkronprinsen avlade ett besök i ett hus, samlades något hundratal personer, vilka hälsade honom med skarpa tillrop, när han kom ut och steg i bilen. Polisen måste ingripa och bana väg för bilen, så att den åter kunde fortsätta.

Stockholms restaurangpersonal protesterar mot "hemliga kontrollen".

Stockholms restaurangpersonal har vid hållet möte skarpt uttömt den anonyma kontrollen på restaurangerna, som ställde restaurangpersonalen i en annan klass än under yrkesutövare. En resolution antogs enhälligt, varjämte uppdrogs åt avdelningens styrelse att hos regering och riksdag söka rättelse, därest ej frågan kan lösas på annat sätt. I resolutionen hette det:

"Restaurangpersonalens Stockholmsavdelning, omfattande 700 medlemmar, samlad till möte, uttalar sin skarpa protest mot Stock[illegible]emets uttalande med förord för dels öppen och dels sluten kontroll. Att öppen kontroll existerar, däremot ha vi naturligtvis intet att erinra. Mot den slutna hemliga kontrollen (spioneriet) ständigt hängande som ett Damoklessvärd över serveringspersonalens huvud i dess dagliga arbete uttala vi vår allra skarpaste protest. Det finnes oss veterligt icke någon yrkesgrupp i statlig eller enskild tjänst, som arbetar under uppsikt av spioner, annat än möjligen i sådana undantagsfall, där ordningsmakten på grund av lagbemyndigande föranstaltar om spionage. Skall då restaurangernas serveringspersonal i Stockholm behöva arbeta under ett spionerisystem av sådan art, som varje annan medborgare i detta land är befriad ifrån?

Vi hävda, att det av Stockholmssystemet hittills använda restaurangspioneriet saknar stöd i gällande lagbestämmelser och kräva, att Stockholmssystemet vid nu förestående omläggning av hittillsvarande kontrollsystem endast använder sig av den öppna kontrollen."

En minnesdag i norskt kulturliv.

Den 18 oktober 1926 må kallas en märkesdag i norskt kulturliv, skriver "Det Nya Sverige". Med mer än 530,000 röster mot icke fullt 420,000 fejade den norska allmänheten undan det nu snart tioåriga förbudet. För tre år sedan upphävdes helvinsförbudet. Av tvångsbestämmelserna i Norge återstår platt intet.

Vi behöva icke uppehålla oss vid vad förbudet betytt av trakasserier och obehagligheter i oändlighet på andra sidan Kölen. Mångahanda äro vittnesbörden om den olustställning, som präglat det privata och offentliga livet i vårt grannland. Det är ju särskilt att märka, att tvångslagstiftningen på sin tid genomfördes utan att de trakter av landet, som nu fällt förbudet, fullt övertänkt följderna av en sådan åtgärd. Nu ha de rikare landsdelarna i Östlandet hävdat sin rätt mot Västlandets försök att drapera det "norröna Rige" i den inre missionens dystra färger.

Man kan icke säga, att Norge haft någon särdeles lycklig tid efter unionsbrytningen. Det har alltid funnits mäktiga krafter, som hämmat dess väg bort från den politiska och kulturella kråkvinkelstillvaro, ett oförmånligt yttre läge gärna påtvingar landet. Förbudet och kommunismen äro bägge frukter på ensittarlivets träd. Betyder förbudsomröstningen att friska vindar börja blåsa det trädet på fall? Man må så hoppas. Icke minst för den nordiska kulturgemenskapens skull. Ingen nordisk stat har farit väl av, att det nordiska folket legat fastlåst vid fientliga makters fötter.

Svenskar, tyskar och Balticum.

Förbindelserna mellan Sverige å ena sidan och de områden, som nu utgöra republikerna Estland och Lettland å den andra, äro urgamla. Enligt prof. Schück i "Svenska Folkets Historia" kan man antaga att Estland under vikingatiden varit en svensk "syssla" och även Kurland var som det synes en svensk provins. Med vikingatidens slut och införandet av kristendomen i Sverige råkade emellertid den svenska flottan i förfall. Det gamla konungahuset hade dött ut och en svaghetsperiod inträdde. De gamla skattländerna öster om Östersjön gingo förlorade. Där kommo svenskarna något senare att efterträdas av tyskarna. Som skeppsbrutna sjömän kommo dessa första gången till Baltikum och blevo väl mottagna av den infödda befolkningen. Senare återkommo de som missionärer och köpmän och slutligen som erövrare. De satte sig i besittning av Estland, Livland och Kurland, berövade invånarna i dessa länder jorden och dessutom friheten. Befolkningen nedsjönk i livegenskap och behandlades synnerligen brutalt. En livegen, som flydde från sin herre, straffades med avtagandet av ett ben. År 1586 förklarade den polske konungen Stefan, vilken 1561 erövrat delar av Baltikum, att den tyska adeln där "så jämmerligt undertryckte bondfolket, att man icke hört maken i hela världen, icke ens bland hedningar och barbarer". För Estlands allmoge voro då de helt annorlunda fria förhållanden, under vilka Finlands bönder levde, ej obekanta. År 1343 kom det till ett våldsamt estniskt uppror mot tyskarna på vilka ett fullständigt blodbad anställdes. Samtidigt sände esterna bud till den svenske hövitsmannen på Åbo slott och lovade bliva svenska undersåtar, om de finge hjälp. Esterna ledo emellertid ett avgörande nederlag innan den svenska hjälpen hann anlända.

Under Erik XIV:s tid blev Estland svenskt och Gustaf II Adolf gjorde även Livland till ett svenskt land. En ny tid började för de så förtryckta estniska och lettiska folken. Redan Erik XIV ingrep mot de tyska godsägarnas tyranniska framfart mot de estniska bönderna, mot dessa godsägares "okristliga slående och hudstrykande".

Även Karl IX vände sig bestämt mot livegenskapen i Estland. Den svenska tiden i länderna söder om Finska viken blev en de stora reformernas tid. Särskilt Karl XI gjorde ofantligt mycket för att förbättra de undertryckta esternas och letternas ställning. Tyskarnas feodala privilegier såsom "jus primæ noctis", "jus vitæ ac necis" etc. upphävdes. Folkskolor med folkets modersmål som skolspråk i dessa läroanstalter upprättades. I Nordisk Familjebok, art. Ösel, berättas att exempelvis å denna stora ö under Karl XI:s tid varje socken fick en estnisk skola. En av den svenska regeringens märkligaste åtgärder var undersökandet av utkomsten till jorden, varvid det visade sig att största delen, i Livland 5/6 av godsen förvärvats med våld. Stora jordarealer indrogos på grund härav till staten. Livegenskapen upphävdes i socken efter socken. Den svenska regeringen gjorde det svenska väldet älskat av de så länge misshandlade estniska o. lettiska folken. Tyskarna blevo ej lika förtjusta. Så kallar Tornius i "Die Baltischen Pro Tornius i "Die Baltischen Provinzen" Karl XI "brottsligt förspilt" de baltiska provinsernas sympatier. Man kan ju förstå att tyskbalterna med ovilja sågo sig förlora rätten att efter eget behag få misshandla ester och letter. Den nya ordning Karl XI skapat i Estland och Livland ansågs av dessa länders tyska adel som en upprörande orätt. Man började i de kretsarna önska skilsmässa från Sverige. Man närmade sig t. o. m. på ett betänkligt sätt högförräderiets gräns. Den överskred den tyskliviändske adelsmannen J. R. von Patkul. De svenska reformerna i hans hemland uppfyllde honom med ett glödande hat mot Sverige. Med lidelse arbetade han på att skaffa detta fiender. Hans strävan blev att söka få till stånd ett förbund mot Sverige mellan tsaren av Ryssland och konungarna av Polen och Danmark, Patkul, som verkligen besatt diplomatisk förmåga, lyckades i dessa sina strävanden. Olika omständigheter bidrogo härtill. En av dessa, som ej tillräckligt beaktats av oss svenskar, omnämnes i prof. Reebs "Russische Geschich 3:e uppl. 1919, Sammlung Göschen. Där säges å sid. 53: "Framgången mot Asow hade blott blivit möjlig för Peter genom det understöd, som utlandet hade låtit komma honom till del genom meddelandet av Europas krigsvetenskapliga erfarenheter. Detta understöd hade vilka orsaker: Under det att ännu Ivan IV:s begäran om överlåtande av kanongjutare etc. hade mötts av livligt motstånd från de tyska riksfurstarnas sida, vilka med alla medel ville förhindra ett stärkande av den ryska staten, låg det nu i Mellaneuropas intresse att i möjligaste mån stärka Ryssland för att erhålla en motvikt mot det övermäktiga Sverige, som ända fr. Gustaf II Adolfs och Oxenstiernas tid var förbundet med Frankrike. Utdöendet av huset Habsburgs spanska linje var förestående o. sedan länge rustade Europa för att för detta fall vara berett. Mot Frankrikes anspråk på den spanska monarkien stredo i spanska tronföljdskriget Tyskland, England, Holland, Danmark Portugal o. Savoyen, under det att Ludvig XIV, då hans bundsförvant Sverige i Nordiska kriget sysselsattes av Peter och hans bundsförvanter, blott fann hjälp hos Köln och Bayern." Hade tsar Peters framgång mot Asow blott blivit möjlig genom det understöd han erhöll från tyskt håll, så ligger det i öppen dag att tsaren ännu mindre med någon framgång kunnat föra krig mot Karl XII:s Sverige utan detta understöd. Detta saknade han ej heller. Hans armé kämpade vid Narva under tyskt befäl o. han hade ständigt att glädja sig åt god tillgång på tyska instruktörer etc. Orsakerna vota vi av ovanstående. För de tyska staterna var Sveriges stormaktsställning ett ont, som måste bekämpas. Vi hava även av vad ovan anförts sett att en väsentlig orsak till uppkomsten av Karl XII:s krig var motsatsen i Östersjöländerna mellan svenskt och tyskt väsen. Vi hava sett att en tysk man var skaparen av förbundet mot det karolinska Sverige.

Agnar Söderberg.

Situationen i Europa förhoppningsfull, anser Baldwin.

Engelska premiärministern Baldwin har med avseende å den allmänna situationen i Europa i ett tal betecknat denna såsom mera tillfredsställande än förut sedan krigets slut. Europa hämtade sig snabbt icke blott från kriget, utan även från dess efterverkningar, och man hade definitivt närmat sig lugnare och stabilare ekonomiska förhållanden. Storbrittannien, Frankrike, Italien och Tyskland samarbetade för att återuppbygga och försona Tyskland och Frankrike strävade efter att undanröja alla ytterligare friktionsanledningar genom vidsynta ömsesidiga eftergifter, och på alla håll försporde man i Europa en klarare förståelse för att det endast vore genom samarbete och god vilja, som en fredens och stabilitetens era åter kunde tvingas fram. Premiärministern yttrade till slut, att det funnes tecken, som tydde på att en andra fredlig revolution på det industriella livets område hölle på att försiggå.

Det råder intet tvivel om att icke premiärminister Baldwin är en av de statsmän, som främst bidragit till att skapa den mera förhoppningsfulla politiska situation, som han nu anser sig kunna konstatera som ett faktum. Det vore dock helt visst felaktigt att invagga sig i någon slags säkerhet för framtiden. De under ytan kämpande elementen finnas alltjämt, om ock deras kamp för dagen icke märkes så starkt. För icke så länge sedan gällde det det engelska väldets vara eller icke vara. Attacken blev lyckligtvis tillbakaslagen. Lugnet kan ofta endast vara lugnet före stormen. Åtskilliga tilldragelser på olika håll under senaste tid bebåda nya framtida stormar och fortsatta attentat på staternas och folkens bestånd och livsintressen. Det gäller alltså, att överallt vara på sin vakt!

Prenumerera på

NATIONEN!

An Inquiry on Fascism.

The greatness of that complex political party Fascism, is now considered all over the world, and like all parties which call the attention elsewhere, it has admirers and detractors, but no denyers. You may also detest fascism as in the case of liberalism, democracy, socialism but you cannot ignore it. It happens however that those abroad speaking of Fascism, judge it from a confused conception, or from a personal standpoint but Fascism has now gained a right for itself to be judged from a good knowledge of it.

To obtain this end "Il Legionario" which is the most defused Fascist review abroad is opening a new feature where there, will be published and delt with any questions relating to Fascism in any language provided that they are written in suitable terms, and we shall reply in the same language. Naturally the "Legionario" perfers to know the name of its interogator and therefore wishes the letters to be signed but will not refuse anonymous letters provided the sincerity of the writer is proved by his letter.

To each correspondent giving his name we shall send a copy of the number containing the question and answer and if it should be an editor of some newspaper or review "Il Legionario" is disposed to open friendly discusions in the said newspaper.

In this way the "Legionario" hopes to find the sympathy and adherence of all who occupy themselves with politics abroad and those who appreciate the sincerity of their adversaries.

Il Legionario
Via Agostino Depretis 86
Roma.

Alla herrar kunna nu skaffa sig en ny och trevlig hatt i kulört eller svart. Hagmans realiserar nämligen denna vecka prima hårfilthattar som förut kostat 15:50, till 8:95, samt en god kvalitet i vardagshattar som kostat 9:50 till 5:95. Passa detta enastående tillfälle medan ännu full sortering finnas i storlekar och färger. Hagmans Herrekipering, Sveavägen 108 (tredje huset fr. Odengatan mot Kungsgatan).

(Annons)

LÄS — SPRID

Socialisering

genom

Kooperation

av

TYCHO WRETMAN.

Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.

Pris kr. 2.—.

Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.

Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

Goda och billiga

Måltider

kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
C Y R U S
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
A L E X A N D E R
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
E N G E L B R E K T
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant
G U S T A F V A S A
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T E R I K
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant
B I R G E R J A R L
78 Folkungagatan 78

Frukost 1/2 9—1/2 2 Middag 1/2 2—7
Kväll 7—1/2 12 Inga drickspengar
Ingen spritservering

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition;
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.

Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text	20 öre mm.
Å textsida	25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. Tryckeri 1926.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 19 Nov. 1926.

Omålade möbler o. slöjdvaror
av alla slag bäst o. billigast hos
Olov Dahlin,
2 Sergelgatan 2 (hörnet av Mästersamuelsg.)
Lackeringar ombesörjas.

Den judiska läran.

(Forts. fr. sid. 1.)

till den försoningsdag som må ankomma på vårt godtycke — ångra vi härmed alltsammans: de äro alla upplösta, ogiltiga, ej förbindande, upphävda och förintade, utan förbindelse och utan bestånd. Våra högtidligare löften, vad vi fritagit, är ingen fritagelse och vad vi besvurit ingen ed." Anmärkning: denna "kol-nidrei" — bön är av av Max Bruch satt i musik och föredrages vid tillfällen på offentliga konserter, på hebreiska, förstås.

Är detta icke en utmärkt väg för att trygga sina intressen?

Icke-judiska folk kallas i deras skrifter: "Korgar, i vilka man lägger halm och dynga." "I Israeliter kallas för människor, världens folk heta få." "Gud har blott därför givit gojerna mänsklig gestalt, på det att judarna icke skulle behöva betjänas av djur."

De i Talmud mest använda namnen för Jesus äro: "narren", "exkrementens son", "den i dynghögen begravde", "den hängde", "otuktsdjurets son", "horans son", "kanaljen", "den förbannade". Och de kristnas Gud går i Talmud under namnet "Sammael" och förklaras vara "djävulens överste".

Så långt deras "religiös-moraliska" urkunder. Nu några fakta ur livet och en del offentliga uttalanden av judar.

5. Här några namn av medlemmarna uti de första och följande revolutionsregeringarna i Tyskland och Tysk-Österrike: "Hirsch, James Simon, Haase, Bernstein, Rosenfeld, Schlesinger, Wurm, Cohn, Bresin, Katzenstein, Weyr, Landberg Gradnauer, Preuss, Schiffer (förut Moses Schiffman), Printz, Herzfeld, Heyman, Eisner (förut Salomon Cosmanovski alias Silberstein), Oppenheimer, Bauer Ludo Hartmann, Adler, Königsberger, Jaffé, Fliedner, Haas, Löwengaard o. s. v. Endast i Berlin uppträdde genast 13 judar. Som ledande i arbetare- o. soldatråden samt andra revolutionära organisationer se vi de mest judiska judar såsom Lewin, Manasse, Cohn, Fränkel, Israelowicz, Löwenberg, Stern, Knoblauch, Seligman, Herzfeld, Lewinsin, Ruben, Grünberg, Cohen Katzenstein, Lippe, Toller Lewine, Kaliski, Landauer, Nathan, Sontheimer, Mühlbaum, Cronauer, Sauber, Mühsam ur Simplizissimus. Österrikes Legation i Berlin låg i händerna på judar. I de första regeringarna (revolutionära) i Tyskland och Tysk-Österrike var det ej mindre 83 proc. judar. "Vart I tagen, fån I fast judar", kan man här säga med Dingelstedt. I soldat- o. arbetareråden kommo judarna mer och mer i förgrunden. Och naturligtvis ej minst i "desertörernas" råd, som i och för sig var en äkta orientalisk utväxt. I spetsen för den 4:de armén stod en herr Lewinsohn, som alldeles ensam representerade en halv miljon tyska krigare.

T. o. m. för judarna själva blev detta för mycket. "Judische Echo" skrev i december 1918 i München: "Det är för många judar i regeringen såväl i Riket som i Bayern, det kan ej blott skada er, utan framförallt judendomen." Det var naturligtvis huvudsaken.

Även Maximilian Harden (egentligen Isidor Witkowski) blev rädd: "Drag eder tillbaka och lämna plats för andra på alla håll." Och en mer än vanligt rättsinnig judinna, Rachel Rabionowitsch, förklarade i "Bayrischer Kurir" att "avståndstagandet från judeeregeringen kan knappast betecknas såsom en oberättigad antisemitism. Eisner är ingen tysk o. ingen bajrare, utan en jude, en främling o. det är ej rätt av "de lägsta instinkterna" utan en alltigenom berättigad sund känsla, när bajrarna värja sig mot en främlings regemente. Icke det lägges Eisner till last, att han är jude och såsom sådan måste stå främmande för tyskheten, utan det att han, juden, var nog förmäten att under dessa förhållanden ställa sig i spetsen för staten." Härmed fällde hon en skarp men rättvis dom över de sina.

Den engelske juden Mr. Castle skrev före sista kriget, att "Tyska rikets nya utvecklingsfaser äro specifikt judiska och under inga förhållanden en tysk företeelse. Bankerna äro nästan helt och hållet judiska, herrarna Ballin, Rathenau, Lowes o. s. v. — listan kan fortsättas i det oändliga — äro judar. Judar äro i massor företrädda i den tyska jurisprudensen, medicinen, konsten, musiken, litteraturen och journalismen. Man finner dem överallt och ser, hur de upptända sin rökelse efter publikens smak. Faktiskt är hela staden Berlin deras egendom."

Artur Trebitsch från Wien, av judisk härstamning, sade vid ett föredrag i Berlin: "Förjudning är livsutsugande, judarnas största andliga synd är att taga vad andra skapa."

Juden Liebknecht sade: "Ordet fosterland har för oss ingen klang, fosterland i eder bemärkelse är för oss en övervunnen ståndpunkt, ett kulturfientligt begrepp."

Mehring säger i ett av sina verk: "Socialdemokratiens innersta kärna är hatet till fosterlandet."

De oavhängigas ledare Barth förklarade den 4 maj 1919: "Man bör glädja sig åt, att Tyskland icke mer kan förlora något i nationell ära. Det tyska folket måste rycka bort den nationella tanken ur sina hjärtan och tänka internationellt."

Juden Paul Mayer har publicerat (judiska tidskriften Aktion den 5 jan. 1913) följande smakfulla dikt: "Se, jag är den rotlöse, ej fast i omgivningen. Ingen patriotismens narkos gör mig ängslig, ty jag är härdad mot lidande. Förjagen I mig från Eder tröskel, är jag dock den mest begärlige. Er avundsjukas skrik ljuda gällt, ty jag dricker Edra källor och jag väger Edra värden. Min själ glättar hudar och försonar, att jag måste tigga. Dock hopar sig mitt byte och Edra brudar jubla mot mig, främmande ökenens utstakade son. Gäspande röken I Ert knaster i hederlig försoffning. Dock, jag är den kloke famlaren och är förtjust i Edra laster till Eder egen uppbyggelse. Alltså driver jag mitt spel, det moget övermodiga, säregna, mycket subtila. De sista. för Eder fördolda målen beroende på mitt asiatiska blod".. Icke så vackert som sant.

Den judiska Frankfurtertidningen "Fackel" skrev om salvarsanprofessorn Ehrlich bland annat följande: "Blott ett namn strålar klart i diamantskrift på himmelen. Den tänkande mänskligheten bugar sig i andaktsfull hedersbetygelse och knäfallande för denna härlighet: Paul Ehrlich. Judendomen har frambragt två väldiga: Kristus och Ehrlich. Må vi skatta oss lyckliga, att det är oss förunnat att se den ene Messias' ansikte, att vi kunna kalla honom vår och trycka hans hand, medan han ännu vandrar i ljuset. Den store nazaréen nedkallade himmelens välsignelser över folken. Ehrlich däremot skaffade den i gripbar form".

Kalla detta hur man vill, men inte är det anspråkslöst.

6. En jude, dr Lohmer, förklarar: "I nationellt sinne mest kosmopoliter äro judarne banérförare för en utpräglad ras-egoism. Hela rasen känner sig när allt kommer ikring såsom en enda stor familj, vars medlemmar utåt utan inskränkning träda in för varandra till och med mot rätt och billighet."

I sin roman "der Weg nach Zion" låter författaren — juden d:r Kurt Munzer — följ. bekännelse komma fram: "För alla Europas raser hava vi fördärvat blodet. Överhuvud taget är nu tilldags allt förjudat. Våra sinnen äro levande i allt, vår ande regerar världen. Vi äro herrar, ty vad idag finnes av makt är vår andas barn. Vi äro icke längre utdrivna, vi hava trätt oss in i folken, genomträngt rasen, skändat den, brutit dess kraft, gjort allt mörkt, murket och visset med vår fadda kultur. Judendomens anda kan icke mer utrotas."

Dr Klatzkin uttrycker sig i en studentförening i Basel på följande vis: "Vi äro icke tyskar, fransmän, o. s. v., och judar därtill, vi äro judar utan bindestreck, utan parentes och utan förbehåll. Vi äro helt enkelt väsenskiljaktliga, vi äro — det kan icke nog upprepas — ett främmande folk mitt ibland eder. En oöverstiglig klyfta gapar mellan eder och oss. Edra landamären avgränsa icke vårt folk, och edra gränstvister äro icke våra: utanför dem består vår enhet, över er patriotisms inskränkning och skiljemurar."

Forts.

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!
Föreningens uppgift är:
att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;
att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.
Årsavgift 3 kronor.
Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Elektriska
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrant genom
Östermalms Elektr. Affär
15 A NYBROGAT. Tel. Ö. 52 80.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 107 08.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Måltidsdryck som hälsokur
erhåller man av Fruktsalt-Samarin; det ger en läskande och härlig kolsyredryck, som piggar upp aptiten och befordrar ämnesomsättningen, renar och uppfriskar blodet, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, utdriver den skadliga urinsyran, gifter som måste rensas bort, varmed undanrödjes grundorsaken till dålig hälsa; hela organismen sättes i god form.
Drick därför dagligen Fruktsalt-Samarin. Pris pr fl. kr. 2.50; motsvarar 25 fl. mineralvatten. Erhålles å apotek, hos drog-, färghandl. m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Förberedelserna för 'Gyllene Internationalens" världsdiktatur.

(Forts. fr. sid. 1.)

konferens. När den förberedande kommittén för denna konferens i april 1926 sammanträde i Genève uttalade den önskvärdheten av ett samarbete med internationella handelskammaren, vilket även kom till stånd.

Härpå gick internationella handelskammaren problemen närmare in på livet. Så beslöts i juni i år att tillsätta sju subkommittéer för att utreda frågorna om enskilda medborgares rättigheter i utlandet, underlättandet av internationella transporter, de finansiella svårigheterna, import- och exportförbud, lättnader i tulltekniskt avseende och de industriella industrikartellerna. Under senare delen av oktober förelågo subkommittéernas betänkanden färdiga och skola nu av internationella handelskammarens observatör, sir Albert Balfour, föreläggas kommittén för den ekonomiska världskonferensen.

Handelskammaren uttalar önskvärdheten av enhetlig behandling av enskilda medborgare i utlandet, i vilket syfte förslag utarbetats till vissa internationella konventioner. Närmare bestämt avse dessa konventioner upphävande av passviseringstvång, rätt till bosättning, utövande av handel, utländska handelsresande, skattskyldighet etc. Av förslagen till de internationella transporternas underlättande må nämnas ett allmänt införande av direkta järnvägstariffer, upphävande av dubbelbeskattning av sjöfarten etc. Vidare uttalas önskvärdheten av att råvaror skola vara befriade från alla exportavgifter och exportförbud samt av att en internationell konvention om upphävande i största möjliga utsträckning av import- och exportförbud kommer till stånd. Svår att ernå, men likväl liggande inom möjlighetens gräns, anser internationella handelskammaren en internationellt enhetlig varuindelning inom tulltaxorna, varjämte tulltaxornas och handelsstatistikens rubriker böra överensstämma.

Specifika tullar böra ersätta värdetullarna, varjämte plötsliga ändringar böra undvikas.

Med hänsyn till nödvändigheten av att stanna inom gränserna för det handelspolitiskt möjliga, avstår handelskammaren från att söka internationellt reglera tullskyddets höjd, utan inskränker sig därvid till vissa allmänna uttalanden. Endast genom att småningom påverka det allmänna tänkesättet i Europa till att bli mera ekonomiskt och mindre nationalistiskt synes i denna viktiga punkt någon utväg ur de nuvarande svårigheterna möjlig.

"Världens bankirer", som satt i scen världskriget och de stora revolutionerna och som för egen snöd vinning åstadkommit det ohyggliga ekonomiska och politiska eländet inom folken och disharmonien dem emellan, komma nu i den ljuva ängelns skepnad för att förlossa folken från allt det elände, de påtvinga dem! Synen är i sanning underbar. Att de nu, sedan Moskva misslyckats, sätta in alla sina krafter på förverkligandet av sin stora frälsaregärning via "Den Gyllene Internationalen" är ju endast vad som varit att vänta. Men det ger sig, om världen skall uppfatta den frälsaregärningen som sådan. Folken ha börjat att vakna, de låta i dag icke fullt lika lätt som i går dupera sig av de vackra fraserna. Det senast förflutna årtiondet har i mera än ett hänseende besannat det gamla ordstävet "människan spår men Gud rår."

De Riveras planerade rådgivande församling.

Primo de Rivera har uttalat sig rörande den planerade rådgivande nationalförsamlingen i Spanien. Regeringens avsikt är att skapa en dylik av mera universell och permanent natur och sammansatt på så sätt av representanter för olika klasser, att den blir både representativ och självständig. Undersökning pågår f. n. rörande de funktioner, som skulle tillfalla den nya församlingen. Det har bl. a. ifrågasatts, att den skall beredas möjlighet att av ministrarna begära förklaringar om deras regeringshandlingar samt att den vidare skall ha initiativrätt och rätt att kritisera framlagda lagförslag. Däremot skulle församlingen icke få dela suveräniteten med konungen ej heller med regeringen, vilken skall fortsätta sitt arbete under samma former som hittills.

S. A. R. A:s utestående fordringar.

(Forts. fr. sid. 1.)

nats samt om desamma fortfarande finnas i bolagets förvar?

3) Skulle bland gäldenärerna finnas närstående eller underlydande bolag, anhålles om motsvarande avskrifter hos dessa bolag.

Över vad därvid förekommit utbeder jag mig, Herr Notarius, Edert protokoll.

Ekebo pr Upplands Väsby den 10 nov. 1926.

Adolf Andersson,
Direktör."

I anledning härav inställde jag mig denna dag klockan tolv middagen å Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolags kontor i huset n:r 4 vid Brunnsbacken, här i staden, därvid jag till bolagets verkställande direktör A. Mild överlämnade en bestyrkt avskrift av ovan intagna skrivelse.

Efter tagen del härav förklarade Direktör Mild, att han ville snarast möjligt delgiva styrelsen skrivelsens innehåll samt därefter omedelbart lämna mig det besked, som styrelsen med anledning därav önskade lämna i ärendet.

Till bevis om vad sålunda förekommit utfärdas detta mitt protokoll.

Ex officio:

v. Hedenberg.
Notarius Publicus.
(Stämpel)".

Det torde vara klokast för Stockholms Allmänna Restaurantaktiebolags styrelse att äntligen lämna klart besked i den föreliggande frågan, som ända sedan 1918 varit insvept i en mystisk slöja. De vildaste ryktena hava varit i gång, vilket ju ej är att förundra sig över, då direktör Anderson, som dock är aktieägare i bolaget, intill denna dag icke kunnat få sin framställda fråga besvarad, vare sig direkt av styrelsen för bolaget eller genom hänvändelser till Kontrollstyrelsen, Justitiekanslern och Kungl. Maj:t, varav den sistnämnda hänvändelsen skedde å Justitiekanslerens tillrådan. Kontrollstyrelsen sitter inne med hemligheten, som den efter avgivet tysthetslöfte fått veta av S. A. R. A:s styrelse. Omständigheten, att tysthetslöfte avfordrats Kontrollstyrelsen, tyder på, att saken är sjuk, och har naturligtvis givit näring åt ryktessmideriet. Finnes det väl något enskilt bolag, som vägrar att lämna aktieägare besked om vad en bolagets bokförda utestående fordran å 700,000 kronor innebär? En sådan hänsynslöshet mot enskild aktieägare har man helt säkert aldrig hört talas om. Nu är S. A. R. A. till råga på allt ett halvstatligt bolag, på vilket man har rätt att ställa större fordringar än när det gäller ett enskilt, att allt skall vara korrekt. Saken blir än mera mystisk därigenom att direktör Mild och d:r Bratt kommit med olika versioner, då de pressats till förklaring. Den förre har uttalat, att fordran var spisande gästers ogulda skuld — en ju i och för sig knappast plausibel förklaring; den senare har i egenskap av verkställande direktör i bolaget i skrivelse år 1921 till Kungl. Kontrollstyrelsen förmält, att den ifrågavarande summan utlånats till S. A. R. A:s dotterbolag och närstående företag. Här öppna sig tre olika möjligheter: 1) Mild har talat osanning, 2) Bratt har talat osanning och 3) både Mild och Bratt hava talat osanning. Det bör vara uppenbart att under dessa förhållanden det kravet icke kan frångås att S. A. R. A:s styrelse omedelbart förständigas lämna specificerad uppgift å de nämnda utestående fordringarna.

Kontrollstyrelsen får mothugg även av Stockholms länsstyrelse.

Länsstyrelsen i Stockholms län har nu också avgivit yttrande över konrollstyrelsens förslag till ändringar i pilsnerdricksförordningen. Yttrandet är avstyrkande. Det framhålles i detsamma, att länsstyrelsen i sitt tidigare utlåtande i samma fråga, okt. 1925, avstyrkt skärpt kontroll att tillämpas där länsstyrelsen på given anledning finner sådant nödigt. Ur yttrandet må följande anföras:

Kontrollstyrelsen har icke gått denna väg utan förordar en generell åtstramning, en ingripande omläggning av kontrollen och en genomgående skärpning av straffbestämmelserna. Länsstyrelsen varnar nu för en dylik skematisering. De missförhållanden, som må ha förekommit, påkalla efter dess mening icke en stor ny restriktionsapparat. Dess införande skulle vara ett betänkligt missgrepp ur den synpunkt, som vår nykterhetslagstiftning har särskild anledning att uppmärksamma, nämligen den folkpsykologiska. Av missbruk motiverade åtgärder måste avvägas så, att de framstå som ett rättmätigt ingripande mot missbruk och icke som ett onödigt trakasserande av det stora flertalet lojala försäljare och konsumenter. Länsstyrelsen anser kontrollstyrelsens förslag skjuta över målet såväl i sin allmänna läggning som beträffande ett flertal viktigare enskilda punkter.

Länsstyrelsen kan vidare icke gilla det förmynderskap, som ligger i det föreslagna förbudet för försäljning eller utlämnande, när det kan "skäligen antagas, att varan helt eller delvis icke skall komma till användning för köparens eller hans hushålls behov, eller där köparen är återförsäljare, för sådan försäljning, vartill han enl. denna förordning är berättigad" — en avfattning, som synes länsstyrelsen alltför tänjbar. Länsstyrelsen tillbakavisar även kraftigt förslaget, att kontrollstyrelsen göres till övervakare av tillverkares försäljning. Kontrollstyrelsens tvivel på länsstyrelsernas möjligheter att vid behov samverka för ingripande mot ett bryggeri betecknas som uppenbart uppkonstruerade. I stället framhålles, att kontrollstyrelsen saknar de organ och den orts- och personkännedom, som den skulle behöva för att i detta hänseende träda i länsstyrelsernas ställe. Slutligen kritiseras skarpt de av kontrollstyrelsen föreslagna straffskärpningarna.

Staten framprovocerar ökad kommunal skuldsättning.

(Forts. fr. sid. 1.)

tyngda, själva gjort vad de kunnat för att överskrida demarkationslinjen. Grunderna för skatteutjämningen ha i praktiken kommit att betraktas som kommunal minimibeskattning.

De mest drastiska exempel på detta av statsmakten framprovocerade kommunala slöseri finnas, icke minst i Norrland, där man nu på sina håll iktager kommunerna utgifter, vilka under normala förhållanden aldrig skulle ifrågakomma endast för att komma upp i den högre klass av skuldbelastade samhällen, som statsmakten särskilt favoriserar. En för sitt sparsamhetssinne känd kommunalman i en norrländsk kommun yttrade vid behandlingen av en kommunal anslagsfråga för icke länge sedan ej utan skäl de orden: "En icke skuldsatt kommun är numera gammalmodig."

De här omnämnda ovedersägliga fakta bevisa riktigheten av vårt ofta framförda påstående om det härskande kosmopolitiska systemets strävan att ekonomiskt förslava land och folk under det internationella finanskapitalets tunga spira. Det är på hög tid, att reaktionen mot det provokatoriska systemet på allvar gör sig hörd!

Tycker Ni om NATIONEN
I så fall gör Ni tidningen en tjänst genom att rekommendera den till vänner och bekanta.

Varje sann fosterlandsvän
bör se en plikt uti att gynna svensk företagsamhet, svensk industri och svensk handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.
GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 47. Fredagen den 26 Nov. 1926. Årg. 2.

Det fantastiska centralbroprojektet.

Förslagets praktiska och estetiska olägenheter oerhörda.

Stockholms stadsfullmäktiges beslut att i naturlig storlek låta utföra en trämodell av det fantastiska Hörnellska tvåvånings- s. k. Centralbroförslaget samt förlägga densamma på Strömmen har inom de vidaste kretsar väckt den största överraskning och man spörjer sig allmänt, huru frågan över huvud kunnat bringas i ett sådant läge. Allmänheten kommer nu emellertid att sättas i tillfälle att bilda sig en om ock svag föreställning om, huru otympligt detta med hänsyn till de praktiska behoven vanvettiga byggnadsverk i olika avseenden skulle komma att verka, därest det verkligen komme till utförande — något som man dock får hoppas att sunda förståndet hos huvudstadens invånare måtte förhindra. Att Stockholms stadsfullmäktige låtit förleda sig till att spela med i farsen, förefaller så mycket egendomligare som de under loppet av tvenne årtionden verkställda många utredningarna rörande fjärrtrafikens fortsatta förande fram genom centrum, där den f. n. är förlagd, på ett oförtydbart sätt visat, att fjärrtrafikens kvarblivande vid Riddarholmen icke erbjöde någon som helst acceptabel framtidslösning av problemet. Då denna fråga är av avgörande betydelse för huvudstadens inre trafikleder och förbindelser medels förortsbanor med kringliggande landsbygd och således blir bestämmande för riktlinjerna för huvudstadens framtida utveckling såväl med hänsyn till åt vilka håll och på vad sätt denna skall ske, något som i utomordentlig grad måste påverka bostadshyrorna och levnadskostnaderna, är det på sin plats att ägna densamma en närmare uppmärksamhet och inför allmänheten i tid blotta det framförda projektets innebörd och konsekvenser samt motivet för dess tillkomst.

Man tänke sig en vidunderlig, 7 à 8 meter eller omkring två våningar hög brobalk med stöd å brofästet vid Klara strand. Fem järnvägsspår i brons nedre del, därav tre spår för statsbanan och två för en nord-sydlig förortsbana samt ett 26 meter brett gatuplan å det övre planet. För att från de närgränsande gatorna (Jakobsgatan, Hantverkaregatan samt Vasagatan) kunna komma upp till detta söderut ledande gatubroplan — liksom ock för trafikens fortledande i ost-västlig riktning mellan nedre Norrmalm och Kungsholmen — erfordras utfyllandet av långa, med stenmurar kantade sluttningar å ömse sidor om järnvägsspåren, där de bekanta fällbommarna nu äro belägna. Denna kompakta massa av sten och jord (denna "puckel") kommer att från en god del av Vasagatan fullständigt skymma utsikten till "Stockholmens stolthet" Stadshuset, varjämte korsningsförhållandena på krönet av "puckeln" mellan nord—sydgående och ost—västgående gatutrafik kommer att erbjuda betydande vanskligheter.

Söderut fortsätter den vidunderliga brobalken å ett flertal stödpelare över Norrström i sammanbindningsbanans nuvarande planläge, men så mycket försänkt i förhållande till dennas underkant, att Mälarens högvattenyta måste sänkas genom en sjöreglering, på det att den nedre delen av bron icke emellanåt skall behöva stå under vatten.

Sedan bron därefter passerat Riddarholmen, med de 5 järnvägsspåren därvid vilande på marken men med gatuplanet fortfarande omkring 6 meter över dessa samt uppburet å s. k. viadukt, föres dubbelbron över till Söder Mälarstrand, vilken uppnås omkring ett par hundra meter västligare än den nuvarande sammanbindningsbanan.

Från den nuvarande gatuviadukten över Riddarholmskanalen och Riddarholmen skulle den nya "centralbron" få stiga betydligt skarpare än som eljest är tillåtet för statsbanan söderut. Därigenom komme det undre broplanets fria brohöjd att vid själva farleden genom Söderström utgöra något mer än 5 meter över Mälarens medelvattenyta. Göres denna undre brodel rörlig, vilket till en del tongivande sjöfartsmän utlovats, så skulle vid denna rörliga brodels öppnande fartyg med en resning av 10,5 meter kunna framgå fritt under det övre, för gatutrafik avsedda fasta broplanet.

Detta låter ju visserligen — sedan Hammarbyleden blivit färdig — för sjöfarten nog så lovande, men betydelsen av den rörliga "broklaffen" för fartyg, som kräva större höjd än det undre broplanet 5 meter, reduceras till noll, därest samtliga de förut nämnda 5 järnvägsspåren verkliken bli utlagda. Trafiken å de 2 förortsbanespåren komme nämligen redan den att omedelbart bli så livlig (med, såsom äldre utredningar visa, flera hundratals tåg i dygnet med endast en eller annan minuts mellanrum), att den rörliga brodelen aldrig komme i tillfälle att tjänstgöra annat än möjligen

(Forts. å sid. 4.)

Kooperationens skatteprivilegier böra upphöra.

En kraftig inlaga från Sveriges Köpmannaförbund.

Sveriges Köpmannaförbund har i dagarna till Finansdepartementet inlämnat sitt yttrande över 1924 års skatteberednings förslag rörande beskattning av inländska juridiska personers inkomst- o. förmögenhet. Yttrandet är av vissa skäl begränsat till frågan om ekonomiska föreningars beskattning.

Förbundet ansluter sig helt till det av skatteberedningen utarbetade förslaget om en sådan ändring av kooperativa föreningars beskattning, att nuvarande skattefrihet för den s. k. återbäringen avlägsnas. Beredningens analysering av begreppen samt dess utredning rörande de allmänna principerna för juridiska personers beskattning, utmärkas, heter det i yttrandet, av så konsekvent bevisföring, att befogade anmärkningar däremot ej kunna presteras. Ett avsteg från den logiska bevisföring, som eljest utmärker betänkandet, har dock, anser förbundet, gjorts ifråga om dubbel eller enkelbeskattning av rabatt (resp. pristillägg), där skatteberedningen skilt mellan producent- och konsumentföreningarna. De förra skola dubbelbeskattas, de senare däremot icke. Motiveringen för en särställning för konsumentkooperationen i detta hänseende synes vara svag. Å sid. 4 i betänkandet säges, "att hos konsumenterna själva beskatta den utgiftsbesparing, som göres genom inköp i konsumtionsföreningarna, synes lika litet som nu böra ifrågakomma En dyl. beskattning skulle vinna föga förståelse hos allmänheten. Redan härav följer, att någon dubbelbeskattning av denna utgiftsbesparing ej kan sättas ifråga."

Det torde kunna sägas, framhåller förbundet med full rätt, att denna befarade bristande förståelse hos allmänheten icke är något bärande skäl för frångående av de skatteprinciper, som rörande beskattningen i övrigt, exempelvis för aktiebolag och producentkooperativa föreningar, anses böra tillämpas. Man torde väl med samma fog kunna förutsätta, att den del av allmänheten, som intresserar sig för producentföreningarnas verksamhet, exempelvis lantmännen, skola hysa lika litet förståelse för denna rörelses

(Forts. å sid. 4.)

SKALL FINANSMINISTERN INSKRIDA MOT GÅVOUTDELNINGEN I SPRITCENTRALEN?

En skrivelse till regeringen från Föreningen Mot Monopol.

Från Föreningen Mot Monopol har till chefen för Finansdepartementet inlämnats en skrivelse av följande lydelse:

Vid 1926 års riksdag har Konstitutionsutskottet enligt dess av trycket utkomna memorial n:r 29, 1:o c, funnit sig böra hos riksdagen göra anmälan enligt par. 107 Regeringsformen mot förutvarande statsrådet och chefen för finansdepartementet Wigforss för det han underlåtit att hos Kungl. Maj:t föredraga såsom särskilt ärende en från statens jourhavande direktör i Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen, Erik Bernström, den 22 december 1925 till kungl. Finansdepartementet inkommen anmälan, så lydande:

"Till Herr Statsrådet och Chefen för kungl. finansdepartementet.

I enlighet med bestämmelserna i den för jourhavande direktören hos Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen utfärdade instruktionen, par. 6, får jag härmed vördsamt för Herr Statsrådet anmäla, att jag icke kunnat biträda ett av styrelsen för Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen vid sammanträde d. 18 dennes fattat beslut om utbetalande av 20.000 kronor till en i Stockholm arbetande sammanslutning för smugglingens bekämpande såsom bidrag till dess verksamhet under år 1926.

Orsaken till denna min uppfattning, som framgår av närslutna protokollsutdrag, hade jag tillfälle att vid personligt samtal med Herr Statsrådet under gårdagen närmare utveckla.

Stockholm den 22 december 1925.

ERIK BERNSTRÖM,
jourhavande direktör".

Det är att antaga, att sedan statsrådet Wigforss beslutat sig för att ej låta föredraga kapten Bernströms anmälan, densamma överförts till Kungl. Finansdepartementets arkiv till handlingar, som icke längre skulle bliva föremål för departementets behandling.

Då denna sak ligger så långt tillbaka i tiden före Eder statsrådstid, och därför kanske är för Eder, Herr Statsråd, obekant, tillåta vi oss vördsammast fästa Eder uppmärksamhet därå, under framhållande av, att då 1926 års riksdags konstitutionsutskott ansett ärendet vara av den beskaffenhet, att det bort i konselj föredragas, en kommande riksdags konstitutionsutskott med all sannolikhet kommer att vidhålla denna ståndpunkt och anse, att de finansministrar, som efterträtt statsrådet Wigforss, hava skyldighet att åtminstone låta ärendet föredragas i konselj.

Enligt vårt förmenande föreligger en förskingring av statsmedel. Hela vinsten från Vin- och Spritcentralen skall nämligen, såsom bekant, gå till statsverket. Ett anslag på 20,000 kr. av statens medel till en privat förening skall vidare för att lagligen beviljas gå genom statsutskottet o. riksdagen. Här föreligger således ej blott förskingringsbrott utan jämväl ett angrepp på den svenska konstitutionen sådan den av nu gällande grundlagar fastslagits. Om en dubbelförbrytelse av detta slag lämnas utan beivran, är fara för handen, att Sverige upphör att vara ett rättssamhälle och att rättsväsendet i vårt land kommer på det sluttande planet, i det förbrytelser, som om de skett av menige man omedelbart skulle medfört åtal, blott läggas ad acta, när förbrytaren är en inflytelserik och storfinansen närstående person. Vi ställa till Herr Statsrådet, och vår förhoppning är, att första åtgärden från Eder sida blir att meddela styrelsen för Vin- o. Spritcentralen förbud att framdeles utdela dylika gåvor av statsmedel samt förständiga de medlemmar av styrelsen, som biträtt det olagliga beslutet, att till statsverket av egna medel omedelbart inleverera 20.000 kronor jämte ränta.

Stockholm den 18 nov. 1926.

FÖRENINGEN MOT MONOPOL:
ADOLF ANDERSON,
Föreningens ordförande.
Sten Lothigius.

Gen.-konsul Cronholm mot Kungl. Maj:t och Kronan.

Kontroversen Cronholm—Wallenberg i nytt skede.

Sedan generalkonsul Folke Cronholm i början av 1925 instämt förre utrikesministern K. A. Wallenberg med yrkande om skadestånd, men rådhusrätten och hovrätten förklarat, att, vad som lades bankdirektör Wallenberg till last, rörde saker som han utfört i sin egenskap av utrikesminister, vadan talan om skadestånd följaktligen borde riktas mot Kungl. Maj:t och Kronan, har generalkonsul Cronholm till Stockholms rådhusrätt uttagit dylik stämning, varur vi återgiva följande:

Härmed anhåller jag vördsamt om laga kallelse och stämning å Kgl. Maj:t och Kronan med yrkande om ersättning och skadestånd på här nedan anförda skäl och grunder.

Under min vistelse i Mexico blev jag falskeligen beskylld för att såsom svensk beskickningschef därstädes ha varit tysk spion under kriget. Denna offentliga beskyllning blev en följd av det taktlösa sätt, varpå den amerikanske utrikesministern Rob. Lansing genom pressen lät avslöja mitt av dåvarande utrikesministern, bankdirektören Knut Agathon Wallenberg, beordrade befattningstagande med ett antal för mig till innehållet okända tyska chiffertelegram, vilka han i trots av den neutralitetsförklaring, som han i regeringens namn förut högtidligen avgivit, åtagit sig att befordra för den krigförande makten. En följd av denna beskyllning blev, att jag, som stod i begrepp att anträda min av honom beordrade återresa till hemlandet, nödgades för en då

(Forts. å sid. 4.)

Den judiska läran.

För Nationen av H—n.

(Forts. fr. föreg. n:r)

"Medborgare av Mosaisk tro. Rösta om söndag för tyska demokratiska partiet. Blott hos demokraterna äro våra trosförvanter i ledande ställning, blott där äro våra intressen väl tillvaratagna."

Den tyska socialdemokratien "föddes i Marx" (han hette egentligen Mordechai) parisiska judeklubb av Börnstein, Bernays, Moses Hess och Chaim Bückeburg (= Heinrich Heine).

Till Stockholmskonferensen 1917 sände de tyska oavhängiga följande representanter: Haase, Bernstein, Herzfeld, Stadthagen och Kautzky (d. v. s. 4 judar och 1 tjeck).

Den i mellersta Tyskland utkommande "Galgen" utgives av tre judar: Plessner, Ph. Marcus och Salinger.

"Worwärts" firade Marx, som "en telning av en hundraårig strängt troende judefamilj med en från generation till generation oavbruten ledarekedja av rabbiner."

I "Wiener Judischen Volksblatt" står det (juli 1900): "Må vi befordra socialdemokratien när och hur det påfordras, men låt oss göra det försiktigt, på det att de breda massorna icke märka, att socialemokratien endast är en judisk skyddstrupp."

En herr Landau förklarade på en Zionistförsamling i Berlin 1919: "Jag har varit i tillfälle, att taga del av det mot judarna graverande material, som framkommit under kriget. Ett offentliggörande av detta material skulle hava medfört, att man slagit ihjäl judarna på gatorna. Jag beklagar, att judarna givit anledning till detta material och uppmanar dem till djup tacksamhet mot socialdemokratien, som varit judarnas enda räddning".

"Vorwärts" skriver: "Mangmiljonären Paul Kassirer (en judisk konsthandlare) har grundat en elegant klubb, där de oavhängiga och elegant klädda i Berlin kunna stämma möte....

Nyligen överenskoms där, vem som skulle övertaga den nya revolutionsregeringen. I klubben umgås dr Breitscheid, exminister Simon, chefredaktören för "Freideit", dr Hilferding och Helmuth von Gerlach, som i sin "Welt am Montag" avsätter alla partier utom de oavhängiga och kommunisterna".

De Bayerska arbetare- och soldatrådens upprop med anledning av Eisners avlivande, slutar med orden: "Kurt Eisner är

(Forts. å sid. 2.)

Uppseendeväckande kommers med titlar och ordnar.

Jättesummor dragna ur svenskarnas fickor för ogiltiga utmärkelser.

När man läser ovanstående rubrik, kan man tro att det är frågan om ett dåligt skämt, att det i närvarande demokratiska tid skulle kunna finnas så fåfänga och dumma människor, som låta förmå sig att för värdelösa ordnar och titlar bortkasta sina ofta svårförvärvade slantar. Men tyvärr talar rubriken fullkomlig sanning, ty de summor, som en viss, mycket lindrigt sagt smart geschäftsmakare förstått sig på att mjölka ur "die dummen Schweden" uppgå till hundratusentals kronor. Det gäller här ordnar och titlar, som härstamma från en förutvarande tysk furste, tilldelade efter hans detronisering och utprånglade i Sverige genom en svenskfödd herre, som är bosatt i Berlin och använder en förnäm tysk hovtitel. Så länge fursten innehade sina fäders tron, var han naturligtvis berättigad att förläna fullgiltiga titlar av olika slag och likaså ordnar; sedan han emellertid liksom alla övriga regerande tyska furstar blivit avsatt, kan han självfallet lika litet som någon annan tysk medborgare utdela utmärkelser, varför detta hans geschäft fått en sådan anstrykning, som vi här ej vilja benämna med dess rätta namn.

Sedan flera år reser således, f. d. furstens ombud Sverige runt för att till mindre erfarna personer utbjuda sitt värdelösa krafs betitlade i "geheime" "verkliga "geheime" och icke "geheime" hovråds- och andra titlar samt alla möjliga ordnar från det furstliga hovet, och de summor, som han för dessa kot-

(Forts. å sid. 4.)

Den 26 Nov.

Regeringens initiativ och kravet på revision av monopolen.

K. m:ts beslut att tillsätta en kommitté på fem personer "för att inom finansdepartementet biträda vid utredningen av frågan om lämpligt anordnande av den statliga kontrollen av aktiebolaget Vin- och Spritcentralens och aktiebolaget Svenska Tobaksmonopolets verksamhet samt i samband härmed stående spörsmål" är givetvis att hälsa med tillfredsställelse som ett tecken till att statsmakten omsider funnit sig nödsakad ägna kravet på en extra revision och ökad kontroll över de halvstatliga sprit- och tobaksmonopolen sin uppmärksamhet. Den situation, som uppstått genom uppdagandet av allt flera och större missförhållanden inom de båda monopolbolagen, har uppenbarligen ansetts vara av sådan art, att något från regeringsmaktens sida i saken måste åtgöras. Uteslutet är ju icke, att också andra motiv spelat in å beslutets fattande just nu någon månad före riksdagens sammanträdande. Vi vilja för vår del icke betvivla hr Ekmans goda avsikt och vilja att på den ifrågavarande punkten åstadkomma en positiv insats och hylla den uppfattningen, att gärningarna böra få fälla domen men vi anse, att man har anledning att ställa sig skeptisk beträffande utsikterna till ett sådant resultat av den nu tillsatta kommitténs verksamhet, som på något sätt kan komma att motsvara de ytterst starkt motiverade krav på en till grunden gående, retroaktiv undersökning av monopolbolagens verksamhet, som särskilt från vår tidnings sida framförts.

Sedan någon tid tillbaka har man av vissa dagliga huvudstadstidningars, synnerligast Svenska Dagbladets, skrivsätt kunnat förstå, att något skulle ske för lugnande av den oroade stämningen bland allmänheten. Man tar sannolikt ej miste, om man utgår ifrån att det steg, som regeringen nu tagit, icke skett i strid mot de intressens goda vilja, vilka föra spiran i Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter, om ock det förra organet funnit lämpligt understryka att det verkat påkostande på hrr Lövgren och Lyberg att gå med på regeringsbeslutet och det senare organet är idel misstämning. Man tar säkert icke heller fel, om man räknar m., att de styrande kretsarna i de nämnda tidningarna i den av k. m:t utsedda kommittén se en mera sympatisk lösning av revisions- och kontrollfrågan än den som skulle varit att vänta genom utseendet av en riksdagskommitté, som såsom sakerna numera utvecklat sig icke kunnat undvikas vid 1927 års riksdag. Med all sannolikhet räknas på det ifrågavarande hållet med, att frågan genom regeringsbeslutet avfärdats från riksdagens bord. Sammansättningen av kommittén är ägnad att väcka tvivel rörande avsikten att verkligen gå till botten med frågan, särskilt i vad avser de i olaglighetens och svindleriernas tecken opererande "statsmonopolens" hittillsvarande verksamhet. Inom riksdagskretsar har denna betecknats vara av sådan beskaffenhet, att den i händelse av en grundlig revision skulle ohjälpligt kompromettera "högtstående personer", varför en dylik till varje pris måste förhindras. Finansministerns yttrande till statsrådsprotokollet vid kommitténs tillsättande ger tydligt vid handen, att dess egentliga uppgift icke så mycket skall vara att gå tillbaka i tiden utan att den skall koncentrera sig på en utredning angående de lämpliga formerna för den framtida statliga kontrollens utövande. Att så verkligen är förhållandet, synes även framgå av den omständigheten, att ingen av de personer inom och utom riksdagen, som främst företrätt kravet på en retroaktiv revision, vare sig hrr Edv. Lithander, Arne Forsell eller Adolf Anderson, vilka alla bort vara självskrivna i en utredningskommitté, beretts sätt och stämma i den kungliga utredningskommittén. I den Bonnierska tidningskoncernens ledande organ för högern, Svenska Dagbladet, ges visserligen uttryck för stor tillfredsställelse över regeringens åtgärd och lugnas tvivlarna med, att kommitténs uppdrag eventuellt också kan avse en revision av det gamla, varmed organet tydligen menar, att en behandling av frågan vid 1927 års riksdag nu är gjord överflödig; alltunder det koncernernens ledande organ för vänstern, Dagens Nyheter, visar en surmulen uppsyn och varnar för ett inslående å socialiseringens betänkliga väg samt för ett inskridande, som kan verka störande på monopolföretagens fria utveckling o. öka det förhatliga byråkratiska inslaget i desamma — den judiska monopolfinansens vanliga argumentering i vissa situationer för absolut och okontrollerad profitfrihet.

I betraktande av vad här anförts och då det storfinansintresse, det Wallenberg—Bonnier—Brattska, som är engagerat i de bägge monopolistiska folkutsugningsinstitutionerna, jämväl i stort sett behärskar opinionsbildningen i vår land, är det såsom redan antytt icke några stora utsikter till att ur den av k. m:t beslutade utredningen skall komma att framgå ett resultat av sådan beskaffenhet, att det tillfredsställer det med allt större styrka från allmänhetens sida framförda revisionskravet. Regeringen själv är ju enligt godtagen demokratisk regeringspraxis i sista hand beroende av "folkviljans majestät" d. v. s. den "folkvilja", som tillagas i finansherrarnas opinionsbildande tidningar. Här finnes alltså grundad anledning att vara på sin vakt och med kritisk uppmärksamhet följa utvecklingens gång och ej invagga sig i någon illusion, att frågan om revision av sprit- o. tobaksmonopolen i och med detta lyckligt och väl bragts i hamn. Det är knappast mycket sannolikt, att statsminister Ekman under rådande reela maktförhållanden inom partier och opinionsbildning skall lyckas åstadkomma en insats, som i någon större grad går emot den regerande spritkapitalismens intressen. Kommittéer och utredningar kunna såsom vi veta vara av mångahanda slag. Den omständigheten, att så uttryckligt som skett markerats att den utsedda kommitténs egentliga uppgift skall vara att utreda frågan om den framtida kontrollen och frågan om revision av monopolbolagens hittillsvarande verksamhet samtidigt ställts åt sidan, är icke ägnad att ställa några större förhoppningar på ett effektivt handläggande av revisionsfrågan från kommitterades sida. Uteslutet är icke, att svenska folket kommer att bjudas på en skenrevision av liknande slag som den, vilken på sin tid under Edén—Lövgrenska ministären ägnades kristidskommissionerna o. där det också gällde "högtstående personer". I detta liksom i det förra fallet får man vara beredd på att kommitténs öde kan komma att bliva att begrava ett misshagligt folkkrav. Att spörsmålet om den framtida statliga kontrollen över "statsmonopolens" verksamhet på det samvetsgrannaste bör utredas, är givetvis på sin plats och en nödvändighet efter allt vad som kommit i dagen av olagligheter och svindlerier inom desamma, men denna angelägenhet får naturligtvis ej på något sätt förrycka den oundgängliga revisionen av monopolbolagens verksamhet under den tid som varit. Utom att detta krav helt varder tillgodosett, är det otänkbart, att den med fullt skäl upprörda opinionen skall komma att lägga sig och den svenska allmänhetens förtroende för statsmakten av i dag återupprättas. Vi taga därför för givet, att de representanter av riksdagen som tidigare i riksdagens kamrar framfört kravet på en till grunden gående, retroaktiv revision av Spritmonopolets verksamhet, av det steg regeringen nu tagit i syfte att få en bättre kontrollanordning till stånd, icke skola se sig föranlåtna avstå från fullföljande vid 1927 års riksdag av sin lovvärda aktion för en upprensning av spritaugiasstallet. Man får hoppas, att deras aktion nu skall komma att utvidgas till att jämväl omfatta tobaksaugiasstallets upprensning. Den oförvillade meningen hos vårt folk fordrar, att sanningen rörande allt vad som förekommit inom de bägge halvstatliga monopolbolagen helt bringas i dagen, ja, den fordrar mera än så nämligen att också de skyldiga efter lagens bestämmelser straffas för sina brottsliga handlingar.

PRESSKONSERTEN

De Bonnierska monopoliseringsplanerna få skarpt mothugg.

Glädjande nog tyckes man på en del håll inom pressen omsider hava kommit under fund med de storstilade planer som dolts bakom den med pukor och trumpeter i moralens och anständighetens namn av Svenska Dagbladet m. fl. rena tidningar igångsatta kampanjen mot "smutspressen", dit man från början hoppades kunna få inräkna alla sådana tryckalster som icke funno nåd för de hemliga diktatorerna vid Kungsträdgården och Adolfs Fredriks kyrkogård. Denna judiska komplott mot den svenska pressfriheten har t. o. m. fått till följd, att den gamla ovänskapen (åtminstone i spalterna) mellan Nya Dagligt Allehandas (h.) och Socialdemokratens (s.) chefredaktörer för ögonblicket upphört och man får nu se de båda motståndarna från i går solidariskt kämpa vid varandras sida. Det är den gamla satsen, som upprepas, att när livet på allvar hotas, då glömmer människorna de små inbördes grollen. Aktionen har närmast inriktats mot den i huset Bonniers ägo varande Sv. Pressbyrån. Allehanda skriver:

Den firma (huset Bonnier), som äger Svenska Pressbyrån, har svällt ut till en jätteaffär med bortåt 18 miljoner kronor årlig omsättning, och det är kanhända bara en tidsfråga, när den har ett faktiskt monopol på återförsäljningen av tidningar i landet. Inkomsterna på tidningsgrosshandeln lämpa sig förträffligt till inköp av aktiemajoriteten i stora tidningar och på detta viset förmås pressen själv lätt och ledigt att med sina egna slantar medverka till att den får över sig som envåldsherrar de skickliga och energiska innehavarna av ett stort affärshus. Naturligtvis finns det också inom pressen så beskaffade naturer, att de finna tillvaron i en så regerad press ljuvligt erinra om de egyptiska kötgrytorna. Men lyckligtvis har flertalet för sig självt börjat grubbla över problemet: "När saltet mister sin sälta, varmed skall man då salta?"

"Det är", skriver Socialdemokraten, som med oförställbart välbehag citerar de här återgivna raderna i Allehanda, "icke en dag för tidigt, att detta utsäges." Tidningen konstaterar samtidigt, att de under huset Bonnier (direkt) sorterande tidningarna "naturligtvis" ställt sig utanför den övriga pressens strävan att avskudda husbondeoket". Det på annat ställe i Nationen refererade beslutet av Svenska tidningsutgivareföreningen att låta verkställa en utredning rörande upprättandet av ett pressens eget distributionsföretag torde säkerligen vara att tolka som ett tecken till att man nu inom de presskretsar, som ännu ej helt gett sig "de nya herrarna" i våld, kommit under fund med att tiden nu ovillkorligen är inne för handling om ej allt, som ännu ej är direkt slavbundet, skall gå till spillo. "Antismutspressaktionen" i syfte att för huset Bonniers räkning monopolisera det svenska pressväsendet blev alltså en bumerang, som allvarligt träffade sin utskickare, vilken med all sannolikhet efter detta blir nödtvungen att draga sina positioner en smula tillbaka på mera än en punkt.

Staten bör skapa sig en egen affärsbank.

Denna sunda tanke, som alltför väl motiverats av utvecklingens gång, framföres i en ledande artikel i Socialdemokraten (s.) av tidningens huvudredaktör, som i en intressant resumé skildrar den kapitalistiska utvecklingen i vårt land i senare tid och framhåller, huru värdena här via aktiebolagen allt mera övergått i bankkapitalets ägo. "En kartläggning av Sverige i syfte att visa omfattningen av bankväldet över näringslivet vore i sanning av intresse" skriver författaren. "Den skulle utan minsta tvivel ådagalägga, att även hos oss liksom nere på kontinenten kapitalismen fått sin högborg i finanskapitalet o. att kampen mot kapitalismen därför icke kan föras på allvar, utan att problemet om förhållandet mellan storbankerna o. näringslivet får en första lösning på linjen att staten själv skapar sig en egen affärsbank". Författaren framhåller, att en ändrad situation mot den som Marx på sin tid skisserade uppstått genom aktiebolagsväsendet som liksom lösgjort kapitalets tillväxt från någon viss enskilds privata eller familjära öden, en ändrad situation, som man givetvis är tvungen att taga hänsyn till. I artikeln heter det vidare, med särskild adress till huset Wallenberg:

Äganderätten har uppdelats på ett antal lotter, som överflyttas från den ene anonyme ägaren till den andre. Kapitalisten försvinner under det anonyma företaget. Tack vare aktiebolagsväsendet har alltså företagaren-ägaren utbytts mot det opersonliga bolaget. Arbetarklassen möter där icke längre som motpart ägaren, men ombud för de bakom bolagsformen dolda, anonyma ägarna. Och hand i hand med denna utveckling har gått en annan. Det dominerande sättet för kapitalanhopningen har ändrats. Från att i kapitalismens tidigare skede ha företrädesvis varit en anhopning av jordränta blev det så småningom en anhopning av utlåningsränta, därefter en anhopning av handelsvinst och slutligen en anhopning av industriell profit. Men industrialismens kapitalism visade sig snart nog vara endast utgångspunkt för en vidare kapitalistisk utveckling. Och just i den utvecklingen har bankkapitalet spelat en ny och revolutionerande roll. Vore man hegelian skulle man frestas säga, att vi här stode inför en utveckling, där de föregående skedena bli på en gång upphävda och bevarade. Det är som om jorddrottens, finansmannens, köpmannens och industrimagnatens olika kapital smälte samman till ett enda, till ett finanskapital, spelande och verkande i fastighets-, bank-, varu- och industrispekulationer. Bankiren har fått en ny historisk funktion. Fordom var han utlånare. Nu är han in- och utlånare och därjämte något väsentligt nytt. Han är i hög grad vorden herre och ledare på det ekonomiska livets olika områden. Banken träder ut ur kreditgivningens, in- och utlåningens begränsade rum, tränger in på fastighets-, handels- och industriväsendets område. Och här är företagens aktiebolagsform så att säga inkörsporten för bankpolitiken. Men liksom banken har aktieväsendet till inkörsport vid inmarschen på näringslivets olika områden, så skapar den själv aktiebolag i och genom sin emissionsverksamhet. Storbankernas direktionsrum ha i stigande utsträckning blivit centralerna för den kapitalistiska politiken över huvud. Företagardömet inom olika ekonomiska verksamhetsområden har i hög grad fått den stora bankfinansen till sin förmyndare.

Ansvarskänslan är tydligen på väg att vakna inom det socialdemokratiska lägret. Man får hoppas, att vederbörande samtidigt även frigöra sig från de förrädiska doktriner, som lägga hinder ivägen för uppnåendet av praktiska resultat på området och låta sitt ståndpunktstagande och sina handlingar präglas av det praktiska sinne, som här erfordras. Kapitalet som sådant står icke att utdöma, det är formerna för dess verksamhet och utveckling det gäller att reglera i för land och folk nyttig riktning. Ett ärligt initiativ på berörda område skulle heltvisst, från vilket håll det än kommer, ha att påräkna stöd från den rättsinnade allmänhetens sida, ett initiativ till vårt folks frigörande ur plutokratiens järnhårda spira, varunder det nu suckar. Tillsvidare har man emellertid anledning att ställa sig skeptisk vis à vis de nya tonerna i Socialdemokraten. Sambandet mellan storfinansen o. socialdemokratien är här ännu alltför rotfästat, för att man skulle våga tro på något väsentligt ändra sinnelag inom den socialistiskt instruerade arbetarvärlden. I varje fall förtjänar den i Soc.-D. framförda tanken på en affärsdrivande statsbank allt beaktande.

Monopolformens bibehållande ifrågasättes.

Diskussionen i pressen rörande den av k. m:t tillsatta kommittén för utredning om en mera betryggande statlig kontroll över de halvstatliga monopolbolagen är redan i full gång. Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter markera, tydligen för avledande av uppmärksamheten från det besvärande sambandet organen emellan, varandra motsatta uppfattningar. När man ser Sv. D. skarpt förebrå Dag. Nyh. för det organet så energiskt tager "den hittillsvarande sega regimen" i försvar och konstaterar att "defensiven på det hållet redan börjar övergå till offensiv", något som tidningen förmenar sig ha förutsett, har man uppriktigt talat svårt för att hålla sig allvarlig. Ett märkligt yttrande, som mera förtjänar att tagas på allvar, är ett av Östgöta Correspondenten (h.), som nog i viss mån avspeglar den allmänna meningen ute i landet. I detta framhålles, att den beslutade utredningen måste bli ofullständig. Tidningen skriver:

Då dessa företag numera i främsta rummet övergått att tillföra statsverket inkomster, men dessa inkomster icke framträda såsom produktions- eller handelsvinster, utan såsom direkt skatt å de i handel förda varorna, blir monopolformen av ganska oväsentlig betydelse för staten. Om den från andra synpunkter lämnar rum för så allvarliga risker att, regeringen eventuellt ifrågasätter, att ett särskilt offentligt kontrollorgan måste skapas för att tillvarataga på en gång de statsfinansiella och konsumtionsintressena, då kan det starkt ifrågasättas om monopolformen bör bibehållas i fortsättningen.

Det är med tillfredsställelse man konstaterar denna röst fr. ett organ, som tydligen i sin uppfattning är mera sunt konservativ och frisinnad än modernt "moderat". Den svenska allmänheten torde heltvisst vid det här laget ha hunnit till insikt om, att monopolens syfte varit ett helt annat än det som föregivits. Höga priser, dåliga kvaliteter o. privata skumraskmanipulationer, det är vad de givit oss. Deras karaktär av rena utsugningsinstrument i den monopolistiska finansens tjänst är numera uppenbar för envar, som har ögon att se med.

Till NATIONENS prenumeranter och vänner!

En förutsättning för att de idéer, Nationen gjort sig till talesman för, skola kunna vinna tillbörligt beaktande inom det svenska samhällslivet, är att tidningen kan nå ut till den stora massan av medborgare i olika samhällsklasser och ställningar. De makter, vi hava att kämpa emot, äro oerhört kapitalstarka och väl rustade, men därför visst icke oövervinnerliga. Vår hänsynslösa kamp mot lögnens och korruptionens krafter har redan börjat krönas med framgång. Förutsättningen för att kampen skall kunna fullföljas till ett lyckligt resultat är dock, att alla våra anhängare och vänner rycka med in i kampen. Verksammast sker detta genom att biträda i arbetet för tidningens ökade spridning och därmed också vidgade inflytelsesfär.

Om varje prenumerant och lösnummersköpare av Nationen vid det nu stundande månadsskiftet skaffar minst en ny prenumerant eller lösnummerköpare, betyder detta fördubblad spridning åt tidningen och därmed följande ökade möjligheter till inflytande. Gör din plikt mot den gemensamma stora saken!

RED. AV NATIONEN.

Den monstruösa "centralbron" över Söder- och Norrström

utdömes kraftigt av Stockholms Dagblad (h.), som yttrar:

Det är mycket förklarligt, att statens järnvägar ogärna se sina cirklar rubbade, men Stockholms stad har icke råd att finna sig i ett skråköpingssystem för järnvägstrafiken. Allt för länge har staden låtit järnvägens intresen dominera. Det är högt på tiden att Stockholm med fasthet hävdar sitt krav på utrymme i city. En hel del personliga moment ha på ett olyckligt sätt blandats in i striden om trafikfrågorna, förryckt synpunkterna och förhalat förnuftiga och ändamålsenliga anordningar. Det måste bli ett slut på kotteripolitiken. Saken ensam skall gälla och problemen lösas, som Stockholms stads livsintressen kräva. Sker så, bör man kunna hoppas, att den monstruösa järnvägsbron över Norrström och Riddarfjärden aldrig kommer till utförande. Tyngre vägande skäl än de estetiska döma detta projekt."

Vi instämma i detta tidningens yttrande. De, som icke förut gjort klart för sig, att i denna fråga saken ensam skall gälla och problemen lösas på ett sätt, som svarar mot Stockholms stads livsintressen, göra heltvisst klokt uti att snarast tillägna sig denna insikt.

"De hoppande majoriteterna" duga ej längre?

Nya Dagligt Allehanda (h.) tror icke längre på "de hoppande majoriteternas" välsignelserika inflytande i vår parlamentariska ordning. Tidningen förklarar:

"Man måste inse, att den av samhällsförhållandena betingade och för framåtskridandet nödvändiga brottningen mellan idéer och intressen, mellan de djärva initiativen och den mognade eftertanken, mellan den friska dådlystnaden och den prövande erfarenheten, förslappas och försumpas genom en politik, som vägrar att det ena göra och det andra icke låta. Den politiken kommer att ligga som en död hand över vårt offentliga liv. I stället för att stimulera till intresse för allmänna angelägenheter, vilket endast alltför väl behövdes, kommer den att verka förlamande, tillintetgörande. Den psykologiska effekten av de "hoppande majoriteternas" politik väger tungt på regeringens debetkonto. Vi frukta, att kreditsidan icke kommer att uppvisa någon lika stor post."

Desperationen griper som synes alltvidare omkring sig inom det kosmopolitiska lägret. Man står tydligen inför frukterna av sina gärningar på alla kanter fulkomligt rådvill. Eljest borde, kan det tyckas, en i kritiken så modig man som Allehandas politiske redaktör också ha positiva uppslag att ange. Men där är det tydligen icke så mycket bevänt med modet. Så länge det gäller att häckla socialismen och göra sig lustig över Mussolini, är man nog så duktig, men fram nu också med de bärande, positiva linjerna! Det ömkliga spegelfekteriets och frasmakeriets tid är förbi, svenska folket kräver nu någonting annat.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandteknici
inført genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

"Folkens förbund" — som skall rädda mänskligheten.

Ur en tysk tidning återgiva vi ovanstående skämtsamma bild, som är avsedd att illustrera den process med avseende å folken, som f. n. utageras i den allfolkliga frihetens, fredens och rättens namn. Sedan folken numera var för sig lyckliggjorts med kosmopolitisk frihet och rättvisa, är tidpunkten som vi veta inne för dessa klenoders okumenisering till att gälla även i sammanlevnaden folken emellan. Mannen å vår bild, som håller i repet, tycker visst att han gjort ett gott kap.

En demokratisk diktatorstrio.

Allehandas ansvarige redaktör synes äntligen ha vaknat upp ur sina filosofiska, antimussolinska overklighetsdrömmar och upptäckt, att friheten är i fara i gamla Sverige det vill med andra ord säga att det icke längre går för sig för Allehanda att totalt blunda för tidens allvar såsom tidningen gjort sedan en längre tid tillbaka. Det hände sig nämligen ej bättre än att Allehandas eget skinn kom att hotas och då så var det ju fullgiltig anledning att inskrida. "Man är ju sig självt närmast". Den Bonnierska tidningskoncernen hade i aktionen mot "smutspressen" råkat ta för sig något mera än vad som var klokt och lämpligt och t. o. m. djärvts hota renlighetsblad sådana som Allehanda med löpsedelsbojkott — en fruktansvärd dumhet av vederbörande, som tydligen gått och överskattat Allehandaredaktörens å dagalagda utomordentliga tolerans och opportunitetssinne. Men björnen var tydligen icke tillräckligt insövd för att icke åter kunna väckas till liv, när fara för livet hotade. I en ledande artikel i tidningen varnar han för ett själstillstånd som han med sitt visserligen säregna manér kallar "själstillståndet Musse" (antimussolinism är nu en gång på äldre dagar hr Ljunglunds specialitet), som håller på att vinna insteg i vårt land och förrycka den sunda utvecklingen. Det nya själstillståndet åskådliggöres närmare genom den bild vi ovan återgiva ur Allehanda, föreställande pressdiktatorn Bonnier, spritdiktatorn Bratt och tobaksdiktatorn Wallenberg. Det är endast något sent frihetskämpen Ljunglund inskridit mot de här nämnda diktatorerna, som ju bort ligga lika nära till hands som Mussolini i Italien. "För frihetens och idéernas skull" hoppas Allehanda, att den sig senast som diktator etablerade i trion, hr Karl Otto Bonnier måtte varda ställd under kontroll. Vad säger hr Bonniers d. v. s. Sv. D:s egen privata tryckfrihetskommitté (utanför lagen), hrr Ture Nerman, Holmie etc., om ett sådan förslag? Faller icke detta om något inom beteckningen "smutsjournalistik"?

Det parlamentariska maskineriet hotar att stagnera.

Vi äro på god väg mot den punkt, där det parlamentariska maskineriet kommer att stagnera, framhåller Eskilstuna-Kuriren (l.), som i den senaste riksdagen ser ett allvarligt förebud. Tidningen ger med följande rader uttryck för sin helt-visst mycket motiverade oro:

"Huvudorsaken tillskrevs då regeringens stora svaghet, men det kommer antagligen att visa sig att man i det avseendet får korrigera sin uppfattning ganska betydligt. Den djupaste orsaken till den vanmakt som tog sig så pregnanta uttryck är utan tvivel att söka i det döda jämviktläge som uppkommit. Detta skall nu, det kan man tydligen frukta, upprätthållas under regeringens egen ledning. Vilka följder en på detta sätt inriktad parlamentarism kommer att få är det för tidigt att konstatera, men det möter å andra sidan inga svårigheter att gissa sig till dem.

Den kommer förr eller senare att leda till den fullständiga orörligheten. Små mellanperioder av rörlighet kunna icke ändra något i denna av förhållandena själva betingade utgång. Priset för denna utveckling fram mot en död punkt kommer att få betalas av den som mest verksamt bidragit till att man kommit dit.... Att man kritiserar vågmästarpolitiken även fast det är en frisinnad-liberal regering som utövar den, är således icke dikterat av illvilja. Det kan också vara ett utslag av omtanke."

Det är icke utan intresse man från liberalt håll i landsorten erfar uttalanden av detta slag. Att den döda punkt redan är uppnådd är alltför uppenbart. Hur den skall övervinnas, blir en uppgift för kosmopolitismens "vetenskapliga" experter att utfundera!

NATIONEN

Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:

SÖDRA KUNGSTORNET

Stockholm.

Telefon: Norr 5898. Norr 5899.

Växel med ankn. till:

Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:

Efter text .... 20 öre mm.

Å textsida .... 25 öre mm.

25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.

Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. Tryckeri, 1926.

De små lagöverträdarna straffas med fängelse, de stora...

De häktade bröderna Emil o. Gunnar Boccau i Normaling ha för olovlig införsel av cirka 1,000 liter sprit av Umeå rådhusrätt dömts till vardera fyra månaders fängelse.

Under kosmopolitismens hägn.

Enligt av Svenska stadsförbundet verkställd uträkning har i rikets städer de gångna sju åren, under vilken tid kommunal nöjesskatt upptagits, i sådan skatt upptagits inalles 36,423,802 kronor.

Brottsligheten är för Stockholms vidkommande stadd i oroväckande stegring under senare tiden. Redan förra året visade brottslighetskurvan en tydligt uppåtgående tendens, vilket för övrigt varit genomgående sedan 1923. Förra året rörde det sig om c:a 8,500 anmälda, men fortsätter det i samma tempo som nu intill årsskiftet kommer siffran för 1926 sannolikt att hålla sig omkring 10,000.

Svea hovrätt har med ett nyligen förkunnat utslag i ett mål, som låtit en hel del tala om sig, velat fastslå, att den är brottsling, som mot ersättning står annan person till tjänst med att för hans räkning å hans motbok uttaga spritdrycker. Lägenhetsinnehavaren K. E. Gustafsson i Kungsör hade vid upprepade tillfällen på uppdrag av olika i Kungsör bosatta personer å deras motböcker med systembolaget i Arboga inköpt och till Kungsör befordrat spritdrycker samt för dessa uppdrag uppburit ersättning med mindre belopp eller på annat sätt beretts viss gottgörelse för besväret. Allmänna åklagaren yrkade vid Västmanlands västra domsagas häradsrätt ansvar å Gustafsson för förseelse mot förordningen av den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker. Häradsrätten ansåg Gustafssons förfarande icke vara hänförligt till sådant tillhandagående med anskaffande av rusdrycker som avses i den den nämnda förordningen, varför häradsrätten ogillade åtalet. Hovrätten har emellertid funnit förfarandet stridande mot par. 82 i förordning och har därför dömt Gustafsson att böta 60 kr.

Den norska förbudsomröstningen ett dyrt "folkskådespel".

Den norska statens utgifter för förbudsomröstningen om brännvinsförbudet uppgingo enligt verkställd beräkning till omkr. 400,000 kr.

Ett pressens eget distributionsföretag?

Vid sitt i dagarna hållna ordinarie höstmöte behandlade Sv. tidningsutgivareföreningen bl. a. frågan om bildande av ett pressens eget kooperativa distributionsföretag, varom beslöts verkställa ingående utredning genom en för ändamålet utsedd kommitté med chefredaktören dr Leon Ljunglund som sammankallande ledamot. Övriga medlemmar blevo redaktör Axel Johansson, chefredaktör Arthur Engberg, kapten S. Wijkman, direktör J. G. Walles samt rådman A. Dahl.

ORDET FRITT

Ljus över jätteförräderiet!

Herr Redaktör!

Med uppriktig glädje har jag varit i tillfälle läsa Eder tidning och taga del av dess gedigna innehåll och sant fosterländska hållning. Särskilt gladde det mig att se Eder så kraftigt som skedde taga itu med den s. k. kulspruteaffären. I ett nummer av Nationen yrkades också ganska bestämt på en grundlig utredning av den stora förrädderiaffären samt blottandet av alla dess beskyddare såväl inom det politiska som det ekonomiska lägret. Det är min förhoppning att tidningen icke skall tveka att fullfölja denna föresats, ty det råder intet tvivel om att icke en dylik hänsynslös undersökning skall komma att bringa de mest uppseendeväckande förhållanden i dagen.

Under de senast gångna åren har det förekommit en mängd egendomliga saker som ej kunnat undgå att väcka iakttagares uppmärksamhet. Så har man på snart sagt varje plats i riket fått se en eller annan person i s. k. societetsställning ett, tu, tre uppträda med kapital i sådana mängder, att man alltid måst fråga sig: "varifrån hava pengarna kommit?" Det är att observera, att dessa nyvordna kapitalister i regel varit frimurare. Ingen vettig människa har kunnat tro, att "Alljudas" pengar enbart komma våra skrikhalsar kommunisterna till del i stora mängder. Förvisso förhåller det sig så, att åt det hållet gå endast de små smulorna. De stora utdelas av allt att döma till personer i medelklass- o. högre ställning, vilka kunna göra än större tjänster. Det har varit fulkomligt oförståeligt för den i saken något insatte, men förvisso karaktäristiskt, huru personer i framskjutna ställningar, vilka dock bort känna ansvar, kunnat tillbakavisa all fruktan för kommunismen men att denna endast utgjorde — ett hjärnspöke. Faktum är att den kommunistiska revolutionsplanen haft villiga medhjälpare långt utanför deras krets, som öppet bekänt sig till denna lära.

Undertecknad och många med mig vänta med otålighet på den dagen, då jätteförräderiet skall varda uppklarat o. dess tillskyndare få sota för sina engagemang, och hoppas vi livligt, att Nationen, som hittills visat sig vara en orädd tidning, allvarligt skall taga itu med denna sak och gå till botten därmed.

Banktjänsteman.

Med anledning av ovanstående inlägg av "Banktjänsteman" vilja vi här endast framhålla, att vi i ingen mån avsett att frångå vårt tidigare uttalade krav på ljus över jätteförräderiet och näpst för de skyldiga utan komma vi även i fortsättningen att ägna frågan all uppmärksamhet. Av stor vikt för sakens fortsatta behandling är, att tillgängligt material till dess utredande i största möjliga utsträckning samlas och sammanföres. Vi få därför ställa en uppmaning till alla dem, som rörande densamma hava några upplysningar av intresse och vikt att lämna, att skriftligen eller muntligen sätta sig i förbindelse med tidningens redaktion och utfästa vi oss till absolut diskretion och bevarande av våra eventuella meddelares anonymitet där så önskas.

Red.

Stångnäskraniet.

Det är väl icke alldeles utan, att vanligt folk — åtminstone utom Stockholm — drar litet på smilbandet, när de höra talas om diverse rön "för miljoner år tillbaka" av våra odödliga vetenskapsmän. Man tänker därvid litet smått på tvisterna inom samma krets beträffande förhållanden, som ligga nutiden vida närmare och äro belysta av en mångfald talande dokument, t. ex. Karl XII:s levnadshistoria o. s. v., för att nu taga ett enda exempel ur högen. För somliga var han ett av de största fältherresnillen, som någonsin levat, för andra ett underlöjtnantsgeni på sin allra högsta höjd!

Det tycks som om våra ärade forskare numera helst lägga ned sina mödor på områden, vilka ej kunna med framgång av personer utom skrået kontrolleras. Antingen väljer man att forska i Kinas eller Syd-Amerikas fjärran belägna trakter, eller också i rymder, som ligga utom den mänskliga fattningsförmågan. Men där är man utomordentligt säker på sin sak!

Professor Fürsts nyligen åter upptagna Stångenäskranium är bara futtiga 7,000 à 8,000 år gammalt — för ett halvår sedan var det 9,000 år — så det är ju relativt ungt. Men försök fatta med tanken en dylik tidrymd! Det räcker icke den mänskliga förmågan till för.

Man måste ju tycka, att det är en smula djärft av prof. Fürst att på lösa grunder föra fram ett påstående som detta. Ty några hållbara bevis ha icke framförts. Då ifrågavarande fynd gjordes, hittades två hela skelett bredvid varandra, men det var då omöjligt för vetenskapen att draga några bestämda slutsatser. Nu däremot, sedan allt förmultnat av desamma, så att blott en liten bit av den ena skallen finns kvar, ser den sig däremot i stånd att bygga upp en hel hög med ovederläggliga "sanningar" på basis av skärvan!

Det ansågs genast efter fyndet av vettigt folk, att skeletten icke kunna ha legat länge i jorden, som bestod av grus, utan att förmultna. Detta bekräftas ju också därav, att de förintats så fort, sedan de kommit i dagen, trots vetenskapens möda att bibehålla dem. Kunde vi närmare granska ortens krönika för cirka 100 år sedan, skulle vi säkert också finna, att de härleda sig från en då timad kärlekstragedi. Om gruset i deras gravplats än är aldrig så gammalt, säger detta ju alldeles icke, att vad senare bäddats ned däri har samma ålder. Att grusbädden föreföll orörd har sin givna förklaring däruti, att en brottsling ju måste lägga skikten noga i sitt läge för att icke markytan skulle röja några spår av dådet. Skeletten hittades för övrigt vid ?ustägt, och man kan icke vara säker om, huruvida vederbörande arbetares uppgifter om deras lägeförhållanden äro riktiga eller icke.

Hur som helst — att människoskelett skulle kunnat ligga 7,000 à 9,000 år i grus utan att förgås är fullkomligt otänkbart. Att de icke petrificerats, ej heller på något annat sätt konserverats visar deras sönderfallande sedermera på relativt kort tid.

På detta nu så mångomtalade Stångenäskranium kan säkert intet av vetenskapligt värde byggas. Och även många, att ej säga alla av de i prof. Fürsts föredrag gjorda uttalandena förefalla att vara fotade på synnerligen lös grund. Den ärade professorn är tydligen lärjunge till prof. Montelius och anser det vara nog att bara peka på hans auktoritet. Han hade dock själv den uppfattningen, att även den störste vetenskapsman kan begå misstag och är kanske föga tacksam mot dem, som sätta hans person bakom sig, när vissa slag av påståenden fällas.

Ett sådant löst grundat påstående är t. ex. också det om överbefolkningen här redan 600 år före vår tideräkning. År 1600 omkr. hade vi först nått en miljon — och ännu ha vi icke utnyttjat ens en tredjedel av landets odlingsbara jord!

Thomas.

"Investor" — ett typiskt Wallenbergskt emissionsbolag.

Som ett belysande exempel på i vilken omfattning det svenska näringslivet under rådande regim övergått i den internationellt inriktade storfinansens ägo må här anföras huset Wallenbergs emissionsbolag "Investor". Samtliga detta bolags styrelseledamöter tillhöra Enskilda bankens värld. "Investors" aktieportfölj går upp till icke mindre än 51,143,831 kronor. Av aktierna är en del aktier i utländska bolag (t. ex. 3,257,500 kr. i Hambros bank, Hamburg). För nordiska kusters vidkommande är "Investors" aktieinnehav i olika företag följande:

1,135 st. i a.-b. Emmissionsinstitutet (kr. 113,500), 46 st. i a.-b. Mölndal (46,000 kr.), 1,807 i a.-b. Papyrus (2,800,500 kr.), 21,352 st. i Kopparbergs och Hofors-a.-b. (2,135,200 kr.), 118 st. i Korsnäs sågverk a.-b. (85,550 kr.), 26 st. i Oppboga a.-b. (26,000 kr.), 13,280 i Orkla Grube a.-b. (3,548,463 kr.), 7,402 i Stora Kopparbergs bergslag (1,060,440 kr.), 40,000 st. stamaktier i Atlas-Diesel (4,000,000 kr.), 3,393 st. stamaktier i Elektraverken (848,250 kr.), 68,147 st. i a.-b. Sv. Kullagerfabriken (9,623,007 kr.), 3,000 stamaktier i Sv. Ackumulator Jungner (600,000 kr.), 10,010 st. i aktiebolaget Chokladfabriken Marabou (141,000 kr.), 10,204 i a.-b. Kol och Koks (1,012,240 kr.), 9,413 i a.-b. Rörstrands porslinsfabriker (235,325 kr.), 4,000 st. i a.-b. Vectura (400,000 kr.), 592 st. i Bygn.-a.-b Contraktor (296,000 kr.), 15,000 st. i Fastighets-a.-b. Vestberga (1,500,000 kr.), 1,298 st. i. Sv. Diamantbergborrnings-a.-b. (312,250 kr.), 13,285 st. i Sv. Oljeslageri-a.-b. (1,328,500 kr.), 3,200 i Sydsv. läder- och remfabriken (800,000 kr.), 8,274 st. i Yngredsfors kraft-a.-b. (827,000 kr.), 1,500 st. i Gävle—Ockelbo järnvägs-a.-b. (97,500 kr.), 3,000 st. i Gruvgården Fors järnv.-a.-b. (300,000 kr.), 15,432 st. i Göta kanalbolag (984,234 kr.), 3,000 st. i Halmstad—Bolmens järnv.-a.-b. (300,000 kr.), 11,322 st. i Halmstad—Nässjö a.-b. (3,396,600 kr.), 16,926 st i Järnv.-a.-b. Stockholm—Saltsjön (1,692,600 kr.), 5,224 st. i Stockholm — Västerås — Bergslagens järnv.-a.-b. (444,040 kr.), 1,276 st. i Södra Dalarnas järnv.-a.-b. (127,600 kr.), 3,565 st. i Grängesberg—Oxelösund (998,200 kr.), 3,388 st. i a.-b. Sv. Ostasiatiska Companiet (3,345,020 kr.), 34,368 st. i rederi-a.-b. Svea (1,374,720 kr.).

De Rivera reglerar förhållandena mellan arbetsgivare och arbetare.

Ministerrådet i Spanien har antagit ett förslag till förordning rörande organiserandet av en institution med uppgift att reglera förhållandena mellan arbetsgivare och arbetare. Enligt förslaget skola överallt i landet lokalkommitteer, sammansatta av fem representanter för arbetsgivarna och lika många representanter för arbetarna, bildas, vilka få till uppgift att ordna arbetsförhållandena på platsen med avseende på löner, arbetstid m. m. Dessa lokalkommitteer skola sedan utse en rikskommitté, vilken skall giva regeringen råd då det gäller att lösa arbetstvister, sammankalla kongresser samt om så erfordras överföra arbetare från en landsända till en annan. Den blivande förordningen skall bereda arbetarna möjlighet att göra sina legitima krav gällande samtidigt som den bereder arbetsgivarna möjlighet till försvar.

Lidingö lånar.

Lidingö stadsfullmäktige ha på sammanträde beslutat upptaga ett kassaförlagslån på 300,000.

Bliv medlem av Föreningen Mot Monopol

Goda och billiga

Måltider

kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant CYRUS 43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant ALEXANDER 2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant ENGELBREKT 8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant GUSTAF VASA 51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant S:T ERIK 47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant GUSTAF ADOLFSHALLEN 68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant BIRGER JARL 73 Folkungagatan 73

Frukost 1/29—1/212 Middag 1/23—7 Kväll 7—1/212 Inga drickspengar Ingen spritservering

8 Skjort- & Kragdagar

börja i morgon, den 27/11

Herrar, passa detta enastående tillfälle att komplettera Edra förråd!

Damer, Tänk på Julklapparna!

Se skyltningen!

Percal-Skjortor

Smårandiga, fina mönster.	FÖRR	NU
1:ma PERCAL med dubbla manschetter och plisserad rygg	5:50	3.90
1:ma PERCAL med 1 krage	5:90	4 85
Extra 1:ma RYDBOHOLMS PERCAL med 2 kragar — 1 stärkt, 1 mjuk .... 7:50 o.	8:50	6.35

Zephyr-Skjortor

1:ma ZEPHYR och PERCAL, utgående mönster	7:50	4.85
Extra 1:ma av märket "Cosmos", med lösa manschetter	10:50	7.35
1:ma ZEPHYR med fasta manschetter	9:75	7 65

Tricolin-Skjortor

Ett mindre parti extra fina TRICOLIN-SKJORTOR utgående mönster förut 12 50 och 14:75 slumpas nu för kr.		6.95
PIQUE TRICOLINSKJORTOR	12:50	7.95
OBS.! Exceptionellt förmånliga pris!		
1:ma TRICOLIN, randiga, rutiga och enfärgade (beige)	11:75	8.90
Extra kraftig, högfin TRICOLIN, vackra, randiga och rutiga mönster	14:75	10 90

Vita Frack- & Smoking-Skjortor

Halvmjukt, veckat bröst i mönsterpiqué	6:75	5.85
Halvmjukt, slätt bröstveck, mönstrad piqué, mjuka, dubbla manschetter av piqué i samma mönst. som veck.	8:75	6.65
Halvmjukt, veckat piquébröstveck, 1:ma madapolam i båltyget	8:25	6 65
Hårdstärkt, slätt, mönstrat piquéveck, hårdstärkta manschetter. Synnerligen prisvärd	10:50	7.85
Hårdstärkt, slätt piquéveck, 1:ma madapolam i båltyget	10:—	7.85
Hårstärkt, slätt piquéveck, fasta, hårdstärkta manschetter. OBS.! Alltigenom högfin kv.	12:—	8.85
Samma skjorta med mjukt veck och mjuka, dubbla piqué-manschetter	12:—	8.85

Natt-Skjortor

1:ma kvalitet med kulörta bårder å krage och framstycke .... Slumppris		4.65
1:ma Madapolam, extra kraftig kvalitet, med eller utan krage och garnerad med vackra, kulörta bårder .... 7:75 o.	8:50	5.95

Kragar

Stärkta, mjuka och halvstärkta

Dubbla, alla storlekar och modeller pr 1/2 dussin 5.40

Enkla .... pr 1/2 dussin 4.05

Obs! Alla våra linnekragar garanteras 1:ma 4-dubbla.

De berömda MEY-KRAGARNA, ständigt alla storlekar o. modeller i lager. (Begär prisk.)

Enkla .... pr dussin .... 2.75 Dubbla .... pr dussin 3.00

ORDER TILL LANDSORTEN expedieras raskt mot postförskott.

Fraktfritt då ordern uppgår till lägst 25:— kr.

VID REKVISITION AV SKJORTOR uppgiv kragnummer.

VID REKVISITION AV KRAGAR medsänd hälst en gammal krage som prov. Den går som vanligt brev.

Hagmans Herrekipering

Skjortspecialist

Sveavägen 108 (3:dje huset fr. Odengat. mot Kungsgat.)

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 26 Nov. 1926.

Omålade möbler o. slöjdvaror
av alla slag bäst o. billigast hos
Olov Dahlin,
2 Sergelgatan 2 (hörnet av Mästersamuelsg.)
Lackeringar ombesörjas.

Gen.-konsul Cronholm mot Kungl. Maj:t och Kronan.

(Forts. fr. sid. 1.)

oberäknelig tid framåt kvarstanna i anställningslandet utöver tjänstetiden och under detta tvångsuppehåll nödgades jag förutom allt lidande och obehag vidkännas avsevärda ekonomiska uppoffringar av egna penningmedel.

Efter min hemkomst försökte jag att på godvillighetens väg erhålla gottgörelse härför, men endast förgäves. Herr Wallenberg hade ej moraliskt mod att ens besvara mina upprepade framställningar.

Jag begärde då och erhöll den 7 april 1925 stämning å honom till Stockholms rådhusrätt med yrkanden, att honom måtte åläggas att till mig utgiva d e l s full ersättning för de utgifter, jag fått vidkännas under mitt av honom förorsakade tvångsuppehåll i anställningslandet, d e l s o c k skadestånd för förlust av arbetsförtjänst ävensom för obehag och lidande, som åsamkats mig tillföljd av den falska beskyllningen, att jag i egenskap av svensk beskickningschef varit tysk spion, som offentligen gjordes mot mig, därför att jag tagit förutnämnda av honom beordrade befattning med den hemliga telegramväxling, som han med svikande av sitt såsom utrikesminister givna neutralitetslöfte underhöll med ifrågavarande makt.

När jag begärde denna stämning å honom, utgick jag från den förnuftsenliga förutsättningen, att hans befattning med de hemliga krigstelegrammen, vilken bragte sådan skada och skam över vårt land, varit en handling vid sidan av hans ämbete, ehuruväl det icke kunde förnekas, att han fick tillfälle att handla på sätt han gjorde blott därigenom, att han samtidigt innehade ett sådant ämbete. Jag ansåg honom personligen vara ansvarig, och icke staten, ty jag ville självklart ej ens tänka mig den möjligheten, att hans så uppenbart fosterlandsvådliga handlingssätt varit en regeringshandling. En svensk regering hade väl icke kunnat vara så ansvarslös, att den under brinnande världskrig och sedan den inför hela världen avgivit ett högtidligt löfte om landets neutralitet, lånade sig till dylika hemliga tjänster åt en av de krigförande makterna. Uti denna min uppfattning styrktes jag också därav, att riksdagens konstitutionsutskott icke gjort utrikesministerns fosterlandsskadliga förehavanden till föremål för grundlagsenligt beivrande.

Inför domstolen vägrade bankdirektören att ingå i svaromål, åberopande sin dåvarande ställning såsom statsråd, vilken fritoge honom från skyldigheten att inför allmän domstol svara för sina gärningar och taga konsekvenserna av desamma, samt hänvisade mig att söka ersättning av statsverket, om jag bivit lidande genom något hans åtgörande under statsrådstiden. Rådhusrätten förklarade sig också obehörig att till prövning upptaga mina yrkanden under åberopande av regeringsformens §§ 106 och 107 samt ansvarighetslagen för statsrådet ledamöter m. fl.

Över dess utslag, som icke var enhälligt, anförde jag besvär under åberopande av den skiljaktiga meningen. Svea hovrätt kommunicerade besvären med Wallenberg och fastställde därefter rådhusrättens utslag med stöd av de av densamma anförda lagrummen.

I Hovrättens utslag, som var enhälligt, heter det, att, enär jag grundat mina mot Wallenberg framställda ersättningsanspråk på åtgärder, som, därest han företagit desamma, uppenbarligen företagits av honom i hans egenskap av statsråd och minister för utrikesärenden, Hovrätten prövade lagligt fastställa det slut, rådhusrättens utslag innehölle, mot vilket, jämlikt rättegångsbalken kap. 30 par. 10, talan icke finge föras.

Genom detta av Hovrätten enhälligt beslutade slutliga utslag har det sålunda blivit tydligen utsagt, att det här u p p e n b a r l i g e n gäller bankdirektör Wallenberg i hans egenskap av konungens ansvarige rådgivare för utrikes ärendena. Förutsättningen "därest Wallenberg företagit desamma" förlorar ju varje betydelse, då det icke ens ifrågasattes, att han under tiden varit statsråd, och då det nu är känt och offentligen avslöjat, att det var han, som gick de hemliga ärendena åt den krigförande makten. Till yttermera visso anföres, hurusom Mr Ira Nelson Morris i sina offentliggjorda minnesanteckningar från tiden såsom amerikansk minister i Stockholm åren 1914—1923 avslöjat utrikesministerns och därmed den svenska regeringens neutralitetsbrott, o. hurusom även vid slutet av år 1925 detsamma blivit ytterligare belyst och avslöjat såsom en av de största skandalerna under världskriget uti den kända tidskriften "The World Today", uti vilken det ock heter, att det svenska utrikesdepartementet vid början av år 1917, då Wallenberg var dess ansvarige chef, blivit "nästan en integrerande del av den tyska organisationen."

Det var sålunda mot allt förnuftigt antagande, här fråga om en regeringshandling, för vilken den dåvarande svenska regeringen bär ansvaret ävensom för följderna av densamma. Det är ock fördenskull jag nu, enligt f. d. utrikesministern Wallenbergs egen anvisning inför Rådhusrätten, nödgas rikta mina ersättnings- och skadeståndsanspråk mot statsverket såsom slutligen ansvarigt för a l l a m i n a e k o n o m i s k a f ö r l u s t e r m. m.

Det fantastiska centralbroprojektet.

(Forts. fr. sid. 1.)

under nattens allra senaste timmar, då just de allra bästa tillfällen givas att i stället använda Hammarbyleden.

Skall sjöfarten verkligen ha någon nytta av "broklaffen", då blir därför förortsbanetrafik å den Hörnellska centralbron helt enkelt omöjliggjord, och man kan lika gärna från början reducera de 5 spåren till 3. Det är också detta som varit avsett, ehuru vederbörande i det längsta sökt hålla skenet uppe, att man velat tillgodose även kravet på en nord—sydlig förortsbana.

Detta mot "centralbrons" övriga otymplighet svarande, otympliga försök att inbilla den godtrogna allmänheten, att bron i fråga kan tillgodose två mot varandra i detta fall så stridande intressen som sjöfarten och förortstrafiken, — mot detta svarar även det grova tilltaget att genom brons utförande framtvinga en veritabel "ommöblering" av så gott som hela stadsdelen mellan Götgatan i öster och Maria Kyrkogård i väster, Hornsgatan i norr och Södra Bantorget i söder, allt i ändamål att få "centralbron" i rimlig förbindelse med och således till avsedd nytta för gatunätet å Södermalm via Repslagaregatan och dess trafik från och till Norrmalm. Med tanke härpå yttrade förutvarande borgarrådet Juhlin-Dannfeldt före sin avgång i en tidningsintervju på försommaren, att "centralbron" var ett hotande spöke, ägnat att i grund fördärva kommunens finanser.

Broförslaget tillgodoser i detta hänseende både vid det nämnda stadsdelsområdet lokalt bundna jobberi-intressen och dessutom vida längre syftande storbankspekulationer.

Hela den otympliga orörlighet hos centralbroförslaget, som här beskrivits och som gör det omöjligt att med detsamma anpassa sig vare sig efter gatutrafikens, sjöfartens, ett sunt stadsbebyggandes, estetikens eller samhällsekonomiens rimliga krav — allt detta har sin yttersta grund i det envisa vidhållandet av fjärrtrafikens kvarliggande i centrum. I första hand påstås detta bero på statsbanechefen, generaldirektör Granholm. Man har emellertid svårt för att tro, att denne skulle kunna vidhålla sin omedgörlighetsståndpunkt, därest han i denna sak icke handlade i överensstämmelse med de mäktiga "hemliga" krafternas innersta önskningar.

I en följande artikel skola vi ingå på en särskild granskning av detta förhållande samt av den principiella innebörden av stadsfullmäktiges uppseendeväckande beslut om en utredning av centralbroförslaget.

Z.

Bliv medlem av

Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

a t t bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

a t t slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ÖRTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Dåsighet och Olust
är enligt vetenskapen bevis på dåligt blod och otjänliga ämnen i kroppen, gifter som måste rensas bort.
Fruktsalt-Samarin renar effektivt blodet, befriar magen och tarmarna från osunda samlingar, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, är välgörande för levern och njurarna.
Fruktsalt-Samarin utför en grundlig invärtes rengöring vilket sätter kroppen i god form, därför är det hälsobringande att dagligen dricka *Fruktsalt-Samarin*. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos Drog- och Färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

Elektriska
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrant genom
Östermalms Elektr. Affär
15 A NYBROGAT. Tel. Ö. 52 80.

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Caféet
Storgatan 42
R E K O M M E N D E R A S.

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 107 08.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Den judiska läran.

(Forts. fr. sid. 1.)

död, men hans ande är mer levande än någonsin". Hans efterföljare i chefskapet heta: Lewiné, Landauer, Muhsam, Lipp, Toller och Lewien med sin sekundära hjärnsyfilis och kommunalisering av de blonda fruntimren.

Bebel sade, medan han ännu var arbetsledare: Det är icke blott dumhet utan straffvärt lättsinne, om man ställer upp arbetarne såsom ett särskilt klassparti, fientligt stämt mot de borgerliga."

Medan Pannekoek (Bremen) 1913 skriver: "Vi hava blott att betona klasskampen och väcka klasskänslorna, för att dymedelst rycka uppmärksamheten från de nationella frågorna", tolereras hos dem själva varken klasskamp eller klasshat av judarna. Annat är det för andra, där heter det "divide et impera!" 8. Statistikern, dr Rost-Augsburg säger: "Huvudparten av Berlins bankväsen bildas av 280 judiska bank- och växelhus. Bland de ungefär 100 bankfirmorna i Frankfurt äro högst några stycken kristligt-ariska namn. Hamburg har i runt tal 40 Hannover 30, Leipzig 12, München 20, Nürnberg 25 judiska banker. Dessutom finnas i mindre handels- och industriplatser i Tyskland över 400 bank- och växelhus i judiska händer."

Ett exempel från ett annat fält: "Uppsiktsrådet för krigsmetallaktiebolaget bestod av 14 personer, av vilka blott två ej voro judar.".. "Den tyska industrikraften ligger i händerna på judarna, och, ändå mer, Talleyrands ord har i dag blivit sanning: "Finansmannen uppbär staten såsom repet den hängde."

Efter omstörtningen hölls generalförsamling i "Allgemeine Elektricitäts Gesellschaft". Ordföranden, Walter Rathenau, förklarade, att "förvaltningen över A. E. G. har hälsat den politiska omstörtningen i riket." Därefter beslöts höjningen av dividenden.

9. Juden Montefiore (Blumenberg) yttrade 1840 sålunda: "Ären I tokiga. Så länge vi icke hava tidningspressen i vår besittning, är allt vad I gören förgäves. Meningslöst skapen I bolag, låneanstalter, bankrutter, så länge vi icke hava pressen i vår hand, för att förvilla och bedraga folken, uträtta vi intet och vårt herradöme förblir ett hjärnspöke." Tydligt, klart och förutseende.

(Forts. i nästa n:r.)

Uppseendeväckande kommers med titlar och ordnar.

(Forts. fr. sid. 1.)

tiljongsutmärkelser inhöstat, lära i vissa fall uppgå till 20,000 kr och mera per stycket. Till och med här i Stockholm skyltar flera förmögna personer i relativt ansedda ställningar m. den furstliga husorden. För icke så länge sedan erhöllo ett antal förmögna affärsmän denna ordensutmärkelse. Furstens ombud besöker Sverige mycket ofta, och residerar då på ett mycket känt hotell i Stockholm, där han i audiens mottager alla möjliga titelhungriga uppkomlingar, världsfrämmande lantbrukare etc. Efter att man först intagit en solenn frukost med champagne etc. där man i alla regnbågens färger vid skenet av matsalens belysning låter de begärliga ordens- o. titelläckerheterna glittra, blir affären inledd, och sedan vid middagsbjudningen, som för några få personer ofta lär uppgå till 800 à 1,000 kronor, aspiranterna på det grundligaste blivit införda i de furstliga hovhemligheterna, blir affären slutbehandlad. Att efteråt i de flesta fall icke endast en kroppslig kopparslagare utan i ännu högre grad en moralisk o. ekonomisk sådan kraftigt brukar giva sig tillkänna hos de nya ordensriddarna, är ju lätt förklarligt.

Emellertid lär på sista tiden geschäftet inte ha gått alldeles efter önskan. Man har börjat noggrannare än förut undersöka såväl ombudets antecedentia som furstens rätt att förläna allmängiltiga titlar och ordnar, o. då kan man förstå, att hos kompanjonerna, fursten och hans ombud, arbetslöshet och depression i högst kännbar grad börjat göra sig gällande. En man som furstens ombud låter dock icke så lätt underkuva sig av ödet. Ombudet har såsom köksstrappsstipendiat hos en avliden drottning fått något frottera sig i domestikrummen och antichambrera med folk av olika slag och insett, vilken fascinerande verkan själva kungligheten kan vara i stånd att utöva å svaga människohjärtan. Resultatet av denna erfarenhet utmynnade i att en vacker dag fursten själv tillsammans med ombudet jämte fyra eller fem andra furstliga hovmästare eller råd, eller hur de nu böra kallas, av samma kategori som ombudet, för en tid sedan uppenbarade sig i Stockholm för att förläna ny "schwung" åt affären. Och vad som nu kommer skulle kunna lämna ett obetalbart stoff för en operett i Offenbachs eller Millöckers genre. Hela sällskapet tog sitt residens å det ifrågavarande förnämliga hotellet, ehuru f. d. furstens närvaro insveptes i den största hemlighetsfullhet, o. ringde man på hotellets kontor för att övertyga sig om saken, så fick man strax klart för sig att det verkligen förhöll sig som här omförmälts. Visserligen kunde man icke få fram ett bekräftande att fursten bodde på hotellet, men då man hänvisades för erhållande av upplysningar till ombudet, då förstod man att ryktet talade sanning. Emellertid fick man dagen därpå en officiell bekräftelse på furstens närvaro genom ett meddelande i pressen, ty en bankett av det större slaget med fursten såsom presiderande försiggick i ett publikt hus' festvåning. Vid denna bankett, där ombudet i de grövsta ordalag rackade ned på alla sina egna vedersakare och de personer, som på något sätt vanvördigt uttryckt sig om hans och furstens ordensschacker, blevo tre av de närvarande personligen av fursten dekorerade. Under särskilt framhävande att han, fursten, numera var den enda tyska furste som hade rättighet att förläna titlar och ordnar, hängde han under rörande omfamning sina dekorationer om och på halsen av tre "olyckliga" affärsmän. Att utgifterna för själva banketten betalades varken av fursten eller ombudet hör ju endast till pjäsen, ty detta fick ombesörjas med svidande hjärta och under förbannelse av en av de nydekorerade herrarna, en helt enkel man, som dock under kristiden förvärvat en stor förmögenhet. Utanför banketten lär också ett stort antal personer av det enklare slaget, däribland flera skomakare från Örebro, hava fastnat på limstången, så att företaget från modern affärssynpunkt redan lämnat fullt tillfredsställande resultat. I ett avseende upplevde fursten dock en besvikelse ty hans anhållan att få göra konung Gustav sin uppvaktning icke endast avslogs utan han lär också hava fått en tydlig vink om att lämna huvudstaden. Samma dag som konungen från en resa inträffade i Stockholm, fick fursten med hela domestikkonkarongen lämna huvudstaden med alla sina ordens riddare och alla sina furstliga råd.

Det är häpnadsväckande att i den upplysta tid vi leva i sådana otroliga händelser kunna inträffa och man måste förvåna sig över att det finnes folk, som i begäret efter att få en kraschan om halsen eller på bröstet äro så blinda och enfaldiga att de för dyra pengar låta pråcka på sig sådant fullständigt värdelöst skräp. Då kan man lätt få bättre och ofanligt mycket billigare sin fåfänga tillfredsställd, om man för ett par kronor stycket kan köpa fullt ut lika giltiga o. vackra kottiljongsdekorationer som de ifrågavarande furstliga ordnarna.

Det mest förvånansvärda av allt är emellertid att icke myndigheterna i Tyskand och Sverige för länge sedan satt stopp för detta, mycket milt uttryckt, ofog. Rätt betecknande är det också att en tidning — som säger sig föra en kamp mot smutspressen, därvid ej inbegripande sig själv — i en braskande notis tillkännagav det furstliga besöket i Stockholm. Just emedan denna notis verkade konstlad affärsreklam, föranstaltades undersökning, som avslöjade det värda ombudet. Det hör till historien, att medan fursten vistades inkognito i Stockholm, tillkännagåvo de tyska tidningarna att Hans Höghet avrest på en rekreationsresa till en viss naturskön trakt av "Das grosse Vaterland".

Comte Veritas.

Kooperationens skatteprivilegier böra upphöra.

(Forts. fr. sid. 1.)

dubbelbeskattning. Anser man sig i ena fallet icke böra räkna med denna faktor, bör man givetvis ej heller göra det i det andra. Ty enbart det förhållandet, att den konsumentkooperativa rörelsen blivit satt i tillfälle att deltaga i skatteutredningen och därvid tillkännage sin bristande förståelse för en viss skatteprincip, under det att lantmannakooperationen icke åtnjutit samma fördel, bör ej få inverka på utredningens resultat.

Vid anförande av motiven för en rabattbeskattning överhuvud tagas de producentkooperativa företagen till utgångspunkt, och anföres å sid. 33: "Skall producentföreningen skatta för rabatter, bör även konsumentföreningen göra det." Månne inte konsekvensen av detta resonnemang blir: "Skall producentföreningen dubbelbeskattas för rabatter, bör även konsumentföreningen göra det." På denna punkt anser sig alltså förbundet böra hävda, att e t t b i b e h å l l a n d e a v v i s s s ä r s t ä l l n i n g f ö r k o n s u m e n t k o o p e r a t i o n e n i c k e b ö r i f r å g a k o m m a.

Genom de klarläggande utredningar, som av såväl kommunalskattekommittén som 1924 års skatteberedning verkställts, borde det kunna anses tillfullo fastslaget, heter det i slutet av yttrandet, att allt tal om kooperationens "överbeskattning" och "straffbeskattning", om "undantagslagstiftning riktad mot den kooperativa rörelsen" o. s. v. icke är befogat, utan tvärtom oberättigade privilegier föreligga, vilka i rättvisans intresse snarast böra avlägsnas. Förbundet kan för sin del beträffande huvudfrågan om återbäringens beskattning instämma i skatteberedningens slutledning, att 'en anordn. sådan som den föreslagna skulle på ett såvitt möjligt rättvist sätt lösa de ekonomiska föreningarnas skattefråga'. dock med den reservationen att full likställighet i fråga om dubbelbeskattning bör genomföras mellan å ena sidan aktiebolag och producentkooperativa föreningar och å andra sida de konsumentkooperativa företagen.

Med stöd av vad sålunda anförts har Sveriges Köpmannaförbund t i l l s t y r k t skatteberedningens förslag om beskattning av kooperativa föreningars rabatt- resp. pristillläggsutdelning men a v s t y r k t förslaget om att för konsumentkooperationen alltjämt viss förmånsställning skulle bibehållas i fråga om sättet för återbäringens beskattning.

Varje sann fosterlandsvän
bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 48. Fredagen den 3 Dec. 1926. Årg. 2.

Bakom centralbroprojektets kulisser.

Den judiska storfinansens "storstilade" uppmarsch för definitivt underkuvande av Sveriges huvudstad!

Den mer eller mindre förstuckna självsvåldighet, varmed det Hörnellska, underligt fantastiska centralbroförslaget söker godtyckligt pressa sig in i stadsbilden, undertryckande alla hänsyn till självfallna och sedan länge erkända krav från sjöfartens, gatusystemets, estetikens, ja, även från järnvägs- och spårvägstrafikens samt den allmänna samhällsekonomiens sida, — denna mer eller mindre förstuckna självsvåldighet har i föregående nummer av denna tidning närmare skildrats. Det blev därvid även omnämnt att lokala, vid visst centralt stadsområde, särskilt å Södermalm, bundna jobberiintressen allvarligt spela in, i riktning mot att till stadsfullmäktiges slutliga godkännande framdriva just detta broförslag, vilket till hela sin läggning avser att skyhögt upptorna och koncentrera de s. k. "värdena" i centrum, i stället för att, till trafikens och den betalande allmänhetens båtnad decentralisera och fördela, på sätt exempelvis genom Smedsuddslinjen skulle äga rum.

Våra judiska "vänner" ha för länge sedan upptäckt — det ligger dem f. ö. i blodet — att när något för dem verkligt betydelsefullt att ett eller annat slag skall drivas fram, då bör man helst så laga, att en avsevärd kontingent människor ansvarslöst känna sig stå inför en omedelbar penningvinst att stoppa i fickan, då "kuppen" lyckligt och väl är i hamn. Vid decentraliseringsåtgärder är detta förhållande ofta mindre påfallande, och i varje fall för allmänheten i gemen mindre kännbart och skadligt. Men vid en på konstlad väg framtvungen centralisering blir allmänheten genom en mångfald samverkande omständigheter i ytterlig grad och på mångahanda sätt betungad, sättande detta sin prägel på hela samhället för all framtid. I jämförelse härmed är det en klen tröst, ifall även kommunen själv är med bland de fastighetsägare, som gynnas, genom att kommunen på ett eller annat mindre viktigt konto av sin omfattande verksamhet kunde förespeglas viss vinst. Ännu klenare tröst ligger emellertid däri, att exempelvis sådana företagare-jättar som Enskilda banken och Kooperativa förbundet få sin del av dessa för samhället farliga och skadliga vinster, vid sidan av en samling mindre men lika glupska "gudar" — allt på grund av ett av staten och Stockholms stad gemensamt på ett otillåtligt och bakvänt sätt planlagt trafikledsföretag.

Men trots vad som här redan blivit sagt, är allt detta rena obetydligheter gentemot det instrument för diverse manipulationer i ännu större stil, som centralbroförslagets förverkligande i det långa loppet komme att utgöra och som i sannskyldig mening vore liktydigt med rikshuvudstadens definitiva erövring av det rörliga finanskapitalets män.

Samtidigt som vår av "jude"-finansens män regerade kommunalstyrelse under en följd av år, då den s. k. förortsbanefrågan hade bort förvandlas från ord till handling, föredragit att med hjälp av bostadsnöden låta hyrorna inom huvudstaden obegränsat drivas i höjden — samtidigt härmed har från hela vårt land stora kapitaltillgångar av kontanta rörelsemedel villigt strömmat till huvudstaden för utförande av en, med dyra och svåra arbetsförhållanden laborerande, ivrig nybyggnadsverksamhet av stora hyreshus. Alla tecken tyda på att meningen nu är, att denna spekulativa byggnadsverksamhet skall uppmuntras till fortsättning, med nödigt stöd från bankhåll, ända tills gränsen för en hyreskrasch är uppnådd.

Sedan gäller det, huruvida finanskapitalet skall uppträda såsom räddande ängel — åtminstone åt några särskilt "välsinnade" av de oförsiktiga privata spekulanterna — eller huruvida de kreditgivande finansinstituten skola övertaga rubb och stubb av nybyggnadsbeståndet vid realisation till vrakpris. I förra fallet kommer upprätthållandet av överspekulationen att snart åter vältras över på den hyresbetalande allmänheten, o. för sådant ändamål äro massnedrivningen av äldre byggnader i samband med sådan omfattande "ommöblering" av äldre stadsdelar, som just det ominösa centralbroförslaget bygger på, en oundgänglig förutsättning för säkerställande av ny bostadsknapphet och därigenom ånyo ökade hyror. Att även i det senaste fallet vederbörande skola veta att sörja för att resultatet blir detsamma till allmänhetens betungande, därom råder intet som helst tvivel. Vinsten kommer då de intresserade bankerna själva och deras "allra bästa" vänner och gynnare till godo. Dylika metoder ha

(Forts. å sid. 3.)

Spritcentra'ens bortskänkta 50,000 till Socialpolitiska Institutet.

En ny inlaga till Kungl. Kammarrätten från Föreningen Mot Monopol.

Från Föreningen Mot Monopol har till Kungl. Kammarrätten en ny skrivelse ingivits rörande Spritcentralens gåva å 50,000 kr. till Socialpolitiska Institutet. Skrivelsen har följande lydelse:

Sedan vi i skrivelse den 9 november 1926 hos Kungl. Kammarrätten begärt, det ville Kungl. Kammarrätten genom dess adv.-fiskal låta vid Kungl. Kammarrätten anhängiggöra åtal mot de ledamöter i styrelsen för Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen, som biträtt det olagliga beslutet att anslå 50,000 kr. till Socialpolitiska Institutet av medel, som rätteligen skolat inlevereras till Kungl. Statskontoret för statsverkets räkning, få vi — för att förekomma, att bemälde styrelseledamöter söka rädda sig ur svårigheterna genom påståendet, att anslaget skedde av 1919 års vinstmedel — härhos vördsamt ingiva avskrift av protokoll vid nämnda aktiebolags ordinarie bolagsstämma den 11 juni 1920, utvisande att redan vid denna stämma bolagets vinstmedel från år 1919 disponerades, under det, såsom förut påpekats, den olagliga gåvan beslöts först vid bolagsstämma den 12 augusti 1920. Såväl det nu till Kungl. Kammarrätten ingivna bolagsstämmoprotokollet som de förut av oss åberopade stämmoprotokollen äro officiellt vidimerade avskrifter av de protokollsavskrifter, styrelsen för Vin- och Spritcentralen själv ingivit till Kungl. Patent- och Registreringsverket i och för registrering av den ändrade lydelsen av bolagsordningen och styrelsens nya sammansättning.

Efter genomläsandet av dessa protokoll torde det vara klart styrkt, att olagligt förfarande ägt rum och att Kungl. Maj:ts o. Kronans rätt kränkts samt genom brottsligt förfarande från merbemälda styrelseledamöters sida olagligen avhänts 50,000 kronor, vadan det förefaller oss, att vår begäran att dessa styrelseledamöter skola förpliktas att av egna medel återbära till statsverket, vad de olagligen avhänt Kungl. Maj:t och Kronan, jämte ränta därå, svårligen i ett rättssamhälle kan undgå att bifallas.

Stockholm den 27 nov. 1926.

Föreningen Mot Monopol:
Adolf Anderson
Föreningens ordförande.
Sten Lothigius.

(Forts. å sid 3.)

Frimurareorden.

I. Dess historiska uppkomst.

Vad är egentligen frimurareorden? I officiellt publicerade skrifter ger den själv följande snillrika svar å frågan: "Frimurareorden kallas den storartade institution, vars uppgift huvudsakligast består uti utövandet av frimureriet. Vad åter frimureri är och innebär, måste varje ordensmedlem genom träget arbete själv komma till visshet om."

Frimurareorden i sin helhet har ingen centralstyrelse och inga gemensamma förbundslagar. Orden delar sig i ett ofantligt stort antal enskilda kretsar, som benämnas loger och i de högre graderna kallas kapitel. De enskilda logerna stå med ganska få undantag under en i landet inrättad storloge, även kallad landsloge. Sverige kallas för IX provinsen av frimurareorden.

Den som intages i Frimurareorden, blir genast trakterad med den medvetet falska historiska uppgiften, att Frimurareorden skulle utgöra en fortsättning av Tempelherrarnas orden. Tempelherrarne residerade på 1000-talet i Jerusalem på samma plats, där Salomos tempel stått — därav deras namn — och orden hade till uppgift att skydda pilgrimer under vägen från medelhavskusten till Jerusalem. Tempelherrarnes orden upplöstes i början av 1300-talet fullständigt och har icke efterlämnat några legitima arvingar. Frimurareorden uppenbarade sig först 400 år senare eller i början av 1700-talet. Men frimurare i ordets egentliga bemärkelse hava funnits tidigare. De voro icke medlemmar av någon mystisk orden, utan utgjorde ett slags hantverkare, nämligen stenhuggare, som höggo till och putsade av stenarna till ytterfasader på hus och arbetade ute i fria luften. ordet "fri" syftar således ej på att frimurarna stodo utanför byggnadsskrået utan på platsen för deras verksamhet. De motsvara, där träbyggnader användas, timmermän (jfr Timmermansorden i Stockholm, som har dylikt ursprung och välgörenhet till ändamål. "Timmermansorden har genom försäljning av tomter på Eriksbergsområdet blivit mycket förmögen. Orden köpte själv hela området år 1788 för 5,633 riksdaler). Stenhuggarna brukade förr i världen slå sig ihop till byggnadslag, som åtogo sig entreprenader för uppförande av kyrkor etc. Ett dylikt byggnadslag av fransk härkomst var t. ex. verksamt, när Uppsala domkyrka byggdes. De enskilda medlemmarna i byggnadslaget brukade på de stenar, de tillhuggit, rista in sitt bomärke. Meningen därmed var, att när arbetet avsynades, skulle var och en få betalt efter vad han gjort och uträttat — på den tiden fick icke såsom nu är fallet den late lika mycket betalt som den arbetssamme. När ett sådant stenhuggarlag åtagit sig en entreprenad i främmande land och stad, undrade ortsbefolkningen mycket över vad dessa mystiska tecken på stenarna betydde och trodde, fallen för vidskepelse som den var, att "frimurarna" använde några trolldomstecken. Stenhuggarlagen blevo därför ofta hos den okunniga massan omgivna med en mystisk gloria, och man trodde felaktigt, att de kunde hemliga konster.

I förra hälften av 1700-talet, som var fallet för mystik, uppträdde plötsligt i England och Frankrike en del smarta herrar, som ville slå mynt av massans vidskepelse och i sådant syfte bildade "freemasonry" och "francmaconnerie" — sällskap, som utlovade dem, som ville inträda som medlemmar, en "högre kunskap", som skulle meddelas genom uttydandet av symboler, hieroglyfer, allegorier och ceremonier. Frimurareorden torde alltså vara instiftad av rena bedragare.

Symbolerna, hieroglyferna, allegorierna o. ceremonierna äro dels av egyptiskt dels av judiskt ursprung, mest av det sistnämnda.

Bland symbolerna märkes den femuddiga judiska Davidsstjärnan, vilken även lyst över Bolsjevikien.

I Cookes urkund (London 1861) säges, att Salomo, enligt gamla frimurareurkunder, skulle hava bekräftat sin fader Davids lagar rörande frimurare, och att Salomo själv lärde dem dessa, vilka mycket litet skilja sig från dem, som gälla än i dag inom frimureriet. I engelska konstitutionsboken av år 1723 påstås, att Salomo var stormästare för logen i Jerusalem och konung Hiram för logen i Tyrus samt att Hiram Abif var verkmästare. I samma boks upplaga av 1738 heter det, att Salomo delade upp frimurarna i loger och att under symbolen av Salomo döljer sig den stora

(Forts. å sid. 3.)

Storbankernas diktatur måste brytas.

Ett betydelsefullt uttalande av red. Arthur Engberg.

Vid Stockholms arbetarekommuns i dagarna hållna sammanträde å Folkets Hus' A-sal, vid vilket den på annat ställe i tidningen omnämnda uppseendeväckande resolutionen antogs, vari bl. a. kräves "att de privata storbankernas diktatur över näringslivet brytes bl. a. genom skapandet av en statens egen affärsbank", höll redaktören Arthur Engberg i Socialdemokraten ett med överväldigande bifall mottagit, i hög grad märkligt anförande, som på ett anmärkningsvärt sätt skilde sig från den sorts politiska tal vi numera eljest äro vana vid, då det uppenbarade en omisskännlig önskan hos talaren att hänsynslöst gå problemet på djupet. Som sådant förtjänar hans anförande förvisso också att observeras även utanför deras krets, till vilka det närmast var riktat.

Efter en återblick på socialdemokratiens tidigare ställning o. verksamhet i vårt land konstaterade redaktör Engberg, att en ny situation inträtt i svensk politik, som krävde en ny inriktning av den politiska kampen. Tvenne alternativa linjer erbjödo sig härvid för det socialdemokratiska arbetarepartiet, antingen den att söka återknyta samarbetet med den borgerliga vänstern eller att själv söka bli det stora folkpartiet, som förfogar över riksdagsmajoritet, och sålunda kan vara i stånd att fullfölja en klar och målmedveten politik. Med stöd av föreliggande siffermaterial

(Forts. å sid. 4.)

Den judiska läran.

(Forts fr. föreg. n:r.)

9. Juden Montefiore (Blumenberg) yttrade 1840 sålunda: "Ären I tokiga. Så länge vi icke hava tidningspressen i vår besittning, är allt vad I gören förgäves. Meningslöst skapen I bolag, låneanstalter, bankrutter, så länge vi icke hava pressen i vår hand, för att förvilla och bedraga folken, uträtta vi intet och vårt herradöme förblir ett hjärnspöke." Tydligt, klart och förutseende.

Detta upprop har så väl följts, att nu, för att taga ett exempel, i en judehand, Rudolf Mosses (hans egentliga namn är Ruben Moses), befinna sig följande tidningar och tidskrifter: Berliner Tageblatt (över 200,000 uppl.), Berliner Volkszeitung, Berliner Morgenzeitung, B. Z. am Mittag Berliner Morgenpost (350,000 uppl.), Berliner Abendpost, Berliner Illustrierte Zeitung (530,000 uppl.) Vossische Zeitung och Berliner Allgemeine Zeitung (Jfr huset Bonniers roll i Sverige. Red. anm.). Här är att bemärka, att de först nämnda 2 tidningarna representera alldeles olika politiska åskådningar. Det är på sin plats att här nämna, att lord Northcliffe, som hade i sina händer minst lika många engelska tidningar, som Ruben Moses har tyska, ursprungligen hette Jakob Stern och stammar från Frankfurt.

10. Dr Mortiz Kohn skrev långt före kriget: "Utan att bliva uppsugen, härskar i dag den judiska andan, där den förut knappt tåldes. Vi behöva icke mer förtiga, att vi för länge sedan äga den makt, som var utlovad. Utan oss kan ingen potentat i världen företaga det minsta, ty vi behärska guldmarknaden. Intet ord, som vi ej önska, kommer till offentligheten, ty vi behärska pressen. Ingen tanke, som vi ej gilla, kommer in i de bildades tankekrets, ty vi behärska böckerna. Den judiska andan har erövrat världen."

På en judekongress i Lemberg år 1912 yttrade sig en ung-judisk rabbin som följer: "Mina bröder, vi bevittna ett intressant skådespel: Israel blir dag för dag mäktigare. Guldet, för vilket mänskligheten böjer sig, det så ärade guldet, är nästan fullständigt i judarnas händer, och guldet är judarnas framtid. Börserna i Paris, Wien, London, Berlin, Amsterdam, Hamburg äro våra. Alla stater äro gäldbundna. Staterna måste giva järnvägar, gruvor, statsfabriker

(Forts. å sid 3.)

GENERALKONSUL CRONHOLMS STÄMNING Å ENVOYÉN ANDERBERG.

Ett intressant juridiskt spörsmål om "forum".

Gen.-konsul Cronholm har hos Stockholms rådhusrätt uttagit stämning å envoyén Anderberg. Ur inlagan till rätten återgiva vi följande:

Sedan Rådhusrättens sjätte avdelning genom utslag den 29 oktober 1925 förklarat Rådhusrätten icke vara behörig att till prövning upptaga mina stämningsyrkanden mot min av bankdirektören K. A. Wallenberg såsom utrikesminister utsedda efterträdare såsom beskickningschef i Mexico, t. f. envoyén därstädes Carl Gotthard Gylfe Anderberg, enär de brottsliga handlingar, vilka jag lagt denne till last, förövats utom Rådhusrättens domvärjo, samt Svea Hovrätt, uppå mina besvär, fastställt detta utslag på de av Rådhusrätten anförda skäl och då stämningen delgivits Anderberg utom riket, har Kgl. Maj:t i anledning av min begäran om förordnande, till vilken svensk domstol såsom varande behörig att upptaga min ifrågavarande talan till prövning jag hade att för ändamålet hänvända mig, resolverat, att med hänsyn till vad justitiekanslersämbetet i ärendet anfört, min framställning icke skulle föranleda vidare åtgärd.

Till grund för Kgl. Maj:ts beslut har lagts ett av justitiekanslern infordrat utlåtande, däri han anfört följande: Med avseende å brott, som svensk man begått mot en landsman utrikes, innehölle 10 kap. 22 par. rättegångsbalken en direkt forumbestämmelse för den hän-

(Forts. å sid. 4.)

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

Nr. 48 Fredagen den 3 Dec. 1926. Årg. 2.

Bakom centralbroprojektets kulisser.

Den judiska storfinansens "storstilade" uppmarsch för definitivt underkuvande av Sveriges huvudstad!

Den mer eller mindre förstuckna självsvåldighet, varmed det Hörnellska, underligt fantastiska centralbroförslaget söker godtyckligt pressa sig in i stadsbilden, undertryckande alla hänsyn till självfallna och sedan länge erkända krav från sjöfartens, gatusystemets, estetikens, ja, även från järnvägs- och spårvägstrafikens samt den allmänna samhällsekonomiens sida, — denna mer eller mindre förstuckna självsvåldighet har i föregående nummer av denna tidning närmare skildrats. Det blev därvid även omnämnt att lokala, vid visst centralt stadsområde, särskilt å Södermalm, bundna jobberiintressen allvarligt spela in, i riktning mot att till stadsfullmäktiges slutliga godkännande framdriva just detta broförslag, vilket till hela sin läggning avser att skyhögt uppföra och koncentrera de s. k. "värdena" i centrum, i stället för att till trafikens och den betalande allmänhetens båtnad decentralisera och fördela, på sätt exempelvis genom Smedsuddslinjen skulle äga rum.

Våra judiska "vänner" ha för länge sedan upptäckt — det ligger dem f. ö. i blodet — att när något för dem verkligt betydelsefullt att ett eller annat slag skall drivas fram, då bör man helst så laga, att en avsevärd kontingent människor ansvarslöst känna sig stå inför en omedelbar penningvinst att stoppa i fickan, då "kuppen" lyckligt och väl är i hamn. Vid decentraliseringsåtgärder är detta förhållande ofta mindre påfallande, och i varje fall för allmänheten i gemen mindre kännbart och skadligt. Men vid en på konstlad väg framtvungen centralisering blir allmänheten genom en mångfald samverkande omständigheter i ytterlig grad och på mångahanda sätt betungad, sättande detta sin prägel på hela samhället för all framtid. I jämförelse härmed är det en klen tröst, ifall även kommunen själv är med bland de fastighetsägare, som gynnas, genom att kommunen på ett eller annat mindre viktigt konto av sin omfattande verksamhet kunde förespeglas viss vinst. Ännu klenare tröst ligger emellertid däri, att exempelvis sådana företagare-jättar som Enskilda banken och Kooperativa förbundet få sin del av dessa för samhället farliga och skadliga vinster, vid sidan av en samling mindre men lika glupska "gudar" — allt på grund av ett av staten och Stockholms stad gemensamt på ett otillåtligt och bakvänt sätt planlagt trafikledsföretag.

Men trots vad som här redan blivit sagt, är allt detta rena obetydligheter gentemot det instrument för diverse manipulationer i ännu större stil, som centralbroförslagets förverkligande i det långa loppet komme att utgöra och som i sannskyldig mening vore liktydigt med rikshuvudstadens definitiva erövring av det rörliga finanskapitalets män.

Samtidigt som vår av "jude"-finansens män regerade kommunalstyrelse under en följd av år, då den s. k. förortsbanefrågan hade bort förvandlas från ord till handling, föredragit att med hjälp av bostadsnöden låta hyrorna inom huvudstaden obegränsat drivas i höjden — samtidigt härmed har från hela vårt land stora kapitaltillgångar av kontanta rörelsemedel villigt strömmat till huvudstaden för utförande av en, med dyra och svåra arbetsförhållanden laborerande, ivrig nybyggnadsverksamhet av stora hyreshus. Alla tecken tyda på att meningen nu är, att denna spekulativa byggnadsverksamhet skall uppmuntras till fortsättning, med nödigt stöd från bankhåll, ända tills gränsen för en hyreskrasch är uppnådd.

Sedan gäller det, huruvida finanskapitalet skall uppträda såsom räddande ängel — åtminstone åt några särskilt "välsinnade" av de oförsiktiga privata spekulanterna — eller huruvida de kreditgivande finansinstituten skola övertaga rubb och stubb av nybyggnadsbeståndet vid realisation till vrakpris. I förra fallet kommer upprätthållandet av överspekulationen att snart åter vältras över på den hyresbetalande allmänheten, o. för sådant ändamål äro massnedrivningen av äldre byggnader i samband med sådan omfattande "ommöblering" av äldre stadsdelar, som just det ominösa centralbroförslaget bygger på, en oundgänglig förutsättning för säkerställande av ny bostadsknapphet och därigenom ånyo ökade hyror. Att även i det senaste fallet vederbörande skola veta att sörja för att resultatet blir detsamma till allmänhetens betungande, därom råder intet som helst tvivel. Vinsten kommer då de intresserade bankerna själva och deras "allra bästa" vänner och gynnare till godo. Dylika metoder ha

(Forts. å sid. 3.)

Spritcentra'ens bortskänkta 50,000 till Socialpolitiska Institutet.

En ny inlaga till Kungl. Kammarrätten från Föreningen Mot Monopol.

Från Föreningen Mot Monopol har till Kungl. Kammarrätten en ny skrivelse ingivits rörande Spritcentralens gåva å 50,000 kr. till Socialpolitiska Institutet. Skrivelsen har följande lydelse:

Sedan vi i skrivelse den 9 november 1926 hos Kungl. Kammarrätten begärt, det ville Kungl. Kammarrätten genom dess adv.-fiskal låta vid Kungl. Kammarrätten anhängiggöra åtal mot de ledamöter i styrelsen för Aktiebolaget Vin- och Spritcentralen, som biträtt det olagliga beslutet att anslå 50,000 kr. till Socialpolitiska Institutet av medel, som rätteligen skolat inlevereras till Kungl. Statskontoret för statsverkets räkning, få vi — för att förekomma, att bemälde styrelseledamöter söka rädda sig ur svårigheterna genom påståendet, att anslaget skedde av 1919 års vinstmedel — härhos vördsamt ingiva avskrift av protokoll vid nämnda aktiebolags ordinarie bolagsstämma den 11 juni 1920, utvisande att redan vid denna stämma bolagets vinstmedel från år 1919 disponerades, under det, såsom förut påpekats, den olagliga gåvan beslöts först vid bolagsstämma den 12 augusti 1920. Såväl det nu till Kungl. Kammarrätten ingivna bolagsstämmoprotokollet som de förut av oss åberopade stämmoprotokollen äro officiellt vidimerade avskrifter av de protokollsavskrifter, styrelsen för Vin- och Spritcentralen själv ingivit till Kungl. Patent- och Registreringsverket i och för registrering av den ändrade lydelsen av bolagsordningen och styrelsens nya sammansättning.

Efter genomläsandet av dessa protokoll torde det vara klart styrkt, att olagligt förfarande ägt rum och att Kungl. Maj:ts o. Kronans rätt kränkts samt genom brottsligt förfarande från merbemälda styrelseledamöters sida olagligen avhänts 50,000 kronor, vadan det förefaller oss, att vår begäran att dessa styrelseledamöter skola förpliktas att av egna medel återbära till statsverket, vad de olagligen avhänt Kungl. Maj:t och Kronan, jämte ränta därå, svårligen i ett rättssamhälle kan undgå att bifallas.

Stockholm den 27 nov. 1926.

Föreningen Mot Monopol:
Adolf Anderson
Föreningens ordförande.
Sten Lothigius.

(Forts. å sid 3.)

Frimurareorden.

I. Dess historiska uppkomst.

Vad är egentligen frimurareorden? I officiellt publicerade skrifter ger den själv följande snillrika svar å frågan: "Frimurareorden kallas den storartade institution, vars uppgift huvudsakligast består uti utövandet av frimureriet. Vad åter frimureri är och innebär, måste varje ordensmedlem genom träget arbete själv komma till visshet om."

Frimurareorden i sin helhet har ingen centralstyrelse och inga gemensamma förbundslagar. Orden delar sig i ett ofantligt stort antal enskilda kretsar, som benämnas loger och i de högre graderna kallas kapitel. De enskilda logerna stå med ganska få undantag under en i landet inrättad storloge, även kallad landsloge. Sverige kallas för IX provinsen av frimurareorden.

Den som intages i Frimurareorden, blir genast trakterad med den medvetet falska historiska uppgiften, att Frimurareorden skulle utgöra en fortsättning av Tempelherrarnas orden. Tempelherrarne residerade på 1000-talet i Jerusalem på samma plats, där Salomos tempel stått — därav deras namn — och orden hade till uppgift att skydda pilgrimer under vägen från medelhavskusten till Jerusalem. Tempelherrarnes orden upplöstes i början av 1300-talet fullständigt och har icke efterlämnat några legitima arvingar. Frimurareorden uppenbarade sig först 400 år senare eller i början av 1700-talet. Men frimurare i ordets egentliga bemärkelse hava funnits tidigare. De voro icke medlemmar av någon mystisk orden, utan utgjorde ett slags hantverkare, nämligen stenhuggare, som höggo till och putsade av stenarna till ytterfasader på hus och arbetade ute i fria luften. ordet "fri" syftar således ej på att frimurarna stodo utanför byggnadsskrået utan på platsen för deras verksamhet. De motsvara, där träbyggnader användas, timmermän (jfr Timmermansorden i Stockholm, som har dylikt ursprung och välgörenhet till ändamål. Timmermansorden har genom försäljning av tomter på Eriksbergsområdet blivit mycket förmögen. Orden köpte själv hela området år 1788 för 5,633 riksdaler). Stenhuggarna brukade förr i världen slå sig ihop till byggnadslag, som åtogo sig entreprenader för uppförande av kyrkor etc. Ett dylikt byggnadslag av fransk härkomst var t. ex. verksamt, när Uppsala domkyrka byggdes. De enskilda medlemmarna i byggnadslaget brukade på de stenar, de tillhuggit, rista in sitt bomärke. Meningen därmed var, att när arbetet avsynades, skulle var och en få betalt efter vad han gjort och uträttat — på den tiden fick icke såsom nu är fallet den late lika mycket betalt som den arbetsamme. När ett sådant stenhuggarlag åtagit sig en entreprenad i främmande land och stad, undrade ortsbefolkningen mycket över vad dessa mystiska tecken på stenarna betydde och trodde, fallen för vidskepelse som den var, att "frimurarna" använde några trolldomstecken. Stenhuggarlagen blevo därför ofta hos den okunniga massan omgivna med en mystisk gloria, och man trodde felaktigt, att de kunde hemliga konster.

I förra hälften av 1700-talet, som var fallet för mystik, uppträdde plötsligt i England och Frankrike en del smarta herrar, som ville slå mynt av massans vidskepelse och i sådant syfte bildade "freemasonry" och "francmaconnerie" — sällskap, som utlovade dem, som ville inträda som medlemmar, en "högre kunskap", som skulle meddelas genom uttydandet av symboler, hieroglyfer, allegorier och ceremonier. Frimurareorden torde alltså vara instiftad av rena bedragare.

Symbolerna, hieroglyferna, allegorierna o. ceremonierna äro dels av egyptiskt dels av judiskt ursprung, mest av det sistnämnda.

Bland symbolerna märkes den femuddiga judiska Davidsstjärnan, vilken även lyst över Bolsjevikien.

I Cookes urkund (London 1861) säges, att Salomo, enligt gamla frimurareurkunder, skulle hava bekräftat sin fader Davids lagar rörande frimurare, och att Salomo själv lärde dem dessa, vilka mycket litet skilja sig från dem, som gälla än i dag inom frimureriet. I engelska konstitutionsboken av år 1723 påstås, att Salomo var stormästare för logen i Jerusalem och konung Hiram för logen i Tyrus samt att Hiram Abif var verkmästare. I samma boks upplaga av 1738 heter det, att Salomo delade upp frimurarna i loger och att under symbolen av Salomo döljer sig den stora

(Forts. å sid. 3.)

Storbankernas diktatur måste brytas.

Ett betydelsefullt uttalande av red. Arthur Engberg.

Vid Stockholms arbetarekommuns i dagarna hållna sammanträde å Folkets Hus' A-sal, vid vilket den på annat ställe i tidningen omnämnda uppseendeväckande resolutionen antogs, vari bl. a. kräves "att de privata storbankernas diktatur över näringslivet brytes bl. a. genom skapandet av en statens egen affärsbank", höll redaktören Arthur Engberg i Socialdemokraten ett med överväldigande bifall mottagit, i hög grad märkligt anförande, som på ett anmärkningsvärt sätt skilde sig från den sorts politiska tal vi numera eljest äro vana vid, då det uppenbarade en omisskännlig önskan hos talaren att hänsynslöst gå problemet på djupet. Som sådant förtjänar hans anförande förvisso också att observeras även utanför deras krets, till vilka det närmast var riktat.

Efter en återblick på socialdemokratiens tidigare ställning o. verksamhet i vårt land konstaterade redaktör Engberg, att en ny situation inträtt i svensk politik, som krävde en ny inriktning av den politiska kampen. Tvenne alternativa linjer erbjödo sig härvid för det socialdemokratiska arbetarepartiet, antingen den att söka återknyta samarbetet med den borgerliga vänstern eller att själv söka bli det stora folkpartiet, som förfogar över riksdagsmajoritet, och sålunda kan vara i stånd att fullfölja en klar och målmedveten politik. Med stöd av föreliggande siffermaterial

(Forts. å sid. 4.)

Den judiska läran.

(Forts fr. föreg. n:r.)

9. Juden Montefiore (Blumenberg) yttrade 1840 sålunda: "Ären I tokiga. Så länge vi icke hava tidningspressen i vår besittning, är allt vad I gören förgäves. Meningslöst skapen I bolag, låneanstalter, bankrutter, så länge vi icke hava pressen i vår hand, för att förvilla och bedraga folken, uträtta vi intet och vårt herradöme förblir ett hjärnspöke." Tydligt, klart och förutseende.

Detta upprop har så väl följts, att nu, för att taga ett exempel, i en judehand, Rudolf Mosses (hans egentliga namn är Ruben Moses), befinna sig följande tidningar och tidskrifter: Berliner Tageblatt (över 200,000 uppl.), Berliner Volkszeitung, Berliner Morgenzeitung, B. Z. am Mittag Berliner Morgenpost (350,000 uppl.), Berliner Abendpost. Berliner Illustrierte Zeitung (530,000 uppl.) Vossische Zeitung och Berliner Allgemeine Zeitung (Jfr huset Bonniers roll i Sverige. Red. anm.). Här är att bemärka, att de först nämnda 2 tidningarna representera alldeles olika politiska åskådningar. Det är på sin plats att här nämna, att lord Northcliffe, som hade i sina händer minst lika många engelska tidningar, som Ruben Moses har tyska, ursprungligen hette Jakob Stern och stammar från Frankfurt.

10. Dr Mortiz Kohn skrev långt före kriget: "Utan att bliva uppsugen, härskar i dag den judiska andan, där den förut knappt tåldes. Vi behöva icke mer förtiga, att vi för länge sedan äga den makt, som var utlovad. Utan oss kan ingen potentat i världen företaga det minsta, ty vi behärska guldmarknaden. Intet ord, som vi ej önska, kommer till offentligheten, ty vi behärska pressen. Ingen tanke, som vi ej gilla, kommer in i de bildades tankekrets, ty vi behärska böckerna. Den judiska andan har erövrat världen."

På en judekongress i Lemberg år 1912 yttrade sig en ung-judisk rabbin som följer: "Mina bröder, vi bevittna ett intressant skådespel: Israel blir dag för dag mäktigare. Guldet, för vilket mänskligheten böjer sig, det så ärade guldet, är nästan fullständigt i judarnas händer, och guldet är judarnas framtid. Börserna i Paris, Wien, London, Berlin, Amsterdam, Hamburg äro våra. Alla stater äro gäldbundna. Staterna måste giva järnvägar, gruvor, statsfabriker

(Forts. å sid 3.)

GENERALKONSUL CRONHOLMS STÄMNING Å ENVOYÉN ANDERBERG.

Ett intressant juridiskt spörsmål om "forum".

Gen.-konsul Cronholm har hos Stockholms rådhusrätt uttagit stämning å envoyén Anderberg. Ur inlagan till rätten återgiva vi följande:

Sedan Rådhusrättens sjätte avdelning genom utslag den 29 oktober 1925 förklarat Rådhusrätten icke vara behörig att till prövning upptaga mina stämningsyrkanden mot min av bankdirektören K. A. Wallenberg såsom utrikesminister utsedda efterträdare såsom beskickningschef i Mexico, t. f. envoyén därstädes Carl Gotthard Gylfe Anderberg, enär de brottsliga handlingar, vilka jag lagt denne till last, förövats utom Rådhusrättens domvärjo, samt Svea Hovrätt, uppå mina besvär, fastställt detta utslag på de av Rådhusrätten anförda skäl och då stämningen delgivits Anderberg utom riket, har Kgl. Maj:t i anledning av min begäran om förordnande, till vilken svensk domstol såsom varande behörig att upptaga min ifrågavarande talan till prövning jag hade att för ändamålet hänvända mig, resolverat, att med hänsyn till vad justitiekanslersämbetet i ärendet anfört, min framställning icke skulle föranleda vidare åtgärd.

Till grund för Kgl. Maj:ts beslut har lagts ett av justitiekanslern infordrat utlåtande, däri han anfört följande: "Med avseende å brott, som svensk man begått mot en landsman utrikes, innehölle 10 kap. 22 par. rättegångsbalken en direkt forumbestämmelse för den hän-

(Forts. å sid. 4.)

Den 3 Dec.

Den svenska arbetarerörelsen vid skiljovägen.

Den av Stockholms arbetarekommun vid dess möte den 25 november enhälligt antagna resolutionen, vari kräves en ny och målmedveten inriktning av det socialdemokratiska partiets politik efter klara linjer, utgör utan all tvekan den märkligaste tilldragelse, som sedan lång tid tillbakaträffat i vårt politiska liv. I vilken grad den kommer att sätta spår efter sig i framtiden får denna utvisa. I resolutionen fördömes kraftigt den typ av regeringspolitik vi f. n. äro hugnade med d. v. s. en sådan, som bygger på "hoppande majoriteter", och påyrkas, att det socialdemokratiska partiet skall träda ut i oppositionsställning med klar front mot den verkliga folkfienden: den korrumperande storfinansen. Av de särskilda krav, som uppställts i resolutionen, är uppenbarligen punkt 4 "att de privata storbankernas diktatur över näringslivet brytes bl. a. genom skapandet av en statens egen affärsbank" avsedd att vara den dominerande och för den föreslagna nya kursen bestämmande. De övriga särskilt utformade kraven äro i o. för sig av den beskaffenhet, att de så gott som helt undanskymmas av den refererade punkt 4. Intet som helst tvivel råder därom, att det icke under den gångna veckan rått större ängslan och oro än på länge i det storfinansiella lägret o. att alla krafter uppmobiliserats för avvärjande av den hotande faran. Betecknande härvidlag är förvisso den "borgerliga" pressens försök att ant. "tiga ihjäl" eller behandla tilldragelsen som en femte rangens angelägenhet. Så mycket intensivare arbetas det emellertid i det tysta. Oron inom den storfinansiella kretsen över de nya toner, som så plötsligt o. oväntat börjat ljuda från den organiserade arbetareklassens sida, är också fullt naturlig. Något så oerhört hade plutokratiens herrar heltvisst aldrig kunnat tänka sig som att de skulle gått och närt en orm vid sin barm d. v. s. att den socialdemokratiska arbetarerörelsen som hittills i regel spelat rollen av ett lydigt redskap i det internationella finanskapitalets tjänst ("proletären är spekulationens lydigaste redskap") i striden för det nationella samhällets underkuvande, öppet skulle träda i opposition och i-endskap mot sin tidigare välvillige herre o. beskyddare. Man hade där tydligen insövt sig i den illusoriska föreställningen, att Sveriges arbetare var en viljelös massa, som det kunde spelas med efter behag och utan varje risk. Men kanske att man redan i en nära framtid skall erfara att man räknat miste och att det svenska folket, som förut i tiden vetat att avskudda sig oket under främmande förtryckare, ännu är i stånd till en befrielsebragd.

Redaktör Engbergs mycket märkliga tal vid stockholmsarbetarnas möte bär tydliga vittnesbörd om en väsentligt vidgad syn på det moderna samhället och de där rådande förhållandena inom det socialdemokratiska lägret samtidigt som det tyder på, att man där numera har en stark känsla av ansvar inför den för land och folk ytterst allvarliga situation, som inträtt. För mången har det länge stått som en gåta, att det socialdemokratiska partiet, som dock principiellt och formellt intagit en antikapitalistisk ställning, intet på allvar åtgjort för att förhindra plutokratiens hänsynslösa frammarsch samt uppbyggande av en olaglig diktatorisk maktställning i vårt svenska samhälle såsom stat i staten, detta så mycket mera som de ödesdigra konsekvenserna härav ytterst måst gå ut över de breda lagren. Vi skola icke i detta sammanhang ingå på orsakerna till att så ej skett. När nu omsider den vidgade synen på förhållandena börjar göra sig märkbar in om arbetarelägret, är detta emellertid ett glädjande tidens tecken, ett tecken till att även hos oss den politiska fraseologiens och drömmeriets tid nalkas sitt slut och att folket nu börjar fordra att få veta sanningen och se verkligheten sådan den är. Hr Engbergs tal ger säkerligen en god bild av vad som i denna stund rör sig inom de djupa leden. Hans framställning av den storfinansens diktatur, som i demokratiens namn byggts upp mitt ibland oss, motsvarar i stort sett verkligheten. Det var med stor, men därför icke mindre angenäm överraskning man från ett ansvarigt politiskt håll fick höra sanningen så oförblommerat uttalas som här skedde. När talaren konstaterade, att en ny situation inträtt i svensk politik i och med att den reela makten övertagits av storbankernas diktatur, en situation, som nödvändiggjorde en helt ny inriktning av den folkliga politiken i vårt land, tolkade han alldeles riktigt verklighetsläget och den uppfattning, som hyses bland alla ansvarskännande och rättänkande inom vårt folk. Intet tvivel råder därom, att icke en svensk folkrörelse, inriktad på den förhatliga plutokratdiktaturens störtande, näringslivets frigörande från det olyckliga beroendet av den exploaterande storfinansen, samt återupprättandet av statsmaktens oberoende och auktoritet — att en folkrörelse efter de linjerna, hänsynslöst fullföljd till landets och folkets bästa, har alla utsikter att växa ut till ett verkligt folkparti med överväldigande majoritet. Förutsättningen härför liksom för att den skall kunna lyckas i sitt värv att frigöra Sveriges folk ur slaveriet under Mammons översteprästet är, att den resolut skakar av sig de förvillande, falska doktriner, varmed kosmopolitismen i profitens intresse strävat efter att omtöckna medborgarnas hjärnor och hetsa dem mot varandra i förödande inre strider, och strängt inriktar hela sin verksamhet på sanningens o. verklighetens grund. Ett verkligt folkparti med folkets sanna väl för ögonen måste hava blicken klar för de skilda folkklassernas roll och berättigande inom ramen av det hela, samt för ändamålsenligheten av de samhälleliga anordningarna, på det att ingen nyttig eller värdefull del av samhället och staten må taga skada i sin tillvaro och funktion och ingen i sin verksamhet nyttig kategoris av medborgare berättigade intressen må trädas för nära. Den nödvändiga regleringen av förhållandena de olika klasserna och intressena emellan till möjligaste allmän rättvisa och det helas bästa kan ske endast medelst en insiktsfull, framsynt och stark, i-anda demokratisk statsstyrelse, som är absolut obunden av andra hänsyn än omtanken om landets och folkets sanna väl.

De hava ej saknats, som i dessa dagar sökt påverka vår uppfattning därhän, att Stockholms arbetarekommuns här omtalade resolution och redaktör Engbergs uttalande intet annat vore än en vanlig politisk spekulation och spegelfäkteri i syfte att locka nya skaror in i socialismens fållor och att det på intet vis betydde någon ärlig sinnesförändring hos det socialdemokratiska partiet. Det är ju visserligen sant, att man i regel till en viss grad måste reservera sig ifråga om partiers och personers innersta politiska syften. Men vi kunna för vår del efter att noggrant hava tagit del av hr Engbergs tal icke undgå den uppfattningen, att man i detsamma har att se ett ärligt försök att rycka upp vårt politiska liv ur det lögnens o. korruptionens träsk där det hotar att totalt förgås. Hans tal förfaller alltför öppenhjärtligt, rakt på sak gående och hänsynslöst utmanande, för att det skulle kunna vara en dast en politisk spekulation av det vanliga slaget. Trots att vi principiellt hysa en annan uppfattning än hr E. beträffande formen för den politiska-maktens utövning, äro vi de första att erkänna, att formen betyder jämförelsevis mindre i förhållande till andan, allrahelst i ett ögonblick, då det gäller att rädda ett folk från hotande undergång. Huvudsaken är att räddningen kommer, innan det är försent. Man förvisso vore det alltför optimistiskt att av den här omnämnda händelsen inom Stockholms- arbetarevärld göra sig några större, mera omedelbara förväntningar. Det utomordentligt djärva, ja direkt utmanande steg redaktör Engberg tagit i det han utan alla omsvep sagt arbetarna sanningen rörande en mängd viktiga saker, som av demokratiens höga beskyddare aldrig varit avsedda att nå dessa, skall utan allt tvivel komma att utlösa en sådan storm av förföljelse mot hans person från den regerande storfinansens sida, att han måste vara en man av helt annan än vanliga mått om han skall kunna stå däremot. Man spårar redan åtskilliga tecken till att starka krafter icke blott inom det "borgerliga" utan också inom det egna lägret äro i full verksamhet för att söka rycka undan fotfästet för honom. På "borgare"-sidan söker man i allmänhet uppehålla skenet av oberördhet, men att saken där trots allt tages synnerligen allvarligt, framgår bl. a. av att frågan om ministären Ekmans snara tillbakaträdande redan på allvar diskuteras i ledarespalterna. Man har emellertid svårt för att tro, att hr Engberg och hans anhängare därest de lyckas hävda sin ställning inom det socialdemokratiska partiet, skulle vara benägna att sälja sig o. sin nya programpunkt för ett aldrig så lysande erbjudande från "bankdiktaturen". De skulle därmed ohjälpligt och för all tid inför allt Sveriges folk döma sig såsom just tillhörande den kategori av lycksökare eller "klättrare", som hr Engberg själv i sitt tal så starkt fördömt. Efter det radikala steg han tagit återstår för honom blott att stanna på sin post. Att den stora majoriteten inom arbetarepartiet äro med på hans linjer, därom råder intet tvivel, men — det saknas som vi veta icke heller inom det socialdemokratiska partiets ledning individer med särdeles starkt utpräglade "klättrare"-instinkter och det kommer nu givetvis i första hand an på i vad mån hr Engberg kan lyckas att tygla dessas begär efter nya taburetter m. m. Möjligheterna för förverkligandet av den nya mission, som föreslagits för den svenska arbetarerörelsen, bliva vidare naturligen främst beroende av, i vad mån den person, åt vilken ledningen anförtros, verkligen representerar den statsmannablick och de höga personliga kvalifikationer i övrigt, som måste finnas hos den, som skall kunna lyckas med uppgiften.

Följderna av det steg, som tagits av redaktör Engberg med stöd av Stockholms arbetarekommun, stå i dag givetvis icke att överskåda. I betraktande av de starka krafter, som utmanats, är det långt ifrån uteslutet, att det under den närmaste tiden icke kommer att leda till något mer synligt, positivt resultat. Under alla förhållanden har det mycket viktiga inträffat, att en ny tankeriktning väckts till liv bland de socialdemokratiska arbetarna, en tankeriktning som icke gärna kan undgå att så småningom slå rot för att senare med ökad styrka bryta sig fram och tilltvinga sig gehör. Saken är givetvis av den utomordentliga betydelse ur synpunkten av vår framtida politiska utveckling, att den förtjänar att uppmärksamt observeras och följas av alla och envar, icke blott kroppsarbetets utan även det andliga arbetets män.

PRESSKONSERTEN

"Låt det ekonomiska livet få vara i fred!"

Professor Gustaf Cassel tillbakavisar i en ledande artikel i Svenska Dagbladet de på sistone på sina håll framställda farhågorna för kapitalexport, vilka karaktäriseras som fullständigt omotiverade, — nationalekonomiskt sett. Nationalekonomien är nu en gång vorden en märkelig vetenskap. Hr C. påvisar på känt "nationalvetenskapligt" manér att alla hämmande band på kapitalets fria rörelse äro av ondo. "Vi måste", framhåller han, "sökа komma ifrån denna småbarnsovana att skrika så fort något är å färde". Artikeln kulminerar i följande slutkläm:

Skulle vi icke äntligen kunna enas om att det är bäst att låta det ekonomiska livet vara i fred och låta riktningarlet fritt få röra sig i båda riktningarna (d. v. s. både ut och in i landet)! Vi ha gått in i Nationernas förbund o. vi tala jämt vackra ord om vårt världsborgarskap och om mänsklighetens solidaritet! Skulle det icke kunna få anses vara en naturlig konsekvens att vi uppgåve att ... göra våra politiska gränser till vattentäta skott mot naturliga internationella kapitalströmningar?

Att hr Cassel och hans kosmopolitiska fränder önska obegränsad rörelsefrihet åt kapitalet är ju en känd sak. Deras tal om "vårt världsborgareskap" och om "mänsklighetens solidaritet", låter nog så vackert, men det skulle tett sig ännu vackrare, om de också låtit sina gärningar en smula överensstämma med orden. Innan de inriktade sig på att skapa mänsklighetens solidaritet, hade det varit önskligt, att de något intresserat sig för solidaritet inom det land, vars nationella ekonomi de skulle speciellt vårda genom att där propagera politiska och ekonomiska teorier, som mindre än de nu förkunnade vore ägnade att framskapa just motsatsen till solidaritet. I varje fall duger icke vederbörandes drömmar om "världsborgarskap" och "mänsklighetens solidaritet" som argument för något fullständigt uppgivande av våra politiska gränser mot de internationella kapitalströmningarna, som numera synes hägra för dem som det stora efterstravänsvärda idealet. Propagandan för Den Gyllene Internationalen, som under 1927 skall komma för att ekonomiskt "frigöra" folken d. v. s. slutligt bringa dem under Mammonsgudens spira är uppenbarligen i full gång även hos oss. Men svenska folket kommer nog härefter att vara en smula mera på sin vakt än tidigare mot de förrädiska stämmor, som locka med fraser om "världsborgarskap" och "allmänmänsklig solidaritet".

Nävrätten i kampen mot strejkbryteriet måste avlysas.

Den som uttalar ovanstående sats är icke någon av våra kosmopolitiskt-"borgerliga" tidningar utan Socialdemokraten, som i en redaktionell artikel "Goda vapen och dåliga" med anledning av det senaste mycket omtalade bråket i Malmö uttalar sitt bestämda fördömande av tillgripandet från arbetarnas sida av sådana medel i kampen, som äventyra den lagliga ordningens bestånd. "De sansade och besinningsfulla, vilkas ord väga något i arbetarnas rådslag, måste hålla huvudet kallt", yttrar tidningen, "det mest maktpåliggande budet i situationer som den i Malmö föreliggande, är att icke låta sig provoceras. Arbetarerörelsens fiender begära nämligen ingenting bättre. Varje obehärskat uppträdande från arbetarsidan bär vatten till deras kvarn, vilkas käraste dröm det är att få göra den fackliga rörelsen vanmäktig medels tvångslagar." I fortsättningen heter det:

Det är visserligen icke vår mening, att strejkbrytare skola få härja hur som helst. Men också för dem gälla lagar, även om den borgerliga opinionen för närvarande synes vilja tilldela dem en undantagsställning. Förgå sig hr strejkbrytare mot lagen, finns det nog medel att förmå lagens handhavare och ordningsmakten att göra sin plikt. Att urskillningslöshet i det avseendet bör utan misskund påtalas. Men nävrätten i kampen mot strejkbryteriet måste avlysas. Det medlet får ej tolereras i ett lagstyrt demokratiskt samhälle. Det finns verksammare medel att komma till rätta med strejkbrytarna — det kalla och tysta föraktet ha de svårare att uthärda än larmande demonstrationer, som undantagslöst resultera i att den borgerliga pressen höjer dem till skyarna.

Det är med tillfredsställelse man hör sådana förståndiga ord uttalas av det ledande organet på arbetaresidan. Detta försynderlser hava på detta område begåtts såväl å den "borgerliga som "socialistiska" sidan. När Socialdemokraten manar arbetarna till att "icke låta provocera sig", vittnar detta om just rätta greppet på frågan och att man där i egenskap av den förståndigare och mera ansvarskännande parten allvarligen söker komma ut ur den bedrövliga provokationspolitik, vari partierna drivits ut. Tidningens förklaring, att lagen bör gälla alla, t. o. m. strejkbrytare, passar givetvis icke alldeles in i det eljest numera gällande kosmopolitiska betraktelsesättet, men är därför icke mindre riktig. — Ett utan tvivel ganska allvarligt varsel för de höga herrar, som f. n. gå och gälla för att stå ovanom lagen.

Diskussionen kring hr Engbergs tal.

Redaktör Engbergs tal vid Stockholms arbetarekommuns möte har helt naturligt väckt stor oro i det kosmopolitiska bankhögkvarteret. Tidningsuttalandena ge härvid endast en svag aning om vad som rör sig under ytan. En "krigsförklaring" av detta slag hade man icke väntat sig. Bland partivänner, som ryckt in till den hotade plutokratiens bistånd, märkas främst förre generalkrigskommissarien Värner Rydén, som varit nere i Norrköping och plädierat för ett regeringsblock (naturligtvis med hr Rydén som förste excellens) och varnat för alla sådana obetänksamma åtgärder, som skulle lägga hinder i vägen för bildandet av "ett block mellan socialdemokrater och klart framstegsvänlig vänster". Vidare har förre tjänstemannen vid den judiska revolutionsinternationalens filial i Stockholm, advokaten Georg Branting, tjänstgjort med en utläggning av kravet på upprättande av en statens egen affärsdrivande affärsbank som ett medel för socialiseringens genomförande, vilken utläggning den "borgerliga" pressen med förtjusning annammat. På den 'borgerliga' sidan ha Stockholms Dagblad (h.) och Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning (h.-l.) främst skickats in i stridslinjen. Den senare karaktäriserar hr Engberg som en person behäftad med illvilja och okunnighet, som bör inskränka sig till nyhetsförmedling på sådana områden, som han nödtorftigt behärskar. Stockholms Dagblad erinrar om, att det är de vänstersinnade "borgerliga", som hjälpt socialdemokratien fram till dess nuvarande maktställning och ömsom varnar och hotar i irriterad ton för "en hänsynslös strid mot borgarklassen". Socialdemokratien är visserligen, framhåller tidningen, "partispelets vackraste docka", men den uppträder med "primadonnalater", som kunna komma att stå arbetarerörelsen dyrt. "Sedan bågen väl brustit, är den icke mycket värd. Det är därför inte underligt, om en gammal beprövad kämpe mumlar en varning i sitt omodernt yviga skägg."

Det är tydligen till mannen m. det yviga omoderna skägget förre krisitidsjobbaren och generalkrigskommissarien m. m. hr Värner Rydén, som bankdiktaturens herrar i den fatala situation, som uppstått, nu ställa allt sitt hopp. Aftonbladet (h.) som tydligen är välinformerat, yttrar, att "hr Rydén numera går försiktigt fram, med vaken blick för målet (en minister Rydén?). Men han har motstånd och motståndare än övervinna". Svenska Dagbladet (h.) instämmer entusiastiskt i Aftonbladets yttrande att Socialdemokratens huvudredaktör icke följer med sin tid och understryker, att "intet är förskräckligare än en energisk okunnighet" något som enligt tidningen intimt sammanhänger med partiets tillbakagång på betydande orter. Till slut yttrar det "antisocialistiska" kulturbladet med vemod i rösten: "Det socialdemokratiska partiet är icke vad det förut har varit men icke heller dess huvudorgan. När det för närvarande blåser till strid, är det närmast löjets vapen, som förefalla motståndaren naturligast".

Det finnes emellertid ett gammalt ordstäv som det ibland kan vara klokt att ha i minnet, vilket säger: "Skrattar bäst som skrattar sist."

"Centralbron" beräknas komma att kosta 55 milj. kr.

Den planerade fantastiska "centralbron" över Söder- och Norrström har kalkylerats komma att draga en kostnad av mellan 9 och 10 miljoner kronor. Redaktören Hj. Cassel upplyser nu emellertid, att denna beräknade kostnad icke på långa vägar kommer att räcka till. Red. C. har med ledning av kostnadsberäkningarna i 1910 års förslag, men med tillämpning av nu gällande priser kommit till den uppfattningen, att hela denna anläggning skulle draga en kostnad av cirka 55 milj. kr. Detta väldiga belopp fördelades på cirka 28 milj. kr. till dubbelspårig järnväg mellan Sundbyberg och Södertörns vilastad. 9 à 10 milj. till själva bron och 15 milj. till gaturegleringar. Från statens järnvägar vore endast en ringa del av detta belopp att vänta och de stora anläggningskostnaderna för denna trafikled skulle medföra, att staden bleve ur stånd att för en oöverskådlig framtid bygga Smedsuddsbron. Man borde därför enligt talarens mening betänka sig, innan man binder sig för ett så stort företag, som därtill icke berör de största trafikområdena i förorterna, speciellt i sydväst.

Förberedelserna för Gyllene Internationalens diktatur.

Förberedelsekommissionen för den planerade ekonomiska världskonferensen, som nu avslutat sin andra session i Genève, föreslår N. F.-rådet konferensens öppnande antingen i Genève eller Amsterdam nästkommande 4. maj.

I fråga om handeln föreslår kommissionen debatt om handelsfrihet och monopol, utländningars behandling, tariffpolitik, indirekta metoder till skyddande av den nationella handeln och sjöfarten m. m. Beträffande industriproblemen skulle konferensen behandla de industriella, ekonomiska och monetära orsakerna till de nuvarande svårigheterna och möjligheten av att minska dessa genom en internationell aktion, särskilt genom industriella överenskommelser med beaktande av arbetarnas och konsumenternas intressen(!) samt f. ö. genom snabbt utbyte av statistiska informationer beträffande den industriella produktionen. Vad jordbruket angår skola enligt kommissionens förslag behandlas orsakerna til de nuvarande svårigheterna, möjligheterna av deras minskande genom internationella åtgärder o. av internationellt samarbete mellan producenter och konsumentorganisationer.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
ansluten genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö 322 56. A. T Sö 322 56.

Den 3 Dec.

Den svenska arbetarerörelsen vid skiljovägen.

Den av Stockholms arbetarekommun vid dess möte den 25 november enhälligt antagna resolutionen, vari krävs en ny och målmedveten inriktning av det socialdemokratiska partiets politik efter klara linjer, utgör utan all tvekan den märkligaste tilldragelse, som sedan lång tid tillbaka timat i vårt politiska liv. I vilken grad den kommer att sätta spår efter sig i framtiden får denna utvisa. I resolutionen fördömes kraftigt den typ av regeringspolitik vi f. n. äro hugnade med d. v. s. en sådan, som bygger på "hoppande majoriteter", och påyrkas, att det socialdemokratiska partiet skall träda ut i oppositionställning med klar front mot den verkliga folkfienden: den korrumperande storfinansen. Av de särskilda krav, som uppställts i resolutionen, är uppenbarligen punkt 4 "att de privata storbankernas diktatur över näringslivet brytes bl. a. genom skapandet av en statens egen affärsbank" avsedd att vara den dominerande och för den föreslagna nya kursen bestämmande. De övriga särskilt utformade kraven äro i o. för sig av den beskaffenhet, att de så gott som helt undanskymmas av den refererade punkt 4. Intet som helst tvivel råder därom, att det icke under den gångna veckan rått större ängslan och oro än på länge i det storfinansiella lägret o. att alla krafter uppmobiliserats för avvärjande av den hotande faran. Betecknande härvidlag är förvisso den "borgerliga" pressens försök att ant. "tiga ihjäl" eller behandla tilldragelsen som en femte rangens angelägenhet. Så mycket intensivare arbetas det emellertid i det tysta. Oron inom den storfinansiella kretsen över de nya toner, som så plötsligt o. oväntat börjat ljuda från den organiserade arbetareklassens sida, är också fullt naturlig. Något så oerhört hade plutokratiens herrar heltvisst aldrig kunnat tänka sig som att de skulle gått och närt en orm vid sin barm d. v. s. att den socialdemokratiska arbetarerörelsen som hittills i regel spelat rollen av ett lydigt redskap i det internationella finanskapitalets tjänst ("proletären är spekulationens lydigaste redskap") i striden för det nationella samhällets underkuvande, öppet skulle träda i opposition och fiendskap mot sin tidigare välvillige herre o. beskyddare. Man hade där tydligen insövt sig i den illusoriska föreställningen, att Sveriges arbetare var en viljelös massa, som det kunde spelas med efter behag och utan varje risk. Men kanske att man redan i en nära framtid skall erfara att man räknat miste och att det svenska folket, som förut i tiden vetat att avskudda sig oket under främmande förtryckare, ännu är i stånd till en befrielsebragd.

Redaktör Engbergs mycket märkliga tal vid stockholmsarbetarnas möte bär tydliga vittnesbörd om en väsentligt vidgad syn på det moderna samhället och de där rådande förhållandena inom det socialdemokratiska lägret samtidigt som det tyder på, att man där numera har en stark känsla av ansvar inför den för land och folk ytterst allvarliga situation, som inträtt. För mången har det länge stått som en gåta, att det socialdemokratiska partiet, som dock principiellt och formellt intagit en antikapitalistisk ställning, intet på allvar åtgjort för att förhindra plutokratiens hänsynslösa frammarsch samt uppbyggande av en olaglig diktatorisk maktställning i vårt svenska samhälle såsom stat i staten, detta så mycket mera som de ödesdigra konsekvenserna härav ytterst måst gå ut över de breda lagren. Vi skola icke i detta sammanhang ingå på orsakerna till att så ej skett. När nu omsider den vidgade synen på förhållandena börjar göra sig märkbar in om arbetarelägret, är detta emellertid ett glädjande tidens tecken, ett tecken till att även hos oss den politiska fraseologiens och drömmeriets tid nalkas sitt slut och att folket nu börjar fordra att få veta sanningen och se verkligheten sådan den är. Hr Engbergs tal ger säkerligen en god bild av vad som i denna stund rör sig inom de djupa leden. Hans framställning av den storfinansens diktatur, som i demokratiens namn byggts upp mitt ibland oss, motsvarar i stort sett verkligheten. Det var med stor, men därför icke mindre angenäm överraskning man från ett ansvarigt politiskt håll fick höra sanningen så oförblommerat uttalas som här skedde. När talaren konstaterade, att en ny situation inträtt i svensk politik i och med att den reela makten övertagits av storbankernas diktatur, en situation, som nödvändiggjorde en helt ny inriktning av den folkliga politiken i vårt land, tolkade han alldeles riktigt verklighetsläget och den uppfattning, som hyses bland alla ansvarskännande och rättänkande inom vårt folk. Intet tvivel råder därom, att icke en svensk folkrörelse, inriktad på den förhatliga plutokratdiktaturens störtande, näringslivets frigörande från det olyckliga beroendet av den exploaterande storfinansen samt återupprättandet av statsmaktens oberoende och auktoritet — att en folkrörelse efter de linjerna; hänsynslöst fullföljd till landets och folkets bästa, har alla utsikter att växa ut till ett verkligt folkparti med överväldigande majoritet. Förutsättningen härför liksom för att den skall kunna lyckas i sitt värv att frigöra Sveriges folk ur slaveriet under Mammons överstepräster är, att den resolut skakar av sig de förvillande, falska doktriner, varmed kosmopolitismen i profitens intresse strävat efter att omtöckna medborgarnas hjärnor och hetsa dem mot varandra i förödande inre strider, och strängt inriktar hela sin verksamhet på sanningens o. verklighetens grund. Ett verkligt folkparti med folkets sanna väl för ögonen måste hava blicken klar för de skilda folkklassernas roll och berättigande inom ramen av det hela, samt för ändamålsenligheten av de samhälleliga anordningarna, på det att ingen nyttig eller värdefull del av samhället och staten må taga skada i sin tillvaro och funktion och ingen i sin verksamhet nyttig kategoris av medborgare berättigade intressen må trädas för nära. Den nödvändiga regleringen av förhållandena de olika klasserna och intressena emellan till möjligaste allmän rättvisa och det helas bästa kan ske endast medelst en insiktsfull, framsynt och stark, i anda demokratisk statsstyrelse, som är absolut obunden av andra hänsyn än omtanken om landets och folkets sanna väl.

De hava ej saknats, som i dessa dagar sökt påverka vår uppfattning därhän, att Stockholms arbetarekommuns här omtalade resolution och redaktör Engbergs uttalande intet annat vore än en vanlig politisk spekulation och spegelfäkteri i syfte att locka nya skaror in i socialismens fållor och att det på intet vis betydde någon ärlig sinnesförändring hos det socialdemokratiska partiet. Det är ju visserligen sant, att man i regel till en viss grad måste reservera sig ifråga om partiers och personers innersta politiska syften. Men vi kunna för vår del efter att noggrant hava tagit del av hr Engbergs tal icke undgå den uppfattningen, att man i detsamma har att se ett ärligt försök att rycka upp vårt politiska liv ur det lögnens o. korruptionens träsk där det hotar att totalt förgås. Hans tal förefaller alltför öppenhjärtligt, rakt på sak gående och hänsynslöst utmanande, för att det skulle kunna vara en dast en politisk spekulation av det vanliga slaget. Trots att vi principiellt hysa en annan uppfattning än hr E. beträffande formen för den politiska maktens utövning, äro vi de första att erkänna, att formen betyder jämförelsevis mindre i förhållande till andan, allrahelst i ett ögonblick, då det gäller att rädda ett folk från hotande undergång. Huvudsaken är att räddningen kommer, innan det är försent. Men förvisso vore det alltför optimistiskt att av den här omnämnda händelsen inom Stockholms arbetarevärld göra sig några större, mera omedelbara förväntningar. Det utomordentligt djärva, ja direkt utmanande steg redaktör Engberg tagit i det han utan alla omsvep sagt arbetarna sanningen rörande en mängd viktiga saker, som av demokratiens höga beskyddare aldrig varit avsedda att nå dessa, skall utan allt tvivel komma att utlösa en sådan storm av förföljelse mot hans person från den regerande storfinansens sida, att han måste vara en man av mindre vanlika mått om han skall kunna stå däremot. Man spårar redan åtskilliga tecken till att starka krafter icke blott inom det "borgerliga" utan också inom det egna lägret äro i full verksamhet för att söka rycka undan fotfästet för honom. På "borgare"-sidan söker man i allmänhet uppehålla skenet av oberördhet, men att saken där trots allt tages synnerligen allvarligt, framgår bl. a. av att frågan om ministären Ekmans snara tillbakaträdande redan på allvar diskuteras i ledarespalterna. Man har emellertid svårt för att tro, att hr Engberg och hans anhängare därest de lyckas hävda sin ställning inom det socialdemokratiska partiet, skulle vara benägna att sälja sig o. sin nya programpunkt för ett aldrig så lysande erbjudande från "bankdiktaturen". De skulle därmed ohjälpligt och för all tid inför allt Sveriges folk döma sig såsom just tillhörande den kategori av lycksökare eller "klättrare", som hr Engberg själv i sitt tal så starkt fördömt. Efter det radikala steg han tagit återstår för honom blott att stanna på sin post. Att den stora majoriteten inom arbetarepartiet äro med på hans linjer, därom råder intet tvivel, men — det saknas som vi veta icke heller inom det socialdemokratiska partiets ledning individer med särdeles starkt utpräglade "klättrare"-instinkter och det kommer nu givetvis i första hand an på i vad mån hr Engberg kan lyckas att tygla dessas begär efter nya taburetter m. m. Möjligheterna för förverkligandet av den nya mission, som föreslagits för den svenska arbetarerörelsen, bliva vidare naturligen främst beroende av, i vad mån den person, åt vilken ledningen anförtros, verkligen representerar den statsmannablick och de höga personliga kvalifikationer i övrigt, som måste finnas hos den, som skall kunna lyckas med uppgiften.

Följderna av det steg, som tagits av redaktör Engberg med stöd av Stockholms arbetarekommun, stå i dag givetvis icke att överskåda. I betraktande av de starka krafter, som utmanats, är det långt ifrån uteslutet, att det under den närmaste tiden icke kommer att leda till något mer synligt, positivt resultat. Under alla förhållanden har det mycket viktiga inträffat, att en ny tankeriktning väckts till liv bland de socialdemokratiska arbetarna, en tankeriktning som icke gärna kan undgå att så småningom slå rot för att senare med ökad styrka bryta sig fram och tilltvinga sig gehör. Saken är givetvis av den utomordentliga betydelse ur synpunkten av vår framtida politiska utveckling, att den förtjänar att uppmärksamt observeras och följas av alla och envar, icke blott kroppsarbetets utan även det andliga arbetets män.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
utfört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 23 29.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 22 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. 58 322 56. A. T. 58 322 56.

PRESSKONSERTEN

"Låt det ekonomiska livet få vara i fred!"

Professor Gustaf Cassel tillbakavisar i en ledande artikel i Svenska Dagbladet de på sistone på sina håll framställda farhågorna för kapitalexport, vilka karaktäriseras som fullständigt omotiverade, nationalekonomiskt sett. Nationalekonomien är nu en gång vorden en märkelig vetenskap. Hr C. påvisar på känt "nationalvetenskapligt" manér att alla hämmande band på kapitalets fria rörelse äro av ondo. "Vi måste", framhåller han, "söka komma ifrån denna småbarnsovana att skrika så fort något är å färde". Artikeln kulminerar i följande slutkläm:

Skulle vi icke äntligen kunna ena oss om att det är bäst att låta det ekonomiska livet vara i fred och låta kapitalet fritt få röra sig i båda riktningarna (d. v. s. både ut och in i landet)! Vi ha gått in i Nationernas förbund o. vi tala jämt vackra ord om vårt världsborgarskap o. om mänsklighetens solidaritet! Skulle det icke kunna få anses vara en naturlig konsekvens att vi uppgåve att söka göra våra politiska gränser till vattentäta skott mot naturliga internationella kapitalströmningar?

Att hr Cassel och hans kosmopolitiska fränder önska obegränsad rörelsefrihet åt kapitalet är ju en kand sak. Deras tal om "vårt världsborgareskap" och om "mänsklighetens solidaritet", låter nog så vackert, men det skulle tett sig ännu vackrare, om de också låtit sina gärningar en smula överensstämma med orden. Innan de inriktade sig på att skapa mänsklighetens solidaritet, hade det varit önskligt, att de något intresserat sig för solidaritet inom det land, vars nationella ekonomi de skulle speciellt vårda genom att där propagera politiska och ekonomiska teorier, som mindre än de nu förkunnade vore ägnade att framskapa just motsatsen till solidaritet. I varje fall duger icke vederbörandes drömmar om "världsborgarskap" och "mänsklighetens solidaritet" som argument för något fullständigt uppgivande av våra politiska gränser mot de internationella kapitalströmningarna, som numera synes hägra för dem som det stora eftersträvansvärda idealet. Propagandan för Den Gyllene Internationalen, som under 1927 skall komma för att ekonomiskt "frigöra" folken d. v. s. slutligt bringa dem under Mammonsgudens spira är uppenbarligen i full gång även hos oss. Men svenska folket kommer nog härefter att vara en smula mera på sin vakt än tidigare mot de förrädiska stämmor, som locka med fraser om "världsborgarskap" och "allmänmänsklig solidaritet".

Nävrätten i kampen mot strejkbryteriet måste avlysas.

Den som uttalar ovanstående sats är icke någon av våra kosmopolitiskt-"borgerliga" tidningar utan Socialdemokraten, som i en redaktionell artikel "Goda vapen och dåliga" med anledning av det senaste mycket omtalade bråket i Malmö uttalar sitt bestämda fördömande av tillgripandet från arbetarnas sida av sådana medel i kampen, som äventyra den lagliga ordningens bestånd. "De sansade och besinningsfulla, vilkas ord väga något i arbetarnas rådslag, måste hålla huvudet kallt", yttrar tidningen, "det mest maktpåliggande budet i situationer som den i Malmö föreliggande, är att icke låta sig provoceras. Arbetarerörelsens fiender begära nämligen ingenting bättre. Varje obehärskat uppträdande från arbetarsidan bär vatten till deras kvarn, vilkas käraste dröm det är att få göra den fackliga rörelsen vanmäktig medels tvångslagar." I fortsättningen heter det:

Det är visserligen icke vår mening, att strejkbrytare skola få härja hur som helst. Men också för dem gälla lagar, även om den borgerliga opinionen för närvarande synes vilja tilldela dem en undantagsställning. Förgå sig hrr strejkbrytare mot lagen, finns det nog medel att förmå lagens handhavare och ordningsmakten att göra sin plikt. All undfallenhet i det avseendet bör utan misskund påtalas. Men nävrätten i kampen mot strejkbryteriet måste avlysas. Det medlet får ej tolereras i ett lagstyrt demokratiskt samhälle. Det finns verksammare medel att komma till rätta med strejkbrytarna — det kalla och tysta föraktet ha de svårare att uthärda än larmande demonstrationer, som undantagslöst resultera i att den borgerliga pressen höjer dem till skyarna.

Det är med tillfredsställelse man hör sådana förståndiga ord uttalas av det ledande organet på arbetaresidan. Stora försyndelser hava på detta område begåtts såväl å den "borgerliga som "socialistiska" sidan. När Socialdemokraten manar arbetarna till att "icke låta provocera sig", vittnar detta om just rätta greppet på frågan och att man där i egenskap av den förståndigare och mera ansvarskännande parten allvarligen söker komma ut ur den bedrövliga provokationspolitik, vari partierna drivits ut. Tidningens förklaring, att lagen bör gälla alla, t. o. m. strejkbrytare, passar givetvis icke alldeles in i det eljest numera gällande, kosmopolitiska betraktelsesättet, men är därför icke mindre riktig. — Ett utan tvivel ganska allvarligt varsel för de höga herrar, som f. n. gå och gälla för att stå ovanom lagen.

Diskussionen kring hr Engbergs tal.

Redaktör Engbergs tal vid Stockholms arbetarekommuns möte har helt naturligt väckt stor oro i det kosmopolitiska bankhögkvarteret. Tidningsuttalandena ge härvid endast en svag aning om vad som rör sig under ytan. En "krigsförklaring" av detta slag hade man icke väntat sig. Bland partivänner, som ryckt in till den hotade plutokratiens bistånd, märkas främst förre generalkrigskommissarien Värner Rydén, som varit nere i Norrköping och pläderat för ett regeringsblock (naturligtvis med hr Rydén som förste excellens) och varnat för alla sådana obetänksamma åtgärder, som skulle lägga hinder i vägen för bildandet av "ett block mellan socialdemokrater och klart framstegsvänlig vänster". Vidare har förre tjänstemannen vid den judiska revolutionsinternationalens filial i Stockholm, advokaten Georg Branting, tjänstgjort med en utläggning av kravet på upprättande av en statens egen affärsdrivande affärsbank som ett medel för socialiseringens genomförande, vilken utläggning den "borgerliga" pressen med förtjusning annammat. På den 'borgerliga' sidan ha Stockholms Dagblad (h.) och Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning (h.-l.) främst skickats in i stridslinjen. Den senare karaktäriserar hr Engberg som en person behäftad med illvilja och okunnighet, som bör inskränka sig till nyhetsförmedling på sådana områden, som han nödtorftigt behärskar. Stockholms Dagblad erinrar om, att det är de vänstersinnade, "borgerliga", som hjälpt socialdemokratien fram till dess nuvarande maktställning och ömsom varnar och hotar i irriterad ton för "en hänsynslös strid mot borgarklassen". Socialdemokratien är visserligen, framhåller tidningen, "partispelets vackraste docka", men den uppträder med "primadonnalater", som kunna komma att stå arbetarerörelsen dyrt. "Sedan bågen väl brustit, är den icke mycket värd." Det är därför inte underligt om en gammal beprövad kämpe mumlar en varning i sitt omodernt yviga skägg.

Det är tydligen till mannen m. det yviga omoderna skägget förre kristidsjobbaren och generalkrigskommissarien m. m. hr Värner Rydén, som bankdiktaturens herrar i den fatala situation, som uppstått, nu ställa allt sitt hopp. Aftonbladet (h.) som tydligen är välinformerat, yttrar, att "hr Rydén numera går försiktigt fram, med vaken blick för målet (en minister Rydén?). Men han har motstånd och motståndare att övervinna". Svenska Dagbladet (h.) instämmer entusiastiskt i Aftonbladets yttrande att Socialdemokratens huvudredaktör icke följer med sin tid och understryker, att "intet är förskräckligare än en energisk okunnighet" något som enligt tidningen intimt sammanhänger med partiets tillbakagång på betydande orter. Till slut yttrar det "antisocialistiska" kulturbladet med vemod i rösten: "Det socialdemokratiska partiet är icke vad det förut har varit men icke heller dess huvudorgan. När det för närvarande blåser till strid, är det närmast löjets vapen, som förefalla motståndaren naturligast".

Det finnes emellertid ett gammalt ordstäv som det ibland kan vara klokt att ha i minnet, vilket säger: "Skrattar bäst som skrattar sist."

"Centralbron" beräknas komma att kosta 55 milj. kr.

Den planerade fantastiska "centralbron" över Söder- och Norrström har kalkylerats komma att draga en kostnad av mellan 9 och 10 miljoner kronor. Redaktören Hj. Cassel upplyser nu emellertid, att denna beräknade kostnad icke på långa vägar kommer att räcka till. Red. C. har med ledning av kostnadsberäkningarna i 1910 års förslag, men med tillämpning av nu gällande priser kommit till den uppfattningen, att hela denna anläggning skulle draga en kostnad av cirka 55 milj. kr. Detta väldiga belopp fördelades på cirka 28 milj. kr. till dubbelspårig järnväg mellan Sundbyberg och Södertörns vilastad, 9 à 10 milj. till själva bron och 15 milj. till gaturegleringar. Från statens järnvägar vore endast en ringa del av detta belopp att vänta och de stora anläggningskostnaderna för denna trafikled skulle medföra att staden bleve ur stånd att för en oöverskådlig framtid bygga Smedsuddsbron. Man borde därför enligt talarens mening betänka sig, innan man binder sig för ett så stort företag, som därtill icke berör de största trafikområdena i förorterna, speciellt i sydväst.

Förberedelserna för Gyllene Internationalens diktatur.

Förberedelsekommissionen för den planerade ekonomiska världskonferensen, som nu avslutat sin andra session i Genève, föreslår N. F.-rådet konferensens öppnande antingen i Genève eller Amsterdam nästkommande 4 maj.

I fråga om handeln föreslår kommissionen debatt om handelsfrihet och monopol, utlänningars behandling, tariffpolitik, indirekta metoder till skyddande av den nationella handeln och sjöfarten m. m. Beträffande industriproblemen skulle konferensen behandla de industriella, kommersiella och monetära orsakerna till de nuvarande svårigheterna och möjligheten av att minska dessa genom en internationell aktion, särskilt genom industriella överenskommelser med beaktande av arbetarnas och konsumenternas intressen(!) samt i. ö. genom snabbt utbyte av statistiska informationer beträffande den industriella produktionen. Vad jordbruket angår skola enligt kommissionens förslag behandlas orsakerna til de nuvarande svårigheterna, möjligheterna av deras minskande genom internationella åtgärder o. av internationellt samarbete mellan producenter och konsumentorganisationer.

PÅ UTKIK

Alljudas högste tryckfrihetsvårdare i Sverige.

Vi återgiva härovan bilden av den judiska pressens i vårt land med Svenska Dagbladet i teten i klar strid mot svensk grundlag och allmän lag till högste tryckfrihetsvårdare i Alljudas privata tjänst utsedde pornografiske o. hädareförfattaren Ture Nerman. Hr Nerman är ju nämligen den mest framskjutne av de tre personer, som hedrats med säte och stämma i Sv. D:s kommitté "för smutspressens bekämpande". Att Sv. D. valt med urskillning efter sitt sinne, säger sig självt, då bladet låtit utse en av Rotschildska (= judiska under "världskejsarens" ledning) revolutionsinternationalens mest energiska agenter i vårt land, som naturligtvis befunnits böra alldeles särskilt soulageras med välvillig uppmärksamhet även från borgerlig sida. Vi skulle icke ha ägnat det judiska Svenska Dagbladets skyddsling hr Nerman, nu upphöjd till högste vårdare av tryckfriheten i Sveriges land (!), någon vidare uppmärksamhet om ej denne nu också funnit lämpligt bevärdiga vår tidning med en hedersbetygelse, som givetvis fordrar motsvarande kvittering. Häromdagen publicerade hr Ture Nerman i — icke Svenska Dagbladet — utan i sitt officiella liv- och husorgan, Folkets Dagblad, Politiken, en namnundertecknad artikel, vari han skarpt vänder sig mot en viss stockholmstidnings (dock ej Sv. D:s) huvudredaktör för det denne i högsta instans å den förteckning tidningar, som samtidigt med Fäderneslandet skulle utrotas, strukit "det verkliga smutsbladet, tidningen Nationen" innan listan överlämnats till juryn. Hr Nerman är nu till ytterlighet uppbragt och fordrar klara besked, huru något så oerhört kunnat ske.

Vi notera naturligtvis med allra största tillfredsställelse, att Nationen på som det heter inflytelserika håll kommit att beaktas så intensivt som tydligen fallet varit, då ju detta visar, att man har respekt och fruktan för vår tidning. Om sedan hr Nerman, hr f. d. nedrustningsministern m. fl. tjänstvilliga renlighetsivrare behaga kalla den för — "smutstidning" är i så fall en hedersbenämning — bryr sig svenska folket icke mycket om. Det enda de kunna ernå med sin smutskastning är att de få löjets skimmer över sig — något som vi förvisso icke missunna dem. Till åskådliggörande att Svenska Dagbladet handlat med fullt berått mod, då organet utvalt en person sådan som hr Nerman till sin och Alljudas specielle tryckfrihetsvårdare i Sverige, vilja vi ur denne "författares;" diktsamling välja ut några helt visst ganska karaktäristiska brottstycken. Vi citera då först den dikt han tillägnat världens skapare:

"Gud.

Och är då tiden ännu icke mogen
du gamle Gud, för din abdikation
— — — — — — — — —
och låt oss äntligt gå och riva ner
den gamle grå Gud till sista färden
och ta vår spira fatt, och skapa världen!"

Det återstår att se, huru hr Ture Nerman och Svenska Dagbladet med Jahves benägna hjälp ämna omskapa världen.

I sitt riktiga esse är tydligen vår nya högste tryckfrihetsvårdare, när han kommer in på sina "solsalmer", som väl äro avsedda att lyckliggöra vårt folk, när det väl befriats från de gudliga psalmerna. Vi finna där följande psalm:

"Marskväde.

I kväll, i kväll går våren in
av vällust stinn, och var tar sin
och natten räcker till i natt för alla ömma spratt.
Och var tar sin bland kvinnorna, som kanta gula hus,
bland glädjelivsprästinnorna i dimmigt gatlyktsljus.
En lyftad hatt, en bjuden arm,
en sång, som väntar, vit och varm —
Det spränges många späda band i detta vårens land".

Till slut vilja vi återgiva följande tvivelsutan icke alldeles misslyckade självporträtt av den högtbetrodde "författaren":

"Du är en nymf och jag en luden bock
en faun ful och bräkande och mager.
Jag skuttar efter dej på sten och stock
i junikvällens kättjefulla dager".

*

Att Svenska Dagbladet alldeles oavsett hr Ture Nermans "socialreformatoriska" åskådning ansett diktalster av här återgivna slag vara av sådan beskaffenhet, att de måste honoreras med funktionen som tryckfrihetens högste vårdare i Sverige (i strid mot grundlag och allmän lag) innebär ju intet på minsta vis överraskande — För den som lärt att en smula känna den renlighetsträngtande själen i vårt "ledande nationella kulturorgan".

NATIONEN
Politisk veckotidning.

Redaktion och Expedition:
SÖDRA KUNGSTORNET
Stockholm.
Telefon: Norr 5898, Norr 5899.
Växel med ankn. till:
Redaktionen, Huvudredaktören, Kassa, Exp. och Annonsavdelning.

Annonspris:
Efter text .... 20 öre mm
Å textsida .... 25 öre mm.
25 proc. förhöjning för särskild reserverad plats.
Rabatt vid upprepad annonsering.

Södert. Tidn. Tryckeri, 1926.

Den svenska socialdemokratien mot plutokratien?

En märklig resolution av Stockholms arbetarekommun.

Stockholms arbetarekommun har vid för några dagar sedan hållet möte enhälligt antagit en resolution, vari yrkas på att det socialdemokratiska partiet skall överge den i senare tid följda kompromisspolitiken för att i stället träda i opposition och gå in för en klar och målmedveten politik, som skall ge partiet utsikter att kunna samla nationens majoritet och bli det parlamentet dominerande folkpartiet. Såsom exempel på aktuella krav, som av partiet i dess framtida politik särskilt böra hävdas, nämnas följande fem:

1) att regeringen respekterar valutgångens otvetydiga hänvisning på klar vänsterkurs; en regeringspolitik, som bygger på hoppande flertal, kan ej räkna på partiets stöd;

2) att 1926 års riksdagsdirektiv i arbetslöshetsfrågan revideras med iakttagande av grundsatsen att alla oförskyllt arbetslösa erhålla hjälp och att vid såväl allmänna som partiella konflikter inga andra än de direkt i konflikterna deltagande böra förvägras allmänt arbetslöshetsunderstöd samt i konsekvens härmed må hänvisning av arbetslösa till blockerat arbete icke äga rum;

3) att de sociala försäkringsfrågorna bringas till en för arbetarklassen lycklig lösning;

4) att de privata storbankernas diktatur över näringslivet brytes bl. a. genom skapandet av en statens egen affärsbank; (kurs. av red.)

5) att försöken till en avtalslagstiftning, som icke omfattas med förtroende från arbetarklassens sida, tillbakavisas.

Brattsystemet utdömt i Norge.

Den nykterhetskommitté, som tillsatts av norska socialdepartementet för verkställande av utredning rörande de åtgärder, som böra vidtagas efter förbudsomröstningens fällande av spritförbudet, har utdömt det Brattska restriktionssystemet såsom "icke lämpligt för norska förhållanden, enär det bygger på förutsättningar, som icke äro för handen i Norge". I stället föreslår kommittén, att kort införas för personer över 21 år, som önska inköpa spirituosa. Dylika kort skola icke få utlämnas till personer, som dömts för förseelser mot alkohollagen eller av andra skäl kunna anses olämpliga till erhållande av kort. På detta sätt åtsadkommas vissa grundläggande bestämmelser för kontrollen. Utskänkningen av sprit skall handhavas av de utskänkningsföretag, som finnas i respektive städer. Sådana åtgärder skola vidtagas att innehavare av utskänkningsrättigheter icke bli ekonomiskt intresserade av att sälja största möjliga kvantitet sprit. Utminuteringen av sprit skall ske genom Vinmonopolet eller genom auktoriserade spritbolag.

Majoriteten inom kommittén föreslår att genom provisoriska bestämmelser rättigheter till spritförsäljning beviljas städer, där vid förbudsomröstningen majoritet uppnåddes mot förbudet, därest vederbörande kommunala myndigheter lämna sitt bifall. Minoriteten föreslår att auktoriserade spritbolag tillsvidare endast upprättas i städer där dylika funnos före 1916, då förbudet infördes.

Frimurareorden.

(Forts. fr. sid. 1.)

okända byggmästaren, världsalltets herre och skapare. Det är upprörande, att en sekt med så hädiska åsikter tillåtes existera i kristna länder.

Salomos sigill, som enligt orientaliska myter skall hava utgjorts av två i varandra inslingrade trianglar (pentalpha) spelar stor roll inom frimureriet. Salomos tempels "historia" studeras flitigt inom frimurareorden och templet har stor symbolisk betydelse.

Sanhedrin, judarnes högsta domstol, figurerar inom frimurareordens högsta grader.

Chekina, uppenbarelsens moln, som visade sig i Israels stiftshydda och som likt ett moln om dagen och en eldstod om natten gick framför förbundets ark vid Israels barns vandring genom öknen, har stor betydelse för frimurarna, fastän den kristna religionen ej tillber denna molnstod. Leviterna ansågo detta moln vara den helige ande, och frimurarne tyckas tro detsamma.

Tetragrammaton, konsonanterna i judeguden Jehovahs namn (J, h, v, h) dyrkas av frimurarne.

Den judiska förbundsarken är en helig symbol för frimurarna. Frimurarne hava även varit nog naiva att utrusta flera dyrbara expeditioner för att söka reda på förbundsarken.

Mursleven är en oskyldig symbol. Detsamma gäller om väderstrecken. Frimurarna få lära sig: "öster, där solen går upp och ljuset börjar sprida sig, väster där solen går ned och skymningen inträder, söder, där solen står högst på himlen och ljuset är starkast samt norr, där det är mörkt och dystert o. en farlig ort för frimurare".

Den alexandrinska talmystiken odlas av frimurarne. Tretalet är för dem ett heligt tal. Fyrtalet är dock ännu heligare, emedan det betecknar judeguden Jahve. Samtidigt betecknar det världen, under det Gud är lika med 1. Femtalet är symbol för Davidstjärnan, som dock inom svenska frimureriet har mindre betydelse än inom utlandets. Sjutalet är viktigt, emedan det från geometrisk synpunkt är sammansatt av triangeln och kvadraten och anses av frimurarne liksom av astrologer för ett mystiskt tal. Talet nio är ävenså ett betydelsefullt tal, alldenstund alla produkter av 9 giva en eller flera nior, ifall man inbördes adderar de olika siffrorna i produkten. I vår upplysta tid skola frimurarbröder duperas med alexandrinsk talmystik! Varför icke lika gärna återinföra tron på, att astrologien förmår utforska människornas levnadsöden

Frimurarnas mystik. för dem en religion. verkar upplösande på den kristna religionen. Den katolska kyrkans överhuvud i Rom har insett detta och gång efter annan utfärdat bannlysningsmullor mot alla frimurare.

Forts.

Bakom centralbroprojektets kulisser.

(Forts. fr. sid. 1.)

förr använts ifråga om en mängd utländska storstäder (såsom Wien, Berlin, Hamburg m. fl.), där de emellertid helt naturligt gjort sig hatade och omöjliggjorts, sedan de blivit så grundligt genomskådade, som fallet numera är.

Det judiska finanskapitalet kännetecknas, som bekant, framförallt genom sin strävan att antingen tillintetgöra andras förmögenheter, eller ock göra dessas innehavare till endast nominella ägare samt lydiga redskap och vasaller. Centralbroförslaget är en mäktig hävstång för dylika syftemåls förverkligande. Men även en på mindre välbetänkta grunder vilande lösning av förortsbanefrågan skulle kunna utnyttjas i dylik riktning. Centralbroförslagets förhållande till denna senare skall förbehållas åt en kommande artikel.

Z.

Den judiska läran.

(Forts. fr. sid. 1.)

åt judarna i pant. Det återstår blott, att judarna bemäktiga sig jordfastigheterna. Om de stora egendomarna övergå i judiska händer, skola de kristna arbetarna skaffa judarna enorma inkomster.... Judarnas huvudfiende är katolska kyrkan. Därför hava vi på detta andens råd planterat frihet och brist på disciplin. Vi hava även i stor skala uppammat tvistigheter mellan de olika kristliga konfessionerna. Vi skola bemäktiga oss skolorna, kyrkan kommer att förkovra sitt inflytande. Judarna skola taga allt i sina händer, isynnerhet makt och positioner. Domarståndet, ämbetsverken, läkarne måste alla vara judar".

En broschyr om "Gojim", vars innehåll publicerades av "Wiener Deutsche Zeitung" den 15 mars 1901, bjöd på följ.: "Förföljelsens och förnedringens pinsamma och lidelsefulla tider äro lyckligt över, tack vare de kristnas framåtskridande i civilisation. Detta framåtskridande är för oss den säkraste skölden, bakom vilken vi gömma oss och obemärkt kunna överskrida varje rum, som skiljer oss från våra upphöjda mål. Börserna notera och reglera skulderna o. vi äro för det mesta herrar över börserna överallt. Vi måste trakta efter att bliva pressens herrar, att de kapital, som vi låna ut åt staterna, giva oss i händerna järnvägar, gruvor, skogar, järnverk och fabriker, ja, att till och med deras skatter pantförskrivas till oss. De stora jordägarna besitta alltid aktning och inflytande. Därav följer, att våra bröder i Israel måste bemäktiga sig stora jordagods. Under förevändning, att vi vilja hjälpa den arbetande klassen, måste vi lägga hela skattebördan på storgodsägarna. När därefter deras gods falla i våra händer, då skall de kristliga proletärernas arbete bliva oss en källa till oerhörd vinst. Vi måste utså tvivel, tvedräkt och stridigheter. Varje krig, varje revolution, varje politisk och religiös ändring för oss närmare det ögonblick, då vi nå vårt högsta mål, efter vilket vi sträva. Vi måste befordra äktenskapliga förbindelser mellan judar och kristna, ty det judiska folket kan därigenom utan skada för sig blott vinna därpå; våra döttrar ernå genom dessa äktenskap förbindelse med familjer, vilka äga makt och inflytande. I utbyte mot vårt guld, vinna vi inflytande hos vår omgivning. Är guldet världens förnämsta makt, intages andra platsen av pressen. Därför synes det oundgängligt nödvändigt, att ledningen för tidskrifterna befinna sig i vårt folks händer. Rikedomen o. vanan att välja rätta medel för att få köpbara storheter gynnsamma skola göra oss till herrar över den offentliga meningen o. utlämna massorna i vår makt.. Våra intressen påfordra att vi visa intresse för de sociala dagsfrågorna, isynnerhet för sådana, som gå ut på ett förbättrat läge för de arbetande klasserna. Men i verkligheten måste vår möda gå ut på, att vi bemäktiga oss denna sida av den offentliga meningen och utstaka dess bana. Massornas förblindning och deras böjelse att låta fånga sig av patetiska fraser, göra oss dessa till ett lättfångat byte, förskaffa oss i deras krets popularitet och förtroende. Vi finna lätt bland vårt folk de, som lätt kunna kläda sina förkonstlade känslor i en sådan vältalighet såsom uppriktiga kristna sin verkliga hänföring.. Det är nödvändigt att så mycket som möjligt göra proletariatet gynnsamt mot judarna och underordna detsamma under dem, vilka förfoga över guld. Vi skola tvinga proletariatet till revolutioner och omstörtningar, och varje sådan katastrof skall föra oss närmare i våra strävanden för det enda målet, målet att härska på jorden såsom det var utlovat vår fader Abraham."

Det anförda torde vara nog för att visa Judarnas både mål och medel att nå detsamma samt även orsakerna till deras stora framgång.

Huru denna skall stävjas är en fråga, som kommer dem vid, vilka äro kallade att stå i spetsen för de olika folken. Rabbinen Cheskel Zwi Klötzel ger ett råd, då han i "Janus", nr 2, 1912, säger: "Såsom vi judar veta om varje icke-jude, att han i någon vrå av sitt hjärta är antisemit och måste vara det, så är varje jude djupast inne en hatare av allt icke-judiskt. Judendomen kan blott övervinnas med andliga vapen. Bliven I starka I icke-judendomen, starkare än vi äro i judendomen, så skolen I bliva segrare."

Och därtill fordras framför allt organisation och ett offervilligt samarbete av alla, som sätta folkets, mänsklighetens väl framför personliga eller parti-intressen.

Spritcentralens bortskänkta 50,000 kr. till Socialpolitiska Institutet.

(Forts. fr. sid. 1.)

Det bifogade protokollet var av följande lydelse:

"Protokoll vid ordinarie bolagsstämma med aktieägarna i Aktiebolaget Vin- & Spritcentralen å bolagets kontor i Centralpalatset i Stockholm fredagen den 11 juni 1920 klockan 10 f. m.

Närvarande aktieägare, voro de, som finnas förtecknade i den vid stämman upprättade röstlängden.

§ 1.

Stämman öppnades av ordföranden i bolagets styrelse herr Bergenholtz, vilken därpå enhälligt utsågs att vara ordförande vid stämman.

§ 2.

Att jämte ordföranden granska och underskriva protokollet för stämman utsågos enhälligt herrar Hedenlund och jämväl tillstädesvarande Riksgäldsfullmäktigen S. H. Kvarnzelius.

§ 3.

Upprättades och förelades till godkännande härvid fogade förteckning över närvarande aktieägare och ombud för aktieägare, utvisande att vid stämman voro företrädda dels samtliga de 400 stamaktierna i bolaget och dels utav de 19,600 preferensaktierna ett antal av 15,540, vadan alltså aktier för mer än tre fjärdedelar av hela aktiekapitalet (20 miljoner kronor) voro representerade på stämman.

Förteckningen godkändes och skulle således tjäna till röstlängd vid stämman.

§ 4.

Ordföranden föredrog kungörelsen om stämman, införd i Post- och Inrikes tidningar för den 27 maj 1920 och så lydande:

"Styrelsen för Aktiebolaget Vin- & Spritcentralen får härmed kalla aktieägarna till ordinarie bolagsstämma å bolagets kontor i Stockholm, Centralpalatset 4 tr., fredagen den 11 juni 1920 kl. 10 f. m."

Det skulle här antecknas

dels att kallelse till stämman blivit, i mån ske kunnat, försänd i rekommenderat brev till aktieägarne,

dels ock, att förteckningen över ärenden, som skulle förekomma vid stämman, och i förening med densamma det vid extra bolagsstämma den 19 maj 1920 förda protokollet, innefattande bland annat samma stämmas beslut i fråga om de ändringar i bolagsordningen, vilka skulle ånyo förekomma vid denna ordinarie bolagsstämma, varit under mer än en vecka närmast före denna dag tillgängligt för aktieägarna å bolagets Kontor.

Härefter förklarades stämman enhälligt vara i behörig ordning sammankallad.

§ 5.

Företogs till behandling frågan om godkännande av det vid extra bolagsstämman den 19 maj 1920 fattade beslutet dels om ny lydelse av bolagsordningens §§ 6, 8, 10 och 12 och dels om tilläggande till bolagsordningen av en ny paragraf, betecknad såsom § 18.

Vad nämnda extra bolagsstämma, på sätt § 5 i protokollet för densamma utvisar, i här angivna hänseenden beslutat blev nu enhälligt godkänt och slutligt antaget.

§ 6.

Föredrogs i den omfattning som, efter hemställan av ordföranden, ansågs erforderlig

dels styrelsens vid stämman framlagda förvaltningsberättelse för år 1919 jämte vinst- och förlusträkning samt balansräkning

dels ock revisorernas berättelse över verkställd granskning av bolagets förvaltning och räkenskaper för samma år.

§ 7.

Den i näst föregående paragraf nämnda balansräkning blev enhälligt i allo fastställd.

§ 8.

I enlighet med vad revisorerna i sin berättelse tillstyrkt beviljades styrelsen ansvarsfrihet för 1919 års förvaltning. Beslutet var enhälligt.

§ 9.

I överensstämmelse med styrelsens av revisorerna tillstyrkta förslag beslöts utan meningsskiljaktighet att de till bolagsstämmans förfogande stående medel nämligen

1919 års vinst	kr.	6,866,719: 85
och från 1918 kvarstående vinstsaldo	„	10,254: 69
eller alltså tillhopa	kr.	6,876,974: 54

skulle disponeras sålunda:

Å stamaktier utdelas 20 proc.	kr.	80,000: —
å preferensaktier utdelas 7 proc.	„	1,372,000: —
goodwill-kontot avskrives med	„	3,400,000: —
till reservfonden avsättes	„	1,000,000: —
till en pensionsfond avsättas	„	1,000,000: —
å vinst- o. förlustkonto balanseras	„	24,074: 54
	kr.	6,876,074: 54

§ 10.

Beslöts att den enligt näst föregående paragraf beslutade utdelning å stam- och preferensaktierna skulle från och med denna dag få lyftas antingen å bolagets huvudkontor i Centralpalatset i Stockholm eller ock hos Skandinaviska Kreditaktiebolaget, Aktiebolaget Nordiska Handelsbanken eller Stockholms Enskilda Bank i dessa bankers huvudkontor i Stockholm och samtliga kontor i landsorten.

§ 11.

Med hänvisning därtill att enligt beslut av extra bolagsstämman den 19 sistlidne maj och dagens ordinarie bolagsstämma 4 ledamöter av bolagets styrelse och 2 suppleanter för dem samt 2 revisorer jämte suppleanter skulle utses av Kungl. Maj:t, föreslog hr Ringholm, att stämmans vidare förhandlingar måtte ajourneras till dag, som, efter det nyssberörda av Kungl. Maj:t beroende åtgärder blivit vidtagna, styrelsen ägde bestäma och intа kungöra i den ordning, som om kallelse till ordinarie bolagsstämma vore föreskrivet.

Detta förslag blev enhälligt bifallet.

§ 12.

Förhandlingarna förklarades härpå tills vidare avslutade.

Justerat: / In fidem
F. Bergenholtz. / M. Marcus.
Ax. Hedenlund.
S. H. Kvarnzelius.

— — — — — — — — — —

Undertecknad, Notarius Publicus, betygar härmed, att föreståenda är rätt avskrivet. Stockholm den 1 juli 1920.

Ex officio:
Uno Oldenburg.

Vid avgift en kr. 25 öre. / Stämpel.

— — — — — — — — — —

Vidimeras. Stockholm och Kungl. Patent- och Registreringsverket den 18 september 1920.

Ex officio:
Vid. avg. 1 kr. Sven Björkenstam."

Det här återgivna protokollet visar alltså tydligt, att det icke var av 1919 års vinst — vilken helt disponerades av stämman den 11 juni samma år — som Spritcentralens styrelse lämnade gåvan å 50,000 kr. till Socialpolitiska institutet. Detta skedde den 12 augusti 1920, sedan ändringen av bolagsordningen skett genom beslut både på extra och ordinarie bolagsstämma och sedan Kungl. Patent- och Registreringsverket inregistrerat ändringen i bolagsordningen av innehåll, att hela bolagets vinst oavkortad skulle inlevereras till Statskontoret för statsverkets räkning. Någon som helst tvekan på denna punkt kan sålunda icke föreligga.

Goda och billiga
Måltider
kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
CYRUS
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
ALEXANDER
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
ENGELBREKT
8 Roslagsgatan 8.

Automatrestaurant
GUSTAF VASA
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T ERIK
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant
BIRGER JARL
73 Folkungagatan 73

Frukost ½9–½2 Middag ½2–7
Kväll 7–½12 Inga drickspengar
Ingen spritservering

Under kosmopolitismens hägn.

Knappast en dag går utan att nya beslag av smuggelsprit inrapporteras. Senast meddelas, att Torneå tullpostering och Kaakaama tullbevakning på skärgårdsholmen Lethikdumi beslagtagit icke mindre än 1,080 liter i 109 dunkar, vilka dolts i en särskilt anordnad spritkällare i närheten av en på ön boende fiskares bostad.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 3 Dec. 1926.

Omålade möbler o. slöjdvaror
av alla slag bäst o. billigast hos
Olov Dahlin,
2 Sergelgatan 2 (hörnet av Mästersamuelsg.)
Lackeringar ombesörjas.

Storbankernas diktatur måste brytas.

(Forts. fr. sid. 1.)

från 1924 års val samt de faktiska introssegrupperingarna inom valmanskåren hävdade talaren den uppfattningen, att en så inriktad politik hade utsikter att kunna åt arbetarepartiet skapa en ovillkorlig majoritetssällning i riksdagen. Han gav därpå en nog så intressant överblick över samhällsbyggnadens "egendomliga skick", varur vi återgiva följande:

"Högst i pyramidens topp möta vi hovet, byråkratiens och militärdömets spetsar. Det är dels spillror av den gamla svenska adeln, dels skott på storfinansens träd, dels avläggare av ett traditionsbundet ämbetsmannaskrå med anor genom seklen. Ekonomiskt kan positionen vara växlande. Men det finns en gemensam ideologi, som kittar dem samman. De äro karriärernas överuppsyningsmän, som via hovtrapporna söka behärska det hov- och militärorienterade byråkratdömets topprekrytering. De äro reaktionära av instinkt. De hata demokratien och förakta "massan". De önska en stark konungamakt, ty därigenom stärkas de själva. De ivra för ökade rustningar, ty därigenom öka de själva i betydelse. De äro nationalister. Ty de se sig själva som nationens herrar. De slå vakt om "den fädernеärvda tron". Ty de bäras av övertygelsen att den är ett verksamt medel att främja respekt för bestående ordning. Med ena foten stå de i feodaltiden, med den andra i Enskilda banken.

Men stigom ett trappsteg ned! Här möta vi dem, som önska inneha den verkliga makten. De äro icke många. Fingrarna räcka till för att räkna dem. Det är storfinansens män, kapitalets herrar, förfogande över det finanskapital som i sina olika förgreningar liksom en jättepolyp representerar kapitalismens värld. En liten grupp magnater äro här den samlade kapitalmaktens exekutorer. Från några storbankers direktionsrum utövas den verkliga ledningen över nationens ekonomiska liv. Dit sammanlöpa de trådar, som dirigera industriens, handelns o. jordbrukets politik. Väl är det formellt en makt vid tronens fot. Men reellt är det makten ovanom alla de andra. Ty ekonomisk makt är även politisk. Herraväldet över landets ekonomiska tillgångar förlänar herravälde över jämväl statsmakten. Ju starkare kapitalismens koncentration är, desto oinskränktare kan den behärska staten. Att behålla den politiska makten, fast och varaktigt, är för storfinansen ett första rangens intresse. Ty i den mån den behärskar staten, i samma mån kan den utnyttja statsmakten som ett verktyg för sina syften.

Från storfinansens värld gå vi ned genom ett område, som måhända skulle kunna betecknas som storfinansens lydländer. Först möta vi då storindustriens o. grosshandelns representanter. En gång kämpade de för sin självständighet. Men förgäves. Ty liksom magneten bildar ett fält, inom vilket allt attraheras, så har bankmakten dragit in storindustrin i sin intressesfär, ätit sig in i den, införlivat den med sin domän, tagit dess ledning i egna händer och blivit dess huvud och hjärna. Arbetarklassen begår ofta misstaget att tro, att de potentater, de arbetsgivare, som den möter vid förhandlingsbordet, de män, som gemenligen befolka Arbetsgivareföreningen, också äro potentater över industrien. Arbetarna falla offer för vanföreställningen att det skulle vara denna s. k. "företagarevärld", dessa s. k. "industriidkare", som ha företagens ekonomiska politik i sin hand. Skärpte de sina ögon, skulle de upptäcka, att i ryggen på var och en av dessa s. k. arbetsgivare sitter en fin tråd, som löper bakom scenens kulisser. Därbakom står den verkliga makten, storfinansen, och rycker i trådarna och låter marionetterna dansa på scenen.

Utvecklingen av denna finansmakt har inneburit den stora revolutionen i samhällets sociala struktur. Från och med det ögonblick, då kapitalismens seger utlöste motsättningarna inom det borgerliga samhället kommo såväl småborgardömet som arbetarklassen i motsättning till industrikapitalismen. Småborgardömet såg sin näringsfrihet hotad, och arbetarklassen nödgades kräva en laglig reglering av arbetsförhållandena. Vi fingo bevittna huru de politiska partierna i och med den nya probemställningen företedde en annan orientering. De följde nu öppet och klart ekonomiska intressen medan de förr liksom gömde sitt verkliga väsen under slagord om "reaktion", "liberalism" och "demokrati". För bondeklassens vidkommande befann den sig när den kapitalistiska utvecklingen började i motsättning till godsägardömet. Detta senare har blivit direkt intresserat i den industriella frammarschen. Industrialismen skapar ju den stora inre avsättningsmarknaden för storbrukets produktion och ger förutsättningar att utveckla brännegri-, bryggeri-, stärkelse- o. sockerfabrikationen. Så bands först storgodsägaredömet till kapitalismen, och därmed vann dennas intressesfär också insteg i det inflytande på staten som agrarerna otvivelaktigt utöva. Samtidigt har motsättningen mellan storgodsägare och en del av bondeklassen, som producerar ett försäljbart överskott, bortfallit. Båda ha mötts i sitt intresse för spannmålstullarna och båda ha sida vid sida i och genom aktieväsendet blivit medintressenter i industri- och bankvärldens utveckling. Båda ha sugits in i finanskapitalets maktsfär och spänts för dess vagn.

Den egendomliga klyvning mellan ägandets o. brukandets funktioner, som kapitalismen medfört och genom aktieväsendet fullkomnat, har faktiskt möjliggjort sig det stora finanskapitalet att kring sig sammanlänka skenbart motsatta intressen. "Rikedomen" artskiljes ej längre allt efter inkomstkällorna. Den strömmar in från olika intressegrenar. Storbonden liksom godsägaren kan utöva äganderättens funktioner inom industrien, o. industriens män kunna å andra sidan ha intressen att bevaka inom den agrariska världen.

Så ha vi den yrkesidkande medelklassen. Även med avseende å denna bekräftas riktigheten i vår syn på kapitalismens koncentrationsprocess. Vad som här intresserar oss är icke så mycket den siffermässiga minskningen som fastmer den sociala strukturförändring, som genom den moderna kapitalistiska utvecklingen inträtt inom det mindre yrket och småhandeln. Vi konstatera, att en stor del av yrkena blivit bigrenar till stordriften. Städernas reparations- och installeringsfirmor t. ex. En annan del är endast skenbart självständig, men "indirekt beroende av kapitalismen" (Sombart). Hit hör t. ex. skaran av värdshusvärdar, som spela rollen av agenter åt kapitalistiska leveransföretag; hit hör innehavare av skoaffärer, som inrättats av skofabriken o. s. v.; hit hör skaran av snickarmästare, som tillverka åt möbelmagasin, skräddarmästare, som tillverka åt stora konfektionsfirmor o. s. v. Sombart har i sitt stora arbete "Den moderna kapitalismen" givit en glänsande bild av alla dessa olika kapitalistberoende verksamhetsgrenar. Men samtliga dessa grupper se sitt eget väl sammansmitt med kapitalismens allt snabbare utveckling och de komma i stark motsättning till arbetarklassen, i den mån de sysselsätta lönarbetare. Ty dessa senares organisation kan, enligt sakens natur, utöva större inflytande i smådriften än i stordriften. Oförmågan att kunna företräda en egen ekonomisk politik förvandlar emellertid här ifrågavarande grupper till en svans åt kapitalismen. En egen klasspolitik kan medelklassen icke föra. Den känner sig i stort sett fientlig mot arbetarklassen. Dess ekonomiska fiendskap till denna tar sig uttryck jämväl som politisk antagonism. Medelklassen blir reaktionär, ropar på den starka regeringsmakten och förklarar sig beredd att i "Samhällshjälpen" och slika gestalter t. o. m. begagna våld mot arbetarklassen. Den svärmar för militarism och en stark byråkrati och ser gärna kungamakten växa på riksdagens bekostnad. Så går den storkapitalismens ärenden. Nationalism och chauvinism frodas i dess mitt. Det är endast en mindre del av medelklassen, som känner solidaritet med proletariatet.

Så ha vi "den nya medelklassen". Varvid skola vi förlikna den? Ekonomiskt är den en produkt av den klyvning mellan äganderättens funktioner och arbetsledningens funktioner, som kapitalismen medfört. Vi ha ju ägarna av företagen i en värld för sig (aktieägarna), ledarna, de anställda, i en värld för sig. Ledareposterna beklädas med bättre betalda anställda. Karriärens intressen och synpunkter mänga sig här in med all kraft. Det utbildas även här en hierarki av över- o. underordnade med obegränsat spelrum för alla "klättrareinstinkter". Denna pyramid av anställda har ett intresse av kapitalismens utvidgning. Ty i samma mån ökas befordringsutsikterna. Detta skikts politiska ideologi är i regel starkt borgerlig. De äro fyllda av ångest att proletariseras, och i dessa kretsar är hatet mot proletariatets klasskamp starkast. Socialt svaga och absolut i händerna på husbonden-kapitalet äro de med sina försänkningar i de kapitalistiska kretsarna och med sin relativa andliga rörlighet av en viss betydelse för den allmänna opinionsbildningen. De äro huvudstocken i Sv. Dagbladets läsekrets, finanskapitalets propagandister och valboskap.

Så se vi, huru finanskapitalet våning efter våning nedåt knyter samman intressena och behärskar dem. Från det stora finansinstitutets direktionsrum ned till knodden på bolagskontoret löper genom industriidkarnas, handelns, smådriftens, det större jordbrukets och de privata funktionärernas värld liksom en väv av beroende, av kryperi uppåt och förtryck nedåt. Finanskapitalets makt är själen, köttet och nervsystemet i borgardömets kropp.

Men stigom nu ned till samhällets undre värld, till pyramidens bas, till den stora egendomslösa massan. Här ha vi dem, vilkas hela existens måste forma sig till en levande revolt mot kapitalmakten. Deras enda egendom är deras arbetskraft, som de för sitt uppehälles skull måste salubjuda till kapitalet. De representera negationen av det bestående samhället. I dem ha vi på en gång bärarna av kapitalismens maskineri och offren för dess grymhet och barbari. De äro slagna till slant, dömda att skapa de värden, som ge systemet dess styrka, o. på samma gång dömda att framsläpa ett liv i beroende, otrygghet och umbäranden. Ingen klass' arbete är för det helas skull så omistligt och oumbärligt som deras. Men ingen klass är mera utsatt för att i alla situationr ta huvudstöten, därest maskineriet råkar i olag. Över deras huvuden gå kriserna och dessas efterverkningar värst fram. Hårdare, brutalare och oftare än andra drabbas de av arbetslöshetens förbannelse. Mindre än andra ha de möjlighet att springa ut ur sin ram och så att säga ständscirkulera.

Och denna klass är icke längre begränsad till endast industriens arbetare. Jordbrukets proletärer äro i lika hög grad som industriens ett offer för det nuvarande samhället. Därför stå de också vid varandras sida som kamrater i klasskampen. Men fronten går längre ändå. Det finns tusentals svenska torpare, arrendatorer och småbönder, vilkas hela läge hänvisar dem till intressegemenskap m. proletariatet. Den upplösning av gamla förhållanden, som den moderna kapitalismen medfört, har icke minst på jordbrukets område dragit med sig revolutionerande följder. I stora delar av vårt land ha bolags- och bankintressen slagit sina klor i böndernas jord. Jämsides med en snabbt fortgående minskning av landsbygdens befolkning har gått en ödesdiger utämning och utträngning av småbondeklassen till förmån för ett växande bolagsväldes stataresystem. Finanskapitalet har i fastighetsspekulationen en av sina förnämsta kraftkällor, och det utnyttjar hänsynslöst alla möjligheter att ta jorden från bönderna. Dess intressesfär har visat sig ovanligt expansiv på svensk landsbygd, när de gällt att avhända bönderna deras jord, samtidigt som galjonsfigurerna själva söka inbilla folket, att det är socialisterna som vilja ta jorden från bönderna.

Men det finns även många andra element, infogade här o. var i samhällsbyggnaden, som insett att det är deras plikt att biträda arbetarklassen i dess kamp mot kapitalväldet. En rad intellektuella ha resolut hos oss liksom i andra länder tagit position på arbetarnas sida, klart inseende, att endast en principiellt antikapitalistisk politik duger, därest det skall lyckas att råda bot på de skriande missförhållandena. Och kretsen av dem, som utan att tillhöra arbetarklassen likvisst i segern för dess strävan se den enda räddningen ha vuxit upp oavlåtligt. Därom vittnar den glädjande och alltjämt stegrade anslutningen till vårt parti. Och i själva verket borde det i vårt land finnas en klar och kampberedd majoritet mot kapitalismen. Men, såsom vi redan antytt, insikten om kapitalismens fördärvlighet växer tyvärr ej i samma tempo som skaran av dem, vilka skiljas från äganderätten till produktionsmedlen. Det är i sitt herraväldе över stora lager av dem, vilka rimligtvis borde gå med i proletärernas frihetskamp, som storkapitalet har sitt starkaste övertag.

Man vet på finanskapitalets sida, att därest verkligen alla de, vilka kapitalismen gjort beroende och ofria, göra gemensam sak med arbetarklassen, vägen ligger öppen till en antikapitalistisk verksamhet. Därför skyr man inga ansträngningar för att förhindra arbetarpartiets majoritetsställning i andra kammaren. Kampen står om statsmakten. En arbetarregering utan majoritet i andra kammaren kan kapitalismen tolerera. Ty den har ju i så fall möjlighet att, när den så finner för gott, låta sina partier, höger, liberaler, folkfrisinnade o. bondeförbundare störta den. Men en arbetarregering med majoritet i andra kammaren blir för borgardömet en fruktansvärd påfrestning, som utan minsta tvivel kommer att utlösa förtvivlade försök till obstruktion.

Kort och gott: kampen mellan kapitalet och arbetet har även hos oss kommit in i ett avgörande skede. Tack vare arbetarklassens storstilade mobilisering mot borgardömet står dess representation i andra kammaren inför majoritetsställningens erövring. Det storfinansens herravälde över själarna, som vi i det föregående tecknat, är förvisso en väldig makt att övervinna, och det lider intet tvivel, att man från borgerligt håll kommer att göra sitt yttersta för att hindra socialdemokratins seger.

Så ser den alltså ut vår samhällsbyggnad. Den har en fasad av politisk demokrati och ett innandöme av ekonomiskt förtryck. Den präglas av en skriande disproportion mellan individens politiska rättigheter och hans ekonomiska. Demokratien finns i författningen, men oligarkin, fåväldet, sitter i högsätet på det ekonomiska området. Ur denna fruktansvärda motsättning måste samhället komma ut. Det får icke ske genom att fåväldet än en gång införes på det politiska området. Det måste tvärtom ske genom att den politiska demokratien vid sin sida får den ekonomiska. Liksom i och genom författningens demokratisering muren raserades mellan folket och staten, så måste samhällets fortgående omdaning göra dem delaktiga av den ekonomiska makten. Kapitalismens mission har varit att skilja medborgarnas stora massa från äganderätten till de stora och för nationens liv betydelsefulla produktionsmedlen Det är socialismens uppgift att här återförena vad kapitalismen åtskilt. Vi hävda klart och bestämt, att en egendomsordning har existensberättigande endast så länge den är socialt ändamålsenlig. Skapar den i och genom sitt fortbestånd masselände och massträldom och utplundrar de många till fromma för de få — ja, då bör den i alla rättänkande medborgares ögon vara dömd. Och göres oss i detta stycke beträffande den kapitalistiska ordningen mera vittne behov? Sannerligen icke! Vi kräva en produktion i samhällsbehovens och icke i profitens tjänst. Vi veta, att detta steg icke tages med ens och att det tarvar en lång serie förberedande åtgärder. Men vi veta lika visst, att utan detta steg och dess förberedande finns ingen utsikt att göra ett slut på den tingens ordning, där produktionens och teknikens landvinningar köpas med massornas slaveri och förtrampande."

Vi hänvisa till vårt uttalande i ämnet på ledande plats i tidningen.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Elektriska
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrant genom
Östermalms Elektr. Affär
15 A NYBROGAT. Tel. Ö. 52 80.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Magsyra, halsbränna och kväljningar
tar man bort med ett glas *Fruktsalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.
Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drog- och färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Åberopa denna annons.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Gen.-Consul Cronholms stämning å envoyén Anderberg.

(Forts. fr. sid. 1.)

delse brottet vore sådant, att häktning följde. Vore brottet av mindre svår art, torde den domstol vara behörig, inom vars domkrets stämningen bleve gärningsmannen delgiven. Att en sådan regel vore särdeles otymplig, måste visserligen medgivas, men justitiekanslern ansåge, att Kgl. Maj:t i konseljen icke hade befogenhet att ändra regeln eller supplera densamma. Om det kunde lyckas Cronholm att å ort inom Sverige delgiva Anderberg stämningen, bleve det, enligt justitiekanslerns mening, icke för forumfrågan av någon avgörande betydelse, huruvida stämningen avsåge ansvar för ämbetsfel eller ansvar för annat brott. Så länge Kgl. Maj:t icke bestämt privilegierat forum för beskickningschef, torde sådan ämbetsman därutinnan vara jämställd med det stora flertalet andra befattningshavare, att han kunde vid underrätt även av enskild man åtalas för ämbetsfel. Detta meddelades mig till kännedom av justitiedepartementet.

I ett land, där gällande lagbestämmelser äro till den grad bristfälliga, eller otympliga såsom justitiekanslern betecknat dem, kan det sålunda bli praktiskt taget ogörligt att utkräva laga ansvar å den, som sig utomlands förbrutit. Han kan undandraga sig varje kriminellt ansvar genom att förbliva utomlands, tills preskription inträtt.

Emellertid befinner sig Anderberg nu i hemlandet, och får jag därför under åberopande av förestående vördsamt anhålla om laga kallelse och stämning å honom, som för närvarande är bosatt å Grand Hotel här i staden, med yrkande om ansvar för hans enligt mitt förmenande brottsliga förhållande till mig tillhöriga penningmedel och annan mig tillhörig lösegendom. Ävenså yrkar jag, att honom måtte åläggas att till mig avgiva fullständig och av verifikationer åtföljd redovisning för ett belopp av femtusen amerikanska dollars, som jag kort före min återresa till hemlandet anförtrott honom allenast till mottagande i och för omedelbar och full utbetalning till mig i och för avresan, men som han istället använde för andra ändamål än det, för vilket penningarna blivit honom anförtrodda

Tillika yrkar jag att medan han för mig å sitt ämbetsrum falskeligen uppgivit, att beloppet blivit återsänt, till följd varav jag nödgades upplåna erforderliga medel för att kunna anträda hemresan.

Tillika yrkar jag att med belopp, som jag senare, skall uppgiva, om han ej slutligen låter förmå sig till godvillig uppgörelse, av Anderberg utbekomma vad som ännu är oguldet samt ersättning för ränte- och omväxlingsförluster jämte vederbörligt skadestånd och gottgörelse för utgifter och kostnader i övrigt, som jag nödgats vidkännas i anledning av hans övergrepp mot mina penningar och min övriga lösegendom, allt räknat från den 13 maj 1922, eller den dag som han själv angivit såsom dagen för uttagandet från mottagningsbanken samt omväxling till annat för hans syften tjänligare myntslag av ifrågavarande, honom allenast i och för full- och omedelbar utbetalning till mig anförtrodda penningremissa å femtusen amerikanska dollars, ävensom gottgörelse för rättegångskostnaderna.

Proletärambassadörens kvarlåtenskap.

Sovjet-Rysslands avlidne ambassadör i England, juden Krassin, efterlämnade enligt vad meddelats en personlig förmögenhet av 3 miljoner engelska pund eller bortåt 25 miljoner kronor. Förmögenheten var placerad i olika banker i Europa. Summan 25 miljoner kr. är ju anspråkslöst liten i förhållande till vad Krassin såsom en av dem, som installerat sig som det gamla "rika Rysslands" arvtagare beräknats god för i de utländska bankerna. Det sannolika är, att siffran uppskattats "i underkant".

Förbudshumbugen i U. S. A.

Enligt telegram från Minneapolis har Marylands guvernör Ritchie, vilken nämnes som demokratisk presidentkandidat vid en "demokratisk lunch" skarpt utdömt förbudet under framhållande att det åstadkommit tvedräkt inom en nation, där förut frid varit rådande, skapat politiska skrymtare och vållat oberäknelig skada. Antingen måste Volsteadakten revideras eller också genomföras. Det senare är tydligen omöjligt. Lokalt veto inom de olika staterna synes vara den enda utvägen, förklarade Ritchie.

Revolutionsinternationalens förre diktator illa ute.

Sinovjev-Apfelbaum, vars politiska storhetstid nu, sedan ryska folket börjat vakna upp ur revolutionsyran, tyckes vara definitivt slut, är nu misstänkt för att vara inblandad i en uppseendeväckande stöldaffär, som låtit åtskilligt tala om sig. Det rör sig om en mycket dyrbar ochkänd rubin, som en gång i tiden tillhört kejsarinnan Katarina av Ryssland och som försvunnit. Hemliga polisen har arresterat en av Sinovjevs bröder, en svåger och flera kusiner, vilka inneha viktiga befattningar i Leningrad. Sinovjev misstänkes nu av polisen för att själv hadet i juvelens försvinnande.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 5.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 49. Fredagen den 10 Dec. 1926. Årg. 2.

DET BRATTSKA RANSONERINGSSYSTEMET BÖR AVSKAFFAS!

En uppseendeväckande framställning till Konungen från Föreningen Mot Monopol.

Från Föreningen Mot Monopol har på fredagen till Konungen ingivits nedanstående uppseendeväckande inlaga, vari bl. a. yrkas, att det Brattska ransoneringssystemet helt och hållet avskaffas samt att för utväljande av nytt system en jämförande undersökning måtte företagas mellan detta och det s. k. danska systemet, i vilket sistnämnda ej förekommer ransonering och vilket visat sig bjuda betydligt större fördelar och mindre olägenheter än det Brattska ransoneringssystemet såväl i vad avser statsekonomien som nykterheten och den allmänna moralen:

Sedan Eders Kunglig Maj:t täckts tillsätta en kommitté med uppdrag att utarbeta förslag till bättre kontroll över de halvstatliga monopolen och deras verksamhet, drista vi härmed i djupaste underdånighet anhålla att till Eders Kungl. Maj:ts kännedom få bringa vissa synpunkter och önskemål, som vi hoppas skola komma att av Eders Kungl. Maj:t i detta sammanhang prövas.

Det är ett för allom känt förhållande att lagen om försäljning av rusdrycker av d. 14 juni 1917 tillkom mitt under världskrigets svåraste stormar, även som att den princip, som är den grundläggande för hela den ifrågavarande lagens tillkomst och avfattning, nämligen systemet med ransonering av spritdrycker, icke ens vid tiden för lagens tillkomst hade några större sympatier på något håll hos det svenska folket. Det var i själva verket en helt liten, men energisk klick, som drev fram denna lagstiftning under strid både mot höger och vänster. Den del av Sveriges folk, som i detta sammanhang kan betecknas såsom mera radikalt betonad, d. v. s. de som ivra för totalt förbud mot försäljning av rusdrycker, visade en avgjord motvilja mot denna lagstiftning och även den mera konservativt betonade delen av befolkningen motsatte sig i det längsta ransoneringssystemets införande. Att ifrågavarande lagstiftning i alla fall blev av Riksdagen antagen, var i verkligheten resultatet av en kompromiss som icke tillfredsställde någondera parten. Till en början var motståndet, särskilt från förbudshåll, starkt, men efter hand lät sig en o. annan röst höras, som yttrade: "Låt oss försöka!" Dessa röster fingo så småningom överhand. och resultatet blev att vid det slutliga avgörandet lagen genomdrevs med hjälp av det stora flertalet av förbudsfolkets representanter. Från denna sida torde emellertid ransoneringssystemet allmänt ha betraktats som ett experiment.

Tio år ha nu snart gått och experimentet har blivit genomfört och prövat. Provet har utfallit dåligt. I stället har de befarade nackdelarna på ett skrämmande sätt gjort sig påminta. Systemets mest utmärkande resultat har blivit ett gigantiskt "bussiness", men de i utsikt ställda goda sociala verkningarna hava icke allenast uteblivit, utan vissa tecken tyda på att sociala och moraliska faror av oanad räckvidd lura bakom hela systemet.

Vi ha därför efter moget övervägande beslutat att i underdånighet hemställa det Eders Kungl. Maj:t täcktes vidtaga lämpliga åtgärder för spritransoneringens upphävande och for sådant ändamål låta verkställa en grundlig omarbetning av lagen om försäljning av rusdrycker av den 14 juni 1917.

Det är tre olika, var för sig bärande skäl, som givit oss anledning till denna underdåniga framställning. Dessa skäl äro:

1) De rent orimliga kostnaderna för systemets upphållande och drift.

2). Den bedrövliga korruption, som följt i Bratt-systmets fotspår och som hotar att genomtränga hela nationen.

3) Det nästan absoluta hinder, som systemet lägger i vägen för arbetet för folknykterhetens höjande.

Beträffande de dryga omkostnaderna för systemets uppehållande och drift är att märka, att det Brattska ransoneringssyste- bygger på samma grund som det gamla Göteborgssystemet, nämligen: de så kallade systembolagen.

Det måste emellertid här sägas ifrån att denna grund var murken redan innan doktor Bratt uppträdde i denna sak. Själva den ekonomiska princip, som är grundläggande för dessa systembolag, är nämligen av den beskaffenhet att den direkt motarbetar alla sparsamhetssträvanden. Det är ett gammal ordspråk som säger, det är lätt att vara en glad givare "när man har och vill ge och har andras att taga utav". Det ligger nära till hands att vara liberal och spendersam när man som här är fallet, har andras (statens) penningar att taga utav.

Tiderna börja emellertid nu bliva sådana att det är uteslutligt att Sveriges folk börjar använda sitt sunda förnuft, även när det gäller brännvinsaffären.

För närvarande finnes i vårt land c:a etthundratjugo systembolag och i varje systembolag sitter minst en direktör och dessutom fem ordinarie styrelseledamöter och fem suppleanter samt tre revisorer, summa ettusensexhundraåttio personer, som skola ha löner o. arvoden. Dessutom ha vi en välorganiserad spritcentral med ett flertal dotterbolag, där vi återigen hava en hel del direktörer, styrelseledamöter, suppleanter o. revisorer. Det torde ej finnas någon som bevisligen kan konstatera ett enda uns av sunt förnuft i denna väldiga apparat. Det finns i hela vårt land icke en artikel till som är så lättsåld som spriten och det oaktat igångsättes en så ofantligt dyrbar apparat för att få denna artikel försåld. Om det sålunda redan under det gamla systemet var opraktiskt o. slösaktigt ordnat, har emellertid D:r Bratt genom sina motböcker och kortregister lyckats åstadkomma någonting fullkomligt enastående i fråga om en dyrbar och onödig förvaltningsapparat. Enligt vår mening vore det lyckligast för landet, om både sprit och tobaksmonopolet omedelbart kunde avvecklas. Då

(Forts. å sid. 4.)

Sveriges statsskuld har ökats.

"Möss"-politiken i ekonomien.

I pressen läses nedanstående med petitstil:

"Den svenska statskulden uppgick den 30 november till kr. 1,765,729,734:50, därav fonderad skuld kr. 1,720,139,734:50 o. tillfällig skuld kr. 45,590,000. Den 31 oktober uppgick hela statsskulden till kr. 1,756,298,434:50, den fonderade till 1,720,668,434:50 kr. och den tillfälliga till kronor 35,630,000. Motsvarande siffror voro den 30 juni kronor 1,735,286,369:25, kr. 1,719,471,369:25 och kr. 15,815,000."

Statsskulden har sålunda enligt dessa siffror enbart under november månad ökats med 9,4 miljoner kr. Detta nedslående faktum för tanken på frihetstidens vanskötsel av statsekonomien, vilken utmärkte särskilt mössorna under deras växlande maktinnehav. I egenskap av "efterkrigs"-generation röja riksdagens höger-, liberal- o. socialistpartier, vilka kunna betecknas som nutidens mössor, samma bedrövliga slösaranda som de historiska föregångarna. Givet är, att det binde-medel, som en faktisk skuld i statsrättslig mening ännu utgör, ej kommer att förneka sig vid blivande uppgörelser av internationell natur. En effektivare spridning än dagspressens av de talande siffrorna torde i någon mån förbereda massorna på de sociala förstörelser, ett okontrollerat bankvälde i längden för med sig.

Stockholms stads budget för 1927.

Stockholms stads bruttoutgifter nästa år beräknas i stadskollegiets statutlåtande bli 186,4 miljoner kr. mot 184,7 miljoner enligt innevarande års stat. Inkomsterna ha upptagits till 132,6 miljoner mot 130,9 miljoner kr. enligt årets stat. Lånemedelsutgifterna beräknas komma att uppgå till 8,763,700 kr.

Shaw och nobelpriset.

En smula mera praktiskt sinne önskvärt hos hrr prisutdelare.

Som bekant har den engelske författaren Bernh. Shaw innevarande år erhållit nobelpriset, vilket han efter åtskilliga skruvade uttalanden mottagit för att senare omvandla till propagandamedel för engelskt-svenskt litterärt samarbete. Shaw har vid förhandlingarna härom råkat beröra en synnerligen ömtålig punkt, i det han påvisat, vad här sagts otaliga gånger, nämligen att nobelpriset vanligen tillfaller "erkända kapaciteter", som ej längre behöva det. Riktigheten härav kan också konstateras genom de under årens lopp talrika porträtten av åldriga fysionomier, vilkas ägare ofta en kort tid efter prisets mottagande avlidit. Man lade även märke till, att tiden efter kriget ett flertal "segrare" hugnades med fredspriset, varvid vissa tvivel angående dettas innersta mening helt naturligt mångenstädes uppstått.

Tydligt är emellertid, att oerhörda summor, vilka så vitt man kan förstå måste förräntas inom vårt land, årligen gå till utlandet genom den generositet, dynamitens uppfinnare t. o. m. för eftervärlden ansåg sig böra utveckla. En liten och därtill ganska skuldsatt stat måste sålunda på grund av de nobelska stiftelserna utdela rundliga belopp till de rika kulturländernas redan oberoende förmågor. Häri ligger onekligen ett förhållande, som länge gjort de kända prisen med deras internationella tendenser måttligt populära inom svenska landamären. Troligen hade donatorn ej heller förutsett de förändringar i medlens rent rättsliga ställning, som nutidsjuridikens irrgångar givetvis föra med sig och varigenom den politiska byråkratien i realiteten blir bestämmande vid prisutdelningen i långt högre grad än

(Forts. å sid. 3.)

Åtgärder mot gårdfarihandeln nödvändiga.

Sveriges Köpmannaförbund påkallar k. m:ts inskridande.

Vid upprepade tillfällen har i denna tidning framhållits nödvändigheten av att snara och effektiva åtgärder från statsmyndigheternas sida vidtagas mot det skandalösa oskick inom handeln, som alltför länge fått florera under namnet "gårdfarihandel" och som alltmera hotar den lojala handelns existens ute i landet och i stor utsträckning utgör ett det oblygaste ocker å den stora allmänheten. Köpmännens organisationer ha också under de senaste åren i en mängd framställningar till myndigheterna påkallat dessas uppmärksamhet på missförhållandet samt yrkat på åtgärder däremot. Några mera positiva resultat hava dessa dock i regel icke medfört, förmodligen av det skälet, att det stora flertralet gårdfarihandlare tillhöra den i vårt land numera så starkt favoriserade judiska rasen, vilken ju icke gärna avstår ifrån några av de "friheter" den en gång lyckats förvärva åt sig på svensk grund. Det vill dock nu synas som om kravet på oskickets stävjande började att tillvinna

(Forts. å sid 3.)

Ett typiskt "judevänligt" regeringsbeslut.

Regeringen har i konselj beslutit förordna v. häradshövdingen Salli Luterkort till domhavande i Medelpads östra domsaga med undanrödjande av Svea hovrätts d. 1 nov. i år enhälligt meddelade förordnande för v. häradshövdingen K. G. Jancke att förvalta häradshövdingeämbetet i domsagan — se där den senaste nyheten från det judiska uppmarschfältet i Sverige!

Saken har väckt en pinsam uppmärksamhet i juristkretsar, särskilt som den utträngde i omkring fem år varit t. f. domhavande. Huvudskälet för Luterkorts utnämning, med bortseende fr. hans kända sociala framstötar till förmån för den judiska rasen, tyckes denna gång bl. a. ha varit, att han i motsats till sin medtävlare är gift och väntar tillökning i familjen! Vi förmoda, att man efter detta typiska regeringsbeslut fått en ny bekräftelse på sanningen av vad vi framhållit rörande svenska krafters nedgörande inom ämbetsmannavärlden.

Monopolkommittén håller sitt första sammanträde.

De av finansministern tillkallade utredningsmännen, professorn K. G. Westman, ordförande, f. d. rådman A. Dahl, redaktör E. Ljunggren, ombudsmannen A. V. Sävström samt bankdirektör I. Rooth, för att biträda vid utredningen i frågan om lämpligt anordnande av den statliga kontrollen av Vin- och spritcentralen och Svenska tobaksmonopolets verksamhet, hålla sitt första sammanträde måndagen den 13 dennes å finansdepartementet. Till sekreterare hos utredningsmännen har förordnats amanuensen i finansdepartementet G. W. Sjögren.

En mycket aktad insändare påyrkar anordnandet av ett offentligt opinionsmöte för att saken lättare må få ett efterspel inom konstitutionsutskottet och statsmakten bringas till insikt om, att svenska folket icke är villigt att finna sig i en "judevänlig" politik av här ifrågavarande slag.

Religiös tro och religiös vidskepelse.

För NATIONEN av J. L.

Det erfordras sannerligen ej någon större grad av tankeskärpa för att vid studiet av gamla testamentets innehåll inse orimligheten i det från klerikalt håll framförda påståendet att vi här skulle ha att göra med en "gudomlig" inspiration. Ett motstycke till denna vidskepelse torde man näppeligen kunna finna inom världslitteraturen. Den judiska familjekrönika vi här ha att göra med är så genomsyrad av omoraliska och människofientliga handlingar att man med fog måste fråga sig, hur det är möjligt att man söker göra sådan omoralisk litteratur till föremål för kristlig uppbyggelse!

Oegennyttig och omutlig sanningskärlek — tyvärr en alltför sällspord egenskap under alla tider — har emellertid givit anledning till den kraftiga och berättigade gensaga som f. n. gör sig starkare gällande än någonsin, mot inblandning av denna "judiska surdeg" i kristendomens tankevärld.

Ett partitagande för denna inblandning kan endast framkalla tvivel på uppriktighet i avsikten hos vederbörande, ty innehållet i G. T. grundar sig på principer som strida mot alla etiska begrepp. Ord och meningar äro ej nog för att skapa religiös övertygelse, utan deras tendens måste giva vittnesbörd om innehållets etiska värde. Men denna egenskap saknas helt och hållet i G. T. Principerna för vår religiösa tro måste vara goda och ädla och tankens uppsåt präglad av människokärlek. Utan denna förutsättning ligger

(Forts. å sid. 3.)

Redaktör: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm

Telefon: Norr 5696 Norr 5690.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 49. Fredagen den 10 Dec. 1926. Årg. 2.

DET BRATTSKA RANSONERINGSSYSTEMET BÖR AVSKAFFAS!

Sveriges statsskuld har ökats.

"Mös"-politiken i ekonomien.

I pressen läses nedanstående med petitstil:

"Den svenska statskulden uppgick den 30 november till kr. 1,765,729,734:50, därav fonderad skuld kr. 1,720,139,734:50 o. tillfällig skuld kr. 45,590,000. Den 31 oktober uppgick hela statsskulden till kr. 1,756,298,434:50, den fonderade till 1,720,668,434:50 kr. och den tillfälliga till kronor 35,630,000. Motsvarande siffror voro den 30 juni kronor 1,735,286,369:25, kr. 1,719,471,369:25 och kr. 15,815,000."

Statsskulden har sålunda enligt dessa siffror enbart under november månad ökats med 9,4 miljoner kr. Detta nedslående faktum för tanken på frihetstidens vanskötsel av statsekonomien, vilken utmärkte särskilt mössorna under deras växlande maktinnehav. I egenskap av "efterkrigs"-generation röja riksdagens höger-, liberal- o. socialistpartier, vilka kunna betecknas som nutidens mössor, samma bedrövliga slösaranda som de historiska föregångarna. Givet är, att det binde-medel, som en faktisk skuld i statsrättslig mening ännu utgör, ej kommer att förneka sig vid blivande uppgörelser av internationell natur. En effektivare spridning än dagspressens av de talande siffrorna torde i någon mån förbereda massorna på de sociala förstörelser, ett okontrollerat bankvälde i längden för med sig.

Stockholms stads budget för 1927.

Stockholms stads bruttoutgifter nästa år beräknas i stadskollegiets statutlåtande bli 186,4 miljoner kr. mot 184,7 miljoner enligt innevarande års stat. Inkomsterna ha upptagits till 132,6 miljoner mot 130,9 miljoner kr. enligt årets stat. Lånemedelsutgifterna beräknas komma att uppgå till 4,762,700 kr.

En uppseendeväckande framställning till Konungen från Föreningen Mot Monopol.

Från Föreningen Mot Monopol har på fredagen till Konungen ingivits nedanstående uppseendeväckande inlaga, vari bl. a. yrkas, att det Brattska ransoneringssystemet helt och hållet avskaffas samt att för utväljande av nytt system en jämförande undersökning måtte företagas mellan detta och det s. k. danska systemet, i vilket sistnämnda ej förekommer ransonering och vilket visat sig bjuda betydligt större fördelar och mindre olägenheter än det Brattska ransoneringssystemet såväl i vad avser statsekonomien som nykterheten och den allmänna moralen:

Sedan Edérs Kunglig Maj:t täckts tillsätta en kommitté med uppdrag att utarbeta förslag till bättre kontroll över de halvstatliga monopolen och deras verksamhet, drista vi härmed i djupaste underdånighet anhålla att till Eders Kungl. Maj:ts kännedom, få bringa vissa synpunkter och önskemål, som vi hoppas skola komma att av Eders Kungl. Maj:t i detta sammanhang prövas.

Det är ett för allom känt förhållande att lagen om försäljning av rusdrycker av d. 14 juni 1917 tillkom mitt under världskrigets svåraste stormar, ävensom att den princip, som är den grundläggande för hela den ifrågavarande lagens tillkomst och avfattning, nämligen systemet med ransonering av spritdrycker, icke ens vid tiden för lagens tillkomst hade några större sympatier på något håll hos det svenska folket. Det var i själva verket en helt liten, men energisk klick, som drev fram denna lagstiftning under strid både mot höger och vänster. Den del av Sveriges folk, som i detta sammanhang kan betecknas såsom mera radikalt betonad, d. v. s. de som ivra för totalt förbud mot försäljning av rusdrycker, visade en avgjord motvilja mot denna lagstiftning och även den mera konservativt betonade delen av befolkningen motsatte sig i det längsta ransoneringssystemets införande. Att ifrågavarande lagstiftning i alla fall blev av Riksdagen antagen, var i verkligheten resultatet av en kompromiss som icke tillfredsställde någondera parten. Till en början var motståndet, särskilt från förbudshåll, starkt, men efter hand lät sig en o. annan röst höras, som yttrade: "Låt oss försöka!" Dessa röster fingo så småningom överhand, och resultatet blev att vid det slutliga avgörandet lagen genomdrevs med hjälp av det stora flertalet av förbudsfolkets representanter. Från denna sida torde emellertid ransoneringssystemet allmänt ha betraktats som ett experiment.

Tio år ha nu snart gått och experimentet har blivit genomfört och prövat. Provet har utfallit dåligt. I stället har de befarade nackdelarna på ett skrämmande sätt gjort sig påminta. Systemets mest utmärkande resultat har blivit ett gigantiskt "bussiness", men de i utsikt ställda goda sociala verkningarna hava icke allenast uteblivit, utan vissa tecken tyda på att sociala och moraliska faror av oanad räckvidd lura bakom hela systemet.

Vi ha därför efter moget övervägande beslutat att i underdånighet hemställa det Eders Kungl. Maj:t täcktes vidtaga lämpliga åtgärder för spritransoneringens upphävande och för sådant ändamål låta verkställa en grundlig omarbetning av lagen om försäljning av rusdrycker av den 14 juni 1917.

Det är tre olika, var för sig bärande skäl, som givit oss anledning till denna underdåniga framställning. Dessa skäl äro:

1) De rent orimliga kostnaderna för systemets uppehållande och drift.

2) Den bedrövliga korruption, som följt i Bratt-systmets fotspår och som hotar att genomtränga hela nationen.

3) Det nästan absoltita hinder, som systemet lägger i vägen för arbetet för folknykterhetens höjande.

Beträffande de dryga omkostnaderna för systemets uppehållande och drift är att märka, att det Brattska ransoneringssystemet bygger på samma grund som det gamla Göteborgssystemet, nämligen: de så kallade systembolagen.

Det måste emellertid här sägas ifrån att denna grund var murken redan innan doktor Bratt uppträdde i denna sak. Själva den ekonomiska princip, som är grundläggande för dessa systembolag, är nämligen av den beskaffenhet att den direkt motarbetar alla sparsamhetssträvanden. Det är ett gammal ordspråk som säger, det är lätt att vara en glad givare "när man har och vill ge och har andras att taga utav". Det ligger nära till hands att vara liberal och spendersam när man som här är fallet, har andras (statens) penningar att taga utav.

Tiderna börja emellertid nu bliva sådana att det är uthärdligt att Sveriges folk börjar använda sitt sunda förnuft, även när det gäller brännvinsaffärer.

För närvarande finnes i vårt land c:a etthundratjugo systembolag och i varje systembolag sitter minst en direktör och dessutom fem ordinarie styrelseledamöter och fem suppleanter samt tre revisorer, summa ettusensexhundraåttio personer, som skola ha löner o. arvoden. Dessutom ha vi en välorganiserad spritcentral med ett flertal dotterbolag, där vi återigen hava en hel del direktörer, styrelseledamöter, suppleanter o. revisorer. Det torde ej finnas någon som bevisligen kan konstatera ett enda uns av sunt förnuft i denna väldiga apparat. Det finns i hela vårt land icke en artikel till som är så lättsåld som spriten och det oaktat igångsättes en så ofantligt dyrbar apparat för att få denna artikel försåld. Om det sålunda redan under det gamla systemet var opraktiskt o. slösaktigt ordnat, har emellertid D:r Bratt genom sina motböcker och kortregister lyckats åstadkomma någonting fullkomligt enastående i fråga om en dyrbar och onödig förvaltningsapparat. Enligt vår mening vore det lyckligast för landet, om både sprit och tobaksmonopolet omedelbart kunde avvecklas. Då

(Forts. å sid. 4.)

Shaw och nobelpriset.

En smula mera praktiskt sinne önskvärt hos hrr prisutdelare.

Som bekant har den engelske författaren Bernh. Shaw innevarande år erhållit nobelpriset, vilket han efter åtskilliga skruvade utlåtanden mottagit för att senare omvandla till propagandamedel för engelskt-svenskt litterärt samarbete. Shaw har vid förhandlingarna härom råkat beröra en särdeles öm punkt, i det han påvisat, vad här sagts otaliga gånger, nämligen att nobelpriset vanligen tillfaller "erkända kapaciteter", som ej längre behöva det. Riktigheten härav kan också konstateras genom de under årens lopp talrika porträtten av åldriga fysionomier, vilkas ägare ofta en kort tid efter prisets mottagande avlidit. Man lade även märke till, att tiden efter kriget ett flertal "segrare" hugnades med fredspriset, varvid vissa tvivel angående dettas innersta mening helt naturligt mångenstädes uppstått.

Tydligt är emellertid, att oerhörda summor, vilka så vitt man kan förstå måste förräntas inom vårt land, årligen gå till utlandet genom den generositet, dynamitens uppfinnare t. o. m. för eftervärlden ansåg sig böra utveckla. En liten och därtill ganska skuldsatt stat måste sålunda på grund av de nobelska stiftelserna utdela rundliga belopp till de rika kulturländernas redan oberoende förmågor. Häri ligger onekligen ett förhållande, som länge gjort de kända prisen med deras internationella tendenser måttligt populära inom svenska landamären. Troligen hade donatorn ej heller förutsett de förändringar i medlens rent rättsliga ställning, som nutidsjuridikens irrgångar givetvis föra med sig, och varigenom den politiska byråkratien i realiteten blir bestämmande vid prisutdelningen i långt högre grad än

(Forts. å sid. 3.)

Åtgärder mot gårdfarihandeln nödvändiga.

Sveriges Köpmannaförbund påkallar k. m:ts inskridande.

Vid upprepade tillfällen har i denna tidning framhållits nödvändigheten av att snara och effektiva åtgärder från statsmyndigheternas sida vidtagas mot det skandalösa oskick inom handeln, som alltför länge fått florera under namnet "gårdfarihandel" och som alltmera hotar den lojala handelns existens ute i landet och i stor utsträckning utgör ett det oblygaste ocker å den stora allmänheten. Köpmännens organisationer ha också under de senaste åren i en mängd framställningar till myndigheterna påkallat dessas uppmärksamhet på missförhållandet samt yrkat på åtgärder däremot. Några mera positiva resultat hava dessa dock i regel icke medfört, förmodligen av det skälet, att det stora flertralet gårdfarihandlare tillhöra den i vårt land numera så starkt favoriserade judiska rasen, vilken ju icke gärna avstår ifrån några av de "friheter" den en gång lyckats förvärva åt sig på svensk grund. Det vill dock nu synas som om kravet på oskickets stävjande började att tillvinna

(Forts. å sid 3.)

Ett typiskt "Judevänligt" regeringsbeslut.

Regeringen har i konselj beslutit förordna v. häradshövdingen Salli Luterkort till domhavande i Medelpads östra domsaga med undanrödjande av Svea hovrätts d. 1 nov. i år enhälligt meddelade förordnande för v. häradshövdingen K. G. Jancke att förvalta häradshövdingeämbetet i domsagan — se där den senaste nyheten från det judiska uppmarschfältet i Sverige!

Saken har väckt en pinsam uppmärksamhet i juristkretsar, särskilt som den utträngde i omkring fem år varit t. f. domhavande. Huvudskälet för Luterkorts utnämning, med bortseende fr. hans kända sociala framstötar till förmån för den judiska rasen, tyckes denna gång bl. a. ha varit, att han i motsats till sin medtävlare är gift och väntar tillökning i familjen! Vi förmoda, att man efter detta typiska regeringsbeslut fått en ny bekräftelse på sanningen av vad vi framhållit rörande svenska krafters nedgörande inom ämbetsmannavärlden.

Monopolkommittén håller sitt första sammanträde.

De av finansministern tillkallade utredningsmännen, professorn K. G. Westman, ordförande, f. d. rådman A. Dahl, redaktör E. Ljunggren, ombudsmannen A. V. Sävström samt bankdirektör I. Rooth, för att biträda vid utredningen i frågan om lämpligt anordnande av den statliga kontrollen av Vin- och spritcentralen och Svenska tobaksmonopolets verksamhet, hålla sitt första sammanträde måndagen den 13 dennes å finansdepartementet. Till sekreterare hos utredningsmännen har förordnats amanuensen i finansdepartementet G. W. Sjögren.

En mycket aktad insändare påyrkar anordnandet av ett offentligt opinionsmöte för att saken lättare må få ett efterspel inom konstitutionsuskottet och statsmakten bringas till insikt om, att svenska folket icke är villigt att finna sig i en "judevänlig" politik av här ifrågavarande slag.

Religiös tro och religiös vidskepelse.

För NATIONEN av J. L.

Det erfordras sannerligen ej någon större grad av tankeskärpa för att vid studiet av gamla testamentets innehåll inse orimligheten i det från klerikalt håll framförda påståendet att vi här skulle ha att göra med en "gudomlig" inspiration. Ett motstycke till denna vidskepelse torde man näppeligen kunna finna inom världslitteraturen. Den judiska familjekrönika vi här ha att göra med är så genomsyrad av omoraliska och människofientliga handlingar att man med fog måste fråga sig, hur det är möjligt att man söker göra sådan omoralisk litteratur till föremål för kristlig uppbyggelse!

Oegennyttig och omutlig sanningskärlek —tyvärr en alltför sällspord egenskap under alla tider — har emellertid givit anledning till den kraftiga och berättigade gensaga som f. n. gör sig starkare gällande än någonsin, mot inblandning av denna "judiska surdeg" i kristendomens tankevärld.

Ett partitagande för denna inblandning kan endast framkalla tvivel på uppriktighet i avsikten hos vederbörande, ty innehållet i G. T. grundar sig på principer som strida mot alla etiska begrepp. Ord och meningar äro ej nog för att skapa religiös övertygelse, utan deras tendens måste giva vittnesbörd om innehållets etiska värde. Men denna egenskap saknas helt och hållet i G. T. Principerna för vår religiösa tro måste vara goda och ädla och tankens uppsåt präglad av människokärlek. Utan denna förutsättning ligger

(Forts. å sid. 3.)

Den 10 Dec.

Nationen under 1927.

Ett nytt år stundar. Ögonblicket manar till en betraktelse, en blick tillbaka på det år, som gått samt även framåt mot det nya, det vi skola skriva 1927.

I snart fem kvartal har Nationen utkommit och verkat. När vi i oktober 1925 upptogo kampen för vårt folks frigörelse ur det tyranniska främlingsväldet, gjorde vi det i klar insikt om uppgiftens svårartade natur. Vi väntade ej heller några omedelbara, överväldigande resultat utan insågo alltför väl, att t. o. m. till synes anspråkslösa vinster med tillfredsställelse måste noteras. Så mycket mera glädjande är det under dessa förhållanden att i dag, ett och ett kvarts år efter tidningens start kunna konstatera, att vår kamp medfört verkningar långt utöver vad vi från början vågat hoppas på. Det härskande kosmopolitiska systemet har fått en allvarlig stöt i själva grunden, så att dess osynliga ledare sett sig nödsakade att draga positionerna tillbaka på en hel del punkter. På andra återigen hava de åtnöjt sig med att söka bevara status quo, medan de på någon enstaka punkt liksom i en stämning av ren desperation gjort försök med radikala framstötar, vilka dock genomgående snöpligt misslyckats och endast lett till att reaktionen mot det plutokratiska väldet fått ökad vind i seglen. Situationen har i viss grad avspeglats i den ledande dagspressens uppträdande i olika frågor. Oron över de nya toner, som börjat ljuda vid sidan av den officiella, kosmopolitiska pressorkestern gör sig allmera märkbar. I synnerhet inom de politiska läger, som särskilt utgett sig för att vara konstitutionella, har stor nervositet yppats över de komprometterande avslöjanden rörande de under borgerlighetens hägn och beskydd begångna rent antikonstitutionella handlingar och olagligheter, vilka i Nationen framförts. Det synnerligen digra bevismaterial vi exempelvis offentliggjort i fråga om förekommande laglöshet, korruption och privata manipulationer inom de halvstatliga monopolen har otvivelaktigt inneburit en mycket stark påfrestning på det rådande systemet. Betecknande härför är, att man numera t. o. m. å sådana håll, där för ett år sedan kravet på en extra revision och kontroll över sprit- och tobaksmonopolen behandlades "med löjets vapen" och karaktäriserades som endast och allenast uttryck för sjuka hjärnors fantasier, numera ser sig föranlåten ägna saken sin allvarliga uppmärksamhet. Den ledande dagspressen, som för icke länge sedan med allt gevalt arbetade för den storfinansiella monopoliseringen av vårt näringsliv, kämpar nu över lag mot "de olyckssaliga monopoliseringstendenserna" och lånar sitt öra åt jämväl önskemål och krav av rent nationell natur, som den tidigare antingen fullständigt negligerade eller blott skänkte sitt hån och sitt löje. Situationen bjuder uppenbarligen de olika kosmopolitiska bladen till att inför sina respektive publiker demonstrera, att beskyllningarna mot dem för rent destruktiv, antinationell politik äro grundlösa, för vilket ändamål de tydligtvis anse det nödvändigt att visa sina läsare intresse för något annat än rena sensationssaker, såsom brottmålsdramer, förskingringsaffärer, idrottstävlingar etc. Den direkt nedbrytande propagandan i tidningspressen har också på senaste tiden märkbart inskränkts, så att man har en tydlig förnimmelse av att förstörelsens krafter här ej längre våga gå fram fullt lika fördomsfritt som förr.

Vi våga tro, att vår tidnings verksamhet under det gångna året bidragit till framskapandet av denna påtagliga, nya situation. Förstörelsearbetet har i viss mån hejdats i dess framfart, vilket ju alltid är en positiv vinst. Det ger oss nytt mod och nya förhoppningar om fortsatta framgångsrika resultat av våra strävanden för vårt folks frigörelse ur förtrycket under lögnens och korruptionens makter. Vad som redan vunnits är visserligen av största värde, men fiendens maktställning är dock i stort obruten. Den stora striden återstår ännu. Vi skola också under 1927 fullfölja kampen för en nationell restauration med ej mindre hänsynslöshet än under det gångna året. Den kosmopolitiska skenkultur, som i friheten och de mänskliga rättigheternas namn påbördats vårt folk, måste till grunden brytas för att efterträdas av en sann och äkta svensk kultur. Lögnens evangelium måste utdömas och avlösas av sanningens, det enda, som kan vara i stånd att frigöra människorna. Alltför länge hava vi tolererat, att svenska tänkesätt av bestående värde offras för rent destruktiva idéer, vilkas enda syfte är att till Mammonsgudens ära förvirra och demoralisera sinnena. Det får icke längre tålas att lögnens, orättens och hatets nedrivande läror ohöljt predikas bland folket. Förhållandena av i dag inom vårt land ge alltför en sorglig bild av den ohyggliga demoralisation och korruption, som den kosmopolitiska lögnkulturen framskapat och som tränga allt djupare i samhällskroppen, hotande själva dess livsnerv. Mellan grupper och klasser i samhället, som naturligt höra samman, har man rest konstlade skiljemurar och skapat ett förnuftsvidrigt tillstånd av inre oro och split, i tecknet varav den korrumperande makten, det internationella Mammon, tillväxlat sig en diktatorisk maktställning i samhället och i egenskap av hemlig regeringsmakt som "stat i staten" tyranniskt härskar över regering, riksdag, partier och press. Politiken har gjorts till rätt och slätt en vädjobana för lycksökare och statsmakten förvandlats till skenet av en sådan. Våra stora nationella livsfrågor försumpas till oerhörd skada för land och folk. Och detta allt har kunnat ske endast därigenom att tidningspressen, det s. k. fria ordet, vilket utges för att representera den allmänna folkmeningen, i hemlighet erövrats av de samhälls- och folkfientliga kretsarna och så gott som helt inriktats i dessas tjänst, vilka icke sky att på det mest samvetslösa sätt missbruka sin ställning som "tredje statsmakt", i det de systematiskt förvilla de allmänna tänkesätten och förgifta de moraliska begreppen. Samtidigt fullföljes med energi kosmopoliternas ekonomiska erövringskrig. Staten och kommunerna bringas genom i vanvettets tecken bedriven skuldsättning allt djupare i den långivande storfinansens klor, medan folkets breda lager redan långt över bristningsgränsen tyngas med pålagor av alla slag till den nya, hemligt regerande, gyllene statsmakten. Den svenska industriens och det svenska kreditväsendets självständighet är i dag ett minne blott och samma kan snart sägas om våra andra näringar, handeln, jordbruket etc., vilka allt våldsammare ansättas av "kapitalets herrar".

Det är på hög tid att en bestämd front reses mot denna för land och folk ödesdigra utveckling. Den kristna grundåskådningen måste träda i den rådande kosmopolitismens ställe. Sanningen måste åter bliva ledstjärnan för vårt folk i dess strävan mot en bättre och lyckligare tillvaro. Sveriges utveckling får ej dikteras av främmande element, som icke blott icke känna solidariskt med utan t. o. m. direkt fientligt mot det svenska folket; utan skall den byggas på svensk grund och vara svensk till hela sitt väsen. Statsmaktens auktoritet och överhöghet i samhället, som spolierats av den storfinansiella makten, måste återupprättas, och kapitalet tvingas att erkänna satsen "i samhällets tjänst". Den land och folk ruinerande stats- och kommun.-skuldsättningen måste bringas att upphöra och en finanspolitik införas, som tar sikte på en snar avveckling av statens och kommunernas skulder samt införandet av sparsamhet med det allmännas medel. Näringslivets frihet måste hävdas gentemot strävandena att under storfinansens spira monopolisera detsamma. Det skamliga attentat, som genom nedrustningsbeslutet vid 1925 års riksdag riktats mot vårt lands frihet och oberoende, måste omintetgöras och sådana åtgärder snarast vidtagas, som garantera ett riksförsvar, vilket i händelse av behov kan försvara Sveriges oberoende. Det politiska livet måste reformeras därhän, att statsmakten blir i stånd att fylla sin uppgift och riksdagen blir ett sannt uttryck för svenska folkets vilja och kvalificerad att motsvara sitt ändamål att utgöra en fri representation för vårt folk, obunden av alla andra hänsyn än omtanken om landets och folkets väl. Härvid böra intresse- och kvalifikationsprinciperna såsom utgörande de enda förnuftiga representationsprinciperna åter komma till heders. Slutligen måste det nuvarande, på de allmänna tänkesätten förvillande och de moraliska och religiösa begreppen utplånande inriktade falska upplysningsväsendet avlösas av ett sannt upplysningsväsen på kristen grund.

Detta är det program, för vilket Nationen under det kommande året skall kämpa. Vår strid gäller det allmännas, landets och folkets väl, och ledstjärnan i striden skall vara Sanningen. Tidningens redaktionella innehåll kommer att röra sig inom ramen av dess program. Framgången av våra strävanden beror först som sist av det deltagande och stöd, som ägnas dessa från allmänhetens sida. Samtidigt vi uttala ett tack till våra läsare för allt det intresse och förtroende, som under det gångna året visats tidningen, våga vi hoppas på att under det kommande året få förbliva intresserade i publikens bevågenhet. Ju starkare stödet av likatänkande och vänner förnimmes, i desto högre grad skola vi vara i stånd att verka för det höga målet och kunna sörja för tidningens utveckling i redaktionellt och andra hänseenden. Det är vår förhoppning att under 1927 kunna ytterligare befästa och utvidga det förtroende vi under det gångna året lyckats tillvinna vår tidning bland allmänheten.

Redaktionen.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

"Vår tids största charlataneri."

Meningarna rörande vad som rätteligen bör karaktäriseras som "vår tids största charlataneri" äro åtskilligt delade. Många anse, att den moderna nationalekonomiska vetenskapen förtjänar rangplatsen som n:r 1, medan åter andra mena att socialismen kommer i första planet. För vår del hålla vi före, att den moderna nationalekonomien och den moderna socialismen, vilka för övrigt stamma från samma fader, i fråga om charlataneri på ett ungefär kunna ta varandra i hand. Svenska Dagbladet, som för några dagar sedan förkunnade, att Stockholms arbetarekommuns väl sidan av den egentliga texten framförda krav på en statens egen affärsdrivande bank endast förtjänade att bemötas med löjets vapen, har nu sett sig föranlåten skicka fram självaste professor Gustaf Cassel å sin ledarespalt för avvärjande av den hotande faran. Hr Cassels exposé är som vanligt präglad av ett "vetenskapligt tänkande", ägnat att imponera på mera enkla själar.

Hr Cassel förklarar till en början, att han alltid ägnat mycken omsorg åt en ingående analys av det socialistiska samhället. Vilket ju låter nog så bra. Man får anta, att det var på grund av detta sitt ingående studium av spörsmålet, som han för icke länge sedan med hela sin underbara pondus, som med ens kom allt vad här eljest finnes av officiella kapaciteter på det ekonomiska området att följa efter, gick in för den socialistiska kooperationen såsom den mest ändamålsenliga formen för varudistribution, i full överensstämmelse med hans höga uppdragsgivare inom storfinansens värld, för vilka det stora varudistributionsmonopolet länge hägrat som ett synnerligen eftersträvansvärt mål. Efter att vidare hava förklarat sig beredd "att med den mest fullkomliga fördomsfrihet diskutera vilken samhällsordning som helst", förkunnar hr Cassel, att socialismen (d. v. s. den socialismen som icke låter leda sig av storfinansen och dess nationalekonomiska "vetenskapsmän") är att karaktärisera som "vår tids största charlataneri". Därpå kommer han in på själva huvudtemat: kravet på upprättandet av en statens egen affärsdrivande bank — ett perspektiv, som uppenbarligen satt skräck i plutokraternas herrar. Syftet med detta krav skulle enligt professorn endast och allenast vara "att bereda tillträde till viktiga ledarplatser för personer, som icke kunnat komma fram i den prövande ekonomiska tävlingskampen utan i stället valt att stiga till samhällets höjder med hjälp av en flytande tunga och popularitetsskapande frasmakeri."

Redaktör Engberg, som ju är den, som djärvts lancera det inopportuna kravet på inrättandet av en statens egen affärdrivande bank, har icke blivit den nationalekonomiske professorn svaret skyldig. I en artikel i Socialdemokraten tolkar han den på många håll hysta förundran över "storfinansens förbålda tur att i sina operationer alltid ha stöd av den objektiva, i teorins eter arbetande nationalekonomiska vetenskapen, sådan denna företrädes av hr Cassel" och konstaterar, att "det Casselska evangeliet vilket av många förväxlas med Markus", icke fallit som ett korn på Hälleberget". Hr E. skriver i detta sammanhang:

Regeringens beslut att vägra jordbrukarbanken förnyad oktroj för dess kontor i Vara, den västgötska bondbygden, är en händelse som ser ut som en tanke bland andra intressanta tankar i den storfinansiella politik, som alltsedan jordbrukarbankens tillkomst varit i rastlös verksamhet för att avvärja detta otrevliga hot mot de privata storbankernas allenavälde. Det bör bli riksdagen angeläget att med vaksamt öga följa vad som i förenämnda avseendet förehaves. Så storfinansiellt betonad som Kreditkassans styrelse blev var det en förutsedd risk att dess rätt att utse en representant i jordbrukarbankens styrelse skulle begagnas så som skedde. För den nationalekonomiska skolan, som i hr Cassel har sin akademiska profet, var statens engagemang i jordbrukarbanken en styggelse. Han bör ju känna tillfredsställelse över att så många goda krafter äro i rörelse för att låta detta engagemangs misskrediterande bli ett kärkommet argument mot den förhatliga tanken på en "statens egen affärsbank".

"Det blåser till strid" hade ett av de kosmopolitiska "borgerliga" bladen för några dagar sedan satt som rubrik för sin ledare över det från arbetarhåll framförda kravet på en statens egen affärsbank. Den sedan länge bestående alliansen mellan plutokratien och demokratien i vårt land står tydligtvis inför sin eventuella upplösning. Den senare har kastat handsken och den förra har tagit upp den. Det skall heltvisst bli av största intresse att se huru striden kommer att utveckla sig, om det skall bli en kompromiss tillbaka till det gamla eller ett resolut fullföljande från demokratiens sida av den nya parollen, som utfärdades av Sthlms arbetarekommun. Till spörsmålet om en statens egen affärsbank, som på ett högst vilseledande sätt utlagts av professor Cassel, "världens främste nationalekonom", skola vi återkomma med en särartikel.

PRESSKONSERTEN

"Äntligen!"

Dagspressen har i allmänhet på ett mycket varsamt sätt kommenterat regeringsbeslutet om tillsättande av en kommitté för utredande av frågan om kontrollen över de halvstatliga monopolbolagen — där nu saken ansetts vara av beskaffenhet att föranleda mera än ett omnämnande. Så mycket mera glädjande är det att det dock finnes tidningar i landet, som våga säga ifrån. Bland dessa senare märkes bondeförbundstidningen "Svenska Landsbygden", som i en ledande artikel under rubriken "Äntligen" bl. a. skriver:

Det är verkligen icke en sekund för tidigt. Ingen vare sig förbudsvän eller motståndare har gillat denna skändlighet, som går under namn av Brattsystemet. Man har haft på känn att under täckmanteln av social omtänksamhet har utövats saker av rent skandalös natur. Det har varit ett gynnande av högfinansiella intressen och dess handgångne män, som torde vara utan motstycke i hela världen. Men det svenska folket, som gärna vill nämnas fritt och rådande över sig självt, det har den lilla svagheten, att det faller till föga för vilken tillfångsen gynnare som helst, som blott har nödig jargon att tala om att åtgärderna ske i kulturens, i nykterhetens eller sedlighetens namn. Vi stå ju som bekant, när vi få tala om det själva, så ofantligt högt mot andra nationer, och då måste vi naturligtvis hävda vår ställning, när vilken liten herr Bratt som helst spelar på de strängarne — annars vore vi ju icke den upplysta nationen. Ingen har heller som herr Bratt förstått att utnyttja denna svenska folkets svaghet. Men det är orätt att säga att man tillkommer honom. Han har nog bara varit en marionett. Bakom ser man tydligt från den Moloch, som heter högfinansen. Sprit och tobak utnyttjade i folkuppfostrande syfte av dessa herrar!.. Menar excellensen Ekman o. statsrådet Lyberg ärligt i denna sak, kunna de räkna på ett uppriktigt tack från Bondeförbundets sida, och vi tro också, att de då gjort sig väl förtjänta om fosterlandet, om de förmå slå ihjäl de hydror som kallas Sprit- och Tobaksmonopol i deras nuvarande gestalt.....

Det är att hoppas att man äntligen kan komma till rätta med dessa dotter- eller syskonbolag eller rättare sagt bastardbolag — ty inskränkes saken till Vin- och Spritcentralen är det föga vunnet. Vi för vår del komma ej att nedlägga vapnen, förrän även vunnits i denna mörka och skändliga affär.

Vi instämma i den citerade tidningens uttalande, att därest excellensen Ekman och statsrådet Lyberg med sitt inskridande verkligen avsett att gå till botten med frågan och det skulle lyckas dem "att slå ihjäl de hydror, som kallas Sprit- och Tobaksmonopol i deras nuvarande gestalt", de därmed skulle göra sig förtjänta av allmänhetens erkänsla. Men vi hava i betraktande av den maktställning, som allt fortfarande förbehålles "den hängrinande Moloch" bakom hr Bratts rygg ansett skäl för tvivelsmål föreliggande för att detta regeringsinitiativ skulle kunna leda till något verkligt resultat. Ingen skulle emellertid med större glädje än vi se att så skedde.

Till Nationens vänner!

Alla som med gillande omfatta de strävanden, Nationen gjort sig till talesman för, måste känna det som en plikt att under det nya år, som står för dörren, hjälpa och stödja oss. I måsten inse, att den kamp vi tagit oss an, är av den art, att den endast då har utsikter att kunna fullföljas till ett lyckligt resultat, om alla de, som sympatisera därmed, **i handling** visa sitt deltagande genom att lämna oss sin medverkan. Vår hänsynslösa kamp mot lögnens och korruptionens makter har redan börjat krönas med framgång. Det har därmed visat sig, att vår tidning faktiskt har en uppgift att fylla. Med därför i kampen alla och en var, som gilla våra strävanden! Verksammast sker detta genom att inför årsskiftet biträda oss i arbetet för tidningens ökade spridning och vidgade inflytelsesfär. **Prenumerera själv och förmå dina vänner och bekanta att prenumerera på Nationen under 1927.** Använd dig härvid av kupongen å omstående sida, som ifylld torde insändas under tidningens adress, Södra Kungstornet, **Stockholm. Gör din plikt mot den gemensamma saken!**

Det stora skådespelet i Genève fortsätter.

Åter har mänskligheten hugsvalats med telegram från Genève, där rättens och fredens höga institut tagit sin hemvist. "Förbundsrådet har sammanträtt" — så lydde det ljuvliga budskapet. Det var dess fyrtiotredje session. Den begynte den 6 december på förmiddagen. Samma dags afton hade hrr Chamberlain, Briand, Vandervelde, Stresemann och Scialoja "en intime konferens" i Hotel Beau Rivage där det varade i hela två timmar och som enligt vad meddelades gav ett synnerligt tillfredsställande resultat.

"Världens herrar" synas i likhet med antikens imperatorer tro att allt är vunnet blott folken bjudes på skådespel. Skådespel må vara aldrig så bra, men ensamt sådana äro i längden ej nog. I varje fall erfordras det, för att kunna hålla intresset uppe, något mera av variation än man numera hjuder på.

"Borgare"-pressen i färd med att nominera ordförande i socialistpartiet.

Den "borgerliga" pressen är f. n. ivrigt sysselsatt med att diskutera socialistpartiets "ledarefråga" — ett spörsmål som uppenbarligen i hög grad aktualiserats efter de av redaktör Engberg framförda "fem teser" vid Stockholms arbetarekommuns möte. Uppsala Nya Tidning (l.), som inlett den inneliggande debatten, konstaterar, att arbetarepartiets ordförandefråga alltjämt är ouppklarad. Tidningen skriver vidare:

I första hand gäller det ordförandeskapet i det gemensamma socialdemokratiska riksdagpartiet, på vilken post nog både den förutvarande statsministern, hr Sandler, och den nuvarande ordföranden i den socialdemokratiska utomparlamentariska organisationen, hr P. A. Hansson, samt kanske även någon annan inom partiet pretendera. I den händelse hr Hansson blir den nye ledaren och därmed given statsminister i nästa socialdemokratiska ministär, så blir det vidare av ett visst intresse att se om hr Sandler åtminstone inte blir vice ordförande och ledare för förstakammargruppen. Men som bekant sitter även hr Gustav Möller i första kammaren, och han var före sin ministertid ledare för den socialdemokratiska förstakammarhalvan.

Dagens Nyheter (L.) framhåller med anledning av dessa reflektioner, att intet kan göras åt saken förrän "klarare sikt" vunnits. Till dess får man, menar bladet, ge sig till tåls. Om nu herrarna i den "borgerliga" pressen kunna detta. De hava under loppet av den senaste veckan redan hunnit med att utse tvenne ledare åt arbetarepartiet, nämligen dels hr Värner Rydén och dels hr Per Albin Hansson, begge "persona grata" i allra högsta grad inom den högkosmopolitiska sfären. Det återstår att se, om arbetarna komma att följa de "borgerliga" anvisningarna.

Den 10 Dec.

Nationen under 1927.

Ett nytt år stundar. Ögonblicket manar till en betraktelse, en blick tillbaka på det år, som gått samt även framåt mot det nya, det vi skola skriva 1927.

I snart fem kvartal har Nationen utkommit och verkat. När vi i oktober 1925 upptogo kampen för vårt folks frigörelse ur det tyranniska främlingsväldet, gjorde vi det i klar insikt om uppgiftens svårartade natur. Vi väntade ej heller några omedelbara, överväldigande resultat utan insågo alltför väl, att t. o. m. till synes anspråkslösa vinster med tillfredsställelse måste noteras. Så mycket mera glädjande är det under dessa förhållanden att i dag, ett och ett kvarts år efter tidningens start, kunna konstatera, att vår kamp medfört verkningar långt utöver vad vi från början vågat hoppas på. Det härskande kosmopolitiska systemet har fått en allvarlig stöt i själva grunden, så att dess osynliga ledare sett sig nödsakade att draga positionerna tillbaka på en hel del punkter. På andra återigen hava de åtnöjt sig med att söka bevara status quo, medan de på någon enstaka punkt liksom i en stämning av ren desperation gjort försök med radikala framstötar, vilka dock genomgående snöpligt misslyckats och endast lett till att reakionen mot det plutokratiska väldet fått ökad vind i seglen. Situationen har i viss grad avspeglats i den ledande dagspressens uppträdande i olika frågor. Oron över de nya toner, som börjat ljuda vid sidan av den officiella, kosmopolitiska pressorkestern gör sig alltmera märkbar. I synnerhet inom de politiska läger, som särskilt utgett sig för att vara konstitutionella, har stor nervositet yppats över de komprometterande avslöjanden rörande de under borgerlighetens hägn och beskydd begångna rent antikonstitutionella handlingar och olagligheter, vilka i Nationen framförts. Det synnerligen digra bevismaterial vi exempelvis offentliggjort i fråga om förekommande laglöshet, korruption och privata manipulationer inom de halvstatliga monopolen har otvivelaktigt inneburit en mycket stark påfrestning på det rådande systemet. Betecknande härför är, att man numera t. o. m. å sådana håll, där för ett år sedan kravet på en extra revision och kontroll över sprit- och tobaksmonopolen behandlades "med löjets vapen" och karaktäriserades som endast och allenast uttryck för sjuka hjärnors fantasier, numera ser sig föranlåten ägna saken sin allvarliga uppmärksamhet. Den ledande dagspressen, som för icke länge sedan med allt gevalt arbetade för den storfinansiella monopoliseringen av vårt näringsliv, kämpar nu över lag mot "de olycksaliga monopoliseringstendenserna" och lånar sitt öra åt jämväl önskemål och krav av rent nationell natur, som den tidigare antingen fullständigt negligerade eller blott skänkte sitt hån och sitt löje. Situationen bjuder uppenbarligen de olika kosmopolitiska bladen att inför sina respektive publiker demonstrera, att beskyllningarna mot dem för rent destruktiv, antinationell politik äro grundlösa, för vilket ändamål de tydligtvis anse det nödvändigt att visa sina läsare intresse för något annat än rena sensationssaker, såsom brottmålsdramer, förskingringsaffärer, idrottstävlingar etc. Den direkt nedbrytande propagandan i tidningspressen har också på senaste tiden märkbart inskränkts, så att man har en tydlig förnimmelse av att förstörelsens krafter här ej längre våga så fram fullt lika fördomsfritt som förr.

Vi våga tro, att vår tidnings verksamhet under det gångna året bidragit till framskapandet av denna påtagliga, nya situation. Förstörelsearbetet har i viss mån hejdats i dess framfart, vilket ju alltid är en positiv vinst. Det ger oss nytt mod och nya förhoppningar om fortsatta framgångsrika resultat av våra strävanden för vårt folks frigörelse ur förtrycket under lögnens och korruptionens makter. Vad som redan vunnits är visserligen av största värde, men fiendens maktställning är dock i stort obruten. Den stora striden återstår ännu. Vi skola också under 1927 fullfölja kampen för en nationell restauration med ej mindre hänsynslöshet än under det gångna året. Den kosmopolitiska skenkultur, som i frihetens och de mänskliga rättigheternas namn påbördats vårt folk, måste till grunden brytas för att efterträdas av en sann och äkta svensk kultur. Lögnens evangelium måste utdömas och avlösas av sanningens, det enda, som kan vara i stånd att frigöra människorna. Alltför länge hava vi tolererat, att svenska tänkesätt av bestående värde offras för rent destruktiva idéer, vilkas enda syfte är, att till Mammonsgudens ära förvirra och demoralisera sinnena. Det får icke längre tålas, att lögnens, orättens och hatets nedrivande läror ohöljt predikas bland folket. Förhållandena av i dag inom vårt land ge alltfort en sorglig bild av den ohyggliga demoralisation och korruption, som den kosmopolitiska lögnkulturen framskapat och som tränga allt djupare i samhällskroppen, hotande själva dess livsnerv. Mellan grupper och klasser i samhället, som naturligt höra samman, har man rest konstlade skiljemurar och skapat ett förnuftsvidrigt tillstånd av inre oro och split, i tecknet varav den korrumperande makten, det internationella Mammon, tillvällat sig en diktatorisk maktställning i samhället och i egenskap av hemlig regeringsmakt som "stat i staten" tyranniskt härskar över regering, riksdag, partier och press. Politiken har gjorts till rätt och slätt en vädjobana för lycksökare och statsmakten förvandlats till skenet av en sådan. Våra stora nationella livsfrågor försumpas till oerhörd skada för land och folk. Och detta allt har kunnat ske endast därigenom att tidningspressen, det s. k. fria ordet, vilket utges för att representera den allmänna folkmeningen, i hemlighet erövrats av de samhälls- och folkfientliga kretsarna och så gott som helt inriktats i dessas tjänst, vilka icke sky att på det mest samvetslösa sätt missbruka sin ställning som "tredje statsmakt", i det de systematiskt förvilla de allmänna tänkesätten och förgifta de moraliska begreppen. Samtidigt fullföljes med energi kosmopoliternas ekonomiska erövringskrig. Staten och kommunerna bringas genom i vanvettets tecken bedriven skuldsättning allt djupare i den långivande storfinansens klor, medan folkets breda lager redan långt över bristningsgränsen tyngas med pålagor av alla slag till den nya, hemligt regerande, gyllene statsmakten. Den svenska industriens och det svenska kreditväsendets självständighet är i dag ett minne blott och samma kan snart sägas om våra andra näringar, handeln, jordbruket etc., vilka allt våldsammare ansättas av "kapitalets herrar".

Det är på hög tid att en bestämd front reses mot denna för land och folk ödesdigra utveckling. Den kristna grundåskådningen måste träda i den rådande kosmopolitismens ställe. Sanningen måste åter bliva ledstjärnan för vårt folk i dess strävan mot en bättre och lyckligare tillvaro. Sveriges utveckling får ej dikteras av främmande element, som icke blott icke känna solidariskt med utan t. o. m. direkt fientligt mot det svenska folket; utan skall den byggas på svensk grund och vara svensk till hela sitt väsen. Statsmaktens auktoritet och överhöghet i samhället, som spolierats av den storfinansiella makten, måste återupprättas, och kapitalet tvingas att erkänna satsen "i samhällets tjänst". Den land och folk ruinerande stats- och kommun.-skuldsättningen måste bringas att upphöra och en finanspolitik införas, som tar sikte på en snar avveckling av statens och kommunernas skulder samt införandet av sparsamhet med det allmännas medel. Näringslivets frihet måste hävdas gentemot strävandena att under storfinansens spira monopolisera detsamma. Det skamliga attentat, som genom nedrustningsbeslutet vid 1925 års riksdag riktats mot vårt lands frihet och oberoende, måste omintetgöras och sådana åtgärder snarast vidtagas, som garantera ett riksförsvar, vilket i händelse av behov kan försvara Sveriges oberoende. Det politiska livet måste reformeras därhän, att statsmakten blir i stånd att fylla sin uppgift och riksdagen blir ett samt uttryck för svenska folkets vilja och kvalificerad att motsvara sitt ändamål att utgöra en fri representation för vårt folk, obunden av alla andra hänsyn än omtanken om landets och folkets väl. Härvid böra intresse- och kvalifikationsprinciperna såsom utgörande de enda förnuftiga representationsprinciperna åter komma till heders. Slutligen måste det nuvarande, på de allmänna tänkesättens förvillande och de moraliska och religiösa begreppens utplånande inriktade falska upplysningsväsendet avlösas av ett sannt upplysningsväsen på kristen grund.

Detta är det program, för vilket Nationen under det kommande året skall kämpa. Vår strid gäller det allmännas, landets och folkets väl, och ledstjärnan i striden skall vara Sanningen. Tidningens redaktionella innehåll kommer att röra sig inom ramen av dess program. Framgången av våra strävanden beror först som sist av det deltagande och stöd, som ägnas dessa från allmänhetens sida. Samtidigt vi uttala ett tack till våra läsare för allt det intresse och förtroende, som under det gångna året visats tidningen, våga vi hoppas på att under det kommande året få förbliva inneslutna i publikens bevågenhet. Ju starkare stödet av våra likatänkande och vänner förnimmes, i desto högre grad skola vi vara i stånd att verka för det höga målet och kunna sörja för tidningens utveckling i redaktionellt och andra hänseenden. Det är vår förhoppning att under 1927 kunna ytterligare befästa och utvidga det förtroende vi under det gångna året lyckats tillvinna vår tidning bland allmänheten.

Redaktionen.

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 43, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10.30—12

Praktiserande tandtekniker
tillåten genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

"Vår tids största charlataneri."

Meningarna rörande vad som rätteligen bör karaktäriseras som "vår tids största charlataneri" äro åtskilligt delade. Många anse, att den moderna nationalekonomiska vetenskapen förtjänar rangplatsen som n:r 1, medan åter andra mena att socialismen kommer i första planet. För vår del hålla vi före att den moderna nationalekonomien och den moderna socialismen, vilka för övrigt stamma från samma fader, i fråga om charlataneri på ett ungefär kunna ta varandra i hand. Svenska Dagbladet, som för några dagar sedan förkunnade, att Stockholms arbetarekommuns vid sidan av den egentliga texten framförda krav på en statens egen affärsdrivande bank endast förtjänade att bemötas med löjets vapen, har nu sett sig föranlåten skicka fram självaste professor Gustaf Cassel å sin ledarespalt för avvärjande av den hotande faran. Hr Cassels exposé är som vanligt präglad av ett "vetenskapligt tänkande", ägnat att imponera på mera enkla själar.

Hr Cassel förklarar till en början, att han alltid ägnat mycken omsorg åt en ingående analys av det socialistiska samhället. Vilket ju låter nog så bra. Man får anta, att det var på grund av detta sitt ingående studium av spörsmålet, som han för icke länge sedan med hela sin underbara pondus, som med ens kom allt vad här eljest finnes av officiella kapaciteter på det ekonomiska området att följa efter, gick in för den socialistiska kooperationen såsom den mest ändamålsenliga formen för varudistribution, i full överensstämmelse med hans höga uppdragsgivare inom storfinansens värld, för vilka det stora varudistributionsmonopolet länge hägrat som ett synnerligen efterströvansvärt mål. Efter att vidare hava förklarat sig beredd "att med den mest fullkomliga fördomsfrihet diskutera vilken samhällsordning som helst", förkunnar hr Cassel, att socialismen (d. v. s. den socialismen som icke låter leda sig av storfinansen och dess nationalekonomiska "vetenskapsmän") är att karaktärisera som "vår tids störrsta charlataneri". Därpå kommer han in på själva huvudtemat: kravet på upprättande av en statens egen affärsdrivande bank — ett perspektiv, som uppenbarligen satt skräck i plutokratiens herrar. Syftet med detta krav skulle enligt professorn endast och allenast vara "att bereda tillträde till viktiga ledarplatser för personer, som icke kunnat komma fram i den prövande ekonomiska tävlingskampen utan i stället valt att stiga till samhällets höjder med hjälp av en flytande tunga och popularitetsskapande frasmakeri."

Redaktör Engberg, som ju är den, som djärvts lancera det inopportuna kravet på inrättandet av en statens egen affärdrivande bank, har icke blivit den nationalekonomiske professorn svaret skyldig. I en artikel i Socialdemokraten tolkar han den på många håll hysta förundran över "storfinansens förbålda tur att i sina operationer alltid ha stöd av den objektiva, i teorins eter arbetande nationalekonomiska vetenskapen, sådan denna företrädes av hr Cassel" och konstaterar, att "det Casselska evangeliet, vilket av mången förväxlas med Markus', icke fallit som ett korn på Hälleberget". Hr E. skriver i detta sammanhang:

Regeringens beslut att vägra jordbrukarbanken förnyad oktroj för dess kontor i Vara, den västgötska bondbygden, är en händelse som ser ut som en tanke bland andra intressanta tankar i den storfinansiella politik, som alltsedan jordbrukarbankens tillkomst varit i rastlös verksamhet för att avvärja detta otrevliga hot mot de privata storbankernas allenavälde. Det bör bli riksdagen angeläget att med vaksamt öga följa vad som i förenämnda avseendet förehaves. Så storfinansiellt betonad som Kreditkassans styrelse blev var det en förutsedd risk att dess rätt att utse en representant i jordbrukarbankens styrelse skulle begagnas så som skedde. För den nationalekonomiska skola, som i hr Cassel har sin akademiske profet, var statens engagemang i jordbrukarbanken en styggelse. Han bör ju känna tillfredsställelse över att så många goda krafter äro i rörelse för att låta detta engagemangs misskrediterande bli ett kärkommet argument mot den förhatliga tanken på en "statens egen affärsbank".

"Det blåser till strid" hade ett av de kosmopolitiska "borgerliga" bladen för några dagar sedan satt som rubrik för sin ledare över det från arbetarhåll framförda kravet på en statens egen affärsbank. Den sedan länge bestående alliansen mellan plutokratien och demokratien i vårt land står tydligtvis inför sin eventuella upplösning. Den senare har kastat handsken och den förra har tagit upp den. Det skall helt visst bli av största intresse att se huru striden kommer att utveckla sig, om det skall bli en kompromiss tillbaka till det gamla eller ett resolut fullföljande från demokratiens sida av den nya paroll, som utfärdades av Sthlms arbetarekommun. Till spörsmålet om en statens egen affärsbank, som på ett högst vilseledande sätt utlagts av professor Cassel, "världens främste nationalekonom", skola vi återkomma med en särartikel.

PRESSKONSERTEN

"Äntligen!"

Dagspressen har i allmänhet på ett mycket varsamt sätt kommenterat regeringsbeslutet om tillsättande av en kommitté för utredande av frågan om kontrollen över de halvstatliga monopolbolagen — där nu saken ansetts vara av beskaffenhet att föranleda mera än ett omnämnande. Så mycket mera glädjande är det att det dock finnes tidningar i landet, som våga säga ifrån. Bland dessa senare märkes bondeförbundstidningen "Svenska Landsbygden", som i en ledande artikel under rubriken "Äntligen" bl. a. skriver:

Det är verkligen icke en sekund för tidigt. Ingen vare sig förbudsvän eller motståndare har gillat denna skändlighet, som går under namn av Brattsystemet. Man har haft på känn att under täckmanteln av social omtänksamhet har utövats saker av rent skandalös natur. Det har varit ett gynnande av högfinansiella intressen och dess handgångne män, som torde vara utan motstycke i hela världen. Men det svenska folket, som gärna vill nämnas fritt och rådande över sig självt, det har den lilla svagheten, att det faller till föga för vilken tilltagsen gynnare som helst, som blott har nödig jargon att tala om att åtgärderna ske i kulturens, i nykterhetens eller sedlighetens namn. Vi stå ju som bekant, när vi få tala om det själva, så ofantligt högt mot andra nationer, och då måste vi naturligtvis hävda vår ställning, när vilken liten herr Bratt som helst spelar på de strängarne — annars vore vi ju icke den upplysta nationen. Ingen har heller som herr Bratt förstått att utnyttja denna svenska folkets svaghet. Men det är orätt att säga att äran tillkommer honom. Han har nog bara varit en marionett. Bakom ser man hångrinet från den Moloch, som heter högfinansen. Sprit och tobak utnyttjade i folkuppfostrande syfte av dessa herrar!.. Menar excellensen Ekman o. statsrådet Lyberg ärligt i denna sak, kunna de räkna på ett uppriktigt tack från Bondeförbundets sida, och vi tro också, att de då gjort sig väl förtjänta om fosterlandet, om de förmå slå ihjäl de hydror som kallas Sprit- och Tobaksmonopol i deras nuvarande gestalt.....

Det är att hoppas att man äntligen kan komma till rätta med dessa dotter- eller syskonbolag eller rättare sagt bastardbolag — ty inskränkes saken till Vin- och Spritcentralen är det föga vunnet. Vi för vår del komma ej att nedlägga vapnen, förrän ljus vunnits i denna mörka och skändliga affär.

Vi instämma i den citerade tidningens uttalande, att däres excellensen Ekman och statsrådet Lyberg med sitt inskridande verkligen avsett att gå till botten med frågan och det skulle lyckas dem "att slå ihjäl de hydror, som kallas Sprit- och Tobaksmonopol i deras nuvarande gestalt", de därmed skulle göra sig förtjänta av allmänhetens erkänsla. Men vi hava i betraktande av den maktställning, som allt fortfarande förbehålles "den hångrinande Moloch" bakom hr Bratts rygg ansett skäl för tvivelsmål föreligga för att detta regeringsinitiativ skulle kunna leda till något verkligt resultat. Ingen skulle emellertid med större glädje än vi se att så skedde.

Till

Nationens vänner!

Alla som med gillande omfatta de strävanden, Nationen gjort sig till talesman för, måste känna det som en plikt att under det nya år, som står för dörren, hjälpa och stödja oss. I måsten inse, att den kamp vi tagit oss an, är av den art, att den endast då har utsikter att kunna fullföljas till ett lyckligt resultat, om alla de, som sympatisera därmed, **i handling** visa sitt deltagande genom att lämna oss sin medverkan. Vår hänsynslösa kamp mot lögnens och korruptionens makter har redan börjat krönas med framgång. Det har därmed visat sig, att vår tidning faktiskt har en uppgift att fylla.

Med därför i kampen alla och en var, som gilla våra strävanden! Verksammast sker detta genom att inför årskiftet biträda oss i arbetet för tidningens ökade spridning och vidgade inflytelsesfär. **Prenumerera själv och förmå dina vänner och bekanta att prenumerera på Nationen under 1927.** Använd dig härvid av kupongen å omstående sida, som ifylld torde insändas under tidningens adress, Södra Kungstornet, **Stockholm. Gör din plikt mot den gemensamma saken!**

Det stora skådespelet i Genève fortsätter.

Åter har mänskligheten hugsvalats med telegram från Genève, där rättens och fredens höga institut tagit sin hemvist. "Förbundsrådet har sammanträtt" — så lydde det fjäsliga budskapet. Det var dess fyrtiotredje session. Den begynte den 6 december på förmiddagen. Samma dags afton hade hrr Chamberlain, Briand, Vandervelde, Stresemann och Scialoja "en intime konferens" i Hotel Beau Rivage där det varade i hela två timmar och som enligt vad meddelades gav ett synnerligt tillfredsställande resultat.

"Världens herrar" synas i likhet med antikens imperatorer tro att allt är vunnet blott folken bjudes på skådespel. Skådespel må vara aldrig så bra, men ensamt sådana äro i längden ej nog. I varje fall erfordras det, för att kunna hålla intresset uppe, något mera av variation än man numera bjuder på.

"Borgare"-pressen i färd med att nominera ordförande i socialistpartiet.

Den "borgerliga" pressen är f. n. ivrigt sysselsatt med att diskutera socialistpartiets "ledarefråga" — ett spörsmål som uppenbarligen i hög grad aktualiserats efter de av redaktör Engberg framförda "fem teser" vid Stockholms arbetarekommuns möte. Uppsala Nya Tidning (l.), som inlett den animerade debatten, konstaterar, att arbetarepartiets ordförandefråga alltjämt är ouppklarad. Tidningen skriver vidare:

I första hand gäller det ordförandeskapet i det gemensamma socialdemokratiska riksdagspartiet, på vilken post nog både den förutvarande utrikesministern, hr Sandler, och den nuvarande ordföranden i den socialdemokratiska utomparlamentariska organisationen, hr P. A. Hansson, samt kanske även någon annan inom partiet pretendera. I den händelse hr Hansson blir den nye ledaren och därmed given statsminister i nästa socialdemokratiska ministär, så blir det vidare av ett visst intresse att se om hr Sandler åtminstone inte blir vice ordförande och ledare för förstakammargruppen. Men som bekant sitter även hr Gustav Möller i första kammaren, och han var före sin ministertid ledare för den socialdemokratiska förstakammarhalvan.

Dagens Nyheter (l.) framhåller med anledning av dessa reflektioner, att intet kan göras åt saken förrän "klarare sikt" vunnits. Till dess får man, menar bladet, ge sig till tåls. Om nu herrarna i den "borgerliga" pressen kunna detta. De hava under loppet av den senaste veckan redan hunnit med att utse tvenne ledare åt arbetarepartiet, nämligen dels hr Värner Rydén och dels hr Per Albin Hansson, begge "persona grata" i allra högsta grad inom den högkosmopolitiska sfären. Det återstår att se, om arbetarna komma att följa de "borgerliga" anvisningarna.

PÅ UTKIK

Stockholms stadsfullmäktige tar hr Härleman åter i nåd.

I tisdags kunde de kosmopolitiska bladen bringa sina läsare den sensationella nyheten, att Stockholms stadsfullmäktige avslagit moskvagenten Kilboms krav på att hos regeringen göra framställning om polismästare Härlemans entledigande från sin befattning som stadens polismästare. Det hade såsom här tidigare omtalats väckt åtskilliga av huvudstadsfädrens starka indignation att hr Härleman djärvts motsätta sig de judiska planerna att omstörta det svenska samhället. Nu hade t. o. m. den hebreiske professorn Bendixon kommit till den uppfattningen att "Stockholm icke hade en olämplig polismästare" — en upptäckt av vederbörande som man givetvis med tillfredsställelse konstaterar, om den också kommer en smula väl sent.

Sjöluften kräver starkare porter än landluften.

För någon tid sedan lästes i en sydsvensk tidning en annons från Spritcentralen, att Carnegies Porter klass III numera funnes å färjor och båtar till Köpenhamn. Drycken i fråga som håller en något högre procenthalt sprit än den andra portern, är som bekant farlig för svenskar i hemlandet, som endast mot läkarerecept och på apotek kunna erhålla densamma. I Sjöfartstidningen har ävenså stått att läsa annonser, riktade till fartygsbefälen, att Carnegie klass III hör till den oundgängliga skeppsproviant, som måste vara med på resor till sjöss.

Alltså, så fort ångfartyget lämnat svensk hamn på väg till utlandet, upphör dess hälsovådliga karaktär, ja den anses av Spritcentralen direkt hälsonyttig och rekommendabel Den värderade styrelsen menar tydligtvis, att sjöluften såsom mera sökande kräver en spirituöst kraftigare porter än lantluften. Eftersom dr Bratt var läkare till yrket innan han ägnade sig åt den luckrativa sprithanteringen, är saken naturligen höjd över allt tvivel. I varje fall lönar det sig icke för en vanlig enkel medborgare att söka yppa något sådant. Makt är ju en gång vorden till rätt.

Herrar sockerimportörer ha goda tider.

På grund av sockerimporten till följd av den inställda betodlingen har under november månad tullintäkterna i Landskrona hamn, Sveriges största sockerimporthamn, nått en siffra som slagit alla rekord hittills. Till generaltullstyrelsen har nämligen tullkammaren för månaden inlevererat 798,060 kronor.

Under kosmopolitismens hägn.

Tullkryssaren "T. V. 2" från Strömstad tog häromnatten en dansk spritsmugglare, som förankrad 11 distansminuter utanför Väderöarna. Båten, vilken infördes till Strömstad, är det förra svenska spritsmugglarfartyget Skagerack, numera inregistrerat som "Fredrikshavn 273". Lasten utgjordes av 1,440 dunkar sprit om 10 liter vardera samt 20 lådor diverse eller sammanlagt närmare 15,000 liter sprit.

Jönköpings rådhusrätt har avkunnat utslag i ett mycket omtalat mål, vilket anses vara av prejudicerande art. Kronojägaren Olof Olsson i Mo härad var av åklagaren åtalad för uttagning av spritdrycker vid systembolaget i Jönköping å hemmansägare Magnus Petterssons motbok, utan att ha erhållit dennes medgivande därtill. Rätten frikände Olsson från allt ansvar, enär det icke kunnat utrönas att Olsson icke haft Petterssons medgivande till uttagningen i fråga. Däremot dömdes Pettersson till 60 kr. böter för att ha överlämnat sin motbok till Olsson.

Spritförbudet avskaffas i Kanada.

Enligt telegram från Toranto ha valen i provinsen Ontario givit en klar majoritet mot spritförbudet, som de senaste tio åren varit gällande i provinsen, samt för ett system med försäljning av spritdrycker under kontroll av en regeringskommission. Samma ståndpunkt i spritdrycksfrågan har förut intagits av alla övriga provinser i Kanada utom sjöprovinserna.

Sovjets bidrag till engelska kolstrejken 1 1/4 milj. pund.

Av siffror, som publicerats i den engelska pressen, framgår, att Sovjet-Ryssland bidragit till kolstrejkens stödjande med 1,150,000 pund, under det att andra länders gruvarbetare åstadkommit sammanlagt 50,000.

Kulspruteaffären i utlandets press.

I den tyska nationella tidningen Völkischer Beobachter återfinnes följande uttalande med anledning av Stockholms polismästares avslöjande i samband med kulspruteaffären:

"Otvivelaktigt skola de moskovitiska bolsjevikerna — såsom i de båda fallen i Estland och Sofia — förnärmat bestridå allt deltagande i den planerade omstörtningen i Sverige. Det är deras vanliga förfarande. De bestredo till och med Sinovjevs autentiska brev, varur framgick att de engelska kommunisterna handlat efter från Moskva givna befallningar. De framställde Sinowjevs brev såsom en förfalskning från deras fienders sida. Dock ligger fallet fullt klart. o. det behövs inga vidare bevis mer, åtminstone icke för dem, som känna till bolsjevikerna av egen erfarenhet. För dem åter, vilka blott känna till bolsjevikrevolutionen genom hörsagor o. fortfara att tro, att den skildras i en oriktig belysning, för dem må Stockholms polismästares officiella meddelande tjäna som en varning och erinra dem därom, att man ej får stå overksam gentemot kommunisternas anslag utan att det är på tiden att äntligen taga deras revolutionsläror på fullaste allvar."

Shaw och nobelpriset.

(Forts. fr. sid. 1.)

han tänkt sig. Att den vetenskapliga objektiviteten ej alltid fått göra sig gällande vid valet av pristagare torde vara klart för en var. Sålunda tilldelades Einstein nobelpris, icke för sin relativitetsteori, som förlänats världsbekanthet, utan för tidigare långt mindre kända fysiska arbeten. Tydligen fanns inom Vetenskapsakademien ingen, som ville gå i god för Einsteinteoriens värde, och det hade naturligtvis varit riktigast att under sådana omständigheter ej utdela något pris alls, tills åtminstone någon klarhet vunnits rörande densamma.

Det är ej vår mening att söka medverka till någon slags förändring i nobelprisens ställning, som skulle innebära ett minskat respekterande av testators vilja. Men då t. o. m. en utlänning som Shaw tillåtit sig att påvisa absurditeterna i dess praktiska konsekvenser, kan det vara på sin plats att ytterligare understryka dem. Som kontrast mot den nobelska stora frikostigheten står den tarvliga njugghet, varmed många inhemska forskare under ibland livslångt och för vårt land mera nyttigt arbete än de oavlåtligen prisbelönade få nöja sig, i det deras enda lön utgått med ständigt vägrat understöd.

G—s.

Oron i Kina en följd av europernas vinningslystnad.

Lloyd George har hållit ett mycket märkligt tal om den europeiska enkannerligen den engelska politiken i Kina, som han förmenade vara anledning till den där sedan en tid tillbaka rådande oron. I sitt tal yttrade han bl. a.: Regeringen står under stark påtryckning att göra något impulsivt och provocerande. Den verkliga orsaken till svårigheterna i Kina är icke det s. k. röda inflytandet, utan det är helt enkelt att kineserna förmenats en fri nations elementäraste rättigheter. Deras hamnar äro ockuperade av utlänningar och styrda av utlänningar, de kunna inte uttaga skatter som de själva önska, och de revoltera naturligt nog. Utlänningarna i Kina lida nu endast av resultaten av sin egen vinningslystnad. Den europeiska civilisationen har en föga ärofull historia att blicka tillbaka på i sitt förhållande till Kina. Det var England som tvingade opiehandeln på Kina mot dess egen vilja. Kantonarméns befälhavare hade ett sunt praktiskt program, där det inte alls var fråga om någon kommunism, och det vore brottsligt att gå till krig med en man som hävdade en dylik politik.

Bliv prenumerantsamlare å NATIONEN!

Ett nytt år stundar. Det gäller att härunder kunna väsentligt utöka vår tidnings spridning och därmed också vidga dess möjligheter att kunna utöva inflytande. Varje för saken besjälad man och kvinna bör lämna sin aktiva medverkan härtill genom att bliva prenumerantsamlare å Nationen. Prenumeration kan verkställas antingen å resp. postanstalter eller direkt hos tidningen, adr. Södra Kungstornet, Stockholm.

Åtgärder mot gårdfarihandeln nödvändiga.

(Forts. fr. sid. 1.)

sig beaktande på ansvarigt håll, varför man får hoppas, att de bägge framställningar i syftet, som i dagarna ingivits till kungl. maj:t, dels från Sveriges Köpmannaförbund och dels från handelskammaren i Norrköping, skola leda till åsyftat resultat. Köpmannaförbundets inlaga är av följande lydelse:

"Den lagliga formen av gårdfarihandel har under senare år allt mera inskränkts, i det länsstyrelserna i allmänhet vinnlagt sig om att icke bevilja nya rättigheter. Motiveringen härför har i korthet varit den, att gårdfarihandeln numera är en föråldrad o. obehövlig form för varuförmedling, vilken dessutom visat sig vara till skada såväl för den bofasta, lojalt arbetande handelskåren som för konsumenterna. I flera fall har framhållits, att den ambulatoriska handeln ofta blott är en täckmantel för lösdriveri o. s. v.

Beklagligtvis har emellertid, samtidigt som denna inskränkning av de lagliga rättigheterna företagits, den olaga gårdfarihandeln tagit allt större utbredning. Särskilt landsbygden översvämmas formligen av kringvandrande försäljare, vilka, utan att ha sökt eller erhållit tillstånd, driva en mången gång rätt omfattande affärsrörelse. I flera fall användas automobiler som transportfordon, och vid sitt genomkorsande av bygderna pracka försäljarna på allmänheten sina oftast mycket underhaltiga utländska tyger och annat krams.

En stor del av dessa försäljare äro rena landstrykare, ofta av kriminell typ, som medföra diverse kortvaror o. dyl. endast som förevändning för ett oförsynt och påträngande tiggeri. Det är icke ovanligt, att ett 10-tal s. k. gårdfarihandlande på en dag besöka samma by. Vid de kringstrykande försäljarnas besök torde det ofta inträffa, att husmodern och hennes barn äro de enda hemmavarande. Det är då uppenbart, att en person av denna typ icke är något välkommet främmande. För att så fort som möjligt kunna bli fri från den besökande måste kanske husmodern inlåta sig i affär med vederbörande, och får hon vara glad, om hon ens därigenom blir honom kvitt.

I de fall, där åtal mot de olagligt verkande affärsmännen, väcktes, ha de böter, som av domstol ådömts, i regel stannat vid 15 à 20 kronor, vilket måste anses som ett ytterst ringa straff för olaglig näring, som bedrives fullt yrkesmässigt. I många fall anser åklagaren det vara lönlöst att åtala dessa förseelser, ty den åtalade uraktlåter i regel att inställa sig för domstolen. I de flesta fall står han ej att anträffa, då tinget stundar, enär han då avvikit till annan ort, där affärerna obehindrat fortsättas.

Det mest effektiva vapnet för bekämpande av den olagliga trafiken torde vara, om polismyndigheterna finge rätt att beslagtaga de salubjudna varorna jämte transportfordon, där sådana förekomma, och att det beslagtagna efter prövning av domstol kunde förklaras förbrutet.

Sveriges Köpmannaförbund hyser den bestämda uppfattningen, att allt vad ambulatorisk handel heter är en ur många synpunkter rent samhällsvådlig företeelse, vilken snarast borde genom ändrad näringslagstiftning helt och hållet förbjudas. Förbundet har sig ju ock bekant, att utredning om revision av vår i mycket föråldrade näringsfrihetsförordning på Kungl. Maj:ts föranstaltande igångsatts inom Kommerskollegium, och torde det väl kunna förutsättas, att vid en kommande revision gårdfarihandeln helt avskaffas. Men utredningsarbetet kan måhända ännu taga åtskillig tid i anspråk, och under tiden tilltager den ovan skildrade olagliga trafiken alltmer, varigenom den legala butikshandeln vållas avbräck, allmänheten pungslås o. samhället skadas i många hänseenden. Det vore därför, enligt förbundets förmenande, högeligen önskligt, att kraftiga åtgärder redan nu bleve vidtagna för upprätthållande av respekt för lag och förordning på hithörande område. En skärpning av lagen i av förbundet antydd riktning skulle ju också, utan avvaktande av den pågående näringsrättsutredningen ur teknisk synpunkt lätt kunna genomföras exempelvis genom ett tillägg till näringsfrihetsförordningens par. 18.

Med stöd av vad sålunda anförts har Sveriges Köpmannaförbund anhållit, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om sådan komplettering av vår näringsfrihetsförordning, att den allt mer tilltagande olagliga gårdfarihandeln av polismyndigheterna kan effektivt bekämpas."

Religiös tro och religiös vidskepelse.

(Forts. fr. sid. 1.)

vägen för allsköns vidskepelse och vantro. Ett fasthållande vid en bokstavstro är en ömklig ersättning för en förnuftsenlig övertygelse, och är till ingen nytta för människans andliga utveckling. Det är otillbörligt och förnuftsvidrigt att söka jämställa det judiska religionssystemet med kristendomen, eller att sammanblanda tvänne så absolut motsatta gudsbegrepp som det kristna och det judiska. Judarna förakta det kristna gudsbegreppet och för oss kristna föreligger alls ingen anledning att från religiös synpunkt befatta oss med judendomens omoraliska och människofientliga gudsbegrepp Jahve, som endast intresserar sig för sitt "egendomsfolk" som hatar alla andra. Han har länge nog spelat en förvirrande roll inom kristendomen. I detta förhållande ligger orsaken att kristendomen i stort sett ännu i dag predikas för döva öron. Hur svårt är det icke för den kristna dogmatiken att skilja mellan kristendom och judendom! Därför blir också "sanningens väg försmädad".

I det judiska gudsbegreppet ligger den svartaste hedendom förborgad, gent emot vilken de gamla "hedniska" egyptiernas soldyrkan, persernas ljusdyrkan och grekernas skönhetsdyrkan stå på ett ojämförligt högre plan, ty i alla dessa olika sätt att söka nalkas den evigt sanne Guden, ligga dock föremål som i sig innesluta livsbetingelser av stort värde för h e l a mänsklighetens utveckling, medan värdet i Jahve-begreppet inskränker sig till "egendomsfolkets" egoistiska och materialistiska intressen. Jahve är uteslutande judarnas gud, för a l l a andra folk, som med ett gemensamt namn betecknas som hedningar, har han endast hat och hämnd till övers. Dessa "hedningars" land och ägodelar bortskänker han med frikostig hand åt judarna, med befallning att med våld taga det i besittning, och tillintetgöra både män, kvinnor och barn och icke låta något leva som andas. Intet annat folk än judarna har enligt världshistoriens vittnesbörd, varit så obesvärat av moralisk och religiös ansvarskänsla, att det upphöjt de grövsta och avskyvärdaste brott mot sina medmänniskor till religiösa handlingar. Men vad som är ännu mer ägnat att väcka vår förvåning är att den kristna teologien funnit det med sin religiösa ståndpunkt förenligt att sammanblanda ett sådant människofientligt gudsbegrepp som det judiska med kristendomen, då Jesus själv på det bestämdaste tog avstånd från detsamma. Det judiska gudsbegreppet fördömer ju egentligen sig själv genom sina brottsliga livsyttringar. Det är ju en oomtvistad åsikt att synden leder sitt ursprung från satan, eller m. a. ord en ond ande, vilket även framgår av den judiska berättelsen om syndafallet. Och då nu Jahves befallningar till sitt "egendomsfolk" att mörda, plundra och taga byte, obetingat tillhör syndens område, så finna vi som följd härav att Jahve är förmedlare mellan satan och hans "egendomsfolk". Hur kan man begära att kristna bekännare skola knäböja inför ett sådant gudsbegrepp? Kan gudomlig vishet taga sin tillflykt till så orättfärdiga handlingar som judendomen här vill göra troligt?

Om en förnuftig gudomlighet giver människorna en uppenbarelse, så måste avsikten därmed vara att upplysa o. leda till ett förnuftigt och sanningsenligt mål, men ej att förvilla och leda till brottsliga handlingar.

Vetenskap och kritik äro icke fiender till kristlig anda, så länge de ej äro främmande för förnuftets godkännande och ett rent samvetes röst. Men principer som strida mot dessa andliga organ leda endast till förvirring och en förvänd utveckling i vantro och vidskepelse. Kan någon människa med normal sinnesförfattning vara tillräckligt enfaldig att med övertygelse anse en sådan religion som framställes G. T. vara "gudomlig inspiration"? Det är en besynnerlig begreppsförvirring! Man kan ej åberopa sig på sanning, där ingen sanning finnes, men väl moralisk ruttenhet o. skenhelig gudsgemenskap.

Med en bokstavlig auktoritetstro kan mänskligheten endast ledas till andligt slaveri. Att söka binda människotanken vid trosläror som ej äro övertygande, det till hör de ömkligaste utslag av den "kadaver"-lydnad som är utmärkande för Loyolas religiösa tvångssystem.

Den kristna teologien placerade en svår stötesten på den kristna trons väg då den sammanblandade G. T:s innehåll med Kristi rena lära. Trons värde ligger icke i ett blint antagande av förnuftsvidriga dogmatiska föreskrifter, utan i övertygelsen att sanningen uppenbaras i förbindelse med den sanne Gudens heliga ande. Föremålet för vår tro kan endast då bliva en övertygande verklighet, om dess egenskaper och verkningar äro förnuftsenliga. Saknas denna förutsättning, så förlorar tron sitt huvudsakliga fäste och kan endast upprätthållas genom auktoritativt tvång. Trots verkningar stå därför i direkt beroende av gudsbegreppets uppenbarade egenskaper, vilka godkännas eller förkastas av förnuft och samvete. Avkoppla vi förnuftets omdöme och samvetets röst och anse dem obehövliga för vår livsutveckling, så är endast dårhuset eller fängelset vårt rätta hemvist här på jorden. Den som undanröjer förnuftet för att skaffa plats för gudomliga uppenbarelser han tillintetgör dem båda. Det är pliktförgätenhet och okristligt att förorda sådana trosbekännelser som eftersträva att utbreda förnuftsvidriga idéer, och varje troende kristen borde blygas för att gå i ett sådant ledband.

Dock är det tyvärr ej någon sällsynt företeelse här i livet att lögnen så ofta har företräde framför sanningen. Men om den religiösa sanningen åsidosättes, så förirrar sig utvecklingen på vantrons och vidskepelsens sumpiga område och förlorar därmed sin viktiga uppgift i mänsklighetens tillvaro.

I en sådan atmosfär av andlig försumpning är det emellertid lönlöst att söka efter några gudomliga kärleksblomster i mänsklighetens andliga örtagårdar. Ju renare och klarare bilden av kristendomen inplantas i vårt medvetande, desto fullkomligare skall sanningen i ord och handling framträda och göra sig gällande i vårt liv. Utan ren kristendom skall mänskligheten aldrig finna någon verklig religiös tillfredsställelse på denna jord, hur många kyrkliga palats o. prunkande ceremonier man än vill använda sig av.

Hur har egentligen den kristna teologien uppfattat sin förebild i Kristus? Eftersträvade han vidlyftiga ceremonier, granna kläder, titlar och höga ämbeten? Intet av allt sådant framträdde i hans höga och ädla personlighet!

Ur hans rena och heliga ande flödade däremot en ström av mildhet, godhet och medlidande, o. varje hjälpsökande som närmade sig honom blev alltid föremål för hans kärleksverksamhet. Enligt Jesu lära kan människan av nåd vinna andlig gemenskap med den ende sanne Guden — vår Himmelske Fader — för att i Hans gemenskap kunna utvecklas till en högre livsplan efter den jordiska tillvaron, medan gemenskap med judarnas gud Jahve endast kan erhållas genom en operation — "omskärelsen"! Och detta håller han så styvt på att han befaller att: "oomskuren man skall utrotas". 1 Mos. 17:14. Här synes emellertid Jahve helt och hållet ha uteglömt det kvinnliga könet!

Vad är det annat än vantro och vidskepelse som skapat en sådan religion och härpå har klerikalismen uppbyggt sina gammaltestamentliga trosartiklar!

Goda och billiga

Måltider

kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
CYRUS
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
ALEXANDER
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
ENGELBREKT
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant
GUSTAF VASA
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T ERIK
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant
BIRGER JARL
73 Folkungagatan 73

Frukost 1/2 9—1/2 2 Middag 1/2 2—7 Kvåll 7—1/2 12 Inga drickspengar Ingen spritservering

PRENUMERATIONSKUPONG

(att urklippas och insändas till: **Nationens** expedition, Södra Kungstornet, **Stockholm**).

Undertecknade prenumerera härmed å tidningen **"Nationen"** under år 1927.

Namn: ....

För Helår — Halvår — Kvartal.
(Den ej önskade prenumerationstiden överstrykes).

Fullständig adress: ....

Namn: ....

För Helår — Halvår — Kvartal.
(Den ej önskade prenumerationstiden överstrykes).

Fullständig adress: ....

Namn: ....

För Helår — Halvår — Kvartal.
(Den ej önskade prenumerationstiden överstrykes).

Fullständig adress: ....

Ovanstående prenumerationsanmälningar insända av:

Namn: ....

Fullständig adress: ....

Prenumerationsavgiften kan uttagas genom postförskott till prenumeranten.

Prenumerationspris:
Helår 10 kr., Halvår 5:25 kr., Kvartal 2:75 kr.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 10 Dec. 1926.

Omålade möbler o. slöjdvaror
av alla slag bäst o. billigast hos
Olov Dahlin,
2 Sergelgatan 2 (hörnet av Mästersamuelsg.)
Lackeringar ombesörjes.

Det Brattska ransoneringssystemet bör avskaffas

(Forts. fr. sid. 1.)

detta särskilt vad spritmonopolet beträffar torde vara förenat med vissa praktiska svårigheter, få vi på det livligaste tillråda att försäljningsapparaten för sprit en på ett synnerligen kraftigt sätt förenklas och beskäres.

I detta syfte vilja vi i underdånighet föreslå följande förändringar:

A.-B. Vin- & Spritcentralen torde åtminstone tillsvidare kunna bibehållas som det är utom i en viss punkt, som senare här skall beröras. Samtliga dotterbolag, som bedriva handel med vin och spritvaror, få likvidera och avvecklas. Dessa bolags rörelse övertages av huvudbolaget. Samtliga systembolag i riket få sedan överlämna sina butiker med inventarier, lager och personal till A.-B. Vin- & spritcentralen, som sålunda får övertaga all detaljhandel med viner o. sprit i landet. Partihandeln försvinner härigenom. I spetsen för Vin- & Spritcentralen bör ställas en i Rikets tjänst prövad ämbetsman. Samtliga systembolag likvidera och avvecklas. Rättigheterna till utskänkning av sprit utlämnas direkt av de kommunala myndigheterna på enahanda sätt, som nu praktiseras beträffande pilsner. Tillsynen av att utskänkningen och försäljningen bedrives så, att minsta möjliga skada åstadkommes, kan eventuellt skötas av respektive kommuners nykterhetsnämnder. Organisationen av Vin- & Spritcentralen omlägges efter principen "öppen bok" (varom mera här nedan). Kungl. Kontrollstyrelsen försvinner; revisionen handhaves av Riksdagens revisorer (en subkommitté). Efter dessa principer anse vi i underdånighet att saken borde ordnas. Det sunda förnuftet skulle då ha vunnit en lysande seger. Själva ransoneringssystemets upphörande kan ske antingen i samband med organisationens omläggning eller oberoende av denna.

Beträffande den bedrövliga korruptionen, som hotar att genomtränga hela nationen, så torde denna först som sist få betecknas som en verklig livsfara för hela vårt folk. Under det tidevarv, som kan betecknas som den nu avdöende generationens ungdomstid, rådde bland stora lager av vårt folk den uppfattningen, att brännvinet var ett fluidum, som Den Onde särskilt tagit i sin tjänst för att härmed snärja och fördärva människors barn. Den uppväxande generationen torde göra klokt i att lägga märke till att ännu ett fluidum tillkommit. Detta nya fluidum heter brännvinspängar. Det är något underbart med dessa brännvinspängar, att de synas räcka till överallt och överallt mottagas de med stor tacksamhet. Det rör sig visserligen i allmänhet ej om vad man brukar kalla rena mutor, men man kan i stället tala om indirekta mutor i mycket stor utsträckning. I Finansministerns diktamen till protokollet i samband med den nya kommitténs utseende framkastas ett par olika förslag till förstärkt kontroll, som skulle kunna betecknas såsom antingen förstärkt inombordskontroll eller utombordskontroll. För vår del anse vi utombordskontroll vara att föredraga men vilja i detta sammanhang kraftigt understryka att huru kontrollen än kommer att anläggas, så blir det under alla förhållanden ett mycket vanskligt företag att på ett effektivt sätt bevaka statens berättigade ekonomiska intressen, i såväl sprit- som tobaksmonopolet.

Som belägg för detta vårt påstående vilja vi peka på ett par konkreta exempel.

Under den tid, som föregick monopolens bildande, hördes man ofta från socialt intresserat håll den meningen framföras, att det var beklagligt att vårt fattiga svenska folk skulle offra så mycket penningar på sprit o. tobak. Man ansåg, kanske med en viss rätt, att dessa penningar icke allenast voro direkt bortkastade, utan att den jämförelsevis stora förbrukningen av sprit och tobak vore ägnad att minska folkets arbetsförmåga o. undergräva dess ekonomi.

Även tidningspressen gjorde sig ofta till språkrör för dessa synpunkter. De "sociala" betonade herrarna i monopolbolagen synas emellertid numera ha fått en annan uppfattning av dessa frågor och de stora dagliga huvudstadstidningarna, särskilt de, som ägas av den i monopolbolagen intresserade högfinansen, synas utan allvarliga svårigheter ha gått med på den ändrade åskådningen. Man måste nämligen utgå ifrån att denna ändrade åskådning är ett faktum, när man lägger märke till de väldiga summor, som monopolbolagen årligen offra för reklamannonser för såväl sprit som tobaksvaror. Beträffande spritmonopolet var det en tid då detta direkt annonserade om sina varor. Emot denna annonsering reagerade emellertid nykterhetsfolket, vilket gjorde, att densamma indrogs. Monopolherrarna voro emellertid icke rådlösa. Det förefanns nämligen ett underlydande bolag, som utom sprit också sålde mat och på detta bolag överflyttades då helt behändigt besväret med annonseringen. Tobaksmonopolet har icke behövt gå någon motsvarande omväg, utan högst egenhändigt infört sina mycket prydliga annonser. Om vi nu först tänka på tobaksmonopolet, måste man fråga sig; vilket syfte tjänar i verkligheten denna annonsering. Konung och Riksdag ha visserligen i samförstånd beslutat om upprättandet av tobaksmonopolet för att tillföra staten större inkomster, men ingendera har väl tänkt sig att detta syfte skulle nås på det sättet att svenska folket skulle lockas att konsumera större kvantiteter av tobaksvaror. Snarare var väl meningen den att genom koncentration och monopolisering söka minska driftskostnaderna, men i så fall är det meningslöst att kasta bort hundratusentals kronor på annonser till ingen nytta.

Om man granskar förhållandena något djupare finner man dock att denna annonsering visserligen kan ha sin stora betydelse i ett annat avseende. Det är nämligen känt att en viss bokförläggare av israelitisk börd, som är en framstående medlem av den s. k. finansociteten, lyckats förvärva äganderätten till icke mindre än tre st. av huvudstadens största dagliga tidningar, nämligen Dagens Nyheter, Stockholms-Tidningen o. Svenska Dagbladet. Det är också känt att denne israelitiske affärsman har många strängar på sin lyra.. Sålunda bedriver han med ena handen "nationell" svensk högerpolitik i Svenska Dagbladet och med den andra kosmopolitisk vänsterpolitik i Dagens Nyheter, under det att han i Stockholms-Tidningen går en gyllene medelväg. Dessutom synes han ha åtskilliga fingrar ledigt för andra angelägenheter, såsom sprit- och tobaksmonopolen. Det är måhända en tillfällighet att annonseringen från tobaksmonopolet och från S. A. R. A. väsentligen kommit att koncentrera sig till dessa tre ovannämnda, av herr Karl Otto Bonnier ägda tidningar, men säkert är, att densamma har haft en stor betydelse för dessa tidningars ekonomi. Av försiktighetsskäl har ifrågavarande annonsering givetvis icke helt kunnat begränsas till dessa tre tidningar, men reklamcheferna synas ha haft sina bestämda order att icke gå utanför ramen av de välvilligt sinnade tidningarna. Man kan sålunda lägga märke till att aldrig några tidningar från bondeförbundet eller ens någon mot monopolbol. kritiskt lagda tidningar blivit gynnade. De förhållanden, som här skildrats, äro naturligtvis utmärkta anordningar, när det gäller att avleda monopolbolagens vinst till vissa enskilda personers fickor, men de illustrera också på ett tydligt sätt vilka vanskligheter en kontroll har att kämpa med.

Ett ännu dråpligare exempel på denna sak vilja vi i detta sammanhang omnämna. I början av år 1924 hade vår förenings ordförande ett personligt samtal med statens representant i Vin- & spritcentralen, jourhavande direktören Erik Bernström. Herr Bernström meddelade då att han hade sig bekant att "herrarna i Spritcentralen" för sin enskilda räkning förvärvat äganderätten till den gamla välkända vinproducent- och exportfirman Tiffon & C:o i Jarnac i södra Frankrike. Senare har det från annat håll uppgivits, att samma personer begagnat sig av den låga franckursen och inköpt ytterligare några franska firmor.

Senast har för oss meddelats att den stora firman Louis Brodigues Don Santos i Funchal, Madeira, med tillhörande vingårdar även inköpts. Inför dessa fakta framställer sig åtskilliga frågor. Till en början: när herr Bernström redan 1924 kände förhållandet med inköpet av firman Tiffon, varför har han då icke under den långa tid, som sedan dess gått, rapporterat detta till Finansdepartementet? Anledningen härtill kan vara av flera slag. För det första har han rent formellt sett ingen skyldighet att göra en sådan anmälan. Hans av Kungl. Maj:ts fastställda instruktion, som återfinnes å sid. 51 i Kungl. Maj:ts proposition N:r 170 till 1923 års Riksdag, är mycket detaljerad o. innehåller en massa olika bestämmelser, men i hela instruktionen finnes icke ett ord om att han skall vaka över att inköpen skötas juste och på förmånligaste sätt. Om man nu förestår sätta sig in i herr Bernströms ställning och komer ihåg, att han är nödsakad att dagligen sammanträffa och umgås med dessa herrar, som det gäller att hålla ögonen på, så kan man väl förstå att det ingalunda kan vara angenämt göra anmälningar i andra fall än då instruktionen tydligen bestämmer att sådana skola göras. Beträffande själva saken är att märka att Kungl. Kontrollstyrelsens officiella berättelse lämnar den upplysningen, att Vin- & Spritcentralens försäljning av utländska viner och spirituosa uppgår till mera än tiotusen liter pr dag.

Om man antar att samtliga inköp ske från "herrarnas i Spritcentralen" egna firmor samt att dessa firmor ha en vinst av i genomsnitt en krona pr liter, så skulle "herrarna i Spritcentralen" härigenom ha en vinst av tiotusen kronor om dagen. Med detta vilja vi ha sagt att det icke kan vara lämpligt att för framtiden behålla den nuvarande organisationen, som kan betecknas med uttrycket "sluten bok". En omläggning till principen "öppen bok" torde vara alldeles nödvändig, om det skall kunna bli någon som helst effekt utav kontrollen. Vi äro icke blinda för att även med systemet "öppen bok" kontrollen mången gång kan bli besvärlig, men utsikterna att lyckas äro dock större.

Vad slutligen beträffar arbetet för folknykterhetens höjande, så torde det ännu icke vara helt glömt, att det just var detta som doktor Bratt på sin tid framförde såsom första nummer på programmet, när det gällde att driva fram hans ransoneringssystem. Redan från början framkom, såsom bekant, starka tvivel på att systemet i fråga skulle komma att gagna folknykterheten och erfarenheten har visat att dessa tvivlare fått rätt. Doktor Bratt försöker visserligen på förhand hålla skenet uppe genom att göra statistiska jämförelser med den nuvarande spritkonsumtionen och motsvarande konsumtion för år 1913. Dessa jämförelser äro emellertid missvisande därför att smugelsprit och hembränd sprit vid tiden före ransoneringen voro så gott som okända. Under de senaste fem åren har konsumtionen dessutom varit i ständig stegring och ingenting tyder på, att kulmen ännu är nådd, savida inga yttre omständigheter tillstöta.

De är emellertid en omständighet i detta sammanhang, som konsekvent undertryckts o. detta är den ekonomiska sidan. Erfarenheterna från vårt södra grannland, Danmark, har nämligen visat att man genom spritvarorna fördyrats så har konsumtionen i samma proportion sjunkit. Det förefaller därför mycket troligt att de jämförelsevis gynnsamma resultat, som här i landet uppnåddes de första åren efter ransoneringens införande i verkligheten ingenting hade att göra med själva ransoneringen, utan att det i stället var det jämförelsevis höga priset, som gjorde att konsumtionen gick ner. Om vi i dag som är göra en annan jämförelse med förhållandena år 1913, nämligen för huru många kronor svenska folket köper sprit, skola vi i stället komma till det resultatet, att det faktiskt nu föreligger en ökning av minst fyrtio procent. Det torde därför icke vara uteslutet att om inköpsrätten varit fullkomlig fri, men priserna reglerats, så som nu faktiskt skett, vi i denna dag skulle haft ett bättre resultat än som i verkligheten föreligger. Erfarenheterna från Danmark tyda på att så skulle varit fallet. I denna riktning talar också vår egen försäljningsstatistik, om man ser den på lång sikt. Den visar nämligen att under perioder av lågkonjunkturer har konsumtionen minskat o. under högkonjunktur har den ökats, vilket ådagalägger att de ekonomiska förhållandena (prisfrågan) spelar en avgörande roll. Att ransoneringen i någon mån verkat nivellerande, torde vara riktigt, men knappast fördelaktigt. De små vinster, som gjorts i storstäderna, ha mer än uppvägts av det försämrade resultatet på landsbygden och som bekant, bor fortfarande den största delen av svenska folket på landsbygden. En dansk läkare och sociolog yttrade för något halvår sedan att när nu Brattsystemet varit i tillämpning i Sverige i tio år, så är resultatet möjligen något mindre antal drinkare, men i stället ett vida större antal supare.

Ur rent praktisk synpunkt vill det förefalla önskvärt, om en mera likartad lagstiftning i fråga om försäljning av rusdrycker skulle kunna åstadkommas i de tre nordiska länderna och vore det särskilt med hänsyn till undvikande av smuggling och lyliikt önskvärt om respektive försäljningspriser inom dessa länder kunde hållas på en något så när likartad nivå.

I anledning av vad sålunda anförts få vi underdånigst hemställa

1. Att Eders Kungl. Maj:t täcktes låta verkställa en objektiv jämförande undersökning mellan de danska och svenska systemen och de mer eller mindre gynnsamma verkningar desamma visat, eventuellt genom att utvidga den tillsatta monopolkontrollkommitténs uppgift till att omfatta jämväl detta.

2. Att Eders Kungl. Maj:t täcktes gå i författning om den nuvarande rusdryckslagstiftningens omarbetande i den riktningen, att det nuvarande ransoneringssystemet måtte upphöra.

3. Att Eders Kungl. Maj:t täcktes taga i övervägande, huruvida möjligheter kunna förefinnas att i samråd med respektive regeringar i Danmark och Norge kunna åstadkommas mera likartade lagar ifråga om försäljning av rusdrycker i de nordiska länderna, särskilt med hänsyn till prispolitiken.

Stockholm den 10 dec. 1926.

Underdånigst

Föreningen Mot Monopol

Adolf Anderson
Föreningens ordf.
Sten Lothigius.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr.
Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, 1. Rt. 4485.

Elektriska
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrant genom
Östermalms Elektr. Affär
15 A NYBROGAT. Tel. Ö. 52 80.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 107 09.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Nyckeln till hälsa
är att rensa magen och tarmarna från osunda rester, utdriva urinsyra från kroppen samt uppfriska blodet, därmed avlägsna själva orsaken till illamående och sjukdomar.
En huskur Frukt-Salt-Samarin är härtill synnerligen välgörande.
Magsyra och Huvudvärk försvinna. Värk i kroppen, Reumatism och Nervsmärtor skingras. Hälsa, krafter och Välmående återvinnas.
Frukt-Salt-Samarin verkar välgörande på hela organismen och omedelbart uppfriskande. Pris pr burk kr. 2:50. Erhålles pr postförskott från Cederroths Tekniska Fabrik, Sthlm. Säljes å Apotek, Drog-, Kemikalie- & Färghandel m. fl.)

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär, Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

Norges smugglare i rastlös verksamhet.

Enligt telegram från Oslo utvecklas f. n. en rastlös verksamhet av spritsmugglerhanteringens utövare, som nu se sin luckrativa näring lida mot slutet, varför de nu koncentrera all sin energi på att utvinna den största möjliga vinst av den korta tid, som ännu återstår till förbudets upphävande. De sista stora smugglaraffärerna medföra allt flera avslöjanden, som visa, på vilket sätt landet översvämmas med sprit under förbudet. I förra veckan upptäcktes en förgrenad smugglarkomplott i Bergen. Enligt vad de arresterade erkänt fördes under hösten 1925 till laster sprit till Oslo med kustångare, som också tidigare fört olika partier till Oslo och lossat dem på kajen. I juli i fjol hämtades 10,000 liter sprit från den danska smugglarångaren Kamma, som höll sig utanför territorialgränsen. I november i fjol hämtades en liknande kvantitet utanför östkusten. Även dessa partier fördes till Oslo, men först efter det fraktångarna hade gjort sina sedvanliga turer rundt den övriga kusten. Inalles fyra ångare, tillhörande ett Oslorederi, ha deltagit i transporterna för denna enda smugglarfirma. En annan smugglarfirma avslöjades, när den tidigare ryska ubåtsjagaren Thor gick på grund i Oslofjorden. Den tillhörde en smugglarfirma med säte i Oslo och har jagats under lång tid. Den har nu beslagtagits av staten.

REDAKTÖR ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr ...

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS
Helår .... Kr 10.—
Halvår .... Kr 5.25
Kvartal .... Kr 2.75

N:r 50. Fredagen den 17 Dec. 1926. Årg. 2.

Storfinansens planer på varudistributionens monopolisering.

Hela raden "nationalekonomer" och andra "experter" uppmobiliserade till kamp för kooperationen mot den fria handeln.

Vid upprepade tillfällen har i denna tidning framhållits de faror för den sunda ekonomiska utvecklingen på handelns område, som dölja sig under den kollektivistiska form av varudistribution, vilken går under namnet kooperation och som hotar att helt utrota den privata handeln och överflytta hela varudistributionen på kooperatistiska jättemonopoler under den judiska storfinansens ledning och kontroll. Här liksom alltid under härskande plutokratiska regim, har det förbehållits "demokratien", den kosmopolitiskt instruerade och organiserade massan, den fägnesamma uppgiften att utföra det organisatoriska grovhantverket. Demokratien behövde ju också, sedan "det stora genombrottet" väl genomförts, sysselsättas med fortsatta, stimulerande uppgifter. Reagenser mot denna de organiserade massornas roll inom det rådande systemet hava visserligen icke saknats, men mera ovisst är, om dylika under nuvarande förhållanden kunna hava någon utsikt att lyckas. Redaktör Engberg gav t. ex. i sitt tal härförleden inför Stockholms arbetarekommun en nog så intressant skildring av vår nuvarande samhällsbyggnad såsom "en byggnad med en fasad av politisk demokrati och ett innandöme av ekonomiskt förtryck", där "demokratien fanns i författningen, men oligarkin, fåväldet, satt i högsätet på det ekonomiska området". Sakförhållandet uttryckes än mera korrekt, om man säger: Den ekonomiska oligarkin härskar medels politisk demokrati. Den senare är också från början till slut inställd i den förras tjänst. När demokratien väl fullgjort ett uppdrag åt den regerande plutokratien, bevärdigas den med ett nytt sådant. Vi ha sett den kämpa för det ekonomiska livets "koncentration" i konsumtionens intresse(!), för skapandet av instrument till svenska folkets utsugning sådana som sprit- o. tobaksmonopolen etc. F. n. är dess intresse o. verksamhetsbegär alldeles särskilt inriktade på den svenska varudistributionens erövring åt storfinansen, som redan synes i begrepp att vilja låta slutföra verket genom att under sin ledning och kontroll legalisera den kooperativa rörelsen efter de samma upphöjda grundsatser, som tillämpats vid inrättandet av de förut skapade storfinansiella monopolen.

Allt tyder på att man inom regerande storfinanskretsar nu anser tiden inne för den kooperatistiska byggnadens fullbordande. En aktion i stor stil är sedan någon tid tillbaka i detta syfte uppenbarligen i gång. Icke lång tid efter hr Anders Örnes tillbakaträdande från ledarskapet inom den kooperativa rörelsen och utnämning till generaldirektör blev det tydligt, att stora ting voro i görningen. Plötsligt fick man skåda den "borgerliga" pressen översvämmas av annonser från Kooperativa förbundet, vilka på ett otvetydigt sätt gåvo vid handen, att storfinansen nu m[illegible]a öppet och direkt engagerat sig för den kooperativa saken, vilken ju av såväl de "borgerliga" som "socialistiska" experterna ditintills karaktäriserats som "praktisk socialism". I de ifrågavarande annonserna syntes hela den långa raden av kosmopolitiskt-ekonomiska och politiska kapaciteter passera revy som propagandister för de kooperatistiska idéerna. I spetsen gick naturligtvis — "äras den som äras bör" — den storfinansiella ekonomipolitikens främste textutläggare, professor Gustaf Cassel, varpå följde uttalanden av en mängd andra, "nationalekonomiska" o. a. sakkunniga, såsom professorerna Eli Heckscher, Sven Brisman o. Emil Sommarin, de politiska partiledarna C. G. Ekman Ernst Trygger och R. Sandler, lantbruksdirektören Gustav Leufvén m. fl. Det gällde här uppenbarligen att bereda den "borgerliga" opinionen på vad

(Forts. å sid 3.)

Historiska minnesdagars kronologi.

Som man ofta varit i tillfälle att konstatera ha de senaste decennierna varit särdeles rika på 400-, 300- o. 250-årsjubiléer, varvid sedvanliga långa tal hållas i anslutning till de historiska minnesdagarna. I nästan alla sådana anföranden förekomma yttranden som: I dag för jämnt 300 år sedan inträffade det och det — i dag för 250 år sedan stod här o. s. v. Tyvärr innebära dessa passande vändningar en sanning med modifikation.

Det förhåller sig nämligen så, att alla våra äldre historiska data referera till den s. k. gamla stilen eller m. a. o. den julianska tideräkningen, utan att någon reduktion gjorts till den nu brukliga eller gregorianska. Denna infördes i Sverige 1753, o. äro därför alla data, som inträffat före denna tidpunkt ca 13 dagar efter sin tid, då som i nuvarande räkning årstiden fastställes av solens gång genom vårdagjämningspunkten. Härav följer, att Gustav Wasa föddes på Lindholmens gård i Uppland icke "troligen" den 12 maj, utan "troligen" d. 25:e, att årsdagen av Gustav II Adolfs död ingalunda borde infalla den 6:e november, utan den 19:e, Karl XII:s rätta dödsdag är den 13 december, ej 30 november o. s. v.

Emellertid spanar man förgäves i närvarande historiska arbeten efter uppgifter härom. Det kan emellertid icke frångås, att om jubiléer skola firas, dessa böra vila på en kronologiskt riktig grund. En omräkning av i nationell mening viktiga data före 1753, vilken när det gäller äldre sådana, icke är så alldeles lätt utförd, synes därför vara angeläget att företaga, och borde för historiska arbetens del en för dylika uppgifter lämpad fackman anlitas.

Pensionsstyrelsen "totalt onödig" — bör indragas!

Trädgårdsdirektör Gustaf Lind har offentligt framlagt ett förslag om kgl. pensionsstyrelsens indragning. Hr L. betecknar styrelsen såsom totalt onödig och menar, att de nuvarande fattigvårdsstyrelserna kunna sköta de göromål, som f. n. falla på pensionsstyrelsen. I sitt yttrande skriver hr L. bl. a.:

"Mitt förslag är radikalt: drag in hela k. pensionsstyrelsen! Dess verksamhet har alltid synts mig fullständigt meningslös för att icke säga onödig. Enligt dess egen berättelse för år 1924 utanordnades under det året till de avgiftspensionsberättigade kronor 1,055,391:67, under det att styrelsens förvaltningskostnader gingo löst på kr. 1,125,457:88, i vilka förvaltningskostnader dock icke voro inräknade de utgifter, som genom länsstyrelserna bestritts för resekostnadsersättning åt pensionsstyrelsens ombud, ej heller det belopp på 161,119 kr., som för nämnda budgetår i dyrtidstillägg utbetalats till befattningshavare hos pensionsstyrelsen.

S. A. R. A:s styrelse framhärdar!

Styrelsen förklarar sig "ej ha funnit anledning" lämna upplysning rörande utlånade 700,000 kr.

Det sitter hårt inne med hemligheten rörande de 700,000 kr. "utestående fordringar" i Stockholms Allmänna Restaurantbolag. Men hemligheten skall fram! — Det kunna herrar vederbörande vara förvissade om. Bolagets dåv. vice verkställande direktör A. Mild hade som man erinre sig vid ordinarie bolagsstämman i början av 1921 på av direktör Adolf Anderson framställd fråga avgivit det svaret, att de ifrågavarande" utestående fordringarna" utgjorde inackorderingar å restaurangerna, som blivit skyldiga, medan verkställande direktören, dr Ivan Bratt, vid tillfället icke kunde erinra sig vart de 700,000 kronorna tagit vägen. I en skrivelse till kontrollstyrelsen erkände han emellertid senare, att summan utlånats till S. A. R. A:s dotterbolag och närstående företag. För att nu äntligen få klarhet i saken; vem som talat osanning, dr Bratt eller direktör Mild, eventuellt båda två, hänvände sig direktör Adolf Anderson såsom tidigare i Nationen omtalats under sistlidna november genom Notarius Publicus till nuvarande verkställande direktören i bolaget, dir. Mild, med anhållan om upplysningar rörande följande tre punkter: "1) Gäldenärernas namn samt beloppens storlek för en var, särskilt beträffande de belopp "utestående fordringar", som här ovan anförts? 2) Vilka säkerheter som lämnats samt om desamma fortfarande finnas i bolagets förvar? 3) Skulle bland gäldenärerna finnas närstående eller underlydande bolag, anhålles om motsvarande avskrifter hos dessa bolag." Direktör Mild avgav å dir. Andersons framställning det svaret, att han snarast möjligt skulle delgiva bolagets styrelse skrivelsens innehåll samt omedelbart därefter inkomma med det besked styrelsen "önskade lämna i ärendet". Styrelsen har nu inkommit med det utlovade beskedet, såsom framgår av nedanstående avskrift av skrivelse från Notarius Publicus till direktör Anderson:

"Herr Direktören Adolf Anderson,
Ekeby per Upplands-Väsby

I ärendet angående den beskickning, som omförmäles i mitt protokoll den 12 nästlidne november, har jag äran meddela, att jag i dag från Stockholms Allmänna Restaurant Aktiebolag genom dess Direktör A. Mild mottagit det muntliga besked, att vid föredragning inför styrelsen av Eder i berörda protokoll intagna skrivelse icke funnit anledning lämna svar å de i skrivelsen omförmälda frågor eller önskade avskrifter.

v. Hedenberg
Notarius Publicus."

De värda herrarna i Stockholms Allmänna Restaurantaktiebolag anse sig tydligen i skyddet av regerande dynastierna Wallenberg och Bonnier kunna roa sig med att framhärda i trots och utmaningar. De misstaga sig emellertid storligen, om de föreställa sig, att detta går för sig i längden. Sedan svenska folket väl en gång kommit under fund med att det är utsatt för en exploatering av slag här är fråga om, är det förvisso icke långt kvar till slutet för herrar exploatörer. De ha snart länge nog prövat dess tålmodighet. Genom att ihärdigt skjuta ifrån sig alla frågor vinna de ju tid och "den som vinner tid vinner allt." Det kan på goda grunder antagas, att intet nu underlåtes, som kan vara ägnat att bortskaffa de mest besvärande spåren efter dr Bratts et consortes framfart inom Spritmonopolet. Genom att icke i tid på fullaste allvar taga itu med vederbörandes brottsliga förehavanden har den svenska statsmakten faktiskt gjort sig delaktig och medansvarig däri. Detta sakförhållande visar, huru djupt vi numera i själva verket äro sjunkna i korruptionens dy.

Nationen under 1927.

Ett nytt år stundar. Ögonblicket manar till en betraktelse, en blick tillbaka på det år, som gått samt även framåt mot det nya, det vi skola skriva 1927.

I snart fem kvartal har Nationen utkommit och verkat. När vi i oktober 1925 upptogo kampen för vårt folks frigörelse ur det tyranniska främlingsväldet, gjorde vi det i klar insikt om uppgiftens svårartade natur. Vi väntade oss heller några omedelbara, överväldigande resultat utan insågo alltför väl, att t. o. m. till synes anspråkslösa vinster med tillfredsställelse måste noteras. Så mycket mera glädjande är det under dessa förhållanden att i dag, ett och ett kvarts år efter tidningens start, kunna konstatera, att vår kamp medfört verkningar långt utöver vad vi från början vågat hoppas på. Det härskande kosmopolitiska systemet har fått en allvarlig stöt i själva grunden, så att dess osynliga ledare sett sig nödsakade att draga positionerna tillbaka på en hel del punkter. På andra återigen hava de åtnöjt sig med att söka bevara status quo, medan de på någon enstaka punkt liksom i en stämning av ren desperation gjort försök mot radikala framstötar, vilka dock genomgående snöpligt misslyckats och endast lett till att reaktionen mot det plutokratiska väldet fått ökad vind i seglen. Situationen har i viss grad avspeglats i den ledande dagspressens uppträdande i olika frågor. Oron över de nya toner, som började ljuda vid sidan av den officiella, kosmopolitiska pressorkestern gör sig alltmera märkbar. I synnerhet inom de politiska läger, som särskilt utgett sig för att vara konstitutionella, har stor nervositet yppats över de komprometerande avslöjanden rörande de under borgerligheten hägn och beskydd begångna rent antikonstitutionella handlingar och olagligheter, vilka i Nationen framförts. Det synnerligen digra bevismaterial vi exempelvis

(Forts. å sid. 4.)

Har regeringen favoriserat en för domarekallet olämplig person?

I vårt förra nummer omnämndes, huru regeringen med undanrödjande av Svea hovrätts enhälligt meddelade förordnande för v. häradshövding K. G. Jancke att förvalta häradshövdingeämbetet i Medelpads östra domsaga beslutat förordna v. häradshövdingen Salli Luterkort till domhavande i domsagan. Regeringsbeslutet väckte såsom vi framhöllo en pinsam uppmärksamhet i juristkretsar. Det framstår som så mycket egendomligare efter vad som nu senast framkommit i samband med v. häradshövd. Luterkorts uppförande i tredje förslagsrummet till besättande av ledigblivna häradshövdingeämbetet i Sollentuna och Färentuna domsaga. I första förslagsrummet hade Svea hovr. uppfört häradshövding Hans Gustaf Forsberg och i andra häradshövding Gustaf Adolf Ottosson. Emot detta hovrättens beslut hade emellertid hovrättsrådet Lagerbjelke anmält en skiljaktig mening såtillvida, att han ansåg Luterkort icke alls böra uppföras å förslagsrum. I hans yttrande heter det bl. a.:

"Den prövning, vari jag under de senaste åren haft att deltaga i anledning av fullföljd talan till hovrätten av ett flertal under Luterkorts ordförandeskap handlagda och avdömda mål, har givit anledning till anmärkningar i åtskilliga hänseenden. Så har allt emellanåt förekommit, att nödig processledande verksamhet vid målens handläggning saknats. Vid protokollens avfattning har ej tillbörlig omsorg iakttagits. Utslagen ha i många fall blivit ändrade, och där så ej skett, har motiveringen ofta varit ofullständig och otillfredsställande och måst omarbetas.

Jag anser därför att Luterkort ej kan uppföras på det förslagsrum å ifrågavarande häradshövdingeämbetet, vartill han eljest varit berättigad. En ingående prövning av Luterkorts förmenta lämplighet på domarebanan bör föregå innan Luterkort kan ifrågakomma till erhållande av domsaga. Sådan prövning bör, enligt min mening, ske genom att Luterkort under längre tid beredes tillfälle att såsom adjungerad ledamot tjänstgöra i hovrätten."

Mot bakgrunden av hovrättsrådet Lagerbjelkes här återgivna yttrande rörande v. häradshövding Luterkorts lämplighet för domarekallet framstår regeringens åtgärd att med undanrödjande av Svea hovrätts enhälliga beslut förordna Luterkort till domhavande i Medelpads östra domsaga i en högst egendomlig dager.

Judendomen och den kristliga staten.

Biskop Martensens tankar i judefrågan.

(Refererade för NATIONEN.)

En av Nordens yppersta teologer och tänkare är H. L. Martensen, född 1808, professor och sedermera biskop i Köpenhamn, död 1884. Såväl i egenskap av universitetslärare som genom sina klara och tankedigra skrifter har han övat ett stort inflytande på den teologiska bildningen ej blott inom sitt hemland, Danmark, utan även i utlandet. Hans sista och mest betydande arbete, "Den kristliga etiken", utkom på 1870-talet och har blivit översatt på flera språk, även på svenska. I den del av nämnda stora verk, som framställer den sociala etiken, har Martensen även behandlat judefrågan (par. 47—50). För dem av Nationens läsare, som sakna tillgång till arbetet, meddelas härmed ett sammandrag av uttalanden i judefrågan med en o. och annan punkt ordagrant citerad.

Martensen börjar med att framhålla såsom karaktäristiskt för tiden den fortskridande emancipation från kristendomen, som ägt rum inom olika samhällsklasser. Man böjer sig icke längre under kristendomens auktoritet utan hängiver sig åt en falsk, irreligiös och oetisk individualism, i det man sätter det egna jagets välbefinnande såsom det enda värdefulla. Jordisk rikedom och njutning bli högsta mål för människornas strävanden. "De vilja endast inandas jordens och timlighetens luft, som är kryddad med njut-

(Forts. å sid. 2.)

REDAKTÖR ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet
Stockholm
Telefon Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS
Helår .... Kr. 10.—
Halvår .... Kr. 6.25
Kvartal .... Kr. 2.75

N:r 50. Fredagen den 17 Dec. 1926. Årg. 2.

Storfinansens planer på varudistributionens monopolisering.

Hela raden "nationalekonomer" och andra "experter" uppmobiliserade till kamp för kooperationen mot den fria handeln.

Vid upprepade tillfällen har i denna tidning framhållits de faror för den sunda ekonomiska utvecklingen på handelns område, som dölja sig under den kollektivistiska form av varudistribution, vilken går under namnet kooperation och som hotar att helt utrota den privata handeln och överflytta hela varudistributionen på kooperatistiska jättemonopoler under den judiska storfinansens ledning och kontroll. Här liksom alltid under härskande plutokratiska regim, har det förbehållits "demokratien", den kosmopolitiskt instruerade och organiserade massan, den fagnesamma uppgiften att utföra det organisatoriska grovhantverket. Demokratien behövde ju också, sedan "det stora genombrottet" väl genomförts, sysselsättas med fortsatta, stimulerande uppgifter. Reagenser mot denna de organiserade massornas roll inom det rådande systemet hava visserligen icke saknats, men mera ovisst är, om dylika under nuvarande förhållanden kunna hava någon utsikt att lyckas. Redaktör Engberg gav t. ex. i sitt tal härförleden inför Stockholms arbetarekommun en nog så intressant skildring av vår nuvarande samhällsbyggnad såsom "en byggnad med en fasad av politisk demokrati och ett innandöme av ekonomiskt förtryck", där "demokratien fanns i författningen, men oligarkin, fåväldet, satt i högsätet på det ekonomiska området". Sakförhållandet uttryckes än mera korrekt, om man säger: Den ekonomiska oligarkin härskar medels politisk demokrati. Den senare är också från början till slut inställd i den förras tjänst. När demokratien väl fullgjort ett uppdrag åt den regerande plutokratien, bevärdigas den med ett nytt sådant. Vi ha sett den kämpa för det ekonomiska livets "koncentration" i konsumtionens intresse(!), för skapandet av instrument till svenska folkets utsugning sådana som sprit- o. tobaksmonopolen etc. F. n. är dess intresse o. verksamhetsbegär alldeles särskilt inriktade på den svenska varudistributionens erövring åt storfinansen, som redan synes i begrepp att vilja låta slutföra verket genom att under sin ledning och kontroll legalisera den kooperativa rörelsen efter de samma upphöjda grundsatser, som tillämpats vid inrättandet av de förut skapade storfinansiella monopolen.

Allt tyder på, att man inom regerande storfinanskretsar nu anser tiden inne för den kooperatistiska byggnadens fullbordande. En aktion i stor stil är sedan någon tid tillbaka i detta syfte uppenbarligen i gång. Icke lång tid efter hr Anders Örnes tillbakaträdande från ledareskapet inom den kooperativa rörelsen och utnämning till generaldirektör blev det tydligt, att stora ting voro i görningen. Plötsligt fick man skåda den "borgerliga" pressen översvämmas av annonser från Kooperativa förbundet, vilka på ett otvetydigt sätt gåvo vid handen, att storfinansen nu mera öppet och direkt engagerat sig för den kooperativa saken, vilken ju av såväl de "borgerliga" som "socialistiska" experterna ditintills karaktäriserats som "praktisk socialism". I de ifrågavarande annonserna syntes hela den långa raden av kosmopolitiskt-ekonomiska och politiska kapaciteter passera revy som propagandister för de kooperatistiska idéerna. I spetsen gick naturligtvis — "äras den som äras bör" — den storfinansielle ekonomipolitikens främste textutläggare, professor Gustaf Cassel, varpå följde uttalanden av en mängd andra, "nationalekonomiska" o. a. sakkunniga, såsom professorerna Eli Heckscher, Sven Brisman o. Emil Sommarin, de politiska partiledarna C. G. Ekman Ernst Trygger och R. Sandler, lantbruksdirektören Gustav Leufvén m. fl. Det gällde här uppenbarligen att bereda den "borgerliga" opinionen på vad

(Forts. å sid 3.)

Historiska minnesdagars kronologi.

Som man ofta varit i tillfälle att konstatera ha de senaste decennierna varit särdeles rika på 400-, 300- o. 250-årsjubiléer, varvid sedvanliga långa tal hållas i anslutning till de historiska minnesdagarna. I nästan alla sådana anföranden förekomma yttranden som: I dag för jämnt 300 år sedan inträffade det och det — i dag för 250 år sedan stod här o. s. v. Tyvärr innebära dessa passande vändningar en sanning med modifikation.

Det förhåller sig nämligen så, att alla våra äldre historiska data referera till den s. k. gamla stilen eller m. a. o. den julianska tideräkningen, utan att någon reduktion gjorts till den nu brukliga eller gregorianska. Denna infördes i Sverige 1753, o. äro därför alla data, som inträffat före denna tidpunkt c:a 13 dagar efter sin tid, då såsom i nuvarande räkning årstiden fastställes av solens gång genom vårdagjämningspunkten. Härav följer, att Gustav Wasa föddes på Lindholmens gård i Uppland icke "troligen" den 12 maj, utan "troligen" d. 25:te, att årsdagen av Gustav II Adolfs död ingalunda borde infalla den 6:e november, utan den 19:e; Karl XII:s rätta dödsdag är den 13 december, ej 30 november o. s. v.

Emellertid spanar man förgäves i närvarande historiska arbeten efter uppgifter härom. Det kan emellertid icke frångås, att om jubiléer skola firas, dessa böra vila på en kronologiskt riktig grund. En omräkning av i nationell mening viktiga data före 1753, vilken när det gäller äldre sådana, icke är så alldeles lätt utförd, synes därför vara angeläget att företaga, och borde för historiska arbetens del en för dylika uppgifter lämpad fackman anlitas.

Pensionsstyrelsen "totalt onödig" — bör indragas!

Trädgårdsdirektör Gustaf Lind har offentligt framlagt ett förslag om kgl pensionsstyrelsens indragning. Hr L. betecknar styrelsen såsom totalt onödig och menar, att de nuvarande fattigvårdsstyrelserna kunna sköta de göromål, som f. n. falla på pensionsstyrelsen. I sitt yttrande skriver hr L. bl. a.:

Mitt förslag är radikalt drag in hela k. pensionsstyrelsen! Dess verksamhet har alltid synts mig fullständigt meningslös för att icke säga onödig. Enligt dess egen berättelse för år 1924 utanordnades under det året till de avgiftspensionsberättigade kronor 1,055,391:67, under det att styrelsens förvaltningskostnader gingo löst på kr. 1,123,457:88, i vilka förvaltningskostnader dock icke voro inräknade de utgifter, som genom länsstyrelserna bestritts för resekostnadsersättning åt pensionsstyrelsens ombud, ej heller det belopp på 161,119 kr., som för nämnda budgetår i dyrtidstillägg utbetalats till befattningshavare hos pensionsstyrelsen.

S. A. R. A:s styrelse framhärdar!

Styrelsen förklarar sig "ej ha funnit anledning" lämna upplysning rörande utlånade 700,000 kr.

Det sitter hårt inne med hemligheten rörande de 700,000 kr. "utestående fordringar" i Stockholms Allmänna Restaurantbolag. Men hemligheten skall fram! — Det kunna herrar vederbörande vara förvissade om. Bolagets dåv. vice verkställande direktör A. Mild hade som man erinre sig vid ordinarie bolagsstämman i början av 1921 på av direktör Adolf Anderson framställd fråga avgivit det svaret, att de ifrågavarande "utestående fordringarna" utgjorde inackorderingar å restaurangerna, som blivit skyldiga, medan verkställande direktören, dr Ivan Bratt, vid tillfället icke kunde erinra sig vart de 700,000 kronorna tagit vägen. I en skrivelse till kontrollstyrelsen erkände han emellertid senare, att summan utlånats till S. A. R. A:s dotterbolag och närstående företag. För att nu äntligen få klarhet i saken, vem som talat osanning, dr Bratt eller direktör Mild, eventuellt båda två, hänvände sig direktör Adolf Anderson såsom tidigare i Nationen omtalats under sistlidna november genom Notarius Publicus till nuvarande verkställande direktören i bolaget, dir. Mild, med anhållan om upplysningar rörande följande tre punkter: "1) Gäldenärernas namn samt beloppens storlek för en var, särskilt beträffande de belopp "utestående fordringar", som här ovan anförts? 2) Vilka säkerheter som lämnats samt om desamma fortfarande finnas i bolagets förvar? 3) Skulle bland gäldenärerna finnas närstående eller underlydande bolag, anhålles om motsvarande avskrifter hos dessa bolag." Direktör Mild avgav å dir. Andersons framställning det svaret, att han snarast möjligt skulle delgiva bolagets styrelse skrivelsens innehåll samt omedelbart därefter inkomma med det besked styrelsen "önskade lämna i ärendet". Styrelsen har nu inkommit med det utlovade beskedet, såsom framgår av nedanstående avskrift av skrivelse från Notarius Publicus till direktör Anderson:

"Herr Direktören Adolf Anderson,
Ekeby per Upplands-Väsby

I ärendet angående den beskickning, som omförmäles i mitt protokoll den 12 nästlidne november, har jag äran meddela, att jag i dag från Stockholms Allmänna Restaurant-Aktiebolag genom dess Direktör A. Mild mottagit det muntliga besked, att vid föredragning inför styrelsen av Eder i berörda protokoll intagna skrivelse icke funnit anledning lämna svar å de i skrivelsen omförmälda frågor eller önskade avskrifter.

v. Hedenberg
Notarius Publicus."

De värda herrarna i Stockholms Allmänna Restaurantaktiebolag anse sig tydligen i skyddet av regerande dynastierna Wallenberg och Bonnier kunna roa sig med att framhärda i trots och utmaningar. De misstaga sig emellertid storligen, om de föreställa sig, att detta går för sig i längden. Sedan svenska folket väl en gång kommit underfund med att det är utsatt för en exploatering av slag här är fråga om, är det förvisso icke långt kvar till slutet för herrar exploatörer. De ha snart länge nog prövat dess tålmodighet. Genom att ihärdigt skjuta ifrån sig alla frågor vinna de ju tid och "den som vinner tid vinner allt." Det kan på goda grunder antagas, att intet nu underlåtes, som kan vara ägnat att bortskaffa de mest besvärande spåren efter dr Bratts et consortes framfart inom Spritmonopolet. Genom att icke i tid på fullaste allvar taga itu med vederbörandes brottsliga förehavanden har den svenska statsmakten faktiskt gjort sig delaktig och medansvarig däri. Detta sakförhållande visar, huru djupt vi numera i själva verket äo sjunkna i korruptionens dy.

Nationen under 1927.

Ett nytt år stundar. Ögonblicket manar till en betraktelse, en blick tillbaka på det år, som gått samt även framåt mot det nya, det vi skola skriva 1927.

I snart fem kvartal har Nationen utkommit och verkat. När vi i oktober 1925 upptogo kampen för vårt folks frigörelse ur det tyranniska främlingsväldet, gjorde vi det i klar insikt om uppgiftens svårartade natur. Vi väntade ej heller några omedelbara, överväldigande resultat utan insågo alltför väl, att t. o. m. till synes anspråkslösa vinster med tillfredsställelse måste noteras. Så mycket mera glädjande är det under dessa förhållanden, att i dag, ett och ett kvarts år efter tidningens start, kunna konstatera, att vår kamp medfört verkningar långt utöver vad vi från början vågat hoppas på. Det härskande kosmopolitiska systemet har fått en allvarlig stöt i själva grunden, så att dess osynliga ledare sett sig nödsakade att draga positionerna tillbaka på en hel del punkter. På andra återigen hava de åtnöjt sig med att söka bevara status quo, medan de på någon enstaka punkt liksom i en stämning av ren desperation gjort försök med radikala framstötar, vilka dock genomgående snöpligt misslyckats och endast lett till att reaktionen mot det plutokratiska väldet fått ökad vind i seglen. Situationen har i viss grad avspeglats i den ledande dagspressens uppträdande i olika frågor. Oron över de nya toner, som börjat ljuda vid sidan av den officiella, kosmopolitiska pressorkestern gör sig alltmera märkbar. I synnerhet inom de politiska läger, som särskilt utgett sig för att vara konstitutionella, har stor nervositet yppats över de komprometterande avslöjanden rörande de under borgerlighetens hägn och beskydd begångna rent antikonstitutionella handlingar och olagligheter, vilka i Nationen framförts. Det synnerligen digra bevismaterial vi exempelvis

(Forts. å sid. 4.)

Har regeringen favoriserat en för domarekallet olämplig person?

I vårt förra nummer omnämndes, huru regeringen med undanrödjande av Svea hovrätts enhälligt meddelade förordnande för v. häradshövding K. G. Jancke att förvalta häradshövdingeämbetet i Medelpads östra domsaga beslutat förordna v. häradshövdingen Salli Luterkort till domhavande i domsagan. Regeringsbeslutet väckte såsom vi framhöllo en pinsam uppmärksamhet i juristkretsar. Det framstår som så mycket egendomligare efter vad som nu senast framkommit i samband med v. häradshövd. Luterkorts uppförande i tredje förslagsrummet till besättande av ledigblivna häradshövdingeämbetet i Sollentuna och Färentuna domsaga. I första förslagsrummet hade Svea hovr. uppfört häradshövding Hans Gustaf Forsberg och i andra häradshövding Gustaf Adolf Ottosson. Emot detta hovrätttens beslut hade emellertid hovrättsrådet Lagerbjelke anmält en skiljaktig mening såtillvida, att han ansåg Luterkort icke alls böra uppföras å förslagsrum. I hans yttrande hette det bl. a.:

"Den prövning, vari jag under de senaste åren haft att deltaga i anledning av fullföljd talan till hovrätten av ett flertal under Luterkorts ordförandeskap handlagda och avdömda mål har givit anledning till anmärkningar i åtskilliga hänseenden. Så har allt emellanåt förekommit, att nödig processledande verksamhet vid målens handläggning saknats. Vid protokollens avfattning har ej tillbörlig omsorg iakttagits. Utslagen ha i många fall blivit ändrade, och där så ej skett, har motiveringen ofta varit ofullständig och otillfredsställande och måst omarbetas.

Jag anser därför att Luterkort ej kan uppföras på det förslagsrum å ifrågavarande häradshövdingebefattning, vartill han eljest varit berättigad. En ingående prövning av Luterkorts fortsatta lämplighet på domarebanan bör föregå innan Luterkort kan ifrågakomma till erhållande av domsaga. Sådan prövning bör, enligt min mening, ske genom att Luterkort under längre tid beredes tillfälle att såsom adjungerad ledamot tjänstgöra i hovrätten."

Mot bakgrungen av hovrättsrådet Lagerbjelkes här återgivna yttrande rörande v. häradshövding Luterkorts lämplighet för domarekallet framstår regeringens åtgärd att med undanrödjande av Svea hovrätts enhälliga beslut förordna Luterkort till domhavande i Medelpads östra domsaga i en högst egendomlig dager.

Judendomen och den kristliga staten.

Biskop Martensens tankar i judefrågan.

(Referade för NATIONEN.)

En av Nordens yppersta teologer och tänkare är H. L. Martensen, född 1808, professor och sedermera biskop i Köpenhamn, död 1884. Såväl i egenskap av universitetslärare som genom sina klara och tankedigra skrifter har han övat ett stort inflytande på den teologiska bildningen ej blott inom sitt hemland. Danmark, utan även i utlandet. Hans sista och mest betydande arbete, "Den kristliga etiken", utkom på 1870-talet och har blivit översatt på flera språk, även på svenska. I den del av av nämnda stora verk, som framställer den sociala etiken, har Martensen även behandlat judefrågan (par. 47—50). För dem av Nationens läsare, som sakna tillgång till arbetet, meddelas härmed ett sammandrag av uttalandet i judefrågan med en o. och annan punkt ordagrannt citerad.

Martensen börjar med att framhålla såsom karaktäristiskt för tiden den fortskridande emancipation från kristendomen, som ägt rum inom olika samhällsklasser. Man böjer sig icke längre under kristendomens auktoritet utan hängiver sig åt en falsk, irreligiös och oetisk individualism, i det man sätter det egna jagets välbefinnande såsom det enda värdefulla. Jordisk rikedom och njutning bli högsta mål för människornas strävanden. "De vilja endast inandas jordens och timlighetens luft, som är kryddad med kultu-

(Forts. å sid. 3.)

Den 17 Dec.

Den moderna demokratien — ett falsarium.

De politiska slagorden ha i vår tid till den grad fått makt över människornas tankar, att dessa i regel alldeles försumma att närmare undersöka vad de är som bjudes dem. De låta suggerera sig av de vackra talesätten och de sinnet smekande löftena om en lyckligare tillvaro och alltings hägrande framtida härlighet. Den store frestaren iklär sig aldrig sin rätta kostym, när han går ut bland menigheten på torget. Nej, han anlägger en så ljuvlig och tilltalande dräkt som möjligt. Så hava vi också fått hela den på lögner och falska teorier uppbyggda politiska fraseologi som nu driver oss allt längre hän mot katastrofen. De finnas visserligen, som mena, att det fraspolitiska spelet i all tid skall kunna fortsättas, men de känna icke människonaturens innersta väsen, dess trängtan mot ljuset. Väl kunna tänkesätten formas efter linjer, som stå i strid däremot, men den mänskliga naturen kan icke av människor omskapas. Så visst som denna sanning för alla tider gäller, skall den dag komma, då de många vilseförda i korus ropa: bort med lögnen, vi vilja sanningen! Och det redan av det skälet, att i lögnen frodas alla de laster och ljusskygga gärningar, som leda till de mångas ruin och fördärv. I den tid, vari vi leva, kunna vi också på djupet hos de under lögnens herravälde pinade folken förnimma en allt starkare och hängivnare strävan att frigöra sig och komma ut ur mörkret.

Främst bland alla de slagord, varmed vår tids människor suggererats, kommer **demokratien** — ett ord, som på ett rent underbart sätt utnyttjats av de stora spekulanterna i politik och ekonomi. Demokratien presenterades av dessa fram såsom den trollformel, som skulle lyckliggöra mänskligheten och giva henne allt vad hon i jordelivet kunde önska sig: frihet, jämlikhet och broderskap, ett lyckorike på jorden, där endast frid och sällhet rådde. Nå, huru uppfylldes dessa stolta löftan. Jo, det veta vi i dag. De hava icke alls infriats och det av det enkla skälet, att de aldrig varit avsedda att förverkligas. De voro medlet, varmed massorna fångades för att sedan kastas in i den pågående jättekampen om makten och värdena i samhällena, som utkämpats mellan tidens stora rivaliserande krafter. Därav kommer det sig, att folkens stora flertal i dag stå fattigare och långt mera tyngda av bördor och bekymmer än någonsin, att Europa och världen trots de otaliga freds- och frihetsdeklamationerna från Genève och andra håll numera är att likna vid en vulkan, där utbrottet och katastrofen när som helst kunna inträffa. Till namnet är snart sagt överallt den fredsälskande demokratien vid makten, men i verkligheten äro folkens massor utan varje inflytande. En omvandling i samhällena har genomförts, där det renodlade Mammon, skrudad i internationalismens alla emblem, suveränt för spiran i demokratiens, folkflertalets namn, på varje punkt hänsynslöst utnyttjande de statliga organen och maktmedlen. — Så ter sig vår tids plutokratiens bålda demokrati.

Den plutokratiska demokratiens grundare gingo till verket, det måste förvisso erkännas, med psykologisk skarpblick och ett utpräglat sinne för realiteter. Krigslisten och den klingande valutan voro deras förnämsta vapen i kampen. När de predikade satsen om allas likhet i rättigheter, visste de, att de predikade en lögn, som i verkligheten icke stod att genomföra. När de sade, att alla medborgare, oberoende av ålder, intelligens, kunskaper och erfarenhet, skulle beredas tillfälle att i lika grad bestämma och utöva inflytande på samhällets utveckling, förkunnade de medvetet den rena katastrofteorin. Men så var det också katastrofen de åsyftade för möjliggörande av samhällenas erövring för egen räkning. Det sunda förnuftet borde ju hava reagerat mot den absurda tanken, att alla skulle kunna utöva samma inflytande och att intelligensen, bildningen och erfarenheten deplacerades till förmån för okunnigheten och de primitiva instinkterna. Men nej, det gick som en dans över hela linjen "Nu skulle folken bli herrar i egna hus!" Huru de blevo det — det veta vi i dag. Ja, huru skulle det överhuvud gå i en församling, stor el. liten, där alla, oberoende av personliga kvalifikationer hade samma inflytande? Vad skulle bli följden, om de tusen deltagarna i ett möte gemensamt skulle avfatta besluten? Varje tänkande varelse måste inse, att det bleve kaos och fiasko. I verkligheten går det också så, att en eller flera viljor där alltid göra sig gällande, ett förhållande som heller knappast kan undvikas, om praktiska resultat av gemensamma förhandlingar skola kunna uppnås. Finnes det i församlingen en genialisk och erfaren person, som i klokhet och insikter reser sig över de andra, följes ju också i regel även i de mest demokratiska församlingar hans välvisa råd. Där en dylik person saknas, kan det ofta bli besvärligt nog och lätt leda till farliga beslut. — Det är just i den miljön, som de i dunklet opererande folkfientliga krafterna hava sin yppersta jordmån. Där kompromissas fram provokatoriska beslut. I kompromissens tecken skapas sällan resultat av bestående värde. Även i det gemensamma arbetet erfordras enhetlighet och logisk konsekvens i tankar och gärningar. När massorna, som hugnats med lika rösträtt och bestämmanderätt, gå till valurnorna, tro de ofta, att de därmed faktiskt utöva lika medbestämmanderätt och känna en viss självmedveten stolthet däröver. Men de blott välja på representanter, som — såsom det i vår nuvarande demokrati är — i sina gärningar i regel låta bestämma sig av helt andra intressen än deras, som de utge sig för att skola främja. Medborgarnas lika bestämmanderätt i samhället och staten gäller visserligen officiellt och formellt men är i realiteten en illusion eller rättare en lögn. När skola de komma underfund med detta? Den moderna, plutokratiska demokratien, en representations- och styrelseform, som i sällsport grad befordrar lycksökareväldet inom politiken och statslivet, erbjuder som sådan den minsta tänkbara garanti för en sant demokratisk utveckling. Genom inrättandet av ett system, som förvandlar politiken till en strebarnas speciella domän och stänger vägen till representationen o. statsstyrelsen för de män, som på grund av intellektuella och moraliska kvalifikationer skulle vara de självskrivna att handha ledningen av folkets öden, har man öppnat slussarna för den ekonomiska oligarkin, som här nu för spiran som osynlig regerande statsmakt.

Den demokrati, som icke är inriktad på en i anda demokratisk politik och buren av moraliska grundsatser, saknar varje rätt att kalla sig sådan. Den är en lögn o. ett bedrägeri mot folket, vilket i sin godtrogenhet inbillar sig, att den verkar till dess bästa. För folket har det mindre betydelse, vilka former som nyttjas vid utövandet av den representativa och styrande myndigheten i samhället och staten liksom om de styrande utgått från det eller det samhällsskicket; för det är huvudsaken att lagstiftningen och statsstyrelsen ske med klokhet, framsynthet och oväld till det gemensammas bästa. Ovärdiga styresmän äro icke mindre ovärdiga och ödesdigra för folket, om de utgå från den ena än från den andra samhällsklassen. Skadan är densamma. Beträffande vår nuvarande demokrati är att fastslå, att den direkt svikit sin plikt gentemot folket och låtit dana sig till ett lydigt redskap i plutokratiens hand. Demokratien är här en falsk skylt, en vrångbild av den sanna demokrati, som såge som sin uppgift att tjäna land och folk. Den representerar i intet avseende den elit av vårt folk, som är den rätta att utöva ledningen och makten. Den är från början till slut bygd på falsk grund, på lögnaktiga teorier om motsatser och intressegemenskaper etc. i samhället, som i verkligheten ej existera. Den är med ett ord sådan plutokratiens herrar velat ha den. Det är därför heller icke att undra över, att den i sina praktiska verkningar ur landets och folkets synpunkt komit att gestalta sig så fullkomligt negativt som fallet är.

Det är på hög tid at staven brytes över hela det "demokratiska" lögnsystem, varmed vårt folk fjättrats. Demokratien i dess moderna gestaltning är en absurditet. Plutokratiens herrar äro visserligen nöjda med densamma, ty för dem är den ett utomordentligt instrument. Den kan ledas och nyttjas allt efter behag för vilka "demokratiska" syften som helst. Antingen är den fal för den gula metallen o. på den grund lätt tillgänglig och resonnabel eller förstår dess i allmänhet medelmåttigt kunniga företrädare "lagom mycket" av vad de många tjänstvilliga ekonomiska och andra experterna föra fram "till folkets bästa". För övrigt skötes demokratien tämligen behändigt medels den av plutokratiens herrar informerade och ledda tidningspressen, där folkmeningen presenteras med den mest underbara fördomsfrihet. Den plutokratiska demokratiens höga skapare ha ju varit så synnerligen omtänksamma att de samtidigt med kreerandet av folkviljan i pressen till "Folkets majestät" också lagt under sig detta sinnrika instrument för skapande av folkvilja och folkkrav att genomföras av den nominella statsmakten. Grunden, varå plutokratiens välde byggts upp hos oss, är alltså lagd med all omsorg. Så mycket är visst, att så länge plutokratiens herrar besitta denna sin okontrollerade, oansvariga maktställning ss. de över "folkviljan" faktiskt rådande, obeskuren, är och förblir demokratien i vårt land ett falsarium och intet annat.

Ägande rätten till "tredje statsmakten".

I ett föregående nummer av Nationen omnämndes, hurusom tidningarna Nya Dagligt Allehanda (h.) och Socialdemokraten (s.) till allmän och stor förvåning företagit sig att en smula bryta mot den kosmopolitiska konvenansens bud genom att med försiktig hand vidröra judiska huset Bonniers intressentskap inom svenskt upplysningsväsen Däri påpekades som man erinre sig, att bokförläggaren Karl Otto Bonnier utövade bestämanderätten ej blott över Dagens Nyheter (l.) utan jämväl över Svenska Dagbladet (h.) och Stockholms Tidningen (l.) m. m. m. m. De ifrågavarande påpekandena och kanske ännu mera vad som stod att läsa i Föreningens Mot Donopol i vårt förra n:r återgivna framställning till Konungen rörande Brattsystemet ha föranlett det mäktiga huset att låta publicera ett "beriktigande", vari det ganska väsentligt söker reducera sitt inflytande inom svensk opinionsbildning. "Beriktigandet" sker i för länge sedan hängångne Albert Bonniers namn och man får där veta, att Albert B. endast äger 15 procent av Svenska Dagbladets aktiekapital. Allehanda är naturligtvis som alltid, när det råkat förlöpa sig, generat och ångerköpt och förklarar att "herr Bonnier är mera klar och sund än Svenska Dagbladet", som beskyllt hr Ljunglunds organ för att fara med osanning. Samtidigt förklaras emellertid, att intet behöver hindra hr Bonnier från att köpa Svenska Morgonbladets eller Stockholmstidningens aktier. — En tanke som väl i detta sammanhang icke framkastats utan någon särskild mening. Svenska Morgonbladet lyr ju visserligen av hr Bonnier, men.... Stockholms Dagblad lämnar sitt nog så kostbara bidrag till den animerade debatten genom sin kåsör, som skriver: "Jag har flera gånger blivit spökrädd då jag mött Albert Bonnier, detta uteslutande emedan den store bokförläggaren avled år 1900. Trots detta förekommer han ofta ibland oss och författar såväl annonser som insändare till tidningar. Senast i går hade han tillsänt Social-Demokraten en dementi av påståendet att han skulle äga aktiemajoriteten i Svenska Dagbladet. Hr Albert Bonnier säger där att "jag äger och har sedan rätt många år tillbaka ägt en minoritetspost aktier — köpta i marknaden — i Sv. D:s aktiebolag, uppgående till cirka 15 procent av Sv. D:s aktiekapital. — — —" Det är ju mycket intressant att veta att inte hr hr Albert Bonnier äger mera i företaget, men hur mycket äga Karl Otto, Tor och Åke?"

Ingen hade ju egentligen föreställt sig, att hr Karl Otto Bonnier, ägaren av demokratiska Dagens Nyheter, samtidigt skulle stå för innehavet av de andra tidningar, som lyda under hans spira. Det skulle naturligtvis icke se bra ut, att en och samme person, allraminst en av främmande börd, stode som ägare av mot varandra kämpande tidningar av olika åsikter. På så sätt blottställa sig bruka icke herrar israeliter. Bulvanköp och — innehav äro ju ingen ovanlig företeelse inom vår nutida "tredje statsmakt". Så mycket mera överraskande var det erfara, att avlidne Albert Bonnier verkligen står som ägare av en minoritetspost å 15 procent av Svenska Dagbladets aktiekapital. Vid en verkställd undersökning ha vi lyckats konstatera, att enligt nuvarande aktieregister hr Karl Otto Bonnier personligen står för innehavet av 150 st. aktier, n:ris 1001—1150, i Svenska Dagbladet medan hans ägande firma Svenska Pressbyrån innehar c:a 600 st., n:ris 10791—10940, 10101—10200, 18301—18600 och 18301—18600 i tidningen. I vilka ekonomiska förbindelser huset Bonnier sedan står till de övriga aktieägarna i tidningen, är ju för den utomstående omöjligt att kontrollera, men högst sannolikt är, att Allehandas o. Socialdemokratens redaktörer icke varit i okunnighet om förhållandet härvidlag, då de framställt bokförläggare Bonnier som huvudintressent och bestämmande i Sv. D. I varje fall har det konstateats och av vederbörande öppet erkänts, att huset samtidigt med innehavet av det ledande internationalistiskt liberala organet, Dagens Nyheter, äger starka försänkningar i det organ, Svenska Dagbladet, som utges för att företräda den nationella kulturutvecklingen i vårt land. Är detta på sin plats? Visar det icke om något den pyramidala humbugen i vårt nuvarande upplysningsväsen, då en o. samme person figurerar som ägare av ledande tidningsorgan av så väsentligt motsatta åskådningar som D. N. och Sv. D.? Det är visserligen ingen nyhet, som här bragts i dagen, endast ett nytt bindande bevis för de satser rörande spelet inom den opinionsbildande kosmopolitiska pressen, som i denna tidning ofta framhållits. Att klart antisvenska intressen skola tilllåtas att genom äganderätt direkt influera t. o. m. på tidningar, som intaga ställningen såsom ledande inom "den nationella kulturen" i vårt land, är ett missförhållande av mest skriande slag — en skandal Det visar huru långt vi i själva verket äro komna i nationell självuppgivelse.

PRESSKONSERTEN

Försvarets vidmakthållande politiskt och ekonomiskt nödvändigt.

Känslan av ansvar inför händelsernas utveckling är såsom vi ofta framhållit vida större hos pressen ute i landsorten än hos de "ledande" organen i huvudstaden, vilka alltmera synas ha glömt sina förpliktelser gentemot land och folk. Tyvärr förmå dock landsortstidningarna i allmänhet icke att utöva den påverkan å de bestämmande kretsarna i Stockholm som önskligt vore. Deras beaktansvärda uttalanden refereras på sin höjd med en gest av platoniskt gillande. Öst.-Correspondenten (h.) har nu senast avgivit en skarp protest mot det lands förrädiska nedrustningsbeslutet och kräver försvarets vidmakthållande såsom "icke blott politiskt nödvändigt utan också motiverat av ekonomiska skäl". Tidningen beklagar, att man alldeles förbisett denna synpunkt vid försvarsbeslutets fattande 1925, vilket bär prägeln av politisk demagogi och ekonomisk okunnighet. Tidningen skriver:

Att i möjligaste mån säkerställa freden och därmed ett allmänt ekonomiskt uppsving måste särskilt efter det stora världskrigets förödande verkningar vara föremål för allas strävanden. Den internationella samhörigheten kräver lika väl som den nationella tryggheten att eventuella fridstörare kunna mötas med effektiva försvarsanstalter. Men sådana kunna icke åstadkommas utan militära maktmedel till fredens och den materiella utvecklingens tryggande. Det räcker härvidlag icke med ekonomiska sanktioner av än så omfattande art. Försvarsutgifterna ska på den första förutsättningen för en framgångsrik verksamhet för ekonomiskt och kulturellt framåtskridande; de äro avsättningar till en säkerhetsfond som tryggar företagets, d. v. s. landets bestånd. Vilja vi alltså trygga detta, då måste vi också vara beredda att värna freden och att offra något för den. Det offret kan dock icke inskränkas till deklamatoriska fraser om vår fredsvilja, det måste komma till positivt uttryck i en effektiv försvarsmakt.

Allehanda (h.) påpekar pliktskyldigast i blaserad ton, att dessa ord äro en sanning, som ofta uttalats och icke för ofta kunna uttalas. Punkt och slut. Nåja, den gesten kunna vederbörande riskfritt bestå sig eller äro kanske rättare sagt nödsakade kosta på sig. Herrar Tryggers och Lindmans höger under husen Wallenbergs och Bonniers auspicier anser sig ju ha uppfyllt allan rättfärdighet genom att tillåta "Riksförbundet för Sveriges försvar" komma till och verka.

För NATIONENS läsare och vänner att beakta!

Envar för Nationen och dess strävanden intresserad person bör lämna sin medverkan för tidningens ökade spridning till årsskiftet **genom att bistå i prenumerantupptagningen.** Den kamp, vi tagit oss an, är av den art, att den fordrar aktivt stöd av alla medintresserade för att kunna krönas med framgång och lyckas.

Alltså, bliv vår medhjälpare i prenumerantupptagningen! Vidtala dina vänner och bekanta och förmå dem att låta skriva sina namn antingen å vidstående urklippskupong eller å särskild prenumerationslista, som i god tid bör insändas till tidningens expedition. Prenumerationsavgiften uttages genom postförskott, då tidningen pr utgivarekorsband tillställes prenumeranten. Prenumeration kan även verkställas å vederbörande poststation. Rekvirera provexemplar av tidningen, därest sådana anses önskvärda, under adress: **Nationen,** Södra Kungstornet, **Stockholm.**

Kravet på den storfinansiella diktaturens brytande,

sådant det antogs av Stockholms arbetarekommun vid dess nyligen hållna möte, har uppenbarligen väckt stor genklang inom arbetareleden. Det socialdemokratiska partiets tidningar synas allmänt ha anslutit sig till detsamma, vilket tyder på en högst märklig "frigörelse". Riksdagsman Ivar Vennerström karaktäriserar i en artikel i "Nya Norrland" resolutionen som "en tidsenlig paroll". Hr V. skriver:

Det är en tidsenlig paroll, som Stockholms arbetarkommun härmed sänt ut, en paroll, som icke kommer en dag för tidigt. Om någonting är ett aktuellt led i socialdemokratins frigörelsekamp; så är det att inför folket klarlägga arten och omfattningen av den storfinansiella diktatur, som växt upp, särskilt i sammanhang med krigsårens abnorma industriella expansion och med efterkrigsårens ekonomiska kris, och bringa rättelse till stånd. Det initiativ, som här tagits, skall förstås och uppskattas icke blott av arbetarna utan av folklager, som i vanliga fall ställa sig rätt oförstående inför socialdemokratiska idéer och socialistisk politik. Åtminstone bör detta vara fallet med Norrland, där industrimän o. bönder likaväl som arbetarebefolkningen har en påtaglig och bitter erfarenhet av den storfinansiella diktaturens verkliga karaktär. Norrlands naturtillgångar och dess människomaterial synas vara till för att exploateras av storbankerna.

De till synes mäktiga industricheferna äro i verkligheten springpojkar åt bankcheferna nere i Stockholm, o. bolagen ligga så gott som undantagslöst i händerna på de stora bankerna. Det är ett enstaka undantag att Graningeverken med sin ekonomiske kloke och försiktige ledare, gamle Versteegh, kunnat undgå att falla i finanskapitalets rövarehänder. Men annars är det regel, att i varje bolagsstyrelse sitter något bankombud för Handelsbanken, Enskilda banken o. s. v., och att det bankombudet bestämmer och kommenderar under det att de formella cheferna bara få tänka och tala på nådig befallning. Och gud nåde dem, om de djärvas mopsa sig mot storkapitalets gudom. Historien om Ytterstfors-Munksund borde ha öppnat ögonen på alla dem, icke minst bland arbetarna, som varit blinda för det faktiska sammanhanget mellan storfinans och storindustri. Många andra händelser inom de storindustriella domänerna visa, att industricheferna blott äro stackars redskap, som användas så länge de passa den förlagsgivande banken, men hänsynslöst slängas åt sidan, när de icke passa längre. Disponenten för Skönviks bolag, Lennart Nordström, avfockades av vederbörande bank på de mest brutala sätt, och ingen arbetare under Skönviks bolag torde någonsin ha blivit avskedad mer hänsynslöst. Är det uteslutet att finansiella intressen spelat med, när Harry von Eckerman nyligen avgick från Ljusne-Voxnebolaget och detta överfördes till Ströms bruk I varje fall är det känt att han som industrichef haft hårda nappatag med storfinansen och även offentligen haft beska ord att säga om industrins beroende av bankerna. Och är det uteslutet att bankintressen spelat med, när regimförändring skett vid Sunds bolag, så att disponent Hammarberg nödgats ge sig iväg? Det är tydligen snart på tiden, att industricheferna bilda fackförening till skydd mot sina arbetsgivare, bankerna. De

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
infört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T Sö 322 56.

Den 17 Dec.

Den moderna demokratien — ett falsarium.

De politiska slagorden ha i vår tid till den grad fått makt över människornas tankar, att dessa i regel alldeles försumma att närmare undersöka vad det är som bjudes dem. De låta suggerera sig av de vackra talesätten och de sinnet smekande löftena om en lyckligare tillvaro och allsköns hägrande framtida härlighet. Den store frestaren iklär sig aldrig sin rätta kostym, när han går ut bland menigheten på torget. Nej, han anlägger en så ljuvlig och tilltalande dräkt som möjligt. Så hava vi också fått hela den på lögner och falska teorier uppbyggda politiska fraseologi, som nu driver oss allt längre hän mot katastrofen. De finnas visserligen, som mena, att det fraspolitiska spelet i all tid skall kunna fortsättas, men de känna icke människonaturens innersta väsen, dess trängtan mot ljuset. Väl kunna tänkesätten formas efter linjer, som stå i strid däremot, men den mänskliga naturen kan icke av människor omskapas. Så visst som denna sanning för alla tider gäller, skall den dag komma, då de många vilseförda i korus ropa: bort med lögnen, vi vilja sanningen! Och det redan av det skälet, att i lögnen frodas alla de laster och ljusskygga gärningar, som leda till de mångas ruin och fördärv. I den tid, vari vi leva, kunna vi också på djupet hos de under lögnens herravälde pinade folken förnimma en allt starkare och hängivnare strävan att frigöra sig och komma ut ur mörkret.

Främst bland alla de slagord, varmed vår tids människor suggererats, kommer d e m o k r a t i e n — ett ord, som på ett rent underbart sätt utnyttjats av de stora spekulanterna i politik och ekonomi. Demokratien presenterades av dessa fram såsom den trollformel, som skulle lyckliggöra mänskligheten och giva henne allt vad hon i jordelivet kunde önska sig: frihet, jämlikhet och broderskap, ett lyckorike på jorden, där endast frid och sällhet rådde. Nå, huru uppfylldes dessa stolta löften. Jo, det veta vi i dag. De hava icke alls infriats och det av det enkla skälet, att de aldrig varit avsedda att förverkligas. De voro medlet, varmed massorna fångades för att sedan kastas in i den pågående jättekampen om makten och värdena i samhällena, som utkämpats mellan tidens stora rivaliserande krafter. Därav kommer det sig, att folkens stora flertal i dag stå fattigare och långt mera tyngda av bördor och bekymmer än någonsin, att Europa och världen trots de otaliga freds- och frihetsdeklamationerna från Genève och andra håll numera är att likna vid en vulkan, där utbrottet och katastrofen när som helst kunna inträffa. Till namnet är snart sagt överallt den fredsälskande demokratien vid makten, men i verkligheten äro folkens massor utan varje inflytande. En omvandling i samhällena har genomförts, där det renodlade Mammon, skrudad i internationalismens alla emblem, suveränt för spiran i demokratiens, folkflertalets namn, på varje punkt hänsynslöst utnyttjande de statliga organen och maktmedlen. — Så ter sig vår tids, plutokratiens bålda demokrati.

Den plutokratiska demokratiens grundare gingo till verket, det måste förvisso erkännas, med psykologisk skarpblick och ett utpräglat sinne för realiteter. Krigslisten och den klingande valutan voro deras förnämsta vapen i kämpen. När de predikade satsen om allas likhet i rättigheter, visste de, att de predikade en lögn, som i verkligheten icke stod att genomföra. När de sade, att alla medborgare, oberoende av ålder, intelligens, kunskaper och erfarenhet, skulle beredas tillfälle att i lika grad bestämma och utöva inflytande på samhällets utveckling, förkunnade de medvetet den rena katastrofteorin. Men så var det också katastrofen de åsyftade för möjliggörande av samhällenas erövring för egen räkning. Det sunda förnuftet borde ju hava reagerat mot den absurda tanken, att alla skulle kunna utöva samma inflytande och att intelligensen, bildningen och erfarenheten deplacerades till förmån för okunnigheten och de primitiva instinkterna. Men nej, det gick som en dans över hela linjen "Nu skulle folken bli herrar i egna hus!" Huru de blevo det — det veta vi i dag. Ja, huru skulle det överhuvud gå i en församling, stor el. liten, där alla, oberoende av personliga kvalifikationer hade samma inflytande? Vad skulle bli följden, om de tusen deltagarna i ett möte gemensamt skulle avfatta besluten? Varje tänkande varelse måste inse, att det bleve kaos och fjasko. I verkligheten går det också så, att en eller flera viljor där alltid göra sig gällande, ett förhållande som heller knappast kan undvikas, om praktiska resultat av gemensamma förhandlingar skola kunna uppnås. Finnes det i församlingen en genialisk och erfaren person, som i klokhet och insikter reser sig över de andra, följes ju också i regel även i de mest demokratiska församlingar hans välvisa råd. Där en dylik person saknas, kan det ofta bli besvärligt nog och lätt leda till farliga beslut. — Det är just i den miljön, som de i dunklet opererande folkfientliga krafterna hava sin yppersta jordmån. Där kompromissas fram provokatoriska beslut. I kompromissens tecken skapas sällan resultat av bestående värde. Även i det gemensamma arbetet erfordras enhetlighet och logisk konsekvens i tankar och gärningar. När massorna, som hugnats med lika rösträtt och bestämmanderätt, gå till valurnorna, tro de ofta, att de därmed faktiskt utöva lika medbestämmanderätt och känna en viss självmedveten stolthet däröver. Men de blott välja på representanter, som — såsom det i vår nuvarande demokrati är — i sina gärningar i regel låta bestämma sig av helt andra intressen än deras, som de utge sig för att skola främja. Medborgarnas lika bestämmanderätt i samhället och staten gäller visserligen officiellt och formellt men är i realiteten en illusion eller rättare en lögn. När skola de komma underfund med detta? Den moderna, plutokratiska demokratien, en representations- och styrelseform, som i sällsport grad befordrar lycksökareväldet inom politiken och statslivet, erbjuder som sådan den minsta tänkbara garanti för en sant demokratisk utveckling. Genom inrättandet av ett system, som förvandlar politiken till en strebrarnas speciella domän och stänger vägen till representationen o. statsstyrelsen för de män, som på grund av intellektuella och moraliska kvalifikationer skulle vara de självskrivna att handha ledningen av folkets öden, har man öppnat slussarna för den ekonomiska oligarkin, som här nu för spiran som osynlig regerande statsmakt.

Den demokrati, som icke är inriktad på en i anda demokratisk politik och buren av moraliska grundsatser, saknar varje rätt att kalla sig sådan. Den är en lögn o. ett bedrägeri mot folket, vilket i sin godtrogenhet inbillar sig, att den verkar till dess bästa. För folket har det mindre betydelse, vilka former som nyttjas vid utövandet av den representativa och styrande myndigheten i samhället och staten liksom om de styrande utgått från det eller det samhällsskicket; för det är huvudsaken att lagstiftningen och statsstyrelsen ske med klokhet, framsynthet och oväld till det gemensammas bästa. Ovärdiga styresmän äro icke mindre ovärdiga och ödesdigra för folket, om de utgå från den ena än från den andra samhällsklassen. Skadan är densamma. Beträffande vår nuvarande demokrati är att fastslå, att den direkt svikit sin plikt gentemot folket och låtit dana sig till ett lydigt redskap i plutokratiens hand. Demokratien är här en falsk skylt, en vrångbild av den sanna demokrati, som såge som sin uppgift att tjäna land och folk. Den representerar i intet avseende den elit av vårt folk, som är den rätta att utöva ledningen och makten. Den är från början till slut bygd på falsk grund, på lögnaktiga teorier om motsatser och intressegemenskaper etc. i samhället, som i verkligheten ej existera. Den är med ett ord sådan plutokratiens herrar velat ha den. Det är därför heller icke att undra över, att den i sina praktiska verkningar ur landets och folkets synpunkt komit att gestalta sig så fullkomligt negativt som fallet är.

Det är på hög tid at staven brytes över hela det "demokratiska" lögnsystem, varmed vårt folk fjättrats. Demokratien i dess moderna gestaltning är en absurditet. Plutokratiens herrar äro visserligen nöjda med densamma, ty för dem är den ett utomordentligt instrument. Den kan ledas och nyttjas allt efter behag för vilka "demokratiska" syften som helst. Antingen är den fal för den gula metallen o. på den grund lätt tillgänglig och resonnabel eller förstår dess i allmänhet medelmåttigt kunniga företrädare "lagom mycket" av vad de många tjänstvilliga ekonomiska och andra experterna föra fram "till folkets bästa". För övrigt skötes demokratien tämligen behändigt medels den av plutokratiens herrar informerade och ledda tidningspressen, där folkmeningen presenteras med den mest underbara fördomsfrihet. Den plutokratiska demokratiens höga skapare ha ju varit så synnerligen omtänksamma att de samtidigt med kreerandet av folkviljan i pressen till "Folkets majestät" också lagt under sig detta sinnrika instrument för skapande av folkvilja och folkkrav att genomföras av den nominella statsmakten. Grunden, varå plutokratiens välde byggts upp hos oss, är alltså lagd med all omsorg. Så mycket är visst, att så länge plutokratiens herrar besitta denna sin okontrollerade, oansvariga maktställning ss. de över "folkviljan" faktiskt rådande obeskuren, är och förblir demokratien i vårt land ett falsarium och intet annat.

Ägande rätten till "tredje statsmakten".

I ett föregående nummer av Nationen omnämndes, hurusom tidningarna Nya Dagligt Allehanda (h.) och Socialdemokraten (s.) till allmän och stor förvåning företagit sig att en smula bryta mot den kosmopolitiska konvenansens bud genom att med försiktig hand vidröra judiska huset Bonniers intressentskap inom svenskt upplysningsväsen. Däri påpekades som man erinre sig, att bokförläggaren Karl Otto Bonnier utövade bestämanderätten ej blott över Dagens Nyheter (l.) utan jämväl över Svenska Dagbladet (h.) och Stockholms Tidningen (l.) m. m. m. m. De ifrågavarande påpekandena och kanske ännu mera vad som stod att läsa i Föreningens Mot Donopol i vårt förra n:r återgivna framställning till Konungen rörande Brattsystemet ha föranlett det mäktiga huset att låta publicera ett "beriktigande", vari det ganska väsentligt söker reducera sitt inflytande inom svensk opinionsbildning. "Beriktigandet" sker i för länge sedan hängångne Albert Bonniers namn och man får där veta, att Albert B. endast äger 15 procent av Svenska Dagbladets aktiekapital. Allehanda är naturligtvis som alltid, när det råkat förlöpa sig, generat och ångerköpt och förklarar att "herr Bonnier är mera klar och sund än Svenska Dagbladet", som beskyllt hr Ljunglunds organ för att fara med osanning. Samtidigt förklaras emellertid, att intet behöver hindra hr Bonnier från att köpa Svenska Morgonbladets eller Stockholmstidningens aktier. — En tanke som väl i detta sammanhang icke framkastats utan någon särskild mening. Svenska Morgonbladet hyr ju visserligen av hr Bonnier, men.... Stockholms Dagblad lämnar sitt nog så kostbara bidrag till den animerade debatten genom sin kåsör, som skriver: "Jag har flera gånger blivit spökrädd då jag mött Albert Bonnier, detta uteslutande emedan den store bokförläggaren avled år 1900. Trots detta förekommer han ofta ibland oss och författar såväl annonser som insändare till tidningar. Senast i går hade han tillsänt Social-Demokraten en dementi av påståendet att han skulle äga aktiemajoriteten i Svenska Dagbladet. Hr Albert Bonnier säger där att "jag äger och har sedan rätt många år tillbaka ägt en minoritetspost aktier — köpta i marknaden — i Sv. D:s aktiebolag, uppgående till cirka 15 procent av Sv. D:s aktiekapital. — — —" Det är ju mycket intressant att veta att inte hr hr Albert Bonnier äger mera i företaget, men hur mycket äga Karl Otto, Tor och Åke?"

Ingen hade ju egentligen förestållt sig, att hr Karl Otto Bonnier, ägaren av demokratiska Dagens Nyheter, samtidigt skulle stå för innehavet av de andra tidningar, som lyda under hans spira. Det skulle naturligtvis icke se bra ut, att en och samme person, allraminst en av främmande börd, stode som ägare av mot varandra kämpande tidningar av olika åsikter. På så sätt blottställa sig bruka icke herrar israeliter. Bulvanköp och — innehav äro ju ingen ovanlig företeelse inom vår nutida "tredje statsmakt". Så mycket mera överraskande var det erfara, att avlidne Albert Bonnier verkligen står som ägare av en minoritetspost å 15 procent av Svenska Dagbladets aktiekapital. Vid en verkställd undersökning ha vi lyckats konstatera, att enligt nuvarande aktieregister hr Karl Otto Bonnier personligen står för innehavet av 150 st. aktier, n:ris 1001—1150, i Svenska Dagbladet medan hans ägande firma Svenska Pressbyrån innehar c:a 600 st., n:ris 10791—10940, 10101—10200, 18301—18600 och 18301—18600 i tidningen. I vilka ekonomiska förbindelser huset Bonnier sedan står till de övriga aktieägarna i tidningen, är ju för den utomstående omöjligt att kontrollera, men högst sannolikt är, att Allehandas o. Socialdemokratens redaktörer icke varit i okunnighet om förhållandet härvidlag, då de framställt bokförläggare Bonnier som huvudintressent och bestämmande i Sv. D. I varje fall har det konstateats och av vederbörande öppet erkänts, att huset samtidigt med innehavet av det ledande internationalistiskt liberala organet, Dagens Nyheter, äger starka försänkningar i det organ, Svenska Dagbladet, som utges för att företräda den nationella kulturutvecklingen i vårt land. Är detta på sin plats? Visar det icke om något den pyramidala humbugen i vårt nuvarande upplysningsväsen, då en o. samme person figurerar som ägare av ledande tidningsorgan av så väsentligt motsatta åskådningar som D. N. och Sv. D.? Det är visserligen ingen nyhet, som här bragts i dagen, endast ett nytt bindande bevis för de satser rörande spelet inom den opinionsbildande kosmopolitiska pressen, som i denna tidning ofta framhållits. Att klart antisvenska intressen skola tillåtas att genom äganderätt direkt influera t. o. m. på tidningar, som intaga ställningen såsom ledande inom "den nationella kulturen" i vårt land, är ett missförhållande av mest skriande slag — en skandal! Det visar huru långt vi i själva verket äro komna i nationell självuppgivelse.

PRESSKONSERTEN

Försvarets vidmakthållande politiskt och ekonomiskt nödvändigt.

Känslan av ansvar inför händelsernas utveckling är såsom vi ofta framhållit vida större hos pressen ute i landsorten än hos de "ledande" organen i huvudstaden, vilka alltmera synas ha glömt sina förpliktelser gentemot land och folk. Tyvärr förmå dock landsortstidningarna i allmänhet icke att utöva den påverkan å de bestämmande kretsarna i Stockholm som önskligt vore. Deras beaktansvärda uttalanden refereras på sin höjd med en gest av platoniskt gillande. Öst.-Correspondenten (h.) har nu senast avgivit en skarp protest mot det landsförrädiska nedrustningsbeslutet och kräver försvarets vidmakthållande såsom "icke blott politiskt nödvändigt utan också motiverat av ekonomiska skäl". Tidningen beklagar, att man alldeles förbisett denna synpunkt vid försvarsbeslutets fattande 1925, vilket bär prägeln av politisk demagogi och ekonomisk okunnighet. Tidningen skriver:

Att i möjligaste mån säkerställa freden och därmed ett allmänt ekonomiskt uppsving måste särskilt efter det stora världskrigets förödande verkningar vara föremål för allas strävanden. Den internationella samhörigheten kräver lika väl som den nationella tryggheten att eventuella fridstörare kunna mötas med effektiva försvarsanstalter. Men sådana kunna icke åstadkommas utan militära maktmedel till fredens och den materiella utvecklingens tryggande. Det räcker härvidlag icke med ekonomiska sanktioner av än så omfattande art. Försvarsutgifterna ska på den första förutsättningen för en framgångsrik verksamhet för ekonomiskt och kulturellt framåtskridande; de äro avsättningar till en säkerhetsfond som tryggar företagets, d. v. s. landets bestånd. Vilja vi alltså trygga detta, då måste vi också vara beredda att värna freden och att offra något för den. Det offret kan dock icke inskränkas till deklamatoriska fraser om vår fredsvilja, det måste komma till positivt uttryck i en effektiv försvarsmakt.

Allehanda (h.) påpekar pliktskyldigast i blaserad ton, att dessa ord äro en sanning, som ofta uttalats och icke för ofta kunna uttalas. Punkt och slut. Nåja, den gesten kunna vederbörande riskfritt bestå sig eller äro kanske rättare sagt nödsakade kosta på sig. Herrar Tryggers och Lindmans höger under husen Wallenbergs och Bonniers auspicier anser sig ju ha uppfyllt allan rättfärdighet genom att tillåta "Riksförbundet för Sveriges försvar" komma till och verka.

För NATIONENS läsare och vänner att beakta!

Envar för Nationen och dess strävanden intresserad person bör lämna sin medverkan för tidningens ökade spridning till årsskiftet **genom att biträ i prenumerantupptagningen.** Den kamp, vi tagit oss an, är av den art, att den fordrar aktivt stöd av alla medintresserade för att kunna krönas med framgång och lyckas.

Alltså, bliv vår medhjälpare i prenumerantupptagningen! Vidtala dina vänner och bekanta och förmå dem att låta skriva sina namn antingen å vidstående urklippskupong eller å särskild prenumerationslista, som i god tid bör insändas till tidningens expedition. Prenumerationsavgiften uttages genom postförskott, då tidningen pr utgivarekorsband tillställes prenumeranten. Prenumeration kan även verkställas å vederbörande poststation. Rekvirera provexemplar av tidningen, därest sådana anses önskvärda, under adress: **Nationen,** Södra Kungstornet, **Stockholm.**

Kravet på den storfinansiella diktaturens krytande.

sådant det antogs av Stockholms arbetarekommun vid dess nyligen hållna möte, har uppenbarligen väckt stor genklang inom arbetareleden. Det socialdemokratiska partiets tidningar synas allmänt ha anslutit sig till detsamma, vilket tyder på en högst märklig "frigörelse". Riksdagsman Ivar Vennerström karaktäriserar i en artikel i "Nya Norrland" resolutionen som "en tidsenlig paroll". Hr V. skriver:

Det är en tidsenlig paroll, som Stockholms arbetarkommun härmed sänt ut, en paroll, som icke kommer en dag för tidigt. Om någonting är ett aktuellt led i socialdemokratins frigörelsekamp; så är det att inför folket klarlägga arten och omfattningen av den storfinansiella diktatur, som växt upp, särskilt i sammanhang med krigsårens abnorma industriella expansion och med efterkrigsårens ekonomiska kris, och bringa rättelse till stånd. Det initiativ, som här tagits, skall förstås och uppskattas icke blott av arbetarna utan av folklager, som i vanliga fall ställa sig rätt oförstående inför socialdemokratiska idéer och socialistisk politik. Åtminstone bör detta vara fallet med Norrland, där industrimän o. bönder likaväl som arbetarebefolkningen har en påtaglig och bitter erfarenhet av den storfinansiella diktaturens verkliga karaktär. Norrlands naturtillgångar och dess människomaterial synas vara till för att exploateras av storbankerna.

De till synes mäktiga industricheferna äro i verkligheten springpojkar åt bankcheferna nere i Stockholm, o. bolagen ligga så gott som undantagslöst i händerna på de stora bankerna. Det är ett enstaka undantag att Graningeverken med sin ekonomiske kloke och försiktige ledare, gamle Versteegh, kunnat undgå att falla i finanskapitalets rövarehänder. Men annars är det regel, att i varje bolagsstyrelse sitter något bankombud för Handelsbanken, Enskilda banken o. s. v., och att det bankombudet bestämmer och kommenderar under det att de formella cheferna bara få tänka och tala på nådig befallning. Och gud nåde dem, om de djärvas mopsa sig mot storkapitalets gudom. Historien om Ytterstfors-Munksund borde ha öppnat ögonen på alla dem, icke minst bland arbetarna, som varit blinda för det faktiska sammanhanget mellan storfinans och storindustri. Många andra händelser inom de storindustriella domänerna visa, att industricheferna blott äro stackars redskap, som användas så länge de passa den förlagsgivande banken, men hänsynslöst slängas åt sidan, när de icke passa längre. Disponenten för Skönviks bolag, Lennart Nordström, avfockades av vederbörande bank på de mest brutala sätt, och ingen arbetare under Skönviks bolag torde någonsin ha blivit avskedad mer hänsynslöst. Är det uteslutet att finansiella intressen spelat med, när Harry von Eckerman nyligen avgick från Ljusne-Voxnebolaget och detta överfördes till Ströms bruk. I varje fall är det känt att han som industrichef haft hårda nappatag med storfinansen och även offentligen haft beska ord att säga om industrins beroende av bankerna. Och är det uteslutet att bankintressen spelat med, när regimförändring skett vid Sunds bolag, så att disponent Hammarberg nödgats ge sig iväg? Det är tydligen smart på tiden, att industricheferna bilda fackförening till skydd mot sina arbetsgivare, bankerna. De

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandtekniker
införd genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. 86 322 56. A. T 86 322 56.

PÅ UTKIK

Akademikerns julfirande.

Som ett prov på i vilken grad dekadansen gripit omkring sig i vårt nutida kosmopolitiska samhälle återgiva vi ovanstående teckning till julens högtidlighållande av "en av de aderton", professor Albert Engström å vignetten till hans Strix-julnummer. Att icke heller Svenska Akademien numera står högt i kurs i allmänhetens ögon, är väl en känd sak. Herrar ledamöter av Akademien borde emellertid beflita sig om att åtminstone i sitt offentliga framträdande ej i onödan utmana det goda omdömet. Man har rätt att begära av en person, som dock förlänats professors värdighet och ansetts värdig tillhöra "en av de aderton", att han icke begår en sådan osmaklighet som att på detta sätt celebrera den kristna julen. Det finns en gräns också för svenska folkets sinne för Engströmshumor — detta har tydligen herr professorn anledning att ihågkomma. När den förmenta humorn övergår i plumphet och dumhet, är den dödsdömd.

Herrarna i Spritcentralen räkna med "klok försiktighet" gentemot Staten.

Att herrarna i Spritcentralen icke med någon vidare varm hand dela med sig av sina miljonvinster till Staten, är ju visserligen en sedan länge känd sak. Med så mycket varmare hand idka de emellertid som bekant välgörenhet gentemot inflytelserika privatpersoner, politiska institut, antismugglingsföreningar etc. etc. Nu sedan Staten till råga på allt börjat bli påträngande och visa tecken till att vilja blanda sig i vad "den icke begriper", för att nu tala med de höga finansherrar, som lagt sig till med Statens egendom, de 400 st. stamaktierna i Spritcentralen hava vederbörande funnit lämpligt demonstrera sitt mindre goda lynne genom att icke vilja lämna ifrån sig till den glupska Staten mera än -fattiga 2 miljoner kronor såsom statsverkets andel i Spritcentralens vinst under budgetåret 1927—1928. Eftersom man ej längre får sköta affärerna utan obehörig inblandning "affärsmässigt", såsom man vill; så.... blir det ej mera än ett par miljoner över till vinst till "farbror Staten" för att tala med Wallenbergarnas skattebetalarförening. Förstår Staten? Det gäller nu blott att se, om denunderbara gesten, som väl avser att visa, att där Ivan alltjämt har mäktiga beskyddare bakom sig, skall komma att imponera på dem, som representera den officiella statsmakten; att den ej skett utan en tyst men därför icke mindre energisk applåd från deras sida, som representera "den hemliga statsmakten", är självklart. Riksräkenskapsverket har emellertid icke låtit imponera på sig av laterna utan tycker visst att det börjar gå något för långt. Verket har i sin inkomstberäkning upptagit vinsten från Spritcentralen till 4 milj. kr. d. v. s. det dubbla mot Spritcentralens styrelse eller det belopp finansministern beräknat. I sitt yttrande framhåller Centralens styrelse, att "klok försiktighet" bjuder att beräkna överskottet i underkant. Häremot invänder riksräkenskapsverket, att bolagets beräkningar i berörda avseende "äro präglade av alltför stor försiktighet" särskilt om man tager hänsyn till storleken av de vinstbelopp, som bolaget tidigare inlevererat till statsverket och som beräknas komma att inlevereras under innevarande budgetår".

Herrarna i Spritcentralen hava tydligen icke mycket lärt av det år som gått. Man får hoppas, att det nya år, som snart ingår, skall lära dem att bättre först.

---

bli annars lika skyddslösa som alla andra industriproletärer.

Böndernas pinohistoria under storbankerna är icke stort ljusare än tjänstemännens. I Norrland finnes icke så värst mycket självägande bönder kvar, insprängda mellan bolagsdomänerna, men huvudmassan av de bönder som tro sig vara självägare, äro offer för ett självbedrägeri. Äganderätten till de självägande böndernas jord ligger väl förvarad i kyrkbyarnas filialkontor under Svenska Handelsbanken och andra banker. Och böndernas stora, överskuggande bekymmer är att få ihop nog mycket kontanter för att betala banken amorteringen och den drygt tilltagna räntan.

Realiter ha de stora skogsbolagen sedan krisens början varit ställda under storbankernas administration. Pappersmasseindustrins och sågverkens tiotusende arbetare ha mer än de flesta arbetaregrupper varit föremål för Svenska arbetsgivareföreningens lönenedpressningspolitik och även gjorts till försökskaniner vid lockoutexperimenten. De förstå nog själva utan undervisning, att bankerna gett skogsindustrin kommando att utan klemighet tvinga ned industrins lönekonto till ett minimum. När skogsarbetarna 1923 utkämpade sin hårda kamp med norrlandsbolagen o. föreningsrätten och avtalsrätten, när Värmlands skogsarbetare nu utkämpa sin hårda kamp med Värmlands stora bolag, när alla Sveriges skogsarbetare tvingats prestera det hårdaste arbete, någon svensk arbetaregrupp utövar, för den lägsta betalning, någon arbetargrupp erhåller, då förstå de nog, att deras mäktiga motståndare är finanskapitalet.

Dessa nya toner inom den svenska arbetarerörelsen äro ett nog så märkligt tidens tecken. Det skall emellertid såsom här tidigare framhållits bli av intresse att se, huruvida "de äldre och sansade elementen" ("den borgerliga" pressens benämning) inom rörelsen skola lyckas att få överhand över "de unga hetssporrarna". Att den utfärdade parollen "bakdiktaturens brytande" har en utomordentlig klang även utanför socialdemokraternas krets är otvivelaktigt. Man har där blott efter allt vad som förekommit svårt att tro på att parollen skulle vara fullt uppriktigt menad. Det gäller att uppmärksamt följa sakens utveckling.

Dekadansen inom musiken.

Professor Ernst Wendel, en av Tysklands mest kända musikkännare, som f. n. uppehåller sig i Stockholm, där han dirigerar några konserter i Konsertföreningen, har i en intervju uttalat sitt fördömande av den moderna musiken.

Det tyska musiklivet är för närvarande ganska kaotiskt, säger han, om man tänker på de nya kompositionerna och den nya repertoaren. Jag tror icke på den atonala musiken o. dess framtidsmöjligheter. Den är ett mod, anlagd på sensation. I Frankfurt am Main, där jag dirigerar de stora abonnemangskonserterna, är man emellertid rätt begiven på denna skarpa krydda. Vad en del av den modernaste riktningens män prestera är snarare maskinteknik än konst. Stavinsky har skrivit en opera, där takten under en halvtimme går precis som en symaskin. Modernismens svaghet, som måste stjälpa den, är att den icke har någon rot i temperament och känsla utan är utspunnen ur hjärnan.

All repertoar är anlagd på att man skall förtjäna så mycket pengar som möjligt. Och ändå äro konserterna dåligt, ofta mycket dåligt besökta.

Den provokatoriska nykterhetspolitikens följder.

Enligt av Svea hovrätt i dagarna avkunnat utslag skall det icke vara brottsligt dricka hembränt brännvin, som han blir bjuden på.

Landsfiskalen K. Ekengren hade vid Västerbergslags domsagas häradsrätt yrkat ansvar å arbetarna Evald och Teodor Grankvist i Väghalsen för "olovlig befattning med olovligen tillverkat brännvin". En person vid namn Modig hade vid ett tillfälle kommit till deras hem och utbjudit hembränt brännvin. Evald och Teodor Grankvist mottogo av Modig en liter sådant brännvin, som de tillsammans med honom förtärde. Häradsrätten ansåg emellertid detta icke kunna medföra ansvar vare sig enligt lagen angående olovlig befattning med spritdrycker eller enligt annat lagrum. Hovrätten har i sitt utslag icke funnit skäl till ändring i häradsrättens beslut.

En verkställd undersökning har gett vid handen, att leg. läkaren N. A. Nilsson i Örebro under tiden 1 okt. 1924—30 sept. 1926 på apoteken därstädes utfärdat 6,304 recept å Spiritus concentratus med en sammanlagd kvalitet av 3,061,540 gram, 25 recept å Spiritus tenis med en sammanlagd kvantitet av 23,715 gr., och 1,319 recept å Speritus e vino (konjak) med en sammanl. kvantitet av 1,166,670 gr.

Sundbyberg vägrar att längre vara med på den Brattska kontrollen.

Sundbybergs spritbolags styrelse har beslutat att icke längre lämna sin medverkan till upprehållande av den särskilda kontrolldelegationens verksamhet. Styrelsens ställningstagande motiveras med, att bolagsstämman uttalat, att detta engagemang borde avvecklas, då det krävde kostnader utan motsvarande nytta.

Det hemliga spritspionaget bort!

Sveriges hotell- och restaurangpersonals förbund har uppvaktat justitieminister Thyrén, varvid överlämnades en till k. m:t ställd skrivelse, i vilken krävs, att det av systembolagen bedrivna hemliga spritspionaget måtte avskaffas.

Bliv medlem av Föreningen Mot Monopol

Judendomen och den kristliga staten.

(Forts. fr. sid. 1.)

rens blomsterdoft; men evighetens luft är dem för skarp."

Denna moderna hedendom har många anhängare bland de namnkristna men också en mäktig befrämjare i den moderna judendomen, kristendomens avgjorda och oförsonliga motståndare.

Först voro judarna förtryckta och fingo utstå mycket ont, vartill de dock gåvo anledning genom sitt ocker och sina utsugningar. Efterhand blevo de tolererade och fingo medborgerliga rättigheter. Men sedan den franska revolutionens jämlikhetsidéer trängt igenom, ha judarna vunnit en ställning, som satt dem i stånd att gå anfallsvis till väga mot kristendomen. Den moderna judendomens religion är den franska revolutionens kosmopolitiska principer om de mänskliga rättigheterna och de därmed sammanhängande kultur- o. civilisationsidealen. Denna s. k. humanitetsreligion skall åstadkomma ett lycksalighetens rike på jorden. "Här skola Israels barn både genom kapitalets, genom ordets, genom andens och genom kulturens makt utöva herraväldet, den ledande, tongivande inflytande över alla andra nationer, i vilka kristendomen mer och mer blivit en föråldrad och död sak. Ty att Israels folk skall hava herraväldet över alla andra nationer, att denna nationalitet så att säga är den konungsliga nationaliteten, till vilken alla andra nationaliteter skola stå i ett slags vasallförhållande, den åsikten hava de icke övergivit med sina andra gamla traditioner."

Martensen påvisar, hurusom judarna gjort en kraftig insats till utövande av detta herravälde genom förvärvandet av de trenne maktmedlen: kapitlet, delaktighet i lagstiftningen och pressen. Genom kapitalet öva de inflytande på staternas politik, på krig och fred. I riksdagarna rösta de för kyrkans skiljande från staten, för avslående av understöd till kyrkliga ändamål, för civiläktenskap och andra nedrivande förslag. Och genom pressen, som de i de flesta länder sätt sig i besittning av, bestämma de den allmänna opinionen i alla tidens frågor till fördel för sig själva. Genom den moderna litteraturen, som de ävenledes behärska, utbredes den åsikten, att de radikala judiska författarna, som hävda den fria tankens rätt, representera litteraturens höjdpunkt och yppersta blomma.

Ett grundvillkor för att judarna skola nå sitt mål är, enligt Martensen, kristendomens undanträngande från det offentliga livet. Därför arbeta de också dag och natt på kristendomens undergång, varvid de åberopa sig på de kristnas avfall och missförhållanden inom kristenheten. I toleransens namn sträva judarna att reducera kristendomen till en blott privatsak, kräva tillträde till alla statsämbeten utan hänsyn till religionen och vilja bortskaffa religionsundervisningen från de offentliga skolorna, såsom redan skett i Holland. Understödja de stundom nationalitetssträvanden, göra de detta icke för nationalitetens skulle utan för den individuella friheten, vilken de på detta sätt tro sig befrämja. "Verkligen hemma, nämligen av själ och hjärta, bliva de icke i någon nation, om de än med stor lätthet tillägna sig dess språk och det dagliga livets skick och seder." I yttre hänseende bli de hemmastadda överallt, där förutsättningarna för dem äro gynnsamma. "Men själva känna de sig såsom en nation i motsats till "folken" (gojim) av hednisk härkomst och behålla känslan av sin överlägsenhet, om ock denna icke är erkänd av någon annan än av dem själva". Den anmärkningen har ofta blivit gjord, att judarna ostört och kallblodigt driva sina affärer, göra sina beräkningar och spekulationer även mitt under väldiga historiska kriser, då nationernas öden avgöras och folkens hjärtan sväva mellan hopp och fruktan. Då visar det sig bäst, hur föga de kristna nationernas väl och ve berör dem.

Martensen finner det därför vara ett stort misstag, att man givit judarna samma rättigheter som landets egna barn. "De leva i alla folk endast såsom gäster och böra såsom sådana behandlas med all humanitet. Men huru stort tillmötesgående man än visar en gäst, faller det likväl aldrig någon in att göra honom till medregent eller medhärskare i hemmet."

I en not citerar Martensen bl. a. en liberal författare, R. Mohl, som ävenledes anser det förhastat, att man givit judarna politiska rättigheter, och detta på grund av deras "dubbla nationalitet". En jude kan vara tysk, engelsman o. s. v., men först och främst är han jude. Men det gives funktioner i statslivet, som kräva odelade fosterländska känslor, kräva en hel, icke blott en halv man.

Martensen har måhända underskattat judarnas anpassningsförmåga och skicklighet att flyta ovanpå, då han uttalar som en förmodan, att de under socialismens o. kommunismens herravälde skulle bli de första offren för den stora förföljelsen mot de besittande folkelementen.

Beträffande framtidsutsikterna för den kristliga staten ser Martensen en dubbel möjlighet. Antingen inträder hos de kristna folken en omkastning i tänkesättet och därmed en förnyelse av den kristna statsordningen så att individualismen får sin rätta begränsning genom samhället, eller ock kommer upplösningen att fortskrida, folken att förlora sina nationella egendomligheter och förstöras under en på samma gång materiell o. andlig juderegering, tills en revolution utbryter, efter vars förlopp en ny samfundsbildning kommer att uppstå.

Han slutar med att förklara såsom sin mening, att den kristliga staten är det normala, på vars bevarande och utbildande vi måste arbeta. "Att verkligheten visar oss andra tillstånd, kan icke rubba vår övertygelse", säger han, i det han till sist betonar, att man icke utan vidare får betrakta det verkliga såsom det förnuftiga.

Storfinansens planer på varudistributionens monopolisering.

(Forts. fr. sid. 1.)

som komma skulle och att på det hållet undanröja den misstro och animositet gentemot kooperationen, som där ännu förefunnes, och att låta det gå till en attack på allvar **m o t** den enskilda handelsutövningen och **f ö r** den judiskt-kooperatistiska monopoliseringen av varudistributionen.

De "nationalekonomiska" och andra ekonomiska kapaciteternas utlåtanden voro nog så intressanta och belysande. Professor Cassel pointerade, att "kooperation betyder koncentration av hela detaljhandeln och därmed en avsevärd besparing av arbetskraft i jämförelse med det rent otroliga slöseri, som den fria konkurrensen i detta avseende gör sig skyldig till — — — den högre organisation av detaljhandeln, som heter kooperation — — måste hälsas med glädje såsom ett viktigt steg framåt — — Skola svenska arbetare och svenska bönder förmå att följa sina bröders i utlandet (föregångsmännens) fotspår?" Professor Eli Heckscher karaktäriserade kooperationen som "en av det förflutna århundradets största organisatoriska landvinningar på det ekonomiska området" och prisade i högstämda ordalag den nya företagsformens utomordentliga förtjänster. Professor Sven Brisman, som tydligen icke ville komma hrr Cassel och Heckscher stort efter som lovsångare åt kooperationen, framhöll, hurusom denna hade sin största betydelse däri, att "den står på ett högre plan än den ekonomiska verksamheten i övrigt", då den vill ersätta den inom den fria konkurrensen förekommande inbördes kampen och striden med "den organiserade samverkans princip". Professor Emil Sommarin gav en eloge åt kooperationens "förmåga att motverka varornas fördyrande genom alltför talrika mellanhänder och den utsikt till att göra besparingar, som vinstutdelningen bereder medlemmarna." Lantbruksdirektören G. Leufvén i Sveriges Lantbrukssällskap gjorde likaså sitt bästa och riktade en direkt uppmaning till lantmännens handelsföreningar att anlita Kooperativa förbundets partihandelsaffär "därför att detta är i stånd att tillhandahålla dem de bästa varorna till billigaste pris och samtidigt genom sin revisions- och soliditetsavdelning övervakar föreningarnas ekonomiska skötsel och biträder föreningarna med råd och dåd". — Herr professor Gustaf Cassel och hans höga uppdragsgivare inom storfinansens värld hava alltså all anledning att vara tillfredsställda med den i en på samma gång så ytterst viktig och delikat fråga konstaterade underbara disciplinen inom "de ekonomiska experternas" krets. — Sedan sålunda via "tredje statsmakten" den allmänna meningen vederbörligen preparerats för saken, framskickades professor Eli Heckscher med en inlaga till kgl. maj:t, vari "underdånigst" hemställdes om ett statsbidrag av 12,000 kronor till "praktiskt ekonomiska undersökningar, avsedda att utröna den svenska varudistributionens organisation och kostnader". I denna hemställan, som naturligtvis bifölls av hr Ekmans regering, hette det visserligen, att den föreslagna utredningen skulle vara förutsättningslös, men de agerande "nationalekonomiska" herrarna hade redan på förhand så pass tydligt deklarerat sin uppfattning i frågan, att talet om förutsättningslös utredning här måste karaktäriseras som allenast en vacker fras i vad på dem ankomme, och med kännedom om vederbörandes försänkningar i den kommitté, som av k. m:t utsågs, kunde ju icke heller förväntas något annat än att resultatet av undersökningen komme att gå i den riktning, som angivits av hrr professorer Cassel, Heckscher, Brisman och Sommarin.

Vi tveka icke att beteckna den av hrr "nationalekonomer" redan på stadiet före utredningens igångsättande hävdade uppfattningen om kooperationen som den mest ändamålsenliga formen för varudistribution som en klar osanning. Det svenska folkets naivitet i ekonomiska ting är icke så absolut och fullkomlig som de förmenta vetenskapsmännen föreställa sig. Den, som icke är totalt renons på omdöme, kan ej undgå att inse, att den kollektivistiska varudistributionen ur konsumtionens synpunkt icke blott är oändamålsenlig som sådan utan därtill också innebär de allvarligaste faror för hänsynslös exploatering, allrahelst där den syftar till monopolbildning. Hrr "nationalekonomer" må huru mycket som helst utdöma den fria konkurrensen, så är och förblir denna dock, hållen inom förnuftiga gränser, den enda verkliga garantien mot den stora konsumerande allmänhetens utplundring, i all synnerhet där såsom hos oss numera är fallet statsmakten helt ligger i händerna på storfinansens herrar. Endast i den fria konkurrensens tecken är den tävlan möjlig, som frambringar kvalitetsvaror och rimliga priser. Sprit- och tobaksmonopolen äro belysande exempel härpå. Det är visserligen sannt, att vi numera

Goda och billiga
Måltider

kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
C Y R U S
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
A L E X A N D E R
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
E N G E L B R E K T
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant
G U S T A F V A S A
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T E R I K
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant
B I R G E R J A R L
78 Folkungagatan 78

Frukost ½9—½2 Middag ½2—7
Kväll 7—½12 Inga drickspengar
- Ingen spritservering

PRENUMERATIONSKUPONG

(att urklippas och insändas till: **Nationens** expedition, Södra Kungstornet, **Stockholm**).

Undertecknade prenumerera härmed å tidningen **"Nationen"** under år 1927.

Namn: ....

För Helår — Ha vår — Kvartal.
(Den ej önskade prenumerationstiden överstrykes).

Fullständig adress: ....

Namn: ....

För Helår — Ha vår — Kvartal.
(Den ej önskade prenumerationstiden överstrykes).

Fullständig adress: ....

Namn: ....

För Helår — Ha vår — Kvartal.
(Den ej önskade prenumerationstiden överstrykes).

Fullständig adress: ....

Ovanstående prenumerationsanmälningar insända av:

Namn: ....

Fullständig adress: ....

Prenumerationsavgiften kan uttagas genom postförskott till prenumeranten.

Prenumerationspris:
Helår 10 kr., Halvår 5:25 kr., Kvartal 2:75 kr.

Gynna NATIONENS Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 17 Dec 1926.

Omalade möbler o. slöjdvaror av alla slag bäst o. billigast hos
Olov Dahlin,
2 Sergelgatan 2 (hörnet av Mästersamuelsg.)
Lackeringar ombesörjas.

icke hava mycket kvar av fri konkurrens inom näringslivet, men gentemot försöken att för storfinansens räkning monopolisera vad som ännu inte införlivats med dennas domän av vårt näringsliv måste det resas en bestämd front. Skulle det lyckas vederbörande att monopolisera för sin räkning jämväl den stora varudistributionen, skulle detta utan allt tvivel resultera i en varukvalitets- och prispolitik, som bleve vida tyngre att bära för den konsumerande allmänheten än den som följes av den privata handelns män. En utveckling, som äventyrade den fria handelns bestånd, vore även i högsta grad ödesdiger ur den synpunkten, att de svenska handelsidkarna i denna stund äro ett av de få värn, som återstå oss gentemot de judiska omstörtningssträvandena på politikens och ekonomiens område i vårt land, och skulle denna näringsidkareklass ekonomiskt störtas, kan det allvarligt ifrågasättas, huruvida den judiska framstormningen överhuvud skulle vara möjlig att längre hejda. Under en näringsutövning i den fria konkurrensens och det privata initiativets tecken komma den individuella företagsamheten och dugligheten till sin rätt till det allmännas bästa och faller ansvaret och risken där på den enskilde, som sporras till de mest energiska ansträngningar, medan under den monopolistiska formen av näringsutövning profitintresset såsom all erfarenhet visar blir det så gott som ensamt bestämmande. I det senare fallet är icke heller möjligt att åstadkomma de nödiga garantierna mot manipulationer o. äventyrligheter inom kollektivismens ram, som en vacker dag kan bringa det hela till katastrof. Det kan kanske blott behövas ett enda penndrag å en kontraktshandling mellan å ena sidan de betrodda ledarna för en kooperativ rörelse och "välvilliga" kapitalutlånare för att dennas hela karaktär väsentligt skall förändras. Och envar måste inse huru i det provokationspolitikens tidevarv vi f. n. leva i risken i berörda hänseende måste vara oerhörd. På lånepolitikens väg har den imperialistiska världsfinansen erövrat hela stater och deras industrier etc. och där så behövts har statsmakten välvilligt hjälpt till att i storfinansherrarnas ägo överflytta folkets tillhörigheter. (Jfr. t. ex. överlåtandet av stamaktierna i Spritmonopolet till ett enskilt finanskonsortium!). Vad som skulle bliva följden av den svenska varudistributionens monopolisering i storfinansens intresse är icke svårt att förutse.

Man har anledning antaga, att redan vid den tidpunkt, då vårt lands "nationalekonomiska" kapaciteter uppmobiliserades till kamp för den kooperatistiska varudistributionen, garantier skapats för en sådan utveckling av den kooperativa rörelsen i vårt land, som överensstämmer med den här agerande storfinansens höga intressen. Långt ifrån osannolikt är, att en kreditgivning av sådan omfattning redan skett från storbankernas sida till Kooperativa förbundet, att man redan häri anser sig hava en fullt betryggande garanti för rörelsens "sunda ekonomiska utveckling". Även om så icke skulle vara fallet, erbjuder i varje fall det rådande kosmopolitiska korruptionssystemet vederbörande all erforderlig säkerhet för att rörelsen skall kunna ledas i av dem önskad riktning. Man kan lugnt utgå ifrån, att den av K. m:t tillsatta utredningskommittén (möjligen med en reservation från den fria handelns specielle representant) kommer att "vetenskapligt" bevisa den kooperatistiska varudistributionsformens ändamålsenlighet och absoluta överlägsenhet över varje annan trots professor Heckschers vackra tal om "förutsättningslös utredning", och då allt vad kapaciteter på de ekonomiska o. politiska områdena redan deklarerat sig för densamma, bör ju någon tvekan om den officiella statsmaktens slutliga ställningstagande till frågan knappast behöva råda, allra helst som "tredje statsmaktens" ståndpunkt är att betrakta som given sympatisk. Vi komma så med all sannolikhet att åter en gång få bevittna "en nationell samling" i vår riksdag kring det kosmopolitiska kravet på "en mera rationell varudistribution till det arbetande svenska folkets bästa". Ty den tanken måste anses utesluten, att den inledda storstilade aktionen från storfinansens sida i riktning mot varudistributionens omläggning i kooperatistisk riktning skulle vara uttryck för en plötsligt påkommen sinnesstämning utan allvarligare syfte. Huru den blivande "nationella samlingen" i denna fråga kommer att etableras och vilka former man ärnar giva det planerade kooperatistiska varudistributionsmonopolet, får ju framtiden utvisa. Ett är emellertid fullt säkert, nämligen att de samma storfinansiella intressen, som framdrivit och profitera av våra förutvarande monopol, icke komma att försumma tillfället att inom varudistributionsmonopolet åt sig gardera en ställning som "mest gynnad nation". Statsmakten i vårt land har redan öppet demonstrerat sin välvilja visavis planen genom att bl. a. bereda den kooperativa rörelsen särskilda skatteprivilegier, rätt till okontrollerad sparkasseinlåning etc., och sålunda redan förlänat den karaktären av en halvofficiell institution. Vad som nu sker är alltså endast ett fullföljande av en plan av äldre datum med närmast föreliggande uppgift att få det kooperatistiska varudistributionsmonopolet som sådant legaliserat.

För envar, som ej är fullständigt blind för den reella innebörden av o. konsekvenserna av de monopoliseringsplaner på varudistributionens område, som äro å bane och nu med all kraft forceras från den storfinansiella maktens sida, måste det stå klart, att läget är av den allvarliga art, att det tvingar till försvar och motoffensiv. Skola vi stillatigande tillåta judendomen i vårt land att ruinera och förstöra den fria handelsnäringen för att i stället begåva oss med monopolbildning av det kända slaget även för varudistributionen? Nej! Det kan nu ha gått långt nog. Reaktionens stund är inne. För den fria handelns män borde det vara en livssak att reagera o. det verksamt, innan det är för sent. Det är ur det allmännas synpunkt i högsta grad beklagligt, att handelns män icke mera än fallet är inse farans valör och på allvar gå till motkamp. Beror detta månne på det numera så starka judiska inslaget inom yrkeskåren? Saken gäller emellertid ytterst den stora konsumerande allmänheten, för vilken den fria konkurrensens och handelns utrotande skulle innebära de mest ödesdigra följder, då den i så fall helt komme att utlämnas åt de storfinansiella ledarna inom det kooperatistiska varudistributionsmonopolet. Dessa komme förvisso icke att lägga i dagen någon större samvetsömhet i fråga om prissättning och kvalitetstadganden än som skett beträffande spriten och tobaken, där det dock rört sig om jämförelsevis små ting i förhållande till vad som åsyftas med det stora varudistributionsmonopolet, vars upprättande bleve liktydigt med vårt svenska näringslivs definitiva underkastelse under den judiska storfinansen.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr
Uthyrning fr. 5 och 10 kr pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58. I. Ri 4485.

Elektriska
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrant genom
Östermalms Elektr. Affär
15 A NYBROGAT. Tel. Ö. 52 80.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 10,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Magsyra, halsbränna och kväljningar
tar man bort med ett glas *Fruktsalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.
Fruktsalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drog- och färghandlare m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58 II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan
Allm. Norr 16856.
Åberopa denna annons

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS

Nationen 1927.

(Forts. fr. sid. 1.)

offentliggjort i fråga om förekommande laglöshet, korruption och privata manipulat oner inom de halvstatliga monopolen har otvivelaktigt inneburit en mycket stark påfrestning på det rådande systemet. Betecknande härför är, att man numera t. o. m. å sådana håll, där för ett år sedan kravet på en extra revision och kontroll över sprit- och tobaksmonopolen behandlades "med löjets vapen" och karaktäriserades som endast och allenast uttryck för sjuka hjärnors fantasier, numera ser sig föranlåten ägna saken sin allvarliga uppmärksamhet. Den ledande dagspressen, som för icke länge sedan med allt gevalt arbetade för den storfinansiella monopoliseringen av vårt näringsliv, kämpar nu över lag mot "de olycksaliga monopoliseringstendenserna" och lånar sitt öra åt jämväl önskemål och krav av rent-nationell natur, som den tidigare antingen fullständigt negligerade eller blott skänkte sitt hån och sitt löje. Situationen bjuder uppenbarligen de olika kosmopolitiska bladen att inför sina respektive publiker demonstrera, att beskyllningarna mot dem för rent destruktiv, antinationell politik äro grundlösa, för vilket ändamål de tydligtvis anse det nödvändigt att visa sina läsare intresse för något annat än rena sensationssaker, såsom brottmålsdramer, förskingringsaffärer, idrottstävlingar etc. Den direkt nedbrytande propagandan i tidningspressen har också på senaste tiden märkbart inskränkts, så att man har en tydlig förnimmelse av att förstörelsens krafter här ej längre våga ga fram fullt lika fördomsfritt som förr.

Vi våga tro, att vår tidnings verksamhet under det gångna året bidragit till framskapandet av denna påtagliga, nya situation. Förstörelsearbetet har i viss mån hejdats i dess framfart, vilket ju alltid är en positiv vinst. Det ger oss nytt mod och nya förhoppningar om fortsatta framgångsrika resultat av våra strävanden för vårt folks frigörelse ur förtrycket under lögnens och korruptionens makter. Vad som redan vunnits är visserligen av största värde, men fiendens maktställning är dock i stort obruten. Den stora striden återstår ännu. Vi skola också under 1927 fullfölja kampen för en nationell restauration med ej mindre hänsynslöshet än under det gångna året. Den kosmopolitiska skenkultur, som i frihetens och de mänskliga rättigheternas namn påbördats vårt folk, måste till grunden brytas för att efterträdas av en sann och äkta svensk kultur. Lögnens evangelium måste utdömas och avlösas av sanningens, det enda, som kan vara i stånd att frigöra människorna. Alltför länge hava vi tolererat, att svenska tänkesätt av bestående värde offras för rent destruktiva idéer, vilkas enda syfte är att till Mammonsgudens ära förvirra och demoralisera sinnena. Det får icke längre tålas, att lögnens, orättens och hatets nedrivande läror ohöljt predikas bland folket. Förhållandena av i dag inom vårt land ge alltfört en sorglig bild av den ohyggliga demoralisation och korruption, som den kosmopolitiska lögnkulturen framskapat och som tränga allt djupare i samhällskroppen, hotande själva dess livsnerv. Mellan grupper och klasser i samhället, som naturligt höra samman, har man rest konstlade skiljemurar och skapat ett förnuftsvidrigt tillstånd av inre oro och split, i tecknet varav den korrumperande makten, det internationella Mammon, tillvällat sig en diktatorisk maktställning i samhället och i egenskap av hemlig regeringsmakt som "stat i staten" tyranniskt härskar över regering, riksdag, partier och press. Politiken har gjorts till rätt och slätt en vädjobana för lycksökare och statsmakten förvandlats till skenet av en sådan. Våra stora nationella livsfrågor försumpas till oerhörd skada för land och folk. Och detta allt har kunnat ske endast därigenom att tidningspressen, det s. k. fria ordet, vilket utges för att representera den allmänna folkmeningen, i hemlighet erövrats av de samhälls- och folkfientliga kretsarna och så gott som helt inriktats i dessas tjänst, vilka icke sky att på det mest samvetslösa sätt missbruka sin ställning som "tredje statsmakt", i det de systematiskt förvilla de allmänna tänkesätten och förgifta de moraliska begreppen. Samtidigt fullföljes med energi kosmopoliternas ekonomiska erövringskrig. Staten och kommunerna bringas genom i vanvettets tecken bedriven skuldsättning allt djupare i den långivande storfinansens klor, medan folkets breda lager redan långt över bristningsgränsen tyngas med pålagor av alla slag till den nya, hemligt regerande, gyllene statsmakten. Den svenska industriens och det svenska kreditväsendets självständighet är i dag ett minne blott och samma kan snart sägas om våra andra näringar, handeln, jordbruket etc., vilka allt våldsammare ansättas av "kapitalets herrar".

Det är på hög tid att en bestämd front reses mot denna för land och folk ödesdigra utveckling. Den kristna grundåskådningen måste träda i den rådande kosmopolitismens ställe. Sanningen måste åter bliva ledstjärnan för vårt folk i dess strävan mot en bättre och lyckligare tillvaro. Sveriges utveckling får ej dikteras av främmande element, som icke blott icke känna solidariskt med utan t. o. m. direkt fientligt mot det svenska folket; utan skall den byggas på svensk grund och vara svensk till hela sitt väsen. Statsmaktens auktoritet och överhöghet i samhället, som spolierats av den storfinansiella makten, måste återupprättas, och kapitalet tvingas att erkänna satsen "i samhällets tjänst". Den land och folk ruinerande stats- och kommun.-skuldsättningen måste bringas att upphöra och en finanspolitik införas, som tar sikte på en snar avveckling av statens och kommunernas skulder samt införandet av sparsamhet med det allmännas medel. Näringslivets frihet måste hävdas gentemot strävandena att under storfinansens spira monopolisera detsamma. Det skamliga attentat, som genom nedrustningsbeslutet vid 1925 års riksdag riktats mot vårt lands frihet och oberoende, måste omintetgöras och sådana åtgärder snarast vidtagas, som garantera ett riksförsvar, vilket i händelse av behov kan försvara Sveriges oberoende. Det politiska livet måste reformeras därhän, att statsmakten blir i stånd att fylla sin uppgift och riksdagen blir ett sannt uttryck för svenska folkets vilja och kvalificerad att motsvara sitt ändamål att utgöra en fri representation för vårt folk, obunden av alla andra hänsyn än omtanken om landets och folkets väl. Härvid böra intresse- och kvalifikationsprinciperna såsom utgörande de enda förnuftiga representationsprinciperna åter komma till heders. Slutligen måste det nuvarande, på de allmänna tänkesättens förvillande och de moraliska och religiösa begreppens utplånande inriktade falska upplysningsväsendet avlösas av ett sannt upplysningsväsen på kristen grund.

Detta är det program, för vilket Nationen under det kommande året skall kämpa. Vår strid gäller det allmännas, landets och folkets väl, och ledstjärnan i striden skall vara Sanningen. Tidningens redaktionella innehåll kommer att röra sig inom ramen av dess program. Framgången av våra strävanden beror först som sist av det deltagande och stöd, som ägnas dessa från allmänhetens sida. Samtidigt vi uttala ett tack till våra läsare för allt det intresse och förtroende, som under det gångna året visats tidningen, våga vi hoppas på att under det kommande året få förbliva inneslutna i publikens bevågenhet. Ju starkare stödet av våra likatänkande och vänner förnimmes, i desto högre grad skola vi vara i stånd att verka för det höga målet och kunna sörja för tidningens utveckling i redaktionellt och andra hänseenden. Det är vår förhoppning att under 1927 kunna ytterligare befästa och utvidga det förtroende vi under det gångna året lyckats tillvinna vår tidning bland allmänheten.

Redaktionen.

Förbudet fostrar brottslingar!

Enligt meddelande från Newyork hava nitton av de tjugutre medlemmarna av Förenta staternas stora jury, vilka åhört vittnesmål i processer som anhängiggjorts i enlighet med förbudslagen, antagit en resolution, vari de förklara att den Volsteadska förbudslagen måste betraktas som en fostrare av "hänsynslösa och farliga brottslingar" samt uppmana kongressen att företaga modifikationer i lagbestämmelserna.

Varje sann fosterlandsvän
bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.
GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

Södert. Tidn. Tryckeri, 1926.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet, Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS:
Helår . . . . Kr. 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr. 2.75

N:r 51. Onsdagen den 22 Dec. 1926. Årg. 2.

Bör Brattsystemet avskaffas?

DR. HENRIK BERG HAR ORDET.

"Från läkaresynpunkt är detta system rent av ödeläggande... Därför bort med Brattsystemet!"

Den från Föreningen Mot Monopol till Konungen ingivna framställningen, publicerad i n:r 49 av Nationen, vari bl. a. yrkades på det Brattska ransoneringssystemets avskaffande samt vidtagande av åtgärder för införande av ett annat system, eventuellt efter samma grunder som det danska, vilket bättre vore ägnat att motsvara sitt ändamål, har väckt livlig anklang bland allmänheten, som numera börjat få ögonen upp för det rådande systemets verkliga karaktär. Då det bör ha sitt intresse att erfara uppfattningarna rörande detta såväl som den nykterhetspolitik, som i framtiden bör följas i vårt land, kommer **Nationen** under formen av en enquête att införa uttalanden av olika kända personer, representerande skillda principiella uppfattningar i nykterhetsfrågan. Vi utgå ifrån, att en ur olika förnuftssynpunkter hållbar gemensam linje är möjlig att uppnå, därest god vilja på alla håll är förhanden, och att ingen rimlig anledning finnes, varför denna fråga, som är av beskaffenhet att beröra folkets i dess helhet intresse och väl, skall behöva göras till en politisk strids- och maktfråga och sålunda förfuskas. För dagen lämna vi ordet åt den kände läkaren och nykterhetsivraren d:r Henrik Berg. D:r B., som under sin läkareverksamhet haft under behandling över ett tusental fall av alkoholism, torde vara att anse som i särskild grad kvalificerad att bedöma Brattsystemet ur medicinsk synvinkel. Hans uttalande lyder:

Anmodad av redaktionen att säga min mening om Bratt-systemet, vill jag gärna framlägga mina synpunkter.

Doktor Henrik Berg.

Wieselgren och Bratt.

För 90 år sedan var Wieselgren en av Sveriges mest hatade och mest älskade män. Nu är opinionen stadgad: Wieselgren var en Engelbrekt, som räddade Sverige från husbehovsbränningens fasor. För varje sekel som går kommer Wieselgren att mer och mer uppskattas. Paul Gabriel Ahnfelt beskriver i sina "Studentminnen" en episod från 1837. "Vi kommo fram en lördagskväll till Madesjö. På söndagen predikade Thomander i Madesjö höga och rymliga tempel för flera tusen åhörare från när och fjärran. Efter predikan uppsteg Wieselgren i predikstolen med ett väldigt nykterhetstal, och sedan gingo vi sju präster på en gång för altaret och höllo var sin lilla förmanelse till församlingen att akta på den stora folkangelägenheten och ej stå sin lärare emot, då han förkunnade den nya avhållsamhetsläran. Slutligen talade han själv några brinnande ord och kallade himmel och jord till vittne över sina åhörare, ifall de skulle vara döva och obeslutsamma vid "sådana krafter, som nu skett ibland dem". Våra bemödanden kröntes med framgång. Flera hundra personer anmälde genast sin önskan att ingå i Madesjö nykterhetsförening, och den goda saken hade ingen uppenbar fiende den dagen utom komministern på stället".

Wieselgrens lösen var: individuell frigörelse för alltid från brännvinet. Därför, då Eolshälls alkoholisthem (som det hette på den tiden), den 1/4 1897 öppnade sina portar, hade jag ombesörjt att ett stort porträtt av Wieselgren var upphängt i matsalen.

Bratt förfäktar i den bok, som 1909 genom svenska läkaresällskapets försorg såg dagen varav han skrivit det mesta, att 2 supar om dagen (alltså 730 snapsar om året) icke kunde anses skadliga för en person och då hölle man sig ändå i underkanten. Under det Wieselgren lät sina åhörare avlägga ett högtidligt löfte att för återstående dagar avstå från brännvin och lät den nyvunne personligen skriva in sitt namn i en bok över nykterhetsföreningens ledamöter, har d:r Bratt man påstår inspirerad av pro-

(Forts. å sid. 3.)

Hávamál.

—II—

Oden som sedelärare.

Hör de djupa ljud från norden,
barndomsdagars Baldershage.
kämpaluren, Heimdalshornet,
silverharpans klang hos Brage!

Så kväder högstämt och manande en av våra skalder. Samma strofer satte en gång för några år sedan professor Lännart Ribbing i Lund över en ytterst välvilligt hållen recension beträffande det bekanta bokverket "Sagogudarnes Land", om vilket han bl. a. yttrar, att "boken fängslar nästan med trollmakt".

Det är ej för ro skull jag nämner denne för omutlig heder ansedde son av en lika ansedd far. Jag vill nämligen som inledning till denna artikel citera några ord av professor Ribbing rörande våra sagodikter, vilka nog varje tänkande, nationellt sinnad man o. kvinna utan vidare skulle vilja underskriva.

"Vad vår litteratur lider av", skriver professor Ribbing, "är dels det överkänsliga, dels det konstlade samt bristen på en naturligt knapp och fager form. Mot allt detta finna vi bot i fornnordisk dikt. Vi gå nog mot ett nyvaknat intresse för det nordiska; dikt och konst komma ännu en gång att dricka hälsa ur denna ungdomskälla."

"Redan formen är livgivande", fortsätter prof. R. "Hur starkt, friskt o. rent är detta ej mot mycket av vår tids klingklang. Hur har ej nordisk natur både sommar och vinter, ljus och skugga, satt prägel på dessa sånger? Hur talar ej ett utpräglat raskynne därav, klart och självtyglande in i överdriften? Än mer märks det i moralen; sinnets sjukdomar, svalgen i själarne, äro för dessa människor långt ifrån okända, men de se så tydligt, var faran lurar och veta, att livets konst är just att klara dessa blindskär. Sådana skatter tycka vi oss ha råd till att slösa med i stället för att lägga dem som grundval för ungdomens sedliga fostran! Röster utifrån kunna nog låta bra; men den egna rasens ord äro ändå vad vi tarva mest och det som griper djupast. Fornordisk anda jämte antik samt en liten fläkt från kristendomen böra dana framtidens etik!"

Vi må anamma framforallt slutorden — så borde det vara! Det finns för oss nordbor alldeles ingen orsak att hämta grunden för vår etik utifrån. Vi äga uti Odens högstämda sedelag ej blott en dikt av så högt värde, att den ej låter sig överträffas, men även en sedelära, som i allt av mera påtaglig art står fullt i höjd med alla andra och även

(Forts. å sid. 4.)

ROMKYRKANS KAMP MOT FRIMURERIET.

En rad påvliga bullor. Leo XIII: "Frimurarnas mål är att i grund förstöra den kristna religionens och den kristna statens hela ordning".

Emot frimureriet hava såsom i var förra artikel nämndes flera bannlysningsbullor blivit utfärdade, vilka förtjäna att omtalas.*) Då frimureriet strax efter sitt grundande även trängde in i Italien, upptäckte det romersk-katolska herraväldet snart de farliga grundsatser, som lågo till grund för "dess allmänna mänsklighetsförbund, vilket inom sig förenar människor av olika tro såsom lika berättigade medlemmar på grundvalen av sedlig bildning." När därför frimureriet sedan 1725 fattat fast rot i Frankrike och i Irland 1730 hade grundats en storloge samt hertig Frans av Lothringen 1731 inträtt i förbundet, när slutligen frimurarna uppträdde i Florens 1733 och till och med i Rom från den 16 augusti 1735 till den 20 aug. 1737 en i full verksamhet varande loge existerade befanns tiden vara inne för den påvliga myndigheten att uttala bannlysningsdomen över frimureriet.

Den 28 april 1738 utfärdades den första bannlysningsbullan eller bullan "in eminenti", så kallad efter dess begynnelseord. Den var utfärdad av den då regerande påven Clemens XII och innehöll följande märkliga dom: "Förbannelse över det sällskap, som kallas frimurare och deras hemliga sammankomster under straff av, så snart denna bulla trätt i kraft, att var och en som har med det att skaffa, förvägras avlat och dödssakrament samt alla de förmåner, som blivit kyrkans överhuvud förbehållna. Clemens biskop, Guds tjänares tjänare, till alla kristtrogna hälsning och apostolisk välsignelse. Då den gudomliga försynen, oaktat vår ovärdighet har satt oss på den apostoliska upphöjda väktarestolen (in eminenti apostolatus specula) för att utöva den oss åliggande herdavården om dem, som blivit oss anförtrodda, så använda vi, så långt den Högste bistår våra krafter, all vår omsorg på att med största iver bevara den kristna religionen ren och oförfalskad och att hindra alla laster och villfarelser, som kunna förorena den. I dessa ytterst betänkliga tider går vårt bemödande ut på att avlägsna alla laster och villfarelser, som komma oordning och söndring. Genom det allmänna ryktet har det till och med blivit oss bekant, att vissa sällskap, församlingar, hemliga sammankomster, föreningar och sammangaddningar, vanligen kända under namnet frimurare (Liberi muratori seu Francs-Masons) eller efter olika språk under andra benämningar existera och dag ifrån dag öka och utbreda sig. I dessa hemliga sällskap finnas människor av alla religioner och sekter, belåtna med ett visst slag av yttre redlighet och fast förenade sins emellan genom ett strängt och hemlighetsfullt förbund. De verka i det hemliga enligt ibland dem vedertagna lagar och bruk och äro vid hotelse om svårt straff förpliktade till obrottslig tystnad genom en på den Heliga Skrift avlagd ed. Men då varje lasts natur är att själv förråda sig och åstadkomma buller, så hava dessa tvetydiga sällskaps sammankomster uppväckt en så svår misstanke i de troendes sinnen, att det av kloka och fromma människor anses vara ett och detsamma att ingå i ett sådant sällskap eller försvärja sig åt djävulen; ty om de icke gjorde det onda, så skulle de icke så mycket hata ljuset. Detta rykte har blivit så högljutt, att man redan för en tid tillbaka i de flesta trakter förvisat och i all tysthet upplöst misstänkta sällskap såsom farliga för statens säkerhet. Sedan vi alltså tagit i övervägande de betänkliga olyckor, vilka merendels genom dylika sällskap eller sammankomster icke blott äro farliga för statens lugn utan för själarnas välfärd, och då sådana sällskap därför varken kunna bestå på grund av borgerlig eller and-

(Forts. å sid. 3.)

*) Från svenskt frimurarehåll har framhållits, att frimureriet i Sverige i väsentligt avseende skiljer sig från den ordensverksamhet, som utvecklas av logerna i Sydeuropa, gentemot vilka Romkyrkans aktion skulle varit riktad. Detta ha vi ansett oss i sammanhanget böra omnämna.

Red. anm.

FASCISTREVOLUTIONEN I LITAUEN.

Den senaste veckans stora politiska nyhet är den lyckade fascistrevolutionen i Litauen. Natten till den 17 dec. störtades regeringen Slézevicius, vilken sedan den 20 juni i år varit vid makten, genom en militärrevolt under ledning av generalstabsofficerarna majoren Pledravicius o. översten Skorupskis. Regeringens ledamöter häktades och internerades i Kovno med undantag för inrikes- och krigsministrarna, vilka lyckats fly. Omedelbart efter revoltens genomförande och proklamerandet av krigstillstånd i Litauen offentliggjorde dess ledare en proklamation, vari förklarades, att armén beslutit företaga kuppen först sedan man erhållit autentiska underrättelser om att de litauiska kommunisterna vidtagit förberedelser för en bolsjevikisk kupp i Litauen, vilken senare stötts av den rådande regimen. "Omsorgen om fäderneslandet är", hette det i proklamationen, "den enda bevekelsegrunden för aktionen". I densamma riktades vidare en uppmaning till förre statspresidenten, professor A. Smetona, att övertaga presidentposten. Sedan hittillsvarande presidenten Grinius någon dag senare officiellt frånträtt sin befattning tillträdde professor Smetona presidentskapet och avlade ed på författningen samt utsågs till ny talman för parlamentet f. d. statspresidenten Stulginskas. En ny regering har utsetts med professor Valdemarus som stats- och utrikesminister. Flertalet regeringsledamöter äro från det nationella partiet, bondepartiet och kristligt-demokratiska partiet.

Det synes knappast råda något tvivel om, att icke den iscensatta statskuppen är en nationell reaktion mot den "demokratiska" politik, som varit inriktad mot målet: Litauens underkastelse under den judiska världsrevolutionen. Den torde som sådan vara att betrakta som uttryck för det litauiska folkets vilja till ett eget nationellt liv. Med största sannolikhet kommer den nya regimen, om den kan fortbestå, att medföra en nationell konsolidering och stärkta möjligheter att åtminstone tills vidare kunna motstå Den Gyllene Internationalens infernaliska omstörtningssträvanden. Den utgör ett nytt vittnesbörd om huru det alltjämt arbetas i det fördolda och huru lugnet på ytan endast är ett förrädiskt sken. Man frågar sig nu: Vilket land blir skådeplatsen för nästa revolution?

Framåtskridandets väg

har ofta varit törnbeströdd för mänsklighetens banbrytare.

I sin bok "Den vetenskapliga åsikten om det övernaturliga" roar det professor Wallace att draga fram några drastiska exempel. Han påstår helt frankt, att "när helst en tidsålders vetenskapsmän på aprioriska grunder förnekat av forskare upptäckta fakta, ha de alltid haft orätt". Därpå hänvisar han till de världsberömda namnen Galilei, Harwey m. fl. och påpekar, hurusom deras upptäckter blevo häftigt angripna av alla deras vetenskapliga samtida. Så påminner han om, hur utskrattad Benjamin Franklin blev inför Royal Society då han bragte sin åskledare på tal, o. att hans avhandling refuserades.

När Young uppställde sina underbara bevis angående undulationsteorien för ljuset, blev han utskriken som absurd. Och när Thomas Gray förfäktade järnvägarnas utförbarhet, föreslog man tvångströjan åt honom. Sir Humphrey Davy hånade blotta tanken på, att London en dag skulle bli upplyst med gas. När Stephensen föreslog, att man skulle begagna lokomotiv på Liverpool-Manchesterbanan, sökte lärda män bevisa, att det vore omöjligt att tillryggalägga tolv engelska två svenska mil i timmen. En annan hög vetenskaplig auktoritet förklarade det för lika omöjligt att med ångbåt överfara Atlantiska Oceanen. Den franska vetenskapsakademien utskrattade den store astronomen Arago, när han begärde att få öppna en diskussion om den elektriska telegrafen. Medicinen utskrattade stetoskopet, när det först blev upptäckt. Smärtfria operationer under det mesmeriska sömngångstillståndet förklarades omöjliga, och berättelserna därom betraktades därför — som bedrägerier!

Exemplen kunde mångfaldigas, men redan de anförda äro ju ganska upplysande.

Glöm ej

att i god tid förnya prenumerationen å
NATIONEN.

Nationen under 1927.

Ett nytt år stundar. Ögonblicket manar till en betraktelse, en blick tillbaka på det år, som gått samt även framåt mot det nya, det vi skola skriva 1927.

I snart fem kvartal har Nationen utkommit och verkat. När vi i oktober 1925 upptogo kampen för vårt folks frigörelse ur det tyranniska främlingsväldet gjorde vi det i klar insikt om uppgiftens svårartade natur. Vi väntade ej heller några omedelbara, överväldigande resultat utan insågo alltför väl, att t. o. m. till synes anspråkslösa vinster med tillfredsställelse måste noteras. Så mycket mera glädjande är det under dessa förhållanden att i dag, ett och ett kvarts år efter tidningens start, kunna konstatera, att vår kamp medfört verkningar långt utöver vad vi från början vågat hoppas på. Det härskande kosmopolitiska systemet har fått en allvarlig stöt i själva grunden, så att dess osynliga ledare sett sig nödsakade att draga positionerna tillbaka på en hel del punkter. På andra återigen hava de åtnöjt sig med att söka bevara status quo, medan de på någon enstaka punkt liksom i en stämning av ren desperation gjort försök med radikala framstötar, vilka dock genomgående snöpligt misslyckats och endast lett till att reaktionen mot det plutokratiska väldet fått ökad vind i seglen. Situationen har i viss grad avspeglats i den ledande dagspressens uppträdande i olika frågor. Oron över de nya toner, som börjat ljuda vid sidan av den officiella, kosmopolitiska pressorkestern gör sig alltmera märkbar. I synnerhet inom de politiska läger, som särskilt utgett sig för att vara konstitutionella, har stor nervositet yppats över de komprometterande avslöjanden rörande de under borgerlighetens hägn och beskydd begångna rent antikonstitutionella handlingar och olagligheter, vilka i Nationen

(Forts. å sid. 4.)

Den 22 Dec.

Inför julens firande.

Åter ljuder jorden runt förkunnelsen om Fridsfurstens ankomst till världen. Åter gå vi att fira åminnelsen av den stora dagen, som inträffade i tidens fullbordan, då mänskligheten höll på att förgås under syndens och ondskans makter. Då uppenbarade sig den av Gud utsände, Jesus Kristus. Hans förkunnelse var Sanningen, som skulle göra människorna fria på jorden och bereda dem för en högre tillvaro bortom det förgängliga jordiska. År efter år fira vi Hans tillkomst till världen som den största händelsen i mänsklighetens historia, men firandet blir för varje år alltmera till en bekännelse av läpparna, ty i verkligheten glida vi allt längre och längre bort från de ideal Kristus förkunnade hän mot den judiska världsordning som han varnade människorna för.

Sedan urminnes tider har kampen stått mellan gott och ont om herraväldet över människornas själar. Det är ljusets och mörkrets makter, som drabbat samman, sanningen mot lögnen, kärleken mot hatet, rättfärdigheten mot orättfärdigheten. Kristus bröt staven över Judafolkets orättfärdiga strävan att genom lögn, list och bedrägeri vilja lägga under sig mänskligheten och världen. När de frågade Honom "Är du judarnas konung?" svarade Han: "Mitt rike är icke av denna världen". Och därför att Kristus vände sig mot deras gudlösa verksamhet, läto de Honom dö förbrytarens död på korset. Men Han var därmed icke död för mänskligheten. Ännu denna dag firas hans födelse världen runt. Vi fira Hans ankomst till jorden som en glädjens och hoppets, en frälsningens dag.

Vi hava denna jul anledning stanna inför högtidens begående i särskild begrundan. Förhållandena tvinga oss att allvarligt övertänka situationen. Huru kommer det sig, att dessa hos oss liksom ute i världen icke te sig sådana som Kristus utlovade människorna, blott de ville följa hans vägar? Vi bekännna oss ju dock till det kristna evangeliet Ha vi icke här i verkligheten att se ett bevis för ohållbarheten av Hans läror? Överallt råder ofrid, split och oro. Frid på jorden råder i dag mindre än någonsin. Så är det visserligen, men orsaken härtill är, att vår bekännelse till Kristi evangelium numera endast är en bekännelse av läpparna. Det tillstånd råder faktiskt i dag hos de flesta folk, även hos oss, att människorna väl bekänna Kristus men i sitt leverne äro de fångna under judendomen. Vi hava nu hunnit till den världshistoriska punkt i utvecklingen, där det skall visa sig, vilken makt som är störst, andens eller materiens. Judafolket har redan igångsatt det stora försöket att störta den kristna världen i spillror för att på ruinerna av det gamla bygga upp sitt världsrike. Men det föll icke helt väl ut. I Ryssland, där experimentet först igångsattes, har det icke gått efter förväntan. Det ryska folket vägrade att erkänna den nya gud, Antikrist, som bjöds det o. vilken det utdömt som ett monstrum. Men trots detta fortsättes jorden runt på olika vägar judarnas bittra kamp för den kristna världens omstörtning. Ja, det anses på judiskt håll, att man står inför ett ganska omedelbart förverkligande av den gamla världsmessianska drömmen. Sanningen är, att det snart endast är det kristna namnet som återstår folken. De materiella maktmedlen ligga hos oss liksom hos de flesta andra folk i det närmaste helt i judarnas händer och inom alla grenar av utvecklingen inarbetas med yttersta intensitet den judiska andan.

Vi gå således mot en säker underkastelse under Antikrist, om vi ej, medan tid är, vända bort från de vägar, som f. n. följas. Räddningen, den enda räddningen för folken undan den judiska förstörelsen, är, att de vakna till insikt om vad deras eget väl fordrar och icke blott av munnen utan också i gärning bekänna sig till Kristi evangelium. Den judiska materialismens o. den kristna etikens vägar äro oförenliga liksom eld o. vatten. De äro varandras motsatser i dag liksom för 2,000 år sedan. Endast Sanningen är i stånd att frigöra människorna i jordelivet och bereda dem för den högre tillvaro bortom det förgängliga jordiska, som Kristus uppenbarade.

Må vi med klar insikt härom gå att fira denna jul och låta den bli en väckelse till nytt liv och ny verksamhet i Kristi anda!

Under den plutokratiska demokratiens hägn.

Som ett karaktäristikum på arten av den statsekonomiska politik, som följes under rådande plutokratiska regim, förtjänar att observeras statsrevisorernas i deras berättelse gjorda påpekande, hurusom de statsmedel, som insatts i riksgäldskontoret, förräntats med mellan 5,5 o. 5,7 proc. medan räntan på de i privatbanker insatta medlen i regel stannat mellan 3 1/2 och 4 procent. Vad skall man säga om, att kapitalplacerande svenska myndigheter tillåtas favorisera privata bankinrättningar på sätt som skett? Att dessa senare lämnat ett par procent mindre än riksgäldskontoret, är i stil med det hela. För "kapitalets herrar" är ju staten d. v. s. svenska folket endast och allenast ett eploateringsobjekt. Men huru länge ämnar det snällt och beskedligt finna sig i denna roll?

PRESSKONSERTEN

Storfinansens planer på det svenska näringslivets monopolisering forceras.

Strävandena att för den kosmopolitiska storfinansens räkning monopolisera det svenska näringslivet forceras på alla områden med all kraft. De antimonopolistiska skriverierna blad framstå alltmera som försök att avleda en hos publiken faktiskt förefintlig aversion mot allt vad monopol heter. Snart få vi väl, om vi låta de herrar, som nu föra spiran i vårt land, obehindrat hållas, ett enda stort monopolaktiebolag "Sverige" med noterbara aktier på de internationella börserna. Senast har profes-

som Bertil Ohlin skickats fram med en "vetenskapligt" lagd artikel i "Frisinnad ungdom", vilken ägnats stor uppmärksamhet i huset Bonniers liberala huvudorgan Dagens Nyheter. Den värde professorn, som väl har något högre perspektiv i sikte, klagar över att det för mycket företagare här i landet. "Man bör — — — icke söka hindra det som inte kan hindras", yttrar professorn, "utan i stället söka leda utvecklingen i rätta banor. I vår ekonomiska lagstiftning, som till stor del behärskas av ett föråldrat ekonomiskt frihetsideal, finnes mycket som måste ge vika". I fortsättningen skriver prof. O.:

I samma mån som ledarne för de mer eller mindre monopolistiska storföretagen göra sitt bästa för att få till stånd effektiv produktion, utan att ha någon böjelse för utsugning av konsumenterna genom höga pris, i samma mån komma alla den mera effektiva monopolistiska organisationsformens fördelar samhället till godo. Under fri konkurrens blir det de dugligaste företagsledarne som slå sig fram, men vid konkurrensreglering kan något sådant urval icke helt avlägsnas. Frågan är emellertid om icke de verkligt stora förmågorna under alla omständigheter pressa sig fram.

När såg, om vi få fråga, professor Ohlin ett monopolistiskt storföretag "utan böjelse för utsugning av konsumenterna?" Hans framställning på den punkten kan omöjligt tagas som allvarligt menad. Lika litet som talet om att "de verkligt stora förmågorna under alla omständigheter pressa sig fram". All erfarenhet visar att under den monopolistiska ekonomiska utvecklingen befordran till ledareskap uteslutande beror på i vilken grad aspiranterna å ledarebefattningarna visa sig benägna att utan något slag av skrupler underordna sig och lyda de regerande storbankerna. Är det möjligt att professor Ohlin är okunnig om dessa faktiska förhållanden? Knappast! Dagens Dagens Nyheters sätt att ta upp hans "vetenskapliga" betraktelse tyder på, att den varit i säck innan den kom i påse.

JUL

Så märken nu det tecknet rätt:
I skolen finna vägen lätt.
I krubban är det barnet lagt,
Som har all världen i sin makt.

Ty må en var nu vara glad
Och gå med herdarna åstad,
Att se vad Gud har oss beskärt
Och med sin ende Son förär't.

Mitt hjärta, se ho lades där
I krubban ned? Märk ho det är:
Det Jesus är, som Gud och man.
Ej större under spörjas kan.

Ps. B. 63:5—7.

Så sjunger Martin Luther i sin "Barnasång vid julen om det lilla Jesusbarnet". Vid julhögtiden plägade Luther i sitt hem anordna en glad fest för sina barns räkning, och vid det tillfället talades och sjöngos många uppbyggelserika ord om Kristi, Guds Sons, människoblivande Det var närmast till julfröjd och väckelse för sina egna barn, som Luther i dialogform skrev denna psalm, den 63:e i vår psalmbok, för övrigt en av de tre originalpsalmer av Luther, som 1819 års psalmbok innehåller.

Luther försummade aldrig att i sitt hem tala och sjunga med sina barn och sitt husfolk — både världsligt och andligt — men alltid i bästa mening uppbyggligt, d. v. s. så att det befrämjade deras kristliga fostran. I juletid talades och sjöngs naturligtvis om julens heliga ämne. Barn och musik älskade Luther. Och när hans mångfaldiga bestyr och tunga arbetsbördor tilläto honom att i hemmet i kretsen av de sina sjunga och spela, då var han i sitt rätta element. Då var han lycklig. Allra lyckligast kanske vid julhögtiden — barnens högtid. Ty ett stort barn var och förblev den lärde doktorn Martin Luther, men ett barn, vars barnslighet, djupare sett, berodde på hans förtrogna bekantskap med barnet, det heliga barnet i Bethlehems krubba. Det är detta barnets högtid som nu ingår.

Ja, barnets högtid är julen. Ej blott barnens. Den är barnens, just därför att den är barnets, Jesusbarnets. Hade ej det barnet kommit till oss såsom en gåva från himmelen, å hade vi aldrig fått fira någon jul, varken vi gamla eller våra barn. Därför stå barnen i tacksamhet till barnet, julens "Jesusbarn i krubban, för alla sina lyckliga och glada jular. Och vi gamla, som minnas vår barndoms jular, vi minnas dem ju i oupplösligt sammanhang med barnet i Bethlehems krubba. Ja, intimt är sambandet mellan vår barndoms lyckliga jular och Jesusbarnet. Icke blott detta. Oslitligt är även bandet mellan allt det bästa i vårt liv och Jesus Kristus. Allt det som varit rent och vackert, sant och gott, ädelt och lyckligt i vårt liv, det har varit förbundet med honom. Honom ha vi haft att tacka för all frid och glädje, allt ljus och hopp, som någonsin funnits i vårt liv.

Detta samband mellan Frälsaren och oss kan ej slitas. Det består än i dag. Om många bland oss ej förstå det, ej tacksamt erkänna det — så mycket värre för dem! Det upphäver dock ej faktum. Vi må tro och betänka det eller glömma och förneka det — det förhåller sig i alla fall så, att från det heliga barnet i krubban strömma välsignelsens flöden ut över vårt livs annars ohjälpligt förbrända och ofruktbara ödemarker. Ja, från barnet i krubban hava de kommit och från barnet i krubban komma de alltjämt — välsignelsens och vederkvickelsens källsprång. Det är illa, om vi ej begripa det och tacksamt erkänna det. Vi lida då en inre förlust. Det är alltid en förlust att vara otacksam. Och större blir förlusten, ju värdefullare och kostbarare gåvan är, för vilken vi äro blinda och otacksamma.

Tänk nu på julens gåva! Här är välsignelsens källa uppsprungen på vår ödsliga och förtorkade jord. Här är välsignelsens källa, ty här är undret över alla under — Guds evige, enfödde Sons mandomsanammelse.

"Ja, vore ej det barnet fött,
Förtappat vore då allt kött,
Nu frälsning bjuds åt alla."

Här är "Gud med oss". Här är alltså för det förflutna förlåtelse för allt vad vi försummat och brutit. Och med förlåtelsen kommer trygghet o. frid in i vårt annars fridlösa och otrygga liv. Här är för den närvarande stunden tillgången till kraft och liv. Och för framtida dagar en källa till mod och hopp, som aldrg utsinar. Här är alltså, med ett ord sagt, välsignelse.

Låt oss då gå fram till källan, från vilken de vederkvickande flödena utströmma!

"Så må envar nu vara glad
Och gå med herdarna åstad,
Att se vad Gud har oss beskärt
Och med sin ende Son förär't."

Låt oss gå till Bethlehem med de enfaldigt fromma, med de barnsligt troende! Låt oss gå även denna jul, om vi än varit där många jular. Vi behöva gå dit på nytt varje ny jul. Annars blir det ingen jul för oss, utan bara tomhet och leda. Låt oss gå dit med våra tvivel och vår klentro, våra frågor och vår ängslan, våra bördor och bekymmer — i synnerhet med bekymmer av våra synder. Äro vi gamla och missmodiga och trötta — låt oss gå dit med vår trötthet och vårt missmod och våra vemodiga minnen. Äro vi unga och levnadsglada — låt oss gå dit med vår ljusa livstro och vårt glada hopp, med vår outsägliga längtan och våra vackra framtidsdrömmar. Äro vi vana att gå till Bethlehem, till barnet i krubban, låt oss gå dit med sådant hjärtebegär, att det blir, såsom hade vi aldrig förr varit där, aldrig förr tillbett inför Bethlehemsundret. Låt oss gå dit med sådan iver och trängtan, att det gamla julevangeliet blir nytt för oss och får för våra själar det nyas friskhet och behag.

Ja, låt oss gå till Bethlehem! Men Bethlehem är i Guds ord. Därför: tag fram den heliga Boken! Är du en husfader eller husmoder, gör då som husfadern Martin Luther gjorde. Samla dina barn och ditt husfolk i julhögtiden kring krubban i Bethlehem. Läs julens evangelium (Luc. 2 kap.), bed julbönerna, sjung julpsalmerna med de dina. Det skall ej minska utan lyfta, höja, rena, fördjupa hemmets julfröjd, om ni tillsammans i familjekretsen sjunga och läsa, såsom Luther i sitt hem, uppbyggelserika ord om det heliga barnet i krubban.

Så komme den då till oss alla, den välsignade julhögtiden, sänke den sig ned över hjärtan och hem, de många hemmen i vår stad och vårt land, sänke den sig över oss alla med frid och glädje

Amen.

E. Schröderheim.

Centralbroprojektet får skarpa mothugg.

Den sunda opinionen gentemot det fantastiska centralbroprojektet synes på väga att taga ut sin rätt. Tvenne huvudstadstidningar, Stockholms Dagblad (h.) och Nya Dagligt Allehanda (h.), hava energiskt ryckt in mot detsamma. Stockholms Dagblad skriver:

Så länge man förhäxat stirrar på en centralbro, till vilken statens järnvägars fjärrtrafik knytes som ett verk av det ovundvikliga ödet, är risken för förfuskande av huvudstadens trafikproblem överhängande. Här komma att krävas enorma belopp för regleringar, vilka mycket snart tvinga sig fram, oberoende av de olika centralbroprojekten. Det finns bara en princip, som i detta läge, där skrämmande ekonomiska konsekvenser äro det enda vissa, innebär en väg till räddning, och det är att Stockholms stad löser sina trafikfrågor utan någon som helst hänsyn till andra faktorer än sig själv och sitt framtida bästa.

Nya Dagligt Allehanda konstaterar efter att ingående havr studerat de föreliggande olika förslagen, att centralbroprojektets förverkligande ur såväl estetiska som praktiska ekonomiska synpunkter skulle medföra de allvarligaste konsekvenser och varnar mot ett förhastande i frågan. I stället rekommenderas att taga itu med byggandet av en gatubro Långholmen—Smedsudden, varigenom trycket vid slussen väsentligt skulle avlastas. Tidningen slutar sin artikel i frågan med följande ord:

Ansvaret för påfordrande av betänketid i centralbrofrågan synes sålunda ringa eller intet i förhållande till det ansvar, som kommer att påvila ett förhastat, till estetiska men framför allt ekonomiska konsekvenser högst betänkligt, omedelbart beslut om byggande av centralbro på grundval av nu föreliggande projekt och med den utformning någotdera av projekten i detta nu erbjuder.

Det är med tillfredsställelse man erfar, att röster även inom dagspressen börjat höjas mot det vilda centralbroprojektet. Den av Stockholms Dagblad hävdade satsen, att huvudstaden skall lösa sina trafikfrågor "utan någon som helst hänsyn till andra faktorer än sig själv och sitt framtida väl" bör tagas ad notam på de håll, där man föreställer sig, att saken ligger till på ett omvänt sätt.

Köpmännens aktion mot gårdfarihandeln avhånad av D. N.

Bokförläggarefirman Albert Bonniers huvudorgan i svensk press Dagens Nyheter (l.) är kantänka ingen vän av aktionen mot gårdfarihandeln, vilken ju lämpar sig alldeles förträffligt för massdistribution av mer och mindre värdefulla bokverk o. dyl. på avbetalning etc. Tidningen gav också på känt maner sitt misshag tillkänna med Sveriges Köpmannaförbunds inlaga härförleden till k. m:t genom rubriker sådana som: "Butikhandeln ropar på polis mot knallarna", "De ambulerande konkurrenterna anses samhällsvådliga. Gårdfarihandeln bör förbjudas, varor och kärror beslagtagas". "Köpmannen" skriver med an-

edring av tidningens sätt att referera köpmännens inlaga till k. m:t.:

Den, som läser dessa rubriker, men icke ger sig tid att ta del av det fullständiga referatet — o. huru många äro icke de — får ovillkorligen en felaktig föreställning om framställningens innebörd. I skrivelsen till K. M:t har Sveriges Köpmannaförbund nämligen endast påyrkat åtgärder mot den olaga gårdfarihandeln. Att sådana åtgärder äro av behovet påkallade, därpå torde bekräftelse kunna givas av landets polismyndigheter och jämväl av befolkningen på vår landsbygd, där de kringresande försäljarna blivit en formlig hemsökelse.

För sin del hyser förbundet visserligen den uppfattningen, att allt vad ambulatorisk handel heter snarast bör avskaffas, såsom ock i skrivelsen framhållits, men då det kan förmodas att en sådan lagändring näppeligen torde kunna genomföras annat än i samband med nu pågående revision av näringsfrihetsförordningen, har förbundet endast påkallat åtgärder, som kunna sätta ett effektivt vapen i myndigheternas händer till bekämpande av en verksamhet, som redan är i lag förbjuden. Man må tryggt lämna till Dagens Nyheters egen läsekrets att avgöra huruvida ett dylikt önskemål om bekämpande av en olaglig företeelse ej är mera befogat, än att det, på sätt som skett bör offentligt avhånas.

När Dagens Nyheter avhånar ett förslag, är detta i regel ett tämligen gott kriterium på att förslaget är förtjänt av att på allt sätt beaktas och stödjas. Sålunda torde numera även allmänheten i stor utsträckning se saken.

Politiseringen av rättsväsendet.

Den kosmopolitiska makterövringen fullföljes med ytterlig energi på alla områden. Det är icke endast de i guld direkt omplanterbara värdena som tindra för de nya makthavarnas ögon. Kontrollen över administrationen o. rättsväsendet i samhället anses också synnerligen eftersträvansvärd, enär den bjuder höga vederbörande tillfälle att även på dessa områden kunna manövrera besluten sig till behag. Att ansvarskännande svenskar reagera mot vansinnets utveckling bekymrar dem föga eller intet, då de ha i sin makt att kommendera pressen, den s. k. folkviljan. Vi notera för dagen ett nog så märkligt yttrande av domhavanden i Allbo häradsrätts tingslag, revisionssekreteraren Gustaf Lindvall, vid tingets avslutning för några dagar sedan angående processkommissionens förslag till de gamla häradsrätternas "refomering". Hr L. yttrade bl. a.:

"Det är efter alla tecken att döma, ingalunda otroligt, att de gamla häradsrätterna med sina tolv nämndemän, i regel orternas främsta bland bönderna, stå inför slutet av sin månghundraåriga tillvaro. Tider synas stunda, då politiken skall tränga in jämväl i domstolarna, vilka hittills fått utöva sin funktion utan annan ledstjärna än rätten. Processkommissionens förslag till ny rättegångsordning lär efter vad det uppgivits innehålla bland annat, att fyra man, valda efter proportionella grunder, skola jämte häradshövdingen ha säte i häradsrätterna Vart detta kommer att leda är ej svårt att förutse. Varje politiskt parti insätter sin man, och sedan kommer givetvis den politiska åskådningen att influera på rättsskipningen."

För
NATIONENS
LÄSARE OCH VÄNNER ATT BEAKTA!

Envar för Nationen och dess strävanden intresserad person bör lämna sin medverkan för tidningens ökade spridning till årsskiftet **genom att bistå i prenumerantupptagningen.** Den kamp, vi tagit oss an, är av den art, att den fordrar aktivt stöd av alla medintresserade för att kunna krönas med framgång.

Alltså, bliv vår medhjälpare i prenumerantupptagningen! Vidtala Edra vänner och bekanta och förmå dem att låta skriva sina namn antingen å vidstående urklippskupong eller å särskild prenumerationslista, som i god tid bör insändas till tidningens expedition. Prenumerationsavgiften uttages genom postförskott, då tidningen pr utgivarekorsband tillställes prenumeranten. Prenumeration kan även verkställas å vederbörande poststation. Rekvirera provexemplar av tidningen, därest sådana anses önskvärda, under adress: **Nationen**, Södra Kungstornet, **Stockholm.**

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm.
Mottagning enl. överenskommelse pr tel. 707 18.
Kl. 10,30—12.

Praktiserande tandteknici
utfört genom Svenska Dentistförbundet. Billig tandvård
Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 112 57. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 32 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56. A. T. Sö 322 56.

PÅ UTKIK

Den judiske världshärskaren, den allmänna destruktionens högste ledare.

Edward Rotschild V.

Vi återgiva här bilden av den man som f. n. beklåder posten som det judiska folkets högste ledare, den osynlige "världskejsaren" Edward Rotschild V. Rotschild V:s inflytande och makt torde i denna stund vara vida större än någon annan nu levande människas. Han är på en gång judendomens, världsfinansen, -frimureriets (med säte i Paris) o. -revolutionens (bolsjevismens) högste ledare Hos honom löpa f. n. ovanom Wallstreet, Genève och de olika världsmetropolerna trådarna samman rörande ländernas och folkens öden. Det anses inom judiska kretsar, att Edward Rotschild V är den judarnas världlige Messias, som skall låta det sedan årtusenden drömda världsrike gå i uppfyllelse och att tidpunkten härför skulle vara nära förestående.

Vad som glatt och förargat Sv. D:s publik mest under 1926.

Det högintellektuella Sv. D.. har vänt sig till en del bemärkta personer, mest av eget kynne, för att höra vad utav den allmänna diskussionen som glatt och förargat mest under 1926. Tidningen säger sig ha funnit att "benägenheten att glädjas eller förargas är fullkomligt individuell, isynnerhet när glädjekällorna och förargelseklipporna ligga på allmänningen". Föremålen för glädje och förargelse hos Sv. D:s publik äro mycket skiftande. I allmänhet rör det sig om skäligen små saker, som väckt känslor åt det ena eller andra hållet.

Det mest allmänna glädjeämnet har naturligtvis varit kampanjen mot Fäderneslandet — där ju tidningen i egenskap av förste talesman för de judiska intressena i vårt land utfört en bragd av första ordningen. I all synnerhet har den väckt hr Isaac Grünewalds stora entusiasm. Hr. G. hoppas nu blott på att rikets andra stad skall följa huvudstadens exempel och befria sig från "systerorganet Widi". — "Aptiten växer medan man äter", heter det. Sannolikt får dock hr Grünewald härvid hoppas förgäves. Bland den svenska allmänheten råder f. n. en stark stämning gentemot det judiska presstyranniet och planer lära redan flerstädes vara å bane att få till stånd offentliga opinionsmöten. Alltså ingen anledning att yvas för mycket! — Bland uttalandena i Sv. D. är ett, som på ett högst sympatiskt sätt skiljer sig fr. mängden Det är av den kände greve Gustaf G:son Lewenhaupt på Aske, som bl. a. yttrar:

"Ang. den s. k. "allmänna diskussionen" erkänner jag genast att den för det mesta skänkt mig 81 proc. förargelse och 19 proc. glädje då jag studerat dess stilistiska produkter.

På de av eder åt mig anslagna 25 raderna — sättare! använd petitstil så att jag klarar mig — finnes för mig ingen möjlighet att låta alla de talrika föremålen för min förargelse och de få för min glädje passera genom vändkorset.

Men! Nog måste man harmas över att en mer än 100-årig fred hos det svenska folket lyckats utplåna de sista spåren av nationalkänsla. Så slappt som "allmänna meningen" i stort sett reagerat emot de politiska demagogernas sätt att nedskrota vårt försvar torde knappast något annat land kunna uppvisa maken till. "Allmänna diskussionens" undfallenhet mot Moskvas lejda hejdukar och de mest flagranta kränkningar av grundlagen äro häpnadsväckande. — Den behandlar däremot skäligen betydelselösa saker under högljudd veklagan, lamentationer och "pereat"-rop, men de livsviktiga kringgås, nedtystas eller inlindas i bomull.

Den "allmänuna diskussionen" resulterar oftast i en enda stor kompromiss, och en kompromiss — det är två missbelåtna parter i st. f. en. — I de flesta fall bliver slutet det där bekväma räddande halmstrået: "Diskussionen får utgöra svar på frågan!"

Vad som kanske glatt mig mest är det inom breda lager vaknande medvetandet att den förtjusande collier, som benämnes "Sveriges representantförsamling", till mycket stor del bara består av politiska simillidiamanter, som utan demagogiska tricks och okunniga valmän aldrig blivit infattade i det hederliga, sävliga och lättlurade svenska folkets "vaktbricka".

"Den allmänna diskussionen" kommer holt visst en vacker dag att på allvar diskutera deras utbyte emot billigare — men äkta svenska. Dock ej uteslutet att "den allmänna diskussionen" rent av kanske kommer att fordra en helt ny "vaktbricka", gjord av svenskt stål och — utan dekorationer.".

Här var helvisst ett par ord, värda att noga studeras och begrundas av Sv. D:s publik och i all synnerhet av dess redaktion.

Den judiske revolutionsambassadörens kvarlåtenskap.

När vi i ett föregående nummer återgåvo ett telegrafsikt pressmeddelande, att avlidne sovjetambassadören i London, Krassin, efterlämnat en förmögenhet på futtiga 3 à 4 milj. pund, skedde det med en reservation på grund av upplysningar som från fullt respektabelt ryskt håll lämnats oss, enligt vilka den judiske revolutionären skulle ha skött sin höga uppgift på ett så förtjänstfullt sätt, att hans personliga förmögenhet uppginge till många gånger den nämnda Ryssland var ju ett rikt land, när herrar semiter i revolutionens namn togo hand om det. Nu upplyses, att Krassin enbart i Bank of England vid sin död efterlämnat depositioner à över 50 miljoner pund. Denna senare uppgift förefaller mera plausibel. Den har föranlett en dansk skald att dikta följande vers till den hädangångnes ära:

"Man derfor ej skall Krasin laste
thi hans Principer, de var faste
og ikke noget Paradoks.
Han svor til Bolshevik-Moralen
og sade: Ned med Kapitalen
— i Bank of Englands brandfri Boks."

En prenumerationsblankett medföljer dagens nummer till våra abonnenter, vilka upmanas att i god tid före årsskiftet verkställa prenumeration.

Bör Brattsystemet avskaffas?

(Forts. fr. sid. 1.)

fessor Olof Kinberg) spekulerat ut motboken, och låter den som befinnes värdig få upp till 4 liter brännvin på sin bok i månaden. Om någon ej befinnes taga ut sin fulla ranson, nedsättes den honom beviljade ransonen. Över en miljon motböcker äro utplanterade i vårt svenska folk. Det heter att det skall vara "individuell kontroll". Följaktligen frodas spionage (dessutom smuggling och lönnbränning). Antalet alkoholister har minskats. Men antalet snapsförbrukare har ökats. Alltså har snapsandet blivit rent av en vanesak för hög och låg. Om jag skulle fråga direktionen på något av våra vårdhem för alkoholister om man kunde få skänka ett porträtt av Bratt att upphänga i matsalen till patienternas dagliga beskådande, vad tror man väl att svaret skulle bli? Ett enhälligt nej. Motivering överflödig.

Brännvin.

Brännvin är alltid skadligt. Det är ingen ofarlig dryck. Hindhede har för Danmark visat att brännvinets sjukdoms- och dödsfallsregister är förfärligt.

Totalomdöme om Brattsystemet.

Huru en (eller måhända två) läkare kunnat skapa Brattsystemet, är för mig alldeles obegripligt. Från läkaresynpunkt är detta system rent av ödeläggande. Det fastlåser brännvinsbruket, under förevändning att vilja skapa större folknykterhet. Därför: bort med Brattsystemet!

Det s. k. danska systemet (förlerас räkning, som ej vilja avstå från snapsen) synes mig vara åtminstone mindre farligt än Brattsystemet. Huruvida det bör införas i Sverige, därom saknar jag kompetens att yttra mig. Ty min ställning till brännvinet är densamma som intogs av Linné, Berzelius och Magnus Huss.

Henrik Berg.

Romkyrkans kamp mot frimureriet.

(Forts. fr. sid. 1.)

lig rätt, o. då vi enligt det gudomliga ordet blivit förordnade att, såsom en trogen Herrans tjänare och förvaltare av Herrans hushållning, dag och natt vaka över att icke sådana slags människor liksom tjuvar bryta sig in i huset eller likt rävar förstöra vingårdarna, d. v. s. att icke de enfaldigas hjärtan fördarvas och de oskyldiga i mörkret dödas med pilar, så hava vi för att spärra den sålunda breda vägen, som kunde föra till ett oberäkneligt begående av orättfärdigheter samt även av andra för oss bekanta rättvisa och billiga orsaker funnit för gott och beslutat, att, efter hörandet av några av våra ärevördiga bröder, den heliga romerska kyrkans kardinaler, och även på grund av uppnådd visshet och mogen överläggning på vårt rum och ur apostolisk maktfullkomlighet, fördöma och förbjuda nämnda sällskap, församlingar, hemliga sammankomster, föreningar och vinkeltillställningar, som gå under namn av frimurare eller under vilken annan benämning som helst, och hava vi tillika genom denna vår evigt gällande förordning fördömt och bannlyst dem. Därför bjude vi alla och en var kristtroende av vad stånd, värdighet, härkomst, ordning, höghet och rang de vara må, såväl laici som clerici, de senare må vara världsligt andlige eller andlige tillhörande ordnar, ävensom det högre prästerskapet allvarligt och i kraft av den heliga lydnaden, att under ingen förevändning eller under vilket sökt sken det än må vara, djärvas eller understå sig att i nämnda frimuraresällskap eller huru de eljest må kallas inträda eller sådana sällskap sprida, understödja och gynna, ännu mindre dem i sina hus och boningar eller eljest dem upptaga och dölja, inskriva sig hos dem eller sluta sig till dem eller visa tillmötesgående emot dem, eller giva dem tillfälle till att någonstädes bekvämt komma tillsammans eller räcka dem en hjälpsam hand, eller annars själv eller genom andra offentligen eller hemligen, medelbart eller omedelbart på något sätt uppmana, locka, uppfordra eller övertala andra att sluta sig till, inskriva sig eller visa sig i dylika sällskap eller att hjälpa och gynna sådana på vilket sätt det vara må; utan helt och hållet avhålla sig från alla sådana sällskap, församlingar, hemliga sammankomster och vinkeltillställningar vid straff av kyrkans bannlysning emot alla dylika ovannämnda överträdare, vilka hemfalla åt straffet utan vidare förklaring än av oss el. den romerske påve, som vid tiden för förbrytelsens begående regerar, benådas och erhålla avlösning. Vår vilja är, och vi befalla dessutom såväl biskopar och högre prelater, som även andra på olika platser varande överordnade själasörjare och varje orts deputerade inkvisitorer att för detta kätterska ondas skull uppträda emot och inkvirera dessa våra buds överträdare, av vad stånd, värdighet, rang, höghet och företräden de än må vara och sådana såsom starkt misstänkta för kätteri belägga med förtjänt straff och hålla dem i tygeln samt att även i fall sådant blir nödigt taga sin tillflykt till den världsliga maktens bistånd."

Till följd av denna bulla förbjöd 1738 Carl VI i sina Nederländer frimureriet, och kardinal Firraro utgav den 14 januari 1739 för kyrkostaten en förordning, enligt vilken deltagandet i och utövandet därav vid dödsstraff och egendomskonfiskation blev förbjudet. Denna bulla offentliggjordes samma år i Posen, likaså på Malta och i Spanien 1741. I Frankrike blev den av parlamentet icke inregistrerad och var därför utan betydelse för detta land.

Från och med år 1740 fick frimureriet ett nytt uppsving och tillika en tryggad ställning på det europeiska fastlandet genom konung Fredrik II av Preussen, vilken 1738 i Braunschweig ingått i förbundet och vid sitt tillträde till regeringen även öppet bekände sig såsom en ivrig och verksam frimurare. Samma år blev den furstliga frimuraren hertig Frans av Lothringen av sin gemål Maria Theresia förklarad för medregent inom alla de österrikiska arvländerna; densamme valdes 1745 till romersk kejsare. Till de furstliga befrämjarne av frimureriet på fastlandet slöt sig även markgreven av Baireuth. Likväl hotades ännu en gång frimurarna av den romerska påvemakten. Man hade invaggat sig i en viss trygghet i detta hänseende, enär man trodde att Clemens XII:s bulla under hans efterträdare Benedictus XIV förlorat sin giltighet. Benedictus XIV (1740—58) var en lärd, konster och vetenskaper tillgiven man, om vilken man sade, att han vore gynnsamt stämd emot frimureriet. En åt honom ägnad serenad upptogs av honom mycket gynnsamt, och han säges till och med i hemlighet hava låtit tilldela sig frimurareinvigning. Den utav påven Benedictus XIV utfärdade bullan "Providas" har till inledning följande: "Förordning, i vilken några sällskap eller hemliga sammankomster av frimurare eller annorlunda benämnda dylika sällskap åter fördömas och förbjudas, under upprop till den världsliga makten, furstar och regeringar att biträda vid övervakande av förordningens efterlevande."

Ferdinand VI, konung av Spanien, förbjöd den 2 juli 1751 med anledning av denna bulla frimureriet vid dödsstraff. Såsom en följd av dessa upprepade förföljelser från påvedömets sida tro vi oss kunna beteckna uppkomsten av Stricta Observansen, då härigenom förbundet erhöll en ridderlig medeltidsgestalt och liksom syntes träda, eller dock åtminstone kunna träda, i kyrkans tjänst. Därav låter det sig förklara, att till och med en och annan av katolska kyrkans dignitärer har funnits ibland Stricta Observansens medlemmar. Det förnyade förbudet hade för övrigt i det hela föga omfång; det tjänade endast till att hindra frimureriet i de rent katolska länderna, såsom Spanien och Italien; i Frankrike blev, såsom ovan sagt, till och med denna bulla icke inregistrerad och erhöll därför där ingen giltighet.

Då Pius VII den 24 maj 1814 vände tillbaka till den påvliga stolen i Rom, kände han sig uppfordrad att skydda sin djupt skakade makt genom att medelst bullan "Sollicituda omnium" den 7 augusti 1814 återupprätta jesuiterorden och att ånyo fördöma frimurareförbundet d. 13 augusti s. å. Detta förbud syntes desto nödvändigare som under Napoleons herravälde tvenne storloger hade uppblomstrat i Italien och i dessa storloger funnos furstliga stormästare, vice konung Eugen Napoleon i Milano och konung Joakim Napoleon i Neapel.

Även de följande påvarna hava följt dessa exempel, i synnerhet har den från första början av de liberala såsom räddande ängel hälsade Pius IX varit verksam i påvedömets strid mot frimureriet. Den 9 november 1846 utgav han bullan "Qvi Pluribus" den 25 september 1865 "Multiplices inter". I bullorna av den 25 september 1865 och den 21 november 1873 ägnar Pius IX särskilda avdelningar åt fördömandet av frimurarna. I synnerhet i den förstnämnda utslungar han de hårdaste domar över allt vad frimureri heter. Innehållet i dessa bullor o. även formen för dem är av enahanda slag som bullorna av Clemens XII och Benedictus XIV. På samma sätt som Clemens XII i bullan "In eminenti" fördömer Pius IX frimureriet för det förtroliga och vänskapliga umgänget emellan män av allehanda trosbekännelser, för den frimureriet omgivande hemligheten, för den stränga eden o. de grymma straffen emot edsbrytare; för klarande frimurarna vara ett brottsligt och gudlöst sällskap, vilket skyr dagsljuset. Pius IX förnyar de gamla bullorna och uttalar sin bannlysning på det för honom egna drastiska sättet, i det han fördömer frimurarna såsom ulvar i fårakläder, såsom ohjälpligt fallna människor, vilka man icke ostraffat finge hälsa med Ave. I denna sista bulla av Pius IX betecknas de rakt fram såsom personer, vilka hava gjort en sammansvärjning mot kyrka och stat.

Leo XIII, som man allmänt betecknat såsom en mycket skicklig diplomat och långt överträffande i klokhet företrädaren Pius IX, utfärdade 1884 en 32 sidor stark bulla. I att hårt fördöma frimureriet överträffade han nämligen alla sina företrädare i detta hänseende, i det han icke blott gillade och tillerkände full auktoritet åt alla de påståenden och beskyllningar företrädarna framkastat emot frimurarna, utan han utvidgade kretsen av anklagelser mot dem.

Han utgick därifrån, att efter syndafallet människosläktet delat sig i tvenne mot varandra fientliga läger: gudsriket på jorden, d. ä. Kristi sanna kyrka, som förer till självförnekelse, och satans rike, den till gudsförnekelse ledande egoismen. I de ondes led stå främst frimurarna, vilka lyckats trots förmaningar, varningar och bannlysningar under ett och ett halvt århundrade att rycka till sig den världsliga makten. Påven ansåg det därför vara sin plikt att inför världen förklara denna olyckliga sekts farlighet för det stora hela och det allmänna. Särskilt förebrådde han frimurarna för hemlighållandet av deras för kyrka och stat farliga organisation. Han betraktade det såsom ett oavgjort faktum att de föreställa sig sky ljuset och söka att verka i det fördolda, att de på slaviskt sätt med oupplösliga band fjättra människor vid sig, utan att något klart motiv ligger till grund för deras verksamhet och ändamål. Han förebrådde dem att de på deras ledares bud kunna låta bruka sig till varje brott; detta säger han är en omänsklighet, ja, rakt ut sagt en onaturlighet. "Förnuftet o. sanningen visa tydligt att ifrågavarande sällskap stå i bestämd motsats till och strida emot rättvisa och den naturliga sedligheten. Även andra skäl finnas, som visa, att frimureriet till sin natur är osedligt. Ty bakslughet och lögn må vara än så stora, så kan man dock av verkningarna alltid sluta tillbaka till deras orsaker och igenkänna av vad slag saken i och för sig är. Icke kan ett gott träd bära ond frukt, ej heller kan ett ont träd bära god frukt (Math. 7: 13). Nu bär frimurarnas sekt farliga, ja, mycket bittra frukter. Ty av ovansagda fullkomligt tillförlitliga kännetecken visar sig, vilket målet för alla deras planer är, nämligen att förstöra i grund religionens och statens hela ordning, sådan kristendomen frambragt den, och att efter deras sinne skapa en ny religion och en ny stat på ny grundval o. med nya lagar med andra ord giva naturalismen herraväldet".

Sommaren 1890 utfärdade Leo XIII åter en bulla eller närmare bestämt en encyklica, riktad emot frimureriet företrädesvis i Italien, där påven ansåg att det verkade i politiska ändamål och blivit ett redskap i statsministern Crispis hand i hans strid emot den romerska kyrkans herravälde.

z.

Goda och billiga Måltider

kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant CYRUS
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant ALEXANDER
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant ENGELBREKT
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant GUSTAF VASA
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant S:T ERIK
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant BIRGER JARL
78 Folkungagatan 78

Frukost ½9—½2 Middag ½3—7
Kväll 7—½12 Inga drickspengar
Ingen spriiservering

LÄS — SPRID

Socialisering

genom

Kooperation

av

TYCHO WRETMAN.

Erhålles genom bokhandeln eller direkt från förlaget.

Pris kr. 2.—.

Boken utgör en kritisk granskning av den kooperativa samhällsomdaningsteorien.

Svenska Köpmannaförlaget
Stockholm.

Varje sann fosterlandsvän

bör se en plikt uti att gynna **svensk** företagsamhet, **svensk** industri och **svensk** handel i stället för "utlänningars", även där dessa klä sig i svenska o. nordiska namn.

GLÖM ICKE DETTA VID DINA UPPKÖP OCH BESTÄLLNINGAR!

Bliv prenumerantsamlare å NATIONEN!

Ett nytt år stundar. Det gäller att härunder kunna väsentligt utöka vår tidnings spridning och därmed också vidga dess möjligheter att kunna utöva inflytande. Varje för saken besjälad man och kvinna bör lämna sin aktiva medverkan härtill genom att bliva prenumerantsamlare å Nationen. Prenumeration kan verkställas antingen å resp. postanstalter eller direkt hos tidningen, adr. Södra Kungstornet, Stockholm.

PRENUMERATIONSKUPONG

(att urklippas och insändas till: **Nationens** expedition, Södra Kungstornet, **Stockholm**).

Undertecknade prenumererа härmed å tidningen **"Nationen"** under år 1927.

Namn: ....

För **Helår — Halvår — Kvartal.**
(Den ej önskade prenumerationstiden överstrykes).

Fullständig adress: ....

Namn: ....

För **Helår — Halvår — Kvartal.**
(Den ej önskade prenumerationstiden överstrykes).

Fullständig adress: ....

Namn: ....

För **Helår — Halvår — Kvartal.**
(Den ej önskade prenumerationstiden överstrykes).

Fullständig adress: ....

Ovanstående prenumerationsanmälningar insända av:

Namn: ....

Fullständig adress: ....

Prenumerationsavgiften kan uttagas genom postförskott till prenumeranten.

Prenumerationspris:
Helår 10 kr., Halvår 5:25 kr., Kvartal 2:75 kr.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Onsdagen den 22 Dec. 1926.

Omålade möbler o. slöjdvaror
av alla slag bäst o. billigast hos
Olov Dahlin,
2 Sergelgatan 2 (hörnet av Mästersamuelsg.)
Lackeringar ombesörjas.

Håvamål.

(Forts. fr. sid. 1.)

praktiskt sett överträffar dem. Våra egna bedömare ha ju som vanligt i regel icke just uppmärksammat denna sida av saken — vårt eget duger ju icke numera, sedan Sverige blivit judarnes och andra främlingars "fosterland" —, men utifrån särskilt från romerskt håll, ha vägande röster höjts, som framhållit Oden såsom alla tiders största religionsstiftare.

Men för att bedöma en person och hans verk riktigt, måste man också förstå honom rätt. Hela den mytologi, som fantasien — framförallt den vetenskapliga — efter hand skapat, är honom sålunda fullkomligt främmande. Vi finna intet i hans skrifter, som sysslar med mytologi. Den har han, som sig bör, överlämnat åt tron allena. Vad han givit i arv åt kommande släkten är sålunda icke spekulationer i det ovissa utan en sedelära, vars grundregler för alltid måste bli bestående.

Det låter sig givetvis icke göra att i en begränsad tidningsartikel gå detta vidlyftiga ämne närmare inpå livet. Citat ur Håvamål förekomma ju ofta i vår litteratur, och varje någorlunda beläst person har väl också inhämtat en större eller mindre del av själva dikten. Här må vi alltså blott i all korthet föra fram grundreglerna i denna sedelära.

Oden manar i Håvamål till gästfrihet, givmildhet, trofasthet, fredlighet, självbehärskning, tacksamhet o. s. v. Han bjuder sitt folk att undvika förtal, pratsjuka, grällystnad, förakt för ålderdom, ringhet och fattigdom. Han manar till omtänksamhet, arbetsamhet, måttlighet, nykterhet, renlighet, att eftersträva ära o. gott rykte, att förvärva kunskap, att sätta värde på frihet och självständighet, att söka och troget hålla vänskap. Trofasthet i kärlek och äktenskapets helgd höra ock till Odens sederegler.

Han avstyrker en alltför överdriven klokhet (självkänsla), hån mot nästan och slöseri. Han råder till att stiga tidigt upp, att icke sörja för morgondagen, att göra allt på rätt tid och på riktigt sätt, att vara tacksam för hälsans gåva. Han manar till försiktighet, men att vara utan fruktan. Han påbjuder respekt för dödens majestät, och i ett par strofer, som visserligen icke finnas införda i Håvamål, men citeras av en hans sondotter, att två och värdigt begrava envar, vän eller fiende, som hittas död på vägar och stigar. Då dessa verser torde vara okända för mången av denna tidnings läsare, må den ena av dem citeras här, bl. a. som ett prov på den forntida diktkonsten:

Bad skall man göra
åt dem, som bortgångna äro,
två deras händer och huvud,
dem kamma och torka,
förrn de komma i kista,
och bedja dom saligen sova!

Man väntade ju knappast, att vår "hednatid" skulle påbjuda så stor omsorg även åt främmande människors kvarlevor.

Odens sedelära överensstämmer sålunda i allt väsentligt med den, som av Jesus förfäktades bland judarna. Bådas etik har givetvis också ursprungligen hämtats ur samma gamla ariska visdomskälla. Det tvistas numera rätt mycket om Jesu härkomst, men detta må här lämnas därhän; två förhållanden kunna vi emellertid på ganska säkra grunder anse som vissa: Jesus var icke rent judisk och — det viktigaste — hans historiska inställning är ariernas mot judendomen.

Odens sedelära är emellertid uteslutande praktiskt lagd. Han går ingenstädes ut i det ovissa, och vad han lär framstår icke dunklare, än att envar bör kunna fatta, förstå och efterleva det. Klart, enkelt, kortfattat, men samtidigt högstämt o. värdigt har han utformat sina sederegler. Det har skett i bunden form därför, att en okunnig menighet skulle kunna lära dem utantill och för att tiden ej måtte förvanska dem.

Så har dock skett i ett mycket viktigt fall, beroende på översättningsfel. Man står ovillkorligen undrande och spörjande inför en vers som denna i Håvamål:

Arla stiga upp
den, som vinna vill
en annans egendom eller liv!
Sällan liggande ulf
ett lårstycke får
eller sovande man seger.

De tre första raderna i denna vers strida så absolut mot hela tendensen i Håvamål, att man ovillkorligen anar, att någon felaktighet i översättningen råkat företagas.

Granska vi den isländska grundtexten, finna vi också, att detta är fallet. Översättarna ha fattat ordet "annars" som "annans" — såsom det också vanligen betyder i isländskan — i stället för att detta ord bör givas den betydelse, som det äger i de för detsamma ursprungliga skandinaviska språken, nämligen eljest.

Denna vers uttrycker alltså en vacker sanning: Tidigt må du stiga upp om du annars är mån om att vinna välstånd och hälsa. Det sistnämnda ordet betecknas i isländskan vanligen med "liv". Detta språk saknar nämligen ordet hälsa.

Med andra ord, denna vers säger oss precis detsamma som det vackra ordspråket "Morgonstund har guld i mund".

Versen i sin helhet utvisar också tydligt nog, att den hänför sig blott till den enskilde personens dagliga liv, ej till andras.

Den, som tilläventyrs ville vinna en annans egendom eller liv, borde ju hällre vara sent än tidigt uppe. Det vill för övrigt endast tjuven o. mördaren, men tjuveri straffades i fordom tid med döden och samme man, som strängeligen förbjudit utgjutandet av människoblod på sina områdda marker, t. o. m. släkthämnd, kunde ju omöjligen utfärda ett dylikt påbud i sin egenhändigt skrivna sedelag.

Tyvärr ha även så erkänt grundliga arbeten som "Sagogudarnas Land", "På Ökenstig" och "Håvamål" kommit att lida av denna förvanskning, emedan dess förf., när dessa böcker skrevos, enligt egen uppgift ej hade tillgång till den isländska texten. Han har emellertid haft blick för den skarpa motsägelsen i denna vers, jämförd med sedeläran i dess helhet, och därför sökt förklara saken så, att denna vers måste syfta utom det egna samhällsområdet. Inom detsamma, där var och en ju måste ha skydd till liv och egendom av gällande lagar, kunde ett dylikt råd omöjligen gälla, men det låg ju ej utom det tänkbaras gräns, att det kunde syfta hän till andra samhällen. Så är dock ej ens fallet, såsom ovan påvisats, utan har också denna vers en lika god tendens som alla de övriga.

En vers i Håvamål, som visserligen något strider mot s. k. kristen etik, men dock är till sin tendens god och framförallt i samklang med livets egna lärdomar, är följande:

om ont du märker,
säg, att ont det är
och giv ej din fiende frid!
Åt ont glad
aldrig var,
men gläds åt det goda!

Det är alltså ej en självuppgivelsens lära, Oden predikar. Tänk, om en försagd mänsklighet ständigt stode i harnesk mot de utskott som kränka det goda, i stället för att fegt krypa undan!

List skall vedergällas med lögn säger Oden. Ty han ser saken så, att envar måste ha rätt att använda samma vapen som en motståndare. Eljest bleve det ju regel, att den svekfulle ständigt besegrade den rättfärdige. Och hur ginge det då med försvaret av det goda?

Det är ej till svek, Oden här manar. Han lär blott ut konsten att möta den svekfulle med dennes egna vapen.

Bort dör din hjord,
bort dö dina fränder
och själv dör du även.
Men ett vet jag,
som aldrig dör:
dom över död man
och ryktet om den,
som sig ett gott förvärvat.

Så kvädes det slutligen i Håvamål. Oden var tydligen för sin del trygg i medvetandet om eftervärldens dom. Tyvärr har en förvänd anda länge förvägrat honom hans rätta plats i svenskt kulturliv, men han har dock aldrig glömts. Genom dunklet i de efter honom följande tiderna har han lyst som en ledande fyrbåk.

Men under senaste århundradet ha komit in makter i vårt samhällsliv, vilka allvarligt hota den gamla, solida byggnaden. Den skall dock icke falla! Må vi, som äro av äkta nordisk stam, enigt slå vakt om våra oskattbara kulturarv, våra värden i dikt, saga och sägen, samfundsförhållanden, lagar o. sedvänjor!

Och, framförallt annat, låtom oss ej glömma att hålla vår ras fri från främmande element! Detta vårt värdefullaste arv från hugstora fäder är det en ej mindre plikt att vårda.

Arius.

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingens på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 21712 eller Norr 5898.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr. Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

Elektriska
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrant genom
Östermalms Elektr. Affär
15 A NYBROGAT. Tel. Ö. 52 80.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet: Leveranser till restauranter.

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 29
Inneh. Ingeniör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 10708.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Prenumerera på
NATIONEN!

Måltidsdryck som hälsokur
erhåller man av Fruktsalt-Samarin; det ger en läskande och härlig kolsyredryck, som piggar upp aptiten och befordrar ämnesomsättningen, renar och uppfriskar blodet, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, utdriver den skadliga urinsyran, gifter som måste rensas bort, varmed undanrödjes grundorsaken till dålig hälsa; hela organismen sättes i god form.
Drick därför dagligen Fruktsalt-Samarin. Pris pr fl. kr. 2.50; motsvarar 25 fl. mineralvatten. Erhålles å apotek, hos drog-, färghandl. m. fl.
Cederroths Tekn. Fabr., Stockholm

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58, II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 16056.
Aberopa denna annons.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS.

Nationen 1927.

(Forts. fr. sid. 1.)

framförts. Det synnerligen digra bevismaterial vi exempelvis offentliggjort i fråga om förekommande laglöshet, korruption och privata manipulationer inom de halvstatliga monopolen har otvivelaktigt inneburit en mycket stark påfrestning på det rådande systemet. Betecknande härför är, att man numera t. o. m. å sådana håll, där för ett år sedan kravet på en extra revision och kontroll över sprit- och tobaksmonopolen behandlades "med löjets vapen" och karaktäriserades som endast och allenast uttryck för sjuka hjärnors fantasier, numera ser sig föranlåten ägna saken sin allvarliga uppmärksamhet. Den ledande dagspressen, som för icke länge sedan med allt gevalt arbetade för den storfinansiella monopoliseringen av vårt näringsliv, kämpar nu över lag mot "de olycksaliga monopoliseringstendenserna" och lånar sitt öra åt jämväl önskemål och krav av rent nationell natur, som den tidigare antingen fullständigt negligerade eller blott skänkte sitt hån och sitt löje. Situationen bjuder uppenbarligen de olika kosmopolitiska bladen att inför sina respektive publiker demonstrera, att beskyllningarna mot dem för rent destruktiv, antinationell politik äro grundlösa, för vilket ändamål de tydligtvis anse det nödvändigt att visa sina läsare intresse för något annat än rena sensationssaker, såsom brottmålsdramer, förskingringsaffärer, idrottstävlingar etc. Den direkt nedbrytande propagandan i tidningspressen har också på senaste tiden märkbart inskränkts, så att man har en tydlig förnimmelse av att förstörelsens krafter här ej längre våga gå fram fullt lika fördomsfritt som förr.

Vi våga tro, att vår tidnings verksamhet under det gångna året bidragit till framskapandet av denna påtagliga, nya situation. Förstörelsearbetet har i viss mån hejdats i dess framfart, vilket ju alltid är en positiv vinst. Det ger oss nytt mod och nya förhoppningar om fortsatta framgångsrika resultat av våra strävanden för vårt folks frigörelse ur förtrycket under lögnens och korruptionens makter. Vad som redan vunnits är visserligen av största värde, men fiendens maktställning är dock i stort obruten. Den stora striden återstår ännu. Vi skola också under 1927 fullfölja kampen för en nationell restauration med ej mindre hänsynslöshet än under det gångna året. Den kosmopolitiska skenkultur, som i frihetens och de mänskliga rättigheternas namn påbördats vårt folk, måste till grunden brytas för att efterträdas av en sann och äkta svensk kultur. Lögnens evangelium måste utdömas och avlösas av sanningens, det enda, som kan vara i stånd att frigöra människorna. Alltför länge hava vi tolererat, att svenska tänkesätt av bestående värde offras för rent destruktiva idéer, vilkas enda syfte är att till Mammonsgudens ära förvirra och demoralisera sinnena. Det får icke längre tålas, att lögnens, orättens och hatets nedrivande läror ohöljt predikas bland folket. Förhållandena av i dag inom vårt land ge alltfort en sorglig bild av den ohyggliga demoralisation och korruption, som den kosmopolitiska lögnkulturen framskapat och som tränga allt djupare i samhällskroppen, hotande själva dess livsnerv. Mellan grupper och klasser i samhället, som naturligt höra samman, har man rest konstlade skiljemurar och skapat ett förnuftsvidrigt tillstånd av inre oro och split, i tecknet varav den korrumperande makten, det internationella Mammon, tillvällat sig en diktatorisk maktställning i samhället och i egenskap av hemlig regeringsmakt som "stat i staten" tyranniskt härskar över regering, riksdag, partier och press. Politiken har gjorts till rätt och slätt en vädjobana för lycksökare och statsmakten förvandlats till skenet av en sådan. Våra stora nationella livsfrågor försumpas till oerhörd skada för land och folk. Och detta allt har kunnat ske endast därigenom att tidningspressen, det s. k. fria ordet, vilket utges för att representera den allmänna folkmeningen, i hemlighet erövrats av de samhälls- och folkfientliga kretsarna och så gott som helt inriktats i dessas tjänst, vilka icke sky att på det mest samvetslösa sätt missbruka sin ställning som "tredje statsmakt", i det de systematiskt förvilla de allmänna tänkesätten och förgifta de moraliska begreppen. Samtidigt fullföljes med energi kosmopoliternas ekonomiska erövringskrig. Staten och kommunerna bringas genom i vanvettets tecken bedriven skuldsättning allt djupare i den långivande storfinansens klor, medan folkets breda lager redan långt över bristningsgränsen tyngas med pålagor av alla slag till den nya, hemligt regerande, gyllene statsmakten. Den svenska industriens och det svenska kreditväsendets självständighet är i dag ett minne blott och samma kan snart sägas om våra andra näringar, handeln, jordbruket etc., vilka allt våldsammare ansättas av "kapitalets herrar".

Det är på hög tid att en bestämd front reses mot denna för land och folk ödesdigra utveckling. Den kristna grundåskådningen måste träda i den rådande kosmopolitismens ställe. Sanningen måste åter bliva ledstjärnan för vårt folk i dess strävan mot en bättre och lyckligare tillvaro. Sveriges utveckling får ej dikteras av främmande element, som icke blott icke känna solidariskt med utan t. o. m. direkt fientligt mot det svenska folket; utan skall den byggas på svensk grund och vara svensk till hela sitt väsen. Statsmaktens auktoritet och överhöghet i samhället, som spollerats av den storfinansiella makten, måste återupprättas, och kapitalet tvingas att erkänna satsen "i samhällets tjänst". Den land och folk ruinerande stats- och kommun.-skuldsättningen måste bringas att upphöra och en finanspolitik införas, som tar sikte på en snar avveckling av statens och kommunernas skulder samt införandet av sparsamhet med det allmännas medel. Näringslivets frihet måste hävdas gentemot strävandena att underställa storfinansens spira monopolisera detsamma. Det skamliga attentat, som genom nedrustningsbeslutet vid 1925 års riksdag riktats mot vårt lands frihet och oberoende, måste omintetgöras och sådana åtgärder snarast vidtagas, som garantera ett riksförsvar, vilket i händelse av behov kan försvara Sveriges oberoende. Det politiska livet måste reformeras därhän, att statsmakten blir i stånd att fylla sin uppgift och riksdagen blir ett sannt uttryck för svenska folkets vilja och kvalificerad att motsvara sitt ändamål att utgöra en fri representation för vårt folk, obunden av alla andra hänsyn än omtanken om landets och folkets väl. Härvid böra intresse- och kvalifikationsprinciperna såsom utgörande de enda förnuftiga representationsprinciperna åter komma till heders. Slutligen måste det nuvarande, på de allmänna tänkesättens förvillande och de moraliska och religiösa begreppens utplånande inriktade falska upplysningsväsendet avlösas av ett sannt upplysningsväsen på kristen grund.

Detta är det program, för vilket Nationen under det kommande året skall kämpa. Vår strid gäller det allmännas, landets och folkets väl, och ledstjärnan i striden skall vara Sanningen. Tidningens redaktionella innehåll kommer att röra sig inom ramen av dess program. Framgången av våra strävanden beror först som sist av det deltagande och stöd, som ägnas dessa från allmänhetens sida. Samtidigt vi uttala ett tack till våra läsare för allt det intresse och förtroende, som under det gångna året visats tidningen, våga vi hoppas på att under det kommande året få förbliva inneslutna i publikens bevågenhet. Ju starkare stödet av våra likatänkande och vänner förnimmes, i desto högre grad skola vi vara i stånd att verka för det höga målet och kunna sörja för tidningens utveckling i redaktionellt och andra hänseenden. Det är vår förhoppning att under 1927 kunna ytterligare befästa och utvidga det förtroende vi under det gångna året lyckats tillvinna vår tidning bland allmänheten.

Redaktionen.

Södert. Tidn. Tryckeri, 1926.

REDAKTÖR: ELOF ERIKSSON
Södra Kungstornet,
Stockholm
Telefon: Norr 5898 Norr 5899.

NATIONEN

Lösnummer 25 öre
PRENUMERATIONSPRIS
Helår . . . . Kr 10.—
Halvår . . . . Kr. 5.25
Kvartal . . . . Kr 2.75

N:r 52. Fredagen den 31 Dec. 1926. Årg. 2.

Bör Brattsystemet avskaffas?

PROFESSOR JOHAN BERGMAN UTTALAR SIG.

Anser Brattsystemet odemokratiskt, opsykologiskt, oekonomiskt, antisocialt och opedagogiskt. Tror ej på det danska systemet utan ser i förbudet frågans lösning.

Vi återgiva för dagen nedanstående bidrag till den i Nationen inledda enqueten rörande det Brattska systemet och dess raison d'etre av den kände vetenskapsmannen o. nykterhetsvännen professor Johan Bergman:

Herr Redaktör!

Vid besvarandet av Eder fråga anser jag mig först öppet böra säga, att jag, så högt jag än uppskattar de många sanna och tänkvärda idéer, som framföras i Eder ärade tidning, nödgas taga avstånd från den ton, varmed vissa institutioner och personer emellanåt behandlas i tidningen.

Professor Johan Bergman.

Att Brattsystemet ingalunda innebär någon tillfredsställande och vår tid värdig lösning av alkoholproblemet, det har jag för min del så ofta och så eftertryckligt gjort gällande, att ingen lär kunna misstaga sig om min mening därutinnan.

Systemet är odemokratiskt, ty det sätter en oansvarig bolagsstyrelses godtycko i stället för den i varje modernt samhälle annars erkända likheten inför lag.

Det är opsykologiskt, ty det måste ovillkorligen genom sin individuella och därigenom nödvändigtvis mer eller mindre inkvisitoriska kontroll över mer än en miljon medborgare verka irriterande. I England t. ex med där rådande känsla för personlig värdighet skulle det vara otänkbart.

Det är oekonomiskt genom de omkostnader, hela denna tusenshövdade alkoholbyråkrati kräver, samt genom de miljonvinster som i strid mot förslagsställarens löfte att avkoppla allt privat vinstintresse, dock alltjämt flöda in i enskildas kassor. Den enskilda vinsten på utskänkningen uppgår som bekant till åtskilliga miljoner kronor, (för att ej tala om vad som direkt och indirekt förtjänas av vin- och spritcentralens intressenter).

Det är antisocialt och opedagogiskt, ty det uppmuntrar icke avlägsnandet av dryckessederna, det bidrager i viss mån till deras rehabilitering. Genom den omsorgsfulla prövningen av varje enskild motboksaspirant utfärdar det så att säga ett honnörsbetyg åt en var, som bevärdigas med motbok, ett betyg desto högre, ju större alkoholmängd han förklaras kapabel att anförtros. Det skapar därigenom en fullkomligt upp- och nedvänd värdesättning av den ur kultur- och folkuppfostringssynpunkt icke blott värdelösa utan direkt folkskadliga alkoholen. Systemet är så mycket mer bakvänt som det inbjuder den ännu ofördärvade delen av folket att tillägna sig dryckesseder, under det man med tvivelaktig framgång utfärdar ett totalförbud för dem som redan hunnit bli fördärvade. Det vore rimligare att genom just de ofördärvades avstängning uppfostra folket till att över huvud aldrig skaffa sig några alkoholvanor. Men det allra förnuftigaste och i själva verket det enda riktiga systemet vore emellertid att med iakttagande av full jämlikhet avstänga samtliga,

(Forts. å sid. 2)

1925 års försvarsbeslut omöjliggör skapandet av krigsdugliga truppförband.

Ett märkligt yttrande av inspektören för infanteriet.

Inspektören för infanteriet uttalar i sin i dagarna avgivna inspektionsrapport, att erfarenheterna från årets inspektion bestyrkt, att den övningstid, som infanteriet erhållit genom 1925 års försvarsbeslut, icke medgiver skapandet av krigsdugliga truppförband, hur väl man än söker tillvaratagа tiden och bedriva utbildningen.

Samtidigt som världskrigets erfarenheter kommit att mångdubbelt stegra de fordringar, vilka måste ställas såväl på den enskilde soldatens som truppförbandens användbarhet i fält, har, framhåller inspektören, den härför tillgängliga övningstiden minskats till en tredjedel av vad som före världskriget ansågs som ofrånkomligt minimum. Den före kriget så gott som enhetliga beväpningen har blivit utökad med en mångfald olika vapen, kulsprutor, kulsprutegevär, granatkastare, infanterikanoner o. s. v., allt krävande sin särskilda utbildning. Att giva de värnpliktiga utbildning i ett flertal olika stridsmedels användning är emellertid otänkbart. I stället har en långt driven specialisering måst tillgripas, varigenom "grupperna" få betydligt minskad eldkraft.

Beträffande infanteriets beväpning framhålles betänkligheten av att tunga vapen, grovkalibriga kulsprutor och infanteriartilleri för beskjutning av flygare och bekämpande av pansarfordon i huvudsak saknas. I rapporten betonas, att infanteriets utrustning är alltför tung även för tränat manskap. För att nedbringa vikten till åtminstone 27,5 kg. mot nuvarande 30,82 sommartid och 32,34 vintertid, är det nödvändigt vid nuvarande utrustning att öka infanteriets stridsträng med ytterligare fordon, avsedda att medföra vissa delar av den nu burna utrustningen. Inspektören anser utredningar och försök med ändamål att åstadkomma en fullständig revision av infanteriets nuvarande utrustning vara i hög grad önskvärda.

Sveriges kapitalexportöverskott under 1926 50 milj. mkr.

Enligt en av Svensk Finanstidning verkställd undersökning av kapitalrörelserna till och från utlandet under 1926 utgör nettot av dessa rörelser ett kapitalexportöverskott av c:a 50 milj. kronor.

Gårdfarihandeln har utvecklat sig till en landsplåga.

Landsbygden översvämmas av schackerjudar och agenter, vilka bedra allmänheten med underhaltiga varor och driva bolsjevikisk propaganda.

I samband med den från köpmannahåll igångsatta aktionen för gårdfarihandelns avskaffande, vilken såsom här tidigare omnämnts varmt protegeras av det Bonnierska upplysningsväsendet, har till regeringen överlämnats ett omfattande material angående kringresehandlarnas framfart inom olika områden av vårt land. Materialet, som samlats under formen av en rundfråga från Sahlströmska fabrikens aktiebolag i Jönköping och en mängd därpå ingångna svar, talar sitt tydliga språk om gårdfarihandelns alla nackdelar, som verkligen äro av den art att samhället ju förr dess hellre bör taga steget fullt ut och befria sig från detta onda. Ur enqueten må här några belysande uttalanden återgivas:

Ordföranden i Blekinge Köpmannaförbund, konsul K. Vogel, Karlskrona: Skaror av löst folk draga ohejdat kring Sveriges landsbygder, hotfullt pockande till sig mat o. logi. De övertala landsbefolkningen att till höga priser köpa underhaltiga, många gånger värdelösa varor, av skilda slag. Endast ett fåtal ha gårdfarihandelsrättigheter och de som ha rättigheter missbruka dem i de flesta fall. De uppträda som bulvaner åt s. k. schackrarjudar eller andra. Hemslöjd och hemvävnader ha försvunnit från marknaden. Det är utländskt kram och mindervärdiga industrialster, som utbjudas. Bedrägliga försäljningar och bytesaffärer höra till ordningen för dagen, och det är landsbygdens folk, som i varje fall bliva lidande. Under gårdfarihandelns mantel dväljas individer, som hos ungdomen bedriva antimilitaristisk och kommunistisk propaganda. Bevisligen ha gårdfarihandlare befordrat smitta i trakter där mul- och klövsjukan härjat.

Huru länge skola myndigheterna låta detta skadliga och osunda påhäng fortsätta? Bort med gårdfarihandeln; den har ingen berättigad tillvaro. Med täta mellanrum ligga de bofasta köpmännens butiker, erbjudande fullgott, sorterat lager. Gårdfarihandlaren betalar ingen skatt; en inkomst som stat och kommun så väl behöver. Genom gårdfarihandlaren fråntages den skattedragande köpmannen en synnerligen stor del av sin försäljning. Det blir mindre inkomst och mindre skatt. På grund av vad som här ovan framhållits återupprepar jag: Bort med gårdfarihandeln!

Landstingsman Rudolf Nilsson, Björkshult: Enligt min uppfattning äro de av Sahlströmska fabriken framförda skälen mot gårdfarihandeln och schackrande med varor av kringresande judar och agenter riktiga. Allmänheten blir oftast lurad vid dessa affärer. I dessa tider, då allt bör göras för att gynna svensk industri, vore det önskvärt att allmänheten i större utsträckning ville förädla sin ull vid de fabriker, som finnas inom landet och som efter min erfarenhet utföra ett gott arbete.

Fr. Elsa Gustafsson, Virserum: Undertecknad instämmer i uttalandena att kringresande s. k. tygagenter göra stor skada genom sina underhaltiga varor, som de med en enastående förmåga "pracka" på dem, som ej äro kännare av yllevaror. Finns ej kontanter — tages växel — eller vad som helst. Bestämmes leverans på viss tid, skrives en betydligt kortare m. fl. knep och har blott orderkopian underskrivits, så är ju köparen fast. I de flesta fall fäster sig den godtrogna, hederliga lantbon vid de muntliga försäkringarna och ej vid vad som skrives, ty för denna hederliga befolkning är det nämligen främmande, att säga ett och skriva ett annat. När sedan den underhaltiga varan erhållits och man kommit underfund med, att man låtit lura sig, skäms man och tiger snällt. Den som dagligdags blir i till-

(Forts. å sid. 3.)

'Borgerlig' provokationspolitik.

Den bebådade nyorienteringen av det socialdemokratiska partiets politik väcker alltjämt stor ängslan och nervositet i det plutokratiskt-borgerliga lägret, där det nu blåses till strid mot socialdemokratien under avfyrande av den ena skarpa salvan efter den andra. I teten går Allehanda, som uti filosofiskt lagda artiklar av det vanliga Ljunglundska slaget avrättar den frihetsfientliga och verklighetsfrämmande socialdemokratien och varnar för dess maktsträvan såsom utgörande en samhällsfara av första ordningen. Det är ju en sak av självklar beskaffenhet, att socialdemokratien, därest den skulle sättas i tillfälle förverkliga sina idéer enligt Marxs, Lasalles och de andra judiska lärofädernas program, skulle komma att innebära en den allvarligaste fara för den bestående svenska samhällsordningen, men det är att märka, att förutsättningen för att något sådant skall kunna ske är, att den lever och arbetar i det mest intima samförstånd med d.v.s. låter leda sig av sin skenbara fiende: kapitalets herrar. Så länge socialdemokraterna äro villiga därtill, så är förvisso allt gott och väl. Socialismen är då icke endast som sådan ofarlig utan t. o. m. en mycket ändamålsenlig och lycklig styrelseform. Men så snart den allra minsta lilla tendens till olydnad mot de höga beskyddarna visas och böjelse för att vilja vandra egna, av plutokratiens herrar icke fullt kontrollerbara vägar, då är den en samhällsfara, det största charlanteriet, som världen någonsin skådat.

Sanningen ligger emellertid så till, att i samma mån arbetarerörelsen skiljer sig från sina höga beskyddare, den internationella storfinansens herrar, avlägsnar den sig också från den egentliga socialismens enligt Marx och Lasalle vägar, vilka i realiteten sammanfalla med Den Gyllene Internationalens. Det är uppenbarligen också i vreden över den här i Sverige inom arbetarerörelsen på sistone visade böjelsen för att så vilja göra som tonen i Allehanda och de övriga borgerliga klasskampsorganen nu ganska väsentligt skärpts gentemot den-

(Forts. å sid. 2.)

Hávamál.

—II—

Oden som sedelärare

II.

I förra artikeln talades om en vers i Hávamál, vari Oden säges mana till att "vedergälla list med lögn". Granska vi noga denna vers, finna vi emellertid, att ordet "lögn" alldeles icke passar in med versens innehåll i övrigt och att alltså även i detta fall översättningen måste vara felaktig. Versen lyder:

Om du har en annan (vän),
som du illa tror
och av honom dock gott vill hava,
fagert skall du tala
men falskt tänka
och vedergälla list med lögn!

Vi finna sålunda, att i stället för ordet "lögn" måste sättas "förställning", om denna mening skall passa in med det föregående. Det är alldeles klart och tydligt fråga om att genom förställning bringa den svekfulle eller opålitlige vännen att komma på bättre tankar och sålunda ändra sitt uppsåt.

Men därför behöves icke nödvändigt att tillgripa lögnen. Ty den kan ju bli uppdagad, och detta skulle ingalunda göra den falske vännen bättre stämd. Det heter också strax förut, att man gärna må tänka falskt, men detta är ju nästan så gott som ett förbud emot att uttala sin tanke i form av lögn.

Säkerligen är det väl — såsom ofta är fallet — rimnöden, som bringat översättningen ur sparet. Ordet list fordrar ovillkorligen enligt reglerna för stavrim ett ord på l i slutet av raden, o. så har man tillgripit ordet lögn såsom åtminstone närbesläktat med versens andemening.

Vi kunna emellertid mycket lätt få in den rätta meningen i versen genom att ersätta ordet "lögn" med "löje". Ty det är ju fråga om att genom låtsad blidhet förebygga vännens eventuellt påtänkta svek.

Tydligen har också den ursprungliga dikten haft ordet hlogi (löje) som slutord, och detta har av någon senare återgivare fattats som "lygi" (lögn).

Sålunda torde också denna vers i hög grad vara vanställd till Odens nackdel. Rätt tydd och översatt är den fullt acceptabel som rättesnöre för dagligt liv i ett civiliserat samhälle. Mot den, man misstror, kan man icke visa samma öppenhjärtlighet, som mot en såsom trofast prövad vän. En viss grad av förställning är sålunda ofta

(Forts. å sid. 2.)

Tillbaka till kristendomen!

För Nationen av J. L.

Vill man fastställa en åsikt till allmän efterrättelse, så är sanningens vittnesbörd och förnuftets omdöme att föredraga framför en majoritetsåsikt. Denna slutledning måste framför allt göra sig gällande inför teologernas krav att godtaga det gamla testamentet med samma vördnad som det nya. Detta krav anses emellertid orubbligt från teologernas sida, för så vitt man vill bliva ansedd såsom en sann kristen. Dock vad ligger det för tröst i en religion, vars trosgrund endast vilar på auktoritet? Vill man skänka den judiska religionen sin tro, så får man ej använda varken sanningens eller förnuftets vittnesbörd. På detta område gälla endast sådana åsikter, vilkas sanning teologerna själva gjort anspråk på att fastställa, och för förnuftets användning blir man grundligt varnad. Det är en, teologiskt sett, mycket förtänksam och vis regel, som i detta hänseende anbefalles, att vad man ej förstår vid studiet av G. T. skall man "hoppa över". Och sannerligen har man all anledning att på detta område använda sig av detta råd i mycket stor utsträckning. Dock ett ännu visare råd vore att "hoppa över" hela G. T. Ingenting vore därmed att förlora men mycket att vinna, ty det måste dock erkännas, att den efter sanning och rättfärdighet sökande människoanden ej kan finna någon tillfredsställelse i att anse människofientliga handlingar såsom gudomlig inspiration. Till den sanna religionens ursprung, sanningens, kärlekens och rättfärdighetens princip — Gud själv — leder ej den väg som G. T. anvisar.

Den kristna religionens kärna — tro, hopp och kärlek — är dock i gund och botten baserad på den i människan inneboende andliga kraft, som fordrar sanning och klarhet i tanke och handling. Där dessa egenskaper ej ligga till grund för gudsbegreppet, uppstår motstånd o.

(Forts. å sid. 4.)

Den 31 Dec.

Kampen mot förstörelsens makter.

Den allmänna situationen vid skiftet mellan det gamla och det nya året ger en erinran om sanningen av den gamla satsen: "människan spår men Gud rår". Intet tvivel råder därom, att ej utvecklingen under 1926 i åtskilliga hänseenden gått utanför om ej direkt emot de världsligt mäktiges planer och beräkningar. Att så skett i den grad, som fallet varit, beror främst därpå, att individerna och folken under trycket av de våldsamma störningarna i dess liv börjat vakna upp ur den dvala, vari de låtit insöva sig — till självrannsakan och begrundan. Så länge de, suggererade av lögnens all bestickande frasbärlighet, kritiklöst anammade och följde strömmen såsom en naturlig oundviklighet, en skickelse från ovan, artade sig hela spelet jämförelsevis enkelt, men i och med att andarna begynte att vakna ur den själsliga narkosen och fordra logiska förnuftssvar på de tusen frågor, som inställde sig, blev situationen helt visst en annan och för höga vederbörande långt svårare. Det är dit vi i dag äro komna. Sanningen är på marsch hos alla jordens folk. Därmed smides också det vapen och bygges det värn ut, varmed lögnens och förstörelsens diaboliska makter, som djärvts rycka till sig spiran i samhällena, skola slås i stoftet.

Inom de flesta länder och även hos oss har under det gångna året en viss yttre avspänning i orosläget gett sig tillkänna liksom en allmän tendens i riktning mot politisk och ekonomisk stabilisering. Den judiska världsrevolutionen har i stället för ökade framgångar haft att inregistrera allvarliga motgångar, ej blott i det revolutionära hemlandet, Ryssland, utan även på de flesta andra håll, dit den sträckt sin omstörtande verksamhet. I Ryssland har det t. o. m. visat sig nödvändigt att så gott som fullständigt ställa de judiska elementen, som tidigare intagit en ledande ställning inom revolutionen, utanför ledningen. Den gyllene revolutionsinternationalens våldsamma attack mot det engelska imperiet misslyckades, kanske främst tack vare att England under denna svåra tid hade i sin spets en man som premiärminister Baldwin, som satt inne med den nödiga ansvarskänslan och kraften för att kunna betvinga de mörka anslagen och som förstod vad saken gällde. Med misslyckandet av den revolutionära generalattacken mot det engelska världsväldet och de judiska elementens med Sinovjev-Apfelbaum i spetsen nödtvungna tillbakaträdande från ledningen i Moskva, inträdde en avspänning i den internationella politiska kampen. Här och var förmärktes visserligen även senare revolutionära framstötar och explosioner, ehuru icke av den art, att de någonstädes ledde till åsyftat resultat. Intet vore dock farligare än att av det skenbara lugnet för tillfället låta intala sig, att all fara vore över och att vi nu vore stadda i en utveckling mot normala förhållanden i fridens och fredens tecken. Det inträdda lugnet är endast lugnet på ytan, en paus eller vapenvila i den pågående jättekampen mellan tvenne varandra rakt motsatta världssystem. Under den lugna ytan jäser det alltjämt starkt och arbetas med ständigt ökad intensitet, och emellanåt flamma skarpa blixtar vid horisonten, förebådande nya oväder och olyckor. På djupet brottas krafterna hänsynslösare än någonsin, kämpas kampen mellan ljusets och mörkrets makter allt bittrare, där insatsen gäller intet mindre än folkens tillvaro som fria nationer, huruvida den kristna eller judiska världsordningen skall bliva den bestående. Det är slutskedet av en tvåtusenårig strid. Vi befinna oss mitt uppe i ett världshistoriskt avgörande av bestämmande betydelse för den framtida mänskliga utvecklingen.

I den kamp, som nu står, duger det icke att lita på andra. Historiens exempel visa, att de folk, som viljelöst låta leda sig mot förgörelsen, även äro dömda att gå under. Det är heller icke nog med att en eller ett fåtal medborgare inom ett folk reagera. Skall katastrofen kunna undvikas, måste de många med i självbevarelsens motkamp, främst de, som äro kallade att leda. Ingen lögnens förvillande fraseologi kan längre överskyla verkligheten, att det numera gäller folkens liv. Vad dessa år inträffat runt omkring oss i världen bevisar, att så är förhållandet. Även Sverige har stått inför det omedelbara hotet av en judisk-revolutionär omstörtning efter vad under det gångna året uppdagats, ett faktum, som kanske mer än något annat visar oss nödvändigheten ur synpunkten av rikets bevarande, att den judiska hegemonien inom vårt finansiella och politiska liv äntligt brytes. Den regerande finansdiktaturens vådor framstå för varje dag allt klarare. Dess demokratiska grannlåtsdräkt, vari den skrudat sig, varken imponerar eller duperar längre; och ju mera det skamlösa bedrägeriet genomskådas, desto större växer det allmänna hatet mot dess våldsvälde i skräckens tecken, som snarast måste undanskaffas som en olidlighet och en skam för en friboren nation som den svenska, för att efterträdas av en ordning, som bygger på kristligmoralisk grund och helt och uteslutande tar sikte på landets och folkets väl. I kampen för detta mål måste alla vara med, som känna ansvar gentemot det förflutna, nuet och framtiden. Vi ha under det år, som gått, kunnat skönja ett andarnas uppvaknande även hos oss. Det gäller att under det nya året fullfölja värvet. Om härvid en och var handlar enligt pliktens bud, kunna vi med förtröstan och hopp se framtiden an. Segern är då given och varje folk räddat ur de underjordiska krafternas mörka anslag, som blott alltför länge ostört fått arbeta på dess undergång. Det ögonblicket är nu kommet, då vi samfällt måste visa, att vi äro en nation med vilja till eget liv!

Doktor Fåhræus
Hår-, Hud- & Nervsjukdomar
KARLAVÄGEN 48, Stockholm
Mottagning enl. överenskommelse
pr. tel. 707 18. Kl 10.30—12.

Praktiserande tandtekniker
utfört genom Svenska Dentistförbundet Billig tandvård.

Reinhold Mårtensson
Barnhusgatan 12
Telef. 11257. Norr 233 26.

Fritz A. Ahlenius
Götgatan 33 A, Stockholm.
Telefon 240 87.

S. A. Ahlenius
Folkungagatan 12, 2 tr., Sthlm
A. T. Sö. 322 56 A. T Sö 322 56.

En ljusning för försvaret.

Flottkommitténs framlagda betänkande synes utgöra ett tecken på, att den nationella ansvarskänslan är på väg att vakna även inom ansvariga politiska kretsar. Visserligen motsvarar icke betänkandet de behov ur rikets trygghetssynpunkt, som under nuvarande förhållanden uppställa s. g., men det måste likväl hälsas med tillfredsställelse som ett påtagligt resultat av en samfälld vilja inom kommittén att göra det bästa möjliga av situationen. På borgerligt håll har uttalats, att det är ett underverk som skett i och med att enighet uppnåtts mellan de olika partiernas representanter och de militärsakkunniga och att det är första gången i vår nyare politiska historia som en sådan enighet kunnat vinnas i ett hätskt omstritt försvarsspörsmål.

Kommittén, som efter den Ekmanska ministärens bildande utgjorts av f. statsrådet Per Albin Hansson, ord., samt ledamöterna byråchefen Andersson, riksdagsmännen J. B. Johansson i Fredrikslund, Danielsson och Eriksson i Grängesberg samt amiralerna v. Krusenstjerna och Lindberg, har framlagt förslag till en kustflotta, bestående av en division (4 st.) pansarskepp av Sverige-typ, två divisioner (8 st.) jagare, en hangarkryssare, två divisioner (8 st.) vedettbåtar och 9 undervattensbåtar (3 av A-typ och 6 av B-typ). För åstadkommande av en kustflotta av denna sammansättning skulle vid sidan av redan nu befintliga eller i 1924 års byggnadsprogram ingående fartyg erfordras byggandet inom en tioårsperiod av 1 pansarskepp, 1 hangarkryssare, 4 jagare, 8 vedettbåtar, 1 u-båt av A-typ och 7 av B-typ, dragande en kostnad av sammanlagt 106,03 milj. kr. Av dessa skulle under de fem första åren byggas hangarkryssaren, 2 jagare, 4 vedettbåtar, 1 u-båt av A-typ och 2 av B-typ samt under den senare hälften av tioårsperioden pansarskeppet jämte återstående fartyg.

Det erkännandet måste ges, att kommitténs betänkande vittnar om ett ärligt försök att låta saksKälen gälla framför de partipolitiska spekulationerna, vilka numera eljest tyvärr i alltför hög grad få spela in på de politiska avgörandena. Häri kan ju vara att se ett löftesrikt tecken, ehuru man naturligtvis gör klokast uti att tillsvidare mera betrakta det som en tillfällig företeelse. De underjordiska krafter, som varit inriktade på att rasera det svenska nationalförsvaret, hava sett sig nödsakade att en smula dra in tentaklerna, men säkert är, att de vid första lägliga tillfälle åter rycka fram till anfall. På försvarssakkunnigt håll är man visserligen också så redo att erkänna den ärliga vilja, som kommit till uttryck i kommittébetänkandet, än om man däri och i synnerhet i betraktande av tidigare försummelser på den sjömilitära försvarsberedskapens område, pointerar förslagets otillräcklighet för tillgodoseende av de faktiskt föreliggande behoven. Viceamiralen Gust. Dyrssen har i ett offentligt uttalande hävdat den uppfattningen, som torde vara allm. inom auktoritativa sjömilitära kretsar, då han sammanfattat sitt omdöme om det framlagda flottprogrammet sålunda: "Ehuru behäftat med de synnerligen svåra brister, som ligga däri att den flotta, det avser, i enheter underlägsen 1925 års, är *fåtalig*, saknar ersättning för kryssarna, att bygganbdet av artillerifartyg *uppskjutes* för länge och att *lokalstyrkorna* bliva för svaga, ger det dock en *grund* att bygga på, erkänner artillerifartygens nödvändighet och säkerställer en konsekvent utveckling av de typer, varom fackmännen sedan länge enats."

Man får hoppas, att den positiva försvarsvilja, som flottkommitténs förslag trots allt bär vittnesbörd om, icke skall visa sig vara en tillfälligt påkommen sinnesstämning utan ett uttryck för en vidgad syn på tingen och ett inför de faktiska förhållandena ute i världen känt djupare ansvar hos våra ansvariga politiker. Patiernas, klassernas och individernas intressen äro av underordnad betydelse i förhållande till den gemensamma plikten att skydda det svenska arvet från fäderen. Fosterlandets väl, dess framtida välgång måste gälla för mer än den enskildes intressen.

Ett Gott Nytt År

tillönska vi alla tidningens vänner samtidigt vi uttala vårt tack för all den välvilja och det förtroende, som under det gångna året kommit Nationen till del från läsekretsens sida

Redaktionen.

PRESSKONSERTEN

Nyorienteringen inom arbetarepartiet.

De nya toner, syftande till mera klara politiska linjer, som sedan någon tid tillbaka låtit höra sig inom det socialdemokratiska lägret, fortsätta att ljuda, åstadkommande en förklarlig förlägenhet i de borgerliga klasskampsorganen, där man hittills levat högt på de socialistiska floskelerna. Den konstaterade nya utvecklingstendensen inom arbetarepartiet är så mycket märkligare som någon motsvarande tendens till klarare inriktning av de borgerligas politik knappast kunnat förmärkas. Den öppnar vissa perspektiv för en utveckling av den svenska arbetarerörelsen, som man med tillfredsställelse måste konstatera. Det gäller nu närmast att se, huruvida arbetarepartiets "insyltning" med den storfinansiella sfären icke är av allvarligare slag än att en utveckling efter egna linjer och intentioner är möjlig. Trycket från de breda lagren, som ej i längden låta nöja sig med enbart politisk ideologi, utövar givetvis även sin betydelsefulla verkan. Vi notera för dagen ett uttalande i hr P. A. Hanssons tidning, Ny Tid, som ifråga om förhållandet mellan arbetare o. arbetsgifvare skriver följande:

Tecken finnas på att en ny företagartyp håller på a ttväxa fram. En företagartyp som icke ser sin enda uppgift i att kunna skrapa samman stora vinster och goda årsresultat med åtföljande utdelningar åt aktieägare Det är den företagare som gör en skapande insats, som bryter nya vägar och som har vid avyer. Det är den som förmår se längre än till vinstbegäret och som betraktar sig icke som penningens tjänare utan samhällets och människornas. Denna nya företagartyp behöver mot sig en ny arbetartyp. Var och en förstår att de betinga varandra. Vi våga påstå att även denna nya arbetartyp samtidigt är under bildande. Den som lär känna tankegången och idéer hos i synnerhet arbetarungdomen skall finna att den betraktar sin ställning i näringslivet på ett annat sätt än förr. Utan att ge efter på sitt människovärde och kravet på delaktighet å kulturens goda är den beredd att göra en positiv insats. Men den måste mötas med förståelse och ges en annan mera tryggad och inflytelserik ställning i industrien än förr.

Tidningens iakttagelse, att en ny företagareyp liksom en ny arbetaretyp hålla på att växa fram, är utan allt tvivel fullt riktig. Förutsättningen för att den nya företagaretypen, "som förmår se längre än till vinstbegäret och betraktar sig icke som penningens tjänare utan samhällets och människornas", skall kunna komma till sin rätt, är givetvis, att det från allt flera håll framförda kravet på den regerande bankdiktaturens brytande förverkligas och att den nationalekonomiska vetenskapen i vårt land inriktas på att vara en sann sådan i stället för det ohöljda charlataneri i det privata vinstbegärets tjänst den f. n. är.

Bör Brattsystemet avskaffas?

(Forts. fr. sid 1)

genom ett för alla lika gällande förbud såsom i Amerikas Förenta Stater, där världens mest framgångsrika affärs- och industrination, ett folk, som vad man än må säga om det, just icke kan beskyllas för att höra till jordens enfaldigaste, sedan 7 år tillbaka visar världen ett exempel på vad man vinner i välstånd och folkhälsa på ett totalt rusdryckförbud, till och med innan man ännu lyckats bortarbeta alla de vanskligheter i tillämpningen, som givetvis inställa sig även där de första åren.

Europa tror ännu icke på denna förnuftiga regim. Men Europa torde snart till sin egen skada få lära sig vad det innebär för ett handicap att frivilligt avstå även detta kraftiga konkurrensvapen åt sin redan förut så väl rustade medtävlare.

Härmed har jag sagt min mening om Brattsystemet. Att jag med bestämdhet avråder dess lagfästande är naturligt. När det gäller frågan om dess avskaffande, så blir emellertid huvudfrågan: Vad skall man sätta i stället? Jag är med om dess avskaffande till förmån för ett bättre system, men icke till förmån för ett lössläppande av spritfloden. Det i Eder motivering för frågan omnämnda danska systemet — fri försäljning med hög beskattning — torde icke lämpligen böra införas i Sverige. Det skulle för övrigt näppeligen löna mödan, ty med varje år, som går, komma Amerikas erfarenheter att inför var och en som har öron till att höra tala sitt allt mäktigare språk. Inom några år torde vi nog stå inför det lätta valet mellan det Brattska och det amerikanska systemet. Läs Amerikas främste nationalekonom prof. Irving Fishers nyutkomna bok om förbudets verkningar i ekonomiskt avseende eller fråga t. ex. en svensk industrichef som direktör Edström i Västerås om hans intryck av förbudet i Amerika. Han har varit där, och han är en verhäftig iakttagare.

Stockholm den 19 dec. 1926.

Högaktningsfullt
J. Bergman.

'Borgerlig' provokationspolitik.

(Forts. fr. sid. 1.)

samma. Man hoppas där tydligen på att genom hänsynslöst hotande och skrämmande tvinga socialistledarna tillbaka under deras forna, för dem personligen visserligen givande tjänstgöring under Guldkalven.

Hade Allehanda varit besjälad av en ärlig önskan till en positiv, nationell insats i utvecklingen, skulle tidningen icke såsom den nu gör rasa mot de socialdemokratiska ledarnas visade tendens att vilja frigöra sig ur beroendet under den härskande plutokratien och samtidigt även från den socialistiska doktrinarismen. Som ett prov på det filosofiska bladets skrivsätt citera vi följande rader:

Socialdemokratiens maktsträvan är vävd av samma tyg som kommunismens. Däremot skulle dess maktutövning säkerligen icke på samma skarpa sätt visa klorna. Men då den allenast förmår fungera enligt sina mekanistiska formler, skulle den dock på jämförelsevis kort tid säkerligen trycka ned så mycken skapande självständighet (spontaneitet) i samhället att följderna kunde bliva ödesdigra. Vi hava redan erinrat om, att det ekonomiska livet ingalunda kan stimuleras genom utkramande av de fåtaliga förmögnas förmögenhetssubstans, utan tvärtom bliver strypt genom sådana metoder. Men en klassdiktatur har endast tvångs- och maktresurser; de skapande resurserna undandraga sig positivt, men icke negativt dess inflytande, ty de kunna allenast hämmas med makt, men alldeles icke framkommenderas med makt. Ingen utvecklingsform är ödesdigrare för ett samhälles välfärd än den som möjliggör tillämpningen i stort av ett mekaniserande tänkesätt sådant som det socialistiska. I de stora kulturländerna har socialdemokratien förlorat terräng. Hos oss är däremot dess maktställning oförändrad, om icke rent av i tilltagande, trots ledarnas i det stora hela påfallande torftiga medelmåttighet och trånga vyer".

Den borgerligt-plutokratiska pressens sätt att behandla de inom socialdemokratien i vårt land visade tendenserna till en nyorientering i nationell anda visar tydligt, huru man där till varje pris vill hava arbetarerörelsen av just den monstruösa beskaffenhet, man förkunnar sig så högt avsky men som lämpa sig så förträffligt för dess antisocialism. Detta är emellertid, för att säga sanningen rent ut, intet annat än klar provokationspolitik, det slag av politik, som snarast borde bannlysas från vårt land. Så länge dylik tolereras, låter det sig icke tänka att komma ur det rådande politiska oefterrättlighetstillståndet in på mer förnuftiga och hållbara banor. Det märkliga är, att de största hindren för en dylik utveckling till det bättre förefalla att höra på den borgerliga sidan, där den föraktligaste av alla politiska taktiker, provokationen, alltjämt tyckes vara ett högst gouterat stridsmedel men där man borde haft rätt att vänta något annat

Hávamál.

(Forts. fr. sid 1)

nödvändig i umgänget människor emellan.

Förestående reflektioner anknyta sig till fil. d:r Erik Brates översättning. I lektor Axel Åkerbloms d:o lyder den ifrågavarande raden så här:

och svek skall du gällda med svek.

Det är klart, att en dylik översättning — om vilken också i dess helhet mycket vore att säga — skulle belönas med Sv. Akademiens stora guldmedalj!

I Gjessings norska översättning heter det:

lönne med lösord lögn:

Det blir någonting helt annat, som vi se. Man finner här, att det är den falske vännens lögn, som skall mötas med intetsägande, fagra ord. Detta stämmer precis med versens andemening.

Arjus.

Importöverskottet för 1926 hittills 80,8 milj. kr.

Enligt kommerskollegii redogörelse har importöverskottet under årets elva första månader utgjort 80,8 miljoner kronor mot 75,9 milj. kr. för samma period 1925. Importöverskottet för november 1926 var 3,9 milj. kr., vilket resultat tillskrives en för månaden rekordartad införselsiffra för gruppen närings- och njutningsmedel, uppkommen till en del av relativt stor spannmålsimport men huvudsakligen dock genom en synnerligen betydande sockerimport (32,600 ton mot 1,901 ton i nov. 1925).

Vi se i dessa siffror ett mycket talande exempel på den Wallenberg-Bonnierska näringspolitikens verkningar på den svenska handelsbalansen!

L. O. önskar vara med å Gyllene Internationalens stora konferens.

Landssekretariatet har ingått till regeringen med en hemställan att Landsorganisationen måtte bli representerad vid den av "Folkens förbund" planerade internationella världskonferensen, som tar sin början i maj o. vilken förmenas skola bli av stor betydelse för det ekonomiska livets utveckling i Europa. Sekreteriatet föreslår som sakkunnig L. O:s kassör Johan-Olov Johansson.

Det säger sig själv, att de svenska arbetarna även skola förunnas att deltaga i det slutliga utbyggandet av Den Gyllene Internationalens världsvälde. Villkoret för att plutokratien skall kunna lyckas i sina stolta planer är ju, att den har demokratien med sig. Vadan L. O. helt visst har att räkna med välvillig förståelse för sin uttalade önskan att få närvara från herrar Wallenberg—Cassel—Rydbecks sida.

Restaurangspionaget fortsätter!

De kosmopolitiska bladen ha kunnat meddela sina läsare den glädjande nyheten att det hotade spritpionaget alltfort skall bestå. Enighet har omsider efter diverse underhandlingar fram och tillbaka uppnåtts mellan Stockholmssystemet, Stockholms restaurangförening och Stockholms allmänna restaurangaktiebolaget Det antagna förslaget innebär, att kontrolldelegationens ordförande har att efter skriftlig framställning från medlem av delegationen eller från delegationens förste kontrollör besluta om tillämpning av sluten kontroll för viss restaurang och om tiden därför. Innan sådant beslut fattas av ordföranden, skall vederbörande restauratör liksom också delegationens förste kontrollör ha haft tillfälle att yttra sig i ärendet.

Våra prenumeranter i landsorten

uppmanas att på de platser, där lösnummerförsäljning av Nationen ännu ej kommit till stånd, vidtala kända respektabla personer och handelsaffärer, som försälja tidningar, att mottaga Nationen i kommissionsförsäljning. Meddelanden om dylika överenskommelser samt antal exemplar som av vederbörande önskas, böra omedelbart insändas till tidningens expedition, Södra Kungstornet, Stockholm.

PÅ UTKIK

Det Rotshildska världsregementets avslöjare.

Vår bild härovan föreställer den för sin djärva kamp mot det judiska världsväldets första regerande hus, den av Svenska Dagbladet protegerade dynastien Rotschild; kände generalmajoren greve Cherep Spiridovich, vilken den 22 sistlidne oktober plötsligt avled i Newyork under "mystiska omständigheter". Huruvida generalmajor Spiridovich ljöt en naturlig död har ännu ej kunnat utrönas, men flerstädes är man av den uppfattningen, att så icke var fallet. I sin bok "The Secret World Governement or the Hidden Hand" gick generalmajor Spiridovich öppet och mera hänsynslöst än någon före honom till strids mot den judiska världsfinansens hemliga regemente, varvid han i synnerhet skarpt vände sig mot familjen Rotschild, världsfinansens, frimureriets och bolsjevismens högsta ledare, utan att Rotschildarna vare sig dementerade eller med rättsliga åtgärder sökte beivra hans oerhörda anklagelser. Dynastiens regent, Edvard V benämndes av Spiridovich "Satans vikarie på jorden". Hans böcker väckte över hela världen den största uppmärksamhet och hava spritts i väldiga upplagor i olika länder. Den judiska världspressen har emellertid liksom Rotschildarna förhållit sig absolut tyst och icke ens försökt att bestrida riktigheten av Spiridovichs beskyllningar. Böckerna kunna erhållas från förlaget "The Anti-Bolshevist Publishing C:o", 15 East 128 Street, Newyork.

Den nya helgonbilden i Ryssland,

som efterträtt de gamla, kristliga, vilka slagits i stycken och blottats på allt som kunnat förvandlas i klingande valuta, tor sig på detta sätt Det är Lenin, världsrevolutionens främste galjonsfigur, vars porträtt nu hänger överallt i det väldiga Ryssland. Senast har nu en rysk bildhuggare utfört en staty av Lenin i kroppsstorlek, den härovan återgivna, vilken inom kort skall placeras i Vinterpalatsets trädgård i Leningrad.

Historiens största bödel.

Då bolsjevikledaren Djersjinski nyligen blev lönnmördad, försvann med honom en människa, som satt världsrekord som bödel, en människa, i jämförelse med vilken Nero var ett barn, skriver en dansk tidning.

Här följer Sovjets egen officiella lista över hans verksamhet under de tre åren 1917—1920. Tjekan, vars chef han var, har under denna tidsrymd låtit skjuta, hänga, halshugga el. pina till döds 28 ärkebiskopar och biskopar, 1,215 andra präster, 6,575 professorer och lärare, 8,800 läkare, 55.000 officerare, 250,000 soldater, 10,500 polisofficerare, 48,500 gendarmeriofficerare, gendarmer och poliskonstaplar, 13.000 godsägare, 355,000 borgerliga hantverkare och näringsidkare, 192 500 arbetare och 815,000 bönder, sammanlagt 1 3/4 miljon människor. Men då sovjetsällskapet självt medger, att tjekans bokföring har varit särdeles otillfredsställande och att massor av slaktade människor, alls icke blivit införda i registren, måste siffran säkerligen höjas högst väsentligt. Och odjuret Djorsjinski fortsatte sin verksamhet i ännu fyra år.

Djersjinski var en individ, som stod oförstående och främmande för alla mänskliga känslor och som varken kände sinnesrörelser eller känslor och än mindre samvetsförebråelser. Han är tjekans skapare och den avsky, som detta namn väcker, bör vändas mot honom. På hans initiativ användes de grymmaste tortyrmedel och han närvar ofta själv vid tortyren, till vars utövande användes omänskliga kreatur, som han blott kunde finna hos kineserna och i enskilda tillfällen hos letterna.

Om denne djävul i mänsklig skepnad skrev sovjetbladen, att hela Ryssland stod samlat i sorg vid hans bår Bakom hans kista gingo alla de utländska diplomaterna i Moskva, endast med undantag av Englands representant. De visade bödeln den sista hedern. De bevisade därmed sin aktning, icke allenast för den döde utan också för det djävulska system, som var förkroppsligat i honom.

Glädjen och förargelsen i Sv. D.

"Vad som glatt och förargat mest under 1926" är alltjämt det stora föremålet för Sv. D:s intresserade uppmärksamhet — tydligen ett högst värdefullt bidrag till textens utfyllnad kring årsskiftet, som i betraktande av den etablerade konkurrensen från Stockholms Dagblad väl sannolikt ter sig en smula allvarligare för organet än på åtskilliga år. Det säger sig självt, att den av Sv. D. inledda kampanjen i strid mot lag och författning mot "smutspressen" alltfortfarande honoreras i ampla ordalag av tidningens "samhällsbevarande" publik. Bland de många uttalandena lägger man särskilt märke till ett av redaktören för Idrottsbladet; hr Tegnér, som i pliktskyldig tacksamhet gentemot den regerande kosmopolitkulturens höga beskyddare för den rangplats som nummo ett i nutida svenskt kulturliv, som förärats sporten, glädjer sig åt, "att professor Cassel får med sig en allt vidare opinion i förståelsen för de ekonomiska grundsanningarna." Ja, frågan gäller, om icke "Världens främste nationalekonom" inför det egna folkets ögon rentav haft behov av det stöd hr Tegnér å sin obeskrivliga välvilja skänkt honom, ty det förnämliga anseendet håller här på åtskilliga håll på att vackla trots de kosmopolitiska bladens alla ansträngningar att upprätthålla detsamma. Professorn har ju nämligen visat en högst märkbar benägenhet för att vilja sammanblanda svenskt nationalekonomiskt intresse med internationellt privatfinansiellt. — I enquêten återfinner man vidare Stockholmssystemets ordförande alltifrån det illustra bolagets bildande, f. d. generalkrigskommissarien F. Bergenholtz, som "mest glatt sig åt varje diskussion, som till saklig prövning upptagit frågor, ägnade att på ena eller andra sättet främja praktisk strävan för ökad folknykterhet"(!) samt "mest förargat sig över sådana diskussioner i alkoholfrågan, som vittnat om en lika beklaglig benägenhet att bakom handlingar och åtgärder, företagna efter mogen omprövning och bästa förstånd och samvete, söka spåra olämpliga och saken ovidkommande bevekelsegrunder"(!) — Uttalanden saknas dock icke i den fortsatta enquêten, som äro värda att taga fasta på. Särskilt finner man ett av regementspastor E. Schröderheim, vilket tvivelsutan ger uttryck för vad som i dessa dagar rör sig inom vida kretsar av nationen, där harmen över den den tilltagande laglösheten och den nationella självuppgivelsen är både stor och berättigad, om den ock tyvärr alltför sällan har tillfälle att göra sig hörd. Hr Schröderheim skriver:

1) Vad som glatt mig mest i "den offentliga diskussionen" år 1926 — vilken för övrigt icke erbjudit mig några vidare glädjeämnen — är den mot slutet av året något mer märkbara oppositionen mot kontrollstyrelsen och det Brattska "systemet". Det är något oerhört, att ett frihetsälskande folk, som det svenska alltid varit, nu i åratal funnit sig i det odrägliga, i många avseenden självtagna förmynderskap, som detta system utövat. Det vore ej en dag för tidigt om dels en grundlig revision av "Spritcentralens" förvaltning och affärer företages för de 10 år, som gått, dels den myndiga kontrollstyrelsen själv kom under kontroll och något bejdades i sin framfart.

2) Vad som "förargat" — snarare harmat och smärtat — mig mest, är att det alltjämt i den allmänna diskussionen hörts och höras röster, som föra den nationella självuppgivelsens talan och således prisa och fröjdas över den sorts politik, som vann sin vackra triumf genom beslutet att nedskrota våra krigsfartyg och försätta hela vårt försvar ur effektivitet. "Nedrustning" skulle under vår storhetstid ansetts som ett landsförräderi, ett nattsvart dåd till rikets undergång Nu skriver man i tidningar och diskuterar i riksdagen om, huruvida vi överhuvud skola offra något alls för att skydda vår neutralitet eller hävda vår frihet och nationella trygghet Man kan ej blott förarga sig över sådant, man måste g r å t a av sorg o. harm."

Stockholmstidningen "dementerar"!

Inom olika pressorgan bl. a. i Nya Dagligt Allehanda och Socialdemokraten har på senaste tiden förekommit uppgifter rörande ägandet av Stockholmstidningen (l.), gående ut på att det ifrågavarande bladet skulle sortera under samma hus Bonnier, som sitter inne med betydande försänkningar i Dagens Nyheter (l.) och Svenska Dagbladet (h.). Den här gången har emellertid, konstaterar St.-T., ryktessmideriet varit så pass envist, att det icke kunnat undvikas att avgiva en dementi, vari bl. a. yttras:

"Stockholms-Tidningen kan avge den kategoriska förklaringen, att aktiemajoriteten i företaget formelt och reelt äges av samma personer, som sedan flera år tillbaka innehaft den, o. som äro mod företaget nära förbundna. Varken direkt eller indirekt har härutinnan någon som helst förändring inträtt, ej heller har någon sådan på något sätt planerats, vare sig nu eller tillförne, av tidningens ekonomiska ledning eller dem, som innehava majoriteten. Icke heller mindre aktieposter ha veterligen övergått i nya händer på senare år. Stockholms-Tidningen är alltjämt ett även i ekonomiskt avseende helt o. hållet självständigt och oberoende svenskt tidningsföretag."

"Dementin" är karaktäristisk för det slag av "dementier", som tid efter annan, när ryktessmideriet börjar bli för besvärande, plägar avgivas av de kosmopolitiska bladen. Att aktiemajoriteten i Stockholmstidningen "formellt och reelt äges av samma personer, som sedan flera år tillbaka innehaft den" och att "varken direkt eller indirekt någon som helst förändring härutinnan inträtt" utgör ju intet som helst bevis för sanningslösheten av de rykten, som insisterat på, att huset Bonnier skulle vara intresserat i tidningen. Vore denna såsom uppgives "alltjämt ett även i ekonomiskt avseende helt och hållet självständigt och oberoende svenskt tidningsföretag". skulle man sannerligen haft rätt att fordra en annan hållning i bladet än den som kommit till synes t. ex. rörande de skandalösa svindlerierna i dr Bratts spritmonopol, vilka torde vara utan motsvarighet i något annat land. Gärningar betyda för mera än ord, bästa Stockholmstidning!

Riksförsäkringsanstalten spekulant i Bratt-aktier?

Häromdagen kunde man i vissa stockholmstidningar läsa följande originella notis:

"Under förutsättning av k. m:ts medgivande har riksförsäkringsanstalten för avsikt att inköpa preferensaktier i a.-b. Vin- & spritcentralen till ett belopp av sammanlagt högst en miljon kronor. Den nuvarande kursen på ifrågavarande aktier torde röra sig omkring 1,115 kr."

Man frågar sig efter syftet med denna notis, om den utsläppts för riksförsäkringsanstaltens stimulerande för förvärvande av preferensaktier i den Brattska spritcentralen eller om riksförsäkringsanstalten verkligen hyser den önskan som notisen vill låta påskinn. Mycket troligt är väl i varje fall icke, att k. m:t i nuvarande läge skall finna anledning lämna sitt medgivande till en eventuell transaktion i antydd riktning.

"Från Lenins stad genom soliga Ukraina till Krim....

En ung kommunist vid namn Einar Adamson har besökt sovjetparadiset och skildrat sina rön därifrån i en bok, betitlad 'Från Lenins stad genom soliga Ukraina till Krim", varur vi återgiva följande om fosterfördrivning, en i Ryssland numera högst vällovlig näring:

"Sovjet-Unionens lagar tillåta fosterfördrivning, men endast utförd av läkare. En läkare har rätt att vidtaga fosterfördrivning, då det finns tillräckliga argument, som tala härför, att kvinnan är svag och skulle lida av barnafödande, då familjen redan förut är barnrik eller då föräldrarna äro sjuka och man kan befara sjuka barn eller då man riskerar, att barnet — på grund av förhållandena i hemmet — inte kan få önsklig vård. I detta fall har Sovjet genomfört en lag, för vilken vakna läkare i andra länder under decennier kämpat. Därigenom skyddas kvinnorna från ofrivilligt havandeskap och för kvacksalvare.

En läkare omtalade, att man f. n. räknar med ungefär 150 000 fosterfördrivningar pr år; av dessa komma 65,000 på landsbygden. Ännu förekomma dock fosterfördrivningar i smyg — eller olagligt — men blott till 25 procent i städerna. På landsbygden beräknar man, att det ännu begås lika många olagliga som lagliga fosterfördrivningar. i Leningrad inreg. 1925 summa 7,000 fosterfördrivningar.

F. n. bedrives en kraftig propaganda mot fosterfördrivning, och har en konferens för barna- och mödravård beslutat att samtidigt sprida upplysning om medel för att hindra havandeskap. Våra kamrater i Sovjet-Unionen resonera som så: "Det går inte med lagar att förjaga fosterfördrivningen". Man pekar på Tyskland och andra länder. där trots stränga lagar fosterfördrivning bedrives i stor utsträckning, hur de rika fruarna och fröknarna bliva hjälpta av läkare, men hur underklassens kvinnor ofrivilligt tvingas att påtaga sig det ena barnet efter det andra eller vända sig till kuckelgummor och kvacksalvare och huru de ofta råka i lagens klor o. bli dömda till långa, meningslösa straff. Då är det bättre att genom lag ge läkarna rätt att vidtaga åtgärder då det av olika orsaker kan motiveras. F. n. måste alla operationer av sådan art ske hos därför utbildade läkare och å sjukhus. Man anser allmänt i Sovjet-Unionen, att kvinnan själv bör ha rätt bestämma, om hon vill bli mor eller ej".

Bulgarien lånar!

Enligt meddelande från Newyork har bankirfirman Speyer & Company för Bulgariens räkning emitterat ett 7-procentigt lån, löpande på 30 år och uppgående till sammanlagt 4 1/2 milj. dollars till en kurs som ger en "effektiv" ränta av 7,65 procent.

Judarna utvandra ur Palestina.

Enligt Zion-Korr. har utvandringen från Palestina de senaste månaderna uppvisat högre siffror än invandringen — något som synes tyda på att det judiska folket trots allt trives bättre i förskingringen än hemma i det egna landet.

Med dagens nummer medföljer en postanvisningsblankett att användas för insändande av prenumerationsavgiften för 1927.

Se till

att Nationen saluföres och reklameras (genom uthängande av löpsedlar) i de affärer, där Ni verkställer Edra köp av tidningar etc.!

Den nordiska rasens ödeläggande.

I "Dansk Nationalt Tidskrift" beklagas den ringa förståelse, om från myndigheternas sida visas frågan om bevarandet av det danska folkets rasrenhet. År efter år har under ett par människoåldrar inympningen av främmande blod i ständigt stigande skala ägt rum, med det resultatet, att danska folket nu är det mest uppblandade och orena av de nordiska folken. Tidningen skriver:

"I Lagtidningen nr 12 för den 10 april i år finna vi några nya medborgare, vilka vi härmed tillåta oss presentera för våra läsare: Abraham Boltschinski, skräddare, Eva Bragiskaja, expeditris, Israel Leib Brechner, skräddare, Israel Dondo, skräddare, Daniel Flaks, agent, Itsyk (Isak) Hirschead Flaks, skräddare, Wulf Flaks, skräddare, Johann Furle, glasslipare, Aron Berr Gellbergs, kypare, Hertzik Ginsburg, skräddare, Otto Moritz Sofus Goldschmidt, jordbrukare, Chaim Nachmann Golman, skräddare, Georg Edvard Johan Gottschalk, maskinarbetare, Josef Grim (Grimm), porslinsarbetare, Josef Grimm, konditor, Karl Hugo Bernhard Gruning, slaktare, Anna Dorothea Hahn med två barn, Inga Martin Junghaus, f. Meyer, lärarinna, Eljo (Elias) Kahn, kontorist, Chatskej Aronow Kaplan, snickare, Behr Katz (kallad Bernhard Cohn), grosshandlare, Carl Katz, fabrikör, Ferdinand Kiowsky, verkmästare, Karl Klemencsich, bagare, Karl Klötze, musiker, Michal-Boruch Mendeler Koselov, skräddare, Carl Mouritz Leonard Kyhsell, grosshandlare, Jogahan Leitschevsky, fabrikör, Christoph Lewerentz, smed, Bertil Martin Levin, kontorist, Niels Julius Gerhard Levin, typograf, Jankel Meerow Levitan, lärare, Adolf Felix Loewenstein, direktör, Anna Auguste Lotzkat, biträde, Emil Bernhard Martin, fabrikör, Joseph Stanislaus Matschewski, fabrikör, Markus Wolf Melamed, fabrikör, Esther Wulf Melamedt, Lea Wulf Melamedt, Rachel Wulf Melamedt, Anna Marie Meyer, biträde, Ernst Wilhelm Meyer, bud, Heindrik Wilhelm Meyer, arbetare, Joseph Karl Munzert, målare, Selma Nathanielsen, föreståndarinna, Adolph Moses Nathansen, mekaniker, Alexander Joseph Neumann, kusk, Olga Alvilde Neumann, biträde, Valborg, Luise Alexandra Hulda Neumann, Reinhard Hermann Niemeyer, timmerman, Cathrine Dorthea Elisabeth Nogens, f Rubien, Avraane Itchok Novodvorski, skräddare, Paul Novodvorski, biträde, Curt Willy Oschaetzchen, slaktare, Salmon Izykov Ospovat, skomakare, Abraham Sandel, bokbindare, Elias Schmarzfiter, skräddare, Nathanael Skorochod, prokurist, Matus Stein, tunnbindare, Natalie Taubert, f. Schljumowitsch, språklärarinna, Dina Wulff, violinist, Franz Wuth, slaktare, Jankiel Schliomowitsch Balonow, skräddare, Samuel Slich (Syskin) Golding, skoarbetare, Friedrich August Grimsehl, Filip Otto Hitz, trädgårdsmästare, Beila Levin, f. Fuchs, sömmerska, Aron Gerzel Levitan, handelsbiträde, Bertha Levitan, tandtekniker, Rachel Levitan, kontorist, Karl Josef Pilikowsky, verkmästare, Schmiel Skap, skräddare, Franz Xaver Vilhelm Spicker, kontorist, Joseph Daniel Spicker, elev, m. fl.

Dessa cirka 100 personer äro de mest märkvärdiga bland de cirka 1,000 personer, som enligt ovannämnda lag blivit danska medborgare. Vi fråga: Finnes det då icke i Danmarks riksdag en enda man, som vågar öppna sin mun och ropa ut för folket, att denna judiska inympning av myndigheterna är en förbrytelse mot det danska folket, ja, mot hela den nordiska rasen? Skola vi på detta sätt ödelägga oss själva, liksom förut Grekland och Rom blivit ödelagt till grunden, tills att Folkens rassjäl blivit förgiftad genom att främmande blod fått övertaget?"

An Inquiry on Fascism.

The greatness of that complex political party Fascism, is now considered all over the world, and like all parties which call the attention elsewhere, it has admirers and detractors, but no denyers, You may also detest fascism as in the case of liberalism, democracy, socialism but you cannot ignore it. It happens however that those abroad speaking of Fascism, judge it from a confused conception, or from a personal standpoint but Fascism has now gained a right for itself to be judged from a good knowledge of it.

To obtain this end "Il Legionario" which is the most defused Fascist review abroad is opening a new feature where there, will be published and delt with any questions relating to Fascism in any language provided that they are written in suitable terms, and we shall reply in the same language, Naturally the "Legionario" perfers to know the name of its interogator and therefore wishes the letters to be signed but will not refuse anonymous letters provided the sincerity of the writer is proved by his letter.

To each correspondent giving his name we shall send a copy of the number containing the question and answer and if it should be an editor of some newspaper or review "Il Legionario" is disposed to open friendly discusions in the said newspaper.

In this way the "Legionario" hopes to find the sympathy and adherence of all who occupy themselves with polities abroad and those who appreciate the sincerity of their adversaries.

Il Legionario
Via Agostino Depretis 86
Roma.

Bliv prenumerantsamlare å NATIONEN!

Ett nytt år stundar. Det gäller att härunder kunna väsentligt utöka vår tidnings spridning och därmed också vidga dess möjligheter att kunna utöva inflytande. Varje för saken hesjälad man och kvinna bör lämna sin aktiva medverkan härtill genom att bliva prenumerantsamlare å Nationen. Prenumeration kan verkställas antingen å resp. postanstalter eller direkt hos tidningen, adr. Södra Kungstornet, S t o c k h o l m.

Goda och billiga
Måltider
kan Ni erhålla å följande nykterhetsrestauranter i Stockholm:

Automatrestaurant
C Y R U S
43 Nybrogatan 43.

Automatrestaurant
A L E X A N D E R
2 Smålandsgatan 2

Automatrestaurant
E N G E L B R E K T
8 Roslagsgatan 8

Automatrestaurant
G U S T A F V A S A
51 Upplandsgatan 51

Automatrestaurant
S:T E R I K
47 S:t Eriksgat. 47.

Automatrestaurant
GUSTAF ADOLFSHALLEN
68 Västerlånggatan 68

Automatrestaurant
B I R G E R J A R L
78 Folkungagatan 78

Frukost 1/2 9—1/2 2 · Middag 1/2 3—7
*Kväll 7—1/2 12 Inga dricksp**e**ngar*
Ingen spritservering

Gårdfarihandeln har utvecklat sig till en landsplåga.

(Forts. fr. sid. 1.)

fälle konstatera fall efter fall, bli innerligt förargad på a l l t vad dylika agenter heter och önskar att det måtte finnas någon utsikt att "stoppa trafiken".

H r C a r l W. E k, R a m k v i l l a: Gårdfarihandeln i allmänhet saknar numera nästan helt och hållet existensberättigande. I somliga län är antalet rättigheter till sådan försäljning mycket ringa. Synnerligen önskvärt om vederbörande myndigheter ägnade större uppmärksamhet at "tygjudarnas" affärsverksamhet. Landsbygden översvämmas av dylika försäljare, som lura godtroget folk. Saknas kontanter trugas vederbörande att "skriva på" ett avlångt papper, som skall presenteras till inlösen i närmaste bank. Har icke träffat e n kund till dylika parasiter på handelns område, som varit belåten med sin affär.

H r A l b e r t R o s é n, H å n g e r: Såsom hantverkare har jag ofta fått mottaga s. k. judatyg till förfärdigande av kläder, och har det varit nästan uteslutande dålig kvalité. Om något i hastigt påseende har synts bra, så när man börjat arbeta detsamma, har det visat sig vara mycket underhaltiga och dåliga och då det varit använt några gånger har det alltid blivit rynkigt och slankigt, inte minst till förargelse för den som förfärdigat detsamma. Det finns dock massor av sådana tyger i bygden och i hem, där lager av en

PRENUMERATIONSKUPONG

(att urklippas och insändas till: **Nationens** expedition, Södra Kungstornet, **Stockholm**).

Undertecknade prenumerera härmed å tidningen **"Nationen"** under år 1927.

Namn: ....

För Helår — Halvår — Kvartal.
(Den ej önskade prenumerationstiden överstrykes).

Fullständig adress: ....

Namn: ....

För Helår — Halvår — Kvartal.
(Den ej önskade prenumerationstiden överstrykes).

Fullständig adress: ....

Namn: ....

För Helår — Halvår — Kvartal.
(Den ej önskade prenumerationstiden överstrykes).

Fullständig adress: ....

Ovanstående prenumerationsanmälningar insända av:

Namn: ....

Fullständig adress: ....

Prenumerationsavgiften kan uttagas genom postförskott till prenumeranten.

P r e n u m e r a t i o n s p r i s:
Helår 10 kr., Halvår 5:25 kr., Kvartal 2:75 kr.

Gynna
NATIONENS
Annonsörer

NATIONEN

Fredagen den 31 Dec. 1926.

Omålade möbler o. slöjdvaror
av alla slag bäst o. billigast hos
Olov Dahlin,
2 Sergelgatan 2 (hörnet av Mästersamuelsg.)
Lackeringar ombesörjas.

5 à 6 kostymtyg ligger kvar, som jag själv sett. Önskligt vore, om sådan illojal handel kunde stävjas, som endast är till skada för köpare och förbrukare. Kommer man med en rejäl vara kan de i regel ej köpa, därför att de har detta skräptyg förut liggande.

Arbetarhustrun Johanna Gullstrand, Ekeby: Det mindre bemedlade folket blir ofta draget vid näsan av alla de olika slags agenter och gårdfarihandlande, som översvämma hemmen med sina kuponger och avbetalningar. Så får man mycket sämre vara och får betala den dyrt. Många gånger när man löst ut ett 50-tal kuponger på 1 kr. stycket, så avdunstar agenten för att ej komma tillbaka eller har kupongbolaget råkat i likvidation, eller har det slätt aldig existerat. Så kunde något göras för allt detta ofog, så vore mycket vunnet.

Folkskollärare K. O. Hedström, Skellefteå: I vårt land förekommer gårdfarihandel och annan illojal försäljning i stor utsträckning. Inom Västerbottens kusttrakter är även detta fallet, och det gäller särskilt landsbygden, där många kringflackande försäljare stryka omkring och påtvinga godtroget folk varor, som äro mindervärdiga och obehövliga för befolkningen. Detta förorsakar en åderlåtning i ekonomiskt avseende hos den för övrigt fattiga allmänheten, som i många fall även lever på det allmännas bekostnad. Det är därför av stort behov påkallat, att något åtgöres från myndigheternas sida att förhindra denna översvämning av försäljare.

Hr Alfred Söderman, Skyttorp: All gårdfarihandel är numera fullkomligt oberättigad. Länsstyrelserna borde numera inte bevilja någon rättighet bedriva gårdfarihandel, enär under skydd av dessa gårdfarihandelsrättigheter en del löst folk resa omkring och pracka bort sina varor till högsta möjliga pris. I en del fall är ju denna näring tämligen oskadlig, men i andra fall är det ett maskerat tiggeri. Största skadan gör naturligtvis s. k. tygjudar, som hava en utomordentligt hypnotiserande inverkan på den enkla lantbefolkningen ock lyckas lura på den tygvaror till synnerligen höga belopp. Stat och kommun draga ingen skatt av sådana affärsmän, ty de förstå att alltid säkerställa sina inkomster.

Hr Gunnar Forsmark, Gimo: Jag får meddela, att gårdfarihandeln de senaste åren betydligt tilltagit på vår ort och att tygjudar ha gått så långt i sin oförskämdhet, att när de ej få sälja, lämna de varan kvar och efter en kort tid söka de få betalt på laglig väg. I regel är det underhaltiga varor, följaktligen högre priser än på orten gällande. Den gångna hösten och vintern har jag med polismans hjälp hållit efter dessa herrar, men utan resultat. För att belysa ett exempel ber jag få meddela, att till Gimo anlände den 15 februari i år ej mindre än 14 unga män med var sitt knyte eller väska; den dagen var här likvidsdag. Jag anser att gårdfarihandeln helt borde slopas, då den uteslutande gör skada för såväl kunder som köpmän.

Hr Edw. Kindberg, Gylsboda: Under alla de år jag varit teknisk ledare vid en stor del av stenbrotten i norra Skåne och Småland har jag varit i tillfälle se vilket oblygt skoj, som bedrives av dessa s. k. gårdfarihandlande. Största antalet av dem utgöres av typiska schackerjudar, som under ett ändlöst svammel narra arbetarna köpa tyger, blusar, kostymer, klockor m. m. till priser, som ej alls stå i rimligt förhållande till varans verkliga värde. Ett av deras tricks är att samla några arbetare och så få i gång kortspel om exempelvis tyg till en kostym, en blus e. d. Arbetarna få då satsa ett belopp, som skall motsvara varans värde, men som i verkligheten är kanske både två och tre gånger högre. Att juden ändock är med i spelet och ofta vinner, är en given sak. Dessa judars fräckhet går så långt, att de under pågående arbete komma upp på arbetsplatsen med sina pynglen och packa upp sitt "finfina" lager, o. det vill sannerligen både ord och åthävor till för att få dem att gå sin väg. Detta kringbärande av varor är numera alldeles meningslöst och skadligt och bör helt förbjudas samt beläggas med effektivt straff.

Hr S. Joelson, Tibro: De kringresande tygjudarna översvämma trakten häromkring med sina dåliga varor och folk tycks köpa av dem gång efter annan, trots att de efter varje affär klaga över att de blivit bedragna. Judarna ha en ovanlig förmåga att dupera sina kunder och ofta engagera de en person på platsen, som följer med och rekommenderar dem mot en viss provision å försäljningssumman. Genom dessa affärer tillskyndas både allmänheten och ortens köpmän avsevärda förluster, och borde detta ofog, om möjligt, stävjas.

Hr Aug. Dahlén, Matteröd: Jag får meddela, att det i vår socken ofta förekommer att särskilt judar men även andra kringföra tyger till försäljning. Det sker nu mestadels med bil. De lyckas i allmänhet ganska väl i att övertyga allmänheten om att varorna äro av prima kvalitet. Nu i vinter har här även hållits en auktion, vartill lagligt tillstånd erhållits. Bakom denna stod en jude med en person här på platsen som bulvan. Varorna voro så underhaltiga, att de icke kunnat säljas i öppen handel.

SKRIVMASKINER,
dels nya, dels anv., fr. 25, 75, 150 kr
Uthyrning fr. 5 och 10 kr. pr mån. Hyra avgår om köp sker.
A. ORTON MASKINAFFÄR.
Kungsgat. 58, I. Rt. 4485.

Elektriska
reparationer såväl som nyinstallationer utföras snabbt och noggrant genom
Östermalms Elektr. Affär
15 A NYBROGAT. Tel. Ö. 52 80.

Welanders Fiskaffär,
Fiskarhamnen 15,
REKOMMENDERAS.
Tel 9578. Norr 6815.
Stor sortering. Specialitet; Leveranser till restauranter.

Elektriska affären
Jacobsbergsgatan 28
Inneh. Ingenjör Hj. Knutsson.
Tel. Norr 107 08.
Rekommenderas!
Installationsmaterial
Radiodelar och Apparater
Alla slags elektr. rep. utföras.

Nyckeln till hälsa
är att rensa magen och tarmarna från osunda rester, utdriva urinsyra från kroppen samt uppfriska blodet, därmed avlägsna själva orsaken till illamående och sjukdomar.
En buskur Frukt-Salt-Samaria är härtill synnerligen välgörande.
Magsyra och Huvudvärk försvinna. Värk i kroppen, Reumatism och Nervsmärtor skingras. Hälsa, krafter och Välmående återvinnas.
Frukt-Salt-Samaria verkar välgörande på hela organismen och omedelbart uppfriskande. Pris pr burk kr. 2:50. Erhålles pr postförskott från Cederroths Tekniska Fabrik, Sthlm. (Säljes å Apotek, Drog-, Kemikalie- & Färghandel m. fl.)

I glädje och sorg
hyr Ni Eder frack-, bonjour-, smoking- och jaquettkostym samt överrock och hög hatt billigast i *K. Johanssons Uthyrningsaffär. Klarabergsgat. 58 II tr.*
OBS! 3:dje huset fr. Vasagatan.
Allm. Norr 10056.
Aberopa denna annons.

Caféet
Storgatan 42
REKOMMENDERAS

Hr L. E. Molén, Edsole: Efter min erfarenhet är det en stor olycka för det yngre uppväxande släktet att s. k. gårdfarihandlande skola få existera. Och en hel del utav starka arbetsföra ynglingar slå sig på detta geschäft och avvänja sig från ärligt arbete. Det är icke mindre än 7 à 8 stycken bara i min närhet, som icke göra annat än gå från gård till gård dagligen med sina knyten och kartonger och lägga an på arbetare, drängar och hembiträden, som ha sina månadsavlöningar. Och de ha icke den ringaste aning om varans värde. Förunderligt att icke vederbörande insett detta oegentliga geschäft.

Kommmunalnämndsordf. Gust. Petersson, Åsby: Gårdfarihandeln — och även de trugande agenterna, som nu i oroväckande grad översvämma landsbygden — äro numera helt onödiga, ja skadliga. Onödiga, ty varuförmedlingen försiggår numera på billigare och för den köpande allmänheten på bekvämare sätt. Skadliga, ty i stort sett är det blott i de flesta fall ett maskerat tiggeri — ity att vederbörande sakna vilja att utföra ett produktivt arbete. Det kan allt i många fall misstänkas, huruvida det utbjudna bekommits på ärligt sätt, om man erinrar sig de tätt förekommande inbrotten i lanthandlandenas varumagasin. Ur hygienisk och sedlig synpunkt sett är gårdfarihandeln mindre tilltalande genom vederbörandes ständiga irrande från hem till hem samt trug om nattkvarter i ofta trånga lägenheter.

Hr J. Bäckgren, Hogfors: Gårdfarihandeln var på sin tid en fri näringsgren och kanske på den tiden behövlig. Vår tid är ju en helt annan i den vägen: de tätt lokaliserade bofasta handlandena samt de rika kommunikationerna göra den nu alldeles överflödig. Från en annan sida sett äro gårdfarihandlarna numera en riktig landsplåga, särskilt för landsbygden, där de försöka så mycket som möjligt att dra upp folk med sina mindervärdiga lyx- och kristidsvaror. För övrigt består nu den kåren av endast dagdrivare och lathundar. Landsparasiter borde de betitlas och de borde borttagas så vitt möjligt är.

Hr Gust. Sundqvist, Umeå: Här uppe i Norrbotten förekommer det ej så ofta, att agenter resa omkring i bil med varulager, speciellt manufaktur Däremot förekommer det ofta, att de gå omkring med prover o. uppta order, som expedieras mot efterkrav eller postförskott. Efterkravsaffärer florera ymnigt och dessa skaffa sig agenter i varje by för att ej säga i varje gård, för det mesta barn eller ungdomar, som energiskt arbeta för krams och andra odugliga varor, som ej äro till någon nytta. Om detta sätt att göra affärer på samma gång kunde inrymmas och betonas så, att någon inskränkning kunde vinnas även på detta område, tror jag den stora allmänheten bleve tacksam.

Stadsfullmäktigen S. Andersson, Filipstad: Det synes mig vara omöjligt att komma till något resultat på annat sätt än på lagstiftningens väg. Bleve all gårdfarihandel i lag förbjuden, då vore det ej svårt att konstatera, då affärer ske lagligt eller olagligt. Som det nu är vet ej ens lagens väktare ute i bygderna vem som har rätt driva gårdfarihandel eller ej — och inte tycks det intressera dem heller. Undertecknad var själv med och uppvaktade för ett par år sedan landshövdingen i Värmlands län i denna sak. Landshövdingen ställde sig mycket förstående för saken, men medgav att det endast kunde rådas bot för saken på så sätt, att all gårdfarihandel avskaffades. Köpmännen kunna i regel göra mycket litet åt saken, ty dels äro de part i saken och dels få de ej reda på resp fall förrän vederbörande satt sig i säkerhet. En intensiv propaganda ute i bygderna skulle kanske så småningom väcka allmänheten och — lagens väktare.

Tillbaka till kristendomen!

(Forts. fr. sid. 1.)

gensägelse under namn av kritik. Ehuru detta ord ej har någon god klang inom teologiens område, så är det dock ej tillrådligt att stryka det ur vårt kristna ordförråd, ty erfarenheten och kyrkohistorien bevisa dess berättigande, i synnerhet då vi befinna oss på gammaltestamentlig mark. Den intellektuella rättfärdighetskänslan kräver det personliga omdömets rätt att framhålla tankens frihet och förnuftets logik även på detta område.

Denna tankefrihetens fordran gör sig särskilt gällande vid studiet av den judiska religionens lärobyggnad, som vilar på en så vacklande grundval, att man nödgats tillgripa auktoritetsbeslut för att stödja den. Men då dessa stödjepelare sakna trovärdighetens stämpel, så blir följden den, att hela byggnaden ramlar överända. Dylika tankebilder frammanas av vår religiösa rättfärdighetskänsla, då vi ägna det judiska folkets familjekrönika, eller det s. k. gamla testamentet, en närmare uppmärksamhet och jämföra dess innehåll med Jesu lära.

Bland alla kända religioner, som vilja göra anspråk på sedlig-moralisk tendens, står judendomen lägst genom sin människofientlighet och sitt människoförakt, varom hela G. T. bär vittnesbörd. Såsom ett par exempel i detta avseende kan nämnas 1 Mos. 34:, 4 Mos. 31: o. Ps. 109. Ett allvarligt misstroende måste ovillkorligen uppstå hos varje uppriktig kristen gent emot ett sådant gudsbegrepp som Jahve, vilket ställer sig aggressivt fientligt gent emot alla folk med undantag av judarna. Detta Jahves partitagande för sitt "egendomsfolk" ger sig också tydligt nog tillkänna i judarnas hänsynslösa och föraktfulla framfart, varhelst de visa sig, varför de också förvärvat sig ett allmänt stadgat rykte för sin oförnuftiga fiendskap gentemot alla folk, vilka de komma i beröing med. Detta omdöme har gamla anor. En vis "hednings" uttalande i detta avseende är betecknande nog och lyder sålunda: "Blygs ni icke för att sätta er håg till rikedom och utmärkelser och ej ha något intresse för visdom och sanning och att göra er själv bättre än I ären.... jag föredrager det jag tror vara gott framför det jag vet vara dåligt." (Sokrates). Sådana "hedniska" åsikter äro emellertid helt främmande i det judiska religionssystemet, men våra "kristliga" teologer föredraga dock det judiska "testamentets" människofientliga innehåll framför vissa "hedningars" sanningar. Dock, på denna väg kan teologien ej uppnå det mål, som dess upphovsmän åsyftat. Genom att jämställa det judiska gudsbegreppet Jahve med Jesu Himmelske Fader har kristendomen begåvats med två gudar, men den som har två gudar har egentligen ingen.

Skärskåda vi de båda gudsbegreppen, det judiska och det kristna, i deras förhållande till människosläktet, så kan det icke förnekas, att Jahve är en fiende till alla utom judarna, medan Jesu Himmelske Fader är en barmhärtig och kärleksrik Gud för alla människor utan undantag.

Här föreligga alltså faktiskt två principiellt motsatta gudsbegrepp, varigenom trovärdigheten på den teologiska auktoriteten går förlorad. Enligt det judiska gudsbegreppets princip, personifierat i Jahve, voro t. ex. urinvånarna i det "förlovade landet Kanaan" icke värdiga att besitta detta land, emedan de ansågos vara hedningar och därför hemfallna åt judarna att tillintetgöras.

Därför skänkte Jahve landet åt judafolket med det löftet: "Jag vill giva landets inbyggare i ditt våld, ty min ängel skall gå framför dig. Förskräckelse för mig skall jag sända framför dig och förfära alla folk till vilka du kommer." 2 Mos. 23: 23, 27. En opartisk sanningsvärdering av detta "gudomliga" löfte, fastställer utan gensägelse, att ett sådant förfarande mot s. k. "hedningar" endast kan leda sitt ursprung från en avgrundsande. Vi vilja här påminna om vad romarbrevets författare säger om hedningarna: "Eller är Gud endast judarnas Gud? Är han icke ock hedningarnas? Jo, visserligen ock hedningarnas". Rom. 3: 29. Den judiska religionen har i Jahve enligt G. T. ett gudsbegrepp, som i grymhet och människofientlighet gränsar till det otroliga. Samma källa lämnar oss även en sådan mångfald berättelser av omoraliska handlingar, begångna av Jahves "egendomsfolk" på hans befallning, att man med fullt fog måste fråga sig: Hur är det möjligt att sätta likhetstecken mellan ett sådant gudomsväsende och Jesu Himmelske Fader, och även med sin auktoritet gå i borgen för G T:s gudomliga inspiration? Är icke detta en oerhörd villfarelse?

Det är ett ovärdigt sätt att ålägga mänskligheten sådana trosläror, vilka stå i uppenbar strid icke allenast mot Jesu lära, utan även mot förnuft, samvete och erfarenhet. Det har ännu aldrig visat sig tillrådligt på något verksamhetsområde i det praktiska livet att utesluta förnuftets grundsatser, varför skall det göras på religiöst område?

I all vetenskaplig forskning är det människoandens förnuftsenliga skarpsinne, som triumferar över fåkunnighet och vidskepelse, varför skall förnuftet helt uteslutas vid teologiska studier?

Den judiska religionen är i sin helhet främmande för kristligt tänkesätt och denna skillnad är utom all tvivel. Judarna ha fantiserat sig upp till att gudsbegrepp som i Jahve representerar deras egna egoistiska och materialistiska karaktärsegenskaper, lika själviskt, hämnd- o. maktlystet som hans "egendomsfolk".

Den kristliga uppfattningen av ett heligt liv såsom tillvarons mål är helt främmande för judendomen, emedan den senare uteslutande har jordiska intressen i sikte. Därför ligger ock guldets dragningskraft så djupt rotad i judens själ, att han såsom en helt naturlig sak ansåg sig kunna mottaga Jahves människofientliga befallning att med våld och list utrota "hedningarna" och taga deras ägodelar "såsom byte". På detta sätt "blev guldet i Jerusalem lika vanligt som stenar". 2 Krön. 1: 15. Med sådana blodbesudlade skatter byggde den "vise" Salomo till Jahves ära det med guld och ädelstenar så rikt utsmyckade templet, som skulle utgöra hörnstenen till den av Jahve utlovade "eviga besittningsrätten" av landet Kanaan. I vad mån den "vise" Salomo f. ö. skilde sig från de s. k. "hedningarna" är svårt att inse enligt följande omdöme: "Och Salomo hade Jahve kär och vandrade efter sin fader Davids stadgar, undantagandes att han offrade och brände rökverk på höjderna." 1 Kor. 3: 3. Judarnas gudsgemenskap är grundad på "stadgar" och egenrättfärdighet. Ett belysande exempel härför lämnar oss liknelsen om fariséen o. publikanen i templet. För övrigt koncentrerades judarnas gudsdyrkan på de slakthusmässiga offren i det av guld och dyrbarheter prunkande templet. I motsats härtill har urkristendomen i sin gudsgemenskap enligt Jesu lära de enklaste former, de heligaste, sannfärdigaste och kärleksfullaste principer. Jesus behövde för sin förkunnelse inga guldsmyckade marmorpalats, inga prunkande prästkåpor med guld- och silverbrokad, inga dogmatiska eller teologiska former och ceremonier, inga saliggörande trosartiklar på någon treenighetslära, etc. För Jesus var Guds fria natur templet med himlavalvet som kupol, hans dräkt var enkel, hans dogma var överflödande kärlek till sin Himmelske Fader och hela mänskligheten, utan några undantag. Hans tal och framträdande i yttre måtto var präglat av heligt allvar i majestätisk enkelhet och klarhet. Hans dogma var: "Ske dig som du tror." Och i bönen om syndaförlåtelse lärde oss Jesus den självrannsakningen: förlåt oss våra skulder såsom vi förlåta dem oss skyldiga äro, i stället för judarnas hedniska ritual att medelst handpåläggning överföra straffet för människans missgärningar på en syndabocks huvud och därefter jaga honom ut i öknen för att svälta ihjäl. 3 Mos. 16: 21.

Ett system, som använder ett sådant tillvägagångssätt för sin gudsgemenskap, kan ej göra anspråk på att kallas religion, det är helt enkelt vantro och vidskepelse. Och ändock sammanblandar man dess villfarelser med kristendomen och ställer hela det judiska religionssystemet med dess människofientliga gudsbegrepp Jahve, som grundval för kristendomen. Detta ödesdigra sönderslitande av Jesu heliga lära, som i sig innesluter den högsta etiska uppenbarelse som kommit mänskligheten till del, är så nedslående, att man kunde ha skäl misströsta om hela människosläktets slutliga öde. Ingen religion har varit så omstridd och givit anledning till sådan förföljelse och ett sådant hat som kristendomen. Den enda förklaringsgrunden härtill skulle man kunna söka däri, att kristendomen är den enda religion, som innehåller så höga andliga värden och syftar till så höga etiska mål, att den ej tål vid någon inblandning av världsliga intressen, som ha benägenhet att utbilda själviskhet, makt- och härsklystnad, ty få dessa egenskaper övertaga makten i människohjärtat, så blir den kristliga andan så på samma gång husvill. Kristendomens uppgift är att redan här på jorden bilda ett allmänt brödraskap av den Himmelske Faderns barn, men detta kan ingalunda ske med tillhjälp av materialism och egoism. Kristendomens stiftare mötte just i denna anda ett sådant motstånd, att han i denna kamp måste giva sitt liv till ett insegel på sanningen i sin förkunnelse. Vilja vi alltså följa denne vår store Mästares riktlinjer i vår utveckling utan någon otillbörlig inblandning av judiska fabler och villoläror, så måste vi ropa ut över världen så högt vi kunna och så länge vi förmå:

Tillbaka till kristendomen!

Bliv medlem av
Föreningen Mot Monopol!

Föreningens uppgift är:

att bekämpa samhällsskadliga företeelser inom vårt ekonomiska liv, härvid främst vändande sig mot de grundlagsstridiga sprit- och tobaksmonopolen samt den internationella kooperationen;

att slå vakt om det svenska näringslivets frihet samt verka för utvecklingen på det ekonomiska området ledande efter sunda linjer.

Årsavgift 3 kronor.

Föreningen Mot Monopol
UPPLANDSGATAN 51, 1 tr.
Tel. Norr 217 12 eller Norr 5899.

Södert. Tidn. Tryckeri, 1926.